ΗΣΥΧΙΟΣ

HESYCHII ALEXANDRINI

LEXICON

POST

IOANNEM ALBERTUM

RECENSUIT

MAURICIUS SCHMIDT

VOLUMEN PRIMUM

Α — Δ

IENAE
SUMPTIBUS FREDERICI MAUKII
MDCCCLVIII

SERENISSIMO . AC . POTENTISSIMO

PRINCIPI

CAROLO . ALEXANDRO

MAGNO . DUCI . SAXONIAE . VINARIENSIUM . ATQUE . ISENACENSIUM
PRINCIPI . LANDGRAVIO . THURINGIAE . MARCHIONI . MISNIAE . PRINCIPALI
DIGNITATE . COMITI . HENNEBERGAE . DYNASTAE . BLANKENHAYNII
NEOSTADII . AC . TAUTENBURGI

ACADEMIAE . IENENSIS

ANTE . HAEC . TRIA . SAECULA

AB . IOANNE . FREDERICO . MAGNANIMO

CONDITAE

RECTORI . MAGNIFICENTISSIMO

SACRUM

ΗΣΥΧΙΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΕΥΛΟΓΙΩΙ
ΤΩΙ ΕΤΑΙΡΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν παλαιῶν τὰς κατὰ στοιχεῖον συντεθείκασι λέξεις, ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε Εὐλόγιε· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς Ὁμηρικὰς μόνας, ὡς Ἀππίων καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου· οἱ δὲ τὰς κωμικὰς ἰδίᾳ καὶ τὰς τραγικάς, ὡς Θέων καὶ Δίδυμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ὁμοῦ δὲ πάσας τούτων οὐδὲ εἷς. Διογενιανὸς δέ τις μετὰ τούτοις γεγονώς, ἀνὴρ σπουδαῖος καὶ φιλόκαλος, τά τε προειρημένα βιβλία καὶ πάσας τὰς σποράδην παρὰ πᾶσι κειμένας λέξεις συναγαγών, ὁμοῦ πάσας καθ' ἕκαστον στοιχεῖον συντέθεικε· λέγω δὴ τάς τε Ὁμηρικάς, καὶ κωμικάς, καὶ τραγικάς, τάς τε παρὰ τοῖς λυρικοῖς καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι κειμένας· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ (τὰς) παρὰ τοῖς ἰατροῖς τάς τε παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις. συλλήβδην δὲ ὁμοῦ οὐδεμίαν λέξιν [ὥστε] παρέλιπε, οὔτε τῶν παλαιῶν, οὔτε τῶν ἐπ' ἐκείνου γεγενημένων. προέθηκε δὲ κατ' ἀρχὴν ἑκάστης λέξεως τριῶν ἢ τεσσάρων στοιχείων τάξιν, ἵν' οὕτως εὐμαρεστέραν ἔχοι τὴν εὕρεσιν ἧς ἐπιζητεῖ τάξεως ὁ τοῖς βιβλίοις ἐντυγχάνειν προαιρούμενος. καὶ πρὸς τούτοις, ὅσας οἷός τε ἦν παροιμίας εὑρεῖν, οὐδὲ ταύτας παρέλιπεν, ἐπιγράψας τὰ βιβλία Περιεργοπένητας· καὶ ταύτῃ χρησάμενος τῇ διανοίᾳ· ἡγεῖτο γάρ, οἶμαι, μὴ μόνοις πλουσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πένησι τῶν ἀνθρώπων χρησιμεύσειν τε καὶ ἀντὶ διδασκάλων ἀρκέσειν αὐτά, εἰ μόνον περιεργασάμενοι πανταχόθεν ἀνεγρεῖν ταῦτα δυνηθεῖεν καὶ ἐγκρατεῖς αὐτῶν γενέσθαι. Ἐπαινῶ μὲν ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ τῆς φιλοκαλίας καὶ τῆς σπουδῆς, ὅτι χρησιμωτάτην πραγματείαν καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν φιλολόγων ὠφελιμωτάτην χορηγίαν πρὸς ἅπασαν παιδείαν προείλετο παρέχειν. ἐβουλόμην δὲ αὐτὸν μήτε τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν ψιλῶς καὶ ἄνευ τῶν ὑποθέσεων τεθεικέναι, μήτε τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων οὐκ ἐχούσας τά τε τῶν κεχρημένων ὀνόματα καὶ τὰς τῶν βιβλίων ἐπιγραφὰς ἔνθα φέρονται, τάς τε πολυσήμους αὐτῶν παραδραμεῖν καὶ ἀσαφεῖς παραλιπεῖν· δέον δὲ καὶ ἐν ταύταις ἑκάστης διαφόρου διανοίας τὴν παράστασιν ἀπὸ τῆς τῶν χρησαμένων

ADNOTATIO. *Ἀπίων* Musurus. *τούτων*, horum poetarum: Homeri, tragicorum, comicorum. *καὶ παρὰ* cod. *καὶ τὰς παρὰ* Musurus. [*ὥστε*] proscribendum aut pro compendio vocabulorum *ὡς εἰπεῖν* habendum esse coni. F. Rankius. *ὥστε ἡμᾶς εἰδέναι* Mus. *τριῶν καὶ* cod. *τριῶν ἢ* Rankius. *τάξεως* cod. *λέξεως* temptabat T. Hemsterh. *μὲν ἔγωγε* cod. *μὲν οὖν ἔγωγε* Mus. *αὐτῶν παραδραμεῖν* cod. *αὐτῶν μὴ π.* Mus.

μνήμης παρασχεῖν. ἅτινα σύμπαντα καὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἐπιμελείας δεηθέντα κατὰ δύναμιν τετύχηκε πάσης, ἐν δευτέρῳ κειμένης τῆς τῶν φιλεπιτιμητῶν μέμψεως. Οὐ γὰρ ὀκνήσω μετὰ παῤῥησίας εἰπεῖν, ὅτι τῶν Ἀριστάρχου καὶ Ἀππίωνος καὶ Ἡλιοδώρου λέξεων εὐπορήσας, καὶ τὰ βιβλία προσθεὶς Διογενιανοῦ, ὅ πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπάρχει πλεονέκτημα, ... δ' αὐτὸς ἰδίᾳ χειρὶ γράφων ἐγώ, μετὰ πάσης ὀρθότητος καὶ ἀκριβεστάτης γραφῆς, κατὰ τὸν γραμματικὸν Ἡρωδιανόν, λέξιν μὲν οὐδεμίαν παρέλιπον κειμένην ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ πλείστας οὐχ εὑρὼν προστέθεικα. ἐκείνην δὲ γραφὴν ἠξίωσα, ἧς εὕρισκον καὶ τὴν διάνοιαν τέλος περιέχουσαν καὶ τὴν φράσιν μετὰ τοῦ δοκίμου σαφῆ. ταῖς παροιμίαις ἀποδέδωκα τὰς ὑποθέσεις· καὶ τῶν πλειόνων λέξεων καὶ σπανίως εἰρημένων οὐ μόνον αὐτῶν τῶν χρησαμένων τὰ ὀνόματα προσγέγραφα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, πάντων μὲν ἀπὸ τῶν ἀντιγράφων προστιθείς, οὐδαμοῦ δὲ πονεῖν παραιτησάμενος, ὡς ἂν μὴ καὶ αὐτὸς μέμψιν ὀφλήσαιμι δικαίως τινά, καὶ οἷς ἐγκαλῶ Διογενιανῷ πεπτωκὼς φανείην. Καὶ πληρώσας τὴν πραγματείαν, ὅσον εἰς ἀνθρωπίνην ἐλήλυθε κρίσιν τέλος γεγενημένην, εἰ μή πού τις ἢ σαφὴς οὖσα λέξις, ἢ οὐκ ἀναγκαία παραλέλειπται, ἀπέστειλα πρὸς τὴν σὴν ἀναμίλλητον φιλίαν, πεπεισμένος μὲν εἶναι τὸ κτῆμα μετὰ δὲ τὴν σὴν καὶ μειζόνων ἀξίαν ὑπάρχουσαν. εὔχομαι δὲ τῷ Θεῷ σωζόμενόν σε καὶ ὑγιαίνοντα χρήσασθαι τοῖς βιβλίοις.

Δεῖ εἰδέναι τὸν λέξιν τινὰ ζητοῦντα ἐν τῷ λεξικῷ τούτῳ, ὅτι, εἰ σύνθετός ἐστιν ἡ λέξις ἣν ζητεῖ, πολλάκις διαιρῶν αὐτὴν εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται εὑρίσκει αὐτῆς τὴν ἑρμηνείαν ἐν τῷ ἀρκτικῷ αὐτῆς γράμματι ἑνὸς τῶν μερῶν αὐτῆς. οἷον· ἀνθρωποείκελος μέν, ὡς κεῖται ἐν συνθέσει, οὐκ ἔχει, ἐὰν δὲ διέλῃς τὴν λέξιν καὶ ζητήσῃς ἐν τῷ εἴκω, εὕροις ἂν „εἴκελος ὅμοιος,“ ὡς εἶναι τὴν πᾶσαν λέξιν ἀνθρώπῳ ὅμοιος. καὶ ἐπὶ πολλῶν λέξεων τοῦτο ποιῶν πολλάκις, ὡς εἴρηται, εὑρίσκεις τὸ ζητούμενον.

ADNOT. *πλεονέκτημα δ' αὐτὸς* cod. *πλ. ταῦτα δ' αὐτός* Mus. *πλ. πάντα δ' αὐτὸς* Rankius. Possis *πλεονέκτημα, τέσσαρα ταῦτα ἰδίᾳ.* *γραφὴν* cod. *γραφῆς* Rank. Forte l. *γράφειν.* *ταῖς παροιμίαις* cod. *ταῖς τε π.* Mus. *αὐτῶν* cod. *αὐτὸς* Faber. *περιπεπτωκὼς* TH. (*ἐν*)*τούτοις — πεπταικὼς* Kusterus probabiliter. *εἰς ὅσον ἀνθρωπίνη ἐλήλυθε κρίσις* coni. Scaliger. *τελείαν* TH. Rankius nihil mutat. *ἀναμείλικτον* cod. *ἀναμίλλητον* Mus. *μέγα, τὴν δὲ σὴν φιλίαν* TH. e Scaligeri coniectura. Sufficiet: *πεπεισμένος μέγα μὲν εἶναι τὸ κτῆμα, μετὰ δὲ κτλ.* *εὕρῃς* cod., em. Mus. *ὅμοιος ὁμοίως εἶναι* cod., em. Mus. *ἀνθρώπῳ ὁμοίως* cod., em. Mus.

Α.

1ª. *Α.* Τὸ ᾶ περισπασθὲν δηλοῖ εἴθε, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· ἃ πάντα συνάγειρας. καὶ τὸ ὢ ἄρθρον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ἆ δειλοί. καὶ ψιλούμενον στέρησιν, ὡς ὅταν λέγωμεν ἄνανδρον. καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. καὶ τὸ πολύ, ὡς (τὸ·) ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφός. ὁμόδελφον γὰρ σημαίνομεν. δελφὺς δέ ἐστιν ἡ μήτρα. καὶ τὸ κακόν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε. δασυνόμενον δὲ σημαίνει ἅτινα καὶ ὅσα. καὶ ἄρθρα ὑποτακτικὰ οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας.

1ᵇ. ᾶ ἆ· ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ καὶ σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα. δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ.

1ᶜ. * *Α·* φωνῆεν. ἢ ἅτινα, ἢ ἅπερ, ἢ ὅσα. καὶ ἄρθρον ὑποτακτικὸν οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας. καὶ ψιλούμενον στέρησιν δηλοῖ, ὡς ὅταν λέγωμεν ἄνανδρον.

1ᵈ. * ἂ ἄ· σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα. ἢ σύστημα ὕδατος
ἀάατον· τὸ ἀβλαβὲς καὶ εὐχερές, ἢ ἄνευ ἄτης, ἢ ἀπλήρωτον
ἀάβακτοι· ἀβλαβεῖς
ἀαγές· ἄθραυστον, ἰσχυρόν, πάνυ ....
[α]ά δένη· ....
.......]· ὑεία κόπρος
ἀαδέρ· ἀηδές
* ἀαδεῖν· ὀχλεῖν, λυπεῖσθαι, ἀδικεῖν· ἀπορεῖν, ἀσιτεῖν

SCR. 1ª. Callimach. fr. 323. υ 351. *Λ* 155. 1ᵇ. Archiloch. fr. 134 Bergk p. 657. — Plato comicus Gryp. fr. II Com. II 2 p. 618. 1ᵈ. LXX. 2. Hom. Ξ 271 φ 91 χ 5. 4. Hom. λ 575.

ADNOTATIO. 1ª. *ἁ πάντα συναγείρας* cod., *ἃ παντα ξυναγείρας* coni. Musurus. *ἆ πάντως ἵνα γῆρας* Schol. Plat. p. 393 [Suid.]. *ἆ πάντων ἵνα γῆρας* Siebenkees anecd. p. 72. *ἆ πάντας συναγείρας* Toupius; acquiesco in Bentleii admonitione: „manca est sententia neque quidquam ex his certo constitui potest," atque hoc tantum moneo eundem poetam ap. EM. 71, 29 -⏑⏑ *ἆ πάντῃ πάντα θαλυκρὸς ἐγώ* dixisse. *τὸ α ἄρθρον* cod., *τὸ ὢ* Suid. Phot. *τὸ* om. cod., habet Photius. 1ᵇ. *ἂ ἂ* cod., Phot. *ἆ* Suidas Schol. Plat. p. 393. Cram. AP. IV 84, 10. *ἆ ἆ* coni. Meinek. Com. II 2 p. 619. *συντεθέν* cod., *δασυνθέν* Diogenianus Photii et *ἐπιλογῇ λέξεων ἀρχαίᾳ* ap. Eustath. 855, 19 recte (*ἅ ἅ*). *δηλοῖ. ἀ. φωνῆεν* cod., *δηλοῖ.* || *Α. τὸ φωνῆεν* Musurus. „Delenda isthaec omnia" sobrium est iudicium Fabri. 1ᶜ. *ἄνανδρον. ἂ ἂ* cod., separavit Mus. 1ᵈ. *ἢ σύστημα ὕδατος* ad *ΑΑΑ* pertinent. Gloss. mss. octat. *ἀλιάετος· ὁ πρὸς τὰ συστήματα ὕδατος διατρέχων.* 2. *ἄατον* cod. Cf. Buttm. lexil. I p. 231. 3. Cf. *Ϝακτός.* Buttm. l. l. p. 233. Schrader progr. Stendal. 1845 p. 7—11. 5. *ἀαδένη ὑεία κόπρος* cod. *ἀαδέν· ὑεῖα κόπρος τουτέστι χοιραία* Cyr. 63. *ἀαδεν, ὑίεια ὄρθρος* Et. Gud. *ἀδένη· ἡ φλύαρος, ἡ δεῖνα* Suid. I 1 p. 95, 16. *ἀ δεῖν· — ἡ δεῖνα* EM. 16, 41 (Lobeck Pathol. El. p. 14, 2). *ἀακραγές· συὸς κόπρος* C. 63. 212ª. Et. Gud. *ἀηδές· κόπρος* Cyr. Dresd. Locus absque meliorum librorum ope vix e coniectura sanandus. Interim scripsi L. 5: [α]ά *δένη·* .... L. 6: .....] *ὑεία κόπρος.* 7. *ἀαδέρ* Gloss. mss. Voss., quod admittendum videtur coll. *ἀγλευκέρ — Λάκωνες.* Infra quidem *ἄλερος· κόπρος*, et *ἄλεμος· κόμπος* legitur, h. e. *ἀαδέρ· κόπρος*, non ut Lobeck Path. El. p. 71 n. voluit *ἰάλεμος· κομμός.* 8. *ἀαδεῖν* cod. C. 319. Suid. *ἀδεῖν* Apoll. Soph. 2, 13., ubi loco non suo legitur. *ἀδεῖν* EM. 16, 41. *ἀάδειν* Zonar. C. 212. *ὀλλεῖν* cod. *ὀχλεῖν* C. 319. 63. Mus. *ὀκνεῖν* cum schol. Hom. *Κ* 98 H. Tollius. Pro *ἀδικεῖν* eiusdem scholiastae ope *ἀηδῶς διακεῖσθαι* Bekkerus voluit reponere. Obstat gl. 2828. *ἀπορεῖσθαι* cod. *ἀπορεῖν* reliqui. *πονεῖν* EM.

* ἄαδα· ἔνδεια Λάκωνες. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν γλώσσαις
* ἄαδαν· ἐλύπησαν
ἀάθης· ἥμαρτες, ἐβλάβης
ἀάθεκτον· ἄφθαρτον, ἀβλαβές
[ἄα· σύστημα ὕδατος]
ἄακτον· ἄθραυστον, ὑγιές
ἀάλιον· ἄτακτον .....
ἀανές· οὐ τελεσθησόμενον
ἀάνης· χρήσιμος
* ἀαναίμα· πολλαχῆ χάρις
ἄανθα· εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι ὡς Ἀριστοφάνης
ΑΑΠΤΟΥϹ· ἀπροσπελάστους, ὧν οὐ δύναταί τις ἅψασθαι, ἢ ἀπτοήτους
ἄας· ἐς αὔριον Βοιωτοί. οἱ δὲ εἰς τρίτην.
ἀάσαι· πολλαχῶς καὶ ἄγαν βλάψαι.
ἀασάμην· ἐβλάβην, (ἄτῃ) περιέπεσον
ἀάσατο· ἐβλάβη
ἀάσθης· ἐβλάβης
ἀασίφρονι· βλαψίφρονι, φρενοβλαβεῖ. ἀάσαι γὰρ τὸ βλάψαι
* ἀάσατο· ἔβλαψεν
* ἀασίφορος· βλάβην φέρων
ἀάσκει· βλάπτει, φθείρει
ἀαστόν· ἀναμάρτητον, ἀβλαβές
ἀάστονα· ἀνεύφραντα
ἀασχετόν· ἀκατάσχετον, ἀνυπομόνητον
ἀᾶται· ἄγαν βλάπτει
ἄατε· ἀπλήρωτε
ἀατοῖς· βλάπτουσιν
ΑΑΤΟΝ· ἐπιβλαβές, ἢ ἄνευ ἄτης· ἢ ἀπλήρωτον
ΑΑΤΟϹ· χαλεπός, δυσχερής· ἀκόρεστος, ἀχόρταστος

SCR. 10. κ 68. 11. Τ 136. (15. ρ 228. σ 114. Cratin. fr. inc. CLXV p. 229 M.) 18. Glossa sacra corrupta. 19. fr. 118 Bgk. (Com. II 2 p. 1203 Meineck.) 20. Α 567. 21. Θ 470. 23. Ι 116. 24. Ι 537. 26. φ 302. 32. Ε 892. 33. Τ 91. [37. ‚f. Hesiod. theog. 714‘ Pearso.]

ADNOT. 9. ἄδδα e Valckenaerii coniectura Ahrens dial. II p. 96 Nauck Ar. Byz. 189. Mihi ἀάδα expungendum et ἔνδεια ex ἐνδεῖ prognatum videtur. Cf. gl. 1080: ἀδη (sic)· ἐνδεῖ, ἀπορεῖ. Verba Λάκωνες — γλώσσαις ad gl. 7 ἀαδέρ retrahenda videntur. Deinde οὕτως pro οὕτω καὶ (cod.) Valcken. 10. ἄασεν· ἐλύπησεν Pearso Advers. p. 2, 11. ἄασαν· ἐλύπησαν idem vol. II 714, 2 praeeunte Fabro, recte. Cf. gl. 1014 ἄδασαν· ἔβλαψαν. 11. ἀάσθης cod. ἀάθης lex. Armach. 12. ἀάθικτον Musurus. Cf. EM. 1, 7. Lobeck Path. El. p. 20. 15. ἀάλιον: ἄτεκτον (ευ supra) cod. Atque vocem incompertam ἀάλιον praeter C. 319, in quo ἀάλλοι legitur, veteres lexicographi tuentur omnes, ab Apollonii Sophistae p. 2, 14 fide pendentes. Deinde ἄπληκτον C. 63. Et. Gud. ἄτακτον, ἀκρατές Apoll. Soph. cum pedissequis. Coni. ἄαλτον. ἄπληστον. 17. ἀάνης. ὁ χρήσιμος, ὁ καλὸς C. 212b. ἀάννης C. 63. ἀάρης Et. Gud. 18. Pertinent huc e gloss. MSS. ad Lucam ἀνά· χάρις αὐτοῦ. Ἰωάννης· ἐν ᾧ ἐστιν ἡ χάρις nec non ἄννας· χαρισάμενος, ἀνανίας· χάρις κυρίου ἢ χάρις αὐτῶν ap. Const. Tischendorf Anecd. sacr. et prof. p. 124, et Νοεμίν pro quo in codd. est νοομμείν, νοομμεί, νοεμείν. 19. ἀάνθα Cram. AP. 84, 18. ἢ Ἀριστοφάνει cod. καὶ Ἀριστοφάνει Pearso, Albertus. ὡς Ἀριστοφάνης Bergk PLG. p. 657. ed. alt. Cf. Ranke Hes. p. 101. Schneidewin symb. critt. p. 117. Nauck l. l. p. 231. 20. ἄπτους cod. Apoll. Soph. 1, 20. 21. Zenodoti lectio Hom. Θ 470. Pro hoc Dorienses νᾶς, alii νῆς alii ἔνης dixerunt, vid. ἄες, ἔναρ, ἐνάς, ἔνσας, ἔνη καὶ ἔνης, ἐσένας, ὕπενες, νῆς. 23. ἄτῃ accessit ex Ap. Soph. 1, 9, cui etiam gl. 22 debetur. π (ε supra) ἐπές cod., em. Musurus. 24. ἐβλάβην cod., em. Mus. 25. om. Mus. 26. ἀασιῆ| βλαψιῆ|. cod., em. Mus. αἰαὶ γὰρ cod. ἀάσαι Phavor. 3, 3. Cf. Buttm. lexil. I p. 225. 27. ἀάσαψο, ἔβλαψας cod., em. Bast Gr. C. p. 762. 28. ἀασύμφορος recte C. 212b. 30. Vox incomperta. 31. ἀγάστονα Lobeck Pathol. El. p. 194. 32. Lobeck Path. El. p. 33. 34. ἀάταλε cod., ἄατε Pearso. 35. ἀατοι cod., ἀάτοις Pearso: emendavi.

ἀάτυλον· ἀβλαβές
ἀβ· ὁ Γορπιαῖος μήν
40. *ἄβα*· τροχός, ἡ βοή
* *ἀβακίμων*· ἄλαλος
* *ἀβακῆσαι*· ἀγνοῆσαι [ἀμαράντων]
ἄβαγνα· ῥόδα Μακεδόνες
* *ἀβάγητρον*· λεπτόν
45. *ἀβάθ*· διδάσκαλος Κύπριοι
ἀβάθματα· στρέμματα
[*Ἄβαντες*· Εὐβοεῖς καὶ κολοσσοί, νεκροί]
Ἄβαι· περὶ τὴν Φωκίδα τόπος· οὗ μαντεῖον Ἀπόλλωνος Ἀβαίου. Σοφοκλῆς
ἀβάκην· ἀφελῆ, ἀσύνετον, ἡσύχιον, ἄπειρον, ἀδύνατον, ἄκακον
50. * *ἀβακήμων*· ἄλαλος, ἀσύνετος
ἀβακής· ἄβαξ, ἄφωνος, σιωπηρός. καὶ ὄνομα ἀρχιτεκτονικόν, ὅ Σκύθαι λέγουσιν ἄνδρα καλεῖν
ἀβάκησαν· ἠγνόησαν
ἄβακι· ἀγε . . . Λάκωνες
ἀβάκτητον· ἀνεπίφθονον
55. *ἄβακτον καὶ ἄβυκτον*· τὸ μὴ μακάριστον
ἀβάκχευτον· λινοῦν ὕφασμα περιχειρίδιον
Ἀβάκαινον· Σικελῶν μοῖρά τις οὕτω καλουμένη
ἀ βάλε· ὄφελον, εἴθε [, ἢ ἀχρεῖον]
* *ἀβαλαία*· συγγραφή, ὁμολογία
60. *ἀβάλη*· ἀχρεῖον Λάκωνες, οἱ δὲ νωθρόν
ἀβάλις· μοχθηρὰ ἐλαία
ἀβάντεσσιν· ἀναβᾶσιν
* *Ἄβαντα*· πόλις πλησίον Παρνασοῦ, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος
* *Ἄβαντες*· Εὐβοεῖς, [καὶ] κολοσσοί, νεκροί
65. * *ἄβατος*· ἀσύνετος
ἄβαπτος· ἀστόμωτος
ἀβάπτιστον· τρυπάνου εἶδος ἰατρικοῦ
* *ἀβαρλεῖται*· ταράσσεται, κροτεῖ
* *ἀβαρβαλαῖαι*· νύμφαι
70. *Ἀβαρβαρέη*· ὄνομα νύμφης. πολλὰ δὲ εἴδη νυμφῶν
ἀβαρής· ἀσύνετος
ἄβαρις· ὁ ἠπειρώτης καὶ μὴ ἔχων βᾶριν

SCR. 48. OT 899. 49. Sapph. fr. 72 Bgk. 52. δ 249. 64. *B* 542. 70. *Z* 22.

ADNOT. 38. Suspectum. 40. Lob. rhem. 11. 41. *ἀβακήμων* Musurus. 42. *ἀμαράντων* proscripsi. *ἀμαρτεῖν* Cyrilli codd. et Mus. probante Pearsone. 44. Coni. *αὐγρετόν*· ..'..ληπτον. *ἀβαῆρα τὸν λεπτόν* C. 63, *ἀβαήρ*· *τὸ χαλεπόν* C. 212. Suid. *ἀβάηρον* Cyr. Fabricii. 46. ? τ]ὰ *βάσανα*· τὰ. 48. *φωτιδάταπον — ὁ σαβαίου* cod., Musuri emendationem perfecit Salmasius. De accentu Arcad. 104, 12. 49. *ἀβακήν* EM. 2, 45. *ἀβάκην* e Choerobosco Bekk. III 1233 defendunt Neuius Sapph. fr. p. 55 Ahrens I p. 15. 113. 116. 51. *ἀβάκης* cod. — *ὃ σκοτίαν λέγουσιν καὶ τράχηλον* incerta est Salmasii coniectura. 53. *ἀγελαίοωντες* cod. *Λάκωνες* Heinsius. Reliqua sanandi viam monstrat Hes. *ἀμάκιον*· *ἄβαξ. Λάκωνες.* 54. *ἀβάκητον* C. 319 et Fixius, *ἀβάσκητον* Tollius. 56. *ἀβακληνόν*, *λινόν* C. Dresd. Num *ἀβακ... βακχευόντων* ? cf. gl. 776. 57. *ἀβάκω ἄγκιναι* cod. Emendavi ex Herodiano Stephani Byz. 2, 14 M. 58. *ἀβάλε* cod. et Apoll. Soph. 2, 15., *ἀ βάλε* Herod. pros. Il. p. 335 L. *ἢ ἀχρεῖον* aut proscribenda aut e *μακάρι*, quod vocabulum Hes. in deliciis habet, depravata sunt. 59. *ἀβολαία* Scaliger. 60. cf. *βαλῆρα*. 62. *ἀβάντασιν*. *ἀνάβασιν* cod., ut potui, emendavi. Similiter Pearso 3, 23 coniecerat *ἄβασιν*. (? *ἀμάντεσσιν*· *ἀμῶσιν* Theocr. X 16.) 64. Supressit Musurus. Quando *νεκροί* adicit lexicographus, vocabula *ἀλίβαντες* et *ἄβαντες* confundit. 65. Pearso *ἀβής* confert „hebes". 66. *ἀστομώτατος* cod., Cyrilli et Eudemi exemplaria. *ἀστόμωτος* Bekk. AG. 321, 12. 70. *ὀνόματα νύμφ..* cod., em. Mus. 71. Corayus Strab. t. IV p. 293. 72. *βάριν* cod.

ἀβαριστάν· γυναικιζομένην, καθαιρομένην καταμηνίοις. Κύπριοι
{ἄβαρκνα· κόμα τὲ Μακεδόνες
75. {ἄβαρκνα· λιμός
Ἀβαρνεύς· Φωκαέων φυλή
ἀβάρνου· στένε, οἴμωζε, βόα
* Ἄβαρνος· πόλις Φωκαέων
ἀβαρταί· πτηναί Κύπριοι
80. {ἄβαρτος· ἄπληστος, οἱ δὲ ἄμαργος
{ἀβαρτία· ἀπληστία
ἀβαρύ· ὀρίγανον Μακεδόνες
ἀβάς· εὐήθης. καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ Ταραντίνοις
ἀβάσαι· ἀριστῆσαι, καὶ ἀρθῆναι
85. ἀβασανίστως· δυσβασανίστως.
ἀβασάνιστα· ἀνεξέταστα·
ἀβασάνιστος· ἄτρωτος, μὴ κολαζόμενος, ἀγύμναστος
ἀβάσκαντα· χωρὶς βλάβης
ἄβατον· ἀκίνητον, ἀπρόσιτον, [ἄβαστον]
90. ἄβατον· ἀβίαστον
ἄβατον· ἀδιόδευτον, ἀπέραντον
ἀβδέλυκτα· ἀμίαντα
* ἄβδελον· ταπεινόν
ἄβδηλα· ἄβατα
95. ἄβδης· μάστιξ παρ' Ἱππώνακτι
* Ἀβδιού· ἑρμηνεύεται δοῦλος, ἐξομολόγητος
* ἀβδηρίτης· βορέας
* ἄβελλον· ταπεινόν
ἀβέβηλον· καθαρόν
100. ἄβεις· ἔχεις
* ἀβέλλει· στέφει
ἀβελίην· ἡλιακὴν Παμφύλιοι
ἀβέλιον· ἥλιον Κρῆτες
ἀβελτερία· ἀφροσύνη, ἄνοια
5. * ἄβελ· πένθος.....

SCR. 85. Thuc. I 20. 89. Aeschyl. Prom. 2. 90. Plat. Phaedr. p. 245 A. 91. Eur. Phoen. 809. 92. Aeschyl. Myrmid. fr. 133 Nck. 95. fr. 98 p. 610 Bgk. 104. Demosth. 372, 27.

ADNOT. 73. Cf. Teleclidis (Photii 495, 1) fr. inc. XXI vol. II 1 p. 377 Meinek. Σαβαχάρ· πρωτοτόκος Gl. sacr. C. 63. 74. 75. οὕτω Max. Mus. Forte ἀβάρκαρος· κοάλεμος, μεμακκοακώς, coll. Hes. βρακεῖν, βρακείς, δυσβάρκανον, Lobeck rhem. p. 49. Bergk reliq. p. 259. ἀβαρκνᾶ· κομᾶ. ἄβαρνα Pearso. 76. 78. Φωκέων cod., em. L. Holsten. 77. ἀβαίνου Cyr. Dresd. 80. Significatur lectionis ἄμαρΤος et ἄμαρΓος discrepantia. 82. Meinek. Com. III p. 576. Μακεδονία cod. Μακεδονίσια Pearso fortasse recte. 85. ἀβασάκτως· δυσβαστάκτως cod., EM. 3, 4. ἀβαστάκτως HSt. Pearso. Recepta lectio est e Bekk. AG. 321, 17. 89. ἄβαστυν cod., ἄβαστον C. 244. ἄβατον C. 212 Suid. Deinde
:β
ἄϊκτον praestiterit. Quod Lobeck paral. p. 430 ἄβαστον ἀκίνητον probat, miror. 93. ἀδελλον C. 63. Videri possit e χαμηλόν detortum. 94. ἀβέβηλα coni. Ruhnken. Lusi ἄβδηρα καὶ ἄβδια ἡ θάλασσα (EM. 3, 8). 95. Cf. Du Cang. p. 221. Ἱππόνακτι cod., em. Mus.
μ
et unita ἀβδιοῦ κτλ. separavit. 96. ἀβδιοῦ· ἐρ cod., ἐμοῦ Mus., ἑρμοῦ Aldi typotheta. ἑρμηνεύεται Heinsius. ἐξομολογούμενος Const. Tischendorf e Cod. Coisl. 224 edidit in Anecd. sacr. et prof. p. 127. 100. ἔχεις. Παμφύλιοι Phavor. 5, 2., qui novissimum vocabulum s. v. ἀβελίην omisit. 101. Alii ἀβελύσει, ἀβελλύσει, ἀβέλσει, ἀβέλει. Lego αὐέλλει· στρέφει. Cf. αὐέλλαι, δελλῶν, αἰόλλει et C. 212 s. v. αἰόλλει. 2. ἡλιακὸν cod. ἡλιακὴν Albertus e gloss. mss. Goldasti. Ceterum βαβελίην malim secundum Heraclid. Eustath. 1654, 21. Meineck. Anall. Alexx. p. 282. 3. Cf. gl. 1341. 4. Genetivos exhibent C. 171. 244, fortasse rectius. 5. Lacunam explebis vocabulo Αἰγύπτου (Genes. 50, 10).

ἀβέλτερος· ἀνόητος, μωρός, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γιγνώσκων, ἠλίθιος
ἀβέρβηλον· πολύ, ἐπαχθές, μέγα, βαρύ, ἀχάριστον, μάταιον
ἀβηδόνα· ἀηδόνα
* ἀβέσσει· ἐπιποθεῖ, θορυβεῖ
10. ἀβήρ· οἴκημα στοὰς ἔχον, ταμεῖον Λάκωνες
ἀβήρει· ᾄδει
ἀβηροῦσιν· ᾄδουσιν
ἀβής· ἀναίσχυντος, ἀνόσιος, ἀσύνετος, ἀνόητος
ἀβήσσει· ἐπινοεῖ
15. ἀβί· ὑπό. Σκύθαις εἴρηται
ἄβια· οὐ βιώσιμα ἢ βίαν οὐκ ἔχοντα
[(ἄβιοι·) οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους]
α βιΔΛ· ἀνδρεῖον
ἄβιε· ἔβαλλον Σκύθαι
20. * ἄβιν· ἐλάτην, οἱ δὲ πεύκην
Ἀβίλλιον οἶνον· ......
ἀβίλτακα· μνήμονα Πέρσαι
Ἀβίλυκι· στήλη ἐν Λιβύῃ
ΑΒΙΟΙ· μὴ ἔχοντες τόξα, ἀπόλεμοι, οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους
25. ἀβιόλη· σπέρμα ἐμφερὲς .....
ἄβιος· πλούσιος· ὡς Ἀντιφῶν ἐν ἀληθείᾳ
ἀβίουκτον· ἐφ' οὗ οὐκ ἐγένετο βοὴ ἀπολλυμένου
ἀβίωτον· κακόν, ἀηδῆ, ὀδυνηρόν
ἀβλαβύνιον· σειρὰ πλεκομένη παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ βύβλων πρὸς κάθαρσιν οὖσα
30. ἀβλαδέως· ἡδέως
ἀβλάξ· λαμπρός Κύπριοι
ἄβλαροι· ξύλα
ἄβλας· ἀσύνετος, ἀγνώμων
ἄβλαυτος· ἀνυπόδητος

SCR. 6. Alexis fr. 1. Com. vol. III p. 495 Meinek. 24. N 6. 28. cf. Lex. Eurip. p. 3 Matth. Arist. Plut. 969.

ADNOT. 10. στοᾶς cod., στοὰς HSt. 12. διδοῦσιν cod., ᾄδουσιν Musur. Phavor. 5, 19. Templabam ἀθύρει· ᾄδει. ἀθύρουσιν· ᾄδουσιν. 13. ἀνόητος ex margine male insertum post ἐπινοεῖ, Musurus loco suo reposuit. 14. ἀβήσσῃ cod., em. Mus. 15. ἐπινοεῖ ὅπερ καὶ ἀβί κτλ. temere coni. Phavor. 5, 20. ἄβιοι· οὕτω Σκύθαι εἴρηνται, Kusteri coniecturam, ordo non admittit. Fortasse de ‚abija' h. e. terra cogitandum est. Cf. C. Neumann, die Hellenen im Scythenlande p. 189 (Berol. 1856). 17. ἄβιοι add. Mus. Proscripsi glossam e 24 male repetitam. 18. ἄβιδα (ἀβιδα Phav.) cod., ἀβιδαῖον Gloss. mss. Goldasti. Coni. ..α βίλλον vel βιλλίν. Arcadio enim teste p. 351, 21 Ephesiis βίλλος et βιλλίν pudendum virile. 19. ἔβαλλον. Ἄβιοι· Σκύθαι Tollius, reluctante ordine. 20. ἄβιν cod., recte, modo e Gloss. graecob. ap. Pearson. 4, 28 scribatur ἐλάτην — πεύκην. 21. Ἀβίλλιον cum cod. Marc. Cyrillus. ἀβίλλιος rectius Phavor. Ἀμίνιον οἶνον (ποιὸν ἐν Πευκετίᾳ) significari vidit Albertus. Formam nominis tuentur Niclas Geopon. I p. 354 et Weber de agro Falerno p. 26. 22. Μνήμονα Pergerus. 23. Ἀβιλύκη· στήλη cod., emendavi ope Suidae s. v. Ἄβιλυξ. Vid. Kramer Strab. III p. 170 C. XVII p. 827. 25. Andronymicum romanum Aviola huic simile esse monent Haasius, Lobeckius pathol. prol. p. 131. 26. ἀλη̃ (θ suprascr.) cod., ἀληθίᾳ Mus., cf. P. Ottsen de Antiphontis verborum specie p. 9. 27. ἀβίηκτον (η suprascr.) cod., ἀβίουκτον suadet Hes. gl. ἐκβιούζει. 28. ἀειδῆ cod. pr. m. 29. ἀβλαβύριον Iablonski. βίβλων cod. πρὸς (om. cod.) debetur Phavorino. 30. ἀβλαβέως HSt. ἀβαδέως· ἀηδῶς (ὁ suprascr.) Pearso, Kusterus. 31. λαμπρως cod., λαμπρὸς ὡς Mus. 32. „Applaria. Isid. Applare, cochlear. v. Gloss. Graec. Barb." Pearso 5, 17 ed. Gsfd. Cf. ἄλαρα. 33. Suspectum. ἀβλής Cyrill. 212. 244. 34. ἄβλαυτος cod. Phav., em. Mus.

35. ἀβλέματι· ἁμαρτήματι
ἀβλεμές· ἀσθενές, ἀβλεπές, φαῦλον
ἀβλεμής· ἄτολμος, ἀτερπής, παρειμένος, οἱ δὲ κακός
ἀβλεπτῇ· τὸν ἀβλεπτοῦντα
ἄβληρα· ἡνία
40. * ἀβλήδην· ἐνδόσιμον
ἀβλής· νεουργής, μὴ βληθείς
ἀβλῆτα· καινόν, [ἄτρωτα,] οὔπω ἄλλοτε βεβλημένον
ἀβλητῆρες· μάρτυρες
ἄβλητος· ἄτρωτος ἐκ βέλους
45. ἀβλήχμων· ἀμβλύς
ἀβληχρήν· ἀσθενῆ
ἀβληχρός· ἀμβλύς, καὶ ἀμαυρός. οἱ δὲ ἁπαλὸν ἐπὶ τοῦ θανάτου
ἀβλίμαστον· ἄψαυστον
ἀβλόπες· ἀβλαβές Κρῆτες
50. ἀβλόπ..· σπεῖσον Μακεδόνες
ἀβλόπ..· σπένδε Μακεδόνες
ἀβλωθρίδια· ἀτέλεστα ἐκτρώματα
ἀβοητί· ῥᾳδίως
* ἀβοαί· εὐχαί
55. ἄβολα· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα
ἀβολῆσαι· ἀπαντῆσαι
ἀβολήσειν· συναντήσειν
ἀβολήτορες· μάρτυρες, συνηλλαχότες
ἀβολητύς· ἔντευξις
60. Ἀβο(λλαῖοι)· λησταί, ἀναπάντητοι ἰσχυρῶς, ὑπὸ Σικελῶν
ἀβύλλας· περιβόλαια
ἄβολος· νέος, οὐδέπω ῥίψας ὀδόντα ..... τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηριγκότα ἔλεγον
ἄβοος· ἔξω ..... Ταραντῖνοι

SCR. 40. Hom. *X* 476. 42. *Δ* 117. 44. *Δ* 540. 46. *E* 337. 47. *λ* 135 coll. Eustath. 1676, 56. 58. Antimach. LXXI p. 84 Stoll. 62. Sophocl. fr. 377, Strattis Chrysipp. fr. II Com. vol. II 2 p. 783.

ADNOT. 35. *ἀβλέματοι* cod., *ἀβλεπτήματι* C. 63. 244. 319 al. *ἀβλέμματι* HSt. 36. *ἀβλεμές· ἀσθενές. ἀβλεπές· φαῦλον* cod., secutus sum Pearsonem et Toll. Apoll. lex. p. 11. Vide Lobeck Patholog. Elem. p. 512. 513 et prolegg. p. 159, qui vocabuli huius rationem ne Nitzschium quidem ad Odyss. IX 425 satis explicuisse censet. 39. *ἀβληρά* cod., cf. Hes. *αὔληρον, ταυληρόν, αὐλῆρας, εὔληρα* et Lobeck rhem. p. 118 n. 40. Pro *ἀββλήδην, ἀμβλήδην*. 41. *μήπω* EM. 3, 36. *ἄβλης* accinere cum Lob. Phryn. p. 612 nolui. 42. *ἄβλητα· καινά — βεβλημένα* cod., reposui Apoll. lex. 2, 27 lectiones. Lobeck Paralip. p. 236. 43. Lobeck Path. Elem. p. 297 et 42 n. 44. *βόλου* cod., em. Mus. De re cf. Polluc. Z 204 p. 322. 46. *ἀβληχρῆ· ἀσθενῆ. οἱ — θανάτου* cod., *ἀβληχρήν· ἀσθενῆ* Bekk. AG. I 322, 1. Lobeck paralip. p. 466. 47. Vocabula *οἱ — θανάτου* huc retraxi. 48. *ἀβλίσμαστον* cod., Aldus: em. HSt. 50. 51. *ἀλογεῖ· σπεῖσον. ἀβλοή· σπένδε* cod., *ἀβλόει· σπένδε, σπεῖσον* Phavor. 6, 12. 13. *σπεῦσον, σπεῦδε* Perger. Ordo *ἀβλόπη* poscit. 53. *ἀβοηθητί* coni. HSt. Possis 53. 54 *ἀβοατί* (Pind. Nem. VIII, 10)· *ἀβοητί, ῥᾳδίως, εὐχερῶς. ἀβολαί· εὐχαί* coni. Pearso. 57. *ἀβολεῖν, συντῆσαι* cod., em. Guyetus et Bast palaeogr. p. 756. 58. *ἀνηλαχότες* cod., *συνηλλαχότες* Philoxenus EM. 4, 8. 59. *ἀβόλητοι· ἐντεύξεις* cod., *ἀβολῆτις· ἔντευξις* EM. 3, 50, nos Bekk. AG. 322, 9 expressimus. 60. *ἀβολησταί· ἀνυπάντητοι ἰσχυροῖς. ἀβολεῖς· περιβολαὶ ὑπὸ Σικελῶν* cod., sed ὑπὸ Σικελῶν quo spectent docere poterit Steph. Byz. p. 7, 16 M. *Ἄβολλα· πόλις Σικελίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀβολλαῖος.* His igitur transpositis restabat, ut reliqua glossae pars sic ut factum est resarciretur. — *ἰσχυροί* Pearso. — Deinde *ἀβόλλης· περιβολή — ἡ περιβόλαια* Salmasius. Suasi *ἀβόλλας· περιβόλαια.* De *ἄβολλα* nominis originibus Lobeck prolegg. pathol. p. 132. 62. Locum iam Pearsoni 6, 10 lacunosum visum expleri posse e schol. Platon. p. 453 indicabant Bernhardyus Suid. I c. 22, 9. Nauck. Ar. Byz. p. 100. 63. *ἔξω* .... scripsi.

* Ἄβολον· ὄνομα στοιχείου
ἄβοστοι· οἱ αἴτησιν ὑπὸ Λακώνων
ἄβοτοι· αἱ μὴ κατανενεμημέναι βοτάναι ἢ οὐ φέρουσαι καρπόν
ἀβούγης· ἀκτήμων
ἀβούλητα· ἀκούσια
ἀβούλητον . . . . . · ἀθέλητον
ἀβουλία· μωρία
ἀβουλότατα· ἀπροαίρετα
ἀβούλως· ἀφρόνως, ἀμαθῶς
ἀβουσκολεῖ· θορυβεῖ
ἄβουτον· τὴν οὐλίαν Ἀργεῖοι
ἄβρα· δούλη. παλλακή
ἁβρά· τρυφερά, μαλακά
ἁβρὰ βαίνων· τρυφερόβιος
ἄβραι· νέαι δοῦλαι
ἁβραί· τρυφεραί
Ἀβραμιαῖος· εἶδος ἔχων Ἀβραάμ, γιγανταῖος
ἀβραμίας· ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ
ἀβράνας· Κελτοὶ τοὺς κερκοπιθήκους
ἀβρανίδας· κροκωτούς. Λάκωνες
α βράχεν· ἤχησεν
ἀβρεμής· ἀβλεπής. Κύπριοι καλοί
ἁβρίζεσθαι· ἁβρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι
* ἀβριβέστερον· ἀληθέστερον
ἄβρικτον· δύσκωφον, (ἄγρ)υπνον
ἀβρινά· κεκαθαρμένα
ἀβρίξ· ἐγρηγόρως
* ἀβριστήν· μαστιγίαν
ἁβρίσδεται· κοσμεῖται, θρύπτεται
ἁβροδίαιτος· τρυφερὸς τὸν βίον, περὶ τὴν δίαιταν δαψιλής

SCR. 71. Herod. VII 9, 2. 72. Eur. Rhes. 761. Herod. III 71. 75. Menand. Pseudher. fr. III Com. IV p. 224. 76. Eur. Phoen. 1486. 77. Eur. Tro. 821 Nck. Menand. Suid. I c. 28, 7. 78. Genes. 24, 61. 84. φ 48. 90. Falsa lectio ap. Eur. Rhes. 730.

ADNOT. 64. ἄβολον· ὄνομα στιχίς coni. Salmas. HAS. p. 398, parum probabiliter. 65. Num οἱ ἐτησίαι an οἱ αἴτησιν λαβόντες „qui sunt in commeatu"? 66. καταvεμημέναι cod., καταvεμόμεναι EM. 4, 56. Em. Musurus. 67. ἀβούτης recte EM. 3, 52. Laconibus vindicat Haasius per epistolam. 68. ἀβουλής· ἤκουσα cod., reposui lectionem Bekk. AG. I 209, 7. 69. κακόν addunt Cyr. 171. 319. 244 al. 70. Nisi forte Thucyd. I 32 respicitur, ἀβουλία μωρία praestiterit e schol. Pind. Ol. XI, 43. 73. Glossa hac tanquam sana abutuntur Mehler et Naber in Mnemos. IV p. 31 sq. ad corrigendas glossas ἄβου· βάλλει, θορυβεῖ Bekk. 322, 10 et ἀβουβαλεῖ gl. Goldast. Mihi ex Hes. κόλος· θόρυβος interpretante nata suspicio est latere posse ἄμουσα κολῳεῖ. 74. δουλείαν coni. Mus. 75. ἄθραδούλη cod. (Bast. palaeo. 709), ἀβραδούλη Mus., ἄβρα δούλη Scaliger (Bekk. AG. 322, 12): sed vox παλλακή cum in Menandri l. l. compareat malo ἄβρα παλλακή· δούλη. 77. ἀβραβαίνων cod. C. 319. em. Mus. 83. κροκρωτους cod., κροκρωτούς Mus., κροκωτούς e Phavor. 6, 50 Pearso. 84. Augmenti sonum Eleorum more, quo de Ahrens dial. I p. 229 admonuit, ex E in A corruptum hic notari parum credibile est; fuerint potius qui ap. Hom. φ 48. 49 legerent τὰ δ' ἀνάβραχεν ἠΰτε ταῦρος βοσκόμενος λειμῶνι· τόσα βράχε καλὰ θύρετρα. (Infra Hes. ἀνάβραχε· ἤχησε). Similem in suspicionem Pearsonem incidisse video. 85. κακὸν Kuster. Κύπριοι καὶ ἄλλοι Albertus. Mihi si concesseris ἀβρεμής e gl. 136 degeneravisse, Cypriorum mentio ad gl. 189 ἀβρινά coll. gl. 73 referenda erit ita ut scribamus Κύπριοι καλοῦσιν. 86. ἀβράβεσθαι cod., om. C. 171. 244. Musuri coni. exhibui, quamquam vereor ne lateat ἁβρὰ θέσθαι. Lob. rhem. 239, 5. 87. ‚Ex errore natum habetur pro ἀκριβέστερον' Lobeck Path. El. p. 515. 88. δυσκοφον (C. 63) ὕπνον cod., δύσκωφον Mus. et pleraque Cyrilli exempla. Forte δύσκοιτον. ἄγρυπνον EM. 4, 48. ἀνύστακτον C. 63. τὸν δύσκολον ὕπνον Coccеii (cf. Et. Gud. p. 639 Stz.) est coniectura Bernhardyo Suid. I 1 c. 28, 19 probata. 90. Lob. Phr. 120. 91. Inepte ὑβριστήν Pearso, cf. praeter Ducang. gloss. p. 221. Hes. gl. 2560. 62. 92. ἀβριάχεται cod., corr. Koen. Gr. C. p. 599, plaudente Bast. palaeo. p. 744. (ἀβρίδδεται Valck. Theocr. Adon. p. 290.) 93. τὸν om. typoth. Aldi.

ἀβρόκαρπον· ἀβρότονον
95. ἀβροκόμας· ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων
ἀβρομία· σκοτεία
ἀβρομίτρας· λαμπροζώνους
* Ἄβραμ· περάτης ἢ πατὴρ μετέωρος, Ἀβραὰμ δὲ πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν
ἄβρομοι· χωρὶς βρόμου, ἢ ἄνευ θορύβου
200. ἄβρομον· ὀρίγανον καὶ σιγηρόν, ἄψοφον
ἀβρόν· τρυφερόν
ἀβροσύνη· φαιδρότης, τρυφή
ἀβρόταξις· ἁμαρτία
ἀβροτάξωμεν· ἁμάρτωμεν, ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν διαμφοδήσωμεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τοῦ βροτοῦ μετὰ τὴν συνάντησιν
5. ἀβροτήμων· ἁμαρτωλός
ἀβροτῆσαι· νυκτὸς ἀπαντῆσαι
* ἀβρότη· ἀμβρότη, θεία
ἀβρότητι· τρυφερότητι, ἁπαλότητι
ἀβροτίνη· ἁμαρτωλή
10. ἄβροτον· ἀπάνθρωπον
ἀβρότονον· πόα τις
ἀβροῦτες· ὀφρῦς Μακεδόνες
ἄβρυνα· συκάμινα
ἀβρύνεται· κοσμεῖται
15. ἀβρυνόμενοι· σεμνυνόμενοι, λαμπρυνόμενοι
ἀβρυτοί· ἐχίνων θαλασσίων εἶδος
* ἄβρυστος ἢ ἄβροστος ἢ ὁ βιβρωσκόμενος
ἄβρωμα· στολῆς γυναικείας εἶδος
ἀβρῶς· ἀνθηρῶς
20. ἄβρωτος· ἀζήμιος
* ἄβρομοι ἀνίαχοι· [οἱ] σὺν βρόμῳ πολλῷ, οἷον μετὰ κραυγῆς μιᾶς, ἵνα ἡ ἀντὶ τοῦ ὁμόβρομοι, ὅπερ δηλοῖ τοὺς ὁμοφώνως κεκραγότας, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄκοιτις ἡ ὁμόκοιτις. ἢ πολύβρομοι, ὅ ἐστι πολυτάραχοι. βρόμος γάρ ἐστι ποιὰ κραυγὴ κατὰ μίμησιν. καὶ ἀνίαχοι μετὰ ἰαχῆς μεγάλης, ὡς ἀχανὲς λέγεται τὸ μεγάλως κεχηνός, τοῦ ῡ πλεονάζοντος
* Ἄβυδος· πόλις Τρωικῶν Ἑλλησπόντου
* Ἀβυδόθεν· ἀπὸ Ἀβύδου. ὄνομα πόλεως Καρίας

SCR. 98. Genes. 14, 13. — Siracid. 44, 19 ubi αβραμ cod., Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν Tischend. II p. 206. 99. *N* 41. 204. *K* 65. 7. *Ξ* 78. 8. Eur. IA. 1313 sp. 10. Aeschyl. Prom. 2 v. l. 14. Aesch. Ag. 1164. Soph. O. C. 1339. 21. *N* 41. 22. *B* 836. 23. *Δ* 500

ADNOT. 95. ἀβροκομᾶ cod., ἀβροκόμας· τὴν coniicio. 96. σκοτία Phav. 7, 11. ἀπηχία C. 171. ? σιωπή. 98. Ἄβραμ Tischendorf l. l. Cf. Z. Frankel über alex. u. paläst. Schriftforschung p. 39. 99. Malim ἅμα θορύβῳ. 202. ἀφροσύνη cod. (C. 319), em. HSt. 4. ἀβροτάζωμεν· ἀμάρτωμεν. ἀμφωδήσωμεν, ὅπερ cod., separata univit Mus., em. Albertus. Ceterum errorem suum, in ἀβροτάξωμεν commissum, lexicographo relinquendum esse duxi propter Apoll. lex. 3, 1., ubi κατὰ τὴν σ. legitur. 7. ἀβροτῆ· ἀβροτηθεία cod., ἀβροτησία Mus. ἀβρότη· ἀμβροσία, θεία schol. Hom. *Ξ* 78 p. 366 Bekk. Em. Buttm. lexil. I p. 135. (Lobeck paral. p. 466.) 9. Coni. ἀβροτημοσύνη vel ἀβροτημονή. 10. Buttm. l. l. p. 235. 11. De spiritu cf. lex. de spirit. p. 207 Valck. O. Schneider ad Nicandr. Theriac. 92 p. 224. 12. Koen. Gr. C. p. 338. Lobeck Pathol. Elem. p. 84 „frons, braue (bra, prawe) bhru“ contendit, vocales ᾰ et ŏ adventicias esse monens. 13. ἄβρυνα Bekk. AG. 224, 19. 16. ? ἄβρυττοι· Lobeck prolegg. p. 388. 17. Non sine mendi suspicione. ἄβρωστος· ὁ μὴ HSt. c. 97 C. 18. ἄβρωμα Sinner coll. ἀφάρβωμα, ἄβρωμα Lobeck rhem. p. 304. 20. Non expedio. 21. ἀβρωμούντασχοι· οἱ συν — ὁμοφώνους — καὶ αὐήχοι (αὐάχοι Mus.) μετὰ ἰσχύος codex. ἄβρομοι αὐίαχοι σὺν Apoll. lex. 3, 6. ὁμοφώνως Phav. καὶ αὐίαχοι μετὰ ἰαχῆς Apoll. lex. 3, 7. Ex eodem pro λέγεται malo πέλαγος. 23. Τρωίας coni. Soping. Probabilior est Pearsoni coniectura novissima verba ad τὴν ἐν Μιλήτῳ Ἄβυδον spectare, qua de proxima glossa intellegenda est.

ἀβυδ.. οκόμας· ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν

25. * Ἀβύλη· στήλη Ἡρακλέους

Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα· ἀπὸ τοῦ ὑπ᾽ αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους

ἀβυδόν· βαθύ

ἀβύρβηλον· πολύ, μάταιον. οἱ δὲ δασὺ καὶ συρφετῶδες, ἢ ἀναίσχυντον, ἐπαχθές

ἀβυρτακοποιοῦ· τοῦ τρίμματα καὶ ἐμβάμματα κατασκευάζοντος

30. ἄβυσσος· [πέρας οὐκ ἔχον ὕδατα ἄπειρα ἀκατάληπτα. ἔστι δὲ καὶ] ἐν Ἄργει λίμνη οὕτω καλουμένη

Ἀβυσταῖοι· Λιβύων ἔθνος

ἀβώ· πρωί, Λάκωνες

Ἀβώβας· ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Περγαίων

ἀβώρ· [βο]ῆώς Λάκωνες

35. ἄβω..ς· ἄφθογγος

ἄβωτος· ἀηδής

ἀγάγας· ἀντὶ τοῦ ἀγαγών

ἄγαγον· ἀντὶ τοῦ ἄγαγε, (ὁδήγησον, φέρε)

ἀγαγύρτην· ἀγύρτην

40. ἀγάζει· ἀγανακτεῖ, βαρέως φέρει

ἀγάζεσθαι· βλάπτεσθαι

ἀγάζεται· σέβεται

ἀγαζόμεθα· πλεονάζομεν

ἀγαζόμενοι· κάμνοντες, λυπούμενοι, λιπαροῦντες

45. ἀγαθὴ τύχη· ἡ Νέμεσις καὶ ἡ Θέμις

ἀγαθίδες· σησαμίδες

ἀγαθιζομένη· ἀγαθὰ λέγουσα

ἀγαθίς· δέσμη .... ῥάμματος ἢ στήμονος

ἀγαθοδαιμονισταί· οἱ ὀλιγοποτοῦντες

50. ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἑκάστου ἔτους, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. οὕτω παρὰ Σπαρτιάταις..........

SCR. 24. Aristoph. fr. inc. CXIII Bgk. Com. vol. II 2 p. 1203. 29. Demetr. com. Areopag. fr. 1. Comic. vol. IV p. 539. 42. κ 249. Heliodori lectionem significari iam Pearso vidit. 49. Eudem. Eth. 3, 6. 50. *I* 67.

ADNOT. 24. Depravatam Zenobii lectionem in prov. I 1 *ἀβυδηνοκόμης* Hesychii ordo sibi reposcit. 25. *Ἀβύδεις· στήλη* cod. Cf. Eustath. Dionys. perieg. 64 Olear. ad Philostr. p. 188 Lobeck Pathol. El. p. 511. 26. *ἐπιφόνημα* cod., *ἐπιφόρημα* Zenob., em. Salmasius. 28. *πολυμα* cod., *πολύ, μάταιον* EM. 4, 52 C. 212 al. 30. Malo *ἔχοντα*. Hamulis glossae sacrae interpretationem circumscripsi. 31. *Ἀβισταῖοι* cod., *Ἀβυσταῖοι* Pearso coni., em. Phavor. 8, 35. Vulgata ethnici forma est *Ἀσβύσται* Herod. IV 170 Lycoph. 815 Agroetas Herodian. π. μ. λ. 11, 19 Steph. Byz. Vid. Rupertium ad Sil. Ital. II 58 a Lobeckio Pathol. Elem. p. 387 non praetermissum. 32. Koen. Gr. C. 354. 33. *Ἀβωβάς — Περσαίων* cod., lectio recepta EM. 4, 53 debetur. Cf. Meinek. Anall. Alex. p. 282. 34. *ἄβωρ· βοὴ ὡς* cod., quibus sine mendi suspicione utitur Lob. rh. p. 11. 253. Emendasse mihi videor idemque placuisse nunc video Pearsoni 8, 16 qui conferri iubet *Μεγαβώρ, Γαβεργός*. 35. *ἀβῶς* cod., *ἄβως· ἄφαντος* (l. *ἄφατος*) EM. 4, 54. Coni. *ἄβωτος* (*ἀβόητος*), *ἄφως* Pearso. 36. *ἄβοτος· ἀιδής* Voss. *ἀβίωτος· ἀηδής* C. 212. 37. Koen. Gr. C. 482, Lob. Phr. p. 348. Mullach Gramm. d. Vulgärspr. p. 18. 38. Koen. l. l. p. 341, Meinek. exerc. in Athen. p. 5. *ὁδήγησον φέρε* ex Hes. gl. 321 huc esse retrahenda vidit Phavor. 8, 49. 39. Hainebach de reduplic. p. 14. 40. *ἀγάζειν· ἀγανακτεῖν, βαρέως φέρειν* Toup. coll. Aesch. Suppl. 1069. 41. 44. Forte *ἀτάζεσθαι, ἀταζόμενοι*. 43. *πλέον ἀζόμεθα*. Apoll. lex. 5, 4. *ἀγαπαζόμεθα· Ἡλιόδωρος ἄγαν προσεκείμεθα*. 44. Schol. Hamburg. Odyss. κ 249 Hesychio *λιπαροῦντες* interpretanti favet. 47. *αὐτεχοῖς ἀγαθά* EM. 5, 32. 48. *δεσμεῖ ῥάμματος* cod., em. Mus., et sic EM. 5, 33 *δέσμη καὶ εἶδός τι [γ]ράμματος*. Adde Eustath. 1166, 29 et Hes. *τολύπη*. 50. *ἐξιόντες ἑκάστου* male Bekk. AG. 209, 4. Lacuna sub finem hausta sunt, quae ap. Bekk. 336, 31 extant. Hinc sequentes glossae XVIII in cod. Marciano leguntur inter *ἀγαλματοφόρος* et *ἀγάμενοι*. Uterque enim glossarum ordo, alter (gl. 251—267) XVIII alter (gl. 268—292) XXV glossis constans, cum in archetypo integrum folium impleret ita, ut singulas paginas haberet distributas, postquam bibliopega folium male colligavit, scriba minus caute rem agens facile in errorem abripi poterat.

ἀγαθόν· ἀνδρεῖον, γενναῖον
ἀγάθοσμον· τῆλιν
ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα· τὸ μετὰ [τὸ] δεῖπνον ἄκρατον πινόμενον παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν
Ἀγαθοῦσσα· ἡ Τῆλος ἐκαλεῖτο πρότερον
55. Ἀγαθώνιον αὔλησιν· τὴν μαλακήν. Ἀγάθων γὰρ ὁ τραγικὸς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο
[ἰδιώτης, ἀμαθής]
ἀγαί· αἰγιαλός, Ἴωνες, (ἢ) τρώσεις, τραύματα
ἀγαιόμενον· ἐπίφθονον, θαυμάσιον, φθονερόν
ἀγαῖον· ἐπίφθονον
ἄγαις· ζηλώσεσιν Αἰσχύλος Θρῄσσαις
60. ἀγακλειτοί· ἄγαν ἔνδοξοι
* ἀγακλεεῖς· ἄγαν ἔνδοξοι
ἀγακλυτά· ἄγαν ἔνδοξα ἢ ἄγαν διαβεβοημένα
* ἀγακλεῖος· ἄγαν εὐκλεοῦς, ὅ ἐστιν μεγάλως ἐνδόξου
* Ἀγαλάκτης· ὄνομα
65. * ἀγαλβάς· ἀκρατής, οἱ δὲ γελᾶς
ἀγάλΛεται· τέρπεται, γαυριᾷ
ἀγαλακτοσύνη· συγγένεια
* ἄγαλμα Ἑκάτης· τὴν κύνα..... διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας ἢ διότι καὶ αὐτὴν ἔνιοι κυνοκέφαλον πλάττουσιν......
ἀγάλαλα· περιχειρίδιον
70. ἀγάλαστος· ἀκόλαστος
* ἀγάλακτος· ἡ ὁμόθηλος
ἀγαλήτορα· παῖδα Τυῤῥηνοί
ἀγαλλητόν· ἐφ' ᾧ ἄν τις ἀγασθείη
ἀγαλλιάζει· λοιδορεῖται
75. ἀγαλλίαμα· δόξασμα
ἀγαλλίς· ὑάκινθος ἢ θρυαλλὶς ἢ ἀναγαλλίς
ἄγαλμα· ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλων εἰκόνων ἢ ἀνδριάντων
* ἀγάλακτες· σύγγονοι, ἥλικες, ὁμογάλακτοι
ἄγαλμα· πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, οὐχ ὡς ἡ συνήθεια τὸ ξόανον

SCR. 53. Ar. Eqq. 85. 106. Vesp. 523. 54. Callimach. fr. CCCXCVI ed. Bentl. (55. Ar. Ran. 83.) (57. Od. υ, 16.) 59. fr. 80 Nck. 62. γ 388. 63. Ψ 529. 66. Hippocr. de artic. vol. III p. 179 Kuehn. 68. Eurip. fr. 959 Nck. Aristoph. fr. inc. LXXXII p. 1195 Bgk. 75. Ies. 60, 15. 79. Δ 144. γ 438. 274.

ADNOT. 52. ἀγαθὸν ὄν· τὴν λίνον cod., ἀγάθοσμον· πήλινον EM. 5, 34. Scripsi τῆλιν. 53. δευτέραν πόσιν οὕτως Bekk. 334, 5. τελευταίαν πόσιν Moeris p. 53. 54. Ἀγάθουσα — Δῆλος cod., em. Bochart ex Iasone ap. Steph. Byz. 621, 1 ubi Ἀγάθουσα cod. Rhedig. 56. ἀγελαῖος (αἴ έ pr. m.)· ἰδιώτης, ἀμαθής. ἀγαί· ἠιόνες, στρώματα cod., ἰδιώτης ἀμαθής spuria abieci, et relicua VVLL ope correxi. τρώσεις Et. M. 8, 49 al. τρώματα Mus. 57. 58. Coni. 57. ἀγαιομένου· (καταπλησσομένῳ), ne locus Apoll. lex. 8, 14., quod totum in Hes. inest, deficiat 58. ἀγαῖον· ἐπίφθονον, θαυμαστόν, φθονερόν coll. Et. M. 8, 50. Bekk. 344, 7 al. Ac pervelim scire, unde sua habeat Phavor. 9, 46. ἀγαῖος· κατὰ τοὺς παλαιοὺς σεμνὸς καλὸς λαμπρὸς κόσμιος. 59. ἀγαῖς cod., ἄγαις recte Phav. 9, 39. 60. 62. Loci utilissimi. Glossarum Homericarum alterum par serici accommodatum Diogenianus Apollonii lexico sublegerat, alterum ordinem confundens interpolatori deberi manifestum est. 63. ἀγακλῆος temere Albertus. 65. Ἀγαλμάς· ἀκροατής Pearson. 9, 23. 10, 19 parum feliciter. Latet fortasse Laconica glossa cf. βελάς· εἴρων· καὶ καταγελαστής. An κασαλβάς? 66. ἀγάλλεται pro eo quod ordo scribi iussit ἀγαλάεται librarius coniectura assecutus esse videtur. γαβριᾷ cod., neque aliter Erotiani (p. 88 Frz.) cod. Vindob. Em. Mus. 68. γαλμα cod. Verba lacunis hausta explebis e Bekk. AG. I 336 sq. Ἐκφέρεσθαι ab Heinsii coniecturis defendit schol. Theocr. II 12. Ceterum haec e gl. Ἑκάτης ἄγαλμα irrepsisse ordo clamat. 69. Voluitne ἀγαλΜα? 70. Habent C. 171. 212. Non temptaverim 71. ὑομόθολος cod., ἡ (ὁ Phav.) ὁμόθηλος Mus. 72. Τυρηνοί cod., em. Mus. 74. ἀγαλίζεσθαι· λοιδορεῖσθαι. Ταραντῖνοι EM. 7, 9.

80. * ἀγαλματικός· ἀκουστής
* ἀγαλμαῖος· ......
ἀγάλματα πάτρια· τὰ τῶν Εὐμενίδων
ἀγαλματίτης· λιθοκόλλα
ἀγαλμός· λοιδορία
85. * ἀγλαότιμος· λαμπρῶς τετιμημένος
* ἀγάλλιος· λοίδορος
* ἀγαλλόμενος· ἀγαλλιῶν, χαίρων
* ἀγάλαξ· ὁμότιτθος
* ἀγαλλόμεναι· σεμνυνόμεναι
90. * ἀγαλματοφορεῖσθαι· καλλωπίζεσθαι
* ἀγαλμητόν· ἀσθενές
* ἀγαλματοφόρος· ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ ψυχῇ .....
* ἀγάμενοι· θαυμάσαντες
* ἀγαμένως· θαυμαστῶς
95. ἀγαμεμνόνη· θιδράξατο [ἢ θίδραξ]
Ἀγαμεμνόνεια φρέατα· ἱστοροῦσι τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι. Κλείδημος δὲ ἐν τῇ ιβʹ τῆς Ἀτθίδος .....
ἀγαμέμνονα· τὸν αἰθέρα Μητρόδωρος ἀλληγορικῶς
ἀγάμητος· ἄγαμος ἄβυξ
ἀγαμίου ζημία· παρὰ Σπαρτιάταις
300. Ἀγάμμεια· ἔνθα αἱ παρθένοι ἐξετίθεντο τῷ κήτει τινές, οἱ δὲ πολίχνιν
ἄγαν· πάνυ [μνώδης], πολύ, μεγάλως, λίαν
ἄγανα· σαγήνην Κύπριοι
ἀγανακτεῖν· στένειν παρὰ Πλάτωνι
ἀγάνεται· πραγματεύεται, χρῆται
5. * ἄγαμος· τόπος ὄρειος καὶ κρημνώδης
* ἀγάνιδα· ἀτρέμας
ἀγάνημαι· ἀσχάλλω, ἀγανακτῶ
ἀγάννα· ἅμαξα .... καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος
* ἀγανοῖς· πραέσιν, προσηνέσιν
10. * ἀγανοῖσιν· πράοις
* ἀγανοῖς ἰόντες· τοῖς δόρασι βάλλοντες

SCR. 87. Ψ 114. 89. Υ 222. 90. Gl. sacr. 92. Gl. sacra. 94. Plat. Phaed. p. 389 E. 98. fr. 881 Nck. 303. Plat. Phaed. p. 117 DSt. 9. Β 189. Ω 772. 11. Β 774.

ADNOT. 82. τὰ τρία suasit Palmerius. 83. λίθου κόλλα cod., corr. I. Stephanius. 84. ἀγάλιος EM. 7,9. Codicem exprimunt Bekk. AG. 334, 16. ἀγαλλιασμός coni. HSt. ἀγαλισμός Pearso vol. I p. 9, 5. 85. ἀγαλότιμος cod., λαμπρός Zonar. I col. 18., em. HSt. editores. 87. ἀγαλιῶν cod., em. Mus. 88. ὁμότηθος cod., em. HSt. 91. ἀπαλάμητον coni. Ruhnk. Tim. p. 8. 92. φέρων addunt Heins. Bos. Cf. adnot. ad gl. 250. 95. Sic cod., plantas a diis hominibusque nomen sortitas esse monet Lobeck paralip. diss. V §. 1 p. 331. Ἀγαμεμνονέη· θρίδαξ HSt., Ἀγαμεμνόνη· θριδακίνη ἢ θρίδαξ Albertus. Hoc video ἢ θίδραξ correctori deberi. 96. Ἀγαμεμνόνια — καὶ δῆμος cod., Ἀγαμεμνόνεια Zenob. I 6 p. 3. καὶ Δήμων Schneidewinus praef. I p. IX Κλείδημος Pricaeus. Verba lacuna hausta καὶ περὶ Ἀττικὴν Eustath. 161, 13 servavit. 97. Cf. Tatian. adv. gent. c. 37. 98. ἀγάμετος Bekk. 336, 7, illud vero Lobeckii Phryn. 514 munitur auctoritate. Deinde ἄβυξ cod., ἄζυξ Salmasius, Σοφοκλῆς add. Bekk. l. c., hinc coni. Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ. 99. περὶ Aldi typotheta. 300. ἀγαμίας cod., Ἀγάμμεια A. Meinek. Steph. Byz. 13, 1 e cod. ΠPϱRV. 1. [μνώδης] e gl. 305 immigravit. 2. Lob. Pathol. El. p. 120. 3. ἀγανακτῶν Bekk. 334, 22 praestiterit. 5. ἀγμός em. Kuster coll. Eur. Bacch. 1092 (Lobeck Path. El. p. 85). ὄρος κρημνῶδες cod., quod emendavi. 6. ? ἀγανηδά. Cf. Hesych. εὐκαλεῖ, εὐταλεῖ et Coray Atact. II p. 4. 7. ἀσχάλῳ cod., em. Mus., quod typothetam fugit. 8. ἄγανα unus C. 63. ἀπάνα Koen. Gr. C. p. 185 probante Bast. p. 710. ἱερά excidisse apparet e Cyrillo. Glossae altera parte unus hucdum usus est Scaliger ad Manil. p. 40. „עגלה Rabbin. et Arab. Hidus ad Ulug-Beg. p. 11." Pearso. 10. πραεῖς cod., ἀγανοί Mus. Exhibui schol. B Hom. Ω 759. 11. Corr. Mus. αἰγανέῃσιν ἱέντες.

* ἀγανέῃσιν. ἀκοντίοις
ἀγάννιφον· λίαν χιονιζόμενον
* ἀγανοφροσύνῃ· προσήνεια, πραότης
* ἀγανόφρων· λίαν φρόνιμος
ἄγανον· τὸ κατεαγὸς ἀπὸ ἄλλου
ἀγανώπιδος· παρειᾶς. εὐοφθάλμου. πραείας. καλῶς βλεπούσης
ἀγανοφροσύνη· ἀγαθότης, πραότης, φιλοφροσύνη
* ἀγανάκτησις· μανία. θυμός. πόνος. ἄλγος. λύπη
ἀγανόφρων· ἀγαθός, ἀγαθὰ φρονῶν, καὶ προσηνὴς ταῖς φρεσίν
* ἄγαγε· ὁδήγησον. φέρε
ἀγάνωρ· ....· ἀγαπητικὸς τὴν ἀνδρείαν, ἢ ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγαπώμενος. ἔστιν δὲ καὶ ὄνομα κύριον τοῦ Ἀγκαίου παιδός. τινὲς δὲ φιλόξενος
* ἀγαπητόν· μονογενῆ. κεχαρισμένον
ἀγαπησμός· ἀγάπησις
ἀγαπτερέως· ἀσμένως, προθύμως. ταχέως
ἀγαρικόν· βοτάνη τις οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς ἰατροῖς
ἀγαῤῥίς· ἄθροισις. ἢ πλῆθος ἀγωγῆς
* ἀγάῤῥητος· ἀχάριστος
* ἀγαῤῥάπτει τε· ἔφθορεν
ἀγάῤῥοον· σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα, ἄγαν ῥοώδη
* ἄγαρος· σκευοφόρος. φορτηγός
* ἀγαῤῥοί· οἱ ἐκ διαδοχῆς τι πράττοντες
ἄγασθαι· φθονεῖν
* ἀγασσάμεθα· ἐθαυμάσαμεν, κατεπλάγημεν
* ἀγασσάμενοι· θαυμάσαντες, φθονήσαντες
ἀγαθός· σιωπᾷ. Κύπριοι
ἀγασίς· ὁ φθόνος. σφαίρα
ἀγάσματα· σεβάσματα.....
ἀγάσοις· μεθ' ἡδονῆς
ἀγασοπέρπαι· οἱ τοὺς τελώνας μηνύοντες τὰ τέλη

SCR. 13. *Λ* 420. 19. 2 Cor. 7, 17. 20. *Υ* 467. 22. (Θ 114.) *Β* 609. 23. Genes. 22, 2. 30. *Β* 845. *Μ* 30. 34. *Γ* 224. 35. Θ 29. 38. Sophocl. fr. 882 N.

ADNOT. 12. L. *αἰγανέῃσιν*. 13. *χιονιζόμενος* cod., em. Mus. 14. *ἄγαν· εὐφροσύνῃ* cod., em. Mus. 15. *ἀγανέφρων* cod., em. Mus. 16. *ἀγανόν* cod., emendandum est e Bekk. AG. 335, 10 *ἄγανον· ἡ πρώτη ὀξεῖα τὸ κατεαγός* et Phavor. 11, 36 (Suid.) *ἄγανον. προπαροξυτόνως τὸ κατεαγὸς ξύλον τὸ ἀκαλλώπιστον* (*ἀπελέκητον* Suid.). 17. *ἀγανώπιδος* recte Musurus, sed confuso ordine, assentientibus praeter C. 319 VVLL. *παρειᾶς* aut delendum, aut in *παρείας* emendandum videtur. Hoc praetulerim, modo in seqq. scribatur *πραεία* cum C. 319 et Eudemo. 21. cf. *ἄγαγον*. 22. *ἀγάνωρ· ἀγαπητικός* cod., *ἀγαπήνορος* Apollon. lex. 4, 4. Scripsi *ἀγάνωρ·* ..... (Theocr. XIII 85) ..... *ἀγαπητικός* (Il. Ψ 124). *Ἀγαπήνωρ* suasit Salmasius. 24. *ἀγαπισμός* cod., em. Phav. 12, 8. Reliqua e Bekk. 324, 27 sic fere redintegraverim *ἀγαπησμός καὶ ἀγάπησις· ἡ φιλοφροσύνη*. Ac de *ἀγαπησμὸς* cf. Meineck. Menand. p. 157, de *ἀγάπησις* Lobeck Phryn. p. 352. 25. Ruhnk. ep. crit. p. 105. Lobeck pathol. elem. p. 39 apte componit cum EM. 133, 34 *ἀπτερέως· αἰφνιδίως — ταχέως ἑτοίμως ἀφροντίστως — ἀπροθύμως ἐλαφρῶς ἡδέως, ἔνιοι δὲ ἠμελημένως*. 27. *πλῆθος ἀγορῆς* Salmas. *πλήθους συναγωγή* Ruhnken. 28. Glossa sacra est ex *Ἀσαρᾶ· ἀχάριστος* (Cyr. Voss.) corrupta. 29. 30. *ἀγάῤῥοος· ἄγαν ῥοώδης* Apoll. lex. 5, 6. Ac *ῥοώδης* cod., em. Mus. 31. *ἄγγαρος* HSt. 32. *διαγωγῆς* cod., *διαδοχῆς* HSt. 33. *ἀγάσσαι* cod., *ἀγάσθαι* Musur. *ἀγάασθαι* (l. *ἄγασθαι* Suid.) Apollon. lex. 4, 32. 35. *ἀγασσάμενοι* unus Et. Gud. 3, 24. 36. *ἀγαθᾷ* coni. Musurus. Locus mihi obscurus. Interim contendantur *ΑΓΑΘΟC* et *ΑΓΑΙΩCCία*. 37. *ἀγασσίς* cod. *ἄγα· φθόνος* Cyr. Dresd. Phavor. 8, 42. *ἄγασις· ὁ φθόνος. ἀγασίς* (pro *ἀγαθίς*)· *σφαῖρα* Is. Voss. coniecit ex ordine alphabetico. Lusi (*Σοφοκλῆς*) *Φαίδρᾳ*. 38. *Σοφοκλῆς κέχρηται* addunt Bekker. AG. 325, 22. Suidas I 1 p. 47, 8, q. v. 39. *ΑΓΑCΟΙC* cod., legendum esse *ΜΕΘ]Α ΓΑCCΗC* mea est coniectura certissima. Glossam *γάσσαν· ἡδονήν* agnoscit Lobeck techn. p. 71. Phavorinus omisit. 40. *ἀγασόπεραι* Mus., quod latuit typothetam. *ἀγασοπέρται* (ut ed. Hag.): *οἱ — τέλη. ἀπoῦ κάρνουσιν νῶσιν τοὺς τελώνας ἤτοι μαρτζάδες.* Ducang. Gl. Gr. barb.

ἀγάς· ἡ πτῶσις τοῦ ἀστραγάλου
* ἀγάσσασθαι· θαυμάσαι
* ἀγασθείς· θαυμασθείς
ἀγάστονος· πολυστένακτος, στεναγμοῦ ἄξιος
45\. * ἀγάσατο· ἐφθόνησεν
* ἀγάσαιτο· θαυμάσαι
ἀγαστός· θαυμαστός, ἐπαινετός
* ἀγάσασθαι· φθονεῖν
* ἄγασαι· ἀγάλλου
50\. * ἀγασμένον· μεμψευμένον
* ἀγάσιον· ἔνδοξον
* ἀγάσαι· θαυμάζειν. [ἀγάλλου] ἱλάσκου
* ἀγάσησθε· φθονήσητε
* ἀγαστής· βάσκανος
55\. ἀγάστορες· ἀδελφοὶ δίδυμοι
* Ἀγάστροφον οὔτασε δουρί· τὸν Ἀγάστροφον ἔτρωσε τῷ δόρατι
* ἀγάσει· ἄγαν τύπτει
ἀγα[σ]τά· ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο, οἷον ἀρεστά. Αἰσχύλος Φρυξί
ἀγατᾶσθαι· βλάπτεσθαι
60\. ἀγάτημαι· βέβλαμμαι
ἀγαυοί· προσφιλεῖς
ἀγαυοί· λαμπροί, φωτεινοί. ἔνδοξοι, ἐπιφανεῖς. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος Σκυθικὸν Ἀγαυοὶ οὕτω καλούμενον, ὡς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητής· „καὶ Ἀγαυῶν ἱππημολγῶν“
* ἀταύλιος· μήν
ἀγαυόν· λαμπρόν. θαυμαστόν
65\. ἀγαυότατον· μέγιστον
ἀγαυρίαμα· ἔπαρμα. οἴησις
. . . . · ἀπέρρωγε
ἀγαυριῶ· μεγάλως (γαυριῶ)
ἄγαυρος· αὐθάδης, κομψός. κακός
70\. ἀγγαῤῥεύει· ὑπομένει
* ἀγγαῤῥεία· δουλεία

SCR. (42. θ 565.) 44. Bekkerus in Suida apposuit Odyss. μ 97, quod probarem, nisi στεναγμοῦ ἄξιος additum esset. 45. Phavorino 12, 25. 28 teste Odysseam respicit. 48. Cf. 42. 53. Ξ 111. 56. Λ 338. 58. fr. 262 ed. Nck. 62. Ν 5. 65. ο 229. 66. Ierem. 31, 2. vol. II 367 ed. Tischendorf, qui in contextu γαυρίαμα edidit, in adnot. ex AxFA ἀγαυρίαμα affert: cf. Iesai. 62, 7.

ADNOT. 41. Quid sit nescio. 42. 43. Non tam emendandae quam proscribendae sunt. ἀγάσσασθαι, contra quam in Odyss. θ 565, ν 173 legitur ἀγάσασθαι, tuetur Apio 604, 12 Sturz. ἀγάσας· θαυμάσας Bekk. 209, 10. 45. ἀγάσσατο Mus. 50. Coniicio ἀγασσάμεθα· ἐμεμψάμεθα Eustath. 1657, 29. 51. ἀγαστόν HSt., vulgatam tuentur Thes. editores c. 218 D. 52. ἀγάλλου ex margine est. θαυμάζειν. † Ἀγάλλου· ἱλάσκου Mus. Coni. ἄγασαι· θαυμάζεις. 53. ἀγάσσησθε cod., ἀγάσησθε Mus. 54. ἀγασθής Phav. 12, 38, hinc ἀγασθείς coni. Sinnerus. 55. Hanc glossam, an 44 et 47 inducam, ne ordinis compago solvatur, dubito. 56. δόρυ cod., δουρί Mus. 57. ἀγάσει Bekk. AG. I 336, 8. ἀράσσει temere coni. Albertus. 58. ἀγατά corr. Albertus favente serie. ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο apud Suidam I 1 p. 47, 8 male coaluerunt cum gl. 38. Φρα^{ς} cod., φράζει Musurus, Φρυξί Meursius. Ceterum 57. 58 in cod. unita seiunxit Mus. 60. ἀγάτειμαι cod., ex parte em. Musurus. ἀταρτᾶσθαι, ἀτάρτημαι coni. Kusterus. ἀτάτημαι em. Lobeck Pathol. El. p. 162. 61. ἀγανοί corr. Kusterus. 63. ἀταύλιος cod., ἀγαύλιος Musur. Taceo permiras vv. dd. hariolationes. Inter Cretensium menses ΑΓΥΙΟϹ invenio apud Idelerum in Chronol. I p. 426. 66. ἀγαυρίασμα cod., emendate VVLL. 67. 68. ἀγαύριε ἀπέρρωγε μεγάλως cod., ἀγαυριῶ· μεγάλως γαυριῶ καὶ ἐπαίρομαι Method. EM. 6, 35. 69. ἄγαυρος etiam Et. Gud. 3, 29 et Herodian. π. παθ. ap. Et. Sorbon. ἀγαυρός al. et Bernhard. Suid. I 1. c. 47, 14. κομψοίκακος cod., corr. HSt. e VVLL. Cf. καυρός· κακός. 70. ἀγαῤῥεύει 71. ἀγαῤῥεία cod.

ἀγαῤῥεύεται· ἐγγυᾶται, ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κατέχεται
ἄγγαρος· ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. ἡ λέξις δὲ Περσική. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματηφόρους
ἄγγατος· τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον
75. ἄγγεα· ἀγγεῖα
ἀγγελίας· ἀπαγγελίας. σημαίνει δὲ ἀγγελίην αὐτὸν τὸν ἄγγελον
ἀγγελιαφόρος· πρεσβευτής
ἀγγελίην· ἄγγελον
ἀγγελίης· ἄγγελος. καὶ ἀγγελίας
80. * ἀγγελλόντων·.. καὶ ἀγγελλέτωσαν
* ἀγελείη· ..... ἄγειν λείαν. Λεία δέ ἐστι κτῆσις τετραπόδων
* ἄγει· κομίζει
* ἄγειν μυστήρια· μυσταγωγεῖν
* ἄγειν· ἀπάγειν, κομίζειν. τιμᾶν, σέβεσθαι
85. * ἄγειν (τὸ ὑπάγειν τὸ πείνειν.) καὶ τὸ φέρειν. καὶ τὸ ὑφέλκειν. [ἔστι δὲ καὶ τιμᾶν, καὶ σέβεσθαι]
* ἀγγελία· ἄγγελμα. ἀκοή
ἀγγελική· ὄρχησίς τις παροίνιος
* Ἀγγελῆς· δῆμος τῆς Ἀττικῆς Πανδιονίδος φυλῆς
* Αἰγιαλέων· Ἀργείων
90. Ἄγγελον· Συρακούσιοι τὴν Ἄρτεμιν λέγουσιν
* ἀγγέλλεσκον· ἤγγελλον
ἀγγέριος· ἄγγελος
* ἀγγεράκομον· σταφυλήν
Ἀγγίτας· ὄνομα ποταμοῦ. [καὶ ἔστι] περὶ [τὸ] Παγγαῖον. ὁμοίως καὶ ἡ Ἄρτεμις
95. ἄγγλιθες· ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ συνέστηκε τῶν σκορόδων
ἀγγοπήνια· τὰ τῶν μελισσῶν κηρία
ἀγγοραράξ· σταφυλή

SCR. 72. Menand. Sicyon. fr. IV Com. IV p. 201. 75. *B* 471. 76. *β* 92. 77. Herod. *Γ* 118. 78. *Δ* 384. 80. *Θ* 517. 81. *Δ* 128. 90. Sophro l. l. 94. Herod. II 113. 95. Ar. Ach. 763. Vesp. 678.

ADNOT. 72. *ἀγαῤῥεύεται* cod., em. Guyetus. Turbatus literarum ordo non offendit coll. EM. 73. *γραμματοφόρους* Mus. citra necessitatem; codicis enim lectionem non esse cur sollicitemus docebit Lobeck Phryn. p. 682. Interpretationem vocis Persicae ex Aristophane Byzantio (p. 172 Nck.) et alii hauserunt et Minucius Pacatus in hypomnematis (lex. ad calc. Phot. p. 675). 74. Sic etiam Eustath. 1163, 19. 1854, 23. *ἄγγαρος* EM. 7, 24. 75. *ἀγγία* (ει) cod. pr. m. 77. Lob. Phryn. 644. 79. *ἀγγελία* cod., *ἀγγελίας* scripsi. 80. *καταγγελλέτωσαν* Heinsius. Temerariam Koenii coniecturam *Ἀττικοί* castigat Bast Gr. Cor. p. 175. 81. *ἄγουσα λείαν* coni. Mus. habetque EM. 7, 39. *ἀπὸ τοῦ* hausta esse docet Eustath. 453, 18. Praeterea *ἀγγελείη* cod., quod corr. Mus. 85. *πίνειν* cod., *τείνειν* Phav. 14, 44 quod Scaligero potuisse placere miror, em. Mus.; neque audiendus Meierus ad Pausaniam Eustathii 1399, 60 p. 17 *ἄγχειν· ἀπάγχειν, πνίγειν* coniciens. Cf. Didym. p. 306. 86. *φήμη* add. C. 171. 87. *ἀγγελίη* cod., em. Meursius ope Athen. XIV p. 629 E Polluc. *Δ* 103 p. 166 Bkk. 88. *Ἀγγέλη* Bekk. 335, 20 perperam. *πᾶν δὲ ὄνειδος φίλον* cod., *Πανδιονίδος* Bkk. l. c., *Π. φυλῆς* Mus. 89. *Ἀγγείλω· Ἀργείω* cod., Phav. om., *ἄγγελον Ἀργείων· ἄγγελον* Σ. Pearso p. 773, emend. Meinek. anal. Alexx. p. 116. 90. Schol. Theocrit. p. 850 Kiessl. 91. *ἀγγελλέσκων· ἤγγελον* cod., C. 171. 212 *ἀγγέλεσκον*, corr. Mus. Possis tamen *ἄγγελος ἔσκον*. 92. *ἀγγάριος* suadent Steph. editores. 93. cf. 397, 457, 748. *ἀγρίκαβος* Cyrillus Ducangii. Hoc tantum addo in lexicis iatricis iuxta collocari *ἀγριοκάναβος. ἀγριοσταφύλη*. cf. cod. Vindob. bibl. Caes. medic. n. 43 in indice alphabetico simplicium quorumdam. 94. *π* (ἐ) cod., *περὶ* Heringa Obss. p. 201 coll. Herod. VII 113. Deinde haud scio an praestet *Πάγγαιον ὄρος· καί*. Ceterum lexicographus falsa scriptura deceptus Lydorum *Ἀναΐτις* huc traxisse videtur. Cobet V. L. p. 192 sq. 95. *ἀγγλιθεύς* cod., *ἄγλιθες* MS. D Galen. lex. Hippocr. p. 412 al., *ἄγγλιθες* Heinsius. 96. *ἀγοπήνας* cod., *ἀγγοπήνια* Suid. et Gloss. mss. Goldasti. 97. *ἄγγορα· ῥάξ* Cyrillus teste Pearsone, ut coni. Salmas.

ἀγγόρπης· ᾧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι σιδήρῳ
ἄγγος· ἀγγεῖον. καὶ ῥίζα βοτάνης
400. ἄγγουρος· εἶδος πλακοῦντος
ἀγγρίας· λύπας
ἀγγρίζειν· ὑφαιρεῖσθαι. ἐρεθίζειν
Ἄγδιστις· ἡ αὐτὴ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν
ἄγδυς· ἄγγος Κρητικόν
5. ἄγε· ἴθι, ἐπίῤῥημα κελευστικόν. ἢ ἦγε
ἄγεα· τεμένη
ἄγε δή· φέρε δή
ἀγέεσσι· τεμένεσι
* ἄγε δῆτα· δεῦτε δῆτα
10. ἄγειν καὶ φέρειν· τὸ λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν......
ἀγεινεῖν· ἄγειν ἐν νηΐ
* ἀγείπτεται· ὁρᾷ
ἀγείνεον· ἦγον. τὸ ἐπὶ νεῶν ἄγειν, καὶ ἐν ναυσί, κυρίως.....
ἀγείρας· ἀθροίσας, συνάξας.....
15. * ἀγείρεσθαι· ἐκπορεύεσθαι. λοιδορεῖσθαι. συναθροίζεσθαι
ἀγείρειν· συνάγειν, συναθροίζειν
ἀγείρομεν· (συν)αθροίσωμεν
ἀγειρόντων· συναθροιζόντων
ἀγείτης· ὑβριστής
20. ἀγελαίας· ἀγραύλους
ἀγελαίην· ἄφετον. νεμομένην
ἀγελαῖοι ἰχθύες· πολλοὶ μικροὶ καὶ ὁμοῦ. λίθοι· εὐτελεῖς
ἀγελαῖος· ὀχλώδης. ἰδιώτης
* ἄτεγκτοι· ἄβροχοι, σκληροί
25. ἀγελάσαι· κομίσαι
ἀγελάσκον· ἄτιμον
ἀγελαστί· ἄνευ τοῦ γελάσαι
* ἀγελαστής· ἔγχελυς
* ἀγελαστοῦ· ἀκακίας
30. ἀγέλαστος πέτρα· ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει

SCR. 99. Eur. IT. 953. (400. cf. Solon fr. 38 p. 351 Lobeck prolegg. p. 272.) 7. Anacr. fr. 67 p. 789. 10. Dem. 304, 14. 13. Ω 784. 17. Λ 142. 18. Β 438. 20. κ 410. 21. Λ 729. 27. Plat. Euthyd. p. 278 E. 30. Didym. ap. schol. Ar. Eqq. 795 (782) et Zenob. I 7 p. 3.

ADNOT. 98. ἀγγοπής cod., ἀγγόρπης Pergerus, ἀγγόρπης scripsi. Cf. μακκούρα. 401. ἀγριάς· τοὺς ἐρεθισμούς (θερισμούς vulg. θέρμους Phav. 14, 18) EM. 6, 49. λυπράς cod., e gl. 791 em. Heinsius. 3. αὐτῇ cod., em. Mus. De Aggdisti cf. C. Keil Philol. VII p. 198—201, et Muys Griechenl. u. Orient p. 2, 5. 4. ἄγδους error typothetae in Aldina. ἄγχος R. Unger anal. Propert. p. 71. 8. ἀγγέεσσι cod., ἀγέασι Phavor. 14, 28; emend. Guyetus. 10. Hoc loco inserendae gl. 382—5. Lacuna hausta esse nonnulla testes sunt Bekk. 325, 19 C. 244 al. 11. ἄγειναν· ἄγειν cod., ἀγινεῖν Musurus, ego correxi. 12. ἀγόπτεται Mus. Locus medici manum expectat. 13. ἀγειπεός cod., ἀγείνεον· ἦγον Apoll. lex. p. 6, 8 (ἀγίνεον Mus.). 14. συναγωγάς addit C. 171 glossam ἀγειράς ab altera ἀγείρας distinguens. 15. ἀγαννεῖσθαι· πορεύεσθαι C. 212. ἄγειν· πορεύεσθαι Apoll. lex. 7, 7. 17. ἀθροίσωμεν cod., συναθροίσομεν Apoll. lex. 7, 1, ego correxi. 19. Sic EM. 8, 51, ἀγόπης C. 171, ἀγιστής gl. 521 C. 212: ἀτείτης vel ἀγροίτης, ἀγρευτής coni. Kuster. Non expedio. 21. ἀγελαίαν cod., ἀγελαίην Apoll. lex. 4, 19. 22. μικροὶ ὁμοῦ, καὶ λίθοι Phavor. 15, 29. καὶ ὁμοίως coni. Kusterus. καὶ ὀλιγόμισθοι malo. 23. ? ἀγέλαιος. 24. ἄγεκτοι cod., em. Salmasius. 25. Coni. κοσμῆσαι, ut Cretenses ἀγελάσαι τὸ κοσμῆσαι τοὺς ἐφήβους dixerint. Heraclid. polit. fr. 8, 3. 26. ἀγείρατον C. 63. ἀγέραστον Salmasius coll. gl. 447. Offendit omitti Apoll. lex. 4, 16 ἀγέλαστα. 28. Lusi ἀγέλας στῆσεν χέλυς coll. Horat. od. I 12 III 11.

ἀγελάστους· ἐφήβους Κρῆτες
* ἀγεληδόν· ἠθροισμένως. ἰδίως ἀγέλη
* ἀγεληδῶς· κατὰ τὴν ἀγέλην
ἀγελείης· λαφυραγωγοῦ, ἢ ἡγουμένης τοῦ πολέμου. Ἀθηνᾶς τὸ ἐπίθετον
35. ἀγέλημα· κατὰ ἀγέλην
Ἀγελῆς· δῆμος Ἀττικῆς
ἀγέληφι· ἐν ἀγέλαις
ἀγέμεν· ἄγετε. ἀγαγεῖν
ἄγε μήν· ἄγε δή
40. ΑΓΕΝ· κατεαγέν, θραυσθέν....... ὡς τό·

Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι

καὶ ἦγεν..... ὡς τό·

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας

ἀγέννητα· στοιχεῖα. παρὰ Ἐμπεδοκλεῖ
ἀγεννήτων· δυσγενῶν
* ἀγενίους· τὰς μὴ γεγεννηκυίας
ἄγεο· ἡγοῦ. ἄρχου
45. ἀγεόμενοι· θαυμάζοντες
ἀγέρδα· ἄπιος. ὄγχνη
ἀγέραστος· ἄτιμος. ἄμοιρος
ἀγέρθη· συνηθροίσθη
* ἄγερθεν· συνηθροίσθησαν
50. ἀγερθήσεται· συναθροισθήσεται
ἀγερμός· ἄθροισις. συναγωγὴ θυσίας
* ἀγερούατο· ἠμέλησεν
ἀγέροντο· συνηθροίζοντο

SCR. 32. 2 Maccab. 3, 18. 34. Hesiod. Theog. 318. 37. *B* 480. *H* 487. 38. *Λ* 323. Nicanorem ex hoc nostri loco emendare poterat Friedlaender p. 147, ubi cod. *A* ἄγε. 39. *Λ* 302. 40. *Δ* 214 — *B* 557. 42. Soph. Tr. 61, ubi vid. schol. 47. *Δ* 119. 48. *X* 475 teste Apoll. lex. 8, 22. 49. *Ψ* 287. 51. Plat. Polit. 272 C ab EM. 8, 8 laudatus. 53. *B* 94. *Σ* 245.

ADNOT. 31. *ἀγελαίους* conicientem Meursium castigant Albertus et Od. Mueller Dor. II p. 304, 2, *ἀγέλας· τοὺς* Nauckium Ar. Byz. p. 95 et Philol. V p. 682 reponentem Schoemannus antiq. Gr. I p. 305*. 32. *ἰδίως ἀγέλης* cod., *ἀγέλη* Musur. *ἢ δίκην ἀγέλης* Kusterus. *ὡς ἀγέλη* C. 244. 33. Mendosum. 34. *ἀγελείη — λαφυραγώγου καὶ ἡγουμένη* cod., *ἀγελείης* C. 171, reliqua em. Musurus. *ἢ* scripsi. 35. Habet C. 171. *ἀγεληδόν* (*ἀγέλη* Alb.) · *ἅμα* EM. Conicio *ἀγεληδά* qua adverbii forma Aratus Dios. 233 usus est. 36. *Ἀγ.λης* cod., mediam literam erasit Musurus, scripsitque *Ἀγελή*. Ego emendavi, nisi quod praestat *Ἀγγελῆς*, cf. gl. 388. 38. *ἀγαγεῖν, ὡς τό· „Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγει δύο καὶ δέκα ναῦς.“* Hoc exemplum e margine esse suspicatur N. Schow p. 8, ac resecanti Kustero obsecutus est Albertus. Deinde *ἀγάγετε* pro *ἄγετε* malim cum paraphrasta Bekk. p. 654. (*ἄγειν* C. 171.) 40. *ἦγον* codex omissis quae secuntur. aliquid deesse hoc loco primus Coccejus sensit; Albertus aut post *θραυσθέν κατεάγησαν* inserendum esse aut transpositis vocabulis *θραυσθέν, κατεάγησαν* legendum esse suspicabatur. *ἦγεν* praebuit EM. 12, 40. Deinde lacuna hausit vocem *Ἰακῶς*, quam debemus Cyrillo 171, ubi haec leguntur *ἄγεν* (l. *ἄγεν*) · *ἦγεν. Ἰωνικῶς*. 43. *ἀγεννίους* Phav. 16, 37 qua lectione parum proficimus. 44. *ἄγεο* cod., *ἄγεο* HSt. 45. *ἀγαιόμενοι* Guyetus, codici favet Et. Gud. 235, 27. 46. *ἀγέρσα* cod., *ἀγέρδα* scripsi, ut *ἀγέρδα* ad *ἄχερδος* eandem proportionem habeat, atque *φύγω* ad *φύχω*, *Ἀγέλαος* ad *Ἀχέλης*, nisi *ἀγέραδα* ex *ἀχράδα* natum (Pearso), ut *φέρετα* pro *φερνήν* Herodiano ap. EM. 790, 42 teste Aeoles, *τόρονος* pro *τόρνος*, *κάναδοι* pro *γνάθοι* Hesychio auctore Tarentini aliique admiserunt. 49. *ἄγερ.εν* cod., Musurus literam erasit et emendavit. 51. *συναθροισμός* (C. 319) EM 8, 8. Pro *θυσίας* malo *οὐσίας*, nisi circuitiones stipem magnae matri colligentium intellegit. Gl. 52—59 mihi e margine archetypi esse videntur. Nam 53 Homerica glossa est in Apollonio non obvia, mendose traditam atque inscite repetitam novimus 57, reliquae praeter 55 ordinem literarum confundunt. 52. *ἀγερούατο* cod., nisi quod ductus evanidus literae ψ Schowii aciem fugisse videtur, ut *υ* pro ψ legeret: *ἀγερώσατο* Mus. *ἀπερώψατο* Hesychius infra, *ἀγερώψατο* C. 63. 212. 244 Dresd. ? *ὑπερώψατο* ut *ἐπιώψατο* EM. 362, 39 e Plat. Com. II 2 p. 523 (*ἐπιοψάμενος* Hes.).

[ἀγέροσπον· σπάνιον]
55. ἀγέροπτος· ὁ σπανίως εὐχόμενος. ἢ ὑπερήφανος
ἀγερύπτει· ἐφορᾷ. ἀσπαστὸν ἡγεῖται
* ἀγεῤῥακάβος· σταφυλή
* ἀγερώσατο· ἠθέτησε. διεψεύσατο
* ἀγερώσσει· ἀγρυπνεῖ [ἀθετεῖ]
60. ἀγερσικύβηλις· Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος. τὸν αὐτὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν. Κύβηλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν..... ὅθεν καὶ Λύσιππος ἐν Βάκχαις, τὸν αὐτὸν (ὡς) ἀγύρτην κωμῳδεῖ.
ἀγέρωχοι· οἱ ἄγαν ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι. ἢ ὑπερήφανοι. ἢ ἀπαίδευτοι. τινὲς δέ φασι τοὺς Ῥοδίους εἰρῆσθαι ἀγερώχους, ὅτι, νησιῶται ὄντες, ἔξωθεν ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὀχὴν διεγίνοντο, τουτέστι τροφὴν ἐπείσακτον
ἀγέρωχος· γαῦρος, πάνυ τετιμημένος. ἢ ὑπερήφανος
* ἄγευστοι· ἄπειροι
* ἀγελαίαν· κτηνώδη
65. * ἀγελαίου· δημώδους
* ἀγενεῖ· ἀσθενεῖ
* ἀγενῶς· ἀσθενῶς
Ἄγες, λαός· ὁ Πλούτων
ἄγες· ἄγε, φέρε
70. ἄγεσθαι· ἄγαγεῖν
ἀγεσήμων· ὁδός λεπτή
ἀγεσοφρύων· τὰς ὀφρῦς ἐπαιρόντων
ἀ γέστρα· τὸ κάλλυντρον, [ἤγουν κοσμητήριον]
ἄγεται· φέρεται

SCR. 60. fr. XI vol. II 1 p. 51. 61. *B* 651 *Γ* 36 teste Apoll. lex. 8, 2. 3. 68. Aeschyl. fr. 392 Herm.

ADNOT. 54. *ἀγέροπτον* Vossii ordini prospicit. 55. *ἀγέροπος* et *ἐρχόμενος* C. 212, 3 codd. Zonar. p. 15 *γεροπός· ὑπηρέτης* C. 171. *ἐρχόμενος* Suid. Phav. 16, 43. Mendosam esse glossam Bernhardyo constat. Mihi spectari locus aliquis videtur Sophocleo in OT. 883 similis *εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων*, ut parum intersit, *ἐρχόμενος* an *εὐχόμενος* legatur. Coniecerim igitur *ὑπέροπτος* h. e. parcus Deorum cultor et infrequens, coll. Hes. *ὤψατο· εὔξατο.* 56. *ἀγερωπεῖ* 171. 244 Dresd. *ἀγερόπτει* C. 63: *ἀφορᾷ* C. Dresd., quod coniectura assecutus est Schleussnerus, *ἐφορᾷ* reliqui, *ἐφορμᾷ* Pergerus. Latet, ni fallor, *ὑπερωπεῖ* sive *ὑπεροπτεύει· ἀφορᾷ*. Reliqua non expedio. 57. Cf. 393. 397. 58. *ἀγρώσσατο· ἠθέτησεN, ἐψεύσατο* Hes. infra. Ab Hesychi et HSt. editoribus, qui soni similitudine decepti *ἀγερούσατο* et *ἀγερώσατο* confundant, h. l. nihil salutis expectandum. Hoc video emendationem proficisci debere ab Hes. glossis quamvis corruptis *ὑπεροπεύει· ψεύδεται. ὑπεροπεύς· ψευστής, ὑπερόπτης. ἢ διὰ τοῦ η* (h. e. *ἠπεροπεύς*). 59. *ἀγερωσσεῖ* C. 63. 171. 244 *ἀγρωσσει· θηρεύει* C. 212 *ἀθερώσσει* Suid. *ἀγρυπνῶ· γερώσσω, ἰαύω* Phav. 28, 5. *ἐγρήσσει* coni. Kusterus. 60. *ἀγερσικυβῆλις* cod., em. Heins. *ἀγερσικύβηλιν* Phrynich. Bekk. 336 EM. 8, 10. 13. || *ἀνδραπέτησιν* cod. (*σιν* Mus.), *ἐν Δραπέταις* EM. *ἐν Δραπέτισιν* Bergk. comoed. Att. p. 46. || *ἐπιλάμπονος* cod., em. Mus. || Lacunam e Phrynicho Bekkeri explendam indicavit Bergk. Nam discrepantiam etiam lectionis notatam fuisse fidem faciunt sophistae verba: *οἱ δὲ ἐγερσικύβηλιν ἐν τῷ δράματι γράφουσι τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἐγείροντα τὸν πέλεκυν.* || *ὡς* (*εἰς*) *ἀγύρτην κωμῳδεῖ* Bergk. 66. *ἀγεννεῖ* Mus., detortum isthoc arbitror ex *ἀμενεῖ* coll. Phav. 139, 3. 67. *ἀγεννῶς* Cyrilli codd. et Mus. Forte leg. *ἀμενοῦς· ἀσθενοῦς* Eur. Suppl. 1116. 68. *ἄγες, λαὸς ὁ πλουτῶν* codicis lectionem mendosam in contextu retinui, ne ordo confunderetur; *Ἀγεσίλαος* coniectura assecutus est Musurus. Accedunt EM. 8, 32 Zonar. p. 14. Similis huic est gl. 494. 69. Koen. Gr. C. p. 620. 71. *ἀγεσμός* EM. 10, 38 interpretatur *ἀτραπός*. *ἀγέσιμον* coni. Is. Vossius, sed literarum ordo atque interpretationis adiectae ratio suadent potius *ἀγεσίλεως* vel *ἀγεσίλαος*, h. e. *λεωφόρος*, nisi magis etiam placet *ἀγεσήτωρ*. Cf. *ἀνδροβασμός· στενὴ ὁδός*. 72. *ἀγεσίφρων — ἐπαίρων* cod., *ἀγεσόφρυν* Pearson. p. 12, 27, *ἀγέσοφρυς — ἐπαίρων* Ruhnk. Reposui meam qualemcunque emendationem. 73. *ἀγεστρατόν* cod., quod ipsius Hesychii ope (*γέστρα· στολή* explicantis) emendavi. *κάλυντρον* (l. *κάλυπτρον*, quod placet) Phavor. 17, 9. Vocabula *ἤγουν κοσμητήριον* (l. *κόσμητρον*) induxi. Ceterum factum esse potest, ut *ἀγέστρατον* Hesiodo in Theog. 925 usurpatum periret. 74. Forte *ἄγετε· φέρετε* e Suida leg.

75. . . αγετρία· μαῖα Ταραντῖνοι
* ἀγετοί· θαυμαστοί, ἔνδοξοι, λαμπροί
ἀγέων· ἁγνισμάτων. ἱερῶν. μιασμάτων
ἄγη· θάμβος, ἔκπληξις. ὡς (τό)·
„ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα."
(καὶ) μιάσματα. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατεάγη, ὡς τό
Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος
[παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς· τιμή, σεβασμός]
ἀγηλάζειν· σώζειν
80. ἀγῆλαι· σεμνῦναι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι. καὶ εἰς ἄγασιν ἀγαγεῖν
ἀγηλατεῖν· διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ ῥαπίζειν
ἀγηλείοιο· λαφυραγωγοῦ
ἀγηλόμεναι· χαίρουσαι
ἀγήλω· κοσμήσω
85. ἄγημα· τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἱππέων καὶ πεζῶν, οἱ δὲ τῶν ἀρίστων τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως
ἀγηνορία· ἀνδρεία. καὶ ἠνορέα, παρὰ τὸν ἄνδρα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται. ἡ ἰσχύς, ὡς τό·
ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα [ἐν τέγεα]
ἀγηνορίη· ἀνδρεία
ἀγηνορίῃσιν· ἀνδρείαις
Ἀγηνόριος· Πυθαγόρειος
90. ἀγήνωρ· ὑπερήφανος, αὐθάδης. ἀνδρεῖος. καὶ ὄνομα κύριον
ἀγήραον· ἀγήρατον, μὴ γηράσκον. ἀδιάφθορον, οἱονεὶ ἄφθαρτον, ἀπαλαίωτον
ἀγήρως· ἀπαλαίωτος
* ἀγήρω· ἀγήρατον, μὴ γηρῶντα
Ἀγήσανδρος· ὁ Ἅιδης

SCR. 78. γ 227 citat Apoll. lex. 5, 1: noster Φ 221 et Π 801. 80. Eur. Med. 1027 Eupolis vol. II 1 p. 468. 81. Nicomach. fr. 2 p. 591 Nck. Soph. OT. 401. Herod. V 72. 84. Hermipp. com. II 1 p. 383. 86. M 46. 88. I 700. 89. Python. fr. 1, 15 p. 630 Nck. 90. I 699. B 276. (91. Pind. P. II 96.) (92. ε 218. Thuc. II 43.)

ADNOT. 75. ἀγέτρια cod., ἀναγέτρια Hesych. suo loco. Utrumque corruptum ex ἀναγρέτρια esse patet e gl. ὑφαιρετρία. 76. Valck. Theocr. p. 360. ἀγητοί em. Pearso 718, 8, coll. Hom. E 787, addens: „ante literas Ionicas ἀγετοί, post ἀγητοί." 77. μιασμάτων Phav. non agnoscit. 78. Verba ὡς (τό)· — (καί) om. cod., lacunam ego explevi verbis corruptis ὡς ἀγήμεθα ἔχει εἰσορόαντος e gl. 499 huc translatis emendatisque. || μίασμα cod., μιάσματα praebuit schol. Soph. OT. 664. || κατεάγη C. 171, idemque proponebat Valcken. diatr. p. 234; κατεαγῆναι cod. || χείρεσιν cod., em. Mus. || παρὰ et q. s. proscripsi obsecutus H. Stephano I c. 289 B. 79. Sic EM. 10, 33. ἀγηλάειν (ἀγκλεύειν Phav. 20, 5)· σώζειν Zonar. c. 37. 80. σεμνῦναι τὸν θεὸν εὐχαῖς (καὶ ἀγρυπνίαις C. 212) C. 244 Zon. c. 37. εἰς ἀγέλην cod., εἰς ἄγασιν καὶ χαράν EM. 9, 53. 81. ἀγηλατίζειν EM. 10, 34. ἐλαύνειν VVLL plerique. 82. Haud temptaverim, ut metrum stet. ἀγηλ'.οιο cod., corr. Mus. 83. ἀγηλωμεναι (sic) cod., vulgata lectio a Musuro est profecta. Fuerunt qui ἀγηλάμεναι conicerent; ἀγαλλομένη· χαίρουσα proposuit Sturzius, nixus EM. 10, 32 glossa ἀγηλομένη· ἀγαλλομένη, χαίρουσα. 85. ἵππων cod., EM. 10, 36 Bekk. 327, 26 Suid. ἱππέων debetur Aelio Dionysio ap. Eustath. 1399, 62 p. 7 ed. Meier. τὸ ἄριστον EM. l. l. Bekk. De origine vocis audi Lobeck. paral. 447, 68. 86. Conicio ἀνδρεία παρὰ τὸ ἄγαν καὶ ἠνορέα. καταχρηστικῶς et q. s. faventibus Apoll. lex. 7, 20 Eustath. 1396, 41 Suid. || ἶν' ἢ ἰσχύς, || δέ μια ἐκτὰ cod., em. Apoll. 7, 22. ἐν τεγέα resecuit Phavor., ἐν τέγει Musurus. ἐνῆχας Albertus qui probabiliter ad gl. 488 retrahit ut legatur ἀγηνορίῃσιν ἐνῆχας· ἀνδρείαις; at ne sic quidem puto locum persanatum esse. 89. ἀγηνόριος ὡς Πυθαγόρειος Sopingi coniectura Pergeri hariolationibus longe praeferenda subscriptorem nacta est Albertum. Mihi dubium non est, Agenis mentionem hic delitescere, quam fabulam satyricam utrum Pythoni an Alexandro regi vindicarent docta antiquitas haud magis exploratum habebat, quam inscriptionis caussam. Vide igitur num tibi probari verba possint sic fere transformata: Ἀγῆνος· Πύθωνος ἀπορεῖται coll. Hesych. τρίτη Θεσμοφορίων ζητεῖται. 91. ἀπαλώτατον cod., ἀπαλαίωτον Phav. 18, 7. 93. γηρῶν cod., γηρῶντα C. 319 alii. Possis etiam ἀγήρων (Thuc. II 44)· ἀγήρατον. μὴ γηρῶν. 94. Cf. 468.

95. ἀγήστωρ· ἄρχων
ἄγηται· ἀπάγῃ, ἕλκῃ
* [ἀγήτης· ὁ ἱερωμένος
* ἀγητόρειον· ἑορτή]
ἀγητής· ὁ ἱερωμένος. ἄτιμος. ἐν δὲ τοῖς Καρνείοις ὁ ἱερωμένος τῆς θεοῦ. καὶ ἡ ἑορτή· Ἀγητόρια
500. ἀγητοί· θαυμαστοί
Ἀγήτορα· ὄνομα κύριον
ἀγήτωρ· ὁ τῶν Ἀφροδίτης θυηλῶν ἡγούμενος ἱερεὺς ἐν Κύπρῳ
ἅγια· τίμια
Ἁγιάδαι· τόπος ἐν Λακεδαίμονι. καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω καλοῦνται ἀπὸ Ἄγιδος
5. ἁγιάζειν· ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν τοῖς νεκροῖς. τινὲς δὲ τὸ τὰ ἱερεῖα θύειν
ἁγιάσατε· κηρύξατε
* [ἁγιάζειν· ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν ἄγρια]
ἁγιάσει· διαφυλάξει
ἁγιασμός· ἁγιστεία. καθάρευσις
10. ἅγιοι· οἱ καθαροί. καὶ σεβάσμιοι
ἅγιον· τῆς ἄγνου τὸ σπέρμα
ἅγιος· εὐσεβής
* ἁγίαζε· σέβου
Ἀγιγαῖος· Ἄργαλος καλεῖται παρὰ Λάκωσιν, ὁ Ἀμύκλαντος υἱός
15. ἁγίοχα· ἤνεγκα
ἁγιοχότων· κομισάντων, ἐνεγκάντων
ἁγιστεῖν· σέβειν, ἁγνεύειν
ἁγιστεύει· σέβεται
ἁγιστέων· εὐσεβῶν
20. ἀγιχῶ ἠχῶ· ἁγίων στίφος, [ἢ στύφος] ἢ σύστημα
* ἀγιστής· ὑβριστής

SCR. 95. ? Terpander fr. 1 p. 631. 96. *Z* 455. 500. *E* 787. 6. Ioel 1, 14 vol. II p. 235 Tischend. 8. Numer. 6, 11 vol. I p. 160. 9. 1 Corinth. 1, 30. 10. inc. fr. XXXV Comic. vol. II 1 p. 188 M. 20. *E* 416.

ADNOT. 95. *ἀγήτωρ* HSt. *ἀγήτωρ* Stephanius rectius, cf. Lobeck paral. p. 447 n. 68. 96. *ἀπάγει, ἕλκει* cod., em. Cocceius. 99. *Καρνίοις — Ἀγητορία. ὡς ἀγήμεθα ἔχει εἰςορόαντος* cod., *Καρνείοις* Mus. *ἀγητορία. Ἄγη· θάμβος. ὡς· Ἄγη μ' ἔχει εἰςορόωντα* idem. *ὡς — εἰςορόαντος* recte induxit Phavor. 18, 27. Cf. gl. 478. || *ἀγίτης* coll. Bekk. 338, 19 coni. Fixius ad HSt. col. 300 C. 330 D. 331 A., editum non sollicitabant O. Mueller Dor. I p. 355. Orchom. p. 328. C. F. Hermann. || *ἄτιμος* ad *ἀτίτης* respicit. || *τοῦ θεοῦ* suasit Meursius. || *ἀγητορία* Fixius restituit post Pearsonem 13, 14. 502. *θυικλῶν* cod., *θυηλῶν* em. Mus. 3. *τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος* addunt VVLL. 4. *Καιάδας* coni. Kusterus. *Λακεδαιμονία* cod., em. Adrianus Heringa obs. p. 201. *οἱ ἀπὸ* Phavor. 18, 32. „V. an huc pertineant Pind. 275" Pearso p. 13, 19. 5. *ἁγίζειν — (ἐσθίειν* cod.) EM. 10, 41. *καθαρίζειν ἀπὸ νεκρῶν* probabilis H. Tollii coniectura. *θύειν* corr. Schleussnerus. 7. *ἁγίζειν* Bekk. 327, 12. *ἄγρια* abiecit Phav. 18, 34. „Riccardus ad Proclum exponit *agros purgare* p. 701" Pearso. 8. *διαφυλάξει, καθαρεύσει. Ἁγιασμός· ἁγιστεία* Albertus perperam ut EM. 10, 38 *ἁγισμός· ἀτραπός, καὶ ἁγιστία, καθάρευσις* consulenti patet. 10. Excidisse videntur verba *ὁτὲ δὲ καὶ μιαροί. Κρατῖνος* C. 171. 319 Bekk. 337, 16 al. 11. *ἄγνιον* coni. Kusterus laeso literarum ordine. 14. Argali meminit Pausan. III 1, 3. 15. 16. *ἀγήοχα — ἀγηοχότων* Musurus; codicis lectionem Vossius divinabat, quam non sollicitabunt, qui Boeotorum dialecti (EM. 9, 34. Ahrens I p. 148) meminerint. Tamen pro *ἁγιοχότων* malo *ἁγιωχόντων*, vel potius *ἀγειοχόντων*. Codici fidem conciliant C. 319 *ἁγιοχός· ἐνεγκας* C. 63. 212 *ἀγιώχασιν· ἤνεγκαν*. 17. *ἁγιστεύειν*, quod Abresch. obs. misc. V 5 I p. 82 (Plat. Legg. VI 616) coniciebat, in C. 171. 319 aliis inventum est. 18. *ἁγιστεύων* ex Aldina Phavor. 19, 1. 20. *ἀγιχῶ, ἠχῶ ἁγίων. στίφος [ἢ στύφος] ἢ σύστημα* cod., *ἀγηχῶ. ἠχὼ ἁγίων. ἢ στίφος ἢ σύστημα* Mus. *ἁγίων στίφος· ἁγίων σύστημα* C. 171, *ἁγιαστύς· ἁγίων στίφος ἢ σύστημα* infeliciter Heinsius. Concio: *ἀπ' ἰχῶ* (Hom. Il. *E* 416 *ἀπ'*)· *ἰχῶρα*. † *ἁγίων στίφος· ἁγίων σύστημα*. 21. Cum cod. facit C. 171. Cf. gl. 419. Possis *ἀλίτης*. Haud absone certe *ἀλείτης, ἀλίτης* et Aeolicum *ἀλοίτης* (Et. Paris.) explicaveris voc. *ὑβριστής*. nec non pro Hesychianis *δειελίτης δειηλίτης* lego *διαλείτης*.

* ἀγκάς· ἀγκάλας
ἀγκάζοντο· ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον
* ἄγκεα· κοίλους τόπους καὶ φαραγγώδεις
ἀγκαλέει· ἀνακαλεῖ[ται]
* ἀγκάζοντο· ταῖς ἀγκάλαις περιήγοντο
ἀγκαλέω· ἀνακαλῶ
ἀγκαλιδαγωγοί· ἀγκαλίδας ἄγοντες......
ἀγκαλίδες· αἱ τῶν φρυγάνων δεσμαί, ἢ μερίδες
ἀγκαλίδεσσιν· ἀγκάλαις, χερσίν
ἀγκαλίνας· Ἀργεῖοι τὰς ἀγκάλας
ἀγκαλίς· ἄχθος. καὶ δρέπανον Μακεδόνες
ἀγκαλίδας ἕλκειν· αἴρειν ξύλα εἰς ἔργατα.
ἀγκάλ(α)όν· ἄνοιξον
* ἀγκαλέους· ἀγκύρας
ἀγκαλπίς· κρημνός. οἱ δὲ βόθρον
ἀγκεκυβρικώς· ἀνατετροφώς
ἀγκεντέοντα· ἀνατέλλοντα
ἄγ κεράτεσσιν· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
ἀγκηθής· ἀβλαβής
ἀγκής· ἀντηχής
ἄγκιστρον· θηρατήριον ἐκ σιδήρου καμπτόν, ἀγκύλον, στρεβλόν
ἀγκιστροφάγος· φιλάργυρος
* ἀγκιστρεύειν· θηρεύειν, δελεάζειν
* ἀγκίον· ἀγκιδοθήκη
ἀγκλίνας· ἀνακλίνας, ἀνοίξας. ἀνακλίνας, ὡς τό·
ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον
. . . .
ἀγκλόν· σκολιόν
* ἄγκλειτοι· μεγάλαυχοι

SCR. 22. Ψ 711. Ξ 346 teste Apoll. Soph. 5, 8. 9. 24. Homerica (Σ 321?). 23. 26. Ρ 722. 30. Χ 503. 42. Plat. civit. X p. 616. 43. „Vocis huius Aristotelicae (HA. 9, 25) usum metaphoricum et elegantem videtur Hesychius apud veterem comicum invenisse" ALBERT. 46. Δ 113. χ 156.

ADNOT. 22. τὰς ἀγκάλας C. 171. 212 EM. 10, 43. ἀγκάλας ἢ ἀγκάλαις Mus., voluit ni fallor [ἀγκάλας ἢ] ἀγκάλαις. Coni. ταῖς ἀγκάλαις. 23. ἀγκάζοιτο — περιελάμβανεν cod., em. Mus. (Pearso), qui seiunctas gl. 22. 23 temere univit. 24. Glossa spuria, in archetypo haud dubie ut in C. 212 ἄγκαια scripta, ipsius librarii manum emendatricem sensisse videtur. 25. ἀγκαλέει· ἀνακαλεῖ C. 63. 244. ἀναγκαλεῖται cod. et Musur., em. Phav. 19, 25. 27. ἀναγκαλῶ cod. et Mus., em. Phavor. 19, 26. 28. ἀγκαλειδαγωγοί· ἀγκαλείδας cod., em. Musurus. Lacunosum esse locum patet e Bekk. AG. 337, 19. 30. ἀγκαλίδεσιν cod., emendate Apoll. lex. 5, 10 et Mus. 32. καὶ δρέπανον Μακεδόνες om. EM. 12, 14. δάγκολον et ζάγκλη admovet Lobeck prolegg. p. 141. 33. ἔχειν coni. Toup. εἰς ἔργατα non leguntur ap. Bekk. 327, 8. εἰς δράγματα coni. Coccejus, ὡς ἐργάται Heinsius, εἰς τὰ ἔργα Kusterus, τὰ εἰς ἔργα vel εἰς ἔργματα Albertus. Locum qui probabiliter aggressus sit nondum inventus est. Possis ἰσόῤῥοπα. 34. ἀγκαλον cod., em. Koen. Greg. Cor. p. 343 subscriptore Lobeck. rhem. p. 85. Cf. EM. 15, 20 ἀγχλάσας pro ἀναχαλάσας (Lobeck Pathol. Elem. p. 223). 36. ἀγκαῦπες· βόθρος C. 63, ἀγκάπης· βόθρος C. 171. 244. ἄγκα· χαλπίς Kusterus. Cf. potius κάπετος· — βόθρος; γύπη et κύπη. 37. ἀγκεκυρβηκώς coni. Vossius. 39. ἀγκεράτεσιν cod., em. G. Wolff ad Porphyrium περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας p. 133. 40. Hesychio assurgunt Cyrilli codices. ἀσκηθής corr. Sopingus, nisi Creticam tractamus glossam. 41. Fort. ἀγήεις ab ἀγή· ἡ κλάσις τοῦ κύματος. 43. EM. 12, 16. 44. ἀγκιστρεύεται· θηρεύει EM. 12, 16. ἀγκιστρεύει· δελεάζει C. 212 (319) Bekk. 329, 1. 45. ἀγκίον· ἀκιδοθήκη corr. Guyetus, ἀγκίστριον, ἀγκιστροθήκη Pearso. 46. Ἀγκλίνας· ἀνακλίνας, ἀνοίξας. † Ἀγκλίνας. ὡς τό· — σχέθεν cod. Vulgata lectio Musuro debetur. Emendavi ex Apoll. lex. 6, 24 ἀγκλίνας· ἀνακλίνας, ὡς ἐπὶ τοῦ „ἀγκλίνας δέ, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι." τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοίξας ὡς ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ κτλ. 47. Defendit Lobeck. Pathol. Elem. p. 100. 323. 48. ἄγκλειτοι pro ἀγακλειτοί scriptum reperisse Hesychium annotat Kusterus.

* ἀγκόλαι· ἀγκόνες
50. ἀγκοῖναι· ἀγκάλαι, χεῖρες. καὶ σχοινία ἱστοῦ
ἀγκόνος· τῆς καμπῆς τοῦ τείχους
ἀγκύνους· διακόνους, δούλους
ἀγκοπτήρ· σφῦρα
* ἀγκοίνῃσιν· ἀγκάλαις
55. ἀγκορυφῶσα· ἀνατιθεῖσα τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν καθοσιοῦται τῇ θεῷ
ἄγκος· νῆσον πολλὰ ἄγκη ἔχουσαν
* ἀγκορές· ἀκόρεστον
ἀγκοτύλη· παιδιά τις, ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δέχονται τὸ γόνυ
ἀγκρινόμεναι· ἀποφηνάμεναι
60. ἀγκτήρ· δεσμός
* ἀγκταλιάζει· ἄγχει
ἀγκτῆρες· οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει
* ἀγκύλας· ὀγκίνους, σκεύη. ἢ χαλεπάς
ἀγκύλᾳ· τῷ ἀκοντίῳ
65. ἀγκύλαι· ἱμᾶντες ἐν κρηπῖσιν
ἀγκύλη· ἀκόντιον. ἢ ἡ καμπὴ τῆς ἀγκῶνος.....καὶ ποτηρίου γένος εἰς κοττάβους. οἱ γὰρ τοὺς κοττάβους προϊέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν πρεπωδέστατα, σεμνυνόμενοι ὡς ἐφ' ἑνὶ τῶν καλῶν. οἱ δὲ καὶ ἀγκυλισταὶ ἀκοντισταὶ εἴρηνται. Δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτομάδα
ἀγκύλον· ἐπικαμπές, σκολιόν, στρεβλόν
* ἀγκύλεσθαι· κάμπτεσθαι
ἀγκυλομήτεω· σκολιὰ βουλευομένου
70. * ἀγκύλους· τοὺς ἀκάμπους

SCR. 51. *Π* 702. 54. λ 261. 56. Eur. Bacch. 1051. 59. Aeschyl. 63. Exod. 26, 4. 65. Alexis Achaid. fr. 2 Com. III p. 398. 66. Eur. Or. 1476. Bacchyl. fr. 24 p. 970 Bgk.. 67. *Ζ* 39. 69. *Β* 205 (= 195 edit. Aristarch.).

ADNOT. 49. *ἀγκόνες* cod. Mus., *ἀγκῶνες* Salmas. 50. In cod. et Aldina haec glossa a priore separata non est. Resecuit eam Albertus. Coaluerunt interpretationes Apoll. lex. 5, 16 et Pollucis *Α* 91. 51. *ἀγκόνος* antiquam scripturam non erat cur Albertus contra seriem in *ἀγκῶνος* mutari iuberet coll. Hom. *Π* 702. Vid. Eichhoff Rh. W. Mus. IV 3 p. 247. 52. *ὑπηκόους* add. EM. 12, 17 (10, 25). Lacones *ἀγκονιᾶν* dixisse constat, Lob. rhem. p. 153. 55. *ἀγκορυφώσασα* Albertus. Possis quoque *ἀνακορυφοῦσα*. *ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτίδα τὴν ἱεράν* coni. Kusterus. Mihi in mentem venit: *ἀ. τὸ τῆς κ. ἐφαπτόμενον τῆι Ἥραι καθοσιοῖ τῇ θεῷ* vel *καὶ καθοσιοῦσα τῇ θεῷ*. Cf. Archiloch. fr. 17 p. 359 *Ἀλκιβίῃ πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην Ἥρῃ*. 56. *νῆσον* cod. pr. m., *ος* delevit Musurus. 57. Mendosum. Cf. Elmsl. Soph. OC. 120. 58. *ἀγκοτύλη παιδεία* cod., *παιδία* Mus. Emendavi ita ut de industria mendosum *ἀγ* pro *ἐγ* retinerem. *ἐν κοτύλῃ* Poll. *Θ* 122 p. 390. 59. *ἀποφηνόμενοι* cod., em. Mus. 61. *ἀγκαταλίζει. ἄγχη* Bachm. A. Gr. I 10, 18. *ἀγκαλίζειν* Et. M. 12, 14. Vid. Lobeck prolegg. p. 142. 63. *ὀγκίνας* cod., em. Sopingus. *ἢ κάλπας* coni. Palmer. 64. *ἀγκύλαι* cod., em. Koen. Gr. C. p. 219. 65. *ἀγκύλεαι — ἱμάντες — κριπίσιν* cod., em. Mus. *ἅμματος εἶδος* pro *ἱμᾶντες* Bekker. 338, 8. De re cf. Lobeck Paral. p. 33 sq. 66. *ἀγκόνος* cod., em. Musurus cui typotheta immorigerus fuit. De lacuna constat e Cyrillo 319 et Bekk. 337, 30 *λέγεται δὲ καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀγκύλη*. *κοτάβους* bis cod., em. Musur. *εἰ δὲ καὶ ἐγκ.* cod., *οἱ δὲ καὶ ἀγκ.* Mus. *καὶ οἱ ἀκοντισταὶ ἀγκυλισταί* EM. 12, 20. *οἱ δὲ ἀκοντισταὶ καὶ ἀγκυλισταί* Albertus. Praeterea displicent *γένος* pro *εἶδος* et *εἰς* pro *πρός* insolentius dicta. Certe *ποτηρίου εἶδος* legitur in Athen. XV p. 667 C et Bekk. AG. p. 338, 1. Sed fortasse totum hoc lexicographorum commentum, quod iure reiiciunt Villebrun Ath. V p. 359 et Meinek. Com. vol. II 1 p. 180, proscribendum est, quamquam memini defendi *ἀγκύλην* ut epitheton vasis non ineptum a Lobeckio ad Phrynich. p. 147. 67. Apoll. lex. 4, 28. 68. *κάμπεσθαι* cod., *κάμπτεσθαι* em. Phavor. Ipsum lemma *ἀγκύλλεσθαι* scribit Lobeck. Pathol. prol. p. 113, 2. 69. *βουλευομένῳ* cod., em. Musurus. Ceterum lemma *ἀγκυλομήτεω* est Apollonii lex. Hom. 4, 24, eiusdem vero interpretatio aberravit ad gl. 74. 70. *ἀκάμπους* cod., *εὐκάμπτους* coniectura inter Albertinas maxime probabilis.

ἀγκυλομνόν· νοσερόν
* ἀγκυλότοξοι· ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες
ἀγκυλοχεῖλαι· ἐπικαμπῆ κα̣ὶ ῥάμφη ἔχοντες, [ἤγουν τὰς τομάς]
* ἀγκυλομήτης· ὁ δυνάμενος περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλεύσασθαι
75. * ἀγκύλη· ..... χεὶρ ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη εἰς ἀποκοτταβισμόν. ποτὲ δὲ ἀγκύλη τὸ ἐντὸς τοῦ ἀγκῶνος
ἀγκύλως· ἀποτόμως
ἄγκυρα· τὸ αἰδοῖον, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Κύπριοι δὲ τὸ τριόβολον. καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος. καὶ τὴν ἀσφάλειαν
ἄγκυραι· μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ
* ἄγκυρα· ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν
80. ἄγκυρις· βοτάνη τις
ἀγκυρίττει· μεταμέλεται. Κρῆτες
* ἀγκύρισμα· σχῆμα τῶν ἐν πάλῃ
ἀγκυροβόλῳ δείπνῳ· ἀγκυρόβολα. Φοίνικες τὰ δεῖπνα, ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις, ἐκ τῶν λιμένων. ἔστι δὲ καὶ μισθός· ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον, καὶ ἐνλιμένι ὡς αἰσχύνη
ἀγκωλιάζων· ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί
85. ἀγκών· τό τε συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπή
— — ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
καὶ τῆς κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα, τοὺς πήχεις, ἀγκῶνες λέγονται
* ἀγκωβόλος· ἁλιεύς
ἀγλαά· λαμπρά, καλά, ἀνθηρά
ἀγλαΐαι· τρυφαί, καλλοναί, κόσμοι
* ἀγλααῖς· λαμπραῖς
90. ἀγλάϊσμα· καλλονή, κόσμος

SCR. 72. *K* 428. 73. *Π* 428. 74. *Δ* 59. 77. Eur. Phaeth. fr. 4, 1. Helen. 277. 78. fr. 619 p. 224 Nck. 85. *Π* 702. Semus ap. Athen. XIV 637 B (Polluc. *Δ* 62). 87. *Λ* 23. 88. *τ* 82 *σ* 180 teste Apoll. lex. 4, 8. 90. Eur. Hel. 11.

ADNOT. 71. *ἀγκυλόπνουν* Pergerus, *ἀγκυλούμενον* vel *ἠγκυλωμένον* Fixius. Conicio *ἀγκύλον· νοσερόν* coll. Plutarch. ap. Procl. ad Hesiod. op. p. 23 B. Ceterum hanc an praecedentem glossam rectius proscribam, mihi non liquet; altera utra certe spuria est. 72. Glossa Homerica in Apoll. lex. non recepta. 73. *ἀγκύλα χείλη ἔχοντες* Apoll. lex. 8, 16. *προτομάς* corr. Heinsius, *ἤγουν* Byzantinae originis satis certum indicium. 75. *ἀγκύλη ὁ χείρ. ἀπηγκυλομένη — ἀποκοταβισμόν — ἀγκῶνος* cod., em. Musurus, nisi quod *ἀγκύλη· ἡ δεξιὰ χείρ* legendum est e Bekk. 327, 19. *ποτὲ — ἀγκῶνος*, quae codex post *ἀγκύλως· ἀποτόμως* collocat, huc retraxi. 77. De accentu praecepta habes ap. Herod. dict. solit. p. 54 L et Porson. Eur. Hec. 78. *τριώβολον* Bekk. 209, 28 Ios. Scaliger. *τρίβολον* Voss. 78. *Φαίδραι* cod, em. Musurus cui non obsecutus typographus. *Σοφοκλῆς· ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου* Bekk. 338, 15. 80. *μηχανή* coni. Sept. Florens Christianus, pro *ἀνάγυριν* accipere malit Albertus. 81. Ahrens dial. I p. 176. Conicio *ἀγκυρίσδει*, cui favet ordo. 82. *ἀγαύρισμα* Eustath. 1444, 7. *ἀγκύρισμα· εἶδος παλαίσματος καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων* Schol. Ar. Eqq. 262 Suidas. Hinc igitur avulsa gl. 579. *σχημάτων* cod., *σχῆμά τι τῶν* Phavor. 21, 10, *σχῆμα τῶν* Salmas. ad Lamprid. c. 17. 83. *ἀγκυροβαλῶ· δειπνῶ. † ἀγκυρόβολα* cod., *ἀγκυροβολῶ· δειπνῶ. † ἀγκυρόβολα* Heinsius. *ἀγκυροβόλῳ δείπνῳ· ἀγκυρόβολα* scripsi, literarum ordine sententiarumque nexu ductus. Pro *ἐκ τῶν λιμένων* malim *ἐκτὸς τῶν λιμένων*. *ταῖς λιμένεσιν* cod., em. Musurus Phavorino p. 21, 15 neglectus. *ἐνλιμένι* cod., em. Scaliger. *καὶ — αἰσχύνην* om. Phavor. l. l. Scriptoris nomen corruptum *Αἰσχίνης* vel *Αἰσχύλος* legi iubent, praeter Vossium, qui *ἐγγύην* temptabat, Salmasii subscriptores ad unum omnes: nec tamen displiceret *Αἰσχρίων*. 84. Num *ἀγκωλιάσδων*, coll. gl. 510? *ἀγκωλιάδειν· ἅλλεσθαι. Κρῆτες* Bekk. AG. 327, 5, quem locum infeliciter aggressus est E. Mehlerus in Mnemos. IV p. 43. Etymon indagavit Lobeck prolegg. p. 134. 85. *παρ' ἀγκῶνος καὶ ἡ τείχεως* cod., *ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος* ex Homero reposuit Kusterus. *καὶ τείχεος* temere Musurus. *ἀγκῶνας λέγουσι* corr. Heinsius, nisi *τοὺς πήχεις* pro additamento habere malis. 86. Suspectum. *ἀγκωνοβόλος* coni. Voss. Cf. *ὁρμινβόλος*. 89. *ἀγλαΐαις· λαμπρότησιν* Suidas. 90. *ἄγλαι· ὄμμα· Εὐριπίδης* Bekk. 338, 14 (*ἀγλάισμα* Nauckius).

ἀγλαΐστη· εὐκτή. τιμία
* ἀγλαΐᾳ· τῷ κάλλει
* ἀγλαϊεῖσθαι· λαμπρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι. παρὰ τὴν ἀγλαΐαν
* ἀγλαοθηλές. ἁπαλόν
95. ἀγλαΐζει· θάλλει
ἀγλαΐσας· λαμπρύνας
ἀγλαοί· λαμπροί
ἀγλαομητία·......
.......· λαμπρόβουλον
* ἀλγαΐηφι· ἀγλαΐᾳ, κάλλει
600. ἀγλαόν· γλαφυρόν. Κρῆτες καὶ Κύπριοι
ἀγλαὸν ἕδραν· λαμπρὰν καθέδραν
ἀγλαὸν ὕδωρ· ἡ ἐν Αὐλίδι πηγή
* ἄγμασι· κλάσμασιν
Ἀγλαόπης· ὁ Ἀσκληπιός. Λάκωνες
5. * ἀγλαρόν· μωρόν
ἀγλαοπίστου· λαμπροπίστου
ἀγλαός· λαμπρός
ἀγλαότιμον· λαμπρῶς τετιμημένον
ἀγλαοφωτίς· βοτάνη
10. ἀγλαυκόν· ἁλυκόν
ἀγλαυρίδες· μοῖραι, παρὰ Ἀθηναίοις
Ἄγλαυρος· θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσιν κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς
* ἀγλασινόν· καλόν
ἀγλαφόρε· ἄσιτε. Κρῆτες
15. ἀγλευκέρ· αὐλός. Λάκωνες
ἀγλευκής· ἀηδής.......
ἀγλευκίτας· ἄρτος ἅλιμος

SCR. 93. *K* 331. 97. Epicharm. Athen. p. 309 D. 99. *Z* 510. 601. Eur. Androm. 135. 2. *B* 307. 7. *B* 736. 16. *δοκεῖ δὲ ξενικὸν τὸ ὄνομα Σικελικόν. πολὺ γοῦν ἐστι πάλιν παρὰ τῷ Ῥίνθωνι.* Suidas.

ADNOT. 91. *ἀγλαΐστη· κλυτή* Wakefield. 93. Glossa Homerica in Apollonii lexico desideratur. 94. *ἀγλαὸν θάλος* Wakefield., sed *ἀγλαόθηλες* heroico versui aptum. 95. *ἀγλαΐζεται* coni. Meinek. Com. vol. III p. 148. *φαιδρύνει* addunt C. 171. 244. Ex alio fonte fluxit Bekk. 209, 33. 98. *ἀγλαομητία· λαμπρόβουλον* cod., mendose. *Ἀγλαομῆτιν· λαμπρόβουλον* Heinsii coniectura non sufficit; prioris enim glossae explicationem cum glossa posteriore haustam lacuna esse fidem faciunt C. 212 *ἀγλαομητία· λαμπρὰ βουλή*, EM. 11, 30 *ἀγλαομητία· ἡ μεγάλη βουλή.* 99. *ἀγλαΐφη* cod., em. Mus. 601. *ἀγλαάν* C. 171. 212. *ἀγλαήν* C. 244. 3. *ἀγλάμασι — ἀγλαόπης* cod., *ἄγμασι κλάσμασι τροπαῖς* Bekk. 329, 23 Suid. Zon. 4. Em. Musurus, sed notam separationis omisit. Vid. Hemsterh. ad schol. Ar. Plut. 701. Preller Myth. I p. 324. 5. Sic C. 171. *ἄγγαρον* coni. Nauck Ar. Byz. p. 172. Possis *ἀϜλαρόν· λῶρον.* 6. *ἀγλαοκτίστου· λαμπροκτίστου* Ruhnken, *ἀγλαοπρίστου· λαμπροπρίστου*, si quid in glossa fortasse sacra mutandum, literarum ordini magis conveniret. 9. *ἀγλαοφώτης* cod., *ἀγλαοφότις* Aldus, *ἀγλαόφωτις* Sopingus et Lobeck. prolegg. p. 460. Cf. Plin. HN. XXIV c. 17, Schneider ad Aelian. HA. XIV 24. 10. *ἀγλαυκόν· ἄλυκον* C. 171. Itaque Musuri coniecturam *ἄγλαυκον* non magis amplector quam HSt. *ἄγλευκον.* Fortasse vocis *ΑΓΛΑΥΚΟΝ* extrema pars nihil est aliud, quam ipsum illud *ΑΛΥΚΟΝ* literarum confusione obscuratum. De v. *ἁλυκόν* Lob. Phrynich. p. 210. 11. *μύραι π* cod., *μοῖραι* Phavor., qui si recte coniecit (ac *μύρα* cum *μοῖρα* confus. ap. Diod. Sic. I p. 62 Wess.), scribendum *Ἀγραυλίδες μοῖραι· ..... παρ' Ἀθηναίοις*, coll. Philoch. p. 18 Sieb., Paus. I 18. *Νύμφαι* suasit Sopingus *ἱέρειαι* Meursius. ? *μοιρίαι.* 12. *Κέκροπος· ἔστι δὲ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς* Bekk. 329, 24 Suid. De vocc. *κατ' αὐτῆς* cf. Schaefer ad Longum p. 353. 13. *ἀγλαόγυιον* Toupius. Latet aliud quid. Suaserim *ἀγλαϊσμόν· καλλονήν.* 14. *αγλ|ἄφορβε* ? cf. *αὐτοφορβός.* 15. *ἀγλευκερ· ἀηδής* coni. Valckenaerius. At cf. Polluc. *Δ* 73 p. 159 Bkk. 16. *ἀϊδής* cod., em. Musurus. *ἄχαλος ἀχάριστος ἀχαλής* add. Et. M. 11, 39, *οὐ γλυκύς* C. 212, *εἰδεχθής* Bekk. 327, 4. 17. *ἀγλευτάς· ἄρτος ἄταλος* cod., quae correxi.

ἀγλέφαρον· ἐλάχιστον
ἀγλίδια· σκόροδα
* ἀγλείτις· ἰκέτης
ἄγλυ· ὁ κύκνος, ὑπὸ Σκυθῶν
ἀγλύεσθαι· βλάπτεσθαι
ἀγλῶν· ἀγλαός
* ἀγλῶσσα· ἔντριμμα γυναικεῖον
ἀγλωσσεῖ· δυσφημεῖ
ἄγλωσσοι· βάρβαροι. καὶ σιωπηροί
ἀγλωστῖναι· γογγυλίδες
ἀγλωττία· σιωπή, ἡσυχία
ἄγμα· σύντριμμα, κάταγμα, κλέμμα
ἀγμή· ἑστία
[ἀγμιεῖς· παραθραύσεις]
ἀγμικόν· ἄκρατον
* ἀγμείονες· βουβῶνες
ἀγμηρόν· ἥσυχον
ἀγμοί· ῥαχίαι, περιθραύσεις, ἀποῤῥῶγες
ἀγναῖον· καθαρόν
ἀγναιώτης· ἐπὶ πολὺ κεκαυμένος
ἀγναμπτοπόλεμοι· ἀνίκητοι
ἄγναπτον· ἱμάτιον οὐκ ἐγναμμένον
ἀγνεῖ· λαμβάνει
ἀγνεῖν· ἄγειν. Κρῆτες
ἀγνεῖον· πηγαῖον
ἀγνείοτε· ναῦς στρογγύλας
ἁγνεύειν· καθαρεύειν, ἀπό τε ἀφροδισίων καὶ ἀπὸ νεκροῦ
ἁγνή· καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἡ παρθένος. καὶ νῆσος
ἀγνήκαμες· ἠγνοήκαμεν. Αἰολεῖς
ἀγνήσσει· ἀγήοχε. Λάκωνες
ἁγνίσαι· ἀποθῦσαι ... Βουσίριδι. καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ

SCR. 25. Pindar. 28. ἀγλωττίαν Ἀντιφῶν εἴρηκεν Poll. B 109 p. 81 Bekk. 40. Aesch. Ag. 125. 48. Eurip. fr. 316 p. 360 Nck. Sophocl. fr. 113 p. 123 Nck.

ADNOT. 18. ? ἐγγλέφαρον. 19. ἀγλείδια cod., em. Mus. et sic Et. M. 11, 40. 20. ἀγλείτις· οἰκέτης cod., ἀγλεῖτις· οἰκέτις Mus., ἀγλαίτης C. 171 ἀγλίτης Et. M. 11, 45 ἀγί-της; Bekk. 338, 19. Coni. ἀγυίτης· ἱκέτης scribendum referendumque esse ad gl. 651. Ἱκέτης Bekkero debetur. 22. Cf. ἀπάγλαυται. 23. Non sollicitaverim, cum hinc nomina propria rarioris usus Ἄγλων, Ἀγλάων, Ἀγλωσθένης derivata sint. 24. ἄγχουσα ingeniosa Tollii est emendatio. Intellegit ‚ebulum, vaccinium'. 29. κλῶσμα Vossius, κλάσμα Albertus. Cf. Bekk. 324, 19 Eustath. 1414, 28. 30. ἡ στία Pergerus, ἄγματα· ἔρια Wakefieldus coniecerunt. Scribo ἀκμή· νηστεία, coll. Cyrill. 63 ἀγμή· νεότης cum Hesychianis ἄκμα et ἀκμή. 31. ἀγμίεις. παραθραῦσ[ε]ις cod. pr. m., ἀγμιεῖς· παραθραύσεις coni. Musur. vindicemque nactus est I. G. Schneiderum. ἀγμοί· περιθραύσεις legendum esse vidit Albertus. 32. Scribo ἄμικτον; idem placuit Pearsoni 15, 21. 33. ἀγμίονες Voss. 34. Lego ..... Α ΓΑΛΗΡΟΝ coll. Hesych. γαληρόν, γαληνόν, γαλερόν, γελαρής. 35. παραθραύσεις cod., περιθραύσεις Et. M. 11, 47 lectionem exhibui. 37. „vid. Eur. schol. p. 120." Pearso. 38. ἀγναπτοπόλεμοι cod., em. Valesius. 39. ἄγναμπτον cod., ἄγναπτον ἱμάτιον· Bekk. 338, 28. 31 C. 171. || -γνεῖ cod., „literam initialem praefixit Musurus at non separavit; quod typothetam in errorem induxit." Schow. p. 11, 1. 40. ἀγρεῖ emendate Tollius; ex parte verum vidit Vossius ἄγρει proponens. 41. ἀγνῶ agnoscit EM. Malim tamen ἀγνεῖν· ἁγίζειν coll. ἀποαγνεῖς· ἀποκαθαίρεις. † ἀποαιρεῖ (sic)· ἀποκαθαίρει· Κύπριοι. 42. Ἀγνεών· πορνεῖον coni. Pearso coll. Eustathio 1108, 45 (h. e. Athen. XII p. 515 F). Vid. gl. 694. 43. ἀγνείοτε cod., ἀγνείετε Musurus. ἀγνεῖτε· ναυσὶ στρογγύλαις ἄγετε Kusteri coniectura parum probabilis. Latet ni fallor ἐθνικόν. 45. ἡ coni. Pearso, sed vide 2 Corinth. 11, 2 ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι — ΑΙΑΙΗ, νῆσος Pearso 720, 1. 46. „Ab omni parte nimis corruptum" Ahrens dial. I 129. 48. ἀγνῆσαι cod., emendationem Musuri confirmat Bekk. 339, 8 ἁγνίσαι· τὸ θῦσαι. διαφθεῖραι κατ' ἀντίφρασιν. οὕτω Σοφοκλῆς. Εὐριπίδης excidisse viderunt Guyetus et Sopingus.

ἀγνιστήριον· οἱ ἅλες
50. * ἀγνίθες· λῖαι
ἀγνίτης· .... ὁ ἀγνισθεὶς μύσους. ἢ ὁ καθάρας τινά. τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ ἱερείτας τινὲς ἔλεγον, καὶ τὸ καθαίρειν παρ' αὐτὸ ἱερίζειν
ἀγνόδιμος· [ἀγνοῦσα δίκαιον]
ἄγνοια· ἀγνωσία. ἀμαθία
ἀγνοίας· καθαρότητος
55. * ἀγνοεῖν· τὸ διαγινώσκειν, καὶ τὸ ἐν ἀγνοίᾳ μὴ τίθους ἰδών
* ἀγνοήσας· ἀγνοούμενος
ἀγνολεχεῖς· οἱ ἤϊθεοι
ἀγνοπολεῖσθαι· τὸ ὑπὸ ἥλιον θέρεσθαι
ἄγνος· φυτὸν οὕτω καλούμενον
60. ἀγνοτάτης· καθαρᾶς, λαμπρᾶς, ἀμιάντου
ἀγνοτάτω· ἀγνότατοι, ἀμίαντοι. δυικῶς
Ἁγνοῦ κέρας· ἡ Κνίδος πρότερον. οἱ δὲ ἀκρωτήριον αὐτῆς, τινὲς δὲ τῆς Αἰγύπτου
Ἁγνοῦς· τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς δῆμος
ἀγνυμενάων· κλωμένων, συντριβομένων
65. ἀγνύμενον· κλώμενον
ἄγνυσθαι· συντρίβεσθαι
ἀγνύστας· λείας. οἱ δὲ τὰς ὤας τῶν ἱστῶν
* ἀγνότερος πηδαλίου.....
ἄγνυται· κλᾶται
70. ἀγνῶ· ἁγνὸς ὦ
* ἄγνυτον· κατάσσουσιν, κλῶσιν

SCR. 55, 3 Esdr. 9, 20 ed. Rom.: ἀγνοίας. 64. κ 123. 71. *M* 148.

ADNOT. 49. Putem duas glossas coaluisse *ἀγνιστῆρες· οἱ ἅλες* (Lycophro 134) et *ἀγνιστήριον·* ...... 50. *λεῖαι* Mus., *λεῖαι* Phavor. 22, 24. Lege *ἀγνῦθες· λεῖαι* e Polluc. Z 36 p. 282 Bkk. 51. *ἀγίτης* Bekk. AG. 338, 19, in hoc quidem falsus (cf. *ὑδρανός* Hesych.), sed cetera rectius administrans *ἱκέτης καὶ καθάρσιος. καὶ γὰρ ὁ μύσους ἀγνισθεὶς καὶ ὁ καθήρας* (Lobeck Phryn. p. 25) *οὕτως ἐλέγοντο.* Huc igitur revocandam esse glossam 620, eo quo posita loco est, ordini infestam apparet. *τοὺς δέ* intellege expiatum et expiantem; quod propter Verweium moneo, qui ad *ἅλες* gl. 619 refert. *ἱέρεια — παρὰ τὸ* cod., *ἱερείας* Phav. 22, 26, *ἱεριστὰς ἔλεγον καὶ τὸ καθαίρειν ἱερίζειν* coni. Kusterus, debebat *ἱερείτας τινές*, ut video Pearsoni quoque placuisse, et *παρ' αὐτό.* Cf. *ἀφιερισμένα* et *ἱερεῖτιν.* In transcursu moneo pro *ἰφίτην· ἀγνίτην* legendum esse *ἱερίτην.* 52. *ἀγνόδιμος* cod., *ἀγνόδικος* coni. Mus. Latet, si quid video, pagi Attici nomen *Ἁγνοῦς· δῆμος*, mendose scriptum et inscite e 663 repetitum. Cf. *Ἀγγελῆς* et *Ἀγελή. ἀγνοοῦσα* e nominis corrupti emendandi periculo natum videtur. *δίκαιον* loco non suo positum, *ἀγνώμονες τῶν δικαίων* habet Plato epinom. p. 989 A. 54. *ἀγνοίας* cod., *ἀγνείας* Cyrillus. 55. *τίθους*? Musur., *τὸ μὴ διαγιγνώσκειν* resectis iis, quae secuntur Phav. 22, 28. *καὶ τὸ ἐν ἀγνοίᾳ τίθημι·* [*οὐδέ μιν Ἥρη ἠγνοίησεν*] *ἰδοῦσ'* Heinsius, *καὶ τὸ ἐν ἀγνοίᾳ μηδόλως ἰδών* Fachsius animadv. in Plutarch. p. 165 conieiebant. Locum persanatum iri vix licet sperari, cum Apollonii etiam verba, quae h. l. respici mihi quidem iuxta cum Pearsone 720, 5 non est dubium, in lex. Hom. 8, 20. 13 prodigiosius corrupta sint. Tamen ea apponere iuvat, ut docti facere iudicium possint: *ἀγνοίησεν ἄγνοια* (*ἀγνοίησε· ἀγνοήσει* Bekk. e schol. ω 218) et *ἀγνοιήσασα· ἄνδρ' ἀγνοιήσασα* (υ 15 *ἀγνοιήσασ'*), *εἰς τὸ* (*τὸν* Villoiso) *ἀγνοούμενον ἰδοῦσα.* Quae cum ita sint *μὴ* recte ad *διαγιγνώσκειν* revocasse videtur Phavorinus, deinde verba *—ἐν ἀγνοίᾳ* quorsum pertineant in conspicuo est. 56. Haec fere redintegraveris scribendo: *ἀγνοιήσασ[α]·* [*εἰς τὸν*] *ἀγνοούμενον* [*ἰδοῦσα*] vel *ἀγνοιήσας·* (*εἰς τὸν*) *ἀγνοούμενον* (*ἰδών*). 57. *ἀγνοδοχεῖς* cod., *ἀγνολεχεῖς* Ruhnk. Tim. p. 69. 133 coll. Plat. Legg. VIII p. 647. 58. *θέεσθαι* cod., *θέρεσθαι* Musur., *ὑπὸ ἡλίου θέρεσθαι* Phavor. 22, 44, *τὸ σφαγίοις καθαίρεσθαι* Bekk. 338, 25. Num *τὸ θέεσθαι,* (?) *ὑπὸ Ἠλείων*? 62. Strabo XVII p. 801. 63. *Ἀγνῶς· τῆς Αἰολίδος* cod., *Ἀγνώς* Mus., em. Meursius. *Ἀτταλίδος* debetur Phrynicho ap. Steph. Byz. 19, 2 ed. M. Cf. 652. 64. *κλωμένων* om. Apoll. lex. 8, 11. 67. *ἀγνῦθας* Choeroboscus III p. 1208 Bkk. 68. *ἀγνύμενα· θρυπτόμενα „ἀγνύμενα πηδάλια"* ut Phav. 22, 57 coni. Vossius. Cf. 672. Emendavi pro *ἀγνύμενα πηδάλια* e Diogen. prov. I 11 Suida Arsenio Viol. p. 15 rescribens *ἀγνότερος πηδαλίου*, quam tamen coniecturam Pearso occupavit. 71. *κτεάσσουσιν* cod., asterisco notabat Musurus, em. Cocceius e schol. Hom. *M* 148.

* ἀγνύμενα· θρυπτόμενα
ἄγνωμον· ἀνόητον, ἀλόγιστον
ἀγνώμονες· ἄβουλοι. ἀσύγγνωστοι. ἐναντιογνώμονες. ἀναίσθητοι. σύμψηφοι
75. ἀγνωμόνως· ἀνοήτως
ἀγνώσσει· δυσχεραίνει
* ἀγνώς· ὁ μὴ ἐπιγινωσκόμενος. ἢ ἄγνωστος
* ἁγνός· καθαρός
ἄγνωστος· μὴ πειθόμενος
80. ἀγνῶτας· φίλους || ἀγνώμονας· ἀνεπιστήμονας
* ἄγοβος· σκευοφόρος, φορτηγός
* . . . . .] θεῷ· οὕτω λέγεσθαι[.......
Ἀγνῶτες· . . . . φασὶ τοὺς μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληροῖ προσχόντας καὶ ἀναιρεθέντας ὑπὸ Δημοφῶντος ταφῆναι
ἀγοί· ἡγεμόνες
* ἄγξαι· χαλινῶσαι
85. ἀγοιόμενος· ἀγόμενος
ἄγοις· ἀπάγοις
ἀγοίτης· ὑβριστής
* ἀγοιτεύσας· ὀχλεύσας
ἀγόμενος· δοῦλος. παρὰ Ἀρχιλόχῳ
90. ἀγόμην· ἠγαγόμην
ἀγόμφωτα· ἀνάρμοστα
ἄγον· ἐν Πέργῃ τὴν ἱέρειαν οὕτως καλοῦσιν
ἀγονομόχθος· ἡμίονος
ἄγονον· πήγανον. ἢ πολύγονον
95. ἄγονος· ἄτεκνος, ἄκαρπος, ἄσπορος
ἄγοντα· ἡγούμενον
ἄγοντας· φέροντας
ἀγόρ· ἀετός. Κύπριοι

SCR. 74. Menand. inc. CCLXVII vol. IV p. 291. Soph. O. C. 86. 75. Demosth. 25, 18. [80. Nauck trag. Gr. fr. adesp. 161 praeeunte Pearsone 16, 20. ἀγνῶτας φίλους· ἀγνώμονας, ἀνεπιστήμονας.] 83. ? Γ 231. 84. Psalm. XXXI (XXXII) 9 vol. II p. 51 Tischend. 89. Archiloch. fr. 154. 90. Η 363. 95. Γ 40 — Exod. XXIII 26 vol. I p. 91.

ADNOT. 72. ἀγνώμενα cod., ἀγνύμενα Mus., em. Phav. 22, 57. 73. Cf. 680. 76. δυσχεραίρει Mus. et cod., em. Phav. 23, 10. — H. l. excidisse Apoll. lex. 8, 18 ἀγνώμασκε· ἐξηγνόει certum est. 77. 78. ἀγνοῶς· ὁ ἐπιγινωσκόμενος. ἀγνός· καθαρός, ἢ ἄγνωστος cod., emendavit futilia haec additamenta Heinsius. ἢ ἄγνωστος correctori deberi apparet e C. 171. 244. 80. Πλάτων δὲ ἐν Πολιτείᾳ ἀγνώμονας ἔφη τοὺς γνῶσιν μὴ ἔχοντας ἀλλ' ἀνεπιστήμονας Bekk. 334. Revocanda igitur vocabula ἀγνώμονας· ἀνεπιστήμονας post gl. 673. Deinde ἀγνῶτας· φίλους suspicione mendi non caret. ἀγνῶτας enim v. μὴ ἐπιγιγνωσκομένους explicant C. 319 Bekk. 329, 28 alii. 81. ἄγαμος HSt. col. 406 D. Cf. tamen Cod. Coisl. CCXXIV ap. C. Tischendorf Anecdot. p. 124 ἄγαβος· ἄγγελος κτλ., quae pertinent ad Act. Apost. XI 28. 82. ἀγνῶτες θεῷ οὕτω λέγεσθαι φασί cod., Θέων — φησὶ — καὶ ταφέντας coni. Meursius, ἀγνῶτες θεοί (Hom. ε 79)· ἄγνωστοι. † ἀγνῶτες· οὕτω κτλ. Albertus. Ego correxi. Lacunam explebis vocabulo ἀγνώστῳ; glossa biblica spectat ad Act. Ap. XVII 23 (Bergk reliq. com. Att. p. 93). Alteram lacunam explet C. 171 ἀγνώμονες ἀνεπιστήμονες καὶ ἀμαθεῖς. De re cf. Paus. I 28, 9, Polluc. Η 118. 119 p. 350 Bkk. (EM. 362, 43. Bekk. AG. I 311, 3.) 83. ἀγοὶ (sic) ἀσπιστάων· — ἡγεμόνες τῶν ὁπλιτῶν C. 171. 84. πνίξας Cyrillus. 85. ἄγων· οἰόμενος ? 87. ἀνοίτης Theognost. can. 46. ἀλοίτης em. Lobeck prolegg. p. 382, alius λαπιστής possit conjicere. Cf. gl. 419. 521. 88. ἀγνοτεύσας· ὀχλαγωγήσας coni. Kusterus. „ambiguum an ex praec. ἀγοίτης sit derivatum.“ HSt. 89. Emendavit Nauck Ar. Byz. p. 194 n. ex Eustath. p. 1750 ἄγμενος, quod Bergk Lyr. Gr. p. 570 non debebat spernere. Cf. Hes. ἄγμενον, ὑπάγμενον et λαγμένεια. 92. Cf. gl. 736. Cur ita dicta sit, edocent nos Photius et Suidas s. v. Ἡ Περγαία Ἄρτεμις. 93. Latet muli indefessi epitheton, quale est ἀγωνόμοχθος vel εὐτονόμοχθος. Cf. EM. s. v. ἀκάμαντος, Hes. ὀτρία. 94. Valcken. Theocr. p. 39 B — 43 C. 98. γεμανός Bochartus Hierozoic. part. II l. I c. 10, coll. Iesai. XXXVIII 14 עגור. An ἀτόρ ?

Ἀγορά· ὄνομα τόπου, ἢ λιμένος· Θετταλοὶ δὲ καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν

700. Ἀγορὰ Ἀργείων· τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος

ἀγοράασθε· διαλέγεσθε

* ἀγορὰ θεῶν· καὶ οὗτος Ἀθήνησιν

* ἀγόραιαν· δικαιολογίαν

* ἀγοραῖοι· οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι

5. ἀγοράζειν· ἐν ἀγορᾷ διατρίβεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὠνεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ διαβουλεύεσθαι

Ἀγοραία Θέμις· καὶ ἐκκλησιαστική

ἀγοραῖοι τέχναι· αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν ἐν πείρᾳ εἰδέναι

Ἀγοραῖος Ζεύς

Ἀγοραίου Διὸς βωμός· Ἀθήνησιν

10. Ἀγορὰ Κερκώπων· τόπος πλησίον Ἡλιαίας .....

Ἀγορὰ Λύκειος· ἐν Ἄργει

ἀγορανόμος· δικαστὴς ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον

* ἀγορεύοντο· ἐκηρύττοντο, ἐλέγοντο. ἐκ τοῦ ἀγορεύειν, ὅ ἐστι λέγειν

ἀγορᾶς· ἐκκλησίας, ἢ ῥητορείας

15. * ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὕτως ἐλέγετο ὄντως, καὶ ἀφίδρυτο Κέβριδος ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν τρίτῳ

ἀγοράσματα· ὤνια

ἀγορᾶται· λέγει

ἀγορατυπεῖς· ἄγαν θορυβεῖς

ἀγοράων· δημηγοριῶν

20. ἀγορεύειν· λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ. κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν, ἐν ἀγορᾷ καὶ ἀθροίσματι λέγειν, καὶ ἐκκλησιάζειν. καταχρηστικῶς καὶ ἁπλῶς λέγειν

* ἀγόρευε· ἐδημηγόρει, ἔλεγεν

ἀγορευέμεν· λέγειν

ἀγορεύων· λέγων

ἀγορή· ἐκκλησία. αὐτὸ τὸ ἄθροισμα. καὶ ὁ τόπος. καὶ ὁ λόγος· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω· ἐν δὲ τῷ ἀγορεύειν μέγαν δημηγόρον

SCR. 701. *B* 337. 4. Act. Ap. XVII 5 respici patet e C. 171. 5. Ar. Ach. 720. Plut. 985. 8. Aeschyl. Eum. 976. Arist. Eqq. 498. 9. Idem 408. Eur. Heracl. 70. 11. Soph. El. 6. 12. Demosth. p. 735, 10. 15. Ar. Eqq. 297. 16. Alexis com. III p. 461. Demosth. 909, 27. 916, 26. 19. *B* 275. 20. *β* 15. 22. *B* 10. 24. *Δ* 400, ubi *ἀμείνων* Aristarchea lectio.

ADNOT. 99. Hesychii non immemor erat Schefferus ad Theon. progymn. vol. I p. 186 ed. Walz. Galenum de gymn. ad Thrasyb. c. 32 p. 29 Chart. conferri iussit Albertus. 700. *καὶ ἐν τῇ Τρωάδι τόπος καὶ Ἀθήνησιν* Bekk. 212, 23. 1. *ἀγοράασθαι· διαλέγεσθαι* cod., correxi ex Hom. *B* 337. 2. Glossam loco non suo positam (v. *Θεῶν ἀγορά*) proscripsi. 3. *ἀγοραίαν* cod. C. 319. *ἀγοραίαν* (*τὴν* Bekk. 330, 9) *δίκην· τὴν δικαιολογίαν* lexic. ad calc. Phot. p. VIII ed. Meier. Suid. Zonar. *ἀγόραιαν* Bernhardyus. 4. Sic C. 212. 244. 319. Bekk. 330, 15. *συστρέφομενοι* C. 171. 10. 11. Genuinae sunt, licet alienum locum invaserint. 10. *Κερκόπων* cod., em. Musurus. Sub finem exciderunt *ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπωλοῦντο. τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ Κέρκωπες περιᾴδονται, κλέπται δηλαδὴ καὶ πανοῦργοι* supplenda ex Eustath. 1430, 32. De re cf. Leutsch. ad Zenob. I 5. 11. *Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ* addit Phavor. 24, 22. Cf. Didym. schol. ad Electr. 6, Eustath. 354, 16. 449, 1. 5. Phrynich. app. soph. 20, 6. 6. *Θέμις· ἡ* Phavor. 24, 35. *ἡ καὶ* Heins. Cf. Eustath. 1158, 26. 7. *ἀγοραίου* cod., em. Albertus e Polluc. Z 1. *τοῦ — ἔμπειροι εἶναι* omisso *αἱ* coni. Kusterus. *Ἀγοραῖαι τέχναι — καὶ Ἀγοράζειν κτλ.* Pearso 17, 1. 8. *Ἀθήνησι καὶ Ἑρμῆς* addit Bekk. 327, 9. Huc igitur retraxerim glossam 715. 9. *Ἀγοραῖος Ζεύς· βωμὸς Ἀθήνησιν ὃς ἐκαλεῖτο ἀγοραίου Διός* Bekk. 338, 32. 12. *ὁ — τῇ* om. Bekk. 212, 25. Cf. Boeckh oecon. Athen. I p. 52. 15. *ὄντος.* cod., *ὄντος* Mus., *ὄντως* Scaliger „*a loco re vera dictus ἀγοραῖος, quia in foro statua Mercurii*“ Meursius. *ὄντος (αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ ἀγάλματος)* Pearso p. 17, 5. *Φιλοχώρος* cod., em. Mus. 18. *ἀγορατυτιεῖς* cod., *ἀγορατυπεῖς* em. HSt. Cf. Lobeck Phryn. p. 645. 19. *δημηγορῶν* cod., corr. Kusterus, nisi cum Cyrillo mavis *ἀγορεύων· δημηγορῶν.* 20. *κυρίως μὲν ἐν ἐκκλησίᾳ λέγειν, καταχρηστικῶς δὲ ψιλῶς τὸ λεγόμενον* Apoll. lex. 4, 12. 24. *ἀγορά* Apoll. lex. 4, 15. *συνάθροισμα* idem. „*ἀγορῇ δ' ἐταμείνω — μέγα δημηγόρον.*“ cod., em. Musurus nisi quod ex adiuncto exemplo novum constituit articulum.

25. ἀγορῆθεν· ἀπὸ ἀγορᾶς, ἢ ἐκκλησίας
ἀγορήνδε· εἰς τὴν ἐκκλησίαν
ἀγορήσατο· ἐξεκκλησιάσατο, ἐδημηγόρησεν
ἀγορηταί· ἐκκλησιασταί
ἀγορητής· δημηγόρος
30. ἀγορητότατος· λογιώτατος
* ἀγορρίς· ἀγορά. ἄθροισις
* ἀγορρίον· ἐκκλησία
ἄγορος· ἄθροισμα. στρατός. ἢ καὶ δημηγόρος
ἄγος· ἄγνισμα, θυσία. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ
35. ἄγος· τιμιώτατον
ἀγός· ἡγεμών· ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγός. καὶ ἐν Πέργῃ ἱέρεια Ἀρτέμιδος
ἄγος· τὸν ἀγκῶνα. ἀγοστὸς δὲ τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ᾧ ἀεὶ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαγόμεθά τι· Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος
ΑΓΟΣ· κλάσμα. τραῦμα. ἀρχηγός
ἀγὸς ἀσπιστάων· ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν
40. ἀγοστός· τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν. ἢ ἀγκών
ἀγοστούς· ὠλέκρανα. οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν. ἢ πήχεις. ἢ ἀγκῶνας
ἄγουσι· φέρουσιν. ἐπιτελοῦσιν. ἢ ἀξιοῦσιν. ἢ ἡγοῦνται
ἀγούστω· μαχαίριον
* ἄγουσα· πορευομένη
45. ἄγρα· θήρα
Ἄγραι· χωρίον Ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως. ἱερὸν Δημήτρας...[καὶ στρατιῶται δέ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο]
ἀγρακόμας· ὄρνις τις ὑπὸ Παμφύλων
* [ἀγράκαβος· σταφυλή]
ἀγραμύξειν· καταξέσειν
50. Ἀγράνια· ἑορτὴ ἐν Ἄργει ἐπὶ μιᾷ τῶν Προίτου θυγατέρων

SCR. 25. Β 264. 26. Α 51. 27. Α 73. 28. Γ 150. 29. Α 248. 33. Eurip. fr. 136 ed. Nck., teste Bekk. AG. I 339, 5. Vide vero etiam schol. Eur. Androm. 1014. 34. fr. 622 ed. Nck. 36. Δ 265. 37. Λ 425 teste Apollonio. 39. Π 490. 44. Ζ 252. 46. Pherecrates vol. II 1 p. 267. Clidemus Atthid. I.

ADNOT. 26. ἀγορῇ δὲ cod., ἀγορήνδε Musurus, propiore intervallo distat ἀγορὴν δέ. Vid. Duentzer Zenod. p. 60. 72. 27. Lehrs Arist. stud. p. 151 n. „proprie est in concione vel consilio dicere. ἀγορήσατο nusquam aliter." 30. ἀγόρευσις· λόγος ἀγορήτατος, λογιώτατος EM. 13, 51, quae ex Hes. correxit anonymus. 34. θυσίας cod., θυσία Maasvicii coniecturam confirmat Bekk. 330, 31: illud expressit Nauckius. 35. τίμιον VVLL. τέμενος H. Stephani videtur coniectura esse. Probabilius Pearso 17, 16 Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ· „ἄγος τιμιώτατον." 36. ἡγεμὼν βασιλεύς. καὶ ἐν Πέργῃ κτλ. Bekk. 212, 27. 37. ἄγος. τὸν ἀγκῶνα codex. Atque hoc ipsum voluisse Hesychium in glossis graecobarbaris satis versatum (cf. ἄγος· ὁ ἀγκών, ὁ ἀγκώνας Meurs. Gloss. s. v.) e literarum ordine manifestum est. Tamen non minus certum est, Diogenianum h. l. ex Apollonii lex. Hom. 4, 27 ἀγοστόν· ἀγκῶνα recepisse, quod divinando adsecuti sunt Guyetus Salmasius Heinsius. τὸ δὲ ἀγὲς cod., τὸ ἐντὸς Apoll. lex. 4, 27. Conieci ἀγοστὸς δέ. ὡς cod., ᾧ Heinsius. 38. κλαῦσμα cod., κλάσμα Heinsius. ἀρχηγός induxit Phav. 25, 32, agnoscit C. 319. 41. ὀλέκρανα cod., em. Mus. ἀγκῶνες cod., ἀγκῶνας Bekk. 212, 29. ἀγκύλας καὶ πήχεις idem. 43. αὐγούστω cod., ἀγουστώ Musurus et Tzschirner de nom. in ω̄ exeunt. p. 2; ἄγουρος· μειράκιον coni. Gataker. Templaverim (ἐνὶ) ἀγοστῷ· μιᾷ χειρὶ vel μιᾷ δρακί, coll. Eustath. 1590, 56. 44. ἄγουσαν· πορευομένην cod., emendavi nixus Aristonico ad Hom. Il. Ζ 252: ὅτι πρὸς Λαοδίκην πορευομένη et Apoll. lex. 7, 7. Aristarchea enim textus recensio exhibebat Λαοδίκην ἐς ἄγουσα. 46. Δημήτρας cod., Δήμητρος vulgo, ut est in Bekk. 331, 11 EM. 13, 13. Cf. Pausan. Attic. lex. p. 17 ed. Meier, Steph. Byz. 20, 15, Bekk. 326, 24. Quando καὶ — ἐκαλοῦντο addit, falsa lectione Ἄγραι pro Ἀγράαι (Steph. Byz. 21, 15) deceptus est. Cf. gl. 789. 47. ἀγρακόμας· ὄρνη cod., ἀγρακόμα πόρνη Mus. (Phavor. ἡ πόρνη). Recepi emendationem certissimam Meinekii in Zeitschr. f. AW. 1849 p. 415. 48. Cf. 393. 397. 457. 49. ἄκρ' ἀμύξειν coni. Ruhnken. 50. Ἀγρανία cod., Ἀγράνια HSt. editores, Ἀγριώνια malim e gl. 788. μίαν cod., μιᾷ Phavor. 25, 50.

ἄγραυλοι· οἱ ἐν ἀγρῷ νυκτερεύοντες
ἀγραύλοιο· ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένου
ἄγραυλον· ὕπαιθρον, καὶ ἔρημον. ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον. ἢ καπυρόν
ἀγραυλῶ· τὸ .... ἐνθήρῳ τόπῳ καὶ πλήρει ἀγρευμάτων
55. * ἄγραμμα ἀφεῖται· ἐν τῇ τῶν βόλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο
ἄγραφα ἀδικήματα· περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται
ἀγραφίου δίκη· ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο
* ἀγράθεν· συνάγειν. συμμίσγειν
* ἀγραρεύεις· περιέρχῃ
60. ἄγρει· ἄγε, λάμβανε, φέρε. προστακτικόν
ἄγρει μάν· ἄγε δή, ὅπως δή
ἀγρεῖται· λαμβάνεται. ζωγρεῖται.
ἀγρέμονα· τὸν χάμακα, ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν καὶ λαμβάνειν [ἤγουν ἀγρεύειν.] ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον
ἀγρέμονες· θηρευταί, πορθητικοί. Βοιωτοί. ἢ θηρευτικοί. καὶ τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ
65. ἀγρετᾷ· συναθροισθῇ ·
* ἄγρευμα· εὕρημα. τὸ εἰλημμένον
* ἄγρευσις· εὕρεσις
* ἀγρεύματα....... σκῦλα. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ
ἀγρεταί· παρὰ Κῴοις ἐννέα κόραι κατ᾽ ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι πρὸς θεραπείαν τῆς Ἀθηνᾶς
70. ἀγρέταν· ἡγεμόνα. θεόν
ἀγρετήματα· τὰ ἀγορευόμενα τῶν παρθένων. Λάκωνες
ἀγρεύουσι· κρατοῦσιν
Ἀγρεύς· ὁ Πὰν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος

SCR. 51. κ 410 teste Apollonio. 52. *K* 155. 57. Demosth. 1338, 19. 61. *E* 765. φ 176. 61. *H* 459. 63. fr. 137 ed. Nck. 66. Aeschyl. Cho. 993. Sept. 613. 68. fr. 155 p. 322 Nck. 72. Proverb. V 22 vol. II p. 116 Tischend.

ADNOT. 51. *διανυκτερεύοντες* VVLL. fere omnes. *αὐλιζόμενοι* Apoll. lex. 6, 13. 54. *ἀγραυλῶ τὰ ἐνθείρῳ — πλήρη* cod., *ἄγραυλα* Mus., cuius emendationem perfecisse Pearsoni visus est Phav. 25, 51 *ἄγραυλα· τὰ ἐν εὐθήρῳ* exhibens. *ἀγραύλῳ· τῷ ἐνθήρῳ — πλήρει* Albertus. Mihi duae glossae confusae videntur 54. *ἀγραυλῶ· τὸ (ἐπὶ ἀγροῦ αὐλίζομαι)* ut exhibet Phav. 25, 54 „*ἀγραυλῶ·* ruro rusticor villicor nitor vigilo." Gloss. 54[b] *ἀγραύλῳ· ἐνθήρῳ — πλήρει.* 55. *ἄγραμμ᾽ ἀφεῖται* coni. Scaliger. Putaverim *τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς γραμμῆς* significari atque hoc ipsum in verbis corruptis inesse. Ordo confusus opinioni nostrae favet. 57. Appendix proverb. I 3 vol. I p. 380 Hesychio subscribit. 58. *ἀγραθέν* cod., *ἀγράθεν* Mus. Cf. Koen. ad Gr. Cor. p. 308, qui mihi hoc portentum e dialecto esse non persuasit ut crederem. 59. Cum hoc labentis Graecitatis fetu Salmasius HAS. I p. 125 confert glossam: ‚peragrat': *περινοστεῖ περιέρχεται*, alias. *ἀγρεύεις* Cyrill. 171. 61. *ἀγρειμάς* cod., *ἄγρει μάν* Mus., em. Scaliger. 63. *ἀγρεμον· — αἱρεῖν — Μυρμη.* † *ἀγρέμονα· τὸν ἐπιμήνιον* cod., *ἀγρέμονα* Albertus, *αἱρεῖν* HSt. *ἀγρεῖν* Nauckius p. 35 coniecerunt, *Μυρμηδόσιν* Musurus, *δ᾽ ἐν Μυρμιδόσιν* Scaliger, *δὲ Μυρμιδόσιν ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον* Th. Stanleius proposuerunt. 64. *ἀγρεμών· θηρευτικός* EM. 13, 56. Cf. Ahrens dial. I p. 174. Lobeck prolegg. p. 159. *βιωτικοί* coni. Pearso 17, 35. 65. *ἀγρέτᾳ· συναθροιστῇ* coni. Fixius ad HSt. col. 463 C. Locus nondum persanatus. Malim *ἀγρετά· (ληπτά)* e Suida, deinde novo constituto articulo * *ἀγέρθη· συνηθροίσθη.* Cf. 448. 66. * 67. 68 post *ἀγρετήματα* collocandae sunt. pro spuriis enim non habuerim. 68. *ἀνδρόμε..* cod., *Ἀνδρομάχῃ* Musurus, emend. Pierson. Veris. p. 71. *τὰ ἐπὶ τῆς ἀγροικίας κτήματα Σόλων εἶπε. σημαίνει δὲ καὶ σκῦλα* Bekk. 340, 16. *καὶ (ἀγρεύματα) κτήματα σκῦλα* EM. 14, 1. 69. *ἄγρεται* cod., *ἀγρέται* Salmasius ‚Captae' interpretatus, *ἀγρεταί* Ruhnkenius. 70. *ἀγέταν θεόν* poetae tragici vel lyrici verba fuerint. Haud absone tamen Angli HSt. editores vocabulorum Laconicorum *ἱππαγρέτας* et *παιδαγρέτας* memoriam recolunt. 71. *ἀγρευόμενα* Pergerus suasit. Gl. 1621 conferri iubet Sopingus.

ἀγρευτεῖ· ὑβρίζει
75. ἀγρήθετο· ἠθέλησεν
ἀγρηνά· δίκτυα. καὶ ἔνδυμα
ἀγρηνόν·......δικτυοειδές..., ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες Διονύσῳ. Ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ γρῆνυν, ἢ γρῆνον
ἀγρ..σθαι· συνέπεσθαι. πείθεσθαι
ἀγρησθῶσι· συνειληθῶσιν
80. ἀγρήσκεται· πικραίνεται
Ἄγρησσον.....εἰπὲ γένος τι ἐν Ἤλιδι
ἀγριάδες· νύμφαι
ἀγρίαζε· ἄγριος ἴσθι
* ἀγρίανεν· ὠργίσθη
85. ἄγριαι (στρουθοί· αἱ) στρουθοκάμηλοι
* ἀγρίαθεν· ἀνέκαθεν. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι
ἀγριάμπελος· ἡ βρυωνία βοτάνη
* ἀγριάνια· νεκύσια παρὰ Ἀργείοις. καὶ ἀγῶνες ἐν Θήβαις
Ἀγριᾶνες· τέλος τι τῆς κούφης συντάξεως, ἐκ τῆς Ἀγριανικῆς χώρας Παιόνων
90. ἀγριανιαῖον· ἀκόντιον
Ἀγριαύλη· δῆμος Ἀττικῆς
ἀγριβρόξ· ὀρίγανον
ἀγρίδιον· κωμάριον, χωρίον, [παρὰ Αἰτωλοῖς]
ἀγριέες· λῦπαι
95. ἀγριέλαιος· ἄκαρπος
ἀγριεύς· ἄγροικος
Ἀγρίνιον· ὄρος (....)

SCR. 79. Hippocr. γυναικ. 2, 278. 86. Ag. 3. 89. Thuc. II 96. 95. Epist. ad Rom. XI 17.

ADNOT. 74. Glossa explicatu emendatuque difficillima. ἀγροιτιᾷ· ἀγροικεύεται ὑβρίζει Hesych. gl. 820. ἀγροιτεῖ C. 319 cod. K. Zon. c. 37. ἀγρυτεῖται (ἀγρυγεῖται cod. D) Zonaras. ἀγρύτει C. 212. 244. ἄγρυται· ὑβρόξει Cyr. Dresd. ἀγυρτεῖ Phavor. 28, 7. ἀγυρτεῖ vel ἀγυρεῖ coni. Tittmannus. Pro ὑβρίζει vel ὑβρόξει putaverim ἀθροίζει reponendum esse, lemma vero utrum ἀγρετεύει, an ἀγυρτεύει (ἀγυρεῖ) scribam, dubito. Verum tamen neutri opinioni ordo favet. 75. ἠθέτησεν Albertus coll. 452. 458. Possis etiam ἠμέλησεν. Lemma corruptum. 76. Verba καὶ ἔνδυμα loco mota sunt. Apposite EM. 14, 2 ἀγρηνόν· ποικίλον ἐρεοῦν δικτυοειδές, καὶ ἔνδυμα δὲ ποιόν. Cf. Bergk Anal. Alexx. spec. 2 p. 3. Osann Erastosth. Erigon. p. 32 et de forma vocabuli Lobeck Pathol. Elem. p. 26. prolegg. 200. 77. Emendatio ex EM. l. l. in promptu est. ἢ γρῆνον lexicographi est, qui archetypi lectionem accurate dignoscere nesciret. 78. ἀγρ..σθαι cod., literae erasae ει esse videntur Schowio. ἀγρῆσθαι Musurus. 79. ἀγρισθῶσιν Erotian lex. p. 98, ubi ἀγρησθῶσιν codd. HSt. et Vindob. 80. ἀγρίσκεται C. 212 Zonar. col. 38. ἀγρισκεύει· πικραίνει Cyr. Dresd. 81. Ἄγρησσον corruptum (ἀγόρευσον· εἰπέ coni. Pearso 18, 13); reliqua sanissima, cf. 1401 καὶ ἐν Μακεδονίᾳ γένος τι. — γένος τι ἐν Ἤλιδι post νύμφαι reicit Albertus, vereor ut recte. 82. Mihi quidem ΑΓΡΙΑΔΕϹ ex ΑΝΤΡΙΑΔΕϹ depravatum videtur. (Phrynich. app. soph. 17, 5.) 84. Ordini prospicere possis admissa glossa Platonica ἀγριαίνε· ὀργίσθητι coll. Theaet. p. 151 C, nisi ἠγρίανε aliunde huc irrepsit. 85. ἀγρίας· στρουθοκάμηλος cod., Αἴλιος γοῦν Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἐν οἷς γράφει πρὸς Σκῦρον φησίν· ἄγριαι στρουθοί· αἱ στρουθοκάμηλοι Eustath. 228, 38 p. 13 ed. Meier. Hinc Hesychium flagitante serie emendabat Sopingus. 86. H. e. Ἀτρει(δῶν ἀγκ)αθεν. Cf. Bekk. 337, 25 Hes. 2419 et Schneidewin Philol. vol. III p. 118. 87. ἀγριάμπη(λος, quod compendium delevit Musurus), ἡ βρυων.., βοτάνη cod., ἡ βρυωνία Mus.: ἀγριάμπελος Guyetus, ἡ βρυωνία Salmasius. 88. Cf. gl. 750: ἀγριώνια coni. Schrevelius, Bergk Beitr. zur griech. Monatsk. p. 49 sqq. 89. ἀγρίανες | ..αιονων cod., Ἀγριᾶνες — Παιόνων corr. Mus. In brevius isthaec contraxerunt C. 212 Suid. Zon. s. v. ἀγριάνες. 90. ἀγριαν.αῖ.., cod., em. Mus. 91. Ἀγραυλή Palmerius alii correxerunt, recte quidem sed Hesychio invito. 93. ἀγρίδιον absque expositione Suidas Zonaras, ἀγρίδιον χωρίον tamen C. 212. „villula, hic agellus" Glossae. παρὰ (περὶ Aldi error) Αἰτωλοῖς om. C. 171, eaque reicienda esse ad gl. 797 viderunt Ruhnkenius Hque St. editores col. 471 C. 474 A. 94. Cf. gl. 401. 95. ἡ ἄκαρπος ἐλαία de suo dat Phav. 26, 45. 97. Huc pertinent vocabula παρὰ Αἰτωλοῖς glossa 793 adhaerentia. Vid. Polyb. V 7, 7.

ἄγρινοι· ἀγρόνομοι. καὶ οἱ παιδερασταὶ οὕτως
* Ἀγριμέλισσα· Ἡγησίας οὕτως ἐπεκαλεῖτο
800. ἀγριόθυμος· ἀγριόψυχος, θηριώδης
* ἄγριον· ἄμικτον. ἀνήμερον
ἄγριοι θεοί· οἱ Τιτᾶνες
Ἄγριοι λιμένες· τόπος ἐν Ἕρμωνι
[.... ἄγριον αἶγα. αἴγαγρον .....]
ἄγριον· γενικῶς ἐπὶ θηρίου·
Σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα
καὶ μεταφορικῶς, ἐπίθετον·
Ἄγριον αἰχμητήν [ ]
κατ' ἰδίαν δὲ ὄνομα κύριον, Οἰνέως μὲν ἀδελφοῦ, πατρὸς δὲ Θερσίτου
5. ἀγρίου βέβρωκας· οἱονεὶ ζῶον ἀγρίου. εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι
* ἀγριοπήγανον· βοτάνη
ἀγριοψωρία· νόσος. καὶ ἀγριολειχῆναι
* ἀγριοσταφύλιες· ἀγριοσταφίδες
* ἀγριοκάναβος· βοτάνη
10. * ἀγριοκάρυον· δένδρον
Ἀγρίφα· Ἀθηνᾶ
ἀγρίφη· ὑποδοχή. ἄμη. σκάφη
ἄγριφος· γένος τι ἀγρίας ἐλαίας Ὀλυμπιάσιν
ἀγρύθειρα· βοτάνη τίς
15. ἀγροῖκος· ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων, χωρικός. ἢ ἐργάτης καὶ δραστήριος. ἢ ζευγηλάτης
ἀγροικότατον· ἀπαιδευτότατον
ἀγρολέτειρα· τὸν ἀγρὸν ἀπολέσασα
* ἀγρομένους· συνελθόντας, συναθροισθέντας
* ἀγροιῶται· ἄγροικοι. καὶ γένος Ἀθήνησιν, οἳ ἀντιδιεστέλλοντο πρὸς τοὺς Εὐπατρίδας. ἦν δὲ τὸ τῶν Γεωργῶν. καὶ τρίτον τὸ τῶν Δημιουργῶν

SCR. 801. ι 215. 4. [Γ 24] Ι 539. Ζ 97. Ξ 117. 19. φ 85 teste Apollonio.

ADNOT. 98. ἄγριοι corr. Valesius, recte quidem coll. Bekk. 200, 21. 339, 23 EM., sed invito Hesychio. παιδερέται cod., em. Phav. 26, 47. 99. ἀγρία μέλιττα· ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν καὶ ὠμῶν Suid. I 1 p. 74, 19. Incertum, unde arripuerit Hesychius. 802. Meinek. ad Steph. Byz. 380, 18. Eustath. ad Dion. Per. 850 p. 264, 27 Bhdy. 3. ἑρμῶνι cod. Phav., Ἕρμωνι Mus., Ἑρμωνάσσῃ Pearso, Ἑρμιόνῃ Palmerius. Quidni Ἑρμιῶνι? 4. αἰγαγρίους. ἄγριον αἶγα cod., ἄγριον αἶγα· αἴγαγρον Apoll. lex. 5, 23. Scribo ὅταν δὲ λέγῃ ἄγριον αἶγα αἴγαγρον σημαίνει ex eiusdem Apoll. lex. 6, 17 atque haec verba revoco post αἰχμητήν. || θηρίου, σὺν ἄγριον — αἰγμητόν. κατιδίαν — πατριός cod., em. Musurus, nisi quod αἰχμητόν scripsit. αἰχμητήν Iunius. Ceterum de forma αἰγάγριον in nostro lex. fortasse non sollicitanda cf. Schaefer. ad Excerpt. Vatic. p. 699 n. 11. Θερσίππου qui suasit Stephanius oblitus est schol. Hom. Β 212 AD Libaniique IV p. 943, 5 a schol. BL ut videtur respecti. 5. Cf. Leutsch ad Zenob. I 8 p. 3. 7. ἀγριοψορία — ἀγριολιχῆναι cod., corr. Mus. ἀγριολειχῆνες HSt. 8. 9. Cf. 393. 397. 457. 748. Coni. ἀγριοσταφύλαι. 11. Ἀγρίσκα e Lycophr. Alex. 1152 coni. Wakefield. „Ἀθηνᾶ est ἐλαία. Vide infra in Ἀθῆναι.“ Guyetus. 12. ὑποχηάμης σκαφή cod., σημαίνει τὴν σκάφην. ἢ ὑποδοχή, ἄμη, σκάφιον EM. 13, 43, ut Musurus divinabat. ἀγρίφη· ἡ σκάφη EM. 41, 23. ἀγρίφη τὸ σκαφίον Arcad. 115, 13. ἀσκρίφη· σκαφίον Herodianus. Cf. Lobeck. rhem. p. 39. prolegg. p. 295. 13. ἄγριππος C. 212 et sic certatim corrigunt h. l. viri docti in ordine incuriosi. Ὀλυμπίασιν cod., em. Musurus. De re cf. Leutsch ad Zenob. I 60 p. 23. 14. .γρύθειρα codex. 17. ἀγρολετείρη (α superscr.) cod., ἀγρολέτειρα Musurus, qui primam lectionem delevit. ἀγρολέτηραν· τὸν ἀγρὸν ἀπώλεσαν C. 212. Ἀγρολέτειρα· ἡ Ἄρτεμις Suidas cum dicit, ἀγροτέρα potius vel ἀγρώτειρα interpretari videtur. Pervelim tamen proferri scriptoris alicuius locus possit ita scriptus ἀγρὸν ἔκειρον· τὸν ἀγρὸν ἀπώλεσαν, ut e gl. 17—20 Diogeniani sit sola undevicesima. 19. ἀγροιῶται· ἄγροικοι Apoll. lex. 4, 3. οἱ ἀντιδιέστελλον cod., em. Musurus. γεωμόρων e Polluc. Η 111 coni. Sopingus.

* ἀγροιτία· ἀγροικεύεται. ὑβρίζει
ἀγρομενής· ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων καὶ εἰς ἄστυ μὴ κατιών
ἀγρομένῃσι· συνεστραμμέναις. συνηθροισμέναις
ἀγρομένων· ἀθροιζομένων
ἀγρονόμων· ἐν ἀγροῖς διαγόντων
ἀγρόπολον· ἄπορον
ἀγρός· χωράφιον, χωρίον
ἀγρόστη· βοτάνη. καὶ ἄρτος τις, ὃς πρότερον λό(χ) ἐκαλεῖτο
* ἀγρότας· ἀγροίκους
* ἀγροτεράων· ἀγρίων
ἀγρόται· θηρευταί
ἀγροτέροισιν· ἀγριωτέροισιν
ἀγρότις· ἀγροτέρα. κυνηγός
ἀγροῦαι· ἄγροικοι. ἢ θηρευταί
* ἀγροτέραν· ὀρείαν. τὴν Ἄρτεμιν
ἀγροῦ πλέως· ἀγροικίας πλήρης
ἀγροῦ πυγή· παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. ὁ δὲ Σώφρων τὰ πλεῖστα μέρη λέγει μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνίων. καὶ τὰ πιότερα τοῦ ἀγροῦ καὶ ζάπλουτοι, ἀγροῦ πυγαί
ἀγρυξία· σιωπή
* Ἀγρυλή· δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς καὶ τῆς Ἀτταλίδος
Ἀγρυπνίς· ἑορτὴ Διονύσου ἐν Ἀρβήλῃ
ἀγρωνεύς· ἄγροικος
ἀγρώσσει· θηρεύει
ἀγρώσσοντες· ἀγρεύοντες
ἀγρῶσται· ἐργάται. θηρευταί
* ἀγρώσσατο· ἠθέτησεν. ἐψεύσατο
ἀγρωστῖναι· Νύμφαι ὄρειοι
ἀγρωστῖνος· ἄγροικος
* ἀγρώσσων· ἀγρεύων
ἄγρωστις· εἶδος βοτάνης.........
* ἄγρας· θήρας
* ἀγυιάς· ἄμφοδα, ῥύμας

SCR. **22.** *B* 481. **23.** *Θ* 17. *I* 74. **24.** Aeschyl. Ag. 134. **29.** *B* 852. **30.** *π* 218. **31.** *M* 146. **37.** Pindar. fr. 214 p. 293 Bgk. **47.** *ε* 53. **48.** *ζ* 90.

ADNOT. **20.** ἀγροιτία cod., nec ἀγροιτιᾷ nec ἀγροικιᾷ Musuri editorumque HSt. emendationes satisfaciunt. Cf. 774. 687. 688. **27.** ἀγρώστη Musurus invito lexicographo. λόχος idem, λόχο Aldina, typothetae incuria: λοχιά coni. Sopingus (Pearso) coll. Athen. III 113 C, ubi Syris tradit panem λαχμάν vocari, λοχαῖος Heinsius, λῶλον Albertus. Num βοτάνη, ἣ καὶ ἄγρωστις πρότερον ἐκαλεῖτο? **30.** Apoll. lex. 7, 29. Eiusdem gl. 8, 5 ἀγροτέρας· ἀγρίους desideratur. **31.** ἀγριοτέροισιν cod., em. HSt. edit. **33.** ἀγρόυαι (τ) — θεραπευταί cod., praestare credidi, ni quid citra ordinem mutarem. θηρευταί debetur Alberto. **34.** τὴν ὀρείαν Ἄρτεμιν T. Hemsterhusius; non opus. **35.** πλέων cod., πλέως Scalig. castig. in Catull. p. 33 A; dignus est qui conferatur Pollux I 12, 16 ἀνάπλεων ἀγρώστιδος. **36.** ἀγρόπηγή — μετὰ τῶν ὀρῶν — πρότερα — πηγαί cod., ἀγροῦ πυγή (πηγή VB)· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνίων (ὀρέων V). μαλακώτατα γὰρ τὰ πρὸς τῇ πυγῇ τῶν ὀρνίων Append. prov. I 4 vol. I p. 380 Eustath. 310, 2: ἀγροπηγή Mus., ἀγροῦ πηγή Phav. 27, 44, ἀγρῶ πυγά Bernhardyus Suid. I 1 col. 78, 1. πιότερα editores Gottingenses, πιότατα etiam Heinsius proposuerat. πυγαί Salmasius. **37.** ἀγρυξία· σιωπή cod., emendavi. **38.** ἀγρύλη cod., Ἀγρυλή scripsi: cf. Arcad. 109. De spiritu egit C. Keil sched. epigraph. p. 7. **39.** Forte Ἀρβέλῃ. **41.** ἀγρώσσει cod., ἀγροσσει C. 212, em. Mus. **42.** ἀγρωεύοντες cod., em. Mus. **44.** Cf. 458. 775. **45.** ἀγρωστῆναι cod., ἀγριστῖναι vel ἀγρηστῖναι Cyrillus, em. Musurus. **47.** Agnoscit Apoll. lex. 6, 14. **48.** ἄγρωστι cod. — cf. gl. 827 ἀγρόστη —, ἄγρωστις Apoll. lex. 6, 9, unde explebis lacunam. **49. 50.** ἄγρας· ἄμφοδα. † ἀγυϊάς· ῥύμας, θήρας cod., em. Musurus, nisi quod θήραν scripserat calami errore.

* [*ἀγύρει· ἀθροίσματι*]
ἄγυια· ἄμφοδος, ῥύμη, ὁδός. γειτονεία
ἀγυιαί· ἄμφοδοι, ῥῦμαι, ... ὁδοί. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, τουτέστιν πορεύεσθαι. χρῆται γὰρ καὶ τῷ ἄγειν ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν[, Ὅμηρος δὲ] καὶ ἔρχεσθαι, ὡς ὅταν λέγῃ·
Λαοδίκην ἐσάγουσα
οἱ δὲ στενῷ περ....
ἀγυιάτιδες· αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι
55. *ἀγυιεύς· ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος*
ἀγυιῆται· κωμῆται.....
ἀγυμνάστοις· πολυγυμνάστοις
ἄγυνος· ἀγύναιος
ἀγύνος· ἀγύοικος. ἄναρθρος
60. *ἄγυρις· σύνοδος, συναγωγή.....*
* *ΑΓΥΡΕΙ· ἀθροίσματι. ἢ συγκροτεῖ*
ἀγυρίζειν, συνάγειν, ἀγυρτάζειν
ἀγυρμός· ἐκκλησία. συγκρότησις. ἔστι δὲ πᾶν τὸ ἀγειρόμενον. καὶ τῶν μυστηρίων ἡμέρα πρώτη
ἀγυρτάζει· συλλέγει. πολίζει. ἀγείρει
65. *ἀγύρτης· ὀχλαγωγός. προσαίτης, ἐπαίτης. συρφετώδης. ἰδιώτης. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον. καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ [ ]*
ἀγυρτικά· χυδαῖα ψεύσματα
ἀγυρτούς· συναθροιστούς. [μάντις. ὡς Ἀπίων]
(*) *Ἀγχαλέη· τόπου ὄνομα παρὰ Ἱππώνακτι*
ἄγχαζε· ἀναχώρει...... καὶ ἄγχασδε, καὶ ἄγχαττε τὸ αὐτό
70. *ἄγχαρμον· ἀνωφερῆ τὴν αἰχμήν*
ἀγχάσασθαι· ἀναχωρῆσαι
ἄγχε· πνίγε, καὶ ἔπνιγεν. ἢ πλησίαζε
ἀγχέμαχα ὅπλα· τὰ μὴ βαλλόμενα
ἀγχέμαχοι· οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι

SCR. 53. *β* 388 — *Z* 252. 54. Eur. Ion. 186. 55. Sophocl. Laoc. fr. 340 p. 168 Nck. 58. Aristoph. ap. Polluc. *Γ* 48. 61. *Ω* 141 *Π* 661. 65. Soph. OR. 388. Eur. Rhes. 715. 68. fr. 99 p. 610 Bgk. 69. fr. 883 Nck. 72. *Γ* 371. 73. Xenoph. *KII* I 2, 13.

ADNOT. 51. *ἀγυῖ* (ρει) cod. Cf. 861. 52. *ἀγυία — γειτνεῖα* cod., *ἀγυιά* Mus., *ἄγυια* ex Aristarchi Herodianique praecepto scripsimus. *γειτονεία* em. Mus. 53. *ἀγυῖαι· ἀμφοδες* cod., em. Mus. e Suida aliis. Lacunosum esse locum docuit me C. 319, qui habet *οἱ* (sic) *ἐπιμὶξ ὁδοί.* Cum his explicationibus coaluit Apoll. lex. 7, 7. Verba *Ὅμηρος δὲ* (leg. *δηλονότι*) proscripsi. *στενῷ περ* cod., *στενωπούς* coni. Mus., emendatio incerta. 54. *ἀγυιάτιδας θεραπείας* Eustath. 166, 23. Novissimum verbum omissum in Bekk. 340, 20. 56. *γείτονες* addit EM. 15, 32. 58. Lobeck. Phryn. p. 185. 59. *ἀγύος· ἀγύοικος* cod., *ἀγυῖος* Musur., Phavorinus omisit. *ἀγυιαῖος· ἀγυίοικος. ἄγυιος· ἄναρθρος* coni. Fix. ad HSt. col. 519 CD. Lusi *ἄγυνος* (l. *ἄγυιος*)· *ἢ γυιός, χόλος, ἄναρθρος*, coll. *ἄγυια· ἀσθενῆ* ap. Galen. lex. Hippocr. p. 412: 60. *στρατοῦ* EM. 15, 33 *συναγωγὴ ἢ ἄθροισις εἰς τὸ αὐτό* Apoll. lex. 4, 18. 61. *ἀγυρεῖ* cod., confundit *ἀγύρει· ἀθροίσματι* (Pearso vol. II p. 722, 31 sq.) et *ἀγυρεῖ· συγκροτεῖ.* 63. *ἀγυρόμενον* cod., em. Mus. 64. Cf. Eustath. 1824. 1865, 33. Num *περιπολεῖ*? *ἐγείρει* cod., em. Phavor. 65. *συμφερτώδες* cod. et Musurus, emendate Cyrillus et Suidas. *ἰδιώτης* inducit Ruhnkenius. Post *κυβευτικοῦ* Suidas recte habet *καὶ γάλλος καὶ μάντις, ὡς Ἀπίων.* Huc igitur retraho glossae 865 verba novissima, leni medela adhibita. 67. *μάντεις* cod., cf. 865. Ceterum, quamquam Apio in commentario ad Odyss. *τ* 284 haec tractare poterat, vereor tamen ne *ὡς Πλάτων* (Polit. 364 B) rescribendum sit. 68. *Ἀγχαδέη*? *Ἱππόνακτι* cod., em. Mus. — *Ἀγχιάλη* coni. R. Stiehle Philol. IX p. 470. 69. *καὶ ἀγχὰν δὲ καὶ ἄγχα.. τὸ* cod., *καὶ ἀγχάσθε καὶ ἄγχασαι* Mus., qui pro scriptura erasa primum *ἄγχαστε*, deinde *ἄγχασαι* substituit: *ἄγχασδε* coni. HSt., *ἄγχαττε* scripsi. Cf. de eiusmodi formis Bergk. comoed. Att. p. 381. *ἀναχώρει. οὕτω Σοφοκλῆς* Bekk. 340, 22. 70. Welcker. trilog. p. 130. Lobeck. Aglaoph. p. 80. *Μακεδόνες* excidisse sub finem suspicor. 72. *πλησιάζεται* cod., em. Mus.

75. ἄγχει· φέρει. πνίγει. πλησιάζει
ἄγχηται· πνίγηται
ἀγχήρης· ἐγγύς. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι
ἀγχίαλος· παραθαλάσσιος
* ἀγχιβάτης· ὁ πλησίον βαίνων
80. ἀγχιβαθεῖν· ἐγγὺς βεβηκέναι
ἀγχίβιον μέγα· ἐγγὺς βοῆς. ἢ ἐπὶ τοῦ στενάξαι
ἀγχιβαθής.... ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς [, ἢ] βαθεῖα θάλασσα
ἀγχιβλώς· ἄρτι παρών
* ἀγχιδίαι· ἐν θαλάσσῃ δίαι
85. * Ἀγχιαλιδάρ· πατριὰ ἐν Ἀργείᾳ
* Ἀγχιάλ(ης)· ἡ Ἀττική. ἀπὸ Ἀγχιάλου
* Ἀγχίαλος· ἐγγὺς θαλάσσης. ἔστιν δὲ καὶ κύριον ὄνομα
ἀγχίθεον· ἰσόθεον, θεῖον
ἀγχίθερ[μ]ον· γείτονα καὶ ἀγχίθυρον
90. * ἄγχι· ἐγγύς, πλησίον. Ἀγχὶ δέ, τὸ διαφέρεσθαι
ἀγχιλά· ἁλμυρά, θαλάσσια. ἄβρωτα
ἀγχίμαστρον· ἀμφίεσμα
ἀγχιμαχηταί· οἱ συστάδην μαχόμενοι
ἀγχίμολον· ἐγγὺς ἐληλυθός
95. ἀγχίμολον· σύνεγγυς, ἢ μετ' ὀλίγον
ἀγχίνοια· φρόνησις, σύνεσις. ἢ ταχύνοια. ἢ ὀξεῖα γνῶσις
ἀγχίνους· συνετός. νηφάλιος
* ἀγχίνοος· συνετός, ἀγχίνους

SCR. 75. Theocr. V 106, iudice Meinekio. 77. fr. 6 p. 104 Nck. 82. Teleclid. Comic. II p. 377 Meinek. 81. ε 413. 87. α 180. 93. Β 604. 95. ρ 336 § 410 Ω 352 teste Apollonio. 98. ν 332.

ADNOT. 75. Forte στρέφει pro φέρει coniecerit aliquis. Sed videtur ἄχχει cum ἄγχει confundere. cf. Lob. paral. gr. Gr. p. 33. 77. ἀγχηρήτης cod., ἀγχιρήτης Mus. Phav. 30, 1. ἀγχήρης recte cod. Dorv. EM. 15, 33. Cf. Herm. Orph. Arg. 1076. 80. ἀγχιβαθεῖν cod., ἀγχιβατεῖν em. Mus. invito Hesychio literarum ordinis observantissimo, ἀγχιβατεῖν· Ἴωνες τὸ ἀμφισβητεῖν· καὶ ἀγχισβασίην Ἡράκλειτος Suidas. Cf. gl. 890. 82. 81. 83. Series casu turbata ex EM. 15, 35—37 redintegrari potest, ubi recto ordine procedunt glossae ἀγχιβαθής, ἀγχίβιον, ἀγχιβλώς. 82. ἀγχίβοιον cod., ἀγχίβιον· μέγα ἐγγύς nihil amplius EM. 15, 36. ἀγχίβι, μέγα, ἐγγύς Phavorini 29, 42 lectio est memoratu dignissima. Latet igitur interiectio ἰβύ qua de cf. Hesych. ἴβρι (l. ἰβύ)· τινὲς τὸ βοᾶν et ἰβυκινήσαντες et Phot. p. 100, 18 ἰβὺ μέγα· ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα. Hinc legendum ἀγχ' ἰβὺ μέγα· ἐγγὺς βοῆς κτλ. vel ἄγχι ἰ βῦ coll. EM. 216, 56. 81. Apoll. lex. 5, 29. ἢ proscripsi. 83. ἀγχιβαδώς cod., ἀγχισδώς cod. gl. 902, ἀγχιβαδής Musurus prima scriptura deleta, ἀγχιβλώς recte EM. 15, 37. Cf. Lobeck. Phryn. p. 609. paralip. p. 155. 274. Hinc germinavit glossa spuria 879 ἀγχιβάτης ad Musuri coniecturam prope accedens. 84. (εἰν)ἁλὶ δίᾳ· ἐν θαλάσσῃ δίᾳ probabilis Heringae coniectura. 85. ? Αἰγιαλεῖδαι, cf. Apollodor. II 1, 1. 86. ἀγχιάλ.., cod.; exitus vocis a Musuro deletus ης fuisse videbatur Schowio p. 15, 20. Ἀγχιάλη coni. Musurus. Conicio Αἰγιλιῆς· (δῆμος) Ἀττικῆς ἀπὸ Αἰγίλου, alius malit Ἀγχιάλη[ς]· ἡ Ἀχαϊκή, ἀπὸ Ἀγχιάλου. 89. ἀγχίθερμον· γείτων cod., γεῖτον Mus., ἀγχίθερον· γείτονα τὸν πλησίον τῆς θύρας C. 244 recte, modo ἀγχίθαιρον scribas vel pronuncies. Praeterea factum esse potest, ut ἀγχιτέρμονα excideret; certe ἀγχιτέρμων· γείτων C. 212. 90. ἀγχὶ cod. (C. 212), em. Mus. ἀγχὶ δέ, τὸ cod., „ἀγχιοβατεῖν δὲ Musurus Hesychius obtrusit" Bernhardyus ad Suid. I 1 c. 84, 8. Sed cum illud ἀγχὶ δὲ e vocabulis τὸ διαφέρεσθαι in verbum aliquod synonymum mutandum esse pateret, glossam 880 cum Alberto sic fere continuandam duxerunt VVDD. ἀγχιβαθεῖν (leg. ἀγχιβατεῖν)· ἐγγὺς βεβηκέναι. ἀγχισβατεῖν δὲ τὸ διαφέρεσθαι, haud memores illi Lobeckii adnotatione 47 ad Paralip. p. 119. Recte igitur Schow p. 15. 91. .γχιλά cod., Ἀγχιλά Musurus signi separationis ut saepius oblitus. ἀγχίαλα coni. Guyetus, ἄχιλα Pearso. An ΔΑλάγχια a δάλαγχα· θάλασσα? 92. ἀμφιεσμένα cod., ἀμφιεσμένον Mus. „ἀμφίεσμα forsan i. q. χείμαστρον s. χίμαστρον, indumentum" HSt. 93. συστάδες cod., συστάδην ut VVLL. Mus. 94. ἄγχι μολόν? 95. Apoll. lex. 5, 25 et cod. Barocc. Oehleri p. 4, 13. 97. νιφαλ cod., em. Mus.

ἀγχίξαι· ἐγγίσαι. Κρῆτες

900. ἀγχίπους· εὐδιακόμιστος. καὶ ὁ παρεστώς. καὶ σύνεγγυς. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις

ἀγχίπορος· [εὐδιακόμιστος]

ἀγχίσως· ἄρτι παρών

ἀγχιστεία· συγγένεια

ἀγχιστεύουσα· ἐγγὺς οὖσα πρὸς τὸ γένος

5. ἀγχιστεύς· συγγενής

ἀγχιστιδ.., ὀμνύων· ἐγγὺς τῶν βωμῶν. παρὰ Σόλωνι

* ἄγχιστον· ἔγγιστον γένους

* ἀγχίθεοι· οἱ Φαίακες. καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς. ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς. ἢ ὅτι εὐδαίμονες καὶ ἰσόθεοι

* ἄγχι στῆναι· ἐγγὺς στῆναι

10. ἀγχιστῖναι· σύνεγγυς ἀλλήλων. ἢ συνεχεῖς, ὅ ἐστι πυκναί. ἢ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις

ἀγχίστροφος· εὐμετάβολος, εὐπερίστροφος

ἀγχιτέρμονες· οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους

ἀγχοάδην· ἀμβολάδην

Ἀγχοαί· πηγαὶ ἐπὶ Μυσίας. καὶ τόπος ἐν Βοιωτίᾳ

15. ἀγχόμαλον· ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα, ἰσόπεδον

ἀγχόνη· πνιγετός

ἀγχόνης· ἰξία

ΑΓΧΟϹ· προσφάτως, ἐγγύς. ἢ πνῖγμα. [ἢ πλησίον.] ἢ δόρυ

ΑΓΧΟΥ· ἐγγύς. ἢ πνίγηθι

20. ἀγχούρης· πένης

ἀγχοῦρος· ὄρθρος. [ἢ ὄρθρος]. Κύπριοι. ἢ φωσφόρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ

SCR. 900. v. 1293 Kirchh. 3. Qui ἀγχιστεῖα· συγγένεια(ν) scribunt, ut C. 319, respexerint Soph. Ant. 173: qui ἀγχιστείας· συγγενείας, ut C. 171. 212. 244, Demosth. 488, 11. 1081. 4. Numer. 36, 8. 7. Aeschyl. Ag. 241. Soph. El. 1105. Eur. Tro. 48. 8. *ε* 35. 10. *E* 141. *P* 361, teste Apollonio. (11. Thucyd. II 53.) 12. Sophocl. Captiv. fr. 3. fr. 352 p. 171 Nck.

ADNOT. 99. Huc pertinet etiam ἀγχοῦσαι· ἐγγίζουσαι C. 171. Cf. Valcken. ad Roever. p. 68. 900. ὑφιγε... cod., em. Mus. ἀγχίπους Hermanno ad Eur. I. T. 1294 p. 150 per errorem scriptum videtur apud Hesychium, Nauckius Eurip. vol. II p. IX poetae verba ἀγχίπλουν πόρον corrupta dicit. At ordo postulat, ut ἀγχίπλους scribatur. Templaverim ἀγχίπλους πόρος· εὐδιακόμιστος Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις. † ἀγχίπους· ὁ παρεστώς, καὶ σύνεγγυς. 2. ἀγχίβλως em. Kusterus coll. gl. 883. 4. τὶ cod., τὸ Heinsius. 6. Sic cod., compendium vocis deletum est. ἀγχιστίνδην corr. Musurus. ἄγχ' ἱστίῃ ὀμνύων· ἐγγὺς τῶν βωμῶν. † ἀγχιστίνδην· .... παρὰ Σόλωνι coni. Valcken. Ammon. p. 9 et p. 249. Vereor ut ab omni parte recte, cum gl. 910 ad verbum ex Apollonii lex. Hom. 5, 18 transscripta pro insitiva haberi nequeat. Accedit quod verba παρὰ Σόλωνι non inepte ad Aristoph. Avv. 1661 τὸν Σόλωνός σοι νόμον· νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστίαν (al. ἀγχιστείαν) referri poterunt. Sin spuria gl. 910, non obsto quominus assurgamus Valckenaerio. 7. ἀγχιστόν cod. et gloss. Rutgersii. 9. ἀγχιστῆναι cod., ἄγχι στῆναι corr. Mus. 10. ἀγχιστῆνα — ἀλλ' ἢ συνεχές cod., em. Musurus assurgentibus Apollonio et C. 212. 11 — 12.

σ

Apoll. lex. 5, 13 ἄγχι σχῶν desideratur. 14. Μύ cod., Μυσίαν Mus., Μυσίας scripsi. Cf. Strab. IX p. 406. Mueller Orchom. p. 56. 157. 212. 485. Lobeck. prolegg. 416. 15. „*Si poeticum est hanc iustissimam excusationem habet.*" Lobeck. Phryn. p. 709: neque erat cur Pierso ad Moerid. p. 87 ἀγχώμαλον obtruderet Cyrillo. Genetivum ἀγχομάλου agnoscit Phav. 30, 24. 16. πνιγετὸς ἢ ἀγχόνης ἄξια e Phav. 30, 27 desumpserunt Bruno Abreschius Kusterus. Wakefieldus; coll. Eur. Bacch. 246 (Ar. Ach. 125). ‚*Viscum*' interpretans speciose defendit Hemsterhusius. 18. πρόσφατος cod., em. Kusterus. ἢ πλησίον aut inducenda aut transponenda sunt. Ceterum Hesychius ut solet confundit ἔναγχος (Lobeck. Path. El. p. 617), ἀγχόσ', ἄγχος, ἔγχος. 19. Apoll. lex. 4, 14. 20. Suspectum. Forte πνοῆς. 21. ὀρθὸς ἢ ὄρθρος cod., ὄμβρος Zonaras, ὄρος speciosius quam verius Arnaldus coll. Apoll. Rhod. *Δ* 323. Ego cum Suida et C. 212 ὄρθρος scripsi, et verba ἢ ὄρθρος, quam mendosae scripturae ὀρθὸς correctionem esse primus intellexit Kusterus, removi. Deinde suspicor καὶ ὁμοίως σὺν τῷ $\overline{\upsilon\nu}$. Cf. EM. 14, 39 et Lobeck. rhem. p. 276. 253. De accentu vid. Arcad. p. 73, de emendatione mea Hesych. s. v. αἰψηρά — κἂν σὺν τῷ $\overline{\iota}$.

ἀγχούρους· γείτονας

ἄγχουσα· ἡ κάλυξ

ἄγχουσα· ῥίζα, ᾗ φυκοῦνται γύναια

25. * ἀγχοῦ· ἄγχι, ἐγγύς

ἀγχουσίζεται· ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς, οἱονεὶ φυκάριον

* ἀγχοῦ δέ· πλησίον δέ

ἄγχραν· μύωπα. Λοκροί

ἀγχριάνασθαι· περιαλείψασθαι. ἢ λούσασθαι

30. ἀγχώμαλοι· παρὰ μικρὸν ἴσαι

ἄγχων· πνίγων. δήμιος

ἄγω· ἀπάγω. μέλπω, ᾄδω

ἄγω· κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται·
Οἶδ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον
καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων·
Ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον
ἀντὶ τοῦ φέρω

ἀγωγεύς· ὁ ἱμάς.......

35. * ἀγώγιμον· ὠφέλιμον

ἀγωγή· τρόπος. ἀναστροφή. ἀπαγωγή. ὁδός· πορεία τῆς νύμφης πρὸς τὸν ἄνδρα, Ῥόδιοι

ἀγωγία· ἀηδία

ἀγώγιμα· φορτία

ἀγωγίμων· ὁτὲ μὲν φορτίων· ὁτὲ δὲ καταδεδικασμένων

40. ἀγωγός· ῥύαξ. ἐπίβουλος

ἀγωγοῖς· τοῖς ἐπάγουσιν

ἀγωγούς· ὁδηγούς

ἀγωγίς· ἄγωμεν. Ἀργεῖοι

ἄγων· φέρων, ἐπάγων

45. ἀγών, ὀξύτονον· στάδιον. ἄθροισμα

ἀγώνη· ὑοσκύαμος

ἀγωνία· ἀγοραία. καὶ ἡ θλάσις. καὶ ἡ παλαίστρα. Εὐριπίδης δὲ Τρωάσι πόλεμον

ἀγώνιοι· φακοί

SCR. 24. Ar. Eccl. 924. Lys. 46. 27. *B* 172. 30. Thucyd. III 49. 33. δ 622— α 184. 34. Soph. fr. 885 Nck. Strattis Chrysipp. fr. II Com. II 1 p. 784 teste Phrynicho 22, 20 Bekk. 38. Demosth. 1290. 42. Thuc. II 12 Herodot. III 26 testibus Thoma et Phrynicho. 45. *Ω* 1, teste Apoll. lex. 6, 6. 47. v. 1003.

ADNOT. 22. *ἀγχόρους* cod., em. Vossius. 23. *ἀγχούσ* cod., em. HSt.: nisi ordo obstaret, mallem *ἀγχούσῃ· κάλυκι*. 24. *ἀγχούσ* cod., quod *ἀγχουσ͂* interpretor. *ἄγχουσα* Musurus. *τὰ γύναια* idem. 26. *φ.καρ...*, cod., emendavi: *φυκάριῳ* Mus., *τὰς παρειὰς φυκάρῳ* Salmasius. 27. *ἀγχοὺ* cod., em. Mus. 28. h. e. *ἄγγραν*. Cf. *ἀγγρίας*, *ἀγγρίζειν*, *ἀγρηαθῶσι*. 29. *ἀγχράνασθαι* corr. Coray ad Xenoph. Memorab. p. 250. 32. Cf. Coray ad Theophr. 316 Toup. Emend. III 433. 33. *αἴθόνα — φέρειν* cod., em. Mus. Cf. Eustath. Il. p. 573. 34. ὁ om. Mus. *ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν· οὕτως Σοφοκλῆς* Phot. 6, 18 Bekk. AG. 340, 26. Hinc indicavi lacunam. 35. *ἀγώγημον* cod., *ἀγώγιμον* Mus. Angli HSt. editores conferri iubent *φόριμος· λυσιτελής*. 36. *ἀναστροφή* firmant Cyrillus Bekk. 333, 20 Phot. Suid. Zonar. *ἀνατροφή* temere coni. Heinsius, vid. Boissonad. Eunap. p. 425. 37. *ἀγωγία· παιδεία* Kusterus, *ἀναγωγία· ἀπαιδεία* Ruhnkenius, *ἀγωνία* vel *ἀναγωγία· ἀηδία* Meinekius Com. vol. III p. 550 coniecerunt. Mihi locus ex *αἰώνια· ἀΐδια* corruptus videtur. 38. *ἀγώγημα* cod., em. Mus. 39. *ἀγωγήμων* cod., em. idem. 40. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 315. *Ἐπίβουλος* mihi suspectum. 41. *ἄγουσιν* C. 63 *ἄγουσιν ὁδηγοῖς* C. 319 *ἀνάγουσι δήμοις* C. 212. Haud scio an *Εὔπολις Δήμοις* lateat. 42. *ἀγωγίους* cod., em. HSt. 43. *ἄγωμες* coni. Sopingus, *ἄγωμεν* Heins., *ἄγωμις* Pearso 21, 1. 46. *ὑιὸς κύαμος* cod., em. Musurus. Cf. EM. 16, 53. 47. Quando *ἀγοραία* interpretatur Boeotorum dialectum innuit. Vid. schol. BM Hom. *Ω* 1 Eustath. 1335, 57. *ἡ θλάσις* cod., *ἡ ἄθλησις* EM. 15, 39 ex Hesychio invicem emendandus sic: *ἀγωνία· ἀγοραία καὶ ἡ ἄθλησις*. 48. Sic lentes dici quod angulosae non sint suspicio Guyeti est. Temptabam *ἀγώνιοι θᾶκοι*; sed neque sic ordini satisfactum, siquidem gl. 49 genuina Herodoti locus II 91 respicitur.

* ἀγωνίης· τῆς ἐν ἀγῶνι ἁμίλλης
50. * ἀγών· ὁ τόπος, ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί
ἀγωνίσματα· ἔπαθλα
* ἀγὼν ἔρημος· οὐκ ἔχων ἀντίδικον
ἀγωνισμός· ἀντιλογία
ἀγωνιστήρια· τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις
55. * ἀγωνισταί· οἱ ὑποκριταί
* ἀγώνιοι θεοί· οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες
ἀγωνιστήριον· τόπος, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται
ἀγωνισμάτων· ὀχλικῶν ἐπιδείξεων
ἀγωνιῶ· κινδυνεύω
60. ἀγωνοδίκας· βραβευτάς
ἀγωνοθέτης· ἀρχῆς ὄνομα Ἀθήνησιν. ὡς δὲ Νίκανδρος, ἀθλοθέτης μόνα γυμνικά, ἀγωνοθέτης δὲ ὁ τὰ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος
ἄγωνον· τὸν ἀγῶνα Αἰολεῖς. καὶ ποταμὸς Ἄγωνος παρὰ τὴν Αἰθιοπίαν
ἀγώνυμος· φερώνυμος
ἀγὼν χαλκεῖος· τὰ ἐν Ἄργει ἑκατόμβαια
65. ἀγωρέοι· ἠθροισμένοι
ἀγωρεῖν· συναθροίζειν

Τὸ Α μετὰ τοῦ Δ.

* [Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος κατὰ τὸν Ἐπιφανίον.]
ΑΔΑ· ἡδονή. πηγή. καὶ ὑπὸ Βαβυλωνίων ἡ Ἥρα. παρὰ Τυρίοις δὲ ἡ ἰτέα
ἀδαγμός· κνησμός
70. ἀδαγνούς· θεός τις παρὰ Φρυξίν, ἑρμαφρόδιτος
Ἀδαεί· μὴν παρὰ Χαλδαίοις
ἀδαεῖς· ἀσύνετοι
ἀδαῆ· ἄπειρον .....

SCR. 49. Herod. II 91. 55. 56. Demosthenem ac Platonem respici testatur Pollux Γ 141, unde haec nostro docta manus adlevit. 62. Alcaei fr. 120 p. 730 Bgk. 64. Pindar. Nem. X 22 Bgk. 69. Soph. Tr. 783 ex recens. Hermanni.

ADNOT. 49. Agnoscit EM. 15, 57. 53. Agnoscit EM. 15, 39. 57. Idem 15, 57. 61. ἀθλοθέτης ὁ μόνα scr. Mus. Conicio ἀθλοθέτης μὲν ὁ. Nicandrum Thyatirenum intellegit Meierus in comm. Andocid. VI 3 p. VIII n. 137. 62. Ahrens dial. I p. 120, Nauck Arist. Byz. p. 208, Lobeck. paral. p. 138. 63. γώνυμος Hesych. s. v. et C. 171. ἐπώνυμος coni. Ruhnkenius citra necessitatem. Cf. Nauck. tragic. praef. p. XV. 64. Schol. Pindar. Olymp. VII 83 Nem. X 22. Pindari verba si respiciuntur, praestiterit χάλκεος. 65. ἀγοραῖοι Albertus. 66. ἀγορεῖν Guyetus. 67. Induxit Musurus. εἰς τὰ πανάρια addit C. 319. 68. ἀδή· ἡ ἡδονή Arcad. p. 105 (EM. 16, 45). Lobeck. rhem. p. 259 n. 12. Quod ad πηγή, respexisse nostrum ad Iosuae XIX 21 ‚ην γαννιμ και ην αδδα‘ (q. l. cf. Tischendorf vol. I p. 272) vel ad Genes. II 6 ‚πηγὴ (אד) δὲ ἀνέβαινεν‘ suspicatur Albertus, parum probabiliter. Confundit potius ἀδά et ἁ δᾶ h. e. ἡ γῆ; ac proximo intervallo distant ΠΗΓΗ et Ἡ ἩΓΗ. „ἀδά apud Tyrios salix. immo אדן Adan“ Bochartus. „אדן (Idan) Talmudice, salix.“ Dahler. Cf. Hesych. Ἰταῖος· ὁ Ἄδωνις et Meurs. Gloss. graecobarb. ἀτιά· Ἥρα ἡ θεά, ἰτέα. 69. ἀ: ὀδαξησμός, ὅπερ ἐστὶ κνησμός. οὕτως Σοφοκλῆς Phot. 7, 21 Bekk. 342, 22. ὀδαγμός· κνησμός Schol. Soph. Tr. 783. — κνισμός cod. Bardell. 70. ἀδαδούς — Σύροις coni. Salmas. Exx. Plin. p. 218, memor fortasse Stephani Byz. 411, 10 M., sed hanc coniecturam merito audaciorem dicit Iablonskius. Phryges igitur ἀδαγύους corrupto sono nuncupasse Graecum vocabulum ἀνδρόγυνος Bocharti est opinio, Sopingus denique cum Bielio et Alberto subscriptoribus ad Arnobium V p. 159 provocat, ut ab atago, qui Phrygibus hircus est, deum ab illis cultum Hircinum dici potuisse demonstret. Suaserim ἀδαγύς coll. Phav. 443, 11 λέγεται καὶ δαγύς ἀπεικόνισμά τι ἀφροδίτης ἢ εἴδωλον. 71. ἀδάρ Sopingus et Pearso pro אדר invito Hesychio. Cf. gl. 1798. 73. ἀδά cod., ἀδαῆ Cyrilli codices, ἀμαθῆ add. C. 319.

ἀδαήμονας· ἀμαθεῖς, ἀπείρους
75. ἀδαημονίη· ἀπειρία
ἀδαῖα· εἰς κόρον ἄγοντα, παρὰ τὸ ἄδειν· ὁ δὲ Σώφρων τὸν ἀηδῆ ἀδανὸν ἔφη
—α δ' αἰάζω· ἀναβοῶ, ἀναστένω
ἀδάικτον· καθαρόν
ἀδαιόν· δαψιλές
80. ἀδάϊον· ἀπόρθητον, ἀπολέμητον. ἀτερπές. ὀκνηρόν
ἄδαιτον· ἄδην
ἄδαιτρον· ἀδιαίρετον. καὶ ἀπόῤῥητον
ἀδακτῶ· κνήθομαι
ἀδάλαν· πονηρόν
85. ἀδαλές· ὑγιές
* ἀδάλαιον· ξηρόν
ἀδαλός· ἄσβολος
ἄδαλτα· οὐκ ἄδηλα
ἀδαλτόμον· εἶδος βοτάνης
90. ἀδάμας· ἀγνώμων. ἀπειθής. ἀθαμβής. ἰσχυρός. καὶ ὁ λίθος
* ἀδάμα· παρθενικὴ γῆ
* ἀδαμάντινα· στεῤῥά
ἀδάμας· γένος σιδήρου
ἀδάμαστον· ἀνυπότακτον
95. ἀδάματος· ἀδάμαστος, ἀνυπότακτος
* ἀδαμάντιον· ἀτριτάνευτον
ἀδαμία· τὸ ἀδικάστως φονεύειν. Κρῆτες
ἀδαμνεῖν· τὸ φιλεῖν. καὶ Φρύγες τὸν φίλον Ἀδάμνα λέγουσιν
* ἀδαμναῖς· ἀκολασταίναις

SCR. 74. μ 208. 75. ω 244. 77. Eur. Orest. 80. 81. Aesch. Ag. 140. 91. Iesaias XV 9 vol. II p. 280, coll. Basilii comment. in Iesaiam t. I p. 1112 D. 93. Plat. Polit. p. 303 D Tim. p. 59 B. 95. Eur. Phoen. 640. Sophocl. Ai. 451.

ADNOT. 74. ἀδαήμονες· ἄπειροι Apoll. lex. 8, 24 quod temperavi mihi quominus reciperem. 75. ἀδαημοσύνη Apoll. lex. 8, 25. Cf. Buttm. lex. 2 p. 133. 76. δειδῆ (η) cod., em. Mus. Subest vitium, si quidem Eustathio fides habenda ad Odyss. Α p. 1394, 36 haec scribenti: καὶ ἀδαῖον παρὰ Σώφρονι τὸ εἰς κόρον ἔργον (ἄγον EM. 16, 42). ἀδεῖν an ἄδην cum Kustero reponamus non liquet. 77. ἀδαίζω cod., emendavi. 78. ἄμικτον corrigebat post Pearsonem Ruhnkenius, recte. 79. ἀδαιόν cod., quod barbarum dicit Bast. ad Gr. Cor. p. 82 et in comment. palaeogr. p. 752, ex ἀδρόν detortum esse vidit Koen. Gr. C. p. 149. Irrepsit e gl. 1204. 81. Glossam ad Aeschyli Ag. 140 pertinentem Didymus fortasse interpretatus est vocabulis ἀηδῆ καὶ ἀπόῤῥητον. 82. ἄδαιτρον· ἀμέριστον C. 212 Suid. cod. DK Zonar. p. 45, ἄδαιστρον cod. A Zonarae. ἀπόρθητον coni. Albertus; sed cf. 981. 83. ἀδακτ. cod., ἀδακτῶ Musurus, qui exitum vocis delevit. Coni. ἀδακιῶ. 84. Cf. ἀλαλίαν· πονηρίαν. ἄδας· πονηρός. δαυάς· — πονηρά. 85. Vox proba, quam agnoscunt lexicographi praeter C. 319 ἀδελές (Hes. gl. 1166 ἀδολές) et C. 171 ἀδαές. 86. ἀδάλιον ut ordini prospiceret Vossius, ἀδδαλέον T. Hemsterh. et Valckenaer. Theocr. Adon. p. 292 AB coniecerunt. Corrupta videtur glossa e gl. 1021 — ΔΑΝΟΝ. 87. αἴθαλος coni. Salmas., ἄρδαλος T. Hemst., ἄδδα· ἄσβολος Valcken. Theocr. 292 B. Glossa est Macedonica. 88. ἴδαλτα C. 171 habet pro ἴδι' ἄττα. Vid. Comic. II 1 p. 98. 89. Non expedio. Cf. γαλατμόν. 90. ἀπαθής EM. 16, 52 solemni errore. Idem vero addit haec: λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν χρόνῳ στερρότατον, καὶ ὁ ὑοσκύαμος παρά τισι καὶ ὄρος. 93. ἄθραυστον addunt C. 171. 212 Zonarae codd. DK p. 39, ἀθραύστου Cyr. Dresd. 95. Elmsl. Soph. OT. 196, Reisig comment. de Soph. OC. p. 385, Wunder adverss. p. 34. 96. ἀτριτάνευτον cod., ἀτρητάνευτον Mus., Phavorinus om., ἀτρυτάνευτον vocem incompertam reposuit Salmasius deceptus, ni fallor, falsa ap. Hesychium scriptura ἀτρύτονητον· ἀκαταπόνητον, quae typothetae est pro eo quod codex exhibet Ἀἰρυτώνη. ἄτρητον coni. Albertus. Fortasse leg. ἄτρυτ', ἄνευ τοῦ ..... 97. ἀδαμία cod., ἀδαμιᾶν coni. Mus. 98. Hinc hymnum in Attin ap. Hippolyt. adv. haer. 118 corrigit Th. Bergkius Lyr. Gr. p. 1041 Ἄδαμνα σεβάσμιον. Φίλον i. e. Veneris amasium, τὸν τριφίλατον Ἄδωνιν. 99. ἀδαμναῖς· ἀκολασταίναις cod. Mus. Phav., ἀδαμνᾶς· ἀκολασταίνεις coni. Salmasius.

1000. ἀδαμνής· ἰσχυρός, σκληρός
ἀδαμνόν· ἀγνώμονα. ἢ ἀδάμαστον. [ἢ πρωτόδαμνον]
* ἀδάρκη· βοτάνη
ἀδανές· ἀπρονόητον
Ἀδανίην· οὕτως τὸ πρότερον ἡ Μολοσσία ἐκαλεῖτο
5. * ἀδάμαντος· ἀμαθής
ἀδαξῆσαι· κνῆσαι
ἀδάξω· κνήθομαι. ἐπιθυμῶ
ἀδάπανον· τὸ ὕδωρ
ἀδαπάνως· λιτῶς
10. ἄδαπτον· γυμνόν. ἄδερμον
ἀδάρεξα· εἰρήνη
ἄδαρτος· ἀμαστίγωτος
ἄδας· πονηρός
ἄ[δ]ασαν· ἔβλαψαν
15. ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς
ἀδαύης· ἐγρήγορος
* ἄδατος· ἀδιαίρετος
ἄδ' αὔρα· αὐτὴ ἡ πνοή
ἀδαχᾷ· κνᾷ, κνήθει κεφαλήν. ψηλαφᾷ
20. ἄδδαι· ῥυμοί, ὑπὸ Μακεδόνων
(*) ἄδδανον· ξηρόν. Λάκωνες
.άδδαν· τὴν κιννάβαριν
ἄδδεε· ἐπείγου
ἄδδην· εἰς κόρον καὶ εἰς πλησμονήν, τοῦ ἑνὸς δ πλεονάζοντος
25. * ἄδδηλος· κόλπος
ἄδδιξ· μέτρον τετραχοίν(ικον)
ἄδε· ἤρεσε
ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος.

SCR. 9. Eur. Or. 1176. 15. fr. 61 Nck. 18. Eur. Hipp. 165. 19. Aristoph. Holc. fr. XI Bgk. Com. vol. II 2 p. 1120. 24. *Ε* 203 teste Apollonio, ubi *ἅδην* Aristarchus. 26. Aristoph. inc. fr. CXVIII Com. II 2 p. 1203.

ADNOT. 1001. *ἀδαμνον* (sic)· *πρωτόδαμνον ἢ πρωτότοκον* C. 171. Byzantiae haec videntur originis ex *ἄδαμνον* nata. (Lobeck. Pathol. El. p. 43 n. 44.) 2. *ἀδαρκῆ* cod., em. Mus. Cf. Plin. HN. XVI 37 XX 22 XXXII 10 Galen. de simpl. medic. facult. vol. XIII p. 315 de compos. med. p. gen. XIII p. 862 F. Diosc. V 137. Salmas. exx. Plin. p. 918. 3. Lob. rhem. p. 306. 6. *.δαξῆσαι* cod., *λυπῆσαι* adiciunt Zonar. Phav. 7. *κνήσομαι* cod., *κνήθομαι* tacite correxerunt VVDD. 9. *λειτῶς* cod., em. Mus. 10. ? *ἔδαπτον· ἐγύμνουν, ἀπεδερμάτουν.* 11. *ἀδάριξα* coni. Vossius a *δηρίττειν* i. e. *ἐρίζειν*. Voluit si quid video *ἀδαριξία*. Numne *ἀδάρ· ὁ ξανθικὸς μήν*? 13. Cf. gl. 981. 14. [α]*Λασαν* Sopingus recte, cf. gl. 10. Minus feliciter *ἄFασαν* HSt. editores Parisiaci. 15. *δεσμόν* cod., em. Phav. ante Meursium, habetque Photius. *ἐκτείνουσα* (sic) *οὐδὲ μερίζουσα δεσμὸν* (sic) *τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος* Bekk. 342, 25 Phot. 8, 4. Pro *οἷον* sine caussa *ἢ οὐ* Vossius, *ἢ οὐ* Albertus, *οὐ* HSt. suaserunt. *ἠδονήν* cod., em. Musurus. 16. *ἀδαυῶς· ἐγρηγόρως* cod., *ἀδαύως* Valcken. diatr. p. 94, fortasse recte, si quidem cum aeolico *δαύειν* (Lobeck. Pathol. El. p. 99) compositum est. Exhibui C. 171: cf. Lobeck. Phrynich. p. 119. 17. *ἄδαγο\$* cod., *ἄδατος* ex EM. 249, 40 Arnaldus. 18. *ἀδαυρα., αὐτή* cod., em. Salmas. Cf. Koen. Greg. C. p. 190. 19. *ἀδαχαυκνᾶς· κνη* (θ) cod., *ἀδαυχακνᾶ· κνήθει* Mus. *ἀδαχᾷ* em. Pierson. ad Moerid. p. 40. 20. *ῥύμαι* mallit Albertus. 21. Glossa a 986 *ΑΔΔΑΙΟΝ* non diversa, modo *ΑΔΔΑΝΟΝ* rescribatur. Errat Ahrens dial. II p. 96. 22. *ἀδδάντην* Mus., *ἄδδαν· τὴν* Pergerus; ipsius Hesychii ope, qui *ψάδδα· ἡ κιννάβαρις* affert, correxi. *Ἀδδαντὴν* codex. 23. *ἄδδε* pro *ἄϊσσε* coni. Vossius; nisi latet proverbialis elocutio *ἀδεὲς δέος· ἐπὶ τοῦ*.... 24. Apoll. lex. 9, 25. 26. *ἄδδιξις — τετραχοίνης* cod., *ἄδδιξ* EM. 16, 54. 17, 46 Photius alii (*ἄδιξ* C. 319). *τετραχοίνικον* lexicographi cum C. 319. *οὕτως Ἀριστοφάνης* addit Phot. 8, 6. (Cf. Lobeck. Path. El. p. 108 n. 20.) 27. *Ἕκτορ .. μῦθον — ἄδε* cod., em. Mus. *ἄδε* scripsi cum Herodiano prosod. *Ε* 203 p. 229 *Ξ* 310 p. 285 Lehrs.

ἀδεάζων· ἀναβοῶν, ἀναστένων
ἀδεές· ἄφοβε, θρασεῖα
ἀδέητος· ἀνενδεής
ΑΔΕΙ· ὑμνεῖ. ἢ ἀνιᾶται
ἄδεια· ἀργία. ἀφοβία. εὐδία
ἄδειαν· ἐξουσίαν ἄφοβον
[ἀδειδῶ· ὦ δειλοί, καὶ κακοδαίμονες]
ἀδειῆ· λυπεῖ
* *ἀδήλητον· ὑγιές*
ἀδειής· ἄφοβος. ἀδεής
ἀ δειλέ· ἄθλιε, δείλαιε
ἀ δειλοί· ὦ δειλοί
ἀ δειλώ· ὦ δειλοί, ὦ δείλαιοι
ἄδειμον· ἄφοβον
ἄδειος· ἀκάθαρτος. Κύπριοι
* *ἀδεεῖ· οὐ δοκεῖ. οὐ φοβεῖται*
* *ἀδεῖν· ἀκολουθεῖν*
* *ἀδεινάων· ἀθρόων. ἢ ἁπαλῶν*
* *ἀδεινόν· λεπτόν. γοερόν, οἰκτρόν*
* *ἀδεινὸν κῆρ· πυκνὴν ψυχήν*
ἄδειρεν· ἔδειρεν
ἀδέ.ιτον· ὠμόν. ἀφανές
* *ἄδειλον· ἀβέλτερον*
ἀδέκαστον· ἀδωροδόκητον. ὁ δεκάδας μὴ λαμβάνων
* *ἄδεκτον· ἄπιστον*
ἀδεκατεύτους· ὧν δεκάτην οὐδεὶς ἔδωκεν
ἀδελεῖ· ἤρεσεν
ἀδελιφήρ· ἀδελφός. Λάκωνες
ἀδελφιδοῖ· ἀδελφοῦ υἱοί
ἀδελφιδοῦς· ὁ τοῦ ἀδελφοῦ υἱός

SCR. 28. Eur. Or. 80. 29. *Θ* 423 ex Aristarchi lectione. *ε* 91. 30. Antipho teste Harpocr. 5, 8 Bekk. 31. Plat. Symp. p. 197 E. Lys. p. 203 C. 32. Demosth. p. 367, 12. 33. Thuc. VI 60. 34 = 39. 37. *Π* 117. 38. *ξ* 361. 39. *Λ* 816. 40. *Ρ* 443. 45. *Β* 87. 46. *Σ* 124 *α* 92. 47. *Π* 481. 53. Ar. Eqq. 301 c. schol. 56. Ex Aristoph. Byz. *συγγεν.* fr. X p. 143 Nck.

ADNOT. 28. Cf. gl. 977, unde haec detorta est. 31. *ἢ λέγει* pro *ἀνιᾶται* in Cyrillo legitur: sed *ΑΔΕΙ*, quando pro *ἀνιᾶται* sumitur, accinendum est *ἀδεῖ*. Cf. gl. 8 et 1035. 32. *ἀδεῖ.*, *ἀργία* cod., em. Mus. *εὐδία* tuetur Tittmannus ad Zonar. p. 43. *ἠδεῖα*, quod referretur ad Doricum *ἀδεῖα*, proposuerat Kusterus. Malim ad *ἀδεῖ· ἐνδεῖ* referre, coll. gl. 10. 1080. 33. *ἀδίαν* cod., em. Voss. 34. *ἀ δειλοί* Mus., immo *ἀ δειλώ* e gl. 1040. *ὦ δηλοῖ* cod., *ὦ δειλοῖ* Mus. levi errore commisso. 35. Avulsa haec sunt a gl. 1031 scribendaque *ἢ λυπεῖται*. *Ἀδείη· λύπη* T. Hemsterh. coniecerat. *ἀδείη· ἀναίδεια. ἀφοβία* EM. 16, 55. *ἀδειή· λύπη* Suidas. 36. Recte cod. C. 212 Suidas: *ἀδείλητον* male Musurus. 37. *ἄφοβος ἄτρεπτος* bene EM. 16, 57. 38. *ἀ δειλεέ* cod., em. Musurus favente Cyrillo, quamquam probari poterit etiam *ἀ δείλαιε*. 39. *ἀ δει· ὦ* cod., em. Mus. 40. *δείμοι* cod., em. Mus. 41. *ἀδείμαντον* Pearso 21, 35. 42. Recte habet pro *ἄσιος*. 43. *ἀδεεῖ* ..... C. 212. Conicio *συνδοκεῖ* coll. *ἠδικτόν· συνδοκτικόν*, *ἄδηκε*, *γάδιξ*, *ἀδημιάς*, *ἄδισμα*, *ἄδιξις*, *ἄδημα*, *ἀδόσιον*, *ἀδούσιον* cett. Possis etiam *ἀδικεῖ* coll. gl. 2828: at illud praeopto. 44. [*ὀπ*]*αδεῖν* Ruhnkenius. Albertus adscripsit Il. *Γ* 173. 46. *γοηρόν* cod., em. Mus., reliqua infeliciter aggressus, dum *ἀδινάων*, *ἀδινόν*, *ἀδινόν* reponit. 48. Cf. Ahrens dial. I p. 229. Malim *-α δεῖρεν*. 49. *ἄδειτον* cod., *ἀδεψιτόν* cod. gl. 1076. *ἀδέψητον· ὠμόν, ἀνέργαστον* C. 212 EM. 16, 36. „*ἀφανές*] *Vid. infra ἀνιδέτου* (Ahrens dial. I p. 37)“ Kuster. 50. *ἀ δειλοί· ὦ ἀβέλτεροι* coni. Ruhnken. 51. *ὁ δέκειδάς* cod., em. Mus. 52. *δυσκολοπίστευτον* hodierni, vel *ἀπαράδεκτον*. Nisi pertinet ad Cor. VI 1 coll. 6 legendumque est *ἀδίκων· ἀπίστων*. 54. Iure suspectum HSt. p. 629 C. Conicio *ἄδηκε· ἤρεσε* vel *ἤρεσκε* coll. Hipponacte ap. Heraclid. Eustath. 1721, 61, ubi *ἄδηκε* ten Brink, *ἄδηκε* Osann quaest. Hom. IV p. 9 et Bergk fr. 100 p. 610. 55. *ἀδελφιόρ* corr. Ahrens II 71. 56. *ἀδελφιδοί* cod., em. ex EM. 17, 1, quamquam Lobeckii admonitio in Paralip. p. 336, 19 me non fugit.

ἀδελφίζει· ἀδελφὸν καλεῖ. ἢ τιμᾷ ὡς ἀδελφόν
ἀδελφίξιας· κοινωνίας
60. ἀδελφοί· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες. Δελφὺς γὰρ ἡ μήτρα λέγεται
ἀδεμάν· ὅταν. Κρῆτες
ἄδενδρον· γῆ μὴ ἔχουσα δένδρα. καὶ σίδιον ξηρόν [ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος]
ἀδένες· συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὴν ῥάχιν, καὶ βουβῶνες
ἀδεόν· ἀπολέμητον....... ἢ ἀόρατον. καὶ ἀδερκής. ἀόρατος
65. ἀδερκής· οὐ βλέπων. ἢ ἀφανής
ΑΔΕϹ· πόδες. ἔνιοι δὲ ἀηδές
ἀδέσμῳ φυλακῇ· τῇ ἄνευ δεσμῶν
ἄδεται· πίμπλαται. κοπιᾶται
ἀδευκέα· πικρά
70. ἀδευκές· ἄμορφον, ἀηδές
ἀδευκής· χαμνός. πικρός. ἄγνωστος
* ἀδευκεῖ· ἀπεοικότι. οἱονεὶ ἀδοκεῖ, ἀπροσδοκεῖ. Ἡλιόδωρος δέ φησιν ἀνεικάστῳ. οἱ δὲ ἀδευκής, αὐτάρκης
ἀδεύμεθα· ἀηδιζόμεθα
ἀδευτόν· χαλεπόν. ἢ (οὐ) οὐκ ἄν τις ἐπιδεηθείη
75. * ἀδεῶς· ἀφόβως
ἀδέψητον· ἀμάλακτον. ἀργόν
* ἀδῄϊον· ἀπόρθητον, ἀπολέμητον
ἀδη(κότες)· κορεσ. ἐκλελυμένοι, παρειμένοι (θ above)
ἀδῆ· οὐρανός. Μακεδόνες
80. ἄδη· ἐνδεῖ, ἀπορεῖ
ἀδηκότες· ἄδην ἔχοντες καὶ πεπληρωμένοι· „ὕπνῳ......“ ἢ ἀδημονήσαντες

SCR. 58. Isocr. Aegin. c. 15 teste Photio. Adde Apollophan. Iphigen. fr. II vol. II 2 p. 880. 59. Hippocr. de artic. 67. Thuc. III 34. 69. ξ 273. 72. δ 489 Apollonio teste. 75. ? Demosth. 17, 11. 76. υ 2 teste Apollonio. 77. Soph. OC. 1533. 78. μ 281 K 98 teste Apollonio.

ADNOT. 59. ἀδελφιζίας cod., em. Sinnerus ad HSt. c. 632 A. ἀδελφιξίας C. 171, ἀδελφιξία· κοινωνία EM. 17, 1, C. 212 Zon. p. 43. 61. Nonne ὦ τᾶν i. q. ὦ φίλε coll. gl. 998. 62. ῥυασκέλυφος cod., em. Mus. 63. ἀδένες cod., ἀδένες Herodian. π. μ. λ. p. 16 [49], 20. Cf. Lobeck. paral. p. 195. παρὰ cod., περὶ τὸν τράχηλον EM. 17, 2. περιτραχήλιοι C. 212 et Bremensis. ῥάχην — βοβῶνες cod., καὶ βουβῶνας EM., em. Musurus, cuius emendationem firmat Choerobosc. p. 1360 Bekk.: ἀδένες δὲ λέγονται οἱ βουβῶνες (ᾶϊ above). 64. ἀδεον (coll. gl. 980. 1077) em. Kusterus. Deinde excidisse glossam ἀδερκές patet e Cyrilli codd. 171. 212. 244. 319 et Vat. Zonar. col. 46 ἀδερκές (ἀδερκότες 319)· ἀόρατον. Scribo: ἀδεόν· ἀπολέμητον. † (ἀδερκές)· ἀόρατον. † ἀδερκής (cod. ἀδεός) καὶ ἀδαρκής· ἀόρατος, οὐ βλέπων, ἢ ἀφανής. 65. ἀδαρκής· οὐ βλέπων C. 171. ἀδερκής (καὶ ἀδαρκής supra scr.) ὁ τυφλός C. 212. 66. ἀδές pro ἀηδές dixerunt Iones teste Phrynicho app. soph. 22, 3; cf. Buttm. lexil. II p. 134, Gr. Gr. ampl. II p. 65. Add. gl. 1102. 1131. Ἄδες i. q. πόδες esse insipidum mihi commentum videtur inde profectum, quod e. c. ἀελλάδες sunt ἀελλόποδες. Cf. ναύποδα. νιβάδες et ἀρκής· ταχύς pro ποδαρκής. 68. Lob. rhem. p. 71. 69. Pearso recte πικράν ex Odyss. ξ 273. 70. ἄφοβον cod., ἄμορφον EM. 17, 5 debemus. 71. χαλεπός coni. Salmasius favente EM. Sed latet aliud quid. 72. οἱονεί. † Ἀδοκεῖ· ἀπροσδοκεῖ — ἀνείκστῳ. οἱ δέ. † Ἀδευτής· αὐτάρκης cod. Separata coniunxit Musurus. ἢ οἷον ἀδεχεῖ ἀπροσδοκήτῳ Apoll. lex. 9, 15 probabilius. ἀνεικάστῳ idem, ἀνηκούστῳ Eustath. 1657, 25. ἀνεικέστῳ Musurus, unde ἀνηκέστῳ elicuit Scaliger. 74. ἀδεύητον EM. 17, 4: nec tamen ἀδευτόν non probatur Schleussnero. ἢ οὐκ ἄν cod., ἢ οὐ ἄν EM., ἢ οὐ οὐκ ἄν Musurus. 75. 76. Alterutra insitiva est. Posteriorem agnoscit Apoll. lex. 9, 21. 76. ἀδεψιτόν cod., emendationem Musuri confirmant Apoll. l. c., EM. 16, 36 C. 212 Zonaras, qui pro ἀργόν praebent ἀνέργαστον. Cf. gl. 1049. 77. Cf. gl. 980. 1064. 78. ἀδήκορες cod., ἀδηκότες HSt., correxi. 79. Cf. 987. 1183. Forsitan igitur ἀδήρ Macedonum fuerit i. q. αἰθήρ. 80. ἄδηεν· διαπορεῖ codex, emendationem meam certissimam reposui. Ceterum ἄδη ex ἀδεῖ corruptum esse, non est quod moneam. Cf. gl. 8. 1031. 1035. 81. Apoll. lex. 9, 9: „ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀδηκότες,“ quae expressi. Cum hoc conflatur C. 171. 319.

ἀδηλίαν· ἄγνοιαν. ἀφάνειαν
ἀδήλωτον· ἀδιάφορον, δεξιόν, συνετόν. ἢ πένητα, ἄπορον
ἄδημα· ἄδος· ψήφισμα, δόγμα
85. ἀδημεῖν· θαυμάζειν. ἀπορεῖν (ἢ) ἀδημονεῖν
ἄδημον· οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς
ἀδημονεῖ· ἀκηδιᾷ, ἀγωνιᾷ
ἀδημονίη· θαῦμα
ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν
90. ἄδην· ἀθρόως. ἐξαίφνης. δαψιλῶς. ὅθεν καὶ ἀδδηφάγος
ἀδηνείη· ἀπειρία
* ΑΔΗΝ· δασυνόμενον μὲν ἡδέως καὶ τὸ εἰς κόρον, ψιλούμενον δὲ ἀδεῶς
ἄδην ἔχοντας· πληθύοντας
* ἄδην ἔχει· τὸ σφόδρα καλῶς
95. * ἄδην ἐλόωσιν· εἰς κόρον ἄξουσιν
ἀδηνέως· ἀδόλως, ἁπλῶς. χωρὶς βουλῆς
* ἀδημονιῶν· ἀγωνιῶν, λυπούμενος
ἀδηνής· ἄκακος
ἀδηξῆσαι· κνῆσαι
1100. ἀδήριτον· ἄμαχον, ἀκαταμάχητον
ἀδηρίτην· τὴν ἀπόλεμον καὶ ἀπόρθητον
ἀδής· ἀτερπής
ἀδήσεις· ἀρέσεις
* ἀδήσειε· ἀδημονήσειε. καὶ ἀηδῶς διατεθείη
5. Ἀδησίδες· ἱέρειαί τινες ἐν Ἄργει
[* ἀδητῷ· ναῷ]
ἀδηφάγα.....μεγάλα καὶ τέλεια
ἀδηφαγία· πολυφαγία. εἰκαιοφαγία
* ἀδηφάγος· γαστρίμαργος, ἀθρόως ἐσθίων

SCR. 86. fr. 577 p. 216 ed. Nck. 89. Plat. Theaet. p. 175 D. Epist. ad Philipp. II 26. 90. Oratores Attici ap. Eustath. 1394, 33. 95. *N* 315, ubi ἄδην ἐάσουσι Aristarchus. 1100. Aeschyl. Prom. 105. 3. Herod. V 36. 4. *α* 134 teste Apollonio p. 9, 11. 6. *E* 448 teste schol. D.

ADNOT. 83. ἀδιάφθορον coni. Kusterus, ut referatur ad ἀδήλητον. idem πένητα κτλ. haud inepte ad ἀζήλωτον referri posse arbitratur. Cf. 1152. 1158. 84. ἀδημάς cod., ἄδημα· ἄδος Vossius, quod magis placet altero ἀδημάς, ἄδος quo genetivus significetur. Cf. 1013. 85. ἀπορεῖν fortasse ad ἀδεῖν pertinet; ἀδημονεῖν vero indicio est prototypi lectionem disputabilem fuisse. 86. Koen. Gr. C. p. 529. 87. ἀδημονῶ· ἀκηδιῶ. ἀγωνιῶ cod. (α α superscr.), λίαν λυποῦμαι add. Zonaras c. 49. ἀδημονῶ· ἀκηδιῶ, ἀγωνιῶ Musurus, ἀδημονεῖ· ἀκηδιᾷ, ἀγωνιᾷ ordine flagitante restitui. 88. Sic EM. 17, 9: ἡ φροντίς Suidas explicat. 89. ἀκηδιῶν addit Suidas. 91. ἀδεινεία (η superscr.) cod., em. Mus. 93. 94. Valcken. Herod. XI 38. 95. ἐλθωσιν cod., em. Kusterus et Albertus. ἥξουσιν inepta Phavorini 35, 7 coniectura. 96. Accedit EM. 17, 10, ἀδηνέως· ἀφροντίστως Galen. lex. Hippocr. p. 412, ἁπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως Phot. 9, 8 al., ἁπλῶς ἀληθινῶς C. 319. 98. ἀδήνη cod., ἀδηνές· ἄκακον ἀπρονόητον EM. 17, 11, ἀδανές· ἀπρονόητον gl. 1003. Corr. Kusterus. 99. κνῆσαι cod., em. Mus. 1100. ἀδήρητον cod., Phav.; em. Mus. Vocabula ἀκαταμάχητον — καί gl. 1101 om. C. 171. 1. ἀδηρήτην cod., em. Voss. ? ἀπόθητον. 2. ὁ μὴ ἔχων εἶδος explicant C. 63. 212. Cf. gl. 980. 1066. 4. ἀδημονίσειε cod., em. Mus. 5. ἐνάργειαδητῶναῶ cod., em. Musurus sed signum separationis omisit. Ἀρέσιδες coni. T. Hemsterhusius coll. Ἠρέσιδες. 6. ἀδητῶναῶ suppressit Phavorinus. ἀδύτῳ· ναῷ divinavit Palmerius. Ego codicis lectionem ordini accommodatam invitus revocavi. 7. Sic ut codex C. 171. ἀδηφάγα ἅρματα λέγουσι τὰ μεγάλα καὶ τέλεια Bekk. 203, 19. 343, 27 Phot. 9, 12. Hinc explebis lacunam. Cf. Leutsch. ad Diogen. proverb. I 55 p. 189. 9. ἀδδηφάγος C. 212.

10. ἀδηφάγοι· τοὺς τελείους ἵππους οὕτως ἔλεγον Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοὶ πρὸς τὴν τῶν πώλων διάκρισιν. Ἀργεῖοι δὲ ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας. Λυσίας δὲ κατὰ μεταφορὰν ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίᾳ τὴν ἐντελόμισθον ναῦν. Ἀλκαῖος δὲ καὶ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους ἔφη. καὶ δρομεῖς δέ τινες ἐν Νεμέᾳ ἀδηφάγοι ἐλέγοντο. καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ Ἀργείοις οὕτως ἐλέγοντο

ἀδιάβλητα· ἀμώμητα, ἀνέγκλητα

ἀδιάδοχος· ὁ ἔχων τι ἕως τέλους

ἀδιαίρετον· ἀχώριστον, ἄτμητον

ἀδιάκριτον· μὴ ἔχοντα διάκρισιν

15. * ἀδιάκοπος· ἀδιαχώριστος

ἀδιάλλακτος· ἀφιλίωτος

ἀδιαλώβητον· ἀβλαβές

* ἄδιαν· ὁδὸν μακράν. εὐκαιρίαν

* ἀδιακόνιστον· ἀναίσθητον. ἄτρωτον

20. ἀδίαντον· ξηρόν, ἄβροχον. ἢ φυτὸν καλούμενον πολύτριχον

ἀδιαπλήτως· ἀπλήστως

ἀδιάρθρωτον· ἄσημον. ἀνάρμοστον

ἀδίας· ἐσχάρα, βωμός

ἀδιασπάστως· ἀχωρίστως

25. ἀδιαστάτως· χωρὶς διαστάσεως

ἀδιαφορίας· ἀμελείας

ἀδιάφορον· ἀδιάκριτον

* ἀδιατάκτῳ· ἐν μηδενὶ τεταγμένῳ μέρει

ἀδιαφόρου· ἀμελοῦς

30. ἀδιγύρ· τροξαλλίς, ὑπὸ Σκυθῶν

* ἀΔίᾳ· κελεύθῳ. ἀηδίᾳ

(.....)αδι εἴκελον· ἐμπρεπές

SCR. 10. Lys. fr. p. 634 Taylor. Alcaei fr. II vol. II 2 p. 830. Aristoph. fr. inc. CXIX p. 1204. Pherecratis fr. inc. XXXVI Com. vol. II 1 p. 351. 16. Demosthenes teste Bekk. 344, 4. 20. Pind. Nem. VII 73 Bgk. 24. Xenoph. Ages. I 4.

ADNOT. 10. κώλων διάκρισιν cod., πώλων HSt. ὑπὸ cod., em. Mus. μαρτυρίᾳ cod., διαμαρτυρίᾳ Harpocratio praebuit. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῷ κωμῳδοτραγῳδῷ Suid. τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ Harp. Phot. λιχνους cod., em. Musurus. ἐνεέβαλ[a] αδ] cod., ἐνεβάλλα Mus., expressi Photium p. 10, 2. λέγουσι δέ τινες καὶ τὸν ἱερὸν λόχον ἀδηφάγον unus addit Photius. 13. Sic C. 244, ἀδιαιρέτων· ἀχωρίστων, ἀτμήτων C. 171. 212. 319. 15. ἀδιάκριτος coni. Albertus. 16. .διάλλακτος cod., em. Mus. 17. ἀβλαβές· ἀδιαλώβητος C. 319. 18. ἄδιαν cod., ἄδειαν Mus. ἄδιαν ὁδόν· μακρὰν εὐκαιρίαν Phav. 35, 51. Tiberio Hemsterhusio ad gl. 1131 per corruptelam ortum videtur ex ἀλία (Suidas ἀλία· ἡ πορεία) vel ἀλεία (Hes. gl. 2819 et ἀλαείαν· πορείαν). Ad ὁδείαν refert Kusterus. Num ἀλίαν ὁδόν? vid. ῥωθῆς ὁδός et ῥώθωνξ. Εὐκαιρίαν ad gl. 1033 pertinet. 19. ἀδιακόντιστον HSt. edd. Par. c. 656 A, vulgatum tuetur Coray ad Aelian. VH. XIII 15 p. 339, locum a Kustero quoque observatum. 20. φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμενον τὸ καλούμενον πολύτριχον Phot. 10, 5, καλλίτριχον Aelian. HA. I 35: καλότριχον· τὸ ἀδίαντον Hesychius suo loco, atque hoc ipsum reposuerim. 21. ἀπλησιάστως cod., ἀπλήστως HSt. Scriptum fuit opinor ἀπληστά.στως h. e. ἄπληστα, ἀπλήστως, ut in C. 244 e. g. ἀγορήτησαι· σύμβουλόσοι pro ἀγορήτης, ἀγορῆται· σύμβουλος, σύμβουλοι. 22. ἄσιμον cod. C. 319, em. Mus. ut Cyr. 212. Sub finem ἀτράνωτον addunt C. 171. 319 Bekk. 341, 17 Suid. Zon. Phav. 23. ἀδία cod. Mus. Phav., ἄδεις (gl. 1147)· ὡς Ἀπίων ἀθρόοι ἡ ἐσχάρα. ἀδειάς· εἶδος ἐσχάρας C. 212. Cf. ἀφίας· βωμός. Dixi de hac gl. in diurn. antiq. Marpurg. 1856 n. 16 p. 127. 25. .διαστάτως cod., em. Mus. 26. ἀδιαφορία· ἀμέλεια Cyrillus et Eudemi pedissequi. 28. .διατάκτω cod., em. Mus. 30. ἀδιγόρ· τρωξαλλίς, τρωξαλλίδα Meurs. gl. Graecob. „Grellus: τρωξαλλίς. Grillus: τρίξιλλας." Gl. Cf. Plin. HN. XXX 6 Aelian. HA. VI 19 Hesych. s. v. μυλακρίδες. 31. ἀδιακιλεύθῳ· ἀηδεία cod., ἀδίᾳ· κελεύθῳ. ἀηδείᾳ (ἀηδίᾳ malim) coni. Hemsterhusius, addens ΑΔΙΑΙ vereri se ne per corruptelam ortum sit ex ΑΛΙΑΙ sive ἀλείᾳ. Cf. gl. 1118. ἀδίᾳ vero teste Phrynicho app. soph. 22, 4 i. q. ἀηδίᾳ est. ? ἀλίᾳ κελεύθῳ. 32. Perquam suspectum. ἀνδρίκελον Ruhnkenius Διὶ ἴκελον Toupius coniecerunt. Ordo cum ἀδιείκελον postularet, scripsi ...αδι εἴκελον.

[ἀδίεπον· ἄναρχον]
ἀδιερεύνητον πέλαγος
35. ἀδικίου· εἶδος δίκης Ἀθήνησιν
Ἄδικος· Ἀφροδίτης ἐν Λιβύῃ
ἀδίκους· τοὺς ἄνευ βλάβης ἀδίκους
ἀδινά· τὰ τῷ ὄγκῳ μὴ μεγάλα ( )
ἀδινάων· ἀθρόων. ἁπαλῶν
40. ἀδινὸν κῆρ· πυκνὴν ψυχήν, ἢ τὴν συνεχῶς λυπουμένην
* ἀδινόν· οἰκτρόν, γοερόν. λεπτόν
* ἀδινοῖο γόοιο· τοῦ ἀθρόως ἐκχεομένου [ἤγουν σφαττόμενα]
ἄδιξις· ὁμολογία, παρὰ Ταραντίνοις
.ἄδιον· κάταντες, πλάγιον. ἀνώμαλον
45. ἀδίοπον· ἄναρχον, καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυξί. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες
ἀδιόριστον· ἀδιαχώριστον. ἀναμίξ
ἄδισκον· κυκεῶνα. Μακεδόνες
* ἄδις· ὡς Ἀπίων, ἀθρόοι. ἢ ἐσχάρα
ἄδισμα καὶ ἄδμα· ψήφισμα, καὶ δόγμα
50. ἀδίστονον· οἰκτρὸν στένοντα
ἀδμαίνειν· ὑγιαίνειν. ζῆν
ἀδμηλοῖ· ἀφανίζει
ἀδμής· ἀδάμαστος παρθένος
ἀδμήτην· ἀδάμαστον
55. * Ἀδμήτου λόγον· σκολιόν
Ἀδμήτου κόρη· Ἑκάτη· τινὲς δὲ τὴν Βενδῖν
Ἀδμήτου μέλος· τὸ εἰς Ἄδμητον ᾀδόμενον σκολιόν

SCR. 34. Plat. Tim. p. 25 D. 37. ? Plat. Civit. 331 D. 352 C. 38. α 92. 39. Β 87. 40. Π 481. 41. Σ 124. 42. Σ 316. 45. Aeschyl. fr. 263 p. 67 Nck. 53. ζ 109. 54. Κ 293, Apollonio teste. 55. Praxilla fr. 21 ap. Bergk. p. 1023. Cf. Arist. Vespp. 1231. fr. com. II 2 p. 1127. 56. Cratin. fr. XII vol. II 1 p. 66.

ADNOT. 33. 34. ἀδίεπον· ἄναρχον ἀνερεύνητον uno tenore codex. Coniuncta separavi et glossam priorem sepsi utpote e gl. 1145 per errorem natam. Voluit ἀδίοπον. 34. ἀδιερεύνητον scripsi; similiter Cramerus in HSt. c. 672 A. Fallitur A. Nauckius Ar. Byz. p. 187. 35. Plattner der Process. 2 p. 375, Meier et Schoemann der attische Process. p. 345 adn. 58. 36. Ἀφροδίτης cod., Ἀφροδίτη Musurus. Codicis scriptura si recte habet — atque ὄνομα compendiose ο scriptum (ν superscripto) facile ante vocabulum ἐν excidere potuit — Ἄδικος genetivus erit a casu recto Ἄδιξ declinatus. 37. βλάβης ἢ δίκης coni. Wesselingius. 38. οἴκῳ cod. Mus., ὄγκῳ recte Apoll. lex. Hom. 8, 27. Huc pertinent verba gloss. 1142 ἤγουν σφαττομένου (leg. σφαττόμενα) ab interpolatore hoc consilio margini appicta, ut Homericum α 92 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι interpretaretur. ἀδινά accini auctore Herodiano Α 88. 39. πυκνῶν pro ἁπαλῶν C. 171 πετομένων C. 319. 41. λευκόν cod., om. Apoll. lex. 9, 3. λεπτὸν gl. 1046, atque sic Didymus et Lucillus Tarrhaeus ad Apoll. Rhod. Α 1083. 42. ἀδίνοιο cod., em. Mus. ἐρχομένου cod., ἐκχεομένου Heliod. ap. Bekk. 344, 23 Apoll. lex. 9, 4. σφαττομένου cod., φραττομένου coni. Ruhnken. Cf. gl. 1138. 43. Vid. Γάδιξ et ἤδικτον. 44. Adsentiunt C. 212 Suid., ἀδίωτος· ἀνωμαλίαν ἔχουσα C. 171. Glossa mendosa, neque magis sanae αἰδὸν αἶβον αἴδαιον a Kustero allatae. Rescribo ῥάδιον; ἀνώμαλον spectat ad ἀλείωτος. 45. νεός cod., em. Mus. ἄναρκτον EM. 18, 28. 46. ἀχώριστον cod., ἀδιαχώριστον C. 212 Suid. συμμιγῶς addit C. 244. 48. ἅλις Hemsterhusius, qui si verum vidit ἢ ἐσχάρα interpolator e gl. 1123 repetiisse putandus est. Nisi ἀδειάς forma lexicographis recepta obstaret, scriberem [θου]ΑΛΙΣ· ἐσχάρα, q. v. 49. Lobeck. rhemat. p. 71. Cf. gl. 1084. 50. ἀδινόστονον Ruhnken. epist. crit. p. 135 coniecit invito ordine. οἰκτρόν EM. 18, 30. 51. Lobeck. rhem. p. 237 ut glossematicum agnoscit. ἀδμεύειν C. 212 EM. 18, 31 Suidas Zonaras. 52. ἀδμη cod. (λ superscripto), ἀδμηλοῖ Mus.: ἀδηλοῖ vel ἀμαλλοῖ, ἀμαλδαλοῖ coni. Kusterus, ἀδμωλοῖ Pearso. 54. Apoll. lex. 9, 20. 55. Ἀδμητόν· λόγον cod., em. Mus. Ceterum haec loco non suo posita aberrarunt a gl. 1157. 56. Βένδην cod. Mus., em. Schrewelius. Spectat ad Dianae cultum apud Pheraeos; cf. Meinek. com. vol. II 1 p. 66 Mueller Dor. I p. 320. 57. τὸ. εἰς cod. Mus. τὸ εἰς Ἄδμητον μέλος ᾀδόμενον πένθιμον Zenob. I 18 p. 5. Pausan. ap. Eustath. 326, 89 p. 17 ed. Meier. Huc retraho gl. 1155.

ἀδμωλή· ἀπορία. ὀλιγωρία. ἄγνοια. ἡσυχία
* ἀδρεῖτο· ἐβαρύνετο
ἀδνόν· ἁγνόν. Κρῆτες
ἀδοκεῖ· ἀδοκήτως διακείμενος
ἀδόκητον· αἰφνίδιον
ἀδοκία· ἀπροσδοκία
ἀδόκιμον· πονηρόν, ἀπόβλητον, ἄχρηστον
ἀδολεσχεῖ· φλυαρεῖ, μακρολογεῖ
* ἀδολές· ὑγιές
ἀδονάν· ἡδονήν
* ἀδοναῖος· ὑπὸ τὸν ᾅδην
ἀδόνητος· ἀσάλευτος
ἄδοξα· παράδοξα, καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασεν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ
ἀδόξαστον· ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς Εὐρυσάκει
ἄδορον· οὐ δεδαρμένον .....
ἄδοροι· ἀσκοί, κώρυκοι, θύλακοι
ΑΔΟΣ· κόρος, πλησμονή. παρὰ Δεινολόχῳ ὄξος. οἱ δὲ κάματον
ἀδύσιον· [ἄκαυτον. ἢ] ὁμολογούμενον. [ἢ ἀδιαίρετον]
ἀδοσύνη· ἡδονή
ἀδοῦσα· ἑκοῦσα
ἀδουσιασάμενοι· [διελόμενοι.] ὁμολογησάμενοι
ἀδουσίη· ἀνελωσίη. ἢ ἀναγκαία ἔπαφος ἡμέρα.
ἀδούσιον· ἀρεστόν. σύμφωνον
* ἀδούλευτος· οἰκέτης ἐνὶ δεδουλευκὼς καὶ μὴ παλίμπρατος
* ἀδουπηγοί· ἀπρόκοποι
ἀδραιά· αἰθρία. Μακεδόνες
ἄδρατον· ἄπρακτον. οὐκ ἐδίδρασκον

SCR. 62. Tragici. 64. Plat. Legg. 742 A 829 D. 67. Soph. El. 126. 70. fr. 65 p. 114 Nck. 71. fr. 205 p. 141. 73. Antimach. fr. 76 ed. Stoll. (Lobeck. Pathol. Elem. p. 17.) 74. Λ 88.

ADNOT. 58. ἀδμωλή tuetur Arcad. 109, 21 primum a Bastio ad Greg. Cor. p. 570 allatus, deinde Theodos. canon. 686 et Hesych. ἀσμόσσει· ἀγνοεῖ, ubi ἀσμωλεῖ Salmasius, coll. EM. s. v. ἀδμωλεῖν· ἀγνοεῖν, ἀγανακτεῖν, ἀγνωμονεῖν, ζητεῖν. ἀδμωλία (ἀδμολία C. 212, Zonar. D)· ἡ ἄγνοια παρὰ Καλλιμάχῳ Suidas, cod. A Zonar. col. 45: ἀδμολίη· ἡ ἄγνοια EM. 17, 50: ἀδαμηλή· (ἀδμωλή coni. Fixius ad HSt. c. 689 C) ἀκήδεια Cyr. Dresd. μωνιή· ὀλιγωρία Hes. 60. Ahrens II 109. 61. ἀδοκεῖ· ἀπροσδοκήτως διακειμένῳ Fixius coll. schol. Odyss. δ 489: malim ἀδοκεί κτλ. h. e. ἀδοκεὶ διακείμενος· ἀπροσδοκήτως διακείμενος. 62. αἰφνήδιον cod., em. Mus. 65. μετεωρίζεται pro μακρολογεῖ Cyrillus, ἢ ἀμφισβητεῖ C. 244. 66. Cf. 985. 67. ἀδόνα· ἡδονῇ C. 319. 68. ἀδωναῖος. Vulgatam defendi posse putat Meinek. Comic. vol. II 1 p. 189. 69. ἀδόνητον· ἀσάλευτον reliqui lexicographi omnes praeter C. 244 qui ἀδονήτους exhibet. 70. καὶ οὐκ cod., Musurum firmat Bekk. 344, 27. Ἀκρισιν cod., em. Mus. 71. Εὐρυσά cod., om. Bekk. 344, 28, em. Musurus. 72. τὸ ἀνέκδαρτον Cyrillus cum subscriptoribus. τὸ μὴ ἐκδεδαρμένον θῦμα Bekk. 345, 4, sed οὐ δεδαρμένον reperit etiam EM. 18, 43. 73. Lobeck. paralip. p. 334. 74. Apoll. lex. 9, 8 coaluit cum altero glossographo. Solitaria sunt quae EM. 18, 27 praebet ἄδον· ἀρίσκειαν σημαίνει, καὶ γνώμην. ἢ κόρον ἢ κόπον. Ἄδος, quo de Herodian. Λ 88, Homericus locus, ἄδος Dinolochus sibi vindicat: cf. Casaub. Athen. II p. 67 C Barker ep. crit. p. 246. 75. Sic cod., ἀδαῖον recte C. 212 codd. DK Zon. p. 48 Suid. I p. 94, 9, ubi Bernhardyus temere ἀκόρεστον pro ἄκαυστον legit; ἀδάιον cod. A Zonarae Deinde ἢ ἀδιαίρετον pertinet ad ἄδατον, ἀδύσιον· ὁμολογούμενον ad ἀδούσιον. 76. ἀδοσύνη cod., ἀλοσύνα Hesych. infra, ἀδοσύνη Musurus qui primam manum delevit; malim ἀδοσύνα. 77. ἀδοτοῦσα cod., h. e. ἀδοτοῦσα, cf. ἀτρουαι. ἄκουσα cod., emendavi. 78. διελόμενοι e glossae 1175 tertia explicatione natum proscripsi. 79. ἀδουσίη Musurus. Non expedio. 80. ἐραστόν cod., emendavi. 81. δεδουπώς — παλίμπρακτος cod., em. Mus. 84. ἀδραι., cod., literam in fine delevit Mus. ἄδρατον· ἀποίητον C. 171. 212, ἄδρατα· ἀποίητα Phrynich. app. Soph. 7, 6, ἄδραστον gl. 1194. οὐκ ἐκδιδράσκον Fixius.

85. ἀδρακές· ἀόρατον
ἀδρακής· [ὀλίγον] τυφλή. καὶ ἀδερκής
ἀδράκις· ὀλιγάκις [τυφλή]
ἄδρακτον· ἴδιον
Ἀδραμών· ὁ Ἕρμων, παρὰ Λυδοῖς. καὶ Ἀδραμύτιον Ἕρμωνος
90. ἀδρανέοντος· ἀσθενοῦντος
Ἀδραστία· ἡ Νέμεσις, ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν
* ἀδρανές· ἀσθενές
[Ἀδραστί· πρῶτος ἱερέων Νέμεσις ἱδρύσατο]
ἄδραστον· ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πράξειεν
95. [Ἀδράστου· ἱδρύσατο δρούς τόπος παρὰ Γρανικόν]
ἀδράφαξις· λάχανον ἄγριον
ἀδρεῖν· αὔξεσθαι φυτόν
ἀδρέπανον· ἄδρεπτον. θεοῖς ἀνακείμενον. Σοφοκλῆς
Ἀδρήστεια· ὄνομα πόλεως παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον (gl. 93) (gl. 95)
1200. Ἀδρηστίνη· τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ
ἀδρί· ἀνδρί. Παμφύλιοι
Ἀδριανοί· Κελτοί, οἱ παρὰ τὴν Ἀδρίαν περίοικοι
ἀδροί· πλούσιοι
ἀδρόν· μέγα. δαψιλές. παχύ
5. ἀδρύς· πολύς. μέγας. πλούσιος. παχύς
ἀδρόχωροι· οἱ ἀδρὰς ἔχοντες χώρας
* ἀδρότερον· μεῖζον. εὐτραφέστερον
* ἀδρότης· δύναμις. μέγεθος
* ἀδρυνθέντος· μεγαλυνθέντος
10. ἄδρυα· οἱ τύλοι ἀρότρου, δι' ὧν ὁ ἱστοβοεὺς ἁρμόζεται
ΑΔΡΥΑ· πλοῖα μονόξυλα. Κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ στύλοι. Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ἀκρόδρυα

SCR. 89. Eupolis inc. fr. CXXXV Com. II 1 p. 576 et Cratinus fr. dub. CLXIII. Com. II 1 p. 228. Suida et Stephano Byzantio testibus. 91. Eur. Rhes. 342. 96. Pherecrates Coriann. fr. X Com. vol. II 1 p. 285. 98. fr. 888 Nck. 99. *B* 828. 1200. *E* 412. 3. Job XXIX 9 vol. II p. 23, ut e collatis Origene et Cyrillo 171 patet. 9. Exod. II 10 vol. I p. 64. Praecedentem etiam glossam e sacris esse docet Hesych. s. v. *τῇ ἀδρότητι* (2 Cor. VIII 20).

ADNOT. 85. Adde *ὀλίγον*. 86. *ἀδρακής· ὁ τυφλός* (nihil amplius) EM. 18, 38 C. 212. 87. *ἀδρακίς* cod., Kusterus *(π)αυράκις* conjiciebat coll. *ἀρτάκις*. Mihi sanum videtur; significatur ‚*tantillum, ut manu prehendi (δράττεσθαι) nequeat*'. Cf. *ἀγλίφαρον, ἔγκαφος, ἐδράκις*. 88. Lege *ἔδρακον· ἴδον*. 89. *Ἀδραμυς* Herodianus Steph. Byz. 27, 9. *Ἀδραμήτιον* cod., em. Mus. *Ἀδραμύττιον* Steph. Byz. 27, 11. *Ἀδραμύτειον* Suid. Cf. Lobeck. prolegg. p. 389. 398. 91. ! *Ἀδράστεια*. 93. *Ἀδραστί — Νέμεσις* cod., *Ἄδραστος — Νέμεσιν* perperam Musurus. Loco haec non suo posita ad 1199 revocanda sunt. 94. Cf. Phrynich. app. soph. 7, 6 ubi *ἄδραστα* reponunt HSt. editores col. 702 C. 95. *Ἀδράστου ἱδρύσατο δρούς* cod., *Ἀδράστου ἱδρύσατο δοῦς* Mus., sed *ἱδρύσατο* typotheta omisit. Neque haec suum obtinent locum sed ad gl. 1199 pertinent. *περὶ Γρανικόν* Phav. 38, 35. 96. *ἀδράφαξους* cod. Mus., em. ex EM. 18, 35 schol. Hom. *E* 203 Eustath. 539 Suida. 98. Tragici nomen om. Phavorinus. 99. *Ἀδρηστία* cod. Bekk. 346, 5, *Ἀδράστεια* Zonar. col. 43 Phav. 38, 31, emend. Verweius ex Hom. *B* 828. Deinde rescripserim auctore Stephano Byzantio — *Ἑλλήσποντον, (ἀπὸ) Ἀδράστου, (ὃς καὶ) πρῶτος ἱερὸν Νεμέσεως ἱδρύσατο [δρους dittogr.], καὶ τόπος παρὰ Γρανικόν*. 1200. *Ἀδριατίνη* cod. et cod. A Zonar. col. 45, em. C. 171 Mus. 1. Ahrens dial. II 112. 2. *Κεντοί αἱ — ανδρίαν* cod., em. Mus. *περὶ τὴν* Phav. 38, 53 HSt. 3. *μεγάλοι παχεῖς ἄρχοντες* addunt C. 171 et Bremensis. 6. *ἀδροχῶροι* cod., em. HSt. 8. *ὑψηλότης* explicat C. 319 Bekk. 342, 5 Suid. 10. *ἀδροιστύλοι* cod., *ἄδρυα* Is. Vossius correxit. Atque ex h. l. *ΑΔΡΥΑΟΙCΤΥΛΟΙ* depravatum est quod infra legitur *ΑΔΡΥΔΟΙΤΥΛΟΙ*, ubi lineola obliqua gravi accentui similis signum separationis est passim in codicibus obvium. De re cf. Lobeck. Aglaoph. p. 839 not. 11. *ἄδρυια* cod., em. Mus. *ΑΔΡΥΑ* scripsi, quia *ἄδρυα* et *ἄδρυα* (Lobeck. Path. El. p. 44) explicantur. De monoxylis vid. Reiskium ad Constantin. Porphyr. de ceremon. p. 177 Bonn. Reliqua Nauckius Ar. Byz. fr. XXXII p. 188 sq. et ego in Philol. III p. 449 illustravimus.

ἀδρύμακτον· καθαρόν
ἀδρύνεσθαι· αὔξεσθαι τοὺς στάχυας
ἀδρύφακτον· ἄνευ δικαστηρίου. ἢ ἀφύλακτον, ἀτείχιστον
ἀδρῷ· μεγάλῳ
ἀδρωμένον· ηὐξημένον
ἀδύθεμον· ὄξος. [gl. 1220.]
ἀδύνατοι· οἱ ἐντὸς κεκτημένοι τριῶν (μνῶν) παρὰ Ἀττικοῖς. ἐλάμβανον δὲ παρὰ τῆς βουλῆς δύο ὀβολούς
ἀδύνατον· ἄμωμον. ἄπρακτον
ἀδύνατον· [πρόβατον γεγευμένον πόας]
ἄδυτα· ἄβατα, ἀπέραντα
ἄδυτον· σπήλαιον ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ
ἀδύτων· ἀσύλων ἐνδοτάτων
ἀδῶ· ἀρέσκω
Ἄδωνα· τὸν Ἄδωνιν
Ἀδωναῖος· Ποσειδῶν. καὶ βόλος. ἢ ὑπὸ τὸν ᾅδην
ἀδωνηίς· ἡ χελιδών. καὶ ἡ θριδακίνη
ἀδωνιασμός· ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδώνιδι θρῆνος
ἀδώνιον· τὸ παρὰ τοῖς Λάκωσιν αὔλημα ἐπιβατήριον, ὅπερ ὕστερον παρὰ Λεσβίοις ὠνομάσθη
ἄδωνις· ἰχθὺς θαλάσσιος, οὗ μνημονεύει Κλέαρχος. ἢ δεσπότης, ὑπὸ Φοινίκων. καὶ βόλου ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ κύριον
ἀδωνιστής· ἔριφος
* Ἀδώνιδος κῆποι· ἐν τοῖς Ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσιν καὶ κήπους ἐπ' ὀστράκων καὶ παντοδαπήν, ὀπώραν, οἷον ἐκ μαράθρων καὶ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς κήπους· καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλινθῆναι ὑπὸ Ἀφροδίτης φασίν

SCR. 18. „Sequitur Aristotelem Hesychius laudatum Harpocrationi" Alb. 26. Huc refert Bernhardyus Plutarch. amat. p. 756 C. 28. Arist. Lys. 390. 30. Clearch. ap. Athen. VIII 332 C. 32. Euripid. fr. 518 N.

ADNOT. 12. Haec non intellego. 14. ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον interpretatur Bekk. 345, 14. 17. ἀδύ· μέθυ, ὄξος coni. Hemsterhuisius coll. ἄδος et γάδος. Accedunt Barkerus et HSt. editores col. 710 D. Mihi ΑΔΥΘΕΜΟΝ corruptum ex ΑΔΥΟCΜΟΝ videtur; fuerintque ab hac glossa perperam abscissa verba ad explicandam gl. 1220 adhibita πρόβατον γεγευμένον πόας. Vid. Philol. 1852 p. 749 et gl. ἀρυστός· εὔπνους. 18. μνῶν om. cod. Mus., habent Harpocr. 6, 12 Bekk. 345, 15. Bernhardyus ad Suid. 114, 10 conferri iubet Taylor Lys. p. 738 Boeckh Staatsh. I p. 262. $\overset{\varepsilon}{\pi}$ cod., παρὰ Scaliger. 19. πεπηρωμένον C. 212. ἄμωμον, nisi ad gl. 1217 pertinet, haud intellego. Num ἀδυνάτων ἐρῶμεν· ἀπράκτων? 20. Vid. gl. 1217. ἀδύπνοον Is. Vossii coniectura haud spernenda Pergero etiam probabatur. Ceterum πρόβατον μήπω γεγευμένον πόας legendum est coll. Phot. 63, 1. 21. „ἅδω. Pind. 61" Pearso. 22. i. q. δαβήρ ap. Phavorinum. 23. ἀδύτω — ἐνδοτάτω C. 212 Zonar. col. 42. 25. De hac forma dixit Meinek. Theocr. XV 149 Com. II 2 p. 694. 26. Ποσειδῶν καὶ βόλος om. Suidas. Suspectum mihi Ποσειδῶν (Πλούτων audacter Meinek. Com. vol. II 1 p. 189) fortasse inde natum est, quod Hesychius Ἀδωναῖος cum Αὐδαναῖος confudit, qui quidem Syrograecorum et Macedonum mensis idem est atque Ποσειδεών Callippi et Metonis hendecaetericus. Scalig. emend. tempor. p. 378. 27. ἀδωνίης cod., ἀδωνίς — θρίδαξ EM. 19, 17, Ἀδωνηίς em. post Is. Vossium Bernhardyus ad Suidam c. 107, 2. Ceterum nostrum confundere ἀδονίς· χελιδών et ἀδωνηίς· θριδακίνη animadvertit Meinek. ad Eubul. III p. 211. Adde Nicandri fr. 120 p. 203. 4 ed. O. Schneider. 28. Ἄδωνι cod., em. EM. 19, 18. 29. ἐπιβαστήριον cod., ἐπιβατήριον Mus., ἐμβατήριον Vossius, quod praestat. (Dio Chrys. I p. 34 Emp.) $\overset{\varepsilon}{\pi}$ cod., παρὰ Scaliger. Locus lacunosus videtur, nisi ὅπερ abundat. Coray Heliod. 2, 180. 30. De pisce cf. Plin. IX 19, 34 Aelian. HA. IX 36 Oppian. hal. I 155 Philopon. de creat. mundi 5, 3 p. 193, 13. — Cf. אדוני. 31. ἀδωνιστής hic est qui Adonin cantu lugubri deplorat. Malim igitur ἔριθος, quamquam possis etiam ἀδωνιστής· ..... Ἔριφος (sc. comicus) vel .... Σεριφίοις. 32. Ἀδώνιδοι· κῆποι — παντοδαπῇ — βαράθρων — κατακλισθῆναι cod., em. Mus. Praestiterit tamen Ἀδωνίδειοι κῆποι e Suid. I 1 p. 107, 17 Zonar. col. 42 Steph. Byz. 301, 4, quamquam ne sic quidem series literarum restituitur. Ad rem omnino videndi paroemiographorum editores Gottingenses I p. 183.

ἀδωπῷ· ἱερῷ

ἀδωροδόκητος· ἀδωρόληπτος

ἀδωρότατος· ὁ μηδ' ὅλως μεταδιδούς τι. ἢ ἀδωροδόκητος.

ἀδώσια· ἱερά τινα

ἀδώσιτος· κριτής. καὶ ἀμίσιτος

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ε.

ἄε· ἐπὶ τοῦ ἀεί, ἕως

* ἄει· ζήτει

ἄεδνον· ἄφερνον. ἢ πολύφερνον

ἄεδνος· δεινός

ἀέδοντα· ἀρέσκοντα

ἄεθλα· ἔπαθλα. ἀγῶνας

* ἀεί· ἀντὶ τοῦ ἕως Φρύνιχος Κόννῳ. καὶ Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

— — ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον.

* ἄεθλον· ἔπαθλον

ἀέθλεον· ἐμόχθουν. ἠγωνίζοντο

ἀεθλεύων· ἀγωνιζόμενος

ἀεθλοσύνης· ἀγωνίας

ἀεθλοφόρους· ἀγωνιστάς

ἀέθλῳ· ἐπάθλῳ

ΑΕΙ· ἀκούει. ἢ διαπαντός

ἀεὶ βλύων· ἐπιρρέων

ἀειγενετάων· διαπαντὸς ὄντων

(*) ἄειδε· ᾆδε, καὶ λέγε

ἄειδε δ' ἄρα· ᾖδε δέ, ᾠδὴν ἔλεγεν

ἀειδέες· ἀφανεῖς

. . . . . . ·) ἄμορφον. αἰσχρόν

ἀείδειν· μετ' ᾠδῆς λέγειν

* * ἀ(ει)δινήτοις· ἀεὶ στρεφομένοις

* ἄειδον· ᾖδον

* * ἀειδίης· ἀεὶ οὔσης

SCR. 34. Demosth. 310, 22 Rsk. teste Cyrillo. 35. Thucyd. II 65, 8. 38. Pindar. Pyth. IX 88 Bgk. 43. Hom. Ψ 700 teste Apollonio 11, 13. 44. fr. II Comic. vol. II 1 p. 582 — Med. 670. 45. Ψ 441. 46. Herod. I 67. 47. Ω 734. 49. Ι 124. 266. 53. Β 400. 54. Α 1 et Θ 492 teste Apollonio 10, 9 sqq. 55. Ι 189. 57. Θ 45. 59. Α 604.

ADNOT. 33. Ἀδωνίῳ coni. Hemsterh., ἀδύτῳ probabilius Albertus. 34. ἀδωροδόληπτος· ἀδωροδόκητος cod., C. 212. 244: ἀδωροδοκήτως· ἀδωρολήπτως C. 171. 319. Phav. 40, 7. ὀρθῶς Bekk. 213, 20. His morem gessi. 37. ἀμίσιτος cod., ἀμίσθωτος temere Musurus, cuius hariolatione innisus Fixius ad HSt. col. 722 D non debebat ἀδώρητος· κριτὴς ἢ ἀμίσθωτος conicere. Latet si quid video nomen compositum in σῖτος, qualia sunt ἀείσιτος, αὐτόσιτος, ἐπισίτιος, οἰκόσιτος, ὁμόσιτος, παράσιτος, ἀπόσιτος, ἄσιτος, μικρόσιτος. ἀδώσιος glossae Sorberi mss. 38. Tractabant haec ante Ahrens. dial. II p. 379 Koen. Gr. C. p. 346. 348. 350, Ruhnken. in not. ad Heynii excurs. Virg. Aen. II vol. II p. 319 ed. Wagn. et Lobeck. paral. p. 119. 39. sc. εἰς τὸ ἀεί, gl. 1251. 40. Valckenaer. Adon. p. 224. 41. ἀειδέλιος legitur gl. 1261 recte. 42. Coni. ἀδέοντα, nam e radice FΑΔ pullulant ἁνδάνω, ἀδέω, ἀδίζω, unde ἄδισμα i. q. ἀλίασμα; Ahrens II p. 137. 44. Haec per errorem scribae huc translata dixerim. Κοννώη cod. Mus., em. e Suida. δεῦρο (δεῦρ' Mus.) εἰς ἀεὶ τίν' εἰς βίον cod., ex Euripideo loco em. Sopingus. 45. ἄαθλον cod., lectionem textus delevit Musurus. 46. ἀέθλευον e Bekk. 347, 2 praeoptant Angli HSt. editores. 49. ἀγνιστάς cod., em. Mus. 50. ἀέθῳ· ἐπέλθῳ cod, ἀπέλθῳ C. 63. 171. 212. ἀέθλῳ· ἐπάθλῳ Koenius Greg. Cor. p. 198. 51. ἄει cod., ἀεί Mus. Priorem explicationem ad ἄει posteriorem ad ἀεί spectare vidit Bastius ad Greg. Cor. p. 348. 52. ἀεὶ βλύων pro ἀειβλύων recte Phavorinus. ἀεὶ βλύζων C. 212 s. v. ἀένναον. 53. ἀειγενέτῃσι — οὖσι C. 171. 55. ἀειδεδάρα — δι' ᾠδὴν cod., ἄειδεν δ' ἄρα· ᾖδεν ἢ ᾠδὴν ἔλεγεν C. 171, em. Mus. 56. ἀφανὶς ἄμορφον αἰσχρὸν cod., ἀειδεεῖς (ἀειδεῖς C. 171, qui pergit ἀείδεον· ἄμορφον)· ἀφανεῖς C. 63: ἀειδὲς coni. Musurus. Fuit ἀειδέες· ἀφανεῖς, deinde glossae lacuna haustae sola expositio superest. 58. ἀδινήτοις cod. Mus., emendate C. 171 al.

* ἀείδοντες· ᾄδοντες
* ἀείδων· ᾄδων
ἀείδελα· λαμπρά
ἀειδέλιος· κατάρατος. δεινός
65. ἀειδής· ὁ μηδέπω εἰδής
ἀΐδιον· ἀένναον, ἀεὶ ὄν
ἀειεστύν· τὴν αἰώνιον οὐσίαν, ἢ ἀϊδιότητα
ἀείζων· φυτὸν ἀειθαλές
ἀειθαλής· ἐς ἀεὶ θάλλων
70. ἀειθαλές· τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, ἀεὶ θάλλον
ἀεικάς· μάχας, ὁρμάς. ἢ βολὰς τόξων
ἀεικέα· ἀπρεπῆ. ἀθεράπευτα
ἀεικέλιον· ἀνόμοιον. σκληρόν. κακόν
* ἀεικελίῃσιν· ἀπρεπέσιν. χαλεπαῖς
75. ἀεικελίους· ταλαιπώρους. εὐτελεῖς, οὐδενὸς ἀξίους.
ἀεικές· ἀπρεπὲς ἀκούεις. Κύπριοι
ΑΕΙΚΕϹ· κακόν. σκληρόν. ἀπρεπές. εὐκαταφρόνητον· ἀπεοικός
* ἀεικία· ἀτυχία. κόλασις. κακία. ὕβρις. αἰκισμός. ἁμαρτία. κάκωσις. λύμη
* ἀεικίζει· ἀπολλύει, φθείρει. αἰκίζεται, ὑβρίζει. κολάζει
80. ἀεικέστερα· ἀπεοικότα
ἀεικίζουσιν· ἐνυβρίζουσιν
ἀεικίσωσιν· ὑβρίσωσιν. ἢ ἀπολύσωσιν
ἀεικόρσωτοι· ἀ.. καρτοι
ἀεὶ κορσώσασθαι· κεῖραι κεφαλήν
85. ἀεικῶς· ἀπρεπῶς. χαλεπῶς
ἄειλα πεδία· ἀνήλια. Εἵλη γὰρ τοῦ ἡλίου αὐγή
ἀειλογία· πολυλογία. τὸ ἑκάστοτε διδόναι λόγον καὶ ἀπολογίαν
* ἀειλογεῖς· ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προφέρεις
ἀείλη· πνοή

SCR. 61. *Α* 473. 62. *Ι* 191. 67. Antipho *ἐν ἀληθείας δευτέρῳ* teste Diogeniano. 68. Aeschyl. fr. 28 p. 9. 72. e. g. *Λ* 456. 73. *υ* 269 Apollonio 11, 1 teste. 74. *δ* 244. 75. *Ξ* 84. 76. 77. *Τ* 124. 133. 79. *Ω* 54. 82. *Π* 545. (85. Soph. El. 102.) 86. Aeschyl. fr. 325 p. 80 Nck. teste Bekk. 347, 32. 87. Demosthenes et Isaeus teste Harpocr. p. 6, 23. 88. *ἀδόκιμον* teste Phrynicho app. soph. p. 21.

ADNOT. 62. *ἀιδῶν* cod., corr. Mus. 63. *ἀείδεμα* cod., em. HSt. Cf. Lobeck. Path. El. p. 530 et rhem. p. 64. 64. *ἀΐδηλος* audacter Ruhnkenius. Non temptaverim. EM. 21, 33. 65. *ὁ μὴ ἔχων ὄμμα* Cyrillus Valckenaerii ad Eur. Phoen. 373, *ὁ μὴ ἔχων εἶδος* C. 63, quod verum videtur. nam *εἰδώς* Sopingus parum probabiliter coniecit. 67. *ἀειστόν* cod. fere ut codd. AEM Harpocr. 7, 1, *ἀειεστώ* Salmas. HSt.; *ἀειεστοῦν* Guyetus, *ἀειεστύν* Fixius coll. *ἀπεστύς* coniecerunt, atque alterutrum certe est. 68. *ἀειζῶν* cod., *ἀείζωον* Musurus. *ἀείζων* e Bekk. 347, 16 scripsi. 69. *ἐς* om. C. 319 Bekk. 346, 29. 71. Infra rectius gl. 1906 *αἰκάς*. — Post hanc glossam ne *ἀείκαστος* Apollonii lex. 11, 5 excidisse suspiceris, cf. gl. 1277. 74. Aliter interpretatus est Apollonius lex. 10, 32. 75. *ταλεπώρους* cod., em. Mus. 76. *ἀκούεις* cod., *ἀκούειν* vulgata lectio. *κακόν* Stephanius haud male coniecisse putandus est coll. Apoll. lex. 11, 3 *ἀεικὲς καὶ ἀεικελίην ἐπὶ τῆς Ὀδυσσείας κακὴν ἀπέδωκεν*, qui si verum vidit, sub *Κύπριοι* latuerit *κόπριον*, ut corrigere me memini etiam gl. 2715 *ἄλα*. Aliorsum spectare *ἀκούεις Κύπριοι* Ruhnkenii suspicio est. Cf. 1297. Ac possis sane *ἀπρεπές* [*ἀκούειν*] *κόπρια*. 77. Hinc emendabis Apoll. 11, 5 *ἀείκαστος· εὐκαταφρόνητος*, ad quem Bekkerus *ἀεικές* in *υ* 124 et 133 legi adnotabat. 78. *ἀεικίας· ἁμαρτίας* Apoll. lex. 11, 6. Apionem
οι
igitur et Heliodorum sequitur noster h. l. et 1179. 80. *ἀπεεικότα* cod., em. Mus. 82. Cf. Apoll. 10, 28 EM. 22, 3 *ἀεικίσσωσι*. *ἀπολλύωσιν* Vossius *ἀπολέσωσιν* Albertus pro mendoso *ἀπολύσωσιν*. 83. *ἄκαρποι* cod., *ἄκαρτοι* parum feliciter Salmasius, nisi quis *ἀκόρσωτοι* etiam Guyeti coniecturam arripiat ordini infestam. Num *ἀεὶ καρτοί*. 84. *ἀεικορσώσασθαι* cod., *ἀνακορσώσασθαι* Fixius HSt. col. 743 C, emendavi. 86. *ἀειλαπεδίας. ἀνήδια*, ˙˙λη γὰρ ἡ του cod., litera deleta ε an η fuerit dubitat Schowius. *πεδία* Salmasius, reliqua emendavit Musurus. 88. ? *ἀεί τι προφέρεις*. 89. *ἀήτη* coni. Hemsterhuisius.

90. * ἀήμεναι· πνεῦσαι
ἀεῖν· πνεῖν
ἀείναον· ἀένναον
ἀειναῦται· ἀρχῆς ὄνομα παρὰ Μιλησίοις
[ἀεινέους· οὐ προσηνεῖς. βλαβερούς]
95. ἀεινεφεῖς· τυφλώσεις
[ἀείνη· δένδρον μεγαφόρον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δεῖνες]
ἀ[ε]ίοις· ἀκούοις
ἀειπῶν· φίλησον, τοῖς βρέφεσι. Λάκωνες
ἀεῖραι· βαστάσαι, ἆραι
1300. ἀείραιεν· ἐγείραιεν
ἀειραμένην· διεγειρομένην
ἀειράμενον· διεγειρόμενον
ἀείρας· ἐγείρας. ἄρας. κουφίσας
ἄειρε· φέρε, πρόσφερε·
Μή μοι οἶνον ἄειρε
5. ἀείρειν· προσφέρειν
ἀείροις· ἀπείροις
ἀείρυτον· ἀεὶ ῥέον
ἀείρομαι· ἄνω αἴρομαι. Σοφοκλῆς Τραχινίαις
ἀειρομένας· περιερχομένας
10. ἀειρόμενος· ἐπαιρόμενος

SCR. 90. γ 176. 93. Herod. I 93. 99. Θ 424. 1303. ω 165, teste Apollonio 10, 22. H 268. 4. Z 264. 8. ν. 216.

ADNOT. 90. ἀημ.'ναι cod., ἀειμέναι Mus. 91. ἄειν cod., Apoll. lex. 10, 3, ἀεῖν formam ficticiam ex Heraclide Eustathii 1407 Phav. ecl. p. 80 restitui. 92. ἀεινάων· ἀενάων cod., em. Vossius. 93. Plutarch. Quaest. Gr. p. 298[f] ALBERTVS. Lobeck. Path. El. p. 590 n. 94. Voluit αἰηνέας. 95. ἀεινεφὶς· τύφλωσις EM. 21, 41. Possis τυφλώσσεις, sed malim sublata distinctione ἀεινεφὴς τύφλωσις, ut tragici poetae verba significentur formatumque sit vocabulum ad legem nominum in νέφος compositorum ἰοδνεφής, κελαινεφής, ὀρσινεφής, ὑπερνεφής. 96. Haec foede corrupta. Fundus glossarum 1296. 1512. 1833 est gl. δηναιά vel potius δαναιά· ἀχρεῖα καὶ ἄφορα δένδρα. Haec igitur in αἰηνά detorta cum in seriem recepta esset, coaluit cum altera optimae notae in confinio posita αἰηνές· αἰώνιον, βλαβερόν, primum hunc in modum, ut factum videmus in EM. 30, 22 αἰηνά· τὰ μικρὰ τῶν δένδρων καὶ ἄκαρπα· οἱ δὲ τὰ ξηρά. ἄλλοι ..... αἰηνές αἰώνιον βλαβερόν, deinde ut in Hesychio αἰηνά· τὰ μικρὰ τῶν δένδρων ἄλλοι δὲ αἰῆνες † αἰώνιον· βλαβερόν. Sed ulterius grassata labes. legimus apud Hesychium ἀηνά· δένδρα μικρὰ ἄκαρπα † ἀῆνες· ἀΐδιον, λαβρόν (λαμπρόν Suidas) ἄθλιον. Denique peius etiam haec in ἀείνη· δένδρον μέγα ἄφορον depravata sunt, et quod miror vel Salmasio imposuit nebulo noster, ut ἀείνας istas quas nusquam terra progenuit etiam δεῖνες sive δείνους appellari pro comperto haberet. At iam constat verba τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δεῖνες ficta esse ex οἱ δὲ τὰ ξηρά· ἄλλοι ...... Αἰηνές, quod addubitandi locus ne amplius datus sit, apponam verba Methodii ap. EM. 32, 26: Αἰηνές· τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχίλοχος· προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνὲς φέρων: — ἢ τὸ αἰώνιον· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι φαγεῖν τὸν ἀποθνήσκοντα. οὕτω Μεθόδιος. Simul hinc discimus Methodium Diogeniani integrioris, fortasse Pamphili, usum concessum fuisse. Denique Hesychii glossam δηναιά ipsa corruptae glossae αἰηνά explicatio τὰ ξηρά ap. EM. 30, 22 firmat. Nam qui a δάν δήν derivarent ἀρχαῖα interpretati sunt, qui a δανός, unde δανὰ ξύλα, τὰ ξηρά intellegere maluerunt, aliorum explanationem quae tamen exstitit nescimus. Cf. χροῦνα· τὰ ἄφορα δένδρα et σφέρτα. 97. ἀείοις· ἀκούοις cod. Mus., ἀκοίοις Ald. typotheta. ἀΐοις significari Sopingus vidit. Cf. 1251. 1276. 98. Viri docti conferri gl. 1359 iubent. Mihi in mentem venit ἀ εἰπών· φίλησον, cum meminissem Arist. Nubb. 1386 εἰ μέν γε βρῦν εἴποις. Atque εἰπών recte mihi divinasse videor, pro ἀ vero num πᾶ an μᾶ praestet dubito; certe πᾶς λεγόμενος μονοσυλλάβως κατὰ βρέφους προσφώνησιν Eustath. p. 428, 52. Dativus ab omisso ἐπιλέγεται pendet. 1300. ἀείρειν· ἐγεῖραι cod., ἀείραιεν· ἐγείραιεν Mus., ἀεῖραι· διεγεῖραι?

3. ἀγείρας cod., ἐγείρας Mus. Coni. ἐπάρας. Continua serie scr. Vossius. 4. πρόφερε cod., em. Apoll. 10, 22 et Mus. 6. Assentitur Cyrillus. ἐπαίροις Pearso, ἀπαίροις Wesselingus, ἀΐδροις· ἀπείροις Kusterus; ἀπόροις Bernhardyus Suid. I 1 p. 126, 11. Nisi legeretur infra ἀνειρῶν· ἀναπείρων, templassem ἀερίοις· ἀπείροις. 7. ἀείροιστον cod., ἀείρυτον em. Guyetus, ut C. 212. 9. Cf. gl. 759.

* ἀείριδας· κύκλους τοῦ ὅρμου
ἄειρον· ἄῤῥητον. ἀπαραίτητον. ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένον
ἄειρος· δυστυχής
* ἀείρων· κουφίζων
15. ἀείρω· ἄνω ὠθῶ
ἄεις τὴν γνάθον
ἄεισεν· ᾖσεν
* ἀεῖσσον· ἆσσον, ἐγγύς
ἀείσιτος· ὁ ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ Πρυτανείῳ δειπνῶν
20. ἀείστορες· ἄπειροι
21. ἀείσω· ᾄσω, ὑμνήσω
28. ἀεκαζομένη· μὴ βουλομένη
ἀεκαζόμενος· ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος. ἀναγκαζόμενος. ἀνιώμενος
30. ἀεκήλια· ἀκούσια. χαλεπά, ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι. βέλτιον δ' ἄν τις ἀποδοίη τὰ τεταραγμένα καὶ οὐκ εἰρηνικά, κατὰ στέρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης
ἀέκητι· ἀβουλίᾳ. παρὰ γνώμην
ἀέκοντα νέεσθαι· μὴ θέλοντα ἀναχωρῆσαι
ἀέκοντος· ἄκοντος, μὴ βουλομένου
34. ἀέκων· ἄκων, μὴ θέλων
22. ἄειται· ὑμνεῖται
ἄειτον· ταχύ
ἀειφόρος· ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ
25. ἀείφρουρος· ἀεὶ διαμένων [ἀειλάλης]
ἀειφυγία· τὸ εἰς ἀεὶ φυγαδεύεσθαι
ἀείχρηστος· οἶνος
* [ἀέλλης· κάσσα ἄκουσα.]
35. ἀεκασσεῖ· στερεῖται
ἀέκητι· ἀκουσιότητι

SCR. 14. λ 423. 20. Eur. Androm. 682. 21. Theogn. 4. 28. Z 458 teste schol. 29. σ 135. 30. Σ 77, teste Apoll. lex. 10, 1. 32. Σ 240. 33. Λ 430. 22. Pindar. Isth. Γ 27. (23. Φ 395.) 24. fr. 519 p. 204 Nck. 25. Soph. Ant. 891. 36. M 8 teste Apollonio.

ADNOT. 12. ἀνείρετον· ἀπαραίτητον Hesychius infra, ἄιῤῥον· ἄῤῥητον et ἄϊρος· ἐπὶ κακῷ Ἶρος ὀνομασθείς idem gl. 2093 et 2087, Apoll. lex. 18, 16. ἀειρόν — παραίτητον cod., em. Musurus et Guyetus. 13. ἀειρός cod., ἄειρος scripsi: cf. ἐνερμής· εὐτυχής. 15. ἄνω.θῶ cod., em. Mus. 16. ἀειςήν cod., ἀείτην· γνάθωνα Schrewelius, emendavi ut potui memor locutionis φυσᾶν τὴν γνάθον. 18. Confundit ἀΐσσον· ᾆσσον et ἆσσον· ἐγγύς. Ceterum ἐγγύς forsitan spurium sit. 19. Cf. A. Boeckh. C. J. I p. 322 Staatsh. I 255. 260. 262. 20. ἀείστορες legitur in Eur. Androm. 672, ubi ἀίστορες BC ἀνίστορες ABCEabcd: itaque non temptavi. 28. ἀασκαζομένη cod., em. Mus. Hinc usque ad gl. 34 ordo glossis Homericis septem intrusis turbatus est, quas Diogenianus non apposuerat. 30. ἀ.κήλια — πάθοι [ἀέκητι· ἀβουλία παρὰ γνώμην] βέλτιον cod., em. Mus. 32. ἀεκοντάκεσθαι cod., em. Coccejus. 22. ἀεῖται cod., ἄειται scripsi, cum emendationem certissimam ἄηται quominus reponerem ordinis alphabetici lege impedirer. Respicit Pindar. Isthm. Γ 27 Bgk. [IV 15 vulg.] 23. ἄητον verissime Hemsterhuisius, probante Lobeck. prolegg. p. 378. 24. Cf. 2187 ἀϊφόρος· ἀϊθαλής. Σοφοκλῆς. 25. ἀειφροῦρος cod. διαμένουσα? Deinde ἀειλάλης a Musuro in ἀειθαλής emendatum incuria typothetae sine detrimento in Aldina omittitur. Porsonem ap. Dobraeum ad Ar. Nub. 518 p. 267 Lps., qui ἀείφρουρος· ἀεὶ διαμένων, ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ legit coll. Cratin. Athen. XV p. 685 C, non sequor. 26. ἀειφύγια cod., em. Mus. Cf. Boeckh. C. I. I p. 254, 26. 27. Vide ἀδάπανον et ἄφθονοι. 27b. ἀέλλης. κάσσα, ἄκουσα Mus., qui postea tria haec vocabula delevit. Apparet scribam voluisse ἀέλλης κάσσα, ἄκουσα h. e. ἀέκασσα vel ἀεκασσαμένη. Cf. Γεκαθά (l. Fεκᾶσα)· ἑκοῦσα. 35. κεκαδεῖ· στερεῖ coni. Kusterus. Vid. gl. 1420. 36. ἀεκητί cod., em. Fixius ex Apoll. lex. Hom. 9, 31.

* ἄελλαι· ἄνεμοι, πνοαί ....

* ἀελλής· συστροφὴ ἀνέμου

* ἀελλήσας· κακοπαθήσας

* ἀελλάων· ταχέων

ἀέλ.ον· ἥλιον. Κρῆτες

* ἀέλιοι· οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες, [ἤγουν σύγγαμβροι]

[ἄελθρος· νοσώδης]

ἄελλα· συστροφὴ ἀνέμου, καὶ κονιορτός, ἀπὸ (τοῦ) ἀεῖν ὅ ἐστι πνεῖν

(*) ἀελλόπους· ταχύπους

ἀελλάδων ἵππων· ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ

(*) ἀελλόπος Ἶρις· ἡ ταχύπους. ἀφ᾽ οὗ καὶ ποδήνεμος

ἀελλές· ἀθρόον, καὶ ὁμόσε

ἀελλῇσι· πετομέναις

ἀελλῇσι θυμοῖς· ἀνυποστόλοις μετὰ παῤῥησίας

* ἀελίς· τάλαινα, ἀθλία

* [ἀελίσποντες· οὐκ ἐλπίζοντες]

ἀελλόθριξ· ποικιλόθριξ. ἡ πυρεωροὺς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἀέλλαν. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ

ἀελλός· μαινόμενος. καὶ ὄρνεόν τι

ἀελπέοντες· μὴ ἐλπίζοντες

* ἄελπτον· ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον. δεινόν. αἰφνίδιον

ἄελπτοι· δεινοί. καὶ ‚ἄαπτοι‘. Αἰσχύλος Πρωτεῖ

* ἀελπές· ἀνέλπιστον

* ἀελλεῖ· φιλεῖ. κολακεύει

* ἀελλῶν· στρέφων, ὀπτῶν. ποικίλων

* ἀελπάρεα· δεινά

* ἀελλῶδες· μετὰ ἀνέμου ὀμιχλώδους

SCR. 38. Γ 13. 45. 47. Θ 409. 46. OT. 467. 53. fr. 270. 55. Herod. VII 168, teste Suida. Ad Π 310 refert Pearso vol. II p. 725, 1 ἀέλποντες coniciens. 57. fr. 209.

ADNOT. 39. ΑΘΛΗCΑC Kusterus. 40. Cf. 1346 et EM. 20, 1 ubi recte ἀελλάδων. 41. Supra legimus gl. 103 ἀβέλιον· ἥλιον. Κρῆτες. (cf. Ahrens II p. 502). Hinc possit haec glossa transmigrasse videri. ἀέλον codex, quod cum ordo non admitteret ἀέλ.ον scripsi. 42. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 147. 43. Non expedio. 44. ἀπὸ ἀεινοσεῖ cod., ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νοσερόν τι πνεῖν Mus., emendandum ex Apoll. lex. 9, 27. Cum his cohaeret gl. 1347, ut ex eodem Apollonio 9, 30 καὶ ἀελλόπιος Ἶρις ἡ ταχύπους patet. 46. ἡδυπόδι cod., em. Mus. 47. ἡ cod. ut videtur, em. Kuster. ποδίνεμος cod., em. Mus. Cf. 1344. 48. ἀολλές suadent Albertus et Fixius col. 756 A, at Hesychio favet EM. 20, 3. 49. πετωμέναις codex. 50. ἀελλησιθύμοις Bekk. 348, quod placet. 51. δειλή? Coray. Atact. II p. 30. 52. ἀελπιστοῦντες em. Lobeck. parerg. p. 620; pertinet ad gl. 1355. 53. πυρεωροὺς cod., πυῤῥοὺς Guyetus Valcken. Adon. p. 243, πυκνοὺς Albertus, παρηόρους Palmerius et Toupius, παρέωρους Scaliger., παραιώρους Iunius. Harum coniecturarum nulla satisfecit Nauckio tragg. p. 153. Mihi sub ἡ πυ latere ἤτοι videtur. 55. Tuetur Lobeck. Phrynich. p. 569 Buttm. Gr. Gr. II p. 363, sed praeoptaverim ἀελπτέοντες· ἀελπιστοῦντες, οὐκ ἐλπίζοντες ex EM. 20, 22. 56. Ordo poscit ἀελπτέα καὶ ἄελπτον κτλ. ex Apoll. lex. 10, 27, neque interpretationes adiectae permittunt, ut ad Soph. Ai. 648 a Suida laudatum h. l. respici credas. αἰφνήδιον cod., em. Mus. 57. ἄελπτοι natum est ex ἄεπτοι. „Aeschylus aut ἄεπτοι aut ἄαπτοι dixisse videtur, atque quae ex Homerico χεῖρας ἀάπτους nota est scripturae varietas, fortasse similiter in Aeschyli Proteo exstitit.“ Nauck. tragg. p. 55. ἄεπτον· ἰσχυρόν παλαιόν C. 212. 58. ἀελπτέα coni. Angli HSt. editores e Didymo ad ε 408. Sed ἀελπτές (l. ἀελπτέ....ς)· οὐκ ἐλπίζοντες, οὐ θαῤῥοῦντες C. 212: pertinet igitur ad 1355. 59. 60. Lobeckius rhem. p. 113 formam ἀείλω praestare reliquis ἀϊλῶ et ἀείλλω putat. 60. ποικίλων cod., ποικίλλων coni. Musurus, frustra: priores enim explanationes ad αἰόλλων, posterior haec ad αἰόλων pertinent. Vid. Apoll. lex. 15, 29—34, unde patet, quid ὀπτῶν sibi velit. De στρέφων cf. gl. 101. 61. ἀελπέα coni. Kusterus. Lego ἄεπτα· ἄρεια, δεινά, ut 1357. 62. ἀελλόβης· μετὰ ἀνέμου ὀμίχλων C. 212 fol. 6.

ἄεμμα· τόξον. ἱμάτιον
. . α ἔμπεδον· βέβαιον
65. ἄεν· ἔπνει
ἀεννάασθαι· καταντλεῖσθαι
ἀεννάοντα· ἀεὶ ῥέοντα
ἀένναος· διαρκὴς ἀεί. ἢ ἀεὶ θάλλων
* ἀένδητος· ἔπνει
70. ἀεννάου· ἀεὶ οὔσης. ἀεὶ ῥεούσης
ἀέντε· πνέοντες
ἀέντιον· Αἰγύπτιον σμυρνίον
ἀέξειν· αὔξειν
ἀέξετο· ηὐξάνετο
75. ἀέξων· αὔξων. ἢ ἔχων
ἀέοισι· κωμήταις
ἀεπάσιον· ἀσμένως χαίροντα
ἄεπται· ἀκούεται
ἄεπτον· ἰσχυρόν. ἀοίκητον
80. ἀεργηκότες· ἀργοί, ἀναπαυόμενοι
ἀεργηλόν· ἀργόν
ἀέργυγον· καθέδραν. οἱ δὲ τάγηνα
ἀέρδην· ἄνω. ἢ φοράδην
* ἀεργός· ἀργός. ἢ κακοῦργος
85. ἀερέθονται· αἰωροῦνται, κρέμανται
ἀερήϊον· ἀμέτρητον. πολύ, ἀερῶδες
ἀέρης· ἄρης, βαστάσης
ἀερθείς· μετεωρισθείς
ἄερθεν· ἤρθησαν, ἀνέστησαν, ὥρμησαν
90. ἀέρθη· ἐπήρθη
ἀερία· ὁμίχλη, παρὰ Αἰτωλοῖς. Θάσον τε τὴν νῆσον, καὶ Αἴγυπτον, καὶ Λιβύην, καὶ Κρήτην, καὶ Σικελίαν, καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ Κύπρον οὕτως ἐκάλουν
Ἀερίδες· Μέλισσαι

SCR. 66. Callimach. hymn. Dian. 10. 67. υ 109. 68. Hiob XIX 25 vol. II p. 16. 70. Hesiod. opp. 593. 71. Ε 526 teste Apollonio 10, 4. 73. Μ 214. Callimach. hymn. Iov. 95. 74. κ 93 teste Apollonio 11, 7. 75. Ρ 139. 77. ε 397. 83. Aeschyl. Ag. 220. 84. Ι 320. 85. Γ 108 sp. Φ 12. 88. ϑ 375 μ 432. 89. Θ 74 spur. 90. τ 540.

ADNOT. 63. Cf. Lobeck. Path. El. p. 415. — „Quando ἱμάτιον notat, est pro ἕμμα. Sic infra ἕμμα· ἱμάτιον" ALB. Immo (Creticum) pro Γέμμα ut adnotat Fixius ad HSt. col. 1245 B. 64. Scripsi pro δέμπεδον, nisi praestat δ' ἔμπεδον ut legitur Il. Ο 683. 66. αἰονάασθαι recte Kusterus, nisi quod αἰονᾶσθαι dedit. 69. ἀένδητος cod., ἀένδητος Mus., ἄεν· ἄητο Coccius, ἄεν δέ τοι Pearso: possis etiam ἀέλλεται· πνεῖ ex EM. 20, 1. 72. „Vox Aegyptia videtur Iablonskio Opp. 1, 11 cuius origo vera latet" Dahler. 76. κομίταις cod., κομήταις Mus., κοσμήταις Phav. 43, 44. Lego οἴοισι· κωμήταις, nam οἴη est κώμη. Cf. Boeckh. Staatsh. II p. 713 ed. 2. Iidem ἀγυιῆται appellabantur teste EM. Cf. οἰάταν· κωμήτην, οἶαι γὰρ αἱ κῶμαι et οἰητᾶν· κωμητῶν. Aliorsum ἀέτεας spectat a Kustero allatum. 77. ἀζπάσιον em. Guyetus. 78. ἀΐεται innui Kusterus, ἄεται (gl. 1418) HSt. arbitrabantur. 79. ἀπτόν cod., ἄεπτον Cyr. 171. 212. Lobeck. Path. El. p. 247. ἀοίκητον cod., ἀοικτον Pergerus, ἀνίκητον HSt. ἄθικτον verissime Abreschius. 82. ἀέργυλον Hemsterhusius ad Hes. I p. 1420, 16: ἐργύλον· ζάτην. Ἴωνες, q. l. e nostro τάγηνον reponere vult. imo vero hoc ipsum τάγηνα vitiosum esse inde manifestum est quod accusativus singularis numeri requiritur. 83. ἀεργήν cod., em. Sopingus. 84. Cf. Λαοργός. 87. ἀείρης· κτλ. vel ἀερεῖς· ἀρεῖς, βαστάσεις HSt. col. 1042 C, ἀερῆς· ἀρῆς vel ἀέρσῃς· ἄρῃς Fixius col. 763 A. Voluitne ἀέρσῃς qua forma Panyasis usus est? 91. Θάσσόν τε cod., em. Mus. Pro Σικελίαν malim Θεσσαλίαν; Αἰθιοπία = Αἴγυπτος. De re cf. Stephan. Byz. 306, 20. 44, 13. 415, 4. 384, 11 ed. Meinek. Aeschyl. Suppl. 71. 92. ἀκρίδες hariolatio Brunonis. Μέλισσαι pro μέλισσαι scripsi.

ἀέριπον· οὐ περιειργόμενον
ἀεροβατεῖν· εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν
95. ἀερόεν· μέλαν. βαθύ. μέγα
* ἀέρον· ἀπεδερμάτουν
* ἀέρος εἶδος· ἰός, καὶ ὄροβοι
* ἀεροδέστερα· ἀφανέστερα
ἀεροκέλαδοι· πιτνοκάμπται
1400. ἀερολέσχης· ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν, κομπηγόρος
Ἀέροπες· ἔθνος, Τροιζῆνα κατοικοῦντες. καὶ ἐν Μακεδονίᾳ γένος τι. καὶ ὄρνεά τινα
ἀεροπός· κοχλίας
ἀερός· ἀναιδής
* ἀεροβλεῖ· τείνει
5. ἄερσαν· τὴν δρόσον. Κρῆτες
ἀερσίποδες· ταχύποδες, ἐλαφρόποδες
ἀερσίπους· ταχύπους
ἀες· τητόν. αὔριον. Βοιωτοί
ἀέσαι· [ἄῆσαι] κοιμηθῆναι. κατὰ στέρησιν τοῦ ἶσαι, ὅ ἐστιν ὁρμῆσαι
10. ἀέσαμεν· ἐκοιμήθημεν
ἀεσίφρων· ματαιόφρων, ὁ κούφας ἔχων τὰς φρένας
ἀεσιφροσύνῃσιν· ἀνοίαις
ἀεσίμαινα· ἡ τοῖς πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη. θαλάσσης δὲ τὸ ἐπίθετον
ἄεσις· πόνος. βλάβη
15. ἀέσκοντο· ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο
ἄεται· πόλις

SCR. 93. Lysias π. τ. σήκου p. 283 (7, 28), teste Harpocratione. 94. Plat. Apol. p. 19 C. 95. Itane leg. pro ἠνεμόεν in Soph. Antig. 354? 96. τ 421. (1404. μ 431.) 6. Γ 327. 9. ο 40. 10. γ 151. 11. Υ 183. 12. ο 470.

ADNOT. 93. ἄερκτον HSt. (Lob. paral. p. 36), atque hoc suadet ἄερκτον· ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν καθορώμενον Λυσίας Harp. 7, 3 Suid. Bekk. 347, 4. Habet tamen etiam Vossii ratio ἀέριπον· ...... (Suid. ἀερσίπους) † ἄερκτον· οὐ περιειργόμενον quo defendi possit. 94. ἀεροβατεῖ Cyrillus. 96. Δέρον Kusterus corrigendum esse vidit, ἀπεδερμάτουν pro ἀπεδερχάτουν (cod.) Vossius. Fortasse h. l. proverbium δέρα δέρειν notatum erat, quo de Eustath. 1215, 54 Bernhard. Suid. I 1 c. 116, 2. 97. ἀεροειδής· ἰοειςκαὶ ἔρεβος et ἀεροειδέος· Διός καὶ ἐρέβου coni. Toupius. Locus corruptissimus necdum persanatus. 98. ἀερωδέστερα em. Mus. Si recte conicio εὐρωδέστερα legendum esse praecedens etiam glossa, quam fuerunt, qui ad αἶρα referrent, huc transmigraverit e vocabulis ab εὐ incipientibus corrigique possit in εὔερος· εἶδος οἰός, οἱ καὶ ὄρσοι. 99. πιτυοκάμπται „papiliones" Palmerius. Minus arridet Hemsterhuisii opinio ad Lucian. Prom. c. 7 p. 36 prolata. 1400. κομψηγόρος Schleussnerus recte, nisi mavis κομπηρός. 1. Τρύζηνα cod., em. Mus. Schneider. Arist. HA. IX 13 vol. IV p. 99. Munker. et Verheyck. ad Anton. Lib. c. 18. 3. ἀειρός· ἀναιδής Albertus. λιρός coni. Kuster coll. EM. 562, 40. Recte. Λιρός· ἀναιδής C. 171. 4. ἀεροβατεῖ? an pro ἀναροιβδεῖ· ἀναπίνει, διαπτεῖ. Cf. ῥοβδεῖ et ῥοβλεῖ. 5. Praeter Ahrens. II p. 51. 117 et Lobeck. rhem. p. 73 n. 4 conf. HSt. c. 771 A, qui ἀέρσαχος e VVLL. afferri adnotat. Huc pertinet ἀείραχος· ἡ ἔλαφος παρὰ Κρησίν Suid., quo de disputat Koen. Greg. p. 593. Catulis a rore fieri denominationem res ex Aristophane Byzantio nota. 8. ἀεςτητόν cod., ἄας· εἰς αὔριον· Βοιωτοί gl. 21, ἄες· ἐς τὸν (imo τὴν) αὔριον Pergerus. Latet aliud quid, siquidem recte conicio αὔριον Βοιωτοί glossae 21 debere originem. Itaque ἀες· τητόν scripsi, quod si ad gl. 1419 referendum erit, licebit emendare ἀετές· τητινόν. 9. ἀέσσαι cod. Mus., em. ex Apoll. lex. 10, 16 Hes. συνδέσαι C. 171. ἄῆσαι proscripsi, ἀναπνεῦσαι Eustath. 1202, 25. ἐᾶσαι cod., ἶσαι ex Apollonio 10, 19 restitui. Sub finem excidisse verba Apollonii ἐπεὶ οἱ κοιμώμενοι τοῦ ὁρμητικῶς ἔχειν ἀπέχονται sic in brevius contracta ἐπεὶ οἱ κοιμώμενοι ἀπέχονται τοῦ ὁρμᾶν e gl. 1130 ἀέχοντο· ὥρμων quae nulla est apparet. 10. ἀέσσαμεν cod., em. Fixius ex Apoll. lex. 10, 17 EM. 20, 11. 11. ἀεσσίφρων cod. Eustath. 1319, 19, em. Toupius. 12. ἀεσσιφροσύνισιν cod., ἀεσσιφροσύνῃσιν Mus., em. ex Apoll. lex. 11, 16. 13. ἀεσσίμαινα cod., ἀεσίμαινα ordo literarum postulabat. Probat Lobeck. prolegg. p. 36. 14. ἄνεσις· τόνος Kusterus ad Suid. I 1 c. 117, 2, perperam. 15. ἀέσκον· τὸ κτλ. voluisse Lobeck. rhem. p. 4 videtur. Sed videsis αἰέσκοντο. 16. Possis ἄστε'· πόλεις (ω 267), sed verum videtur ἀ ἔται· πολῖται, quod vide.

ἀέτας· πόρπας, περόνας
ἄετε· ἀκούσατε
ἀετέα· τὰ τῷ αὐτῷ ἔτει γεννώμενα
20. [κεκ]αδῆσαι· στερῆσαι
* ἄετο· ἐσίετο. διέπνει
ἄετμα· φλόξ
ἀετμόν· τὸ πνεῦμα
ἀετόνυχες· βοτάνη
25. ἀετός· τοῦ τροχοῦ τὸ κατὰ τὴν κνήμην ἑκάστην σιδήριον. καὶ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις. καὶ βοτάνη τις ἐν Λιβύῃ φυομένη
ἀετώσιον· λύπη μεμιγμένον.......
* ἀετταλαίουσι· χαλεποῖς, δεινοῖς
ἀεφανέων· λαμπρῶν
ἀεχῆνες· πένητες
30. [ἀέχοντο· ὥρμων.]

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ.

ἄζα· ἄσβολος. κόνις. παλαιότης. κόπρος ἐν ἀγγείῳ ὑπομείνασα
ἀζαλαί· νέαι καὶ ἁπαλαί
ἀζάλη· νήνεμος γαλήνη
* ἀζα[λ]ές· πολύπνουν. καὶ ὀλιγόπνουν
35. * ἀζαλέας· ξηράς
* ἀζαλέην· ξηράν
* [ἀ]ζαλέον· ἄγαν ζέον, θερμόν, [ἢ ξηρόν]
* ἀζαλέοιο· ξηροῦ
ἀζάνθη· ἐξηράνθη
40. ἀζάπα· πτισάνη
ἀζαραπατεῖς· οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ Πέρσαις
ἀζάτη· ἐλευθερία
ἄζα· υτός· παλαιότης. καὶ κόνις

SCR. 26. Ibyc. fr. 50 Bgk. (cf. Philol. III 381, Nauck. observ. crit. p. 3 adnot.) 27. ο 399. 35. Λ 494. 36. Η 239 teste Apollonio. 38. Υ 491.

ADNOT. 17. Cf. ἐνετῆσι· περόναις — ἢ πόρπαις, unde degeneravit etiam ἀνειέτησι· πόρπαις ἢ φίβλαις. 18. Cf. 1378. 19. Conferunt οἰετέας αὐετῆ αὐτοετές et ὑετής (ὑετής corr. Lobeck. Path. El. 362). Plura vide ap. Reiff. ad Artemidor. onirocr. II 20 vol. II p. 349, 9 et Lobeck. l. l. et p. 43 diss. I 1 § 6. 20. ἀλῆσαι cod., emendavi ope Hesychii κεκαδῆσαι· — στερῆσαι. Cf. 1335. 21. Lobeck. rhem. p. 4 ἄετο· ἔπνει medio vocabulo omisso. ἰσίετο cod., ἐσείετο Sopingus. 22. Eadem EM. 20, 10. Cf. Lob. paral. 394. 23. φλόξ. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα EM. 20, 10. ἀετμός tamen ἐγκρίνει Lobeck. Path. El. p. 415. Paralip. p. 433 (394). 24. ἀετώνυχον alias „leontopodium". 25. τὸν κνῆμον ἕκαστον cod., τῶν κνημῶν τοῦ τροχοῦ ἕκαστον σιδήριον EM. 20, 57, em. Heinsius e Polluc. Α 145 τὸ δ' ἐφ' ἑκάστῃ κνήμῃ σιδηροῦν ἀετός. γείσοις cod., γείσσοις Mus. Codicis scripturam restitui. Cf. Anth. Pal. p. 640. Herbae Libycae mentionem facit Pamphilus ap. Galenum de simpl. med. facult. 6 t. XIII p. 145 A. 26. οἱ δὲ οὐ κατὰ προαίρεσιν add. EM. 20, 13. ἀετασία· λύπη male Suid. Zonar. c. 51. 27. ΛΕΥΓΑΛΕΟΙΣΙ egregia Ruhnkenii est emendatio. 28. Legunt ἀειφανέων. 29. Vide nos in Philolog. III p. 448. 30. ἀίσσοντο Alberti coniectura cur reicienda sit dixi ad gl. 1409. 31. ἀπομείνουσα cod., ὑπομείνουσα em. Phav. Sub finem ξηρασία· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγγείῳ ὀλίγον ὑγρόν. οὕτω Πραξιφάνης addit Bekk. 348, 14. 32. ἀζάλαι cod., em. C. 171. 212. 33. ἀζάλης coni. Fixius e Cyrillo Dresd. γαληνή idem. 34. „Quid illud sit, minus liquet" Valcken. Theocr. Adon. 224 A. λ delendum esse docent gl. ζαής et ἀζαέν· πολύπνουν Cyr. Dresd. 35. ἀζαλέασι cod. Mus., em. ed. Hagen., ut Cyr. Bremensis. 36. ἀζαλείην cod., em. ex Apoll. 11, 23, et ita edidit Alb. 37. ἀζάλιον· ξηρόν, ἢ ἄγαν ζέον Bekk. 348, 16. Lego [α]ζαλεόν (ζα — ἀλεόν). ἢ ξηρόν proscripsi; haec enim verba post factam demum depravationem addi poterant. 39. ἀδιάνθη· ἐξηράνθη C. 171 aeque bene. 40. ἀζαπᾶ cod., ἀζάπα Mus., ἀζάρα· πυρίτη ἢ πτυσάνη Cyr. Dresdensis quod praestat coll. ἀθάρα. πτησάνη cod., πτισάνη Mus. 41. Ἀζαραπάται mavult Hemsterhuisius coll. Ctesia ap. Phot. cod. 72 p. 42, 21 ed. Bekker. „καὶ γίνεται Ἀζαβαρίτης αὐτῷ Μενοστάνης". 42. Meurs. et Ducang. Gl. Graecob. ἀζάτος. 43. ἀζαυτός cod., ἀζατός Salmas. Emendavi ita ut υτός corruptum relinquerem, sub quo utrum ῥύπος an ἰός lateat affirmare non ausim. παλαιστής cod., emendavi ope gl. 1431.

ἀζαχές· οἱ μὲν σκληρὰ καὶ χαλεπά, παρὰ τὸ ἀζαλέον. οἱ δὲ ἀδιάλειπτον
45. ἄζειν· στενάζειν, ἢ 45ᵇ ἐκπνεῖν διὰ στόματος
ἀζεινοί· κύκνοι, ταῖς πτέρυξιν ἀπολαμβάνοντες ἀέρα
ἀζείρει· ξηραίνει,..... ἀζαίνει
ἄζειρον· ἀποίκιλτον......
* ἄζερος· ἀγαθός
50. ἀζείρου· ἀζώστου. ἢ πολυζώστου
* ἀζένα· πώγωνα. Φρύγες
* ἄζενον· γενειῶντα
(*) ἄζετον· ἄπιστον. Σικελοί
* ἄζεο· ἐντρέπου, σέβου, εὐλαβοῦ
55. Ἀζειῶται· ἔθνος τῆς Τρωάδος. Σοφοκλῆς Συνδείπνοις
ἄζεο· [ἀζέω] ἐντρέπου, αἰσχύνου
ἄζεσθαι· σέβεσθαι
ἀζέσιμοι· κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἐναπολαμβάνοντες.....
ἄζετο· ἐνετρέπετο. ἐξηραίνετο, ψιλῶς. ὡς·
Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
καί — καταζήνασκε (δὲ) δαίμων·
δασέως δὲ ἁγιάζεται, καὶ ἅγιον ἡγεῖτο, καὶ ἐσέβετο·
Ἀλλὰ γὰρ οὐ (δὲ) θεὸν μέγαν ἄζετο
60. ἀζεχές· ἀδιάλειπτον
ἀζεχής· οἱ μὲν σκληρός, καὶ χαλεπός....
* Ἀζείδαο· Ἀζέως παιδός
ἄζη· ξηρασία. κονιορτός. εὐρώς
* ἀζαῖα· φθονερά
65. ἄζηλοι· ἄτιμοι. ἀμίμητοι
ἄζημοι· πνοαί

SCR. 45. Soph. fr. inc. 890, Nicochar. fr. inc. II vol. II 2 p. 846. 55. fr. 147 p. 130 Nck. 54. 56. *E* 830 — ι 478. 57. Theogn. 280. 59. *Δ* 487 λ 587 *B* 434. 60. *Δ* 435 σ 3. 62. *B* 513. 63. (ἄζῃ) χ 184 teste Apollonio.

ADNOT. 44. ἀζαχ.., οἱ — παρὰ τὸ ζαλεόν cod., ‚*literae deletae procul dubio fuerunt* εις' Schow. p. 23. Emendandum videtur ἀζαχέα vel ἀζαχῆ : ἀζαχές scripsit Musurus, qui num recte ἀζαλέον scripserit dubito, cum παρὰ τὸ ἄδην legatur in EM. 22, 47. Possis et παρὰ τὸ ζάλ. 45. Σοφοκλῆς add. Bekk. 348, 17. ἄζειν iure defendunt Angli HSt. editores a VVDD. coniecturis αἰάζειν et ὤζειν. 45ᵇ. οὕτω Νικόχαρις add. Bekk. 348, 18, unde patet duas glossas Diogeniani ab Hesychio conflari in unam. ἄζειν (ἀζέειν Tittm.) ἢ ἀζεῖν τὸ στόμα (l. τῷ στόματι Eustath.) ἀθρόως προσπνεῖν θερμόν EM. Zon. Eustath. 983, 63. 46. ἀζηνοί cod., ἀζεινοί secundum ordinem Vossius. Cf. 1458. 47. ἀζειρεῖ cod., ἀζείρει C. 212. Suid. Zonar., qui ἀζείρει· τὸ ζέει. ἀζήρει δὲ τὸ ξηραίνει explicant. ξαίνει cod., ἀζαίνει scripsi. Vid. Lob. rhem. 239. 48. -ζειρὸν γὰρ τὸ ποικίλον. ἢ τὸ ἄχρωστον pergunt C. 212 EM. 22, 56 Suid. Zon. Inde ἄζειρον pro ἀζειρόν restitui, cum Salmasio. 49. ἀζερός Cyr. Dresd. ἄζειρος corr. Albertus. Conicio ἀζηρός· αἰθός. 50. ἀζειροῦ cod., em. ex EM. 23, 1 Zon. c. 65 (Salmas.). 51. ἄζενον cod., em. Kusterus ex Herodiano ap. Bekk. 348, 21 EM. 22, 36. Hinc epistolae ab Hesychio praemissae nonnihil ponderis accedit: spuriam enim hanc glossam esse, genuinam 1455am praecedentem, ex ordine literarum apparet. 53. Non expedio; ordo ἄζειτον postulat. Num *ἀζητόν· ἀγητόν? 55. σὺν δείπν$^{\omega}$ cod., em. Boeckh. Staath. II p. 665 Meinek. Steph. Byz. 32, 3, quamquam Musuri quoque συνδείπνῳ nonnihil habet auctoritatis. 56. Delebat Sopingus; ἄζου vel ἄζευ coni. Albertus refragante ordine. Fortasse ex Apoll. 11, 27 leg.: ἄζεο· „ἄζεο σῷ (ἐνὶ οἴκῳ)" ἐντρέπου. 58. Cf. 1446. 59. Est Apollonii lex. 11, 19—31 locus in brevius contractus. δὲ — δὲ om. cod., addidit Musurus. 61. χαλεπότητις cod., em. Mus. 62. Ἀζ.δα., cod.; em. Mus., qui literas ita delevit ut amplius agnosci non possent. 63. εὐρῶς cod., εὖρος pessime Musurus: em. Guyetus. 64. Ordo ἄζηλα vel ἀζηλία admittit. ἄζηλα· φθαρτά coni. Toupius, ἄζηλα· φθονερά HSt. editores: ἀζηλία· ἀφθονία amplecti malim. 65. ὑβρισταί C. 171. 212, ἐξουδενώμενοι C. 63 addunt. 66. ἄζιμοι· προαί cod. ἄζημοι· πνοαί gl. 1473 et Musurus.

Ἀζηνία· δῆμος Ἱπποθοωντίδος φυλῆς
ἀζῆρις· τοῦ ἁρματίου ξύλον μετὰ....
Ἀζησία· ἡ Δημήτηρ. ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς
70. ἀζῆται· οἱ ἐγγύτατοι τοῦ βασιλέως
* ...αζήνασκε· ἐξήρανεν
ἀζηχές· διηνεκές, ἀδιάλειπτον. μεγαλόφωνον. ἰσχυρόν
* [ἄζημοι· πνοαί]
ἀζήωρα· ταχέα. πυκνά
* ἄζομαι· αἰσχύνομαι
75. ἀζοίμην· ἀγανακτοῖμι. Εὐριπίδης Δίκτυϊ
ΑΖΟΜΕΝΗ· ξηραινομένη. ἐντρεπομένη
ἀζόμενοι· σεβόμενοι
ἄζον· μέλαν. ὑψηλόν
ἄζοξ· ὕλη
80. ἄζυγα· ἄζευκτον. Ἀρχίλοχος
ἄζυγες· ἄζευκτοι, μονάζοντες
ἄζυμα· τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης, ὃ καλεῖται προζύμη
ἄζω· ξηραίνω
ἀζωλεῖ· ἀγανακτεῖ
85. ἄζωπες· αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας
Ἄζωρος· ὁ εὔκρατος οἶνος. καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς Ἀργοῦς
ἄζωστος θώραξ· ἄνοπλος, ἄστολος
ἀζῶτες· οἱ μὴ εἰς τὰ συνεστῶτα παρόντες
ἄζωτον· ἀβίωτον
90. Ἄζωτος· ἔθνος Συρίας καὶ πόλις.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Η.

ἄη· ἔπνει, ἐφύσα
* ἄγκε· ἤγαγεν
[ἀῆδα· λείαν, λάφυρα]
ἀηδέομεν· κοπιῶμεν
95. ἀηδές· στυγνόν. λυπηρόν
ἀηδής· κοπιώδης. ὀχληρός
ἀηδῆσαι· κοπιάσαι, καμεῖν
ἀηδόνα· ᾠδήν [εὐφροσύνην]

SCR. 67. Aeschines Ctesiph. § 139 teste Harpocr. 7, 9. 69. Soph. fr. 891 p. 269 Nck. (Cf. Didym. p. 397.) 71. λ 587. 72. Δ 435 σ 3 teste Apoll. 11, 32. 74. Ζ 267. 75. fr. 350 p. 369. 76. Δ 487. 77. Α 21. 80. fr. 156 p. 571 ed. Bgk. 81. Eur. Med. 673. (82. 1 Cor. V 7.) 84. Vid. 75. 90. Herod. Β 157. 91. ξ 458 teste Apoll. 11, 34.

ADNOT. 67. Ἱπποθεῶντιδὲ cod., em. Mus. Ἀζηνία scripsi auctore Meinek. Com. III p. 123. 68. 69. Coniuncta ξύλον μετὰ ἀζησία separavit Musurus. ἀζηλίς e Polluce scribi vult Heinsius; μετὰ τοῦ ρ̄ Pergerus, μέγα Albertus. 70. Ἀζηρκάται suasit Hemsterhusius. 72. ἀζηλές cod., em. Musurus. ἀδιεχές pro διηνεκές, ut est in schol. Odyss. σ 2, Apoll. lex. 11, 32, Eustath. 1834, 1. 75. ἀγανακτοίμην cod., em. Nauck. Δικτύου cod., em. Mus. 78. ἀζόν et serie commendatur et affinitate vocabuli αἰθόν. Quominus ἀζόεν· μέλαν ψολόεν scribamus obstat gl. 1824 αἰζάων· δροφῶν ὑψηλῶν et ἀσβολθέν, unde patet HSt. editores col. 785 A rem acu non tetigisse scribentes ἀδρόν· μέγαν ὑψηλόν. ἀζηλόεν· μέλαν Suidas C. 212 m. sec. Zonar. 55 cod. DK., ἄζηλον cod. A. 79. Sedem glossae fortasse depravatae esse ἄξος· ὕλη, Μακεδόνες vidit Heringa. 80. ἀζυγία cod., em. Salmasius. 84. Suspectum quamvis recte sit formatum ab ἀζωλή. Huius enim loco in C. 171 ἀζυμεῖν· ἀγανακτεῖν, in C. 212 ἀζοίμειν· ἀγανακτεῖν comparent, quae detorta esse ex 1475 vix dubium videbitur. 85. Immo οἱ ξηροί, nisi mavis ἀζώπιδες. 88. ἀζῶτες, quod Lobeck paral. p. 260 non satis tutum iudicaverat, p. 514 ‚discinctus' interpretatus incorruptum esse pronunciat coll. Hesiod. Εργ. 343. 91. ἔφησα cod., em. Mus. 92. ἄηγε HSt. Forte ἄγη· ἐάγη vel ἀγνῆκε coll. Ahrens II 284. 337 et gl. 647. 93. Ληΐδα recte corr. Voss. 96. ὀκνηρός cod., μοχθηρός Cyr. Dresd., ὀχληρός Coray. 98. ἀηδόλα· ᾄδην cod., ex EM. 23, 39 emendari posse vidit Pearso. εὐφροσύνην ad ἠδόνα spectare patet ex Hesychio ἠδόνες· εὐφροσύνη.

* ἀηδών· εἶδος πετεινοῦ
1500. ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι. καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ λωτίνας ἀηδόνας που ἔφη
ἀηδονεῖον· ὁ τόπος ἔνθα ᾖδον αἱ....., ἐργαστήριον
ἀηδόνειος· ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον· ἐπὶ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον
ἀηδονιδεύς· ἀηδόνος νεοσσός. [καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ
Ἀήδων· ἡ Ἀθηνᾶ, παρὰ Παμφυλίοις
5. ἄηττον· συσπαστὸν ἐγχειρίδιον, παρὰ Ταραντίνοις
ἀηθεῖν· μὴ εἰθίσθαι. μὴ νοεῖν
ἀήθεσκον· ἀσυνήθεις ἦσαν
ἀήθης· ἄγριος. ἀτριβής
ἄημα· πνεῦμα, φύσημα
10. ἄημεναι· πνεῦσαι, πνεῖν
ἀήμενοι· πνέοντες
[ἀηνά· δένδρα μικρὰ ἄκαρπα]
[ἀῆνες· ἀίδιον. λάβρον. ἄθλιον]
ἀήρ· ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος
15. ἀῆρες· καῦμα. ὁμίχλη
ἀήσυλα· παράνομα, ἁμαρτωλά, οὐ καθήκοντα
ἀήσυρον· κοῦφον, ἐλαφρόν
ἀῆτας· πνοάς

SCR. 1500. fr. 560 Nck. et fr. inc. 923. 2. Nicochares in Comic. vol. II 2 p. 846. Aeschyl. fr. 283 Nck. 3. fr. 155 p. 571 Bgk., qui ἀηδόνος· νεοσσός scribit. 7. *K* 493, q. l. ἀήθεσσαν cod. Vindob. 39, ἀήθεσσον Vind. 5. 176. Falsa de Hesychio refert Spitznerus. 9. Soph. Ai. 673. Callimach. h. Dian. 55. 10. *γ* 176. 13. Archil. fr. 37 p. 544 Bgk. 15. *E* 864. 16. *E* 876. 17. Incertum quem Homeri locum spectet Apoll. lex. 12, 6. 18. *Ξ* 254.

ADNOT. 1500. Ἰδύποδι — λοτίνας cod., em. Mus. Ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν. ἔστι δὲ καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου Bekk. 349, 3. 1. ἀηδονίς· τόπος ἔνθα ἡδοναί. ἐργαστήριον codex, ᾖδον καὶ ἐργαστήριον coni. Musurus. Codex suadet ut emendemus ᾖδον αἱ —. Iam vero cum gl. 1503 verissima sit emendatio Valckenarii ἀηδονιδεύς, neque gl. 1502, admissa lexicorum veterum lectione ἀηδόνειος vel ἀηδόνειον, amplius mendi suspicionem moveat suoque loco posita compareat, manifestum est ἀηδονὶς τόπος hunc in modum emendandum esse ut substantivorum περιεκτικῶν terminatio vocabuli radici adnectatur. Lego igitur ἀηδονί· ὁ τόπος (h. e. ἀηδονεῖον) ἔνθα ᾖδον αἱ .... — Ἐργαστήριον, pro quo in promptu est Ἐργατῖναι, si recte habet, interpretor *lupanar, opificinum.* Sic Ἀηδόνιον ap. Alciphr. III 5 Eustath. 992, 21 meretriculae nomen, et Liban. I p. 18, 3 ed. Reisk. prostibula *Sirenes cantantes* appellat. 2. ἀηδόνων cod., emendavi e Bekk. AG. 349, 6—10. Minus recte Bernhardyus Suid. I 1 p. 127 coni. ἀηδόνιον ὕπνον· ἐπὶ τῶν ὑπνούντων ἐλάχιστον, ἐπεὶ διὰ λύπης τὸ σφοδρότατον αἱ ἀηδόνες ἀγρυπνοῦσιν. Nam novissima verba respiciunt ἀηδόνιον γόον. Ἐπὶ μὲν — ἐπὶ δὲ etiam in gl. 1536 obvium. 3. ἀηδονιδεύς lemma a codice abest. Locum persanavit Valckenaerius ad Theocr. Adon. 401. Verba καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον παρὰ Ἀρχιλόχῳ (? Ἀριστοφάνει) loco non suo adsunt, ac retraxerim ea ad gl. 1504 coll. Aristoph. Avv. 207: ἐς τὴν λόχμην ἐσβαίνε κἀνέγειρε τὴν
λ
ἀηδόνα. 4. ἀήδων cod., Ἀηδών Mus. Παμφυ cod., Παμφυλίοις Mus. 5. ἀήητον cod., ἀήκτον Aldi typotheta: ἄηχες τὸ [μὴ add. D] ἠκονημένον ξίφος [καὶ ὀξύ add. C. 212] Zonar. c. 57. Cf. Lobeck. Soph. Ai. p. 360 ed. 2. 6. ἀηθεῖν — ἠθεῖσθαι cod., λανθάνειν (ΑΗΘΕΙΝ) ἀνεπιστημονεῖν EM., em. Bentleius epist. ad Mill. p. 36. 7. ἀήθεσχαν cod., ἀήθεσκον Mus. ἀήθεσσον ut coni. Bentl. Zenobius et Choeroboscus ap. EM. 23, 54. 8. ἀηθής — ἀκριβής cod., emendate Cyr. 63. 171. Bremens. Dresd. 9. Ex Apoll. lex. Hom. 12, 2 receperat Diogenianus, cui acceptum refert Cyr. 63: ἄημα γὰρ τὸ πνέον παρὰ Διογενιανῷ, et lexicon in Ioann. Damasc. canones ap. Bachm. 459, 14 ἄμα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενειανῷ. Cf. Ranke Hes. p. 42. 10. 11. Ex Apollonio 12, 1. 3. 12. μηκρά cod. Vid. adnotata ad gl. 1296. 13. Vid. gl. 1296. λαμπρόν Zonaras τὸ φωτεινόν addit C. 212. βλαβερόν Alberti coniectura ad sensum aptissima carere possumus cum λάβρον ad explicanda verba Archilochea δεῖπνον αἰηνὲς φέρων satis aptum sit. 15. ἀήρ· ἔκκαυμα ὁμίχλη Pearso Adv. II p. 726. Coni. ἀὴρ καύματος ἐξ· ὁμίχλη Hom. *E* 864. 17. Apoll. lex. 12, 6.

ἀήτη· πνοή. θῦμα
ἀήτης· ἄνεμος. [ἀρσενικῶς]
ἄητο· ἐφέρετο. ἔπνει
ἄητοι· ἀκόρεστοι, ἄπληστοι παρὰ τὴν τροφήν
ἄητον· πολύ. ἀβλαβές. οἱ δὲ ὁρμήν
ἀήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Θ.
ἄθαλδον· ἐτύγχανον. τινὲς δὲ ἀθάδανον
(*) ἀθ[αι]ρεῖς· αὐθάδεις. ὑπερόπται. ἀκριβεῖς
ἀθαλάττωτος· ἄπειρος θαλαττίου πλοῦ
Ἀθάμαντα· τὸν θυόμενον νεφέλαις
ἀθαμβές· Φρύνιχος Ἀλκήστιδι·
σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνητον τείρει
ἀ θάμβος· ὦ θάμβος
ἀθάνατοι· τάγμα ἱππέων παρὰ Πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν
ἄθαπτος· ἄκαυτος, ἢ ἄκλαυστος· θάψαι γὰρ τὸ καῦσαι
ἀθάρα· ὀλόπυρος πτισάνη πυροῦ, καὶ πολτῶδές τι
ἀθαρέως· ἀκριβῶς
ἀθάρη· πυρίνη, πτισάνη
ἀθαρής· ἄφθορος ἐπὶ γυναικός, ἐπὶ δὲ σιδήρου στερεός
ἀθάριοι· αἱ μὴ διαπεπαρθενευμέναι. τινὲς δὲ μὴ δεδεμένοι ἄρθρῳ

SCR. 19. *O* 626, teste Apoll. 12, 3. 20. In *O* 626 lectio reiicula „ὅτι ἀρσενικῶς δεινὸς ἀήτη, ἀλλ' οὐ δεινή, ὡς κλυτὸς Ἱπποδάμεια. ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες ποιοῦσι (μεταποιοῦσι, ut Zenodotus intellegatur) δεινὸς ἀήτης". Aristonic. p. 254 Friedl. Lobeck. Path. Prol. p. 31. Vereor igitur ne vox ἀρσενικῶς ad gl. 19 retrahenda non tam eam vim habeat, ut genera vocabulorum ἀήτη et ἀήτης distinguat, quam ut commonefaciat lectores omissum vocabulum δεινός non δεινή scribi. 21. *Φ* 386. 23. *Φ* 395 teste Apoll. 24. fr. 2 Nck. 27. Aristoph. Ran. 204 (206). 28. Arist. Nubb. 257. 29. fr. 2 p. 557 Nck. 31. Herod. η' 83. 32. Ad *X* 386 respici Pearso suspicatur. Sed vide Menandr. fr. CDXXIII vol. IV p. 316 Meineck.

ADNOT. 19. θυμη (superscr. ᾶ) codex ἀναθυμίασις Musurus. θῦμα scripsi, nisi θύελλα voluit. Vox deest Apoll. lex. 12, 3. 21. ἔπνεε C. 212. 22. Hinc emendabis Herodiani καθ. προσῳδ. cod. Barocc. 179 f. 36 (Arcad. 82, 6) ἄητος ἀκατάπαυστος ἀπὸ τοῦ ἔτος προπαροξύνεται. Lego ἀκατάπληστος ἀπὸ τοῦ ἐτός. Cf. Lob. rhemat. p. 153 sq. 23. ἄητον δυϊκῶς ἔπνεον (*I* 5 Apoll. 12, 1) noster haud scio an invitus abiecerit. Pro πολὺ ἀβλαβές Apoll. 12, 5 μεγαλοβλαβές porrigit unde conicias h. l. πολυβλαβές, τὸ πολὺ καταπνεόμενον Zonaras c. 57, ἄητον· τὸ πυρῶδες τὸ πολὺ C. 212. ὥρμων coni. HSt., ὁρμητικόν Pearso Adv. Hes. II p. 727 coll. Il. *I* 5; conicerem ὄρνιν (Arat. Phaen. 315 EM. 23, 18 Lobeck. paral. 433) nisi probabile esset vocem ὁρμήν explicando Homerico versui *Φ* 395 θάρσος ἄητον (Quint. Smyrn. *A* 217) inservire, quo de cf. Buttm. lexil. I p. 233 sq. 24. Ἀθάμαντες cod., em. Musurus. 25. ἀθάαδον Vossius, ἀθάδαον ad ἀθάδανον propius accedit; sed quid sit non magis liquet quam quid ὄκκα σάζει· ὅταν τύχῃ. 26. Non sine mendi suspicione. Scriptum fuit ἀθαιρεῖς (superscr. α) vel ἀθερεῖς (superscr. α). ἀθαιρής (l. ἀθερής)· ὁ. θαυμαστός. ὑ. ὁ. EM. 24, 55. 27. ἀθλάττωτος — θαλάττιος πλοῦς cod., em. Musurus. θαλάσσης καὶ πλοῦ EM. 24, 55. 29. Φρύνιχι, Ἀλκίστιδι em. Salmasius. γυοδόνιατον cod., γυιοδόνιατον Musurus, γυιοδόνητον Toupius. τείρει cod., τηρεῖ (τήρει Mus.) Wagnerus tragg. vol. III p. 7 temere. 30. ἄθαμβος cod., em. Pearso. 32. κλαῦσαι cod., καῦσαι Pergerus favente EM. 443, 50 Lob. rhem. p. 45. ἄκαυτος ἢ ἄκαυστος Pearsonis est coniectura (adv. Hes. II 727) parum probabilis. Saepe enim ad explicandam glossam adhibetur synonymum aliquod vocabulum ex ipso loco respecto petitum. 33. πτισσάνη cod., emendavi. 34. Recte Meinekius glossam incertissimae fidei dicit in Theocr. p. 305, q. l. Ahrentem refutat in Theocr. XV 72 ἀθαρέως εἶθ' εὖντ' conicientem. ἀθαρσεῖς C. 171. 212, ἀθάρσως Dresd., ἀθηρέως EM. 24, 57. Malim ἀθερέως. Quando ἀκριβῶς exponitur, confunditur glossa ἀθαρῶς cum καθαρῶς, quod vide. 35. πτισσάνη cod., emendavi. 36. 37. δια πεπαρθενυμέναι cod., corr. Musurus neque aliter Bachmann. 40, 28. ἄρθρον idem probante Ruhnkenio. Eugenio Mehlero in Mnemos. IV p. 32 alterum lemma ἄναρθροι excidisse videtur. Temptabam ἀθάρευτοι· αἱ μὴ διαπεπαρθενευμέναι. τινὲς δὲ μὴ δεδμημέναι, ἄθοροι. Cf. gl. 1614 ἄθρουροι non magis sanam.

* ἀθαρίζει· ἀδικεῖ, προπηλακίζει
ἀθέατος· ἀόρατος
40. ἀθεεί· χωρὶς θεοῦ γνώμης
ἀθε[ι]ρής· ἤτοι ἀτειρής. ἢ ὁ ἄγαν θεριστικός. ἢ ὑπέροπτος. ἢ θαυμαστός
ἀθελβάζειν· διηθεῖν
ἀθελβεῖν· ἕλκειν
ἀθέλγειν· ἀμέλγειν.
45. ἀθέλγηται· θηλάζηται...... ἢ θλίβηται. Νίκανδρος
* ἀθέλιμνοι· κακοί
ου α
* ἀθέλημον· ἄκοσμον, κακόν
ἀθέλδεται· διηθεῖται ....
ἀθεμβοῦσα· ἀκολασταίνουσα
50. ἀθέμειλον· οὐδὲν ἔχουσαν [οὐδὲ] θεμέλιον
ἀθεμείλιος· ἀκροσφαλής. ψεύστης
ἀθεμιστῆσαι· παρανομῆσαι, ἀδικῆσαι
ἀθέμιστοι· ἄνομοι, ἄδικοι
ἀθεμίστων· παρανόμων, ἀδίκων
55. * Ἀθήναζε· εἰς Ἀθήνας
ἀθερές· ἀνόητον. ἀνόσιον. ἀκριβές
ἀθέριξα· ἀπεφαύλισα
* ἀθερίζειν· ἀποδοκιμάζειν, ἀτιμάζειν, σκυβαλίζειν
* ἀ.θέριξ· τὸ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σίτου ἄνω ὡς κέντρον
60. ἀθερίσαι· καθυπνῶσαι. ἀφροντιστῆσαι
ἀθέριστος· ἀφρόντιστος

SCR. 40. σ 353. 41. Aeschyl. fr. 124 p. 30 Nck. *χαλκὸν τὸν ἀθερῆ τ' ἀσπίδος θ' ὑπερτενῆ* ‚lanceae cuspidem aristae instar scutum supereminentem', i. q. *χαλκοῦν ἀθέρα, χαλκῆν ἐπιδορατίδα ἢ στόρθην* coll. fr. 149 p. 38. 45. fr. 124 p. 204 ed. O. Schneider, qui erroris est manifestus, cum Erotian. p. 72 ad Hesychii gl. 1543 refert. 48. Diocles Meliss. fr. 1 p. 839 vol. II 2 Meinek., qui cum *ἀθέλβεται* fortasse praestare dicit fallitur. 54. ι 106 teste Apoll. lex. 12, 21. 58. Λ 261 Θ 212 teste Apoll. lex. 12, 17.

ADNOT. 38. Laesus ordo haec proscribi iubet. Invenit tamen hac in sede etiam auctor synagoges Bachm. 40, 30, ubi *ἀθάριοι* et *ἀθαρίζει* (sic) se excipiunt. 41. *ἀθε[ι]ρής* scripsi. Pro *ἤτοι* malo *ἤγουν*. *θερεστικός* cod., em. Vossius. Glossae 1541. 1562 ad Aeschyli locum spectant ab auctore synag. Bachm. 41, 5 appositum, cuius haec sunt verba: *ἀθηρής· ἴσως μὲν ὁ ἀτηρής* (an *ἀντήρης*?) *ἢ ὁ ἀντερειστικός. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι* (corrigunt *Μέμνονι*)· ‚*χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ*' *ἢ ὁ λαμπρός, ὃ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἢ ὁ ὀξὺς παρὰ τοὺς ἀθέρας.* Eadem fere EM. 24, 57 *ἀθερής*, Cyr. Dresd. *ἀθειρής· ἀπειρόπτης*. 43. *ἕλκειν. Νίκανδρος* cod., *Νίκανδρος* delevi. Vid. Lob. rhem. 115. 44. EM. 26, 5. 45. *ἀθέλγητι |ζητι |βητι* cod. et Musurus, em. HSt. *Νίκανδρος* accessit ex Erotiano p. 72. Lacunam indi-
ου α
cavi. 46. *ἄθλιβοι· κακοί* C. 212. 47. *ἀθελημον· ἄκοσμον* cod. pr. m. quam deleverunt Musurus et Aldus. *ἀθέμηνος· ὁ κακός* Zonar. c. 59 cod. AD. *ἀθέλιμνος· κακός* C. 212 Suid. I 1 p. 134, 24. *ἀθέλιμος* Ald. Ferri poterit *ἀθέλημον ἄκουσμα· κακόν* h. e. *ὃ οὐκ ἄν τις ἡδέως ἀκούοι*, ut *ἀθέλημον κυρίως* sit i. q. *ἄκον*. Verum tamen hoc glossarum par cum ordinem confundat — nam *ἀθελδέται* Didymi *λέξιν κωμικὴν* porrexisse certum est — haud scio an *ἀθέλιμνοι* et *ἀθέλυμνον*, quae iuxta cum tertio *ἀθέλεμνος* non diversam a *θέμεθλον* sive *θιμέλιον* et *θέμηλον θέμειλον* habere originem Lobeck. Path. El. p. 516 docet, ad gl. 1550. 51 pertinuerint. 48. *ἀθέλδεται* Galen. exp. Hippocr. p. 414, 1 EM. 26, 5 Bekk. 350, 14 Zonar. (Lob. rh. 76) *ἀθέλσεται* Suidas. 49. ? *ἀσελγοῦσα*. 50. *ἀθέμηλον* cod., corr. Fixius. Cf. *ἠυθέμιλον*. *ἔχουσα* cod., em. Albertus. *οὐδὲ* proscripsi, *οὐδὸν οὐκ ἔχουσαν οὐδὲ* Vossius coniciebat. 51. *ἀθεμίλιος* cod. Mus. Legendum *ἀθεμείλιος* vel *ἀθεμήλιος*. 55. h. e. *ΑΘΕΝΑΖΕ*. 57. *ἀπεφύλησα* cod., Sopingi emendationem exhibui. *ἀπεφύλλισα* Salmasius. 59. *ἀθέριξ* cod., *ἀνθέριξ* Albertus correxit. 60. Num *καβρίξαι*? 61. Cf. 1848.

* ἀθερής· ὁ σίδηρος ἀτειρής, ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικός. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξὺς ἢ (ἐπὶ) ἀσταχύων

ἄθεσμος βλάβη. ἐφ' ἣν νόμος οὐ κεῖται

ἄθεσμος δίκη· ἄνομος

65. ἀθέσμως· παρανόμως

ἀθέσφατον· πολὺ (δυσ)παρακολούθητον, καὶ ὅσον οὐδ' ἂν θεὸς φατίσειεν δι' ὑπερβολὴν πλήθους

ἀθετεῖ· ἀτιμάζει

ἀθετεῖται· ὑβρίζεται. καταφρονεῖται. ῥιπτάζεται

ἀθέτως· ἀθέσμως. ἢ (οὐ) συγκατατεθειμένως. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ

70. * ἄθεστος Ἐρινύς. σκληρή, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι

ἄθηλον· μὴ τεθηλακός .....

ἀθήλως· [ἄπνευστος], ἀγάλακτος, ἄγευστος .....

[ἀθημένος· οὐδὲν ἔχων ἀμείνω]

Ἀθηνᾶ· εἶδος αὐλοῦ

75. Ἀθηναία· ἡ θεός. ἡ δὲ γυνή (ἀστή). Μεγακλείδης

Ἀθηναῖς· ἡ ἐλαία. καὶ Ἀθηναί........

* Ἀθηναῖος· πολίτης τῆς Ἀττικῆς

Ἀθήνηθεν· ἐξ Ἀθηνῶν

Ἀθήνησιν· ἐν Ἀθήναις

80. ἀθήρ· ἐπιδορατίς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεῦσιν

SCR. 62. Aeschyl. fr. 124 p. 30. 65. Cf. Aeschyl. Prom. 150. 66. Γ 4 teste Apollonio. 67. Iones teste EM. Ad 1 Thessal. IV 8 refert Ernesti p. 7. 68. Sunt qui ad Marc. VII 9 respici opinentur malintque scribi ἀθετεῖτε· ὑβρίζετε; alii referunt ad lectionem Symmachi ἀθετεῖται ap. Iesaiam XXI 2. 69. Aesch. Prom. v. 150. 71. Aristophanes Lys. 881 teste Bekk. l. l. 79. ‚B 549' Pearso. 80. fr. 149 p. 38 Nck.

ADNOT. 62. σίδηρος. Ἀτηρής· ὅταν — ἢ ἀσταχύων cod., em. Musurus. Non offendet glossa bonae notae insitiva et contra spuria ἀθειρής 1541 in iusta serie apposita eos qui meminerint saepius apud nostrum varias lectiones extra ordinem legi. ac forsitan gl. 1561. 62 unam effecerint hanc: ἀθέριτος· ἀφρόντιστος, ἀθερής, ὁ σίδηρος ἀτειρής, ὅταν θερίζῃ κτλ., ut mendosa lectio ἀθέριτον in Aeschyleo versu ad gl. 1541 allato respiceretur. Ἀτηρής parum feliciter tuitus est Boissonadus ad Aeschyl. vol. II p. 294; legendum enim vel ἀτειρής, ὁ ἄγαν [θερίζῃ ἢ] θεριστικός vel ἀντήρης ὁ ἀντερειστικός. 66. παρακολούθητον — φατήσειεν cod., em. Musurus. ἀπαρακολούθητον Buttm. lexil. I p. 168. οὐδέ cod., οὐδ' ἂν Apoll. lex. 13, 5. 67. ῥιπτάζεται add. codex. 68. ῥιπτάζεται hoc loco posui, Albertum secutus. 69. οὐ (om. cod.) συγκ. Bentl. ad Mill. p. 77. δεσμῶτι cod., em. Musurus. 70. Ἐριννῦς male Musurus. Vid. Koen. Gr. Cor. p. 529. ἐξιλάασθαι cod., ἐξιάσασθαι Bekk. 353, 8. ἐξιλάσασθαι Albertus in auct. em. ἄθετος· ἄσχετος EM. 24, 39 Bekk. l. c. αἰνήθεστος· οὐκ εὐλιτάνευτος Hesych., q. v. 71. ἄθηλον (ἀθῆ Cyr. 212 Zon.)· σκληρόν. παιδίον add. EM. Bekk. 350, 24. 72. ἀθήλως· ἄπνευστος ἀγάλακτος (ὁ γάλακτος Mus.) ἄγευστος cod. ἄθηλος coni. Mus. Vocabulorum ἄπνευστος et ἄγευστος cum alterutrum in marginem videretur reiciendum illud ablegavi, si forte, e latino ‚anhelus' natum, quamquam factum esse potest, ut in Simonidis Amorgini fr. VI ed. Welck. ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὣς ἅμα τρέχειν grammatici voci ἄθηλος interpretationem ἄπνευστος admovissent. 73. Isthaec e gl. 1550 depravata esse vidit Kusterus ἀθέμηλος· οὐδὲν ἔχων θέμειλον coniciens. nec tamen offensionis quidquam haberet ΑΘΕΙΜΕΛΙΟϹ pro ἀθεμείλιος ascitum, ut ἀπειρέσιος δειδέλιος δεικέλιος. 74. additur in codice Μεγακλεῖ (with δ written above: Μεγακλείδῃ Musurus) recte ab Alberto proscriptum coll. Eustath. Il. Α p. 84. 75. ἡ δὲ γυνή cod. Emendationem meam exhibui, neque recte me explevisse lacunam vocabulis ἀστή· Μεγακλείδης dubium erit contendenti EM. 24, 4 Ἀθηναία ἡ θεός, ἡ δὲ γυνὴ Ἀττική; 24, 7 Ἀθηναῖς· ἡ ἐλαία· καὶ Ἀθηναία ἡ ἀγριελαία. Fallitur Nauck. Ar. Byz. p. 213 (Didym. p. 351). De nominis forma Ἀθηναία in publicis monumentis antiquissimis obvia dixit Boeckh. Oecon. II 51. 241 ed. alt. 76. Ἀθῆναι — Ἀθῆναι, ἄστυ cod. Emendavi ope EM. 24, 7, sed Ἀθηναί· .... dubitanter scripsi. certe haud displiceret: Ἀθηναῖς· ἡ ἐλαία ἡ καὶ ἀστή. Cf. Hesych.: ἀστή· ἐλαία et quos laudat Pearso Advers. II p. 728 ceteroquin falsus. 77. Spuria glossae 1575 adscripta. Ἀθήνασι· πολίταις Ἀττικῶς C. 171. 212. 80. Νηρεῖ cod. Mus., em. Albertus.

ἀθήρα· βρῶμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἡψημένον παρ' Αἰγυπτίοις
ἀθηρηλοιγόν· τὸ λεγόμενον πτύον, οἷον ἀθερολοιγόν, τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν. Ἀθέρες δὲ τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη
* ἀθηρόλοον· τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν
ἀθηρόβρωτον ὄργανον· τὴν τορύνην, ἢ τὴν ἀθήραν ἀνακινοῦσι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι
85. ἄθηρον· ἀθήρευτον
ἀθήτευτος· ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων
ἀθιγῆ· ἀνέπαφον
[ἀθήτευτοι· οἱ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν εἴρηνται.]
ἄθικτον· ἀψηλάφητον. μιαρόν, ἀκάθαρτον. καὶ ἡ παρθένος οὕτω λέγεται
90. ἀθίκτους κόρας· ἀνεπάφους παρθένους. Ἴων Εὐρυτίδαις
ἀθίλοι· κόγχου θαλασσίας εἶδος
ἄ.θινα· ξύλα κατακαύσιμα
ἆθλα· τὰ ἔπαθλα. ἀγῶνες
ἀθλέβεται· διηθεῖται
95. ἀθλεῖν· ἀγωνίζεσθαι. κακοπαθεῖν
ἀθλεύων· κοπιῶν. ἢ τὸν μοχλὸν ἀφαιρούμενος
ἀθλῆσαι· κακοπαθῆσαι, καμεῖν, ἀγωνίσασθαι
ἄθλιος· ταλαίπωρος
ἀθλίων· ἀτίμων. ἐπιπόνων
1600. ἀθλοθέτης· ἀγωνοθέτης
ἆθλον· ἀγώνισμα, ἔργον. ἔπαθλον
[ἄθλος· ἄφωνος
ἀθλοίζει· συνάγει]
ἀθλοφόρους· ἀγωνιστάς
5. ἀθμονάζειν· τὸ εἰς δῆμον ἀφικνεῖσθαι τῆς Ἀττικῆς
Ἀθμονεύς· φυλὴ τῆς Ἀτθίδος Ἀθηνᾶς
ἀθόλωτον· καθαρόν

SCR. 82. λ 128. 84. fr. 418 p. 184 Nck. 89. Araros Πανὸς γοναῖς fr. II Com. III p. 276. 90. fr. 11 p. 569 Nck. 96. Ω 734. 1601. Respici verba ἆθλον δορός e Cyr. 171. 212 patet. 4. I 124. 6. Arist. Pac. 189. 7. Vox Hesiodea. Opp. 597.

ADNOT. 81. ἀθηρά cod., emendate VVLL. Plin. HN. XX 25 ,olyram arincam diximus vocari. hac decocta fit medicamentum quod Aegyptii atharam (atheram v. l.) vocant.' Adde Galen. ad Glauc. 2 c. 12 vol. X p. 390 Ch. Sprengel ad Dioscorid. p. 456. 82. ἀθηρήλοιγον — ἀθερόλογον (Mus.) cod. Emendate Apoll. Soph. 12, 13. 83. ἀθερῶν cod., quod correxi. Cf. σηκολόαι. 84. ἡ τὴν cod., em. Mus. ἀ.θηράν cod., em. Alb. ἀκανθοπλήγει cod. Mus., em. Alb. 85. ἀθήρατον C. 171 Suid. 87. ἀθηγῆ cod., em. Mus. 88. Delevit Musurus. οἱ? 89. Cf. Doederlein de ᾱ intensivo p. 7, 8 qui conferri iubet Hes. ἄφικτον, ος. 90. ἀθίκτορας cod. EM. 25, 10 Lobeck. paralip. p. 273 Nauck. Trag. p. 569. ἀθίκτους κόρας coni. Bentl. epist. ad Mill. p. 60. ἀνεπάφας cod., em. Musurus cum EM. l. l. οἷον Εὐρύτιδες cod., em. Bentleius. 92. ἄθινα cod., αἴθινα ex EM. 33, 11 suadent
υ
HSt., Pearso. 94. ἀθλέβεται cod, ἀθλεύεται Musurus qui textus lectionem delevit. ἀθέλβεται latere post Pearsonem adv. I p. 29 vidit Adrianus Heringa obss. p. 203 Greg. C. 338. διηθῆται cod., διηθεῖται Heringa. 96. μόχλον ἀφαιρόμενος cod., μοχλόν Musurus, ἀφαιρούμενος Kusterus, interpretatione ad ὀχλεύων relata. In C. 171. 212 Bekk. 349, 25 altera expositio deest. 1600. ἀθλοθετῆρα· ἀγωνοθέτην C. 171 Zonaras. 1. Cf. Bekk. 349, 21. 2. ἀθρόος· ἄφωνος Hesych. infra, ἄθρος· ἄφονος C. 212. Corruptum videtur ex ΑΟΠΟC· ἄφωνος, quod vide. 3. ἆθλον † συνάγει Bekk. 349, 18. ἀθροίζει συνάγει Bekk. 350, 5 C. 171, atque hinc arcessenda emendatio (vid. Mehler Mnemos. IV p. 146), „nisi forte de industria τετραύλισται" HSt. 5. Ἀθμονῆζε (Ἀθμονῆζε Meineck.) e Stephano Byz. 35, 14 reposuit Fixius. ἀθμονάζειν cod., Ἀθμόναζε Salmasius. 6. .θμονεύς cod., em. Musurus. Deinde Φυλῆς τῆς Ἀτταλίδος. Ἀθήνησι coni. Fixius ad HSt. col. 852. Hesychii scribendi genus agnoscerem, si locus sic exhiberetur Ἀθμονεύς· δῆμος τῆς Ἀττικῆς Κεκροπίδος φυλῆς atque Ἀθμονεύς· ἀπόδημος (l. ἀπὸ δήμου…) C. 63. 212. ἄθμονα· ὑπόδημον Gl. mss. Vossii. Ἀθμονεύς· ἀπὸ δήμου Ἀττικῆς schol. Arist. 7. ἀθόλοτον cod., em. Mus.

* ἄθραυστα· ἀπρόσκοπα. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι
* ἄθραυστον· ἰσχυρόν, ὑγιῆ, ἀβλαβῆ
. .΄. αθρα· ἅρμα, ῥέδιον
ἄθρακτοι· ἀτάρακτοι
* ἆθραι· ἀπειλαί, καὶ ἀναστάσεις
ἀθράνευτον· ἄστρατον. Εὐριπίδης Οἰνεῖ
. . . .· ἄθο[υ]ροι, ἀνόχευτοι
ἀθράως· ἁπλῶς
ἄθρει· βλέπε, ὅρα, νόει, ἴδε
ἄθρει δή· νόει δή, σκόπει
* ἀθρεῖ· ὁρᾷ, βλέπει
* ἀθρήσας· ἰδών
[ἄθρεκτοι· ἀτάρακτοι]
ἀθρήματα. δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ Λεσβίοις
ἀθρῆσαι· ἀτενίσαι, ἰδεῖν
ἀθρήσειεν· σκοπήσειεν
ἄθρησον· θεώρησον
ἀθρόα· ὁμοῦ πάντα
ἄθροιζε· ἀνάγαγε
ἄθροισμα· πλῆθος
ἀθρόοι· ὁμοῦ πάντες. ἀκέραιοι
ἀθρόον· πολύ. ἀκέραιον. Λάκωνες
ἄθροος· ἄφωνος, ἄψοφος, ἄθρους
ἀθρόους· συνηγμένους
ἀθρόως· αἰφνιδίως, ταχέως, σφοδρῶς. ἀφώνως. συνηγμένως, ὁμοῦ
ἀθυμία· λύπη
ἀθυμῶν· λυπούμενος
ἀθυμῶσι· λυπῶνται

* SCR. 8. Kirchhoffio ad Eurip. vol. II p. 466 sq. haec deprompta videntur e genuina exodo Iphigeniae Aulidensis. Hemsterhuisius ad v. 57 retulerat. Vid. Hermann. p. 9 et gl. 1624. 11. Forsitan Sophocleum fuerit, ut ἐθράχθη. 13. fr. 573 p. 425 Nck. 15. *O* 378. 22. *τ* 478 teste Apollonio 13, 3. 23. *K* 11 *M* 391. 24. Eur. I. A. 1416. 25. *X* 271 *α* 43 *β* 356. 28. *B* 439. 30. ‚Nullum occurrit huius potestatis exemplum' Sinner ad HSt. col. 865 D. (32. e. g. Arist. Nubb. 962 Avv. 529 Pac. 1006. 33. Eurip. H. f. 552. 34. Plat. Sophist. 261 B. Sacris glossis adnumerat Ernesti p. 7.) 35. Coloss. III 21.

ADNOT. 9. Spuria ac conflata si forte e glossis 3. 4. 14. 10. ἄθρας — Ῥόδιοι cod., [κάν]αθρα· ἅρμα, ῥέδιον scripsi, cum cannathra etiam a Polycrate in Laconicis inter ἅρματα referri meminissem. 11. Eadem Bekk. 352, 16 C. 171 Zon. c. 60. 12. ἀθραί, ἀπειλαί. ἀθραῶν· εὐχῶν C. 212 (171). ἆθραι· ἀπειλαὶ καὶ ἀναστάσεις ὀφείλουσαι C. 63. ἀραί — ἀνατάσεις coni. Kusterus et Pearso. 13. ἄστρωτον Bekk. 352, 15 divinabat Salmasius. 14. ἀθροῦροι cod. ἄθουρον· ἄπληστον EM. 23, 12 simili vitio inquinatus. Conicio: ἀθράνευτοι [vel potius ἀθόρευτοι]· ἄθοροι, ἀνόχευτοι. Cf. 1538 ἀθόριοι, quod hinc fortasse emendari potest. 15. ἀθαρῶς coni. Sopingus, ἀθρόως Toupius. immo ἀθράων· ἀπειλῶν si qua Cyrillo 212 fides, qui cum ἀθραῶν· εὐχῶν porrigit in corruptum Homeri codicem incidit. Hic enim *O* 378 ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος, unde Hesychius habet ἀράων· εὐχῶν. 17. ἄθρει δὴ οὖν. νόησον δὴ οὖν C. 212. 20. Induxi glossam e 1611 corruptam. 21. ἀθρίμματα· δῶρα πεμπόμενα ταῖς γαμεταῖς ἢ ταῖς γεγαμημέναις C. 171. 212 Suid. Zon. 61, ἀθρύματα (ἀθρήματα cod. K) παρὰ τὸ ἀθρεῖν θεάματα Zon. Bekk. 350, 9. Cf. ἀγρετήματα et ὀπτήρια et Bernhardyum ad Suid. I 1 col. 144, 16. 24. Hoc loco si legerentur verba gl. 1608 Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ (v. 1416) nihil offensionis haberent. 26. ἀνάγ.γε cod., quod Schowio videtur ἀνάγαγε fuisse. σύναγε Cyrill. Brem. recte. ἀθροίζει· συνάγει C. 171 Bekk. AG. 350, 5. 28. ἀκέρειοι cod., em. Mus. 30. ἀθρόος cod., em. HSt. ex Eustath. 1387, 10. ἄθρους 31. ἀθρόους· συνηγμένους scripsi. ἄθρους· ἀθρόους, συνηγμένους codex Suid. I 1 p. 144, 20, at formam Atticam ἀθρόος (sic) Hellenica sequioris aevi ἄθρους explicari consentaneum est. Lob. Phryn. p. 231. ἀθρόους Herodian. pros. Il. *M* 391. Codicis lectionem quo artificio tueamur non video nisi solitario Aristophanis loco (fr. inc. LXXIX p. 1194 Bgk.) ad quem referri hanc glossam iubebat Pierso ad Moerid. p. 19. 32. αἰφνηδίως cod., em. Mus. 33. ἀφώνως ad ἀθρόως pertinet. ἀθρῶς· ἀφανῶς (sic) C. 171. 212.

* ἀθύρματα· παίγνια
ἀθύρ· μήν, καὶ βοῦς, παρὰ Αἰγυπτίοις
ἀθύρει· παίζει. ῥᾳθυμεῖ
ἀθυρεύσεσθαι· παίζειν. μιγνύειν. σκιρτᾶν
40. * ἀθυροῦσι. παίζουσιν
ἀθυρόγλωσσος· βλάσφημος. φλύαρος. ἀθυρόστομος
ἀθυρονόμος· ὡς ἔτυχε χρώμενος τοῖς νόμοις
ἀθύροντας· παίζοντας
ἀθύρων· παίζων
45. αἰθύσσει· [μιγνύει] ῥιπίζει
ἀθώητος· ἀζημίωτος
ἀθώως· ἀζημίως
ἀθῷος...· καὶ ἀναίτιος
Ἀθῷος· ὁ ἐπὶ τοῦ Ἄθω τοῦ ὄρους ἱδρυμένος ἀνδριάς, ὁ Ζεύς
50. * Ἄθως· ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ
ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ι.

ΑΙ· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον, σημαίνει τὸ ὄφελον, ἀντὶ τοῦ εἴθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν, ᾧ χρῆται Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ αὗται, ἢ αἵτινες
αἶα· ἰακόν τι ὄνομα
αἶα· γῆ, γαῖα, κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ γ. καί, ὥς τινες, κρήνη ἐν Παιονίᾳ
55. αἰάζει· θρηνεῖ
αἰαζομένη· θρηνοῦσα, ἀχεύουσα
αἰάζω· ἀναβοῶ, στενάζω
Αἰάκειον· οὗ φασιν Αἰακὸν οἰκῆσαι Ἀθήνησι καὶ τὸ Αἰακοῦ τέμενος
* αἰακεία· ὕβρις, οἱονεὶ αἰκία
60. Αἰακίδαο· τοῦ Αἰακοῦ ἐκγόνου, Ἀχιλλέως

SCR. 36. *Ο* 363 teste Apollonio 12, 32 unde conicias 1638 *ἀθύρει· παίζει ῥᾳθυμεῖ καὶ ἀθύρματα* (1636)· *παίγνια* scriptum fuisse. 41. Eurip. Or. 903. 44. *Ο* 364. 49. Soph. fr. 217 Nck. 51. Eur. Andr. 460. 52. *Δ* 288 teste EM. — Od. τ 563 Σ 421 χ 471 teste Apoll. lex. 13, 19. 53. 54. *Β* 850. 55. Aeschyl. Pers. 919. 57. Eur. Or. 80.

ADNOT. 36. *σκιρτήματα* (cf. 1639) add. C. 171. 37. Ideler Hdbch. der Chronol. I p. 97. Parthey ad Plut. Is. p. 194. 233. 252. Ceterum malo *ἀθύρ· μήν, παρὰ Αἰγυπτίοις. καὶ βοῦς, (Φοίνικες)* cf. Plutarch. Sull. p. 463 B. 38. *ἀγωνίζεται* pro *ῥᾳθυμεῖ* EM. 26, 11. 39. „Leg. *ἀθυρεύεσθαι*, dummodo sit vox sana" Kuster. Confunduntur si quid video *ἀθύρειν* et *θαρνεύειν* quamquam memini Euripidem fr. Dan. 325 Nck. verbo etiam *ἀθύρειν* hac potestate uti. 43. *ἀθυρόντας* cod., em. Mus. 44. *ἀθυρῶν* cod., em. Mus. 45. *ἀθύσσει* cod., *αἰθύσσει* Kusterus. *ῥαπίζει* cod., *ῥιπίζει* Kusterus. *μιγνύει* proscripsi, quasi natum e 1639; haud scio tamen an *αἰθύσσει λιγνύν· ῥιπίζει* praestet. 47. *.ζώως* cod. Coni. *ἀθῴοις· ἀζημίοις* e Plat. Sophist. p. 254 D vel Psalm. XXVI 6 testibus Suida I 1 col. 143 et anonymo ad calcem Cyr. 63. 48. Lacunam indicavi. *ἀζήμιος καὶ ἀναίτιος* coni. Pearso, alii ope VVLL. 51. *ἀθώπευστον· ἀκολάκευστον* cod. Mus., emendate Bekk. 352, 12 Cyrilli exempla. *Ἄθως* si genuinum est videri possint haec e glossa *ἄϊρρον* huc irrepsisse. 52. *αἶθε* cod., *κατ' ἀποκοπὴν τοῦ αἴθε* Suidas, *εἴθε* Kusterus ex EM. 26, 50. *ὤφελον* male Musurus. 53. *αἶαι, ἀκόντιον. Ἀθήνησι καὶ τὸ τοῦ Αἰακοῦ τέμενος* cod. Bekk. 360, 10. *Αἰακόντιον* Musurus, *Αἰακεῖον· τὸ Ἀθήνησι τοῦ Αἰακοῦ τέμενος* Cobet VL. p. 87. *Αἰαία· [νῆσος]. Αἰακεῖον· τὸ Ἀ. τ. Αἰ. τ.* E. Mehler. Mnemos. IV p. 32. *αἶα· ἰακόν τι* (l. *τὸ*) *ὄ* (h. e. *ὄνομα*) scripsi coll. Athen. p. 400 C Greg. Cor. p. 446 Lob. Path. El. p. 91. 54. *Παφλαγωνία* cod., *Παφλαγονία* Musurus, *Παιονίᾳ* Pearso advers. II p. 729, 23 ope EM. 27, 25, quem inspicere iuvabit. Cf. Steph. Byz. 37, 3 Meineck. Schol. Hom. *Β* 850 *Φ* 158 Antimach. fr. XXXI p. 57 Stoll. Ceterum *Παφλαγονίᾳ* lectioni Homeri ipsius obiter inspecti versus *Β* 851 originem dedit. 56. *ἀκούουσα* cod., *κωκύουσα* Albertus et Eldikius. Wakefieldi et meam emendationem exhibui. 58. *Αἰακεῖον* cod., accentum e Bekk. 212, 15 Arcad. 121, 17 EM. 278, 36 Theognosto p. 1343 Greg. Cor. 651 correxi. Deinde e fuga huc revocavi verba *Ἀθήνησι καὶ τὸ Αἰακοῦ τέμενος*. 59. Voluit *αἰκεία* vel *αἰκία*. 60. *Αἰακίδα* cod. Mus., em. Albertus.

αἰακίξ· κύλιξ
* Αἰαίη· ἡ νῆσος, ἣν κατῴκει ἡ Κίρκη. καὶ αὐτὴ ἡ Κίρκη ὁμώνυμος· Αἰαίη δολόεσσα.
ἡ ἐθνική, ἀπὸ τῆς νήσου. τὸ ὄνομα δὲ πεποιημένον παρὰ τὸ αἶ αἶ τοὺς θρηνοῦντας φθέγγεσθαι. ἤτοι (διὰ τὸ) τοὺς [ὑπὸ τῶν] παρὰ τοῖς Λαιστρυγόσιν ἀναιρεθέντας θρηνεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ ἄξιαν εἶναι θρήνου τὴν τῶν μεταμορφουμένων ἀποθηρίωσιν
* αἶαν· γαῖαν, γῆν
αἰά[λια]σας· .... οἴμοι οἴμοι
65. αἰανόν· χαλεπόν, αἰνόν
* αἰὲν ἀλιτρός· ἀεὶ ἁμαρτωλός
Αἰάντια· ἑορτὴ ἐν Σαλαμῖνι
Αἰαντίς· φυλὴ Ἀθήνησιν
[αἰαντόν· ἁμαρτία]
70. Αἴας· ὁ Τελαμῶνος
[αἰᾶται· κάθηνται]
αἱ αὐλαῖαι· τὸ κατακάλυμμα
αἰαφοί· αὐτοὶ ἀκούοντες
[αἶαψ· ματαίως. ματαίως]
75. αἰβάνη· θύρα
αἰβετός· ἀετός. Περγαῖοι
αἰβοῖ· ὡς οἴμοι. τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ
[αἶβον· κάταντες, πλάγιον]
αἰγάδας· αἶγας. Δωριεῖς
80. Αἰγαί· νῆσος πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, ἱερὸν Ποσειδῶνος
(*) Αἰγαῖον· ἄπλωτον πέλαγος

SCR. 62. κ 135 ι 32 teste Apoll. lex. 13, 15. 63. Β 850. 66. Θ 361. 71. Γ 134. 77. Arist. Avv. 1331, teste Suid. 80. Θ 203. 81. Eur. Tro. 1.

ADNOT. 61. αἴκυξ cod., em. Mus. αἰακίς Athen. XI c. 23 p. 782 F Eustath. 1230, 41, αἰακίξ Suid. C. 212 qui κύλικος ἢ κόλακος, ut Zonar. DK col. 67; Cyr. Dresd. αἰακήξ· κύλιξ ποτήριον κόνδυ. 62. αἶον αἶ (αἶ αἶ Mus.) — ἤτοι τοὺς ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς ἄλλαις (ἄλίαις Mus.) τρυγόσιν cod., em. Bredow. epist. Par. p. 248 a quo proscriptum ὑπὸ τῶν fortasse hac arte servari poterit ut scribas ἤτοι διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν τοὺς παρά. 64. αἰαλιάσας cod., αἰαλλὶ ἄσας Musurus (Ernesti Gl. sacr. p. 7). Emendavi e C. 171: αἰάσας· θρηνήσας οἴμοι οἴμοι. 65. Non minus suspectum quam gl. 1241, licet Lob. Path. El. p. 184 offensioni non fuisse videatur et accedat Cyr. Dresdensis αἰανόν· κακόν χαλεπόν, δεινόν et EM. 28, 7. Coni. ἑανόν· λεπτὸν λίνον. 66. αἰαναλιτρός cod., em. Musurus. 67. Αἰαντία cod., em. Pearso. 69. αἴαντος Cyr. Dresd. ἄκανθα· ἁμαρτία Suidas, Zon. 103. Αἴγυπτος· ἁμαρτία EM. 29, 18 coll. Kulenk. p. 704. Latet si quid video glossa biblica. Αἶαν ἁμαρτοεπές (Ν 824) lusit Kusterus, αἰακτόν Pearso. 71. ἰᾶται· καθῆναι cod., αἰᾶται· καθῆται Musurus, ἕαται· κάθηνται em. Albertus. 72. αἰαυλαίαι — κατακάλυμα cod., em. Guyetus et Musurus. 73. Non expedio. Temptabam αἰάφΘΗ αὐτῶι : ἠκολούθησε (Ξ 419). 74. αἶαψ· ματαίως, ματαίως cod., Musurus. αἶαψ· μάταιος C. 63 Dresd. αἶαφος· ποικίλος C. 212 Suid. Zon. μάψ· μάτην ματαίως Pearso, possis etiam μαψ[μα]Ιλίως· ματαίως. 75. αἰβάλη quod inexplicabilibus accenset Lobeck. Prol. path. p. 94, cum κλαβανή vel κλαιβανή componit Coray ad Heliod. II p. 48. Habent C. 212 Herod. part. p. 26 Zon. Suid. Theognost. can. 6 p. 4 Cramer. αἰβαλέη C. Dresd. Cf. ἀῤῥάβη et σαλάβη σαλάμβη. 76. αἰμετός — πηγαῖος cod. Mus. αἰβετός — Περγαῖοι EM. 28, 8 Meinek. anall. Alex. p. 282. Ahrens II 49. 77. Pamphilus igitur αἰβοῖ accinit: haec enim vis ac potestas in vocabulo ὡς inest. 78. κατάνες cod., κατάντες Mus. Cf. gl. 1144 et Cyr. 171 βαῖον· ὁμαλόν. 79. αἰγαδας cod., αἰγάδας Phavorinus et Lobeck. Path. El. p. 443. 80. Αἶγαι cod., em. Pearso. ἱερά Pergerus, ὅπου ἱερόν Kusterus coniecerunt citra necessitatem. 81. ἄμοτον cod., αἰγεον ἀλωτόν codex gl. spur. 1698 unde recte viros doctos ἄπλωτον divinasse N. Schowius p. 28 adnotat. Mihi secus videri dixi in Mus. Rhenan. 1856 p. 303, q. l. Αἰγαιον ἁλμυρόν e Cyr. 63. 171 lectionibus Αἴγεον ἄλμωτον, Αἰγαῖον ἄλμοτον et e C. 212 αἰγέον ἄλμοτον eruere conatus sum. Nunc moratur me schol. Lycophr. 135 Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη ὅτι δίκην αἰγὸς ἁλμάτων κυματοῦται.

* αἴγαγρον· αἶγα ἄγριον
* αἰγάνεαι· ἀκόντια. ἐπὶ τοῦ αἰγείοις ἱμᾶσιν ἠγκυλῶσθαι
* αἰγανέης· τοῦ δόρατος
85. * αἰγανέῃσιν ἱέντες. τοῖς δόρασι βάλλοντες, τοῖς πάνυ ὑψουμένοις
* αἱ γάρ· εἴθε γάρ ἰ
Αἰγαίοις· θαλασσῶν π ἁγνίζουσιν
ΑΙΓΑΙΟΝ· ἐπιτεταμένως ἐνάλιος θεός. καὶ τὸ περὶ τὰς Κυκλάδας πέλαγος. οἱ δὲ ὁ Βριάρεως, καὶ ὁ Ποσειδῶν
αἶγαν· ὑποδημάτων γένος
90. Αἰγειναῖα· τὰ ῥωπικὰ φορτία. καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ Αἰγινοπῶλαι ἐλέγοντο
Αἰγειναῖον· νόμισμα ἀργυροῦν, μέγα
[Αἰγενέοι] Αἰγειναῖος· ὅμοιος ὀβολός
Αἰγεινητικὰ ἔργα· τοὺς συμβεβηκότας ἀνδριάντας
αἴγειρος· εἶδος δένδρου
95. * αἰγείρου θέα· αἴγειρος ἦν Ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ, ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον τὰ ἰκρία ἐπήγνυον
* αἶγε· αὗται
* αἰγείην κυνέην· τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην περικεφαλαίαν
* Αἴγιον ἀλωτόν· πέλαγος οὕτω καλούμενον
Αἰγειροτόμοι· ἰθαγενεῖς τινες Ἀθήνησιν
1700. αἶγες· τὰ κύματα. Δωριεῖς
Αἰγηίς· φυλὴ Ἀθήνησι
* Αἰγιάλεια· ἡ νῦν Ἀχαΐα
* Αἰγιαλεῖς· οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον Ἴωνες. νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι
* αἰγιαλός· ὁ παραθαλάσσιος ἐν τόπῳ ψαμμώδει, ἢ ψηφῖδας ἔχων
5. αἰγιάδες· ὑμένες. καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὰς ὑπολεύκους οὐλὰς αἰγιάδας ἔλεγον

SCR. 84. Nicand. Ther. 170. 85. *B* 774. 86. *B* 371. 88. Schol. Eur. Alc. 611 — *A* 404 — Callimach. fr. CIII. 92. Thucyd. V 47. 95. Cratin. fr. inc. XXXVIII Com. II 1 p. 189, q. l. Meinekius conferri iubet Th. Bergkii epist. ad Schillerum p. 122 et Welckeri append. Trilog. p. 257. 97. *ω* 231 teste Apoll. lex. 18, 18. 98. Eur. Troad. 1 ? 5. Hippocr. vol. I p. 215 et p. 267 ed. Kühn.

ADNOT. 82. Cf. 804. 83. *αἰγάνεα* cod., em. HSt. editores. 86. *αἴγαρον* cod., *αἱ γάρ* cum Pearsone e Suida et Bekk. 353, 25 scripsi (Bast. comm. pal. p. 771). 87. *θαλασσῶν* Musurus. *Αἰγαῖον· θάλασσαν περὶ Αἰγὰς νῆσον οὖσαν* coni. Santamantius, *Αἰγαίοις· θαλασσίοις, περιαγνίζουσι* optime T. Hemsterhusius. Distinguo *Αἰγαίοις θαλασσῶν· περιαγνίζουσιν (ὕδασι καθαίρων)* coll. Tzetz. ad Lycophr. 134 vol. I p. 401 ed. Mueller. 88. *Αἰγαιῶν· ἐπιτεταμένων* cod., em. Musurus. Pro *ἐνάλιος* ex EM. 28, 1 reponendum videtur *ὁ ἥλιος*. Cf. diatr. in dithyramb. p. 208 sq. 89. *αἰγᾶν* Salmasii coniecturae favet forma contracta *αἰγοῦ* (o suprascr.) in gl. 1725; *Ἀργεῖαι* coniciebat Roeverus. *ὑποδηματωγέν* codex. 90. *Αἰγίναια* cod., *Αἰγιναῖα* EM. 28, 10. Seriei Is. Vossius consuluit. Deinde praestat *Αἰγιναιοπῶλαι* EM. lectio; cf. O. Mueller Aegin. p. 77. 91. *Αἰγείναιον* cod., *Αἰγιναῖον* EM. 92. *Αἰγενέοι* cod. Mus., proscripsi. *Αἰγεινέος* cod. Musurus. Satisfacit Phavorini lectio ex Hesychio et EM. conflata *καὶ Αἰγιναῖος ὀβολός· ὁμοίως*. De numis Aeginelicis vid. Boeckh. Oeconom. Athen. I p. 25 sq. 93. Brunn Gesch. d. griech. Künstl. p. 28. 95. *ἰκριή* cod., *ἰκρία* Musurus. *ἧς πλησίον [τοῦ ἱεροῦ]* e Bekk. 354, 25 Gaisfordus, quam emendationem non requirit Bernhardyus. Ceterum Didymi doctrinam non agnosco nisi in glossa *παρ' αἰγείρου θέα*. 98. *Αἴγεον· ἀλωτόν* cod., *Αἰγαῖον· πλωτόν* Musurus, *Αἴγειον* EM. 28, 37, *ἀλμωτόν* C. 63. Emendationem pete e gl. 1681. 99. *Αἰγειροτόμοι.* || *Αἰθαγενεῖς* cod., em. Musurus. 1700. *Δωριεῖς* suspectum reddit Artemid. onir. II 12 p. 154: ‚*κύματα αἶγας ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν.*‘ 1. *Αἰγεῖς* cod., em. Musurus. 3. *Σικῦνι* cod., em. Musurus; *οἷον Σικυῶνι* Phavorinus, unde codicem *οἱ ἐν Σ.* habere conicias. Cf. *Ἀγγέλω*. 4. *ἢ* induxerim. 5. *ὑμῆες* cod., *ὑμένες* Musuri emendationem confirmat EM. 28, 16. Ceterum emendationibus Vossii verissimis *αἰγιάδες* et *αἰγιάδας* (EM. l. l.) pro *αἰγιαλίδες* (cod.) series minime obstat. nam e sex glossis continuis 1702—1707 haec sola Hippocratea non spuria est, reliqua e corpore quodam glossarum Homericarum insitiva, quamquam, ut nunc comparata res est, ordinis vincula nisi glossa 1704 non solvuntur. Galen. lex. Hippocr. p. 412 foedum vitium *ἀγλίη* occupat.

* αἰγίβοτος· αἶγας [βοσκειν] τρέφειν δυναμένη, ἐξ οὗ καὶ τὴν ὀρεινὴν λέγουσιν
* αἰγίδα θυσσανόεσσαν· τὸ ὅπλον τοῦ Διὸς τὸ κροσσῶδες
αἰγίζει· καταιγίζει. διασπᾷ
αἰγίζειν· διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει
αἰγίκερας· τῆλις
αἰγ.λια· δακτυλίδια
αἰγίλιπος· ὑψηλὸς τόπος
αἰγίλιψ· ὑψηλὴ πέτρα. καὶ πόλις. καὶ ἰτέα ὑπὸ Θουρίων
* [αἰγίλουρος· κάραβος]
Αἰγιλιῶς· ἀντὶ τοῦ Αἰγιλιέως. Ἀττικῶς
* Αἰγίλιπα τρηχεῖαν
αἰγίλωψ· πόα τις ἐμφερὴς στάχυϊ. καὶ τὸ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν πάθος
Αἴγινα· νῆσος τῆς Πελοποννήσου
αἰγιόνομοι· ζῶα οὕτω καλούμενα
αἰγιόχοιο· αἰγιδούχου
αἰγίοχος· αἰγιδοῦχος, ὁ τὴν αἰγίδα ἔχων. αἰγὶς δὲ ὅπλον
* αἴγειρος· εἶδος δένδρου
* αἰγίς· ὀξεῖα πνοή. καὶ ἣν αἱ Λίβυσσαι φέρουσι δοράν. καὶ ἡ ἀπόστιλψις τῶν ὀμμάτων
αἰγίπυρος· βοτάνης εἶδος. ἢ κάραβος
αἰγίς· ὅπλον ἐξ αἰγοῦ. καὶ τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων διαπεπλεγμένον δίκτυον. Νυμφόδωρος δὲ καὶ τὸν θώρακα αἰγίδα λέγεσθαί φησιν ὑπὸ Λακώνων

SCR. 6. δ 606 ν 246. 7. E 738. 9. fr. 62 p. 17 Nck. 12. (Lucil. Gellii XVI 9). 13. I 15 teste Apoll. lex. 14, 31. 15. Hyperides Harpocrationis. 16. ‚Αἰγίλιπα τρηχεῖαν‘ B 633, ut verba glossae 1713 particula videantur. 17. Nicand. Ther. 857, teste cod. Π. 20. B 348 Δ 202 (Apoll. lex. 18, 5). 23. Pherecrates Suid. I 2 p. 15, 10 — Herod. IV 189 — Hippocrates. 24. Theocrit. IV 25.

ADNOT. 6. αἰγίβοτος recte cod. et Bekk. 353, 29, αἰγίβοτον Mus.; idem βόσκειν καί, ego proscripsi et δυναμένη restitui. 7. αἰγιδα θυσανόεσσαν — κροσσῶδες cod., em. Musurus. Glossae hae Homericae ab Apollonio absunt omnes. 9. ἡδονῇ — νευρίδας cod., em. Musurus nisi quod Ἠδωνοῖς reliquit; deinde αἰγίζεσθαι Bernhardyus ad Suid. I 2 p. 11, 8, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν καταιγίδων παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι coniciens. Verba Αἰσχύλος — λέγει ad glossam suppressam pertinent opportune ab EM. 27, 30 servatam: αἰγίδες· καταιγίδες † οἱ ἄνεμοι. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτός κτλ. Cf. Nauck. obss. crit. p. 2. 10. αἰγίκεραν· τηλῆς Musurus; emend. Salmasius. ‚Aegoceras‘ Plin. HN. XVIII 16. 11. αἰγλία cod., αἰγίλια Voss. Coni. λύγαια. 14. αἰγιλούουρος cod., αἰαίλουρος C. 212, αἰγίλουρος ex Herodiano ap. EM. 27, 50 proponit Salmasius. Videtur e gl. 1724 αἰγίπυρος corruptum, quod Laconice sonabat αἰγίπουρος. 15. (Vid. Pierso ad Moer. p. 315 [232 ed. Lips.]) αἰγιλῶς cod., cuius lectionem Salmasius coniectura adsecutus est, αἰγιαλῶς Musurus. De terminatione videndus est Meinek. Com. vol. II 1 p. 348 (Buttm. Gr. Gr. I p. 198 Th. Bergk. p. 297). 17. τῶν ὀφθαλμῶν cod., em. HSt. Glossam in brevius contraxerunt Zonaras col. 75 et EM. 28, 18, cui debemus Pamphili glossam αἰγίποψ· ἀετός, ὑπὸ Μακεδόνων ab Hesychio omissam. 18. αἰγίναψ cod., post Phav. 58, 38 em. Sopingus. 19. αἴγιον· τὸ ἀπ' αἰγίου γάλακτος C. 171 ..... ἢ ἡ πόλις idem. Si quid ego video, compendium vocis in αἰγι` ὄνομα ζῴου οὕτω καλουμένου (ἢ) πόλις τῆς Ἀχαΐας (gl. *1726) fugit librarium, veraque lectio est αἰγιον ‚caprimulgus‘, cuius aviculae complures traduntur nominis formae αἰγίβοαλλος (Arcad. 54, 10) αἰγιθαλής αἰγίθαλλος αἰγοθήλας αἰγιθήλας αἴγιθος αἴγινθος αἰγίοθος αἴγισθος (Lob. rhem. p. 115). 20. 21. K. Lehrs Aristarch. p. 192. 23. Wesseling. Diod. Sic. vol. I p. 217. 24. αἰγίπυγος cod. Mus., em. Sopingus e (Bekk. 360, 19) schol. Theocr. Δ 25. Cf. gl. 1714. 25. ἐξ αἰγοῦ cod., αἰγός Musurus, quo non opus esse videtur. Possis tamen ἐξ Αἰγοῦς coll. Schol. ad Oppian. Halieut. III 10. — Deinde στρεμμάτων coni. Schwenckius in Mus. Rhen. V p. 159, omnium Atticistarum (Ael. Dionys. et Pausan. Eustath. 603, 17) posthabita auctoritate, quibuscum et Eudemus facit ap. Bekk. I 354, 4, Suid.

* Αἴγιον· πόλις τῆς Ἀχαΐας
αἰγίσκον· αἶγα ἐκτομίαν
Αἰγλάηρ· ὁ Ἀσκληπιός
αἴγλας· ἀμφιδέας, καὶ ψέλια τὰ περὶ τὴν ὕνιν τοῦ ἀρότρου
αἴγλη· χλιδών, Σοφοκλῆς Τηρεῖ. [χιτών] καὶ πέδη παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις
* αἴγλαις· λαμπηδόσι, λαμπρότησιν
αἴγλη· λαμπηδών, αὐγή, φῶς, λαμπρότης. ἔστι δὲ καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός
αἰγλήεσσι· λαμπροῖς
* αἰγλήεντος· λαμπροῦ
Αἴγλης Χάριτες· πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς Χάριτας Αἴγλης καὶ Ἡλίου, ἐπεὶ τὰς Χάριτας λαμπρὰς εἶναι δεῖ
Αἰγλήτην· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος
Αἰγοφάγος· Ἥρα ἐν Σπάρτῃ
αἰγυλίς· λύγος
αἰγύλιος· Αἰγύπτιος, [αὐγὴν ἡδύ]
αἰγυπιόν· εἶδος ἀετοῦ
* αἰγυπιοῖσιν· ἀετῶν γένος, γῦπες
αἰγύπτης· σύντης. ὁ καλοβότης

SCR. 29. Menander et Nicostratus Polluc. V 100? 30. fr. 534 p. 208 Nck. 32. Homerus saepius — Cratinus Suidae I 2 c. 14, 2. 34. *Α* 532 teste Apoll. lex. 14, 7. 35. Antimach. fr. LXXXV p. 92 ed. Stoll. 40. Soph. Ai. 168. 42 (39). *Ω* 347. 348.

ADNOT. 26. *τῆς Ἀχαΐας* om. cod., huc retulit Musurus. „*Ex margine est et alieno loco insertum.*" N. Schow. p. 29. Cf. 1719. 27. *ἐκτομέαν τῆς Ἀχαΐας* cod., em. HSt. et Musurus. 28. *Αἰγλάηρ* Laconicam nominis formam esse pro *αἰγλήεις* (male *Αἴγλη* in Bekk. 354) perspexerunt Casaubonus ad Athen. p. 615 Hemsterhuisius ad Aristoph. Plut. p. 235 Ahrens II p. 165. 72. Cf. gl. 604 et Boeckh. C. I. II p. 1093. 29. *ἀμφιλέας — ψέλια — ὕνιν* cod., *ἀμφιδέας — ψέλλια — ὕννιν* Musurus. ‚*Observandum est in codice Hesychii Marciano literas consonas in medio vocis pro more antiquioris aevi mss. raro duplicari.*' N. Schow. p. 29, 11. Codicis lectionem restitui iis rationibus commotus, quas ad Tryphonem p. 33 ego, ad Anthol. Pal. p. 147. 254. 284 Iacobsius exposuimus. 30. *αἰγληχίδων* cod., receptam Scaligeri coniecturam confirmant Bekk. AG. I 354, 15. *χιτών* e falsa corruptelae emendatione natum proscribere malui, quam HSt. editores ad col. 905 C *αἴγλη· χλιδών. Σοφοκλῆς Τηρεῖ χιτών· καὶ πέδη κτλ.* sequi. 32. Cf. Tittm. ad Zonar. col. 77, et locum insignem Bekk. 354, 15—24 (h. e. Pausaniae ap. Eustath. 823, 26 p. 18 Meier.). 33. *αἰγλησσείσι* cod., em. Musurus. 35. *Χάριτας* || *Αἴγλης* cod., ut novam glossam constituisse videatur; em. Musurus. 36. *αἰγλητήν* cod., *αἰγλητήν* Mus., em. Valesius. Cf. Conon. narr. 49. Boeckh. C. I. II p. 381. 1093. 37. *αἰγόφαγος· χήρα* cod., *αἰγοφάγος* Musurus. *αἰγοφάγος· ὁ Ζεύς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηρευτικοῖς* EM. 27, 52. fr. 99 p. 127 O. Schneider. *Ἥρα* Heinsius coll. Pausan. Lacon. c. 15. „*Χ in χήρα pro Ἥρα e pronunciatione spiritus asperi*" N. Schow. p. 29, 12. 38. *αὐγός* cod., *λυγός* Mus., ut EM. 28, 23, *λύγος* HSt. *αἰγιλλος· εἶδος βοτάνης* C. 212 fol. 9. *αἴγυλλος* Zon. 65. 39. Coniecturas variorum recoquere nil attinet. Pro *αἰγύλιος*, cuius vocabuli *αἰγύπτιος* (*αἰγυπτιός· εἶδος ἀετοῦ* C. 212, qua de confusione vid. Greg. Cor. p. 748. 923) pessima correctio est, scriba voluit *αἰγυπιός*. Explicationem fugitivam pete e Bachmanni anecd. I 43, 1. Denique verba *αὐγὴν ἡδύ* ad gl. 1742 pertinent. 40. *αἰγύπτιον* cod., em. Musurus. 41. *αἰγυπτιοῦσιν* cod., em. Musurus a quo intrusam particulam *ἢ* agnoscunt Apoll. lex. 17, 18. C. 171 *οἱ δὲ τοὺς γῦπας λέγουσιν* et EM. 29, 3. 42. *αἰγύπτης. σύντης. ὁ καλοβότης* cod., *αἰγύπτης· αἴντης ἀσκαλαβώτης* Musurus. Legendum esse *ΑΙΓΥΠΤΗΣ-ΣΥΗΤΗΣ* h. e. *αἰσυήτης· ὁ καλὸς βοτής* et Hom. Il. *Ω* 347 respici fusius exposui in Philologi vol. X 3 p. 571 sqq. Sub finem exciderunt verba (gl. 1739 nunc constituentia) *ΑΥΗΗ-ΝΗΤΗΙ* vs. 348 in *αὐγὴν ἡδύ* depravata. Codice parum meliore usi sunt Bachmann. I p. 50, 26. 45, 21, Hesych. s. v. *ἀϊστήτωρ*, C. 212, qui fol. 11 *αἰσυμνητήρ· ὁμασι* (superscr. *λεύς*) compendiose sic scriptum porrigit ut fere *ὁ καλός* legi possit. Ceterum delendae voces syllabaeque punctis non cinctae plurimae reperiuntur in Hes. codice, ut adnotare me memini in diar. antiq. stud. Marpurg. 1856 nr. 30 p. 234: adde gl. *γαβεργὸς δρουμισθωτός. Λάκωνες* h. e. *γαβεργόρ· οὐ μισθωτός*, quod non perspexisse Ahrentem dial. II p. 58. 199 miror.

Αἰγυπτία ἐμπολή· ὁ ῥῶπος, καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης

αἰγυπτιάζων· κακοτροπευόμενος

45\. αἰγυπτιασμένη κατάστασις. οὕτως ἐλέχθη ὑπὲρ Ἰώνων

Αἴγυπτος· ὁ Νεῖλος ὁ ποταμός. ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη

* Αἰγύπτιος· ὄνομα ἐθνικόν·
ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος
καὶ κυρίως τὸ τοῦ Ἰθακησίου γέροντος (gl. 1751).

αἰγυπτῶσαι· μελᾶναι

αἰγωγαίαν· ὀφθαλμός

50\. αἰγώνυχον· πύας εἶδος

* αἰγῶν τε· αἰγιδίων [Αἴγυπτον ὄμμα]

* αἰγῶν τε τελείων. τῇ ἡλικίᾳ τελείων

* Ἀΐδαν· ᾅδην

* Ἀΐδαο· ᾅδου

55\. * Ἄϊδι· τῷ ᾅδῃ. ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς ὁ Ἄϊς

* Ἄϊδος κυνέη. ἀθάνατόν τι νέφος, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι. νεφέλη ἀφανής, ἣν ὑποδυσάμενοι οἱ (θεοὶ) ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις

* ἀΐδας· τύμβος, τάφος

αἰδάας· δεσπότης

* αἱ δέ· αὗται δέ

60\. αἰδάνης· διατρίβων. Ταραντῖνοι

[αἰδάσηται· ἠδέσθη]

ἄιδειν πρὸς μυῤῥίνην· ἔθος ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν μὴ δυνάμενον ᾆσαι δάφνης κλῶνα ἢ μυῤῥίνης λαβόντα πρὸς αὐτὴν ᾄδειν

ἄιδειν· ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυόνων λέγουσιν Ἀττικοί· κοκκύζειν δὲ οὔ φασιν ἐπ' αὐτῶν, πλὴν μωκώμενοί τινα ξένον. Δηλοῖ δὲ καὶ λέγειν, ὀνομάζειν

* αἰδεῖσθαι· ἐντρέπεσθαι

SCR. 43. fr. 924 Nck. 46. ξ 246. 258 teste Apoll. lex. 13, 24 sq. 47. δ 385 β 15. (48. trag. fr. adesp. 133 Nck.) 51. 52. Homerus. 53. Eur. Androm. 1192. 54. e. g. κ 491. (? Soph. Ant. 354.) 55. Α 3 ubi cf. Seleucum (Philol. III 3 p. 455).

ADNOT. 43. ἐν πολλῇ, δρωπος cod., ἐμπολή (ὠροπός) Musuro, ὁ ῥῶπος Guyeto debetur. Cf. App. Prov. I 7 p. 380. 44. App. Prov. IV 73 p. 452, Cyrill. Vind. 212. Nauck. Arist. Byz. p. 178. 9. 45. αἰγυπτιασμένος cod., αἰγυπτιασμένη Musurus, ἠγυπτιασμένη Bergk. com. Att. reliq. p. 262. κατάκαυσις coni. Wakefieldus. Forte αἰγυπτιασμός· κατάστασις .. ἐπ' Ἰνάρῳ. 47. Αἴγυπτος cod. Mus., em. Heinsius. κυρίως cod., κύριον T. Hemsterhuisius. Sub finem exciderunt verba, glossae 1751 e margine perperam adiecta, Αἰγυπτίου ὄνομα, ubi Αἴγυπτον ὄμμα codex. 48. αἰγυπτιῶσαι· μελαῖναι cod., αἰγυπτῶσαι (leg. αἰγυπτιῶσαι)· μελᾶναι καὶ ἐπικαῦσαι EM. 30, 18, ut Phav. 60, 15 et Salmasius. 49. ὀμφαλός reponendum esse dixi in Philol. X 3 p. 572 memor Zenodoti apud Strabonem obviae lectionis Odyss. α 50 νήσῳ ἐν Ὠγυγίῃ ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης (Max. Sengebusch. Aristonic. p. 30 sq.). Neque poenitet huius coniecturae, postquam in Hesychii gl. ὀμφαλὸς αἰγός incidi, unde haec nostra aperte corrupta est. 51. Αἴγυπτον ὄμμα cod. Mus., αἴγυπτον Aldi typotheta. Αἰγυπτίου ὄνομα pertinent ad gl. 1747. 53. αἴδαν cod., Ἀΐδαν scr.; cf. 1773. 54. Ἀΐδαον cod., coni. Ἄιδα. 55. ἀΐδιτῷ· ᾅδῃ — om. τῆς ὁ ἄϊς codex, em. Musurus, nisi quod cum Apoll. lex. 14, 3. 4 ἀπὸ τῆς ἄϊς εὐθείας scripsit. Emendavi verbis τῆς ὁ ἄϊς e gl. 1756 huc revocatis. 56. κυνέη τῆς ἀδϊς ἀθάνατόν — ἔλωσιν — οἱ ἀθεώρητοι cod., τῆς ἀδϊς induxit Musurus, idem θέλωσιν scripsit et θεοί addidit. Malim ἣν οἱ ὑποδυσάμενοι ἀθεώρητοι. Cf. Zenob. I 41 p. 15 ed. Gotting. 58. αἰδάας, ἀηδᾶς (Suid.), αἰδάδας (C. 171) libri. Videtur cum Lydiaco nomine λαίλας· ὁ τύραννος componendum esse. 60. ἀϊδάνας scr. HSt. Cf. ΔΙΑΝΔΗC. 61. αἰδήσατο· ᾐδέσθη vel αἰδάσηται· αἰδεσθῇ coni. HSt. Quominus Demosthenicum αἰδέσηται (Zonar. col. 90) latere existimem impedit interpretatio loco Dem. incommoda: ac sufficit ᾐδέσατο· ᾐδέσθη (Hom. Odyss. φ 28). 62. ἄιδην cod., em. Musurus. De re vid. edd. Zenob. I 19 p. 6. Append. I 5. 63. ἀΐδειν — κοκύζειν — μωκόμεναι cod., em. Musurus. Cf. Valcken. Ammon. III c. 18 p. 229. 230, 7.

65. ἄιδειν . . . Τελαμῶνος· ἦν τι σκολιὸν γεγραμμένον εἰς Αἴαντα
ἄιδεις ἔχων· ἴσον τῷ μάτην λέγεις, καὶ ληρεῖς
αἰδέσασθαι· τὸ ἔνοχον ὄντα [καὶ] φόνῳ ἀκουσίῳ καὶ πεφυγαδευμένον ἐφ' ὡρισμένῳ χρόνῳ...... τοῦ τετελευτηκότος ἐξιλᾶσθαι, ὡς εἰληφότος ἤδη τιμωρίαν
αἴδεσθεν· ᾐδέσθησαν
αἰδέσιμον· σεβάσμιον, ἔντιμον
70. αἰδεσιμώτατος· αἰδοῦς ἄξιος
αἴδεσσαι· αἰδέσθητι
αἰδέσσεται· αἰδεσθήσεται
ἀΐδηλον· ἄδηλον, ἀφανές
ἀϊδήλως· ἀφανιστικῶς
75. αἰδήμονα· αἰδέσιμον
Ἀΐδης· ᾅδης
αἰδήφρων· αἰσχυντηρός
ἀΐδιον· ἀεὶ ὄν, ἀεὶ ὑπάρχον
ἀϊδίων· αἰωνίων
80. * ἀϊδνόν· μέλαν. ἢ ἀφανιστικόν. Λέγουσι δὲ καὶ τὸν ὠκεανὸν πηλὸν ἀϊδνόν
ἀϊδνή· σκοτεινή
αἰδοῖον· αἰσχύνη
* [αἰδοῖ νικώμενος· τῇ αἰσχύνῃ]
* αἰδοῖ εἴκων· νικώμενος τῇ αἰδοῖ, τουτέστιν αἰδούμενος
85. * αἰδοίη· αἰδοῦς ἀξία
* Ἄϊδος· εἰς ᾅδου
* Ἄϊδος κυνέη· νέφος τι σκότους
αἰδοῖος· δίκαιος, τίμιος, αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδουμένου δὲ χρῆται τῇ λέξει Ὅμηρος καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκέτου·
κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης
αἰδοῦμαι· αἰσχύνομαι

SCR. 65. Bergk. PLG. p. 1022, qui Hesychii locum neglexit. 67. Lysias et Demosth. 991, 4. 983, 19 teste Harpocr. et Suid. I 2 c. 16, 10. 68. *Η* 93. 71. *Ι* 640. 72. *Χ* 419 (teste Apoll. lex. 15, 5 *Χ* 124). 73. *Β* 455 teste Apoll. lex. 16, 28. 74. *Φ* 220. 75. 2 Maccab. 15, 12 vol. II p. 574 Tischend. 77. Eur. Alcest. 659. 79. Plat. Tim. 37 C. 83. 84. *Κ* 238. 85. *Β* 514. 87. *Ε* 845. 88. *Γ* 172 *ρ* 578 teste Apoll. lex. 15, 8 sq. 89. Eur. I. A. 848.

ADNOT. 65. *αἴδειν Τελαμῶνος* cod., *ἄιδειν Αἴαν παῖ Τελαμῶνος* Musurus. Lacunam indicavi vocabulo *παῖ* explendam. 66. *αἰδειαίχων* cod., em. Musurus. *ἴσον τὸ* cod., *ἴσον τῷ* Mus. Cf. Diogen. prov. V 11 p. 251. 67. *ὄντα καὶ φόνῳ* cod., *καὶ* induxit Musurus, cui etiam *πεφυγαδευμένον* debetur pro *πεφυγαδευμένῳ*. Post *χρόνῳ* Scaligero *τὴν ψυχὴν* vel tale quid excidisse videtur. *εἰληφότα* coni. Musurus. 72. *αἰδέσσηται· αἰδεσθήσηται* cod. Mus., e Phavorino 60, 40 (coll. Hom. *Χ* 419) em. Albertus. 73. Apoll. lex. 16, 28. Huc refer etiam gl. 1753 coll. Schol. Soph. Aiac. 608. 74. *ἀφανηστικῶς* cod., em. Musurus. Buttm. lexil. I p. 247. 77. *αἰδήφρων. αἰσχύντερος* cod., *αἰδόφρυν· αἰσχυντηρων* Cyr. Vossii. *αἰδόφρων· αἰσχυντηρός* HSt. editores recte (*αἰσχυντηλός* Mus. et Zon. 67). 80. *ἀΐδνον — ὠκεανὸν* (sic) *— ἀΐδνον* cod., em. Musurus. „*Compendium vocis ὠκεαν' typothetam effugit, unde lectio in Aldina.*" N. Schow. p. 30. *ἀφανές*, ut Zonar. c. 90 alii, coni. Coray Plutarch. I p. 355. Ceterum reputanti mihi dotes glossae *πηλὸς ἀϊδνός κτλ.* cum haec spuria videretur, hanc malui quam proxime sequentem obelo confodere. 83. *αἰδοίει* cod., *αἰδοίῃ* Musurus. *αἰδοῖ [νικώμενος]· αἰσχύνῃ* Albertus. Corrupta sunt e gl. 1784. 84. *ἄκων — αἰδῶ* cod., *αἰδοικάκων* C. 171, unde communis origo patet, em. Musurus. 86. *ἄϊδος* cod. Mus. Ald. Flor. *ἀϊδός δε* Bernardus coniciebat coll. EM. 31, 22; ego codicis lectionem revocavi. Possis etiam quoque *ἄϊδος εἴσω. εἰς ᾅδου.* 87. 88. *αἰδοῖος· δίκαιος, τίμιος. † ἄϊδος, κύνεον νέφος τι σκό... † αἰδοῦς ἄξιος· καὶ — ἱκέλου* cod., *σκότους* Musurus, qui compendium scripturae delevit: *σκότος* coni. Albertus. Confusionem in textu ms. ut plurimum ex male insertis ortam vocibus sagaciter ordinatis sanavit Musurus. *ἱκέτου* Heinsius. De *Ἄϊδος κυνέη* vid. Zenob. I 41 p. 15, et Boissonad. Notices et Extraits XI p. 28, a Bernhardyo ad Suid. I 1 c. 130, 20 citatum. Docta est Hesychii explicatio.

90. *Αἰδοῦς βωμός· Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει Αἰδοῦς καὶ Φιλίας εἰσὶ βωμοὶ πρὸς τῷ ἱερῷ*

* *ἀΐδρει· ἀπείρῳ, ἀμαθεῖ*

ἀϊδοφοῖται· οἱ λεπτοὶ καὶ ἰσχνοί, καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντες

* *ἀϊδρείῃ· ἀπειρίᾳ, ἀμαθίᾳ πολέμοιο*

ἄϊδροι· αἴδριες. Ἴων Τεύκρῳ

95. [*ἀϊδροφῶντι· ἀνδρῶν ἀναιρετικῷ*]

ἀΐδυλος· θρασύς

ἀΐδρυτον κακόν· Κρατῖνος Σεριφίοις· „οἰκοῦσιν φεύγοντες ἀΐδρυτον κακὸν ἄλλοις·“ κακοΐδρυτον, ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο, τὴν φυγήν, ὡς εἴ τις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο

αἰδώς· αἰσχύνη....τὴν τοῦ σώματος αἰσχρότητα, τὰ αἰδοῖα. καὶ ἡ σελήνη, παρὰ Χαλδαίοις

* *ἄιδων· λέγων*

1800. * *Ἀϊδωνέος· τοῦ ᾅδου*

* *Ἀϊδωνεύς· ὁ θεός. καὶ ὁ τόπος*

* *Ἀϊδωνῆϊ· τῷ ᾅδῃ*

αἰδὼς Ἀργεῖοι· αἰσχύνη γεγονότες

* *ἀϊδώνια· θανάσιμα*

5. *αἰδῶσσα· τῆς αὐλῆς τὰ τειχία*

ἀϊδώτατον· τειχίονα

ἄϊε δέ· ἤκουε δέ

αἰεί· ἀεί, διαπαντός, συνεχῶς. ἔστι δὲ καὶ δι' αἰῶνος·

— — *θεῶν αἰειγενετάων*

καὶ τὸ μετὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς, καὶ πυκνῶς.

καὶ τὸ δι' ὅλου·

αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα

καὶ τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον·

— — *μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεί*

καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές·

αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον

SCR. 91. *Γ* 219. 92. Aristoph. Geryt. fr. I Com. vol. II 2 p. 1005. 93. *H* 198 teste Apoll. lex. 17, 3. 94. fr. 34 p. 572 Nck. 95. *B* 651 *H* 166. 97. fr. III Com. vol. II 1 p. 135. 98. *B* 262. 1801. Hesiod. Theog. 913. 2. *E* 190 teste Apoll. lex. 14, 6. 3. *E* 787. 7. *Φ* 388. 8. *B* 400 — *A* 541 — *ι* 134 — *Ψ* 502.

ADNOT. 90. *αἰδώς, βωμός* cod., em. Musurus. Cf. 1123. *ἀκροπόλει* † *Αἰδοῦς καὶ φιλίας, εἰσὶ* cod. Discretionis notam, quae e codice in omnes editiones transiit, sustulerunt Scaliger et Vossius. *Φιλίας* VVDD in suspicionem vocant, atque *ἀφελείας* porrigit Eustath. 1479, 39 ad X 451 *φήμης* Pausanias I 17, 1; *ἐλέου* Fungius. Cf. Fritzsch. Ar. Thesm. 1019 Bernhard. Suid. I 2 col. 19, 9 a Tzschirnero *de nomin. in Ω exeuntibus* p. 6 laudatos. 92. *αἰδοφόλοι* cod., em. T. Hemsterhuisius. 93. *ἀΐδρῃ* cod., em. Mus. 94. *ἀΐδροί* cod.,
ὑι ω
ἄϊδροι Fixius e praecepto Arcad. p. 74. *ἰῶν τευχρ.* cod., *Ἰῶν Τεύκρῳ* Musurus, *Ἴων* ed. Hagen. 95. *ἀνδρειφόντῃ* divinabat Bentleius epist. ad Mill. p. 55. *ἀναιρετικῶν* cod., *ἀναιρετικῷ* em. Bentleius (*αἰδρίων ἀναιρετικῶν* male Musurus). 96. *αἰδύλος* EM. 30, 19 C. 171 Eustath. 399, 38, *αἴδυλος* Cyr. Dresd. Suid. Zonaras, *ἀΐδυλος* C. 63. 212. ? *ἀΐδηλος*. 97. *ἐριφίοις* cod., em. Valesius. (*εἴκασι* Mus.) *φεύγοντες.* † *Ἀΐδρυτον κακόν· ἄλλοις* cod. Mus. Ald., em. Meinekius reiectis Piersonis ad Moerid. p. 148 Toupii Theocr. II 408 commentis. *κατάρατον* pro *κακοΐδρυτον* EM. 42, 10. De *ἀΐδρυτον*, *ἀνίδρυτον* vid. Lobeck. Phrynich. 730. 98. *ἀϊδής* cod., *αἰδώς· ἐπιτεταμένη αἰσχύνη* † *αἰδῶ κτλ.* Cyrillus. Scribendum igitur **αἰδώς· αἰσχύνη. αἰδῶ κτλ. ἄιδων* demptis obelis. — Ceterum locum esse mutilum apparet ex Bekk. 355, 14 Suid. I 2 c. 19, 9 Eustath. 1279. 99. *ἀΐδων* cod., *ᾄδων* scripsi, cum non probabile esset glossam Boeoticam tradi, ut Ahrens I p. 171 Lobeck. rhem. p. 72 statuunt. 1802. *Ἀΐδωνι* cod., *Αἰδωνῆι* em. Bernardus ex Hom. *E* 190. Tuetur Ahrens dial. I p. 284. 3. *ἀϊδεῖς ἄγριοι· αἰσχύνη* cod., emendavi a Kustero parum discedens, qui *αἰδώς·* (*E* 787) *αἰσχροί.* 4. Si mendo caret *letalis* significationem habet; sed vide gl. 1236. 5. Ex *αἴθουσα* aut depravatum aut Doridi concedendum existimant. Locus perutilis est Eustathii 1347, 56: *οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ταῦτα· Αἴθουσαι· αὐλῆς τειχία. Σικελοὶ δὲ αἴθουσαν αὔλειον θύραν φασί, Κύπριοι δὲ παστάδα ἀμφίθυρον.* (Valcken. Adoniaz. p. 352.) 6. *τειχίονα* cod., *ταχίονα* Musurus ut de *αἰολώτερον* cogitasse videatur, *αἰσχίονα* Phav. Latet gl. 1805; nam *τειχίονα* est *τειχίονα*. 8. *χρόνων* — *αἰῆτοι* — *μάλα καὶ* codex, *χρόνον* em. Scaliger, reliqua Musurus.

ἀΐει· ἀκούει, αἰσθάνεται
αἰειγενετάων· διαπαντὸς ὄντων, ἢ διὰ παντὸς ἐνεργούντων καὶ γενεσιουργούντων
ἄϊες· ἐπύθου. [ἐκοιμήθης]
* αἰεὶ νέον ἐρχομενάων· διαπαντὸς νεωστὶ ἐρχομένων. ἀθρόως γὰρ εἰσελθοῦσαι ἐπὶ λειμῶνα ἀνθῶν ἢ ἀλλαχοῦ που αἱ μέλισσαι, μικρόν τι τῆς πτήσεως μετελθοῦσαι διϊστῶσιν, ὡς ὁμοίως καὶ δεύτεραι πετασθεῖσαι, καὶ αὖ πάλιν τρίται, εἶτα τῇ τάξει ἀναπέτονται πάλιν, ὡς δοκεῖν αὐτὰς κατ' ὀλίγον ἀναπετομένας, ἀρχὴν τῆς πτήσεως λαμβάνειν
[αἰέσκοντο· ηὐλίζοντο]
αἴεσχλος· κλάδος δάφνης
* ΑΙΕΝ· διαπαντός, ἐπαισθάνεσθαι
* αἶεν δέ· ἤκουον δέ
αἰετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι· παροιμία. τὰ γὰρ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες
αἰετὸς αἴθων· ὁ ἔνθερμος, καὶ πυρώδης, καὶ ξανθός. || καὶ τὸ πτηνόν. καὶ ὄροφος. καὶ τὸ ἐπὶ τῷ γείσῳ κυμάτιον
αἰ ἑωϋτῷ. εἰ ἑαυτῷ
* [αἱ] ἐξαίρετοι· [αἱ] ἐπίλεκτοι
αἰζᾶεν· εὐτραφὲς βλάστημα
αἰζαόν· τὴν μέσην ὥραν
αἰζασία· ἄμπελος οὕτως λεγομένη
αἰζάων· ὀρῶν ὑψηλῶν
αἰζηοί· νεανίσκοι, οἱ τῷ αἵματι ζέοντες. ἢ οἱ ἄγαν θερμοὶ καὶ θυμώδεις
αἰζήϊος· ἀκμάζων
αἰζηΐων· νεανιῶν
ἀΐζηλος· ἄδηλος
αἰζηνεκές· διηνεκές, αἰώνιον
αἰζητόν· πνευστικόν. καὶ πυρῶδες

SCR. 9. Cf. gl. 1251. 10. *B* 400. 11. Eur. Med. 148. 12. *B* 88. 17. Ar. Lysistr. 695. 18. *O* 690. 19. δ 38. 20. *B* 227. 25. Σ 581. 26. μ 83. 27. e. g. Ξ 4. 28. *B* 318. 30. Σ 410.

ADNOT. 11. ἄϊσες — ἐκοιμήθη cod., em. Musurus, qui ἐκοιμήθης inducere debebat, ex ἄεσας natum. 12. αἰειvέων — δοκῶν cod., em. Musurus: δινῶν typothetae edit. Hagen. error, a quo liberae sunt Ald. Flor. 13. κυλίζοντο cod., em. Musurus, sed glossa fide carens ex ἀέσκοντο vel ἰαύεσκον detorta est. 14. Cf. αἴσακος. E lectionis discrepantia αἴεσχλος ἀίεσχος αἰέσχατος αἴσακος ἄσακος coniecerim formam vocis extitisse ad exempla vocabulorum ὀρέσχα, ὀρίσχα ἀρασχάς αἱμοσχάς expressam. 15. Prior explicatio ad αἰέν posterior ad infinitivum Doricum ἀΐεν pertinet; Bast. Gr. Cor. p. 318. 16. Revocavi verba a Musuro deleta, tamquam e gl. 1807 male repetita. Scribendum vero gl. 1815 continuata ἄϊεν δὲ ἤκουεν, ut triplex accinendi modus αἰέν ἀΐεν ἄϊεν indicetur. 17. αἶτα cod., emendate Zenob. prov. I 20 p. 6, Mus. 18. ἔνθερος cod., em. Palmerius. A verbis καὶ τὸ πτηνόν novam glossam exordior. γείσῳ cod., quod non erat cur Musurus in γείσσῳ mutaret. 19. αἰέω· τῷ ἑαυτῷ codex. Recepta lectio Koenio debetur ad Greg. Cor. p. 251, pro qua Musurus αἰεωῦτῷ· ἑαυτῷ coniecerat, non improbabiliter, modo αι[ε]ωῦτῷ scribas. Vereor tamen ne fundus erroris sit Homericus locus δ 38 ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἕσπεσθΑΙΕΟΙΑΥΤΟΙ. 20. αἰεξαίρετοι cod., Musuri correctionem perfeci proscribendo αἰ — αἰ, cum articulo non faveret locus Homericus *B* 227. Invenerat lexicographus αιξ[ε αἱ]ρετοι. 21. Lobeck. Path. El. p. 88. 22. Valcken. Adoniaz. 224 A. 24. αἰπάων falsa et permira est Fixii coniectura. Supra habuimus ἀζόν· ὑψηλόν. Latere mihi ὀροφῶν videtur. ὀρῶν et ὀροφῶν conf. etiam ap. EM. 32, 51. 25. νεανίαι οἱ ἐν τῷ δίψῃ τουτέστι πνεύματι ζέοντες Apoll. lex. 17, 4. Lobeck. Path. El. p. 88 μινυζηός confert. 27. *αἰζηῶν malo. 28. Apoll. lex. 16, 28, ubi ἀείζηλον e *B* 318 affertur. — αἰζηλός codex. 29. [Αἰ]Ζηνεκές supervacanea syllaba deleta Lob. Path. El. p. 88, Karsten. Aeschyl. Agam. p. 122. Vocabulum valde suspectum. ? δι ζηνεκές. 30. αἰητόν Salmasius. Pro varia lectione in Hom. Σ 410 habuerim.

αἰζόκροτον· ξηρασίαν
αἰζύκτή· ἡ γῆ
[αἰηνά· τὰ μικρὰ τῶν δένδρων. ἄλλοι δὲ.....]
[αἰῆνες· αἰώνιον, βλαβερόν]
35. αἴης· γῆς, γαίης
αἰήσυλον· ἄνομον[οὐ] κακοποιόν
αἶηται· ἄνεμοι
* αἴθ' ὄφελες· εἴθ' ὤφειλες
αἴητον· πνευστικόν, ἢ πυρῶδες. ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου
40. αἰθαί· μέλαιναι. καὶ πομφόλυγες
αἰθάλαι· σποδός. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν
αἰθάλη· τέφρα. σποδός
Αἰθαλίδαι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς
αἰθαλίδες· τὰ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενα.... ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ ὕδατι σταλαγμοὺς τοῦ ἐλαίου
45. αἰθαλόεν· κεκαυμένον. λαμπρόν. ἐμπεπρησμένον
αἴθαλος· ἡ τοῦ πυρὸς ἀποφορά. καὶ ἡ ἐν τῷ ὀρόφῳ αἰθάλη
αἰθαλώδης· καπνώδης. σκοτώδης
* αἰθερτητόν· ἐνθυμητόν. Κρῆτες
αἴθε· εἴθε. [μακάρι]
50. αἴθειν· καίειν
* αἰθέριον· ...... καὶ οὐράνιον
* αἰθέρος· ἀέρος, ἢ ὑπὲρ τὸν ἀέρα ὄντος
αἰθέριος ῥύμβος· οὐρανός
αἰθέρα· ἐμπυρισμόν, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. Εὐριπίδης Τρῳάσιν
55. * αἴθεσθαι· καίεσθαι
* αἴθεται· καίεται λαμπρῶς
αἰθερονόμων· τῶν ἐν ὕψει τὴν νομὴν ἐχόντων
[αἴθη· νύμοι καὶ ἔτι ἐμοί]
αἰθήρ· ὁ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος

SCR. (36. Aeschyl. Pers. 59 v. l.) 38. *Λ* 415. 39. *Σ* 410. De accentu Herod. prosod. II. p. 308 sq. ed. Lehrs. (41. Callim. h. Dian. 69)? 42. Exod. IX 8 vol. I p. 72 Tischend. 45. *B* 415 teste Apoll. lex. 13, 32. 52. *Π* 365 Pindar. Ol. I 10 teste Suida. 53. Eurip. fr. 596 Nck. 54. Troad. 1079 Nck. 57. Ex anapaestis tragoediae.

ADNOT. 31. Accedit EM. 31, 55 Eustath. 648, 47. Lusi *ἄζη· κόπρος, κονιορτός, ξηρασία.* 32. *αἰζύκτη* EM. l. l. *Αἰζηαίη?* 33. Proscripsi coll. 1296. *ἄλλοι δὲ αἰῆνες* † *αἰώνιον· βλαβερόν* cod., em. HSt. col. 940 B. 36. Apoll. lex. 18, 9. 37. *οὐ* proscripsit Musurus. *ἄνομον* Ruhnkenius pro *ἄνεμον* (cod.) reposuit. 37. EM. 32, 25.
ει ϊ
Cf. 1520 et gl. *ἄνται, ἄντας, ἄνδας.* 38. *ὄφιλες — ὤφειλες* cod., em. Musurus. 39. Vid. gl. 1830. 1523 Buttm. lexil. I 233. 40. *ἄηθες* C. 171. De accentu cf. Arcad. 49 et Philox. ap. EM. 32, 30 (Suid.) 41. *αἰθάλαι* cod., h. e. *αἰθαλαί, αἰθαλί* pro *αἰθάλη* ut est ap. Galen. lex. Hipp. p. 416. Recte igitur Kusterus ope Suidae hanc et sequentem glossam in unam conflasse videtur. 42. De accentu vid. Arcad. 108, 23. 43. *Αἰθαλιά* cod., *Αἰθαλίδαι* Harpocr. 8, 12 Steph. Byz. 46, 20 Cyrillus alii. 44. Subaudi *ζῶα* ‚*animalcula curculiones*'. PALMER. An *ἐν τῷ ἰπνῷ*? 48. Non expedio. 49. Vocem Graecobarbaram induxi, neque verum vidit Albertus (gl. 1851) *αἰθέριον· μακάριον καὶ οὐράνιον* scribens. 51. *αἰθέριον· οὐράνιον* Phav. C. 171. *δέριον* inserit Toupius. Malo cum EM. 33, 9 ex ordine *αἰθέρα· τὸν οὐρανὸν καὶ ἀέρα,* vel potius *τὸν ἀέρα καὶ οὐρανόν.* 52. *ὄντας* Aldi typotheta. 53. *αἰθέρος τύμβος* cod., emendabant Salmasius et Wesselingius in Itiner. Hieros. p. 603 c Clem. Alex. Strom. V p. 717 Euseb. PE. XIII 681 B Eustath. ad Dionys. Perieg. 1134 schol. ad Apoll. Rhod. p. 490 H. Keil schol. ad Eurip. Or. 980. Vid. Valcken. diatr. p. 39 sq. Ceterum librarium in depravatam lectionem *αἰθέρα ῥύμβῳ* incidisse, quam sequitur etiam Apollonii interpres, ordo glossarum turbatus documento est. 54. Seidler. Troad. 1088 Didymi fragm. p. 89. 243. *ἐπί* codex. 56. Apoll. lex. 16, 17. Coni. *καίεται· Ἀμπρακιῶται* coll. Bekk. AG. III 1096. 58. Om. Musurus. Conicio *αἴθει νύ μοι· καίεται ἐμοί.*

60. *αἰθὴς πέπλος*· Κρατῖνος Κλεοβουλίναις „(Δήμῳ τὸν) ἐπιβάλλοντα τοὺς αἰθεῖς πέπλους“
Αἴθικες· ἔθνος παρὰ τὴν Θεσσαλίαν. ὅ ἐστιν Δολοπία
αἴθινος καπνός· ὁ δριμύς
αἰθίνην· καυσίμην
Αἰθιοπία· ἡ Σαμοθράκη
65. *Αἰθιοπίης παῖδα*· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον. ἄλλοι τὴν Ἄρτεμιν
αἰθιοπικόν· ἀκακία
αἰθιοπίς· φλομώδης πόα
* *αἴθρια*· Κρατῖνος Δηλιάσιν·
Ὑπερβορέους τιμῶντας αἴθρια στέφη·
τὰ γὰρ Ὑπερβορέων ἱερὰ κατά τινα πάτριον ἁγιστείαν οὐχ ὑπὸ στέγην, ἀλλ' ὑπαίθρια διαφυλάττεται
Αἰθίοψ· ὁ Λέσβιος. μέλαν. ἢ τὸ κεράμιον
70. *αἶθμα*· δέλεαρ
αἰθόλικας· φλυκταίνας
ΑΙΘΟΝ· λαμπρόν, πυῤῥόν. μέλαν
αἴθοπα· μέλανα. [πυρώδη], ἢ θερμαντικόν
* *αἰθουμένου*· καιομένου
75. *αἴθοπα οἶνον*· θερμαντικόν
αἴθοπος· διαπύρου. μέλανος
αἶθος· καῦμα
* *αἰθούσῃ*· στοᾷ. ἢ λαμπρᾷ

SCR. 60. fr. IV. 61. Β 744. 62. Eur. fr. 781, 45 p. 478 codex teste Hasio habet ΑΙΘ]ΠΟΥ, *αἰθάλου* Hermannus, *αἰθίνου* ego. 65. fr. XCVI Bgk. 66. Hippocr. de morb. 3 vol. II p. 321 Kuehn. etc. 68. Comic. vol. II 1 p. 34. 70. Alcaeo vindicat Schneidewinus exx. crit. II p. 10. Alcmanem antestantur Lobeck. l. c. Ahrens dial. II 193 Meinek. ad Theocr. XXI 10 coll. Salmas. exerc. Plin. p. 680 Menag. Diog. Laert. VIII 83. Mihi Aeolicum videtur *αἶθμα* pro *ἅμμα*. 71. Hippocr. ὑγρ. χρ. II p. 161 Kühn. 73. Homerus teste Apoll. lex. 13, 30. [Δ 548.] 75. Δ 462 respici existimant, mihi pertinere ad Eurip. fr. 888 p. 508 videtur ‚ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.‘ 76. Soph. Ai. 222 teste schol. p. 217. 77. Eur. Suppl. 207, ubi Nauckius *αἶθρον* (*αἰθρόν*· τὸ καῦμα C. 212) Valckenaerius *αἶθος τ'* coniecerunt. 78. Ι 472.

ADNOT. 60. *Αἰθής* (*Αἴθης* Mus.) — *Κλεοβουλῖνες ἐκβάλλοντες* — *αἴθης* cod., *αἰθής* etiam Fixius, Meinekius et Paroemiogr. edit. Gotting. I p. 12 *αἰθῆς* Runkel. Cratin. p. 27 Lobeck. Paral. II 544, *Κλεοβουλίναις* Musurus, *Δήμῳ τὸν ἐπιβάλλοντα* Meinekius Com. vol. II 1 p. 69, *τοὺς αἰθεῖς πέπλους* Albertus et Fixius. 62. *αἴθινες* cod. Mus., em. Salmasius. 64. *ἡσαθράκη* (μ supra) cod., em. Musurus. 65. *Αἰθιοπεῖς παῖδα, τόν* cod., Musurus primum emendaverat *Αἰθιοποῦς παῖδα*, quod mox delevit et cedere iussit lectioni *Αἰθιοπαῖδα· τόν* (Phav. 65, 1), em. Th. Bergk. Anacr. fr. XCVI p. 237 coll. Anthol. Pal. VI 269, 3 VII 705, 3. Ad Stephanum Byzantium quoque p. 48, 1 Meinekius *ἡ Ἄρτεμις Αἰθοπία* adnotat e codd. PpII, *Αἰθιοπία* ex ARV. De re vid. Od. Mueller. Orch. p. 119, 3 Doriens. I p. 381. 66. Galen. lex. Hippocr. p. 416. 68. *φιλομόδης* cod., *φλομώδης* corr. Musurus. Cf. Plin. HN. XXVII 4 Dioscor. IV 105. 68. *Ἡλιᾶσιν* (Ἰ supra). *ὑπερμορίους* † *Αἴθριαι* — *τινος πατρεῖον* — *ὑποστέγειν* (η supra) — *ὑπ' αἴθριον* codex. *Ἰλιάσιν Ὑπερβορείους αἴθρια* — *τινα πάτριον* — *ὑπὸ στέγην* Musurus. *Δηλιάσιν* Sopingus. *Ὑπερβορέους τιμῶντας αἴθρια στέφη* vel *Ὑπερβορίους αἴθρεια τιμῶντας στέφη* Meinekius fr. V Bergk. Com. Att. reliq. p. 44, *ὑπαίθρια* idem. ‚Haec glossa inserta non suo loco.‘ Vossius. 69. Sic codex. *αἴθοψ· ὁ Λέσβιος μέλας. ἢ διὰ τὸ κεράμιον*, quod editiones omnes invasit, Musuri commentum est. Num *μέλαν γὰρ τὸ κεράμιον* vel *μέλανι τῷ κεραμίῳ*? 70. Hesychium s. v. *βλήρ* (*βλῆρ* Meinek. Theocr. p. 339) legere *ἄσθμα* observat. Lob. paral. p. 75 n. 71. *αἴθοκας· φυλακταίνας* cod., em. HSt. ex Erotiano et Musurus. 72. Confundit *αἶθον* et *αἰθόν*. De accentibus gl. 1840. 73. *αἴθονα* cod. C. 63, *αἴθωνα* Musurus, *αἴθοπα* series iuxta cum codice suasit: *πυρώδη* invasit ex interpretatione glossae *αἴθωνα*. Cf. Apoll. lex. 13, 27. 74. *αἰθομένου* coni. Musurus, *αἰθομένοιο* Apoll. lex. 16, 17; nisi obstaret ordo scriberem *αἰθοῦ· μέλανος, λαμπροῦ*.

αἴθουσαι· καίουσαι
80. αἰθούσης· τῆς πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα τετραμμένης, ἢ τῆς πρὸς τὴν δύσιν. ἀπὸ τοῦ καταίθεσθαι ὑπὸ ἡλίου
αἰθούσῃσ(ι)· λαμπούσαις
αἴθρει· χειμάζει
αἰθρία· εὐδία
* αἴθρη· αἰθρία. αὐγή. εὐδία. ἀὴρ καθαρός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον τῆς Πιτθέως θυγατρός
85. αἰθριγενεῖς· εὐδίαν ποιοῦνται
αἰθρινόν· πρωϊνόν
αἴθριος· ὑπὸ τὸν ἀέρα
αἶθρος· ψύχος τὸ ὀρθρινόν
[αἴθρυλα· σκίασμα. κίνημα]
90. αἴθρῳ· τῷ ἐκ τῆς αἰθρίας πνεύματι
αἴθυια· εἶδος πετεινοῦ
αἴθυιαι· ἐνάλιαι κορῶναι
αἰθυίας ἄνθος· βοτάνης εἶδος
Αἰθύμαι· οἰκτρὸν κατοικήσαντες οὕτως ἐκαλοῦντο
95. αἰθύνεσθαι· λαμβάνεσθαι. αἱρεῖσθαι. ἀγαγέσθαι κρατεῖν
αἰθύσσει· ῥιπίζει
αἰθύσσειν· ἀνασείειν. Σίνωνι Σοφοκλῆς
αἰθύσσοντος· ὁρμῶντος
αἴθων· λάμπων
1900. αἴθωνας· λαμπρούς
αἰθώρ· μέγα
αἴθ' ὥς· εἴθ' οὕτως
αἴ κα· ἐάν
αἰκάζει· καλεῖ
5. αἰκάλλει· σαίνει, θωπεύει
ἀϊκάς· τὰς ὁρμάς, καὶ τὰς φοράς
αἴκαλος· κόλαξ

SCR. 79. θ 57. 80. φ 390 teste Apoll. lex. 14, 33. 81. Ζ 243 Υ 11. 84. Γ 144. 85. Ο 171. 90. ξ 318, ubi alii λύθρῳ legisse feruntur. 91. ε 353. (92. Arat. 918.) (96. Bacchyl. fr. 26 Neue.) 97. fr. 497 p. 200 Nck. 99. Ο 690. 1900. Ι 123 teste Apoll. lex. 13, 28. 2. Homerus saepius. 5. Aristoph. Thesm. 876. Eqq. 211, ubi fuerunt qui λόγια καλεῖ με pro λόγι' αἰκάλλει με legerent. Fieri igitur potest ut gl. 1904. 5 in unam conflatas scribamus: αἰκάλλει· — οἱ δὲ καὶ καλεῖ. 6. Ο 709, teste Apoll. lex. 15, 15.

ADNOT. 79. αἰθοῦσια· καίουσια cod., possis αἴθουσι· καίουσι sed αἴθουσαι· καίουσαι em. Vossius. 80. Apoll. lex. 14, 33, unde apparet gl. 1879 cum hac conflandam esse Vossii emendatione admissa. 80. 81. ἥλιον αἰθούσης λαμπούσαις cod., separavit Musurus. ἡλίου Salmasius. Cf. gl. 658. 82. αἴθρει Bekk. 358, 27 Suid. Zon. C. 212, quod praeoptare videtur Bernhardyus Suid. I 2 c. 27. Coni. αἴθρεια· χεῖμα coll. Soph. Antig. 357, ubi schol. αἴθρια· ψυχρά. 84. Πιθέως cod., em. Mus. 85. αἰθρηγενεῖς — ποιοῦντες Musurus, malim *αἰθρηγενέος· εὐδίαν ποιοῦντος. 88. ὄρθριον cod., ὀρεινόν EM. 33, 50, em. C. 171 et Salmasius. 89. αἴθυγμα Sopingi coniecturam firmat Bekk. 360, 20. 90. αἰθρῷ cod., emendate Apoll. lex. 16, 21 EM. 33, 40. πνέοντι cod., ex Apollonii l. l. em. Kusterus. 94. οἱ Κίτρον Palmerius. οἱ Ἴστρον? De elocutionis genere cf. gl. Ἀστέριοι. 95. λαμβάνεσθαι † αἱρεῖσθαι· κτλ. cod., divisorem eiecit HSt., qui et αἴνυσθαι coniecit. αἰθύνεσθαι· λαμπρύνεσθαι coni. Coraes Plut. VI p. 438 Lob. rhem. p. 238. g, sed illud verum videtur. ? Κρατῖνος. 97. ἀνασίειν (ει) cod., em. Musurus. 98. δίσσοντος coni. Pierso Verisim. p. 125, frustra. Cum Hes. facit C. 171. 1901. ‚Casaub. Athen. VIII p. 352 = p. 615' SCHR. Coni. *αἴθων· μέλας. 2. ὡς cod., correxi. 4. In diurn. ant. stud. Marpurg. 1856 Nr. 30 p. 235 conieci εἰκάζει καλῶς, quo de proverbio vid. Eurip. fr. 963 Nck. sed adeo multa temptari possunt (λακάζει· καλεῖ. αἰκίζει· κακοῖ) ut correctio sit incertissima. 5. αἰκάλει cod., em. Musurus. 7. .ικάλος cod., em. Musurus. Cf. Lob. rhem. p. 276.

αἴκε· ἐάν πως

αἴκε· ἐάν. τὸ δ' αὐτὸ δηλοῖ, κἂν μετὰ τοῦ ν̄ λέγηται. οἷον· αἴκεν, αἴκέν πως· ἐάν

αἴκεν ἴδῃ· ἐὰν θεάσηται

ἀϊκελίου· εὐτελοῦς, εὐκαταφρονήτου

αἴκε πίθηαι· ἐὰν πεισθῇς

αἴκε ποθί· ἐάν ποτε

ἄϊκες· ὁρμαί

ἀϊκή· ῥιπή, κίνησις

αἰκία· πληγή. ὕβρις. βάσανος. μάστιξ

αἰκίζεται· μαστίζεται, ὑβρίζεται

αἰκίσμασι· πληγαῖς, μάστιξιν

αἰκισμῶν· μαστίγων, πληγῶν

αἰκιῶν· βασάνων, πληγῶν

αἴκικα· ὕβρικα

αἶκλοι· αἱ γωνίαι τοῦ βέλους

αἶκνον· δεῖπνον

* αἶκλος· ὁ ἑσπέριος

αἴκολα· αἰσχρά

ἄϊκτος· ἀπρόσιτος

* ἀϊκτή· ἡ κρηπίς. οἱ δὲ ἡ ἀκτή

αἴκουδα· αἰσχύνη. Λάκωνες

ΑΙΚΩΣ· αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς, χαλεπῶς. ἀπὸ τῆς αἰκίας

αἴλινος· ὕμνος. θρῆνος

αἴλιοι· σύγγαμβροι

* ἀϊλεῖν· θωπεύειν

αἰλότροπον· ἀλλοιότροπον

αἰλούριος· ῥίζα τις οὕτω καλουμένη

SCR. 9. *Π* 81 teste Apoll. lex. 18, 10. 10. *Δ* 98. 11. *Ξ* 84. 12. *Λ* 207. 13. *Α* 128. 16. Oratoris locum adespotum addit Suid. I 2 c. 30, 17. 17. Soph. Ai. 65. Aesch. Prom. 224. 23. Alcman fr. 66. Epicharmus Athen. IV p. 139. 29. *Χ* 336 teste Apoll. lex. 17, 28. — Soph. El. 102 e G. Wolfii restitutione, Plato l. l.

ADNOT. 8. *αἴκεον· ἐάν πως* cod., *αἰκέν πως* Albertus, *αἴ κε· ἐάν πως* scripsi, syllaba ον̄ dempta, quae ni fallor etiam in gl. *ἀέντιον· Αἰγύπτιον σμύρνιον* supervacanea est. Cf. praeterea gl. 743, ubi fortasse e schol. Lucian. IV p. 268 ed. Iacob. restituendum est *αὐγούστῳ· μεσωρί* et gl. 1686. 10. *ἰδέῃ* cod., *ἴδῃ* recte Schrewelius. 12. *αἰκεπιθῆναι — πισθείς* cod., em. Musurus. 13. *ἀκεποθὲ* cod., em. Musurus. 19. *αἰκισμῶν* cod. Mus., *αἰκισσῶν* vitium typothetae. 21. *αἰκικά* h. e. *αἰκιστικά· ὑβριστικά* qui proposuit HSt. col. 966 BC audiendus non est. *αἴκικα* Doricum est pro *ἤικικα* vel hinc depravatum. 22. Sine mendi suspicione hac glossa me iudice in *ἀγκλοί ἀγκύλοι* emendanda utitur Salmasius Virgilianum ‚*aclides*' apponens. *αἰκύαιοι* C. 63. 23. *αἶκλον* coni. Heinsius, codici favent Suid. Zon. Eustath. 1714, 61. 24. *δείελος* coni. Kusterus; vereor ut recte, cum EM. 34, 2 teste *αἶκνον* sit *δεῖπνον δειλινόν*. 25. *αἴκελα* i. e. *ἀεικέλια* em. Kusterus. 27. Videntur in Aeschyl. Choeph. 711 alii *πότν' ἀϊκτή* alii *πότνι' ἀκτή* legisse. 28. Voce per se mira, licet ea seriem turbari intellexisset, utitur tamen reiecta Hemsterhusii coniectura *αἴκιδδα* Ahrens dial. II 332 n. 2 ad emendandam Aristophanis lectionem in Lysistrata 1098 *χαίκουδαν ἀμὲς* pro *αἴκ' ἴδον*. (Lob. rh. p. 262.) Conicio ‚*αἰχχοῦνα*, quod vere Laconicum videtur. 29. *ἀίκως* cod., *ἀϊκῶς* Musurus recte quidem quod ad *αἰκιστικῶς ὑβριστικῶς* attinet, sed *αἰκῶς* scripserat, e Platone ap. Bekk. 360, 27, qui *χαλεπῶς* interpretabatur. 31. *αἴελιοι* bonam Ez. Spanhemii coniecturam ad Callimach. p. 229 respuit ordo. Cf. 1342. 32. *ἀΐλειν* cod., ordo *ἀΐλλειν* postulat, *αἰλεῖν* HSt. Cf. gl. *βαίνειν*. 1359. 60 Lobeck. techn. 113. 33. Accedit EM. 35, 3. Correctio incerta. Virorum doctorum commenta ordinem turbant. 34. *αἰλοχρίως* cod., exhibui EM. 34, 9.

35. αἷμα· γένος, σπέρμα·
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
κατὰ μὲν τὴν γενεὴν τοῦ πατρὸς θεωρουμένου, κατὰ δὲ τὸ αἷμα τῆς μητρός. τὸ γὰρ καταμήνιον αἷμα τῇ καταβολῇ τῆς γονῆς παγὲν καὶ σὰρξ γενόμενον διαπλάττεται ὑπὸ φύσεως. ὁτὲ δὲ συνήθως αὐτὸ τὸ αἷμα, ὡς τό·
— ῥέε δ' αἷμα κατ' οὐταμένης ὠτειλῆς.
ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν ἔφη
* αἱμαλέον· ἀσθενές
* αἱματία· ἀλλαντία......
αἱμακουρίαι· τὰ ἐναγίσματα τῶν κατοιχομένων
αἷμα παχὺ πτύοντα· πολύ. τὸ γὰρ ὀλίγον τῷ σιάλῳ λεπτύνεται
40. αἱμασιά· τὸ ἐκ πολλῶν λίθων λογάδων ἄθροισμα
αἱμασιαί.... ὡς φραγμοὶ πλατεῖς ἀπὸ πλίνθου θριγκώδεις. Ἀππίων ἀβασία, ἐφ' ἣν οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι
* αἵματος ἆσαι Ἄρηα. αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό· ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία. ὅθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντες......
......]· ἐνεορεῖ. Σοφοκλῆς ἁμήλῳ
* αἵματι φοινόν· πυῤῥόν
45. αἱματίτης· ἡ φλέψ. ἰδιαίτερον δὲ αἱμοῤῥοΐς. καὶ ὁ λίθος
αἱματόεντα· ᾑματωμένα
αἱματωπούς· αἷμα βλεπούσα(ς)
αἱματῶσαι· φονεῦσαι. ἢ φοινίξαι
* αἱματόεσσα· αἱματώδης
50. αἱμαχῦναι· αἱμάξαι
αἱμαχθέντες· τῷ αἵματι χρανθέντες
αἱμηραί· αἱματώδεις
αἵμνιον· σφάγιον

SCR. 35. *Z* 211 — *P* 86. Sophocl. El. 1394 c. schol. p. 380 Lips. 38. Pind. Ol. I 146. 39. *Ψ* 697. 40. *σ* 359 *ω* 224 teste Apoll. lex. 17, 31. 32. 41. *E* 289. 43. fr. 203 p. 141 Nck. 44. *Π* 159. 45. Hippocrat. *π. αἱμοῤῥ.* III p. 343 Khn. 46. *χ* 405. 47. Eur. Herc. fur. 933. 48. Cf. 1943. 49. *B* 267. 53. *γ* 444.

ADNOT. 35. Apoll. lex. 17, 6. *τῆς γενεῆς — ὠτειλῆς* cod., em. Musurus. *αἱμάτη, μάχαιρα παρὰ Σοφοκλεῖ* EM. 35, 4. Dixi de h. l. in Didym. p. 98 (O. Schneider. in annal. Marpurg. 1855 nr. 32 p. 251). 36. *αἱμαλεόν* EM. 35, 5 *ἀμαλόν* Kusteri *λιμαλέον* Hemsterhuisii coniectura. 37. *αἱμαλία· ἀλλαντία* cod., *αἱμάτια· ἀλλάντια. αἱμαλεά· μέλας ζωμός* EM. 35, 4 Bernhardy ad Suid. I 2 col. 736, 10 Erotian. p. 206 Frz. Hinc nascitur lectio recipienda: *αἱματία· ἀλλαντία αἱμαλέα, ζωμὸς μέλας.* Glossae: *ἀλλαντία lucanica, ἀλλαντίαι lucanicae.* 38. EM. 35, 7. Boeotorum hoc vocabulum illustrant Boeckh. Expl. Pind. p. 112 Lobeck. Phrynich. p. 669. 39. *αἱμαπαν* cod., *αἷμα πᾶν* Musurus, em. Kusterus. 41. Lacunam explebis ope EM. 35, 10 Ael. Dionys. ap. Eustath. 1851, 23 p. 7 ed. Meier. *θριγκῶδες. ἀπτύων ἀβασία* cod., *θριγκώδεις* Musurus: idem *ἀπὸ τοῦ οἷον* coniciens a vero aberravit. *Ἀπίων* (l. *Ἀππίων*) Apoll. lex. 18, 1. *ἀβασίας ἐφ' ἃς οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι* Apoll. l. l.

42. *αἱματώσασαι Ἄρηας — ὅθεν καὶ ἀσάμεθα — μηνύθοντε ἐνεορεῖ. Σοφοκλῆς ἀμήλῳ* codex, *αἵματος ἆσαι Ἄρηα — μινύθοντι* Musurus, *ἀσάμινθος — μινύθοντες ἐλούοντο* e Suida certatim VVDD restituerunt. Fundus glossae extra ordinem comparentis est Apoll. lex. 17, 6. 7, q. l. cum gl. 1935 coniuncta est. 43. Divisorem posui et lemmatis defectum indicavi. Ni fallor retrahenda haec sunt ad gl. 1948 *αἱματῶσαι*, cui *αἱματώσασαι* in margine adscriptum fuisse probabile est: itaque conicio *ἐναρεῖν Σοφοκλῆς.* *Εὐμήλῳ* Musuri an *Ἀμύκῳ* Blomfieldi coniecturam praestare dicam non liquet. 45. Confundit vocabula *αἱματῖτις* et *αἱματίτης*, quamquam fuerunt etiam qui lapidem *αἱματίτιν* dicerent, ut Theophr. de lapid. 37. 46. *αἱματόεντα· αἱματωμένα* cod., em. Musurus. 47. *αἱματώπους* cod., *αἱματῶπις* coni. Musurus, em. Porso ad Eur. Med. 605. 48. Cf. 1943. 50. Ni fallor haec glossa depravata est e glossa *ἀμυσχῦναι*, ubi codex *ἀμαχῦναι* exhibet. Certe improbabilis videtur Dobraei coniectura in advers. 620 *αἱ μαχαναί· αἱ ἅμαξαι.* 52. *αἱμῆραι* cod., em. Mus. ut C. 212 fol. 10. 53. *αἵμιον* cod., *αἵμνιον* coll. Suida (schol. Odyss. *γ* 444 Theognost. p. 5) Kusterus.

αἱμοβόρου· αἷμα ἐσθίοντος· βορὰ γὰρ ἡ τροφή
αἱμοί· δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις
αἱμόκερχνα· ἠχοῦντα
* αἱμίλιος· δόλιος
αἵμονα· ἐπιστήμονα, ἔμπειρον.......
Αἵμονά τε κρείοντα· τὸν βασιλέα Αἵμονα
αἱμοποί· αἱματώδεις
* Αἱμονία· ἡ Θεσσαλία. καὶ ἡ Ἔφεσος
* αἱμός· τράχηλος
* αἷμους· ὀβελίσκους
αἱμορυγχίαν· καθημάχθαι τὸ ῥύγχος
αἱμοφόρυκτα· αἵματι μεμολυσμένα, καὶ ἀνεπεφυρμένα
* αἱμυλίοις· κολακευτικοῖς
αἱμύλα· προσηνῆ
αἱμυλίοισι· συνετοῖς, καὶ προσηνέσιν
αἱμύλος· ἀστεῖος. συνετός. ὀξὺς ἐν τῷ λέγειν
αἱμωδιᾶν· τὸ τοὺς ὀδόντας ναρκᾶν ἀπὸ ὁράσεως ἢ ἀκούσματος
αἱμώθη· ἠματώθη
αἰνά· δεινά, κακά
αἰναρέτη· ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένε
αἰνέομεν· αἰνοῦμεν
* αἰνεῖτε· συγκατατίθεσθε
* αἰνειάω· τοῦ αἰωνίου
αἰνέοντες· [διὰ παντὸς] αἰνοῦντες
αἰνεπίκουρος· ἐπὶ κακῷ βοηθῶν
αἰνέσαιμι·...... ἀναπείσαιμι
[αἰνέσιμοι· καθήκοντες]
αἰνετά. νίκιον τόν· τὰ ἐπαίνου ἄξια
αἰνή· δεινή
αἰνήν· δεινήν
* αἰνίγματα· ζητήματα. ὁμοιώματα. τεκμήρια
αἰνήθεστος· οὐκ εὐλιτάνευτος

SCR. 55. fr. 8 Nck. 56. Ad Hippocr. epid. IV 1134 (vol. III p. 534 K) refert Heringa Erot. p. 51 sqq. 58. *Ε* 49 teste Apoll. lex. 14, 8. 59. *Δ* 296. 64. Hermipp. fab. inc. III p. 414 Meinek. 65. *υ* 348 ap. Apoll. lex. Hom. 17, 29. *66. 68. *α* 56. 69. e. g. Eur. fr. 709 p. 459 Nck. 70. Hippocratea vox. 73. *Π* 31 teste Apoll. lex. Hom. 14, 15. 75. *Θ* 9. 82. *Ζ* 1. 84. Glossa sacra.

ADNOT. 65. *αἱμοίδρυμοι* cod. Mus., em. Bekk. 360, 33 et Guietus. *αἷμους· τοὺς δρόσους λέγει ὁ Αἰσχύλος* C. 212, paulo propius verum *τοὺς δρόμους* Eustath. 1851, 27, Phav. *αἰτιναίαις* cod., em. Musurus. 57. *αἱμύλιος* Fixius. 59. *κρίοντα* cod. Apoll. lex. 14, 9; em. Musurus. 60. *αἱμοποί* cod., *αἱμωποί* Musurus recte quidem, sed invito ordine. 61. *αἱμωνία· ἡ θεσσαλικὴ ἔφεσοϊς* (sic) Cyr. 63. 171. Thessaliam etiam Haemoniam appellatam esse in vulgus notum est, atque pertendit Steph. Byz. p. 49, 6 ed. Meinek., ubi *Αἱμωνία* codd. AR *ἀημωνία* V, et schol. Apoll. Rhod. *Γ* 1090. Eandem vero appellationem a Pelasgis ad Ephesum traductam esse, qui demonstrare conatur Ern. Guhlius in Ephesiac. p. 25 adn. 8 nobis certe non persuasit. Confundit noster *Αἱμονία* (*Αἱμορνία* corrigunt) cum *Σάμορνα* Steph. Byz. 288, 19. 553, 12. Cf. *Ἄρτεμις Σαμορνίη*. 62. *λαιμός* suasit Guyetus. Fortasse explicando obscurae significationis vocabulo *αἱμόκερχνος* admovebatur. 63. EM. 35, 9. 64. *αἱμορυγχιᾶν* cod., *αἱμορυγχίαν* scripsi e Bachmanni AG. 51, 21: ‚*αἱμορυχία· Δωρικὸν ἐστι τοὔνομα πλὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Ἕρμιππος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ* et q. s.‘ 66. *αἱμοιαίους* cod., emendate C. 212, HSt. 75. *αἰνεῖται· συγκατατίθεται* cod., em. Albertus, favente C. 171. 76. Sic cod., *Αἰνείαο· τοῦ Αἰνείου* coni. Musurus. Certa est correctio *ἀείνω· ἀεινάου, τοῦ αἰωνίου*. 77. *διὰ παντὸς* ad gl. 1976 retraho. 79. *ἐπαινέσαιμι* addit C. 171. 80. Vocem spuriam delebat Kusterus. Similem errorem notavi in annal. Marpurg. 1856 nr. 46 p. 365. 81. *αἰνετανίκιον, τὸν τὰ* cod., *αἰνετὰ νεικείοντα· τὰ* Musurus. Num *Αἰνειάν· εἰ κον* (h. e. *κύριον*) *τὸν ἀπ' Αἰνίου*? (Soph. El. 706). 83. *αἰνεῖν· δεινεῖν* cod., em. Musurus. 85. *αἰνήθεστος* cod. Mus., *αἰνή· ἄθεστος* coni. Albertus. Malo [*ΑΙ*]*ΝΗΘΕCΤΟC*. Cf. Boeckh. C. I. vol. II p. 650.

αἰνήσαιεν· καταδέξαιντο
αἰνήσωσιν· ἐπαινέσωσι. συγκαταθῶνται
αἴνιγμα· πρόβλημα, ζήτημα
αἰνιγματωδῶς· δυσχερῶς, ἀσυμφώνως
90. * *αἰνίζομαι·* θαυμάζω. ἐπαινῶ. ὁ δὲ Κομανός, δεινίσσομαι, καταπλήσσομαι
αἰνίζηται· ὑποφήνῃ
αἰνίττεται· ἀσήμως λέγει. ἀποτείνεται. ἐπισημαίνει
αἰνιττόμενος· δι' αἰνιγμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν
αἰνόθεν αἰνῶς· τῶν δεινῶν δεινότατον
95. *Αἰνόθεν·* ἀπὸ Αἴνου. Αἶνος δέ, πόλις τῆς Θρᾳκίας
αἰνόθεν· ἐκ κακῶν
* *αἰνοτόκος·* κακὴ γέννησις
ΑΙΝΟΝ· σημεῖον.

αἰνότατε Κρονίδη

καὶ δεινόν·

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν[αι] . . . .
(τί) με χρὴ μητέρος αἴνου;

αἰνόν· ἐναγῆ. δεινόν, χαλεπόν
2000. * *αἶνων,* βαρυτόνως........ ἐπαινῶν τι
αἰνότοκος· ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς
* *αἰνότατον·* δεινότατον
* *αἰνόμορον* [τα] . . . . .
αἴνου· ἐπαίνου, ὕμνου.
5. *αἰνύμενος·* ἀφαιρούμενος, λαμβάνων
αἴνυται· ἀφαιρεῖται, λαμβάνει
αἴνυτο· ἀφῃρεῖτο, ἐλάμβανεν
αἰνῶ· παρίημι. παραιτοῦμαι. καὶ ἐπαινῶ. Σοφοκλῆς Ἀλκμέωνι
αἶνων· πτίσσων

SCR. 87. π 403 380. ap. Apoll. lex. Hom. 14, 20. 90. *N* 374 ap. Apoll. lex. 14, 29. 92. Aristoph. Pac. 47 teste Suida. 94. *H* 97. 95. *Δ* 520. 97. *Α* 414. 98. *Α* 552 — Ζ 1 — τ 568 — φ 110. (2000. Ioann. III 23) 3. *Χ* 481. 4. φ 110. 5. ι 429. 6. ξ 144 (Apollon. lex. 15, 20). 7. *O* 459. 8. Sophocl. fr. 106 Nck.

ADNOT. 86. *αἰνήσαιμεν* cod., em. Musurus. 90. *δεινήσσομαι* cod. *αἰνίττομαι* Apoll. lex. 14, 30. 91. Cyrilli 171 scripturam exhibui; *αἰνίζηται· ὑποφή* codex (non *ὑποφῆ*), *αἰνίξαι· ὑποφῆναι* C. Vossii, *αἰνίζηθ' ὑποφήτην* Musurus, qui cum VVDD haec pro loco Comani habuisse videtur. Ceterum *αἰνίξηται* scribendum esse manifestum est. 92. *ἀσίμως λέγει* cod., em. Musurus cum C. Vossii. *ἀποτίνεται* cod., *ἀποτείνεται* corrector, *ἀποτάνεται* error Aldi. *ἐπισημαίνεται* et *διασημαίνεται* Cyrillus. 95. *ἐπὶ τοῦ Αἴνου* cod., *ἀπὸ Αἴνου* cum schol. Hom. scripsi. 97. *αἰνὰ τεκοῦσα· ἐπὶ κακῷ γεννήσασα* emendate EM. 36, 36 *αἰνοτόκος· κακὰ γεννῶσα ἢ ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς* Cyr. 63. 171. 212. 98. *δοιωθήσεται — ἐντεῦθεν οἷον τε — μέχρι τήμφον αἴνου* codex, *σημεῖον δεινόν αἰνότατε Κρονίδη καὶ Τρώων δ' οἰώθη — ὀΐομαι — ἐλθέμεν καὶ μέχρι τήμφον* (*τήμερον* Ald.) *αἰνοῦ* Musurus. Pro *σημεῖον* malo *σεμνόν*, deinde *ἐλθεμέναι* revocari e codice. Verba lacuna hausta ex Apollonii lex. Hom. 14, 10 sqq. restitues, quo auctore reliqua etiam codicis vitia feliciter sanabat Albertus, ab Hemsterhuisio monitus, huc etiam gl. 2004 pertinuisse. 2000. Glossa spuria a gl. 2009 avulsa. *αἶνων* Herodiano π. μ. λ. 24, 18 morem gerens reposui pro *αἰνῶν*, nisi tertium latet *Αἰνών* (Ev. Ioann. III 23) nomen pr. vel loci vel fontis. Deinde *αἰνῶν δέ* inculcat Lobeck rhem. p. 123, ad sensum recte. 2001. *αἰνοτόχος* cod., em. HSt. 3. 4. *αἰνομόροντα. αἴνου* cod. *αἰνομόρον τὲ* Musurus; conicio *αἰνόμορον· ταχυθάνατον* e C. 63. *αἰνόμορον· κακοθάνατον* praebet Cyr. 212. 171. *αἰνομόροις* et *αἰνοπαθῆ* Apoll. lex. 14, 25 — 28 desunt. 4. *ὕμνους* cod., em. Musurus. 7. *αἰνύτω· ἀφαιρείτω* (sic) cod., emendate Suidas et schol. Hom. l. l. (Mus.) *ἐλάμβανεν* pro *ἐμάνθανεν* debetur Suidae et C. Dresd. 8. *Ἀλμαίωνι* (sic) cod., emendavi. 9. cf. 2000.

αἰνῶς· δεινῶς, καὶ χαλεπῶς, καὶ λίαν, ἢ μάλιστα
αἶξ οὐρανία· τὰ τοῦ λευκοῦ κυάμου γένη, ᾧ ἐψήφιζον καὶ ἐχειροτόνουν
αἶξ αἶγα ἢ τὴν μάχαιραν· παροιμία ἐπὶ τῶν μέλεόν τι ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. Κορίνθιοι θυσίαν τελοῦντες Ἥρῃ, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. τῶν δὲ κομισάντων μισθωτῶν κρυψάντων τὴν μάχαιραν καὶ σκηπτομένων..... ἔνθα ἀπέθεντο, ἡ αἶξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηνεν, καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν. ὅθεν (ἡ) παροιμία
ἀΐξας· ὁρμήσας
αἰξωνεύεσθαι· κατηγορεῖν
Αἰξωνίδα τρίγλην· δοκοῦσι κάλλισται εἶναι αἱ Αἰξωνικαὶ τρίγλαι
Αἴοδα· παρὰ Δελφοῖς γένος τί
ἀϊόε· τοῖς εὑρετικοῖς καὶ συνετοῖς [κορέσσαι]
* *ἀϊόνες· αἰγιαλοί*
αἶ οἱ· αἵτινες αὐτῷ
αἰόλα· ποικίλα. ταχέα
αἰολεύς· ὁ καικίας ἄνεμος, ὁ Κιλίκων
* *Αἰολίδης· ὄνομα*
* *αἰολίσας· ἀθροίσας*
* *αἰόλλει· ποικίλλει. στρέφει. κινεῖ....*
αἰόλη νύξ· ἤτοι μέλαινα, ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Σοφοκλῆς Τραχινίαις
αἰολίδας· ποικίλους. ταχεῖς
* *Αἰολίη· ἡ τοῦ Αἰόλου νῆσος*
αἰολίζειν· ποικίλλειν......
αἰόλιος· κιθαρῳδικὸς νόμος οὕτω καλούμενος

SCR. 10. δ 597 ap. Apoll. lex. 14, 17. 11. Cratinus in Chiron. fr. XXI vol. II p. 160 Antiphanes vol. III p. 73. 13. *Β* 167; codicis lectio collato *Ε* 81 defendi nequit. 15. Cratinus in Trophon. fr. I Com. vol. II 1 p. 141. 20. *Ε* 295. 22. *Ζ* 154. 24. υ 25; ad Pind. Pyth. *Δ* 414 non respicit. 25. Soph. Trach. 93. 26. Ad Ephippum Athenaei VII p. 322 E perperam referunt Angli HSt. editores. 27. κ 1. 28. Soph. fr. inc. 826 p. 259 Nck.

ADNOT. 11. *ἐπεψήφιζον* e Suida suasit Hemsterhuisius. De re cf. Pausan. Atticist. ap. Eustath. 917, 47 p. 18 ed. Meier. Kuster ad Jamblich. de vit. Pythag. sect. 260 HSt. Thes. I col. 1009 D. 1010 A. 12. *μάχαιρα — μελῶν τοῖς ἑαυτοῖς — ἀνασκαλαύσασα ἀνέφηνεν — ἡ* om. cod., *αἶξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιρα* Musurus male. *μάχαιραν* edit. Hagen. Pro *μέλεον*, quod ego reposui, audax Musuri coniectura *κακόν* omnes editiones obtinet; eidem tamen debetur *τι* pro *τοῖς*. *σκηπτομένων (ἐπιλελῆσθαι)* Albertus et editores Zenobii Gotting. I p. 9, 27. *ἀνασκαλεύσασα* e Zenobio est, *ἀνασκαλήσασα* Mus. *ὅθεν (ἡ) παροιμία* post Zenob. I 27 Musurus. 13. *ἀΐξας· ὁρμήσας* cod., C. 63 Dresd. Lego *ἀΐξασα· ὁρμήσασα* auctore Apoll. lex. Hom. 15, 14. 14. *αἰξονεύσεσθαι* cod., em. Musurus. *κακηγορεῖν* malunt Florens Christianus Ar. Vesp. 890, alii, propter Eustath. 741, 24 (Nauck. Aristoph. Byz. p. 179 Meineck. Steph. Byz. 52, 15.) 16. ? [Γ]αιοδάται. *Αἰολεῖαι*, quae Stephanii est coniectura, Wyttenbachii emendatione in Plut. qu. Gr. 38 *αἱ Ὀλεῖαι* tollitur. 17. *αἰόλοις· εὑρετικοῖς καὶ συνετοῖς* legendum esse manifestum nunc est e C. Dresd. fol. 39 *αἶολος· εὑρετικὸς συνετός*. 20. Quando *ταχέα* explicat respicere videtur Achaeum ap. Bekk. 361, 1 (fr. inc. 46 p. 587 Nck). 21. *καικίας* cod., *καικίας* Musurus. Cf. *ἀνακαμψίπνοος* et *Καϊκίνης*; Wolf. litt. Anal. IV p. 479. *ὁ Κιλίκων* suspectum. 23. Vox nihili pro qua *ἀλίσας* vel *ἀολλίσας* rescribi poterit. Porrigit tamen Cyrillus etiam Vossianus *αἰολλίσασα· ἀθροίσασα*. 24. *αἰολλεῖ* codex, *αἰόλλει* Musurus, uterque falsus. Glossa Homerica est spuria, genuina Apoll. lex. Hom. 15, 29 *αἰόλλῃ* desideratur. *αἰολεῖ* cave corrigas. — *πλανᾷ* addit C. 212. Zonar. col. 90 Bekk. 360, 5. 25. *Τραχηνίαις* cod., em. Musurus. Cf. Didym. reliq. p. 95. 27. *Αἰολίη* cod., *αἰολόη* mendum editionum. *Αἰολίην· τὴν τοῦ Αἰόλου νῆσον* Apoll. lex. Hom. 18, 11. 28. *οὕτω Σοφοκλῆς* addit Bekk. 361, 2. 29. *Αἰῶλις· κιθαρῳδικῶς* cod., *κιθαρῳδικός* Musuro debetur. *Αἰολίς* cum Salmasio an *Αἰόλιος* e Polluce *Δ* 65 p. 157 Bkk. rescribamus non liquet. Hoc praeoptavi.

Αἰολίωνες· Αἰολεῖς, ἀπὸ τοῦ Αἰόλου
* Αἰολικὸν θέαμα. ἀντὶ τοῦ Αἰτωλικόν, παρὰ Θεοκρίτῳ. ἡ γὰρ Καλυδὼν Αἰολὶς ἐκαλεῖτο
* αἰολοθώρηξ· ποικίλον θώρακα ἔχων
αἰολόδωρον· ποικίλον δῶρον
αἰόλος· ποικίλος. ἢ εὐκίνητος. ἀπὸ (τοῦ) αἰολεῖν, ὅ ἐστι κινεῖν
αἰολοτίας· ποικίλ...
* αἰολοπώλους· ταχυπώλους, ἢ ποικιλοπώλους. αἰολεῖν γὰρ τὸ κινεῖν
. ΑΙΟΝ· μάταιον
ἄϊον· ἤκουον, καὶ ᾐσθανόμην
. . ΔΙΟΝ· κάταντες, ἢ ἑτεροκλινές, ἢ πλάγιον
* ἀΐοντες· αἰσθανόμενοι
* ἄϊον ἦτορ· ἐξέπνεον τὴν ψυχήν
αἰονᾶν· καταντλεῖν. σμήχειν. λούειν
αἰουλγός· δεινός. ψευδής
αἰπά· ὑψηλά. χαλεπά
Αἴπεια· πόλις ἐν Ἄργει ....
αἰπεινόν· ὑψηλόν
* αἰπεινά· ὑψηλά
ἅιπερ· ὥσπερ
Αἰπινόν· πόλις Πελοποννήσου
αἰπόλια· αἰγονόμια
αἰπολίου· αἰγιδίου
αἰπόλος· αἰγονόμος, ποιμὴν τῶν αἰγῶν...... Αἰπόλια δὲ αἱ τῶν αἰγῶν ἀγέλαι. καὶ κάπηλος, παρὰ Κυπρίοις
αἱ πορεῖαί σου. αἱ ὁδοί σου
αἶπος· κάματος. ἢ ὑψηλὸς τόπος. ἢ ὑλώδης

SCR. 31. Theocr. I 56. 32. Δ 489. Π 173. 36. Γ 185. 37. Fons erroris est Hom. Ν 504 ΕΠΕΙΡΑΔΙΟΝ. 38. Ο 252 Σ 222. 40. ξ 266. 41. Ο 252. 42. Hippocratea vox. 43. Θ 369. 45. Ι 152. 294. 46. Ο 257. 48. Ar. Ach. 730. 759. 50. Glossa sacra. 52. Β 474, nisi Cratinum respicit in fr. inc. XX vol. II 1 p. 182, ubi ποιμὴν καθέστηκ' αἰπόλος leguntur. 53. Psalm. LXVII 24. 54. Eur. Alc. 503 — Phoeniss. 851 (Valcken. p. 334 sq.) cum schol., ubi Monkii lectionem αἶπος recepit Nauckius.

ADNOT. 30. Αἰολίονες cod., emendate Steph. Byz. 53, 14 (Salmas.) Αἰολεῖς· οἱ περὶ Σικελίαν C. 171. 31. τοῦ Αἰολικόν — Θεόκρητι cod., Θεοκρίτῳ em. Musurus, reliqua Guyetus et Casaubonus lect. Theocr. p. 241. De re cf. Thuc. III 102. 32. αἰολοθώριξ cod., em. Musurus. 33. ποικιλόδωρον Heinsius suadebat. 34. τοῦ, in codice omissum, Musuri est additamentum. αἰολεῖν (cod., αἰολῆν Aldi error) verbum ficticium, pro quo Salmasio placuit αἰόλλειν, in grammatico huius aetatis non sollicitaverim. 35. Coni. αὐλωπίας· κοιλ(όφθαλμος). — ποικίλος Aldus. 37. αἰόν cod., ἅλιον recte Kusterus. 39. αἰόν cod., certa est emendatio [ΨΑ]ΔΙΟΝ qua de cf. 1144. 40. ἀίονες cod., em. Musurus. 41. αἰωνήτωρ. ἐξέπευον codex, αἰωνήτωρ· ἐξέπεσον Musurus, emend. Salmasius. Cf. Apollon. lex. Hom. 16, 2. 42. καταχέειν pro σμήχειν EM. 37, 27. 43. αἰουλγός cod, αἰσουλγός Aldi typothetа, αἰούλιος· δειλὸς ψεύστης C. Dresd. αἰσύφηλος coll. gl. 2144 Pearsonis est coniectura parum probabilis. Suaserim αἰσυλοεργός aut λεουργός coll. 1384. 45. Αἰπῖα (sic) cod., em. Musurus. ὑψηλή, ἡ συντυχία pete ex Cyrillo. 46. αἰπινόν cod., em. Musurus. 47. αἰπιά cod., em. Mus. 48. .ἶπερ cod., αἶπερ Mus., ἅιπερ Kusterus. 49. Deleverat haec Musurus. 50. αἰπόλιος· αἰγονόμια cod., αἰπόλιον· αἰγονόμιον Musurus. αἰπόλια· αἰγονόμια restitui e Bekk. 356, 27 Suid. I 2 c. 45, 13. αἰγοπολίου· αἰγονομίου Glossae MS in proverb. Salom. ad calcem Cyr. 63. 51. Schaeferus ad Longum p. 328 αἰγιδίου in C. Dresd. etiam inventum ab emendatione Jungermanni ad Polluc. VII p. 823 defendit. 52. Lacunosum esse locum e C. 171 patet, qui addit παρὰ τὸ αἶπος τὸ ἀκρωτήριον, ὡς καὶ κτλ. αἰπόλιαι cod., em. Musurus ut est in C. 171. αἰπόλος· κάπηλος C. Dresd. 54. Lob. rhem. p. 305. καὶ pro ἢ coni. Kirchhoff ad Eurip. vol. I p. 437.

ΑΙΠΥ· τὸ ὑψηλόν: καὶ χαλεπόν. καὶ σκληρόν: ἡ πόλις τῆς Πύλου
αἰπύν· ὑψηλόν, μέγαν.... ὄλεθρον. καὶ χαλεπόν
αἰπύς· μέγας. δεινός. ὑψηλός, μετέωρος
* *αἰπύτιον· ὑψηλόν. τὸν τοῦ Αἰπύτου*
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον
Αἴπυτος δὲ εἷς ἐστι τῶν τοῦ Ἀρκάδος παίδων, ἥρως (ἢ) βασιλεὺς Ἀρκάδων
αἰπυτάτην· ὑψηλοτάτην
Ἄ)Αιρ· ὀξύβαφον
αἶρα· σφῦρα. ἀξίνη
αἲ ῥα αἱρασταί· αἵ τινες δὴ ἄρχοντες
αἴρας· ἀγρίας βοτάνας
ΑΙΡΕΙ· ἐγείρει. αὔξει. κουφίζει. βαστάζει: κατὰ κράτος λαμβάνει
* *αἱρείτω. λαμβανέτω*
αἴρειν μασχάλην· οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ τὸ ἀγροικικῶς ὀρχεῖσθαι
αἴρειν τραπέζας· παρατιθέναι
αἱρεῖ[ς]· δοξάζεις, ἡγῇ. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ
αἵρεσις· βούλησις
αἱρέσομεν· ἐπιλέξομεν
αἱρετιεῖ με· προτιμοτέραν ἡγήσεταί με
* *αἱρεθέντας· κατὰ κράτος ληφθέντας*
αἱρετίζειν· αἱρεῖσθαι. ἀρέσκεσθαι
αἱρετίς· ἀγαπῶσα. ἀγαπωμένη
* *αἱρουμένην· ἐπιλεγομένην. ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικός, ὁ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν*
αἱρετιῶ· προσλαμβάνω, αἱρῶ αὐτοὺς πρὸς ἐμαυτόν

SCR. 55. *B* 538 — *N* 317 — *B* 592 Mimnerm. fr. 9. 56. *ρ* 47. 58. *B* 604 et Hesiodus ap. Apoll. lex. Hom. p. 13, 12 sqq. 61. Callimach. fr. CXXIX. 63. Pherecr. fr. XVII in Com. vol. II p. 345. 64. Soph. Philoct. 112. 67. Eubulus Athen. XV 685 E. 68. fr. 799 p. 488 Nck. 69. Thuc. II 61. 70. *B* 141. 71. Genes. XXX 20. 73. Malach. III 17. 74. Lib. Sapient. VIII 4. 76. Malach. III 17.

ADNOT. 55. *πλῆρες — ἡ πόλις* codex, *σκληρόν* scripsi cum EM. 37, 34. *ἡ* Musuro debetur. De prosodia disputat Herodianus ad Il. *B* 592 p. 210. 11 Lehrs. 56. Musuri correctione *αἰπὺν ὄλεθρον· ὑψηλὸν καὶ μέγαν καὶ χαλεπόν* carere possumus. Lacunam explebis ope Apoll. lex. Hom. 13, 10. 58. *Ἀρκάδου* cod., em. Mus. *ἥρος βασιλεὺς* cod., *ὃς ἦν* Musurus, *ἥρως ἢ* vel *ἥρως καὶ* em. N. Schowius. 59. *αἰπυτάτην* cod., em. Mus. 60. *αἰρ* cod., *ἄλιρ* Hesychius suo loco. 61. *σφύρα* C. Dresd. Bekk. AG. 359, 19 Theognost. p. 6, 28. *σφαῖρα* C. 63 EM 38, 36 male. — † *ὀξίνα*. 62. *αἱρά,*

αἱρασταὶ codex, *αἳ ῥὰ* Musurus teste Immanuele Bekkero. *αἳ ῥα· αἵτινες δὴ* Phavorinus optime restituit; cf. Hes. s. v. *οἵ ῥά μιν ὦκα*. Pessimas VVDD coniecturas ad unam omnes taceo. Latere videtur formula potius Homerica *αἳ ῥα ἄρισται*, quam *Ἀιραστυών* mensis Amphissius (Hermann Ueber griech. Monatsk. p. 44.) 64. Confunduntur *αἴρει* et *αἱρεῖ*. Editoribus HSt. col. 1052 D ab emendationibus abstinendum erat. 66. *αἱρεῖν* codex teste Bekkero, *αἴρειν* Aldus. 67. *αἴρις· τράπεζα* C. Dresd. *αἴρειν· τράπεζαν παρατιθέναι*
ειν ειν
Bekk. 359, 23. *αἴρειν δὲ τράπεζαν· π.* Suidas. 68. *αἱρεῖς, δοξάζεις ἡγῇ* codex si Schowio fides habenda erit, *αἱρ''εῖς δοξάζεις ἡγῇ* codicis lectionem esse Bekkerus affirmat, *αἱρῇ· βούλει* C. 212 Zon. 93. *αἱρεῖς· δοξάζεις ἡγῇ* Bekk. 359, 22 Suidas. *αἱρεῖν νοεῖς. δοξάζειν ἡγῇ* coni. Musurus. *αἱρεῖ· δοξάζεις ἡγῇ* emendant Fixius ad HSt. col. 1039 et Bernhardyus ad Suid. I 2 c. 51, 9, quod Nauckium fugit. Itaque *αἱρεῖ[ς]* edidi, ne ordo turbaretur. *Φιλοκτήτῳ* cod., em. Musurus. 69. *ἡ δοκιμασία* add. C. 171. *αἵρεσις· συγκατάθεσις* C. 63. 70. *αἱρήσομεν* em. Fixius col. 1030. Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 723. Verbo monuisse sufficiat, glossas a 2070 — 88 fere omnes insitivas esse mixtas sacras Homericis. 74. *ἀγαποῦσα* cod. Mus., em. Albertus e glossis *τοῦ παραρέτου* mss. et Phavor., unde pro *ἀγαπωμένη* mallem etiam *ἐπιθυμοῦσα*, nisi C. 63 praeberet *ἀγαπῶσα, ἐρωμένη*. Vid. Sturz dial. Alex. p. 144.

* ἀϊόνες· αἰγιαλοί
αἱρετόν· ἐπιθυμητόν, ἐκλεκτικόν
αἱρετώτεραι· καλλιώτεραι
80. αἱρησαμένων· βουλευσαμένων
αἱρήσαντας· πορθήσαντας
αἱρήσασθαι· λαβεῖν. βουληθῆναι
αἱρήσεται· ἐκλέξεται
αἱρησάμην· ἐξελεξάμην
85. αἱρήσομεν· πορθήσωμεν, ἐξερημώσωμεν
αἱρήσομαι· σκέψομαι, βουλεύσομαι, ἐκλέξομαι
* Ἄϊρος· ἐπὶ κακῷ Ἶρος ὀνομασθείς
* αἴροντας· μισοῦντας
αἱρόπινον· σκοτεινόν. καὶ τὸ κόσκινον, ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται.....
90. αἱροῦμαι· ἐπελεύσομαι. ἢ λαμβάνω: ἢ βούλομαι
* αἱρομένη· ἐπαραμένη
αἱρουμένοις· βουλομένοις
ἄϊρρον· ἄρρητον. ἀθώπευτον. ἀκολάκευτον
[αἱρυτώνη. ἀκαταπόνητε]
95. αἶσα· μοῖρα

λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν

καὶ ἡ πεπρωμένη·

αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι

καὶ τὸ καθῆκον

ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσ(ας).

αἴσακος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς
ἀΐσαντες· αἰσθόμενοι
αἰσάρων· εἶδος ἱέρακος
αἰσήεις· ἑστηκὼς ἔχεις
2100. Αἴσηπος· ποταμός. καὶ ὄνομα κύριον
* αἴσῃ· βουλῇ.

SCR. 79. Proverb. XVI 16. 85. *B* 329. 87. *σ* 72. 89. Aristoph. fr. XII p. 1145. 91. Eur. Hec. 102? [94. *B* 157.] 95. *Σ* 327 *Θ* 511 *Γ* 59. 98. Aristot. h. a. IX 36. 2100. *B* 825 *Δ* 91: *Z* 21. 1. *I* 608.

ADNOT. 78. *χωριστόν* pro *ἐκλεκτικόν* (*ἐκλεκτόν* Hemsterh.) habet C. 171, *ἡδὺ καλὸν συμφέρον* C. 212. 80. *βουλευθέντων* C. 171. De praecepto Atticistarum cf. Lobeck. Phryn. 717. 83 et 86 fortasse a Diogeniano sunt profectae. 84. *ἐκλεξάμην* cod., emendationem Musuri expressi. 85. *αἱρήσωμεν* cod., idemque voluit C. Dresdensis cum *αἱρίσωμαι· πορθήσωμεν κτλ* scribit, Cyrillum 63 et Phavorinum sequor. 86. Sic C. 63 (171), *ἐπιλέξομαι* C. Dresd. 87. *αἶρος* cod., em. Musurus. *ὠνομασμένος* Apoll. lex. Hom. 18, 16. 88. *ὑφοῦντας* coni. Abresch. Obss. misc. V. 1 p. 87 (Hom. Il. *P* 724), ...*αἴροντας· μισοῦντας* Kusterus, ut fuerit *ἐχθαίροντας*, nisi forte quis *μῖσος αἴροντας* ausus est. 89. *αἱρόπιον - κόσκηνον* cod., emendate afferunt Pollux 10, 114 Phrynich. app. soph. p. 22 Bekk. 359, 24 Zonar. c. 87 Suidas et glossae mss. Mosquenses, unde lacunosum Hesychii locum explendum esse docemur his verbis: *ὑπὲρ τοῦ τὰς αἴρας διελθεῖν* (*διελεῖν* gl. Mosq.) *ὅ ἐστι διαχωρίζειν. λέγεται καὶ τὸ σκοτεινόν.* Quae cum ita sint, me iudice Kusteri invento *εὐρωπόν· σκοτεινόν* carebimus. 90. *ἐπιλέξομαι* C. 63. *βούλομαι, προκρίνω* C. 171. Confundit *ἀροῦμαι αἴρομαι* et *αἱροῦμαι*. 91. *ἐπαρμένη* habere codicem Schowius *ἐπαιμένη* Bekkerus affirmant; *ἐπαιρομένη* Musurus *ἐπαραμένη* ego scripsimus. Videtur lectionis discrepantia innui in Eur. Hec. 102, ubi inter *αἰρομένη* et *αἱραμένη* fluctuant libri. 93. *ἄϊρρον* ut 1312 *ἀειρὸν* codex. 94. Textum delevit Musurus. Vulgata lectio *ἀτρυτόνητε* typothetae est. *Ἀτρυτώνη* em. Kusterus. 95. *ληΐδος.* || *Αἶσα καὶ* codex, *ληΐδος αἶσαν. Αἶσα καὶ* Musurus. Recepta lectio mea est. *τὸ πεπρωμένον* Apoll. lex. Hom. p. 15, 21. *ἐνεῖκεσ* cod., *ἐνείκεσαν* Aldus, *ἐνείκεσας* Musurus. 96. *τὸν θεὸν* Bekk. 359, 26. De accentu cf. Arcad. 51. 11; de re Plut. Symp. I 1 p. 615 B et EM. 38, 48. Originem vocabuli (cf. gl. 1814) nescimus. Lobeck. Path. prol. p. 311. 97. *αἴσαντες* codex, em. HSt. 98. *Αἰσάλων* invito ordine e Zonara aliis corrigunt. Cf. Schneider Arist. h. a. IV p. 18 Beckmann. Antig. Caryst. 114. Lob. Path. Prol. p. 112. 99. Lego *ἀισείεις· ἀστικῶς ἔχεις.* 2101. *αἴσαι· βούλει* cod., em. Fixius. Musurus *ἀΐσαι βούλει· αἰσθάνεσθαι κατανοεῖς* coniecerat.

αἰσθάνεσθαι· κατανοεῖν

αἴσθεσθε· μάθετε

* ἄισθε· ἐξέπνει

5. * αἴσθησις· νόησις

* αἰσθήσεις· παρὰ τὸ αἰσθάνεσθαι. εἰσὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σώματος αἰσθήσεις πέντε· ὅρασις, ὄσφρησις, ἀκοή, γεῦσις καὶ ἁφή. ἁφὴ δὲ λέγεται ἡ διὰ τῶν χειρῶν αἴσθησις

* αἰσθητά· ὁρατά, τὰ τῇ αἰσθήσει ὑποπίπτοντα, τὰ ὁρώμενα. Ἐσθῆτα δὲ ἱμάτιον

αἰσθήματα· τὰ τῇ ὄψει γινόμενα πάθη

αἰσθητήρια· τὰ μέλη, δι' ὧν αἰσθανόμεθα

10. αἰσθοίμην· νοήσαιμι

αἴσθου· σύνες, ἄκουσον, γνῶθι

ἀίσθων· ἐν αἰσθήσει ἔχων

αἴσια· γνήσια. δεξιά. ἀγαθά

αἴσια· εἱμαρμένα. δίκαια, καθήκοντα

15. * αἴσιον· ὁμοίως

* αἴσιμον· δεξιόν. μεμοιραμένον. ἀγαθόν. συμφέρον. καὶ τὰ ὅμοια

* αἴσιμον ἦμαρ. ἡ μεμοιραμένη ἡμέρα

* αἴσιος· δεξιός. καλός. ἀγαθός. εὐμενής

Αἰσιμίδου· οἰκίας γένος

20. αἰσίως· καλῶς. δεξιῶς. Εὐριπίδης Τημένῳ

αἴσ.λα ῥέζεις· ἀπρεπῆ πράττεις

ἀισμα· ᾆσμα

αἰσ(ιμω)μάτων· δαπανημάτων

αἰσοί· θεοί, ὑπὸ Τυῤῥηνῶν

25. ἄισον· ἄνισον. [ἄγνωστον]

ἀΐσονες· φραγμοί

ἀϊσόμενος· φραξάμενος

ἀΐσσονται· διασείονται. κινοῦνται. κρέμανται

σ ον
αἰστία· ἄριστος

SCR. 4. Υ 403. 9. Epist. ad Hebr. V, 14. In Comicis enim Graecis bis legitur *τἀσθητήρια*. 12. Π 468. 14. Ζ 62. 17. Θ 72. 20. fr. 747 p. 466 Nck. 21. Φ 214. 28. c. g. Ο 267.

ADNOT. 4. *ἄισθα* cod., em. Heinsius. *ἄησθα· ἐξέπνεις* Musuri coniecturam expressit Aldus. 10. *νοησοίμην* cod. Cyr. 171. 63, em. Valesius. 12. *αἰσθῶν* cod., *ἀΐσθων* Apoll. lex. Hom. 16, 16 Bekk. 359, 27 C. 171. 63 (212) Suidas. De accentu Herodian. ad Il. Ν 809 Ο 676 Π 468, et quos laudat H Planer de Tyrannione p. 21. 14. *αἴσιμα* e Bekk. 357, 7 359, 29 EM. 39, 23 Suida probabiliter Fixius, cum glossa huc transmigrasse videatur ex Apoll. lex. Hom. 16, 13. 15. Malo *αἴσιμον*. 15. 16. Separata coniunxerat Musurus. 18. *αἴσιμος* hic emendat Is. Vossius. 19. *Αἰσιμίδαι* coni. Musurus. Fortasse Archilochi fr. 8 respicitur: *Αἰσιμήδη δηλοῦμεν* (sic cod.) *ἐπίῤῥησιν μελεδαίνων οὐδεὶς ἂν*

μ
μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι. 20. *τί* codex teste Schowio, *τιμέ..* tamen Bekkerus attulit. *Τημένῳ* Musurus, emendationem perfecit Palmerius. 21. *αἰςλαρίζαις* codex, *ἄσηλα ῥέξῃς*

ῥέ
(sic) C. 63, *αἴσυλαζεις* C. Dresd., emendatę C. 171 *αἴσυλα ῥέζεις* ut Musurus correxerat. 22. *ἄισμα* an *ἄϊσμα* e dialecto Boeotica voluerit non liquet. 23. *αἰσμάτων* cod., em. HSt. Cf. Lob. rh. 160. — Theognost. 7, 4 *αἰσιμῶ τὸ ἀναγιγνώσκω* (leg. *ἀναλίσκω*). 24. *τυριτῶν* cod., em. Musurus. De re Sturzium ad Cass. Dion. t. VI p. 218 Sueton. Aug. c. 97 Zoegam Abhandl. p. 327 laudat Od. Mueller Etrusc. II p. 81. Adde C. Ritter Vorhalle p. 471. 25. *ἄγνωστον* proscripsi, ad gl. 2134 pertinens. Vid. Apoll. lex. 16, 18. 26. 27. Valde sunt suspectae. *αἰσῶν· ὁ κτητικός* Theognost. 7, 10 nihil iuvat. 28. *ἀίσονται* cod., em. HSt. *διασίονται* cod., em. Musurus. 29. Expressi codicis lectionem. Musurus anteaquam deleret emendaverat *ἑστίασις· ἄριστον*, atque *αἰστία· πανδεσία* inventum postea est in C. 212, *ἑστία· πανδαισία* juxta *αἰστήτωρ· χοιροβοσκός* positum in C. 171.

30. * αἰστήτωρ· χοιροβοσκός
ἀΐσσουσιν· ὁρμῶσιν
ἀΐσσων· ὁρμῶν
ἀΐστη· ἀφανῆ. [ἀνήκοον
ἄϊστος· ἀφανής. ἀνιστόρητος.......
35. ἀϊστωθείς· ἀφανισθείς
ἀϊστώσας· διαχέας καὶ τήξας. Σοφοκλῆς Ῥιζοτόμοις·
Κύρον ἀιστώσας πυρί.
* ἀΐστορες· ἄπειροι
* ἀϊστωθέντα· ἀφανισθέντα
αἰσυητῆρι· τῷ νεανίᾳ. ὁ δὲ Ἀπίων, τῷ βασιλεῖ τῷ τηροῦντι τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια
40. αἴσυλα· κακά, ἄδικα, ἁμαρτήματα
αἰσυμνᾷ· βασιλεύει, ἄρχει. Εὐριπίδης Μηδείᾳ
* Αἰσύμη· πόλις Τρωϊκή
αἰσυμνῆται· οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες. ἢ ὑπηρέται. ἢ οἱ νεανίαι
αἰσύφιος· δειλός. ψευδής, ἀπατεών
45. αἴσχεα· ὀνείδη, ὕβρεις
αἰσχέα· αἰσχύνας
αἰσχητήρια· τῶν ἱερῶν
αἴσχιστος· αἰσχρότατος, κακός, μυσαρός
αἰσχίω· χείρονα
50. αἶσχος· αἰσχρότης, κακότης, κακία. λοιδορία. μῦσος. αἰσχύνη
αἰσχρά· μυσαρά. κακά. Εὐριπίδης Τρῳάσιν
αἰσχροκερδής· ἐπιθυμητὴς κακῶν
αἰσχρουργίας· αἰσχρᾶς ἐργασίας
* αἰσχροῖς· τοῖς αἰσχύνην ἐνεγκεῖν δυναμένοις
55. αἰσχυνετάειν· κατ' αἰσχύνην
αἰσχύνη· ἐντροπή

SCR. 31. *Λ* 553. 32. *P* 460. (33.? Aesch. Prom. 157). 34. *α* 242. 36. fr. 491 p. 199 Nck. 37. Eur. Androm. 672. Cf. gl. 1320. 39. *Ω* 347. 41. v. 19. 43. *ϑ* 258. 45. *Γ* 242 teste Apoll. lex. 17, 9. 48. *B* 216. 51. v. 1166. 52. Eur. Andromed. teste Bekk. 78, 21. 53. Eur. Bacch. 1051 ed. Kirchh. 54. *Γ* 38.

ADNOT. 30. *αἰστήτωρ* C. 171 Bremensis et Fabricii nec non glossae Vossii MSS *αἰσυήτωρ* C. 63 *αἰσυκτῆρι* C. 212 *αἰσεμόνν* C. Dresd. Cf. 1742, unde apparet haec ad gl. 2139 in margine adscripta fuisse. 33. *ἀιστί· ἀφανῶς* Suidas *ἀιστῆ* coni. HSt. Genuinam glossam Cyrillus Dresdensis servasse videtur hanc: *ἀιστοῖ· ἀφανίζει* coll. EM. 43, 23. 34. *ἀιστός* cod., *ἄιστοι* Aldus, *ἄιστος* Apoll. Soph. p. 16, 18, ubi haec adduntur *οἷον ἄγνωστος παρὰ τὸ μὴ γνῶναι, ἀπὸ τοῦ ἴσαι, ὅ ἐστι γνῶναι· ‚οἴχεται ἄιστος καὶ ἄπυστος.'* Cf. 2125. 35. *ἀιστοθείς* cod., em. Musurus. 36. *κόρον ἰστώσας πῦρ* cod., *ἀϊστώσας* em. Musurus. Deinde in *κηρὸν αἰστώσας πυρὶ* Kustero obsecutus Nauckius, *κόρην ἀιστώσας πυρὶ* Brunckius. 38. *ἀϊθωθέντα* cod., em. Musurus. 39. *αἰσυητῆρι* cod., *αἰσυμνητῆρι* coni. Musurus, *αἰσυητῆρι* scripsi ex Apoll. lex. Hom. 16, 8. 40. Praestat *ἁμαρτωλά* cum Apoll. lex. Hom. 16, 6 EM. et Cyrilli exemplaribus. 41. *αἰσυμν. βασιλεύει — Μηδία* cod., em. Mus. Cf. gl. [*O*] *σσαι, σύμμ.ι· βασιλεύει*, qua de dixi in Zeitsch. f. AW. XIV, 3 n. 30 p. 236. 42. Possis *Αἰσύμνη· πόλις Θρακική*. Cf. Lob. Path. Proll. 169. 43. Apoll. lex. Hom. 18, 3 *προεστῶτες νεανίαι, οἱονεὶ βραβευταί.* 44. *αἰσύφιος* etiam Theognostus Canon. ϛ p. 7, 6. 7. *αἰσύφον·* (*αἰσύφρον* Matthaei) *μέγα, δεινόν* Cyrillus Mosq. fol. 41, *αἰσύφηλος· δειλός, ἄνανδρος* C. 212 *αἰσύφηλος· ὁ δειλός* Suid. Zon. Musurus. Praeterea VVDD conferri iubent gl. 2043. *δεινός* em. Kusterus. *ψεύστης* Zon. c. 73. Et Fixio ad HSt. c. 1074 et mihi in mentem venit *Σεσύφιος· δεινὸς ψεύστης. ἀπατεών.* 46. *αἴσχεας* cod., em. Fixius. 47. *ἀσκητήρια· τῶν ἱερέων* temptabat Albertus, *ἰσχία· μήρια τῶν ἱερῶν* Kusterus, quorum neutrum placet. Videndum igitur, num huc pertineat C. Dresd. fol. 42: *αἰσχυντήρ· ἱερὸς ἢ τὸ αἰδοῖον*, in vicinia glossae *αἰσχύω· χείρονα* comparens. 49. 50. *αἰσχίω· χείρονα.* || *αἶσχος* vulgo. Divisorem omittit codex. 50. *αἰσχρός* cod. Mus., em. HSt. *μῖσος* cod., em. Mus. suffragante C. 63. 55. *κατ' ἀισχύνην* codicis lectionem esse Bekkerus affirmat. *καταισχύνειν* corrector, cui immorigerus typotheta *κατ' ἀισχύνειν* dedit. Locus medicum expectat.

αἰσχύνει· αἰκίζεται. λυμαίνεται. αἶσχος περιτίθησιν
αἰσχυντηλός· αἰσχυντηρός
Αἰσώπου γελοῖον· οὕτως ἔλεγον τοὺς Αἰσώπου μύθους. καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις κοινοῖς ἔστιν ὅτε τοῖς Αἰσωπείοις ἐχρῶντο μύθοις
60. [ἀῖτα· πνοήν]
ἀῖταν· ἕτερον
ἀῖτας· ἑταῖρος
* αἰτία· πρόφασις ....
Αἰταί· θυγατέρες Διός, αἱ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι
65. [αἰτῇ· ἀπλήρωτον]
αἰτητά· τὰ κατ' ἔρανον διδόμενα
αἰτιαμάτων· ἐγκλημάτων
αἰτιατά· τὰ ἐκ τοῦ αἰτίου γινόμενα
αἰτίζειν· αἰτεῖν
70. * αἴτης· πτωχός
Αἰτίνη· πόλις οὕτω καλουμένη
αἴτιον· κατ' ἀρχὴν πραγματικόν
* αἰτήσας· ἀπολαύσας
* αἰτιᾶται· μέμφεται
75. αἴτιος· ποιητής, κτιστής
Αἴτνη.... ὄρος Σικελίας
Αἰτναῖον κάνθαρον· τὸν μέγαν
Αἰτναία πῶλος· ἡ Σικελική, ἡ μεγάλη, ἀπὸ μέρους. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ
* αἰτῶ· παρακαλῶ
80. ἀΐττεσθαι· δικάζειν, ἢ δικάζεσθαι
ἀΐττων· ὁρμῶν
* Αἰτώλιον· τὸν Αἰτωλὸν τῷ γένει

SCR. 59. Ar. Vespp. 571. 61. Theocr. XII 14. 64. *I* 498. 69. *ρ* 222. 76. Plato com. fr. II vol. II p. 624. 77. Ar. Pac. 73. 78. v. 312. 82. *Δ* 339.

ADNOT. 57. *αἰσχυνεῖ* cod., emendate Eudemus et Mus. *λυαίνεται* codex Bekkero teste, em. Aldus. *λυμαίνεται*. || *Αἶσχος· περιτίθησις* cod., em. Musurus e Suida aliis. 58. *αἰσχυντελός* cod., em. Musurus. Cf. Lobeck. Path. Prol. p. 112. 59. *γελοῖον* codicis lectionem a Musuro incaute in *γελοῖα* transformatam revocavi, quamvis haud immemor Append. proverb. I 11. vol. I p. 381 ed. Gotting. *δικαστηρίοις κοινοῖς* cod., *κοινοῖς δικαστηρίοις* Aldus, *δικαστηρίοις* Append. l. l. *των — μύθων* cod., em. Musurus. — De re Welcker kl. Schr. II p. 244. 60. Proscripsi glossam e 1518. 1619 detortam. 61. *αἶταν· ἕτερον* cod., Musuri emendationem *ἑταῖρον* recepissem, nisi in Theocr. id. *ιβ'* 14 legeretur *τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν*. 62. *αἶτας· ἑτρ* codex monente Bekkero, *ἑτ* Schowio teste; *ἑταῖρος* Musurus. De re vide Gaisfordum ad EM. 43, 33, qui in lectione *ἀΐτης· ὁ ἐρώμενος* cum Cyrillo consentit, et Welcker Kl. Schriften II p. 93. 63. Multa deesse e C 171 Dresd. manifestum est. 64. *Αἶται* cod., em. HSt. *ἢ τοῖς* cod., em. Musurus. 65. Emendandi viam monstrat Phrynich. app. soph. 22, 33 *Αἴτνη ἄνθρωπος: εἴ τις βούλοιτο ἀποσκῶψαί τινα εἰς πολυφαγίαν καὶ ἀπληστίαν καὶ ἀδηφαγίαν. εἴρηται κτλ.* Lego igitur *Αἴτνην*. 69. Corrigo *αἰτίζων· αἰτῶν*, ut habet Apollon. 18, 15. 70. *αἰτήσιος· ὁ αἰτῶν καὶ ζητῶν* e C. 212 notavi. *ἐπαίτης* suadet Lobeck. Paralip. p. 134. 72. *αἴτια τὰ* conieccrat Musurus. *πράγματα* cod., *πραγματικὸν* Th. Fixius. 73. *αἰτίσας* Salmasius. 74. 75. *αἰτιᾶται· αἴτιον ἡγεῖται. αἴτιος πάντων· ὁ θεός* C. Dresd. 75. *ὁ πρόξενος* interpretatur C. 212. 76. *αἰτνός· καπνός. Αἴτνη· ἀτμὴ πυρὸς καὶ ὄρος Σικελίας* C. Dresd. 77. *κάνθωνα· τὸν μέγαν* Gregor. Cypr. Mosq. II 24, *κάνθαρον· ἐπὶ τῶν τῷ σώματι μεγάλων* Diogen. I 59 alii. Ceterum *αἰτναί* cod., em. Mus. 78. *αἰτνέπωλος* cod., em. Musurus. *ἡ* cod., *ἡ* Albertus. *ἡδύποδι* cod., corr. Mus. Cf. Didym. p. 94. 80. Corrupta haec esse ex *ἀΐττεσθαι·* [*διάζειν*] *διάζεσθαι* suspicatur Fixius. 82. *Αἰτωλίον· τὸν Αἰτωλὸν δε τῷ* cod., em. Musurus, nisi praestat *λέγει τῷ γένει*.

ἀ ΐ τ υ ρ ο ν· ὕαλον
α ἰ τ ῶ μ α ι· αἰτιῶμαι
85. *α ἰ τ ῶ ν·* ζητῶν, παρακαλῶν
α ἰ φ ν ι δ ί ω ς· ἐξάπινα
ἀ ΐ φ ο ρ ο ς· ἀΐθαλής. Σοφοκλῆς
ἀ(μ) ι χ θ α λ ό ε σ σ α ν· τὴν ἀπρόσμικτον τῇ θαλάσσῃ, ἢ ὁμιχλώδη
ἀ ΐ χ θ ῆ ν α ι· ὁρμηθῆναι
90. *ἀ ΐ χ θ ή τ η ν·* ὥρμησαν, δυϊκῶς
α ἰ χ μ ά ζ ε ι· πολεμεῖ, μάχεται
α ἰ χ μ α ί· πόλεμοι
* *α ἰ χ μ ί ο ν·* δόρυ
* *α ἰ χ μ α λ ω τ ί ζ ο ν τ α·* εἰς δουλείαν ἄγοντα μετὰ βίας
95. *α ἰ χ μ ά σ α ς·* ἀκοντίσας. πολεμήσας
* *α ἰ χ μ α λ ω τ ε ύ σ α ς·* προνομεύσας
* *α ἰ χ μ ά λ ω τ ο ν·* αἰχμῇ ληφθέντα, τὸν ἐκ πολέμου λαμβανόμενον
* *α ἰ χ μ ά ς·* τὰς ἐπιδορατίδας, τὸν σίδηρον τῶν δοράτων
* *α ἰ χ μ ά σ ο υ σ ι·* καταστοχάζουσιν
2200. * *α ἴ χ μ α τ α·* ἔχματα. κωλύματα
* *α ἰ χ μ η τ ά ω ν·* τῶν πολεμικῶν
α ἰ χ μ ή· ἐπιδορατίς, ὁ σίδηρος τῶν δοράτων. ἢ πόλεμος. [Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι.]
α ἰ χ μ η τ ή ς· μάχιμος, πολεμιστής
α ἴ χ μ ι π π ο ι· πολεμικοὶ ἱππεῖς
5. * *α ἰ χ μ ή[τ η ν]·* λόγχη. δόρυ
α ἰ χ μ ό δ ε τ ο ς· αἰχμάλωτος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν
α ἶ ψ α· εὐθέως, ὠκέως, ταχέως
α ἶ ψ α κ α ὶ ὀ τ ρ α λ έ ω ς· ταχέως πάνυ.........
α ἶ ψ ά κ ε ν· εὐθέως ἄν

SCR. 85. Matth. VII 8. 87. fr. 519 p. 204 Nck. 88. *Ω* 753. 89. *Ε* 854. 90. *Ω* 97. 92. ? Eur. Aest. fr. 16 p. 293. 94. Rom. VII 23. 98. *Δ* 324. 99. ibidem. 2200. *Φ* 259. 2. *Ε* 293 *Λ* 237 teste Apoll. lex. Hom. 15, 12. 13. [*Δ*324] 6. fr. 43 p. 111. 8. *Τ* 317.

ADNOT. 83. *ὕαλλον* Aldus. 82. 83. Utra spuria sit, non liquet, me tamen arbitro priorem glossam, haud indoctam quidem (Apollon. Dysc. de adv. 597, 12, Hom. Il. *Δ* 399) sed Homericam in Apollonii lexico non obviam, rectius damnaveris. Nolo tamen reticere in C. 171 secundum ordinem literarum scriptum esse *α ἰ τ ύ λ ο ι· οἱ τὴν καλυδόνα κατοικοῦντες.* 84. Suspectum. 87. *α ἴ φ ρ ο υ ρ ο ς· αἰθάλη* cod. Recepi Alberti emendationem, licet coll. 1324. 25 possis etiam *ἀ ΐ φ ο ρ ο ς· ἀΐθαλής. Σοφοκλῆς. ἀ ΐ φ ρ ο υ ρ ο ς......* 88. *αἰχθαλόησσαν—ἀπρόσμηκτον—ὁμίχλη* cod., em. Musurus, nisi quod *ὁμιχλώδη* debetur Apoll. lex. Hom. 27, 16. *ἀπρόσμικτον* Schol. l. l. p. 649, 47 *ἀπροσόρμιστον* Apoll. lex. 91. *αἰκμάζει* cod., em. Mus. 92. *α ἰ χ μ ό ς· πόλεμος, μάχη* C. Dresd. 93. Vocabulum fide carens ex *αἰχμὶ* h. e. *αἰχμή* natum fuerit. 94. *δοῦλον* cod., *δουλείαν* ut emendabat Musurus scriptum reperi in glossis sacris ad calcem Cyrilli Dresdensis. *δουλίαν* e gloss. ad Rom. VII 23 attulerat Albertus. 99. *αἰχμάσσουσι* Musurus ut Suidas, qui *δορατομαχήσουσιν* explicat. *αἰχμάσουσι* cum codice C. 171 apposita interpretatione *νικήσουσι.* Post *καταστοχάζουσιν* Musurus pergit *(ὡς τό)· αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι*, quae verba codex habet gl. 2202. male. nam hemistichium *Δ* 324 ab interpolatore nescio quo s. v. *αἰχμή* appositum, alter interpolator binis glossis margini ni fallor allitis 2198. 2199 illustraturus erat. 2200. *αἴχματα* cod., *ἔχματα* Aldus; deinde *ἐχίματα.* *καλύματα* (*κωλύματα* tamen Bekk.)
ε
cod. *καλύμματα* Musurus, em. Kusterus. Glossa spuria ex *αἴχματα* nata. 2. Eiectis verbis *αἰχμὰς δ' αἰχμάσουσι νεώτεροι* Musurus post *πόλεμος* addit *λόγχη δόρυ* e gl. 2205 retracta. Nollem factum. nam haec etiam sunt marginalia. 4. E Cyrillis meis habet unus Dresdensis. 5. *ἐστὶ* pro [*την*] C. 171. 6. *αἰχμαλώτησιν* cod., em. Musurus. *αἰχμόλετος*, quod Nauckio placuit, displicet Ellendtio lex. Soph. p. 50, proclivi admodum errore exhibent EM 41, 4 Phavor. 8. *ὀτραλαίωσαι* cod., em. Musurus. *α ἶ ψ α· ταχέως πάνυ καὶ ἐντραλῶσιν* C. Dresdens. *α ἶ ψ α κ α ὶ ὀ τ ρ α λ έ ω ς· ταχέως πάνυ καὶ ἐντρεχῶς* C. 171, quae propterea moneo, ut intellegatur haec ex Homeri libro aeque depravato fluxisse. 9. *αἶψα μεν* cod., em. Musurus.

αἶψα λέλοιπεν· εὐθὺς καταλέλοιπεν

αἴψεα· τὰ μέλη. οἱ δὲ ἄψεα

αἱ ψελλίζουσαι· αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι

αἰψηρά· ταχέα, κοῦφα. κἂν σὺν τῷ λάβδα λέγηται, λαιψηρά. Ἀρίσταρχος δὲ ἐπὶ τῷ·

λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν

ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ταχέως, ὡς καὶ τό·

βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα

ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί·

τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών

ἀντὶ τοῦ εὐρέως.

αἰωλιγγί..· σκιά. ὀλίγος χρόνος

* αἰολικῶς· ποικίλως

αἰών· ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ τῆς ζωῆς χρόνος·

ἀνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο.

Τινὲς δὲ τῶν [δὲ τὸν] νεωτέρων τὸν νωτιαῖον (μυελὸν) ἀπέδωκαν, ὡς Ἱπποκράτης· „τὸν αἰῶνά τις νοσήσας ἑβδομαῖος ἀπέθανε.“ ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μακροῦ χρόνου νοεῖται. καὶ ὁ ἐν παντὶ τῷ σώματι μυελός. Εὐριπίδης δὲ Φιλοκτήτῃ αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει·

ἀπέπνευσεν αἰῶνα.

Αἰώρα· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν οἱ μὲν ἐπὶ τῇ Μάλεω Τυῤῥηνοῦ θυγατρί φασι· οἱ δὲ ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου· οἱ δὲ ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλήτιδι τῇ Ἰκαρίου

αἰωρούμενοι· μετεωριζόμενοι

αἰωρήσας· ἐκκρεμάσας.

SCR. 12. Jes. 29, 12. 32, 4. 13. β 257 — Θ 399 — Δ 182. 14. ? Sophocl. fr. 583. 16. Ω 725. Epidem. VII 7 p. 1240 D. Eur. fr. 798 p. 487 Nck.

ADNOT. 12. ἀσίμως cod., ἀσήμως (ἀσχήμως coni. Ernestius Hes. p. 9) Cyrillus et Mus. 13. ἶρι ταχεῖ cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. Hom. 17, 22. 14. αἰολιγγί codicis esse lectionem testatur Schowius, αἰολιγγὴ cum accentu gravi et acuto in ultima Bekkerus; αἰολιγγῆ Musurus. αἰωλία· ἡ σκιὰ καὶ ὀλιγόχρονος C. Dresd. Cf. Hesych. s. vv. ὠλιγγιά et ὠλιγγήιον Bekk. 318, 10 EM. 821, 43 Arcad. p. 105, 7 ἀλέγη. Origo vocabuli valde abstrusa videtur Lobeckio in Pathol. El. p. 88, neque certum αἰωλίγγη pro ὠλίγγη in Path. Proll. p. 170, 10. Conicio αἰωλίγγι h. e. αἰωλίγγιον idemque vocabulum reddendum suspicor Sophoclis fr. 583 p. 216 Nck ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ (l. καθεῖλεν αἰωλιγγίῳ vel ὠλιγγηΐῳ), ubi καὶ ὀλίγῳ cod. Stob. Matritensis κἂν ὀλίγῳ Parisiacus A κὀλίγῳ Vindobonensis. 16. Conflata glossa est ex Apoll. lex. Hom. 17, 11 et Erotiano p. 74. λιέος ὄλεο cod., em. Musurus et Albertus. δὲ τῶν δὲ τὸν cod., δὲ τὸν proscripsit Mus. νεωτέρου cod., em. Aldus. νοτιαῖον τὸν ἀπέδωκαν cod., em. Aldus et Musurus. μέλος codex (Schow) μελ̊ (Bekk), em. Mus., cui etiam Φιλοκτήτῃ debetur pro Φιλοκτίτῃ. 17. τημαλέου τυράννου θύειν — Κλυτεμνήστρας καὶ Αἰγ....., οἱ δὲ ἐπὶ Ἠριήνῃ — Ἰκάρου codex, τοῦ Μαλεώτου τοῦ Τυῤῥηνίου θυγατέρα Methodius ap. EM. 62, 7, unde ἐπὶ τιμῇ Μαλέου Τυῤῥηνοῦ Lobeckio Aglaoph. I p. 585 [m] scribendum videbatur. sed probabilius τῇ Μαλέου Τυῤῥηνοῦ θυγατρί em. O. Müller Etrusc. I p. 43, 30, ego Μάλεω praeoptavi Strabonis V p. 225 (vol. I p. 356 ed. G. Kramer, qui God. Hermann. opusc. VII p. 265 laudat). Relicua em. Mus., sed Ἰκάρου, quod EM. 62, 5 emendatius scriptum exhibet, reliquit. De re vid. Meier in Ersch et Gruber Encycl. III 6 p. 32 v. oscillatio. 19. αἰωρήσεις· κρεμάσεις et αἰώρησις· κρέμασις Bekk. 357, 21 Suid. C. 63. Ceterum h. l. aliquammultas excidisse glossas Cyrillorum consensus fidem facit, quales sunt αἴψιον· τὸ ἀψίνθιον C. Dr. αἴωλον (sic)· μάταιον ἄπρακτον C. 63. 171. 212 αἰώρα· ἀγχόνη C. 63 Bekk. 357, 20 Suid. (αἰωρία C. Dr. 212. 171) αἰωρηνίαι· ἀναδενδράδες καὶ δένδρα C. Dr. ἀΐω· ἀκούω ἄϊος· ἄφωνος (Et. Gud. 23, 7) ἀΐσιος· σημαίνει τὸν ἀκούοντα (cf. EM. 43, 9) Choerob. orthogr. anecd. Oxx. II 171, 19 C. 63, unde nunc video explicari posse gl. 1673 sic redintegrandam: * ἄϊοι· ἄφωνοι ἤτοι ἀκούοντες.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ.

ἄκα· τὸ ὀξύ. καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος. ἢ μάχη
Ἀκαδημία· λουτρόν, ἢ πόλις. λέγεται δὲ γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀκαδήμου ἀναθέντος. καὶ τόπος. καλεῖται γὰρ οὕτως ὁ Κεραμεικός
ἀκαδῆσαι· λυπηθῆναι
ἀκάζεσθαι· ἀνιάζεσθαι
ἀκάθαρτον· μανιῶδες. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι
* ἀκαθαίρετον· τὸ μὴ χειρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον
ἀκάθεκτον· ἀκατάσχετον, ἀκράτητον
ἀκάθεσθαι· ἀνιᾶσθαι. στέρεσθαι. οἱ δὲ ἀκάζεσθαι
ἀκαθόν· ἀγαθόν
ἀκαθοσίωτον· ἄκοσμον.......
* ἀκέσσειν· ἀποθεραπεύσειν
ἄκαινα· μέτρον τι. ἢ κέντρον, ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσι. καὶ ἄκανθα
* ἀκέραιος· ἄκακος. ἐλευθέριος. ἢ ἀσφαλής
ἀκακαλλίς· ἄνθος ναρκίσσου. Κρῆτες
ἀκάκητα· ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος. ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης
[ἀκάκαστον· ἀκαμπές]
* ἀκακέμφατος· κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος
ἀκακία· βοτάνη
* ἀκακίαγος· ὁμῶς δυνάμενος.......
ἀκακίεις· συνίεις
ἀκακιεῖ· συνιεῖ
ἀκακοίμεθα· λυποίμεθα
ἀκάκωτος· ἄλυπος
* ἀκαλαυρόπις· καλλίραδος
ἄκαλα· ἄψοφα, ἥσυχα
Ἀκαλανθίς· ταχεῖα κύων, ὀνοματικῶς. καὶ ὄρνεον μικρόν
ἀκαλῆφαι· κνίδαι

SCR. 21. Eupol. ἀστρατ. fr. III vol. II 1 p. 437. 24. fr. 28 p. 548. 26. Subintellege ἵππον vel τύραννον, quae novit Pollux. 34. Π 185. 41. Respicere videtur Π 16. 44. 48. Π 422. 45. Ar. Avv. 871. Pac. 1073.

ADNOT. 20. ἀκα· μάχη etiam C. Dresd. Confundit si quid video tria vocabula ἀκή ἀκία (Ducang. col. 39) et δίκη. ‚Et sensu et sono affine est Latinum *acies*.' KUSTER. 21. ? Εὔπολις. οὕτως Κεραμεικῶς cod., em. Mus. 22. Conicio ἀκάχησθαι ex Hom. δ 806. 23. 27. Lege ἀκαχῆσθαι· τὸ ἀνιᾶσθαι ex EM. 46, 13. Ceterum ζ et θ, ut sero vidi, confusae sunt in gl. * 1453 ἄζετον· ἄπιστον, quae in cod. Dresd. fol. 30 sic scribitur ἄθετος· ἄπιστος. 29. ἄνομον ἀπόβλητον ἄθεσμον addunt Cyrill. 171 Dr. 30. ἀκεσιν· θεράπειαν Cyr. Alberti, ἀκεέθαι· θεραπεύειν C. Dr. 31. Cf. Schol. Apoll. Rh. Γ 1323 p. 481, 31 ed. H. Keil. et Ducang. col. 37 (Lob. Path. Prol. 35). Usum hunc vocabuli ἐν illustravimus in comment. de Tryphone p. 3. 32. ἀκέρεος cod., em. Mus., nisi fuit ἄκακος· ἀκέραιος κτλ. 33. Cf. gl. κακαλίς, et Eumachum Athenaei XV p. 681 E. Lobeck Path. El. 26. 34. κακοῦ περιποιητικός Apoll. lex. Hom. 20, 1. — De prosodia Herodian. Α 540 Π 185. 35. ἀκάκκαμπτον Ruhnkenii ἀκάκκλαστον Fixii coniecturae parum placent. Glossam peperit gl. 2259. 38. Mira sunt quae ad hunc locum emaculandum viri docti protulerunt. E glossis MSS huc faciunt ἀκάκιτος (sic)· ἄκακος C. Dr. et ἀκακήτης· ἀκακιάρης (Lobeck. Path. Proll. p. 258) ὁποῦ δὲν ἔχει καμίαν κακίαν ἀπὸ μέσα τοῦ Gl. Graecobarb. ap. Ducang. col. 38, e scholiis adnotata ab A ad Π 185. Corrigas igitur ἀκάκιτα.τος h. e. ἀκάκητα ἢ ἀκάκητος· ὁ μὴ δυνάμενος κακῶσαι. 39. Fuerunt qui ἅμα κλεις· σύνηεις conicerent; haud scio tamen an ἀβακιεῖς· συνήσεις lateat. 41. ἀκακοίμεθα cod., ἀκαχοίμεθα Musurus recte quidem sed ordine alphabetico invito. Cf. 2222. Deinde λυπούμεθα cod., λυποίμεθα Musurus. 43. ἀκαλαυρόπις· καλλίραδος cod., ἀκαλαυρόπις· ἢ καλλίραβδος Musurus. Glossa spuria cum ad 2231 pertineat, cave corrigas cum Lobeckio Path. Prol. p. 260 ἀ καλόῤῥαπις· ἡ καλλίραβδος. 44. Lege ἦκαλα aut ἀκαλά coll. EM. 44, 29. Lobeck. Path. Prol. p. 91. 45. Ἀκάνθιος κύων· ταχεῖα δρομαστικῶς κτλ. Append. prov. I 12, p. 381 ubi editor Gottingensis haec adnotat: ‚Utrum Ἀκάνθιος κύων Paroemiographi Bodlejani errori debeatur an iuxta Ἀκαλανθὶς κύων fuerit in usu non habeo dicere.' Κύων Ἀκαλάνθης V. II, 47 ἀκάλανθος Bekk. 370, 29. Cf. Schol. Arist. Av. 871 Pac. 1073 Orus ap. Va EM. 44, 26, qui ἴσως ἐπισήμου κυνὸς ὄνομα. Vid. etiam Lob. Path. Prol. p. 148.

ἀκαλλές· ἄμορφον.......
* ἀκαλαρείταο· ἀκυμάντου, πρᾴως ῥέοντος
ἀκαλόν· ἥσυχον, πρᾶον, μαλακόν
50. ἀκαλυφῆ καὶ ἀκάλυφον· ἄστεγον, ὕπαιθρον
ἀκάμαλα· τὴν κάμηλον
Ἀκαμαντίς· φυλή. ἀπὸ Ἀκάμαντος
ἀκάμαντον· ἀκοπίαστον. καὶ κύριον ὄνομα ἑνὸς τῶν Ἀντήνορος υἱῶν. καὶ ὄρος ἐν Κύπρῳ οὕτως καλούμενον. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀκάμαντος, τοῦ Δημοφῶντος μὲν ἀδελφοῦ, υἱοῦ δὲ Θησέως
ἀκάμας· ἀκοπίατος, ὁ μὴ κάμνων
55. ἀκάματον· πολύ, καὶ ἄφθονον [πολύ]
ἀκάματον πῦρ· ἄπειρον πῦρ
ἀκαμπής· σκληρός.......
ἄκαμπτοι δρόμοι· οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ. κάμπειοι δὲ οἷς ἀπεδέδεικτο καμπή, ἣν περιέθεον
ἄκαμπτος· ἀκατάκλαστος, ἀκαμπής
60. * ἀκαμπίας· ὁ εὐθὺς δρόμος, ἢ δρομεύς
[ἄκανος] ἄκανθα· ρος εἶδος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχις τῶν σφονδύλων. καὶ τοῦ ἰχθύος. Εὐριπίδης Τρῳάσιν
* [ἀκανία· ξυλίνου]
ἄκανθαι· ἄκανοι, ῥάχιες
ἀκανθές· ἀκανθῶδες
65. ἀκανθίας· τέττιγος εἶδος

SCR. 50. Soph. Philoct. 1327. 52. Simonides Anthol. Pal. 13, 28, 1. 53. *Π* 823. Σ 239 — *Π* 342. 54. Eurip. fr. 597 p. 432 Nck. 55. 56. *Ε* 4. 58. ‚Hippocr. 2 p. 54 Mack.' THES. 61. v. 117.

ADNOT. 47. *κακόμορφον, ἀπρεπές* Cyrillus. 48. *ἀκαλαῤῥείτας* scr. Musurus, quo non opus: Glossa genuina huc aberravit ab altera 2244. Apoll. lex. Hom. 20, 27. 50. *ἀκάλυβον* coni. HSt. Notatur lectionis varietas in Sophocl. Philoct. 1327 ubi vid. Buttm. p. 175. *ἀστέγαστον* schol. Sophocl. l. l. 51. *Γαμάλη· κάμηλος* (Lob. Path. Proll. p. 111 quod *γαμάλα· ἡ κάμηλος* scribo coll. *διάλ* s. *αἰάλ· τὴν ἔλαφον. Χαλδαῖοι*), *παρὰ Χαλδαίοις* Hesychius. *ἀκάμαvος* EM. 44, 56 (*ἀκάμαντος* Va, *ἀκάμηρος* margo). 52. 53. Ordo literarum ratioque utrobique postulat lemma *Ἀκάμας*. 52. *Ἀκαμαντὶς καὶ Ἀκάμας* Eudemus. 53. *ἀκάμαντον* EM. 44, 53 Va, *ἀκάμαντα* Apoll. Soph. 20, 7. *Ἀντίνορος — ἐπὶ Ἀκάμαντος* cod., em. Musurus. De Cypro insula Acamantide vocata cf. Philonidem Plinii h. n. V, 35 Steph. Byz. p. 396, 5 M., de promontorio Strab. XIV 682 Ptolem. V p. 340. 55. *καὶ ἄσβεστον* C. 171. 57. *ὁ μὴ καμπτόμενος, ἄσπλαγχνος ἀμάλακτος* C. 171. (212) addit. 58. *ἀκαμπιόδρομοι — κάμποι — ἀποδέδεικτο* cod, *ἀπεδέδεικτο* Mus. *ἀκάμπιος δρόμος· ὁ μακρὸς (καὶ) δι' εὐθείας περίπατος* Bekk. 363, 21 Suidas C. 212 Method. ap. EM. 45, 3. *ἀκάμπιοι δρόμοι· οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ* EM. 45, 4. Emendavi et Jungermanni ad Poll. Γ 147 coniecturis adiutus et ipsius Hesychii glossa *κάμπειος δρόμος*. Minus probabiliter Lobeckius in rhemat. p. 48, 31 locum constituit: *ἀκαμπιόδρομοι· οἱ εὐθεῖς (δρόμοι) καμποὶ δὲ ἐν οἷς ἀπεδέδεικτο καμπὴ ἣν περιέθεον.* 59. *ἄκαμπος* cod., emendavi. 60. *εὐθὴς* cod., em. Mus. *ὁ εὐθύδρομος* C. 212 cum pedissequis. Glossa suspecta; *ἢ δρομεὺς* doctae manus videtur emendandi conamen. 61. *ἀκανός· ἀκάνθαρος* (*ἄκανθα* etiam infra παροξυτόνως gl. 2268) *εἶδος — σφονδύων καὶ τοῦ* codex. Parum iuvant scholl. ad Eur. Tro. 117 p. 10 ed. Kampm. pessime truncata, neque Musuro prospere res cessit scribenti *ἀκανός· κανθάρου εἶδος — σφονδύλων τοῦ ἰχθύος. Εὐριπίδης Τρῳάσιν. ἀκανία ξυλίνου.* Ego marginale *ἄκανος* removi (cf. 2263) et reliquis ut potui administratis ante *καὶ* secretionis notam posui. Pro *ρος* possis *ῥάμνου* vel *φυτοῦ*. 62. Nihil huc faciunt *ἀκάνθινα (ἄκαπνα) ξύλα*. Lege confidenter *ΚΑΛΙΝΑ· ξύλινα* ipsius Hesychii s. v. ope. 63. *ἀκάνθαια, ἀκανοί* cod., *ἀκανθαῖα· ἄκανθα* HSt. voluisse videtur, *ἀκάνθια* Fixius. *ἄκανθαι· ἄκανοι* scripsi. 64. *ἀκανθής· ἀκανθώδης* coni. Fixius. Glossa suspecta infimae fortasse Graecitatis est pro *ἀκαθθερόν*. 65. *Ἀκάνθιος* EM. 45, 11; male. ‚*Ἀκάνθιος* enim, ut mea faciam Leutschii verba ad Zenob. I 51 p. 20, scribendum, ubi de cicadis ad urbem Acanthum degentibus sermo est: unde patet cicadam quae *ἀκανθίας* (Hesych. s. v., Schneider ad Aelian. HA. X 44) dicitur ab *Ἀκανθίῳ* plane esse diversam: *ἀκανθίας* canit, *Ἀκάνθιος τέττιξ* mutus est.' Cf. Suidam.

ἀκάνθινον· ῥάμνος. καὶ ἐχῖνος
ἀκάνθιον· ἀκάνιον ·
ἄκανθοι· λευκή, ἢ μελάμφυλλος
[ἄκανθον· ἄγναμπτον]
70. ἀκανθόνωτος· ἐχῖνος
ἄκανθος· περίραμμα ὑφασμένον. καὶ ζῶον, φυτόν, καὶ πτηνόν
ἀκανθυλλίς· στρουθοῦ γένος
ἀκαπήλευτος· ἀνόθευτος........
ἄκαρα· τὰ σκέλη. Κρῆτες
75. ἀκάραν· ἀκαρῆ
ἀκαρεῖ· βραχεῖ. ταχέως
ἀκαρές· τὸ περὶ τῷ μικρῷ δακτυλίδιον
ἀκαρέως· ὁλοσχερῶς
ἀκαρῆς· ἀντὶ τοῦ ἀκαριαίου. ἐνίοτε δὲ τὸ βραχύ, ὃ οὐδὲ κεῖραι οἱόν τε
80. ἀκαριαία ῥιπή· ὀλίγη, μικρά
ἀκαριαῖον· τὸ πρόσφατον. ἢ ἄναρχον. ἢ ἀκέφαλον. τὸ βραχύ. τὸ ὀλίγον
ἄκαρνα· δάφνη
ἀκάρναξ· λάβραξ
ἄκαρον· τυφλόν
85. ἄκαρπον· ἄγονον
ἀκαρσύας· ὁ ἀνίκητος
ἀκαρτέρητος· ἀνυπομόνητος
ἄκασκα· ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως
ἄκαστος· ἡ σφένδαμνος

SCR. 72. Eubul. Com. vol. III p. 268 fr. XIV. 88. Cratinus vol. II 1 p. 88 fr. V.

ADNOT. 66. 67. me iudice spuriae sunt. 66. Non sine mendi suspicione. nam ἐχῖνος ad ἀκανθίων pertinere, id quod Fixius quoque vidit ad HSt. col. 1153 C, patet e glossis iatricis MSS Neophyti ap. Ducangium col. 38 ἀκανθίων· ἐπίγειος, ὁ χερσαῖος ἐχῖνος, ἢ ὁ ἀκανθόχοιρος et gloss. ἀκανθιών (l. ἀκανθεών Fix)· *senticetum*. 67. ἀκάνιον· ἀκάνθιον codex, quod ordini refragatur. Glossa futilissima manum interpolatoris sensit. 68. ἀκάνθα (sic) et μελάμφυλλον codex. ἄκανθα et μελάμφυλλος Musurus. Emendavi ἄκανθοι ordine et re ipsa cogentibus. Cfr Plin. h. n. XXII, 22, 34 et cod. Paris. antiquissimus ad Dioscor. 3, 19 a Salmasio inspectus. Ceterum malo καὶ pro ἤ. 69. ἀκανθόν· ἄγναπτον cod., ἄγναμπτον inepta Musuri lectio. Degeneravit ex *ΑΚΝΑΦΟΝ*: ἄγναπτον, qua de caussa proscripsi. 70. ἀκανθονῶτος cod., em. Scaliger. 71. καὶ φυτόν coni. Alb. — Cf. Barker epist. crit. p. 211. Jacobs. Anthol. vol. VII p. 333 — Anton. Lib. Metam. c. 7. p. 52. 72. De λ geminato Lob. Path. Proll. 128. 73. ἀκαμπίλευτος cod., em. Musurus, annuentibus Cyrilli exemplis copiosioribus Dresd. 63. 171. 212, ubi adduntur vocabula ἄδολον, καθαρόν, ἀληθινόν, ἀρραδιούργητον. 74. ἀκάρα, codex Bekkero teste; ἄκαρα Aldus EM. 45, 16 ubi παρὰ Κρησὶν Va, qui glossam habet in margine. 75. Conicio * ἄκαρ· ἀντὶ τοῦ ἀκαρῆ coll. Antiphonte ap. Suid. et Bekk. 363, 31. 76. ἀκαρῆ cod., ἀκαρεῖ Musuri emendationem, quam refutat Pierso ad Moerid. p. 43, ordo postulat. ἀκαρᾶ Aldi typotheta. ἀκαρεί· βραχύ, ταχέως ἢ ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἢ στιγμῇ C. 171. ἀκαιρεῖ. ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ C. 63. ἀκαρεί· βραχύ, στιγμή (minio ἡ ὀλίγη ὥρα) et ἀκρεεῖ· βραχεῖ C. 212. ἀκαρές· βραχὺ ἀκαρῆ· ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἢ ἐν στιγμῇ C. Dresd. Confundit, si quid video ἄκαρι βραχύ (Guyetus) quo de cf. Lobeck Path. Proll. p. 22 cum ἀκαρῆ· ταχέως et ἐν ἀκαρεῖ· ἐν ὀ ῥιπῇ quod videsis. 77. τῷ παρὰ cod., τὸ παρὰ Musurus, τὸ περὶ Albertus Heinsio obsecutus, de dativo conferens Poll. V 100. 78. ἀλανέως· ὁλοσχερῶς infra Hesychius Tarentinis vindicat. Hoc loco corrigas quantocius ἀκεραίως· ὁλοσχερῶς. Nam ἀκέραιον est ὁλόκληρον (Suid.) 79. οὐδὲ κ. ραιον (sic Bekker, κ. ραι.., Schowius) οἱοτε ἀκαριαία, ῥιπή codex. κεῖραι οἷόν τε ope EM 45, 30 (Bekk. 363, 23 all.) reposuit Musurus. Divisorem Salmasio debere videmur. 80. ῥοπή coni. Salmasius, ῥιπή defendi posse Bielius vidit. 81. ἀνάρχιον cod., em Guyetus. Sub finem excidit fortasse ῥοπή (Bekk. 363, 28). 82. Lob. Path. Proll. p. 280. 83. J. G. Schneider lex. vol. I p. 38. 84. Cf. καρός et schol. Apoll. Rhod. *B*. 203. 88. ἀκάσκα cod. Legendum vel ἄκασκα vel ἀκασκᾶ.

90. * ἀκασμένα· ἀναπεπαυμένα, ἡρμοσμένα
ἀκαστόφρων· συνετός
ἀκαταγώνιστον· ἀήττητον
* ἀκαταγνώστως· ἀνεπιλήπτως
ἀκαταιτίατον· ἀνέγκλητον, ἀκατηγόρητον
95. ἀκατάληκτον· ἄπαυστον.... Λήγειν γάρ ἐστι τὸ παύειν
ἀκατάλληλον· ἀνάρμοστον, ἀκατάστατον
ἀκαταμάχητον· ἀνίκητον, ἀήττητον
ἀκατάσειστον· βέβαιον, ἑδραῖον, ἀσάλευτον
ἀκατασκεύαστον· ἀφιλοκάλητον
2300. ἀκατεύναστον· ἀκοίμητον
ἀκάτια· ὑποδημάτων εἶδος. ἢ τὰ μεγάλα ἄρμενα
ἀκάτιον· τὸ ἐν ἀκατίῳ ἱστίον. ἢ ὁ διοπεύων τὴν πόλιν ἄρχων. ἢ ὁ δικαστής. ἢ ὁ μέγας ἱστός. ἢ ναῦς, ἤγουν πλοῖον. ἔστι δὲ καὶ φιάλη, ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ
ἀκαχείατο· ἐλελύπηντο
* ἀκαχέδαται· λυποῦνται
5. ἀκαχείζεο· ἐν ἄχει γίνου, λυποῦ
ἀκαχεῖν· συσχεῖν. λυπῆσαι
ἀκαχήμενος· λυπούμενος
ἀκαχμένον ἔγχος· ἠκονημένον δόρυ, ἐστομωμένον
ἀκαχῦναι· ἀνιᾶσθαι
10. * ἀκάχοιτο· λυποῖτο
ἀκεᾶνες· ἰχθύες, ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν
ἀκεανοί· οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα. οἱ δὲ σπέρμα οὐχ ἑψόμενον, οὐδὲ διαιρούμενον
ἀκέαστος· ἄκλαστος
ἀκέεσθαι· θεραπεύειν

SCR. 2303. *M* 179. 4. *P* 635. 5. λ 486. *Z* 486. 7. *E* 24. 8. *Σ* 12. 10. *Θ* 207. 12. Pherecrat. inc. fr. XVII vol. II 1 p. 345.

ADNOT. 90. leg. ἀμπεπασμένα; coll. ἀμπάζονται. 93. Agnoscit C. Dr. ἀκατάγνωστος· ἀνεύθηνος (sic) ἀνέγκλητος. 95. ἀκατάληπτον cod., em. Musurus annuentibus C. 63. 171 Dr., unde malim ἀκατάπαυστον, μὴ λῆγον. Sed apparet etiam ἀκατάληπτον· τὸ ἀπόρθητον καὶ μὴ ὅλως φθαρῆναι δυνάμενον in C. 63. 98. .κατάσειστον cod., em. Musurus. μὴ κατασειόμενον addit C. 63. 99. Habet unus C. Dr. ἀφιλοκάλητον quod in lexicis non exstare adnotat Albertus legitur ap. Eustath. Il. 951, 41. 2300. ἀκατεύμναστον in codice sibi invenisse visus est Schowius, ἀκατεύαναστον (α lineola transversali inductum) Bekkerus. ἀκατεύχναστον Aldus typis descripsit. Salmasii emendationem confirmant Suid. Phav. C. 63. Dr. 171, ubi leguntur haec: ἀκατεύναστον· ὑπερήφανον ἢ ἄγρυπνον ἀκοίμητον. 1. Subintellege γυναικείων e Polluc. 7, 93. 2. ἄντιον — διοπεύων cod., em. hoc Musurus illud Salmasius. De re ipsa Boeckhius disputat in Urkund. p. 127. 140. Lege igitur ap. Suidam
ἢ
alios pro ἀκαταῖος· ἵππος ὀνομασμένος: ἀκάτειος· ἱστὸς ὀνομασμένος. 3. ἀκαχέατοι cod. ut Schowio visum, ἀκαχατοι, ut Bekkero; ἀκαχέατο coni. Musurus. Significat discrepantiam lectionis ap. Hom. *M* 179 ἀκαχείατο (Zenob. EM. 46, 11) et ἀκαχήατο. Deinde λελυπημένοι cod., λελυπημένοι εἶεν Musurus. Ego Scholion l. l. expressi. 4. ἀκαχέδαται· λυπεῖται cod., em. Mus. e *P* 635 ἀκηχέδατ'. Cf. Apoll. lex. 18, 29. 5. ἐναχῇ cod. (Bekk.) em. Mus. Cf. Apoll. lex. 18, 27. 8. ἀκαχίμενον cod., emendasse videtur Musurus. De prosodia Herodianus dixit ad *T* 335. 9. Sic codex, ἀκαχήμεναι Musuri manus. Cf. Lobeck rhem. p. 239. Hainebach de redupl. p. 5. 10. ἀκαχοῖτο cod., em. ex EM. 45, 49 Musurus. 11. ἀκεανές codex Schowio, ἀκεάν Bekkero teste. ἀκεάνες Musurus. Debebat ἀκεᾶνες aut ἀκεάν· ἰχθύς quod praestat. Ἀκάν Theognost. 26, 25. 12. ἀκεαναί cod., emendavi e Theognost. p. 67, 2 Suida. Cf. Ael. Dionys. Eustath. 1528, 46 (p. 7 ed. Meier) Bekk. 371, 7 EM. 46, 14, qui ἀκέανος accinunt, et Lob. Path. Proll. p. 180. 13. ἀσκόρπιστος interpretatur Cyrillus 63. 171. 212. 14. ἀκέσεσθαι· θεράπευειν (sic) codex affirmante Bekkero,
σαι
θεραπεύειν reperisse sibi visus est Schowius. Hinc igitur non debebat Musurus ἀκέσασθαι· θεραπεῦσαι refingere, sed hoc ipsum quod in C. Dr. legitur ἀκεῖσθαι· θεραπεύειν, h. e. ἀκέεσθαι.

ἀκελλεά· ἐκλειψανοί. Ταραντῖνοι
ἀκέλευθα· ἄνοδα. καὶ ἐν Θυτικῇ σημεῖον, ὅταν μὴ ᾖ κέλευθος
ἀκέλευμνον· οὐ βεβηκὸς ἀσφαλῶς. οἱ δὲ τὸν σκληρὸν σίδηρον
ἄκεν· ἄεινα
* ἀκεῖσθαι· ἰᾶσθαι. παραιτεῖσθαι
* ἀκεινά· κέντρον βοῶν ἀρότρου
* ἀκείνης· ἀκοινώνητος
* ἀκεῖον· τὸ φάρμακον [καὶ ἕτοιμον]
(*) ἀκειόμενον· ῥάπτοντα. καὶ ἰώμενον........
* ἀκέοντο· ἐθεραπεύοντο, ἰῶντο
ἀκέοντες· ἡσυχάζοντες......
ἀκεόντως· ἀψοφητὶ καὶ ἡσύχως [σύνηθες δὲ τῷ ποιητῇ, τοῦ μέτρου ἕνεκα χρῆσθαι τοῖς βραχέσιν ἀντὶ τῶν μακρῶν, καὶ τοῖς μακροῖς ἀντὶ τῶν βραχέων]
ἀκέουσα· ἡσυχάζουσα
ἀκέουσι· θεραπεύουσι
ἀκέρα· ἔνδυμά τι πολυτελές
ἀκέραια· σῶα. ἀβλαβῆ
ἀκέραιον· ἀνεπίπληκτον. καθαρόν. ἄκακον
ἀκερδής· βλαβερός. ἀνωφελής
* ἀκερχές· ἀπενθές
ἀκερσίλα· μυρσίνη. Σικελοί
* ἀκερσεκόμος· τὴν κόμην μὴ κειρόμενος
ἀκερσεκόμης· ὁ ἄκαρτος τὰς κόμας. ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ ἀπενθές. διὸ καὶ Φοῖβος λέγεται ὁ Ἀπόλλων, καθαρὸς ὢν παντὸς πάθους
ἀκέσασθαι· ἰάσασθαι
* ἀκέσαιο· ἐξιάσαιο
ἀκέσεων· ἀποθεραπεύσεων
ἄκεσιν· ἴασιν
ἀκέσματα· ἰάματα

SCR. 23. ξ 383. 24. Χ 2. 25. ξ 195. 28. Λ 565. 31. Respicere videtur Eur. Or. 922, q. l. libri plerique et optimi ἀκέραιος, ἀνεπίληκτον ἠσκηκὼς βίον porrigunt. Forsitan igitur Hesychii glossa emendationem admiserit hanc ἀκέραιος ἀνεπίληκτον· καθαρὸς ἄκακον. 36. Υ 39. 41. In Ο 395 lectio ab Aristarcho e codibibus nonnullis recepta. (cf. Hermann. Orph. Arg. 379).

ADNOT. 15. Non expedio, atque hoc tantum video οἱ (cod.) vocabuli interpretationis (ὁ, κὸς) vices explentis exitum esse. 17. βεβκκς (βεβηκῶς Schow.) teste Bekkero cod., em. Mus. Reliqua expedire nequeo. 19—24 spuriae sunt ac levificae. 20. Voluit ἄκαινα (gl. 2231) vel potius ἄκενα Ducang. col. 39. 21. ἀκοίνης Ruhnkenius, ἄξυνος et ἄξενος Valcken. ad Theocr. Adon. p. 226 C. ἀκινήεις· ἀκίνητος latere haud crediderim, possis ἀπηνής. 22. Accedit EM. 46, 18 sed cf. κυθνόν; ἕτοιμον cum adicit ἀκεῖον cum ἄρκιον confundere videtur Küstero. Cf. tamen 2325. 23. ἰώμενον καὶ ἐπισκευάζοντα Apoll. lex. 20, 10 EM. 46, 38. ἀκειωμένον cod., ἀκειώμενον Mus., em. Hill. Huc retraho verba σύνηθες—βραχέων in gl. 2326 loco parum commodo adscripta. 25. E gl. 2322 sub finem adde κατ' ἔτυμον coll. Apoll. lex. Hom. 20, 25 καὶ γὰρ τὸ ἔτυμον τοῦ ἀκέων ἐστὶν ἡσυχάζειν. Ipsum lemma utrobique ἀκέοντε scripserim. 26. ἀκέοντος cod., em. H. St. 28. Accedit Cyrillus Dresdensis. 29. ‚Λακέρα Arcadii et Ἀκέρα· ἔνδυμα Hes. pariter incerta' Lobeck Pathol. Proll. p. 262, 20. — ἄκερα codex. 33. ἀπενεχθὲς cod., Bekkero teste, Schowius p. 42 nexui literarum in medio vocis solvendo imparem se senserat. ἀπενθές Aldus. Glossa spuria originem traxit e gl. 2335. 34. Cf. κόρρος et σκόρος et Lob. Pathol. El. p. 126. 36. Apoll. lex. Hom. 19, 26. 37. Nisi obstarent Bekk. 364, 8 Suidas, scriberem ἀκέσασθε· ἰάσασθε ex Hom. κ 69. 38. Lege: ἠκέσσατο· ἐξιάσατο, ope ipsius lexicographi. 40. Accedunt Cyrilli et Eudemi quotquot inspexi exemplaria. Observatione tamen dignum est in Erotian. expos. voc. Hippocr. p. 94 legi ἄκεσιν· ἴαμασιν (ἀκέσιν coll. Hippocr. de rat. vict. in acut. 383, 40 *Eustach.*)

ἀκέσμιον· ἰάσιμον
ἀκεσμόν· θεραπείαν, ἰατρείαν
ἄκεσον· ἄπονον
ἀκεσταί· εὐίατοι
ἀκεσταῖοι ὄχοι· Σικελικὰ ὀχήματα
ἀκέστρια· ἠπήτρια
ἀκεστήριον· ἠπητήριον
ἄκεστρον· φάρμακον. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ
* ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν· μεταφορικῶς, εὐίατοι καὶ εὐκατάλλακτοι. [λέγεται δὲ καὶ ὀχήματα Σικελικὰ ἀπὸ πόλεως Σικελίας]
ἀκεστῶν· θεραπευτῶν
* ἀκέοντο· ἐθεραπεύοντο, ἰῶντο
ἀκέστωρ· ἰατρός. θεραπευτής
ἀκεύει· τηρεῖ. Κύπριοι
* ἀκεόμενα· θεραπευόμενα
ἀκέων· ἡσυχάζων, καὶ ἡσυχάζουσα.
ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν
ἢ ἐκπλαγεῖσα
* [ἀκεσταί· εὐίατοι. εὐκατάλλακτοι]
ΑΚΗ· αἰχμὴ σιδήρου. ἢ ἡσυχία. ἢ θεραπεία. ἢ ἰάματα
ἀκηδέα· ἀταλαιπώρητα
ἀκηδέδαται· λύπῃ κατέχονται
ἀκηδεεῖς· ἀφρόντιδες. ἄταφοι. ἄλυποι
* ἀκηδής· αἰσχύνη. ὕβρις. ἀμέλεια
ἀκηδεῖς· ἀφροντίστους, ἀμελεῖς
ἀκήδεσεν· ἠφροντίστησεν
ἀκηδέστως· ἀνηλεῶς. ἀφροντίστως
ἀκηδής· ἄταφος. ἄλυπος
ἀκηδίᾳ· ἀλυποῦσα

SCR. 45. *N* 115. 46. Sophocl fr. 606 p. 221 Nck. 49. fr. 436 p. 188. 50. *N* 115. 56. *Δ* 22. 57. cf. 50. 58. Hippocr. Vectiar. 12, 853 C. 24, 866 B. 60. *P* 637. 61. *ἀφρόντιδες* spectat ad *Φ* 123, ubi Herodianus etiam *ἀκηδέες* accinebat, alii, si scholio Victoriano fides, *ἀκηδεῖς (ὡς νηλεεῖς)* pro vocativo, alii *ἀκηδεῖς* pro adverbio habuerunt. Quaerendum igitur num gl. 61. 62 sic scriptae fuerint: 61. *ἀκηδέεις· κτλ. οἱ δὲ ἀκηδεῖς.* 62. **ἀκηδία· αἰσχύνη κτλ.* 63. *Ψ* 70. 64. *Ξ* 427. 65. *X* 465. 66. *Ω*.

ADNOT. 42. Vocabulum HSt. suspectum tuetur Lobeck. Path. Proll. p. 99. C. 171 *ἀκέσμιον· ἀκόσμητον, ἀθεράπευτον* cum dicit, confundit *ἀκόσμιον* et *ἀκέσμιον*. 43. *ἄκεσμον* cod. C. Dresd., *ἀκεσμόν* C. 63. Cf. Hes. s. v. *πρὸς ἀκεσμόν· πρὸς ὑγείαν.* 44. *ἀκεσίπονον· (θεραπευτικόν)* dudum corr. HSt. annuentibus Eudemi compilatoribus. 45. Schol. *N* 115 EM. 46, 22 *εὐθεράπευτοι* adiciunt. 46. *ἀκεσταιοιοχοι* cod., *ἀκεσταὶ οἱ ὄχοι* Mus., em. Salm. 47. *ἡ πήτρια* codex, em. Mus. 48. *ἡ πητήριον* cod., em. Musurus. Ceterum ordo flagitat *ἀκέστριον*. 49. In Aldina *φάρμακον* incuria typothetae est omissum. 50. *φρενεσθλῶν* cod., em. Musurus. Sed tacet Bekkerus. Quae proscripsi ad 2346 pertinent. 52. *θεραπεύοντο* cod., em. Musurus. 54. Noli credere sed corrige *δοκεύει*, quod vide ap. Apoll. lex. 60, 14. Respicit *Ὠρίωνα δοκεύει* Odyss. *ε* 274. Ceterum non est, quod moneam hoc vocabulum non magis Cyprium esse, quam quae inter glossematica Cypria recenset Bekk. III p. 1095. 55. Possis *ἀκεύμενα* ex Anecd. Oxx. II 343, 28. 347, 29 et EM. 51, 43 favente serie. 56. *ἀκεωνήν* cod., em. Mus. 57. *ἀκέται· ἐπίατοι, ἀκατάλλακτοι* cod., em. Salmas. 58. *ἀκμὴ σιδήρου* optime Bekk. 364, 20 Suid. — *ἰάματα* cum dicit acuit penultimam. Cf. 2340. 59. *ἀταλεπώρητα* cod., em. Mus. 60. *ἀκηκέδαται· κατέχεται* cod., em. Musurus, nisi quod *ἀκηχέδαται* sprevit. Cf. 2304. 2393. 61. L. *ἀκηδέες* cum Apoll. lex. Hom. p. 20, 5. 62. *ἀκηδία* recepta lectio haud ferenda Musuro debetur. Locus desperatus. 63. Defendi haec possunt. malo tamen *ἀφροντιστεῖς* cum Schol. Hom. Il. *Ψ* 70, ubi *ἀκήδεις* accinit Herodianus. 64. *ἀκηδέσεν· ἀφρ.* cod. teste Bekk., em. Mus. cf. Apoll. lex. 20, 13. Lobeck. parerg. p. 622. 65. *οὐ κηδεμονικῶς ἀλλ' ὑβριστικῶς* Apoll. lex. 19, 12: *ἀμελῶς* pro *ἀνηλεῶς* restituit Albertus, lego *νηλεῶς*. 67. *ἀκηδίᾳ ἀλυποῦσα* cod., *ἀκηδίᾳ· ἀλυπίᾳ* Musurus. Latet aliud quid, e. g. *ἀκηδείῃσι λιποῦσα*.

* ἀκηκές· μέγα
ἀκήδιστοι· κηδείας μὴ τυχόντες
ἀκήδιτον· ἄθελκτον. σκληρόν
ἀκήδωτος· κηδείαν μὴ ἔχων
ἀκήλητος· ἀπαραλόγιστος. ἀκολάκευτος. ἀμετάβολος
ἀκηλίδωτον· ἄσπιλον, καθαρόν
ἀκήματα· ἰάματα
ἀκήμων· ἐκκεχυμένος
ἀκήν· ἡσυχίαν
ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· ἀντὶ τοῦ ἥσυχοι καὶ ἐκπλαγεῖς, ἢ ἀχανεῖς
ἀκὴν ἦγες· ἡσυχίαν ἦγες
ἀκήνιον· ἡσύχιον
ἀκηράσιον· ἄφθορον, ἄφθαρτον, ἀκέραιον. καθαρόν. θεῖον. ἁγνόν
ἀκῆραι· ἀκρόταται
ἀκήρεα· ἀβλαβῆ
ἀκηρεσία· ἀφθαρσία
ἀκήρια· ἀκέραια, σῶα
ἀκήριοι· ἄψυχοι. ἄφθαρτοι. ἄνοσοι
ἀκήρυκτον· ἄγνωστον. ἀφανὲς δὲ Σοφοκλῆς Θυέστῃ
ἀκήρυκτος· ἀνεπικηρύκευτος
ἀκήρυκτος· μέγας τις. ἀδιάλλακτος
ἀκῆσκος· τάλαρος
ἀκητόν· κράτιστον
ἀκηχεδόνες· λῦπαι
ἀκήχεται· ἀδημονεῖ.......
ἀκί· φυτόν τι [καὶ ἀκιδᾶται]
[ἀκιανώτερον· ἀσθενέστερον]
ἀκιβδήλευτος· ἀκακούργητος, ἄδολος
ἀκίβδηλον· καθαρόν, ἁγνόν, σεπτόν. ἢ δόκιμον, ἀπαρεγχείρητον, ἐπὶ νομίσματος

SCR. 69. *Z* 60. 70. cf. 72. 72. *κ* 329. 73. Sapient. VII 26 teste lex. MS. 74. *O* 394. 77. *Γ* 95. 80. *ι* 205. 84. Callim. l. l. 85. *H* 100. 86. fr. 241 p. 149 Nck. 87. Soph. Tr. 44? 92. *P* 637. [94] *σ* 130 teste Apoll. lex. Hom. 20, 11. 96. Plato Legg. XI p. 916 D.

ADNOT. 68. *ἀκηκὶς* cod., *ἀκηδὲς* audacter Musurus. Habemus enim librarii errorem de more correctum quidem sed non inductum: *ἀκηκίσματα*, quod ad 2374 referendum. Cf. schol. B. Il. *O* 394, et de hoc errorum genere late patente gl. 1334. 1742. Atque eodem artificio usus vellem emendassem etiam gl. 1276, sub qua quid lateat sero edoctus sum inspecto Cyrillo Dresd. fol. 26 *ἀεκίῖες· ἀκούεις* h. e. *ἀεικίεις·* [*ἀεικὲς*] *ἀκούεις. Κύπριοι*, et 859 *ἄγυος· ἀγύοικος.* 69. *ἀκήδιστοι* recte Musurus. *κηδίας* cod., em. Mus. 70. *ἀκήλητον* HSt. recte ope Suidae. *ἀθέλεκτον* cod., em. Musurus. 71. *ἀκήδευτος*? 72. *ἀκηλήστος* cod., em. Mus. 73. *ἄρυπον* C. Dresd. et lex. MS. in Dionys. Areop. 77. *σιωπὴν* cod., em. Mus. 79. *ἀκήνιον* EM. 48, 1 Gaisf., *ἀκήλιον* Vb. 80. *ἄφθαρτον* || *ἀκέραιον* cod. Mus., continua vero serie hos articulos legit Abresch Obss. Miscell. V 1 p. 87 favente C. Dresd. fol. 45 *ἀκηράσιον· ἀκαίραιον* (sic) et Bekk. 364, 26 EM. 47, 57. De forma vid. Lobeck. Path. Proll. p. 371. 81. *ἀκραὶ* s. *ἀκραῖαι* coni. Fixius. Lusi *ἀκήρατοι (λειμῶνες;). ἀβρόταται*; possis etiam *ἀκιραί· ἀβρόταται.* 82. Lego *ἀπηρέα*, coll. EM. 122, 6. *ἀκήρια* HSt. 83. Accedit C. Dresdensis, ut carere possimus HStephani coniectura *ἀκηρασία.* 84. Lex. rhetor. ap. Eustath. 852, 37. Schol. Callim. hymn. in Apoll. 41. 85. Apoll. lex. Hom. 19, 15. 88. *ἀκήρυτος* cod., emendate C. Bremensis, 63, 171. *ἀδιάλλακτον ἢ ἄγνωστον* (cf. 2386) [*ἢ ἀδιαλάλητον*] 171. 89. *ἀρίσκος* coni. Pierso ad Moer. p. 56. 90. Harduinum ad Plin. I p. 597 et Schneiderum ad Columell. 12, 5 (vol. II p. 610, 30.) Fixius conferri iubet. 91. EM. 48, 2 Theognost. p. 32, 13. 92. 93. Leg. *ἀκηχέδαται· ἀδημονεῖ καὶ ἀκιδᾶται. Ἀκι· φυτόν τι*, coll. 2304. 2360. Verum enim sub *ἀκιδᾶται* latet codicis Marciani prosodia glossae 2360 *ἀκηκιδᾶται.* 94. *ἀκιδνότερον* recte Vossius. 96. *ἀκίβδιλον* cod., em. Mus. *ἀπαραχάρακτον* Kusterus coniciebat; frustra. neque EM. 48, 4 lectionem nostro faventem attrectabat Gaisfordus, *εὖ ποιῶν.* *νομίσματα* cod., em. Musurus.

ἀκίδας· τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας
ἀκιδνόν· ἀσθενές. εὐτελές
ἀκιδνότερον· ἀσθενέστερον, ταλαιπωρότερον, ἀθλιώτερον
2400. * [..ακίδωτον βέλος· χωρὶς σιδήρου. ἢ ὅρμον· ἐπὶ τῆς κατασκευῆς]
ἀκιδρωπάζω· ἀμβλυωπῶ
ἄκικυς· ἀσθενής, ἀδύνατος, κατὰ στέρησιν, ἤτοι τοῦ κινεῖν, ἢ τῆς κίκυος, ἤ τις περὶ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύς...
ἀκίμων· ἑτοίμων
ἀκιναγμός· τιναγμός, κίνησις
5. ἀκινάκης· δόρυ, Περσικὸν ξίφος
ἄκινος· πόα τις
* ἀκίμενοι..... ἰώμενοι. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν
ἀκίονες· ἀστήρικτοι
* ἀκηρῆ· ἀσθενῆ. οὐκ ἐπιτεταγμένα
10. * ἀκηρί· καλόν
ἀκιρίς· λύχνος
ἀκιρός· ὁ βοῤῥᾶς
ἀκιρῶς· εὐλαβῶς. ἀτρέμας
ΑΚΙC· ποταμὸς Ἀσίας, ἢ ἐν Κατάνῃ. ἢ ὅπλον, ἢ βέλος σιδηροῦν, ἢ τὸ σιδήριον τοῦ βέλους
15. ἀκίσιν· ὀξύτησιν
ἀκίχητα· ἀκατάληπτα
* ἀκίδες· τὰ σιδήρια τοῦ βέλους
ἀκιώτατοι· ἄσηπτοι. Κὶς γὰρ θηρίου γένος
ἄκκαθεν· ἄναλθεν
20. ἀκκαῖον· εὐκαταφρόνητον
ἀ[κ]καλανσίρ· ἀκανθυλλίς, παρὰ Λάκωσιν
ἀκκίζειν· γυναικίζεσθαι. προσποιεῖσθαι. μωραίνειν

SCR. 99. σ 130. 2400. Proverbb. XXV 18. 2. ι 515. 7. Π 29. 14. Herod. 3, 117. 16. Ρ 75 teste Apoll. lex. 20, 6 et EM. 48, 54. 18. Hesiod. op. 435.

ADNOT. 97. αἱ σαγίται καλοῦνται ἢ λογχάρια addit C. 171. Cf. Galen. expl. voc. Hippocr. p. 418. 98. Hinc opem fer Cyrillo Vossii, ubi exaratum est ἀκριδός· ὁ ἀσθενής. 2400. χω... σιδήρου cod., em. Musurus; tacet tamen Bekkerus. Atque ἀκείδωτον vel ἀκιδωτον· βέλος τὸ σιδήριον Gl. MSS. Proverb. ad calc. Cyrilli 63, ἀακίδωτον· βέλος χωρὶς σιδήρου C. Dresd. Hinc exarandum curavi (..) ακίδωτον βέλος· χωρὶς σιδήρου. Deinde probabiliter Fixius e Bekk. 371, 24 reposuit accessionem recentiorem, qua minus caute usus est Nauckius progr. Berol. p. 8, ἀκιδωτὸν ὅρμον· ἐπὶ (ἀπὸ?) τῆς κατασκευῆς. 1. ἀκιδρωπάζω, em. Vossius. ἀμβλυοπῶ cod., em. Musurus. 2. ἀκικύς — κικῦνος — ἴσχουσα cod., em. Musurus et Albertus. Cf. Apoll. lex. Hom. 20, 19 et Bekk. 371, 12 unde adde οὖσα. 3. Conferunt 2322. 2325. An 2406 legenda: ἄκινος· πόα τις ὠκίμῳ ἐστὶ ὁμοία? 4. ἀκίναγμος cod., em. HSt. ἀκίναγμα servavit Herodianus EM. 48, 38. Vid. Lob. Path. El. p. 20. 5. ἀκινάκις cod., emendavi. Lob. Path. El. 23, 4, Proll. p. 312. 7. Ex ἀκειόμενοι depravata esse vidit HSt. οἰώμενοι Aldinae vitium est. 8. Bekk. 371, 13. 9. ἀκιρῆ coni. HSt.; cf. gl. 2698. Lob. Path. El. p. 19. Path. Proll. p. 270. ἐπιτεταμένα coni. Musurus. 10. Locus perobscurus, cui illustrando non sufficit admovisse EM. 48, 49 ἄλλοι γράφουσιν ἀκιρώτατοι, ἵν' ᾖ κάλλιστοι. 11. Cf. Lob. Path. El. p. 26. 14. ἀκὶς cod., ἄκις Aldus. 15. ὀξῦτησιν Aldi error. 16. Plutarch. Boisson. 13 in Paroem.
ες
vol. I p. 345. 17. ἀκίδις cod., em. Mus. 18. ἄβρωτοι add. EM. 48, 49, reliqua etiam doctius administrans. 19. ἄκκαθεν· ἄναλθεν cod., ἄκκαθεν· ἀνέκαθεν Musurus probante HStephano, nisi quod insuper ἄγκαθεν scribit. Latet aliud quid fortasse Laconicum; lusi ἀκκίαθεν· ἀνῆλθεν. 20. ἀεικέλιον suasit Ruhnkenius. ? εἰκαῖον. 21. ἀκκαλακανσίρ tanquam codicis scripturam venditat Schowius, ἀ.καλακανσίρ refert Bekkerus. ἀκαλακανσίρ Musurus, ἀκκαλανσίρ Kusterus requirente literarum serie, ἀκαλανσίρ vere Laconicum esse vidit Valkenaer. Adon. p. 278. Cf. Ahrens dial. II p. 69. — Deinde ἀκανθυλλίς pro ἀκάνθυλλι codicis Musurus reperit.

ἀκ[κ]ίζεται· ὀξύνεται
ἀκκισμός· προσποίησις......
* ἀκλέα· ἄδοξον
* ἀκλεῶς· ἀδόξως
* ἀκλεεῖς· ἄδοξοι
* ἀκλήρῳ· ἔχοντι μὴ κλῆρον μηδὲ οὐσίαν, ἤτοι πτωχῷ
* ἀκληρεῖ· οὐ μετέχει........
* ἄκλητον· ἀνώνυμον
* [ἀκλινής· ἀνυπόταχτος]
* ἀκλυδόνιστον· ἀτάραχον
* ἀκλόνητος...κλόνος γὰρ ἡ ταραχή
ἀκκόρ· ἀσκός. Λάκωνες
ἀκκός· παράμωρος. λέγεται δὲ παιδίοις, ὡς μωροῖς
ἀκλάδας· ἀμπέλους ἀκλαδεύτους. Αἰολεῖς
ἄκλεπτοι· οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ
ἀκληῖδας· ἄζυγας
ἄκλητα· τὰ οὔπω κλειζόμενα, τὰ τῶν Βαχχίων
ἄκμα· νηστεία. ἔνδεια
ἀκμάζει· νεάζει, νεωτερίζει. αὔξει
ἀκμαία· ἀκμάζουσα, θάλλουσα
ἀκμαιοτάταις· νεωτάταις
ἀκμαῖς· ὀξύτησιν
ἀκμαίων· ὀξέων
ἀκμή· νεότης. ἡλικία
ἀκμῇ καλεῖ· καιρὸς καλεῖ
ἄκμηνος· ἄσιτος, νῆστις, ἄγευστος ἄρτου

SCR. 23. ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἀκκίζεται deperditus scriptor ap. EM. 48, 6. 24. Philemo ἀδελφ. fr. I 14 vol. IV p. 4. 25. δ 728. 26. Isocr. Panegyr. 57 D. 28. λ 490 ap. Apoll. lex. Hom. 19, 1. 37. fr. 623 p. 224 Nck. 40. 2 Maccab. 1, 7. 47. Eur. Hec. 1012. 48. *T* 163.

ADNOT. 23. ἀκίζεται Guyeti coniectura fortasse non necessaria. Vid. SCR. 24. ὑπόκρισις add. Bekk. 361, 31, μωρία Suidas. 25. ἄκκελα cod., ἄκκελς in Aldina lapsus operarum, ἀκλεῆ coni. Salmasius; ἀκλεᾶ· ἄδοξον C. 171 ἀκλεα· ἄδοξα C. 63. Scribendum vero aut ἀκλεᾶ· ἄδοξον aut ἀκλέα· ἄδοξον, quorum posterius ut Homericum et Herodianeum reponendum duxi. 27. Num ἀκλέες· ἀκλεεῖς κτλ. ex *H* 100? 28. In Aldina ἔχωντι typothetae est. 29. οὐ κεκλήρωται addit Suidas. In lemmate ..ληρεῖ duas literas erasit Musurus. 30. Sic etiam C. Dr. 171, sed recte ἄκλυτον Bekk. 371, 18. Ceterum ut fit in glossis suppositiciis plura hoc loco ulcerosa sunt. Scilicet ἀκλινής, quod C. Dr. explicat ἀτρέπτως (sic) ἀμετακίνητος, C. 171 ἄπτωτον, recentius est additamentum coniuncta membra male distruncans. Totus enim locus sic scribendus erat ac fortasse scriptus: ἄκλητον· ἀνώνυμον, ἀκληδόνιστον (sic ἀκλυδόνιστον· ἀτάραχον cod., ἀκλυδώνιστος· ἀτάραχος infauste Musurus). ἀκλόνητος· ἀτάραχος. κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. Atque ἀκλονήτως· ἀταράχως, κλόνος γὰρ ἡ ταραχή C. 63 ἀκλόνητος· ἄσειστος, ἀτάραχος C. Dr. ἀκλόνητον· ἄπτωτον, ἀσάλευτον C. 171 ἀκλόνητον· ἄσειστον, ἀδόνητον Suidas exhibent. Nisi forte ἀκληδόνιστον pro ἀκληδονίστως exaratum aberravit a gl. 2426, quo ducit EM. 49, 11. 34. Cf. Ahrens dial. II 71. 104. ἀσκός (σακκός coni. Lobeck Path. El. 120) integrum est. 35. Viam haec explicandi et emendandi monstrat Plutarchus de Stoic. repugn. c. XV. Lege, ut proponere me memini in Mus. Rhen. 1857 XII, 1, Ἀκκὼ παρὰ μωροῖς· ἐπιλέγεται δὲ παιδίοις, ὡς ,Μορμὼ (δάκνει ἵππους)' vel ὡς σιταμώροις. De Accone Casaub. Theophr. p. 156; μωροὶ autem quinam intellegendi sint docet Lobeck. rhem. p. 326, ubi hunc quoque Hesychii locum sub examen vocat. 36. ἄκλαστος· ἡ οὐ κλαδευομένη ἄμπελος EM. 48, 4 coll. Hemsterh. add. ad Thom. M. 535, 6. Ahrens dial. *I* p. 121. 37. Φαίδραις ἀκληείδας cod., Φαίδρᾳ || ἀκληείδας Mus., ἀκλείδας Aldi operae. 38. ἀκλῆδας Salmas., ἀκληῖδας Fixius. Cf. Lob. Parall. p. 231. 40. Cf. gl. 630. Lob. Path. Proll. p. 193. 41. πεπαίνει, ὡριμαίνει (sic) addit C. 171, ἡβεῖ (sic) C. Dr. 42. ἀκμαῖα cod., em. Mus. (Bekk.) 47. ἀκμὴ καλή· καιρὸς καλός (sic) e Cyrillis unus habet 171. Vid. Leutsch ad Gregor. Cypr. Mosq. II. 33. 48. Apoll. lex. 19, 3. Cf. Lobeck. Path. Proll. p. 192. 193.

* ἀκμήν· ἔτι
50. ἀκμῆτες· μὴ κάμνοντες, ἀκοπίαστοι
ἀκμητί· ἀκαματεί
ἄκμητοι· ἀκοπίαστοι
ἀκμοθέτοιο· τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖνται οἱ ἄκμονες
ἀκμοθέτῳ· τῷ κοιλώματι, ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται
55. ἄκμονα· ἀλετρίβανον. Κύπριοι
Ἀκμονίδης· ὁ Χάρων. καὶ ὁ Οὐρανός. Ἄκμονος γὰρ παῖς
ἄκμων· ἀπαθής [Κρόνος]. οὐρανός. ἢ σίδηρον, ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἔστι δὲ καὶ γένος ἀετοῦ
* [ἀκάαπτον· ἀκατάκλαστον]
* .....· ἄγναφον ἱμάτιον. καὶ ἀκόλαστον
60. ἄκνηστις· τὸ μέσον τῆς ῥάχεως, ὅπερ κνήσασθαι ζῶον ἀδυνατεῖ
ἀκοάζῃ· ἀκούεις
ἀκοαστῆρες· ἀρχή τις παρὰ Μεταποντίοις
* [ἀκινίησιν· αἱ ἀγκάλαι]
ἄκοιτις· ἡ ὁμόκοιτις. γυνὴ σύγκοιτος
65. * [ἀκαλλαρίταο· πράως ῥέοντος ἀκμ....]
ἀκόλακοι· οἳ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν
ἀκολασία· ἀκρασία. ἔλλειψις τῆς σωφροσύνης. ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια
ἀκόλαστον· θρασύ. κακόν. ἀσελγές. ὑβριστικόν.
ἀκόλουθος· ὁ νεώτερος παῖς. θεράπων δὲ ὁ περὶ τὸ σῶμα
70. ἀκόλους· ψωμούς. παρ' ὃ ἡ τροφὴ ἀκόλους ποιεῖ καὶ ἡμέρους τοὺς φαγόντας.
* ἀκόμνιον· σιμόν.
* ἀκομιστίη· ἀμέλεια.
* ἀκόμης· οὐκ εὐδιάκονος, [οὐδὲ πανοῦργος.]

SCR. 49. Hyperides teste Bekk. 77, 27. 50. Π 44. 52. Hom. hymn. in Apoll. 520. 53. Σ 410. 54. Σ 476. 56. Alcman. fr. 108 p. 654 Bgk. Antimachi fr. XLII. 57. ? Aristopho Com. vol. III p. 357 fr. I. 68. Plato com. fr. II. vol. II p. 648. 69. Eupolis in com. vol. II 1 p. 484. 70. ρ 222. 72. φ 284.

ADNOT. 50. ἀκοπίατοι Apoll. lex. 19, 32; ut noster EM. 49, 28. 51. ἀκμητεί cod., emendate Bekk. 367, 17. 53. ἀκμοθέτοις· τοὺς τόπους cod., ἀκμοθέτους coni. Musurus. Emendavi. ἀκμνονες cod., em. Mus. 54. Apoll. lex. 19, 22. 56. ἄκμονος cod., ἄκμωνος Aldus. Pro ὁ Χάρων Stollius ad Antimach. fr. XLII p. 65 male coni. ὁ Κρόνος. Possis ὡς Χάρων sc. Lampsacenus; editum tamen tuetur Bekk. 367, 12. 57. Hoeck Cret. I p. 309. 313 laudat Boeckh C. I. vol. II p. 313. — Oppian. Cyneg. 3, 326. 58. 59. Inepte Musurus seiunctas in codice glossas consociavit corrigens ἄκναπτον· ἀκατάκλαστον, ἄγναφον ἱμάτιον, καὶ ἀκόλαστον (Piers. Moer. p. 31 ἄκλαστον). 58. ἀκάαπτον cod., quod accentus suadet ut ex ἀκάμπτον (gl. 2259) vel ex ἀκάτακτον detortum esse arbitremur. Sciens abieci Lobeckii rhem. p. 47 scripturam ἄκναπτος· ἀκατάκλαστος. 59. Voluit ἄκναφον· ἄγναφον aut ἄκναπτον· ἄγναφον, ut est in C. Dr. 60. ἀκνηστίς cod., em. Mus. ἐφ' ᾧ κνήσασθαι οὐ φθάνει τὰ τετράποδα Apoll. 18, 30. 63. μεταποντίοις. || ἀκινίησιν cod., μεταποντίοις ἀκοίνησιν Musurus. ἀγκοίνησιν (Guyet.)· ἀγκάλαις huc aberravit e gl. 554. 64. ὁμοκοίτης cod., em. Mus. γυνὴ κατὰ νόμους Apoll. lex. 19, 29. 65. ἀκαλαρρείτας Musurus, qui postea delevit. Compendium ultimae vocis evanidum, quod Schowii aciem fugit, Bekkero ἀκμσ (with τ' written above) visum est. 67. καταφερεία cod., em. Aldus. 68. ὑβριστικός cod., em. Musurus, si Schowio fides. 70. παρ' ὃ — φαγόντας omissa sunt in Apoll. lex. 19, 14. 71. L. ἀκέσμιον· ἰάσιμον. 72. ἀκομιαστεῖ· ἀμελία cod., ἀμελᾷ Aldi typotheta; ἀκομιστία· ἀμέλεια Albertus. 73. Fuit cum temptarem ἀγκονίς· διάκονος; sed aeque probabiliter ἀκόμιστος· οὐκ εὖ διακείμενος Guyeti coniectura adiutus coni. Albertus; deinde οἱ δὲ ἀπάνουργος (sic enim scribendum) e gl. 2475 huc irrepsisse videntur. ἄκομψος· ἀπάνουργος C. 63.

ἀκομ· ἀκούσιον. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.
75. ἄκομψον· ἀπάνουργον, ἁπλοῦν. Ἀρχίλοχος. [οὐκ εὐδιακείμενον.]
ἀκονᾷ· θήγει, ὀξύνει.
ἄκονδος· ἄχαρις. Κονδὰς γὰρ χάρις ἐστίν.
* ἀκονιτί· ἀμαχητί. ἢ χωρὶς κονίσεως.
* ἀκονήτως· ἀκοπιάστως, ἀπόνως.
80. ἄκοντες· ἀκοντίζοντες. μὴ θέλοντες.
ἀκοντίαι· ὄφεις τινές. λέγουσιν καὶ [ἀ]κοντίλοι.
ἀκοντιάς· βοτάνη τις οὕτω καλουμένη, τοὺς κύνας θεραπευομένη τῶν τῆς δάκης ὄφεων.
ἀκοντίζει· ..... ἄνω ῥίπτει.
ἀκοντικόν· φάρμακον οὕτω καλούμενον.
85. ἀκόντιον· δοράτιον, μικρὰ λόγχη. ῥύχιν δὲ Μακεδόνες. καὶ στρατεύματος μέρος Ἀγριανῶν Αἰολεῖς.
* ἄκονοι· ἀτρόμητοι. ἄτρωτοι, ἄπληκτοι.
ἀκοντιστύν· ἀκοντισμόν.
ἀκόντων· ἀκοντίων, δοράτων.
ἀκοράζεσθαι· ἀκροᾶσθαι.
90. * ἀκοραῖος· ———————— βλαβερός, ἀνωφελής.
ἀκοῤῥαί· ἄκανθαι.
ἀκόρητος· ἄπληστος, ἀκόρεστος, [ἀράρωτος].
ἀκόρητος· ἀπλήρωτος. ἄσωτος.
ἄκορνα· ἀκανθῶδες φυτόν.
95. ἀκορνοί· ἀττέλεβοι.
ἄκορον· πόα τις, βοτάνη.

SCR. 74. O. C. 977. 75. fr. 157 p. 571 Bgk., sed cf. Eur. fr. 476 p. 403 Nck. (76. Eur. Hipp. 821 teste EM. 50, 25, ubi lego *κατακονᾷ με τοῦν ἀβίοτος βίος.*) 87. Ψ 622. 93. Υ 2.

ADNOT. 74. *ἄκων* cod., *ἄκον· θεραπευτόν. λέγεται δὲ καὶ ἀκούσιον* EM. 50, 48. *ἀκομ* scripsi ex ordine literarum. Didymus enim in lexi tragica antiquum scribendi morem secutus in versu Sophocleo (O. C. 977) *πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκομ πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις* scripsisse putandus est. Cf. Didym. p. 94. — *ἠδύποδι* cod., em. Musurus. — *τυράννῳ* est per memoriae errorem pro *ἐπὶ Κολωνῷ*. 75. *ἄκοψον* (l. *ἄκομψον*)· *εὐτελές* C. 212. Novissima verba e gl. 2473 huc translata dixerim. ? *Ἀρχιλόχοις*. 76. *θίγει* cod., em. Guyetus. 77. *ἄκοννος· ἄχαρις. κόννος γὰρ χάρις ἐστίν* optime Maussacus restituit coll. *κόννος — ἡ χάρις* Hes. s. v. Ceterum in codice est *ἄκνδος· ἀχάρις* teste Bekkero. 78. *ἀκονητί — ἀκονήσεως* cod., em. Bekk. 365, 25. Suid. (Fix ad HSt. col. 1216 A) *κονίσεως* Abresch lectt. Aristaen. I 95. Cf. Lob. Phryn. p. 5. n. 79. *ἀκονίτως* dedit Musurus, male, cf. EM. 50, 29. Ceterum utraque glossa (78. 79) pro spuria habenda fuerit, si quidem *ἄκοννος* a Diogeniano profectam esse scripturam credi par est. 80. *ἀκόντια. μὴ* suasit Pauwius, *ἄκοντες· μὴ θέλοντες. ἀκοντίζοντες·.....* Fixius. 81. *ἀκοντιζοί* (*ἀκοντῖτζοι* Salmas.) cod., *καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντίλοι* EM. 50, 52 DPVb. *κόντιλος* Hes. s. v. Hinc emendavi praeeunte Lobeck. Path. El. 27 Proll. p. 114. 82. *ἀκοντίας* EM. l. l. *τῆς δάκης τῶν* coni. Musurus. Locus nondum sanatus. 83. *τοξεύει* add. C. Dr. 84. *ἀκόνιτον* cum Suida Sopingus, *ἀκονιτικόν* Gesnerus. 85. *ῥάχην* cod., em. Musurus. Conicio *ῥάχιν δὲ Αἰολεῖς, καὶ στρατεύματος μέρος Ἀγριάνων Μακεδόνες.* De re cf. gl. 790, ubi volui *Ἀγριανιαῖον ἀκόντιον· (......)*. 86. Priorem interpretationem ad *ἄκλονοι*, posteriores ad *ἄκοποι* pertinere viderunt HSt. et Is. Vossius. Nam *ἄκοπος· ὁ μὴ ἐπικεκομμένος ἢ ἄτρωτος* EM. 50, 47. 89. *ἀκοάζεσθαι* coni. Sopingus, *ἀκροάζεσθαι* fortasse Salmasius. 90. *ἀκοραῖος· βλαβερός κτλ.* cod., ego dispescui. Explicationes ad *ἀκερδής* aptas esse vidit Kusterus. Cf. 2331. 2332. 91. Infra *ἀκώριαι· ἄκανθαι; ἀκόραι* Salmasius exx. Plin. p. 369; Cyr. 212 *ἀγωρβαί (ἀγορβαί)· ἄκανθαι.* ‚Scriptura incerta sed derivatio ab *ἀκή* in propatulo' Lob. Path. Proll. p. 271, 39. 92. *ἀκόρευος* cod., *ἀκόρευτος* Musurus, em. Fixius. *ἀράρωτος* in codice legi, si Bekkero fides habenda est, haud spernenda Musuri emendatio est *ἀσάρωτος; ἄῤῥωστος* tanquam libri Marciani scripturam exhibet Schowius. Mihi *ἀσάρωτος* (EM. 51, 2) in gl. 2499 post *ἀκόσμητος* revocandum videtur. 93. Apoll. lex. 20, 22. 94. *ἀκορνά* cod. 95. Lobeck. Path. El. p. 84 contendit *ὀκορνούς* Photii et *πάρνοπας κόρνοπας* Strabonis XIII p. 613.

ἀκορύφ(ωτ)α· ἀναρίθμητα, πολλά.
ἀκόρωδον· ἀκτένιστον, ἄκαρτον. ἀξύλιστον.
* ἀκόρητος· ἀκόσμητος...... Κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν, παρὰ Ἀττικοῖς.
2500. ἄκος· ὑγεία, θεραπεία, φάρμακον. καὶ γενεά.
ἄκοσμα· ἄτακτα, ἀπρεπῆ......
ἀκοστή· κριθή, παρὰ Κυπρίοις.
ἀκοστήσας· κριθιάσας, ἀδδηφαγήσας, κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, ἀπὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν. τίθησι δὲ τὸ ἄκος ἐπὶ τῆς ἀποπαύσεως τοῦ τε λιμοῦ καὶ τῆς δίψης.
— πίοντ' ἀκέοντό τε δίψαν.
ὁ δὲ Ἀριστόνικος, ἐν ἄχει.... γενόμενος, διὸ ἐπιφέρει·
δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων.
ὃ καὶ βέλτιον εἴρηται. τινὲς δὲ ἄδην πληρωθείς.
* ἄκοσμον· ἄτροπον, ἄτακτον, ἄμορφον.
5. ἀκόστιλα· ἐλάχιστα.
ἄκοτον· ἀόργητον.
[* ἀκουάζεσθον· τιμῆς ἀξιοῦσθε.
* ἄκουεν· ἤκουε.
* ἀκουέμεν· ἀκούειν.
10. * ἄκουσα· ἤκουσα. ἡ μὴ βουλομένη.
* ἀκούσαμεν· ἠκούσαμεν.
* ἄκουσμα· φήμη.
* ἀκουστίσας· διδάξας.
* ἀκουσίως· [ὁ μὴ θέλων] παρὰ προαίρεσιν.
15. * ἀκουσθήσομαι· ἀκούσω.
* ἀκουστόν· μέγα. παρὰ τὸ ἀκούεσθαι λαλητόν.]
ἀκοῦ· θεράπευε.
ἀκουάζεσθαι· αἰσθάνεσθαι. ἀκούειν.
ἄκουρον· μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄῤῥενα

SCR. 99. Aristoph. Nubb. 44. 2501. *B* 213. 3. *Z* 506 — *X* 2 — *Z* 507. 7. *Δ* 343. 9. *α* 370. 17. Soph. Tr. 1027. 18. *ν* 9. 19. *η* 64.

ADNOT. 97. Cf. ἄκριτα. — ἀκόρυφα cod., em. Kusterus. 98. ἀκόρσωτον HSt. 99. ἀκόρ.ητος cod., ἀκόρητος Musurus. Sine lacunae vestigiis eadem funditus leguntur in C. 63. (Dresd.) Bekk. 365, 28. At ἀκόσμητος ἀσάρωτος legendum esse adnotavi ad 2492. 2500. De γενεά ‚idem testatur EM. 50, 49; quaenam autem sit huius significationis ratio inquirendum.' Kuster. 1. μωρὰ ἄδηλα pete ex EM. 51, 22. 2. Cf. γοιταί, κοσταί et γοσταί ap. Theognost. p. 13, 27 quae cum ἀκοσταί componit etiam Lobeck Path. El. p. 27. 3. Apollon. 20, 14 Schol. Vict. *O* 264 Cram. Anecd. Oxx. I 75, 15. ἄκους λαμβάνειν — θεῖ — τὸν δὲ ἄδην cod., em. Musurus. Lacunam a me primo indicatam exple vocabulo στάσεως nisi mavis ἐν ἄχει γενόμενος διὰ τὴν στάσιν coll. Friedlaender. Ariston. p. 126 Beccard de scholiis in Homeri Iliadem Venetis p. 19 (Berol. 1850.) 6. ἄκοτος· ἄκακος, οὐκ ὀργίλος Cyr. Dresd. fol. 46. 7. ἀξιοῦσθαι cod., em. Musurus. Ab hac glossa usque ad 2517 omnes me iudice sunt ab aliena manu invectae. 13. ἀκουτίσαι· διδάξαι Bekk. 366, 3 Suidas Zonar. c. 114. ἀκουτίσατε· διδάξατε C. 171. 212. Recte igitur Meibomius ἀκουστίσας (l. ἀκουτίσας) pro ἀκουστήσας (cod.) restituit. Vocabulum Alexandrinum illustrat Sturz p. 144. 14. ἀκούσιος ὁ μὴ θέλων. καὶ ἀκουσίως παρὰ προαίρεσιν scripserat Musurus. Ego codicis lectionem, in qua verba ὁ μὴ θέλων e gl. 2521 repetita sunt, revocavi. 15. Sequioris Graecitatis glossa, nisi ἀκούσομαι mavis. 16. ἀκουστόν· λαλητόν (λαλειτόν, διαπρύσιον CDr.) C. 171. 212. 17. Si recte suspicatus est Florens Christianus hanc glossam ad Sophocl. Trach. 1027 pertinere, excepit ea gl. 2506. 18. Immo ἀκουάζεσθε· αἰσθάνεσθε [ἀκούειν] cum Suida ex Odyss. *ν* 9. 19. Cf. Apoll. lex. 20, 17. ἐόντα ἀργυρότοξον Ἀπόλλωνα μίαν οἰεσθαιδα λιπόντα τῶν ἄπους ἡ λέξις cod., ἐόντα ἔτ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄρσενα παῖδα λιπόντα. σημαίνει τὸ ἄπαις ἡ λέξις coni. Musurus: μίαν οἴην παῖδα λιπόντα divinabat Valcken. Misc. Obss. VIII 1 p. 150: pro ἄπους in promptu emendatio est ἅπαξ λεγομένων (cf. gl. 2612) vel ἀπόρων: lacunas poetae verbis βάλ' et νυμφίον ἐν μεγάρῳ explet Apollonius.

τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα.... ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
.... μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
τῶν ἄπους ἡ λέξις
ἀκουσείων· ἀκουστικῶς ἔχων.
ἀκούσιος· ὁ μὴ θέλων. [ἀπροαιρέτως.]
* ἀκό[χ]ρητον· ἀπλήρωτον.
ἄκρα· ἀκρόπολις. ἀρχή, ἢ τέλος.
ἀκράαντον· ἀτελείωτον.
ἀκραγῆς· ἀπαχθῆς.
* ἄκοψον· ἀδρανῆ.
ἀκράδαντον· ἄσειστον, ἀσάλευτον.
ἀκραῆ· ἄκρως πνέοντα, οὔτε σφοδρῶς, οὔτε ἐλλειπόντως.
ἀκραγές· δυσχερές. σκληρόν. ὀξύχολον. [ἀσθενές.]
.......· ἄκραι, κρόταλα.
ἀκραίας· ἄκροις.
* ἀκραὶ νῆες· αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης.
ἀκραίνει. ἀκρατεῖ.
ἀκραιφνές· καθαρόν. ἀληθές.
ἀκραιφνέστερον· ἀληθέστερον.
ἀκραιφνής· καθαρός. ἀκριβής. ἀληθής.
[ἀκράκιον· ἀκέραιον. πρόσφατον.]
* ἀκραέα· οὔριον.
ἀκραμύλα· κοχλίας.
* ἄκραγον· ἀδιαῤῥίπιστον, ἀστεργές.
* ἀκραινῶς· ἐγκρατές, ἄκρανον.

SCR. 20. Sophocles teste Bekk. 369, 13. 24. *B* 138. 25. ! Aesch. Prom. 803. Cf. tamen Dindorf. praef. ad. Schol. p. XVIII. 28. *β* 421. 32. *O* 653. 54.

ADNOT. 20. *ἀκουστιῶν* cod., em. Fixius ad HSt. col. 1262 A. 21. Proscripta vox originem traxit e gl. 2514. 22. Em. Salmasius e gl. 2493. 23. *ἀκρ. πόλις* cod., em. Musurus, qui unam literam erasit et lectionem suprascriptam delevit. 24. *ἀτελειώτατον* cod., *ἀτελειότατον* Mus., emendate Apoll. lex. Hom. 21, 7 schol. Il. *B* 138 EM. 52, 7. C. 63. 25. *ἀκραγὴς· ἀπεχθής*, ut coni. Musurus, nunc repertum est in C. 63 (ubi *ῆς*). 171. 212. Dresd. Bremens. *ἀκρανής* in Aldina. Cf. Meinek. Com. III p. 452 n. 26. E Cyrillis meis nisi unus Vindob. 171 etiam inter *ἀκουτίζου* et *ἀκράδαντον* exhiberet, censerem *ἄκοΨον* cum *ἄκοΤον* permutatum esse. Lusi *ἀκραγεῖς· ἐπαχθεῖς. ἀκραγῆ· ἔγκοτον. ἀδρανῆ*, ut confusa videantur *ἀκραγῆ* et *ἀκρατῆ*. 27. *ἀσφαλές* add. CDr. *ἀκίνητον* expl. Suid. 28. *προεόντα — ἐλλιπόντως* cod., *προϊόντα — ἐλλειπόντως* Mus. *πνέοντα* Apoll. lex. 21, 1. EM. 52, 5. 29. *ἀκραγγές* in Aldina error typothetae; legitur tamen hoc ipsum in C. 212 *ἀκραγγές· ἀσθενές*, unde transiit in Zonar. col. 111 *ἀκραγγές* (*ἀκραιγές* sic! cod. K)· *ἀσθενές, ἀκρόχολον, χαλεπόν* (sic enim emendandus locus, in duas glossas male dispestus); nec non *ἀκραγγες· ἀκρόχολον, ἀ. χ.* Bekk. 369, 17 Va EM. 52, 13 additis verbis *ζήτει. ἤγουν* (l. *ἤτοι*) *ὀξύχολον. ἀκραγγές· ἀσθενές, χαλεπόν, δυσχερές, σκληρόν, αὐστηρόν. καὶ τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον. τά τε ἀκραγγῆ· ὀξύχολα* EM. 52, 13. Cf. Lobeck. Path. El. p. 36. Ego *ἀσθενές* e gl. 2516 a male sedulo invectum induxi, aegreque mihi imperavi, quominus *ἀκραιγές* e cod. Zonarae K favente ordine reciperem. 30. *κρόκαλα* Musuri commento seducti fuerunt qui *κροκάλαι· ἀκταί* huc pertinere arbitrarentur; atque *ἀκταί· κροκάλαι* suasit Albertus. Verum tamen *ἀκραικρόταλα* h. e. *ἀκρόχολα* emendandum esse docet EM. l. l., qui ipsum lemma *ἀκραγγῆ* s. *ἀκραιγῆ* servavit. 31. Malo * *ἀκριας· ἄκρας*. Leguntur enim in codice haec sic scripta: *ἀκραίας, ἄκροις. ἀκραινίαις.* || *Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης*. 32. 33. Sagaciter haec disposuit Musurus, cuius emendationem perfecit Albertus cum divinasset sub *ἀκραινίαις* latere *ἄκραι νῆες* ex Hom. *O* 653. 4 (Lehrs Arist. stud. p. 231) sublectum. Eiusdem versus ope *αἱ πρῶται* defenditur ab emendatione Th. Brunonis *αἱ πρῷραι*. Uti his poterat L. Friedlaender Ariston. p. 113 ad *E* 729. 33. Conicio *κροαίνει· κροτεῖ*. 37. Lege *ἀκαριαῖον*; lectionis vitiosae *ἀκεραῖον* videtur correctio. 39. Vox incomperta. Infra habemus *ἀχραδάμυλλα· ὁ κοχλίας. Ταραντῖνοι*, haud magis integrum ut videtur coll. *χραμαδοῖλαι· — τοὺς κοχλίας*. 40. *ἀδιαρίπιστον* cod., em. Musurus. Voluit *ἄκροτον· ἀδιαῤῥίπιστον* (gl. 2628), ut dudum a Kustero animadverti memini, et *ἀήρατον· ἀστεργές*, lexicis non cognitum. 41. *ἀκρανές· ἀκρατές* Mus.

τὸ μὴ κατὰ νόμους.......
ἀκρασίας· ἀνωμαλίας. παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι.
* ἀκρατίαν· ἀκρασίαν.
45. * ἀκρατῆ· ἄπρακτα. ἀκράτητα.
ἀκρατές· ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.
ἄκρατος· ἀμιγής. ἀσυγκέραστος.
ἀκρατῶς· ἀνυπομονήτως.
ἀκραχολία· ἡ πρόχειρος ὀργή.
50. ἀκρέα· παῖς θήλεια. Μακεδόνες.
Ἀκρέα· ἡ Ἀθηνᾶ. καὶ ἡ Ἀφροδίτη.
ἀκρέμονες· βλαστοί. κλάδοι.
ἄκρη λόγχη· κέρκος. ἢ μικρόν.
* ἀκρήμορον· ἀστεργές.
55. ἀκρήμονες· κλάδοι, καὶ βλαστοί. ἢ ἀκρέμονες.
ἀκρήπεδος· ἡ ἀγαθή.
ἀκρής· ὁ διά τινα ἔκπληξιν ἄφωνος γενόμενος.
* ἀκρηθής· ἄψεκτος.
ἄκρης πόλιος· διαλελυμένως [ὅ ἐστι διῃρημένως] τῆς ἀκροπόλεως.
60. ἀκρηστής· δοῦλος.
ἀκρῆστις· ῥάχις, καὶ ἄκρα.
ἀκρηστόλουχος· δοῦλος.
* ἄκρητοι· [ἀχώριστοι, ἀδιάκριτοι.] αἱ δι' ἀκεράστου οἴνου γινόμεναι....
ἀκρ..ίζων· ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.
65. Ἀκρία· ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Ἄργει, ἐπί τινος ἄκρας ἱδρυμένη, ἀφ' ἧς καὶ Ἀκρίσιος ὠνομάσθη. ἔστι δὲ καὶ ἡ Ἥρα καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀφροδίτη προσαγορευομένη ἐν Ἄργει, κατὰ τὸ ὅμοιον ἐπ' ἄκρῳ ἱδρυμέναι.

SCR. 46. fr. 41 p. 297 Nck. 59. Ζ 257. 63. Β 341. 64. fr. 574 p. 425 Nck.

ADNOT. 41. 42. 43. ἀκραινῶς· ἐγκρατές.|| ἄκρανον· τὸ μὴ κατὰ νόμους.|| ἀκρασίας· ἀνομαλίας (ἀνωμαλίας Mus.) codex. At non tres glossae sunt, sed duae. Habent quidem nostro simillima C. 63 Bekk. 366, 12 cod. Sorb. EM. 52, 1, sed in EM. 52, 4 dudum ab Alberto indicato cum legantur haec: ἀκρασία· λέγεται δὲ καὶ τὸ μὴ κατὰ νόμους συνουσιάζειν et 52, 17 ἀκράτη· ἡ κακομιλία vides Hesychium voluisse: ἀκρασίας· κακομιλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι (συγκεκεράσθαι Bekk.) λέγεται δὲ καὶ τὸ μὴ κατὰ νόμους συνουσιάζειν. Simul apparet ἄκρανον non lemma esse, sed ad gl. 41 pertinere et emendationis instar adscriptum fuisse corrupto ἀκραινῶς. 45. Voluit ἀκρότητα· ἄπρακτα. Cf. Phrynich. app. soph. 3, 17. 49. ἀκραχολεία cod., voluit ἀκρηχολία Hippocrateum. 50. ἀκρεαπαῖς cod., em. Hill., nam ἀκραία· παῖς θήλεια, ὑπὸ Μακεδόνων EM. 52, 18 respuit ordo. 51. Cf. 2665. Pausan. I 1, 3. II 32, 6. Corrigunt Ἀκραία. 52. Lobeck ad Soph. Ai. 171 Path. El. p. 16. Proll. p. 159; ἀκρεμόνες Arcad. 14, 2. Cf. Meinek. delect. p. 109. 152. 53. ἄκρη λόγχη Vossius pro ἀκρηλόγχη. μικρόν ad ἄκαρι spectat. Similiter erratum in Cyr. 171. 212 ἀκρεεί· βραχεῖ. 54. Conf. gl. 2510. 55 Forte ἀκρεμόνες ex EM. 52, 26 in κρεμόνες mutandum. 56. ? ἀ κρήγυος. 57. ἄκρης suasit Lobeck. rhem. p. 6, eadem qua ἀκραγής potestate. Lege ἀκήν coll. EM. 47, 15 οἶδεν γὰρ ἡ ἔκπληξις καὶ ἀφωνίαν ἐμποιεῖν, vel ἀχανής. 58. Infra κρηθεῖν· κακολογεῖν. Sed suspicionem movet literarum ordo turbatus, et vocabulum Cyrillianum ἀκριβής. 59. | μένως bis cod., em. Musurus. Verba subreptitia proscripsit Albertus. Ceterum διῃρημένως redde Apollonio lex. Hom. 18, 22 ubi μέρη μὲν in μεμερισμένως mutatum ivit Bekkerus. 60. ἀρήστης coni. Kusterus. Immo i. q. ἀβριστής supra gl. 191, q. l. Cyr. Dresd. fol. 6 ἀβρηστάς· μάστιξ. 61. ἄκνηστις Guyetus. 62. Ἀρήστης· [δοῦλος] δοῦλος Kusterus coniecit; vid. 2560. 63. Confundit ἄκριτοι· ἀδιάκριτοι, ἀχώριστοι (ἄκριτα· ἀδιάκριτα, ἀδιαχώριστα Cyr. Dresd.) et ἄκρητοι· αἱ δι' ἀκεράστου οἴνου γινόμεναι (θυσίαι), ut intellexit Arnaldus in lectt. Gr. p. 8. 64. ἀκρίζων codex. ἀκρ..ίζων exhibui, cum haud probabile videretur, glossam genuinam extra ordinem apparere. Ac discrepantiam lectionis innuit cod. Vb EM. 52, 43 locus, falso Oro adscriptus in Sylburgi editione: ἀκρίζω ἐστὶ τὸ ἄκροις ποσὶ πορεύεσθαι, ὃ καὶ ἀκριβητίζειν λέγεται (corrigunt ἀκροβηματίζειν.) Eustath. Od. p. 365, 43 Bas. huc in censum venire nego. σινεῖ cod., Οἰνεῖ Mus. 65. ἀκρίσιος cod., Ἀκρίσιος Mus., num ὁ Ἀκρίσιος? De Acrisio eadem narrat Methodius EM. 52, 40. (Lob. Path. Proll. p. 428). Cf. Didym. ad Eur. Med. 276.

ἀκρίαι· τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων.
ἄκριας· ἄκρας, ἀκρωρείας.
ἀκρίβεια· ἡ ἀκριβὴς κατάληψις
ἀκριβές· ἄκρον. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ
70. ἀκριβῶς· ἄκρως
* ἀκριβολογεῖται· ἀκριβῶς ἐξετάζει
[ἀκρίνας· γωνίας. καὶ καθαρός, ἁγνός]
ἀκρινόμος· ὕλης ἐπιμελητής, παρὰ Λάκωσιν
ἄκριον· ποῖον
75. Ἀκρισίας· Κρόνος, παρὰ Φρυξίν
ἄκριστιν· κλέπτριαν. ἀλετρίδα. Φρύγες
* ἄκριτα· ἀτέλεστα. ἀκορύφωτα. πολλά. μὴ ἀριθμούμενα
ἀκρίστιος· ἡ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ καθεζομένη. ἔστι δὲ ἡ ἄτιμος
[ἄκριστοι· ἄκρα ὀρῶν, λόφοι, γωνίαι]
0. * ἄκριτα νείκεα. ἀδιακρίτους φιλονεικίας
ἀκριταγών· πολύγωνον
ἀκριτοβάται· ἀρχή τις παρὰ Ἐφεσίοις τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν
* ἀκριτομύθους· πολυλόγους, καὶ λίαν ἀδιακρίτους ἔχων τῶν λόγων
ἄκριτον· πολύ. καὶ ἀδιάστατον, καὶ ἀδιαχώριστον
85. ἀκριτόμυθε· πολλὰ καὶ ἀδιάστολα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων, ὅ ἐστι συγκεχυμένα καὶ ἀδιάτακτα, ἢ ἀδιανόητα καὶ ἄλογα. κριτήριον (γὰρ) τῶν φρονίμων ὁ λογισμός, τῶν δὲ ἀφρόνων τὸ πάθος, ἄλογον καθ' ἑαυτό
ἀκριτόφυλλον· πολύφυλλον, οὐ διακρῖναι τὰ φύλλα οὐκ ἔστιν
ἀκριτόφωνοι· βαρβαρόφωνοι. συγκέχυται γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή
* ἀκροβάζειν· ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν
* ἀκροβημάτιζε· ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο.......
90. ἀκροβᾶσθαι· ὑπακούειν, ὑποτετάχθαι
ἀκροβόλαι· αἱ τοῦ ἡλίου βολαί

SCR. 67. ι 400. 69. fr. 800 p. 488 Nck. 80. Ξ 205. 84. Π 337. 85. Β 246. 86. Β 868. 87. Β 867 intellegit Tollius. 90. Antiphon et Plato.

ADNOT. 66. ἀκρίαι cod., ἄκριες Mus., ἀκρωρίαι Fixius. Possis ἄκρια ex Herod. VI 20 ab Eustath. 1636, 55 apposito, sed probabilius est ἀκρίαι cum ἱδρυμέναι esse coniungendum, reliqua vero ad 2567 ἄκριας (cf. Apoll. lex. 19, 25) pertinere. 67. ἀκρωρίας cod., em. Musurus. 69. Φιλοκτίτῃ cod., em. Musurus. 71. σκνιφεύεται C. 171. 72. ἄκριας emendabat Albertus ope Eustath. Odyss. 365, 43 ἄκριες δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἄκρα ὀρῶν. λόφοι. ἐσχατιαί. γωνίαι. καὶ ἀκρίζειν τὸ τὰ ἄκρα ἐπιπορεύεσθαι. Interpretamenta sequentia Albertus ad ἀκέραιος, Kusterus ad ἀχρανής referunt. Quidni ad εἰΛΙΚΡΙΝΗΣ? 73. Δρινόμος mavult Kusterus. 74. Correctio incertissima. ποιὸν (ἄκρον) Fixius. 76. πέπτριαν coni. Lobeck. ad Phrynich. p. 223. 78. ὁ[ἢ] — καθεζομένη[ος] cod., em. Mus. 79. Cf. 2572. Sub ἱστοῦ latet fortasse ἤτοι vel ἤγουν compendiose exaratum. 81. ἀκριτάγωνον Mus., ἀκριτόγωνον Fixius. Locus nondum sanatus. 83. Codicis lectionem depravatam exhibui. Musurus scripturam Eudemi et Cyrilli Dresdensis ἀκριτόμυθος, πολύλογος, ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους coniectura assecutus erat. 84. 85. Ordo turbatus offensioni non est. Cf. Apoll. lex. 19, 30. 21, 8, ubi ἀδιάστατα λαλῶν scriptum. γάρ Musurus addidit. 86. ἀναγνωρίσαι Apoll. lex. 21, 9, διακρῖναι Bekk. 366, 21. 87. βαρόφωνοι cod., emendate Apoll. lex. 21, 10, ubi συγκεχυμένη est pro συγκέχυται. 88. Suspectum habuisse non videtur Lobeck. ad Soph. Ai. p. 403. Coni. ἀκροβατεῖν. 89. Glossa est e Graecobarbaris. Cf. Ducang. col. 44. 45, ubi addita sunt εἰς τὸ ἀκρόχναρά σου στάθου. 90. Labem traxit vox mere Attica ἀκροᾶσθαι. Hanc igitur repone mecum ex Harpocr. 10, 3 EM. 54, 5, ubi vid. interpp., Phrynich. app. soph. 22, 27 et Bekk. 366, 28 ἀκροᾶσθαι· ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν καὶ ὑποτετάχθαι Πλάτων καὶ Ἀντιφῶν. In alia omnia abiit Ahrens dial. II p. 49 Sanscr. ‚çru' audire conferri iubens. 91. Cf. 3027 ἁλιοβόλη. Nonne ex ordine scribendum ἀκροβέλαι coll. βέλα· ἥλιος κτλ.? alioquin Graecum foret ἀκροβολίαι ut ἀκτινοβολίαι.

ἀκροβελίδες· ἄκρα τοῦ ὀβελίτου [λίθου], ἢ τῶν ὀβελίσκων
ἀκροβολίζει· ἀκοντίζει πόῤῥω ἰών
ἀκροβολίζεσθαι· τὸ ἐν πολέμῳ... κατάρχεσθαι συμβολῶν
95. ἀκροβολισμός· παρὰ τὸ ἀκρῶς βαλλόμενον
ἀκροβόλοι· ἀκοντισταί, τοξόται
ἀκροδίκαιον· τὸ ἔσχατον τῆς δίκης
ἀκρόδρυα· ἀρχὴ καρπῶν. καρποί
* ἀκροδρύων· ἀρχῶν καρπῶν δένδρων, ὡς ἐκ τοῦ δρυός
2600. ἀκρόδρυον· πλῆρες μέτρον, παρὰ Ταραντίνοις
ἀκροζύγια· τοῦ βοεικοῦ ζυγοῦ τὰ μέσα [ἤγουν ζεύγλη]
ἀκροθάλυπτα· ἀκρόκαυστα
ἀκροθινιάζειν· ἀκροθιγγάνειν. καὶ ἀπάρχεσθαι
* ἀκροθιγῶς· τὸ λαβεῖν τῷ ἄκρῳ τοῦ δακτύλου τι, ἢ βραχύ
5. * ἀκροθιγῶς· λεπτομερῶς
ἀκροθίνιον· ἀπαρχὴ καρπῶν. ἢ σκῦλα, λάφυρα, ἀπαρχαί
ἀκροθινίων· ἀπαρχὴ τῶν θινῶν. Θῖνες δὲ εἰσὶν οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. ἢ πᾶσα ἀπαρχή
ἀκροθώρακες· μέθυσοι
ἀκρόκνεφα· πρὸς ὄρθρον
10. * ἀκρότης· ἀρχή
* ἄκροι· ἄκραι. [ἢ] δοῦλοι
ἀκροκελαινιόων· ὁ τὰ ἄκρα μέλανα ἔχων, φαινόμενα...τὸ πλῆθος ὑδάτων. ἅπαξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις
ἀκρόκομοι·....τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες
ἀκροκόρυμβα· τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν
15. ἀκρομύλη· ἢ γουνὶς μύλων, ἢ μύλος αὐτός

SCR. 92. Archipp. fr. III vol. II p. 717. 98. Cant. VII 13. 99. Cant. IV 13. 7. Hebr. IV 7. 12. Φ 429. 13. Δ 533. 14. I 241.

ADNOT. 92. ἀκροβολίδες· ἀκράτου cod., ἀκροβολίδος· ἀκράτου Musurus, ἀκροβελίδες· ἄκρα τοῦ ex EM. 53, 40 (Bekk. 371, 28), ubi ἀκροβελίδ'αι (ω) codices Gaisfordi, revocabat Albertus. ὀβελίου sine lectionis varietate EM. l. l. λίθου, cuius in locum ἄρτου restituere vult Albertus, induxi. Avulsum fortasse vocabulum est a glossa sequente. De re ipsa conf. Boeckh Staatsh. I p. 136 Urkund. p. 106. 94. .κροβολίζεσθαι — συμβουλιῶν cod., τὸ ἐν πολέμῳ προκατάρχεσθαι τῆς συμβολῆς Bekk. 366, 22 cf. EM. 53, 43. Hinc συμβολῶν Heinsius, atque idem voluit Musurus συμβούλιῶν scribens, puncto supra posito. 97. E Cyrillis meis unus profert Dresdensis. 98. ἀκροδρύϊα cod., em. Mus. 2601. ζυγοῦ ἤγουν τὰ μέσα ζεύγλη cod., em. Phavor. Cf. Polluc. A 253 p. 56 Bekk. 2. Lobeck. Path. Proll. p. 345. 3. ἀκροθηνιάζειν, cod., em. Mus. ἀκροθιγγάνειν καὶ caput articuli sequentis videtur Alberto. 4. ἀκροχίθω· ὁ ἄκρῳ τοῦ δακτίλου ἁπτόμενος C. Dresd. (sic). ἀκρόθηγος (ἀκρόθυγος C. 212) διεγηγερμένος C. 171. 5. ἀκροθιγῶς cod., em. Musurus. 6. ἀκροθήνιον (λ) — σκυ λάφυρα ἀπαυ (χ) cod., ἀκροθίνιον — σκῦλα — λαφύρων ἀπαρχαί Musurus. 7. ἀκροθινίων cod., ἀκροθίνιον Mus., at respicit Epist. ad Hebr. IV 7, ut videre est e glossis sacris MSS ad calcem Cyrilli Vossiani. 8. ἀκροθώρακες μέτυσοι (μέθυσοι Mus.) Aldina. Emendatius C. Bremensis 63. 171; notandum vero in C. 212 esse ἀκροθώριξ (—θόριξ C. Dr.) ὁ μέθυσος. Celerum ἡμιμέθυσοι sive ἀκρομέθυσοι scribendum esse patet ex iis, quae de vocabuli ἀκροθώραξ potestate adnotaverunt editores Stephani I col. 1321 BC. et Meinek. ad Diphilum in Com. vol. IV p. 397. 9. ἀκρόκν.φα cod., literam delevit Musurus. πρώϊορθρον coni. Valesius. 10. Cf. 2462. 11. Conferri iubent gl. 2560. 62. 2637. ἀβραί (immo ἅβραι e gl. 175, conf. Sturz dial. Alex. p. 142) optime agnovit Albertus, qua de caussa scr.: ἄκροι· δοῦλοι („fort. absque corruptione" [?] Edd. HSt. I col. 1334 C). ἢ ἅβραι. 12. ἀκροκελεμνίων — μεγάλα — τε cod., emendate Apoll. lex. 20, 23, ubi κελαινά (μελαινά C) et διὰ τὸ πλῆθος scriptum est. Lemma sagaciter redintegrabat Musurus. 13. Cf. Apoll. lex. 19, 6. Bekk. 367, 9. 14. ἄκρα κόρυμβα coni. Fungerus. 15. ἤγουνεἰςμύλων cod., ἢ γουνίς, Musurus; emendavi. — Ante μύλων excidisse verba τὸ ἄκρον suspicatur Fixius coll. μυλακρίδες, μύλη, ἐπιγονατίς. ἀκρομίλη: ἐπιγουνατὶς μύλων EM. 53, 34, sed in cod. Vb omissa haec sunt.

ἄκρον· μετέωρον, ὑψηλόν
ἀκρόπολις· τὸ ἄκρον τῆς πόλεως
* ἀκρόπολον· ἔρημον. ἔννομον
ἀκροπόλοισιν· ἀκρίαις, τοῖς κατὰ τὰς ἄκρας ἀναστρεφομένοις ἐρήμην
ἀκροπόρους· τοὺς ὀβελίσκους, ἐπιθετικῶς. διὰ τὸ περὶ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα
ἀκροποσθία· τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου
ἀκρόσφυρα· γένος ὑποδημάτων γυναικείων
ἀκροτάτων· ὑψηλοτάτων, ἀνωτάτων
ἀκροτηριάζει· τὰ ἄκρα τέμνει
ἀκρότητα· πολυκρότητα γενόμενα. ὥστε μηδὲ συγκροτεῖσθαι μηδὲ συμπεσεῖν αὐτοῖς
* ἀκροατήριον· τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα
* ἀκροτόμω· ὀξυτάτῳ λίθῳ, ἢ ὑψηλῷ, καὶ σκληρῷ τέμνοντι
ἄκροτον· ἀδιαῤῥίπιστον. [ἀπαίδευτον]
ἀκροῦν· ὄρους κορυφή, ἢ ὄρος
ἀκρουνοί· ὅροι, ὑπὸ Μακεδόνων
(*) ἄκρουρον· ἄκρατον
ἄκρουρα· οὐραί
ἀκροφύσια· τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν
ἀκρουχεῖ· ἄκρον ἔχει. Ἄκρον δὲ ὄρος τῆς Ἀργείας, ἐφ' οὗ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο Μελάμπους, καθάρας τὰς Προιτίδας [ἤγουν ταῖς Χάρισιν]. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ
ἀκροχάλιξ· ἀκροθώραξ, ἡμιμεθής. Χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος· χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας

SCR. 19. *E* 523 τ 205. 20. γ 463. 21. Vocabulum Hippocrateum et Aristotelicum. 23. *B* 793. 25. E tragici potius quam comici poetae versu esse videtur Meinekio in edit. min. Cobeto in Mnemosyne satyrici dramatis esse videbatur IV p. 143. A Nauckius adesp. trag. fr. 66 p. 663 accenset. 27. Glossa sacra. 33. Sophocles teste Bekk. 373, 15. (fr. 898 p. 270 Nck.) 34. fr. 288. p. 157 Nck.

ADNOT. 18. ἐρημονόμον mavult Ruhnkenius. 19. ἀκρίαις cod, ἀκρίας in editis typothetae errore, ἀκρωρείαις Suidas Bekk. 369, 29. — ἐρήμοις coni. Musurus, et habent Apoll. lex. 19, 24 EM. 53, 24, q. l. in Va ἢ ἐρήμοις in margine sunt. 20. ὀβελίσκου — πόρεσθαι cod., litera deleta procul dubio fuit ι: em. Musurus. Cf. Apoll. lex. 21, 3. 21. ἀκροπόσθια cod., emendavi. 22. ὑποδυμάτων cod., em. Musurus. 23. Nonne ἀκροτάτῳ cum Apoll. lex. 21, 6? 24. ἀκροτεριάζει cod., ἀκροτηριάζει Mus., ἀκρωτηριάζει em. Scaliger. 25. αὐτοῖς γενόμενα—συμπεσεῖν ἀκρότης cod., αὐλοῖς cum Kustero coniecit induxitque ἀκρότης Meinekius in Com. vol. IV p. 606 fr. XIX[a]; meam qualemcunque emendationem reposui. δυσκρότητα, non πολυκρότητα, intellegit Lobeck. Path. El. p. 33.— Cf. 2545. 26. Irrepsit e Glossis Graecitatis mediae, cf. Ducang. col. 44. 27. σκληρός, ὑψηλός Cyrillus et Eudemus, ἀκροτόμῳ· ὑψηλῇ Glossae sacrae MSS in Siracidem. Coni. καὶ ὑψηλῷ, ἢ σκληρῶς (sic DHeinsius) τέμνοντι. 28. ἀδιαρίπιστον cod., em. Musurus. ἀπαίδευτον ad ἀκρότητον spectans (cf. gl. 2545) removi. 29. ἄκρον coni. Guietus. ἀκρώρεια· ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους habet C. Dresd., quae amplecti poterit, cui sub ἀκροῦν vestigium obsoletae alicuius formationis latere non persuaserit Fixius ad HSt. col. 1314 D. ἢ ὄρος Hesychii est dubitantis ὄρους an ὄρος Diogeniani manus fuerit. 31. ἄκυυρον· ἄκαρτον Alberti, et ἄκρουρον· ἄκρον Fixii conjecturis spretis conicio ἄκρουνον· ἄκρατον ‚merum, non temperatum laticibus.' 32. ἀκρουρά cod., em. Fixius. 34. ὄρους — καθαράς — Προίτιδας cod., ὄρος — καθάρας — Προιτίδας Musuro debentur; Ἄκροι δὲ vero in editionibus a typotheta est, neque post evulgata Schowii supplementa debebat in errorem implicare Ellendtium in Lex. Sophocl. p. 60 vol. I, merito a Wagnero tragg. Gr. fr. I p. 259 castigatum. Deinde ταῖς χορείαις coni. R. Unger parad. Theb. p. 459. Violentiorem enim Iacobsii in anthol. XI p. 406 medicinam ἐν Λουσοῖς ἐν Ἀρκάσιν refutari ab ipso Hesychio vidit Lobeck. Aglaoph. p. 299. In lemmate ἀκροῦχε· ἄκρον ἔχουσα malit Wagnerus l. l. At ne sic quidem in glossis manifesto genuinis integer est ordo literarum, qui poscit Ἄκρ' ὀχεῖ — Ἰφιγενείᾳ. *ἀκροχάλιξ. κτλ. 35. ἡμιμεθεῖς cod., ἀκροθόραξ ἡμιμέθυσος Mus., em. Iacobs. Anthol. XI p. 54. χάλις pro χάλιξ, quod codex porrigit, ego, ἄκρατος pro ἀκρόπατος Phavorinus scripsimus. Huc retraho ἤγουν ταῖς χάρισιν (leg. τοῖς χάλισιν).

ἀκρόχειρ· ἀνδροφόνος
* ἄκρου· ἄκραι
ἀκροχορδόνας· ὄνομα πάθους
* ἀκροβέλια· τὰ ἄκρα τοῦ ὀβελίσκου καὶ τοῦ ὀβελίου ἄρτου
40. ἀκρῶα· σπλάγχνα, ἔντερα ἀκρῶα
Ἀκρωμεῖται· ,οἱ μείζονες
ἀκρώμια· οἱ κατακλεῖδες
ΑΚΡΩΝΙΑ· ἀθροίσματα. παράστασις, πλῆθος·
ἀκρωνία· ἀθροισμός
45. ἀκρωρείαις· ταῖς ἄκραις τῶν ὀρέων, ἤτοι ἐξοχαῖς, κορυφαῖς. εἰς τρία γὰρ τὸ ὄρος μεμέρισται· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὸ τελευταῖον [τοῦ ὄρους]
ἄκρως· μεγάλως. ὀξέως
ἀκρώσσει· ἀκροᾶται. ἑκὼν οὐχ ὑπακούει. προσποιεῖται
(*) ἀκρωτερῆσαι· κόψαι. ἢ ἀχρειῶσαι
* ἀκρωτηρίοις· τὰ ἄκρα τῶν ἐντέρων
50. * ἀκρωτήριον· ὑψηλὸν τόπον
ἀκρωτήρια· τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ζῴδια ἀνατιθέμενα. Δωριεῖς
(*) ἀκρωτηριάσας· τὰ ἄκρα ἀποτεμών
* ἀκτάς· αἰγιαλούς, πετρώδεις τόπους
Ἀκταία· ἡ Ἀττικὴ πρώτως οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ ἡ ἐκ τοῦ Ἀκτίτου λίθου κατασκευασθεῖσα, τοῦ Πεντελικοῦ
55. ἀκταίνειν· μετεωρίζειν
ἀκταίνουσα· τρέμουσα. ἢ ἀσφαλῶς κρατοῦσα
ἀκταῖοι ἰχθύες· οἱ μὴ πελάγιοι, ἀλλ' αἰγιάλιοι
ἀκταίου· παραθαλασσίου

SCR. 38. Hippocr. Aph. 1248 E vol. III p. 725 Kühn. 43. Aeschyl. Eum. 183. 55. Aesch. Eumen. 36.

ADNOT. 36. ἀκρόχειρος cod. C. 171. 63, emendate EM. 53, 37 ἀκρόχειρας· τοὺς ὀξύχειρας καὶ ἀνδρό..νους. Cf. Lobeck. Phryn. p. 665. 37. ἄκρας dormitans Musurus. Cf. gl. 2611. 38. ἀκροχάρδονας cod., ἀκροχόρδων Bekk. 373, 16, ἀκροχορδόνες Mus.
ω
39. ὀβελιάρτου cod., em. Sopingus. Lemma fuit ἀκροβελίδ'αι, cf. 2592. 41. ἀκρωμᾶται· οἱ μείζονες etiam C. 171, Ἀκρωμίται Musurus, μείζοντες in editis errore typothetae. De re Valesius conferri iubebat Olympiodorum Photii cod. LXXX. 42. κατακλίδες cod., em. Musurus. 43. κατακλίδες || .κρώνια cod., ἀκρώνια Mus., a quo cum solitum separationis signum omissum esset, glossam cum praecedenti typotheta iunxit; separavit Phavorinus. κακῶν ἄθροισις ἢ λιθοβολία. Ἡρῳδιανὸς δὲ τὸ σύστημα καὶ ἄθροισμα Schol. Aeschyl. Eum. 183; ἀκρωνία· τὰ ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης, καὶ ἡ ἀκμή, καὶ τὸ ἐπίλεκτον σύστημα Bekk. 372, 2 EM. 54, 42 in quo tamen ἀκρῶνα. Cf. Lob. Path. Proll. p. 229, 7. 44. ἀκρώνυα cod., ἀκρώνια Mus. Forte ἀκρώνη· ἀθροισμός. 45. 46. ἐξοχαί, κορυφαὶ — τελευταῖον τοῦ ἄκρους μεγάλως cod., em. Musurus, nisi quod τοῦ ὄρους a C. 63 et Eudemi pedissequis abest. 47. ἀκρωσσεῖ cod., em. Musurus. Malim ἑκὼν ὑπακούει, οὐ προσποιεῖται. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 608 rhemat. p. 248. 48. ἀκρωτηριάσαι em. Hill, deinde pro ἀχρειῶσαι possis ἀκρίσαι, at illud sanum videtur. 49. ἀκρωτηρίοις cod., neque discedit Musurus. Cf. 2640. 50. Post τόπον in codice leguntur, loco non suo, verba ἐκεῖνοί τε — Πελοποννήσου, quae hic deleta Musurus infra gl. 2669 ἀκτή sagaciter inseruit. 51. Salmas. H. A. I p. 678. 53. αἰγιαλοῖς cod., em. Salmas. 54. Vid. Boeckh. C. I. II p. 311. — ἀκτίστου cod., em. H. Valesius. εἰκών scite subaudit Berkelius, cf. Clearch. Athen. XIV p. 648 F, neque τοῦ καὶ Πεντελικοῦ a Kustero profectum displicet. 56. Cf. Ruhnken. Tim. p. 21 Lobeck. rhem. p. 124. 237. ἀτρεμοῦσα Guyeti coniectura non opus esse videbitur reputantibus glossas ὑποακταίνοντο· ἔτρεμον, ὑπαικαλούσας· (l. ὑπακταινούσας;) ὑποτρεμούσας, neque magis ἢ in μὴ correctione locus indiget, licet fuerint, qui ἀκταίνοντο per ἠσθένουν (ἠσθάνοντο cod.) interpretarentur. ipse enim noster ἀλεκταίνει· ἰσχύει. 57. ἰχθῦς EM. 55, 8.

ἀκταΐζων· ἀκτῄζων. προθυμούμενος. ἢ ὁρμῆς πληρῶν. ἢ μετεωρίζων

60. ἀκταϊσμένον· προηρμένον

ἀκταιωρεῖν· ἀκτὰς φυλάττειν

ἀκτέα· δόρατα. κάμαξ

ἀκτέανοι· ἀκτήμονες

ἀκτεῖνος· ὁδηγός. Συρακούσιοι

65. ἀκτερίς· ἄφατον

* ἄκτενος· ὀρθός. ἀξίνης κροῦσμα

ἀκτεροί· ἄφατοι. αἱ κράνιοι ῥάβδοι.

ἀκτή· τροφή. ἡ περὶ τὸν Ἄθω χώρα

ἀκτή· ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ παραθαλάσσιος τόπος, τῷ προσαράσσεσθαι αὐτῷ τὰ κύματα, ὅ ἐστι ῥήγνυσθαι καὶ κατάσσεσθαι. διὸ καὶ ῥηγμῖνα τὸν αὐτὸν τοῦτον τόπον ἐνίοτέ φησι, διὰ τὴν γιγνομένην τῶν κυμάτων περὶ αὐτὸν ῥῆξιν καὶ ἄραξιν. Ἀκτὴν δὲ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφίτου κάταγμα καλεῖν εἴωθεν Ὅμηρος, διὰ τὴν κάταξιν. ὡς ὅταν λέγῃ·

ἀλφίτου ἀκτήν.

λέγομεν οὖν καὶ αὐτοί, παρὰ τῶν πλωτήρων μαθόντες, ἀκτὰς τοὺς τοιούτους τόπους. Οἶδε δὲ καὶ ἄλλο τι ἡ συνήθεια καλούμενον ἀκτήν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος οἶμαι τοῖς πλοϊζομένοις λαβοῦσα. ἐκεῖνοί τε γὰρ εἰς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἑστιῶνται. αὐτή τε τοὺς ἐπ' εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου

70. ἀκτῇ ἐπὶ προυχούσῃ· ἐν τῷ ἐξέχοντι μέρει τοῦ αἰγιαλοῦ

ἀκτήμων· πένης, ἐνδεής

* ἀκτημοσύνη ἔνδεια

Ἀκτίς· οἰκέτου ὄνομα. παρὰ δὲ Συρακουσίοις ὁδηγός. ἢ ναῦς

SCR. 66.? Plato Phaone fr. IX vol. II 2 p. 678. 68. *Λ* 630, nisi *ἀλφίτου ἀκτῇ* scribendum est, quod exstat *ξ* 429. 70. *ω* 82. 71. *I* 126. 72. Gl. sacr.

ADNOT. 59. Vid. Lobeck. rhem. p. 237. — Ad *προθυμούμενος* subintellege *βαδίζειν* ex Apoll. lex. 158, 10. 61. *ἀκτωρεῖν* (*ἀκταιωρεῖν* Anon.) EM. 54, 32, qui et *ἀκταίωρος* habet ut C. 212. 62. *δοράτιον* corrigunt H. St. editores. Infra habebimus *ἰκτέα* cum eadem explicatione; cf. Lobeck. Paral. p. 338. n. 63. Apoll. lex. 21, 12. 64. Ope gl. 2673 videtur *ἀκτῖνες· ὁδηγοί* scribendum esse. 65. *ἀκτερές* Phavor., et Lobeck Parall. p. 225, *ἀκτέριστον· ἄταφον* coni. Kusterus. 66. Non expedio, atque hoc tantum videre mihi videor duas glossas in unam coaluisse, quarum alteram *ἀκτααίνωσε· ὀρθῶσε* fuisse Cyrilli Vindob. 171 319 *ἀκταῖον· ὀρθόν* (leg. *ἀκταῖνον· ὀρθοῦν*) cum EM. 54, 37 *ἀκταῖνον· — τὸ δυνάμενον ἀνορθοῦν* comparatio docet. Sed *ἀξίνης κροῦσμα* quid sit nescio. 67. *ἀκτέριστοι· ἄταφοι* (coll. 2656) ex ipso nostro s. v. *κτέρες* restituunt Albertus et Kusterus. Verba *ἢ περὶ τὸν* (*τῶν* cod., em. Mus.) *Ἄθω χώρα*, in codice h. l. comparentia, ad glossam sequentem pertinere vidit Palmerius coll. Thucyd. IV 109. Sunt vero Demetrii homonymorum scriptoris teste Stephano Byz. p. 65, 1 M. De baculis *corneis* (*κράνειοι* enim Scaliger suasit) quid statuam non habeo. Urlichsius in Achaei fr. p. 65 refert ad Achaeum Polluc. X 157, improbante Lobeckio Path. El. p. 91. Lusi: *ΔΙΚΕΡΟΙ : ΔΙΚΡΑΝΟΙ ῬΑΒΔΟΙ*. Ceterum *δικέρου κρανίου ῥοῖβδοι* foret i. q. *ἀξίνης κροῦσμα*. 68. *ἢ — χώρα* om. h. l. cod., add. Palmerius. 69. *προσαράσθαι — κατατάσσεσθαι* cod., em. HSt. Salmas. *ἀλφίτου* cod., *ἀλφήτου* Musurus. *ἐκεῖνοι — Πελοποννήσου* om. cod. h. l., cf. gl. 2650. De re cf. Schol. Hom. *B* 395 Lobeck Aglaoph. p. 1021. Pitture di Ercolano t. V p. 386. 70. *ἀκτὴ — προύχουσιν* cod., em. Musurus. 71. *ἀκτ.΄μων* cod., em. Musurus qui literam erasit. 72. *ἀκτησίαν· ἀκτημοσύνην* C. 171 ex ordine. 73. Ab emendatione in *Ἀκτορίς* (*φ* 228) defendit Pausanias Atticista ap. Eustath. 823, 26 (p. 18 ed. Meier) et Diod. Sic. V 56. 57, unde cave h. l. *οἰκιστοῦ* conicias. *Ἀκτίς* enim est servi nomen ut *Σπινθήρ*. v. Meinek. Com. Vol. II 2 p. 805 n. — Cf. gl. 2664. — Vid. Boeckh. Urkunden über das Seewesen p. 84, ubi exstant *Ἀκτὶς Ἐπιγένους ἔργον* XIV c. 171, *Ἀκτὶς Λυσικλέους ἔργον* XIV d. 47. 127. Cave igitur corrigas *ἀκτρίς*.

ἀκτίτης λίθος. ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀκτῆς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ
* ἄκτιστον· ἀποίητον
Ἀκτορίωνε· Ἄκτορος παῖδε
ἀ..κτοσύνη· ἀπρέπεια. ἀσχημοσύνη
ἀκτῶν· αἰγιαλῶν
ἄκτωρ· ὁ ἀγωγεύς, ἱμάς, σχοινίον
ἀκτωρεῖ· τὰ παρὰ θάλασσαν φυλάττει
ἀκτώρια· ἀκτάς. ἢ φυλακάς
ἀκτωρούς· γεωργούς. ἢ φύλακας
* ἄκυλον· ἄδοξον
ἀκυητήριον· φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κυεῖν γυναικεῖον
ἀκυθῶν· ἀγρυπνῶν
ἀκύκλιος· ἀπαίδευτος
ἀκυλεής· ἀετός
ἀκυλλόν· τὸ αἰδοῖον. Λυδοί
ἄκυλος· ὁ τῆς πρίνου καρπός. βάλανος.......
ἀκύμων· στεῖρα, ἄτεκνος, ἄτοκος, μὴ γεννῶσα, μὴ ἔχουσα κύημα
ἀκύμωνα· ἀτάραχον
ἀκύμονος· πολυκυμάτου. ἢ πολυκύμονος
ἀκυντόν· ἀπρόσιτον
* ἀκυρής· ἀτυχής
* ἀκύρημα· ἀτύχημα
ἄκυον· ἀτόκιον
ἄκυπρον· ἀμιγῆ. παρθένιον
ἀκυρόν· παλαιόν
ἄκυροι· ἄπειροι. μακρὰν οὖσαι. κῦρος γὰρ τέλος
ἀκυρολογεῖ· ψευδολογεῖ
* ἀκυρόεντα· ἀνάρμοστα. ἄκυρα

SCR. 74. fr. 66 p. 115 Nck. 75. Glossa sacra. 76. *Λ* 749. 86. Plat. com. fr. LXII vol. II 2 p. 695. 89. κ 241. 90. Eur. Androm. 158 coll. Phrynich. app. soph. 6, 1. 92. ? Pindari fr. 220 p. 291 Bgk. 96. Hippocratis?

ADNOT. 74. ἀκτήτις cod., em. Musurus. 75. ἄκτιτον coni. Vossius; at nihil muto; ἄκτιστον (ες supra) · τὸ θεῖον C. Dresd. 76. Ἀκτορίονε. Ἄκτορες cod., Ἀκτορίονε· Ἄκτορος Mus., em. Albertus. 77. ἀλυκτοσύνη recte Hemsterhuisius. 81. Confundere videtur ἀκρωρείας et ἀκτωρίας. 82. Cf. 2661. ἀκτουρος· γεωργός, φύλαξ C. Dresd. 83. A gl. 82 separavit Musurus. ἄκυδον Vossius et Hemsterhuisius coll. ἔγκυδον, ἄκυδρον Kusterus coniecerunt. Possis etiam *AICYAON*: ἄδικον. 84. γυναῖκας Phavorinus. Suspicor (Ἱπποκράτης) Γυναικείων(α^φ). 85. ἄκυθον· ἄγρυπνον (C. 171. 63) καὶ τὸ ἄγονον C. 212 Zonar. c. 112. ἄκυνθον· ἄγρυπνον C. 319 fol. 8. ἀκοιτῶν coni. Fixius. 86. Porrigunt Bekk. 373, 21 et e Cyrillis Dresdensis, ubi, ut in Vb EM. 55, 4 legitur ἀκύλιος. Cf. Lobeck. Aglaoph. I p. 51. n. 87. Ἀκύλας Eustath. ad Dionys. Perieg. 381. Cf. Steph. Byz. 88. ἀκυλλον Mus., ἄκυλον Gayetus. Cf. gl. 118. ἄκυλον· βάλανον πρινίνην. οἱ δὲ τὸ αἰδοῖον ὑπὸ Λυδῶν. καὶ κομάρου ὁ καρπός. ἔνιοι μαίκυλα EM. 55, 1. V. Böttich. Aric. p. 41. 89. ἀκῦ cod., exitum vocis suprascriptum delevit Musurus, qui ἄκυλον exprimendum curavit; em. Heinsius. Cf. Apoll. lex. 19, 20. Lacunam explebis verbis a Bekk. 373, 26 servatis δὲ ὁ τῆς δρυός. 91. Sic cod. ex ordine literarum, ἀκύμονα Bekk. 365, 18 C. 63. 319 ut correxerat Musurus. ἀκύμαντος· ἀτάραχος C. Dr. ἀκύμων· ἀκίνδυνος Apoll. lex. 21, 13. 92. πολυχαμάτου — πολυχύμωνος (η supra), quorum illud Stephanius, hoc Musurus emendarunt. 93. ? ἀκήλιτον. 94 — 97 genuinae videntur; habet enim iusto servato ordine EM. 54, 56. 57 55, 6. 96. ἄκυνον· ἄτοκον cod., ἄκυον· ἀτόκιον ex EM. 54, 56 reposui. Cf. Hes. s. v. κυθνόν (l. ἄκυθνον) et s. v. κυσαμένη. Sed praesto est etiam ἄκυθνον· ἀτόκιον, vel ἄκυθον (ἄκυτον)· ἄτοκον coll. Arcad. 49, 24. 97. παρθένον Heinsius, qua mutatione non opus. 98. ἄκυρον coni. Musurus: ἀκύρον· ἀντίσχυρον (sic) C. Dr., ἀκύρους· ἀβεβαίους C. 63. Numne ἀκιρόν, q. v.? 99. ἄκυρον· ἄπειρον in editis Musuro debetur. οὖσαν codex et Mus., emendavi. κύρος cod., em. Mus.

ἀκυρῶσαι· ψευδοποιῆσαι· καταργῆσαι
ἄκυτος· ἄτοκος, στερίφη
* ἀκύρματα· ἀποτεύγματα
* ἀκχός· ὦμός
ἀκχαλίβαρ· κράββατος. Λάκωνες
ἀκχημονικά· καὶ κακοπαθήεντα
ἀκωδώνιστον· ἀδοκίμαστον. κωδωνίσαι γὰρ τὸ δοκιμάσαι λέγεται.
ἀκωκάς· ὀξύτητας
ἀκωκή· ἡ τῆς ἐπιδορατίδος ἀκμή
ΑΚΩΝ· μὴ θέλων. ἢ τῶν δοράτων
ἀκώπητον· ἀπαρασκεύαστον, ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας. ἢ ἄνοπλον. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους
* ἄκωλος· ἄπους
ἀκώριαι· ἄκανθαι

Τὸ Α μετὰ τοῦ Λ.

ἅλα· θάλασσαν. ἢ οἶνος. κόπρια
ἄλαβα· μέλαν ᾧ γράφομεν
ἀλάβαστος· λήκυθος.......
ἀλάβαστρον· μυροθήκη. λίθος ψήφινος
ἀλάβη· λιγνύς. σποδός. καρκίνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων μαρίλη
ἀλάβη· ἄνθρακες
.αλάβητοι· θόρυβοι
.αλαβ[υτ]ῷ· θορυβῷ
ἀλαβῶδες· ἀνθρακῶδες
.......· κεκαπνισμένος ......

SCR. 2708. Arist. Lys. 485. 10. *E* 16. 15. *ϱ* 455. 16. 17. Cf. Iacobi in com. dict. ind. p. 155.

ADNOT. 2703. Agnoscit EM. 61, 52. 5. *ὦμος* coni. Vossius, Lobeckium vindicem nanctus in Parall. p. 33 ‚*i. e. ὄκχος sive ὄχος*', et Path. Proll. p. 150 ‚*ἄκχος i. e. ὦμος, quod proprie vectorem significasse videtur; unde compositum ἀκχαλίβαρ· κράββατος h. e. νεκροφορεῖον lectica funebris.*' 6. Cf. Theophanem in 35 an. Copronymi *ἐπ' ὤμων ἐν κραββάτῳ φερόμενος* ap. Ducang. col. 749. In diario Marpurg. a. 1856, 30 p. 235 concicere me memini *ἀκκάΝθαρ* coll. *ἀσκάντης* et *σκάνθης*, quod etiamnunc placet, cum *ἀκχός* suspicione non careat. 7. *ἀχήμονι· κακοπαθοῦντι* Kusterus. *ἀκ(η)χεμένη* (*E* 364)? 8. *ἀβασάνιστον· οὕτως Ἀριστοφάνης* addit Bekk. 374, 3. 4, *ἀβασάνιστον* etiam Phrynich. app. soph. 29, 1. 10. Cf. Apoll. lex. 19, 9. 11. Confundit *ἄκων* et *ἀκῶν*. 12. Cf. EM. 55,7. Bekk. 373, 32. 13. Cf. Lob. Path. Proll. p. 134. 14. Cf. 2491. 15. *Τὸ Α μετὰ τοῦ Λ* cod., om. Mus. *οἶνος* corruptum ope Bekkeri 374, 5 *ἢ τὰς τῶν ὀνύχων ὀξύτητας* in *ὄνυξ* mutari posse vidit Rankius Hes. p. 89, qui multa sed permira de hac glossa sequentibusque disputavit. *Κύπριοι* cod., *κόπρια* mea est emendatio certissima. Callistrati enim Aristophanei interpretatio Homerici *οὐ δ' ἅλα* (*ϱ* 455) ineptissima (Lobeck. Proll. p. 91 261. 2.) affertur, qua de cf. Radulph. Schmidt p. 321 ed. Nauck. 16. V. Wesseling de archont. Iudaeor. c. 8 p. 73. 17. *ἀλάβαστος· λήκυθος λιθίνη πρὸς μύρων ἀπόθεσιν. καὶ συνθέσει τοῦ ϱ ἀλάβαστρος. οὕτως εἰς Διογ, ἐγι* EM. 55, 34 (Dorv., *εἰς τὸ διογε ἐγ*, Vb, *εἰς τὸ Διογενιάνου* [sic] *ἐγὼ εὗρον* Gaisf., immo *εἰς τὴν Διογενειανοῦ ἐπιτομήν.*) 18. *λίθινος ἢ ψήφινος* Eudemus et Cyrillus. 19. *ὑπὸ δὲ* cod. Mus., in Aldina incuria typothetae sunt omissa. *καρκῖνος* (cod., *καρκίνος* recte Mus.) quid sibi velit, intellexerunt Rankius p. 88 coll. Hesych. s. v. et Hemsterh. ad Poll. X 66 et Meinek. hist. crit. p. 511, qui de accentu ad Herod. *π. μ. λ.* p. 20, 13 nos ablegat. Eundem consule de v. *μαρίλη*. 21. *ἀλαλητόν· θόρυβον* EM. 55, 50 Bekk. 374, 19 Suid., unde *ἀλαλητοί* coni. Kusterus. Vid. 2722. 22. *ἀλαλητῷ· θορύβῳ* coll. Hom. Il. *B* 149 coni. idem, ne uno quidem Cyrilli apographo accedente. Sed veram scripturam divinare licet ex ipso Hesychio s. v. *Χαλαβεῖν· θορυβεῖν* et *Χολαβεῖ* sive *Χωλαβεῖ· θορυβεῖ.* 23. 24. *ἀλαβῶδες· ἀ. κεκαπνισμένον* codex. In C. Dresd. duae sunt glossae *ἀλαβώδες· ἀνθρακώδες. ἀλαβώδης· κεκαπνισμένος, ἐσκοτισμένος*, in C. 171. 212. (319 *ἀλωβόδες*) *ἀλαβῶδες· ἀνθρακῶδες* tantum exstat. Obsecutus igitur sum apographo Mosquensi. — Cf. *αἰθάλη* et *αἰθαλώδης*.

* ἀλάβαστρον· φωκάδιον, ἢ καννίον
Ἀλαβώς· ποταμός
* ἄλα... εἰς τὴν θάλασσαν
ἄλαδε μύσται· ἡμέρα τις τῶν Ἀθήνησι μυστηρίων
ἄλα δῖαν· θάλασσαν
ἄλαζα· αἰσχρά
ἀλαζονεύεσθαι· ψεύδεσθαι. ἢ αἰσχύνεσθαι. Ταραντῖνοι
ἀλαζών· ὑπερήφανος. ψεύστης. ἢ ἀπὸ ἄλης ζῶν, [ὅ ἐστιν ἄλας]
* ἀλαζονεύεται· ὑπερηφανεύεται
ἀλαθέας ὥρας· λέγει γάρ, ὅτι κυκλισμῷ πάντα ποιοῦσιν
Ἁλαί· δύο δῆμοι τῆς Ἀττικῆς
* ἄλαιθρα· ἄλευρα
ἀλαιθερές· χλιαρόν. ἡλιοθερές
ἀλαιύς· ὁ παλαιός. ἄφρων. Αἰσχύλος
ἀλάκ.ται· γῆς ἔντερα. οἱ δὲ σφῆκας
ἀλάκητον· ἀψύφητον
ἀλακῶσαι· ἀθροῖσαι
ἀλακῶσαι· συνάγεσθαι
ἀλαλαγμός· ἐπινίκιος ὕμνος, ἢ εὔφημος βοή
* ἀλαλάζει· ἐπινικίως ἠχεῖ
ἀλάλαγξ· ἡ πλάνη
ἀλαλάκτημαι· κατὰ διάνοιαν ταράσσομαι
ἀλαλάξατε· ἀνυψώσατε τὴν φωνήν
ἀλαλήμενος· πλανώμενος. ἢ ἀναγεγραμμένος
* ἀλάλημαι· πεπλάνημαι
* ἀλάλητο· ἐπεπλάνητο
ἀλάλητα· ξύλα ποταμόκλυστα, γομφώδη
ἀλαλητά· τεθορυβημένα

SCR. 27. Fortasse Cratini verba. Cf. Fugit. fr. XV com. vol. II 1 p. 53. 28. *A* 141 et passim alibi. 30. 31. Iacobi ind. com. dict. p. 155. 32. Sapient. II 16, non Eupol. fr. X vol. II 1 p. 490. 37. fr. 402 p. 93 Nck. 45. Cf. 2756. 46. Psalm. LXXX 1. 48. Ψ 74 teste EM. 55, 21.

ADNOT. 24. ἀλάβαστρον· φωκάδιον μυροθήκη κάννιον καννί Gloss. Graecobarb. ap. Ducang. 575. 1713. 25. „Ἄλαβος Siciliae fluvius, qui et Ἀλάβων dicitur. v. Held ad Plut. V. Timol. XXIV et Rupert. ad Sil. XIV. 227 (omiss. in Thes.)“ Lobeck. Proll. p. 288. Adde Franc. Hessel. ad Vibium Sequest. p. 12, Cluver Sicil. I p. 133, Wesseling. ad Diodor. Sic. vol. I p. 320, ubi Ἀλαβών, ut etiam Meinekius in Steph. Byz. 67, 5 dedit e praeceptis Herodiani in Arcad. p. 10, 11. 26. ἄλαδε Heinsius. Cf. Lobeck. Aglaoph. 1024, et Bekk. 266, 6: ἱερὰν ὁδὸν· ὁδός τις ἣν ἀπίασιν οἱ μύσται ἄλαδε. (Preller Polem. p. 44). 27. ἀλαδένυσται cod. et Mus., em. Meursius Eleusin. cap. XXIII p. 64. 28. ἀλαδίαν Cyrillus. 29. Ταραντῖνοι huc retrahit HSt. col. 1390 B. Cf. λάσθον et Gl. ἀμαλάζειν· dedecorare. 31. ἐπὶ cod., ἀπὸ e lexico rhet. Eustath. 1783, 38 recepi. Verba inclusa e dittographia nata sunt. Ceterum ἀλαζών ab ἄλη derivatum esse lexicographus non persuasit Lobeckio Proll. p. 359. 34. Ἄλαι cod., Ἁλαί Musurus, Ἁλαὶ Herodianus Steph. Byz. 68, 2. 35. ἄλαιθρα cod., lectionem suprascriptam delevit Musurus. 36. EM. 58, 1. (Cf. ἡλαίτερον. τὸ ἐν ἡλίῳ τεθερμασμένον Hes.) Formatio videtur Aeolica pro ἐλαθερές, ἐλειθερές, εἰληθερές. 37. ἀλαιός C. 171. (319) Dr. Sed ἀλεός· μωρός μάταιος ὠμός C. 212, atque ἀλεός· παλεός emendabat Dindorfius e schol. Arist. Lysistr. 987 a Kustero etiam allato: παλεός) — πλεονάζει τὸ π. ἠλεὸς ἀλεὸς παλεὸς τουτέστι λῆρος καὶ μάταιος. Adde EM. 59, 45 ἄλεος δὲ ὁ μάταιος καὶ ἀλεόφρων [ὁ] παράφρων. Vid. Lob. Path. El. p. 117. 38. Nonne ἀλακάται? Cf. γαφάγας. 41. συνάγεται cod., corr. Mus. Cf. 2975. 44. Hainebach de reduplic. p. 5. 6. 45. ἀλαλακτῆμε cod., ἀλαλύκτημαι coni. Musurus, errorem ni fallor ipsius Hesychii non scribae corrigens. Cf. Apoll. lex. 22, 32. 47. ἀλαλημένος cod. Novissimam explicationem ad ἀλαβημένος refert Kusterus; an ἀλη λιμμένος? 50. ποταμοῦ κλυστὰ γομφόδι (γομφόδη Mus.) codex, em. Salmasius et Scaliger. 51. ἀλάλητα cod.

ἀλαλίαν· πονηρίαν. ἀταξίαν. Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις
ἀλάλκειν· βοηθεῖν
ἀλάλκῃ· ἀπαλεξήσῃ. βοηθήσῃ
55. ἀλαλκομενηΐς· ἡ ἀλάλκουσα τῷ ἑαυτῆς μένει, ὅ ἐστι βοηθοῦσα
ἀλαλύκτημαι· τεθορύβημαι. ἀπὸ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀλᾶσθαι
ἀλαλύσθαι· φοβεῖσθαι. (ἀ)λύειν
σ σ
* [ἀλαλκοί· ἀπαλεξῆ. βοηθῆ]
ἀλαμπές· τὸ μὴ λάμπον
60. ἀλανές· ἀληθές
ἀλανέως· ὁλοσχερῶς. Ταραντῖνοι
* ἀλαμπάν· τὸν ἥλιον, ὅτι ἀναλάμπει[ν]
ἀλαός· ὁ τυφλός. [ἢ μάταιος.] παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι κατὰ τὴν πορείαν
ἀλαοσκοπίη· τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν
65. ἀλαπαδνός· ἀσθενής. εὐχείρωτος. ἄνανδρος
ἀλαπαδνότερον· ἀσθενέστερον
ἀλαπάζοντα· πορθοῦντα
ἀλαπάξαι· πορθῆσαι. ἐκκενῶσαι
[ἀλαπλός· ἀσθενής]
70. ἄλαρα· τὸ τοῦ δόρατος εἰς τὸν αὐλὸν τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπίπτον. ἢ κάρυα Ποντικά, ἀφ' ὧν γίνεται τὰ δόρατα
ἀλαρῦναι· ῥυπᾶναι
Ἀλασάρνη· μώων δῆμος
ἀλᾶσθαι· πλανᾶσθαι. Ἄλη γὰρ ἡ πλάνη
ἄλαστα· ἄτλητα. ἀνεπίληστα. ἄτιμα. δεινά. ἢ μικρά
75. ἀλαστενεῖ· δυσπαθεῖ
ἄλαστε· σχέτλιε. ἁμαρτωλέ
ἀλαστεῖν· ἐρευνᾶν
ἀλαστήσας· δεινοπαθήσας, σχετλιάσας, χαλεπήνας, ἀγανακτήσας, δυσφορήσας
ἀλαστοῖς· ἀνεπιλήστοις. χαλεποῖς, δεινοῖς

SCR. 52. fr. 212 p. 143 Nck. 53. *T* 30. 54. *Φ* 250. 55. *E* 908. 56. *K* 94. 58 = 54. 59. Soph. Trach. 691. 63. *Θ* 195. 64. *N* 10. 65. *B* 675. 66. *Δ* 305. 67. *E* 166. 68. *I* 136. 76. *X* 261. 78. *M* 163.

ADNOT. 52. *παιενάροις* cod., em. Casaub. ad Athen. VII 4 p. 486. ‚*Dictum quasi* κακολαλία' Ellendt Lex. Soph. I p. 62. 53. *ἀλαλκεῖν* cod., emendavi. Vide Ari-
σ
starch-Homerische Excurse nr. 2. 54. *ἀπαλεξί* cod., em. Musurus. Coni. *ἀλάλκοι*. 55. Apoll. lex. 22, 6. 7. 56. *ἀλαλήκτημαι* cod., em. Musurus, ut est in Apoll. lex. 22, 32. 57. *λύειν* cod., em. Mus. 58. Glossa ex 2754 repetita est, et a Musuro reiecta. 60. Pro *ἀδανές*, quod proprie sit *doli expers simplex* et ex consequenti *verum* dici putat Kusterus coll. gl. Δανές· *ἀληθές*. Mihi natum videtur potius ex ἄνανδες· *οὐκ εὐάρεστον καὶ ἀληθές*. 61. *ἀχαρέως* cf. Alb. 62. *ἀλλάμπαν-ἀναλάμπει* Musuri emendationem editiones exhibent. Infra recte ἀλλάμπαν· *τὸν ἥλιον*. *Λάκωνες* et λαμπίας· *ἥλιος*. 63. Confundit *ἀλαός* et *ἀλεός*, neque vocabula *ἢ μάταιος* agnoscit Apoll. lex. 21, 30. 64. *ἀλαοσκοπείη* (*πῇ* Mus.) em. Aldus. In Apoll. lex. 21, 33 vocabuli alia est explicatio. 66. ἀλαπαδνότεροι· *εὐεκπορθητότεροι* Apoll. lex. 23, 11. 67. *ἀλαπάξοντα* cod., em. Mus. 69. Proscripsi ex *ἀλαπαδνός* natum, ut vidit Pearso p. 49. 70. EM. 57, 53. Malim *ἀλάρα* cf. *ἐλάρη*. — *χάροια* cod., em. Mus. 71. Lobeck. Path. El. p. 102. Proll. 262. 72. *Κῴων* coni. Musurus fortasse Strabonis XIV p. 657 memor, ubi *Ἁλίσαρνα* est. At cum *Ἀλασάρνη μώων* habeat noster, *Ἐλισάρνη* vero in Xenoph. Hell. III. 1, 4 lectio sit marg. Leuncl., malim fere *Ἀλασάρνη· Τρώων δῆμος*. Accedit quod Hesychius glossas Xenophonteas et Theopompeas respicit (cf. Steph. Byz. 75, 9). 74. *πικρὰ* coni. Guyetus sed *μιαρά* suadet EM. 57, 52. 75. *ἀλαστενεῖ* cod., *ἀλασταίνει* Musurus quo tendere videtur etiam ἠλάσται· *ἐχαλέπαινεν*. Conferri iubent ἀσταίνει Hes. (Lobeck rhem. 237) et EM. 58, 3 ἀλαιστάνομαι· *ἀγανακτῶ καὶ δυσπαθῶ*. Mihi legendum videtur ἀλαστεῖ· *στένει, δυσπαθεῖ*. *ἄλαστε· *σχέτλιε*. 77. Lege *Μαστεῖν* h. e. *μαστεύειν* ut HTollius vidit. 78. Cf. Apoll. lex. 23, 2.

80. ἄλαστον· δεινόν, κακόν. [ἢ ἀδιάλειπτον.]
ἀλάστορες· παλαμναῖοι οἱ μιάσμασι ἐνεχόμενοι. ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες
ἀλαστόρων· ἀσεβῶν, τῶν μιάσμασιν ἐνεχομένων
ἀλάστωρ· πικρὸς δαίμων. Ζεύς
ἀλᾶται· πλανᾶται. πηδᾷ. ῥέμβεται
85. ἀλᾶτο· ἐπλανᾶτο
ἀλατρίας· ἁμαρτωλίας
ἀλαυρίδας· σχίζας
ἀλαῶν· τυφλῶν
ἀλαῶν· τρυφῶν. λαχίζων. ἐκτυφλῶν. βροχίζων. στερίσκων.....
90. ἀλαῶπιν· σκοτεινήν, οὐ βλέπουσαν
ἀλαωτύν· στέρησιν ὀφθαλμῶν, τύφλωσιν [οὐ βλέπουσαν]
* ἀλάωσεν· ἐτύφλωσεν
* ἀλλαχόσε· εἰς ἄλλον τόπον
ἀλγάς· ἀλγηδόνας
95. * ἀλγᾷ· κρύπτει
ἄλγεα· ἀλγεινὰ κακά. ὀδύνας. πήματα
ἀλγείη· ἀῤῥωστία. Λάκωνες
ἀλγεόθυμος· ἀνώδυνος τῇ ψυχῇ. [ἀλεεινός· θερμός]
ἀλγηδόνα· πόνον
2800. ἀλγηρά· λυπηρά. ἀλγεινή. χαλεπή
ἄλγιον· λυπηρότερον
ἀλγίστη· χαλεπή
ἄλγος· πόνος. πένθος
ἀλγύνει· λυπεῖ. βαρεῖ. ἀφανίζει
5. ἀλγύνοιτο· λυποῖτο
ἀλγύνονται· καταπονοῦνται
ἀλδαίνει· αὔξει. ἀπὸ τῆς ἄλσεως, ὅ ἐστιν τῆς αὐξήσεως.
* ἀλδέσκοντος· αὐξανομένου
ἀλδαίνεται· πιμπλᾶται, αὔξει, βλαστάνει
10. ἄλδετα· ἄτμητα

SCR. 80. Ω 105 (Ξ 57). 85. Ζ 201. 86. Ad Arist. Ach. 871 refert Elmsleius. 88. Sophocl. OC 147. 89. τ 229. 91. ι 503. 92. α 69. ι 516. 93. ? ψ 184. 2800. Ierem. X 18 XXX 12. 1. Σ 278. 2. Ψ 655. 4. Eur. Med. 402. 7. σ 70 teste Apoll. 8. Ψ 699.

ADNOT. 80. ‚In ἀδιάλειπτον respexit vocem ἄλιαστον' Alb. 82. ἀνεχομένων cod., em. Mus. 83. τιμωρὸς δαίμων C. Dresd., πικρὸς Suid. 84. Ex ἥλατο et ἀλεᾶσθαι patet confundi ἀλᾶται· πλ. ῥ. et ἀλεῖται· πηδήσει (Bekk. A. G. 375, 5. 374, 33). 86. ἀλιτρίας suasit Heringa. Possis aeque bene ἀμαρτίας. ‚Quasi a λάτρις λατρεύω et ἀ negat.: Divini honoris neglectio, infidelitas, impietas.' Tafel. ad H. St. c. 1404 D. 89. Nihil prorsus muto. Traduntur enim diversae versus Homerici (τ 229) explicationes, prout pars grammaticorum ἀσπαίροντα λάων, altera ἀσπαίροντ' ἀλαῶν ante oculos habebat: ‚dapalis, dilacerans, gulam oblidens, excoecans.' 91. ἀλαώτυν cod., em. Mus. 93. Lego: 'ΑΛΛΟCΕ· ἀλλαχόσε, εἰς ἄλλον τόπον. 94. ἀλγή· ἄλγος C. Dresdensis. Cf. Lobeck rhem. p. 269. 95. Numne ἀλοιᾷ· τύπτει? 97. λγείη cod., em. Musurus. At ἀλγεῖς· ἀῤῥωστεῖς EM. 58, 11; unde possis ἀλγεῖ· ἀῤῥωστεῖ vel ἀλγή· ἡ ἀῤῥωστία. 98. πανώδυνος Lobeck. Path. El. p. 420. Significari mihi videri Eurip. Hipp. 1114 et proinde legendum esse (ἀκήρατον) ἄλγεσι θυμόν· ἀνώδυνον τὴν ψυχὴν indicavi in annal. Marpurg. 1856. XIV. 30 p. 235. Deinde proscripsi quae nihil huc faciunt ἀλεεινός· θερμός: sic enim haec scribenda sunt. 2800. ‚ἀλγηρός, quo nullus veterum usus est, Herodiano auctore Cram. III 294 paronymis adscribimus potius, quam verbalibus.' Lobeck Proll. p. 265. λυπηρά || Ἀλγεινή cod., separata univi. Constituunt tamen haec articulum singularem in Cyrillo etiam Dresdensi. 4. In Cyrilli exemplaribus explicatur καταπονεῖ, λυπεῖ. Ad ἀφανίζει Lobeck. Path. El. p. 40 ἀλιβδύειν et ἀλεάζειν admovet. 6. καταποθοῦνται cod., em. Mus. 7. Apoll. lex. 23, 24. 8. Em. Mus. ἀλδήσκοντος. 10. Cf. 2855. Correctio incerta, coniecerit aliquis ἄδαστα· ἄτμητα, nisi ἀα(σ)χετά· ἄτλητα praestat.

ἀλέα· θέρμη. θάλπος
ἀλεάζειν· κρύπτειν. ἢ προβάλλειν. καὶ εἴργειν. θερμαίνειν. ἀφανίζειν
ἀλεάζω· ἀθροίζω
ἀλεάζων· δικαζόμενος
* ἀλέασθαι· φυλάξασθαι. [πηδῆσαι.] ἀναχωρῆσαι. [θερμαίνεσθαι]
ἀλεαινοίμην· θερμανοίμην
ἄλεαρ· ἀλεωρίαν. ἢ πολυωρίαν
* ἀλεῖ· ἀλήθει
* ἀλεία· πορεία. ἢ ἄλειμα
ἀλέγειν· φροντίζει(ν)
ἀλέγειν· λόγον μὴ ἔχειν
ἀλεγεινοί· ἀλγεινοί. χαλεποί. δυσχείρωτοι. ἢ μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑπὸ θνητοῦ δαμασθῆναι
ἀλεγύνεται· κακοῦται. ἐλαφροῦται. ἐλαττοῦται. ἢ φροντίζεται
* ἀλεγίζω· ἐπιστρέφομαι. φροντίζω
ἄλεε· φύλασσε.
* ἀλεγεινή· σκληρά. δεινή. χαλεπή
* ἀλεγεινός· δεινός
ἀλεεῖ· ἀδικεῖ
ἀλεείνων· ἐκκλίνων......
* ἀλέεινεν· ἐξέκλινεν
* ἀλεινός· εὐλαβούμενος
* ἀλεείνω· διαφύγω. ἐκκλίνω
* ἀλεηνός· καματινός
* ἀλείαν· θαλαττίαν
* ἀλεῖν· οἰκεῖν

SCR. 11. ρ 23 ? 12. Hippocrates Galeni expos. p. 422. 16. Arist. Eccl. 536, c. schol. 20. Λ 389 teste Apoll. l. l. 22. Κ 402 teste eodem. 23. α 374. 24. Θ 477. 26. Ε 658. 27. Ν 569. 29. Γ 32. 30. π 447. 32. ν 148.

ADNOT. 11. εὐδία, βοήθεια Cyrillus EM. 58, 40. ἔλλαμψις Bekk. 375, 2. 13. ‚Tunc esset ab ἀλής' HSt. ‚An pro ἀλίζω' Kuster. ἀλέουσιν· ἀθροίζουσιν Galen. expos. Hipp. p. 422. Cf. 2975. 14. ἀλεάζω· δικάζομαι e Cyrillis meis habet unus Dresdensis. 15. ἀλεᾶσθαι cod. C. 63, 171, ἀλέασθαι C. 212. 319. EM. 58, 37 Vb (vulg. ἀλίσθαι, ἀλεύεσθαι Anonym.) HSt. — Πηδῆσαι autem et θερμαίνεσθαι ad ἅλασθαι et ἀλεαίνεσθαι pertinent. 16. ἀλεινοίμην cod., ἀλεαινοίμην Musurus, ἀλεαίνοιμι· θερμαινοίμην suadet Tafel ad HSt. col. 1412 B, cui favet Phrynich. app. soph. 14, 24 ἀλεαίνοιμι· ἀντὶ τοῦ ἀλεαινοίμην, ἐνεργητικὸς ἀντὶ παθητικοῦ. 17. Cf. 2915. EM. 58, 41. Mihi videtur sanum et καθ' ὑπέρθεσιν natum ex ἔλαρ, εἴλαρ. Atque huc retraho ἄλειμα (l. ἄλημα) e gl. 2819: nam ἀλείαρ est ἄλημα. 19. ἄλειμα cod., ἄλειμμα Mus., ἄλημα Hemsterhuisius, coll. 2835 et ἀλσείαν πορείαν. Minus caute Lobeck. Proll. p. 44 tanquam ex Hesychio, quocum facit Bekk. 376, 12 Suid., ἄλεια· ἡ (sic) πορεία affert, a breviori ἄλη derivatum. nam comparanti mihi hanc nostram cum gl. 8. 9. 1080. 1032, aut h. l. scribendum videtur ἀδεῖ· ἀπορεῖ aut gl. 1060 ΑΛΗ εὐδία, (pro ἀλέα) πορεία. At praestiterit prima ratio cum e gl. 8. 9 detorta sit etiam 2828 ἀλεεῖ· ἀδικεῖ· 20. ἀλέγει Musurus, sed praestat ἀλέγειν· φροντίζειν coll. Apoll. lex. 22, 31 ἀλεγύνειν· φροντίζειν. „οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι". 21. Aut deest negandi particula aut explicatur ἀλογεῖν. 22. Cf. Apoll. lex. 22, 30. 23. Iterum negandi particula deest. ἀλεγύνεται codex, em. Musurus. Sub finem ἀλεγύνετε (ε) · φροντίζετε voluisse videtur; alioquin requireretur Apoll. lex. 24, 3. 24. πατρέφομαι cod., em. Guyetus. 25. Recte habet. Cf. 2902. 28. Scribe ἀδεῖ· ἀδικεῖ. Cf. gl. 8. 2819. Lobeckio vero in Proll. p. 376, 4 dubium non est, quin cum ἀλέομαι et ἀλάομαι communione stirpis coniunctum sit. 29. Ex Apoll. lex. 23, 13 adde καὶ φυλασσόμενος. 30. ἀλεινέω cod., em. Mus. 31. ἀλεείνων coni. Musurus. 33. ἀλεεινός· θερινός θερμός Bekk. 375, 4 Suid. C 319, ut recte Musurus καυματηρός emendasse videri possit. Alioquin ἀμενηνός foret καματηρός. 34. ἀλίαν Musurus. 35. Non expedio. Lu·i ἀδεῖν· ὀκνεῖν.

ΑΛΕΗ· ἄλυξις, ὅ ἐστιν ἔκκλισις. ἢ θερμασία
ἀλέϊον ὕδωρ· ἀθροιστόν, καὶ συλλεκτόν
* ἀλεῖναι· τὶ ἐπαλεῖψαι τοίχῳ
ἀλεῖ λόγῳ· σύμπαντι λόγῳ
ἀλεινόν· ἀσθενές, λεπτόν
ἀλέϊος· πένης
ἀλειπήριον· γραφεῖον. Κύπριοι
ἀλείς· πληγείς. κρατηθείς. συστραφείς. ἀρθείς. φυλαχθείς. πηδήσας
ἄλεισον· ποτήριον τετορνευμένον
* Ἀλείσιον· πόλις Ἠλίδος
ἀλεῖται· πηδήσει
ἀλείτην· ἁμαρτωλόν
ἀλείτω· ἀληθέτω
ἀλείφατι· ἐλαίῳ.......
ἀλειφοβίους· πένητας
ἀλεῖψαι· ἐλαίῳ χρίσαι
* ἄλειφα· στέαρ. μύρον. χρίσμα. ἔλαιον
* ἀλείφιον· ᾧ χρῶνται οἱ ἀλεῖπται
ἄλεκτα· ἄτμητα
ἀ[λε]κταίνει· ἰσχύει. γαυριᾷ. μετεωρίζει
—α λέκτο· ἐκοιμήθη
* ἄλεκτρος· ἀκοίμητος
ἀλεκτορίς· θρὶξ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη. καὶ ὄρνις.
ἀλεκτρυόνες· κοινῶς οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς θηλείας ὄρνις οὕτως ἐκάλουν
ἀλεμός· κόμπος

SCR. 36. *Χ* 300. — *ρ* 23. 41. *Ι* 125. 42. *Φ* 571. 45. *Λ* 773. 46. *Λ* 756. 47. Iesai. XXXV 6. 48. *Γ* 28. 50. *ω* 44. 73. 51. Vid. Adnot. 52. *Ω* 582. 53. Ne Aeschyli Agam. 313 respici arbitremur, obstat Galeni auctoritas. 57. *Ι* 664.

ADNOT. 36. Est ex Apoll. lex. 21, 19. *ἔγκλισις καὶ* cod., em. Mus. Cf. Lob. rhem. p. 253. 37. *ἀλεῖον* cod., *ἀλέϊον* ordo postulante exhibui. *ἄλιον ὕδωρ· τὸ ἠθροισμένον ἐξ ὄμβρου ἀθρόου* et *ἀλέϊον· τὸ ἠθροισμένον, ἀθρόον* Galen. explan. Hipp. p. 422 *ἄλειον· τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν κατὰ Ῥοδίους* (huc igitur in Cyrillo spectat *ἄλειον· ἱερὸν*) *σημαίνει δὲ καὶ ὕδωρ* Suidas. Itaque carere possumus Cuperi commento *ἀλὲν ὕδωρ* ex Il. *Ψ* 420. 38. Cf. *ἀλῖναι, ἀλινεῖν, ἐπαλεῖναι* Bekk. 385, 9 et Ducang. Gloss. col. 49. Lob. rhem. 238. 39. *ἀλειλόγῳ· σὺν παντὶ* cod., em. Hemsterhuisius. 40. Coniciunt *ἀδινόν, ἀμενηνόν*. At *ἀλίνουσι· λεπτύνουσι* usurpavit Sophocles Bekk. 383, 11. *Λαιάναι· λεπτῦναι* Hes. 41. *ἀλειός* cod., *ἀλέϊος* h. e. *ἀλήϊος· πένης ἄπορος*, ut explicat EM. 62, 20 coni. HSt. editores. 42. *ἀλειπτήριον* mavult HSt. 43. *κρατηθείς* quod etiam in C. 63 apponitur ad *ἀλούς* pertinere vidit Kusterus. — Cf. Apoll. lex. 22, 24. Ad *πηδήσας* Chr. Gryphius MS. conf. iussit Nic. Ther. 419. *Πληγείς* denique in mentem revocat proverbialem elocutionem ap. Sophocl. schol. Plat. p. 378 Zenob. II 14 *ὥσπερ ἁλιεὺς πληγείς*. 45. Apoll. lex. 23, 8. 46. *Ἤλιδος* cod., em. Musurus. 47. 48. *πηδήσαι ἀλείτην* cod., bene seiunxit Musurus. 49. *ἀλκθήτω* cod., em. Mus. 50. *ἢ ἄλλῳ ἀλήματι* (sic) addit C. 63 Eudemus, fortasse ex Apoll. lex. 21, 12. 51. Conferri iubent *ἀλίτος, ἀλιτόβιος* et Philon. in Flacc. p. 985 B. *ἀλειφοίβιον· τὸν περὶ παλαίστραν ἀναστρεφόμενον* Bekk. 382, 7, quod in *ἀλειφοσίβιον* Fritzschius, in *ἀλειφόβιον* Tafel et Bergkius ad Aristoph. fr. inc. CXXIV vol. II 2 p. 1204 mutatum iverunt. Num *ἀλφεσσιβίους*? coll. *Ρ* 250 *ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι*. 53. *ἄλειφα Herodianeum* in codice exstat et ap. Galen. p. 422, *ἄλειφαρ* in editis Musuri est, *ἀλεῖφαρ* Aldi. 55. Cf. 2810. 56. *ἀκταίνει* Albertus. Psellus in Boissonad. anecd. III p. 216 huc non pertinet. 57. *ἀλέκτω* cod., *ἀλέκτο* Mus. Suspicor Zenodotum in Iliad. *Ι* 664 invenisse *τῷ δὲ γυνὴ πάρα λέκτο Κάειρα*. 59. Sc. *κόραξ* apud Persas. Cf. EM. 59, 26 ibique Hemsterh. et Boetticher in Aricis p. 12. 60. *κειν*^οι^*ῶς* cod., em. Mus. 61. Pro vocabulo hoc quod sponsore caret Lobeckius in Path. El. p. 71, 4 coni. *ἴδαλεμος· κομμός*. Eundem tamen memini *ἀλέρος· κόπρος* admittere in Path. El. p. 102. Adi etiam Proll. p. 158. Legendum mihi videri *ἀαδέρ· κόπρος* dixi ad gl. 8.

ἀλέν· συναθροισθέν
ἀλέντες· συγκλεισθέντες
ἀλέντων· ἢ συγκλεισάντων. ἢ ἀθροισθέντων. ἢ συστρεψάντων
[ἀλενῶν· πλανώμενος]
* ἀλένθη· νύξ
ἀλέξαι· ἐπιλέξαι
ἀλεξαίθριον· θερμὸν σκέπασμα. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ
Ἀλεξάνδριος· εἶδος βοτάνης
Ἀλέξανδρος· ὄνομα βόλου. καὶ κύριον
ἀλεξάνεμον· ἐσθῆτα παχεῖαν, καὶ εὐπαγῆ
ἀλέξασθαι· ἀμῦναι, βοηθῆσαι
ἀλεξέμεναι· βοηθεῖν
ἀλέξησις· βοήθησις. καὶ ἀντίτισις
ἀλεξιάρης· ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος
ἀλεξίκακος· βοηθός. ἀποτρεπτικὸς κακοῦ, [ἀπαλεξοῦσα τὰ κακά]
ἀλεξισοῦσαν· βοηθοῦσαν
ἀλεξιτήριον· ἀποσοβηστήριον. Ἀλέξαι γὰρ τὸ βοηθῆσαι
ἀλεξούμενος· βοηθούμενος, ἀμυνούμενος
[ἀλεξόμεναι· βοηθεῖν]
* ἀλέταν· συστροφή. φυγή
ἀλεόν· θερμόν. ἢ χλιαρόν
ἀλεός· διάπυρος
ἀλεόσσω· ματαιίζω
ἀλεόφρων· παράφρων
ἀλεπαδνόν· ἄζευκτον
ἀλέπεσσι· στέατι
ἀλέρον· κόπρον
* [ἀλεβεβᾶν· ἐρευνᾶν]
ἀλέσθαι πρὸς πυγήν· τὸ ἐν τῷ ἄλλεσθαι κρούειν τὰ ἰσχία
ἀλεσούριον· θαλάττιον αἰδοῖον. ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο. ἔστι δὲ καὶ κογχυλίου γένος

SCR. 62. Ψ 420. 63. 64. Φ 634. 607. 65. Saepius ap. Euripidem. 67. Φ 321. 68. fr. 114 p. 123. Nck. 71. ξ 529. 72. Homerus passim, e. g. N 475, Xenoph. Cyrop. III 4, 20 teste Zonar. col. 135. 73. e. g. P 365. 78. Eurip. H. f. 468. 90. Ar. Lys. 82.

ADNOT. 63. Apoll. lex. 22, 24. 64. συγκλεισθέντων — συστραφέντων em. HSt. 65. ἀλαίνων coni. HSt. atque ἀλαινῶν (sic) C. Dresd., ἀλαινὸς C. 212. 66. ἀλάνθη· νύξ e Cyrillis meis porrigit solus Dresdensis fol. 50 a. 67. ἀλλέξαι em., Albertus. E Zonara col. 135 manifestum est ἀλέξαι· βοηθῆσαι· ἀλλέξαι δὲ ἐπιλέξαι scriptum fuisse. 69. Ἀλεξάνδρεια et Ἀλεξάνδρα habemus in Steph. Byz. 72, 13. 14 M. Plinio, Dioscoride et Gloss. iatr. MSS cod. Reg. n. 1261 ap. Ducang. col. 49. 70. βώλου perverse Musurus. Cf. Apoll. lex. 22, 14. 73. ἀλεξάμεναι cod., em. Musurus ope gl. 2880. 74. βοηθηεια
σιxαιαντιτισις cod., βοήθεια καὶ ἀντίτισις Mus., em. N. Schow. 75. Lobeck. Proll. p. 270. 76. ἀποστρεπτικός cod., em. Mus. ἀπαλεξιοῦσα cod., em. Schrewel. Novissima autem verba induxi, assuta ad explicandum K 20. Glossam ipsam crediderim ad Apollinem malorum averruncatorem spectare ab Atheniensibus cultum teste Macrob. Saturn. I 17. 77. ἀλεξήσουσαν· βοηθήσουσαν emendate Musurus. Codicis lectionem Vossius divinabat. 78. ἀλεξητήριον Cyrilli et Musurus. Codicis lectionem iterum Vossius restituit. ἀποσοβαστήριον cod., emendate cum Cyrillo Musurus. 79. Malim ἀλεξομένους· βοηθουμένους ἀμυνομένους
ας
e glossis Herodoteis. 80. Reiecit Musurus. Voluit ἀλεξέμεναι 81. ἀλέταν cod., ἀλέταν· συστροφήν, φυγήν Musurus. Legendum ἀλέαν quod eadem qua ἀλεωρά auctoritate praeditum usurpari scimus ex EM. 60, 43. 84. ἀλεώσσω corr. Kuster. Lob. Phryn. p. 608. 86. ἀλέπαδνον Musurus. 87. ἀλεπίσσι cod., ἀλέπεσσι Guyetus, Lob. Parall. p. 289 qui ‚adeps' comparat. Adde ἔλπος· στέαρ Hes. 88. Cf. gl. 8. 2861. Lego ἀαδέρ· κόπρον. 90. πεὸς πύγλην τῶ ἐν cod., πέος — τὸ Musurus, πρὸς πυγὴν τὸ ἐν Pergerus. 91. ἀλεσούριος Methodius EM. 59, 52; ut noster Bekk. 382, 21. at Hes. infra ὀλοθούριον. Verba ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο, quae in codice post gl. 2892 leguntur, huc pertinere ex EM. intellexit Albertus. κογχύλου cod., em. Musurus.

* ἄλες· ἄφθονοι...
ἀλετρίδες· γίγνονταί τινες παρθένοι, αἵτινες τὰ εἰς τὰς θυσίας πόπανα ἀλοῦσι. καὶ ἔστι τοῦτο ἐπίτιμον
* [ἀλετένης· χαλεπῆς]
95. ἀλετρίς· μυλωθρός
ἀλετρεύουσιν· ἀλήθουσιν
ἀλετῶν· οἱ τοῖς μύλοις ἐπι(τι)θέμενοι.....
ἀλετώρια· ἀσεβῆ. πονηρά. ἀθέμιστα. ἁμαρτήματα.
ἀλευάμενος· ἐκκλίνας. φυλαξάμενος
2900. ἀλεύατο· ἐξέκλινεν
ἄλευρα· κυρίως, τὰ τοῦ σίτου· ἄλφιτα δὲ τὰ τῶν κριθῶν
* ἄλευε· φύλαξαι
* ἄλευρον· τάφος. Κύπριοι. Ἀλεύρου καὶ ῥόας· ἴσως, ὅτι τοῖς νοσοῦσιν οὕτως διανύττουσιν
ἀλευρ[οδ]οῦντες· πέμματος γένος, παρὰ Ἀντικλείδῃ
5. ἀλευρόμαντις· ὁ Ἀπόλλων. διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι
ἀλευρότησις· τηλ[ε]ία, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασήθουσιν
* ἀλεύρειν· ἀφεστᾶναι
ἀλεῦσαι· ἀδοξῆσαι
ἀλευσεῖ· φυλάσσων. ἀλύων
10. ἄλευστα· ἀόρατα, ἀθεώρητα
* [ἀλεσάφθονοι· ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο]
* ἀλευόμενοι· ἐκκλίνοντες
ἀλεφάτισον· ἄλειψον
[ἀλεώρα· τὰ αὐτὰ τούτοις]
15. ἀλεωρή· φυλακή. ἀσφάλεια......
ἀλεωρήν· ἀποστροφήν. καταφυγήν
ἀλεωρῆς· ἐκφυγῆς

SCR. 93. Ar. Lys. 644. 94. *X* 457. 95. υ 105. 96. η 104. 97. Alexis *Πυραύνῳ* fr. IV vol. III p. 477. 99. *Π* 711. 2900 e. g. *Γ* 360. 2. *X* 285. 3. *πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας* sunt verba Aristophanis in Anag. fr. X vol. II 2 p. 962, ubi hucdum editores nostrum neglexerunt. 9. Sophocl. fr. 899 p. 270 Nck. 16. *M* 57 *O* 533. 17. *Ω* 216.

ADNOT. 92. *ἀλεσάφθονοι ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο* cod., em. Salmasius. At glossae locum explicatio occupavit et hic et gl. 2911, ut videre est e gl. *ἀφθόνους· τοὺς ἅλας* quacum conferri possunt *ἀδάπανον· ὕδωρ, πλούσιον — ὕδωρ*. Erroris igitur manifestus est A. Nauckius in diar. antiq. stud. Marpurg. 1856 I p. 6 ad Aeschyli Prom. 568 haec referens. 93. *ἀλαιτρίαι — ἀπόπαν..ἀλοῦσι* cod., *ἀλετρίδες* scripsi cum Pausania Eustathii 1585, 9 ut solet Didymum compilante ad Aristoph. Lys. 644. *πόπανα* Mus., qui compendia delevit, *ἀπόπανα* Aldi operae. 94. *ἀλεγεινῆς* Kusterus divinabat. 95. *μυλοθρός* cod., em. Eustath. 1571, 38 ac Musurus. 96. Cf. Apoll. lex. 114, 8. 97. *ἀλετῶν — μύροις — ἐπιθέμενοι* cod., *ἀλετῶναι* Musurus, em. Salmas. exx. Plin. p. 464, nisi quod *ἀλετῶνες* male pro *ἀλετῶντες* scripsit. *Τοὺς ἀλετῶντας ὄνους* habes ap. Alexin vol. III p. 387. Mihi *ἀλετῶν* cum codice servato sub finem legendum videtur *ἀλετῶντες ἐκαλοῦντο*. *λίθοι* addere volebat Is. Vossius Catull. p. 326; praeoptaverim *ἐπιτιθέμενοι ὄνοι* coll. Hesych. *Ἀάλεστον· ὄνον. Κρῆτες*, ubi ex consequentia *ἀλετῶνα· ὄνον* conicio. 98. *ἀλιτήρια* suasit Scaliger. Forte an voluerit *ἀλετώνια* vel *ἀλετώσια*. 2902. Cf. 2825. *φύλαξε* cod. Mus., em. Phavor.
πρ ρ
3. *κυ*, (corr. Mus.) — *ἀλευ* cod. Sed *ἄλευρον*, quod non modo ordinem confundit sed etiam pugnat cum altera gl. *ἄριζος· τάφος Κύπριοι*, cum in suspicionem veniat, malim ab *ἀλεύρου* (sic leg., *ἄλευρα* Mus.) *καὶ ῥόας* novam glossam exordiri, neque expedio reliqua. 4. *ἀλευροῦντες* optime restituunt Lobeck. Aglaoph. II p. 1060 et Meier comm. Andoc. VI 3 p. VII. 5. *καὶ ἐν* om. Bekk. 382, 22. 6. *ἀλευρόττησις* Bekk. 382, 24 (ubi et *διαττῶσιν*) EM. 60, 26 Zonar. c. 125. *τηλία* Musurus. 7. *ἀφιστάναι* Musuri lectio edita obtinebat. *ἀλεύειν* HSt., *ἀλεωρεῖν* coni. Ruhnken. 9. *λευσεῖ* codex. *ἀλεύσω· ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς* Bekk. 383, 4. *ἀλύων* ad *ἀλύσσων* spectat. 11. E 2892 male repetitum reiecit Musurus. 12. *ἐγκλίνονται* cod., em. Musurus. 13. *λεφάτισον* cod., *ἀλειφάτισον* coni. Ruhnkenius invito ordine. Mihi glossa sana videtur. 14. Incommodum additamentum reiecit Musurus. 15. *οἷον ἔκφευξις* Apoll. lex. 22, 19.

ἀλώσσειν· μωραίνειν
ΑΛΗ· πλάνη. ἄθροισμα
ἀληγορούμενον· τροπολογούμενον
ἀληδόν· ἀθρόως. ἐξαίφνης
ἀλῆεν· καταγνωσθεῖεν
ἀληθέα· ἀψευδῆ. καὶ τὰ (μὴ) ἐπιλανθανόμενα
ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι. ὡς Πίνδαρος
ἀλήθη· ἐπλανήθη
ἀληθής· δικαία ἢ δίκαιος. ἢ μνήμων, κατὰ στέρησιν τῆς λήθης
ἀληθινόν· τὸ κοπανιστήριον
* ἀληθίζεσθαι· ἀληθεύειν
ἀληθοεπῆ· ἀψευδῆ
Ἀλήϊον· ὄνομα πεδίου. ἢ οὐκ ἔχων λήϊα, τουτέστιν σιτοφόρα πεδία. ἢ χωρὶς χώρας· οἱ δὲ ἐν Λυκίᾳ καὶ Κιλικίᾳ πεδίον ὀνομαζόμενον ἀποδεδώκασιν ἀπὸ τῆς Βελλεροφόντου πλάνης
ἀλήϊος· ἐλλιπὴς βοσκημάτων
* ἄληκτον· ἀκατάπαυστον
ἀληίς· ἄκλοπος. ἀπόρθητος
ἄλημμα· ἑφθὸν ἄλευρον
ἄλημα· ὁδοιπορία
ἀλήμεναι· συστραφῆναι. πληνηθῆναι
* [ἀλημεῖαι· πλανᾶσθαι]
ἀλημάτων· ἀφυλάκτων
ἀληλεμμένη
ἀληνής· μαινόμενος
ἀλήπεδα· τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία. διὰ τὸ ἄλμυρα εἶναι φύσει
ἀλήπορον· λευκὸν τὸ ἄνθος
ἄληπτον· ἀκατάληπτον
* ἀλήπτως· ἀκαταγνώστως
ἀληπτότερα· δύσληπτα
ἀλήπτωρ· ἱερεύς
* ἀλήπτορον· ἱερέα
ἄλης· πλάνης
ἀλήσθω· γῆ σπορίμη, κτηνοτρόφος
ἀλησίας· σπονδάς. ἀνοχάς. ἀπὸ τοῦ μὴ ληΐζεσθαι

SCR. 19. φ 284. Soph. fr. 794 p. 254 Nck. 23. Z 382. 26. M 433 (cf. Apollon. lex. 24, 10). 28. Herod. I 136. 30. Z 201. 31. I 125, teste Apoll. lex. 24, 15. 32. B 452. 36. E 823. 48. ο 342.

ADNOT. 18. Lobeck. rhem. p. 250. 19. Ad ἀλῆ· ἄθροισμα cf. Sophoclem ap. Porphyr. de antr. c. 18. 20. Emendate Musurus, sed codicis scripturam Vossius revocavit. 21. ἀληδόν cod., ἰληδόν coni. Ruhnkenius, citra necessitatem. 22. ἀλῆεν Mus. F. ἀλοῖεν. 23. μὴ Musuro debetur. 25. 26. ἀ initiale a rubricatore omissum supplevit Musurus.
ὠ ώ
30. ἢ χ χ — παιδίου cod., quorum illud Schowius, hoc Musurus emendarunt. βοσκημάτων pro χώρας a Musuro profectum edita occupat. 33. ἀλιής cod., em. Scaliger. 34. λεπτὸν Musgravius e Zonara; at ἀλείατα· ἑφθὸν ἄλευρον etiam EM. 62, 18. 35. ἄλημμα cod., em. Guyetus. 37. Delevit Musurus. 38. F. ἀδεσμίων; ἀσημάντων Kusteri haud placet. 39. 40. Coniunctas in codice glossas separavit HSt. Correctio incerta; suppetunt enim ἀληλαμένη, ἀληλεσμένη, ἀληλιμμένη. 40. ἀληνίς Aldi typotheta. ἀλαινής· ὁ μαινόμενος Suid. Zon. ἀλαινός C. 212 fol. 14. 41. φύσεως cod., em. Mus. Ceterum rectius ἀλίπεδα scribitur infra. Vid. Bast ad Greg. Cor. p. 917. 42. λευκόιον coni. Adrianus Heringa. — ? ἀλίσπορον. 43. ἀνήλάφητον addit C. Dresdensis. 46. Cf. 2947. 2959. 47. ἀλήτορα· ἱερία C. Dr. sed aeque bene habet nominativus ἀλήπτορος; λήτωρ, λήτορος, λητήρ, λήτειρα ex ipso Hesychio nota. 49. ἀλησθώ cum Vossio ascivit Tzschirner de nom. in ω exeunt. p. 10. 50. Cf. EM. 62, 42. — ἀλησίας HSt., in codice iota adscriptum deest.

ἀλήσιον· πᾶν τὸ ἀληλεσμένον
ἀλήστων· ἀληθαργήτων
ἀλητεύω· πλανητεύω
ἀλήτης· πλανήτης, πλανώμενος
55. Ἀλῆτις· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ **νῦν Ἐώρα λεγομένη. καὶ ἡμέρας ὄνομα,** ὡς Πλάτων ὁ Κωμικός
* ἀλητεύεσκον· ἐπλανῶντο
* ἀλητεύοντες· πλανώμενοι
ἄλητον· ἄλευρον
ἀλήτωρ· ἱερεύς
60. ἄλθα· θερμασία. ἢ θεραπεία
ἀλθαία· εἶδος βοτάνης
Ἀλθέα· Οἰνέως γυνή, **Μελεάγρου μήτηρ.**
ἀλθεῖναι· χαλεπῆναι
ἄλθετο· ὑγιάζετο, παρὰ τὴν **ἀλθαίαν**
65. ἀλθεύς· ἰατρός
ἀλθαίνει· αὔξει. θεραπεύει, **ὑγιαίνει. φάρμακον γὰρ ἄλθος**
ἀλί· ἅλατι
Ἀλί.· ἐν Πελοποννήσῳ τῶν **ἁλιέων χώρα**
ἀλία· ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες, **ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται**
70. * ἀλιαία· ἅλις
ἀλιάδας· μικρὰ σκαφίδια
* ἀλιδίως· ἱκανῶς, μετρίως
ἀλιαέες· ἄνεμοι, οἱ διὰ **θαλάσσης πνέοντες**
ἀλίαι κορῶναι· αἴθυιαι
75. Ἀλιακτήρ· τόπος, ἐν ᾧ **ἀθροίζονται οἱ Σικελοί**
ἀλ[ια]ίαν· ἐκκλησίαν. **Ταραντῖνοι**
* ἀλιάδων· ἐναλίων

SCR. 53. 54. 57. Homerus passim. 55. fr. inc. XV. 56. *μ* 330? 58. Crebro apud Hippocratem. 62. *I* 551. Eurip. Meleag. fr. 519. 64. *E* 417. 68. Archipp. Hercul. fr. VI com. vol. II 2 p. 718. 73. *δ* 361. 74. *ε* 66. 67. 77. 79. *Σ* 432.

ADNOT. 55. Cf. *Αἰώρα. κομικός* cod., em. Mus. ‚Sopingus pro *ἡμέρας* fortasse recte *Ἠριγόνης*. Ipse tentabam olim *ἑταίρας*' Meinek. Com. vol. II 2 p. 688. 56. Glossa genuina loco non suo comparet. *ἀλητεύσεσκον* cod., emendate (Mus.) Apoll. lex. p. 21, 24. 58. EM. 62, 19 Erotian. 64 *ἄλητον*, cod. *ἀλητόν*. Cf. Lobeck. Paralip. p. 353. •Fuit cum *ἀλήτων· ἀλεύρων* Rhinthonis ap. Athen. XI p. 500 F (Ahrens. dial. II p. 193) respici suspicarer. 59. Cf. 2947. 60. Prior explicatio ad *ΑΛΕΑ* pertinet. Vid. Lobeck. rhem. 258. 259. 62. *Ἀλθαία* corr. Albertus coll. schol. Hom. Il. *I* 551. 63. *ἀχθεῖναι· χαλεπαί*? ε an *ἀχθεσθῆναι*? 64. Apoll. lex. 22, 3. *π τὴν ἀλήθειαν* cod., em. Musurus. 66. *ἀλθός* cod., emendate EM. 63, 11. 68. *Ἀλική* falsa est neque ordini conveniens lectio Musuri, qui *unam* duntaxat literam in exitu vocis delevit. L. *Ἀλία* et cf. Steph. Byz. 73, 11. 69. *σκεῦος, ἐν ᾧ* EM. 63, 38. 70. Delevit Musurus. 71. *ἀλιάδες* temere Musurus, ut e Bekk. 376, 13 et Suida patet. 72. *ἀλιαίως* coni. Albertus, sed ne sic quidem ordini satisfactum est. Forsitan igitur sic continuanda sit gl. 2983 *ΑΛΙΑΣ: πρασιάς πλινθείας ἀλιδίως ἱκανῶς μετρίως*; nam *ἀλίας* i. q. *ἅλις* significari ap. Hipponactem tradunt Herodianus EM. 63, 18 et Johann. *τον. παραγγ.* p. 38, 14. *ἅλις*, quod in editis est, Musurus addiderat. 73. *πεσόντες* cod., emendate Apoll. lex. 22, 20 et EM. 63, 39, ubi male *ἀλιάδες· ἔναλοι κτλ.* 74. *ἀλίαι κόρωνον* cod., em. Musurus. Cf. *ἐνάλιαι κορῶναι*. 75. Cf. 2740. 41 et Ahrens dial. Dor. p. 92. 137 n. Portentosum vocabulum *λαικάτη* in inscr. ap. Taylor. Demosth. p. 227 Rsk. fefellit Schneiderum in lex. Gr. vol. II. Huc retraho: *Ταραντῖνοι*. 76. Fallitur Lobeck. Parall. I p. 320. Ordo, ut vidit Sopingus, postulat *ἀλίαν* vere Doricum, quo de cf. schol. Arat. p. 34 ab Ahrente l. l. p. 137 n. 8 appositum. Huic adde exempla quae B. Hasius in HSt. col. 1463 D e marmoribus collegit et Hesychii ipsius glossas vitiose scriptas *λοῖα· ἐκκλησία* et *λαιάν· ἐκκλησίαν* h. e. *ἀλίαν*. 77. Cave *ἀλιαδῶν* scribas cum Abreschio in Misc. Obss. V. 1. p. 88 et Ellendtio in lex. Soph. I p. 68; est enim Glossa Homerica per errorem reiterata e gl. 2979.

* ἁλίαν· θαλαττίαν
* ἁλιάων· τῶν ἐναλίων θεῶν
80. * ἁλιάκευτοι· ἄσημοι. ἀδέσποτοι. ἄναρχοι
ἁλιάποδα· τὸν κέπφον, ἢ θαλάττιον ὄρνιν.....
Ἁλίαρτος· πόλις Βοιωτίας
ἀλίας· πρασιάς. πλινθείας
ἀλίαστος· [ἄτιμος.] ἀνέκκλιτος. ἀμετάτρεπτος. ἀνελλιπής. ἀχώριστος
85. * —α λιάσθη· ἀπῴχετο
* ἁλιβάπτοις· πορφυροῖς. [ὄρνιν. Ἀχαιός, καὶ ἀλ.μάς]
* ἀλίβας· νεκρός. ἢ βροῦχος. ἢ ποταμός. ἢ ὄρος.
* ἀλίβαντες· οἱ νεκροί. διὰ τὸ ξηροὶ εἶναι, καὶ οἷον ὑγρασίαν τινὰ μὴ ἔχειν
ἀλιβδύει· ἀφανίζει
90. ἀλιβδῦσαι· ἀφανίσαι
ἁλίβροχον· θαλάσσῃ βρεχόμενον
ἀλίγκιον· ὅμοιον
ἀλίγκιον· καλόν, ἀγαθόν
ἀλιδνεφεῖ· ἀλουργεῖ
95. ἅλιε· ἥλιε
ἀλιετρόν· ἁμαρτωλόν
ἁλιεύς· ὁ ὁρμιευτής
* ἀλίζειν· ἀλείφεσθαι
ἄλιζα· ἡ λεύκη τῶν δένδρων. Μακεδόνες
3000. Ἀλιζῶνες· ἔθνος Παφλαγονίας
ἀλίζωνος· ἰσθμός, παρὰ τὸ ἁλί διεζῶσθαι. [καὶ ἔθνος βαρβαρικόν]
ἁλίζονται· ἀθροίζονται
* ἁλιεῦσι· θαλαττουργοῖς. ἢ ἰχθυοθηρευταῖς

SCR. 82. *B* 503. 84. *B* 797. 85. *δ* 838. 86. Nauck Trag. Gr. p. 588 fr. 53. Bergk P. L. G. p. 730 et p. 658, cuius coniecturam *ἀλίβαπτος* non intellego. 87. Hippon. fr. 102 p. 610 Bgk. Sophocl. fr. 900 Nck. 92. *θ* 174. 95. Timotheus fr. 11 p. 1004. 97. c. g. Sophocl. fr. 112 p. 123. Cf. Iacobi com. dict. ind. p. 157. 3000. *B* 856. 3. *ω* 419.

ADNOT. 79. Apoll. lex. 21, 28. 80. *ἀδιόπευτοι* Kusterus sagaciter. *ἄσιμοι* cod., *ἄσημοι* Mus., *ἀσήμαντοι* Kusterus. 81. Lemma corruptum. Coni. *ἀλιᾶν ἀδαγόν· κέπφον.* — *κεμφὸν* cod., em. Salmasius, postquam accentum mutavit Musurus. Hinc, opinor, aberrarunt ad gl. 2986 verba *ὄρνιν. Ἀχαιός [καὶ ἀλ.μάς.]* 83. Cf. 2972. 84. ‚Supra *ἄλαστα· ἄτιμα.*' Alb. — *ἀνέγκλητος* cod., Heinsii emendationem perfecit Albertus. *ἀνέγκλιστος* Apoll. lex. p. 24, 6. 85. *ἀλιάσθη* cod., *οὐκ ἀπῴχετο* inepte Tittmann Zonar. c. 167. Emendavi errorem natum ex *δ* 838 *παρὰ κληῖδα λιάσθη.* Cf. Buttm. lexil. I p. 73. 86. Cf. 2981. *ἀλίβαπτον — ἀλκμάν* minus feliciter coni. Musurus, cum lectionem codicis *ἀλιβάπτοις· πορφυρᾶν* integerrima EM. 63, 45 scriptura a me recepta mirum quantum confirmet. In *ἀλ.μάς* mihi nihil aliud inesse videtur, quam *ἀλιβάς*, ut diversa prosodia notetur in EM. 63, 41 etiam obvia. *Ἀλκαῖος* pro *Ἀχαιός* coni. Urlichsius probante Bergkio PLG p. 730. 87. Lemma mihi *ἀλίβας* [*καὶ ἀλιβάς* ex margine] fuisse videtur. Cf. gl. praecedentem. Pro *βροῦχος* conicio *βρῦτος*, qua de significatione cf. Lobeck Aglaoph. p. 878. De fluvio ap. inferos cf. EM. 650, 33 Bekk. 376, 21. Eustath. 1679, 32. *Ὄρος* qui in *ὄξος* mutatum iverunt ope EM. 63, 51 Orion. 30, 14 Choerob. p. 1315 Bekk., all. refutantur ab ipso Hesychio s. v. *Ἀλύβας*, qua de cf. scite disputantem Ellendtium lex. Soph. I p. 68 sq. 88. Post *ἔχειν* Musurus *ἢ* (immo *ἤγουν*) *λιβάδα* addidit, quod in editionibus vulgatum reieci. 89. *ἀλιβατεῖ* cod., em. Heinsius. 90. Lobeck ad Soph. Ai. p. 347. 92. *ἀλιγγύϊον* cod. *ἀλίγγιον* C. 171 *ἄλιγγον* C. 319, error lexicographo imputandus a Musuro castigatus. Cf. Apoll. lex. 21, 14. 94. Lobeck. Path. El. p. 100. Idem in Paralip. p. 225 corrigit *ἀλιδνεφεῖ* pro *ἀλιδνοφεῖ*. 97. *ὁρμητευτής* cod., em. Musurus. 98. Caput glossae deesse videtur atque coni. *ψαλίζειν*, nisi *ἀλίζειν* i. q. *κονίσαι*, *ἀλείφεσθαι*. 99. *τὸ δένδρον* Guyetus. 3000. *Παφλαγωνίας* cod., em. Musurus. 1. *ἀλίζονος* cod., *ἀλίζωνος* Mus. *ἀλίζεσθαι* cod., emendate codex Va EM. 64, 4. 2. *ἀλίζωνται* ut ordini consuleret coni. Vossius. 3. *ἰχθυρευταῖς* cod. Ald. Phav., *ἰχθυευταῖς* Mus., em. Kusterus.

ἀλίη· κάπρος. Μακεδόνες

ιη

* ἀλήιος· ἀνελλιπὴς βοσκήματος

5\. * ἀλίησι· θαλαττίαις

ἀλιήμαθον· παρὰ τὸν ἅλα καὶ τὴν ἄμαθον

ἀλικάκκαβα· ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός. καὶ πύας εἶδος

Ἀλικαύων· ὁ Ποσειδῶν. Σώφρων

ἀλικίανες· θαλασσομιγεῖς

10\. ἀλικίνος· δυνατός

ἀλικός· ἀλικοὶ καλοῦνται οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέρη τῆς Πελοποννήσου

ἀλικύρκης· φύλλα μήκωνος μετὰ ὄρους λειανθέντα. ἢ ὑπότριμμα ἐκ πλειόνων κρεῶν

ἄλιμα· θαλάσσια

ἀλιμενότητα·.... λιμένα μὴ ἔχοντα

15\. * ἀλισμοῖς καὶ ἀλιμοῖς· βοτάναις δενδροειδέσι παρὰ θάλασσαν. ἢ ξηροῖς τόποις

ἄλιμον· [παρα] πλησίον θαλάσσης γινομένη

ἀλιμυρηέντων· εἰς θάλασσαν ῥεόντων, ἢ εἰς θάλασσαν τελευτώντων

ἄλιν· ἠλίθιον. μάταιον. κενόν. ἐλαφρόν

ἀλῖναι· ἐπαλεῖψαι

20\. ἀλινδήθρας· κυλίστρας. λέγουσι δὲ καὶ ἐξαλίσαι, τὸν ἵππον κυλίσαι

ἀλίνδηται· κυλίηται

ἀλινδόν· δρόμον......

ἀλίνειν· ἀλείφειν

ἀλινοί· ἐπαφρόδιτοι

25\. ἀλινόν· ἀμυδρόν. Κρῆτες

ἄλιντος· ἅμιλλα

SCR. 5. Σ 86. 14. Xenoph. Hell. IV 8, 7. 15. Ierem. XVII 6. 17. Φ 190. 20. Ar. Nub. 32.

ADNOT. 4. Cf. 2931. Reiecit Musurus. 5. ἀλίησι cod., ἀλίῃσι Musurus, em. Alb. 6. Λίημος (Lobeck. Paralip. p. 398) et λιαμάθῳ conferri iussit Vossius. Forsitan poetae alicuius fuerit θῖναλιήμαθον quas literarum compagines quomodo solverent incerti haerebant grammatici. 7. ἀλικκάκαβα cod., em. Salmasius. 9. ἀλικραεῖς corrigit Lobeck. Paralipp. p. 222, cui favet Dionys. Eustathii 1559, 50 p. 7 Meier. 10. ἀλεκινὸς ὁ δυνατός C. 212 Suidas Zonaras; corrigunt ἄλκιμος, vereor ut recte. 11. Pausan. ap. Eustath. 286, 29 p. 18 Meier. 12. ἀλικύρκη — ὄξους coni. Mus., qui pro λιανθέντα correxit λειανθέντα. Possis etiam ὀροῦ. 14. ἀλιμενωτῆ cod., ἀλιμένωτα Musurus qui exitum vocis una cum lectione supra scripta delevit. ἀλιμένοντι — ἔχοντι C. 63. 171. 212 ἀλιμενώτης· τόπος λιμένα μὴ ἔχων Suidas. Emendavi et τόπον subintellego. 15. ἀλέμοις C. 171, ἀλίμοις καὶ ἀλίμοις coni. Bielius. Fortasse tamen ἀλισμοῖς καὶ e margine est, ut supra gl. 2987 καὶ ἀλιβάς. παρὰ cod. C. 63. Mus., ἐπὶ Aldus. 16. ἄλιμον παραπλήσιον θαλάσσης γινομένη cod., θαλάσσῃ γινόμενον Mus. Sed nil mutandum nisi spiritus glossae ope Bekk. 376, 23. Supple βοτάνη. 17. ἀλιμυρέοντων cod., emendate Apoll. lex. 23, 10 et Musurus. 18. ἄλιν cod., ἄλιον coni. Musurus invito ordine. Lego ΔΑΛΙΝ coll. Hes. δαλίς· μωρός. κελιόν cod., κενόν Mus. 19. Lobeck. Path. El. p. 21 comparat ‚linere'. Cf. ἀλεῖναι ἀλίνειν ἐπαλεῖψαι. 20. ἀλινδέθρας cod., em. Mus. Cf. EM. 64, 13 Va. 21. ἀλίνδεται· κυλίκιται διατρίβει CDresd. (h. e. κυλίηται). Hinc ἀλίνδηται· κυλίηται pro ἀλινδεῖται· κυλίεται (cod.) scripsi favente literarum serie. 22. ἄλινδον· δρόμον ἁρμάτων EM. 64, 22 Lobeck. rhem. p. 147. 23. Cf. 2319. ἀλινεῖν cod., em. Ellendt Lex. Soph. p. 69. Lobeck. rhem. p. 123. 238. 25. ἀλιννόν cod. Ald., ἀλινόν dudum Musurus, ordine postulante. 26. Cf. 3022. ἀλινδεῖσθαι· ἁμιλλᾶσθαι καὶ συγκλείεσθαι (l. συγκυλίεσθαι) EM. 64, 21 λίνδεσθαι· ἁμιλλᾶσθαι Hesych., ubi ἀλίνδεσθαι corr. Pierso ad Moer. p. 52 Lobeck. Path. El. p. 28 n. ψαλίττεται· ἁμιλλᾶται Hesych.

ἀλιοβόλη· σύνοδος ἡλίου ἅμα. Λάκωνες

ἁλίοιο· θαλαττίου

ἅλιον· θαλάσσιον. ἢ μάταιον. ἢ ἄκαρπον. συνῃρημένως ἀπὸ τοῦ ἀλήϊον, ὅ ἐστι ἄσιτον, ἄσπορον

30. ἅλιον βέλος· μάταιον. ἄπρακτον

ἀλιπαρῆ· αὐχμηρά

ἁλίπεδα· τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία

ἁλίπλοα· τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Κόμανος δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ἁλὸς ἐπιπλεόμενα, τουτέστιν ὑποβρύχια, οἷς ἐπιπολάζει ἡ θάλασσα

ἁλίπλοια· τῇ θαλάσσῃ πλευσόμενα

35. ἁλιπόρφυρα· ἁλουργῆ, τουτέστιν ἐκ θαλασσίας πορφύρας

ἅλιρ· ὀξύβαφον

ἁλιρρόθους· κύματα θαλάσσης

ἅλις· ἱκανῶς, πληρεστάτως, αὔταρκες. ἔστι καὶ μετρίως. ὡς Εὐριπίδης Ἀλκήστιδι

ἀλισαῖα· ἰσχυρά

40. ΑΛΙCΑC· κονίσας. κυλίσας. καταλαβών. συναθροίσας, συναγαγών

ἄλισβη· ἀπάτη

* ἀλισγημάτων· τῆς μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσιῶν

* ἀλισγηθῇ· συνεστιαθῇ

* ἀλισγοῦντες· μολύνοντες, μιαίνοντες

45. ἀλισθείσης· ἀθροισθείσης

ἅλις δρυός· παροιμία ἐπὶ τῶν πληρωθέντων φαύλου τινός, καὶ ἐπιποθούντων τῶν ἡμέρων, σίτου καὶ οἴνου

ἀλισθένειν· ἀσθενεῖν

ἁλισθέντες· συναθροισθέντες

ἁλισθείς· συναθροισθείς

50. Ἀλίσιον· πόλις

SCR. 28. *Λ* 538. 30. *E* 18. 31. Soph. El. 451. 33. *M* 26. 35. *ς* 306. 37. Aesch. Pers. 335. 38. v. 928. 42. Act. Apost. XV 20. 48. Daniel I 8. 50. *B* 617.

ADNOT. 27. Non expedio, cum ambiguum sit, utrum ἅλιος et ἀβολεῖν an, quod equidem suspicor, insit ἀλίζεσθαι et βέλα. Cf. ἀκροβέλαι. 28. Apoll. lex. 21, 27. 29. αὐτὸ τοῦ cod., em. Musurus. 31. ἀλιπαρῆ· ἀχμηρά cod., ἀλίπηρα· αὐχμηρά EM. 64, 42 aeolice, quod verum videtur, siquidem ἀλέπιδα, cui in C. 171 explicatio non additur, e gl. 2941 natum est. ἀλιπαρῆ· ἀχμηράν Zonar. c. 126 et Musurus, αὐχμηράν Palmerius cum Suida Eustathio p. 787, 50. 871, 32 Pharor. Schol. La. Sophocl. El. 451 ubi haec leguntur: ἀλιπαρῆ τρίχα· ἀντὶ τοῦ αὐχμηράν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι λιπαρῆ ὅ ἐστιν, ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἱκέτιν τρίχα. E loco hoc Sophocleo sumptam hanc glossam esse, postquam Heinsius affirmavit, receperunt lectionem ἀλιπαρῆ patrocinante Hesychio Th. Johnso Anglus GHermannus Ellendtius in Lex. Soph. I p. 69. 70 EHoffmannus in Zeitsch. f. österreich. Gymn. 1854 fasc. VII p. 634, repudiarunt Brunckius Erfurdtius Schaeferus melet. crit. p. 129 Passowius in lex. s. v. Wunderus de schol. auct. p. 34 GWolffius de schol. Laurent. p. 34 Richterus de Aeschyli Sophoclis Euripidis interpr. Gr. 29 Schneidewinus p. 77. Cf. et Didymea p. 92. 33. Apoll. lex. 23, 7. Arcad. 42, 11. 35. Apoll. lex. 23, 30. 36. Cf. αἶρ. 37. ἀλιρρώθους cod. Ald., ἀλιρρόθους Mus. ἀλιρρόθιον· κῦμα θαλάσσης Bekk. 376, 26 Suid. 38. Apoll. lex. 24, 17. πλήρεστον — Ἀλκίστιδι cod., πλῆρες καὶ Mus. ἀρκούντως, πληρεστάτως. ἱκανῶς, ἕως τούτου C. 171, ἱκανῶς, ἀρκετῶς, αὐτάρκως CDresd. — Cf. Schol. Eurip. Alc. 928 vol. V p. 537 ed. Matth. Didym. p. 110. 39. Forte ἀλκαῖα· ἰσχυρά, vel ἀλκαία· ἡ οὐρά. 40. A themate ἀλίω Lob. rhem. p. 205. 43. ἀλισγήθη· συνεστιάθη cod. Mus., ἀλιγγίθη· συνιστιάθη et ἀλισγήθη· ἐμολύνθη: ἢ συνεστιάθη:— C. 171. Dresd., ἀλισγηθῇ Bekk. 377, 4 C. 63. 212 (qui etiam ἀλιγισθῇ). Cf. Sturz dial. Alexandr. p. 145. Lob. rhem. p. 250. 44. ἀλισγόντες cod., ἀλίσγοντες Mus., ἀλισγοῦντες Sopingus. 46. Cf. Editores Gottingens. ad. Zenob. II 40 vol. I p. 43 et Gregor. Cypr. Leyd. I 39 vol. II p. 59. 47. ἀλυσθαίνειν Albertus. 50. Ἀλείσιον Albertus, possis etiam Ἀλήσιον.

ἁλίσκει· νικᾷ
ἁλισκόμεθα· καταλαμβανόμεθα
[ἀλληλούϊα· αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤγουν τὸν κύριον]
* ἁλισίμικτα· ἠλισμένα
ἁλισκόμενοι· κρατούμενοι
ἁλίσκονται· κρατοῦνται. λαμβάνονται. φονεύονται
Ἅλισκος· ὄνομα παγκρατιαστοῦ
ἄλισον· χρυσοῦν ποτήριον περιφερές
ἁλίσπαρτον· τὸ ἁλὶ κατεσπαρμένον χωρίον, καὶ ἄλευρον........
. αλίστατος· σοφώτατος
ἁλιστία· ἀναπέπλησται
ἀλίστρα· παραποτάμιον ἀμμῶδες χωρίον
ἁλιτενές· παράλιον. ταπεινόν
ἀλιτήμων· ἁμαρτωλός
* ἀλιτημένον· ἡμαρμένον
* ἀλιτέσθαι· ἁμαρτάνειν
ἀλιτήριος· ἁμαρτωλός. πλανήτης. θανάτου αἴτιος καὶ ἔνοχος
ἀλίτης· ἁμαρτωλός. [ξένος
ἀλιτόβριος· ἐκ πλάνης τρεφόμενος]
* ἀλίτομαι· τιμῶ
* ἀλιτρόν· ἁμαρτωλόν, ἄδικον
* ἀλιτροῖς· ἁμαρτωλοῖς. κατὰ συναίρεσιν ἀλιτήριος καὶ ἀλιτρός
ἀλιτόκαρπον· ματαιότεχνον
[ἀλιτροσύνη· ἁμαρτία. καὶ] ἀλιτρία Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν λέγει
ἀλιτραί· οἱ ἄδικα δικάζοντες
ἀλιτρίας· ἁμαρτωλούς
ἀλίφατα· ἄλφιτα, ἢ ἄλευρα

SCR. 52. Aeschyl. Myrmid. fr. 135, 5 p. 34 Nck. 56. Proverb. Sal. XXVIII 12. 58. e. g. Λ 773. 60. Eur. Cycl. 314. 64. Ω 157. 66. δ 378. (70. Ω 570.) 71. Ad Theocr. X 17 refert EM. 65, 16 ubi tamen exemplum omissum est in DVbP.

ADNOT. 51. Bekk. 377, 3. C. 171. Suid. — ἐκφεύγει Cyrillus. 52. Malim ἀλισκόμεσθα: vid. SCR. 53. Resecuit Musurus. 54. Corrigunt ἀλίμικτα, ἀλίσμικτα, ἀλίσμηκτα. 56. ἀλίσκοιντο· λαμβάνοιντο κρατοῖντο C. 171. 58. ἀλισό (litera erasa) χρυσον cod., ἀλισόχρυσον Mus., ἀλισίχρυσον Aldus. ἄλεισον latere vidit Albertus quem fugit Bentleium etiam ἀλείσιον χρυσοῦν emendasse. Expressi Fixii emendationem ad HSt. col. 1485 B. 59. ἀλικτὸν ἐπαρμένον cod. Mus., emendate Et. Gud. 35, 45 Ammon. p. 11 EM. 65, 12 Bekk. 383, 27 unde de lacuna constat. 60. λαλίστατος corr. Ruhnken. epist. crit. 2 p. 15. Λαλίστατον· κατὰ λόγον σοφόν Hes. 61. Num ἄλισται i. e. ἤλισται ab ἀλίζω coacervo? Cf. σαλιᾷ ἀρκεῖ Hes. ἀλίττοντες· ἀρκοῦντες C. 171. 62. ἀμῶδες cod., em. Mus. ἀλιστρία cod. Mus. ἀλίστρα em. HSt. coll. Poll. α 183. 64. Apoll. lex. 22, 26. 65. ἡμαρμένον cod., ἡμαρτημένον Mus., debebat ἡμαρτηκότα, nisi latet aliud quid reconditius. 66. ἀλίτεσθαι cod. 67. ἱερόσυλος addit CDr. 68. Cf. Apoll. lex. 22, 28. In ξένος respicit ad ἀλήτης. Deinde male corrigunt ἀλιτρόβιος et ἀλιτόβιος. Mihi non glossa tradi singularis, sed continuari videtur praecedentis explicatio ξένος, ἀλητόβιος, κτλ. vel ξένος καὶ ἀλήτης βίος ὁ ἐκ πλ. τρ., coll. Herod. III 52. 70. ἀλίτωμαι· μὴ τιμῶ (ἀτιμῶ ?) Heinsius ex Ω 570. 73. EM. 65, 15. Epicum redolet ἠλιτόκαρπον. 74. ἀλιτρία· ἀντὶ τοῦ ἁμαρτία Ἀριστοφάνης Bekk. 377, 6 Suidas ex Acharn. 907. Αἰχμαλώτησιν cod., em. Mus. Vid. Ellendt. Lex. Soph. I p. 72. 75. ἀλιτραί cod., ἀλιτροί Musurus quod typotheta non animadvertit. ἀλιτροδίκαι quam ἀλιτρῆς agnoscere mavult Fixius. At ordo ἀλιτρίαι flagitat a casu recto ἀλιτρίας linguae legibus convenientissimo. Hoc igitur repono. 76. Ambiguum ἀλιτρίας dicat *peccatrices* ab ἡ ἀλίτρια an peccatores a recto casu ὁ ἀλιτρίας. 77. Adversus Ruhnkenium moneo legendum esse ἀλήφατα (EM. 73, 21) ad exemplum Homerici μυληφάτου fictum. Non crediderim enim h. l. latere glossam Graecobarbarum ἈΛΛΗΦΤΑ ἤ ἐστὶ φαρίνα δελ ζίου, quam e cod. Regio 1047 affert Ducang. col. 54.

Ἀλίφηρα· κώμη Θρᾴκης
ἀλίφαλος· γένος δρυός
80. * ἀλιφιλεῖς· πτωχοί
ἀλιφθερῶσαι· ἀφανίσαι, ἀπολέσαι
ἀλιφροσύνη· ἱκανὴ φρόνησις
ἄλιψ· πέτρα
ἀλίων· ἀλιφαέων. ἀλιέων
85. ἀλιῶσαι· ματαιῶσαι, μάταιον ἡγήσασθαι
ἄλκα· ἄλυκα
ἀλκαία· κέρκος. οὐρά, ἡ τοῦ λέοντος
ἀλκαῖον· ὅπλον ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. Ἐρατοσθένης δὲ ὄνομα εἶναί τινος ἀνθρώπου κωμῳδουμένου
ἄλκαρ· ἀλέξημα, βοήθημα
90. ἀλκή· δύναμις, ἰσχύς. ἡ ἀλέξησις. ἢ μάχη. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι
ἀλκί· τῇ ἀλκί, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡ ἄλξ. ὡς ἡ σάρξ.....
ἄλκιμος· μάχιμος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, θρασύς
* ἀλκίδι· δυνάμει
ἀλκιμώτατον· γενναῖον, ἰσχυρότατον
95. ἀλκμαῖος· νεανίσκος
ἀλκμαρές· ἄλκιμον
Ἀλκμέωνα· τὸν Ἀλκμᾶνα
* Ἀλκεῖδαι· θεοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις
[. . . . . . . Ἀ]θήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμέωνος τοῦ κατὰ Θησέα
3100. ἀλκτῆρα· βοηθόν, ἢ βοηθοῦντα
ἀλκτήριον· ἀμυντήριον
ἀλκυονίδες· ἡμέραι τινὲς τὸν ἀριθμὸν ιδ' γαληναί, ἐν αἷς νοσσεύει ἡ ἀλκυών

SCR. 85. ε 104. 86. N 707. 87. λέξις κωμική. 88. Eupolis Com. II 1 p. 540 Aristoph. vol. II 2 p. 1030. 89. Δ 823. 90. ν. 106. 91. E 299. 97. Vid. ADNOT. 3100. Σ 100. 2. Cf. Bekk. l. l.

ADNOT. 78. Immo Ἀρκαδίας. Cf. Steph. Byz. 75, 11, ubi Ἀλίφειρα libri, Ἀλίφηρα Meinekius. 79. ἀλίφλοιος corrigenti Palmerio accedit Meinekius in Comic. II 1 p. 428 coll. Theophr. HP. VIII 8 schol. Theocr. IX 19. ? Ἀλίφειρα et ἀλίφελλος? 80. Non expedio. 81. Koen. Greg. Cor. p. 342 Lobeck Soph. Ai. p. 346 Ahrens ad Sophr. fr. 63 in Dial. II p. 472. 83. ‚Toup. Em. T. IV 183 dirimit ἁ λίψ (Vide λίψ), alii probabilius cum aeque obscuro ἠλίβατος comparant.' Lob. Parall. I p. 289. 84. ἀλιαίων cod., ἀλιέων Musurus, ac possit huc pertinere ἀλιῶς· ἀντὶ τοῦ ἀλιέως Φερεκράτης in Bekk. 383, 30. ἀλιφαέων vero, quod Albertus caput articuli fuisse suspicatur, in ἀλιφλοίων mutandum ad ἀλιῶν (sc. δρυῶν) pertinet. 85. Apollon. lex. 23, 21. 86. ἄλκα· (sic) ῥώμη ἀνδρία C. Dr nihil ad rem. αὔκαν· ἀλκήν inverso h. l. ordine poni arbitratur Kusterus. Corrigo ὦλκα· αὔλακα ex Il. N 707. 87. Lob. Parall. p. 307. Didym. p. 71. 88. ἀλκαῖον pro ἀλκεόν (cod.) corr. Meinekius, et pro ἀνθρώπου idem κιθαρῳδοῦ in hist. crit. p. 248 sq. coll. Schol. Arist. Thesm. 162 Hes. Ἐξηκεσταλκίδης. Cf. Bergk Com. Att. reliq. p. 374. 89. Cf. Apoll. lex. 22, 12. ἀλέξιμα cod., em. Musurus. 90. Αἰσχύνην cod., em. Mus. Cf. 583. 91. σαρκί, ἀλκί addit Apoll. lex. Hom. 24, 4. Hinc igitur avulsa gl. 3093. 93. Cf. Schol. A ad E 299, unde possis ἄλκιδι. Sed vid. 3091. 95. Sic et C. 171. ἀλκμαίων· ἰσχυρῶν κτλ. Bekk. 376, 28. ἀκμαῖος coni. HSt. 96. Method. EM. 66, 22 ἀλκμάρες (ἀλκμᾶρες?) Lobeck Proll. 269. 270. 97. Haud templandum. Respicit Antiphanem Comicum Vol. III p. 106, ubi de hac forma nominis legitima copiose disputat Meinekius. Adde Fixium ad HSt. col. 1503 C. D. 98. Ἀλκεῖδαι· θ. τ. π. Λ. [καὶ Ἀλκμαιωνίδαι Ἀ] θήνησιν Musurus, cui etiam Ἀλκμέωνος pro Ἀλκέωνος debetur. Cf. Lobeck. Aglaoph. II p. 1234, E Gerhard Mythol. p. 124, et gl. 3103. 99. Ex parte verum vidisse Musurum patet ex Harpocr. 12, 19 Bekk. 378, 11 Ἀλκμαιωνίδαι· γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν ἀπὸ Ἀλκμάνος. 3102. ἀλκυωνίδες cod, em. Kusterus. Pro ιδ' cave ια' scribas secundum Simonidem in Bekk. 377, 26; ιδ' enim agnoscit Pausanias Atticista Eustathii 776, 32 p. 18 Meier.

* ἀλκίων· εἶδος ὀρνέου. καὶ δῆμός τις
ἀλκυόνιον· βοτάνη τις
ἀλλά· κἄν. ἢ ἐπὶ τάδε
ἀλλὰ καὶ ὥς· ἀλλὰ καὶ ὅμως
ἀλλαγήν· ἀμοιβήν
* ἀλλὰ κακῶς· μεθ' ὕβρεως
* ἀλλ' ἄνα· ἀλλ' ἀνάστηθι
ἄλλαγμα· ὁ βαπτιζόμενος
ἀλλὰ δή· ἀλλ' ὅμως. δυσχεραίνοντος δὲ ἡ λέξις μὴ ὅτι οὐχί
ἀλλάθαρον· ἁλμυρόν. Κρῆτες
ἀλλαμπᾶν· τὸν ἥλιον. οἱ δὲ ἐπιχειρίδιον δαίμονα
ἀλλανῆς· ἀσφαλής. Λάκωνες
ἀλλ' ἄναξ· ἐξόδιον κιθαρῳδοῦ τὸ καθαπάδον καὶ τὸ νῦν
ἀλλάξ· ἐνηλλαγμένως
* ἀλᾶται· πλανᾶται
ἀλλὰ τὰ μέν· ἀλλ' ὅσα μέν
ἀλλά τε· ἀλλὰ δή
ἀλλ' ἄχρι· ἔξεστιν. ἀντὶ τοῦ ἔστω. Μένανδρος
ἀλλάων· ἄλλων
ἄλλεγον· συνέλλεγον
ἀλλ' ἕνεκα· ἀλλὰ χάριν
ἀλλέξαι· ἀναλέξαι, συλλέξαι
ἀλλεπάλληλοι· συνεχεῖς
* ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἄλλο δή σοί τι ἐρῶ
ἄλλῃ· ἀλλαχοῦ
ἀλληγορούμενον· τροπολογούμενον. φυσιολογούμενον
ἀλληγορία· ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα
ἀλληκτὶ πράσσει τι· ἄνευ κλήρου
ἄληκτον· ἀκατάπαυστον
* ἀλλήλησι κέχυνται· ἀλλήλαις ἐπιβαίνουσιν
ἀλληλοδωδόται· ἀλληλοβόροι, ἀλληλοφάγοι
ἀλληλέγγυον· ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις

SCR. 4. Hippocr. morb. mul. 2, 67 p. 666, 50. 5. Eupolis vol. II 1 p. 447 fr. III. 6. *Λ* 116. 8. *Λ* 25. 9. *Ζ* 331. 10. ‚Empedocl. p. 27 ed. Peyron., ubi cod. ἔλλαξ' Fix. 18. *Π* 60. 19. *Β* 754. 20. Vid. ADNOT. 21. Cf. ἀλιάων. 22. *Ψ* 253. 24. *Φ* 321. 26. *Δ* 304. 28. Galat. 4, 24. 31. *Β* 452. 32. *Ε* 141 (χ 389).

ADNOT. 3. ἀλκαίων C. Dr. ἀλκυών Albertus. De verbis καὶ δῆμός τις adversus Pauckerum de Sophocle medici herois sacerdote I p. 37 n. (Dorpat. 1850) disputans ANauckius in Philol. V p. 689 coniecturam ipse proponit haud quaquam probabilem Ἀλή — δῆμός τις. Coniungenda enim haec sunt cum gl. 3098 *ΑΛΚΙΔΑΙ*, a qua et *ΑΛΚΙΑ* (Steph. Byz. 408, 13) et *ΑΛΚΙΑΔΑΙ* perparum differunt. Ceterum neque Ἀλκῖδαι liberum est a mendi suspicione, in quo eponymos Lacedaemoniorum deos latere persuasum habeo. 4. 5. τίς, ἀλλὰ κἂν cod., em. Mus. 5. ἀλλὰ γάρ· ἀντὶ (ἐπὶ Kuster) τοῦ δὲ Bekk. 377, 8. 6. 7. 8. ὅμως ἀλλά. ἥν. ἀμοιβήν. ἀλλὰ cod., em. Mus. 10. Cf. Philol. III p. 452. ἄλλαγμα· εἰσαγωγή C. 171 Zonar. 13. ἀλλάμπαν Mus. Cf. supra ἀλλαμπάν. ἐπιχώριον coni. Guyetus. 14. ἀλλανής Mus. Est i. q. ἀπλανής Ahrens. Dial. II p. 102. 15. Vid. Zenob. V 99. ἀλλάναξ, ἐξώδιον κιθαρωτοῦ cod., em. Mus., κιθαρῳδικὸν τὸ κατεπαδόμενον καὶ τὸ νῦν Abresch. καθάπερ καὶ τό· νῦν (δὲ θεοὶ μάκαρες) Kusterus. 16. Cf. παραλλάξ. 17. ἀλλᾶται cum Phav. Vossius. 19. ἀλλά γε GKoen ad Greg. Cor. p. 88, quocum faciunt C. 171 EM. ἀλλ' ἄγετε. 20. ἀλλὰ χρή· ἀντὶ τοῦ ἔστω Bekk. 376, 30. τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ μάλα id. 378, 26. Suid. ἀλλὰ χρὴ κἄξεστιν coni. Meinek. Menandr. fr. CCCXXII vol. IV p. 302. 25. ἀλλεπάλληλα· συνεχεῖς cod., συνεχῆ Mus., emendate C. Dr. Zon. 126. 28. Eadem C. Dr. 29. Eadem C. Dr. 33. ἀλληλεδωταί HSt., alii aliud coniecerunt. F. ἀλληλοδορπίδαι. 34. Sic C. Dr. 171 Bekk. 376, 2. Vid. Ducang. col. 53.

ἀλλήλοις· ἀλλήλαις
ἀλληλοισιν· ἀλλήλοις
ἀλληλούια· αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤγουν τὸν κύριον
ἀλληλουχία· ἀλλήλους διαδέχεσθαι καὶ συνέχειν καὶ συγκροτεῖν
π
ἄλλην· λάχανον, Ἰταλοί. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρκοῦντος προκό, ἐξ οὗ αὐλαντόπολις
* ἀλληλούϊα· αἶνος τῷ ὄντι θεῷ. αἰνεῖτε τὸν κύριον
* ἀλληλάξαι· ἀλλήλους ἐλάσαι
* ἀλληλίζεσθαι· τὸ ἀλλήλους ἐπιχειρίσαι
* ἀλλήλων ἰθυνομένων· ἐπ' ἀλλήλων εἰς ὀρθὸν ἀκοντιζόντων
* ἀλληλοῦχα· τὰ ἀντιπεπλεγμένα
ἀλλῆσαι· ἀναστρέψαι
ἄλλη συνωρίς· ἄλλη κατάστασις
* ἀλληλίζειν· ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν
ἄλλικα· χλαμύδα, πορφύραν
ἀλλογ(νο)εῖν· μὴ ἐπιγινώσκειν
ἀλλογνώσας· ἀγνοήσας
* ἀλλόδημα· ἀπόδημα
(*) ἀλλοειδής· ἀλλοφανής
* ἄλλον ἐρῶτα· ἀνέκρινεν
* ἀλλίκα· χλαμύδα. ἐμπόρπημα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου
* ἀλλ' ἦει· ἀλλὰ πορεύου
* ἀλλίξ· χιτὼν χειριδωτός, παρὰ Εὐφορίωνι
ἀλλογνώτων· ξείνων
ἀλλοδαπός· ξένος, ἀπ' ἄλλου τόπου· Δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος, ἤγουν ὁ τόπος
ἀλλοθρόους· ἀλλοφώνους
* ἀλλόμος· τυφλός
ἀλλοίωσις· ἄλλος ἐξ ἄλλου γενόμενος, μετασυσχηματίζεσθαι

SCR. 43. Z 3. 48. Cf. 3154. 50. Herod. I 85. 52. *N* 194. 54. Callimach. fr. CXLVIIII. 56. fr. CXII p. 137 Meinek. 57. β 366. 58. Π 550. 59. α 183.

ADNOT. 34. 35. πίστις ἀλλήλοις ἀλλήλαις cod. Mus. Alb., emendavi. ἡ ἀλλήλαις Haackianae error. 37. om. Mus. 38. ἀλληλούχια cod., em. Mus. διαδέχθαι cod., διαδεδέχθαι Mus., διαδέχεσθαι Tafel, omittunt C. Dr. 63. 171. Suid. Zonar. c. 126: sed ἀληλοῦχος et ἀλλοῦχος· διάδοχος C. 171 porrigit. Vid. Ducang. col. 54 s. v. ἀλληλοκληρονομία.
λ
39. Ἴτα cod., em. Musurus. Idem φαρκοῦντος προκοπτοῦ ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης alucinatus est, unde in Ducang. col. 1666 receptum φαρκοῦς. Possis: Ἰταλοί. ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης. [καὶ (sc. ἄδδην) ἐπὶ τοῦ ἀρκοῦντος πρὸς κόπον ‚ἄδην ἐλάσαι' (e gl. 3141 coll. T 423)]. 40. Gloss. apocalyps. in cod. Coisl. CCXLIV p. 127 Tischendorf. 41. ἀλληλελάξαι in glossa Dorica Albertus. An κύριον. ἀλαλάξατε? — Ceterum hanc inter et praecedentem glossam in codice leguntur |gl. 3164 — gl. 3177|, quas meo iure transposui. 42. ἀλλήλοις ἐπιχειρῆσαι HSt. 43. θυνομένων cod., em. Mus. Quantopere totus hic locus in archetypo turbatus fuerit, videre est e C. 171 fol. 25b ἀλληλοπρόσαλλον· ἐπαλλήλως ἰθύνοντα. 44. ἀλλήλουχε Mus. 45. H. e. ἀελλῆσαι. 46. ἀλλησίνωρις cod. 47. ἀλλήλους περαίνειν Bekk. 383, 5. Hinc nata mihi emendatio ἄλλους καὶ ἄλλους λέγειν. 48. πορφυρᾶν cod., emendate EM. 68, 34. Avulsae hinc gl. 3151. 6. 49. ἀλλογεῖν cod., em. HSt. 51. ὑπόδημα cod., em. Ruhnkenius. 52. Genuina lexis ex Apoll. lex. 23, 23 ἀλλοειδέα· ἀλλοφανῆ suo loco non legitur. 53. ἀνάκρινε coni. Fritzsch. Ar. Ran. p. 328. 54. In glossis hinc sequentibus usque ad 3178 literarum ordo non modo folii unius transpositione interruptus videtur, sed plurimis etiam interpolatoris additamentis confunditur. ἀλλῆκα Musurus. Deinde χλαμύδος || Ἀλληλοχείρους (sic) ἀλλ' ἦει cod., ut nos exarandum curavimus Musurus locum constituit; sed placet Fixii emendatio: οἱ δὲ πορφυρίδα. || Ἄλλικος· χλαμύδος ἀλληλοχείρου. || Ἀλλ' ἦει. 55. Forte ἀλλ' ἴθι vel ἀλλ' ἴκου. 56. αλλίξ cod., ἄλλιξ Mus. 57—59. Genuinae sunt glossae ex Apoll. lex. 22, 16. 24, 16. 22, 22 transscriptae. 59. ἀλλοφόνους cod., em. Mus. 60. Confunduntur ἀλλόθροος et ‚ἀλλήθωρος h. e. ‚luscus' ἑτερόφθαλμος, λειπόφθαλμος' Ducang. col. 53 Leake Researches in Greece p. 296. 61. ἀλλοιοῦται — μετασυσχηματίζεται coni. Mus., μετασχηματίζεται Bruno. Coaluerunt ἀλλοίωσις et ἀλλοιοῦσθαι· — μετασχηματίζεσθαι EM. 69, 6.

* ἄλλοθεν· ἀλλαχόθεν
ἀλλόκοτα· ἀκατάλληλα. ἐναντία. ἀκατάστατα. ἀλλοφυῆ. ἐξηλλαγμένα. ἰδιόκοτα, ἔξαλλον
* ἄλλο· ἀλλοῖον
65. * ἄλλον μέν κε· ἄλλον δή τινα
* ἀλλ' ὁ μέν· ὁ μὲν ἄλλος
* ἀλλ' οἱ μέν· οἱ μὲν ἄλλοι
* ἄλλοις· τοῖς ἄλλοις
* ἀλλοπρόσαλλος· εὐμετάβλητος......
70. * ἀλλοπροσάλλους· εὐμεταβλήτους
* ἀλλότριος φῶς· πολέμιός τις ἀνήρ
* ἄλλοι μέν ῥα· ἄλλοι μὲν δή
* ἀλλοίῳ ἐπ' ἄλλῳ
* ἄλλυδις ἄλλος· ἀλλαχοῦ ἄλλος
75. * ἀλλοίους· ἀλλοιοφανεῖς
* ἀλλοφρονέοντα· παραφρονέοντα. ἀλληγοροῦντα
* ἀλλόφυλος· ἐξ ἄλλου γένους, μὴ ἔχων φυλήν
ἀλλοπειρίους· ἀλλοφύλους
ἀλλοπρόσαλλε· ἄλλοτε ἄλλῳ φίλε
80. * ἄλλος ὁδίτης· ἀλλόφυλος
ἀλλότριος· πολέμιος. ξένος
* ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.....
* ἄλλο τί· ἐν ἐρωτήσει Ἀττικοί
ἀλλοτροπῆσαι· μεταθεῖναι
85. * ἄλλο τόσον· ἀντὶ τοῦ ὅλον σῶμα
ἀλλόφασις· θόρυβος ταραχώδης
ἀλλοφάσσειν·............ ἑτεροφρονεῖν. ἢ οὐχ ὑποφέρειν βάρος
* ἄλλοφον· μὴ ἔχουσαν λόφον. Λόφος εἰς ὕψος τῆς περικεφαλαίας ἐπανάστημα καλεῖται
ἀλλοφάτοις· ὑπ' ἄλλου πεφατισμένοις, ἢ ἀνῃρημένοις

SCR. (67. *B* 1. ?) 71. *E* 214. 72. *B* 1. 74. *Λ* 486. 76. *Ψ* 698. 79. *E* 889. 80. *φ* 274. 81. *E* 214. 85. *X* 322. *Ψ* 451. 87. Hippocrates. 88. *K* 258 ubi ἄλοφον Aristarchus.

ADNOT. 63. Cf. Erotian. p. 80. — ἐξ ἄλλων cod., em. Bekk. 378, 31 Coray Heliodor. p. 146. 65. κεν Musurus. 69. ἄλλο πρὸς ἄλλο cod., emendate C. 171 qui ἀ(συ)νάρμοστος addit et Mus. 70. ἄλλο πρὸς ἄλλους cod. et C. Dr., ubi εὐαρμόστους additur. 73. Glossam non tractamus, sed interpretationis ad 3169 pertinentis particulam sic redintegrandam e Bekk. 378, 29 ἄλλως ἐπ' ἄλλῳ τινὶ μεταστρεφόμενος. 74. ἄλλου διάλλος cod., em. Mus. 75. Malim ἀλλοῖος· ἀλλοιοφανής cum Suida ex Hom. Odyss. π 181. 76. Explicationes mihi ad ἀλλοφάσσοντα pertinere videntur coll. Galen. expl. p. 424. Ceterum ἀλοφρονέοντα· παρα φρονοῦντα, ut cod. et Mus., etiam C. 171 fol. 27. 78. ἀλλοπατρίους Voss., ἀλλοτριους Alb.; videtur glossa ad exemplum Homerici ταλαπείριος conformata aut hinc detorta esse. 79. Apoll. lex. 22, 17. 81. Apollon. 24, 13. 82. Sic Gregor. Cypr. Leyd. I 38 vol. II p. 59. Cf. Editt. Gotting. ad Diogen. prov. I 63 p. 190, unde etiam de lacuna constat. 83. τί ἢ C. 63. 84. ἀλλοιοτροπεῖ· τρέπεται ποικίλως Galen. explan. p. 422. 85. Cf. Lehrs Arist. p. 44. Hinc emendabimus C. 171 ἀλκάρ· σῶμα. 86. Eadem Bekk. 386, 8. 87. Cf. 3176. — ἑτεροχροεῖν παρορᾶν recte Bekk. 368, 9, οὐχ ὑποφέρειν βάρος id. 368, 9. ἀλλοφάσσοντες· ἀπορούμενοι καὶ τεθορυβημένοι, ὥς φησι Βακχεῖος. Ξενόκριτος δὲ ὁ Κῷός φησι παρὰ τοῖς Ἴωσι λέγεσθαι τὸ ἀλλοφάσσειν ἐπὶ τοῦ τῆς διανοίας παραφόρου κτλ. Erotian. p. 38. ἀλλοφάσσοντες (ἀλλοφράσοντες D)· παραπαίοντες παραφρονοῦντες Galen. p. 424 ἀλλοφάσσειν (ἀλλοφάμειν Vb) θορυβεῖσθαι, ἀλλαχοῦ τὰ φάη (h. e. oculos) περιφέρειν EM. 69, 2. Alteram significationem illustrat Lobeck. rhem. p. 105 (Phrynich. p. 607). Sed altera per errorem nata est e loco Homerico κ 169 βῆν δὲ κατ ΑΛΛΟΦΑΔΕΙΑ φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν, ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ, μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. Coaluerunt autem hae glossae, cum scriba, ni fallor, similitudine soni ἑτεροχροεῖν, explicationis ad ἀλλοφάσσειν pertinentis, et ἑτεροῤῥοπεῖν s. ἑτεροφορεῖσθαι deciperetur. 88. ἄλοφον coni. Musurus. — ἐπανάστεα cod., ἐπάνωθεν Mus. 89. ἀλλοπεφατισμένοις cod., ἄλλων πεφ. Bekk. 386, 11: ἄλλου πεφ. Mus.

90. *ἀλλοφέρμονες· ἀλλαχοῦ τραφέντες*
ἄλλυδις ἄλλῃ· μεταλλαγὴ ἄλλου ἐπ' ἄλλο. ἀλλαχῇ
ἀλλύει· ἀναλύει
ἄλλως· ματαίως, ὡς ἔτυχεν. ἢ ἀλλοίως. ἢ μάτην
ἄλλως ἂν φράζεσθε σαωσέμεν
ἑτέρως δὲ βουλεύσασθε σῶσαι τὸν ἡνίοχον ἡμῶν
ἄλλως τε· μάλιστα. καὶ κατ' ἄλλον τρόπον
95. *ἅλμα· πήδημα. καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἐμβρύου μεταβατικὴ κίνησις, παρ' Ἱπποκράτει*
ἁλμάδες· κολυμβάδες ἐλαῖαι. καὶ ἐκ σινάπιος γογγυλίδες
ἁλματύραι· τὰ παραθαλάσσια χωρία
ἅλμη· ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός
* *ἅλμενος· ἀλλόμενος*
3200. *ἀλμήτην· ἀδάμαστον*
ἁλμυρὰ δάκρυα· χαλεπά. πικρά
* *ἀλμεῖον· ἀνδρεῖον*
ἁλμυρίδες· αἰγιαλοί. καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλον
ἁλμυρόν· ἁλικόν
5. *ἄλξ· πῆχυς, Ἀθαμάνων*
ἀλξίας· πράξεις, καὶ ἐκλήψεις
* *ἄλξεων· τειχέων*
* *ἀλογεῖται· μωραίνει*
* *ἀλογηθῆναι· μωρανθῆναι*
10. * *ἀλογήσας· καταφρονήσας, ὀλιγωρήσας*
* *ἀλογία· παρακοή*
* *ἀλογήσει· ἀφροντιστήσει. λόγον οὐχ ἕξει*
* *ἀλογήσαντες· καταφρονήσαντες*
* *ἀλογίσαντες· τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες*
15. * *ἀλόγιστος· παράφρων*
* *ἄλογος· μωρός*
ἀλογί(ου) δίκη· ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων

SCR. 93. *T* 401. 95. Hippocr. de alim. 382, 45. 96. Aristoph. *Γῆρᾳ* fr. V p. 997 *Νήσοις* fr. VIII p. 1111. 99. *O* 571. 3201. Theocr. 23, 34. 3. Aristoph. *Γῆρᾳ* fr. VIII p. 997. 4. Eurip. Tro. 1 Menand. fr. I vol. IV p. 174. 7. Eur. Tro. 946 Phoen. 1012. 9. 2 Macc. 12, 24. (10. Herod. III 125). 12. *O* 162. (13. Herod. VIII 46).

ADNOT. 90. *ἀλλοφέρβονες* cod., em. Mus. 91. *ἄλλυδις. μεταλλαγή.* || *ἄλλη ἄλλου. ἐπ' ἄλλου ἀλλαχῇ* cod., em. Musurus. *ἄλλυδις· μεταλλαγή*) Bekk. 385, 12 codice seque vitioso usus. 93. *φράζεσθαι σαῶσαι μέν — βουλεύσασθαι* cod., em. Mus. De *ἄλλως· ματαίως* cf. Ahrens. Dial. I p. 57 n. 95. *ἐμβρύου — Ἱπποκράτη* cod., em. Mus. 96. *ἐλαῖαι. κολ.* C. 63, *ἐλάαι κολ.* EM. 69, 7. *καὶ ἐκ συνάπιος* cod., *καὶ αἱ ἐκ σινάπιος* Mus. 97. *ἁλματῆραι* coni. Mus., latet aliud quid. 98. Vid. Append. proverb. I 22. 3200. *ἀδμήτην* em. Sopingus. 2. *ἀκνεῖαι· ἀνδρεῖαι* C. 171 fol. 21 *ἀλκεῖον· ἀνδρεῖον* C. *ἀλεκινὸς* 319 *ἀλεμεῖον· ἀνδρεῖον* et *ἀλεμίον* C. 212, *ἀλέμιον* C. 63. Corrigunt *ἄλκιμον*. Possis *Ἀλμίων· ἀνδρὸς ὄνομα.* 3. *ἐξέβαλλον* probabiliter Vossius. Cf. Lobeck. Proll. 273 n. 45 Bergk in Com. vol. II 2 p. 997 sq. Boeckh. C. I. n. 103 vol. I p. 142ᵃ. 4. *ἀλυκόν* Bekk. 383, 21, sed vid. Lobeck. Phrynich. p. 210. 5. *ἄλαξ* cod., *ἄλξ* ordo postulabat. Pro *ΠΗΧΥC* probabilis Vossii coniectura est *ΠΙCΧΥC*. 6. *ἐπάλξεις* coni. Salmasius. *ἐκλήψεις* quid sit nescio. 7. Glossa truncata Euripidea *ἐξ ἐπάλξεων* (Tro. 946) quam vide suo loco. 9. Vide SCR. 11. 12. 13. 16 agnoscit quidem CDr. literarum ordine servato, sed 3212 Homerica est Iliad. *O* 162 respiciens, 3213 cum 3214 arctissime coniuncta orthographicos Byzantiorum hominum canones sapit. 12. *οὐκ ἕξει* cod., em. Mus. 17. *ἀλογί, δίκην ἣν* cod., em. Mus. ex EM. 70, 34. (Append. prov. I 23 p. 383 ed. Gotting.) Cf. Meier et Schoemann. *Attisch. Process.* p. 363, 5.

* ἀλογχεῖν· Ἀλόγχους μιμεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἔθνος Θρᾳκῶν
* ἄλογχον· δόρυ. τὸ ἀσίδηρον
ἄλογα· ἄῤῥητα. Σοφοκλῆς Θυέστῃ
ἀλόη· πόας εἶδος, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς
* ἀλλοιᾷ· μεταποιεῖ
ἀλοία· ἔτυπτεν. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης πατραλοίας
ἀλοία· ἀττικῶς. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγεται
ἀλοῖεν· ληφθεῖεν
ἀλοίημεν· ληφθείημεν
ἁλοῖεν ἄν· ληφθεῖεν ἄν
οἱ
ἄλοιμα· χρίσμα τειχων. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ
ἀλοιταί· κοιναὶ ἁμαρτωλαὶ ποιναί
ἀλοιτήεσσαν· κοινήν. ἄνανδρον. [φονέα [χρῆσις
ἀλοιφή· πιμελή. ὅ ἐστι λίπος. [ἢ ἁμαρτωλόν
ἄλοι· πηλοί
* ἁλόθεν· ἐκ τῆς θαλάσσης
ἄλοκας· αὔλακας. διόδους. βοθύνους. ἢ γλυφὰς δέλτου
* ἀλοᾷ· τύπτει
ἀλόκοτα· ψευδῆ. ἐξηλλαγμένα
ἀλόντα· κλαπέντα. διαπεσόντα
ἁλλομένου· ἀεὶ ῥέοντος, ἢ βλύζοντος
ἄλοξ· αὖλαξ
ἀλοπεύει· ἀνιχνεύει

SCR. 20. fr. 242 p. 149 Nck. 23. *I* 568. 27. Aesch. Ag. 325. 28. fr. 67 p. 115 ubi coni. *τυχόν* pro *τοίχων*. 38. Ev. Ioann. IV 14.

ADNOT. 18. Alberto dubium non est, quin *Dolonchos* intellegat Thraciae populum. Coni. *ἀλογεῖν· ἀλόγους* (sic cod., *ἀλόγχους* Mus.) *μιμεῖσθαι*, h. e. *bruta*. 19. *λογχόν*
δ
cod., *ἄλογχον* Mus. — *ἄλογχον· δόρυ τὸ σιδήριον Θρακικῶς* (sed *τὸ σι Θρ* DVb.) EM. 70, 36. *ἄλογχον* quod non legitur nisi e coniectura Meinekii in Chaeremon. fr. 10 p. 609 Nck. vereor ne *δίλογχον* sit e Cratini *Θρᾴτταις* fr. XII p. 66 petitum. 20. Bekk. 385,
στ
16. *Θυέ* cod., em. Mus. 22. L. *ἀλλοιοῖ*. 23. 24. Concinnius Apoll. 21, 15 et Bekk. 384, 8 *ἀλοία· ἔτυπτεν, ἀφ᾽ οὗ καὶ πατραλοίας ἀττικῶς ὁ πατροτύπτης*. (23. *ἀλλοία* cod.
ε,
Mus. 24. *ἀλλοία* — λ cod. *ἀλλοιᾷ* Mus.) 25. *ληφθοῖεν* cod., em. Mus. 26. *ἀλλοίημεν* cod., em. Mus. 27. *ἀλλοῖεν* cod., em. Mus. 28. *ἀλοίματα· χρίσματα Σ.*, male Mus. *ἀλοιμός· τὸ τῶν τοίχων χρίσμα* Bekk. 386, 9 *ἀλοιμός· τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Σοφοκλῆς ,Μαριεὺς ἀλοιμός'. κτλ.* EM. 69, 42 ex Oro. Cf. Theognost. canon. 347. Hinc *ἀλοιμός* restituunt Fixius ad HSt. col. 1571 A Bergkius Zeitsch. f. AW. 1855 p. 108 coll. Aristot. mirab. auscult. 41. 29. *ποιναί* cod., *πόρναι* Mus. Forte *ἀλ. κ. : ἁμ. κοιναί. ἀλοῖται* (sic) — *καὶ ἀδικίαι* EM. 69, 51. Cf. Lobeck. Proll. p. 385. 30. Sic cod., *φονέα ἢ χρῆσις* coni. Musurus. Sed verba inclusa omnia ex margine esse perspexit NSchowius in epist. ad Heynium p. 25. 26. Totus igitur locus cum DHeinsio sic legendus est: *ἀλοιτήεσσαν· κοινήν, ἄνανδρον* (immo *α* | *κητώεσσαν· κοίλην εὔυδρον*) *ἀλοιτόν· φονέα ἢ ἁμαρτωλόν* (EM. 69, 48) *ἀλοιφή· πιμελή, ὅ ἐστι λίπος. χρίσις.* (Apoll. lex. 23, 14). 32. 33. Sic cod., nisi quod *ἄλλοθεν* praebet; *ἄλλῃ πῃ ἁλός, ἄλλοθεν κτλ.* coni. Musurus qui antea lectionem codicis signo ╪ notaverat. Ego dispescui et *ἁλόθεν* scripsi. Relicuorum correctio incerta; possis *ἰλυῖ· πηλῷ*, vel *ἄλλοι· ἤλεοί* vel *ἄλλυι· πήλυϊ*. An *ἀλοιτηλοί*? 34. *αἰδοῦς βωμοὺς* cod., emendate EM. 70, 37. 35. 36. *ἀλλοιᾷ* et *ἀλλόκοτα* Musurus; sed in his locis scriptura codicis textui restituenda erat, eamque divinaverat Vossius. 40. *ΜΑΤΕΥΕΙ* HTollius, *κλοπεύει* Lobeck. parerg. 591, *δολοπεύει* ego.

Ἀλόπη· πόλις ἐν Ἄργει. καὶ κρήνη ἐν Ἐλευσῖνι, ἥτις Φιλότης ἐκαλεῖτο

ἄλοπον· ἀλέπιστον......

ἀλοκίζειν· ἀροτριᾶν

ἀλορόα· ἄρουρα, καὶ γεωργία παρὰ θάλασσαν

Ἄλος· πόλις ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ

ἁλός· τῆς θαλάσσης. ὡς τό·
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλός

ἁλός· ἅλατος

ἁλὸς ἄχνη· θαλάσσης ἀφρός

ἁλὸς θείοιο· ἐντίμου. τῆς θείκῆς κινουμένης θαλάσσης

ἁλοσύδνης· τῆς θαλάσσης [ὕδωρ]

ἀλοσύνα· ἡδονή

ἁλὸς χνόον· χνοῦν τὸ λεπτότατόν φησι· τοιοῦτος δὲ ὁ ἀφρός, ἀέρος τὸ πλεῖστον καὶ πνεύματος μᾶλλον ἤπερ ὕδατος ἔχον. ἢ τὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀφρόν

ἄλουα· κῆποι

ἁλουργά· τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφυρά. Κύπριοι

* ἀλοῦνται· κρατοῦνται. πηδῶσιν

ἁλουργίς· πορφυροῦν

ἁλουργίδες· πορφυρίδες

ἁλούς· πιασθείς, ληφθείς

ἁλοῦσα· ληφθεῖσα. χειρωθεῖσα

ἀλουσία· τὸ μὴ λούεσθαι. καὶ ἀλουτεῖν ὁμοίως

ἀλ[λ]όφυζον· ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν

ἀλόχευτον· ἀγέννητον

ἄλοχος· εὐνή. γαμετή

[ἄλοχος· δόρυ ἀσίδηρον]

ἀλόχου· γυναικὸς γαμετῆς

ἀλόχῳ· γυναικὶ γαμετῇ

ἀλόω· πλανῶ

ΑΛΟΩΝ· πλανῶν. καὶ τύπτων

ἀλπαλαῖον· ἀγαπητόν

SCR. 41. *Β* 682. 42. Aristoph. Lysistr. 738. 43. Aristoph. Vespp. 846. 45. *Β* 682. 46. *Α* 359. 49. *Ι* 214. 50. *δ* 404. 52. *ς* 226. 55. Sapient. V 21. 56. Antiphan. fr. 93 vol. III p. 159. 60. Cf. Iacobi com. dict. ind. p. 163: *ἀλουτέειν* Hippocrates passim. 62. Glossa ni fallor sacra est. 65. *Α* 114. 67. *ε* 377.

ADNOT. 41. *Ἐλευσίνῃ* cod., em. Musurus. *ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ* Apoll. lex. 24, 21. De Alopes fonte et monumento sepulcrali in via Eleusinia cf. Hygin. fab. CLXXXVII Pausan. I 39, 3 Hesych. s. v. *Φιλώτ* Lobeck Aglaoph. p. 283 n.; de scriptura nominis Lobeck. Proll. p. 297. 42. EM. 70, 40. — *Ἀριστοφάνης* addunt Eudemus Bekk. 379, 20 Suidas. 43. Bekk. 385, 10 EM. 70, 37. — *Ἀριστοφάνης* addit Suidas. 45. *Πελοποννησιακῷ* cod., em. Palmerus. 47. *ἅλς* cod., *ἁλός* Albertus. 48. *ἁλοσαχνή* cod., emendate Bekk. 379, 21 et Musurus. 49. *ἀλοσθειοῖο* cod., em. Mus. Cf. Bekk. 384, 13 Lobeck Aglaoph. I p. 87. 50. *ὕδωρ* aut delendum aut rescribendum est *Ἡλιόδωρος* e Bekk. AG. 384, 1. Cf. Apoll. lex. 21, 22 Suid. Lobeck Proll. 235. 51. *ἀδοσύνα* Salmasius. Est gl. 1176 perperam scripta. 52. *ἁλοσχνόον· χοῦν* cod., em. Mus. 53. *κῆπος* coni. Albertus. Huc e gl. seq. *Κύπριοι* retrahit Ruhnkenius. 55. Lobeck. rhem. p. 39. 56. Conicio: *ἁλουργίδιον· ἁλουργίς πορφυροῦν (Ἀντιφάνης)* e Suida pro quibus in Bekk. 380, 14 *ἁλουργιαῖον· ἁλουργίς Ἀριστοφάνης* legimus. Vid. Lobeck. Phrynich. p. 185. 57. *ἁλουργυρίδες* cod., emendate C. 171 et Sopingus. 58. *συλληφθείς* C. 171. 60. Lob. Phryn. 507. 591. 61. Forte *ἀλόφυζον*. 63. *γυνή* recte Phavor. 64. *ἄλογχον* corr. Musurus. Vid. 3219. 65. Apoll. lex. 22, 5. 67. *ἀλοῶ* cod. Mus., emendavi. 68. Confundit ficticium *ἀλόων* et *ἀλοῶν* sive *ἀλοιῶν*. 69. Sic codex et Musurus, *ἀλπαλαιῶν· ἀγαπητῶν* Aldi typotheta. *ἀλπναῖον* coni. Is. Vossius coll. *ἐπαλπνος* et *ἄλπνιστος*.

70. ἄλσεα· τεμένη. οἱ κάθεδροι καὶ σύμφυτοι λιμένες, καὶ τόποι κατάδενδροι, πρὸς ἄλσιν καὶ αὔξησιν τῶν φυτῶν ὄντες ἐπιτήδειοι
* ἄλσος· σύνδενδρος τόπος
* ἆλσο· ὥρμησας
ἀλσείαν· πορείαν
ἀλσίνη· βοτάνης εἶδος
75. ἀλ..σιν ὕει· τοῦτο ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐθηνίας ἐτίθετο
ἀλτεῖ· ἀπορεῖ
ἀλτηρεία· ἀφὴ τῆς χειρός
* ἅλς, ἁλός· ἅλατος, θαλάσσης
ἆλτο· ἥλατο, ἐπήδησε
80. ἄλτο· πολύ. ἐλαφρόν
ἆλτο χαμᾶζε· ἐπήδησε χαμαί
ἀλτὸς καὶ ἀλτρός· μισθός
Ἀλύβας· ὄρος παρὰ Σοφοκλεῖ. ἡ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ λίμνη καὶ ἐν Τροίᾳ
Ἀλυβῆ· πόλις Τρωϊκή
85. ἄλυγος· ἄνευ μάστιγος
ἀλύδοιμον· πικρόν, παρὰ Σώφρονι
ἀλυδμαίνειν·..........
ἀλύειν· ἀπορεῖν. ἀπὸ (τοῦ) τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν. ὡς δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἀπορεῖν ἀπὸ τοῦ πόρον μὴ εὑρίσκειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ χαίρειν, καὶ διαχεῖσθαι
ἀλύζα· ἄλυπον
90. ΑΛΥΚΗ· ἐὰν μὲν τὸ ᾱ δασύνηται, ἡ θάλασσα. ἐὰν δὲ ψιλοῦται, λύκους μὴ ἔχουσα
* ἀλυκτάζει· κρύπτεται. φοβεῖται. ἀπορεῖ. λύσιν μὴ εὑρίσκει

SCR. 72. Π 754. 79. Homerus passim. 81. e. g. Γ 29. 83. fr. 900 p. 270 — ω 304. 84. Β 857. 88. σ 333. 91. Herod. IX 70.

ADNOT. 70. κάθυγροι coni. Musurus et habet C. 171. 72. ἆλσο, ὥρμησεν cod., ἆλτο, ὥρμησεν Mus., emendavi. 73. ἀδία et ἀλεία conferunt VVDD. Legendum vero ἀσέλγειαν· πορνείαν. 74. Cf. EM. 71, 2. ‚Ἀλσίνη a lucis ubi provenit denominata Plin. XXVII 8 Dioscor. Mat. II 224.' Lobeck Proll. p. 219. 75. ἀλσειινεύει cod., ἀλσινεύει Mus., ἄλασιν ὕει (ἀλλᾶσιν ὕει corrigunt) Suidas, ut ordo poscit. 76. ἀλύει recte Albertus. 78. ἅλσαλος cod., em. Mus. 80. 81. ἐπήδησε. || ἄλτο cod., ἐπήδησε ἆλτο Musurus. 81. ἀλτόν· τὸ πολύ Lobeck rhem. p. 74. Confundit ἄατον ἄητον (1523) et ἄλιον. 82. Λατρός corr. Salmasius coll. λάτριον· μίσθιον. 83. Cf. Ἄλιβας. — ἡ πόλις spectat ad Hom. ω 304 εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος quem ad locum Apoll. lex. 24, 18 Ἀλύβαντος· πόλεως ὄνομα, ἔστι δὲ Ἰταλίας. qua de caussa pro ἡ πόλις. οἱ δὲ λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ scripsi ἡ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ· οἱ δὲ λίμνη. — Λίμνη λέγεται ἐν Ὑπερβορέοις Bekk. 380, 9 coll. Hellanic. Steph. Byz. 79, 12. — καὶ ἐν Τροίᾳ errori debentur. 84. Sic cod., ἀλύβη Musurus ex Herodiani praeceptis ap. Arcad. 104, 8. Scribendum igitur Ἀλυβῆς, quo ducimur etiam Apoll. lex. 24, 20 Ἀλυβή· πόλις Τρωάδος· ‚τηλόθεν ἐξ Ἀλυβῆς'. Utramque glossam confundit EM. 70, 41 Ἀλύβας· ὄρος. οἱ δὲ λίμνην. εἶναι δὲ καὶ πόλιν Ἀλύβην. 86. ἀλύδοιμος ὁ ἰατρὸς (οἰκτρὸς cod. Havn.) προπαροξύνεται Arcad. 61, 23 ἀλύδοιμον etiam Theognost. in Cram. II p. 65, 5 ἀλύδιμος· ἡ οἰκουρός (corrigunt οἰκτρός) Suidas Zonaras. Itaque non ausim ἀνήδυμος reponere. Non pertinent huc ἀλύδαινος· ὁ κακὸς ἄνεμος Suid., quod ἀλύδενος (ἀλύδινος cod. K) Zonaras ἀλίδενος C. 212 scribunt. Vid. Lobeck. Proll. p. 165. ἀλύδιμος cod. Mus. 87. 88. In codice non sunt dispesta, neque a Musuro separata. ἀλύειν· ἀδημονεῖν, ἀπορεῖν coni. Albertus. 88. τοῦ add. Mus. Cf. Didym. p. 185. 270. De spiritu conf. Herodian. Il. prosod. Ω 12. 89. Forte ἀλύζει· λυπεῖται. Cf. Galen. p. 424. ἄλυζον· ἄλυπον Mus. 90. Eadem EM. 71, 26, ubi ἡ λυ Vb. ἡλυ꞉ D. ἡ λύκην P. ἀλύκη· (ἀλυκή Lobeck Proll. 332) ἀπορία μετὰ χάσμης Erotian. p. 48. Coni. ἡ λύσιν μὴ ἔχουσα. 91. κρύπτεται φοβεῖται ad ἠλασκάζειν pertinent.

ἀλυκόν· ἁλμυρόν. χλιαρόν. ψυχρόν. οἱ δὲ θερμόν
ἀλυκταίνειν· κλαίειν, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν
ἀλυκτεῖ· ὑλακτεῖ. Κρῆτες
95. * ἀλυκτοσύνη· ἀκοσμία
ἀλυκτήσας· ἀπειλήσας. θορυβήσας
* ἀλυκτρόν· εὔδινόν
* ἀλύνει· φύει
* ἄλυξαν· ἐξέφυγον
3300. * ἀλύξαι· ἐκκλῖναι, ἐκφυγεῖν
* ἀλύουσα· ἀδημονοῦσα. ἢ χαίρουσα. καὶ διαχεομένη
ἀλυκτοπέδη· δεσμοῦ εἶδος ἀναφεύκτου
ἄλυς· ἀπορία. πλάνος. βλάβη
ἀλυσθαίνει· ἀσθενεῖ, ἀνιᾶται
5. ἁλυσίδετος· ἁλύσει δεδεμένος
ἀλύσιον· τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον
ἀλυσιτελές· ἀσύμφορον, ἀνωφελές
ἀλυσκάζω· πλανῶμαι. ἐκκλίνω, ἐκφεύγω
ἀλυσκάζειν· ἀποδιδράσκειν
10. ἀλύσσοντες· ἀδημονοῦντες, ἢ δυσφοροῦντες. ἢ ἄγαν λυσσῶντες, καὶ ἐμμανῶς ἔχοντες
ἀλύσσειν· τρέμειν . . . .
ἄλυστον· στρυβλίον
ἀλυσπαθείῃ· κακοπαθείᾳ
ἀλυστάζουσα· ἀλύουσα
15. ἀλυσταίνειν· ἀσθενεῖν. ἀδυνατεῖν
ἀλύταται· παρατηρεῖ
* ἀλυστινόν· δεινόν

SCR. **92**. Aristoph. Babylon. fr. XIII vol. II 2 p. 976 Bgk. **99**. ψ 328. **3300**. Θ 243. **1**. *E* 352. **3**. Hippocrat. epist. 1271, 14. **4**. Hippocr. de morb. 480, 31. **6**. Menand. Carin. fr. III vol. IV p. 145. **7**. Hebr. XIII 17. **8**. *Z* 443. **9**. ρ 581 (Cratin. II 1 p. 99) **10**. *X* 70.

ADNOT. **92**. ἀλυκόν cod. Mus., correxi. ἀλύκιον· ψυχρὸν ἢ χλιαρόν. οἱ δὲ ἀλμυρὸν ἄλλοι θαλάσσιον. (θερμόν Vb) ἀλυκότερον δὲ τὸ θερμόν EM. 70, 42. Confundit noster ἀλυκόν et ἀλυκρόν. Vid. Lob. Proll. p. 345. **93**. ἀλυκτεῖν cod., accedunt EM. 71, 38 alii, sed recte ex ordine literarum restitutum a Vossio esse ἀλυκταίνειν apparet e Pselli versu apud Boissonad. Anecd. III p. 216 et Tittmann. Zonar. p. CXV ἀλυσθαίνειν· ἀδημονεῖν, τὸ κλαίειν ἀλυκταίνειν. **94**. Hyperthesin hanc agnoscit EM. 71, 33. **95**. Cf. ἀ..κτοσύνη. ἀλυκτοσύνη· ἔκκλισις Suidas. Latet aliud quid; cf. 3316. **97**. εὔδιηνόν coni. Mus. Possis ad ἀλυκότερον EM. 70, 43 referre, sed probabilius est ex ordine literarum ἄλυκτον· τὸ ἄφευκτον Suid. scriptum fuisse. **98**. ‚Incertum, quid sit.' HSt. **3302**. Lobeck. Proll. p. 34 n. 33. **3**. πλάνη λύπη rectius legitur in EM. 70, 44. βλάβη ad 3307 pertinuerit. **4**. ἀλυσθενεῖ cod. Mus., ἀλισθένειν Hes. supra; em. Heringa Obss. p. 171. ἀλυσθένειαν· ἀσθένειαν EM. 70, 45. ἀλυσθαίνεις· ἀδημονεῖς τρέμεις id. ἀλυσθαίνειν· (ἀλυσιαίνειν EM. ἀλυσταίνειν gl. 3315.) ἀδυνατεῖν (ἀσθενεῖν add. EM) Bekk. 385, 31. Cf. Psellum ad gl. 3293 laudatum. **5**. ἀλυσιδωτός e Suida Sopingus. **7**. ἀνοφηές cod., em. C. Dr. Mus. — βλαβερόν Cyrillus. **8**. ἀλυσκάζων· ἐκκλίνων Apoll. lex. 23, 1 Cyr. 171. De πλανῶμαι, quod agnoscunt etiam C. 63, 171, cf. disputantem GHermann. Orph. p. 90. Ad ἠλασκάζει et λυσκάζει Albertus nos remittit. **9**. τὸ φεύγειν EM. 71, 53. Confundit ἀλυσκάζειν et ἠλασκάζειν. **10**. ἀλυσόνες cod., emendate Apoll. lex. 23, 19 et Musurus. **11**. E lexico rhetorico Eustathii 1257, 38 supple πάλλειν, πηδᾶν, δυσφορεῖν, λύσιν μὴ εὑρίσκειν, μαίνεσθαι. **12**. στρυβλίον cod., τρυβλίον coni. Mus. Forte ἄλυσσον (sic Is. Voss.)· τρίβολον. **13**. δυσπαθείῃ em. Hemsterhuisius ex Hesychio ipso. **14**. EM. 71, 55. **15**. Cf. ἀλισθένειν et ἀλυσθαίνειν. **16**. ἀλύταται cod., ἀλυστᾶται coni. Musurus probante Fixio, qui παρατρεῖ suasit. Sed vide ne ἀλύταται h. e. ἀλύται· παρὰ Ἠλείοις..... scribendum sit. Alytarchae enim in ludis Olympiacis εὐκοσμίας ἄρχοντες vocabantur. **17**. ἀλύστινον coni. Mus. (ἀλύστηνον EM. 70, 46) ἀλυστηνόν Lobeck. Proll. 192 n. 3 absque suspicionis nota.

* ἄλυτον· χλιαρόν
ἄλυτον· ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Σοφοκλῆς Ἰνεῖ
ἀλυχά· ἀδημονία. ἀκηδία
ἀλυχήν· ἄσην. χάσμησιν
ἀλύω· ἀδημονῶ, ἀθυμῶ
ἄλφα· βοὸς κεφαλή. Φοίνικες
ἀλφάδιον· ἐχθρόν
ἀλφαδεῖ· εὑρίσκει. καὶ ἀλφαίνει
ἀλφαίει· τὸ αὐτὸ δηλοῖ
ἀλφεσίβοιαι· αἱ πολλὰς βόας εὑρίσκουσαι ἀπὸ ἕδνων
ἀλφεσίβοιαι· βόας ἀλφαίνουσαι
ἄλφη· τιμή. ὧν ἡ εὕρεσις
ἀλφησταί· ἄνθρωποι. βασιλεῖς, ἔντιμοι
ἀλφηστής· ἰχθύος εἶδος. καὶ ἔντιμος
* ἀλφεῖν· εὑρίσκειν. διδόναι
* Ἀλφειός· ποταμός, καὶ πόλις τῆς Ἤλιδος
* ἀλφισταί· ἀμείπται. ἔντιμοι
* ἀλφηστῆσι· τοῖς εὑρετικοῖς, καὶ συνετοῖς
* ἀλφιταμοιβοί· ἀλφιτοπῶλαι . . . .
ἀλφινία· ἡ λεύκη. Περραιβοί
ἄλφιτα· τὰ ἀπὸ νέας κριθῆς ἢ σίτου πεφυρμένα ἄλευρα
ἀλφιτόμαντις· ἀλφίτοις μαντευομένη
ἀλφίτων· στοά, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπωλεῖτο
ἀλφιτοσκόποι· ἀλφιτομάντεις

SCR. 19. Vid. ADNOT. 20. 21. Hippocr. vol. III p. 763 Khn. 25. Aristoph. Thesmoph. II fr. XIII vol. II 2 p. 1084 Menand. fr. III vol. IV p. 178. 27. 28. Σ 593. 30. Sophocl. Phil. 709. 31. Sophro fr. 22 p. 466. vol. II Ahrens. 33. Λ 592. 35. α 319. 36. Aristophanes passim. 40. Aristoph. Eccl. 682.

ADNOT. 17. 18. *δεινόν, ἄλυτον, χλ.* cod. Mus. Alb. Separavi. Voluit *ἀλυκρόν*. 19. *Ἰνοῖ* coni. Mus., *Αἰγεῖ* Blomfieldus *Οἰνεῖ* Dindorfius et Ellendtius Lex. Soph. I p. 90, *Ἴωνι* Nauckius fr. 298 p. 159 coniecerunt. 20. *ἄλυχα* cod., *ἀλυχά* Mus. — *ἀηδία* Foesius. 21. *ἀσὴν* cod., *ἄσην* Mus. Lobeck. Proll. 339. 22. 23. *ἀθυμῶ Φοίνικες. Ἄλφα. βοὸς κεφαλὴ* cod., em. Musurus. 23. Vid. Gesenii Monum. Phoen. p. 385 et Nicarchum Ammonii ap. Bekk. 381, 27. 24. Lectionis discrepantiam notari patet ex Hesychii glossa *ἀφάδιος· — λέγεται δὲ καὶ ἀνφάδιος*. Alioquin possis *Ἄλφα· βοὸς κεφαλή, ἀλφάδιον* [*ἐχθρόν*] ‚*ἀλφάδιον* enim ‚norma' a similitudine literae, quod idem *ἀλφάριον* dicitur.' Lob. Proll. p. 353. 25. 26. *ἀλφεῖν· ἀλφαδέειν* invenire *εὑρίσκειν* Ducangius col. 56 fortasse hinc recepit. *ἀλφαίνει* Bekk. 382, 8 Suidas *ἀλφαίνει· ζητεῖ ἢ εὑρίσκει ἔνθεν τιμαλφή* Bekk. 382, 6. Legendum igitur fere cum HSt. *ἀλφάνει· εὑρίσκει· καὶ ἀλφαίνει τὸ αὐτὸ δηλοῖ*. Non audiendus vero Tib. Hemsterhuisius *ἀλφάδδει* obtrudens Lacedaemoniis, licet assensum tulerit Valckenaerii ad Theocr. Adon. p. 289 C et Ahrentis in Dial. II p. 96. *Ἀλφάζειν* enim vox nihili, ex *ἀλλοφάζειν* depravata, eicienda e lexicis. 27. *ἀλφαιβοιαί* cod., emendate Cram. anecd. Oxx. I p. 79, 25 EM. 73, 4 Mus. 28. *ἀλφεσίβιοι, αἱ βίους* cod., em. Apoll. lex. 23, 32. 29. *ἀλφή· ἡ τιμή* EM. 73, 9. Deinde *ὠνή* HSt., nisi forte *ὧν ἡ εὕρεσις* (*Ἐπιχάρμου*) aberrarunt a gl. 3343. 30. *ἀφισταί* cod., em. Mus. *ἀλφησταὶ ἄνθρωποι. βασιλεῖς* priores editiones, *ἀλφησταί· ἄνθρωποι* scripsi ope EM. 72, 46. 31. *ἀλφηστὶς* cod., emendate Apollodorus EM. 72, 53 451, 1—3. 33. 34. 35. Aut spuriae sunt gl. 3333. 3334 aut *ἀλφιός, ἀλφισταί, ἀλφιστῆσι* scribendum erit. Verum ne sic quidem gl. 3337 *ἀλφινία* ordinem non confundet. 34. *ἀλφισταί· ἄμιπται* cod., *ἀλφισταί· ἀμείπται* Mus., *ἀλφησταί· ἄμιππαι* Dorvillus, Schowius *ἀλφησταί· ἀμείπται* Albertus. Ac recte habet *ἀμείπται*. 35. *ἀλφηστῆσι· ἐντίμοις, βασιλεῦσιν. οὕτως Ἡλιόδωρος* Apoll. lex. 23, 31. Bekk. 386, 17. Periit igitur apud nostrum Apollonii glossa. 36. Desunt nonnulla. Vid. Bekk. 386, 1. 37. *λευκὴ* cod., em. *Περρεβοί* cod., om. Bekk. 386, 18, em. Mus. Cf. Lobeck. Proll. p. 205. 38. *ἄλφιτον· τὸ — πεφυρμένον ἄλευρον* cod., emendate Suidas. 39. Lobeck. Aglaoph. II p. 815. 40. Sic et *ἐπωλεῖται* cod., *ἀλφίτων στοά· ἐν ᾗ — ἐπωλεῖτο* Mus. *ἀλφίτων* (*στῶν* Bekk.) *στοά* Bekk. 385, 32. Conicio ex ordine *ἀλφιτόπωλιν· στοάν, ἐν ᾗ κτλ.* 41. *ἀλφιτοσκόπαι* cod. Mus. Alb., em. HSt.

ἀλφιτόχρως· λευκή, πολιά, ὡς ἄλφιτα
* *ἄλφι*· τοῦτο ἀπότρωκτόν ἐστιν
* *ἀλφίτου ἀκτή*· τὸ βέλτιστον καὶ κράτιστον τοῦ ἀλφίτου
45. *ἄλφοι*· εὗροι
* *ἀλφούς*· λευκούς . . . . .
ἀλφός· λευκή τις...... ἐν τῷ σώματι
* *ἀλοιφή*· χρίσις
* *Ἀλφαῖος*· μάθησις ζωῆς
50. *ἀλχηρὴς ὕπνος*· ἀηδής, οὐκ ἔχων χαράς
* *ἀλφή*· ἡ τιμή. καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον
ἀλῶ· ληφθῶ. πιασθῶ
ἀλῶα· ἑορτὴ Ἀθήνησιν.....
ἀλωάς· τὰς ἅλως. ἀλωνίας
55. * *ἀλωή*· ἡ ἅλως. καὶ ἀμπελόφυτος χώρα. καὶ ἡ σιτοφόρος. καὶ ὁ κῆπος. καὶ τὰ σύμφυτα τῶν χωρίων, ἢ ἄρουρα
* *ἀλωήν*· τὴν ἅλω
ἀλώβητον· ἀβλαβές. . . . . .
* *ἀλώσσεσοι*· παράδεισοι
ἀλωῆς· ἀλωνίας. ἀμπελοφύτου
60. *ἀλώμεθα*· πλανώμεθα
ἀλώμενος· πλανώμενος
ἀλῶναι· ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν. συνδεθῆναι, ληφθῆναι
ἀλωνάκη· ἀνάλωμα. Χαλκιδεῖς
ἀλώνητος......τοὺς.. ἅλας λαμβάνοντες οἱ Θρᾶκες, ἀνδράποδα ἐδίδοσαν. οἱ δὲ εὔωνος, ὀλίγου ἄξιος
65. *ἀλωνίζουσα*· ἐν ἅλωσι διάγουσα
* *ἀλώς*· κρατηθείς
ἀλωπέκεως· ἄμπελος οὕτω καλουμένη, καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς οἶνος
Ἀλωπεκῆ· δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς

SCR. 42. Aristoph. Telmiss. fr. X vol. II p. 1161. 44. *Λ* 630. 45. *ο* 453. 49. Act. Apost. I 13. 54. *Ε* 499. 59. *λ* 193. 60. Aeschyl. Choeph. 124. 62. e. g. Soph. Phil. 1325. 1426.

ADNOT. 42. Lobeck. rhem. 325. — *ὡς ἄλφιτα* e gl. seq. huc retraxi. 43. *ἀλφιτοῦται*· *ἀπότρωκτός ἐστιν, ὡς ἄλφιτα* cod., *ἄλφι*· *τοῦτο ἀπότρωκτός ἐστιν, ὡς ἄλφιτα* Mus., iniuria a Schowio in epist. p. 27 et suppl. p. 61 castigatus, cuius vestigia premens *ἀπότρωκτον* correxit Heinsius. *Ἄλφι*· *τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότρωκτον, ὅ φασι πρῶτον εὑρεῖν Ἐπίχαρμον* Bekk. 381, 1 Suidas. Ceterum hanc glossam e margine esse manifestum est e 3329 quacum arctissime cohaeret, modo fingamus utrumque sic scriptam fuisse: *ἀλφή*· *τιμή. ἄλφι*· *τοῦτο ἀπότρωκτόν ἐστιν, ὧν ἡ εὕρεσις Ἐπιχάρμου.* 44. 45. Apollon. lex. 23, 4. 21, 25. *ἀφίτου* cod. Mus., em. Salmas. 46. *ἢ λευκάς* (l. *λεύκας*; Plat. Tim. 85 A) addit Bekk. 381, 4 Suid. C. 63. 47. *λεκήτις* cod., *λευκή τις* Mus., *λευκότης* Heins., *λευκή τις παραλλαγὴ ἐν* correxi e Bekk. 386, 13. 49. *ἀλφαίοις* cod., *ἀλφαισις* Mus. *Ἀλφαῖος* cod. Coisl. CCXXIV Gloss. in Act. Apost. in Tischend. Anecd. p. 124. 50. [*Ἀ*]*λχηρὴς* Sopingus coll. EM. 181, 15. Vid. Lobeck Proll. p. 268. 52. *ἀλῶ*· *πιασθῇ* C. Dresd. 171. 63, recte coll. Aeschyl. Sept. 239, nisi mavis * *ἀλώω* e *Λ* 405 et *σ* 265. 53. *ἀλωά* cod., *ἀλῶα* Mus. *ἀγροικική* addit EM. 73, 56. Vide Pausan. Atticist. ap. Eustath. 772, 26 p. 19 ed. Meier. (55. Apoll. lex. 23, 16.) 57. *ἀμώμητον* (*ἄμωμον* Bekk. 381, 9 C. 63) addit C. Dresd. *ἀσινὴς ἀνύβριστος* praeterea C. 63. 171. 58. *ἀλωαῖς*· *παραδείσοις* C. 171. Haec restituo. 59. Apoll. lex. 23, 16. 62. *κατασχεθῆναι χειρωθῆναι* insuper add. C. 171. *ἐνδεθῆναι* cod., *συνδεθῆναι* Bekk. 381, 12. 63. Lobeck. Proll. 312, 7 obscurum dicit. 64. *ἀλώνητες* cod., *ἀλώνητος* Mus. Lacunam maiorem explebimus vocabulis *βάρβαρος, εὐτελής* e Bekk. 380, 16, minorem vocula *γάρ* in EM. 74, 30 haud omissa. Cf. Zenob. II 12, vol. I p. 34 L et S. 65. Probabiliter Albertus ex ipso Hesychio *αὐλωνίζουσα — αὐλῶσι* coniecit. 66. *ἀλούς* coni. Guyetus. Non male tamen Vossius *ἀλῴούς*. 67. Recte habent, ut manifestissimum est e Bekk. 386, 16 et Polluc. VI, 82 ubi Kuhnius et Bekker p. 248 retracto accentu *ἀλωπέκεως* ediderunt. Vid. Plin. HN. XIV 4, 9. 68. *Ἀλωπεκή* Mus. e praecepto Herodiani ap. Arcad. 107, 5. Forte *Ἀλωπεκῆς* e more Hesychii.

ἀλωπεκίαι· αἱ τῶν ἀλωπέκων καταδύσεις

70. ἀλωπεκίδες· εἶδος κυνῶν

ἀλωπεκίζειν· ἀπατᾶν

ἀλώπηξ· ὄρχησίς τις. [καὶ ἀλωπεκίαι] μώμων, ὡς Σοφοκλῆς. [ὅπέρ ἐστι ἐν σώματι πάθος γενόμενον]

ἀλωπός· ἀλωπεκώδης. πανοῦργος. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Ἰνάχῳ. οἱ δὲ ἀφανὴς καὶ κατὰ τὴν πρόσοψιν

ἀλωπά· ἡ ἀλώπηξ

75. ἅλως· ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια. Αἰσχύλος περιφέρεια τῆς ἀσπίδος, καὶ κύκλος

ἁλώσεως· ἀπωλείας, θανάτου

ἁλώσεται· ληφθήσεται. πολεμηθήσεται

ἁλώσιμα· καταληπτά

ἁλώσιμον· ληφθῆναι δυνάμενον

80. ἅλωσιν· φόνον. πύρθησιν

ἀλώσω· ἀνταναλώσω

* ἄλωστοι· ἄγραφοι

ἁλωτόν· ληπτόν

ἀλωφούς· λευκούς

85. ἀλόω· ἀποθάνω

* ἀλωσομένην· ἀπολουμένην·

Τὸ Α μετὰ τοῦ Μ.

ἅμ'· ἅμα, ὁμοῦ

ἅμα· ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ ἐκ διαφόρων τόπων καὶ εἰς ἕνα τόπον. καὶ ὁμόσε

[ἀ]μάδρυα· κοκκύμηλα. Σικυώνιοι

90. ἀμάδην· ἁπαλήν

SCR. 70. Xenoph. Cyneg. 3, 1 Nicand. fr. 97 p. 125 ed. OSchneider. 71. Arist. Vespp. 1241. 72. fr. 383 p. 176 Nck. 73. fr. 243 p. 149. fr. 271 p. 153. 75. Aeschyl. Sept. 474. 77. Zachar. XIV 2 Iesai. XXVII 3. 80. Sophocl. Phil. 61. 81. Eur. Or. 1165. 83. Soph. OR. 111. 85. Λ 405 σ 265. 88. Exempla auctorum cumulat Suidas. 90. Χ 310.

ADNOT. 69. Eadem in EM. 75, 6 et Glossis Graecob. ap. Ducang. col. 49, ubi tamen ἀλωπηκίαι editur. 70. EM. 75, 7 Poll. V, 38. 72. Sic cod. Mus.; ἀλωπεκία ὡς Σοφοκλῆς (ἐν) Μώμῳ post Sopingum critici plerique, nisi quod ἀλωπεκίᾳ Ellendt. lex. Soph. p. 91. Ego, quamquam non immemor Lobeckii verborum in Parall. p. 317 n., verba καὶ ἀλωπεκία· ὅπερ ἐστὶν ἐν σώματι πάθος γενόμενον uncis includere malui, cum e margine ad gl. 3369 adscripta huc irrepsisse intellexissem (cf. EM. Gud. C. 63); reliqua vero correctius sic scripta exhibuerim: ἀλώπηξ· ὁ ῥαχίτης μυών, ὡς Σ. Ἰνάχῳ. 73. ἀλωπός· ἀλωπεκώδης (sic DP) καὶ πανοῦργος. οἱ δὲ ἀφελὴς καὶ ἀπρόσωπος (corrigunt κατὰ πρόσοψιν) EM. 75, 5; ἀλωπός ὀξύνεται Arcad. 67, 23. Θυέστῃ Ἰνάχῳ, quorum posterius mihi ad 3372 pertinere visum illuc retraxi, codicis lectio est, Θυέστῃ καὶ Ἰνάχῳ Musuri coniectura non probanda. Idem vero ἀφανὴς — πρόσοψιν probabiliter correxit. Ceterum explicationes novissimae non tam ad ἀλωπόν respiciunt, quam ad ἀλαωπόν. Lex. rhet. ap. Eustath. 1392, 33 ἀλαωπός· ὁ ἀφανής. Errabant igitur Coray ad Plutarch. t. III p. ιθ' et Ellendt lex. Soph. p. 92. 74. ἡ cod., ἡ Mus. ἀλλώπηξ· ἀλωπός C. Dresd. ,Is. Vossii coniecturam ἀλωπώ comprobavit Coray Atact. tom. IV p. 7[c] Tzschirner de nom. in ῶ exeunt. p. 10 B. Sed scribendum potius ἀλωπάς· ἀλωπός, qui est iudex pedaneus apud Byzantinos. Ducang. Add. p. 13. 77. ἀγρευθήσεται C. Dresd. 78. εὐληπτα Bekk. 381, 13 Suid. 80. φθόνον cod. Mus., φθόρον Kusterus, φθορὰν Albertus ad 2 Petr. II, 12 referens: φόνον emendate C. 171. 63 (πόνον C. Dr.), qui ἐρήμωσιν αἰχμαλωσίαν addunt, idemque coni. Sopingus. 81. Ad Eurip. Or. 1165 respici, ubi Porso ἀνταναλώσω μὲν scripsit, arbitratur Nauck Zeitsch. f. AW. 1856 p. 6. 7. Lego igitur ἀλώσω ἢ ἀνταναλώσω. 82. ἄκλωστοι coni. Sopingus. ἄγραφοι cod., em. Mus. 84. ἀλφούς Palmerius, Lobeckio Proll. p. 297 arbitro, recte. 85. ἀλῶ cod. Mus. ἀλόω scripsi; cf. 3352. 87. ἅμ cod. ἅμ Mus., em. Albertus. 88. καὶ ante εἰς delere malit Albertus. 89. κοκύμηλα cod., em. Mus. Μάδρυα e Seleuco ap. Athen. II 50 A Eustath. 1963, 32 Suid. βράβηλα (Philol. III p. 449) restituit Kusterus. 90. ἀμαλήν (ἀμάλη· ἁπαλή C. 63) recte Palmerus nisi quod de accentu dubito.

ἀμαδρυάδες· βάλανοι
ἀμαζακάραν· πολεμεῖν. Πέρσαι
ἀμαζανίδες· αἱ μηλέαι
Ἀμαζών· μία τῶν Ἀμαζόνων
95. ἀμαθαίνει· ἀμαθής ἐστι.
ἀμαθεῖν· θερίζειν
ἀμαθής· σκαιός. βίαιος
ἀμάθοιο· ἡ κατὰ τὸ πεδίον κόνις
ἄμαθος· ἡ μεσόγειος ἄμμος. ἡ δὲ παρὰ θαλάσσῃ ψάμμος λέγεται καὶ ψάμμαθος
3400. * ἀμα.δύνας· ἀφανίσας
ἀμαθύνει· ἄμαθον ποιεῖ. ἀφανίζει, καὶ φθείρει
ἀμαιμακέτην· ἀκαταμάχητον. μεγάλην. χαλεπήν
ἄμακις· ἅπαξ. Κρῆτες
* ἀμάλαι· αἱ δεσμαὶ τῶν δραγμάτων
5. * ἀμάκιον· ἅβαξ. Λάκωνες
ἄμαλα· τὴν ναῦν. ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ Σατυρικῷ
ἀμαλδῦναι· ἀφανίσαι
ἀμαλδύνομεν· ἀφανίζομεν, μαραίνομεν
ἀμαλεκύδαλος· θόρυβος.......
10. ἀμαλή· ἁπαλή, νέα, [εἰ ὀξύνοιτο. ἢ δράγματα, παροξυνόμενον]
ἀμαλθάκτους· σιδηροῦς. σκληρούς. ἀμαλάκτους
Ἀμαλθείας κέρας· τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν. ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ ἐπιτυγχάνουσιν· ἤ, ὅτι Ἑρμῆς Ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας, ὅταν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἔμελλεν ἐλαύνειν
ἀμαλθεύει· πληθύνει, πλουτίζει. ἢ τρέφει
ἀμαλλοῖ· ἀφανίζει
15. ἀμαλόν· ἁπαλόν. ἀσθενῆ. Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις [δηλοῖ.

SCR. 98. *B* 687. 3400. *M* 32. 1. *I* 589. 2. *Z* 179. 6. fr. 210 p. 55. Nck. 7. *M* 18. 10. *X* 310. 12. Antiphan. fr. I vol. III p. 57. 15. v. 75, ubi codd. *γέροντα μᾶλλον.*

ADNOT. 92. Vid. Boetticher Arica p. 12. 93. Cf. Ducang. col. 887 s. v. *ματζάνα*. 94. *Ἀμαζώ· ἡ μήτηρ τῶν* coni. Meinek. ad Steph. Byz. p. 289. 95. *ἔστι ἀμαθεῖν* cod., *Ἔστι δὲ ἀμαθεῖν* Musurus. Emendavi ope C. 63. 171, ubi *ἢ ἀγνοεῖ* additur et C. Dresd., qui *ἀγνώστως ἔστιν ἀγνωήν* explicat. *Ἀμαθῶς ἔχειν* EM. 76, 3. 96. *Ἀμᾶν· θερίζειν* CDresd., ut legendum esse vidit Kusterus. 98. Apoll. lex. 27, 10. 99. *μεσόγιλ(λ)ος* cod. Mus. Ducang. p. 251, em. Phavor. C. 63. 171 Dr. alii. 3400. *ἀμαδύνας* cod., *ἀμαθύνας* Musurus. Lege *ἀμαλδύνας*. 1. Apoll. lex. 27, 11. 2. *ἀμεμάχητον* cod., ut infra *ἀμεμακέτην*, *ἀμαιμάκητον* Mus. *ἀμαιμακέτην* recte Apollon. lex. 25, 16 C. 171. 3. Cf. Lobeck. Parall. p. 131, 21 Path. El. p. 43. 293. Ahrens dial. II p. 85. 282. 5. Cf. gl. 53 *ἀβάκιον*. Ahrens l. l. p. 85. Ceterum ex ordine confuso patet aut *ἀβάκιον* Laconicum esse aut *ἄμακι* Creticum. 6. *Σατύρι* cod., em. Mus. *ἀμάδα* ap. EM. 75, 22 vitiosam lectionem esse patet ex altera glossa Hesychiana *Μαλατῆρες· ναῦται*. De *ἄμαλα* vero sic disputat Lobeck in Parall. p. 275 „*Si vel maxime integra est, tamen nominativum ἄμαλς in usu fuisse indicium non praebet*" 7. Apoll. lex. 26, 17. 8. *ἀμαλδύμεν* cod., *ἀμαλδύομεν* Mus., em. HSt. 9. Nugae sunt, quae Sopingus coniecit Alberto comprobata: *Ἀμαλέκ· βασιλεύς, θόρυβος* coll. המלך עמלק. Verissima est Cyrilli 171 lectio *ΑΜΑΔΕΚΕΛΑΔΟΝ*, *ἅμα δὲ κέλαδος· θόρυβος δὲ ὁμοῦ.* 10. *ἀμαλήν· ἁπαλὴν νέαν*, ut supra 3390 habuimus, Apoll. lex. 28, 18. *Ἡ δὲ λέξις Μακεδόνων* doctum est EM. 76, 39 additamentum. Cf. Buttm. lexil. I p. 262 Spitzner ad Hom. Il. *X* 310. 12. Vid. Schneidewin ad Zenob. II 48 vol. I p. 44, et qui instar omnium est Leutsch. ad Gregor. Cypr. Leyd. I 8 vol. II p. 54. 13. *ἀμαλθεύσει· πλήθει αὔξει* (corrigunt *αὔξῃ*) EM. 76, 18, ubi *πληθύνει* δ Sturzius. 14. Suspectum. Cf. not. seq. 15. *Ἡρακλεῖ* cod., em. Mus. *δηλοῖ* si quid video cohaesit cum gl. 3414 sic scribenda: *ἀμαλοῖ· ἀφανίζει, ἢ ἀδηλοῖ*, coll. gl. 1152.

ἀμαλλοδετῆρες· οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες
ἀμαλλόν· ἰσχυρόν
ἀμάλλιον· σχοινίον, ἐν ᾧ τὰς ἀμάλλας δεσμεύουσιν, [ἤτοι δράγματα]
ἄμαλλαι· δράγματα, δέσμη τῶν ἀσταχύων. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. ἀγκάλη, δράγματα ρ´, ὥς φησι Ἴστρος, Φιλητᾶς δὲ ἱστορεῖ ἐκ σ´. καὶ Ὅμηρος χρῆται τῇ λέξει
ἄμαλλος· πέρδιξ. Πολυῤῥήνιοι
ἄμαλλοι· φυτὰ σικύων, ἢ τῶν ὁμοίων
ἀμαλῶς· μετρίως, εὐκόλως. ἀσθενῶς. ἁπαλῶς
ἀμαμηλίς· ἀπίου γένος, ἢ μήλου, ἢ μεσπίλου
ἀμαμίξαι· ἀποπνίξαι
* ἀμαλάττει· ἀπολλύει. πορθεῖ
* ἀμαλαυρεῖ· μαραίνει, σήπει, φθείρει
ἀμάμυξ· ἄμπελος, ἢ γένος σταφυλῆς. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ χωλοῦ τινός, δύο βακτηρίαις ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου, καὶ ἐκκρεμάμενον ἔχοντος τὸν πόδα ὡς βότρυν
ἀμᾶν· θερίζειν. ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀνέχειν
ἀμάναν· ἅμαξαν
ἀμανδαλοῖ· ἀφανίζει, βλάπτει
ἀμάνορες· δοθιῆνες. Ἠλεῖοι
Ἄμαντοι· ἔθνος Ἠπειρωτικόν
ἁμαξακάρινον· ἅμαξα
Ἁμαξαντιά· δῆμος τῆς Ἱπποθοω(ν)τίδος φυλῆς
ἁμαξάων· ἁμαξῶν
ἁμαξεύς· ζευγηλάτης
ἁμαξίποδες· τῆς ὑπερτερίας τὰ εἴδη τὰ τοῖς ἄξοσι προστιθέμενα στρεφομένοις περὶ αὐτά

SCR. 16. Σ 553. 19. fr. 546 p. 211. 22. Hippocrates ter usurpavit de morb. I p. 449, 53 Foes (vol. II 177, 1 Kühn) de morb. II p. 463, 39 (vol. II p. 218, 7 K) de intern. affect. 549, 17 (vol. II p. 484, 5 K.) 23. Hippocr. morb. mulier. I p. 608 (II p. 671 K). 27. Sappho fr. 150 p. 699 Bgk. Epicharm. fr. 15 p. 437 Ahr. 35. *H* 426.

ADNOT. 16. Apoll. lex. 19, 4. 17. *ἀμαλόν· οὐκ ἰσχυρόν* coni. Kusterus. Depravatum potius videtur ex *ἀμάλθακτον*, quod per *ἰσχυρὸς* explicat C. 171. 18. Eustath. 1162, 29 = 1220, 49. 19. *ἄμαλλα* cod., em. ex EM. Albertus et Ellendt Lex. Soph. p. 93. *δέσμαι* cod., *δέσμη* Mus., *δέσμαι* alii. *δύο — Φιλήτας* (*Φιλίτας* cod.) — *διακοσίων* Mus., codicis lectionem firmat schol. Theocr. p. 940 ed. Kiessl. 20. *Πολορήνιοι* cod. Mus., *Πολλύρηνιοι* Phavor., em. HSt. 22. *ἀμάλλως* cod. Mus., emendate Galen. lex. p. 426 EM. 76, 43, unde etiam *ἁπαλῶς* restitui pro *ἀπλῶς*. 23. *ἀκάμηλος* cod. Mus., emend. Guyetus. 24. *ἀμμίξαι* EM. 77, 2 quod Lobeck. rhem. p. 10 n. 15 *ἀμματίσαι* interpretatur, ab *ἅμμα*, unde sint etiam *ἀμμάξαι* et *ἀμμιάξαι* h. e. suspendere, strangulare, ab Alberto huc appositae; *ἠμάλιζεν* conferri iussit Vossius. Lego *ἀμμιάξαι* quod Laconicum est pro *ἀμφιτιάξαι*, *ἀμφιτιέσαι*. Cf. *μεμάσωμαι*. Theocr. Ep. VI 4. 25. *ἀμαλάπτει* recte Vossius: non negat tamen Lobeck. rhem. p. 250 ab *ἀμαλός ἀμαλάπτω* duci potuisse *ἀμαλάττω*. 26. *ἀμαιάραι· μαράναι* C. 171 quid sit nescio. *ἀμαυροῖ* coni. Kusterus. 27. Sic cod. Mus., *ἀμαμαξύς* Heinsius corrigit summo testium consensu; *ἀμαμαξύς* enim Vb. EM. 77, 1 Eustath. 1524, 32 Schol. Ar. Vespp. 344 (325) *ἀμαμαξίς* C. 171 *ἄμαξυς* Choerobosc. I p. 357, 26. Cf. *ἀμαξίς. μαματίδες. ψευδαμά(μα)ξυς*. 28. *ἀνέχειν* om. Bekk. 386, 20, videturque pro eo ex EM. 76, 50 restituendum esse *ἕλκειν*. 29. Laconibus vindicat Gisbertus Koen. ad Greg. Cor. p. 282. 30. Cf. EM. 76, 52 et Lobeck. Proll. p. 91. 32. ‚*Ἄμαντες* EM. 76, 54.' Salmas. 33. *ἀμαξακάριον* HSt., qui *ἀμαξάριον* voluisse videtur. *ἅμαξα· κάῤῥιον* recte Sopingus. 34. *Ἀμαξαντία* cod. *Ἁμαξάντεια* Bekk. 348, 23 et libri Stephani Byzant. 83, 5. Emendavit Meinekius, neque audiendus LDindorf. ad HSt. I 2 col. 25 A. Vid. Leake *Demen* p. 223 ed. Westerm. Ross *Demen* p. 60 n. 48. — *Ἱπποθοωτίδος*, cod. em. Mus. 35. *ἀμαξάων* cod., spiritum correxi ex Herodiani praecepto in prosod. Il. Σ 487. 36. *ἀμαξεύς* cod., em. Mus. *ἁμαξεύς· ἀμαξάρης ζευγηλάτης* e gloss. Graecob. affert Ducang. col. 57. 37. *ἀμ* | cod., *ἁμ* | scripsi. *εἰλητά* Turnebus Scaliger. *ἄξωσι* cod., em. Mus. Cf. Polluc. I 253 Vitruv. X 20.

ἀμαξιτόν· ὁδὸν δημοσίαν, ἁμάξαις διαπορευτὴν ὁδόν
ΑΜΑΞΙC· γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος. καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον Ἀττικοὶ οὕτως καλοῦσιν
ἆμαρ· ἦμαρ, ἡ ἡμέρα
ἀμάρακος· γένος μύρου, ἀπὸ φυτοῦ ἀμάρακος καλουμένου
ἀμάραν· αὔλακα
ἀμαράντινον· ἄσηπτον...............
ἀμάραντος· εἶδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ στέφανοι πλέκονται
ἀμαράσαι· αἱ σῦς. οἱ δὲ κύνας
ἀμαρεῖν· ἀκολουθεῖν. πείθεσθαι. ἁμαρτάνειν
ἀμάρευμα· ἀθροίσματα βορβόρου
ἀμαρεύων· διοδεύων
ἀμάρη· ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδροῤῥόη. παρὰ τὸ ἅμα καὶ ἴσως καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν, [ἢ] οἷον ἁμαρόη τις οὖσα
ἀμαρίς· ὑδρορὴς ὀχετός
ἀμάρησι· πόροις
* ἀμάη· Ἑβραϊστί. βαβαὶ Συριστί. Ἑλληνιστὶ σύγχυσις
ἀμαρία· ὁμοῦ παραγώγως
ἁμαρτάδας· ἁμαρτίας
* ἅμαρτεν· ἀπέτυχεν, ἐψεύσθη
ΑΜΑΡΤΕΙ· ἅμα, κατ' ἐπακολούθησιν, ὡς Ὅμηρος χρῆται
* ἁμαρτῆσαι· στερηθῆναι
* ἀμαρ[τη]τή[ν]· ὁμοῦ προήκοντα δόρατα
ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Εὐριπίδης Σκείρωνι. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτήτῃ ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν
* ἁμαρτήδην· ὁμοῦ

SCR. 38. Χ 146. 40. Locos Sophocleos vide ap. Ellendt. Lex. Soph. I p. 768. 42. Theocr. XXVII 52. 43. 1 Petr. V 4. 49. 50. Φ 259. 54. Iones. 55. e. g. ς 116. 56. Ε 656. 59. fr. 681 p. 452 Nck. Soph. Phil. 240.

ADNOT. 38. δημοσίαν || Ἁμάξαις cod., univit Musurus interiecto καί, quod removi, licet inventum etiam in Gloss. Graecobarb. Ducang. col. 57, ubi praeterea ἁμαξοστράταν additur. Conflavit Diogenianus explicationem CDr. Bekk. 386, 21 cum Apoll. lex. Hom. 27, 7. 39. Confundit ἀμάμαξυς cum ἀμαξίς. Cf. EM. 77, 12 Schol. Ar. Nub. 862 Polluc. X 168 Eustath. 913, 50 Ducang. Addend. col. 14. Glossa genuina videtur cum credibile sit praecedentes ἀμαξήποδες, ἀμαξητόν exaratas esse: atque ἀμαξήποδες legitur in Polluc. l. l. (Lobeck. Parerg. p. 666) et ἀμαξητῶν in Cyrillis. 40. Ahrens Dial. II p. 137. 41. ἀμάρακος Pollucis VI 104 auctoritate a Corayi in Atact. IV 2 p. 416 coniectura ἀμαράκινον defendit HSt. ed. Paris. II 2 col. 30 D. 43. ἀεὶ θάλλων καὶ μὴ σηπόμενον C. 171 ἀειθαλές C. 63 adiciunt. 45. Μαράσσαι· κύνες Pergerus μαρίν· σῦς Vossius conferunt. ‚Nihili est ἀμαράσσαι (ἀμαράσαιαι· σῦ; Sopingus), etsi non liquet an corrigendum sit ἀμαριαῖαι s. ἀμάρειαι vel similiter.' Thes. col. 32 A. 46. Vid. Lobeck. Path. Proll. 278 n. 54. 49. ἀμαρῆ — ἆμαρ ὄν τις cod., em. Mus., ἢ ego induxi. Apionis hanc explicationem tradi docet Apoll. lex. 25, 23. Cf. Lobeck. Proll. 223. 255, eundemque in Parerg. p. 492 de ὑδροῤῥόη. 50. ἀμάρης· ὑδρορόης ὀχετοῦ probabiliter coni. Albertus. ὑδρορὴς cod., ὑδροῤῥὴς Mus. 51. Eadem EM. 77, 24. 52. ἀμάρη — βαβέλ coni. Alb. 53. ἀμαρία· παρὰ τὸ ἅμα ἄγω (l. ἄρω) παραγώγως τὸ αὐτὸ σημαινόμενον EM. 77, 20, unde conicias ἀμάρεια vel ἀμαραία a nonnullis pro ἀμάρη dictum esse, nisi praestat ἁμαρτῆ· ὁμοῦ, παραγώγως (παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἀρτῶ). ‚Utut est ἁμαρί, quod Bastius ad Greg. Cor. p. 254 Sophroni (fr. 83 p. 484 Ahrens) vindicat, et ἁμαρία, quod Lobeckius in Proll. p. 266 n. 28 cum ἁμαρτῆ confert, voces nihili sunt. 55. Habet C. 171. 56. ἁμαρτῆ cod. Mus. Apoll. lex. 24, 29, recte sed invito ordine; ΑΜΑΡΤΕΙ scripsi ordine postulante. ἐπακολουθεῖν cod, ἐπακολουθεῖ primum emendaverat, deinde correxit ἐπακολούθως Musurus. Emendate schol. LV Hom. Ε 656, unde patet, huc retrahendas esse etiam gl. 3458 et 3460. 57. Pertinent haec ad gl. 3461. 58. Emendavi, ut potui. an ἁμαρτῆ scribendum, ab ἁμαρτής? Sub finem Εὐριπίδης Σκείρωνι cod. Mus. Albertus; delevi hic et suo loco reposui. 59. Εὐριπίδης Σκείρωνι hic inserui obsecutus Nauckio in program. Berol. a. 1855. p. 47. — Cf. C. 171 et schol. Eur. Alc. 899. 60. ἁμαρτῆδεν error Aldi. Cf. 3456.

ἁμαρτήσεσθαι· δι' ἁμαρτίαν στερηθῆναι
ἁμαρτήσαντες· συντυχόντες, ὁμοῦ γενόμενοι. ἢ ὁμοῦ προέμενοι, ὅ ἐστι ἐκπέμψαντες
ἁμαρτοεπής· ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν
ἀμάρτοις· ἀποτύχοις
65. ἁμαρτωλόν· πανοῦργον, μοχθηρόν, αἱμύλον
ΑΜΑΡΤΩΝ· ἀκολουθῶν. ἀγνοήσας
ἀμάρυγγες· ἀκτῖνες, λαμπηδόνες. ὄφεις
Ἀμαρυγκέα· ὄνομα κύριον
ἀμαρύγματα· λαμπηδόνες
70. * ἀμαρυγκυσία· βοστρυχία
Ἀμαρύσια· ἑορτὴ Ἀθήνησι
* ἀμαρύς· ἄπλετος, πολύς
ἀμαρύσσει· στίλβει, λάμπει
ἀμαρύσσων· λάμπων, ἀστράπτων
75. * ἀμαρύχαρ· ἀπ' ἀρχῆς
ἀμαρύττα· τοὺς ὀφθαλμούς
ἁμάς· ἡμετέρας. Δωρικῶς
ἀμᾶσθαι· ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν
ἀμασυκάδες· αἱ σὺν τοῖς συκοῖς γινόμεναι ἄπιοι
80. ἀματίζει· ἀναφυρᾷ
ἁματίς· ἅπαξ. Ταραντῖνοι
ἀμάτορος· μητέρα μὴ ἐχούσης
* ἅμα τοῖσι· σὺν τούτοις
ἁματροχεῖν· τῶν ἁρμάτων συνάφεσις
85. ἁματροχίας· τὰς χαράξεις τῶν τροχῶν. καὶ ὁμοδρομίας
ἁματροχόωντα· ἅμα συνεκτρέχοντα
ἀμαυρῇ γλώσσῃ· ἡσύχως
ἀμαυροῖ· ἀναιρεῖ. μαραίνει
ἀμαυρούμενοι· σκοτιζόμενοι
90. ἀμαυρώσας· σκοτώσας
* ἀμαυρόν· σκοτεινόν
ἀμαχητηρία· εἶδος ἀκάνθης

SCR. 61. ι 512. 63. Ν 824. (64. Soph. Ai. 155.) 68. Ψ 630. 69. Hesiod. ap. EM. 77, 32. 74. Hom. hymn. Merc. 278. 415. 77. Ν 96. 83. ἅμα τοῖσι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων. 85. Ψ 422. 86. ο 450.

ADNOT. 61. διαμαρτεῖν corrupte Apoll. lex. 29, 24. Recte EM. 78, 18: ἁμαρτῆσαι· ἀτυχῆσαι στερηθῆναι καὶ ἁμαρτήσεσθαι· ἀδικήσεσθαι βλαβῆναι. Huc igitur retrahe gl. 3457. 62. (παροιστρήσαντες C. 171) Apoll. lex. 30, 6. Spitzner excurs. XII ad Iliad. 63. Apoll. lex. 25, 28 EM. 78, 4. 64. ἀμάρτοι· ἀποτύχοι C. 171. 67. ἀμαρυγγές cod., ἀμαρυγκαί Musurus, qui ἀμαρυγαί voluisse videtur, ut porrigunt C. 171 EM. 77, 25 Suid., emendavi ope Choerobosci can. I p. 82, 12 (vol. III p. 1318 Bekk.), ἀμάρυγξ, ἀμάρυγγος, ἐπὶ ἀκτῖνος καὶ λαμπηδόνος καὶ ὄφεως. ἀκτῆνες cod., em. Mus. ὄφεως cod. Choerob., atque hoc tuitus est Rankius de Hesych. p. 47; ὄψεως EM. Suid. Cyrill.; comprobatum etiam LDindorfio. 70. Non expedio. 71. ἀμαρυσία cod., Ἀμαρύσια scripsi. De re cf. Boeckh. C. I. n. 628. 72. Cf. ἄβαρτος et ἀμήρυτος. Disputat de etymo Lobeck. Proll. p. 256. 75. ἀμ' ἀρχᾶρ et epenthesi Laconica ἀμ' ἀρύχαρ coni. Koen. Greg. Cor. p. 282. 343. Confer ἀμμαχρύ et lege ἀμμαρύχα· ἀπ' ἀ. ἀνεμάσσετο. 76. ἀμαρύττα cod., ἀμάρυτται coni. Lobeck. rhem. p. 257 Proll. p. 87 n., ἀμάρυγγας mihi unice verum videtur. 77. Cf. Apollon. lex. 27, 18 Herodian. Iliac. prosod. Ν 96. Ahrens Dial. II p. 263. 79. αἱ μὲν τοῖς cod., em. Mus. 80. ἀναμάττεσθαι· ἀναφυρᾶν infra. 81. Ex ἀμάκις vel potius utrumque ex ἁμάκις corruptum existumat Ahrens II 85. 282, cui obstant populorum nomina diversa Κρῆτες et Ταραντῖνοι singulis glossis adposita. 84. ἁματροχίαι coni. Salmas.; non opus. 85. EM. 79, 37. Cf. Apoll. lex. 28, 1. 86. Apollon. lex. 27, 33. 91. Cf. Apoll. lex. 25, 29.

ἄμαχον· ἀκαταμάχητον, ἀκαταγώνιστον
ἄμβαινα· ἀναδενδράς
95. * ἀμβαδέως· ἀφροντίστως. ἀπρονοήτως
ἄμβασιν· ἀνάβασιν
* ἀμάσεται· ἀπὸ τῆς ἀμήσεως, οἱονεὶ σφάξαι. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ
* ἀμβαίδην· ἀμβολάδην. μετὰ ὀλολυγμοῦ
* ἀμβαλλόμεθα· ἀναβαλλόμεθα
3500. ἀμβατός· ἀναβατός. προσβατός
ἀμβές· δύσκολον. ἢ ἀβλαβές
ἄμβη· ἡ τῆς ἴτυος ὀφρῦς τῶν κυλλῶν ἀσπίδων
ἄμβικα· χύτραν. κάδον
ἀμβιτιῶν· ἐπιτηδεύων παρεκβάλλει(ν) τινὰ τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας
5. ἀμβ(λ)ακεῖν. ἁμαρτεῖν
ἀμβλάκημα· ἁμάρτημα
ἀμβλήδην· ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου. ἢ μετὰ ὀλολυγμοῦ ἀναβάλλων
ἀμβλοθρίδιον· ἄμβλωμα. βρέφος. ἔκτρωμα
ἀμβλύ· βραδύ
10. ἀμβλυωπεῖ· τυφλώττει
ἀμβλυώττοντες· τυφλώττοντες
* ἀμολύτερον· ὀκνηρότερον
ἀμβλύσκει· ἐξαμβλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. καὶ ἐκτιτρώσκει. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδῃ
ἀμβλῶνες· χαλβάνη. Διονύσιος
15. * ἀμβλώσσειν· ὠμοτοκεῖν

SCR. 93. Pindar. Ol. XIII 13 teste Bekk. 386, 28. 96. Soph. O. C. 1125. 97. fr. 562 p. 214. 98. *X* 476. 99. *B* 436. 3500. Z 434. 7. *X* 476. 10. Iones. 11. Attici. Plat. Tim. 27. 13. fr. 127 p. 125 N.

ADNOT. 94. *ἀνάδενδρα* cod., emendatio Salmasii probatur Lobeckio Proll. p. 35. 96. *ἄμβασις· ἀνάβασις* Aldi typotheta cum C. 63. 171. Suid., fortasse recte, si Sophoclea tradatur glossa. 97. *ἀμης* coni. Naukius, *σφάξει* pro *σφάξαι* Musurus, qui *Τρωίλῳ* recte edidit pro *Τροίλῳ*. Cf. 1948. Forsitan *αἱμάσσεται* vel *ἀμύσσεται* vel tale quid, postquam in *ἀμάσεται* scribae errore abiit, *ἀπὸ τῆς ἀμήσεως ἀντὶ τοῦ σφάξει* dixisse Sophoclem existumaverit tragicae lexeos auctor. 98. ‚*ἀμβαίδην* male descriptum pro *ἀμβλίδην* h. e. *ἀμβλήδην* procul dubio ex margine est.' N. Schow. p. 63. *ἐμβολάδην* cod., emendavi. 99. Lege *ἀναβαλλώμεθα*. 3500. *ἄμβατος* Apoll. lex. 27, 6. schol. Z 434, unde lectionem Aristarcheam hanc esse compertum habemus. Sed Lobeck. Parall. p. 485 ubique requirit *ἀμβατός*. 1. Notatur lectionis discrepantia alicubi in libris observata *ἀλαβές* et *ἀβλαβές*; ab *ΑΛΑβές* enim in *ΑΜβές* pronus error. 2. Cf. Thersin ap. Erotian. p. 88, ubi pro *ἄμβωνα* lege *ἄμβην*. Adde Hes. s. v. *σαμβὰ* et Lobeck. Proll. p. 35. 3. *ἄμβικον* EM. 80, 18 cum eadem interpretatione, aeque bene. *χύτρας καδον* cod., em. Mus., *χύτρα* Aldus. 4. *ἀμβητιῶν* Mus., codicis lectionem divinaverat Salmas. Vid. Ducang. col. 67. *παρεκβάλλει* cod., em. Mus. 5. *ἀμβακεῖν* cod. Mus., em. Guyetus. 7. Apoll. lex. 26, 28. gl. 3498. 8. Sic cod., cuius lectionem Vossius coniectura assecutus est: *ἀμβλωθρίδιον* em. Musurus invita serie. 9. *ἀμβλύς· βαρύς* EM. 79, 55 in quo tamen Va om. *βαρύς*. *βραδὺ* restitui e C. 63. 171. 10. 11. *ἀμβλυοπεῖ*, ut habet per errorem typographicum Schrewelius, et *ἀμβλυόττοντες* ordini condonanda esse arbitrabatur Vossius. 11. Cf. Thom. Mag. p. 39. 12. Sic cod., *ἀμβλύτερον* Mus., *ἀμβλυότερον* Vossius a Schowio laudatus restituere volebat. 13. *ἀμβλύσκει* Graecis non abiudicat Lobeck. ad Phrynichum p. 210, a quo recedere non ausus est Ellendt. lex. Soph. I p. 95; sed comparantibus nobis EM. 80, 10 verisimile fit Sophoclem etiam *ἀμβλίσκει* (a li- μό
brario in *ἀμβλύσκει* depravatum) aut *ἀμβλώσκει* dixisse. *ἐξαπλοῖ* cod., em Salmasius. *Ἀνδρο* cod., em. Musurus. 14. Procul dubio *ἀμβλώτη* legendum. 15. *ἀμβλώσσειν* (*ἀμβλώσκειν* Hudson) tuetur Lobeck. ad Phrynich. p. 210. Verum tamen ne reconditioris doctrinae semina hic delitescere credamus, impedit ordo glossarum ex Atticistarum collectionibus arreptarum ternione confusus, ut scripturae vitia taceam.

* (ἀ)μβλωθρίδια· τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα
* ἄμολωμα· ἔκτρωμα
ἀμβλώπη· τυφλή
ἀμβλώσσει· ἀμβλυωπεῖ
20. ἀμβολάδην· ἀναβολῇ χρώμενος. ἀναζέων. ἀναβάλλων
ἄμβος· ἡ ἐπίγειος πλάστη
ἀμβρίζειν· θεραπεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς
ἀμβροσία· θεία, θαυμασία τροφή, ἡ μάννα
* ἀμβρύσιον· εὐῶδες. ἡδύ
25. ἀμβροσίη· θεία, καὶ ἀθάνατος. καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφή [βαρυτόνως γὰρ ὁ βρότος τὸν ἀνθρώπινον φῶς οὐ κατὰ στέρησιν.] ἡ καθαρὰ καὶ ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτος σημαίνεται. Κορίνθιοι δὲ τὸ κρίνον
ἀμβροσίου· θείου
ἀμβρότιγνον· ἄχοιρον . . . . . .
* ἄμβρατα· θεῖα, ἀθάνατα
* ἄμβροτα τεύχεα. θεῖα ὅπλα
30. * ἄμβροτος· ἄφθαρτος, θεῖος, ἀθάνατος
* ἀμβρόσιος· θεῖος, ἀθάνατος. ἡδύς. καὶ ὄνομα κύριον
* ἀμβροτεῖν· ἁμαρτεῖν. ἀποτυχεῖν βροτοῦ, ὅ ἐστι ἀνθρώπου. καὶ κρύπτειν
ἀμβροτίξας· ἀπαρξάμενος. Λάκωνες
* ἄμβροτε· καινεῖ ἀποτυγχάνει
35. ἀμβρυχαί· αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί
ἄμβρυττοι· εἶδος ἐχίνων θαλασσίων. Ἀριστοτέλης δὲ αὐτοὺς βρύττους καλεῖ
Ἀμβώνιον· χωρίον τῆς Ζελείας
ἄμβωνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύωνι καὶ Σισύφῳ

SCR. 19. Nicand. Ther. 33. 20. Φ 364 Herod. IV 181. 25. Nicand. fr. 126. 7 p. 204 ed. O. Schneider. 26. E 338. 29. P 202. 31. B 19. 36. H. A. IV 5. 38. fr. 98 et 227 Nck.

ADNOT. 16. μβλωθρίδια cod., em. Mus. ἐξηπλωμένα cod. Mus., emendate Bekk. 386, 32 Salmas. 17. Sic cod., ἄμβλωμα Mus. Cf. Antiphont. Pollucis II 7. 18. ἀμβλωπή HSti complectar an ἀμβλῶπις scribam ambigo. Hoc malim propter accentum. 19. ἀ(μ)βλυωπεῖ cod., em. Mus. Cf. Lobeck. rhem. p. 249. 20. Lob. Parall. 156. 21. πλάτη coni. Mus., cuius correctio a typotheta neglecta est. Glossa obscura, nisi latet ἀμβολὰς γῆ· ἡ ἐπίγειος. Ac fortasse ΠΛΆCΤΗ nihil aliud est, quam correctio depravati vocabuli ἄμβος. 24. Pertinet ad ἀμβρό(—ον)τον, ut patet ex EM. 80, 28. 25. Cf. Apoll. lex. 25, 1. τὸν ἀνον — ἀφθάρτως cod., τὸ — ἄφθαρτος scr. Mus., debebat τὸν ἀνθρώπινον (λύθρον ἀπὸ) φόνου. Vid. gl. 3527. De κρίνον cf. Lobeck. Aglaoph. 848 (Pausan. Eustath. 976, 8. p. 19. ed. M.) 27. ἀβροτήμον· (ἄχυρον Mus.) coni. Meinek. Delect. p. 183. Sed legendum est ἄμβροτον(οι)· ἄμοιρον(οι) βρότου. βαρυτόνως γὰρ κτλ. Alioquin deesset Diogeniani glossa ex Apollon. 24, 31 recepta, quam in EM. 80, 27 non agnoverunt editores: ἄμβροτοι· Διότι (leg. Διογενιανός) ἀθάνατοι[οί], θεοί, τῷ ἄμοιροι εἶναι βροτοῦ (l. βρότου) ὅ ἐστιν αἵματος. 29. C. 171. 32. Cf. gl. 204. ἄμβροτα· κεχρυμμένα EM. 80, 30. 33. Cf. Ahrens dial. II p. 90. Mihi i. q. ἀπομερίσας significare videtur. 34. Sic cod., κενῶς ἀποτυγχάνεις coni. Musurus. Coni. ἤμβροτε· [καινεῖ (cf. 3537)] ἀποτυγχάνει. 35. ἀμβροχαί Voss. Glossa obscura. 36. ἀμβρύττει (οι) cod., ἄμβρυττοι Mus. Idem βρύτους in βρύττους mutavit, pro quo βρύττους em. Fungerus. Cf. 216. αὐτοὺς δὲ cod., em. 37. χῶ, τῆς cod., em. Musurus. Suspicor, cum Ἀμβώνιον ordo non admittat, Ἀμβών· Ἴων (Καινεῖ cf. 3534) χωρίον κτλ. (ω) Ἴαμβος confert Albertus. 38. Κερκύονι cod., em. Mus. Aeschylo testimonium denunciat etiam Aristophanes Byzantius (p. 186. XXVIII N.) ap. Erotian. p. 86.

ἀμέγαρτον· ἀφθόνητον, ἀζήλωτον. ἢ πολύν, ἢ μέγαν. ὡς τό·
ἀμέγαρτε συβῶτα
ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσειεν.
40. ἀμέθυσος· βοτάνη. καὶ λίθος
ἀμείβεται· παραιτεῖται. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ
ἀμείβοντα· ἀλ(λ)άσσοντα
ἀμείβου· ἀνταποδίδου
ἀμείβων· ἀλ(λ)άσσων
45. ἀμειδές· στυγνόν, ἀγέλαστον
ἀμειδήτοις· σκυθρωποῖς. Μειδιᾶν γάρ ἐστι τὸ γελᾶν
ἀμείδητον· ἀγέλαστον
ἀμείλικτον· πικράν. οὐ προσηνῆ
* ἀμειλέοις· ἀθλίοις
50. ἀμείλικτον· ἄμικτον. ἀπάνθρωπον, σκληρόν. καὶ πικρόν, οὐ προσηνῆ
ἀμείλιχος· ἀπροσηνής. ἀπειθής. σκληρός. πίης
ἀμεῖναι· πληρωθῆναι
ἀμ(ε)ίνασις· ἡδύοσμον . . . . .
ἄμεινον· κάλλιον, βέλτιον, κρεῖσσον
55. ἀμείνονα· βελτίονα
* ἀμιλλώμενος· [ὀρίζων. ἢ] ἐρίζων
* ἀμερεῖν· ἀμελεῖν
ἀμείρεσθαι· στερεῖσθαι
ἀμείρον(τ)ες· στερίσκοντες, ἀφαιρούμενοι
60. ἀμεῖς· εὑρήσεις
ἀμειφθήσεται· ἀλλαγήσεται
ἀμείψασθαι· ἀποκρίνασθαι
ἄμειψεν· ἤλλαξεν
ἀμειψικόσμη· μετακόσμησις
65. ἀμειψιρυσμεῖν· ἀλ(λ)άσσειν τὴν σύγκρισιν, ἢ μεταμορφοῦσθαι
ἀμείψιχρον· μεταβάλλοντα . . . .

SCR. 39. *B* 420 *ρ* 219. 40. Exod. XXVIII 19. 41. fr. 156 p. 322 Nck. 43. Aeschyl. Eum. 442. 586. Suppl. 249. 44. *Λ* 546. 45. Ἀμειδεῖς τε καὶ στυγνοί incertus auctor EM. 82, 22 coniunxit. 46. E Lib. Sapient. XVII 4 petitam esse glossam vidit Chr. Gryphius. 48. *Φ* 98. 51. *I* 158. 52. *Φ* 70. 62. *β* 83. 65. Democritea vox.

ADNOT. 39. *μέγα — ὃν οὐκ* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 25, 20. 41. Cf. EM. 81, 36. ‚De responsione abnuentis dictum videtur' Thes. Fritzsch. Ar. Thesm. p. 505. 42. *ἀλάσσοντα* cod. C. 171, em. Mus. 44. *ἀλάσσων* cod., em. Mus. Bekk. 387, 3. 45. *φοβερόν. σκυθρωπόν.* (hoc et C. Dr. Voss. Bekk. 387, 4) *στυγνόν. λυπηρὸν ἢ ἀγέλαστον ἐξ οὗ καὶ μειδιᾶν* C. 171. 48. *πικρὸν* cod., *πικρὰν* Apoll. lex. 25, 11. 49. *μελέοις* coni. Kusterus. 50. *ἀπότομον ἀκολάκευτον ἀπαρέγκλητον* interpretatur praeterea C. 171 *ἀπράϋντον* C. 63. 51. *ἀκολάκευτος* Bekk. 387, 7. *πίης* e *πικς* nasci potuisse arbitratur Kusterus. 52. *ἀμεναι* em. HSt. 53. *ἀμίνασις* cod., em. EM. 82, 50. ubi *ὑπὸ Περγαίων ὁ ἡδύοσμος* legitur in Vb. 56. *ἀμεινώμενος· βελτίωνος καλλίωνος* (sic) C. Vossianus. Videtur igitur h. l. glossa *ἀμεινόνως· βελτιόνως* latere (cf. Bekk. 78, 24), quae cum in *ἀμεινώμενος* depravata esset peperit *ἀμειλλώμενος*, atque e consequentia interpretamentum *ἐρίζων*. 57. ‚Lambda cum antistoecho *ρ* commutatum esse non satis probatur hac Hesychii glossa, quae non suo loco posita est.' Lobeck. Rhem. p. 116. *ἀμείρειν· ἀμέλδειν* corrigunt docti Parisienses in Specimine MS. ap. Albertum. 59. *ἀμείροντες* Mus. 60. *θερίσεις* Is. Vossii coniecturam laudat Albertus coll. *ἀμητεῖν* et *ἀμοῦσιν*. Sed fortasse nihil mutandum nisi *E* in *O*: *ἀμεῖς· οὐρήσεις*, unde *ἀμίς· οὐρητρίς* et *ἀμίξαι· οὐρῆσαι*, meiere. 61. Habet C. Dr. 64. *ἀμειψικῆς, μη* cod., em. ex EM. 81, 39 Sopingus. *ἀμειψιρυσμίη* tamen malit Hemsterhuisius. 65. *ἀμειψίρωμεν* cod. Mus., em. ex EM. 81, 40 Suida Heinsius. *ἀλάσσειν* cod., em. Mus. 66. *ἀμειψίχροον* s. *ἀμειψίχρουν* certatim corrigunt VVDD.

ἀμειψόμεθα· ἀνταποδώσομεν
* ἀμεθόδευτος· ἀτέχναστος
ἀμέλγει· ἐπισπᾶται τὸ γάλα.......
70. ἀμέλδειν· τίκτειν. στερίσκειν
ἀμελδῆσαι· ἀφροντιστῆσαι
ἀμέλει· διό. ἁπλῶς. οὕτως οὖν. τοιγαροῦν
ἀμέλεια· καταφρόνησις
* ἀμέλατον· τὸ ἴσον
75. ἀμελίου δίκη· ζημίου
ἀμελ(λ)ητί· ταχέως, μελ(λ)ήσεως χωρίς
ἀμελοῦσαν· ἄκουσαν. ἢ ἀνελοῦσαν
Ἀμελοῦς γωνία· χωρίον Λιβύης
ἀμεμαχέτην· ἀκαταμάχητον
80. ἀμέμπτους· ἀκαταγνώστους
ἀμεμφῶς· ἀμέμπτως. ἀφειδῶς
ἄμεναι· πληρωθῆναι
ἀμενεῖς· ἀσθενεῖς
ἀμενήνωσεν· ἀσθενῆ ἐποίησεν. Ἡλιόδωρος δὲ ἐπὶ τῶν νεκύων ,ἀμενηνὰ κάρηνα' τὰ ἀδιανόητα ἀπέδωκεν
85. ἀμενητά· ὑμένα. Αἰολεῖς
* ἀμενηνά· ἀσθενῆ, κατὰ στέρησιν τῆς δυνάμεως. μένος γὰρ ἡ δύναμις. ἢ ἄψυχα
* ἀμενηνῶν· ἀσθενῶν
* ἀμενηνόν· ἀσθενές
* ἀμένησος· ἀδυνάμ[εν]ος
90. ἀμέρας· ἡμέρας
ἀμεργομένη· δρασσομένη. ὑφαιροῦσα
ἀμεργὸν ἐς· ἡ εἱμαρμένη. Κρῆτες
ἄμερδεν· ἠμαύρου[ν]. ἔβλαπτεν
ἀμέρδειν· στερίσκειν
95. ἀμερεῖ· ἀμερίστῳ. ταχυτάτῳ
ἀμερεινοῦ· ἀποτυχόντος τοῦ νοῦ

SCR. 79. Ζ 179. 82. Φ 70. 84. Ν 562 — κ 521. 87. τ 562. 89. Ε 887. 93. Ν 340. 94. φ 290. 95. Maccab. 3, 6, 29.

ADNOT. 67. ἀνταποδώσωμεν cod. C. Dr. 171., em. Mus. Suid. C. Voss. 69. Sic C. Dr. Voss., ἢ ἐκθλίβει addit C. 171. 70. τήκειν coni. Voss. 71. ἀμελῆσαι coni. HSt. 74. Coni. ἀμελία· τὸ ἴσον sc. καταφρόνησις. Cf. Suid. 75. Vid. Meier et Schoemann *Attischer Process*. p. 532. Pro ζημίου leg. ἡ ζημία coll. ἀγαμίου. 76. ἀμελητί· — μελὲ χωρίς cod. C. 171, emendate C. Dr. Voss. Mus. 78. Cf. Leutsch ad Zenob. I 78 p. 27 et Apostol. II 69. 79. L. ἀμαιμαχέτην cum Sopingo. 81. ἀμέμφως cod., em. Abreschius. 82. Apoll. lex. 26, 19. Lobeck. rhemat. p. 4. 83. Vid. 466. 84. Cf. Apoll. lex. 27, 3. κάρινα cod., em. Mus. 85. ἀμενητά cod., ἀμένητα coni. Mus. ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει δὲ τὸ παιδίον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος) e Choerobosc. p. 50, 4 = EM. 81, 41 huc pertinere ratus ἀμένητα· ἀμενῆ suasit Is. Vossius. Vid. Lobeck. Proll. p. 192. Sed comparanti mihi gl. 3725 dubium non est, quin duae tradantur glossae Aeolicae in unam conflatae ἀμνῆα· ὑμένας et ἀμένητα· παῖδα. 87. Excidit genuina glossa ex Apoll. lex. 30, 1 petita ἀμενηνῶν· ἀψύχων. 89. ἀμενηνός· ὁ μὴ δυνάμενος Phavor. 91. ἀμαργομένη cod. Mus., em. Vossius. 92. Sic cod., ἀμεργὸν δὲ ἡ Mus. Veriloquium patet ex ἄμερος· θάνατος C. 63, et Hes. s. vv. ἀμόρρωτον ἐμμόραντι ἔμβραται ἐμβραμένη ἔμμορον ἔμορτεν, ἰσήμορτεν (leg. κήμορτεν) ὤβρατο μορτός, Morta; sed correctio incerta. ἀμορτά· ὀνοματικῶς ἡ εἱμαρμένη? 93. [ν] delevit Musurus. Cf. Apoll. lex. 28, 29. 94. ἀμέρδη· στερίσκει ἐν τῇ φ τῆς 'Οδ. Apoll. lex. 30, 9. 96. ἀμερινοῦ Hagen. editio; ἀμερσίνου coni. HSt. editores I 2 col. 91 A. C; sed praestiterit ἀμαρτίνου, hoc enim est ,*mente errans*', illud vero ,*mente privans*.'

ἀμ.ερεφές· τὸ ἀμφοτέρωθεν .....
* ἀμέργει· ἀποστερεῖ
ἀμερθείς· στερηθείς
3600. ἀμερθῇ· στερηθῇ
ἀ μερία· τριακάδες δέκα
ἀμέριον ἔργον· τὸ ἡμερήσιον
ἀμέρμερα· πολλά. Λάκωνες
ἀμερνός· ἄπειρος
5. ἀμεροχοίτης· ὁ καλλιώνυμος ἰχθῦς. ἢ μύρον
* ἀμερής· τυφλός
ἀμέρσαι· ἀποστερῆσαι, συλ[λ]ῆσαι
ἀμερσίφρων· βλαβερά
ἄμερσεν· ἄμοιρον ἐποίησεν. ἐστέρησεν
10. ἀμέρυτος· ἀναπόσχετος. ἀτελεύτητος
ἀμερφές· αἰσχρόν
[ἀμέσαι· ἀμαυρῶσαι. ἄμοιρον ποιῆσαι]
ἀμέσω· ὠμοπλάται
ἀμετάθετος· ἄτρεπτος, ἀκίνητος
15. ἀμεταποίητον· ἀμετάθετον
ἀμετα(σ)τρεπτί· δίχα τοῦ μεταστραφῆναι
ἀμεταχείριστα· δύσληπτα
ἀμετέναι· ἀποδοῦναι
ἄμετρα· ἄκερα, ἀκεράμια μαχόεσα
20. ἀμετρίαν· ὑπερβολήν
ἀμετροεπής· φλύαρος, ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν
* ἀμετουσίαστον· ἀμέτοχον
* ἀμέτοχον· ἀμετάληπτον
ἄμετρον· ἀμέτρητον, ἄπειρον
25. ἀμεύσασθαι· ἀμείβεσθαι. διελθεῖν. περαιώσασθαι
ἀμευσιεπής· διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις
ἄμη· σιδηροῦν σκεῦος. καὶ σκάφη, εἰς ἣν ἐβάλλοντο ἐρίφων πόδες πρὸς τὸ μὴ βαίνειν

SCR. 99. *Χ* 58. 3607. *Π* 53. 9. *θ* 64. 21. *Β* 212. 25. Pindaricum videtur. 26. Pindar. ap. Eustath. opusc. 56, 86.

ADNOT. 97. *ἀμφηρεφές* Palmerius. *τὸ ἀμφοτέροθεν* cod., em. Mus. 99. Conicio *ἀμερθῇς· στερηθῇς* ex Hom. Il. *Χ* 58. 3601. *ἀμερία* cod., emendavi. Cf. *Μέρεια· φυλῆς μέρη ἐκδεκατριάδων συνεστός* (sic cod., leg. *μέρος ἐκ δέκα τριακάδων*). 2. Sic cod. Mus. 4. Mox habebimus *ἄμετρος· ἄπειρος*. Possim etiam *ἀπεῤῥος· ἤπειρος* quo de cf. Ahrens I p. 59, 38. 5. Casaub. ad Athen. VII p. 282 CD. 6. *ἄμερος·* (*ἢ ὅμηρος* ordini convenienter) *θάνατος τυφλός* C. 63. Adde *μέρα· ὄμματα μέρδειν, ζμέρδειν* i. q. *βλέπειν ὁρᾶν* Eustath. Utrumque ab Alexandrino quopiam poeta fictum videri possit ex Homerico *ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε*. 7. λ delevit Musurus. 8. Sic cod., *βλαβερός* Musurus citra necessitatem. 10. *ἀμέρτος* Musuri emendatio typothetam latuit. — Corrigunt *ἀμήρυτος· ἀνυπόσχετος*. 11. Vindicant Aeolidi pro *ἀμορφές*, quod et ipsum nusquam legitur sed e comparativo irregulari *ἀμορφέστατας* fingitur. 12. Sic, emendavit Musurus invito ordine. 13. Codicis lectionem restitui. *ἀμέσῳ· ὠμοπλάτῃ* Mus.
ον ον
14. 15. *ἀκίνητος* || *ἀμεταποίητος*, *ἀμετάθετος* cod. Bekk. 387, 13 Suidas C. 171 atque hoc nostro reddi iussit Schowius, *ἀκίνητος*, *ἀμεταποίητος* nil amplius Musurus. 16. *ἀμεταστρεπτί* Musurus. *ἀμελ(λ)ητὶ μὴ ἐπιστρεφόμενον* Bekk. 387, 16 *ἀμεταμελλητὶ .. ἐπι-*
+
στρεφομένως C. 63. 18. *ἀμετέναι* Mus., *ἀποτῖναι* coni. Sopingus, *μετιέναι* Pearso. 19. + Mus. *ἄκερα* cod., *ἄκαιρα* Mus. Non expedio, lusi tamen *ἀπέραντα ἄμαχα καθ' ὑπερβολήν*. 25. *περεώσασθαι* cod., em. Mus. Vid. Lob. rhem. p. 34 et Coray. ad Isocr. vol. II p. 277. 26. EM. 82, 16. 27. *ἀμή* cod., em. e vett. lexx. Musurus.

ἀμῆγε· ἀμηγέτω
[ἄμητος· ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ
ἀμητός· ὁ θερισμός]
ἀμηγέπη· ἀμηγέποι. ὅποι ποτέ
ἃ μὴ θέμις· ἃ μὴ πρέπει
ἀμήκωα· δεινά. Ταραντῖνοι
ἀμῆλι(χον)· ἀκολάκευτον. Κρῆτες
ἀμημένοι· σῖτον συλλέγοντες
ἀμήν· πλακοῦντος εἶδος
ἀμηνίτως· ἀμέμπτως. Ἀχαιὸς Ἀλκμέωνι
ἆμ' ἠοῖ· ἅμα ἡμέρᾳ
ἄμηροι· ὅμηροι
ἀμήρυτον· ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον. πολύ....
ἀμῆσαι· θερίσαι
ἀμησάμενος· συναγαγών. θερίσας
ἀμήσαντα· θερίσαντα. ἀποτεμόντα
ἀμήτορας· [καθαριστάς] Κρῆτες [ἢ] κιθαριστάς
* ἄμητες· πλακοῦντος εἶδος
* ἀμητῆρες· θερισταί
* ἀμητόν· ἀποίητον
ἀμήτορες· μὴ ἔχοντες μητέρα
ἀμητός· θερισμός
ἄμητος· ὁ καιρός
ἀμήχανον· ἄπορον, πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. ἢ δυσχερές. ἢ ἐνδεές
ἀμήχανε· ἀπροσμάχητε
* ΑΜΗΤΟϹ· τῆς μὲν πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ (τε)θερισμένα· τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν

SCR. 30. *Τ* 223. 32. Eur. H. f. 1341. 42. ι 247. 43. φ 301. 46. *Λ* 67. 48. Nicand. Ther. 134 p. 227 OSchn. 52. *Ο* 14.

ADNOT. 28. *ἀμηγέτω* cod., *ἀμηγέπως* Mus. Cohaerent isthaec cum gl. 3631, a qua duobus additamentis marginalibus male nunc divelluntur. Videntur vero explicationibus non ubique additis juxta collocari *ἀμῆγε, ἀμωσγέπως, ἀμηγέπη ἀμοιγέποι.* 31. *ἀμηγέπη· ὁπηποτε* HSt. editores. 32. E Cyrillis meis habet Dresdensis *˙ μὴ πρέπη* (corr. Matthaei) et C. 63. 33. Ad *ἀνήκοα* alludere primus monuit Sopingus. 34. *ἀμηλι* cod., *ἀμηλον* coni. Musurus, *ἀμήλιχον* restitui, quo vocabulo augeri possunt exempla literarum *η* et *ι* commutationis Doricae satis certae ab Ahrente Dial. II p. 163 et Meinek. exerc. in Athen. spec. 1846 p. 21 collecta. Vide supra *ἀθέμηλον* quod non temptandum erat. 35. *ἀμώμενοι* potius quam *ἀμησάμενοι* legendum esse censent HSt. editores I 2 col. 50 C. 36. *ἀμ'ή'ν* cod., lectionem suprascriptam delevit Musurus. Formam insolentiorem, cui adscripta in margine fuerit gl. 3645, ab Is. Vossii coniectura *ἄμης* defendit Sileni ap. Athen. XIV p. 645 A testimonio apposito Lobeck. Aglaoph. 1061 [f]. 37. *Ἀχαιοί* cod., em. Sopingus, cui admirabili plane acumine e glossa sequente etiam *Ἀλκαιῶνι* (legit vero *Ἀλκμαίωνι* s. *Ἀλκμέωνι*) huc revocanti ne Nauckium quidem paruisse miror. 38. *ἅμα, ἡμέραιἀλκαιῶνι ἄμηοι* cod., *ἅμ' ἡμέρᾳ. Ἀλκαίῳ. ἆμ' ἠοῖ* Musuri lectio, quam praeter Schrewelianam, in qua *Ἀλκαῖος* e Iunii coniectura exstat, omnes editiones sequuntur. *ἆμ' ἠοῖ· ἅμ' ἡμέρᾳ* Vossius, recte, nisi quod *ἅμα ἡμέρᾳ* e codice revocandum erat. Fallitur Bergk PLG. Alcaei fr. 123 p. 730. 39. *ὅμοιροι* cod., em. e EM. Phav. Lobeck. Proll. p. 266. Vid. *ἔμμηροι.* 40. Multa deesse patet e Bekk. 387, 17. 42. Apoll. lex. 29, 22. 43. Apoll. lex. 30, 8 Bekk. 387, 20 *ἀμήσαντες* recte. 44. *Ἀμητορίδας* cod., *Ἀμήτορας* reposui ex EM. 82, 15 et Athen. XIV p. 638 B, ubi *Ἀμίτορας* AB sed *Ἀμήτορας* PLV Meinekio in exercc. in Athen. spec. 1846 p. 36 comprobatum. *κιθαριστάς* a Musuro puncto notatum vera lectio est.

45. *ἀμῆτες* cod., em. Mus. 47. *ἄκμητον* coni. Kusterus. 51. *ὑπέρλογον ὑπέρλαμπρον* interpretatur C. 63. 52. Est Apoll. lex. 28, 26, unde *ἀμηχανίη* et *ἀμήχανοι* Hesychius non recepit, alterum tantum CDr. 53. *θερισμένα* cod. C. 63 *θέρισμαν* CDr., em. Mus. et Matthaei. Arcadii regulae p. 81, 27 scriptae glossa spuria refragatur.

ἀμήτωρ· κακομήτωρ. Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ
55. ἀμία· φυλακία
ἄμια(ι)· ἰχθύες
ἀμιερεῖ· δείξει
ἀμιέρα· ἀμμώδη. ἔρημα
* ἀμειδῆ· στυγνά. ἀγέλαστα
60. ἀμιθρόν· ἀριθμόν
* ἄμιθα· ἔδεσμα ποιόν, καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων
ἀμιθρεῖν· ἀριθμεῖν
* ἀμίθιος· μυλῶν
ἀμικόνιστος· ἄρτος. Ταραντῖνοι
65. ἀμικτίσας· αἰτήσας. χωρισάμενος
ἄμιλλα· φιλονεικία. πόλεμος. ἀγών
ἀμιλλᾶν· τὸ ἐρίζειν. καὶ εἰς τάχος γράφειν
ἀμιλλᾶσθαι· φιλονεικῆσαι. ἀγωνίζεσθαι
ἀμίλλακαν· οἶνον. Θηβαῖοι
70. ἀμιλλᾶται· ἐρίζει
ἀμιλλότεροι· ἐπὶ πλέον ἐρίζοντες
ἀμίλλυκα· δρέπανον. Ἠλεῖοι
ἀμιλλώμεθα· φιλονεικοῦμεν
ἀμιλλώμενος· ἐρίζων
75. * ἀμιλλητήριος· ὁ ἐρίζων πολύ
* ἀμίλικτον· σκληρόν
ἀμιναῖον· δι' ἑνὸς ν τὸν οἶνον λέγει. ἡ γὰρ Πευκετία Ἀμιναία λέγεται
ἀμῖξαι· οὐρῆσαι. ἢ ἠχῆσαι. ἢ ὀμίξαι
ἄμιπποι· δύο ἵπποι συνεζευγμένοι.......
80. * ἀμιλτορίους λόγους· τοὺς ἐν ἀγῶνι
ἀμίς· σταμνίον

SCR. 54. v. 1143. 56. Aristot. h. a. I 1. 59. Lib. Sapient. 60. Simonides fr. 228 p. 935 Bgk. 61. fr. 139. 79. Thucyd. V 2 Xenoph. Hell. VII 5, 23. 25.

ADNOT. 54. EM. 82, 14. 55. ἀλία s. ἀλεία bene em. Albertus, quamquam possis etiam ἄμιλλα· φιλονεικία. 56. ἀμία· ἰχθῦς EM. 83, 38 unde ἰχθῦς corr. Mus., ἄμιαι scripsi. Cf. Lobeck. Proll. p. 509 et p. 490 n. 4. 57. 58. De his glossis apud editores et HStephanum altum silentium. Temptabam: Κ)αλλιερεῖ· δεξιὰ ἱερὰ (ποιεῖ). [Σιμωνίδης] ἔρημα; in quibus Simonidis mentio ad glossam 3660 ἀμιθρόν pertinet, ἔρημα ex EM. 487, 14 facillimum habet explicatum. Neque credam ἀμιέρα· ἔρημα e CDr. in ἄμοιρα· ἔρημα tute mutari posse. 59. ἀμιδῆ· φοβερά C. 63, ut voluisse video Vossium. ἀμιδῆ· στηγνά, ἀγέλαστα Gl. τῆς παναρέτου. 60. EM. 83, 43. Huc pertinet ἀμμώδη (coni. Σιμωνίδης) e gl. 3658 revocandum. 61. Ordo turbatus indicio est hoc vocabulum nihili esse atque ex ἀμμαμηθάδης depravatum. ‚Exspectaveris ἀμίθη' Bergk fr. 139 p. 802. 63. μυλῶν cod., μύλων Musurus. ἄμυλον coni. Lobeck. Proll. p. 366 coll. ἄμιθα σαμίθη ‚amulum, simila, Ammelmehl.' Mihi ἀμίθιος pro ἀμιθρός librarii errori videtur originem debere; μυλῶν vero haud scio an μελῶν scribendum coniungendumque sit cum gl. 3661 Ἀνακρέων β' μελῶν. 64. ἀμμισκόμιστον infra rectius legitur cum eadem explicatione. Cf. etiam συγκομιστός. 65. χωρισάμενος (η suprascr.) cod., non expedio. 67. Cf. Servii gl.: ‚Dictatum ἄμιλλα' et Salmas. ad Vopisc. vol. II p. 787. 71. Coniciunt ἀμιλλητήριοι, fortasse tamen nihil mutandum est. 77. Πικεντία Voss. ad Virg. Georg. II 97; sed vid. Müller Geogr. vol. I p. 24. Hinc detortam vidimus gl. 121. 78. Cf. Lobeck. Path. El. p. 79, et gl. 3560. ἢ χέσαι coni. Salmasius falsus; confunduntur enim ἀμῖξαι et ἀμύξαι, q. v. 79. ἀμιπποί cod., ἀμ. Mus., ἅμ. Iunius. οἱ συντρέχοντες interpretatur e fontibus ignotis EM. 83, 41, sed plura deesse docent Pausanias Atticista Eustathii 1037, 56. 1539, 26 Bekk. 205, 7 Suidas. 80. ἀμιλλητηρίους Scaliger. 81. ἀμνίδας· τὰ σταμνία Bekk. 217, 28.

ἀμίσαρος· ἀκόρεστος
ἄμιτρα· μικρά. Κρῆτες
ἀμι(τ)ροχίτωνας· ἀζώστους ἔχοντας τοὺς χιτῶνας
85. ἀμιχθαλόεσσα· ἀπροσόρμιστος ἐκ θαλάσσης, καὶ δύσορμος
* ἄμισθος· χωρὶς μισθοῦ
ἄμμα· δεσμός
ἀμμάθω· μεταμέλωμαι
ἀμμαλλῆς· ἀνοστία
90. Ἀμμαλῶ· ἑορτὴ ἀγομένη Διί
* ἀμμακρύ· τὸ ἀπαρχῆς.......
ἀμμαμηθάδης· ἥδυσμά τι σκευαστὸν διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων δι' ἀρτυμάτων
ἀμμάξαι· ἑωρεῖσθαι, καὶ κρεμᾶσθαι. ἢ ἀποπῆξαι
Ἀμμάς· ἡ τροφὸς Ἀρτέμιδος. καὶ ἡ μήτηρ. καὶ ἡ Ῥέα. καὶ ἡ Δημήτηρ.
95. ἀμματίζει· περιπλέκει, δεσμεύει
ἄμμε· ἡμᾶς[, ἢ ἡμεῖς, ἢ ἡμῖν. ἢ] οἴομαι
ἄμμε λάγην· ἐγχώριον
ἄμμες· [ἡμᾶς,] ἡμεῖς, [ἡμῶν]
ἄμμια· μήτηρ. τροφός
3700. * ἄμμι δέ· ἡμῖν δέ
ἀμμιάξαι· ἀποπνῖξαι
ἀμμιρός· πεπληρωμένος
* ἀμιλλᾶσθαι· εἴρηται ὡς φιλονεικῆσαι
ἀμμισκόμιστον· συγκομιστὸν ἄρτον
5. * ἀμοιβάς· τιμωρίας. ἐκτίσεις
* ἀμοιβοί· οἱ διαδεχόμενοι τοὺς προεστρατευκότας
* [ἄμοιρον· ἀμέτοχον.] ἀθάνατον
ἀμμορίην· τὸν κακὴν μοῖραν, κακομοιρίαν

SCR. 84. *Π* 419. 85. *Ω* 753. 92. Anacreon fr. 139. 96. *Α* 59. 98. *ι* 321. 3700. *Α* 384 EM. teste. 8. *υ* 76.

ADNOT. 82. *ἀμίσγαλλος (ἀμίσαλλος)· ὁ δυσάρεστος*, quo de disputat Lobeck. Proll. p. 91 (cf. gl. 3864), ex EM. 83, 50 restituit Salmasius. 84. Apoll. lex. 26, 12. τ addidit Mus. 85. Apoll. lex. 27, 14. Cf. Lobeck. Proll. p. 92 n. 16. 89. Sic cod. Mus., non expedio. 90. Corsinum in F. A. II p. 304 conferri iubet Boeckh C. I. I p. 252 B et II p. 133, q. l. de Atheniensium Ammonis cultu disputat. Nisi latet *Ἀμαλλῶν* vel *Ἀμαλλώ· ἑορτὴ ἀγομένη Δηοῖ.* 91. L. *ἀμμαρυκᾶτο*: Cf. 3475. 92. Cf. 3661. *ἔδεσμα* HSt., *καὶ ἀρτυμάτων* Kusterus corrigunt. 93. *ἀμμάζαι* cod., em. Musurus: sed idem me iudice *ἀποπῆξαι*, glossa 3701 deceptus, male in *ἀποπνῖξαι* mutilavit. *ἀμμᾶξαι* enim Laconicum est pro *ἀποπῆξαι* s. *ἀπαπῆξαι*, *ἀμμιάξαι* vero ut dicere me memini ad gl. 3424 pro *ἀμπιάξαι* s. *ἀμφιπιέσαι*, neque debebat plane dissimilia confundere Lobeck. in rhem. p. 10. Ad priorem significationem cf. *ἀμώσας· κρεμάσας. Ταραντῖνοι.* 94. Accedit EM. 84, 25. Cf. Müller Dor. I p. 389. Lobeck. Aglaoph. II p. 822 Path. El. p. 114. 96. *ἄμμες* cod. Mus., *ἄμμε* Apoll. lex. 24, 25 unde apparet simul, quo spectet *οἴομαι*. Interpretatur nimirum lexicographus laudati Homerici versus etiam alterum vocabulum *ὀΐω*. 97. *ἀμμεδαπήν* s. *ἀμεδαπήν* em. Albertus. (*ἀμμελάγην* Mus.) 98. *ἀμμές* cod., em. Mus. *ἄμμες· ἡμεῖς* Apollon. 24, 27 C. 171. *ἀμμές* cum accinit, confundit Doricum *ἀμές· ἡμεῖς* cum Aeolico *ἄμμες· ἡμεῖς.* 99. *ἀμμία* EM. 84, 25. 3700. *ἄμμιν δὲ* male C. 171. 1. *ἀμμία· καὶ* cod., ingeniosa est Musuri emendatio, quamquam hoc ipsum *καὶ* suadet, ut lectionis discrepantiam adnotatam fuisse credamus sic: *ἀμμιάξαι καὶ ἀμαμίξαι· ἀποπνίξαι.* Cf. 3424. 3693. 2. *πεπηρωμένος*, qui coniciebat Heringa, poterat *ἄμπηρος* h. e. *ἀμφίπηρος* simul correxisse. Sed propter accentum praestat quod Schwenckius posuit in Mus. Rhen. XII, 2 p. 312, *πλημμυρός· πεπληρωμένος.* 3. *μιλλᾶσθαι* cod., em. Mus. 4. Cf. gl. 3664. 6. Vid. Schol. *Ν* 793. 7. *ἄμμοιρον* cod. Mus., emendavi ex Apoll. lex. 29, 10. *ἀθάνατον* pertinet ad *ἀμμόριον* (l. *ἄμμορον*)· *ἄτιμον ἢ ἀθάνατον* EM. 84, 27. 8. *ἀμμοιρίαν* cod. Mus., emendate Apoll. lex. 30, 3 M. 84, 27.

ἄμμορον· δύσμορον, κακόμορον
— καὶ ἔμ' ἄμμορον
καὶ... ἀμέτοχον, ὡς τό·
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν
ἄμμος· ψάμμος
Ἀμμοῦς· ὁ Ζεύς. Ἀριστοτέλης
Ἀμμών..· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη. καὶ ὄφεις. Κυρηναῖοι
[Ἄμμωνος· . . . υἱός, ἀπόγονος]
ἀμμωχεῖν· ἀργεῖν
ἀμνάδας· παρθένους. ἢ πρόβατα
ἀμνάμους· τοὺς ἐγγόνους
* ἄμναμος· υἱοῦ υἱός
ἀμνημόνει· ἐπελάθετο
ἀμνεῖν θερίζειν· ....
[ἀ]μνημύον(τ)ες· ἀθυμοῦντες
[ἀμνήνοσεν· ἀσθενῆ ἐποίησεν]
* ἀμνησικακία· τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν
* ἀμνηστ[ε]ία· τὸ μὴ (μι)μνήσκεσθαι
Ἀμνησία· ἡ Εἰλείθυια
ἀμνίον· τὸν ὑμένα τοῦ σώματος
ἀμνήστευτος γυνή· ἡ παλλακή. Εὐριπίδης Φοίνικι
ἀμνόα· πρόβατον. οἱ δὲ ἀμνύς
* ἀμνόν· μᾶλλον. ἢ τὸ ἄρτι τεχθὲν πρόβατον
ἀμνοὶ τοὺς τρόπους. πρᾶοι καὶ μαλακοί
ἀμνοκόπος· ποιμήν
* ἀμοιβαί· χάριτες. καὶ τιμωρίαι, ἀνταποδόσεις, καὶ ἐκτίσεις. χρέα

SCR. 9. Z 408. Σ 489. 11. fr. 206 ed. Müller Hist. Gr. vol. II. 15. Theocrit. VIII 34 ἀμνάδας recepit Ahrens I p. 66 e codd. Kap⁸ 6 8. 16 DLMQY. 18. 22. Gl. sacrae. 25. Non est γ 444. 26. fr. 815 p. 492 Nck. 29, Aristoph. Pac. 934.

ADNOT. 9. ἐμμάμορον cod., em. Mus. Deinde lege ex Apoll. lex. 29, 10 καὶ ἀμοιρον, ἀμέτοχον. Vid. 3707. 11. Ἀμμοῦς accinit Mus. Ἀριστοτέλει Musurus, Ἀριστό cod. Errat Ad. Bournot in Philol. IV p. 292. 12. Ἀμμώνια coni. Boeckh. l. l. ad gl. 3690. Pro ὄφεις aut ὄπὸν legendum, aut de ἀμμοβάταις cogitandum erit. 13. Ἄμμωνος. υἱὸς ἀπ | cod. Ἄμμωνος υἱός· ἀπ | perversa Musuri erat correctio. Legendum est ἄμναμος vel ἀνάμων· υἱοῦ υἱός, ἀπόγονος. Ceterum huc pertinere Κυρηναῖοι perspicitur ex EM. 84, 44 κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν Κυρηναίων διάλεκτον οἱ τῶν ἀμνῶν ἀμνοὶ ἄμναμοι λέγονται. 14. Forte Παμμωχεῖν. 15. Post ἀμμάς· μονάστρια ἢ ἀμμά τὶς ἀμμας ἠλίνεται (sic) C. Dresd. habet haec: ἀμνήστευτος παρθένος· ἥτις οὐ μνηστεύεται; deinde ἀμνῶν· πρόβατον et ἀμνάδες· προβατίδες. Ἀμνάς· πρόβατον θηλυκὸν C. 171. Lobeck. Proll. p. 452. 17. ἀμναμός cod., em. Heinsius. 18. ἀμνημονεῖ cod., legendum est ἀμνημόνει s. ἠμνημόνει. 19. Codice paroemiographi pariter vitiosi usus est Eustathius 1627, 14, allatus a Leutschio ad Diogen. I 69 vol. I p. 192 et Mich. Apost. II 65 vol. II p. 280. Ordo sane ἀμνὴν requirere videtur, sed verum est ἀμνία θερίζειν. 20. ἀμνημύονες cod., ἀμνημύοντες Musurus. [α] aliundo adhaesisse vidit etiam Ruhnkenius. 21. Voluit ἀμενήνωσεν, ut vidit Sopingus. 22. κακόν cod., em. Mus. 23. (μι) addidit Musurus. 24. Sic cod. Mus., Ἀμνηστία· ὄνομα κύριον Suidas, Ἀμνιάς Rufus Ephes. p. 45 ed. Clinch. Atque hoc vel Ἀμνισιάς malo, quam quod Alberto placuit Ἀμνισία. ἠλιθυῖα cod., em. Mus. 25. Sic cod.; αἵματος, a Musuro profectum, si verum est, scribendum ὑμένα ἢ τὸ τοῦ αἵματος ἀγγεῖον. De accentu Arcad. 119, 29. 26. Φοίνι cod., litera ultimae syllabae inscripta atque a Musuro, qui φοίνικι edidit, deleta fuit procul dubio ξ̄. ἢ cod., ἡ em. Albertus probante Nauckio. Cf. 3715. 27. ἀμνόν· τὸ πρόβατον ἢ ἀμνᾶς CDr. Haud male igitur Albertus coniecit ἀμνίς· — οἱ δὲ ἀμνάς. 28. μᾶλλον cod., μαλλόν Musurus. Latet aliud quid. Alteram tantum explicationem habent Bekk. 205, 17 C. 171. 29. ἀμνοιτοὺς, τρόπους cod., em. Mus. e schol. Ar. Pac. 934. 30. ἀμνοπόλος Ruhnken., ἀμνοσκόπος Lobeck. Aglaoph. p. 361 coll. Gloss. Isidor.: *ovispex:* ovium inspector. 31. ἀμοιβαῖα Bekk. 387, 32.

ἀμογητί· ἄνευ κακοπαθείας, χωρὶς μόχθου
ἀμόγῳ· ἀκοπιάστῳ
ἀμόθεν· ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν θέλεις·
τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διὸς εἰπέ
δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μηδαμῶς κατὰ μηδένα τρόπον.
35. ἀμοιβαδίς· ἐναλλάξ. παρὰ μέρος
ἀμοιβαδόν· ἐφεξῆς
ἀμοιγέποι· εἴς τινα τόπον. ἢ καθ' ἕνα τρόπον
ἄμοιος· κακός. Σικελοί
* ἀμοιροῖ· ἐστερεῖται
40. * ἄμοιροι· ἄχωροι. ἄκληροι
ἀμοιρῆσαι· ἀποτυχεῖν
ἄμοιρος· ἐκτός, ἄνευ
ἀμοιρῶν· ἀστοχῶν
ἀμολγάζει· μεσημβρίζει.....
45. ἀμολγὸν νύκτα· Εὐριπίδης Ἀλκμήνῃ, ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν. οἱ δὲ μέρος τῆς νυκτός, καθ' ὃ ἀμέλγουσιν
* ἀμολγοί· οἱ ἀμέλγοντες τὰ δημόσια
ἀμολγῷ· τῷ μεσονυκτίῳ, ἤτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ ἀμέλγουσιν
* ἀμόργη· τρυγία ἐλαίου, ἰλύς
* ἀμόργινα· λεπτοϋφῆ ἐνδύματα
50. * ἄμορος· ἀμέτοχος
* ἀμόμηλις· ἄπιος. ἀχράς
ἀμόρα· σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. ἀμοργίτας· πλακοῦντας
ἀμορβεύσασθαι· ὁδοιπορῆσαι. ὁρμῆσαι
ἀμορβεύων· ἀκολουθῶν. ἀπαλλαττόμενος
ἀμοργίς· καλάμη τις, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται. ἢ ὕφασμα. ἢ χιτών
55. ἄμοργμα· σύλλεγμα. ἄρτυμα

SCR. 32. *Λ* 637. Cf. *ἰάειρεν*. 34. *α* 10. 35. 36. *Σ* 506. 42. Sapient. II 9. 45. fr. 105 p. 310. 47. *Ο* 324.

ADNOT. 33. *ἀμώγῳ* cod., em. Mus., *ἄμογος· ἀκοπίατος καὶ ἀκακοπάθητος* CDr. Vocem ficticiam censent editores HSt. I 2 col. 142 A. 34. *μοναχὸς καὶ* cod. Mus., *δηλοῖ δὲ καὶ μοναχῶς τὸ κατὰ* coni. Burgess in append. ad Dawisii miscell. critt. p. 510. Emendatam Apoll. lex. 28, 16 scripturam divinabat Albertus. 35. *ἀμοιβά* cod., *ἀμοιβάδου* Mus., *ἀμοιβάδην* Schow.; *ἀμοιβαδίς* cum Apoll. lex. 27, 13 Albertus. Deinde *ἀνὰ μέρος* restituendum ex eodem Apollonio et EM. 85, 43 s. v. *ἀμοιβηδίς*. 37. *τόπον* Musurus locum utpote vitiosum punctis notavit. Confunduntur sane *ἀμοιγέποι* et *ἀμηγέπη*. 39. *ἐστερεῖται* cod., *ἐστέρηται* Mus. Lego *ἀμείρεται· στερεῖται*. 41. Sic Bekk. 387, 33 C. 63. 171, *ἀστοχεῖν* addit CDresd. 43. *ἀμοίρων· ἀστόχων* cod., *ἀ. ἀμετόχων* coni. Ruhnkenius, emendate C. Dresd. 44. *μεσημερίζειν* adiciunt Glossae Graecob. ap. Ducang. col. 911. 45. *ἀμολγόν, νύκτα* cod., univit Musurus. *Ἀλημήνην* cod., em. Salmasius. 46. Glossam spuriam, cuius doctrinae Eratostheneae (p. 209 ed. Bernh.) luminibus cave te decipi patiaris, peperit gl. *Μολγός*. 47. Apoll. lex. 28, 23. 48. Cf. Geoponic. IX 21 p. 618 ed. Nicl. Adscriptae haec fuisse ad gl. 3754 ut differentia notaretur vocabulorum *ἄμοργις* (Arcad. 29, 23) et *ἀμοργίς*, certiores nos facit Suidas s. v. *ἀμοργίς*. In C. Dr. quoque *ἀμοργῇ· φρυγία ἐλαίου* ordinem migrat. 49. *ἀμοργινά· λεπτοϋφῆ* cod. Mus. Alb. Accentus vitiosi interpolatorem sapiunt, cuius fontem indicant Bekk. AG. I 210, 29, unde haec quoque a gl. 3754 divulsa esse patet. 51. *ἀπιοσάχρας* cod., em. Mus. Corrigunt *ἀμάμηλις*, sed videtur potius ex *ἀμποῦδιν* corruptum esse, quod iisdem verbis interpretatur Neophytus Ducangii col. 63. 52. Fluxerunt haec ex Philetae Atactis teste Athenaeo XIV p. 646 F, qui *ἀμοργίτας* (sic Mus., *ἀμοργῖτας* cod.) Siculis tribuit l. l. Male igitur in editis laeso ordine novissima glossae verba novam glossam constituunt. 54. Accedit EM. 86, 14. C. 171. 55. Cf. *Μόργμα*. ‚Dicere videtur faecem olei sive *τὴν ἀμόργην*, quae in fundo colligitur.' Lob. Path. El. p. 79, ubi etymon aut *μόργνυμι* aut *ἀμέργω* esse conicit.

ἀμοργῖδα· ἐξεσβικυῖα τὸ γάλα
ἀμόρξαι· ἀποψῆσαι. ἢ ὀμόρξαι
ἀμόῤῥωτον· ἀθάνατον
ἀμορφύνειν· οὐ δεόντως πράττειν
60. ἀμόρφωτον· ἀδιατύπωτον. Σοφοκλῆς Θυέστῃ τῷ ἐν Σικυῶνι
ἄμοτον· ἀπλήρωτον. πολύ
ἀμοῦσι· θερίζουσιν
ἄμουσον· ἀπαίδευτον
ἄμουχα· καθαρεύουσα. Λάκωνες
65. ἀμύωλον· ἀγγεῖον εἰλικρινές
ἀμόωμφος· ἄπιστος
ἀμπαδίην· φανερῶς
ἀμπάζονται· ἀναπαύονται
ἄμπαιδες· οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι παρὰ Λάκωσιν
70. ἀμπαλίνωρον· τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν
ἀμπάξαι· παῦσαι. Λάκωνες
ἀμπαυλίς· ἡ τὰ πράγματα φέρουσα
ἄμ πεδίον· κατὰ πεδίον
* ἀμπαιστόν· ἀναπαιστόν
75. ἀμπείρας· διχάσας
ἄμπειρος· ἔμπειρος
ἀμπελόπρασον· πόα τις. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη
ἄμπελος· ἡ μηχανή. καὶ ἄκρα Μυκάλης [ἤγουν ὄρους]. Κυρηναῖοι δὲ αἰγιαλός. καὶ πόλις Θρᾴκης. καὶ ἡ ἄμπελος
* ἀμπελίοι· ἀμπελίδα. φυτόν τι. οὕτω κατὰ στελέχη τῆς ἀμπέλου
80. * ἀμπελόεσσαν· ἀμπέλους ἔχουσαν
ἀμπερέως· διαμπάξ
ἀμπεπαλών· διασείσας, κινήσας
ἀμπέσαι· ἀμφιέσαι. Λάκωνες
* ἀμπαιανῖσαι· ἀνιερῶσαι

SCR. 59. Antimachi fr. CVIII p. 102 Stoll. 60 fr. 228 p. 146 Nck. 61. ρ 520. 70. ? Philetaer. in Com. vol. III p. 296, q. l. pro ὁ κόρος malim ὁ πόρος, quam ὁ χορὸς vel ὁ καιρός. 80. Γ 184. 81. ? Philyll. fr. III vol. II 2 p. 862. 82. ω 519.

ADNOT. 56. Sic glossam, cuius exitus procul dubio vitio inquinatus est, codex scriptam porrigit: ἀμοργίδα· ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα coni. Mus. 57. ἀμοργέαι cod., ἀμόρξαι post Pierson. ad Moer. 292 corr. Meinek. Com. IV p. 719. Certam esse emendationem varia lectio ὀμόρξαι docet. 58. ἄμβροτον fortasse citiosius quam verius corrigunt HSt. editores I 2 p. 148 B. Pearso enim ἄμορτον. 59. ἀμορφυγεῖν cod. Mus. Alb., emendatum est e Cram. Anecd. Oxx. I 55, 29. 60. ἀμόρμασιν· τυπώμασιν C. 171. 61. Apoll. lex. 25, 25 et hypomnemata Iliad. ap. EM. 64. ἀμουσχρά coni. Ahrens Dial. II p. 124 coll. ἀμυσχρὰ et μοῦρχορ. Cf. Lob. Path. El. p. 227. 65. ἀμόωλον (ἀμόολον C. Dresd.) ἅγιον, εἰλικρινές C. 63. 171. Num ἄδολον? 66. ἀμόδφος ἡ CDresd., ἀμόσφος C. 171. 67. A πάω, ut uti eo potuisset Lobeck. rhem. p. 8; neque opus est emendatione in Thes. proposita ἀμφαδίην. 68. ἀναβάλλοντα καὶ τὰ ὅμοια EM. 86, 8. Laconicae sunt ἀμπάζονται ἀμπάξαι ἀκασμένα (leg. aut ἀνηχεσμένα aut ἀμπεπασμένα). Cf. Ducang. c. 70. Lobeck. rhem. p. 12. 78 Ahrens. Dial. II p. 285. 72. ἀμπαυμα habet EM. 87, 7. Cf. 4483. — φέρουσα in διαφέρουσα mutaverim. 73. ἀμπεδίον cod. Mus. Alb. 75. ἀμπήρας· διχάσας e Cyrillis meis unus exhibet Dresdensis. ἀμπείραντες· διαπείραντες EM. 85, 56 e B 426 recepit, quae quominus rescribamus impedit Hesychii glossa διαμπείρας. 76. ἄμπηρος· πηρός ? Cf. 3797. 78. Μύκαλις cod., em. Mus. Ad rem cf. Apollod. Poliorc. p. 15; Steph. Byz. 87, 5; eundem l. l. et Scylac. p. 84 ed. M.; Ptolem. III 13, 2. ἤγουν ὄρους (ὄρος TH) proscripsi. Pro Κυρηναῖοι sufficit THemsterhuisii emendatio Κυρηναίας ad schol. Arist. Plut. v. 925 p. 322 proposita. 79. ἀμπελίαν coni. Mus. Quid sit non liquet. 82. ἀμπέπαλον cod., em. Mus., ut est in C. 63. 83. ἀμϜέσαι interpretatur Ahrens Dial. II p. 51. 82. 357. 84. ἀμπαιανῆσαι cod., ἀμπαιανῖσαι Mus., ἀμπεανίσαι CDr. Infra habebimus ἀνιερῶσαι· ἀμπαιανίσαι, qui fons est huius glossae.

85. ἀμπέτασον· ἀνακάλυψον
* ἀμπεπαλών· κραδάνας. σείσας
ἄμπ.ευσις· ἀνάψυξις
ἀμπέχειν· περιβάλλεσθαι
ἀμπεχές· ἔνδυμα, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν
90. * ἄμπεχε· περιχέχυτο. κατεῖχε
ἀμπεχόμενος· περιβαλλόμενος
ἀμπέχονον· σύμμετρον περίβλημα
ἀμπεχόνην· λεπτὸν ἱμάτιον
ἀμπεχόνιον· ὅμοιον
95. * ἀμπειλήδιον· πηλίον
ἀμπέψει· ἀποπέμψει
ἄμπηρον· πεπηρωμένον
ἀμπίουρον· πυλῶνα. Ταραντῖνοι
ἀμπιστάτηρ· ἐξεταστής
3800. ἀμπιστᾶσθαι· ἐξετάζειν
ἀμπισχεῖν· περιβαλεῖν
ἀμπισχό.μενον· περιβαλλόμενον
ἀμπίτιαρ· παρατατομένη
ἀμπλακεῖν· ἁμαρτεῖν
5. ἀμπλάκημα· ἁμάρτημα
ἀμπλακίησιν· ἁμαρτήμασιν
* ἀμπλακήματα· ἁμαρτήματα
ἀμπλακών· ἀποτυχών. ἁμαρτάνων
ἀμπνύνθη· ἀνέπνευσεν
10. ἄμπνυτο· ἀνεσωφρονίσθη
* ἀμπνύνθη· ἀνεπινήθη. ἀνεσωφρονίσθη
ἀμποίχοιτις· ἐν Συρακούσαις ἀρχή
ἀμπρακόν· μακρόθεν
ἀμπρεύειν· προτονίζειν. ἕλκειν. ἁμαξηλατεῖν
15. ἀμπρεύωμεν· ἕλκωμεν
ἄμπρον· τὸ τεταμένον σχοινίον, ᾧ ἐχρῶντο ἀντὶ ῥυμοῦ
ἄμπυκα, κεκρύφαλον· κόσμον γυναικῶν

SCR. 85. Sappho fr. 28 Abr. 86. ω 519. Π 244. 90. ς 225. 92. Arist. Thesm. fr. VI p. 1079 Bgk. 98. ο 83. 3805. Fortasse gl. sacr. e Daniel. VI 4. Nam ‚Gl. mss. in Daniel. 'Ἀμπλάκημα· ἁμάρτημα.' ALB. 6. Empedocles ap. Plutarch. Moral. p. 607 C. 9. Β 697, ubi v. l. ἐμπνύνθη, Ξ 436. 10. Λ 359 ε 458 ω 349 alibi. 14. Callimacheum. 17. Χ 469 teste Apoll. lex. p. 25, 5.

ADNOT. 85. ὀμπέτασον malit Ahrens. 87. ἄμπευσις Musurus confuso ordine. 88. περιβαλέσθαι cod. 90. ἄμπεχε scripsi, ἀμπεῖχε codex cum editis. Deinde παραχέχυτο cod. 92. ἀμπεχανόν cod., ἀμπέχανον Mus., em. Scaliger. 93. παλλίον (περιβόλαιον add. CDr.) L. 63 EM. 85, 51 Eudemus. 95. Sic. ἀμπηλίδιον· πήλιον Mus., ἀμπηλίδιον—ήλιον CDr. L. ἀμπειχίδιον (corr. ἀμπεχόνιον)· παλλίον. 96. Mitior lectio pro ἀπέμψει valde memorabilis. 97. ἀμπηρόν cod., ἄμπηρον Mus. ἄμπηρος· πηρός, νοσερός EM. 85, 9. Cf. 3776. 98. ἀμπίθυρον corrigit post Vossium Ahrens Dial. II p. 81. 3801. παραβαλεῖν cod., em. Mus. 2. ἀμπισχόμενον Mus., qui literam delevit. Malo ἀμπισχνούμενον, quod probum. 3. ἀμπιττάρ corrigunt post Is. Vossium Koen. Gr. C. p. 230 Valcken. ad Eur. Phoen. p. 440 B, ut Laconicum sit pro ἀμφιστάς. παρατατόμενος Vossius. 7. ἀμπλακημάτων CDr. ex Aeschyl. Prom. 112. 8. πλημμελῶν add. CDr. 9. ἀμπνύνθη EM. 85, 57. 10. Apoll. lex. 30, 34. ἄμπνυτο· ἀνέπνευσεν. 11. Fortasse ἐνεπνύνθη. 12. ἀμποίχοιτις Musurus. ἄμποιχοι· τις coni. Scaliger. 13. Cum μακρόν compositum videbatur Vossio. Aliena sunt ἀμ' ἀρύκαρ et ἀμμακρύ. 16. ἀμπρόν cod. EM. 86, 32 CDresd.,
σμ κῶν
em. Mus. 17. ἄμπυκας· κρύφαλον. κό γυναιξί cod., ἄμπυκας· κεκρύφαλον, κόσμον γυναικῶν Mus. Emendavi, quamquam sub γυναιξί fortasse γυναικεῖον latet.

* ἄμπυξ· χαλινός. τριχόδεσμος

ἄμπυκες· τὰ διαδήματα ἢ χαλινοί. ἢ τροχοί. οὕτως Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ. διὰ τὸ κυκλοτερές

20. ἀμπυκτήρια· τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐν Κολωνῷ

ἄμπωτις· ἀνάπαυσις. ξηρασία, ὅπου ἀναποδίζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἔρχεται

* ἀμυτήμων· ἁμαρτωλός

ΑΜΥΓΔΑΛΗ· τὸ δένδρον. καὶ τὰ τραγήματα

ἀμύγμασιν· σχίσμασιν

25. * ἀμυβαδόν· ἐφεξῆς

* Ἄμυτρον· πόλις τῆς Θρᾴκης

* [ἄμυτρον], ἀμιδάναι· κρύψαι

ἄμυδις· ἅμα, ὁμοῦ

ἀμυδρά· τὰ ἀσθενέστερα

30. ἀμυδρός· σκοτεινός

* ἄμυ[δ]ροι· τόποι οἱ κάθυδροι καὶ ἄγαν ἔοντες. παρὰ τὸ μυρεῖν, ὅ ἐστι ῥεῖν

ἀμυδρότερα· ἀμαυρότερα. ἀσθενέστερα

ἀμύητος· βέβηλος....

ἀμύθητοι· ἀναρίθμητοι, πολλοί

35. ἀμυθήτου· ἀνεκδιηγήτου

ἀμύκαρις· πλῆθος, ἄθροισμα. πλούσιον, πολύ

ἀμυκαλαί· αἱ ἀκίδες τῶν βελῶν παρὰ τὸ ἀμύσσειν

ἀμυκλαῖδες· εἶδος ὑποδήματος πολυτελοῦς Λακωνικοῦ. Καὶ πόλις Ἀμύκλαι

ἀμυκλίς· γλυκύς, ἡδύς

40. ἀμύκταν· γλυκύν. οἱ δὲ ἄμικτον

ἄμυλα· μῆτρα

ἀμύλους· πλακοῦντας

* ἄμυλος· βρῶμα τὸ ἐκ πυροῦ

ἀμυλλίδωτον· χιτῶνος εἶδος

45. ἄμυμος· ἀγαθός. ἀμώμητος, ἄμεμπτος. καὶ ἀμύμων

SCR. 19. v. 678. 20. v. 1069. 21. Usus h. v. Hippocrates est. 26. *B* 849. 28. *I* 6 teste Apoll. lex. 25, 4.

ADNOT. 19. Cf. Didym. p. 97. 20. ‚τὰ φάλαρα cod. edd., ἀμπυκτήρια φάλαρα coni. Heinsius; sed vid. Ellendt. Lex. Soph. I p. 100. 21. λῆξις Suidas. Vid. Ahrens. Dial. II p. 63 et Pausan. III 20 *Καππώτας*. 22. ἀλιτήμων HSt. emendabat. 23. ἀμυγδάλη cod., ἀμυγδαλῆ Mus., uterque recte, cum altera interpretatio ad alterum pertineat. πράγματα cod. Mus. Alb., em. Casaubonus. 24. ἀμύγμασιν cod. | σι Mus. Huc spectare videtur ἀμόργμασι· τυπώμασι in C. 171. ἀμύγματα, quod habet CDr., et ʼμύγματα (Lob. Path. El. p. 27) ap. Hesychium ad Eur. Androm. 828 respicit. 25. ἀμυβαδόν cod., ἀμοιβαδόν Mus. 26. Ἀμυδῶν coni. Palmerius. 27. ἄμυτρον, ἀμιδάναι cod., ἀμυδάναι priore vocabulo reiecto Musurus. ἀμυδρᾶναι coni. THemsterhuisius; imo ἀμαλδῦναι. 28. ἄμυδις· ἐφαίνης (leg. ἐξαίφνης) ὁμοῦ ἅμα C. 63. E C. 63. 171 affero in transcursu ἀμυδής· ἄϋπνος, quod vocabulum in Thes. G. L. desideratur. 31. ῥέοντες Musurus, recte. Cf. gl. ἄμυροι, unde haec nostra corrigenda. 33. μεμιασμένος add. CDr., ἄπειρος explicat C. 171. 36. Si pro ὁμήγυρις est, ut Vossius arbitratur, ἀμάκυρις scribendum e Creticae dialecti legibus. Sed vide ne ἀμύθητον πλῆθος· ἄθροισμα πλούσιον, πολύ lateat, referendum ad Mnesimach. Com. vol. III p. 570 ‚καὶ πλῆθος ἀμύθητον'. 37. ἀμυχάλαι rectius EM. 87, 42. 38. Ἀμυκαλίδες — Ἀμύκαλαι cod. E Polluce VII 88, ubi Bekkerus Ἀμυκλᾶδες edidit, Ἀμυκλαΐδες certatim corrigunt VVDD. coll. Schol. Theocr. X 35. — *Καὶ πόλις Ἀ.* sunt ex Apoll. lex. 28, 9 C. 63. 41. Non expedio. 44. ἁλουργίδωτον egregia est Ruhnkenii emendatio. 45. ἄμυγος cod., emendate CDresd. et C. 171. Vocabulum ἄμυμος probum est et vere Aeolicum, ut χελύνη, μῦμαρ, νύχμα alia.

ἀμυνάθειν· ἀμύνειν, βοηθεῖν
ἀμῦναι· ἐκδικῆσαι. βοηθῆσαι
ἀμῦναι· ἀπαλεξῆσαι, τιμωρία
Ἀμυνανδρίαι· γένος, ἐξ οὗ ἱερεῖς Ἀθήνησιν
50. ἀμύνανδρος· δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνεσθαι
ἀμυνίας· ὁ ἀμυντικός. παρὰ τὸ ἀμύνειν
* ἀμύνει· βοηθεῖ
* ἄμυνεν· (ἐ)βοήθησεν
ἀμυνίων· ἀμώμητος
54ᵇ ἄμυνον·....
55. ἀμυνόμενος· τιμωρούμενος
ἀμύνου· ἀποδίδου
ἀμυντήριον· ξίφος δίστομον. ἢ βάκλον. ἤ τι τῶν πληττόντων
ἀμύντορας· βοηθούς
ἀμύντωρ· βοηθός, ἐπίκουρος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τοῦ Φοίνικος πατὴρ Ἀμύντωρ
60. * ἀμυνεῖ· ἀνταποδόσει
ἄμυξ· ἀμυχή
ἄμυξα· ἔξυσ(α). ἐ(σ)πάραξα
ἀμύξαι· καταμύξαι, καταξῦσαι: στενάξαι
ἀμύξανος· ἀνόσιος
65. ἀμύξεις· καταξέσεις. σπαράξεις τὴν ψυχὴν ἀνιώμενος
ἀμυρεῖν· μὴ ἔχειν μέρος
ἀμύρημα· ἀτύχημα
ἄμυροι· τόποι οἱ κάθυγροι, καὶ ἄγαν ῥέοντες. ἀπὸ τοῦ μυρεῖν
ἀμυροιραῖνος· ὁ μὴ μυσαττόμενος τὸ ῥαίνεσθαι

SCR. 46. Vox tragica; Sophocl. OC. 1015. Eur. I. A. 910. 48. Λ 341 — Sophocl. fr. 905 p. 270 Nck. 51. Aristoph. Eqq. 567. 52. Δ 11. 54b. Λ 456. 55. Π 622. 58. β 326. 59. Ν 384 — Ι 448. 60. Nicand. Ther. 131 sec. cod. Π ap. OSchneid. 65. Δ 243.

ADNOT. 46. ἀμυναθεῖν cod. Elmsl. ad Eur. Med. 186. Ellendt. Lex. Soph. I p. 101, emendate Musurus e praeceptis Herodianeis ap. Arcad. 155, 24, probante Buttmanno Gr. Gr. 2 p. 62 Lehrs. Aristarch. p. 263. 47. 48. Haec valde sunt turbata. ἀμῦναι· ἀποστρέψαι ἀποσοβῆσαι ἀπαλεξῆσαι καὶ βοηθῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τιμωρήσασθαι. EM. 88, 21 sqq. C. 63. ἄμυνα· ἐκδίκησις (ἀνταπόδοσις addit C. Dr. cf. 3860) EM. 88, 24. τιμωρία cod., τιμωρῆσαι Mus. Videtur ἄμυναι· ἐκδικήσεις, τιμωρίαι. ἀμῦναι· ἀπαλεξῆσαι βοηθῆσαι esse legendum. 49. Innotuerunt ex inscr. ap. Ross. Hall. Lit. Zeit. 1838 p. 353 n. 196. Dem. p. 24 A 3. 51. Eustath. 804, 23. 53. βοήθησεν cod., ἐβοήθει Mus.
μ
54. ἀμυνίων cod., ἀμύμων em. Mus. recte, sed invito ordine literarum. Glossam genuinam tradi patet ex Apoll. lex. 25, 12. 54b. ἄμυνον h. l. delevit Mus. et glossae 3857 adiunxit. Mihi glossa videtur explicatione carens. 55. ἀμυνόμος cod., em. Mus. 57. ῥάβδον (ῥάνδον) ἢ β. Cyrill. ἢ ἄλλο τι τ. πλ. C. 63. ἀμῦνον post πληττόντων additum a Musuro reieci. 59. ἀρωγῶς (sic) add. CDr. Cf. Apoll. lex. 29, 5. 60. ἀνταποδόσει cod., ἀνταποδώσει coni. Mus. Possis etiam ἀμύνῃ· ἀνταποδώσει coll. C. 171 Dr. 61. ἀμύξ· ἀμυχί vel ἀμυχηδόν probabiliter corrigunt ope Methodii ap. EM. 62. (α) et (σ) debentur Musuro. 63. Confundit ἀμύξαι et μύξαι. Cf. ἀμῖξαι et ἔμυξεν ἐπεμύξατο ἐπίμυξις μυττάξασα. 64. Num ἀμίξαλλος? 65. ἀμύξει· καταξύσει Apoll. lex. 28, 8
υ
C. 63, sed idem infra ἀμύξεις· σπαράξεις. 66. ἀμοιρεῖν cod., ῡ delevit Musurus. 67. ἀμοίρημα recte sed ordine laeso Musurus; scripturam codicis Is. Vossius restituit. 68. Cf. ἄμυδροι. Hesychio de etymo accedit Lobeck. Path. El. p. 21 sed dempto ἄγαν. 69.
ο
ἀμυροιραῖν cod., ἀμυροίραινος Musurus, μύρῳ post ῥαίνεσθαι Phavorinus addit e coniectura
ο
fallaci. Prior glossae particula ἀμυροιραῖν ad praecedentem glossam referenda nihil est nisi ἄμυροι et ῥεῖν, posterior ad omissum ἀμυσχρός pertinet. Lego igitur: ἀπὸ τοῦ μυρεῖν ὅ ἐστι ῥεῖν ἄμυροι. (ἀμυσχρός)· ὁ [μὴ] μυσαττόμενος τὸ χραίνεσθαι. Quam facilis sit vocc. ῥαίνεσθαι et χραίνεσθαι permutatio docet OSchneider ad Nicand. Alex. 541 et Theriac. 47.

70. ἀμυρτόν· ἱμάτιον Κρῆτες
ἀμύς· ὁμοῦ σὺν αὐτῷ
ἄμυσσε· ἔξεσεν. ἐσπάραξεν
ἀμύσσειν· ξέειν. σπαράττειν. λυπεῖν
ἄμυσσος· κῆτος. Λάκωνες
75. ἀμυστήν· τὴν συνεχῆ πόσιν
ἀμυστία· μέτρον τι
ἄμυστις· τὴν ἀπνευστὶ καὶ ἀθρόαν πόσιν Τίμαρχός φησιν οὕτως λέγεσθαι
ἀμυ(σ)χῆναι· καθάραι, ἁγνίσαι
* ἀμύσχαια· οἰνάνθη. ἢ ἀναδενδράς
80. * ἀμύσχεσθαι· τὸ ξέειν τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν
ἀμυσχρόν· καθαρόν, ἁγνόν. ὀλόχροον
ἀμυττέτωσαν· κνιζέτωσαν. σπαραττέτωσαν
ἀμυχή· ἐπιπόλαιον ἕλκος
ἀμυχούσης· στυφούσης ἐπιπλέον
85. ἀμφαγαπαζόμενος· ὑπερβαλλόντως περιαγαπώμενος καὶ περιαγαπαζόμενος
ἀμφαγαπῶντες· ἀσπαζόμενοι
ἀμφαγέροντο· περιηθροίζοντο
ἀμφαδίην· φανερῶς. ἀναφανδόν
ἀμφαδόν· φανερῶς
90. ἀμφαιικῆς· κύκλῳ σειομένης
ἀμφαής· πρόσκολος. περισκελής. οἶκος περίσκεπτος
ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἄκιρις ποταμός
ἀμφαχλῆς· ἀξίνη
ἀμφ' ἅλα· περὶ τὴν θάλασσαν
95. ἀμφαλλάξαι· διαμφοδῆσαι. οἱ δὲ ὁμοῦ βαδίζον[τες]τας ἐφ' ἑτέρας ὁδοῦ χωρισθῆναι
ἀμφ' ἄλητα· περὶ τὰ ἄλευρα. ἀμφάνα μάλιστα

SCR. 72. *T* 284. 76. ? Pherecrat. com. vol. II 1 p. 358. 81. Sophocl. fr. 906 p. 271. 85. *Π* 192. 86. Hesiod. opp. 68. 87. Σ 37. 88. *H* 196. 89. *H* 243. α 296. 92. Archiloch. fr. 20 p. 540. 94. *Δ* 409. 96. Sophro l. l.

ADNOT. 71. *ἀμοῖς* legit Ahrens Dial. II p. 368 coll. *ποῖς*. 72. *ἀμὺς σὲ* cod., em. Musurus. 73. *ζέειν* cod., em. Mus. 74. *βυθός* coni. Ruhnkenius, *κῦτος* Valckenaerius, quo non opus esse Buttmanni Lexil. II p. 95 auctoritate fretus affirmat Ahrens Dial. II p. 85. 75. *ἄμυστιν* verissimam Sopingi emendationem ordo non admittit. 76. *ἀμυστις* em. Vossius. Malim *ἀμυστί*. 77. *ἀμυστίς* cod., em. Alb. *ἀμυστὶν* cod., *ἄμυστιν* coni. Mus. uterque male, em. Alb. Cf. Schol. Eur. Rhes. 416. 78. *ἀμαχῆναι* cod., *ἀμυσχῆναι* HSt. *ἀγνῆσαι* cod., em. Mus. 79. Cf. *ἀμάμιξ* et *ἀμαξίς*. 80. *.μύσχεσθαι* cod., em Mus. Vocabulum nihili ex *ἀμύσσεσθαι* mutilatum esse ostendit Lobeck. rhem. p. 68. 81. *ἀμυχρὸν* in Aldina vitium typothetae. Cf. Meinek. Anall. Alexx. p. 261. 84. Conicio *ἀμυχθείσης· τυφθείσης ἐξ ἐπιπολῆς* (vel *ἐπιπολαίως*). 85. Apoll. lex. 29, 28. 86. Cf. EM. 88, 33. 88. Apoll. lex. 28, 32. 89. *ἀμφαδῶν* cod., em. Apoll. lex. 27, 9 C. 171 al. (Mus.) 90. *ἀμφιικῆς κυκλωσειομένης* cod., *ἀμφιεικοῦς* Musurus, qui reliquis recte prospexit. Lego: *ἀμφάϊκος· τῆς κ. σ.* 91. *ἀμφαής· οἶκος περίσκεπτος* EM. 88, 39, unde *οἰκοπερίσκεπος* (cod. Mus.) emendatum est.
o, ος ε
πρχολ πσκελής cod., *πρόσκολος περισκελής* Mus., *πρόσκοπος περισκεπής* Guyetus. 92. *ἀμφαχάριος ῥόας* cod., em. Mus. 93. *ἀμφαχλῆς* cod., *ἀμφάχης* Musuri coniectura reiicula in errorem induxit Valckenaerium, quem secuntur HSt. editores col. 193 A, ut *ἀμφάχης [γένυς]· ἀξίνη* ad Sophoclis El. 485 referret in Diatr. p. 145 C. Vid. Ellendt Lex. Soph. p. 102. Legendum vero *ὀμφάκη· ἀξίνης*, vel *ὀμφακίας*. 94. *ἀμφάλα π* cod., em. Mus. C. 171. 95. *βαδίζοντες τὰς — ὁδὸν* cod., em. Mus. 96. *ἀμφάλητα π* cod., *ἀμφ' ἄλητα* Mus. Egregie de h. l. ope Cyrilli in Cram. Anecd. Paris. IV 179, 16 disputavit Schneidewinus in Philol. I p. 588. E vocabulis adhaerentibus novam glossam *ἀμφάνα· μάλιστα* constituit Musurus. Lego adiutus Schneidewini rationibus *ἢ ἀμ φάναμάλητα*.

ἀμφαξονεῖν· τὰ γόνατα περικλᾶσθαι. καὶ μὴ εὐτονεῖν
* *ἀφαρμένη*· δίκελλα. Λάκωνες
ἀμφαρής· περιορωμένη, κατολιγωρουμένη. καὶ γυμνός, ἐπιφανής
3900. *ἀμφαρίστερος*· ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. οὐκ αἴσιος. οὐ δεξιός. ἐναντίος τῷ περιδεξίῳ
ἀμφάς, ἀ[σ]παζόμενος· πάνυ φιλοφρονούμενος
ἀμφασία· ἀλογία, ἀφωνία, ἀγριξία
ἄμφασμα· ψαιστά, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις. Συρακούσιοι
ἀμφαυγεῖ· ἀντιλάμπει
5. *ἀμφ' αὖον....*· περιήχουν
ἀμφ' αὐτούς· περὶ αὐτούς
* *ἀμφαδᾶς*· ψηλαφᾶς
ἀμφαφοῷεν· ψυλαφήσειεν
ἀμφαφόωντα· διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψηλαφῶντα
10. *ἀμφέθετο*· περιέθετο
ἀμφεικάς· ἡ περὶ εἰκάδα
ἀμφεκάλυψεν· περιεσκέπασεν. περιέσχεν
ἀμφεκτέον· περιβλητέον
ἀ(μ)φελ[λ]αῖς· μᾶζα ἐλαίου πλήρης
15. *ἀμφελάσασα*· περιαγείρασα. κινήσασα
ἀμφελάχαινε· περιέσκαπτεν, περιέσκαλλε, περιώρυσσεν
* *ἀφέμενον*· τὸ ἐν μάχαις καὶ λοιδορίαις ὑφίστασθαι, καὶ μεγαλοψυχεῖν Λάκωνες
ἀμφενέμοντο· οἰκοῦσαν, ἐδιοικοῦσαν
* *ἄμφεπεν*· ἐνήργει
20. *ἀμφέπει*· περιέπει. θεραπεύει. παρακολουθεῖ
ἀμφεπένοντο· ἐνήργουν. ἀπέφερον. ἤσθιον
ἀμφέπλεον· περιέπλεον

SCR. **3900.** Aristoph. Tagenist. XXV vol. II 2 p. 1156 Bgk. **2.** *P* 695. **4.** Eur. Or. 1533 q. l. vid. Schol. **5.** *M* 160. **9.** *Z* 322. **10.** *φ* 431. **12.** *E* 68. **16.** *ω* 242. **18.** *B* 521. **19.** *Π* 124. **21.** *Δ* 220 — *Φ* 203.

ADNOT. **97.** *ἀμφαζονεῖν* cod., em. Mus. Cf. Pausan. Eustath. 918, 62. **98.** .*φαρμένη* cod., *ἀφαρμένη* Mus., *ἀμφαρμένη* Palmerius, quem sequitur OMüller Dor. II p. 524. Cf. tamen *μάκ(κ)ορ*. **99.** *περωμένη* cod., em. Mus. *γυμνός* ad *ἄφαρος ἀφαρής* pertinere vidit Kusterus. Mihi lemmata 3899 et 3898 confusa videntur, scribendumque e consequentia: *ἀμφαρής* (h. e. *ἀμφήρης*)· δίκελλα Λάκωνες. καὶ γυμνός, ἐπιφανής, quorum hoc ad *ἀμφιφανής* refero. *ἀφαρμένη*· π. κατ.; at persanare nequeo. **3900.** *ἀμφαριστερός — περιδεξιῷ* cod., em. Mus. ex EM. 89, 25 Phrynich. 3, 20 Eustath. 1228, 44. 1398, 48. **1.** *ἀμφαγαπαζόμενος* em. Mus. recte, sed ordine invito. **2.** *ἀμφασίη*· ἀφασία Apoll. lex. 29, 8. *ἀλαγία* cod., *ἀλαλία* Mus., em. C. 63. 171. **3.** Cf. *ἀμφίμασστα* et *ἀμφίπαστα*. **4.** *ἀμφαυγήν*· περιαυγὴν Cyrillus. *ἀνταυγεῖ* Sopingus recte. **5.** *ἀμφαῦον* cod., em. Salmas. **6.** *ἐπ'* cod., em. Cyrillus et Eudemus. **7.** Sic codex, h. e. *ΜΑΦΑΛΑΙΣ* pro *ΜΑΛΑΦΑΙΣ*. Male *ἀμφαφᾶς* corrigit Guyetus. **8.** Scr. *ἀμφαφοῷεν*, nisi latet *ἀμφαφόων*· ψηλαφῶν e *ϑ* 196 ap. Apoll. lex. 26, 5. **9.** Apoll. lex. l. l. **10.** Apoll. lex. 30, 10. **11.** *ἀμφεικάς*, a Musuro in *ἀμφ' εἰκάς* mutilatum, a Vossio dudum restitutum, inventum nunc est in inscr. n. 2148 ap. Boeckh. C. I. vol. II p. 363. **12.** Apoll. lex. 29, 7. **14.** Codicis lectioni *ἀφελλαῖς* utpote vitiosae Musurus lineam subduxit; nam *ἀμφελλαῖς* in Aldina a typotheta est. Em. HSt. **16.** *περιέσκαπτε* Mus., qui *περιέσχαλλε* recte in *περιέσκαλλε* mutavit. Cf. Apoll. lex. 23, 31. **17.** *ἀμφέμενον* coni. Mus., vereor ne non recte. Malim *ἀφέμεν* pro *ἀφεῖναι* sc. *θυμόν*. **18.** *ἐδοιήκοισαν* CDr. e codice pariter vitioso fluxit. *οἴκουν ἢ διῴκουν* coni. Alb. **21.** Eadem, nisi quod *ἐνήργουν — ησθιον*, leguntur in CDr., qui alio loco *ἀμπέφερον*· ἔσθιον περιέφερον praebet hinc emendandum. **22.** *ἀμφεπλέω* deest Thes. Gr. L.

ἀμφεποτᾶτο· περιεπέτατο
ἀμφερέεθρα· περὶ τὰ ῥεῖθρα
ἀμφέρετο· ἀνεφέρετο
ἀμφερχῆ πίθον· τὸν πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον. Ἀχαιὸς Πειρίθῳ
ἀμφαικτήρ· χιτὼν διπλοῦς
ἀμφερήσεται· περισχισθήσεται
ἀμφέχυτο· περιεχέχυτο
ἀμφέχανε· περιεκάλυψε
ἀμφεωρία· περισσευομένη
ἀμφε[ν]ώτας· ὁ Κρητικὸς χιτών
ἄμφηκες δέ· ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένον βέλος. ἢ κεραυνός ἢ ξίφος
ἀμφήλυθεν· περιῆλθεν. περιήχησεν. περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὅρμους ἀμφιορέας
ἀμφήν· αὐλήν
ἀμφήρεις· νῆες ἀμφοτέρωθεν ὁρώμεναι, ἢ ἐρεσσόμεναι
ἀμφηρεφής· ἀμφίστεγος. πλήρης
ἀμφηρεφέα· ἀμφηρεφῆ, ἀμφοτέρωθεν ὠροφωμένην, ὅ ἐστιν ἐσκεπασμένην
* ἀμφήν· αὐχήν, τράχηλον
ἀμφήριστον· ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον. ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον. παρὰ τὸ ἄμφω καὶ ἐρῶ τὸ λέγω, ῥῆμα
ἀμφής· οἴνου ἄνθος. οἱ δὲ μέλανα οἶνον
ἀμφί· περί. [χωρίς. δίχα]
ἀμφιάλῳ· [ὑπὸ] θαλάσσῃ περιεχομένῃ πάντοθεν
ἀμφὶ ἄνακτα· ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ
ἀμφίας· γένος οἴνου

SCR. 23. *B* 315. 24. *B* 461. 26. fr. 34. 29. *B* 41. 30. *Ψ* 79. 33. *K* 256. 34. ζ 122. 36. Eur. Ion. 1128. 38. *Λ* 45. 40. *Ψ* 382. 43. α 386. 44. Aristophan. Anagyr. fr. XX p. 965 Bgk. 45. Nicostrat. Com. vol. III p. 285 Sosicrates fr. II vol. IV p. 592.

ADNOT. 23. *ἀμφέπτατο* cod., *ἀμφεποτᾶτο* cum EM. 88, 48 Albertus. 24. Restitutam codicis scripturam Vossius divinaverat; Musuri emendationem verissimam respuit ordo. 26. *ἀμφερχήπιθον* cod., em. Scaliger. Nomini *Ἀχαιός* linea subducta est; media quoque syllaba obscurior est ob correctionem a pr. m. factam. In margine +. *πίθον, τόν, κύκλῳ* om. EM. 89, 29. 27. Cf. gl. 4008 *ἀμφιεκτ.:,.* ἀμφεκτήρ (*ἀμφερκτήρ* Voss. voluit)· ζητῶν (sic) *διπλοῦς* C. Dresd. 28. Sic cod., ut Vossius dudum suasit; *ἀμφαιρήσεται* Musurus, pro quo vocabulo nihili Koen. Gr. C. 95 coni. *ἀμφιρήξεται*. 29. ἀμφέσχετο· *περιεβάλετο* EM. 88, 46, ubi e nostro *ἀμφέχυτο* corrigunt, ordini convenit. 31. Lemma obscurum; sed *περισειομένη* scribendum esse patet ex C. Dr. ἀμφεωρία· *περισιωμένοι*. 32. *κριτικός* (em. HSt.) *χιτών, ἀμφικές δὲ* (sic et C. Dr., *ἄμφηκες δὲ* Mus.) cod. Cf. *ἀμφίνωτος*. 33. *ἄμφηκες τό*, ut voluit Albertus (*δὲ* delebat Scaliger), Apoll. lex. 28, 10 C. 63. 34. *ἀμφίλυθεν* cod., em. Mus. *ἐπ* | bis cod. Mus. Alb., em. Apoll. lex. 29, 18. *ἀμφιδέας* Mus. ἀμφιδέας· *ὅρμους ἀμφοτέρωθεν* Alberti coniectura in textum recipi non debebat. 35. Sic cod. Mus. C. Dresd. q. l. Matthaei *αὐχήν* coniecit, ut Salmasius. Ahrens Dial. II p. 503 confert ad Aeolicum *αὐφήν*. Sed, nisi ex EM. 89, 30 *ἀμφήρης αὐλός* corruptum sit, malim ἀμφήν· *αὐδήν*. 36. *ὁρώμεναι*, quod in codice et Aldina lectum Hagenoensis editio in *ὁρμώμεναι* mutabat, Phavorinus omisit. F. *ἀρμεναι*. 38. *ἀμφιριφέα — ὀροφωμένην* cod., em. Mus. *ἐστεγασμένην* posses cum Bekk. 388, 19, nisi editum appareret etiam in EM. 89, 20 et utrumque coniungeret C. 63: *ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον καὶ σκεπασμένον*. 39. *τράχηλος* coni. Musurus. Cf. gl. 3935, unde hoc vocabulum interpolatori insulso deberi manifestum est. 40. *ἐξισούμενον* || ἀμφίλογον· cod. Mus., em. Pergerus et anonymus coll. schol. Callimach. h. Iov. 5. (C. 63. EM. 89, 22). Cf. Apollon. lex. 28, 33. 42. *ἀμφίς* Mus., codicis et C. 63 scripturam Vossius restituit. 43. *ἀμφιαλῶ — θαλάσσῃ* cod., *ἀμφιάλῳ — θαλάσσης* coni. Mus., em. Apoll. lex. 28, 27. 44. *ἀμφιάνακτα* cod., em. Meineck. Com. II 1 p. 60. 45. *μέτριος οἶνος* Suid. Cf. gl. 3941 et Athen. I p. 31 E, ubi *ἄμφι* est in B, *ἀμφίας* in C, *ἄμφις* in vulgata.

ἀμφίασιν· σκέπην
ἀμφίασμα· ἔνδυμα
ἀμφιαχυῖα· περὶ τῶν τέκνων ὀδυρομένη, ἢ κραυγάζουσα, ἢ φωνοῦσα
ἀμφιβαλέσθαι· περιθέσθαι
ἀμφιβαλεῦμαι· καθοπλισθήσομαι
ἀμφίβασις· κύκλωσις. ὁρμή
* ἀμφηρικὸν ἀκάτιον· ληστρικόν, ἐν ᾧ εἷς ἐλαύνει δύο κώπας
ἀμφίβασις· ὑπὲρ νεκροῦ μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἐμάχοντο περὶ τοῦ σώματος, ἵνα μὴ σκυλευθῇ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ μεταφορά
ἀμφιβατεῖν· ἀμφισβητεῖν
* ἀμφιβαλών· [μαχόμενος] περιλαβών
ἀμφίβια ζῶα· τὰ ἔνυδρα καὶ χερσαῖα
ἀμφίβιον· ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον
ἀμφίβλημα· ἀναβόλαιον
* ἀμφιβέβηκας· ἐπεκδικεῖς. προΐστασαι. ὑπερμαχεῖς, καὶ σώζεις
* ἀμφιβέλεσι· περὶ τοῖς ὀβελίσκοις
* ἀμφιβείην· περὶ τὴν δύναμιν
ἀμφιβολεῖς· ἁλιεῖς
ἀμφίβολοι· ἑκατέρωθεν περιβαλλόμενοι, ὡς Θουκυδίδης
* ἀμφίβληστρον· δίκτυον
ἀμφιβρότης· [περὶ] ὅλον τὸν βροτὸν περιεχούσης
ἀμφιβώτης. περιβόητος. Ἴων Τεύκρῳ
* ἀμφιγνοής· ἀμφισβητής
* ἀμφιγυιοῖσι· τοῖς ἑκατέρωθεν χωλῶσαι . . . . .
* Ἀμφιγυέεις· ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλοὺς ἔχοντες
* ἀμφὶ γυναικί· περὶ γυναικός

SCR. 46. Iob. XXII 6. XXXVIII 9. 48. *B* 316. 49. ς 178. 50. χ 103. 52. Thucyd. IV 67. 53. *E* 623. 55. ψ 192. 58. Tragici. 59. *A* 37. 60. *A* 465. 61. *E* 781. 62. Iesai. XIX 8. 63. Thucyd. IV 36. 64. Matth. IV 18. 65. *B* 389. 66. fr. 35 N. 67. *N* 147. ω 527. 69. *A* 607. 70. *Γ* 157.

ADNOT. 47. Imo ἀμφίεσμα. 48. ἀμφισχυῖα cod., em. Musurus. Addita explicatio legitur etiam in C. 63 Dr. περιβοῶσα ἢ τρίζουσα EM. 88, 55. 49. ἀμφιβάλλεσθαι cod., emendavi. 50. ἀμφικάλευμαι cod., em. Mus. 51. ὑπερμάχησις explicant EM. 89, 2 C. Dr., in quo glossa ἀμφίβασκος scribitur. 52. ἀμφήρικα, ἀκάτιον λ. — εἰσελαύνει cod. Mus., emendavit e schol. Thucyd. IV 67 Palmerius. 53. Apoll. lex. 27, 19. 54. E gl. ἀμφισβητεῖν· ἀμφιβάλλειν nata videtur ἀμφιβάλλειν· ἀμφισβητεῖν, (C. Dr.) licet ἀμφίβασις hoc sensu occurrat apud Herodotum. Ceterum e C. Dresdensi Thesauro adde: ἀμφιβήματα· περιβήματα, nisi voluit ἀμφιβλήματα ex Eur. Hel. 423. Phoen. 786. 55. ἀμφιβάλλων· — περιβάλλων cod., emendavi ex Eustathio ad ψ 192. 59. περιβεβήκεις (hoc repone) ὑπερμαχεῖς EM. 89, 1, ὑπερασπίζῃ id. 91, 13. ὑπερμαχῶς (sic) προΐστασαι C. Dr. 60. ἀμφὶ βέλεσσι male Mus., ἀμφ' ὀβελοῖσι Heinsius. 61. ἀμφὶ βίην em. Mus. Ego utrobique codicis scripturam vitiosam revocavi, ut interpolatoris fraudes patescerent. 63. παραβαλλόμενοι cod., em. EM. 87, 46 qui ἢ βάλλοντες adicit. 64. ἀμφίβλιστρον cod., em Mus. e VVLL. σαγὴ μαγάλη cum addit C. Dr. interpolatorem barbarum fraudis convincit. 65. Cf. Apoll. lex. 28, 7. Cum nostro facit C. Dr. 66. περιβόητος υἱῶν cod., Ἴων Mus. ἀμφιβώτης· περιβοήτου. Ἴων coni. Bentleius in epist. ad Mill. p. 498, cuius coniecturam firmari opinione sua, περιβοητοςιων scriptum fuisse, arbitratur Schowius p. 72. Sed cum non modo υἱων s. v. ἄϊδροι scriptum reperiatur, sed etiam infra ἀμφιρῶτις· περιβόητος recurrat, malim ἀμφίβωτος cum L. Dindorfio in Thes. Vol. I 2 p. 208. Cf. ἀβῶς. ἄβωτος. 67. ἀμφιγνοεῖς· | εἰς em. Mus., interpolatione obscurata. 68. ἀμφιγυιήεσσι Mus., revocavi codicis lectionem. Cf. Apoll. 28, 11 Bekk. 388, 27 Suid. χωλοῖς cod. Mus. Alb., χωλῆσαι (lege χωλῶσαι δυναμένοις) restitui ex EM. 89, 46. Codice pariter vitioso usus est C. Dr.: ἀμφίγυσιν· τοῖς ἐκκατέρωθεν χολῆς (sic). 69. ἀμφιγυήεις—ἔχων recte Mus. Cf. Apoll. lex. 26, 14 cuius glossae genuinae h. l. non comparent.

Ἀμφιγένεια· πόλις τῆς Πύλου
ἀμφιγέννς· ἀξίνη
ἀμφιγνοεῖν· τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν
ἀμφίγονος· υἱὸς ὁ ἐκ προτέρας γυναικός
75. ἀμφιγυιῶσαι· ἀκρωτηριάσαι. ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πῆξαι
ἀμφιδάσειαν· ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσαν. ἢ κυκλόθεν δασεῖαν
* ἀμφὶ δὲ νῆες· περὶ (δὲ) τὰ πλοῖα
* ἀμφὶ δέ· περὶ δέ
* ἀμφιδεές· περιδεές
80. * ἀμφιδεδίνηται· κύκλῳ περίκειται
ἀμφιδέαι· ψέλ(λ)ια. κρίκοι. δακτύλιοι
* ἀμφὶ δὲ ἕ· περὶ αὐτὸν δέ
ἀμφιδέδηε· κύκλῳ ἀνακέκαυται
ἀμφιδεκάτη· ἡ μετὰ εἰκάδα ἡμέρα, παρὰ Ἀρκάσιν
85. ἀμφιδέξιον· τὴν ἑκατέροις μέρεσι τῆς μήτρας ἄῤῥεν καὶ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον
ἀμφιδέραια· ψέλ(λ)ια
ἀμφιδήριτος· ἀμφισβητήσιμος
ἀμφιδήτιοι· ὡς κρίκοι διάκενοι, παρὰ Δημοκρίτῳ
ἀμφιδήσασθαι· ὑποδήσασθαι
90. ἀμφιδεξίοις χερσί· ταῖς τῶν τοξ(οτ)ῶν. διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφῳ
ἀμφίδοξοι μῦθοι· οἱ διχογνωμονο(ύ)μενοι
ἀμφίδουλος· ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων δοῦλος
ἀμφίδοχμοι· λίθοι μέγεθος ἔχοντες
ἀμφιδράνες· ἱμάτιον διπρόσωπον, ἐν τῷ πεποικίλθαι τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν
95. ἀμφιδρόμια· ἡμέρα ἀγομένη... τοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες κύκλῳ, καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα, ὅτε ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων δῶρα ἐπέμπετο

SCR. 71. *B* 593. 72. cf. 3893. 76. *O* 309. 77. *B* 333 *Π* 276. 80. *Ψ* 562. 81. Aristoph. Thesm. fr. VI p. 1079. 83. *Z* 329. 87. Thucyd. IV 134. 90. Fr. 236 p. 60 Nck., quem videsis. 93. Xenoph. Hipp. IV 4. 95. Ar. Lysistr. 757.

ADNOT. 71. Apoll. 27, 17. 72. *ἀμφιγενύς* cod., em. Mus. Cf. gl. 3893. 73. *ἀμφιγνό.ν* cod., em. Mus. *καὶ ἀμφιγνωμονεῖν. Δωρόθεος* addit EM. 87, 48. 74. EM. 87, 50. Al. *ἀμφίσγονος*. 75. *ἢ—πῆξαι* om. EM. 89, 17. Confundit *ἀμφιγυιῶσαι* et *ἀμφιγυῶσαι*. 76. *ἀμφιδασίαν* cod., *ἀμφιδασεῖαν* coni. Mus. Correxi ex Herodiani prosodia Iliaca. Vid. Lob. Phrynich. p. 538. 77. *ἀμφιδενῆες, περὶ τὰ* cod., em. Mus. 79. *ψέλλια* addit C. Dresd. 80. Apollon. lex 28, 14. 81. *ἀμφιδεαί* cod., *ἀμφιδέες* Mus. (cf. 3979) em. Lobeck. Paral. p. 236. *ἀμφιδέας· ψέλλια* C. 63 *ἀμφίδεα, ψέλλια δεσμούς* EM. 87, 51 Suidas. 82. *ἀμφιδεέ* cod., em. Mus. 83. *ἀμφιδέδεε* cod., em. Mus. *ἄνω κέκαυται* cod., em. Vossius. *ἀμφιδέδιε· περίσχει* C. 171 *περιειλεῖται, περιορίζει, ἀμφοτέρωθεν περιεκύκλωσε* EM. 89, 52. 84. *ἀμφιδεμάτη* cod. Mus., em. Guyetus. *μετὰ δεκάτην* poscit LDindorfius. 86. *ἀμφιδέξια* cod., *ἀμφιδέῤῥεα· ψέλια* Bekk. 389, 29. (202, 26 *κόσμος τραχήλιος.*) Emendavi. 87. *ἀμφιδήρητος· ἀμφισβητήσι.* cod., em. Mus. 89. *ἀποδήσασθαι* Phavor. 90. In codice fortasse *ἀμφιδοξίοις* fuit. *τόξων* cod., em. Mus. 91. Em. Mus. *ἀμφίβοξον· ἀμφίβολον* CDresd. 92. EM. 87, 54 Eustath. 1445, 50. 93. *δοχμῆς μέγ. ἔχ.* Arnaldus Lect. Gr. p. 11. 94. *ἔχει* cod., em. Mus. *ἀμφιδρακές* probabiliter coni. Vossius. 95. *ἀμφιδρομία* cod., em. Mus. Cf. Schol. Plat. p. 360 Bekk. EM. 89, 55 Bekk. 207, 13. ? *ἀγομένη ἐπὶ τοῖς παιδίοις* ex Harpocr. s. v.

ἀμφίδρομος· Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καὶ περὶ τὰ ἀμφιδρόμια ᾄδει ἔλεγες τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον, ἢ προηγούμενον, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς

ἀμφιδρυτί· δένδρον ἀκῆς

ἀμφιδρυφής· ἀμφοτέρωθεν κατεξεσμένη καὶ περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος· δρύψαι γὰρ τὸ ξέσαι

ἀμφίδρυφοι· πένθος ἔχουσαι

4000. ἀμφίδυμοι· διπλοῖ ἐξ ἑκατέρου μέρους εἴσπλουν ἔχοντες

ἀμφίδυμος· ἐξ ἑκατέρου μέρους εἴσδυσιν ἔχων

ἀμφιδύς· ἐνδυσάμενος

ἀμφίδυσις· ἐπίθετον φιάλης, παρὰ Ἀναξανδρίδῃ

ἀμφιδεσφάγανον· ζῶόν τι πολύπουν, (σ)κολόπενδρα καλούμενον

5. ἀμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους· πειρώμενος

ἀμφιέλισσος· ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνόμενος

ἀμφιελίσσας· οὕτως

ἀμφιεκτ.·, χιτὼν διπλοῦς

ἀμφιελόν· ἄφθονον

10. * ἀμφιέπουσα· περιέχουσα

ἀμφίεπον· περιεῖπον

ἀμφιέποντες· περὶ ἔργον ποιούμενοι, καὶ ἀσχολούμενοι. ἢ περὶ τὸν αὐτὸν πονούμενοι

........· ἀμφιέννυμι. ἐνδύομαι

ἀμφιέσω· περιβαλῶ

15. * ἀμφὶ ἓ παπτήνας· περι.......αὐτόν

ἀμφιετιζομένας· τὰς κατ' ἐνιαυτὸν περιερχομένας

ἀμφίζανε τέφρην· ἐκαθέζετο περὶ τὴν τέφραν

SCR. 96. fr. 63 et 218. 98. Β 700. 99. Λ 393. 4000. δ 847. 3. fr. 25. 5. Ο 241. 7. Β 165. 11. Ω 804. 12. γ 118. 14. ε 167. 15. Δ 497. 17. Σ 25.

ADNOT. 96. Σεμέ cod., em. Mus. Ἠδωνές cod., em. Mus. At reliquae Musuri temptamina admodum sunt incerta καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ᾄσει—θεόμενον (θέοντα Kusterus). ANauckio duae glossae coaluisse videntur; mihi in mentem venit καὶ περὶ τὰ ἀμφιδρόμια ᾠδή, ἐλεγεῖον γενέθλιον. 97. Expedire nequeo. 98. περιενευγμένη Apoll. lex. 26, 27. 4000. εἰς πλέον cod., εἴσπλους Apoll. lex. 27, 31 EM. 89, 39, εἴσπλοιαν EM. 89, 36. 1. εἰς δύσιν cod., em. Mus. 3. Ἀναξανδρί cod., em. Mus. Ab emendatione ἀμφίθετος vindicat Meinekius Com. vol. III p. 202. 4. πολὺ πρ κολόπενδρα καλ... cod. Voci κολόπενδρα linea subducta est et compendium ultimae vocis deletum; em. Mus., nisi quod debebat: ἀμφιδύ..· φάσγανον, ζῶον κτλ. Cf. gl. τὸ κατὰ γᾶς ξίφος, et Nicandr. Ther. 812 ἀμφιχαρὴς σκολόπενδρα. 5. ἀμφιεγίνωσκεν. ἑτέρους πειρόμενος cod., emendatius ἀμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους· πειρώμενος Mus., emendate Suidas. 6. ἀμφιελισσοὺς cod., em. Mus. 7. ἀμφιελιώσας cod., em. Mus. Apoll. lex. 26, 1. Pro οὕτως malim ὁμοίως. 8. ἀμφίεκτος Mus. deleto exitu, qui Schowio ις fuisse videtur. At cf. gl. 3927 unde malim ἀμφιελικτήρ. 9. ἀμφίελον coni. Mus. Lego ἀφνειόν. 10. περιέπουσα coni. Alb. 11. ἀμφιέπον· περιέπον cod., em. Alb. licet possis etiam ἀμφιέποντο, περιείποντο. 12. περὶ τὸ ἔργον πονούμενοι οἷον ἐνεργοῦντες Apoll. lex. 26, 3. 13. ...... ἀμφιέννυμι cod., Ἀμφιέννυμι· ἐνδύομαι Mus. ἀμφιέσαι· ἐνδυνάμει C. 63. ἀμφιέπω excidisse Vossius suspicabatur. 14. ἀμφιέπων· περιθάλπων cod. Emendavi e gl. ἀμφιέσσω· περιεβάλου CDr. ἀμφιέσαο· περιεβάλλου C. 171. 15. ἀμφιεπαπτήνας—αὐτὸν cod., emendatius ἀμφὶ ἓ π. Musurus, em. Kusterus. Lacunam e scholiis vocabulis | βλεψάμενος περὶ supplendam, Musurus explebat vocabulo | βλέψας. αὐτὸν Scholl. 16. ἀμφιεταζομένας cod. EM. 90, 29, em. HSt. περιεχομένας cod., em. EM. 17. ἀμφίζαν. ἐτέφραν cod., em. Mus. C. 63. et C. ms. Pearsonis.

ἀμφιηχές· ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον

ἀμφιθαλής· ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων. ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι θάλλουσιν οἱ γονεῖς

20. ἀμφιθέντες· περιβάλλοντε. δυϊκῶς

ἀμφίθετος φιάλη· ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη. ἢ ἀμφοτέρωθεν τετορευμένη. ἢ κύκλον ἔχουσα. ἢ πυθμένα ἄνευ ὤτων. ἢ διὰ μέγεθος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν αἰρουμένη καὶ τιθεμένη

* ἀ(μ)φί θ' ἕπον· περιενήργουν

* ἀμφιθέτοις· εὐμεταπτώτοις

ἀμφιθῇ· ἐπιθῇ

25. ἀμφίθυρος· οἰκία ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρας.......

ἀμφικαλύπτειν· σκέπειν

ἀμφὶ κάρη κεκοπώς· περὶ τὴν κεφαλὴν κόπτων καὶ τύπτων. ὅπερ ἐστὶ κονδύλους διδούς. ἢ ἀμφικεφαλὰς ἔχων. λέγεται δὲ ὑποπόδιον

ἀμφικαλύψῃ· ἔσω παραδέξηται

ἀμφικάς· ὑστέρα

30. * ἀμφικὲς ξίφος· δίστομον καὶ ἑκατέρωθεν ἠκονημένον

* ἀμφικεύθων· περικρύπτων

* ἀμφίκρημνον· ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον

ἀμφίκαυστις· ἡ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦστις

* ἀμφίκορος· ὁ μέσος τριῶν ἀδελφῶν

35. * ἀμφίκουρον· ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένον

ἀμφικελεμνίς· κατ' ὤμων περικρεμάσας ἰσοῤῥόπως

ἀμφικέλεμνον· ἀμφιβαρές. οἱ δὲ τὸν βασταζόμενον ὑπὸ δύο ἀνθρώπων δίφρον, ἄλλοι δὲ ἀμφίκοιλον

* ἀμφικαλύπτει· περιέχει

* ἀμφικεάσσας· περισχίσας. περικόψας

40. ἀμφίκεστον· περιτμητόν. ἢ περιγραφόμενον

ἀμφικέφαλος· κλίνη. ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνάκλιντρον

SCR. 19. Χ 496. 21. Ψ 616. 22. θ 61. 24. Eur. Med. 787. 25. Sophocl. Philoct. 158. 27. ρ 231. 28. θ 511. 30. π 80. 38. Β 262. 39. ξ 12.

ADNOT. 18. L. ἀμφιῆκες. 19. Apoll. lex. 26, 22. 20. ἀμφιθέοντες cod. Mus., ἀμφιθέντε Kusterus. 21. φίλη — ἔχουσα πυθμένα, ἄνευ cod., em. Mus. ὤτων vulgo. Cf. Apoll. lex. 25, 9 EM. 92, 37. 22. ἀ.φίεσπον cod., emendationem Musuri ἀμφίεπον, Alberto comprobatam, amplecti posse negans scribo ἀμφί θ' ἕπον. 24. ἀμφίθι· στηθῇ C. 63. 25. Desunt nonnulla. 27. ἀμφ(οτέρωθεν τὰς) κεφαλὰς em. Vossius, et sic Apoll. lex. 26, 24. 28. πδέξηται (ε supra) cod., quod compendium recte solvit Musurus. 29. ἀμφῖκ, ὑστέρα cod., ἄμφικας· ὑστέρας Musurus qui et compendium delevit. Legendum est: ἀμφικὰς s. ἀμφεικάς· ὑστέρα δεκάτη. 30. ἀμφηκες ξίφος pro ἀμφικές· ξίφος δ. recte Is. Vossius. E CDresdensi h. l. etiam ἀμφίκακος· πονηρὸς ἄμφω enotavi, quae vox in Thes. Gr. L. frustra quaeritur. 32. ὑποκίνδυνον cod., e Bekk. 389, 2 (CDr. 171) restituit Hase ad HSt. I 2 col. 231 D. 33. ἀμφίκλυστ, ἡ codex in quo ante deletum compendium fuit ἀμφίκλυστες, ἀμφίκλυστις Mus., emendate ex EM. Heinsius. κάσις Phot. 134, 18, sed καῦστις Hesych. infra. Vid. Lob. Parall. p. 442 Meinek. Com. vol. II 1 p. 186. 36. ἀμφικέλαυνίς· κατωμένων (em. Mus.) περικρέμασις ἰσόῤῥοπος cod., ἀμφικελεμνίς e Theognosto p. 163, 15 restituit et reliqua correxit LDindorfius. 37. ἀνφίξυλον cod., ἀμφίξυλον Mus., ope Suidae em. LDindorfius. Cf. EM. 90, 32 Lobeck. Proll. p. 169 et rhem. p. 116 n. 38. E versu Homerico sub ἀναιδείας φᾶρος laudato repetitum est. 39. ἀμφικέας cod., em. Mus. 40. ἀμφίξεστον? 41. ἀμφικελὸς κλίνη cod., ἀμφίκελος κλίνη Musurus. Emendate EM. 25, 29 Phot. 171, 6 ἀμφικέφαλος κλίνη porrigunt, quod ne cum Salmasio ad Spartian. p. 63 in ἀμφικνέφαλος rescribamus prohibet Lobeckii admonitio ad Phrynich. p. 132. ἀνωκλητί cod., ἀνακλιντήριον Mus., em. Photius. Vid. Lobeck. Parall. p. 198, n. 12.

ἀμφικτύονες· περίοικοι Δελφῶν συναγόμενοι ἐπο....λέαν πυλαγόροι καὶ ἱερομνήμονες
* ἀμφίκρανον· ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς
* ἀμφικώμῳ· φυλλώδει
45. ἀμφικύπελ(λ)ον· περιφερὲς ποτήριον
ἀμφιλαφές· πολύ, δαψιλές, καὶ μέγα. πανταχόθεν πλῆρες. κατάσχιον
ἀμφιλαφῆ· μέγα(ν), δαψιλῆ
* ἀμφιλασθείς· περιελασθείς
ἀμφιλάφ.ιαν· συγκρότησιν. ὠφέλειαν
50. ἀμφιλάων· περικυκλούντων
ἀμφίλεκτος· ἀμφίβολος
ἀμφιλέξαντες· ἀμφισβητήσαντες
ἀμφίλινα κρούπαλα· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι·
πατὴρ δὲ χρυσδὺς ἀμφίλινα κρούπαλα
ἀμφιλίτην· τὴν λιτανευτήν
55. ἀμφιλιχῆ· περιμάχητον
ἀμφιλύκη· ὄρθρος, τὸ λεγόμενον λυκόφως
ἀμφιλύκη νύξ· ὃ ἡμεῖς λυκόφως λέγομεν· λύγη γὰρ ἡ σκοτία κατ' ἔλλειψιν αὐγῆς λέγεται
ἀμφιμάσασθαι· περιψήσασθαι. περικαθάραι. ἀπομάξαι
ἀμφίμαστα· ψαιστά . . . .
60. ἀμφιμάντορα· δύσμορον, κακοθάνατον. ἄμφω τοὺς γονεῖς ἢ ἔχων, ἢ ἀποβαλ[λ]όμενος
[ἀμφιμάντορα·] [ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα. Λάκωνες]
* ἀμφιβάλλος· ἔνιοι τὸν ἐν τοῖς ἱστοῖς καῖρον ἀποδιδόασιν. καῖρον δὲ τὸν μίτον ἔλεγον
ἀμφιμάσχαλος· χιτὼν χειριδωτὸς ἐλευθέρων, ὡς Πλάτων, δύο χειρίδας ἔχων, ἃς μασχάλας ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν
ἀμφιμέμυκε· περιηχεῖ. μυκᾶται

SCR. 43. Eur. Herc. f. 1274. 44. *P* 677. 45. *Λ* 584. 51. e. g. Eur. Phoen. 501. 53. fr. 41 p. 111. 55. Soph. Trach. 104. 57. *H* 433. 58. *υ* 152. 61. Com. vol. II p. 689 fr. XXVI. 62. *κ* 227.

ADNOT. 42. *ἀμφικτίονες· περίοικοι*, nihil amplius Apoll. lex. 24, 30. Lacunam vocabulis *ἐπὶ* (sic) *Πυλαίαν* explet Mus. 44. *ἀμφικόμῳ* recte Musurus. 45. (λ) addebat Mus. Cf. Apoll. lex. 25, 18. 47. *ἀμφιλαφή· μέγα* cod., em. Mus. 48. *ἀμφιελασθείς* coni. Sopingus. Latet aliud quid. 49. *ἀμφιλάφιαν* cod., | *ειαν* recte Musurus, sed invito ordine. 50. *ἀμφιλαφῶν* HSt. editores proponunt. An *ἀμφὶ ἅλων· περὶ κύκλον τῶν....*? 52. *ἀμφιλήξαντες* cod., em. Salmasius. 53. *αἰχμαλώτησι* cod., em. Mus. Deinde *χρυσδὺς.* || *Ἀμφίλινα κρούπαλα* cod., *χρύσε' εἰσδὺς ἀμφίλινα κρούπαλα* coni. Mus., qui seiuncta bene coniunxit. *πηρ* an *πατὴρ* in codice sit ignoro. ‚Aenigma nondum solutum. *Χρυσηΐδος* pro *χρυσδὺς* Bergkius proposuit'. ANauck. p. 111. Lusi *πατὴρ λέχρις δὺς ἀ. κρ.* 54. *ἀμφὶ λιτὴν* Naek. opusc. I p. 27 n. 29. 55. *ἀμφιλιχὴ* cod., *ἀμφιλιχῆ* Mus., *ἀμφινεικῆ* HSt. editores. 56. *ἀμφιλυκὴ* cod., em. Mus. 57. *ἀμφιλύκη, νὺξ ὃ* cod. Mus. Cf. Apoll. lex. 28, 4. 58. *ἀμφιμάσεσθαι* cod. Mus., *ἀμφιμασᾶσθαι* Voss., em. Kusterus. Cf. Apoll. lex. 30, 4. 59. Huc e sequentibus verba *ἄλφιτα — Λάκωνες* primus retraxit Pergerus. 60. *ἀμφιμάντορα* cod., Musurus lectionem suprascriptam delevit. Correxerim *ἀμφιμάτορα* (sic Scaliger) *δύσμορον·..... κακοθάνατον.* || *Ἀμφιμάτωρ· ἄμφω τοὺς γονεῖς ἢ ἔχων ἢ ἀποβαλόμενος* (sic Thes.) Nobiscum faciunt Cod. Paris. 2669, CDr. *ἀμφιβάτωρ· ἄμφω τους γνώμης ἔχων*, et Eudemus cum pedisequis. Verborum *ἀμφιμάτορα δύσμορον* alterius tantum expositio superest. 60a. *ἀμφίτοροι* confert Sopingus. Sed *ἀμφιμάντορα* hoc recte delet Albertus reiectis illis *ἄλφιτα — Λάκωνες* ad gl. 4059. 61. *ἀμφιβάλλος — καιρὸν — καιρὸν* cod., *ἀμφίμαλλος — καῖρον — καῖρον* coni. Mus. Cf. tamen Gloss. med. latinit. s. v. *Amphibalum*. 62. *χειρίδωτος* cod., em. Mus.

ἀμφιμήτωρ· ὁμοπάτριος, ἀλλ' οὐχ ὁμομήτριος

ἀμφιμήτορες· οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις

65. ἀμφιμήτρια· τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα

ἀμφιμή(τ)ριον· τὸ σημαντικὸν τῶν περὶ τὴν μήτραν παθῶν. Ἱπποκράτης

ἀμφιμιγές· πολυμιγές· ἢ πολυσύγκρατον. καὶ σπαρτίον, πρὸς ὃ τὸν μίτον αἱ γυναῖκες προσάγουσιν

ἀμφιμέλαινα· βαθεῖα. συνετή

Ἀμφιμυσίων· Δημήτρια ζῶα

70. Ἀμφιμυσίων· ἡ Δημήτηρ

* ἀμφινῶ· τοὺς χιτῶνας [ἢ φελώνας.] Κρῆτες [φελώνην λέγουσιν]

ἀμφίνηκες· περιμάχητοι . . . . . . ἐναντίους ἔχων λόγους. Σοφοκλῆς Τραχινίαις

ἀμφινωτίζοντα· προσπελάζοντα, προσφερόμενον

ἀμφίον· ἔνδυμα. Σοφοκλῆς Μώμῳ

75. Ἀμφιονίς· κιθάρα

ἀμφιορκία· ὅταν οἱ δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσιν

ἀμφίπαστον· ἀλφίτοις ἀναδεδευμένοις ἐλαίῳ

ἀμφιπελέκ..· πελέκιον δίστομον, Κυρηναῖοι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸν τῆς ἀξίνης στελεὸν ἀπέδωκεν

ἀμφιπέληται· περιγένηται

80. ἀμφιπήρους· τυφλούς. ἢ μηδὲν λέγοντας

ἀμφίπλη· ἐμπλεκόμια

ἀμφιπλήξ· ἑκατέρωθεν πλήσσουσ(α). Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ

ἀμφιπλήκτοις· ἀμφιθαλάσσοις, παρ' ὅσον ἑκατέρωθεν θαλασσεύεται

SCR. 64. fr. 71 Nck. 66. Epidem. II 1201. (68. Δ 103.) 72. Sophocl. Trach. 524. 74. fr. 384 p. 176. 75. Inscr. ap. Göttling. Verh. d. Sächs. Ges. d. Wiss. 1853 II p. 68. 78. Ν 612. 79. α 351. 82. OR. 417 (Ellendt. lex. Soph. I p. 106).

ADNOT. 64b. Ἡρακλίδ.., cod. em. Mus., qui exitum vocis, ες visum Schowio, delevit. 65. Cf. Polluc. I 87 Cram. anecd. Oxx. II 450, 21. 66. μητέρα cod., em. Mus. ἀμφιμήτριον σημεῖον· οὕτως ὠνόμακεν ἐν τῷ β (ϛ cod. D) τῶν ἐπιδημιῶν τὸ δηλωτικὸν τῶν περὶ τὰς μήτρας διαθέσεων Galen. lex. Hipp. p. 430. 67. post καὶ ,excidisse videtur ἀμφίμιτον' Alb. 69. Obscura. 70. Ἀμφιμυσιώνη· Δ.? 71. Sic cod., nisi quod φελώνας Κρητες exhibet; ἀμφινωτούς· χιτῶνας ἢ φελλώνας. Κρῆτες. φελλώνην Mus., qui variam lectionem expunxit. Ἀμφώτας· χιτών τις λέγεται καὶ ἀμφίνωτις EM. 93, 16, ἀμφε[ν]ώτας et ἄμφωτος Hes. De lemmate non liquet; graecobarbara (cf. Ducang. col. 1656. 57) cum Bielio proscripsi. 72. ἀμφίνηκες· περιμάχητοι cod., ἀμφίνεικος· περιμάχητος Mus., ἀμφινεικεῖς· περιμάχητοι. ἀμφινεικής κτλ. NSchowius p. 76. Illud recte, hoc ἀμφινείκητον fuisse probabilius. Vide ἀμφιλιχῆ. 73. ἀμφινοτίζοντα cod., em. HSt. 74. Sic accinunt Cyrilli mei omnes, quod probantem Bastium redarguit Boissonadus ad Eunap. p. 578. 75. ἀμφιονή cod., ἀμφιόνη male Musurus. Ἀμφιονίη Sopingus, Ἀμφιονίς Adr. Heringae est coniectura Göttlingio comprobata. 76. ἀλλήλους cod., em. Mus. 77. ἀμφιπάστοις Vossius, quo non opus. F. ἀμφίπαστον ἀλφίτοις. 78. ἀμφιπελέη cod. Mus., ἀμφιπελέκη Sopingus, ἀμφιπελέκκη Guyetus. Ἀμφὶ πελέκκῳ lemma est in Apoll. lex. 26, 20. Mihi cum persuasum esset a scriba non tam | λέη quam | λέκ profectum esse pro compendio evanido lacunam indicavi, ex Apollonio supplendam. 80. ἀμφιπηρούς cod., em. Mus. 81. ἀμφίπλεκτος· ἐμπλεκόμενος Mus. ἀμφίπλη (?)· ἐπιπλεκόμενα coni. HSt. edd. Immo ἀμφίπλοι· (Polluc. Θ 18 p. 362 Bekk., ubi ἀμφιπλήξ C, ἀμφίπλους AB) οἱ ἰσθμοί, quae verba aberrarunt ad gl. 4084. Ἐμπλεκόμενα pertinere videtur ad ἀμφιπλίξ Sophocleum in Triptolemo vocabulum. 82. (α) addidit Mus. 83. ἰσθμοῖς quod ante ἀμφιθαλάσσοις ex 4084 inseruit Musurus reieci. Pro θαλασσεύεται (ονται Mus., quod typothetam fugit) lego θαλασσεύει.

ἀμφίποκοι· [οἱ ἰσθμοί] τάπητες ἀμφίμαλλοι
85. * ἀμφιπεριστρώφα· περιέστρεφε
ἀμφιπολεύει· ἐργάζεσθαι
* ἀμφίπολ[λ]οι· θεράπαιναι
ἀμφιπολεύοι· ὑπηρετοῖ. φροντίζοι. περιέποι. ἢ ἀναστρέφοιτο
ἀμφίπρυμνον· πλοῖον ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ. καὶ τὰ ἐπὶ σωτηρίᾳ πελωπόμενα πλοῖα
90. ἀμφὶ πυρ[ίν]ήν· περὶ πυράν
ἀμφί ῥα ἕ· περὶ δ' αὐτόν
ἀμφιρεφέα· ἑκατέρωθεν ἐστεγασμένην . . . .
ἀμφιρεφές· ἑκατέρωθεν ῥιπτόμενον
ἀμφιρίοστον· ἐξ ἀμφοτέρων ἐρετός
95. ἀμφίριστον· ἐπίμαχον
ἀμφιρόν· ἀμφορέα
ἀμφιρύτη· πανταχόθεν περιρεομένη τῶν ὑδάτων
ἀμφιρῶτις· περιβόητος. [κεφαλὴν ἔχων ἑκατέρωθεν]
ἀμφὶς ἀρωγοί· κεχωρισμένως βοηθοῦντες, οἱ μὲν τῷδε οἱ δὲ τῷδε
4100. ἀμφὶς ἀριζήλω· ἄγαν περιφανεῖς
ἀμφίσβαινα· εἶδος ὄφεως μακροκέφαλον, ἰσόπηχυ, τὴν οὐρὰν κολοβὴν ἔχον, καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιούμενον, ὥστε τινὰς ἀμφισβητεῖν μὴ δύο κεφαλὰς ἔχειν. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ μ̄ ἀμφίσμαινα
ἀμφίσβατα· ἀμφισβητήσιμα
ἀμφισβητεῖν· ἀμφιβάλλειν . . . .
ἀμφίσγονοι· ἑτερόγονοι
5. ἀμφὶς ἐέργει· χωρίζει
ἀμφὶς ἕκαστον· περὶ ἕκαστον
ἀμφὶς ἐόντες· χωρίζοντες. ἀποδημοῦντες

SCR. 85. Θ 348. 88. σ 254. 89. fr. 128 p. 126 Nck. 90. Π 336. 92. Λ 45. 94. s. Ψ 382. 527. 97. α 198. 99. Σ 502. 4100. Σ 519. 2. Hellanicus Suidae. 5. Ν 706. 6. Δ 634. 7. Ι 464.

ADNOT. 84. οἱ ἰσθμοί ad 4081 pertinere dixi. 85. ἀμφιπεριστροφά· περιέστρεφα cod., em. Mus. περιεστρέφετο schol. 86. ἐργάζεται Mus., possis etiam ἀμφιπολεύειν (οι). 87. Em. Mus. Cf. Apoll. lex. 27, 1. 88. Apoll. lex. 28, 30. φροντίζει cod. 89. Ἀνδρο cod. πεμπόμενα (μδ) coni. Musurus. Num στόλῳ ἑπόμενα? 90. ἀμφιπυρίνην cod. Mus. Alb., leg. ἀμφὶ πυρήν cum Adr. Heringa Obss. p. 203. 91. ἀμφίραε· περιδιαυτόν cod., em. Mus. Soping. Pearso. 92. ἀμφιρεφέα cod., ut C. 63 et Apoll. lex. 26, 30 qui πώματι καὶ πυθμένι οἷαί εἰσιν αἱ Κρητικαὶ φαρέτραι addit. ἐστεγασμένα cod., em. Mus., qui ἀμφηρεφέα correxerat invito ordine. 93. ἀμφηρεφές — ἐρεπτόμενον, quod dudum Phavor. edidit, corr. L. Dindorf. ad HSt. Thes. I 2 col. 193 C. 94. Sic cod., ἀμφήριστον — ἐριστός coni. Mus., postquam primum ἀμφιρίοστος emendaverat. ἀμφίρηστον Apoll. lex. 28, 33 ἀμφήριστος· ἀμφοτέρωθεν αἱρετός CDr. Legendum igitur ἀμφήριστος — αἱρετός. 95. ἀμφήριστον Mus., recte quamquam ordine invito. 96. ἄμφιρον Mus. Depravatum videtur ex ἀμφιφορέα coll. Lysania ap. schol. Apoll. Rhod. IV 1187 et Apoll. lex. 29, 21: nam Ἀμφιρῶ· ἀμφιρόη ordo non admittit. 97. ἀμφιρύτη cod. Mus. Bekk. 389, 12, ἀμφιρύτη Apoll. lex. 28, 34 C. 63. περιρεομένη (η) cod. Apoll. l. l., περιῤῥ | Mus. Deinde scribe (ὑπὸ) τῶν ὑδάτων vel τῷ ὕδατι. 98. ἀμφιβώτης Bentleius. Inclusa (l. ἔχον) ad gl. 4101 pertinent. 99. ἀμφισαρωγοί cod., em. Mus. 4100. ἀμφισαριζήλω cod. ἀμφὶς ἀρίζηλος Mus. περιφανής cod., em. Alb. 1. ἰσόπαχυ cod., em. Mus., qui in ipsa glossa literam ν̄ deleverat, at mox restituit. ἀμφίσθμαινα EM. 91, 10. Vid. 4098. 3. φιλονεικεῖν add. CDr. ζητεῖν διστάζειν C. 63. 4. EM. 87, 57. 5. ἀμφισεέργει cod., ἀμφὶς ἔεργει Mus. 6. ἀμφισέκαστον cod. em. Mus. 7. ἀμφισεόντες cod., corr. Mus.

ἀμφὶς ἔχοιεν..... περιέχοιεν
ἀμφὶς ἰδών· φανερῶς
10. ἀμφίσκοντες· ἐνδυόμενοι
ἀμφίσκωμοι· οἱ περιοικοῦντες τὰς κώμας
* ἀμφιστεφής· πάντοθεν πλήρης
ἀμφίστασθαι· ἐξετάζειν
ἀμφιστερῇ· καταρχῇ τῶν θυσιῶν. Λάκωνες
15. ἀμφίστερνον· δεινήν
ἀμφίστομος· φάλαγξ, ἡ τοὺς ἡμίσεις ἔχουσα ἀντιτεταγμένους
* ἀμφιστροφή· ἐκχώρησις. ὑποστροφή
ἀμφιστρατόωντο· περιεστρατοπεδεύοντο
ἀμφιστρεφέες· ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι. ἢ πάντοθεν πλήρεις
20. ἀμφίσφυρα· εἶδος ὑποδήματος γυναικ(ε)ίου
ἀμφιτάπης· χιτὼν ἑκατέρωθεν ἔχων μα(λ)λούς
ἀμφιτάποις· ταπητίοις ἀμφιμάλλοις
ἀμφὶ τεοῦ· περὶ τοῦ σοῦ
* ἀμφιτάλαντον· ἀμφοτέρωθεν ῥέ[μ]ψαι δυνάμενον
25. ἀμφίτερμον· ἀπο(τε)τερματισμένον
ἀμφιτέρμως· ἀπο(τε)τερματισμένως. Σοφοκλῆς Ἀμφιτρύωνι
ἀμφιτρίβας· περιττῶς τετριμμένους
ἀμφιτρίτη· θάλασσα. ἀπὸ τοῦ φόβῳ περιβάλλειν τοὺς διαπλέοντας αὐτήν
Ἀμφιτροπή· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς
30. ἀμφιτρυχῆ· κατεῤῥωγότα
* ἀμφιτοῖο· περὶ σοῦ
* ἀμφίτοροι· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. Λάκωνες
(*)ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ

SCR. 8. ϑ 340. 9. Β 384 Hesiod. Ἐργ. 699. 13. Tab. Heracl. I 77. 18. Λ 713. 19. Λ 40. 22. Proverb. VII 16. 26. fr. 120 p. 124. 27. Archiloch. fr. 133. 28. μ 97 teste Apoll. lex. 29, 27. 30. Referunt ad Eur. Phoen. 326, ubi nunc ἀμφὶ τρύχη editur; videndum vero, num verbis Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ huc revocatis ἀμφιτρυχῆ intellegendum sit de corpore humano a Glauci equabus misere dilacerato. 33. fr. 40 p. 11 Nck.

ADNOT. 8. ἀμφισέχοιεν cod. Cf. Apoll. lex. 29, 19. 9. ἀμφισιδών cod., em. Mus. 10. ἀμφίσκουσιν CDr. Voss. ἀμφίσκω Suid. 11. ἀμφισήκωμοι cod., ἀμφισίκωμοι Mus., em. Salmas. 13. Cf. ἀμπίστασθαι. 14. καταρχὴν Mus. 15. Sc. Gorgona. 16. Cf. Suid. et Koechly ad Aelian. Tact. p. 529. 18. ἀμφεστρατόωντο coni. Mus. 19. ἀμφιστεφέες cod. Mus. Bekk. 389, 16 Suid., ἀμφιστρεφέες ut ordo postulat Apoll. lex. 26, 10. Aristarcheam igitur lectionem restitui. περιπληγμέναι cod., em. VV.LL. Altera explicatio ad ἀμφιστεφέες respicit. 20. (ε) a Musuro est. ἀμφισφαῖρα cod. Mus., em. Heinsius e Poll. VII 91. 21. (λ) addidit Mus. 22. Cf. Bekk. 389, 15. Sed noster sua glossis MSS in Proverb. ad calc. Cyr. 63 debet. 23. ἀμφὶ τεοῦ Mus., ἀμφιτεοῦ cod. 24. [μ] delet Mus. 25. ἀμφιτέρμοον cod., ἀμφιτέρμονα, deinde ἀμφίτερμον Mus. (τε) add. Mus. 26. ἀμφιτερμόνως em. Nauckius. (τε) a Musuro est. 27. ἀμφιτρίβας cod., ἀμφιτρίβαν Mus. Legendum potius ἀμφίτριβα (imo ἀμφιτρίβα)· — τετριμμένον cum Lobeckio in Parall. p. 292 vel ἀμφιτρίβας· — τετριμμένους (ον cod.) cum Lehrsio et Bergkio coll. Theognost. Canon. p. 97, 32 et Cram. Anecd. Oxx. III 286, 10. 28. Ἀμφιτρύτη Mus., nescio quid agens. φόβου cod., em. Mus. Cf. Didym. p. 338 ubi leg. Ἀμφιτρείτη. 30. ἀμφιτρύγη cod. Bekk. 389, 19. 31. ἀμφὶ τεοῖο em. Mus. F. ἀμφὶ τοῖο· περὶ τοῦ. 32. Valde suspectum. Vid. ἀμφίμαστα et q. s. 33. περίβλεπτον (τοῖς ὠψὶ ἀμφοτέροις βλεπόμενον addit Vb) interpretatur EM. 91, 12 unde possis περίοπτον nostro restituere. Sed ut taceam accentum ἀμφίσωπος alienum a compositis in —ωπος, magnopere vereor, ne ἀμφίσωπον omnino glossa non sit sed vocabulum in ὀπή potius quam ὠπός compositum, inserviens illud explicandae glossae, sive omissae (ἀμφιτρῆτα, ἀμφίτρητον), sive ante spurias apparentis ἀμφιτρυχῆ.

ἀμφίτυπα· ἐπταισμένα
35. ἀμφίφαλος· κύκλῳ φάλους ἔχουσα. Φάλοι δὲ οἱ ἧλοι
ἀμφιφανέα· ἄστρα.......
ἀμφιφορεύς· σορός. ὑδρία. κέραμος. ἢ μέτρον ἐλαίου
ἀμφιφορῆας· ἀγγεῖα τὰ ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχοντα
ἀμφιφ[ο]ῶν· πλακοῦς ποιὸς Ἀρτέμιδι μετὰ δᾴδων προσφερόμενος
40. ἀμφιχανόντες· καταπιόντες
ἀμφιχυθείς......· περιπλακείς
ἀμφίχυτον· περικεχωσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν, ὥστε προβάσεις ἔχειν φανεράς
ἄμφοδα· αἱ ῥύμαι. ἀγυιαί, δίοδοι
ἀμφοῖν· τῶν δύο, καὶ τοῖς δυσίν. ἐπ' ἀμφοτέρων
45. ἀμφόνη· ἀκρατής. ἁμαρτωλός. μὴ δυναμένη νηστεῦσαι
ἄμ φόνον· περὶ τὸν φόνον
ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθῷ τὰ κεράμια φέροντας
ἀμφορείῳ· φορτίῳ
ἀμφ' ὀστεόφιν· περὶ τοῖς ὀστοῖς
50. ἀμφοτέρωσε· εἰς ἑκάτερον μέρος
ἀμφότερα· δύο
ἄμφουδις· περὶ τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὖδος ῥίπτων
ἀμφ' οὔροισι[ν]· περὶ ὅρων γῆς
ἀμφράσ(σ)ατο· ἐγνώρισεν
55. * ἀμφιδαρκανές· ὁμαλόν
ἀμφύσκῃ· τῇ χειρὶ κυρτωθείσῃ. ἔνιοι δὲ τὸ λεῖκνον
ἄμφω· ἀμφότεροι
ἀμφώβολα· ἡ διὰ τῶν σπλαγχνῶν μαντεία
* ἄμφω μὲν ἥστην· ἀμφότεροι μὲν (ὑπ)ῆρχον
60. ἄμφω δ' ἰέσθην· ἀμφότεροι ἐπεβάλλοντο, ἢ προεθυμοῦντο

SCR. 35. E 743. 37. Ψ 92 — Simonides epigr. 157 p. 919 ed. Bgk. 38. Ψ 170. 39. Philemo vol. IV p. 21. Diphil. vol. IV p. 387. (40. ? Oppian. Hal. 3, 178). 41. Ξ 253. π 214. 42. Y 145. 43. Ad Marc. XI 4 respicere arbitrantur. 46. K 298. 47. Aristoph. Her. fr. VI vol. II 2 p. 1072. Vid. Iacobi Com. dict. ind. p. 169. 49. μ 45. 52. ρ 237. 53. M 421. 54. τ 391? 58. Sophocl. fr. 907 p. 271. 60. Σ 501.

ADNOT. 34. ἐπτισμένα coni. Pearso. 35. φαλοὶ — ἧλοι cod. EM. 95; emendarunt HSt. edd. Glossam habet CDr. 36. Sic Vb DPEM. 95, 13 unde adiunge verba δὶς φαινόμενα. 37. Hinc μετρηταί dicti urcei apud Theopomp. schol. Apoll. Rhod. IV 1187. 38. ἀμφιφορίας cod., em. Mus. 39. Musurus, qui male ἀμφιφόων πλακοὺς correxit, pro ποῖ (cod.) recte edidit ποιός. δαίδων cod. Mus., em. Valesius; possis etiam δᾳδίων. De re et forma cf. Lob. Aglaoph. 1062. Proll. p. 40. 40. περιχανόντες. περὶ αὐτὸν τὸ στόμα ἀνεῳγότες C. 171. 41. Apoll. lex. 27, 8 addit περιχυθείς. 42. ἔχων cod., ἔχειν Apoll. lex. 26, 32 ut Mus. 43. διέξοδοι διορυγμαί C. 171, ἡ πλατεῖα CDr. 45. Conferunt gl. 4169. Aeolicum videtur (π)αμφοίνη pro πανθοίνη. 46. ἄμφονον cod. et CDresd., ἀμ' (sic) φόνον Mus. quod typotheta non intellexit. ἀνὰ τοὺς πεφονευμένους explicat CDr. 47. μισθωτοὺς Bekk. 389, 24 μισθίους Suid. cod. Reg. 1727 apud Ducangium. μισθοῦ Pierso. 48. ἀμφορεῖ· τῷ Ruhnken. Cf. gl. 4671 et ὑρχή unde conicias ἀμφορεῖ· ᾧ τὰ φ.... 52. ἄμφουδις π cod., ἀμφοῦδις παρὰ Mus., ἀμφοῦδας· περὶ τὸ οὖδας·τὸ ἔδαφος Apoll. 29, 30. Secutus sum codicem (Lobeck Parall. p. 198) et Herodian. π. μ. λ. 46, 15. Ἡσίοδος cod., Ἡλιόδωρος cum Pearsone scripsi. Denique οὖδας pro οὖδος mavult Scaliger. 53. ἀμφούροισιν cod., em. Mus. 54. ἀμφράσατο cod., ἀμφράσσατο Mus., ἀμφοράσσατο Aldus. Leg. ἀμφράσσαιτο· γνωρίσαι. 55. Nondum expedivi. 56. ἀμφίσκῃ cod. Mus., ex EM. 94, 3 em. Salmasius. δεῖπνον cod., em. Hemsterhuisius ope EM., qui πτύον κοπροβόλον explicat. 58. ἀμφόβολα cod. Mus., em. Scaliger ex Eustath. 1405, 30. 59. ἄμφω μὲν ἥστην — ὑπῆρχον, ut est in Voss. Dresd., em. Mus.; ἀμφομενηστὴν — ἦρχον codex. 60. ἀμφωδιέσθην — ἐπιβ | cod., em. Mus.

ἀμφώδων· ὄνος. ἐπεὶ καὶ κατὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντας ἔχει, μερικῶς

* ἀμφῶμος· ἐν ταῖς ὀνομασίαις ὁ λιβανωτός

ἀμφώμοις· ἀναβλήμασιν. ἀναθήμασιν

ἀμφωμοσία· ὅταν τῶν δικαζομένων ὁ μὲν προομόσῃ, ὁ δὲ ἐπομόσῃ. λέγεται δὲ καὶ ἀμφορκία

65. ἄμφωξις· ὑδρεῖον ξύλινον ἀγροικικόν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσιν

* ἄμφωτος· χιτῶνος εἶδος

* ἄμφω χεῖρε· ἄμφω τὰς χεῖρας

* ἄμφωτον· δίωτον. ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον

* ἀμφώτιξ ἢ ἀμφώνυξ· γαστρίμαργος. ἀκρατής

70. ἀμφώτιδες· ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν

ἀμφῶτις· σκεπαστήριον....

ἀμῷεν· ἀμάοιεν, θερίζοιεν

ἄμωμον· ἐν ταῖς ὀνομασίαις, ὁ λιβανωτός

* Ἀμώς· προφήτου γένος. Ἀμὼς ἑρμηνεύεται στερέωσις, ἢ ἰσχύς

75. * ἀμώμητος· ἄμωμος. ἄψογος. ἀγαθὸς ἢ σώματι ἢ ψυχῇ

ἀμῶνας· τὰς ἀνεμώνας. Αἰολεῖς

ἄμωρος· πλακοῦντος εἶδος

* ἄμωμος· ἄμεμπτος. καθαρός. ἄψεκτος

* ἀμώντων· θεριζόντων

80. ἀμώσας· κρεμάσας. Ταραντῖνοι

ἀμωσγέπως· ὁπωσδήποτε, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ν.

ἄν· ἀνά. κατά. περί. ἐπί. καὶ ἄνω. προθέσεις. τὸ δὲ ἂν καὶ σύνδεσμος

ἄνα· ἀνάστηθι. ἄναξ. βασιλεῦ

SCR. 67. Δ 523. 68. χ 10. 70. Aeschyl. fr. 97 p. 25. 72. ι 135. 75. Philipp. II 15. II Petr. III 14. 76. Ad Saphonem refert Ahrens Dial. II p. 513. 81. Aristoph. Thesm. 427 ed. Fritzsch. 82. Ε 599. Α 10. Ξ 352. 83. Σ 178. Π 233.

ADNOT. 61. ὄνομα cod., em. Mus. ex EM. 94, 4 CDr. Voss. (ubi ἀμφώβων, ἀμφόβων). καὶ ἐπὶ τῶν—ἐχόντων (ἰόντων Ald.) Mus. κατὰ τὴν ἄνω EM. l. l. 62. Vid. ἄμωμον et ὦμός. Onomasias dicit Pamphili, quo de vide Needham proll. in Geopon. I p. LXV. Similiter ἀναγραφὴν ναυτικῶν ὀνομάτων habebimus infra s. v. στῆμα. 63. ἀμφώμοισιν· περὶ τῶν ὤμων (Σ 538) CDresd. ἀμφοτέροις τοῖς ὤμοις C. 63. 64. προμόσει cod., προομόσει Musurus qui lectionem suprascriptam delevit, em. HSt. ἐπομόσει cod., em. idem. ἀμφόρκια cod., em. Hill. 65. Sic et EM. 91, 7, sed ἀμφωτίς e Phileta Athenaei XI p. 783 D Suid. Zon. Eustath. 1624. 308, 44 restituit Salmasius. Vide append. proverb. III 89 vol. I p. 433. 66. Corruptum ex ἀμφιεῶτας (vid. ἀμφε[ν]ῶτας et ἀμφίεστον), nisi ἀμφῶτας legendum ex EM. 93, 16, quasi virum cingens. 68. Cf. Apoll. lex. 28, 3, cuius glossam genuinam haec spuria expulit. 69. ἀμφώτιξ ἢ ἀάμφώνυξ cod., in quo versus finitur ἢ ἀ | et in sequenti continuatur | μφώνυξ, cui adeo scriba literarum initialium Ἀ praefixit. ἀμφώτιξ· ἢ ἀ□|| ἀμφώνυξ coni. Musurus; Is. Vossius recte coniunxit. Vid. ἀμφόνη. 70. Lege ἀμφωτίδες ex Polluc. X 175, quamquam etiam Pausanias Eustathii 1324, 38 habet ἀμφωτιδες. 71. L. ἀμφωτίς. 71. οὐτός post σκεπαστήριον ex EM. 93, 15 primum recepit Schreweliana. A codice et Musuro abest. 72. ἀμῶεν· ἀμάοιεν cod., Mus. Venet. Flor., ἀμῷεν· ἀμάοιεν reliquae. 74. ῥέω[illegible]cod., στερέωσις Mus., τελέωσις Procopius ad Iesai. I 1. Κραταιός explicat cod. Coisl. CCX[illegible] in Act. Apost. 76. ἀνεμώνας pro ἀνέμωνας (cod.) em. Mus., cuius emendationem ἀμῶνας nolui recipere. 77. Conferunt ἀμόρα. 80. Vid. ἀμμάξαι. 82. σύνδεσμοι perperam pro συν Musurus, em. Pearso. Cf. Apollon. lex. 30, 15. 83. Apoll. lex. 30, 19.

ἀναβάδην [καὶ συν] πόδα καθέζεσθαι ἀνάβατα καὶ μετέωρα
85. * ἀναβάλλετο· προοιμιάζετο
ἀναβαίνει· κατέχει
ἀναβαλλίδα· τὴν ὑάκινθον. ταινία. ἢ σφαῖρα
* ἀναβαλλαγόρας· φάρμακόν τι, καὶ λίθος ἐν Σάμῳ
* ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου, καὶ ἀναβάλλου
90. ἀναβασμοί· ἀναβαθμοί
ἀναβάτης· ἵππος ὀχευτής
ἀναβεβρασμένη· ἀνακεκινημένη
ἀναβέβρυχεν· ἀναβάλλει, [.μμῶν υἱοί· μεθ' ἡμῶν λαός] ἀναπηδᾷ, ἀναβλύζει, ἀναβρύει· πεποίηται δέ
* ἀναβεβλημένος· ὑπερτεθείς
95. ἀναβήσομαι· ἐπανελεύσομαι ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς
ἀναβησάμενοι· ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὴν ναῦν
ἀναβιβάζων· ἀναφέρων
ἀναβίωσις· ἀνανέωσις ζωῆς
ἀναβιώσκεσθαι· ἀναζῆν
1200. ἀνάβλησις· ἀναβολή. ὑπέρθεσις
ἀναβλύες· πηγαί
* ἀναβλύει· ἀναζεῖ. ἀναβρύει
ἀναβλύζουσα· ἀναβρύουσα
ἀναβοθρεύουσιν· ἀνασκάπτουσι
5. ἀναβόλιμοι· δίκαι, αἳ διὰ περίστασιν εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν
ἀνὰ βουνόν· ἀνὰ βουνίον. ἀν' ὄρος
ἀνάβραχε· ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν

SCR. 84. Comici. 85. α 155. Ad ρ 262 refert Pearso. 89. τ 584. 93. Γ 54. 96. ο 475. 97. Glossa sacra, ut Pearsone arbitro etiam 95. 98. II Maccab. VII 9. 99. Plato. Phaed. p. 71 E. p. 72 D. 1200. Β 380. 2. Vid. adnot. 7. τ 12.

ADNOT. 84. ἀναβάδην· καὶ συνπόδα (καὶ σὺν πόδα Mus.) καθέζεσθαι. || ἀνάβατα· καὶ μετέωρα cod. Seiunctis his ab Is. Vossio optime copulatis totus locus Hemsterhuisio hunc in modum instaurandus videbatur: ἀναβάδην· ἐν σκίμποδι καθέζεσθαι ἀναβάντα καὶ μετέωρον, in quibus ἐπὶ σκίμποδος et ἀναβάντα Sopingi Vossiique sunt coniecturae, μετέωρον lectio Suidae haec scribentis: ἀναβάδην· ἐφ' ὕψους, ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν —καὶ ἀναβάδην καθῆσθαι· μετέωρον καθέζεσθαι. At ne sic quidem loco nihil ad integritatem deest. nam καὶ συν per errorem a librario e gl. 1182 καὶ συν repetitum est, ut ἐν σκίμποδι certe locum habere nequeat; καθέζεσθαι vero et μετέωρα (l. ον) a Suida confirmata indicio sunt glossam tractatam esse ἀναβάδην πόδα καθῆσθαι non simplex adverbium ἀναβάδην. Scripserim igitur ἀναβάδην πόδα καθῆσθαι· καθέζεσθαι ἀναβάντα καὶ μετέωρον. 86. Haec non intellego. 87. Confundi ἀναγαλλίδα et ἀναβαλλίδα arbitratur Sopingus. ἀναβαλλίδες· ταινίαι, οἱ δὲ σφαίρας ἀπέδοσαν. Διογενειανός (Διογένεια Vb, Διογ D) EM. 95, 43. Arcad. 31, 18 Herodian. in Cram. A. Oxx. I 60, 31 (coll. Lobeck. Parall. p. 464). 90. Ionicum, ac fortasse Democriteum est, ut ῥυσμός. 91. ἵππου ut coll. Ammon. voluit Pearso vol. I p. 69 CDr., ἐπιβάτης καθήμενος ἵππῳ C. Voss. 92. Sc. γῇ. 93. ἀναβέβρυχεν· ἀναπέπ[τ]ωκεν CDr. Num ἀναβάλλεται ut schol. D? Reliqua scripsi ut scribenda voluerunt HSt. Vossius et Kusterus. Codicis lectionem a Musuro non temptatam Albertus expresserat hanc: ἀναβέβρυχεν· ἀ. † ἀμμῶν ὑιοί· μ. ἡ. λ. † ἀναπηδᾷ· ἀ. ἀ. ἀ. † ἀναβεβλημένος· ὑ. πεποίηται δέ. Sed verba Basilii M. in Iesaiam XI p. 253 proscribenda erant et cum Bentleio πεποίηται δέ hu[illegible]ocanda ope Apoll. lex. 32, 33. 94. πεποίηται δέ h. l. in codice adiunctum inserui po[illegible]αβρύει, gl. 1193. 95. Apoll. lex. 34, 27. 1200. Habet CDresd. 1. Ab ἀναβλύς quo de cf. Lobeck. Paralipp. p. 86. 2. Apud Hippocratem exstat sane ἀναβλύει p. 305, 17; sed ordo ἀναβλύζει postulat. 4. σκάπτουσιν ἀνακινοῦσιν CDresd. ἀναμοχλεύουσιν Bekk. 389, 33 Suidas. 5. δίκαιοι δ. cod. Mus., em. HSt. 6. ἀναβουνόν. ἀναβούνιον. ἀνόρρουν cod., ἀνὰ βουνόν· ἀνὰ βουνίον. ἀν' ὄρος coni. Mus. 7. Cf. gl. 184. ἀνάβρεχε cod., em. Vossius.

ἀναβρύξειεν· [ἢ ἀναρ(ρ)οφήσειεν. ἀναβροχθήσειεν.] ἀναρ(ρ)οφήσειεν. ἀναπίοι. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων
[ἀναβρόξειν· ἀναρ(ρ)οφήσειν]
ἀναβρώσκων· κατεσθίων
ἀναβροχ(θ)έν· ἀναποθέν. ῥοφηθέν
ἀνάβωνες· βαθμοῦ εἶδος
* ἀνάγαιον· ἀνὰ τὴν γῆν
* ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ· Γάργαρον ἀκρωτήριον
* ἀναγαργαρισμός· διάχυσις
ἀναγαγγανεύουσιν· ἀναβοῶσιν
* ἀναβήμεναι· Ὅμηρος τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν ἀνάβασιν λέγει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι
* ἀναβλυστανεῖται· καὶ ἀναβλύσαι
ἀναγαλλίς· πόα τις. λέγεται δὲ καὶ ἀῤῥενικῶς
ἀνάγειν· ἄγειν. πείθειν. ἀναγινώσκειν
* ἀναγής· ὁ ἐναγής, ἡ βέβηλος
ἀνάγεσθαι· ἀνέρχεσθαι
ἀναγεστρίας· μαίας. Ταραντῖνοι
ἀνάγεται· ὁδηγεῖται
. . . .· ἀναγγέλλει. κηρύσσει. λέγει
ἀναγής· καθαρός
* ἀναγκαίνισμα· ἀνακίνημα
ἀναγινώσκειν· ἀναγνωρίζειν
ἀναγκαίᾳ· ἐξ ἀνάγκης
ἀναγκαίῃ· ἀνάγκῃ
ἀναγκαῖοι πολεμισταί· κατὰ ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες, γέροντες ὄντες, ὅ τε Λαέρτης καὶ ὁ Δολίος
ἀναγκαῖον· τὸ δεσμωτήριον
ἀνάγκη· ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα

SCR. 8. μ 240. 11. λ 586. 14. Ξ 352. 17. α 210. 18. fr. XII Com. vol. II 1 p. 464. 29. Callim. Cer. 62. 30. τ 73. 31. ω 499. 32. Isaeus et Xenoph. Hell. V 4, 8. 14. 33. Aristophanis fr. XLIII com. vol. II 2 p. 1186.

ADNOT. 8. (ρ) addidit Mus. ἀναπιόει cod., em. Mus. Praeterea in codice seiuncta copulavi, et spuria delevi. scilicet, scriba cum ad gl. 4211 ἀναβροχθέν aberrasset, sed inducere literas supervacaneas noluisset, alter nescio quis Hesychium ἀναβρύξειεν ἢ ἀναβροχθήσειεν voluisse ratus, commentum hoc in margine adscripsit. neque gl. 4209 aliud est, quam ipsum illud ἀναβρύξειεν. 10. Habet C. 171. 11. ἀνάβροχεν· ἀνάποθεν. ῥοφῆθεν cod., lemma Guyetus, accentus Musurus correxerunt. ἀναβροχθέντος· ἀναποθέντος (dele bis τος) Apoll. lex. 35, 16. 12. .ναβῶδες cod., ἀναβῶδες Mus., ἀνάβωνες em. Lobeck. Parall. p. 543, i. e. ἄμβωνες. 13. ἀνὰ γαῖαν Salmasii emendatione non opus videtur. 14. ἀναγαργάρῳ, ἄκρῳ γ. cod., em. Mus. 16. ἀναγαγγανεύου (εύουσι Vb)· ἀνακράζου (ζουσι Vb) EM. Vid. Lobeck. rhemat. p. 237. 17. Apoll. lex. 33, 4. 18. Revocavi codicis lectionem, in ἀναβλυστάνειν a Musuro corruptam, eamque corrigendam in ἀναβλυστωνῆσαι (ἀμβλυσθονῆσαι Meinekius) e Suida: ἀναβλυστονῆσαι· τὸ ἀναβλύσαι. Εὔπολις Δήμοις — καὶ ἀναβλυστωνῆσαι· ἀναβλαστῆσαι et Cyr. Dresd.: ἀναβλυστωνῦσαι (sic)· ἀναβλύσαι, ἀναβλαστῆσαι. 19. ἀνάγαλλις cod., em. Mus. 21. Voluit, si quid video, ἀναγὴς ἢ ἐναγής· ὁ βέβηλος, quorum hoc verum. 23. ἀναγεστρίς, μάζας cod., μάζα Mus., emendavi praeeunte Elmsleio ad Eur. Med. 156. 25. ἀναγγέλλει· κηρύσσει cod. Mus. Alb., soluto ordine. Excidisse videtur glossa ἀνακηρύττεται. 26. ὁ μὴ καθαρός Schrevelius, vereor ut recte. 27. Infra habebimus ἀνα(σ)κένισμα· ἀνακίνημα, suo loco, ut Guyeti potius commentum ἀνεγκαίνισμα, quam Pearsonis ἀναγκάλισμα admitti posse videatur. 29. ἀναγκαία cod., em. Heinsius. 30. Apoll. lex. 36, 7. 31. δόλιος ἀναγκαῖον, τὸ cod., em. Mus. Vid. Apoll. lex. 33, 33. 32. ‚Vetus librorum fluctuatio est inter ἀναγκαῖον ἀνάκαιον et ἀνάκειον, de quibus vide locos grammaticorum ab Schoemanno collectos ad Isaeum. p. 493 sq.' G. Dindorf. ad Harpocr. I p. 30.

ἀναγκομόναρχος· ὁ τύραννος
35. ἀναγκοφαγεῖν· πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν, ὅπερ ἀθληταὶ πάσχουσιν
ἀναγνούσῃ· ἀναγνωρισάσῃ
ἀνάγνωσις· ἀναγνωρισμός
ἀναγνῶναι· ἀναπεῖσαι
ἀναγνωστήριον· ἀναλόγιον
40. ἀναγογὼ πώς· ἀτακτῷ πως
ἀνάγοντο· ἀνέπλεον
ἀνάγου· ἀνάπλευσον
ἀνὰ γουνόν· ἀνὰ τὴν γόνιμον γῆν
ἀνάγραπτον· φανερῶς γεγραμμένον
45. ἀναγρετόν· ἀνυπόστροφον
ἄναγρον ἢ ἄνιγρον· ἐναγές
Ἀναγυράσιος· δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἔνθα καὶ φυτὸν δυσῶδες φύεται
ἀνάγυρον κινεῖν· παροιμία· Κινήσω τὸν ἀνάγυρον. διὰ τὸ δυσῶδες φυτὸν αὐτόθι φύεσθαι
ἀναγέτρια· ἡ ταῖς τικτούσαις ὑπηρετοῦσα γυνή, παρὰ Ταραντίνοις οὕτως λεγομένη, ἣν Ἀττικοὶ μαῖαν καλοῦσιν
50. ἀνάγχρεψις· ἀνάβηξις
ἀναγωγή· ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. ἢ ὁ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τροίαν ἀπόπλους. καὶ ὁ τοῦ ναυστάθμου ἐπὶ τῆς Ἰλιοδώρου
ἀνάγωγος· ὑβριστής. ὁ (μὴ) τῆς δεούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς
ἀναγώγους· ἐκλελυμένους
ἀναδαιμονίζειν· τὸ ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι
55. ἀναδάσασθαι· ἀναμερίσασθαι
ἀναδάστως· ἀνωμάλως ἔχων τις τοῦ σώματος
ἀνὰ δέ· ἀνέστη δέ
ἀναδείγματα· ἡνίας περὶ τραχήλοις. καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα

SCR. 35. Theopompus, iudice Pearsone. 36. τ 250. 41. Δ 478. 43. α 193. 55. Thuc. V 4, 1.

ADNOT. 34. *ἀναγκομέναρχος* cod., em. Salmasius et Pearso. 36. *ἀναγνό.σῃ* cod., *ἀναγνώσῃ* Mus., qui literam delevit; em. Apoll. lex. 33, 30, ut Aldus. Ceterum deest Apollonianum *ἀναγνοίη· ἀναγνωρίσειε* p. 33, 8. 37. *ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις* Bekk. 389, 2 Suidas. 38. *ἀναπέσει* cod., em. Mus., ut est in Bekk. 389, 32, Hesych. s. v. *μεταγεγνώσθῃ*, Caecilio Suidae, Erotian. p. 81, Galen. p. 430 (ubi *ἀναγνῶσαι* MS. D., quod h. l. suasit Hemsterhuisius ad Lucian. I p. 182 et Schaefer ad Gr. Cor. p. 504.) 39. Ducang. col. 69. 40. Sic cod., quocum facit *ἀναγογώς· ἐκλελεγμένους* (sic) Cyr. Dresd. Pertinet igitur gl. ad 4253. *ἀναγωγῶ πως* Mus., immo *ἀναγώγως· ἀτάκτως*. 41. *ἀνάγοντες· ἀναχθέντες* CDresd. 43. *ἀνάγουνον* cod., em. Mus. 44. Sic C. 171 et Voss. (*ἀναγραπτόν* cod. Mus.) *ἀναγράπτων· τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον* CDresd.; utrumque habet Bekk. 390, 1. 45. *ἀνάγρετον* Mus. *ἀνέγρετον* Suid. 46. Correctio incerta; suppetunt enim pariter proba *ἄναγνον* (quod *ἀκάθαρτον* valet ap. Cyr. Dresd. *μιαρόν* ap. Suidam) et *ἀνάγυρον* quod *δυσῶδες* est ut *ἀνιγρόν*. Ceterum „ἢ *ἀνιγρόν* est correctio praecedentis *ἄναγρον*" Kuster. 47. 48. *φύεται.* || *Ἀνάγυρον κινὴ παροιμία* cod., em. N. Schow. p. 81. *φύεται ἀνάγυρος. καὶ παροιμία* pessima erat Musuri correctio. Vid. Zenob. II 55. vol. I p. 46. 49. *ἀναγετρία* cod., em. Mus. Cf. gl. 4223. 50. *ἀνάχρεμψις* HSt., nisi portentosa vox nata est ex *ἀν ἀ ἄγχρεμψις*. *ἀνάβυξις* cod. Mus., em. Scaliger. 51. *καὶ ὁ (ἐκ)τοῦ — ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡλιόδωρος* conl. Mus. 52. *ἀναγωγός* cod., em. et *μὴ* inseruit Mus. Vid. Bekk. 390, 3. 53. *ἀναγωγούς* cod., em. Mus. 54. A feminino *ἡ δαίμων* declinatum censet Lobeck. Parall. p. 385 n. ad Aiac. p. 171. 56. *τι* pro *τις* malit Pearso. 57. *ἀνα δε* cod., *ἀνὰ δὲ* Mus., *ἀνα δέ. ἀνάστα (ἀνάστηθι) δὲ* Albertus. Versus est Homericus: *ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς*. 58. *περὶ* Mus. *π* cod. — Cf. gl. 4706.

ἀναδείμασθαι· ἀνοικοδομῆσαι
ἀναδεῖσθαι· ἀναδήσασθαι
ἀναδέσμη· μίτρα, διάδημα. οἱ δὲ εἶδος κόσμου ἐπὶ κεφαλῆς
* ἀναδήσομαι· στεφανώσω
ἀνὰ δ' ἐβόασ' ὁ λεώς· ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός
* ἀναδέδρομεν· ἄνω ἔδραμεν, καὶ εἰς ὕψος ἀνῆλθεν. ἢ ἐχώρησεν εἰς τοὐπίσω
* ἀναδέρω· ὑπερτίθημι. ἢ ἀπολύω
* ἀναδέρειν· γυμνοῦν
ἀναδεύειν· φυρᾶν
ἀνὰ δ' ἔφλυε· ἀνέβαλλεν
ἀνάδημα· στέμμα, ᾧ τοὺς ἱερονίκας ἀναδεσμοῦσιν
ἀναδῆσαι· ταινιῶσαι
ἀνάδικοι· οὕτως ἐλέγοντο δίκαι εἰς ἀκεραίαν ἐγκαθιστάμεναι, ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν, ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων
ἀναδινίω· περιπατῶ
ἀνὰ δ' ἴσχεο· ἀνάσχου δέ
* ἀναδινήσας· ἀνακινήσας
* ἀναδούμενος· ἀναδεσμούμενος
ἀναδοιδυκίζειν· ἀναταράσσειν
ἀνάδοχος καὶ ἀναδοχεύς· διχῶς ἐλέγετο
ἀναδραμεῖν· ἀναβῆναι. αὐτός
ἀναδρᾶσαι· ἀναπράξαι
ἀναδρομαί· αὐξήσεις. βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἱκέτισιν. Ὑψιπύλῃ
ἀναδρύψει· ἀναξηράνει
* ἀναδρύγματα· θύματα
ἀναδύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι. ἀποθεῖσθαι. μὴ βούλεσθαι
ἀναδύει· μεταβουλεύει
ἀναδύμεναι· ἀναβάλλεσθαι
ἀναδῦναι· ἐγκλῖναι. ἀναφυγεῖν. ἀναχωρῆσαι. ἢ ἀνανήξασθαι, ἢ ἀναπνεῦσαι

SCR. 61. *Χ* 469. 62. Aristoph. 63. Eur. Tro. 522. 64. ε 412. 68. *Φ* 361. 73. *Η* 110. 80. In Supplicibus non legitur. Cf. Nauck. tragg. fr. 766. 850. 84. *ἀναδύῃ· μεταβουλεύῃ* legit et ad ι 377 refert Pearso p. 71. 86. *Η* 217. Antiphan. l. l.

ADNOT. 59. C. Dr. 171. 61. *μήτρα* cod. Mus., em. Apoll. lex. 33, 1 Bekk. 390, 7, unde etiam *διάδημα* recepi pro *ἀνάδημα*. 63. *ἀναδεβόας. ὁ λεώς*, *ἀ.* cod., em. Musurus. In Eur. Tro. 524 est *ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεώς*. Ceterum ordo turbatus non offendet, modo meminerimus *ἀναδεμόασ'* facillime cum *ἀναδεύσασ'* confundi potuisse. 64. *ἀναδέδραμεν* cod., em. Schrewelius. 65. *ἀναδέρω· ὑπερτίθεμαι ἀναβάλλομαι* Suid. Zon. *ἀναδύεται· ὑπερτίθεται* C. Cr. Conicio *ἀναδέρω· ὑπερτίθημι ἢ ἀναδύω*, ut *ἀναδύω* sit emendatio corruptae glossae. 68. *ἀνὰ δ' ἔφλυε* (cf. Apoll. lex. 35, 13) Musurus rescripsit pro *ἀναδέφλυε*. 71. *δίκαια* cod., *δίκαι* scripsi; *οἱ τὰ δίκαια εἰς ἀκέραιον ἐγκαθιστάμενοι* coni. Mus. *ἄλλον τῶν* cod., em. Mus. Vid. Meier et Schoemann *Att. Process.* p. 759. 72. *ἀναδίνῳ· περιπάτῳ*? Cf. gl. 4710. 73. *ἀνίσχεο* cod., em. Mus. *ἀνὰ δὲ σχέο*] *Ἀρίσταρχος ἀνὰ δ' ἄνσχεο, ἀνάσχου δέ* cod. A. *Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρῳδιανός· ἀνὰ δ' ἴσχεο* cod. Vict. ad *Η* 110. Vid. Aristarch-Hom. Excurse 3 p. 98. sqq. 74. *ἀναδηνήσας* cod., em. Mus. 76. *ἀναδεδοικάζειν* cod., *ἀναδοιδυκάζειν* Mus., emendate EM. 96, 7. Zonar. col. 198 Cyr. Dresd. Vid. Hainebach de redupl. p. 11. 77. *ἀνάδοχον οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν* ex Helladio ni fallor Suidas. Inepte haec interpretari Bauerum ad Thucyd. VIII 81 monet Lobeck. Phrynich. p. 315. 78. *ἀναβῆναιαὐτός* (sic) cod. Mus. Ad *αὐτός* vel potius *ὁ αὐτός* retrahendum esse *Ὑψιπύλῃ* vel *Ἱκέτισιν* vidit Pearso. 80. *ἱκέτισιν* *ὑφοπυ* (λ superscr.) cod., em. Mus. 81. *ἀναξηρανεῖ* coni. Musurus. *ἀναξανεῖ* probabilis est HSt. emendatio. 82. *ἀναρρύματα* Kuster; non liquet. 83. *ἀποθεῖσθαι* cod., *ἀπωθεῖσθαι* coni. Mus. F. *ἀποσείεσθαι*. Cf. 4780. 86. Bkk. 390, 14. Hinc emendandum esse Bekk. 81, 15 vidit A Meinek. ad Antiphan. com. vol. III p. 7. Deinde *ἀνατεῦσαι* Pearso.

ἀναδύομαι· φεύγω. ἀνανεύω. ὑποχωρῶ
ἄνα Δωδωναῖε· βασιλεῦ ἐν Δωδώνῃ τιμώμενε
ἀνάεδνον· ἄπροικον, χωρὶς ἕδνων. Ἕδνα δέ ἐστι τὰ πρὸ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα
90. ἀνάειρεν· ἐπῆρεν, ἀνεβάστασεν
ἀναζεύξας· ὑποστρέψας. ἐκ μεταφορᾶς ἁρμάτων
ἀναζυγαί· ἀναλύσεις. ἀναστροφαί
ἀναζυγοῦν· τὸ ἀνοίγειν κιβωτόν. λέγεται δὲ καὶ [ζύγαστρον]. ἀναζυγοῦντες· ἀνοίγοντες . . . ., ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν
ἀναζωπυρεῖν· ἀνεγεῖραι
95. ἀναζωπυρῆσαι· ἀνανεῶσαι. ἀνεγεῖραι. ζωῶσαι
ἀναθέην· βασιλίσσης
* ἀναθεμα(τισμένος)· ἐπάρατος. ἀκοινώνητος
ἀναθεῖναι· ἐπιθεῖναι
ΑΝΑΘΕΙϹ· ἀνατρέχεις. ὑποθέμενος
1300. ἀναθέσθαι· ὁμολογῆσαι. ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἐλέγετο· οἱ γὰρ παίζοντες καὶ τὰς ψήφους διωρθοῦντο
ἀναθήκη· ἀνάθεσις
ἀναθηλάσαν· ἀναβλαστῆσαν
ἀναθηλήσει· ἀναβλαστήσει
ἀνάθημα· κόσμημα
5. ἀναθήματα δαιτός· καὶ κοσμήματα τῆς εὐωχίας
ἀνά θ' ἱστία· ἄρμενα
ἀναθόλωσις· μολυσμός
ἀναθορεῖ· ἀνασαράσσει
ἀναθοροῦντες· ἀναπηδῶντες
10. ἀναθρήσας· ἀναβλέψας
ἀναθρώσκων· ἀναπηδῶν

SCR. 88. *Π* 233. 89. *Ι* 146. 90. *Ψ* 614. 91. I Maccab. XI 22. XII 32. 92. Exod. XL, s. f. 94. II Timoth. I 6. 4300. Plat. Gorg. p. 461 D. 3. *Λ* 236. 5. *α* 152. 6. *ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν* Homerus passim. 11. *Ν* 140.

ADNOT. 88. *ἀν. δωδώναιε, βασίλευεδωδώνητιμώμεναι* cod., em. Mus. 89. *ἀναίδνων — ἔθνων — μέλλουσιν* cod., em. Mus. Cf. Apollon. lex. 35, 31. 91. *ἀναστρατοπηδεῦσαι* addit CDr. 92. *ἀναζυγαῖς· ἀναστροφαῖς* Gloss. sacr. in C. 63. *ἀναστροφαῖς στρατοπεδείαις* Bekk. 390, 16. *ἀναλύσεσιν, ἐπαναστροφαῖς* Lex. MS. Octat. 93. *ἀναζυγοῦντες* cod. Mus., emendate *ἀναζυγοῦν· τὸ ἀνοιγνύναι κιβωτὸν* EM. 97, 1 CDresd. *λέγει — ζύγαστρι ἀναζυγοῦντες ἀνάγοντες εἰς τὸ ἀναφωνεῖν* cod., *λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον. Ἀναζυγοῦντες· ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω φῶς* pessime Musurus. Ego *ζύγαστρον*, quod, nisi forte e margine est, cum *κιβωτὸν* eum in modum copulandum est, ut *κιβωτὸν ἢ ζύγαστρον* scribatur, proscripsi et reliqua emendavi ope EM. 97, 2: *λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν, ἀνοιγνύναι τὸ στόμα.* Itaque lacuna hausit vocabulum *τὸ στόμα.* 96. *ἀναθέης* Mus. ut habent Ecloga MS. Alberti et C. 171. *ἀναθέει· βασίλλισσα ἄνασσα* CDr. *ἀνάσσης* em. Sopingus. 97. *ἀνάθεμα* cod. Mus. Alb., emendavi e C. 171 et CDr., ubi exstant *ἀναθεματισμένοι·* (sic) *ἀσπάρατοι, ἀκοινώνητοι.* 99. Confundit *ἀναθεῖς* et *ἀναθείς. ἐπιθέμενος* coni. Kusterus. 4300. *ἀναγίσθαι — πεσῶν — πέζοντες* cod., em. Mus. *Μετανοῆσαι* pro *ὁμολογῆσαι* suasit praeterea Salmasius HAS. II p. 745, *ἀνομολογῆσαι* Hemsterhuisius, Hesychium in explicanda Platonis formula (qua de cf. Wyttenbachium ad Phaedon. p. 87 A) versatum fuisse ratus. Verum tamen cum vulgata lectio comparata glossa *ἀνεθέμην· ὡμολόγησα* commode defendi posse videatur, haud scio an praestet:

ἀναθέσθαι· ὁμολογῆσαι. καὶ ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἐλέγετο κτλ. *δεῦρο αὐτῶν* cod. Mus., *διώρθουν* sive *διωρθοῦντο* Schrewelius. 2. *ἀναθηλῆσαν* coni. HSt. 3. *ἀναθελήσει* cod., em. Mus. *ἄνω βλαστήσει* cod., quod defendi posse scio; em. Salmasius e schol. ad Hom. Il. *Λ* 236 EM. 96, 25 (Bekk. 390, 18). 5. Interpretatur noster *τ' ἀναθήματα δαιτός.* 6. *ἀναθήστια* cod., em. Mus. 8. *ἀναθολοῖ* Kusterus recte sed invito ordine, coll. gl. 4801. *ἀνεθολοῦτο· ἀνεταράσσετο.* 9. *ἀναθορόντος· ἀναπηδῶντος* Suidas. *ἀναπηδοῦντες* cod. Mus., em. Schrewel.

ἀναθύειν· ἀνασκιρτᾶν. καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν
ἀναθύησασα· ἀνασκιρτήσασα
ἀναθυμιάσεις· ἀναδόσεις. ἀτμοί. καπνοί
ἀναθύοντες· ἀναιροῦντες. παραβαίνοντες
ἀναθῶ· προσφέρω
ἀναθωΰξας· ἀναβοήσας
* ἀναιέστιον· μηκέτι ἐσθιόμενον
* ἀναιδέος· ἀναισχύντου
ἀναιδείας φάρος· πίων. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. παρὰ τό·
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει
[ἀναίδεστον· ἄμοιρον. ἄτιμον]
ἀναιδής· σκληρός. ἀναίσχυντος. μεταφορικῶς γὰρ τὸν λίθον ἀναιδῆ λέγει Ὅμηρος·
— — λᾶας ἀναιδής
ἀναίδειαν· ἀναισχυντίαν
ἀναιή· τροφός. τιθήνη
ἀναιθύσσω· ἀνασείω. Σοφοκλῆς Σίνωνι
* ἀναίλιπος· ἀνυπόδητος
ἀναίκλεια· ἄδειπνα
ἀναιμακτί· ἄνευ αἵματος..... καὶ ἀναίμονες. καὶ ἀναιμωτί
ἀναιμόδιτον· ἡ ἀνδράχνη
ἀναίμων· ἀναιμάκτων
ἀναίνομαι·...... ἀρνοῦμαι
ἀναΐξας· ἀνορμήσας
......· ἀνῆλθεν. ἀνήγαγεν
ἄναιρον· ὄνειρον. Κρῆτες
ἀναιρεῖν· κρύπτειν. τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν. τὸ τεχθὲν ἀνατρέφειν. καὶ κνίσκειν. καὶ ἀμέλγεσθαι
ἀναίρεσις· ἡ τῆς χώρας ἐκτομή. καὶ ἄλλως θανατῶσαι. καὶ ἡ τινός τι ἀφαίρεσις. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνατροπῆς
ἀναιρετής· φονευτής. ἐκτομεύς

SCR. 19. *N* 139. 20. fr. 272 — *B* 262. 22. λ 598. 23. *A* 149. 25. fr. 497. 26. Theocrit. IV 56. 28. *E* 342 — *P* 363 ω 532. 31. (*I* 116) ϑ 212 Aeschyl. Agam. 566. 32. φ 119 teste Apoll. lex. 34, 9. *A* 584. (36. Act. Apost. XXII 20)

ADNOT. 12. *ἀναθύειν* pro *ἀναθυᾶν* etiam Suid. Cf. Meinek. Com. vol. II 1 p. 268, qui *ἀναθυῶσιν* (ἀνα supra) pro *ἀναθύουσιν* rescribit. 13. *ἀνασκιρτήσασα* codex. 18. *ἀναιεστιόν* cod., *ἀναιέστιον* Mus. Cf. *ἀνεσθίων*, et scribe *ἀνέδεστον· μὴ ἐ.* EM. 499, 3. 20. *φάρος, πίων* cod., *φαρός, πιών* Mus., *φάρος ποιόν* haud improbabiliter Salmasius. *φάρος· χιτών* post Iunium plerique. Coni. *ἀναιδείας φάρος· παίζων Σ.* — *χλαινάντηδὲχιτῶνατ* | cod., em. Mus. lectione οι suprascripta deleta. 21. *ἄμυρον* codex. Lego *ἀγέραστον*, quod quaere suo loco. 22. *λάας* cod., em. Apoll. lex. 35, 23 Mus. 23. Habet CDr. 24. Eadem EM. 102, 6. *Μαίη* coni. Kusterus, malim *Ἀμμια*, vel *ἀμμαία*. 25. *ἀναιθύσω* cod., em Phavor. *σίνωμη* cod., em. Mus. Cf. gl. 1897 *αἰθύσσειν*. 26. *ἀναιλείπως* cod., *ἀναίλιπος* Mus., *νήλιπος* ex ipso Hesychio s. v. *νηλίπεζοι* Meinek. ad Theocr. p. 228. *ἀναλύπως· ἄνευ ὑποδημάτων* Cyrillus Pearsonis, *ἀνάλιπος· ἀνυπόδητος* Schol. ad Theocr. IV 56, ubi *ἀνήλιπος* u. p. Ald. Iunt., ut Suid. EM. 107, 14. *νήλιπος* K, *ἀνάλιπος* Ahrens in edit. mai. 28. *καὶ πολέμου* addit CDr., apud quem *ἀνέμωνες* (*ἀναίμονες* C. 171) · *αἷμα μὴ ἔχοντες* et *ἀναιμωτὴν* (sic) · *ἄνευ αἵματος κτλ.* singulares glossas constituunt. 31. *παραιτοῦμαι* addit CDr. *ἀπαρνοῦμαι προΐεμαι* Suid. Bekk. 390, 22. *ἀπαρνοῦμαι, ἀπολέγομαι* Apoll. lex. 23, 1. 32. *ἀνοίξας* (em. HSt.) *ἀνορμήσας· ἀνῆλθεν, ἀ.* cod., *ἀ. ἀνορμήσας. Ἀνῆλθεν· ἀ.* Mus. Glossam excidisse sagaciter suspicatus est Vossius. 34. Ahrens II 119. 186. Vid. *ἄναρ*. 35. Hinc emendabis glossas *ἀναρεῖν, ἀναρῆ, ἐναρεῖν, ναρεῖν*, de quibus fallitur Lobeck. rhem. p. 132. — *ἀναιρεόμενον· τὸ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενον* Gloss. Herodot. p. 604 ed. Frz. *ἀνελοίμην· ἐκθρέψαιμι* Hesych. *ἀναιρεθείς· ἀναληφθεὶς καὶ τραφείς* Harpocr. 17, 14. Plura addit Bekk. 390, 24. 36. *ἤ τινος τί* cod., *ἢ τινός τι* Mus. *ἀνατροφῆς* coni. Albertus.

ἀναιρῶ· φονεύω
ἀναισιμοῦν· δαπανᾶν, ἀναλίσκειν
ἀναισιμώματα· ἀναλώματα
ἀναίτιος· ἀθῷος, ἀνέγκλητος
ἀνακαίειν· ἀνάπτειν
* ἀνακεκαλυμ(μ)ένως· ἀκατακαλύπτως. φανερῶς
* Ἀνακείοις· Διοσκόρων ἑορτὴ τὰ Ἀνάκεια
ἀνακαλυπτήριον· ὅτε τὴν νύμφην πρῶτον ἐξάγουσιν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀνακαμψέρως· φυτόν τι, ὃ καὶ ἀρθὲν ἀπὸ γῆς ζῇ
ἀνακαμψίπνοος· ὁ καικίας καλούμενος
ἀνάκανδα· ἐν ὑπερῴῳ. Λάκωνες
ΑΝΑΚΑΣ· τοὺς Διοσκόρους. ἢ ἄνωθεν, ἐν ὕψει, ἄνω
ἀνάκης· ὀρνεόν τι Ἰνδικόν, ὅμοιον ψάρῳ
ἀνακῆσαι· ἡσυχάσαι
* ἀνακηκίει· ἀναφέρεται
* ἀνακείρει· ἀποτέμνει
* ἀνακεφαλαιοῦται· συμπληροῦται. ἐπαναλαμβάνει
ἀνακλάσεις· ἐπιστροφάς
ἀνακλέπτεσθαι· ἀναχωρεῖν
* ἀνάκλισιν· ἀνάπαυσιν
ἀνακνίδεσι· τῇ ὀσφύϊ
ἀνακλῖναι· ἀνοῖξαι
ἀνάκλισις· τόπος τις ἐν τῇ νηΐ
* Ἀνάκ(ε)ιον· τὸ Διοσκούριον. καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησιν
ἀνάκλιτον· ἀνακεκλιμένον
α
[ἀνικμος· ἄνυγρος. ξηρά]
* Ἀνάκοιν· τοῖν Διοσκόροιν
ἀνακογχυλίσαι· ἀναγαργαρίσαι

SCR. 40. Herod. V. 31. 41. Λ 653 (Eur. Med. 730). 42. Odyss. 52. Ν 705. 54. Epist. ad Rom. XIII 9. 59. Ε 751. 62. Cantic. III 10. 65. Plat. Sympos. p. 185 D.

ADNOT. 39. ἀναισίμουν cod., em. Mus. nisi cum Suida et CDr. legendum est ἀναισίμου· (Herod. I 185) ἀνήλισκε, κατεδαπάνα καὶ ἀναισιμοῦν· δ. d. (e Gloss. Herodot. 602). Vid. Lobeck. rhem. p. 160. 44. Boeckh. C. I. n. 82. gl. 4361. 4364. Vereor tamen ne Διοσκόρων ἑορτὴ τὰ Ἀνάκεια alienum ab h. l. sit additamentum, et ab auctore mentio potius facta sit pagi Attici: Ἀνακαιῆς. Hoc certe ordo flagitat. 45. Copiose de hoc loco disputat I. F. Ebert Σικελιῶν p. 5 — 18. 46. ἀνακαμψερῶς cod., em. Mus. Cf. Plin. HN. XXIV 17. 47. ἀνακαμψίπλοοι cod., em. Bruno adiutus Aristotelis de mundo verbis: οἱ δὲ ἀνακαμψίπνοοι καθάπερ ὁ καικίας λεγόμενος. — In transcursu moneo, in gl. 102 ἀβελίην· ἡλιακόν sc. ἄνεμον codicis lectionem recte habere videri. 48. 49. Vid. Schneidewin. in Philol. III p. 119. ἀνανδές· ἄνωθεν CDr. fol. 68. καὶ τὸ ἄνω δὲ σύνθετον εἰώθασιν Ἀττικῶς καλεῖν ἀνακῶς. Method. EM. 96, 38. 49. Confundit Ἄνακας et ἀνακάς. Hinc gl. 2419, quam Laconicam esse supra recte suspicatus sum, amplius dubium esse nequit, quin ἄκκαθεν· ἄνωθεν scribenda sit. 50. ἀνάγκης cod., em. Salmas. ‚Anouc apud Persas inter aves rapaces recensetur forte ab Onac sive adunco rostro.' Albertus. 52. ἀναπηδᾷ Timaeus e Plat. Phaedr. p. 346 G. 53. Scripsi, ἀνακειρεῖ cod. 54. Sic glossae MS. Al-
περι
berti; ἀναπληροῖ, ἀνακτίζει C. 171 Suid. Bekk. 390, 30. 55. ἐπιστροφάς cod., variam lectionem delevit Mus. 57. Librarium ex ordine ἀνάκλησιν scripsisse minus est probabile, quam interpolationis alterum membrum ἀνάκλησιν· προσφώνησιν Suidae non incognitum deesse. 58. ἀνὰ κνίδεσσι Mus. F. ἀνὰ κληίδεσι· τῇ σφαγῇ. 59. ἀναπετάσαι addit EM. 96, 57. 60. ἀνάκλησις cod., em. Sopingus. 61. (ε) a Musuro est. De forma vocabuli vide Lobeck. Phryn. p. 371. — Ceterum gl. 4361. 64 ex Atticistarum farragine provenerunt,
α
intermediarum prior biblica, altera e lectionis discrepantia nata est. 63. ἄνικμος cod., lectionem suprascriptam delevit Mus. Vide infra ἄνικμος. 64. Ἀνακοῖν Aelius Dionysius et Pausan. Eustath. 1425, 60. 65. ἀνακογχυλιάσαι Timaeus, Suidas CDr., Heinsius. ἀνακαγχάσαι· ἀσέμνως γελᾶν add. CDr.

ἀνακομιδή· ἀναγωγή
ἀνοκομίσαι· θεραπεῦσαι. ἀνενέγκαι
ἀνακραγγαίνειν· κράζειν
ἀνακραδεύει· σείει. σαλεύει
70. ἀνακραθέντες· ἀνακερασθέντες
ἀνακράτος· ἰσχυρῶς. ἐν κεφαλαίῳ, ἢ κατὰ τὴν κεφαλήν. ἢ παντελῶς
ἀνακρινόμενος· ἐξεταζόμενος
ἀνακρούεται· ἀναχαιτίζει
ἀνακρουσία· παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας
75. ἀνάκρουσις· ἐν ναυμαχίᾳ ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κρούειν
ἄνακτα· βασιλέα
ἀνακτᾶται· ἀπ' ἀρχῆς κτᾶται
ἀνακτητικόν· γλήχων [ἄνακτος· βασιλέως]
ἀνακτορία· βασιλεία. δεσποτεία
80. ἀνακτορίῃσι· ταῖς δεσποτικαῖς ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ταῖς ἀπολείαις·
δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
ἀ(να)κτόριον· ἱερόν
ἀνακτόρων· ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων
ἀνακτοτελεσταί· οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες τῶν ἱερῶν
ἀνάκτωρ· θεός. βασιλεύς
85. * ἀνακτόρη· δεσποσύνη
* ἀνακτίσκειν· ἀναπηδᾶν
ἀνακύκλει· ἀνόρθου
ἀνακυπῶσαι· ἀνατρέψαι
ἀνακυρτᾶσαι· ἀνασκιρτῆσαι. ἀναπηδῆσαι
90. * ἀνάκτορον· τὸ τῆς Δήμητρος· ὅ τινες μέγαρον καλοῦσιν. ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται
ἀνακωδώνισον· ἀνάσεισον
ἀνακωνᾶν· ἀναστρέφειν
ἀνακῶς· ἐπιμελῶς, πεφροντισμένως
* ἀνακυντεῖν· ῥέγχειν
95. ἀνακωχεῖν· ἀναχωρεῖν

SCR. 76. *Α* 444. 78. *Λ* 529. 80. *ο* 397. 82. Eur. I. T. 41. 87. Eur. Or. 231. 91. Aristophan. fr. X p. 1073 Bgk. 93. Thucyd. VIII 102, Herodotus passim, Plato com. vol. II p. 687 fr. XXIII. 95. Hippocr. de cord. T. I p. 490.

ADNOT. 66. *ἐπάνοδος* (C. 171 Dr.) *ἀναφορά* addit Suidas. 70. *ἢ ὁλοψύχως κολ'ο ληθέντες* adicit Bekk. 391, 30 C. 171. 71. *ἀνακρατ* cod., *ἀνὰ κράτος* C. 171 *ἀνακράτως* C. 63. *ἀνακράτος* Suidas; *ἀνακράτης* Mus. 73. Cf. *ἀναχαιτίζειν* — *ἀνακρούεται*. 74. *παιδείας* cod., em. Mus. 78. *γλήχων*.||*Ἄνακτος· βασιλέως* Mus. Additamentum e margine petitum induxi. 80. *ταῖς ἀπολείαις* (l. *ἀπὸ λείας*) δ. *ἀμύεσιν* cod., *ταῖς ἀπὸ ἀνακτορίας δ. ἀμύεσσιν* corrupte Mus. Nihil nos adiuvat Apoll. lex. p. 34, 21. 81. Emendate Bekk. 391, 4 Suidas *ἀνακτόρειον διὰ τῆς ει διφθόγγου* C. 171. 82. *ἱερατείων* Bekk. 391, 6, *ἱερατειῶν* Suid., ut noster C. 171. 83. *ἀνακτοτελευταὶ οἱ τὰς τελευτὰς* cod., *ἀνακτοτελέται οἱ τὰς τελετάς* corr. Mus., *ἀνακτοτελεσταὶ* e Clemente Alex. p. 12 CHeinsius. 84. C. 171. 85. *ἀνακτορίη* coni. Mus. 86. ,*Forte corruptum est ex ἀνακηκίειν*' Alb. 87. *ἀνακύκλη* cod., em. schol. Eur. l. l. et Mus. *ἀνακυκλήιον· τὸν ὀρθὸν* Suidas *ἀνακηκλοί· ἀνορθοί* CDr. 88. *ἀνακυπτῶσαι* cod. *ἀνακυπῶσαι· ἀναστρέψαι* Bekk. 391, 5 schol. Nicand. Theriac. 704. 89. *ἀνακυρτάσαι* coni. Mus., *ἀναχοιριδάσαι* Albertus, quibus obstat accentus. Infra gl. 4574 habemus *ἀνασκιρτῆσαι· ἀναπηδῆσαι*, nec latet aliud. 90. *ὅ τὴν* cod., *ὃ καὶ* Mus. 91. *ἀνακωδώνισον* Sopingi est emendatio pro *ἀνακοδήνισον* (cod., *ἀνακοδίνισον* Mus.). 92. *ἀνακονεῖν* cod., emendationem Vossii *ἀνακωνεῖν* perfecit Albertus, coll. *ἐκώνα* et *κωνᾶν*. 93. Sic CDr. 94. *ἀνακωτεῖν* Vossii haud placet. 95. Cf. Lobeck. rhemat. p. 202.

ἀνακωχεύειν· ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα ἑαυτοὺς σαλεύωσιν
ἀνακωχή· ἀναχώρησις διὰ τῶν νεῶν. ἢ ἀνάπαυσις
ἀνακωχῆς· τῆς ἀναπαύσεως........
ἀνακωχήσαντες· ἀναχωρήσαντες. ἢ μετεώρως κατέχοντες τὰς ναῦς
4400. ἀναλαβοῦ· στρέφου εἰς τοὐπίσω
ἀναλάκατα· οὐ πρὸς ἠλακάτην ἐργαζόμενος
ἀναλαμβάνειν ξένον· δειπνίζειν. φιλοφρονεῖσθαι
ἀνάλγητοι· ἀνηλεεῖς. ἢ ἀμέριμνοι
ἀναλδές· ἀναυξές, ἄτροφον [ἀνυγ[ε]ίαστον]
5. * ἀναλεῖ· σχολάζει. Ταραντῖνοι
ἀναλέγειν· ἀνοικοδομεῖν. ἀναγινώσκειν
ἀναλελάφθαι· ἀνειλῆφθαι
ἀνάλημμα· μέρος τι τοῦ ἥπατος. ἢ ὕψωμα.....
ἀναλῆσαι· ἀνατρέψαι
10. ἀναλθές· ἀνίατον. ἀνυγίαστον. ἀναίσθητον
ἀναλίγκιον· ἀνόμοιον
ἀναλκατάλλα· ἄνοσον κάτω
ἀναλκές· ἀδύναμον, ἀσθενές
ἀναλκής· ἄνανδρος, ἀσθενής
15. ἀνάλκιδα· ἀσθενῆ
ἀναλλοίωτον· ἄτρεπτον, τὸ μὴ ἀλλοιούμενον, ὅ ἐστι ἄλλο ἐξ ἄλλου γινόμενον
ἀναλογάδην· κατ' ἀναλογίαν. κατὰ μέτρον ἢ κανόνα
ἀναλογίαν·........
ἀναλόγως· ἴσως
20. * ἀνάλογος· ἰσχυρός

SCR. 96. Soph. El. 732. 98. Thuc. I 40. 4408. II Paral. 32, 5. 14.? Soph. El. 293. 15. Θ 153. 16. Rom. XII 6. 7.

ADNOT. 96. *αὐτόθι* (h. e. *αὐτοῦ*) pro *ἑαυτούς* legendum e schol. Laur Sophocl. El. 732 p. 363. *ὀθόνια* pro *ἄρμενα* Bekk. 391, 9 C. 171. Cf. Didym. p. 104. 97. *ἡ ἀπὸ πολέμου μικρὰ ἀνάπαυσις* CDr. *εἰρήνη ἀπὸ πολέμου* C. 171; *ἀναχώρησις διὰ τῶν νεῶν* om. Bekk. 391. 98. *ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης* Bekk. 391, 11. 99. *μετεώρους* coni. Kuehnius. 4400. *ἀναλάβου· στρόφου* voluisse videtur Schrewelius coll. Salmas. ad Tertullian. de pallio p. 64. Vid. Ducang. col. 69. 1. Sic cod., *ἀν' ἀλάκατα* Mus., *ἀναλάκτα* error in Aldina. *ἐργαζόμενα* Phavor. 2. *ἀναλαμβάνειν, ξένον* cod., em. Mus. 4. *ἄναλδος* cod., *ἄναλδον* Mus., *ἀναλδές* lego e Galen. explic. voc. Hippocr. p. 430, ubi MS *ἀναλθές· ἄτροφον, ἀναυξές* et Erotian. p. 60 *ἀναλδέες κτλ. ἀνυγείαστον* (cod., em. Mus.) refer ad gl. 4410. 5. Possis *ἀναμελεῖν* e Ducang. col. 70, at gl. 2835 *ἀλεῖν· οἰκεῖν* (l. *ὀκνεῖν*) apte contulit Guyetus atque eodem spectat gl. 8 *ἀαδεῖν· ὀχλεῖν* (l. *ὀκνεῖν* cum Tollio). Eiusdem potestatis sunt *λαγγεῖν* et *ἐλινύειν*. 6. *ἀναλγεῖν* cod., *ἀναλέγ"εσθαι·* (h. e. *ἀναλέγειν καὶ ἀναλέγεσθαι* cod. Dorv. EM. 98, 39) *ἀναγιγνώσκειν ἢ ἀνοικοδομεῖν ἢ ἀναλογεῖν· τὴν ἀνάγνωσιν* (*ἀναλογὴν* Sturz) EM. Recte igitur *ἀναλέγειν* Salmasius, nisi mavis: *ἀναλέγειν)· ἀ. ἀ. καὶ ἀναλογήν· (ἀνάγνωσιν)*. 7. Erotian. p. 72 *ἀναλελάμφθαι* (cod. D. Vindob.). 8. *στήριγμα* addunt C. 171 63 Suid. Vide Boeckh. C. I. 1104. 9. *ἀναλῦσαι* em. Guyetus; atque *ἀνάλυσις· ἀνατροπή* ipse Hesychius, *ἀναλύειν· ἀνατρέπειν* CDr. praebet. 10. *ἀνίασον* cod. Mus. *ἀνίαστον* Aldina; em. Guyetus, nisi mavis forte *ἄναντες· ἄνισον*. 12. *ἄναλλα κάταλλα* Guyeti coniecturam laudat Nauckius in annal. Marpurg. 1856 p. 7; defendi apocopatum *ἀνάλ* posse contenderat Boeckhius in C. I. p. 29 B. 878 a. Mihi novitium tradi videtur *ἀνάκατα* ‚promiscuè confusè *ἄνω κάτω*' Ducang. col. 68, licet possis etiam *ἄναντα κάταντα* ex Ψ 116, *ἄνοσον κάτω* cod., *ἄνοθεν κάτω* Mus., *ἄνωθεν κάτω* editi. F. *ἄνω κάτω*. 16. *ἄτριπτον — ἀλλοιώμενον* cod., *ἄτριπτον — ἠλλοιωμένον* Mus., em. Bekk. 391, 18 C. 171. Dr. 17. Verba *κατὰ μέτρον* (sic Mus. *μέτριον* cod.) *ἢ κανόνα* quae in codice sequenti glossae adhaerent, huc revocavi. 18. *ἀναλογίαν* librarius aut per errorem bis scripsit, aut explicuit *συμμετρίαν*, ut CDr. 20. *ἀνάλωτος* em. Kusterus.

ἄναλτον· ἀναυξές, τουτέστιν ἱκανόν. ἢ ἀπλήρωτον. παρὰ τὴν ἅλσιν.
ἀναλύζων· ἀνανύττων
ἀναλῦσαι· τὸ βεβλαμμένον τινὰ δι' ἐπῳδῆς ἀπαλλάξαι
ἀναλυσάμενος· ἀνακομίσας
ἀνάλυσις· ἀνατροπή
ἀναλφάβητος· ἀπαίδευτος
ἀνάλωμα· ἔξοδος
ἀναλῶσαι· ἀφανίσαι..... Ποιμέσιν
ἀνάλωτος· ἀπόρθητος. ἰσχυρός
ἀναμάθω· ἐξ ἀρχῆς μάθω
ἀναμαιμάει· ἀναφαίνεται. ἀναφλέγει. ἀναζεῖ
ἀναμάξεις· ἐναποψήσεις. ἐναποτυπώσεις. ἀναδείξεις
ἀναμασχαλιστήρ· εἶδος γυναικείου κόσμου
ἀναμασσόμενος· ἀνειληφώς
ἀναμαστεύων· ἀναζητῶν
ἀναμάττεσθαι· ἀναφυρᾶν
ἀνάματτοι· ἄματα μὴ ἔχοντες
ἀναμέλποντες· ἀνυμνοῦντες
ἀνὰ μέρος· ἐν μέρει
ἀνὰ μέσον· ἐν μέσῳ
ἀναμετρήσαιμι· διέλθοιμι, πλεύσαιμι
ἀναμηλῶσαι· μήλῃ ἀναγλύψαι
ἀναμίλλητον· ἀφιλονείκητον, καὶ ἀναμφίλεκτον
ἀναμίξ· ἀναμεμιγμένως
ἀνάμνησις· ὑπόμνησις
ἀναμονή· μακροθυμία
ἀναμορμύρεσκεν· ἀνέζει. ἀνετάραττεν
ἀναμύειν· ἀναβλέπειν
ἀναμυλλάναι· ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι
ἀναμυρησάμενος· χρηματισάμενος
ἀναμφιλέκτως· ἀνενδοιάστως
ἀναμφήριστον· ἀναμφίβολον

SCR. 27. ρ 228. Cratin. fr. CLXV. 25. Soph. El. 142. 26. Philyllios teste Bekk. 83, 18. Com. voll. II 2 p. 857 fr. II. 28. Sophocl. fr. 470 p. 194. 31. Υ 490. 32. τ 92. 33. Philippides teste Poll. V 100 Com. vol. IV p. 467 fr. I, ubi ἀμφιμασχαλιστήρ coni. Iacobi V 1 p. 175. 39. Euripides teste Bekk. 80, 23, non I Corinth. XIV 27. 40. Antiphanes teste Bekk. 80, 24 Com. vol. III p. 6 fr. II, non Exod. VIII, 23. Adde Menand. fr. II, 18 vol. IV p. 227. 41. μ 428. 44. Non semel est ap. Herodotum. 47. μ 238.

ADNOT. 21. ἰσχνόν pro ἱκανόν coni. Ruhnken. — περὶ τὴν ἅλσιν cod., παρὰ τὴν ἅλσιν Mus. Kusterus, παρὰ τὸ ἅλις EM. 97, 22. Cf. Apoll. lex. 35, 28. 22. Conferunt λυγμός· ἀνανυγμός. Malim tamen ἀναλυγγάνων, ut ἀναλύζουσα· στενάζουσα λυγκαίνουσα Suidas. 23. ἀπαλάξαι vitiosa Aldi lectio. Vid. Lobeck. in Seebod. Miscell. critt. I p. 734 Aglaoph. p. 644. 26. ἀναλφάβιτος cod., em. Mus. 27. ἔξοδος· ἀνάλωμα Glossae. Vid. Ducang. 404. .νάλωμα cod., em. Mus. 28. ποιμένεσιν cod., Ποιμένεσιν Mus., em. Sopingus. 31. ἀναφέρεται Apoll. lex. 37, 3 schol. Υ 490. 32. ἐναποψήσῃ Apoll. lex. 31, 7. 36. ἀντυποῦσθαι· μιμεῖ addit CDr. 37. ἀνάμματοι· ἅμματα coni. Sopingus. Malim ἀνάλατοι· ἄλατα. 39. ἀναμέρος cod., em. Mus., C. 63. 40. ἀναμέσον cod., em. Mus. 41. Sic fere Apoll. lex. 35, 24. διεκπεράσαιμι interpretatur Bekk. AG. 391, 21. 42. μὴ ἀναγλῦψαι cod., em. HSt. Cf. καταμηλῶσαι. 43. ἀναμήλλικτον cod., ἀναμίλλικτον Mus., em. Bekk. 391, 24 C. 171. ἀφιλονείκιστον cod., em. iidem. 44. CDr. 171. 47. ἀναμορμύρισκεν. ἀνέζη cod., em. Mus. Apoll. lex. 35, 20. 48. CDr. (171) Suid. Bekk. 391, 24. Vid. Lobeck. rhem. p. 43. 49. ἀναμελλᾶναι cod., ἀναμελλάναι Mus., em. HSt. 50. Non expedio. ἀναμοιρησάμενος· χρηματισάμενος CDr. 51. ἀνεφιλέκτως· ἀνενδυάστως cod., em. Mus.

ἄναν· ἄνυσιν

* ἄνανδρος, ἀσθενής

55. ἀνανδές· οὐκ εὐάρεστον. ἢ ἀληθές

ἀνανεύει· οὐ συντίθεται πρός τι

ἀνάνευσις· ἀναβίωσις. ἀνάπαυσις. ἀνάνηψις

ἀνανεύων· παραιτούμενος

ἀνανήξασθαι· ἀνακολυμβῆσαι

60. ἀνανήξας· διαπλεύσας

ἀνανῆσαι· σφάξαι

* ἀνανέσαι· καταστῆσαι. Κρῆτες

ἀνάνιος· ἀβλαβής. ἢ ὑπερήφανος. ἢ ἄλυπος

ἄναντα· ἀνωφερῆ, ὑψηλά. τινὲς δὲ τὰ μὴ βεβρεγμένα. Σοφοκλῆς δὲ Ἰνάχῳ τὰ μὴ κεκομμένα, παρὰ τὸ αἴνειν, ὅ ἐστι κατακόπτοντα πτίσσειν

65. ἀνανομήν· ἀναδασμόν. Ἀνανέμειν γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης Τημένῳ

ἀνανταγώνιστος· ἀήττητος

ἄναντες· ἀνωφερές, ὑψηλόν. ἄνισον

* ἀναξένειν· ἀνακινεῖν

ἀναντιῤῥήτως· ἀναμφιβόλως

70. ἄναξ· βασιλεύς, ἄρχων, δεσπότης

ἀναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος λιανοίαις

Ἀναξιδώρα· ἡ ἀνάγουσα καὶ ἀνιεῖσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς Δημήτηρ

ἀναξυρίδες· [φημινάλια, βραχία] βαρβαρικὰ ἐνδύματα ποδῶν, ὑποδήματα βαθέα, ἢ βασιλικά

ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν· κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν

75. ἀνάπαιστα· κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα· καὶ ἰδίως τὰ τῶν ῥυθμῶν

ἀναπαιστρίδες· σφῦραι, παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν

SCR. 56. ,Psalm. LXXII, 4‘ L. Bos. Anim. p. 123. Hippocr. teste Galen. lex. p. 434. 64. fr. 273 p. 154 Nck. 65. fr. 748 p. 466 Nck. 70. *Β* 434. *α* 397 teste EM. 71. fr. 9 p. 4. 73. Herod. I 71. 74. *Δ* 251. 273.

ADNOT. 53. *ἄνησιν* cod. Mus., em. Guyetus. Vid. *ἄνη*, *ἄνην*, *προσανῶν* et Lobeck. rhem. p. 265. 120. 54. Repetita sunt ex *ἀναλκής*, quamquam *ἄνανδρος· φαῦλος ἀσθενής* etiam in CDresd. legitur. 55. Vid. *ἀλανές*, neque accedo Ruhnkenio *ἀηδές* pro *ἀληθές* corrigenti. *ἀνανδες* cod., emendavi. 58. Accedit CDr. *ἀνανεύσει· παραιτῆσαι* (sic). 59. Sic C. 63. 171. Dr. 61. *ἀναῤῥύει· σφάζει* confert Albertus, cui non displicebat Sopingi coniectura *αὐερύσαι· σφάξαι*. Latet aliud quid, ut patet conferenti gl. *ἀμάσεται· — οἱονεὶ σφάξαι* (sic cod. post *ἄμβασις*). 63. *ὑπερύφανος* cod., em. Mus. Eadem leguntur in Vb EM. 97, 43. 64. *ὑψηλόν* cod., *ὑψηλά* Mus. *κεκωλυμένα — πῆσιν* cod., *κεκολλημένα — πήσσειν* Mus., em. Salm. *αἰνεῖν* cod., *αἴνειν* scripsit Nauckius l. l. cum Ellendt. lex. Soph. I p. 138. (*ἄνω* (om. Suid.) *ἀνωφερῆ δυσχερῆ* explicant Bekk. 391, 25 Suidas.) 65. *ἀνανομεῖν — ἀνανεμεῖν — τημένω* cod., em. Mus. 66. C. 63. 171. 67. *ἀναντές* accinit Bekk. 391, 26 (CDr.), ut noster C. 171. *ἀν' ἴσον* coni. Albertus, nisi latet *ἀναλθές· ἀνίατον*. 68. *ἀναξίνειν* cod., *ἀναξαίνειν* coni. Mus. Num *ἀναξυνοῦν· ἀνακοινοῦν*?, sed vide *ἀναγκαίνισμα* et *ἀνασκίνισμα*. 69. *ἐκτὸς πάσης ἀντιλογίας* C. 63. 171 (Suid.) 70. *μέδων* inserit CDr., cf. Apoll. lex. 30, 23 ubi *οἰκοδεσπότου* legitur. 71. *λιτανίαις* coni. Mus., *Αἰτναίαις* Scaliger; at ,latet hic forsitan lemma hucusque incognitum; nam *Αἰσχύλος Αἰτναίαις* quod Albertus in textu posuit vix ab Hesychio profectum autumo‘. N. Schow. p. 85. Possis *Νεανίαις*, vel *Νεανίσκοις*. 73. *φιμινάλια* cod. C. 171. 63 Sorb. EM. 98, 1, em. Mus. *ἔνδυμα* cod., *ἐνδύματα* ut voluit Verweius scripsi e Lex. MS. Octat. et CDr. *ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβατα ὑποδήματα* C. 63 Bekk. 391, 27 EM. l. l. Suid., sed *τὰ βασιλικὰ* gl. Herodot. p. 602. 74. *ἀνά*, *οὐλάμων* cod., em. Bekk. 391, 19 Suid. Mus. 75. *ἀναπαιστά — χοίρων ἄϊσματα* cod., em. Mus. e Suida. 76. *Χαλκιδεῦσιν* est Alberti coniectura non absona.

ἀνάπαλιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν
ἀνάπαπλον· ἀνοίμωξον
ἀναπατάξασθαι· ἀνακρούσασθαι ᾆσμα
80. * ἀναπαντοῦσιν· ἀνακύπτουσιν
* ἀνὰ πᾶσαν· κατὰ πᾶσαν
ἀνάπαυλαν· ἀνάπαυσιν
ἀνάπαυλις· ἀνάπαυσις. κατάπαυσις
ἀναπαυστόν· τὸ μηκώνιον
85. [* ἀνάπαυστα· ἀνεκλάλητα, ἄῤῥητα. ἔκδηλα. ἐξάκουστα]
ἀνάπειρα· ῥυθμὸς αὐλητικός
ἀναπειρᾶσθαι· μελετᾶν
* ἀνάπηρος· πηρός. τυφλός. νοσώδης
ἀναπελάσας· ἀναῤῥωσθείς
90. ἀναπεμπάζει· ἀναπέμπει. ἀριθμεῖ
ἀναπεμπάζεσθαι· ἐπαναλαμβάνειν τὰ προειρημένα
ἀναπεμπάσαι· ἀνασκέψασθαι. ἀναριθμῆσαι
ἀναπεποιημένης· ἀναζυμωθείσης, ἀναπεφυραμένης
ἀναπεπταμένον· ἀνεωγμένον
95. ἀναπεπτοημένοι· τὰς διανοίας ἀνατετραμμένοι
ἀναπεπτωκώς· ἀναπεσὼν . . . .
ἀναπετάσωμεν· ἁπλώσωμεν
ἀναπεφλασμένον· ἀνατεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. Ἀναφ(λ)ᾶν γὰρ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα
ἀναπεφοίτηκεν· ἀνῆλθεν
4500. ἀναπηγάζει· ἀναδίδωσιν . . . . . .
ἀναπῆξαι· ἀναπεῖραι
ἀναπήροις· τυφλοῖς
ἀναπίμπλασθαι· πληροῦσθαι
ἀναπιτνᾶσθαι· ἀνοῖξαι. ἢ ἀνοιμῶξαι

SCR. 77. Sapient. XIX 20. 81. Herod. II 37 VI 61. 82. Sophocl. El. 861, c. schol. (Philoct. 634.) 93. ,Num. VIII 9 XXVIII 5' Biel. 94. *M* 122. 95. Demosth. π. παραπρ. p. 327. 98. Cf. Ar. Lysistr. 1101. 4501. ἀναπήξαιμ' est ap. Alex. fr. IV Com. vol. III p. 486.

ADNOT. 77. CDr. 63 ἢ ἀνεπήδα addit C. 171 ἀνέπηλεν confundens. 78. Lusi ἀνάπλωσον· ἄνοιξον. 80. Correctio admodum est incerta. Possis ἀναπαταγοῦσιν· ἀνακτυποῦσιν, ἀναπαπταίνουσιν· ἀνακύπτουσιν, ἀναπλάττουσιν· (ex Alexid. Isostas. fr. I 5 Com. vol. III p. 422) ἀνατυποῦσιν. 81. ἀναπᾶσαι· καταπᾶσαι cod., ἀναπᾶσσαι· καταπᾶσσαι pessima est Musuri correctio, nec non ἀναπάσαι· καταπάσαι Kusteri coniecturam, quam veram praedicat N. Schowius p. 86, redarguit C. Vossiani lectio ἀνάπασαν· καταπᾶσαν unde ἀνὰ πᾶσαν· κατὰ πᾶσαν Glossam Herodoteam restitui. 84. μὴ κώνιον cod., em. Mus., quod typothetam effugit. 85. ἀνάπυστα Salmas. 88. Ordo corruptum ἀνάπειρος postulat, quod ipsum exhibet CDr. 89. Nihil extrico. An ἀνασφήλας? 90. ἀναλέγεται pro ἀριθμεῖ CDr. 91. ἐν κεφαλαίῳ inserit EM. 98, 21 κεφαλαιωδέστερον Timaeus p. 33 Ruhnk. 92. ἀνασκέψαι cod., em. Mus. 93. ἀναπεποιημένην — ἀναπεφυραμένην Mus., emendate C. 171, in quo etiam ἀναζυμωθείσης non ἀναζυμωθεῖσαν (cod. Mus.) legitur, et Bekk. 392, 2 Suid. 94. ἀναπεπταμένας κτλ. C. 171. 95. Eadem in Bekk. 215, 11. ἀναπεπτοημένοι † ἀναπεπτωκότες· τ. δ. ἀν. corr. Ruhnkenius in auctario. 96. ἀμελήσας C. 171 Suid. 97. C. 63. 171. 98. (λ) Mus. EM. 98, 43. 99. C. 171. 4500. ἀνομβρεῖ(ν) addunt C. 171 Dr. 1. ἀνεγεῖραι cod., emendationem meam exhibui. Sic ἀναπείρατε· ἀναπήξατε Schol. Ar. Ach. 975. 3. ἀναπιμπλάσθαι Mus. Vid. Bekk. 392, 4 Suid. πληροῦσθαι. ἀναπητνᾶσθαι (ἀναπιτνᾶσθαι Mus.) || Ἀνοῖξαι, ἢ cod. Mus. Novam glossam a praecedenti seiunxit ed. Hagen. 4. ἀναπιτνάσαι· ἀνοῖξαι suadebat Kusterus, eidemque ἀνοιμῶξαι vel corrupta et repetita lectio vocis ἀνοῖξαι videtur, vel explicari ἀναποτνιᾶσθαι. Verum tamen οἰμώζειν et ἀναπίπτειν iunxisse Aeschylum in Agam. 1608 docuit Abreschius.

ἀνάπλασμα· ψεῦσμα
ἀνάπλεως· μεστός. πλήρης
ἀνάπλοον· .... καὶ ἔχον εὐρυχωρίαν
ἀναπνῶ· ἀναπνέω, καὶ ἀναπνεύω
ἀνὰ πόδα· ἔμπαλιν, ὀπίσω
ἀναποδίζειν· τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν καὶ συγκρούειν. Ποδίζειν γὰρ τὸ μετρεῖν
ἀναποδισμός· ἐπανάλυσις
ἀναπόδραστον· ἄφευκτον. ἄπρακτον. φεύγειν μὴ δυνάμενον
ἀνάποινος· ἀλύτρωτος. μάταιος
ἀναπολεῖ· μνημονεύει. Λάκωνες
* ἀνάπ[α]υστα· ἀνεκλάλητα καὶ ἀνεξάκουστα. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ἀνάγγελτα, ἔκδηλα. καὶ ἐξάκουστα. καὶ ἄῤῥητα. καὶ ἐξάγγελτα
* ἀναπόλαυστος· ἄγευστος
* ἀναποδίζουσαν· ἐπαναλύουσαν
ἀναπολεῖ· ἀναπτύσσει
ἀναπομπαζόμενον· ἐν ἀναπολήσει γινόμενον
ἀναπότριπτον· ἀνεξάλειπτον
ἀναπρῆσαι· ἀναφυσῆσαι. ἀναπελύψαι. ἀνενέγκαι
ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· εἰς τὸ πρόθυρον βλέπων. τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα τῆς τῶν νεκρῶν προθέσεως
ἀνάπτειν· περιθεῖναι
ἀνάπτεται· φλέγεται
ἀναπτερώσω· μετέωρον ποιήσω
ἀναπτήτω· ἀναπετασθήτω
ἀναπτομένας· ἀναπετασθείσας
ἄναπτος· ἄληπτος, ἀπίαστος
ἀναπτύσσειν τὸ κέρας· .....
ἀναπτυχαί· ἀνατολαί. ἀκτῖνες

SCR. 7. Hippocrates. 10. Herod. V 92. 13. Α 99. 15. λ 274. 21. β 81. 22. Τ 212. 29. Xen. Anab. I 10, 9. 30. Eur. Hipp. 601.

ADNOT. 5. ψεῦμα cod. Mus., em. Guyetus. σχῆμα Bekk. 392, 5 Suidas. 6.
ο
γέμω (l. γέμων) addit C. 63. 6. 7. πλήρης ἀναπλοῦν καὶ ἔχων cod., ἀνάπλουν ἔχων καὶ Mus., seiunxit et emendavit ex Erotiano p. 52, qui κοῦφον inserit, Verweius. 8. ἀνπνέω cod., ἀναπνέω coni. Mus. F. ἀμπνέω. 9. ἀναπόδες cod., em. Mus. 10. ἀναποδείξειν cod., em. Mus. ὡσανεὶ συγκρούειν optime Suidas. μητρεῖν error in Aldina. Cf. Bekk. 210, 31. 12. ἄφευκτος ἄπρακτος omittunt CDr. C. 171. Suid., ἄπρακτος om. C. 63. 13. Cf. Apollon. lex. 37, 2; ἄνευ λύτρων Hes. infra cum Bekk. 392, 7 Suida. 14. Sic C. 63. 171. ἀναμιμνήσκεται Bekk. 392, 9 Suid. Λάκωνες ad gl. 4513 retrahit Ruhnkenius, coll. νάποινος, vereor ut recte. 15. [α] Mus. Cf. Apoll. lex. 35, 17. 18.
ιησις
ἀναπτύσει cod. C. 171, em. Suid. Mus. ἀνάπτυξις· ἀναπόλησ CDr. 19. ἀπολύσει cod., ἀναπολήσει em. Mus., ἀναπολύσει Aldus, per errorem. Ceterum recte HSt. ἀναπεμπαζόμενον. 20. ἀναπόριπτον Bekk. 392, 11 Suidas. 21. ἀναπρίσαι cod., em. Apoll. lex. 37, 5 Mus. Deinde ἀναφυσῆσαι. || Ἀναπελύψαι· cod. Mus. Alb.; obsecutus sum Vossio, ἀναπνεῦσαι (? ἀναψυχῆναι) legenti et cum praecedentibus coniungenti. Ceterum rectius ἀναπρήσας· ἀνακαύσας ἀναφυσήσας Suid. (C. 171). 22. ἀναπρόθυρον, τετραμμένον εἰς cod., ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένον εἰς Mus., em. Heinsius. 23. ἀναπέμπειν περιεπηθέναι CDr. περιτιθέναι ἢ ἀνατιθέναι Bekk. 392, 13 Suidas. 25. Post ποιήσω tanquam nova glossa legebantur haec ἀναπτησιοκέρας. ὁ ἰκτῖνος (sic cod. Mus. Alb.), quae HStephano suspecta Guyetus in ἀναπτυσικρέας, Vossius in ἀνάπτης· ὁ ἱέραξ, Pearso in ἀναπτησιοπτέρας emendanda voluerunt. Vid. gl. 4529. 30. 27. C. 171. Bekk. 392, 12 Suidas. 28. Cf. ἀνεπταμένας. 29. ἀναπτησιοκέρας supra post ποιήσω codex, emendavi memor Xenophontis Anab. I 10, 9 Kr. 30. ἀκτῖνες, pro quo in codice loco non suo legitur ὁ ἰκτῖνος, huc retraxi ope schol. Eur. Hippol. 601: ἡλίου δὲ ἀναπτυχαί, ἀκτῖνες, καθὸ τὸ σκότος ἀναπτύσσουσι.

* ἀναπτύξαντες· ἀνακαλύψαντες........
ἀνάπτω· ἀνεγείρω
ἀνάπ[τ]υστα· φανερά. ἀνήκοα. ἀναφανδά
* ἄναρ· ὄναρ ἢ ἤκουσα
ἀνάπνυνος· ἄνευ λύτρων. Κυρηναῖοι δὲ ματαίως
* ἀνάρακτος· δημόσιος
ἀναραθαγῆσαι· ἀναψοφῆσαι. ἀναπηδῆσαι
ἀναραῖσαι· παύσασθαι ὀδυνᾶσθαι
ἀνάρβηλα· τὰ μὴ ἐξεσμένα. Ἄρβηλοι γὰρ τὰ δέρματα
ἀναρῆ· κύουσα
ἀνάρημα· κήρυγμα
* ἀναρεῖν· ἀμέλγεσθαι. κνίσκεσθαι
ἄναρθρα· ἀτύπωτα. ἀμέριστα. κάταρθρα
ἄναρθρος· ἄτονος. ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰδίποδι
[ἀναρ[ο]ιζοῖ· φονεύει]
ἀναρίθμιον· ἐχθρόν
ἀναριπίζειν· ταράσσειν, ἐκσείειν
ἀναρίτης· ζῶον κοχλιῶδες ἐν πέτραις
ἀναριχᾶσθαι· ἀναβαίνειν
ἄναρκτον· ἀνυπόταχτον, οὗ οὐδεὶς ἦρξε. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι
* ἀναρκτῆ· ἀνυπότροπον
ἀναροδανισθῆναι· ἀναβληθῆναι
ἀναροι(β)δεῖ· ἀναῤῥοφεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν. Ὅμηρος δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναροφήματα ποιὸν ἦχον. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυσικάᾳ ἀντὶ τοῦ ἀναρ(ρ)ίπτει
ἀναρός· ἄγγελος. Ταραντῖνοι

SCR. 33. λ 274. 35. *Λ* 99. 44. fr. 561. p. 423 (cf. Orest. 227). 45. *Λ* 191. 48. Ibyc. fr. 22 p. 767 Bgk. 50. fr. 27 p. 108 Nck. 53. fr. 213 p. 56 — μ 105 — fr. 404 p. 181.

ADNOT. 31. .ναπτύξαντες cod., em. Mus. ἢ ἀνειλίξαντες addit C. 171. 33. Sic C. 171, ἀνήπυστα C. 63., em. Salmasius. 34. Ahrentis Dial. II 120 opinionem Cretenses, quorum glossam ἄναιρον· ὄνειρον supra habuimus, etiam ἄναρ pro ὄναρ dixisse, invertit additum ἢ ἤκουσα et gl. 4540 ἀναρῆ· κύουσα. Suspicor Laconicam tradi glossam, prima abstracta literula, ἄναρ Γονάρ· ἡ κύουσα. 35. Sic cod., ἀνάποινος Musuri emendationem ordo respuit. 36. ἄνδραγχος coni. Vossius; an ἄναρκτος? 38. F. τοῦ ὀδυνᾶσθαι. 39. ἀναράβηλα cod., em. Salmasius. τὰ μὴ ἐξεσμένα δέρματα. ἄρβηλα (cod., ἄρβηλοι Sopingus) γὰρ τὰ σμιλία coni. Gesnerus. 40. Restitui codicis lectionem. ἀναροῦσα· κύουσα Musurus exprimendum curaverat. Vid. gl. 4534. 41. ἀνώρημα cod. Mus., ἀνάρημα (pro ἀνάῤῥημα) Guyeti coniecturam firmant Phrynich. soph. app. 23, 6 Bekk. 392, 22 et recepit Albertus. 42. Fallitur Lobeck. rhem. p. 132. Corrige h. l. et s. v. ναρεῖν: ἀναιρεῖν quod vide. 43. ἀτράνωτα add. Bekk. 392, 17 C. 63. 171. κατ' ἄρθρα Albertus sublata virgula. 44. ἀσαφής, ἄφωνος C. 171. 45. ἐναρίζοι· φονεύοι recte Kusterus. 46. Codicis lectionem retinendam esse monuit Bentleius ad Callimach. fr. p. 369; coll. ἐναρίθμιος Hes.; maluerunt tamen alii cum Guyeto ἀνάρθμιον. (Plutarch. de anim. procr. p. 1030 A.). 47. ταράσσειν om. CDr. κινεῖν ἀνεγείρειν add. C. 63. 171 Dr. 48. Vid. Lobeck. Path. proll. p. 396. Huc pertinet ἐν πέτραις coll. Athen. III p. 86 κοχλῶδες δὲ ὃν προσέχεται ταῖς πέτραις. 49. Cf. EM. 99, 20; in CDr. iusta deesse videtur explicatio. De annexis verbis ἐν πέτραις vide notam praecedentem. 50. οὗ in codice omissum, a Musuro adiectum, Aldi typotheta in οὖν depravabat. ἦρξαι cod., em. Mus. 53. (β) inseruit Musurus. ἀναῤῥοφᾶν CDr. Bekk. 392, 24 Suidas, ὑποχωρεῖ καὶ ἀναῤῥοφᾷ C. 171, ἀναῤῥοφεῖ — ἀναπίνει Diogenianus EM, 99, 9. 13. Σαλαμῖνες cod., Σαλαμῖνι Mus., em. Meursius. ποιοῦν cod., ποιοῦντα Mus., ποιὸν mea est emendatio. ναυσὶ καὶ cod. Mus., em. Casaubonus. ἀναρρίπτει Musurus. 54. Pro ἄνγαρος, quia non ubique Italiotae ν̄ ante γ̄ in γ̄ mutant. (Ahrens. dial. II p. 534). Offendit tamen ἀστάνδης· ἄγγελος. Ταραντῖνοι.

55. ἀνάῤῥησις· προανακήρυξις, πρόῤῥησις, προαγόρευσις
ἀναῤῥηθῆναι· ἀνακηρυχθῆναι
* ἀναῤῥεύσεως· ἀνακηρύξεως
ἀναῤῥύει· σφάζει. θύει
ἀνάῤῥυσιν· τὴν τελετήν
60. * ἀναῤῥίπτειν· διδάσκειν
ἀναῤῥύττειν· διδάσκειν. ἀναδιδάσκειν
ἀνάρσιοι· ἀνάρμοστοι. πολέμιοι. ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμόσθαι τοῖς ἤθεσιν
ἀνάρσιον· ἀβάστακτον. ἀκαταφόρητον. ἄδικον. ἀνάρμοστον
ἀναρτῆσαι· ἀνακρεμάσαι
65. ἀναρυστῆρα· ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται
ἄναρχον· τὸ μὴ ἔχον ἀρχήν
ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο· τὰς τῆς οἰκίας διόδους ἐν τοῖς ὑπερῴοις οἴκοις. Ῥῶγας δὲ οἷον ῥήγματα καὶ ἀνοίγματα
ἀνασαβρῶσαι· εἰς ὀροφὴν ἐμπλῆξαι
ἀνασείεις· ἀναπείθεις, ἀνερεθίζεις
70. ἀνασειράζει· ἀνακρούειν ποιεῖ. Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ στεφανηφόρῳ
ἀνασειράζουσιν· ἀνθέλκουσιν, ἀνακόπτουσιν
ἀνασειράζων· ἄγχων, ὡς ἀπὸ τῆς σειρᾶς. εἰς τὰ ὀπίσω ἕλκων
ἀνασεσιλλιᾶσθαι· ἐστεμμένας ἔχειν τὰς τρίχας. Ἀνάσιλλος στέφανος
ἀνασεσυρμένη· ἡ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα, καὶ μέρος γυμνοῦσα
75. * ἀνασίνδης· ἀναπήδησις
ἀνάσιλλον· τρίχωμα τὸ ἀπὸ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν (ἀν)εστρα(μ)μένον
ἀ(να)σιμοῦν· τὸ τὰ ζῶα πρὸς ὀχείαν ὁρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. [δηλοῖ δὲ καὶ ἀναλίσκειν]
ἀνασκαλεύοντες· ἀνακινοῦντες. ἢ ἐρευνῶντες

SCR. 58. Eupolis in Com. Vol. II 1 p. 576 fr. XXXVI. 62. κ 459. 67. χ 143. 69. Comic. vol. II 2 p. 836) — ? Luc. 13, 5. 70. v. 237 ubi schol.: τοῦ χαλῶς ἔχοντος ἀνθέλκει καὶ ἀνακρούει.

ADNOT. 58. Cf. Pausan. Eustath. 250, 16 EM. 99, 1. — θύει om. Aldina. Εὔπολις addit Suidas. 59. ἀνάῤῥησιν· τὴν τελευτὴν cod. Mus., em. Florens Christianus in Arist. Pac. 890. 60. 61. ἀναρύτειν (vulgo ἀναρύττειν)· ἀναντλεῖν ἀπὸ τοῦ ἐρύεσθαι. Κρατῖνος Διδασκαλίαις κτλ. Titulus fabulae vitii suspectus Meinekio in histor. crit. p. 58 et com. vol. II 1 p. 37 emendari fortasse ex hoc Hesychii loco poterit. 62. συνηρμοσθῆναι cod., em. Apoll. lex. 32, 10. 63. ἀκαταφρόνητον cod., em. Salmasius. 64. ἀνάρτησον(ιν Eudemus)· κρέμασον (ιν) Cyrillus. 65. ἀνήμαται cod., em. Mus. CDr., ubi ἀναρυστής, quod voluerat Salmas. 67. ἀναρώγας, μεγάροιο — ῥώγας cod., ἀναῤῥώγας μεγάροιο, — ῥῶγας em. Mus. Cf. Apoll. lex. 30, 26 et Philox. EM. 99, 7. 68. Non expedio. ? ἀνασαρῶσαι· εἰς κορυφὴν ἐμπλέξαι. 69. ἀνασείοις cod., em. ἀναπαθεῖς cod., ἀναπείθοις Mus. ope Suidae, qui cum adiciat verba ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω ingeniose huc e gl. seq. ἐρεθίζει(ς) retraxit Kusterus. 70. ἀνασειράζειν ἀναρούειν cod., em. Mus. ἀνθέλκει ἀνατρέπει interpretantur Bekk. 392, 26 Suidas. Post ποιεῖ legebatur ἀνερεθίζει, quod quo pertineat, docuit Kusterus. 71. ἀναθέλγουσιν cod., em. HSt. 72. ἀνακρούων· ἀνακόπτων CDr. 171. 73. Lege ἐστραμμένας et ὁ φάλανθος pro στέφανος. Ἀνάσιλλος· ἀναφαλαντίας enim interpretatur Suidas et Reburrus: ἀνάσιλλος, ἀναφαλαντίας. Gloss. Vide Σιλλέα et σιλλός. Lob. Path. Proll. p. 118. 74. ἡ cod., ἢ Bekk. 215, 12 Mus. Vid. Lob. Aglaoph. 826. Meinek. Com. III p. 272. 76. ἀνάσιμον — διὰ — ἐστραμένον cod., em. cod. Dorv. EM. 100, 12 codd. BC. Poll. IV, 138, 4 p. 174 Bekk. (ἀνάσιμον cod. Vb. EM. APolluc.) Vid. Coray. Plut. III p. 324. ἐστραμμένον Mus. 77. ἀσιμοῦν cod. Confundit ἀνασιμοῦν et ἀναισιμοῦν quod vide. Cf. Lhardy. de dialect. Herod. p. 4. 78. ἀνακινῶντες cod., em. Mus. ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀναλογιζόμενος C. 171.

* ἀνακένισμα· ἀνακίνημα
80. ἀνασκευάζει(ν)· μετατιθέναι
ἀνασκευαζόμενοι· μετοικιζόμενοι
ἀνὰ σκήπτρῳ· ἅμα τῇ βασιλικῇ ῥάβδῳ
ἀνασκινδυλεύεσθαι· ἀνασκολοπισθῆναι
ἀνασκιρτῆσαι· ἀναπηδῆσαι
85. ἀνασκολοπίσει· ἀνασταυρώσει
ἀνασχολύψας· γυμνώσας
ἀνασοβεῖ· ἀνακινεῖ. Ταραντῖνοι
* ἀνασεῖν· ἀναφέρεσθαι
ἀνασπᾷ· ἐπαίρει. ἐκριζοῖ
90. ἀνασπάζουσιν· ἀναταράσσουσιν
ἀνασπάς·..τὸν ἀνεσπασμένον
ἀνασπάσω· ἐκβαλῶ
* ἀνάσαι· γηράσαι. ἀναδοθῆναι
* ἄνασσα· δέσποινα
95. * ἀνάσσεσθαι· παρῶσαι. γηρᾶσαι. αὐλῶσαι
* ἄνασσεν· ἐβασίλευσεν
* ἀνάσσεις· βασιλεύεις
* ἀνασσέμεν· κελεύειν
* ἀνάσσων· βασιλεύων
1600. * ἀνασταδόν· ἀνιστάμενοι
* ἀναστατοῦντας· ἀνατρέποντας
* ἀναστάτους· κατεστραμμένους
ἀνασσύτῳ· τῷ ἀνασεσει(σ)μένῳ
ἀνάστατα ἐποίει· [ἐθαυμάζετο
5. ἀνάστατοι· πλακοῦντος γένος

SCR. 82. *Α* 15. 83. Plat. Polit. II p. 423 D. 94. *ζ* 149. 96. *Δ* 281. 97. *Α* 38. 98. *Β* 643. 99. *Ζ* 397. 1600. *Ι* 671. (1. Galat. V 12 ?) 4. Herod. I 177.

ADNOT. 79. Sic codex; *ἀνασκένισμα* a Musuro profectum est. Vide *ἀναγκαίνισμα*. 80. *ἀνασκευάζει* cod., em. Mus. 82. *ἀνασκήπτρῳ* cod., corr. Mus. 83. *ἀνασκινδυλεύσεσθαι* cod., *ἀνασκινδυλεύεσθαι* Mus., malim ut congruat expositio, *ἀνασκινδυλευθῆναι* e Timaeo Suida EM. 100, 52. (*ἀνασκινδοῖ*· *ἀνασκοπελάζει* C. 63 *ἀνασκινδεῖν* (λ) C. 171. *ἀνασκυνδῆς*· *τρωθείς*. *ἀναπηχθῆς* CDresd.). 84. Sic CDr. Vide gl. *ἀνακυρτᾶσαι*. 85. *ἀνασκολοπήσει*· *ἀνασρώσει* codex (cf. N. Schowii praefat. p. XVII), em. Mus. 86. *ἀνασχολλύψας* male Mus., ut cod. EM. 100, 14. 87. *ἀνασοβῆσαι*· *κωλῦσαι* C. 171. 88. Pierso ad Moer. p. 341 cum *Ταραντῖνοι* huc retrahit erroris manifestus est. Legendum enim vel *ἀνεῖσθαι* vel *ἀνάσσειν* e sagacissima Valckenaerii ad Theocr. Adoniaz. p. 285 C coniectura. 89. 90. Disiunxit haec Musurus. *ἀπαίρει* C. 171 *καταλύει*, *ἀναιρεῖ* Suidas, quod praeferre non debebat Kusterus; nam *ἀνασπᾶσαι τὸ αἰδοῖον* i. q. *ἐπαίρειν*. Vid. Lob. Aiac. p. 266. Meinek. Com. IV p. 642. 90. *ἀνασπάσουσιν*· *ἀναταράξουσιν* coni. Kusterus, *ἀνασφαδάζουσιν*· *ἀναβράσσουσιν* non magis probabiliter Ruhnkenius ad Tim. p. 174. 91. *ἀνασπάσιον* cod., *ἀνάσπαστον* coni. Albertus accentus incuriosus. Latet *ἀνασπάς*· *(φυ)τόν*. Cf. *παρασπάς*. 92. *ἀναπάσω* cod., *ἀνασπάσω* Mus. 93. *ἐνάσαι* recte em. Kusterus coll. *ἐναίσασθαι* et *ἐνᾶσθαι*. — *ἀναλωθῆναι* ! 95. ‚Pro *ἐνάσασθαι*.' Kusterus. Sed *παρῶσαι* et *αὐλῶσαι* quomodo inservire possint explicationi verbi *ἀνάσσεσθαι* iuxta cum Kustero ignoro. 1600. *ἀρασταδόν* cod., Musurus antequam emendaverit lineam voci subduxit et in margine notavit ┼. *ἀνιστάμενος* cod., em. Suidas. 1601. *ἀνατρέπτοντας* cod., *ἀνατρέποντας* Mus., malim *ἀναστατοῦντες*· *ἀνατρέποντες* ex epist. ad Galat. V 12. 3. (*σ*) Musuro debetur. *ἀνασσύτωτα*, cum in *ἀναστατωτά* Salmasius, in *ἀνάσσυτα* Vossius et Pearso corrigunt, accentus rationem non habuerunt. Debebant *ἀνασσύτῳ*· *τῷ ἀνασεσεισμένῳ*, vel potius *ἀνεσσυμένῳ*. Cf. Erotian. lex. Hippocr. p. 52. 4. Pearsoni deesse videbatur vocabulum exponendum: imo exponendo inserviens. *ἐθαυμάζετο* (*ἐθαύμαζε* corr. Salmasius) ad *ἀγάσσατο* spectare videtur. 5. Ordo *ἀναστάται* poscit, ac commode Valckenaerius ad Theocr. Adoniaz. p. 398 B a Kustero, *ναστά* ἢ *ναστοί* conicienie, dissentiens, componit cum *ὀρθοστάτης* Polluc. VI 73. *εἶδος* Suidas.

ἀναστατήριαι· θυσίαι ἐπὶ ἀναῤῥώσει νόσου
ἀναστέλλω· κωλύω, ἀναφράττω
ἀναστήσειεν· ἀναστάτους ποιήσειεν
* ἀνάστημα· ὕψωμα
ἀναστήσειν· ἀνάστατα ποιήσειν, ἀναστατώσειν
ἀναστίδωνος· ἀνατεταμένος
ἀναστοχειουμένης· ἀναπλαττομένης
ἀνὰ στόμα· διὰ στόματος
ἀνὰ στρατόν· κατὰ στράτευμα
ἀναστρέφειν· ἀνατρέπειν
ἀναστρεφόμενος· περιερχόμενος
ἀναστρέφων· ἀρνούμενος. Σοφοκλῆς
ἀναστροφάδην· ἀνεστραμμένως
ἀναστροφῆς· ζωῆς
ἀναστῦψαι· ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον, ἢ στυγνάσαι. Σοφοκλῆς Μώμῳ
* ἀναστυφελιζομένη· ἀνερειδομένη
* ἀναστρωφῶν· ἀναστρέφων
ἀνασῦραι· ἀποκαλύψαι. ἢ περιποιῆσαι
ἀνασυροίμεθα· τὸ πολὺ ἀργύριον ἤ τι ἄλλο λαμβάνειν σῦραι ἔλεγον Ἀττικοὶ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν τὰς σωτῆνας ἀρόντων
ἀνασφαδάζειν· ἀναπηδᾶν, ἀνάλλεσθαι, λακτίζειν
ἀνασφήλας· ὑγιάνας. ἀνανήψας. ἀναστάς. ἀνελθών
ἀνασφοδῆξαι· ἀναπηδῆσαι. ἐξελάσαι
ἀνασχέμεναι· ἀνασχεῖν
ἀνασχών· ἀνατείνας. αὐξήσας. ἀναφήνας
ἀνατάξασθαι· εὐτρεπίσασθαι
ἀνατεθυμιασμένος· ἀναπεπισμένος. ἀνακεκαυμένος
ἀνατεῖλαι· ἀνθῆσαι
ἀνατείνασθαι· ἀπειλῆσαι
ἀνατέξεται· ἀναγεννῆσαι
ἀνατέταλκεν· ἀνέτειλεν
ἀνατί· ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης

SCR. 8. *A* 191. 9. Sophon. II 14 Zachar. IX 8. 13. *B* 250. 14. *A* 10. 15. Eur. fr. 493. 16. Ezech. III 15. 17. fr. inc. 909. 20. fr. 385. et comoedia prisca teste Polluce II 176. Com. vol. IV p. 681 fr. anom. CCCXVI. 22. φ 394. 29. ξ 425. 30. Luc. I 1. 35. Hebr. VII 14. 36. Plat. Legg. IX 659 D — Eur. Med. 1357.

ADNOT. 6. Lobeck. Aglaoph. p. 879. 7. *ἀναφράσω* cod., *ἀναφράττω* Mus. 8. Apoll. lex. 36, 9. 9. Sic Gl. MSS. in XII Prophetas. 10. ἀναστάντα π. *ἀναστῶσιν* (*ἀνάστωσιν* Mus.) cod., em. Salmas. et Voss. 11. *ἀνατεταγμένος* typotheta. F. ἀνασταδόν· *ἀνιστάμενος*. 12. *ἀνατειχειουμένης* cod., em. Vossius. 13. *ἀνάστημα* cod., em. Mus. 14. *ἀνάστρατον* cod., em. Mus. 20. *ἀναστύψαι* male Mus. *μωμῷ* cod., em. Mus.

+

22. *ἀναστρώφων* cod., em. Mus. 24. *σωτῆρας αἰρόντων* Mus. *τοὺς σωλῆνας συρόντων* coni. Fungerus, *χιτῶνας αἰρόντων* Pearso, *τὰς σαγῆνας συρόντων* Kusterus, quorum primum praefero. nam *χρυσὸς σύρεται*. 26. Omisso vocabulo *ὑγιάνας*, *ἀναστήσας* (*ἑαυτὸν* add. C. 171. 63. Bekk. 393, 15 Suid.) *ἀναλαβών* CDr. (*ἀνενεγκών* Suid.) ἀνασφῆλαι· *ὑγιάναι*, *ἀνελθεῖν* C. 171. 29. *αὐξήσας*, *ἀναφήνας* om. Bekk. 393, 7. ἀνασχόμενος· *ἀνατείνας* Apoll. lex. 35, 26. *ἀκούσας προσχών* add. C. 171, *φανεὶς ἐξελθὼν ἀναδύς* Suidas, qui praeterea ἀνασχόμενος· *πειθόμενος ἐπακούων* exhibet. 30. *εὐτρεπήσασθαι* cod., em. Bekk. 393, 8 Mus. *ἀναγράψασθαι. συντάξασθαι* addunt C. 63. 171. 31. *ἀναπεπεισμένος* coni. Mus., quod si verum est pertinet ad omissum *ἀνασχόμενος*; *ἀναπεπρησμένος* em. Kusterus. 32. *ἐκ μεταφορᾶς τῶν* (*ἀνθούντων*) *βοτανῶν* addunt C. 171. 63 Suid. Bekk. 393, 8. 33. Malim *ἐπαπειλῆσαι*. Cf. Suid. 34. *ἀναγεννήσει* Pearso. 35. Sic Cyrilli mei omnes. 36. *ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας* Bekk. 392, 33. Vid. Tim. Suid. EM. 100, 56. Est etiam varia lectio in Eur. Med. 1346.

ἀνατιμήσας· ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ
ἀνατοιχάσαι· περὶ τοῖχον περιπατῆσαι
ἄνατος· ἀβλαβής
* ἀνατιναγμός· μετάστασις, μετακίνησις
* ἀνατιτήσαντες· πληρώσαντες
* ἀνατλῆναι· ὑπομεῖναι
* ἀνατλάς· ὑπομείνας. ὅθεν τλήμων ὁ πολλὰ παθὼν ἢ πάσχων
* ἄνατλος· ἀκρατής
* ἀνατομίαν· ἀνατολήν
ἀνατρέπειν· ἀναστρέφειν
ἀνατρέχειν· μεταπλάσ(σ)ειν
ἀνατροπῆς· ἀντὶ τοῦ ἤχου. Ὅμηρος
ἀνατύπωσις· τύπωσις
ἀναύδακτον· ἀνεξήγητον, ἄλεκτον
ἀναυδέα, ἄῤῥητα, ἄφωνα
ἄναυδος· ἄφωνος
Ἄναυρον· ὄνομα ποταμοῦ
ἀναύροις· δίχα ἀνέμου
* ἀνὰ τυχόντα· κατὰ τὰ γινόμενα
ἄναυτα· ἠπειρωτικά. Ταραντῖνοι παραχρῆμα λέγουσιν
ἀναφαιρέτων· ἀμετακλήτων. μηκέτι ἀφαιρουμένων
ἀναφαίνειν· λέγειν
ἀναφαλαντώματι· φαλακρώματι
ἀναφανδόν· φανερῶς. [ἀναφωτά.] ἀναφανδά
ἀναφευγέτω· πάλιν φευγέτω
ἀναφής· ἄψαυστος, ὁ μὴ ψηλαφώμενος
ἀναφῆναι· φανερῶσαι
ἀναφήριτον· ἄμαχον
* ἀναφλύει· ἀναζεῖ
ἀναφλᾶ· λάχανον φέρει ἄνθος, ὡς ἡ μαλάχη καὶ τὸ ἄνηθον

SCR. 39. Soph. OC. 790. 40. Nahum II 10. 43. π 205. 48. Π 379. 50. Sophocl. Ai. 713. 52. ε 456. 58. δ 159 (Υ 411). 59. Levitic. XIII 41. 60. Π 178. 63. δ 254.

ADNOT. 38. π cod., περὶ Mus., παρὰ (ε superscr.) Kuhn. ad Polluc. I 114. Vid. Lobeck. Phrynich. p. 161. 39. EM. 100, 56. 40. Sic C. 63. 171. Dr., Gloss. MSS. prophetic. 41. ἀνατιτήναντες· ἀπλώσαντες Abreschius, ἀναπλήσαντες Ruhnkenius coniecerunt. 42. C. 171. Bekk. 393, 12 Suid. 43. C. 171. 44. ἀνάγωγος coni. Ruhnken. Verum est ἄναλτος coll. gl. 15 et Apoll. lex. 2, 14. 45. ἀνατολίην C. 171 pro ἀνατομίαν., em. Salmas.: ἀνατολίαν· ἀνατολήν. 47. ἀνατρέχειεν· μεταπλάσειεν cod., μεταπλάσσειεν Mus., emendavi, ut potui. 48. Quid sit docet Apoll. lex. p. 34, 1. 2. 49. διανόησις explicat C. 171 Eudemus. 50. ἀναύδατον coni. Lobeck. ad Aiac. 713 p. 330, vereor ut recte. ἀνεξίγητον cod., em. Mus. 52. ἄπνους, ἄλλαλος addit CDr. ἀναύδῳ· ἀφώνῳ Apollon. lex. 63, 3. 53. Ἄναυρος corr. Mus. Vid. Lobeck. Path. Proll. p. 259. Ipsius Diogeniani verba seravit EM. 100, 57 (Ranke p. 41). 53. Cf. gl. 921. 54. C. 171. 56. ἐπειρωτικά typothetae error. Cf. gl. 72. — πάραυτα· παραχρῆμα Hesych. s. v. 57. Consentit C. 171, sed idem ἀναφαίρετον· τὸ μήπω αἱρούμενον ἀλλὰ διαμένον; ἀΐδιον CDr. 59. Codicis scripturam a VVDD. dudum restitutam in ἀναφαλλαντώματι corruperat Musurus. 61. ἀνάφαντα coni. Alb. 63. Ut noster CDr. ἐκφῆναι Bekk. 393, 17 Suid. ἐνδεῖξαι τὸν τοιοῦτον Apollon. lex. 36, 14. 64. ἀναμφήριτον cod. Mus., ἀναφήριτον, ut scriptum fuisse divinabat Vossius, Phavorinus, ἀναφήριστον C. 171 praebent. Vid. ἀναμφήριστον. 65. Detortum est ex ἀνέφλυεν· ἀνέζει. 66. Sic codex; ἀναφλᾶ λάχανον· φ. Musuri pessima correctio. Emendatio incerta; possis enim ἀναφλᾶ· λάχανον φερανθές κτλ., vel ἀναφλᾶ λάχανον φερεανθές; illud praefero coll. gl. 5159 ἀνθρίσκιον.

ἀναφλᾶν· χειροτριβεῖν αἰδοῖον. οἱ δὲ στύειν, ἢ μαλάττειν
ἀναφοιβάσας· ἀνακαθάρας
ἀναφορά· δέησις, παράκλησις
70. ἀναφορεῖς· οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες
ἀνάφορον· τὸ τῶν ἔργων ξύλον
ἀναφράξαντες· ἀναπτύξαντες, ἀναπετάσαντες
ἀναφρονέων· ἀναλογιζόμενος
ἀναφῦναι· ἀναφανῆναι
75. ἀναφυομένων· ἀναφαινομένων
ἀναφώνημα· ἀνειμένη βοή
ἀναχαιτίζειν· ἀπ(ε)ιθεῖν. ἀναχαλινοῦν
[..........· ἀνακρούεται. ἀναποδίζει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σοφοκλῆς Ἑλένης ἀπαιτήσει]
Ἀνάχαρσις· ἰχθῦς ποιός. καὶ ὄνομα κύριον
80. ἀναχασ(σ)άμενος· ἀναποδίσας
ἀναχασ(σ)αμένη· ἀναχωρήσασα, κωλύσασα
ἀναχειοῖ· οἰκειοῦται
ἀνὰ χεῖρα· ἐγγὺς τῆς χειρός
ἀναχαιτίσαντι· ἀνορμήσαντι. (ἀ)ποστρέψαντι. ἀνακρούσαντι. ἀναχαλινώσαντι. ἀναποδίσαντι. ἀπ(ε)ιθήσαντι
85. ἀναχοαί· πόροι
ἀναχρήσῃ· ἀνατεμῇ
ἀνάχυσιν· φυρμόν. βλακείαν.........
ἀναψαθάλλων· ψηλαφῶν. β(λ)αστάζων
ἀνάψαι· ἀναθεῖναι. κοσμῆσαι
90. ἀναψύξαι· ἀνεμίσαι
ἀνάψυξις· ἀνάπαυσις
ἀναψύχειν· ῥιπίζειν
ἀναψυχήν· παραμυθίαν
ἀναψύχουσα· ξηραίνουσα. ῥιπίζουσα. Σοφοκλῆς
95. ἀναψύχοντα· ἀναπνέοντα

SCR. 67. Aristoph. Amphiar. IX p. 956. 69. Psalm. L 20. 70. Exod. XXV 13. 71. Arist. Eccl. 828 Ran. 8. Phoeniss. fr. III. 78. fr. 181 p. 136 Nck. 80. *Η* 264. 81. *Φ* 403. 83. II Salom. 15, 2. 87. I Petr. IV, 4. 89. (β 86) cf. γ 274. 90. Exod. XXIII 12. 91. Exod. VIII 15. 92. δ 568. 94. fr. 910 p. 271 N. 95. *Ε* 795 (II Maccab. XIII, 11).

ADNOT. 67. ἀναφλασμόν· τὰ ἀφροδίσια Εὔπολις Αὐτολύκῳ καὶ ἀναφλᾶν ἔλεγον τὸ μαλάττειν τὸ αἰδοῖον Suid. coll. schol. Ar. Ran. 430. χειροτρίβειν EM. 100, 16, quo de cf. Lob. Phrynich. p. 572. τὸ αἰδοῖον Musurus; sed in cod. EM. Dorv. etiam τὸ omittitur et στῦ (h. e. στύειν), non στυλῶσαι, exaratum est. 69. ὁλοκαύτωσις CDr. 70. E glossis MSS Octateuchi habent Bekk. 393, 19 Suid. CDr. 71. ἐργατῶν (cf. gl. 533.) coni. Spanhemius. 72. ἀναφοράξαντες Aldi typotheta. 74. ἀναφῆναι Mus. Codicis et C. 171 lectionem Vossius restituere volebat. 76. ἀνημένη cod., corr. Mus. 77. Sic codex, nisi quod ἀναπίθειν. Ἀναχαιτίζει· ἀναπείθει, ἀναχαλινοῖ, ἀνακρούεται κτλ. coni. Mus., postquam separata univit. ἀπειθεῖν debetur Valesio firmatque Suidas: ἀναχαιτίζειν· Σοφοκλῆς τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν et EM. 101, 9. 78. ἀνακρούεται· ἀναποδίζει cod., in quo glossam omissam explicari patet. Hanc ipsam servavit C. 63 Suid. Bekk. 393, 20 ἀναχετίζει· ἀναποδίζει, ἐκκόπτει (ἐγκόπτει Suid.). Cf. gl. 4373. 79. EM. 101, 7. 80. ἀναχασάμενος· ἀναποδίσας cod., emendate cod. Dorv. EM. 101, 8, in quo ἀναχωρήσας pro ἀναποδίσας legitur, et Musurus. 81. (σ) add. Mus. 82. ἀναχεῖ· ἠχεῖ Cyrillus. 83. ἀναχεῖρα cod., em. Mus. cum Cyrillis. 84. ποστρέψαντι — χαλινώσαντι ἀναποδήσαντι ἀναπίσαντι cod., in quo praeterea ἀναχετίσαντι fuisse probabile est. Emendarunt Musurus, Valesius, Abreschiusque in Misc. Obs. V. 1 p. 93. 86. Cf. gl. ἀνεχρήσαντο. 87. βλακίαν cod., em. Suid. Bekk. 393, 22; σύγχυσιν ἢ ἔκλυσιν addit C. 171 alii. 88. βαστάζων cod., em. Pergerus. 89. προσάψαι Apollon. lex. 36, 18. 93. ἀνάπαυσιν addit C. 63. 171.

ἀνάψω· ἀναθήσω πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν
ἀναψυχῆναι· ἀναπαύσασθαι
ἄνδα· αὕτη. Κύπριοι
ἁνδάνει· ἀρέσκει
4700. ἁνδάνον· ἀρέσκον, εὐάρεστον
ἁνδάνοντα· ἀρέσκοντα
ἂν δ' ἄρ' ἔβαινεν· ἀνέβη δέ......
ἄνδας· βορέας, ὑπὸ Τυῤῥηνῶν
ἂν δ' αὐτήν· καὶ αὐτήν
5. ἀνδειράδες· πρασιαί. ὀχετοὶ ταφρώδεις.
ἄνδεργμα· ὁ ἐπὶ τῆς τραγικῆς σκηνῆς παραγόμενος παράκοπος
ἄνδηρον· ἄκρον, ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν
ἄνδικε· ἀνάρ(ρ)ιψον. Δίκειν γὰρ τὸ ῥίπτειν· ὅθεν καὶ ὁ δίσκος ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι. καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικούμενον εἰς τὴν θάλασσαν
ἀνδίκτης· τὸ ἀναριπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον
10. ἄνδινος· περίπατος
ἀνδικλόβολος· δίκη ἡ ἐξ ὑπάρχων δικαζομένη, παρὰ Ταραντίνοις
ἄνδιχα· διχῶς, εἰς δύο μέρη
* ἂν δ' ἴσχων· ἀνατείνων
* ἀνδοκάνας· δοκοὺς δέ
15. ἀνδοκάδην· ἐκ διαδοχῆς
ἀνδοκεύς· ἀνάδοχος
Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς· ἐπειδὴ πρὸ τῆς οἰκίας τῆς Ἀνδοκίδου εἱστήκει ὁ Ἑρμῆς, ἀνάθημα φυλῆς......
ἄνδρα· τὸν ἀνδρεῖον. καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τῆς γυναικὸς ὑπολαμβάνει.
ἀνδραγαθία· καλοκαγαθία. ἔπαινος
20. ἀνδραγαθίζεται· ἀνήδεται τῷ ἀγαθῷ

SCR. 99. *β* 114 adscripsit Pearso, debebat Arist. Eqq. 556 teste Suida. 4702. *Γ* 311. 4. ? *ς* 253. 5. 7. Hyperides ap. Harp. 19, 1. 12. *Π* 412. 13. *Ε* 798. 17. Aeschinis et Andocidis locos apponit Harpocr. l. l. 18. *α* 1; animadverto tamen in CDr. fol. 71 legi: ἄνδρα· ἀντὶ τοῦ μνηστικοῦ, οὕτω· ,τὸν ἄνδρα Μαρίας'. 19. Phrynich. com. fr. II vol. II 1 p. 581. 20. Thucyd. II 63, 1 (III 40, 4).

ADNOT. 96. *ἀναψύξω* vel *ἀναψυχώσω* coni. Hemsterhuisius ad Lucian. Contempl. p. 521, minus recte. Cf. 4689. Intellego vitis ramulos (*αὐροσχάδας*) duas inter arbores in Aeoris suspensos, ut vento exagitarentur. 98. Suspicioni obnoxium videtur Ahrenti in Dial. II p. 272, cuius iudicii caussas non perspicio. 4702. *ἀνδ' ἀρέβαινεν* cod., *ἂν δ' ἄρ' ἔβαινεν* Mus. *ἀνέβαινε δὲ καὶ αὐτός* schol. Cf. *ἂν δ' ἄρ' ἔβη*. 3. *ἀνδασβορέας* cod., em. Mus. 4. *ἀνδ' αὐτὴν* cod., em. Mus. *αὐτὴν δὲ* interpretatur C. 171. Coni. ἂν δ' ἔβη αὐτή. ἀνέβη δὲ καὶ αὐτή. 5. Sic Bekk. 394, 16. ἄνδηρα· μέρος τι τοῦ κήπου ὥσπερ ἡ πρασιὰ καὶ ὁ ὀχετός Didymus Suidae I 1 p. 383 (p. 321 ed. m.). 6. Conferunt *ἀναδείγματα* unde *ἀνδείγματα* possis. *παράκοπος* coni. Guyetus. 7. *ἄνδειρον* cod. Arcad. 123, 13; *ἄνδηρον*, quo de cf. Lobeck. Proll. p. 261, em. Mus. ex EM. 101, 39 Gud. 53, 43 schol. Theocr. V 93 CDr. 63 (ubi *τοῦ ποτηρίου* pro *τῶν ποταμῶν*). 8. Sic EM. 102, 12. *ἀνάριφον. δίκην — ὑπὸ* cod., *δίκειν* Mus., *δικεῖν — ἀπὸ* Bekk. 393, 17. 18. Vid. Lobeck. rhemat. p. 58. 9. *εἶδος παγίδος* CDr. EM. 102, 10. Lobeck. Path. Proll. p. 296 n. 10. 10. ἄνδινος· *περίπατος*, coll. gl. 4272, coni. Is. Vossius: ἀνδινός· *περὶ παντός* cod. *παρὰ Ταραντίνοις* huc revocat Hemsterhuisius. 11. ἄνδικος· *βόλος* (malim *ὁ σόλος*), *δίκη ἡ ἐξ ὑπαρχῆς κτλ.* coni. THemsterhuisius, coll. gl. 4271. 12. *διχῶς, χωρίς* CDr. ἄνδιχα· *δίχα χωρίς* idem fol. 2, unde gl. 19 instaurandam esse me dicere memini in Mus. Rhen. 1856 p. 623. 13. *ἀνδιάχων* cod., em. Kusterus, nec multum differt C. 171: ἀνδισχῶν· ἀναλαμβάνων. 14. *ἀνδοκάνας* cod. *ἂν δοκάνας* coni. Mus., cf. 5250. 5265. 16. *ἀνάδοχος* cod., variam lectionem delevit Mus. 17. *Ἑρμῆς*‖Ἀνάθημα· *φυλῆς* cod., em. Mus. *εἱστήκατο* cod., emandavi: sub finem supple *Αἰγηίδος* ex Harpocr. 19, 7. 18. *τὴν κατακοινωνίαν* cod., em. Bekk. 394, 6 (Mus.) *ὑπολαμβάνει ἀνδραγαθίαν, κ.* cod., em. Mus. 19. C. 63. 171.

ἀ(ν)δράγρια· σκῦλα, τὰ τῶν πιπτόντων ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδρῶν ὅπλα, ἀγρεύματα ὄντα

ἀνδρακάς· κατ' ἄνδρα ἕνα ἕκαστον. ἐπιῤῥηματικῶς. ὡς εἰπεῖν καθ' ἕνα, ἢ κατ' ἄνδρα. οἱ δὲ μερίδες, μοῖραι

ἀνδραπόδητοι· οἱ σὺν ἀνδραπόδοις ἀποδημοῦντες

* ἀνδραπόδεσ(σ)ι· τοῖς αἰχμαλώτοις, τοῖς δούλοις

25. * ἀνδραποδίζεσθαι· τὸ βιάζεσθαι. καὶ τὸ σύνηθες

* ἄνδρα(γ)χος. δήμιος

ἀνδραποδίζει· αἰχμαλωτίζει. βιάζει. καὶ ὑπεραίρει

ἀνδραποδισμός· αἰχμαλωσία

ἀνδραποδώδεις· ἀνάστατοι, δουλοπρεπεῖς ....

30. ἀνδρασγραφεῖν· τὸ ἐν διδασκάλου τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν

ἀνδραποδοκάπηλον· ἀνδραπόδων μετάβολον

ἀνδραφάσσειν· κατ' ἄνδρα ἐφάπτεσθαι

ἀνδραφυστεῖν· φεύγειν, ἢ ἐπὶ φόνῳ διώκειν

ἀνδραχθέσι· τοῖς δυναμένοις καὶ ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι

35. ΑΝΔΡΕΙΑ· ἰσχύς. καὶ τὰ συσσίτια Κρητῶν

ἄνδρε δύω· ἄνδρες δύο

ἀνδρείων· γενναίων

ἀνδρεών· ὁ μέγας οἶκος

ἀνδρηλάται· κατήγοροι. καὶ ἐπὶ φόνῳ διώκοντες

40. * ἀνδρείκελον· ἀνδρὶ ὅμοιον. ἀνθρώπῳ ὅμοιον

* Ἀνδρέας· δύναμις εὐπρεπής, ἢ ἀποκρινόμενος

ἀνδρίκελον· χρώματος εἶδος. καὶ τὸ ὅμοιον . . . .

ἀνδριφόντης· ἀνδροφόνος

ἀνδρὶ χέρηι· ἀνδρὶ ἐλάττονι καὶ ἰδιώτῃ

45. ἀνδρόβασμος· στενὴ ὁδός

ἀνδρόγυνος· ὁ ἑρμαφρόδιτος. καὶ ὁ ἀσθενής, ἤγουν ὁ ἀνίσχυρος

ἀνδροδμής· ὕπανδρος γυνή

ἀνδροδόμων· τρικλίνων

ἀνδροκάδες· πόα τις

50. ἀνδροκάς· μερίς

SCR. 21. *Ξ* 509. 22. *ν* 14. Cratin. fr. V vol. II 1 p. 30. 24. *Η* 475 (vid. Düntzer. Zenod. p. 186, Nauck. Arist. Byz. p. 25). 31. Isaeus Harpocr. 19, 10. 34. *κ* 121. 36. *κ* 102 quod vel Pearsonem fugit. 37. ‚Proverb. X 4 XIII 4' Biel. 38. I 34. 41. Matth. X 2. 43. *Β* 651. 44. *Λ* 80.

ADNOT. 21. *ἀδράγρια* cod., emendate typotheta. Cf. Apoll. lex. 33, 21. Bekk. 393, 24 C. 63. 171 Dr. EM. 102, 33, qui Nicandri glossas (fr. 128 p. 205 OSchn.) laudat. 22. *ἄνδραχας* cod., *ἀνδρακάς* Mus. Cf. Apoll. lex. 33, 8 Lobeck. Parall. 154 n. 23. Sic etiam Bekk. 394, 14. *ἀνδραποδηγοί* Vossius, *ἀνδραπόδημοι* Heinsius coniecerunt; *ἀνδροκάπηλοι?* 24. (*σ*) Musuro debetur. *ἀνδραπόδοισι* Aristarchus. 26. *ἄνδραχοι* cod., em. Sopingus atque *ἀνδραχχός* C. 63 *ἄνδραγχος* C. 171 Bekk. 393, 25 Suid. Eustath. offerunt. Cf. gl. 931 et 4536. 29. *ἀνδραποδιέστατοι· δ.* codex, *ἀνδραπωδιέστατοι· δ.* Mus., *ἀνδραποδώδεις·* (ut Pearso) *ἀνάστατοι, δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονες* C. 171; reliqui *ἀνάστατος* omittunt. 30. Musurus *ἄνδρας γραφεῖν* (sic) emendaverat, at delevit. 31. *μεταβολέα?* Cf. Bekk. 393, 27. 32. *ἀνδραφασσάειν* codex Bekk. 394, 15: em. Lobeck. Phrynich. p. 608 et rhemat. p. 106. 33. *ἀνδραφύσσειν* Alb. — ? *φυγαδεύειν*. 34. Heliodor. Apoll. lex. 33, 24 EM. 102, 41. 35. Confundit *ἀνδρεία* et *ἀνδρεῖα* s. *ἀνδρήια*. Cf. C. Müller Dor. II p. 278. 38. *παρ' Ἡροδότῳ* addit Suidas. 39. *ἀνδρηᾶται* cod., *ἀνδρειᾶται* Mus., em. Pearso. 40. *ἀνθρώπου* cod., em. Mus. *ἀνδρὶ εἴκελλος* CDr. *ἀνδροείκελος* C. 171. 41. *ὑποκρινομένη* cod., em. lex. Armach. Origen. lex. p. 115. 189 ed. Mart. Isidor. Orig. VII 9. *Ἀνδρεάς* cod. 42. Sic cod., *ἀνδρείκελον* confuso ordine Mus. De re cf. Barker in Wolf lit. Anal. II p. 388—395. 43. Sic etiam CDr., *ἀνδρειφόντης* Suidas. 44. *ἀνδριχέρηϊ, ἄνδριον* cod., em. Mus. 45.
δ ῆ
Vid. Boeckh. C. I. II p. 424 n. 2570 et gl. 471. 46. Vide gl. 970. 47. *ἀνδρομις* cod., *ἀνδροδμῆς* Mus., *ἀνδροδῆμις* Aldina. 49. *ἀνδρόσακες* corr. Bodaeus. 50. *Ο* pro *Α* e dialecto ut in *ἀναροδανισθῆναι, ἀνασφοδῆξαι, ἀνόκαιον;* conf. Ahrens Dial. II p. 120.

Ἀνδροκλεῖδαι· γένος Ἀθήνησιν
ἀνδροκμήτῳ· ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται. ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς οἰκοδομηθέντι
ἀνδροκόβαλος· κακοῦργος. πανοῦργος
ἀνδροκόνοι· ἀνδροφόνοι
55. ἀνδροκτασίαι· ἀνδροφονίαι
ἀνδροκτασιάων· ἀνδροφονιῶν
ἀνδροκτόνοιο· ἀνδροκτόνου
ἀνδρολημψία·...... ἐνεχύραζον γὰρ τοὺς ἔχοντας ἀνδροφόνους
60. ἀνδρολογεῖ· στρατολογεῖ
ἀνδρομανής· ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσιν
ἀνδρομέης· ἀνθρωπίνης
ἀνδρομέοι(ο)· ἀνθρωπίνου
* ἀνδρομαίου· ἀνθρωπείου
65. ἀνδρόμεον· ἱμάτιον. Κρῆτες
ἀνδρομητόν· συσπαστὸν ἐγχειρίδιον τραγικόν. καὶ ἀνδρόμηρον
58. (*) ἀνδρολήμην· ἀνδρὸς ἔχουσαν λῆμα
* ἀνδρόμεον· τὸν τῶν ἀνδρῶν
ἀνδρόπαις· ἀνδρούμενος ἤδη πως. ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχοντες. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ
ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖον ἢ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων
70. * ἀνδρόπρωρον· ἀνδροπρόσωπον
* ἀνδροπορφυρεύς· ἀνδροκογχυλευτής, ἀναλέγων τὰς κόγχλους
ἀνδρότητα· ἀνδρείαν
ἀνδροφῆτες· σύνθετον σῶμα ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὑπὸ δημουργοῦ γεγονός

SCR. 52. Λ 371. 55. Ω 548. 56. Ε 909. 58. Demosth. c. Aristocr. § 82. 63. Ρ 571 Υ 100. 67. Λ 538. 68. fr. 557 p. 213. 72. Χ 363 quo de loco vid. Sturz ad EM. 102, 54. 73. Herod. II 175.

ADNOT. 51. Ἀνδρόκλειδαι· — Ἀθηνίησι cod., em. Mus. 52. Apoll. lex. 35, 5. 53. ἀνδροκόβαλλος male Mus. Codicis lectionem Suidas quoque exprimit. 54. Bekk. 394, 20. Vid. Lobeck. rhem. p. 121, Cobet V. L. p. 322. 58. ἀνδροληψία corr. Palmerius alii, ἀνδρολημψία inde provenit quod scriba ab ἀνδρολήμην ad ἀνδροληψία aberraret. Deinde loci mutili supplementa repete ab Harpocr. 19, 16 Bekk. 393, 33 Suida: τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως. 61. ἀνδρομανης cod., lectionem suprascriptam delevit Musurus. Cf. Bekk. 394, 25. 63. ἀνδρομέοι, cod. Possis ἀνδρόμεοι (ex Odyss. ι' 374)· οἱ ἀνθρώπου, sed ἀνδρομέοιο rectius, accentus ratione habita, me iudice, Mus. ἀνδρομένοιο Aldi operae. 64. ἀνδρομαίου (ίου Bekk. 393, 31)· ἀνθρωπίνου (κρέατος add. Suid. CDr. αἵματος Apoll. lex. 36, 28) C. 171. 63 Dr. Lob. Path. Proll. 172. 66. ἀνδρόμητον cod., em. Salmas. Vide Lobeck. ad Soph. Aiac. p. 360 et Preller Polem. fr. XCV p. 147 sq. In transcursu moneo, glossam 1505 ope codicis Mosquensis, in cuius fol. 28 ἀήμητον· συσπαστὸν ἐγχειρίδιον legitur, hunc in modum redintegrandam esse: ἄκμητον· σ. ἐ. Vide Mus. Rhen. 1856. p. 624. 58. Glossa vel maxime genuina est, quam scriba, cum ad proxime sequentem ἀνδροληψία aberrasset, postquam errorem sero animadvertit, hoc loco non suo inseruit. 67. ἀνδρόμενον· τὸ cod., e schol. Hom. l. l. em. Albertus. 68. Malim παῖς pro πως, quod certe non legit Suidas (ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς), et ἔχοντα, ut ad ἀνδρόπαιδα in versu Sophocleo a Schol. Pind. Pyth. II 121 servato commode referri possit: ἀνδρούμενος ἤδη πως ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων παῖς nescio qua auctoritate fretus scripsit Nauckius l. l. 69. Cf. Lobeck. Path. Proll. p. 93, 20. Ceterum legendum est ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖα ἔχων. ἀνδροσάθων (ἄνθων Bekk. 394, 5) e Bekk. 394, 27. 5. Suida; interim distinctionem post αἰδοῖον sustuli. 70. Haec spuria sunt e gl. ἀντίπρωρα repetita. ἀνδρόπρωρος cod., em. Heinsius. 71. κόχλους Salmasius κόγχους Albertus proposuerunt. Damnat glossam Lobeck. Path. Proll. 55 n. 66. 72. Sic Bekk. 394, 26. ἀνδρότητα Apoll. lex. 37, 4. 73. ἀνδροφῆρες Kusteri coniectura placuit Lobeckio Paralh p. 211; sed omnino cum Valesio legendum est ἀνδρόσφιγγας e Glossis Herodoteis p. 674 Frz: ἀνδρόσφιγγα· σύνθετον ἄνθρωπος καὶ σφίγξ. δημιούργημα.

ἀνδροφόνοιο· ἀνδροφόνου
75. [ἀνδροχμήτωρ·.... ἀνὴρ ἀποθανών.....]
· ἀνδρώδους· ἀνδρὸς ἐπαινετοῦ
ἀνδρωθεῖσα· ἀνδρὶ συνοικήσασα, διακορηθεῖσα
ἀνδρώσασθαι· συγγενέσθαι
[ἀνδρώσασθαι·] ὠμότερον
80. ἀνδύεται· ἀναβαίνει, δύεται. ὑπεγκλίνει. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀθηνιδῶν ὑποζυγόν, καὶ οὐ θελόντων
ἀνεβάλλετο· ἀνεκρούετο. ἀνήρχετο
* ἀνέβαλλεν· ἀναβολὴν ἐδίδου
ἀνεβίω· ἀνέζησεν, ἀνέστη
ἀνεβλύζετο· ἀνεδίδοτο
85. ἄνεβοι· ὥσπερ δώδεκα ἐτῶν ὄντες
ἀνέβραχεν· ἤχησεν
ἀνεγκαλύπτοις· μὴ κεκαλυ(μ)μένοις
* ἀνέγγυος· ἄπιστος
* ἀνεγκλήτους· ἀνευθύνους
90. * ἀνεγχώρητον· ἀμήχανον
ἄνεγμα· αἴνιγμα. Ταραντῖνοι. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ἑνὸς ι, καὶ τροπῇ τοῦ δευτέρου εἰς ε ψιλόν
ἀνέγναμψαν· ἀνέλυσαν. ἀνέκαμψαν. ἀνετράπησαν
ἀνεγνάμφθη· ἀνεκάμφθη
ἀνέγνω· ἐπέγνω
95. ἀνεδάρδανε· ἀνεμόλυνε. Δαρδαίνει γὰρ μολύνει
ἀνεδέγμεθα· ὑπεμείναμεν
ἀνεδείματο· ἀνῳκοδόμησεν
ἀνεδέξατο· ὑπέσχετο. ὡμολόγησεν
* ἀνεδέματο· ἀνεβίωσεν
4800. ἀνέδην· Αἰσχύλος·

Φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον.

κατὰ στέρησιν τοῦ ἵσαι, ὅ ἐστι ἱδρῦσαι, ἀναστάτους γενομένας, ἐκ τοῦ ἐδάφους ἀνεστηκυίας. ἄλλοι δὲ ἐκκεχυμένως [ἢ ἐκλελυμένως]

SCR. 74. *Λ* 242. 75. *Λ* 371. 80. *N* 225. 81. *α* 155. (82. *τ* 584) 86. *φ* 48. 89. Vid. ADN. 92. *ξ* 348. 93. *Η* 259. 94. *α* 216. 96. *ρ* 563. 98. *E* 619. 4800. Suppl. 15. 1. Pherecrat. Myrmid. fr. VIII vol. II 1 p. 314, ubi ἀνεθολοῦθ' ἡ.

ADNOT. 75. Cf 4752. ἀνδροχμήτῳ latere vidit Is. Vossius, lacunas vocabulis ἐν ᾧ — κεῖται supplevit Kusterus. 77. συνοικίσασα cod., em. Salmasius; cf. Valck. Hipp. p. 221 D. 79. H. e. virum ordiri impubem. 80. ἀναβάλλει, ἀναδύεται (cum C. 171) ὑπεκκλίνει (cum HSt.) em. Pearso adv. II p. 749, 22. ἀφηνιαζόντων Mus., possis ἀφηνιώντων. καὶ οὐ θελόντων δύεσθαι ὑπὸ ζυγὸν Pearso. 81. Apollon. lex. 33, 14 cum nostro conflant Bekk. 395, 9 Suid., in quibus ἐνήρχετο exstat. 82. Sic etiam Suidas et Bekk. 395, 11; legendum tamen ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου. 83. Suid. Bekk. 395, 12 C. 171, in quo sequuntur haec: ἀνέγρανε· ἐφθόνησεν ab ἀναγραίνω, aptum ad emendandam Hesychii glossam corruptissimam ἔγχρεγαρ· ἐφθόνησεν. 85. ἄνηβοι· οὔπω Heinsius, male; ὥσπερ οἱ δωδεκαετεῖς ὄντες οἱ μήπω ἡβήσαντες C. 171. 86. ἀνέβρεχεν cod., em. Apoll. lex. 34, 12 (Guyetus). 87. (μ) Musuro debetur. 88. Repetitum ex ἐχέγγυον Phot. 45, 4. et ἀνεχέγγυος Hes. 89. ἀπράγμονας addunt CDr. 171 et gl. MSS. ad 1 Cor. 1, 8. 91. ἄνεγκα cod., em. Scaliger. Vide Ahrens Dial. II p. 183. 92. ἀνέγκαψαν cod., em. Apoll. lex. 34, 3. Cf. Didym. p. 185. ἀνέκαψαν cod., em. Kusterus. 93. Apoll. lex. 33, 32. 95. Δαρδαίνει· μολύνει Hes. suo loco. Cf. etiam *B* gl. 229 βαρδῆν· πλησιάζειν et gl. ἐαρδάλη, nec non Lobeck. Path. El. p. 100. 97. Sic C. 171, ἔκτισεν addit CDr. κατεσκεύασεν Suidas ἀνήγειρεν C. 63. 99. ἀνεδήματο (ἀνεδείματο Eudemus, lege ἀνέδυ coll. EM.)· ἀνῆλθεν ante ἀνεβιωσάμην habet Bekk. 395, 18. 4800. φεύγειν· || ἀνέδην· διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκεχυμένως—τοῦ εσ̄,—ἐδάφου codex. Seiuncta a Musuro emendata copulabat Is. Vossius. ἢ ἐκκεχυμένως (l. ἢ ἐκλελυμένως), quae varia lectio est e margine ad ἄλλοι δὲ ἐκκεχυμένως (sic schol. Plat. p. 136 Ruhnk. ἐκλελυμένως vel ἀπολελυμένως Method. EM. 103, 14) pertinens suo loco inserui. Ceterum Aeschyli locum om. codd. DP EM. l. l.

ἀνεθολοῦτο· ἀνεταράσσετο
ἀνεθύραξεν· ἀνεθυμώθη
* ἀνέεργεν· ἐκώλυεν. ἀνέκοπτεν
* ἀνέζευγον· ὥδευον
5. * ἀνέηκεν· ἀνέπεισεν
* (ἀν)εθέμην· ὡμολόγησα
* ἀνεθήσεται· λυθήσεται
ἀνέθορεν· ἀνεπήδησεν
9. ἀνείη· ἀφῇ. ἀνῇ
19. ἀνείλατο· ἀνέλαβεν. ἐπανεκαλέσατο
20. ἀνεῖλεν· ἐφόνευσεν
ἀνεῖλεν· ἐχθρῶς ἔχρησεν
ἀνειληθέντες· ἄνω εἰληθέντες
ἀνειληφότων· λαβόντων
ἀνειμένον· ἀπολελυμένον, ἐκλελυμένον
25. ἀνειμώμενος· ἀντλῶν, ἀναφέρων
ἀνείμονες· μὴ ἔχοντες ἱμάτια
ἀνείμονος· γυμνοῦ
ἀνεῖν· ἀνακαθαίρειν. ἀναπαύειν. οἱ δὲ ἀναπλεῖν κριθὰς βεβρεγμένας
29. ἀνεῖναι· ἀφιέναι, ἀνιέναι. στρέφειν. ανασείειν
10. ἀνεικάσασθε· ἀνασκώψατε........
ἀνεέργειν· σκῶμμα
ἀνοίγειν· ἀνέστελλεν, ἀπεκώλυεν
* ἀνιεμένη· ἀνέλκουσα, καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον, καὶ τὸν μασθὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα
κόλπον ἀνιεμένη
ἀνειλείθυιαν· ἄτοκον. Εὐριπίδης Ἴωνι

SCR. 3. Γ 77. 5. Ε 882. 6. Galat. II 2. 9. Β 34 (non Χ 346). 19. Act. Apost. VII 21. 27. γ 348. 28. Pherecratea vox. 10. Cratin. Fugit. fr. XIII. 13. Χ 80. 14. v. 464.

ADNOT. 2. ἀνεφρύαξεν (voluitne ἀνεβρύαξεν?) coni. Ruhnkenius. Possis ἀνέθυεν· ἀνεθυμώθη. ἀνεθύραξεν·..... At ne sic quidem turbatus ordo restitutus est, nisi forte 4808 conicis ἀνεθώμιξεν· ἀνέθορεν κτλ. 3. ἀνέκοπτεν om. CDr. 4. ἀνεζεύγνυσαν· ὥδευον C. 63, idemque voluisse videtur ἀνεζεύγνισας· ὁδεύων CDr. 5. Suidas recepit. 6. . . εθέμην cod., em. Mus. ἐκοινωνησάμην addunt CDr. 171. ἀνεκοινωσάμην· ἀνεθέμην C. 63. 7. λυπηθήσεται cod., emendavi. ἀνιαθήσεται· λυπηθήσεται proposuerat Sopingus. 8. Sic C. 171, ἐξεπήδησεν CDr. 9. H. e. ἀνήῃ. Vide Spitzner exc. ad Hom. Iliad. I vol. II p. v. 19. E gl. sacr. ad Actt. VII 21 repetunt C. Alberti et 171. 20. 21. ἐχθρῶς ab aliena manu intrusum esse probabiliter coni. Albertus. Contra ἀνεῖλεν ἐχθρῶς· ἐφόνευσεν. ἀνεῖλεν· ἔχρησεν Arnaldus Lectt. Gr. p. 12 ἀνεῖλεν· ἐφόνευσεν, ἀνεῖλεν ἐχθρῶς, ἔχρησεν Hemsterhuisius maluerunt. An ἀνεῖλεν ὁ ΘС· ἔχρησεν? 25. Codicis lectionem ἀνειμώ(δ?)μενος divinabat Salmasius, ἀνεμώμενος CDr. ἀνιμώμενος recte, sed invita serie Musurus. 28. Cf. Pausan. Eustathii 801, 56. ἀναπαύειν, pro quo ἀναδεύειν suasit Valesius, ad ἀνεῖναι pertinet, ut patet e gl. 4963. Deinde pro ἀναπλεῖν ἀναπολεῖν HSt., ἀναπλύνειν non inepte Pergerus. 10. ἀνεικάσασθαι· ἀποσκῶψαι cod., emendate Bekk. 396, 24 Suidas adposito testimonio Cratini e Fugitivis, unde nostrum correxit Meinek. Com. vol. II 1 p. 52. 11. 12. Codicis lectionem, quantumvis vitiosam pro Musuri ineptiis ἀνέεργεν· στόμι' ἀνοίγειν. ἀνέστελλεν. ἀπεκώλυεν restitui. ἀνέεργεν· ἀνέστελλεν Schol. Hom. Ρ 752 ἀνεῖργεν· ἀπεκώλυεν Bekk. 396, 19. C. 171. Possis igitur ἀπείκασμα· σκῶμμα. * ἀνεέργειν· ἀνείργειν * ἀνέεργεν· ἀνέστελλεν, ἀπεκώλυεν; cf. tamen Hes. ἀνελίξεις· ἀνοίξεις ἐξιλλεῖν· ἀπείργειν κωλύειν. εἴλλη· εἴργη. κωλύῃ, unde conicias ἀνείλλει· ἀνέστελλεν ἀπεκώλυεν, et ἀνειλεῖν· ἀνοίγειν στρέφειν ἀνασείειν. 13. Repetita sunt e gl. Κόλπον ἀνιεμένη. Vid. Apoll. lex. 34, 32. 14. ἀνειλειθυῖ, ἀνάτοκον cod., ἀν' εἰλείθυιαν· ἀνατόκον Mus., emendavit post Phavorinum e Suida Heinsius coll. EM. 298, 38 Poll. III sect. 15 (Bekk. 396, 12) Eustath. p. 1861. εὐρι πδ ἴωνι cod., em. Mus.

ἀνειλυ.πῶ· ἀνέβαινες
* ἀνείλεσθαι· συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν
* ἀνεῖσαι· ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι
ἀνειλυσπᾶσθαι· ἀναριχᾶσθαι
ἀνείμασθος· ἄφθορος. ἄπληστος
ἀνεινῶς· οἰκτρῶς
ἀνεῖπεν· ἐκήρυξεν, διὰ κήρυκος εἶπεν
ἄνειρε·........
.......· ἐρώτησον, πύθου
ἀνειρεσίαν· οὐσίαν πολλήν
ἀνείρετον· ἀπαραίτητον
ἀνειρήκασιν· κεχρη(σ)τηριάκασιν
ἀνεῖρπεν· ἐβάδιζεν
ἀνεῖρφ' ὑ.....· ἐβάδιζεν
ἀνείρων· ἁμαρτωλῶν. ἀναπείρων
ἀνείς· ἀφείς, ἐάσας
ἀνεῖσθαι· ἀφεῖσθαι
ἄνεισιν· ἀνέρχεται
ἀνεῖται· ἀπολέλυται
ἀνέκαθεν· μακρόθεν. ἤτοι ἐκ πολλοῦ. ἢ ἀπ' ἀρχῆς. Ἑκὰς δέ ἐστι μακρόν
ἀνέκαιρεν· ἀνεβάλλετο, ἀνήρχετο, ἀνεφέρετο
ἀνεκαλαμήσατο· ἀνεθέρισεν
ἀνεκαλέσατο· ἀπέστρεψεν
ἀνεκδιήγητον· ἀνεκλάλητον, ἄρρητον
ἀνεκήκι[δ]εν· ἀνεπήδα. ἀνεβάλλετο, ἀνεφέρετο
ἀνεκολυμβήθη· ἐκ βυθοῦ ἀνηνέχθη
* ἀνέκναψαν· ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν
* ἀνεκάμφθη· ἀνεκλάσθη
ἀνεκ[κ]όρει· ἔσαιρεν [ἐσάρου]

SCR. 31. *T* 314. 32. Aristoph. Ach. 11 teste Suida. 33. Plato Com. Vol. II p. 687 fr. XXII. Adde igitur hunc etiam locum ap. Meinek. vol. V p. 50. 38. Eur. Phoeniss. 1185. 42. Eur. fr. 688, 3 p. 453. 43. Soph. Ai. 1202 (ad Iesaiam III 8 referunt editores). 49. *H* 262. 51. 52. Vid. 4792. 93.

ADNOT. 15. Scripsi ne ordo confunderetur. ἀνειλύπω· ἀνέβαινεν cod., ἀνειλύσπω· ἀνέβαινες Bekk. 395, 32, emendate Suidas. ἀνειλεῖτο· ἀνέβαινεν vulgo post Musurum. 16. ἀνείχεσθαι codicis scripturam Vossius divinaverat, ἀνέχεσθαι Mus. Recepta lectio debetur Bekk. 395, 29 a qua parum recedit Suidas ἀνείλλεσθαι exhibens. Infra suo loco habebimus ἀνίλεσθαι· συντρέφεσθαι (l. συστρέφεσθαι, quod et h. l. e Suida reposui cum Alberto). 17. Leg. ἀνειλίξαι coll. C. 171 ἀνελίξαντες· ἀναζητήσαντες. 18. ἀνειλύσπασθαι· ἀναρίχασθαι cod., ἀνειλυσπᾶσθαι· ἀναρριχᾶσθαι male Mus., em. NSchowius. 30. ἀνίμασθος· — ἄπληκτος coni. Pergerus. ἄφθορος si recte habet lege ἀγήρατος vel ἀκηράσιος· — ἀπαλαίωτος, sin ἄφθονος praestat repone ἀνείκαστος· ἄφθονος ἄπληστος. 31. ἀδινῶς coni. Ruhnkenius in epist. crit. II p. 15, αἰλίνως Coray. ad Heliod. II p. 169. 33. ἀνεῖρε· ἐρώτησον πύθου cod., ἀνείρεο coni. Pearso. Emendavi cum ex apposito ap. EM. 106, 33 et Cram. Anecd. Par. IV p. 113 testimonio Platonis comici pateret duas glossas coaluisse. 34. ἀπειρεσίαν coni. Kusterus. 35. Cf. 1312. 36. (σ) addidit Mus. ἀνηρήκασι coni. Sopingus; sed vide Suidan in ἀνείρηκε τὸν χρησμόν. 37. ἐσύρετο Suid. 38. Emendavi; ἀνεῖρφι cod. Mus. Alb. 39. Cf. 1306. ἀνειρῶν cod., em. Munckerus coll. EM. 196, 33 (Bekk. 396, 22). Pro ἁμαρτωλῶν in promptu est ἀναρτῶν coll. Hes. ἀνέρσει· ἀναρτήσει, κρεμάσει. 41. λελύσθαι interpretantur Suid. Bekk. 396, 19 EM, 106, 2. 43. Lobeck. ad Soph. Ai. p. 293. 45. ἀνεβάλλετο. || Ἀνήρχετο cod., coniunxit Vossius, cuius coniectura ἀνέσκαιρεν non magis probabilis est, quam ἀνεκάρκαιρεν Kusteri. 47. Apud Suidan deest explicatio, in Bekk. 396, 7 ἀνεκαλέσατο· ἀνεθέρισεν (ἀνεθρόησεν Eudemus) redditur. 49. ἀνεκήκιεν Musuri correctio typothetam latuit. Cf. Apoll. 34, 31. 51. 52. Leg. ἀνέγναμψαν et ἀνεγνάμφθη e gl. 4792. 4793. 53. [κ] delevit Musurus; novitium ἐσάρου induxi.

ἀνεκνάδαλλον· ἀνέκνων[εν]. ἔκνιζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι
ἀνεκλητ.·, ἐξαίρεσιν ποιεῖσθαι, παρὰ Ῥοδίοις
ἀνεκρούσατο· ἐκιθάρισεν
ἀνέκτημαι· ἀνείληφα. Σοφοκλῆς Κρεούσῃ
ἀνεκτόν· φορητόν, ὑπομονητικόν
ἀνεκτοτέρων· ἐλαφροτέρων, ἡμερωτέρων
ἀνεκτῶς· πρᾴως, ἐπιεικῶς
ἀνεκυμβαλίαζον· ἀνετρέποντο ἐπὶ κεφαλήν, παρὰ τὸ κύμβαχος. ἢ ἦχον ἀποτελεῖσθαι, παρὰ τῶν κυμβάλων
ἀνέκφραστον· ἀνερμήνευτον
ἀνεκώκυσεν· ἀνεστέναξεν
ἀνελέσθαι· ἐξελέσθαι
ἀνελευθέρως· (τὸ) ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιεῖν τι
ἀνελίξεις· ἀνοίξεις
ἀνελλιποῦς· ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλόμενος, ἤτοι χωλός
* ἀνέλεπτον καὶ ἀνέκλητον· τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον
ἀνελίττεται· ἀποτυλίττεται
ἀνελοίμην· ἀναλάβοιμι, ἐκθρέψαιμι
ἀνέλοιο· λάβοις
ἀνέλω· φονεύ(σ)ω
ἀνελών· ἀναλαβών
ἀνεμέσητον· ἄμεμπτον
ἀνέμητα· ἀμέριστα
ἀνεμιαίων· ἐκ τῶν ἀνέμων
ἀνέμ(ιμ)νον· ἀνέμενον
ἀνέμιον· ὑπηνέμιον, ὃ καλοῦσιν, ᾠόν
Ἀνεμοκοῖται· οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δὲ τοιοῦτόν φασιν ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ
ἀνεμυμάχθη· ὑπείδετο
ἀνεμώλια· μάταια, ἄχαιρα. ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν καὶ φέρεσθαι τὰ τοιαῦτα
ἀνεμώνη· μάζης εἶδος. καὶ φίλημα. καὶ ἡ μήκων. καὶ τὸ ἄνθος. καὶ πᾶν φυτὸν ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον καὶ μάταιον καὶ ἀνεμῶδες
Ἀνεμώρεια· πόλις τῆς Φωκίδος
* ἀνεμοσκεπέων· τῶν πρὸς ἀνέμου[ς] σκέπην ἐπιτηδείων χλαμύδων

SCR. 57. fr. 330. p. 165. 58. υ 83. 60. Θ 355. 61. Π 379. 64. Π 8. 70. σ 357. 73. Δ 301. 74. Sophocl. Tr. 1033. 77. Δ 171. 78. Plat. Theaet. p. 151 E et Araros comicus fr. II vol. III p. 274 teste Bekk. 81, 32. 82. Pherecrat. Pers. fr. I, 8. 83. Β 521. 84. Π 224.

ADNOT. 54. Vid. Polluc. IX 108 — ἀνέκνων scripsi cum Is. Vossio, ἀνέκλων Mus. 55. Sic cod., ἀνεκλητεῖν Mus., qui literam in exitu vocabuli delevit. 56. ἀνεκρούσατο· ἐκιθάριζον cod., ἀνεκρούσαντο· ἐκιθάριζον Mus.: ἀνεκρούσατο· ἐκιθάριζεν CDr., ἐκιθάρισεν C. 171. 57. χρεοῦσιν cod., em. Mus. 60. ἀνέκτως cod., em. CDr. (Mus.) 61. $\overset{\text{ἐ}}{\pi}$ τῶν cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 34, 1 unde pendet explicatio obscurae glossae 4648. 63. ἀνεκώκησεν cod., em. Mus. 65. τὸ addunt CDr. 63. 171 (Bekk. 397, 1). 67. Sic cod., ἀνελλιπούς — ἀλλόμενος Mus. Coni. ἀνελίπους (ἀνειλίπους). 68. Vide gl. 4923, unde conicias ἄμεμπτον καὶ ἀνεπίληκτον. Ἀνελλεῖπον καὶ ἀνέκλυτον suspicatus erat Pearso, ἀνεπίληπτον καὶ ἀνέγκλητον (fere ut C. 171) elegantissime Kusterus. 70. Apoll. lex. 33, 30. 72. φονεύω cod., emendate Cyrilli exempla omnia. 74. ἀνεμέσιτοι cod., em. Mus. 77. ἄνεμνον cod., em. Pearso. 78. Leg. ἀνεμιαῖον. Cf. Bergk Com. vol. II 2 p. 1018. 79. Concinit Suid. Eustath. 1645, 41 Hes. s. v. χωλυσανέμας. Vide B. ten Brink in Philol. VI p. 43. Cf. Εὐδάνεμος ap. Arrhian. 3, 16, 8. 81. Apoll. lex. 35, 18. 82. Meinek. ad Pherecr. II 1 p. 317 et ad Theocr. p. 236. Gerhard Mythol. § 386, 2. 83. Ἀνεμωρία cod., em. Mus. Lobeck. Path. Proll. p. 135. 84. ἀνέμου recte Musurus.

85. * ἀνεμοτρεφές· τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου τρεφόμενον, τυπτόμενον καὶ κινούμενον, οἱονεὶ στερεὸν καὶ εὔτονον. ἔστι δὲ πάλιν ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος στεῤῥὸν δόρυ
ἀνεμώτας· ὄνος ἄφετος, ἱερός, τοῖς ἀνέμοις θυόμενος ἐν Ταραντίνοις
ἀνένδοτον· ἄκλιτον, ἀκατάστρεπτον
* ἀνένδεκτον· ἀπαράδεκτον
* ἀνενδοιάστως· ἀναμφιβόλως. ἀδιστάκτως
90. ἀνενέγκατο· ἐστέναξεν ἐκ βάθους
ἀνενέργητος· μὴ ἐργασθείς, ἤγουν ἐλθὼν εἰς ἐνεργείας
ἀνενεχθείς· ἀναβιώσας
ἀνενήνοθεν· ἀνῆγεν. ἢ ἀνέβη
ἀνέντονον· ἱμάτιον. Λάκωνες
95. * ἀνενετεῖ· ἀρνεῖται, ἀπὸ τοῦ ἄνω νεύειν. ἢ ἀπαρνεῖται
* ἀνεμοτραφές· εὔτονον. ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον
* ἀνένευεν· ἀνένευσεν. Ἀνέντες δὲ ἀπήμονες. ἀφέντες
ἀνεξαπάτητος· μὴ ἀπατώμενος, ἢ χλευαζόμενος
ἀνεξέλεγκτος· ἀβασάνιστος
1900. ἀνέξεται· ὑπομενεῖ. ἐνδέχεται, (L. * Ἀνέχεται·) μακροθυμεῖ
ἀνεξίκακος· ὑποφέρων κακά
ἀνεξικώμη· ἧς οὐκ (ἂν) ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη. παρὰ Κρατίνῳ
ἀνεξινάσκετο· ἐξινάσκετο, ἀνεξηραίνετο
ἀνεξίτητον· ἀνεξέλευστον, ἀσάλευτον. ἀδιάβατον. μὴ ἔχον ἔξοδον
5. ἀνεξιχνίαστος· ἀκατάληπτος
ἀνέξομαι· ὑπομενῶ
ἀνεοί· ἥσυχοι, ἄφωνοι
ἀνεοστασίη· θάμβος
ἀνεπάγγελτοι· οἷς οὐ παρηγγέλη ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν. ἄκλητοι
10. ἀνεπάλλετο· ἀνεκινεῖτο
ἀνεπάταξεν· ἐξ ὕπνου ἀνέβλεψεν
ἀνεπάφλαζον· ἀνεκάχλαζον

SCR. 85. *Λ* 256. 88. Luc. XVII 1. 90. *T* 314. 92. Herod. I 116. (93. *Λ* 266) *ρ* 270. 96. *Λ* 256. 97. *Z* 311. *E* 761. 99. Proverb. XXV 3. 1900. Eurip. 7. fr. inc. LIV. 6. *τ* 27, non *E* 895. 9. Cratin. Dionysal. fr. IV vol. II 1 p. 39; teste Suida.

ADNOT. 85. *ἀνεμοστρεφές—στρεφόμενον* perperam Mus., emendate Apoll. lex. 31, 22. 86. *ὄνομα ἀφεκτός, ἱερός*, codex; *ὄνομα. Ἀφεκτός· ἱερὸς* Musurus, emendavit Salmasius ope EM. 103, 33, ubi tamen *ἀνεμύτας* editur. Minus recte Alberto *ὄνομα* non prorsus hoc loco expellendum visum, conferenti nomen proprium *Ἀνεμοίτας*, quo de cf. Lobeck. Proll. p. 396. 89. Repetitum ex amplioribus glossae *ἀναμφιλέκτως* interpretationibus. 90. *ἀνενείκατο* ex Apoll. lex. 34, 28 et Suida (ubi *ἀνενήκατο* exstat) recte suasit Albertus. Vide Buttm. lexil. I p. 263 sqq. 91. *μὴ* pro *εἴτε* CDr. 171; *ἤγουν*, quod exhibui, C. 63. 92. *ἀνενειχθείς* optime proposuit Albertus. Vide Buttm. Lexil. I p. 263 sq. 93. Videsis etiam de hoc vocabulo Buttm. lexil. p. 266 sqq. Natum videtur ex .ἐν ἀνήνοθε. 95. *ἀναίνεται* recte Coccelus; *ἀνανεύει* Pricaeus ad Apulei. Metam. p. 619. Vid. Buttm. Lexil. I p. 274. 97. *ἀνέντες· ἀναπείσαντες* Bekk. 397, 14 *ἐνδόντες, ἀνατείναντες* Suidas. Conicio igitur *ἀνέντες· ἀναπείσαντες, ἀφέντες*. Certior est de verbis praecedentibus coniectura: *ἀνένευε δὲ· ἀνένευσε δὲ* coll. *Z* 311. 99. *ἀγύμναστος ἀδόκιμος* addunt CDr. Eudemus. 1901. *ἀνεξιπήμων· ἀνεξίκακος* CDr. 2. *ἂν ἀνάσχοιτο* Bergk. Comment. p. 255, qui ,de muliere interpretatur, quae vel totius pagi impetum et convicia sustineat. Simile compositum est *γεγωνοκώμη* de muliere, quae pagum clamore implet.' Meinek. Com. vol. II 1 p. 196. 3. *ἀνεξηνάσκετο· ἐξηνάσκετο* coni. Mus., *ἀνεζηνάσκετο* (immo *ἀναζηνάσκετο*) Alb. 6. Apoll. lex. 34, 4. 7. Vid. *ἐνεοί*. 8. *ἀνειστασίη* Aldina per errorem. Cf. Ruhnken. Epist. crit. II p. 60. 9. *παρηγγέλη* cod., em. editio Haackiana. Vid. Meinek. l. l. 11. Glossa Sicula vel maxime integra (cf. Ahrens dial. II p. 91) qua cum Is. Vossius aptissime componit Paphias has: *ἰμπάταδον· ἔμβλεψον* (v. Lobeck. rhem. p. 8) et *ἰνκαπάταδον· ἐγκατάβλεψον* (sic enim legendum pro *ἰνκατάπαον*. Adde *κάπατα· καταχύψεις· Πάφιοι* sic instaurandum *καπατάεις· καταχύψεις, κάπατας· καθαρὸν παρὰ Εὔκλῳ* (h. e. *καπατάας· καθορῶν*) et gl. 3767. 12. *ἀνεκόχλαζον* cod., em. Alb.

ἀνέπαφος· ἀψηλάφητος
ἀνέπαλτο· ἀνήλατο
ἀνεπής· ἄφωνος
ἀνεπίδεκτον· ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον
ἀνεπινόητα· ἀσύνετα
ἀνεπικόῤῥι(σ)τος· ἄπιστος. ἀνύβριστος
ἀνεπίληπτον· ἄμεμπτον. ἀκατάγνωστον
ἀνεπιλόγιστον· τὸ μὴ διὰ λογισμοῦ συνιστάμενον
ἀνεπίπλη· ἀνεπλήρου
ἀνεπιπλήκτοις· ἀμέμπτοις
ἀνεπιπλήκτως· ἀμέμπτως. εὐσεβῶς. ὑγιῶς ἔχων.
ἀνεπιστάτητον· ἀφύλακτον, ἀνεπίσκοπον
ἀνεπιστρέπτως· μὴ ὑποστρέψων
ἀνεπιτήδευτον· ἀμελέτητον, μὴ σπουδαζόμενον εἰς τέχνην ἢ μάθησιν
* ἀνεπιβούλευτον· ἀσύλητον
ἀνεπίτμητοι μισθώσεις· αἷς ὑποτμήσεις οὐ δίδονται ἐπὶ βλάβῃ καὶ ἀφορίᾳ
ἀνεπίτμητος ἀπολογία· ἡ μὴ ἔχουσά τι ἀπότομον
ἀνεπίφατον· ἀπροσδόκητον. καὶ ἀμιγές
ἀνεπιχάδην· οὐκέτι χωροῦν
ἀνεπιχείρητοι· ἀνεπιβούλευτοι
* ἀνεπόδισεν· ἀνέκαμψεν, ἀνέλυσεν
ἀνέπνεον· ἀνεκτῶντο
ἀνεπόλησα· ἀνεμνήσθην
ἀνεπταμένας· ἀναπεπετασμένας. ἀνεῳγμένας
ἀνεπταμένη· ἀνεῳγμένη
ἀνεπτερωμένος· μετεωρισμένος, καὶ κεκουφισμένος
ἀνεπτυξάτην· ἀνέπτυξαν, δυϊκῶς
ἀνερ· ἀνήρ, κλητικῶς
ἀνέρας· ἄνδρας
ἀνέρες· ἄνδρες
ἀνέρεξα· ἔπραξα
ἀνερεψάμενοι· ἀναρπάσαντες
* ἀνερεπτομένη· χωριζομένη. ἀναλίσκουσα
ἀνεριπίσθη· ἀνεκινήθη
ἀνερίψαντο· ἀφήρπασαν

SCR. 14. *Θ* 85. 22. Eupolis fr. CXXXIX vol. II p. 576. 33. Siracid. XLVI 4. 34. *Λ* 327. 38. Proverb. VII 11. 40. *Ω* 725. Arist. Plut. 1026. 41. *Λ* 262. 42. *Ε* 861. 47. *Υ* 231.

ADNOT. 15. EM. 103, 33. 17. *ἀνεπικόητα* ex ordine sagaciter Palmerius. 18. *ἀνεπικόῤῥητος* Musurus, em. ex EM. 103, 35 Schaefer ad Greg. Cor. p. 917, idemque fere HSt. proposuerat. *ἄπιστος* num in *ἄπαιστος* cum Cocceio, an in *ἀῤῥάπιστος* cum Kustero emendandum sit in ambiguo relinquo; glossam *ἀνεπικόρεστος· ἄπληστος* excidisse, quae Porsonis opinio est, haud crediderim. 19. ‚Sic recentiores ad Eur. Or. 914 pro *ἀνεπίπληκτον*, ut est in libris.' Kirchhoff Eurip. vol. I p. 406. 23. Cf. gl. 4868. 27. Caput articuli excidisse videtur. 33. *ἀνεπήδησεν* cod., emendate C. 171, a quo parum distant glossae MSS in Siracid.: *ἀνεπόδησεν· ἀνέλυσεν, ἀνέκαμψεν*; atque idem suspicatus erat THemsterhuisius in Misc. Obss. V. I. p. 23. 35. *ἀνεπ.᾿λησα* cod., *ἀνεπείλησα* Musurus. Emendate CDr. 63 addito vocabulo *ἀνελογισάμην*; atque litera a Musuro deleta omicron visa N. Schowio. 39. *δυϊκῷ* cod. Mus., em. Phavorinus. 44. 45. Eadem Bekk. 401, 27. 28. Altera sana est, alteram expedire nequeo. Conferunt *ἀνηρείπτεσθαι*. 46. *ἀνεῤῥιπίσθη· ἀνεκινήθη* καὶ *ἐξεκάη* suo loco C. 171. 47. ‚Infra rectius *ἀνηρείψαντο*'. Kuster.

ἀνερμάτιστα· ἀστήρικτα, ἀπόφρακτα

ἀνερμάτιστος ναῦς· κούφη σαβούρας

ἀνέρπει· ἀνέρχεται

ἀνερπύσαι· ἀναχωρῆσαι

ἀνεῤῥίπιζον· ἀνήγειρον. ἀνεκίνουν

ἀνέῤῥιψαν· ἀνεβάλοντο. ἀνελαύνοντες εὐτόνως ἤλασαν

ἀνεῤῥοίβδησεν· ἀνέπιεν, ἀνεῤῥόφησεν

ἀνεῤῥώσθημεν· ἀνελάβομεν, ὑγιεῖς γεγόναμεν

ἀνέρυσαν· εἰς τοὐπίσω ἔκλασαν

ἀνερύσκος· ἄνθους εἶδος

ἀνερχομένῳ· ὑποστρέφοντι

* ἀνέρσει· ἀναρτήσει. κρεμάσει

ἄνες· ἄφες, ἀπόλυσον, παῦσον

ἀνέσαιμι· ἀ(να)πείσαιμι. καὶ παρορμήσαιμι

ἀνέσαντες· ἀνακαθίσαντες: ἀνοίξαντες: ἀναλαβόντες. . . .

* ἄνεσις· ἀνάπαυσις

ἀνέσει· σώσει. ἀναπέμψει. καὶ ἐπανάληψιν ποιήσει εἰς τὴν οἰκίαν

ἄνεσθαι· αὐξάνεσθαι. οἱ δὲ φθ[ε]ίνειν

* ἀνε..σίτων· ἀμέμπτων

ἀνεσθίων· μηκέτι ἐσθιομένων

ἀνεσκολόπισαν· ἀνεσταύρωσαν

ἀνεσκολοπίσθη· ἀνεσταυρώθη

ἀνεσπάκασιν· εὑρήκασιν, εἰλήφασιν

ἀνέσπερον· ἀσκότεινον

ἀνέσποιτο· ἀνέρχοιτο

(ἀνέσσυτο·) ἀνεπήδησεν

SCR. 53. κ 130. 54. μ 236. 431. 56. Α 459. 58. Δ 392. 59. ? Thucyd. I 6. (EM. 106, 34). 60. Sirac. XXXIII 30. 61. Ξ 209. 62. Ν 657 — Φ 537. 64. σ 265. 69. Thucyd. I 110. (?) 70. Menand. com. vol. IV p. 199. fr. VII. 73. Δ 458.

ADNOT. 48. Pro ἀπόφρακτα, vocabulo Suicero suspecto, ἄφρακτα coni. Verweius. ἀνερμάτιστον· ἀστήρικτον ἄοπλον ἀπαράσκευον optime interpretantur Cyrillus et Eudemi pedisequi. 49. ἀνερμάτιστος, ναῦς κούφη σάβουρα cod., em. Mus., idemque porrigit Bekk. 401, 30 nisi quod σάβουρος οὐκ ἔχουσα ἔρμα addit. ἀνερμάτιστος ναῦς· κούφη σαβούρας, ἐλαφρὴ διὰ τῆς σαβούρας et καράβιν ἀσαβούρατον e Glossis graecob. affert Ducang. col. 1315. 53. ἀνεβάλοντο || Ἀνελαύνοντες· cod. Mus., copulavit Kusterus. Cf. Apoll. lex. 33, 29. 54. ἀνεῤῥοίβδησαν· ἀνέπιον, ἀνεῤῥόφησαν cod., emendavi ope Apoll. lex. 35, 22. 56. Pro αὐέρυσαν vel potius αὖ ἔρυσαν quae Aristarchi lectio est. 57. ἀνθρύσκος em. Salmasius. 59. ἀναρτήσει Bekk. 401, 29 (398, 10) Suid. Timaeus, q. l. p. 25 ἀνέρξει· ἀναρτήσει legit Ruhnkenius: ἁμαρτήσει codex. 60. Glossae MSS. in Siracidem. 61. ἀναπείσαιμι? em. Mus., idque porrigunt Bekk. 401, 33 Suidas. 62. ἀνέσαι· ἀνεῶξαι C. 171. ἀνέσαντες· ἀνακαθίσαντες ἀναλαβόντες ἐπιθέντες ἀναπείσαντες Bekk. 402, 1. Hinc emendavi codicis scripturam ἀνακαθήσαντες — ἀναλαμβάνοντες et lacunam indicavi; vereor tamen ne nonnihil etiamnunc desit ad integritatem loci, nisi scripseris: ἄνεσάν τε· ἤνοιξάν τε. ἀνέσαντες· ἀνακαθίσαντες. ἀναλαβόντες . . . . . 64. ἐάσει pro σώσει e schol. ad Hom. l. l. malit Albertus. ἐπανάλυσιν em. Kusterus. 65. Corrigunt φθίνειν. ‚Ἄνεσθαι dicitur, quodcunque suum τέλος acquirit sive crescendo sive moriendo.' Albertus collato Abresch. Obss. Misc. V. 1. p. 95. 96. 66. ἀνεσίτων cod., ἀνεμεσήτων recte Vossius. 67. Cf. 4318. 68. ἀνεσκολόπησαν· ἀνέστρωσαν et 69 ἀνεστρώθη in codice legi affirmat Schowius. haud scio tamen an liber ms. ἀνέστρωσαν et ἀνεστρώθη praebeat. 70. εὑρίκασιν (ι written above) cod., emendate (Mus.) EM. 104, 43 Bekk. 399, 3 Suidas. 71. ἀσκότιστον Cyrilli mei omnes. 72. ἀνέσπητο codex. 73. ἀνέσσυτο librarii neglegentia e serie sua excidisse vocabulumque ἀνεπήδησεν proinde cum praecedente articulo coaluisse intellexit Pearso.

ἀνεστάλη· ἐσείσθη, μετεκινήθη
75. ἀνεστάλησαν· ἐκρύβησαν
ἀνέσταν· ἀνέστησαν
ἀνεστέλλοντο· ὑπεχώρουν
ἀνεστενάχιζεν· ἀνέστενεν
ἀνέστιοι· ἄοικοι. Ἑστία γὰρ ἡ οἰκία
80. ἀνεσύρατο· ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν
ἀνέσφηλεν· ἀνέζησεν [ἄνω ἔσχεν]
ἀνέσχεν· ἐκράτησεν. ἄνω ἔσχεν. ἐπῆρεν, ὕψωσεν
ἀνεσχίθεν· ἀνέσχεν. ἀνέτεινεν
ἀνέσχον· ἀνάστασιν ἐποίουν
85. ἄνεται· (κατ)ανύεται, καταναλοῦται . . . .
ἀνέτειλεν· ἀνεβλάστησεν
ἀν[ει]έτησι· πόρπαις [ἢ φίβλαις]
ἀνέτρεχον· ἐν συνθήκῃ οὐκέτι ἔμενον
ἀνετράπετο· ἀνετράπη, ἔπεσεν ὕπτιος
90. ἀνετῶς· ἀνατεταμένως. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς
ἄνευ· ἄνευθεν
ἄνευθε· χωρίς
* ἄνευ· δίχα
ἀνευθέτου· ἀχρήστου
95. ἀνεύθυνον· ἀζήμιον. ἀνέγκλητον
ἄνευ πρυτανείων· δίκαι τινές, αἳ δίχα τοῦ τεθῆναι πρυτανεῖα ἐκρίνοντο
ἀνευρόντες· εὑρόντες
ἀνεύροι· ἐξερευνήσοι
ἀνευρύνει· ἐξαπλοῖ
5000. ἀνευφημήσει· ἀνοιμώξει, κατὰ ἀντίφρασιν. Σοφοκλῆς Τραχινίαις
ἀνέφαινον· ἀνέκαιον
ἀνέφικτον· ἀκατάληπτον, ἀδύνατον
ἀνεφί(κ)του· ἀσυγχωρήτου

SCR. 74. Nahum I 5. 75. I Maccab. VII 24. 76. *Θ* 118. 78. *K* 9. 79. *I* 63. 80. Orpheus ap. Clem. Alex. protr. p. 6? 82. *P* 310, non Sirac. XLVIII 3. 83. *H* 412. 84. Apponunt Hos. XIII 11. Amos IV 7. Hagg. I 10. (*Λ* 318). 85. *K* 251. 86. *E* 777, non Ezech. XVII 6. 87. *Ξ* 180. 89. *Z* 64. 90. fr. 578 p. 216. 92. *X* 88. 94. Actt. Apost. XXVII 12. 97. Actt. Apost. XXI 4. 5000. v. 785. 1. *σ* 310. 2. III Maccab. II 15.

ADNOT. 74. Scripsi cum C. 63. 171 Bekk. 399, 1; *ἐκινήθη ἀνεκόπη* CDr. et Gl. MSS. in XII Prophetas. *μετεκτονήθη* cod., *μετεκλονήθη* coni. Musurus. 76. CDr. 81. *ὑγίανεν, ἐδυναμώθη* C. 171. ‚*ἄνω ἔσχεν* delendum utpote ex sqq. repetitum.' Alb. 82. CDr. 83. Sic codex, *ἀνεσχέθεν* Mus., *ἀνέσχεθεν* edd. 84. Gloss. MSS. in Prophetas. 85. *ἀνύεται καὶ ἀναλοῦται* cod., em. ex Apoll. lex. 34, 30, ubi Bekkerus recte Slouthoweri correctiones recepit. *τελειοῦται — Διογενιανός* (*διογενι* Vb. *διογενιά* D)· *προσέρχεται* EM. 104, 38. Vide Bast ad Greg. Cor. p. 242. Ranke Hes. p. 38. 87. *ἀνεῖ ἔτησι* voluit librarius. recte igitur *ἀνέτησι* pro *ἐνέτησι* Guyetus. *φίλαις* Aldus; cf. 1417. 88. *ἀνέτρεχον ἐν συνθήκῃ· οὐκέτι* cod., em. Mus. 89. *ἀνετέτραπτο· ἀνατροπὴν ἔπαθε* Cyrillus. 90. *ἀνατεταλμένως* cod., em. Phavorinus. 92. *ἄνευ* cod., em. ex Apoll. lex. 33, 17 et C. 171. Cohaerebant cum his *ἄνευ· δίχα*, disiunxit Albertus. 94. Sic recte CDr. Eudemus, *ἀνευθύνους· ἀχρήστους* Cyrilli 171 error est facile corrigendus. 95. 96. *ἀνέγκλητον. ἄνευ πρυτανείων κτλ.* codex, separavit Kusterus. 96. *πρυτάνεια* voluisse codex videtur cum *πρυτάνει* exhibet, *πρυτανεῖα* accinebat Musurus. De re ipsa cf. Meier et Schoemann Att. Proc. p. 603 sqq. 613 sqq. 99. *ἐξαπλεῖ* cod., em. Mus. 5000. Explanatius de hoc loco disserui in Didym. p. 96. 3. (*κ*) add. Phav. Salmas.

ἀνέφλυεν· ἀνέβλυζεν, ἀνέζει, ἀνέβαλλεν
ἀνέφυ· ἀνῆλθεν
* ἀνεχέγγυος· ἄπιστος
ἀνέχαζεν· ἀνεπόδιζεν || ἀνεχώρει
* ἀνεφυσίαζεν· ἀπέθανεν
ἀνεχαίτισεν· ἠπείθησεν, ἀνεκρούετο, ἀνέτρεψεν
ἀνέχει· ἀνατέταται
ἀνέχειν· ἄνεσιν ἔχειν
ἀνέχεσθαι· ἀναδέχεσθαι, καὶ τρέφειν
ἀνέχησι· αὔξει καὶ ἄνω ἔχει, καὶ μὴ καταβάλλει
ἀνέχομαι· καταδέχομαι
[ἀνε.χομένων· ὑποστρεφόντων]
ἀνεχόμην· ἄνω εἰχόμην σεμνυνόμενος
ἀνέχουσιν· ἀκρατοῦσιν
ἀνέχραζεν· ἀνέχριμπτεν· ἀνῄρει δ' ἐνεκούφιζεν.
ἀνεχρήσαντο· διέφθειραν
ἀνέχω· κωλύω
* ἀνεψιοί· ἀδελφῶν υἱοί
ἀνεψαινυγμένως· ἐσπουδασμένως
ἀνεψιαδοῦς· ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονώς, ἢ τῆς ἀνεψιᾶς
ἀνεψιότης· ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια
* ἀνέψυχθεν· ἀνεκτήσα(ν)το
ἀνέψυξα· ἀνεπαυσάμην
ἀνέψυξεν· ἀνέπαυσεν
ἀνέψυχον· ἔπνεον
ἄνεῳ· ἄφωνοι. ἐνεοί, καὶ ἐκπλήξει ἥσυχοι
ἀνέῳγον· ἄνωιγον

SCR. 4. *Φ* 361. 7. *Π* 710. 9. Demosth. 20, 27 teste Harp. 12. *ρ* 13. 13. *τ* 111. 14. Philonid. fr. IV com. vol. II p. 422. 15. *Δ* 392. 17. Soph. O. T. 174. 19. Thucyd. I 126. 21. *I* 464. 23. Pherecrat. fr. XXVIII vol. II p. 348. 25. *E* 575. 26. Diphilus fr. I com. vol. IV p. 415. 27. II Timoth. I 16. 28. *N*. 84. 29. *Γ* 84. *B* 323. 30. Homerici loci an Amipsias fr. II vol. II p. 706 respiciatur non liquet.

ADNOT. 4. 5. Glossas in editis copulatas VVDD quoque seiungendas voluerunt. *ἀνέζη* cod., em Apoll. lex. 35, 14. 5. *ἀνέτειλεν* add. CDr. 7. *ἀνεπέδιζεν* cod., em. Mus. Post hoc vocabulum deesse videtur novi articuli caput: ἀνεχάζετο· *ἀνεχώρει* supplendum ex Apoll. lex. 31, 28. 8. *ἀπεφυσίαζεν* Kusteri non satisfacit; sed *ἀπεφυσία* an *ἀπεφυσίασεν* scribam, ambigo. 11. *ἄνω ἔχειν* Alb. 12. Apoll. lex. 36, 22 qui *ἀναδέχεσθαι καὶ διαβόσκειν* interpretatus est. 13. *ἀνεχήσει* cod., ex Apoll. lex. 36, 19 legendum esse patet: ἀνέχησι· *ἄνω ἔχῃ καὶ αὔξοι καὶ μὴ καταβάλλοι.* 14. Imo οὐκ ἀναδέχομαι· *οὐ καταδέχομαι,* quod vide. 15. Voluit ἀνερχομένῳ· *ὑποστρέφοντι* ut 4958 habuimus. 17. *σώζουσι* explicant, apposito Thuc. I 141, Eudemi pedisequi; videtur tamen Diogenianus h. l. e Didymi tragicae dictionis indice delibasse glossam (οὐκ) ἀνέχουσι· *ἀκρατοῦσι.* 18. *ἀνῄρειδεν, ἐκούφιζεν* coni. Guyetus, quibuscum contendi potest χρίμπτεσθαι· *ἐρείδειν.* ἀνέχρωζεν· *ἀνέχριμπτεν.* ἀνῄρει δέ· *ἐκούφιζεν* coll. * ἀνῄρει· *κουφίζει* Kusterus. Forte leg. ἀνέκραζεν· *ἀνέχρεμπτεν,* quae explicatio, cum in *ἀνέχριμπτεν* abiisset, facile fieri potuit, ut *ἀνῄρειδεν* attraheret, quod ipsum iterum in *ἀνῄρει δὲ ν* distruncatum tertiae expositionis *ἐκούφιζεν* parens fieret. 19. *οὕτω Θουκυδίδης* addunt Bekk. 399, 17 Suidas. 23. 24. Insignis de his vocabulis locus est ap. Bekk. 401, 18. — Vid. EM. 104, 47. 25. (*ν*) Musuro debemus. 29. *ἄνευ* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 32, 11 ubi legendum *ἄῖοι* pro *ἀνῶῖοι.* 30. *ἀνώγεον* cod., h. e. *ἄνωιγον* sive *ἄνῳγον,* nisi praestat ἀνέῳγεν· *ἄνῳγεν.* Errat Lobeck. ad Phryn. p. 298 n. sic disputans: ‚Lege ἀνώγεον· *ἀνώγειον,* non ἀνέῳγον· *ἄνῳγον* ut Abreschio placebat Lectt. Aristaen. II. 292 in soloecismum incurrenti.' Qua data excurrendi occasione animadverto, quod teneant velim docti, *ἀνώγαιον ἀνώγεον, ἀνώγειον, ἀνάγαιον, ἀνάγειον* minime formari a nomine *γαῖα* s. *γέη,* sed ab adverbio obsoleto *ἀνακάς, ἀνεκάς, ἀνοκάς,* uniceque proinde probandam formam esse *ἀνόκαιον.* Vide gl. 5250.

ἄνη· ἄνυσις, καὶ πρᾶξις
ἀνηβᾶ· ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ. νεάζει
ἀνη(βη)τηρίαν· πᾶν ἀνανεάζον νεότητος
ἄνηβος· ὁ μήπω...φθάσας τὴν ὀφε(ί)λουσαν ἡλικίαν, τουτέστιν δωδεκαέτης. ἢ βώλου ὄνομα
35. ἀνήβραχεν· ἤχησεν
ἀνήγγειλεν· εἶπεν, ἀπήγγειλεν
ἀνῆγες· ἄνω ἦξας. ἀνῆξας
ἀνηγμένον· ηὐξημένον, ἐξειργασμένον
* ἀνήϊξαν· ἀνώρμησαν
40. ἀνήῃ· ἀναπείσῃ. ἀφῇ
ἀνηθείη· ὁμιλία
ἀνῆκα· ἀφῆκα. ἀνέπεισα
ἀνῆκεν· εἴασεν, ἀπέλυσεν, ἐῤῥύσατο. ἐξήγαγεν. παρώρμησεν
* ἀηκές· ἀῆκον. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν
45. ἀνήκεστον· ἀνίατον
* ἀνηκέσαι· ἀναπαῦσαι
ἀνηκέστου· ἀθεραπεύτου
ἀνηκέστων· ἀνιάτων. ἀνυπομονήτων
ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ
50. ἀνηκούστησε· παρήκουσεν, ἀνήκοος ἐγένετο, . . ταχέως ἤκουσεν
ἀνηλεγές· ἀφρόντιστον
ἀνηλεές· οἴκτιστον. ὠμόν
ἀνηλεῶς· ἀνοίκτως, ἀσπλάγχνως
ἀνήλιον· ἀδούλευτον. καὶ τὸ μὴ ἔχον ἥλιον
55. ἀνηλόκισμαι· ἀνέσχισμαι
* ἀνήμισεν· χωρῶ
ἀνήλυσιν· ἄνοδον
ἀνη.μένος· ἐξηρτισμένος. ἡτοιμασμένος

SCR. 31. Cf. gl. ἀνην. 32. Eur. Ion. 1465. 33. Eur. Androm. 543. 35. *T* 13. 37. *Γ* 48. 39. *O* 86. 40. *B* 34. 42. *B* 71. *θ* 73. 44. fr. 45 p. 111. 45. *E* 394 (Eur. Med. 286). 47. Soph. Ai. 52. 48. Com. Vol. IV p. 670 fr. CCLXXXVII. 49. fr. 273 p. 70. 50. *O* 236. 54. Cf. Eur. Andr. 525.

ADNOT. 31. *ἀνή* cod., em. Albertus. Cf. Lobeck. rhem. p. 128. 265. 33. *(βη)* a Musuro est. *πᾶν ἀνελὼν νεότητος* Bekk. 402, 4 Suid., Schol. Eur. l. l.; deinde ἀνηβῶν· *ἀνανεάζων*. Correctio incertissima. 34. *(ί)* addidit Mus. *τὴν νενομισμένην ἡλικίαν* CDr., ut noster Bekk. 402, 5 Suidas. *ἐπιφθάσας* recte Bekk. l. l. *βώλου* in Aldina vitium. 35. Codicis scripturam Is. Vossius restituit. *ἀνέβραχεν* Musurus. 38. Eadem Bekk. 402, 24; sed legendum ἠνυσμένον. Sic infra pro *ἀνήϊξαν* habebimus *ἀνῦξαν*. 40. Cf. *ἀνείη*. 41. *ἐνηθείη* vel potius *ἐνηείη* corr. Albertus, coll. *ἐνήεια* Suid. et ἐνήη (l. *ἐνηείη*)· *ὁμιλία* Hesych. 44. Sic codex. ἀνῆκον· *ἁρμόζον πρέπον* C. 171. ἀνηκές· *ἀνῆκον* coni. Mus., ἀνηκές· *ἀνήκεστον* e Piersone ad Moer. p. 78 Ellendtius et Nauckius receperunt. An ἀνηβές· *ἄνηβον*? 45. Apoll. lex. 35, 9. 46. Conferunt ἀνακῆσαι· *ἡσυχάσαι*, quod huc non pertinet. Scripserim ἀνῄκέσαι· (h. e. *ἀνέσαι* 3 pers. optat. aor.) *ἀναπαύσαι* vel ἀνῆκέ σε· *ἀνέπαυσέ (σε)*; sed illud propter accentus praefero. 49. *ἀνηκίδοτοι* cod., em. Scaliger. *ψυχοστασίαις* male Mus. Vid. Philol. IV p. 535 Nauck progr. Berol. 1855 p. 8 Boeckh in *Urkund.* p. 110. 50. *παχέως* Abresch., *οὐ ταχέως* Alb. 52. Lobeck. Phrynich. p. 710. 54. EM. 107, 20 ἀνήνιον· *ἀδούλωτον, ἀχαλίνωτον*. ἀνηλίων· *ἀφωτίστων* C. 171 ἀνηλίων· *μὴ ἐχουσῶν* (sic) *ἥλιον. σκοτεινόν*. C. 63. Confundit *ἀνήλιον* et *ἀνήνιον*. 55. *ἀναίσχυσμαι* cod., em. Vossius. 56. Sic codex. Sagax quidem Musuri est emendatio ἀνίημι· *συγχωρῶ*, ab ipso lexicographo, cum ἀνίεσθαι· — *συγχωρεῖσθαι* interpretatur, et *ἀνίημι· συγχωρῶ* CDr. confirmata. Vereor tamen ne verba cum praecedentibus iungenda et hunc in modum corrigenda sint: *ἀνήμυγμαι ἐν χρῷ*. 58. *ἀνημμένος*, ut Abreschius legendum voluerat in Misc. Obss. V. 1 p. 97, praebent Bekk. 402, 19 et hoc copiosior C. 171 fol. 40b ἀνιμμενος· *ἐξηρτημένος ἡτοιμασμένος*, a quibus lineola distant ἀνημμένος· *ἐξηρτισμένος* CDr., ἀνημμένος· *ὁ διεγηγερμένος* C. 171 fol. 39 *d. i.* ἢ *καιόμενος* Suidas et *d. ἀναδεδεγμένος* C. 63.

ἀνημέρων· ἀγρίων
60. ἀνήμυκτος· ἀχάρακτος
ἄνην· ἄνυσιν. ἢ δεινήν
ἀνήνασθαι· παραιτεῖσθαι. ἀρνεῖσθαι
ἀνή(νατο· ἀνέ)νευε. παρῃτήσατο
ἀνηνέχθη· ἀνήνεγκεν. ἐξ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο
65. ἀνηνεχυῖαν· ἀναφέρουσαν
ἀνήνηται· ἀποτρέψηται. ἀπαρνήσηται
ἀνήνοθεν· ἀνεφέρετο. ἀνεπήδα ἐξ ἀρχῆς
ἀνήνορα· ἀδύνατον. ἄνανδρον
ἀνήνυεν· ἐτέλει, ἐξεπόνει
70. ἀνηνύ(σ)τῳ· ἀπράκτῳ, ἀτελειώτῳ
ἀνήνυτα· ἄπρακτα. δύσκολα. ἀκατόρθωτα. μὴ ἀνυόμενα
ἀνήνωρ· ᾧ τέκνα οὐ γίνεται. ἄτεκνος
ἀνήξεις· κολυμβήσεις
ἀνηπελίη· ἀσθένεια
75. ἀνήπλησσον· ἀνήγαγον
ἀνῆπται· ἀνάκειται. ἀνιεροῦται
ἀνηρέθη· ἐξηλείφθη
ἀνηρεοί· κρίκοι, δι' ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται
ἀνήρεστον· (οὐκ) ἀρεστόν
80. ἀνήρει· κουφίζει
ἀνήρης· ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις
ἀνήρετο· ἠρώτησεν
ἀνηρήμεθα· ἠρωτήθημεν
ἀνηρήψαντο· ἀνήρπασαν
85. (*) ἀνήριστα· ἀνέριστα. ἄπλαστα
* ἀνηρίπτεσθαι· χωρίζεσθαι

SCR. 61. Callimach. h. in Iov. 90 cum schol. 62. *Π* 93. 63. *Ψ* 204. 64. Menand. l. l. Thesp. fr. XII vol. II 2 p. 819. 66. *Ι* 510. 67. *Λ* 266. 68. *κ* 301. 341. 70. *π* 111. 81. fr. 214 p. 56 Nck. 83. *Φ* 508. 84. *Υ* 234, non *α* 241.

ADNOT. 61. ἀνῆν· ἄνησιν cod. et C. 171. ‚Δεινὴν *pertinet ad αἰνὴν quod Hes. hic cum ἀνὴν confundit, nisi tamen ἀνὴν dictum sit e dialecto Tarentinorum, qui ι omittere solent.*' Kuster. 63. ἀνήνευε cod., ἀνένευε Kusterus, em. Pearso. 64. ἀνήνεγκε καὶ ἀνελάμβανε αὐτόν. Μένανδρος Ῥαπ. Bekk. 402, 13. 65. ἀνηνευχυῖα· ἀναφέρουσα unus CDresd. ἀνηνοχυῖαν· ἀ. coni. Kusterus. Cf. κατήνοχα. 68. Diogenianus EM. 108, 23 (Ranke p. 41) Apoll. lex. 36, 1. 69. ἀνήνυκεν cur Lobeck. Phrynich. p. 32 malit non assequor. 70. ἀνηνύτῳ cod., em. Pearso. 72. ἀνήρωρ cod., em. Heinsius. 73. Hesychium scripsisse vel scribere debuisse ἀννήξεις cum HSt. existumat Kusterus. Mihi forma suspecta non est, quamquam malim νήξεις. 75. ἀνῆπτον? an ἀνήπυστον· ἀνήκοον? Certe ἀνῆπτον· προσῆγον CDr. 77. ἐξειλήφθη codex. 78. Cf. 1311. 79. Addidi οὐκ, ut H. St. voluerat. ἀνήρεστον· εὐχάρεστον (sic) CDr. ἀνήρεος· οὐ κατάρατος (leg. ἀνήρεστος· οὐκ ἀρεστός) οὐδὲ ἡρμοσμένος EM. 108, 25. 80. Vide αἴρει — κουφίζει, et gl. 5018. L. ἀναίρει· κουφίζει vel ἀνῄρει· ἐκούφιζεν. 81. ἀνήρης· ἀνδρώδης. οἱ δὲ ἀνάρμοστος. ἀνήρεις· ἀνάνδρους ἢ χήρας ἢ παρθένους EM. 108, 5. 6. ἀνήρεις· ἀνάνδρους e Cyrillis meis unus Vossianus. Lobeckius, quomodo ἀνήρης dici ἀνδρώδης potuerit, non assequitur, nec verum putat in Proll. Pathol. p. 268. Mihi ἀνήρης et viragini et viduae percommode tribui posse videtur. Σαλαμι cod., Σαλαμῖνι Mus., em. Meursius. 82. 83. Vide gl. εἴρετο εἰρήσομαι et ἤρετο. 84. Sic codex. ἀνηρείψαντο Mus. Cf. Apoll. lex. 34, 10. 85. Cf. Lobeck. Parerg. p. 707, qui vereor ne prava scriptura deceptus sit. Nam huc pertinere videtur Galen. lex. p. 434 ἀνερίκτων· ἀδιασείστων et ἀνηρίκτῳ· μὴ διῃρημένῳ εἰς λεπτά, ἀλλ' ἐξ ἄκρων κριμνῶν συγκειμένῳ. Quod si verum est, ἀνήρικτα· ἀνέρεικτα, ἄκλαστα ex ordine procedunt. 86. Cf. gl. ἀνερεπτομένη.

ἀνηρίναστος· ἐρινεοῦ τῆς συκῆς περιάπτονται ὄλυνθοι, ἀγρίας οὔσης, ὑπὲρ τοῦ τελεσφορῆσαι καὶ τὴν ἡμέραν. καὶ τὸ μὲν ἐρινάζειν λέγεται. οἱ δὲ μαλακός, καὶ ἄγονος

* ἀνήρτισαν......ἀνεκαίνισαν

ἀνήροτα· οὐκ ἠροτριωμένα, ἀγεώργητα

90. ἀνήῤῥηξα· ἀνελεξάμην ἐμαυτὸν ἐκ τόπου

ἀνήρυσαν· ἀνήντλησαν

* ἀνήροτον· μὴ ἠροτριωμένον

ἀνήσει· ἀναπείσει. ἀφήσει

ἀνήσειν· ἀφήσειν

95. * ἀνήσω· ἀφήσω

* ἄνησιν· ἀνέρχεται

ἀνησιδώρα· ἡ γῆ. διὰ τὸ τοὺς καρποὺς ἀνιέναι

* ἀναχαίας· χάσμη

ἄνηστις· ἀντὶ τοῦ νῆστις, προσκειμένου τοῦ ἀ, ὡς ἀσταφίς

5100. ἀνήφθω· ἐξήφθω, δεδέσθω

ἀνῆψαν· ἔδησαν. ἀνέθηκαν

ἀνήψατο· προσέθηκεν. ἀνέθηκεν. προσήνεγκεν

ἀνήωχμον· κατὰ τὴν ταραχήν

ἄνθα· φάρμακα ποικίλα

5. ἄνθειαι· ὧραι

Ἄνθεια· πόλις τοῦ Πελοποννήσου. καὶ Ἀφροδίτη, παρὰ Κνωσίοις

ἀνθείλαντο· προέκριναν. ἐπελάβοντο

ἀνθ' ἑκατόν· ἐξεναντίας ἑκατόν

ἀνθελέσθαι· χειροτονῆσαι

10. ἀνθέλκει· ἀντεπισπᾷ...

ἀνθελομένην· προκρίνασαν

ἄνθεμα· ἀνάθεμα. καὶ μάζα τις

* ἀνθήμασιν· ἐξανθήμασιν

ἀνθέμιον· τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον. ἢ γραμμή τις ἑλικοειδὴς [ἦν] ἐν τοῖς κίοσι. καὶ τόπος Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει

SCR. 87. Hermippi fr. IX Com. II 1 p. 406 coll. vol. V p. 33. 89. ι 109. 90. Eupol. fr. XXVII*. 93. B 276. 95. Vid. ADN. ,Iesai. II 9' Biel. Omnino non respicitur Arist. Acharn. κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν κτλ. 99. Cratin. Dionys. fr. III vol. II 1 p. 38. 5100. μ 51. 1. μ 179. 3. Θ 89. 6. I 151. 8. Θ 233.

ADNOT. 87. ἐρίναι οὐ — τελεσφορνήσαντος — ῥινάζειν cod., ἐρινεοῦ — τελεσφορήσασθαι — ἐρινάζειν Mus., τελεσφορῆσαι Kusterus. Praeterea omisso τῆς malim ἐρινεοῦ συκῆς ἀγρίας οὔσης π. De re vide Schneidewin. ad Zenob. II 23 vol. I p. 38. 88. ἀνήρτησαν cod., et sic Bekk. 402, 31; em. Guyetus et Bekker ad Suid. s. v. 90. Imo ἀνήῤῥησα e Bekk. 402, 28 quod recte interpretatus est Meinek. Com. II 1 p. 517. εἰς τόπον? sc. ,in scenam.' 92. ἀροτριώμενον cod. C. 171, ἀροτριούμενον CDr., em. Mus. ἄμοχθον addit C. 171. Ceterum ἀνήροτον quod ex ordine voluerat Is. Vossius porrigit C. 63. 95. Eadem Glossae meae MSS. in Iobum. 96. ἄνεισιν em. Guyetus. 97. EM. 108, 30. 31. Gerhard Mythol. vol. I § 416, 2 C. 98. χάσμη cod., χάσμης pessime Musurus. Legendum Χάνα· — χάσμη, quod doricum est pro χήμη sive χήνη· χάσμη ab ipso nostro tradito. Inde corrigas etiam Hes. χανά· κόσμησις (χάνα· χάσμησις.) Χάνα γαίας igitur est χάσμη γῆς, nisi latet χάνα· χειά, χάσμη. 99. ἀνῆστις cod., em. Salmas. Bekk. 402, 32 EM. 108, 26 Suid. 5103. Sic ut Vossius divinaverat codex. ἀν' ἰσχμόν recte Musurus. 4. ἄνθεα coni. Mus. 5. Ἀνθεῖαι· Ὧραι coni. Lobeck. Parall. p. 163. Nota tamen in EM. 108, 47 all. legi Ἄνθεια· ἡ Ἥρα, ὅτι ἀνίησι τοὺς καρποὺς (ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ Δήμητρι Gud. p. 57 et Sorb.). 5. 6. ὧραι. ἀνθεῖα π. cod., ὧραι. Ἄνθεια (recte, cf. Suid.) Mus. Secrevit editio Hagenoensis. De Venere Gnosia vid. E. Gerhard Mythol. I § 366, 1 c. § 372, 3 a. 7. Lobeck. Phrynich. p. 183. 8. ἀνθέκαστον — ἕκαστον cod., em. Heinsius. 10. ἀντεπίσταται CDr. ἀντεπισπᾶται C. 63. 171. 14. τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον C. 63. 171. Dr. Bekk. 403, 9. Suid. ἡ γὰρ μή τις ἐν λικοειδέσι ἐν τοῖς cod., em. Mus. Vid. Boeckh. C. I. I p. 277 n. 160.

ἀνθεμίς· ἡ ὑπ' ἐνίων ἀμάρακος πόα
ἀνθεμόεντα· εὖ πεποικιλμένον........
..........· ἀνθοφόρῳ. ἀνθηρῷ, ἢ εὐώδει [ἀνθηματικόν]
ἀνθεμόεσσα· ὑψηλὰ ἄνθη ἔχουσα
Ἀνθεμοῦς, πόλις. χώρα. ποταμός
Ἀνθεμουσία· τάγμα τι παρὰ Μακεδόσιν ἐξ Ἀνθεμοῦντος, πόλεως Μακεδονίας
ἀνθεμώδη· ἄνθος ἔχοντα
ἀνθέξεται· ἀντιλήψεται. ἢ λίει [ἀνθερεῶν]
ἀνθέξομαι· κρατῶ
ἀνθερεών· ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἀφ' οὗ μέρους ὁ πώγων ἄρχεται
ἀνθέρικας· τὰ τῶν σταχύων ἄκρα. καὶ αἱ προβολαί. καὶ (ὁ) ἀσφοδέλου καρπός. καὶ βοτάνης εἶδος. καὶ τὰ ἐν τοῖς στάχυσι κέντρα
ἄνθεσι μήλων· τοῖς ἀκροδρύοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων [τοῖς ἀκροδρύοις]. πᾶς καρπὸς δένδρου μῆλον λέγεται
Ἀνθεστήρια· τὰ Διονύσια
ἀνθεστηριάδας· τὰς ἐχούσας ὥραν γάμου. Ῥόδιοι
ἄνθεται· ἐλεύθεροι, παρὰ Ταραντίνοις
ἄνθη· τὰ χρώματα
ἀνθηδών· ἡ μέλισσα. καὶ πόλις Βοιωτίας, καὶ Παλαιστίνης
ἀνθηλά· περιδέρμα
ἀνθήλη· πώγων, ἢ περίδερμα
ἀνθηληπυρος· ἀνθεῖ. ἀνθήσει
ἀνθήλιον· τῆς σελήνης
ἀνθ' ἡμέρας· δι' ὅλης τῆς ἡμέρας

SCR. 16. ω 274 Β 695. 17. γ 440. 21. Eur. Bacch. 451. 23. Proverb. IV 6. 24. Α 501. 25. Υ 227 — Herod. I 190. 26. Ι 538. 31. fragm. adesp. 25 ap. Bergk. l. l. Schneidewin Philol. III p. 380. — Β 508. 34. Λ 234.

ADNOT. 15. ἀνθέμης cod., ἀνθέμη Mus. 16. Cf. Apoll. lex. 35, 4, unde lacunam supplebis verbo sequenti glossae adhaerente ἀναθηματικόν. 17. Glossa ipsa ἀνθεμόεντι excidit. Vid. Pierson. Moer. p. 79. εὐώδη cod., em. Mus. reliqua intacta relinquens. ἀναθηματικόν ad gl. 5116 retrahendum esse dixi. 19. Ἀνθέμους — ποταμούς cod., em. Mus. Ἀνθεμοῦς· πόλις ἐστὶ Μακεδονική Bekk. 403, 20 Suid. De fluvio cf. Apollod. II 5, 10. EM. 108, 50. 20. ἀθυμοῦντος cod., em. Mus. 22. ἢ λίει ἀνθερεῶν cod., emendatio difficilis. ἢ λύει [ἀνθερεών] coni. Mus., ἢ κωλύσει Meibomius. 24. Apoll. lex. 30, 30 ἀφ' οὗ ἄρχεται ἀνθεῖν τὸ γένειον. 25. καὶ ἀσφοδέλου — στράχυσι cod., em. Mus. Vid. EM. 109, 1 et Gloss. Herod. p. 604 unde pro καρπός legendum esse καυλός manifestum est. 26. ἀνθεσιμήλων, τὴν ἀκροδρυίοις cod., ἀνθεσιμήλων· τὰ ἀκρόδρυα C. 171, em. Mus. Deinde τοῖς ἀκροδρύοις, quae correctio est textui e margine inserta, reiecit Mus.; ego cum in Apoll. lex. 34, 19 ἀπὸ μέρους, ἀκροδρύων legatur, malim praeterea ἀπὸ μέρους [τῶν μήλων τοῖς ἀκροδρύοις omissis]. 27. CFHermann Gottesd. Alterth. § 58 EGerhard Mythol. § 454, 3 a § 424, 2 b § 442, 2 f. 28. Bekk. 215, 16. OMüller Dor. II 284. 29. Sic cod., ἀνθέται Mus. Ambiguum igitur num verbum sit eadem qua ἐλευθεροῖ potestate, an nomen ut ἄνετοι. Viri docti ἀνθέντης (et αὐθεντεῖν) conferunt, quod e Tarentinorum dialecto sonabat ἀνθέντης. 31. ἀνθηδόνες· αἱ μέλισσαι παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. EM. 108, 43. Ut noster Va., Ἀνθηδόνος· ἡ μέλισσα παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐνδεῖν ἐν αὐτῇ· ‚ἁπλὰ γὰρ τρυγὸς γλυκέης ἦν ἔτικτεν ἀνθηδών.' Et. Sorb. Vid. Lob. Path. Proll. p. 194. Bergk. PLG. p. 1048. — Ptolem. Geogr. V 16. 32. περιδέρμα cod., περίδερμα Mus., malim περιδέρματα. ‚Potius ἀνθήλια. Vide infra παρώπια et Eustath. ad Hom. p. 83 et p. 941.' Kusterus. Cf. Ael. Dionys. ap. Eustath. p. 1562, 40. 33. Lobeck. P. Proll. p. 110. 34. ἀνθηλήπυρος, ἀνθεῖ. ἀνθήσει cod., ἀνθηλεῖ, πυρός. ἀνθεῖ. ἀνθήσει Mus., ἀνθήλη· πυρός. ἀνθεῖ· ἀνθήσει post Is. Vossium NSchowius, unde ἄνθη· ἀνθήσει corrigunt coll. Lobeck. rhem. p. 270. At non intellexerunt editores Homericam glossam (cf. gl. 4303) explicari ἀναθηλήσει, cuius non improbabile est variam lectionem exstitisse ἀνθηλήσει; lego igitur ἀνθηλή(σει)· (ὡς) πάρος ἀνθεῖ ἀνθήσει, nisi πυρός e gl. 5140 repetitum sit praestetque ἀνθηλήσει· ἀναθήσει. 35. Sic codex, τὴν σελήνην Musurus. ἀνθήλιος· ἡ σελήνη Bekk. 403, 23. Malim igitur ἀνθηλίου.

ἀνθήμερον· σήμερον ἡμέρα. Σοφοκλῆς Δανάῃ
ἀνθηρημένος· ἀντιλαμβανόμενος
ἀνθηρόν· τὴν σα(ν)δαράκην
40. ἀνθῆνας· ὁ προσφάτως συντεθειμένος τυρός
ἀνθίνης οἶνος· ἡδυσμένος ἀπὸ βοτανῶν
ἀνθινόν· ἀνθηρόν. βαπτόν
ἀνθιππασίων· τῶν ἱππέων ἄσκησις, καὶ ἀγῶνες αὐτῶν
ἀνθοβοσκόν· ἀνθοτρόφον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι
45. [ἀνθολεῖν· ἀνθολογεῖν]
ἀνθολκόν· ἀντίῤῥοπον, ἑτεροκλινές
ἀνθοπωλεῖν· οἰνοπωλεῖν. φαρμακοπωλεῖν
ἀνθορισθήσεται· ἀντιτεθήσεται
ἄνθος· βλάστησις
50. ἀνθοσμίας· ..... οἶνος εὔπνους ἢ ἄνθος ἔχων
ἀνθοῦσα· βλαστήσασα
ἄνθος ἀφιεῖσα(ι)· ἐκ τοῦ ἄνθους εἰς ὄμφακα μεταβάλλουσα(ι)
ἀνθ' ὅτου δέ [δή]· ἀνθ' οὔτινος δή.......
ἀνθράκιον· τὸ μικρὸν τριπόδιον. καὶ λίθος τίμιος ὁ ἐν δακτυλίῳ. καὶ χυτροπόδιον. καὶ πᾶσα μικρὰ κάμινος
55. ἀνθρεῖ· κρύπτει
ἀνθρηδών· ἡ τενθρηδών
ἀνθρήνη· εἶδος μελίσσης. Ἀριστοφάνης, παρ' ᾧ καὶ ἀνθρήνεια τὰ μελίσσια
ἀνθρήνιον· τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα
ἀνθρίσκιον· λάχανον ἔχον ἄνθος, ὡς ἄνηθον. ἢ τὸ ἄννησον
60. (*) ἀνθρώπω· ἡ γυνή, παρὰ Λάκωσιν
ἀνθρωπείους ἡμέρας· τὰς ἀποφράδας. Ῥόδιοι

SCR. 37. fr. 172 p. 135 ‚ubi αὐθήμερον Schrewelius αὐθημερόν Brunckius coniecerunt.' Nck. 40. Alcmanis? 41. Hippocratis. 44. fr. 28 p. 108 Nck. 50. Ar. Thesm. II 2 p. 1076 fr. II. 52. η 126. 53. Eur. Hec. 1136. (Vide tamen infra ὅτου δὲ δή.) 54. Vid. ADN. 57. Arist. Nubb. 944 Vespp. 1075. 60. Theocr. Adon. 107. 61. Vid. I Corinth. IV 3.

ADNOT. 37. Δανα (ῃ supra) cod., em. Mus. Vocabulum ipsum Ahrenti in Dial. II p. 272 suspectum vitii est. 39. σανδαράκην em. Salmasius HAS. II p. 560 (in Vopisc. p. 398). 40. ἀνθίνας coni. Vossius. πρόσφατος συντεθημένος cod., em. Mus. 41. ἀνθίνης cum Galen. expos. p. 434 scripsi; ἄνθινος οἶνος cod., ἄνθινος· οἶνος Mus. 42. ἀνθηνὸν cod., em. Sopingus. Bekk. 403, 17 C. 63. Hinc emendabimus EM. 108, 22 ἄνηρον· ἄβλαπτον, quod Lobeckio imposuisse miror. 43. ἀνθιππασία Bekk. 404, 3 Suid. 44. ἀνθοβόσκον cod., em. Nauckius. 46. ἄνθολκον cod., em. Albertus. 50. ἀνθοσμίας, οἶνος εὔπνους cod. C. 171. 63. Bkk. 403, 18 unde supple εὐωδίας; ἀνθοσμίας οἶνος· εὔπνους Mus. C. Dr. Phrynich. app. soph. 22, 9. 51. βλαστάνουσα CDr. 51. 52. βλαστήσασα, ἄνθος ἀφιεῖσα — μεταβάλλουσα cod. Mus., separavit et emendavit Valcken. Misc. Obss. VIII 1 p. 152. 52. 53. μεταβάλλουσα — ἀνθότουδεδή cod., separavit Mus. ἀνθ' οὗ scripsi, ἀνθ' οὗ cod. plane ut C. 171 qui addit τουτέστιν ἀντὶ τίνος δή. Praeterea ἀνθ' ὅτου· ἀντὶ τίνος singularis glossa comparet in Bekk. 403, 19 C. 63. 171, qua de cf. Eur. Hec. 1131. 54. βραχὺ τριποδίσκιον Bekk. 404, 9. παρὰ Ἀλέξιδι addit Suid. χυτροπόλιον cod., em. Graevius in Lectt. Hesiod. c. XV p. 76 a Christiano Gryphio meo appositus. 55. ἀναιρεῖ, quod confert Kusterus, primum in ἀνερεῖ, deinde in ἀνθρεῖ corruptum. 56. τευθρηδὼν cod., τενθρηδὼν Mus., em. Palmerius. 57. Ἀρίσταρχος cod., em. Valcken. ad Eur. Hippol. col. 488ª B, Meinek. Com. Vol. IV p. 655. 59. ἄνθρηκον et ἄνθροισκα Bekk. 403, 21. 404, 22. ἄνθρυσκα· τὰ ἄνθη παρὰ τὸ ἀνθρώσκειν. λέγεται καὶ τὸ ἄνισον παρὰ Κρησὶν EM. 108, 44. Vide ἀνεμύσκος, ἔνθρυσκον, θρύσκα ap. Hes. ἀθήνιον cod., em. Salmas. 60. Restitui codicis tenorem, ἀνθρωπῶ Mus. Vocabulo ordinem migrante ideoque suspecto, ut sano abutuntur Valcken. Theocr. p. 394 C. Tzschirner de nom. in ῶ exeunt. p. 14 Ahrens. dial. II p. 389 Lobeck. rhemat. p. 319 Path. Proll. p. 36. 61. ἀνθρωπείους, ἡμέρας cod., em. Mus.

ἄνθρωσκε· ἄνω θρῶσκε, ὀρχοῦ. Σοφοκλῆς Μώμῳ
ἀνθυπόμνυσθαι· τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην, ἢ χειροτονίαν μεθ' ὅρκου
ἀνθυπούργησιν· ἀντευεργέτημα
65. ἀνθυποφορά· ἀνταπόκρισις, ἀνθυφαίρεσις
ἀν(θ)υφεστῶτα· ἀντικαθεστῶτα
* ἀνθοπολιός· λαμπόμενος
ἀνθώπλισαν· ὥπλισαν
ἀνθωπλισμένοι· ἀντιτεταγμένοι
70. ἀνίαζεν· ἠνιᾶτο
ἀνιαρόν· λυπηρόν. μοχθηρόν
ἀνίασιν· ἀναδιδόασιν
ἀνιᾶται· ὀδυνᾶται, λυπεῖται
ἀνίατον· ἀθεράπευτον
75. ἀνίαχεν· ἀνεβόησεν
ἀνιγρόν· ἀκάθαρτον. φαῦλον. κακόν. δυσῶδες. ἀσεβές
* ἀνιδρωτί· ἄνευ ἱδρῶτος
* ἀνίει· ἐλύπει, ἔλυεν
* ΑΝΙΕΙϹ· ἀφείς. ἐρεθίζεις
80. * ἀνιεῖσα· ἀναπείθουσα
* ἀνιάκειν· ὄζειν
* ἀνιγροδέτης· βυρσοδέψης
ἀνιδιτί· ἀνιδρωτί
ἀνιεμένη· ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον, καὶ τὸν μασθὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα
85. ἀνιεμένους· ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω ἕλκοντας, καὶ ἐκδέροντας κάτωθεν ἀρξαμένους. ἢ διὰ πυρὸς ἢ ἐρωμένους
ἀνιέναι· δέρειν
ἀνιέντα· ἐνδόντα
ἀνίερα· κακά, βέβηλα
ἀνιεροῦσθαι· εἰς θυσίαν κρίνεσθαι
90. ἀνιερῶσαι· ἀναπαιωνίσαι
* ἀνίθω· ἀνὰ τὸ ὀρθόν

SCR. **62.** fr. 386 p. 177. **63.** Demosthenes (1174, 8) teste Harpocr. 21, 15. **64.** Sophocl. fr. 314 p. 162. **70.** *δ* 460. **73.** *ο* 335. **76.** Nicand. Ther. 8. **77.** *Ο* 228. **78.** *Ο* 24. **79.** *Ε* 880. **80.** *Ε* 422. **84.** *Χ* 80. **85.** *β* 300. **91.** *θ* 377 *Φ* 303.

ADNOT. **62.** *ἄνωθρωσκε ὀρχοὺς* cod., *ἄνω θρώσκε ὠρχοῦτο* coni. Mus., *ὠρχοῦ* Phavorinus. Ex HSt. Ind. em. Ios. Hill, quod N. Schowium p. 97 fugit. *Κώμφ* cod., em. Hill. **63.** *ἀνθυπομνῆσται* cod., em. Mus. Vide Meier et Schoemann *Att. Process.* p. 696. **64.** *ἀνθυπουργῆσαι· τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς Κολχίσιν.* Bekk. 404, 21 Suidas. **65.** CDr. 171. **66.** *θ* add. Hackiana editio. **67.** Sic, *ἄνθει πολιός* Mus., *ἀνθώπολιός* Vossius Schowius. *ἀνθιvην· λάμπουσαν* (sic) C. 171, h. e. *αἰθίνην*: vide igitur num *αἰθόμενος· λαμπόμενος* lateat. **68.** *ὤπλησαν* cod., *ὤπλισαν* Mus. **69.** *ἀνθωπλησμένοι* cod., em. Mus. **70.** *ἀνίαζον· ἀνιᾶσθαι* cod., *ἀνιάζειν· ἀνιᾶσθαι* coni. Mus., emendate *ἀνίαζεν· ἠνιᾶτο* Apoll. lex. 37, 1. **71.** *ἐπίπονον* addit CDr., qui et 74 exhibet. **75.** *ἀνίσχεν* cod., em. Guyetus. **76.** C. 63, EM. 110, 33. **78.** *ἔληγεν* Suidas. **79.** Confundit *ἀνιείς* et *ἀνίεις*. Pro *ἀφείς* rectius *ἀφιείς* scripseris cum Suida C. 63. 171. Dr. Bekk. 405, 4. **80.** C. 171. **81.** Sic cod. Mus. Conicio *ἀνιάχειν· ὤζειν* (*οἰμώζειν*? *οἴζειν*?). Haud facile enim crediderim latere versus Menendrei *ἀνέφχας· ὄζεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολύ* exordium. **82.** Pro vocabulo nihili aperta emendatio est *ὁ γρινοδέψης*. Cf. ipsius Hesychii gl. *γρίνος* (l. *γρῖνος* ex Eustath. 1926, 56)· *δέρμα* et *γρηντίς· βυρσεύς*, quod *γρίντης* scribit Herodian. Cram. II 290, 16 (Lob. Path. El. p. 91) *γρίντις* e Choerobosco Cram. An. Oxx. II 188, 19 Ahrens dial. II 56. **83.** De *νοθείᾳ* glossarum praecedentium constat e Diogeniano ap. schol. Platon. Legg. p. 451 Bekk. **84.** *τὸν κόλπον — μαστὸν προφέρουσα*, reliquis omissis Apoll. lex. 34, 32. Nostrum expressit Suidas. **85.** *ἱερωμένους* corr. Guyetus; non habet Apoll. lex. 34, 32. **91.** *ἀν' ἴσον* coni. Mus., *ἀν' ἰθύν* corrigebant et Pearso Advers. p. 83 et Valcken. Obs. Misc. VIII 1 p. 152.

* ἀνίεσθαι· τὸ ἀπολύεσθαι. συγχωρεῖσθαι. κουφίζεσθαι
ἀνιερώσαντες· ἀναθέντες
ἀνιηθέντα· λυπηθέντα
95. ἀνίηρ· βοτάνη τις
ἀνίησιν· ἐᾷ. ἀπολύει, ἀναπαύει, [ἐνδιδεῖ]
ἀνίησιν· ἐνδίδωσιν, ἀναβάλλει
ἄνιθι· ἄνελθε
* ἀνήκεστον· ἀνίατον
5200. ἀνικλώμενον· ἀνακαθαιρόμενον
ἄνικμος· ξηρά. ἰκμάδα, ὅ ἐστιν ὑγρασίαν, μὴ ἔχουσα
ἀνίλεσθαι· συστρέφεσθαι
ἀνιμᾶται· πιπίζει
ἄνιος· ἀνατεπείς
5. * ἀνιμᾶσθαι· ἀντλεῖν
* ἀνιμέναι· ἐκλελυμέναι
* ἀνίξειαν· ὁρμήσειαν
* ἀνιόντα· ὑποστρέφοντα
* ἀνιόντος· ἀνερχομένου, ἀνατέλλοντος
10. ἀνιπταμένη· ἠνεῳγμένη
ἀνιπτάμενος· ἀναπετασθείς
ἀνίπτοισιν· ἀνίπτοις
ἀνιπτόποδες· δι' ἁγνείαν χρείαν μὴ ἔχοντες νίπτεσθαι
ἀνίργου· χαλεποῦ. λυπηροῦ
15. ἀνίσει· ἀναφέρει
ἀνισοφυές· ἀνόμοιον
ἀνιστάμενος· ἀναστάς
ἀνίστη· ἤγειρεν, οἱονεὶ ἀναστάς
ἀνίσχει· ἀνατέλλει
20. ἀνίσχουσαν· ἀναδύουσαν. ἀνατέλλουσαν
ἀνίσχων· ἀνατέλλων
ἀνισῶσαι· τὸ ἴσον πιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας
ἀνιχνεύων· ἀναζητῶν τὰ ἴχνη
ἀνίψανον· οὐ βεβλαμμένον. οἱ δὲ ἡλικίας τάξιν

SCR. 94. *Β* 291. 95. *δ* 568. 5200. Vid. ADN. 7 *Δ* 114. 8. *Ζ* 480. 9. *α* 24 *Θ* 538. 12. *Ζ* 266. 13. *Π* 235. 17. *Α* 58. 18. *Ω* 515 (Eur. Ion. 1129). 21. Eur. fr. 771. 23. *Χ* 192. 24. Stesichorus fr. 76 p. 758.

ADNOT. 93. C. 171. Dr. 63. 97. *ἐνδιδοῖ* Mus., om. C. Dr. 63. 171. 99. *ἀνίκεστον* Vossius ex ordine, atque sic fere C. 63 ἀνίκεσθαι· *ἀνίατα*, nec suo loco ἀνήκεστον· *ἀνίατον* (cod. *ἀνίαστον*) C. 171 porrigit. 5200. ἀνικμώμενα· *ταὐτὸ τῷ λικμώμενα ὡς ἐν Τιμαίῳ Πλάτων.* Bekk. 405, 26. Videtur igitur in Timaeo lectionis triplicis exstitisse discrepantia *ἀναλικμώμενα*, *ἀνικμώμενα* et *ἀνικλώμενα* vel potius *ἀνανικλώμενα*.
αλ
Quominus enim hoc postremum ex lectione suprascripta *ἀνικμώμενα* natum esse suspicemur impediunt Hesychianae glossae νεῖκλον· *λίκνον.* νίκλον· *λίκνον.* νίκειν· *λικμᾶν*, quamquam eas fide indignas iudicat et traiectione literarum corruptas Lobeck. rhem. p. 58 Parall. p. 110 n. 1. *ἰκμάμα* cod., em. Mus. 2. *ἀμίλεσθαι* male Mus., deinde pro *συντρέφεσθαι*, quod h. l. et gl. 4816 codicem obtinet, emendavi *συστρέφεσθαι*. Cum Suidae vocabuli expositione *ἀπαξιοῦν* contendas nostratium elocutionem: ‚*Würgebänder machen.*‘ 4. ἀνιείς· *ἀνατιθείς* coni. Mus. Possis ἄνιος· *χαλεπός* vel ἀνίεις· *ἀναπείθεις*, ex EM. 109, 49. 5. *πιπίζειν ἀνασπᾶν* adiciunt C. 63. 171. Dr. 6. *ἀνειμέναι* refragante serie Mus. 7. *ἀναΐξειαν* Musuri ordo respuit. 9. Apoll. lex. 36, 26. 10. *ἀνεπταμένη* em. Meibom. 11. *πετόμενος* C. 63. 171. 13. *οἱ δ. ἀ. μ. προερχόμενοι* Apoll. lex. 33, 12. 14. *ἀνιγροῦ* Mus. Varia lectio *ἀνίγρου* a m. pr. in margine notata est. 15. *ἀνοίσει* Mus., codicis lectionem Vossius divinabat. ἀνήσω· *ἀναφέρω* C. 63. 16. Cyr. et Eudemus. 18. ἀνίστη· *ἀνήγειρε* C. 63, ἀνείστει· *ἐνήγειρεν* CDr. 22. *ἴσους ποιεῖν* Mus., *ἴσον ποιεῖν* codex. *ἐπὶ τοῦ πλεῖον ἐγχέαι* πιεῖν *τῷ ὕστερον ἐλθόντι* Antiatt. 80, 9, unde *πιεῖν* reposui. 24. *ἀνίψαλλον* EM. 110, 45 CDr. Vide Lobeck. Path. Elem. p. 77 Proll. 136 n.

25. ἀνιωμένους· λυπουμένους, δακνομένους
ἀν' ἰωχμόν· κατὰ τὴν δίωξιν, ἢ τὴν ταραχήν
* ἀννέμειν· ἀναγινώσκειν
ἀννεῖται· ἀνατέλ(λ)ει. ἀναφέρεται
ϊ
ἀννησοειδές· κώνειον
30. ἀννίς· μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ
ἀννωδεῶς· τρυφερῶς. ἁβρῶς
ἄννωμα· θρυπτόμενα. Ταραντῖνοι
ἀννέφελος
,......ἀννέφελος.'
τουτέστιν αἰθρία
ἀν' ὄγμους· κατὰ τὰς ἐπὶ στίχον φυτείας. τὴν σχιζομένην αὔλακα
35. ἄνοδος· ἀνάβασις. ἡ ἐνδεκάτη τοῦ Πυανεψιῶνος, ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς Θεσμοφορίαν, οὕτω καλεῖται
ἀνόδοντος· ὀδόντας οὐκ ἔχων
ἀνόζεστα· τὰ μὴ ἐζεσμένα
ἀνοήμων· ἄνους, ἄφρων
ἀνοηταίνει· μωραίνει
40. ἀνόητος· μωρός, ἠλίθιος, ἀσύνετος, ἄφρων [ἢ ἀνύοντος, ἢ ὁρῶντος]
ἀνόθευτος· γνήσιος
ἀνόθηρον· νωθρόν
ἀνοίας· μωρίας
ἀνοικτές· ἀταλαιπώρητον
45. ἀνοίκτως· ἀνηλεῶς. ἀταλαιπωρήτως
ἀνοιμώζοντα· ἀναστενάζοντα
ἀνοιμῶξαι· στενάξαι. ὀλολύξαι
ἀνοίσω· ἀναφέρω. ἀναβιβάσω
ἄνοιτο· ἀνύοιτο. τελειοῖτο
50. ἀνόκαιον· ὑπερῷον. γράφεται καὶ ἀνώγεων
ἀνοκηδεολόγον· τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον

SCR. 25. Xenoph. Anab. IV 2, 8. 26. Θ 89. 21. 27. Epicharmus. 28. κ 192. 33. ς 45. 34. Σ 546. 36. Pherecrat. fr. IX vol. II 1 p. 285. 38. β 270. 48. Iob. VII 13 testibus Gl. MSS. 49. Σ 473. 50. Ξεν. ΚΑ. V 4, 16.

ADNOT. 26. ἀνίωγμον cod., ἀν' ἰωγμόν coni. Mus., ἀνιωχμός· ἡ μάχη Suidas; exhibui emendatam CDr. lectionem. 27. ἀννεμεῖν cod., em. Albertus cui obsequutus est Ahrens Dial. II p. 355; ἀνανέμειν· ἴσον τῷ ἀναγιγνώσκειν Ἐπίχαρμος. Suidas. 28. Cf. Apoll. lex. 36, 4. ἀνεῖται· ἀνατέλλει Apoll. lex. 36, 4. 29. Sic cod., variam lectionem delevit Mus. 30. Conferunt Νάνναν et νάννη. 31. ἀβαρῶς cod., em. Musurus. 32. Coni. ἀννώματα. Infra νώματα· θρέμματα (l. θρύμματα). 33. ἀννέφελος. ἀννέφελος cod., ἀννέφελος· ἄνευ νεφέλης coni. Mus. Emendavi ope Apoll. lex. 36, 8 unde de lacuna constat. 34. ἀνόχμους cod., em. Mus. 35. πιανετίωνος cod., em. Mus. 36. Cf. Bekk. 406, 1: locum scriptoris apposuit Suidas. 37. Leg. ἀξέστῳ· τῇ μὴ ἐξεσμένῃ ex Apoll. lex. 37, 13, quod suo loco apud nostrum non comparet. Certe non crediderim reconditius ἄζεστα· τὰ μὴ ἐσβεσμένα latere (vid. ζείναμεν, ἔζινεν, ἐξίνει, ἀποξίνυνται). 40. „Ipse scriba signo quodam, quod Musurus delevit, articulum ἀνόητος, in ms., quemadmodum etiam in editis, infra sequentem (post ἀνόνητον) hic suo loco inserit. Loco huius signi typotheta in Aldina asteriscum posuit, qui deinde in reliquis editionibus viris doctis scrupulum fecit.“ N. Schowius, p. 99, 16. 41. ἀπαραποίητον explicat C. 171 Dr. Suid. Bekk. 405, 31. 43. ἀνείας cod., em. Musurus; ἀνοί mendum in Aldina. 48. ἀναβάσω cod., emendate C. 171. 49. ἀνοῖτο cod., em. Pearso. ‚Lobeck. ad Buttm. p. 115 Ellendt. lex. Sophocl. I p. 177 Matth. lex. Eurip. I p. 273‘ Lobeck. rhem. p. 120. 50. ἀνόκεον cod., recte ἀνοκαῖον· τὸ ὑπερῷον οἴκημα Ξενοφῶν ἐν Κύρου ἀναβάσει Bekk. 405, 32. Vide quae contra Lobeck. Phryn. p. 297 sq. disputavimus ad gl. 5030; eiusdem enim familiae sunt ἀνοκαῖον, ἀνακάς, ἀνάκανδα, ἄκκαθεν (vid. ἀγρίαθεν) ἀνέκαθεν, ἀνονδόκως, ἀνδοκάνας. 51. ἀνοκηδεολόγον, τὸ cod. ἀνοκηδέα λόγον· τὸν Mus., ἀνοικῇ· τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον EM. 110, 55 unde ἀνοικῇ διάλογον coni. Pearso. Locus obscurus; ἀεικέα λοιγὸν an M 453 ἀνεικέα μισθὸν ἄρηται respiciat, unde pro εἰρημένον possis ἠρμένον, non diiudico.

ἀνοκωχή· ἀναχώρησις, ἀνοχή
* ἀνόλεθρον· ἀθάνατον. ἀκίνδυνον. Ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος καὶ ὁ κίνδυνος
* ἀνάλκητον· ὑφ' οὗ τι ἀνέλκηται
55. ἀνόλβους· ἀπόρους. ἀνοήτους. κακοδαίμονας
ἀνομβρεῖ· ἀναβάλλει
ἄνομεν· πορευθῶμεν
* ἀνώμαλον· τραχεῖαν
* ἀνώμαλον· κατὰ τὸ πλῆθος. ἢ ἔκφυλον
60. ἀνομένῳ· ἀρνουμένῳ
ἀνομολογίαι· αἱ διὰ λόγων συγκαταθέσεις
* ἀνόθως· γνησίως
ἄνομον· τὸ μὴ ὑποκείμενον νόμῳ. παράνομον. πρὸ τοῦ νόμου
ἄνομος γνώμη· ἡ ἔξω μᾶλλον νόμου
65. ἀνονδόκως· ἄνωθεν
ἀνό(ν)ητον· ἀνωφελῆ, ἄκερδον
(.......· ἢ ἀνύοντος. ἢ δρῶντος)
ἀνοπαῖα· ὀρνέου ὄνομα καὶ εἶδος. ἢ ἀνὰ τὴν ὀπὴν τῆς θύρας, ἢ ἀνὰ τὴν θυρίδα. ἢ ἄφωνος
ἀνόπιν· εἰς τοὐπίσω
70. ἄνορ· νοῦς, ὑπὸ Σκυθῶν
ἀνοργάζειν· ἀνακινεῖν. [ἀνάλλεσθαι. καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσὶν ἀναβάλλειν]
ἀνοργίας· ἀμυησίας
* ἀνοροῦσαι· ὁρμῆσαι. κατάγουσαι
* ἀνόρουσεν· ἀνώρμησεν
75. ἀνόρεος πόλεμος· ἀνδρεῖος. ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ
ἀνορταλίζειν· ἄλλεσθαι. ἐντεῦθεν καὶ οἱ νεοττοὶ ὀρτάλιχοι........

SCR. 52. Thucydidea vox. 53. *N* 761. 59. *Γ* 449. 65. Lacones vel potius Megarenses. 66. Eur. fr. 390. 67. Aristoph. Vesp. 368. 68. *α* 320. 74. *Λ* 248. 75. fr. 400 p. 180 Nck. 76. Arist. Eqq. 1341.

ADNOT. 52. διὰ τοῦ ο τὴν ἀνοχὴν λέγουσι. πολὺ δέ ἐστι παρὰ Θουκυδίδῃ Bekk. 406, 19. Vide Valcken. Anim. ad Ammon. p. 23. 24. 53. ἀίδιον CDr., ἀνώλεθρον· ἀθάνατον C. 171. Vid. Lobeck. parerg. p. 705. 54. Sic codex. ἀνόλκητον—ἀνέλκηται coni. Mus. Debebat ἀνοχλητικόν· ὑφ' οὗ τι ἀνέλκηται. 55. ,ἄνολβον· ἀνόητον Schol. Soph. Ai. 1176' Abresch. Misc. Obss. V. 1. p. 97. 56. Cf. 4500 et ὀμβρεῖ· — αὔξει Hes. Bekk. 406, 7. Suid. 57. I. q. ἄνωμεν. ἀνίομεν· βαδίζομεν C. 171; cf. ἤνυον· ἤνυον (sc. ὁδόν). ἤνυσα· πεπόρευμαι. 58. ἀνώμαλον cod., ἀνόμαλον ex ordine fortasse recte Mus., ἀνομαλῶς· ἀνεπιτηδείως suo loco C. 171. Cf. 915 et Lobeck. parerg. p. 712. 59. ἀνώμαλον iterum codex, ἀνόμαλον Mus., emendate ἀν' ὅμιλον C. 171 Bekk. 406, 8 Schol. Hom. Il. *Γ* 442, ut corrigebat vir doctus in Misc. Obss. III 3 p. 326. ἢ ἔκφυλον vero ἀνώμαλον explicat. 60. Correctio lubrica; praesto sunt: ἀναινομένῳ· ἀρνουμένῳ quod placet, et ἀνομένῳ· ἀνυομένῳ. 62. Cf. 5241. 63. 64. ἄνομος· ὁ παντελῶς ξένος τῶν θείων νόμων CDr. EM. 110. F. πρὸ τοῦ νόμου ἢ μᾶλλον ἔξω νόμου. 65. Traiectione literarum depravatum est pro ἀνοκόνδως, ut supra ἀνδοκάνας pro ἀνοκάνδας habuimus. Vide ἀνάκανδα. 66. Mus. C. 171; idem infra fol. 42[b] ἀνόνητον (in rasura)· ἀνωφελές. 67. Vid. 5240. Glossam ἄνοντος excidisse et δρῶντος quod est in codice in δρῶντος transformandum esse intellexit Kusterus; atque ἄνοντος· ἀνύοντος Bekk. 406, 10 Suidas. 68. Apoll. lex. 36, 30 EM. 111, 19 Bekk. 406, 4. ἀφανής coni. Salmasius; sed vide ἄοπος. 69. εἰς τὰ ὀπίσω Cyrillus. 70. Boetticher Aric. 54. Iidem Scythae οἰόρ pro ἀνήρ dixerunt teste Herodoto IV 110 (unde Ὀρμάται· ἀνδρόκτονοι. Σκύθαι Hes.). Lacunosus igitur locus Herodiani in epimerismis p. 192. 240, quo de Lobeck. disputat in Parall. p. 216. 71. ἀνάλλεσθαι et q. s. ad gl. 5276 reicienda esse et Pergerus probavit ope schol. Arist. Eqq. 1341 et Ruhnkenius docuit apposito Lex. Reg. MS. h. c. Bekk. 406, 17. 73. ὁρμῆσαι etiam C. 171 porrigit, ὁρμοῦσαι Mus. καὶ ἄττουσαι? 75. Lobeck. Aglaoph. II p. 846 Parall. p. 157 Meinek. Theocr. p. 396. ἀνόρεος· πόλεμος cod., em. Mus. 76. Vide ἀνοργάζειν.

ἀνοσάμικτον· ὀλιγόρ(ρ)υτον ὕδωρ
ἀνόσια· βέβηλα. ἄδικα, ἄνομα
ἀνόσ(τ)ιμος· (ῳ)νοστῆσαι οὐκ ἦν
80. ἀνοσιουργηθέντων· ἀνοσίως ἐργασθέντων
ἀνόστεος· ὁ θαλάσσιος πολύπους. σκώληξ
ἄνοστοι· μὴ ἐπιστρέφοντες, ὅθεν ἦλθον
83. ἄνου· ἄνω. Ἴωνες
88. ἄνους· ἀσύνετος
89. (ἀν' οὖς ἔχων· ἄνω τὸ οὖς ἔχων.) Αἰσχύλος Λυκούργῳ
90. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός
84. ἀνοσχήν· ἄνανδρος
85. ἀνότευκτον· ἀθρήνητον
ἀνούλεγοι· ἀνώλεθροι
87. ἄνουροι· ἄβρεκτοι. ὑψηλοί
91. ἀνοχῇ· μακροθυμία. παρὰ τὸ ἀνέχειν, καὶ ἀνέχεσθαι. ἢ ἀνατολή. ἢ χάριτι
ἀνοχ..ου· ἀνατολικοῦ
ἀνοχλίζων· ἀναμοχλεύων
ἀνοψοφίην· τὸ μὴ βλέπειν
95. * ἀνστάντες δέ· ἀναστάντες δέ
ἄνσατον· ἅψασθαι. συνάψαι. Κρῆτες
ἀνσατήρ· βουβών. Λάκωνες
ἀνσερίσασθαι· τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στῆναι. Λάκωνες
* ἀνστήτην· ἀνέστησαν, δυϊκῶς
5300. * ἄνστησον· ἀνάστησον
ἄντα· ἐξεναντίας, κατὰ πρόσωπον
ἀνταγονής, τίς· ἀντίπαλος
Ἀνταγορίδας· γένος Ἀθήνησιν
ἀντάδεται· ἐναντιοῦται
5. ἄνται· ἄνεμοι
ἀνταίας· πολεμίας. ἐχθρᾶς. Σοφοκλῆς Πολυείδῳ

SCR. 79. δ 182. 81. Hes. opp. 524. 82. ω 528. 85. fr. 122 p. 30. 90. Δ 540. 91. χάριτι spectat ad Rom. III 26. 95. B 398. 99. Λ 305. 5300. K 126. 1. N 184. 6. fr. 219 p. 57.

ADNOT. 77. Lusi Γάνος ἄμικτον. ὀλιγόρρυτον Mus. 79. (σ) et (ῳ) a Musuro profecta sunt. 80. Accedit unus CDr. 81. Cf. EM. 111, 6. 82. ἀνόστους· τοὺς μὴ ἀπονοστοῦντας Diogenianus amplior EM. 111, 5. 88. 89. 90. ἄνους· ἀσύνετος. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκούρ (Λυκούργῳ Mus.) codex. ἀνέχουσα· ἄνω ἔχουσα ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος ‚ἄκουε δ' ἀν' οὖς ἔχων' ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων Schol. Soph. O. C. 674 Suid. s. v. Hinc locum instauravit sagaciter Nauckius l. l. Atque Aeschyli mentionem ab illo loco alienissimam esse dudum Pearso pertenderat, quem tamen perperam ad ἀνοσχήν eam retraxisse nunc demum intellectum est. 84. Malim ἀνοσχής, coll. λακκοσχέας Phot. 204, 17. 85. Sic cod., ἀνότεγκτον Mus. Coni. ἀνοτότυκτον ab ὀτοτύζειν· θρηνεῖν Hes. 86. F. ἀνούλιοι. 91. Sic cod., ἀνοχῇ· μακροθυμία — ἀνατολῇ Mus. ἀνοχῆς· ἀναβολῆς (sic) συγχωρήσεως καὶ μακροθυμίας C. 171. 92. Duas literas, quae ευ fuisse videntur Schowio, erasit Musurus, et ἀνοχέου scripsit. 93. In EM. 110, 51 et CDr. pro ἀνοχλίζω· τὸ ἀνέχω malim ἀνέλκω. 94. Sic cod., ἀνοψοφιῆν Mus. 96. Non minus obscura sunt ἐνσευδηάψαι (cod., ἐνσευδη· ἅψαι Mus.). 97. Pro ἀνθητήρ ab ἀνθεῖν derivando iudicat positum esse Valcken. Adoniaz. p. 278 B. 98. Pro ἀνθερίσασθαι; uti hoc poterat Ahrens. Dial. II p. 68. 70, ubi de σερμός et σαρμός pro θερμός disputat. 5302. Quid sibi velint apparet ex EM. 111, 52. 3. Ἀθηνήισιν cod., em. Mus. 4. ἀπάδει cum eadem explicatione C. 171. 5. ‚Scribendum ἀνταῖοι potius, quam ἄηται (Sic Kusterus coll. ἄντας· πνοάς. ἄνδας· βορέας. ἄντος· εὖρος), nisi cui Latinum *antae* ex Graeco ἄντης ortum videtur.' Lobeck. Parall. p. 314, cui favet quod ‚an' radix Sanscritana est pro *spirare*.

ἀνταίαν· ἔκτοπον, χαλεπήν. Σοφοκλῆς τισίω
ἀνταία· ἐναντία. ἱκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα. καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ Ἀντσίαν λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά
ἀνταίρουσιν· ἀντιλέγουσι. Σοφοκλῆς Θυέστῃ
ἀντακάς· σήμερον
ἀντακεοί· ἰχθῦς κητώδεις
ἀντακές· σημεῖον
* ἀντάλλαγμα· ἀντόμοιον
ἀνταλλαγὴν· ἀναπαύσασθαι. Κρῆτες
ἀνταλλές· ταύτης τῆς ἡμέρας
ἀντάμειψιν· ἀνταπόδοσιν
ἀνταμιλλᾶσθαι· ἀντερίζειν
ἀντᾶν· ἀντιάζειν, ἱκετεύειν
ἀνταναγνῶναι· ἀντιβάλλειν βιβλίον
ἀνταναιρεθῇ· ἀφανισθῇ
ἀνταναίρεται· ἀφαιρεῖται
ἀντανακλωμένη· κατ' ἀνάκλασιν διά τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ἣν καλοῦσιν ἠχώ. καὶ ἐπὶ φωτός. ἡ ἀντιπίπτουσα
ἀντανελέσθαι· ἀντιλαβεῖν χείρονα
ἀντανελών· ἐκκοπών. ἀφελών
ἀνταντάν· ἐπίβουλον. ἀντίδικον
ἄνταξ· ἐν μέρει
ἀντάξιον· ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν
ἀντάποτος· συνδεδεμένος
ἄνταρ· ἀετός, ὑπὸ Τυῤῥηνῶν. Εὐφορίων δὲ δίασμα
ἀντάρτης· τύραννος, ἀντιβαίνων βασιλεῖ
ἀντάς· πνοάς

SCR. 7. fr. 63 p. 115. 8. fr. 367 p. 174. 9. fr. 244 p. 149. 11. Herod. IV 53. 13. ‚Plura sunt loca ad quae pertinere potest glossa: ita Iob. XXVIII 15, I Cor. I 12. Matth. XVI 26 cf. Marc. VIII 37. Sed Psalm. LXXXIIII 51 non potest huc pertinere.' Ernesti p. 22. 16. Psalm. CXVIII 11. 19. Cratin. 20. Psalm. LXXII 7. 21. Psalm. X 5. 22. Sapient. XVII 19. 27. *Λ* 136. Nisi forte totum hoc ad explicandam gl. 6313 additum erat. In Iob. XXVIII 15 enim Olympiodorus voc. *ἀντάλλαγμα* interpretatur *οὐδὲν ἴσον οὐδὲν ἀντάξιον τῆς σοφίας λέγει.* 31. Ξ 254.

ADNOT. 8. *ἡ ἀντία* pro *ἐναντία* coni. Nauckius. Lobeck. Aglaoph. p. 121 *αὐτά* ad *δαιμόνια* refert — sic enim scribit pro *δαίμονα* — et *ἀνταῖα* accinit. *καὶ ἡ Ἑκάτη ἐπιθετικῶς. Διογένης (l. Διογενειανός), ἱκέσιος.* EM. 111, 51; cf. Ranke de Hesych. p. 39. 9. *ἀντεροῦσιν* cod., em. Vossius. *ἀντερεῖ· ἀντιλέγει* in CDr. et Vossiano eodem vitio maculatum est. 10. Suspectum est Ahrenti in Dial. II p. 272. 11. *ἀντακεοί* cod., *ἀντακαῖοι*, ut voluerat Valesius, Bekk. 410, 29. 12. *σήμερον* coni. Guyetus; nisi fuit *ἀντιστάτης· σημεῖον.* Vid. gl. 5310. 5315. 13. *ἀνθόμοιον* Suicerus, *ἀντὶ ὁμοίου ὅμοιον* Pearso coniecerunt. 14. Codicis lectionem restitui; *ἀνταλλαγῆναι* pessime Musurus. 15. Vide 5310. 5312. Exspectaveris certe *ἀντᾶμαρ.* 16. Lex. Armach. C. 63. 171. Dr., Gl. MSS. in Psalm. 19. Cf. C. 171 Phrynich. app. soph. 27, 10 Bekk. 410, 31. Fallitur Bergk. Comment. p. 258. 20. Plane ut noster CDr. *ἀντανερέθῃ· ἐξηφανίσθη* Gl. MSS in Psalm. 21. *ἀνταναιρεῖται* corr. Pergerus. 22. *ἀντανάκλησιν* cod., em. Phavorinus, deinde *ἀπό τινος* VVLL quotquot vidi. *ἀντιπίπτουσιν* cod., em. CBremensis et Gl. MSS in libr. Sapient. XVII 19. 25. *ἀντάνταν* Mus. Cf. *ἀπαντίταν.* 26. *ἀντάξ* defendi posse arbitratur Lobeck. Parall. p. 123 quamquam *ἀνταλλάξ* maluisse videtur. 28. Lego *ἀντυγωτός* quod infra habebimus cum simili explicatione. *ἀνταπόδετος* Pearso. 29. *Τυριῶν* cod., em. Mus. ‚Forte *ἐν Χιλιάσιν*' Sopingus. ‚Infra *ἀντήριος· στήμων* [Cf. etiam *ἀρκάνη*] ex quo loco apparet vocem *δίασμα* male hic a Sopingo sollicitari.' Kusterus. ‚Vellem haec expediisset Lobeck. Paral. p. 205' Meinek. Euphor. fr. CXIII p. 138. Pro *ἄνταρ· ἀετός* malim *ἀήταρ*, qui *ἀείτας* Boeotis, *ἀτόρ* Cypriis, *ἀκυλέης* Italiotis est. 30. *Νεωτοροποιός· ἀντάρτης, τύραννος* Suid. Cyrill. Ducang. Vid. Salmas. H. A. II p. 254. 31. *ἀήτας* recte Scaliger. Cf. gl. 1518. 5305.

ἀντᾶσθαι· συναντᾶν
ἀντεγράψατο· ἀντεδικάσατο
* ἄντα τι(τυ)σκόμενος· ἐξεναντίας τιτρωσκόμενος
35. * ἀντεβόλησα· ἀπήντησα
ἀντετοῦς· τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Λάκωνες
ἀντεῖν· ὁ ἐναντίος τῇ ἀγωγῇ
ἀντείχοντο· κατέσχον
* ἀντεδύσατο· ἀνέδυ. ἀνέβη
40. ἀντεκκομιεῖ· ἀντευξεῖ
ἀντεκ(κ)ομίσει· ἀντεκφέρει
ἀντέκτασις· ἀνταπόδοσις. καὶ ἀντέκτισις
ἀντεμβριάζειν· ἀντεξετάζειν
ἀντεμμάσασθαι· ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλῆξαι. Εὐριπίδης πολίασιν
45. ἀντεμφανίζων· ἀντιδεικνύς
ἀντεξάγοντες· ἀντεκφέροντες
ἀντεξάγω· ἀντεκφέρω. ἀντιστήκω
ἀντεξετάζω· ἀντερωτῶ
ἀντεπήει· ἀντεπήρχετο
50. ἀντέπιπτεν· ἐναντιοῦτο
ἀντεποισόμεθα· ἀντεπενέγκω...
ἀντεραστής· ὁ ἀντερῶν
ἀντερίσεις· [ἀντείπεις]. ἀντιζηλώσεις
ἀντέσχεν· ὑπέμεινεν
55. ἄντεσθαι· ποτὲ μὲν λιτανεύειν· ποτὲ δὲ ἐξεναντίας παραγίνεσθαι, ἢ παραγίνεσθαι πρὸς λιτανείαν
ἀντέσο· ἀντίσον, ἄντικρυς ἐλθέ
ἀντεταιῶς· ἀναγεγραμμένως
ἀντεφέροντο· ἐναντιοῦντο, ἀντέπραττον
ἀντέχεται· ἀντιλαμβάνεται. φροντίζει. περιποιεῖται

SCR. 34. ω 180. 35. ω 87. 44. fr. 614 p. 436. (49. Polyb. XI 1 ?). 53. Arist. Eqq. 743. (55. *O* 698). 58. *E* 701. 59. Iesai. LVI 2. 4.

ADNOT. 34. ἀντατισκόμενος cod., em. Mus. Deinde non male ἐξεναντίας τιτυσκόμενος Guyetus, quamquam στοχαζόμενος praestat. 36. Dubitationi valde obnoxium videtur Ahrenti Dial. II p. 272. Laconicum foret αὐϜετοῦς· τοῦ αὐτοετοῦς. Cf. αὐετῆ· τὸν αὐτοετῆ et ὑετής· ὁ αὐτοετής. Vid. adnot. ad gl. 5357. 37. Sic codex, ἀντῆν Mus. 39. ἀνεδύσατο corr. Kusterus. 40. Sic codex, ἀντεύξει coni. Mus., ἀντεξοίσει Pearso. Suspicor gl. 6335 ἀντεβόλησα· ἀπήντησα ἐντεύξει. 6340. ἀντεκκομιεῖ· ἀντεκκομίσει, ἀντεκφέρει. 41. (κ) additum a Mus. 42. ‚Videtur aliquis corruptae lectioni ἀντέκτασις adscripsisse καὶ ἀντέκτισις quod utrumque postea in textum irrepsit, ut saepius.' Alb. ἀντάμειψις· ἀνταπόδοσις. ἀντέκτισις· ὁμοίως. CDr. 43. ἀντεξακριβάζειν coni. Ruhnkenius. Lusi ἀντεμβρίαξεν· ἀντέταξεν a μόρα· τάγμα, μοράζω, coll. ἀμβροτίξας. 44. Πολιάσιν Mus. Πελιάσιν coni. Meursius. ἀντεμμάξασθαι· — Εὔπολις Πόλεσιν Nauckius, recte puto, nisi quod debebat ἀνταμμάξασθαι. 47. ἀντεισφέρω cod., em. Alb. Deinde coni. (* ἀντεξισάζω·) ἀντισηκῶ. 49. ἀντέπνει· ἀνταπ | cod., em. Cyr. Brem. Voss. Suid. Phavor. 51. ἀντεπονησόμεθα cod., ἀντεκπονησόμεθα Mus., qui etiam ἀντεπενέγκωμεν dedit. Recepi Alberti emendationem Schowio comprobatam; atque ἀντοίσωμεν· ἀντιπροσενέγκωμεν et ἀντισοισῶμεν· ἀντιπροσενέγκωμεν CDr. 63. 52. 53. Dispescuit Musurus. 53. ἀντερήσεις cod. em. Ruhnkenius. 55. Apoll. lex. 31, 29. 56. ἀντισοῦ Mus., debebat ἀντίσσου. ἀντέσο (ἀντέο) certe non sollicitaverim coll. Tyrannione ap. Herod. pros. Iliac. *O* 698 p. 294 ed. Lehrs., H. Planer de Tyrann. p. 23, Lobeck. rhem. p. 88. 57. ἀντεταιῶς Mus. Supra sub n. 5336 cum glossa si qua alia genuina loco non suo appareat, vide num glossae hunc in modum copulatae ἀντεταιῶς· ἀναγεγραμμένως. ἀντετοῦς· τοῦ αὐτοῦ ἔτους sic corrigi possint: αὐϜετες ἀναγεγραμμένως· (αὐτόετες ἀναγεγραμμένους) h. e. ‚eodem anno scriptos tirones' Xenoph. rep. XI 2 προκηρύττουσι τὰ ἔτη. αὐϜετοῦς· τοῦ αὐτοετοῦς. Si nil sit lusisse putemur. 58. Bekk. 407, 3. 59. παραποιεῖται cod., em. Mus.

60. ἀντετόρησε· διεπερόνησε, διέτρησε. [διέπρησεν]
ἀντήλιοι· θεοὶ οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ
ἀντήλιος· ὁ ἴσος καὶ ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος. καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἀντικρὺ ἡλίου ἱδρυμένος βωμὸς ἢ θεός
ἄντην· ἐξεναντίας, ἐναντίον. φανερῶς
ἀντήρεις· ἀντιθέτους........ Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ...... ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐλαύνωσι, καὶ μὴ ἐπὶ θάτερα περιωθῆται ἡ ναῦς
65. ἀντηρέται· ἴσον, ἐπὶ τῶν ἐξίσου ἐρεσσόντων, ἤγουν κωπηλατούντων
ἀντήρη· ἀντωπίαν
* ἀντίον· τὸ ἐξεναντίας ἀντιπαρατατττόμενον
ἀντηρίδες· τὰ ἀντερείδοντα ξύλα, ἢ λίθινα κατασκευάσματα
ἀντήριος· στήμων. καὶ ὁ κανὼν προσκείμενος τῇ θύρᾳ, ὃν ἔνιοι καλυπτῆρά φασι
70. * ἀντήδης· ἱκετευτικῶς
* ἀντῆ· δῶρον ἱκέσιον
ἀντῆσαι· τυχεῖν. ἀντιάσαι
ἀντήσει· λιτανείαις. ἀντήσεσιν
ἀντήσεις· ἱκεσίαι, λιτανεῖαι, ἱκετεῖαι
75. .ντι., πρόθεσις. ἢ ἀντίον γυναικείου ἱστοῦ
ἀντιάαν· μεταλαβεῖν
ἀντιάζει· ἀπαντᾷ, συναπαντᾷ
ἀντιάζων· ἀπαντῶν
ἀντιάσας· μεταλαβών. ἢ συντυχήσας. ἢ ἵλεως γενόμενος
80. ἀντιάσειεν· [ἐπιτύχοιεν ἢ] ἐπιτύχοι
ἀντιάσητον· μεταλάβητον
ἀντιάουσαν· ὑποστρωννύουσαν

SCR. 60. *Ε* 337. 61. fr. 542 p. 419. 62. Eur. Ion. 1550. 63. *Λ* 187. 64. v. 88. 65. Thucyd. teste Poll. I 95. 68. Thuc. VII 38. 73. Vid. ADN. 76. *Ν* 215. 79. *Λ* 67. 80. *Ν* 290. 81. *Μ* 356. 82. *Γ* 189.

ADNOT. 60. Librarius scripserat ἢ διέπρησε, quo quid archetypus exhiberet accurate scire sese negaret. εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων (διεπέρασε add. Suid.) Bekk. 407, 2 Suid. 62. ἀντήΝους (leg. ἀντηλίους)· τοὺς τῆς δάφνης ὄρπηκας τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν ἱσταμένους EM. 112, 15, ἀντήλιος· ἴσος ἡλίῳ id. p. 112, 42. 64. Cf. Didym. p. 97. Excidisse ἀντερέσσοντας et μετῆκται patet e Diogeniano EM. 112, 27 (Rank. p. 40) et schol. Soph. El. 88, cuius bono exemplari usus est Suidas. 65. ἴσον cum Pearsone ex ἴσοι potius, quam cum Alberto ex ἴσως natum dixerim. ἀπὸ Mus. ἀντηρέτης· ὁ ἀντικαθήμενος (ὁ ἀντικαθεζόμενος τῷ ἐλαύνοντι Bekk. 411, 6) καὶ ἀντηρετεῖν· τὸ ἐπὶ ταὐτοῦ ζυγοῦ καθεζομένους ἐρέσσειν EM. 112, 40. Vid. Lob. Phrynich. p. 704. 66. 67. ἀντίον· ἀντωπίαν. ἀντήρη· τὸ κτλ. cod. ἀντήρη· ἀντίαν, ἀντωπίαν (Eur. Tro. 221) ἢ τὸν ἐ. ἀ. (Eur. Phoeniss. 761. 1376) coni. Tittm. Zonar. p. 177. * ἀντίον· τὸ κτλ. ἀντήρη· ἀντωπίαν scripsi coll. gl. 5442 et Sophocl. fr. 677 p. 234. 68. ἀντηρίδες pro ἀντήριδες scripsi, licet Suidas quoque ἀντῆρις δὲ ἀντήριδος· τὴν θυρίδα accinat. Lobeck. Parall. p. 232. 69. ἀντηρίς an ἀντηρίδος· στύλων corrigam, haereo. Hoc si verum est, respicitur Euripidis (Eupolidis Nauckio arbitro) locus ap. EM. 112, 26 servatus sive fr. 918 p. 517 Nck. ‚Glossarium vetus: *Καλυπτῆρες: Repagula*' Salmasius. 70. ἀντήδην Mus. 71. ἀντῆον Mus. Non expedio. 73. ἀντήσει cod., ἀντήσεσι coni. Mus. Infra etiam ἀντίσεις· λιτανείαις. ‚V. ἀντήσεσι vere est correctio glossae ἀντήσει, quae, ut vir doctus (Albertus) in notis suspicabatur, ex margine in textum irrepsit: hoc enim scriptura ἀντήσει extra dubium ponitur.' Schow. p. 101, 1. Contra ἄντησι Hermann. Soph. El. p. 137 et Lobeck. rhem. p. 259. Neutrum tamen ordo admittit. 75. Sic codex, ἀντί Mus., qui compendium scribendi in fine delevit, quod valere potest aut ων aut ον. ‚Vetus glossarium ἀντί vel ἀντίον *Insubulum*.' Florens. ὡς ἀντίον ὑφαινόντων· ἀντίον ἔνθα λέγει τὸ κανόνιον τὸ μέσον τοῦ ἱστοῦ βαλλόμενον ὅπερ καὶ μεσάγκονον λέγεται. Lex. Armach. in vocab. S. Scr. ap. Pears. Advers. I p. 86. — Vid. etiam Apoll. lex. 31, 9. 79. μεταβάλλων cod., em. Phavorinus. 81. μεταβάλλητον cod., em. Albertus. 79. 80. 82. ἀντιάσειεν· ἐπιτύχοι — ὅταν δὲ λέγῃ· ‚βούλεται ἀντιάσας κτλ.' βούλεται σημαίνειν ἵλεως καὶ ἀντίος ὀφθεὶς καὶ οὐκ ἀναστραφείς. ὅταν δὲ λέγῃ ‚ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν' παραγινομένη εἰς τὴν κοίτην ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος Apoll. lex. 34, 14—18.

27*

(*) ἀντιάνειραι· Ἀρίσταρχος ἴσανδροι· τὸ δὲ ἐπίθετον τῶν Ἀμαζόνων. ἤτοι διότι ἀνδράσιν ἠναντιοῦντο, οὐ θέλουσαι αὐτοῖς συνευνασθῆναι

ἀντιβαίνων· ἀντιστάμενος

85. ἀντιβάλανος· ἡ κικκίς

ἀντιβάλλει· ἀντιστρέφει. ἢ διαβάλλει. ἢ διορθοῖ. ἢ ἐπιστρέφει

ἀντιβάλμους· ἀντιστρόφους

ἀντιβαρνικί· ἡ κασσία

ἀντίβιον· ἐναντίον ἀλλήλων

90. ἀντίβιος· ἐξ ἐναντίας

ἀντίβοιον· ἰσόβοιον. ἀντὶ βοὺς καθαγιαζόμενον. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ

ἀντίβ[οί]ιον· ἐξεναντίας πολεμοῦντες

ἀντιβολεῖν· συναντᾶν. καὶ ἱκετεύειν

ἀντιβολήρ· στρωτὴρ μικρός. Λάκωνες

95. ἀντιβολῆσαι· μεταλαβεῖν. συναντῆσαι

ἀντιβολῶ· παρακαλῶ

Ἀντιγόνιον· βοτάνη, καὶ ἄνθος

Ἀντιγόνιος· βόλος τις οὕτως ἐκαλεῖτο

ἀντίγονον· ἀκακία

5400. ἀντιγράφεσθαι· [ἀντιποιεῖσθαι κλήρου. ἢ ἀντικατηγορεῖν]. Ἀττικοὶ τὸ ἀντιποιεῖσθαι κλήρου, ἢ ἀντικατηγορεῖν

ἀντιγραφή· τῷ ἐν ἴσῳ τῇ ἀντωμοσίᾳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ [ἐν ἴσῳ τὸ] ἀντιποιεῖσθαι

* ἀντία πλέκειν· ἀντιμηχανᾶσθαι

ἀντιδιαιρεῖται· ἀντιμερίζεται

ἀντιδιαστέλλεται· ἀντιβάλλει, ἀντιδιίστησιν

5. ἀντιδικεῖν· ἐν δίκῃ ἀντιβαίνειν

ἀντίδικος· ἀντίπαλος, ἐχθρός. ἐναντίος

ἀντίδοξος· ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν

ἀντίδοσις· ἡ μετάληψις

ἀντιζήλου·.......

.........· στρογγύλον, στραγγαλιώδη ἐν κύκλῳ

10. ἀντίζυγα· ἰσόζυγα

ἀντίθεον· ἰσόθεον

SCR. 87. Eur. I. T. 173. 91. fr. 368. 95. Δ 365. 5401. Plat. apol. p. 27 C. 2. Aeschin. in Ctesiph. 6. Aesch. Ag. 41. 11. Α 264.

ADNOT. 83. Apoll. lex. 31, 16. Lehrs Arist. p. 120. 121. 84. ἀνθιστάμενος Vossius recte. 85. ἀντιβάλανον· τὸ δι' αὐτοῦ ἀφεδρῶνος εἰσερχόμενον τοῦ ἀφύξαι τὴν κοιλίαν. Gloss. iatr. MSS. Scripserim igitur ἀντιβάλανος· ἡ κικκίς. 86. Lobeck. Phrynich. p. 217. 87. ἀντιψάλμους Sopingus probante Kustero ex ipso nostro corrigit. 89. ἀντίαιον cod., em. HSt. Cf. Bast Comm. palaeogr. p. 707. 90. ἀντιβίοις· ἐναντιωματικοῖς, σκληροῖς C. 171 ἀντίβιος· ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ καὶ ἀντιβίοισι· τοῖς ἐναντίοις καὶ στασιαστικοῖς. EM. 114, 1. 93. ἀντιβάλλει· ἱκετεύει C. 171. 94. Pro ἀντιβολεύς Ahrens Dial. II 72. 236. 95. ἀντηβολῆσαι cod., em. Mus. μεταβάλλειν cod., em. Alb. Vid. Apoll. lex. 31, 31. 96. δέομαι λογομαχῶ ἀνθίσταμαι addit C. 171. 98. βῶλος τὶς cod., βῶλός τις Mus., em. Scaliger. Ceterum malim Ἀντιγόνειος. 99. Sic CDr. 5400. τὸ ἀντιποιεῖσθαι κλῆρον cod., em. Mus. Cf. Meier et Schoemann Att. Proc. p. 465. 1. κεῖται ἐν ἴσῳ τῇ omissis ἐν ἴσῳ τὸ Hemsterhuis. ad Lucian. Iudic. vocal. p. 85. ἴσῳ τὸ cod., τῷ Mus. Vid. Bekk. 410, 32. Suid. 2. ἀντία, πλέκειν cod., ἀντία πλέκειν Mus. ἀντιδιαπλέκειν· τὸ ἐν δίκῃ ἀντιλέγειν, ut Vossius voluerat, Bekk. 406, 25. 3. CDr. 4. Ut noster Eudemus, ἀντιδιίσταται C. 171 Dr. 5. ἀντιδίκειν· ἀντιμένειν cod., em. Mus. 9. ἀντιζήλου — στραγγαλώδη cod., ἀντίζηλον — ἀστραγαλῶδες coni. Mus., emendavi. Ἀντίζηλος· ζηλωτής CDr., unde ζηλωτοῦ repetas. Deinde στρογγύλον στραγγαλιώδη aptissimae sunt voces ad explicandum vocabulum ἀντίζειρον; postremo pro ἐν κύκλῳ malim παρὰ Εὐκλῳ. 11. ἀντιπράττων τῷ θεῷ, ἐχθρός C. 63. 171. Dr. Vide Apoll. lex. 33, 15.

ἀντίθεσις· ἀντιλογία. ἐρώτησις
ἀντίθετα· ἐναντία........
ἀντιθόντων· ὑπαντώντων
ἀντικαθεστώσας· ἀντικειμένας
ἀντίκαινον· ἰσόκαινον
ἀντικαραῶν· τόπος ὁ μετὰ τὴν κλεῖδα
ἀντὶ κασιγνήτου· ἴσος τῷ ἀδελφῷ
ἀντικαταλαβεῖν· τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην
ἀντίκειται· ἐναντίος κεῖται
ἀντικένσωρ· ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς
ἀντικρύ· κατέναντι, ἐξ ἐναντίας
ἄντικρυς· φανερῶς. [ἀπέναντι. ἀντικρύς]
ἀντικύρικον· ὁ ἐλ(λ)έβορος
ἀντικύων· ἀλώπηξ
ἀντιλαχεῖν· τὸ δίκην ἐπὶ διαιτητοῦ λαχόντα ἐρήμην ὄφλειν, καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζεσθαι
ἀντιλαβεύς· ὁ πόρπαξ τῆς τοῦ ὁπλίτου ἀσπίδος
(ἀ)ντιλάζυσθαι· ἀντιλαβέσθαι
ἀντιλαμβάνεται· βοηθεῖ. ἢ κωλύει.
ἀντιλαοί· τῶν ἄρτων κλάσματα
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι· φανερῶς λέξω
ἀντιλαβαί· λογικαὶ ῥήσεις ἐξ ἡμιστίχων λεγόμεναι κατὰ μικρὸν παρὰ τραγικοῖς. Ἱπποκράτης
ἀντιλήπτωρ· ἀντιλαμβανόμενος. ὑπερασπιστής. βοηθός
ἀντιλογικός· ἀντιλογητικός
ἀντίλυτρον· ἀντίδοτον
ἀντὶ μῆνα· κατὰ μῆνα
ἀντιμισθωτός· ὁ ἀντ' αὐτοῦ ὑπηρετῶν
ἀντίνη· ἄντινι ἐνέγμεθα. ἐναντιώμεθα

SCR. 12. I Timoth. VI 20. (14. α 25). 18. θ 546. 20. I Timoth. I 10. 23. Arist. Eqq. 63. 28. Eur. Or. 745. (29. Eur. I. A. 1109). 31. Η 362. 33. Psalm. III 3. (35. Soph. Tr. 643). 37. II Cor. VI 13.

ADNOT. 13. ἀντιῤῥητικά addit C. Vossianus, idemque porrigit C. 171. 14. Sic codex, ἀντιθεόντων Musuri a vero longius abest. Lego ἀντιοώντων ex Il. Ψ 643, quod mox habebimus cum eadem interpretatione. 17. Sic cod. Mus., vitiose in editis ἀντικάρα, pro quo ἀντικάρδιον coni. Pearso. 17. 18. κλειΐδα: ἀντικασηγνήτου cod., seiunxit et emendavit Musurus, nisi quod κληῖδα scripsit. 19. ἀντικαταλαχεῖν HSt., ἀντικαταβαλεῖν Kuhnius ad Polluc. VIII 61. 21. Salmas. HAS. II p. 768. 22. ἄντικρυ cod., emendate C. 39. 171 et Mus. Deest Apoll. lex. 32, 6. 23. ἀπέναντι ἀντικρύς cod., ἀ. ἄντικρυς Mus., ἀ. ἄντικρυ editiones, ἀντικρύ Albertus; induxit Pearso. ἀντιποστόλως addit C. 39 σαφῶς C. 171. Cf. Schol. Hom. Il. Γ 359 et quos laudat Lobeck. ad Phrynich. p. 443 sq. 24. ,Plin. HN. XXII 25, Salmas. hyl. iatr. c. 50 p. 58' Kusterus. (λ) addebat Mus. 26. δίκη (δίκην recte Mus.) ἐπιδιαίτητον cod., ἐπὶ διαιτητοῦ λ. ἐ. ὀφείλειν κ. π. περὶ τούτου (περὶ τοῦ αὐτοῦ Ruhnken.) δ. Bekk. 199, 12. Cf. Meier et Schoemann *Att. Process.* p. 756. 28. .ντιλαζῦσθαι cod., em. Mus. 29. (ἀντιλάζυται)· ἀντιλαμβάνεται coni. Albertus coll. Eurip. I. A. 1109. 30. ἄντιλλοι Vossius. Cf. ἀχόστιλα. 31. ἀντίκρυδ. ἀπόφημι φ. cod., em. Mus. 32. ἐξιμιστίχων cod., em. Mus. • Κράτης coni. Meinek. in annal. Marpurg. 1850 p. 499, nisi sit lacuna post τραγικοῖς; Ἱπποκράτης ad omissum ἀντίληψις referendum voluerat Pearso. Malim equidem τραγικοῖς ὑποκριταῖς. 33. Praeter EM. exhibent Gloss. MSS in Psalm. Armach. Taurin. Mosquens. Lugdun. 35. Sic C. 171. 63. ἀντίλυρον· ἀντῳδόν coni. Pearso; cf. Didym. p. 108 n. 36. ἀντί, μῆνα cod., ἀντίμηνα Musurus, cuius correctionem typotheta neglexit, et Pearso. ἀντίμηνα· τὰ κατὰ μῆνα Alb. 37. ἄλλου HSt. 38. ἀντιδιενέγμεθα Mus., ἄντιδι ἄντινι ἐνέγμεθα Aldus. Natum hoc mon-
ἀντι η
strum esse ex ἀντινενίγμεθα vidit NSchowius p. 102, ipsumque illud ἀντιηνέγμεθα· ἠναντιώμεθα, quod animo olim praesagiebat Bentleius in Epist. ad Mill. Malel. annexa p. 34 et p. 93, egregie convenit cum gl. ἀντηνέχθη· ἐναντιώθη in C. 63. 39. 171.

ἀντί νυ πολλῶν. ἴσως πολλοῖς
40. ἀντίξοοι· ἀντίπαλοι
ἀντίξοοι· ἐναντίοι, ἀντίπαλοι
ἀντίον· ἐξ ἐναντίας
ἀντιόφρων· ἐναντίον φρονῶν
ἀντιόων· ὑπαντῶν. ἢ μεταλαμβάνων
45. ἀντιοώντων· ὑπαντώντων. ἢ μεταλαμβανόντων
ἀντιόωσα· ἀπαντῶσα, παραγινομένη. εὐτρεπίζουσα
* ἀντιοχεῖ· ἐναντιοῦται
ἀντίπαις· νέος παῖς
ἀντίπαλον· ἐναντίον, ἐχθρόν. Θουκυδίδης
50. ἀντιπαράθεσις· . . . .
ἀντιπαρεξάγει· ἀντιτάσσει
ἀντίπερα· τὸ ἐν τῷ πέρᾳ, ἢ ἀντικρύ, πέρα τῆς θαλάσσης, ἢ ἐναντίον
ἀντιπεραλαχεῖν· ἀντιτρέφειν
ἀντιπεφάσθαι· τεθνάναι. ἀναιρεῖσθαι
55. ἀντιπεφυκότων· ἐναντίως πεφυκότων
* ἀντίπηξ· κιβωτός
ἀντίπηγα· κίστην. Εὐριπίδης Ἴωνι. ἤγουν ἀγγεῖον
* ἀντιπέραια· τὰ ἐν τῇ πέρᾳ, καὶ τῷ πέραν
ἀντιπιφάσκει· ἀνταποδίδωσιν
60. ἀντίπλαστον· Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ·

πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος
τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων

ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον
ἀντιπολέμους· πολεμίους
ἀντιπράττεται· ἀντιμάχεται. ἐναντιοῦται
ἀντίπροικα· τὰ ἐπευωνισμένα καὶ ἰσόπροικα
ἀντιπροῖσχεν· ἀντιδοῦναι
65. ἀντιπροκλήσεις· ἀντιλογίαι. ἀντεγκλήματα
ἀντίπρωρα· ἀντιπρόσωπα — Πρῶρα γὰρ τὸ πρόσωπον. καὶ ἀνδρόπρωρον· ἀνδροπρόσωπον — Σοφοκλῆς Τραχινίαις
ἀντίπυργος· ἰσόπυργος. ἶσον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ μήκους τὸ ἀνάστημα ἔχων

SCR. 39. I 116. 42. *Λ* 230. 44. α 25. 45. Ψ 643. 46. Φ 431. 48. Sophocl. fr. 530. 49. II 61. 54. *N* 447 Ξ 471 Ω 253. 57. Eur. Ion. 1341 Kirchh. 58. *B* 635. 60. Vid. ADN. 63. Xenoph. Ages. I 18. 66. v. 236. 67. Eur. Bacch. 1097?

ADNOT. 39. *ἀντινυπολλῶν — πολλῇ* cod., em. Mus. 40. *ἀντίζωοι* cod. Mus., em. Salmasius. 44. Apoll. lex. 36, 29. 45. *ἀπαντώντων* Suidas. 47. *ἀντιοστατεῖ* coni. Pearso, Sophocl. Philoct. 640 respici suspicans; *ἀντιξοεῖ* probabilius Hemsterhuisius coll. EM. 114, 26 *ἀντιξοεῖ· ἐναντιοῦται.* 48. *ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὸν πώγωνα ἐκφύων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις εἶπεν.* Ex Aristophane Byzantio fluxerunt igitur *ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν* Bekk. 407, 16 et *ὁ ὑπὲρ παῖδας τὴν ἡλικίαν* C. 171. Cf. Nauck. Arist. Byz. p. 88—90. p. 93 sq. 50. *ἀντιπαράθεσις, ἀντεξάγει, ἀντιτάσσει* cod. Mus., em. Arnald. Lect. Gr. p. 16. 51. C. 171 Dr. Bekk. 408, 20 Suid. *ἐξ ἐναντίας παρατάσσεσθαι* addit C. 63. 52. *τῷ ἐν τῷ* cod., em. Mus. 53. Sic, *ἀντιπεριλαχεῖν* Mus. *ἀντιπελαργεῖν· ἀντιστρέφειν* (l. *ἀντιτρέφειν*) EM. 114, 11 Suid. Zenob. I 94 vol. I p. 30. *ἀντιστρέφειν* cod., em. Albertus coll. *πελαργικοὶ νόμοι· τὸ ἀντιτρέφειν τοὺς γονεῖς* Hes. 54. *ἀντιπεφᾶσθαι· τεθνᾶναι* cod., em. EM. 114, 14. 56. CDr. EM. 74, 46. 114, 2. 56. 57. Eustath. Od. *H* p. 100. Il. *Π* p. 1056, 46. 59. „Subintellege *λόγον*“ Kuster. 60. *ἔχει νόμον* cod., *νομὸν ἔχει* Ellendt, *νόμον ἔχει* Nauck. Soph. fr. 264 p. 152. 62. *ἀντιπράττει* C. 171. 212. Dr. 63. *ἐπώνυμα* cod., *ἐπευωνισμένα* e Polluc. VII 10 (p. 276 Bekk.) restituit HSt. 64. *ἀντιπροίσχειν* scr. Musurus. at latet aliud quid; nam *ἀντιπροίξασθαι* est i. q. *ἀντιδοῦναι.* 65. Bekk. 408, 24. 66. Vide Didym. p. 95. 67. *τοῦ τείχους* coni. Ruhnken.

ἀντίῤῥησις· ἔστι λόγος τὸ πιθανὸν ἑτέρου λόγου διαβάλλων
ἀντίῤῥινον· ἀντίῤῥιζον. οἱ δὲ βοτάνης εἶδος
70. ἀντίῤῥοπον· ἴσον, ἰσόσταθμον, ἰσόζυγον
ἀντιῤῥωται· ἀντὶ τοῦ ἀποπέμπεται
ἀντίσπαστον· φιλήματος ὄνομα
* ἀντίσειεν· ἀπαντίσειεν
* ἀντίσεις· λιτανείαις
75. * ἀντισκνεῖται· ἀναβάλλεται
ἀντιστάτης· ὁ ἀνθεστηκὼς (ἐν) τῇ μάχῃ· καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ
ἀντιστρατευόμενον· ἀνθιστάμενον
ἀντιστρέφω· ἀνταξιῶ. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς
ἀντιστήσεται· ἀνταλλάξεται
80. ἀντιστοιχεῖ· κατὰ στοιχεῖον ἑστάναι
ἀντίστομος· ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους τάξις........
ἀντίστροφος· ἴση, ὁμοία
ἀντ' ἰσχάδος· τὸ μηδενὸς ἄξιον
ἄντιτα· ἀντέκτιτα. ἀντιτιμώρητα
85. ἀντιτάλαντον· ἀντίσταθμον. ἴσον
ἀντιτάσσεται· ἀντίκειται
ἀντιτεχνήσει· ἀντικατασκευάσει
ἀντιτείνει· ἐρίζει
ἀντίτιμα· τὰ ἄποινα. τὰ ἀντέκτιτα
90. ἀντιτιμᾶσθαι· ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸν ἁλόντα ὃ χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι
ἀντιτίμημα· ἡ ἀντιτίμησις
ἀντιτίσασθαι· ἀνταποδοῦναι
ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο· ἴσος ἱκέτῃ σοι εἰμί

SCR. 70. Soph. El. 119. 73. Η 158. 76. Aeschyl. Sept. c. Theb. 523. 77. Rom. VII 23. 78. fr. 579 p. 216. 83. *Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἀντ' ἰσχάδος μιᾶς.* 4. Ω 213. 86. Epist. Iacob. IV 6 V 6. 93. Φ 75.

ADNOT. 69. *ἀντίρινον, ἀντίριζον* cod., *ἀντίῤῥιζον* Mus. *Ἀντίρινα* (sic cod. D. Mosq. Ald.) *πόα τις, ἣν καὶ βουκράνιον καὶ λυχνίδα ἀγρίαν ὀνομάζουσιν* Galen. expos. voc. Hippocr. p. 436 Frz. *ἀντίῤῥινον· οἱ δὲ ἄντιρρις· βοτάνης εἶδος* optime proposuit Bodaeus ad Theophr. HPl. p. 1174. 70. *ἀντίσταθμον*, (CDr.) *ἴσον* C. 171, *ἰσόῤῥοπον* Bekk. 408, 12. 71. Non expedio. 73. *ἀντήσειεν· ἀπαντήσειεν* recte Mus. 74. *ἀντήσεις· λιτανεῖαι* coni. idem. Sed vide gl. 5373. 5374. 75. Natum hoc vocabulum nihili est ex glossa *ἀννεῖται* et lectione suprascripta *ἀντανίσχει* (suprascr. *ἀντ ἰσχ*) sic: *ἀννεῖται; ἀντανίσχει· ἀνατέλλει* CDr. 171. Lego igitur *ἀννεῖται· ἀνίσχει | ἀναβάλλεται.* 76. *ὁ ἐνθέστης τῇ μ. καὶ σημαίνει ἐνθυτικῇ* cod., *ὁ ἐνθέτης ἐν τῇ μ. σ. δὲ καὶ ἐ.* Mus. Corrigo *ὁ ἀνθεστηκὼς ἐν μάχῃ* (sic EM. 111, 43) vel *ὁ ἐνστάτης ἐν τῇ μάχῃ καὶ σημεῖον* (sic Alb.) *ἐν θυτικῇ*. Eandem vocc. *σημαίνει* et *σημεῖον* confusionem observavi in gl. *δοχέων* (sic cod., cf. *δοχή, δεξίς*); contra *σημεῖον ἐν θυτικῇ* recte legitur s. v. *ἀκέλευθα, δίοπτρα, διόσκουροι, διφάς, δόλου τράπεζα, ἐγγύη, ἐπίθεος* (cf. *θεός, τάφος*), *κωλυτήρ; σημεῖον παρὰ θύταις* s. v. *ἀνταχάς, ἀνταχές, γλῶσσαι, δεξίς, δεσμόν, ἑστίας χῶρος, ποταμός, πύλαι.* 77. Sic gl. sacr. MSS. 80. Sic, *ἀντιστοιχεῖν* coni. Mus. ut EM. 114, 46, ubi *μετὰ στοῖχον* legitur. Num *ἀντιστοιχεῖ?* 81. *ἀντίστομος·* [*παρὰ τὸ ταχτός;* leg. *παρὰ τοῖς τακτικοῖς*] *τάξις, ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα τοὺς μαχίμους* EM. 114, 12. *τάσις* cod., em. Guyetus. Cf. Aelian. Tact. c. 37. 83. *ἀντίσχαδος — ἔξεστι* cod., *ἀντίσχαδον — ἄξιον* Mus., em. Append. prov. I 32 Coisl. 34 cod. Vat. Krameri II 19 (Sopingus). 84. *ἀντι..τα* cod., *ἄντιτα* Mus., qui duas literas erasit. *ἀνέκτιστα* cod., em. Albertus. *ἀτιμώρητα* Cyr. ap. Cram. AP. IV p. 194, 21. 86. *μάχεται* addit CDr. 89. *ἀντίτια* cod., em. Mus. *ἀνέκτιστα* cod., em. Pearso. 90. *ὃ χρὴ παθεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἢ ἀποτίσαι τὸν ἁλόντα* cod., emendate Meier et Schoemann *Att. Process.* p. 179, 33. 92. C. 171. 93. *ἀντιτοιειμίκετα*, cod., em. Musurus. *ἱκέτης* cod., em. Pearso.

ἀντιτορεῖν εἴσας· διορύξας, κατακόψας. [ἀντιτορήσας]

95. ἀντίτομον· φάρμακον ἀντιπαθές, ὅπερ ὁ πιὼν οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον

ἀντίτυπα . . . .

ἀντιτυπῆσαι· ἐναντιωθῆναι. ἀντειπεῖν

ἀντιτυπίαι· ἀντιλογίαι. ἐναντιώσεις

ἀντιτύποις· σκληροῖς

5500. ἀντιφάρα· ἀντιλογία. μάχη. ζῆλη. οἱ δὲ μητρυιά

ἀντίφασις· ἀπόκρισις

* ἀντιφαρές· ἐναντίον

Ἀντιφάτης· ὁ τῶν Λαιστρυγόνων βασιλεὺς οὕτως ἐκαλεῖτο

ἀντιφέρεται· ἐναντιοῦται

5. ἀντιφέρεσθαι· ἐριστικῶς ἢ ἀντιλέγειν ἢ ἀντιτάσσεσθαι ἢ ἐναντιοῦσθαι

* ἀντέκτιστα· οἷα εἰργάσαντο εἰς ἡμᾶς

ἀντιφερίζειν· ἐξισοῦσθαι. ἀντιστῆναι

ἀντιφέροιντο· ἐξισοῖντο

ἀντιφιλοτιμούμενοι· πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος ὁρῶντες φιλοτιμίαν καὶ δόξαν

10. ἀντιφολκός· μέρος τῆς πολεμικῆς νεώς

ἀντίφρουροι· τὴν ἴσην ἔχοντες φρουράν

ἀντίφωνα· ἐναντιόφωνα

ἀντίχειρε· ἔνια τῶν βαρβάρων ἐθνῶν τοὺς ἀντίχειρας ὑποτιθέντα τοῖς γενείοις, καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτείνοντα προσκυνεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν

ἀντιχέλυσμα· μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς

15. ἀντίχορδα· σύγχορδα. ἰσόχορδα

ἀντιχόρτοις· συνόροις

ἀντίψυχοι· οὕτως καλοῦνται οἱ Μέμνονες ὄρνιθες

ἀντιψάλμους· ἀντιστρόφους. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις

ἀντλεῖται· ἐλαύνεται

20. ἀντλητήρ· κάδος ναυτικός

SCR. 94. *K* 267. 96. Soph. Ant. 134. 5501. Plato teste Polluce. 3. *ο* 243. 5. *Λ* 589. 6. *ρ* 51. 60. 7. *Φ* 357. 18. v. 178.

ADNOT. 94. Sic codex; *ἀντιτορήσας* Musurus, neque aliud quidquam voluerat Diogenianus. Scriptura enim codicis ms. errorem *ἀντιτορεῖν* et genuinam lectionem leniter deflexam in *ἀντιτορεῖσας* iuxta se positas exhibet; quod vero in fine repetitur *ἀντιτορήσας* correctio est falsae scripturae *ἀντιτορεῖσας*. Vide Apoll. lex. 31, 20 *διατρήσας, διορύξας*, EM. 112, 43 C. 171. 95. *ποιῶν* cod. Mus., em. Phavor. — *τινος ἀλεξιφαρμάκου* cod., em. Mus. De *ποιῶν* et *πιών* confusis cf. gl. *ἀνιασῶσαι*. 96. *ἀντιπίπτοντα* EM. 114, 15. 97. *ἀντιπαθῆσαι* Bekk. 408, 19. 98. Bekk. 408, 18. 5500. *ἀντιφθάρα* cod. Mus., em. Salmasius ex EM. 114, 19 *ἀντιφάρα· ἡ ζῆλη παρὰ Συρακοσίοις — ἡ ἐναντίως φερομένη. οἱ δὲ παλλακήν, ἄλλοι μητρυιάν*. Vide Ahrens Dial. II p. 117 Lobeck. rhem. p. 132. 2. *ἀντιφερές* coni. HSt. 4. 5. Sic C. 63. *ἀντιφέρεται, ἐναντιοῦται ἐριστικῶς* C. 171. 5. EM. 113, 16. 6. Cf. gl. 5484. 5489 quo haec etiam pertinent. *εἰργάσαντο*] sc. Penelopes proci. 7. Apoll. lex. 35, 27 Bekk. 411, 7. *ἀντιφερίζω· ἐναντιοῦμαι ἐξισοῦμαι* EM. 113, 12. 8. *ἀντιφέρονται· ἐναντιοῦνται* Bekk. 408, 33 Suid. CDr. 9. *ἀντιφιλοτιμεῖται· ἀντιθεραπεύει* CDr. 171. Suid. Bekk. 409, 1. 10. Uti hoc vocabulo poterat Buttmannus in lexil. I p. 246. 13. *ἀντίχειρες* coniectura Musuri editiones occupabat. *ἐκτείνων* cod., em. Mus. De re ipsa Sopingus conferri iubet Apulei. Metam. IV p. 67 et Heliodor. IX p. 453. 14. *ἀντιχάλημα* cod., em. Vossius. *χέλυσμα· τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπει ξύλον ἕνεκα τοῦ μὴ πονεῖν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα*. Hesych. 15. *ἀντίχορδα· σύμφωνα* Suid. (Bekk. 409, 10). 17. *καλοῦντες* cod., em. Mus. *Μέμνονος* coni. Mus. De re Ovid. Met. XIII 576. Strab. XIII p. 587 Cas. Aelian. N. A. V 1 Pausan. X 31. 20. *ἀντλητήρ· κάδος, ἀντλητὴρ δὲ ὁ ναυτικός* Bekk. 411, 8, quibus verbis tenoris discrepantiam notare videtur. Videndum igitur num *ΑΝΤΛΗΤΗΡ: κάδος ἢ ναυτικός* scribendum sit.

ἀντλία· σκάφη, ἐν ᾗ μάσσουσι. καὶ τοῦ πλοίου τὸ σκαφίδιον. καὶ ἡ ἀντλία
ἀντλίαν· τὸν καδίσκον
ἄντλον· κάδον. ἀντλητήριον. τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων
ἀντοίσομεν· ἀντιδώσομεν
25. ἀντολίη· ἀνατολή
ἀντολαί· γενέσεις
ἄντομαι· πάντα ἱκετεύω. ἢ αἱ κάλαμοι
ἀντόμεναι· ὑπαντῶσαι, [ὑπὸ Ταραντίνων
ἀντομένη· ὑπαντήσασα. ἐντυχοῦσα. ἱκετεύουσα
30. ἀντόμους· σκόλοπας. Σικελοί
ἀντομῶσαι· παρακαλέσαι (ὦ ε above)
ἀντοναί· αἱ τῶν χειρῶν φοραί
ἄντος· εὖρος. οἱ δὲ Εὐριπίδης
ἀντοχεύς· πόρπαξ ἀσπίδος
35. ἀντόφρυς· βοτάνης εἶδος
ἀ(ν)τρέσας· ἀναφοβηθείς
ἄντρον· σπήλαιον. ἢ ὑπόγαιος τόπος, ἢ βαθύς. [ἢ]
(ἄντρα νύχια·) σκοτεινὰ σπήλαια
ἀντρώδη· σπηλαιώδη
40. ἀντρώδων· ἀνανεάζων. ἢ σπηλαίων
Ἀντρών· πόλις Θεσσαλίας
Ἀντρώνιος ὄνος
ἄν τυ· ἄν τινα. Ῥόδιοι
ἀντύα· τὸ ὑποπόδιον
45. ἄντυγος· περιφερείας τοῦ ἅρματος
ἀντύγων χνόαι· αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος, οἱ τροχοί
ἀντυγωτός· ἀναδεδεμένος, ὅτι αἱ ἄντυγες καταδέονται
ἀντυκάρτερα· ἀντίσχυρα. Λάκωνες

SCR. 21. Arist. Pac. 17. 23. ο 479 (non Eur. Hec. 1025) — Nicand. Ther. 114. μ 411. 26. μ 4. 28. Β 595. 29. Θ 412. 39. II Maccab. II 5. 41. Β 697. 42. Pherecrat. fr. XII vol. II 1 p. 261. 45. Ε 262.

ADNOT. 21. ἀντλεία bis, em. HSt. μαλάσσουσι cod., em. Phavorinus. Verba καὶ ἡ ἀντλία ad gl. 5523 pertinere ex Apoll. lex. 33, 6. 7 apparet. 23. Vid. Iacobs ad Anthol. 2, 2 p. 227. 25. ἀντολὴ ἡ ἀνατολή CDr. ἀντολή· ἀνατολή C. 171. De ἀνατολίη cf. Lobeck. Phrynich. p. 527. 27. ἀντόμαι, παντὸ. cod., ἄντομαι· πάντα Mus. ἄντομαι· ὑπαντῶ coni. Heinsius assurgente Schowio. Malim ἄντομαι· ποτνιῶ — ἢ (sc. ἀντομαί) αἱ καλάμαι, ὑπὸ Ταραντίνων. Cf. Ἐναῦ (l. ἐνάω)· ποτνιῶ ἢ ἄγαν ἱκετεύω, et ποτνιῶ. 28. ἀντῶμαι cod., ἀντόμεναι em. Mus. 29. ἀντωμένη cod. Suid. Zonar. c. 218, em. Is. Vossius. Cf. Schol. Il. Λ 237. 31. Sic codex, ἀντομῶσαι· παρακαλέσαι C. 171 Mus. Conicias ἄντομ' ὦ σε· παρακαλῶ σε. 33. Sic codex, οἱ δὲ om. et εὖρος scripsit Mus. Schowio in codice archetypo procul dubio lacuna fuisse videtur, cuius οἱ δὲ reliquiae sint. ? εὐριπώδης (λ above). 36. ἀτρέσας cod. Mus., em. Aldus. 37. ἢ σκοτεινὰ σπή cod., σκοτεινὸν σπήλαιον Mus. Scripturam codicis σκοτεινὰ σπήλαια fuisse NSchowius p. 104 vidit; emendavi ope CDr. Bekk. 409, 5 Suidae. 40. ἀνανεάζων quid sit nescio, pro σπηλαίων malim σπηλαιώδων. 41. Ἄντρων cod., em. Steph. Byz. 101, 14 M. Ἀντρῶνες Harpocr. Bekk. 409, 11. 42. ὄγκος cod., em. Salmasius. Vid. Leutsch. ad Diogen. prov. I 26 p. 185. 43. ἄντυ· ἄντινα cod., exhibui Gisberti Koenii ad Greg. Cor. 212 emendationem, quamquam vereor ne e Suida potius rescribendum sit * ἄν του· ἄν τινος, et Ῥόδιοι ad glossam 5544 pertinuerit. Doriensibus enim ἄν pro αἴκα (ἐάν) recte abiudicat Ahrens II p. 381, quem de τὰ sive σά pro τινά conf. II p. 277. 44. Erroris manifestum esse Koen. ad Greg. Cor. p. 315 demonstrat Lobeck. ad Phrynich. p. 301. 2. 46. ἀντιγόχνοιαι (l. ἀντύγων χνόαι)· οἱ τροχοὶ τοῦ ἅρματος aptior est Suidae expositio. 47. Cf. ἀντάποτος. ὅτι codicis lectionem (ἐπειδὴ Zonar. c. 177) pro ὅθεν correctione Musuri restitui. 48. Sic codex ex ordine, ἀντικάρτερα corr. Mus. An ἀντικαρτερεῖ· ἀντισχύει?

ἄντυξ· ἅρματος περιφέρεια
50. ἄντυπος· ἴσος, ὅμοιος. ἢ ἐναντίος
ἀντωμοσία· ἑκατέρου μέρους ὅρκος, τοῦ μὲν διαφεύγοντος, ὅτι μὴ ἠδίκησεν, τοῦ δὲ ἐγκαλοῦντος, ὅτι ἠδίκηται
ἀντωπεῖ· ἀντοφθαλμεῖ
ἀντωπόν· ἀντοφθαλμόν
ἀντωπός· λαμπρός. ἀντίος τοῖς ὄμμασιν
55. ἀνυδρευόμενος· ἐκ φρέατος ἀντλῶν
ἀνύδρονος· ἄταφος. οὐ λελουμένος, οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών
ἄνυμφον· κακόνυμφον. ἢ τὴν μὴ δυναμένην νυμφευθῆναι
ἀνῦξαν· ἀνώρμησαν
ἀνύξιον· ἄβρωτον. Εὐκλείδης
60. ἀν' ὑλήεντα· κατὰ τὸν ὑλώδη[ν]
ἀνύοντα· ἀναπληροῦντα
ἀνυπαίτιος· ἀναίτιος
ἀνυπείκαστον· . . . . . .
ἀνυπέρβλητον· ἀνυπομόνητον. προῦχον. ἢ βόλος τις
65. ἀνύπη(ν)ον· ἀγένειον
ἀνύπικτον· ἀνυποχώρητον
ἀνύποδας· ταχύποδας. ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν
ἀνύποιστον· ἀφόρητον. ἀνυπομόνητον
ἀνυπόκριτος· ἄδολος. ἀπροσωπόληπτος
70. ἀνυποστόλως· ἀνυπόπτως . . . .
ἀνύπουλος· ἀνύποπτος
ἄνυρις· ἄδικος, ἀσεβής
ἄνυρος· ἄδικος
ἀνύσας· συνελών
75. * ἀνύει· πληροῖ. ἀπαιτεῖ
ἀνύσεις· τελειώσεις. κατορθώσεις. [δύναμις πράξεων ἀποτελεστική]
ἄνυσις· σπεῦσις. πρᾶξις. αὔξησις. ἐπίδοσις
ἄνυσις· περαίωσις. κατόρθωμα. δύναμις πράξεων ἀποτελεστική
ἄνυται· τελειοῦται
80. ἀνύω· τελειῶ, ἐκτελῶ. ὠφελῶ. ἀπαιτῶ
ἄνω· ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τόπου καὶ χρόνου τὸ ἐπίῤῥημα τάσσεται

SCR. 49. *Z* 118. 56. Eur. Tro. 1076 Kirchh. (1085). 58. *O* 86. 60. ξ 2 *K* 362. 64. Iudith. XVI 11. 67. Soph. Ai. 837. 69. Vide Tillmann. ad Zon. col. 178 (Rom. XII 9). 74. Ar. Plut. 349 Eqq. 119. 77. *B* 347. 79. *K* 251?

ADNOT. 49. Apoll. lex. 31, 1. 50. ‚Pro ἀντίτυπος, si tamen mendo caret.‘ HSt. 51. Eadem Schol. Plat. apol. 43, 17. Cf. Meier et Schoem. *Att. Proc.* p. 624. 628. 56. Natum inde quod corrigendo correctio adhaesit. Recte igitur pro ἀνύδρονος Heinsius ἄνυδρος scripsit. 58. Sic codex, ἀνῆξαν recte Musurus. Cf. Gl. 5039. 59. ἄτρωτον? 60. ἀνυλήεντα—ὑλώδην cod., em. Musurus. 61. Sic ἀνυσίμως· πληρωτικῶς CDr. 63. 64. ἀνυπείκαστον· ἀνυπέρβλητον. ἀνυπομόνητον· προῦχον cod., em. Kusterus. Male ἀνυπόβλητον· προῦχον Bekk. 411, 22, recte ἀνυπέρβλητος· ὁ προέχων Zon. c. 177 ἀνυπέρβλητος· πολλή, βροῦχος, ἔξοχος, ὕπαρχος CDr. 65. ἀνύπηον cod., em. Musurus. 66. Sic cod., qui et ἀναχώριτον. ἀνυπείκαστον· ἀναχώρητον ut Suidas Musurus. ἀπίθανον ἀνένδοτον explicat C. 171. 67. Cf. Ahrens ap. Franzium ad Aeschyl. Eum. 345, de Dial. II p. 546 Schneidewin. Philol. IV p. 470 n. Didym. p. 101. 68. ἀνυποφόρητος EM. 115, 18; ut noster CDr. 171. 63; ἀβάσταχτον Bekk. 411, 23 Suid. 70. ἀφόβως ἀναιδῆς addunt CDr. et Vossianus, unde corrigendus Cyrillus 171 ἀνυπόκριτος· ἄδολος ἄφοβος. 73. CDr. 74. Sic etiam C. 171. Cf. Pierson ad Moer. Att. p. 62. 75. Num ἀνύσει· ἀπαρτιεῖ an ἀνύει· ἀπαρτίζει? 78. κατόρθωσις, ἐντελὴς πρᾶξις C. 171. εὐτελεστική cod.; ἐκτελεστική, deinde ἀποτελεστική em. Mus. 79. Vide Diogenianum EM. 104, 38. 80. ὠφελῶ scripsi e cod. Voss. et schol. Hom. *Δ* 56. Pro ἀπαιτῶ malim ἀπαρτίζω ut supra gl. 5575.

* .φιθεῖ· ἀπειθεῖ
ἀνάγει· παρακελεύεται
ἄνωγεν· ἐκέλευσεν
85. ἀνώγῃ· προστάξει
ἀνωϊστί· ἀνυπονοήτως. ἀπροσδοκήτως
ἀνώϊστον· ἀνόητον, ἀπροσδόκητον
ἀνῳκισμένος· ἐν τοῖς ἀνωτάτοις γενηθείς, ἄνω οἰκῶν
ἄνω κο(ι)λία· παρὰ τοῖς ἰατροῖς λέγεται ἡ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία δεχομένη
90. ἀνῶκται· κελεύεται
ἀνωδόρκας· βρίγχος ὁ ἰχθῦς, ὑπὸ Θηβαίων
[ἀνώλεως· ἰσχυρός]
(ἀ)νωλόφυκτον· ἀδάκρυτον
ἀνώμαλα δάσσειν· ἀνωμάλως μερίζειν
95. ἀνωμαλία· . . . .
ἀνωμαλοκράς· ἀνωμάλως κεκαρμένη. οἱ δὲ δεδεμένως
ἄνων· ἀνύων
ἀνώνυμος· ἄδολος
ἀνωνύμους· ἀδόξους
5600. ἄνωξις· βούλευσις
ἀνώπιστον· ἀόρατον. ἀπάρακτον. ἀνεπίστροφον
ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηνται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης
ἀνωρέας· οὐκ ἀπολ(λ)υμένους
* ἄνωθον· ὀξύν
5. * ἀνωστόν· ἐγκλητόν
ἀνώσαντες· ἀναστρέψαντες
ἄνω φύουσα· ἀναβλαστάνουσα
ἀνώχθει· παρακελεύω
ἀνώχθω· κελευέτω
10. ἄνωχμον· κελευστικόν.

SCR. 83. *Β* 280. 84. *Δ* 616. 85. *Ι* 101. 86. δ 92. 87. *Φ* 39 (88. Cf. Arist. Pac. 206. Avv. 1351.) 89. Hippocrates. 5602. fr. 326 p. 80. Nck., Med. 410. 6. ο 552. 7. Hebr. XII 15. 8. *Κ* 67. 9. *Λ* 189.

ADNOT. 82. 83. Coniuncta separavit Mus. 84. Apoll. lex. 31, 19 CDr. 84. 85. Separantur in editionibus. 85. Codex ἀνώγει, em. Pearso. 86. ἀνυπομονήτως cod., em. HSt. e schol. δ 92 EM. 115, 40, et Apoll. lex. 36, 12. 87. Apoll. lex. 36, 12. 32, 3. 88. γενέσθαι cod., em. Suidas. ἢ μακρὰν οἰκῶν addit C. 171. 89. ἀνωκολιά cod., em. Musurus. Vide interp. ad Erotian. p. 220. 21 ed. Frz. 90. ἄνωκται Kusterus. 91. βρίχχος cod., em. HSt. Cf. βρίγχος et σύρανοσκόπος et de figurato Thebanorum sermone Meinek. exx. critt. in Athen. spec. I p. 44. 92. Lego ἀνάλωτος coll. ἀνάλογος. 93. (α) praefixit Musurus. 94. ἀνώμαλα δάσσειν Mus., ἀνωμαλαδάσσειν codex. 95. In MS duarum aut trium vocum spatium relictum est. καὶ ἡ ἀνισότης καὶ ἡ νῆσος (νόσος) Bekk. 211, 6. 96. ἀνωμαλοκρῶς cod. ἀνωμαλοκράς· — κεκραμένη HSt., δεδεμένη Is. Vossius. 98. Pro ἄδολος ferri poterit et Salmasii coniectura ἄδηλος et Sopingi ἄδοξος, quarum hanc firmat CDr. ἀνώνυμος· ἀφανὴς ἄδοξος μὴ ἔχων ὄνομα, illam C. 171 ἀνωνύμων· ἀδήλων καὶ ἀγνώστων (Demosth. 106, 6 R.). 5601. ἀόρατον quod post Musurum editiones occupabat, Hemsterhuisium induxit, ut ἄθραστον ἀτάρακτον coniceret, qua medicina opus non esse docet Lobeck. ad Phryn. p. 191. 2. Vide interpp. ad Zenob. II 56 vol. I p. 47. 3. Legendum est ἀνώλεας ab ἀνώλης, ut πανώλης ἐξώλης. Cf. ἀώλυπον· τὸ οὐκ ἀπολλύμενον h. e. ἀώλη· πον τὸν οὐκ ἀπολλύμενον. ἀπολυμένους cod., em. Musurus. 4. ἄνωθρον coni. Kusterus. 6. ἀνατρέψαντες coni. Albertus. 7. αὐξάνουσα ἐπὶ τὰ ἄνω explicant gl. MSS sacrae adnex. C. 63. 8. Sic codex, ἄνωχθι· παρακέλευε (? παρακελεύου) Mus. ἄνωχθι· κέλευσον Suidas. 9. Sic paraphrasta Bekk. p. 719.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ξ.

ἄξαι· κλάσαι. προστακτικόν
ἄξαντε· κατάξαντες
ἀξέμεναι· ἐνεγκεῖν
ἄξενοι· οἱ μὴ ἔχοντες τὸν ξενιοῦντα
ἄξενος· ἀνεπίμικτος
ἄξεσθαι· ἀγαγέσθαι. ἀφ[α]ίξεσθαι. παραγενέσθαι
ἀξέστους· τραχείας. Σοφοκλῆς σιών [η]
ἀξία· τιμή. καθῆκον. ἀξίωμα
ἀξιαπηγητότατον· ἀξιολογώτατον, ἄξιον ὑφηγήσεως
ἀξιέπαινος· ἐπαινετός
ἀξιεπαινέτατος· ἄξιος ἐπαίνου
ἀξιέραστον· ἀγαπᾶσθαι ἄξιον, ἀξιεπιθύμητον, ἐπέραστον
ἀξίνη· δίστομος πέλεκυς
ἀξιοῖς· βούλει, προαιρεῖ
ἀξιόληπτον· ἐπαινετόν
ἀξιομανεῖς· δυνατώτεροι
ἀξιόμαχοι· ἱκανοὶ μάχεσθαι
ἀξιομνημόνευτος· ἄξιος μνημονεύεσθαι
ἄξιον· εὔωνον
ἀξιόπιστος· ἀξιόχρεως
* ἀξιόχρεως· ἀξιόπιστος
* ἀξιοχρέως· ἱκανῶς
* Ἀξιός· ποταμὸς Παιονίας
ἀξιούμενος· παρακαλούμενος
ἀξιῶν· παρακαλῶν. ἢ ἄξιον ἡγούμενος
Ἀξιῶται· ἔθνος Τρωάδος

SCR. **11.** Φ 178. **12.** Z 40. **13.** Ψ 50. **16.** φ 316. **17.** fr. 299 p. 159 Nck. **18.** Dem. 1477, 20. **19.** Herodotus passim, e. g. II 99 IV 43. **23.** N 612. **27.** Herod. III 19 VI 89. **29.** Vide ADN. **30.** Demosth. 10, 4. **31.** Id. 101, 27. **33.** B 849. **36.** Soph. fr. 147 p. 130.

ADNOT. **11.** Vulgatum *κολάσαι* mendum typothetae est. *προστακτικόν* utrum ad glossam 5609 an 5610 pertinuerit ambigo. **12.** *ἄξαντες· κατάξαντες* cod. C. 171 Mus. Restitui Apollonii lex. Hom. 37, 10 lectionem *ἄξαντε· δυικῶς κατάξαντες οἱ δύο ἵπποι.* **13.** *ἀξέμελαι* cod. Mus. Ald. Flor., em. Haack. **16.** [*α*] delevit Musurus. **17.** Sic codex, *Σίνωνι* coni. Musurus. ‚Emendari quoque potuisset *Σοφοκλῆς Ἴωνι* et aequa est utriusque lectionis probabilitas critica; de lemmate ergo in posterum incerti erimus.‘ Schow. Suppl. p. 105. Accentus tamen suadere videtur ut *Οἰνώνῃ* suspicemur. Deinde deest *ἀξίστῳ* Apoll. lex. 37, 13 quo de cf. gl. *ἀνόζεστα.* **18.** *ἀξία· ἀντὶ τοῦ ἀξίωμα. Δημοσθένης ἐν ἐπιστολῇ ἧς ἀρχή· περὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτόν.* Antiatt. 77, 18. **19.** *ἀξιωπηγητότατον* cod., *ἀξιοπηγητότατον* Musurus, em. Guyetus, ut est in Suid., Lex. Armach., Bekk. 413, 12. **20. 21.** *ἀξιεπαινέστατος*, ut est in C. Voss., corr. Pearso *ἀξιεπαινότατος* Kusterus. Vereor tamen ne scribendum sit: *ἀξιέπαινος. ἐπαίνετος·* [*ἀξιεπαίνετος*] *ἄξιος ἐπαίνου*, ut *ἀξιεπαίνετος* e margine sit ad explicandam vocem dimidiatam — *ἐπαίνετος* adscriptum. **22.** *ἄξιον. Ἀξιεπιθύμητον, ἀπέραστον* cod. (*ἐπέραστον* Mus., *ἀξιεπιθύμητον* Schrewel). Emendate unoque tenore porrigunt Bekk. 412, 25 Suidas C. 171. Mosq. fol. 82. **24.** *προαιρῇ* Musurus. **25.** *ἀξιόλεπτον* cod., *ἀξιόλεκτον* HSt., *ἀξιόληπτον* ut exhibui C. 63. 171 Suicerus Suppl. Lex. Gr. p. 133 et Thes. T. I p. 399. **26.** Vocabulum barbarum videtur ut supra gl. 1441 *Ἀζαραπατεῖς.* **27.** *ἀξιωμάχοι* cod., em. Albertus. **28.** Sic plane C. 171. *μνήμης* CVoss., *μνημοσυνῶν* CDr. **29.** Eadem docet Schol. Ar. Eqq. 642. *ἄξιος· ὁ εὔωνος. Φερεκράτης Ἰπνῷ· ὁ δ' ἔστ' ἐφ' οὗ ποτ' ἦν ὁ πυρὸς ἄξιος* Suidas. **30.** Insignis locus est Bekk. 413, 3. **31. 32.** Sic C. 171, *ἀξιόχρεως· ἱκανός* Bekk. 412, 29. Repetitum est ex *οὐκ ἀξιοχρέως· οὐχ ἱκανῶς*, ubi *οὐκ ἀξιόχρεως· οὐχ ἱκανός* Salmasius. **34.** Antiatt. 80, 21. **35.** *οὐ γὰρ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰ μὴ σπανίως, τὸ ἀξιῶ ἐπὶ τοῦ παρακαλῶ.* Ulpian. Olynth. III p. 29. (42 B). **36.** *Ἀξιῶται* (gl. 1455) corr. Vossius, *Ἀξιῶται* Boeckh. Oecon. II p. 665.

ἄξονα· ξύλον τὸ τοὺς τροχοὺς φέρον
ἄξοον· ἄτμητον
ἄξος· ὕλη, παρὰ Μακεδόσιν
ἀξύλιστον· ἄκοπον
ἄξυλον· πολύν, ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ. ἢ ἱερὸν τόπον
ἀξύλῳ ὕλῃ· πολυξύλῳ. ἢ ἐξ ἧς οὐδείς πω ἐξυλεύσατο . . . . . .
ἀξύ(μ)βλητον· ὃ μηδενὶ ἀπαντᾶν δυνατόν, ἢ ἀσυνάντητον. Σοφοκλῆς Λημνίαις
ἄξυνος· ἀκοινώνητος. [πολύξενος]
ἀξυγγενές· ἀλλότριον κατὰ γένος
ἀξυνέτου· ἀσυνέτου, ἀνοήτου, ἄφρονος
ἀξυρές· ἄξυρον. ἄστομον. ἄτομον. ἀμβλύ
ἄξω· ἀγάγω, φέρω
ἄξων· τὸ διὰ τῶν τροχῶν διῆκον ξύλον, περὶ ὃ στρέφονται.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο.

ἄοζοι· μάγειροι. ὑπηρέται, θεράποντες. ἀκόλουθοι. Καλλίμαχος
ἀόζεον· ἐθεράπευον
ἀοζήσω· διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις
[ἀοί· νέοι. ἀείμνηστοι]
ἀοῖα· δένδρα κοπτόμενα καὶ ἀνατιθέμενα τῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς ἱστορεῖ Νάσσανδρος, πρὸς ταῖς εἰσόδοις
[ἄοιγον· τὸν ὀλέθριον]
ἀοιδάων· ᾠδῶν. φωνῶν
ἀοιδή· ᾠδή. φωνή
ἀοίδιμος· ἀείμνη(σ)τος. διαβόητος. ἀεὶ ᾀδόμενος. εὐκλεής. ὀνομαστός
* ἀοιδιάει· ᾄδει, ὑμνεῖ
[ἀοιδοί· περιβόητοι. ὀνομαστοί. ἢ εὐνοῦχοι]
ἀοιδοπόλος· περὶ τὰς ᾠδὰς ἀναστρεφόμενος
ἀοιδός· ᾠδός. κιθαρῳδός. καὶ ὁ ποιητής. καὶ ὁ θρηνῳδός. ὁ εὐνοῦχος, σπάδων

SCR. 42. *Λ* 155. 43. fr. 354 p. 171 Nck. 48. *Λ* 139 spur. 49. *Ε* 838. 50. Callim. fr. p. 299. 52. fr. 53. 53. *Ζ* 358. 57. *Β* 599. 59. *κ* 227. 60. *α* 338.

ADNOT. 37. *τρωχοὺς* in Aldina vitium typothetae. 38. CDresd. 39. Supra habuimus gl. 1479 ἀζόξ· ὕλη. *Ἄξος* Boeckh. C. I. II p. 401. 40. Non tam glossa singularis est, quam sequentis glossae expositionis particula. Vid. Apoll. lex. 37, 6. 42. *ἀξύλῳ, ὕλῃ πολυξύλῳ — ἀξυλεύσατο* cod., em. Musurus. *ἐξυλίσατο* Apoll. lex. 37, 6, unde etiam de lacuna constat. 43. *ἀξύμβλητον* Musurus; *ἀπαντᾷ ἢ* cod., em. Nauckius. *ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς· ἄπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην* Bekk. 413, 13. EM. cod. Voss. p. 327 C. Gaisf. *ἀναπάντητον* CDr. 44. Iure a CDr. et Suida abest *πολύξενος*; confundit enim *ἄξενος* et *ἄξενος*. 48. *ἐνέγκω* C. 171. 49. Eadem EM. 116, 5. 50. *ἀοξοί* cod. Mus., em. Valesius. ἄοζοι· *πολύοζοι, πολλὰ ξύλα καίοντες ἤγουν οἱ μάγειροι* Suid. Zon. c. 230 ἄοζος· *ὑπηρέτης, διάκονος* Bekk. 413, 31. Vid. Clitarchum et Seleucum (Philol. III p. 447) ap. Athen. VI p. 267 C, unde nomina servilia sumpsit Eustath. p. 954, 42. 1024, 39. 1090, 50. 51. *ἀόξεον* cod. Mus., em. Vossius. 52. *ἀοξήσω* cod. Mus., em. EM. 116, 41 CDr. 212. Lex. Armach., quod *ὑπηρετήσω* addit. Nomen etiam ἀζεία· *θεραπεία* agnoscit Hesychius quo de cf. Lob. Path. El. p. 20. *Ἐλευσινίαις* cod. Mus., em. Salmasius. 53. *ἄοι* □ *νέοι* (sic vacuo spatio relicto) CDr., unde apparet codicis Mosquensis librarium archetypum fidelius quam libri Bardelloniani scribam expressisse. Recte igitur Sopingus *ἀοίδιμοι* videtur coniecisse. 54. *Ἄλκανδρος πρὸς τοῖς ἠοίοις* coni. Pearso; malim *ὡς ἱστορεῖ Μνασέας πρὸς ταῖς εἰσόδοις*. De arboribus in Adonidis festo caesis cf. E. Gerhard Mythol. I p. 415 § 386. 55. *Λοίγιον* Sopingus; λοιγόν· *τὸν ὄλεθρον* Kustero placuit optio difficilis. 58. *ἀείμνητος* cod., em. lex. Armach. *διαπεριβόητος* CDr. *ἔνδοξος, μακάριος* addunt C. 63. 171. 59. *ἀοιδίαα, αἰδεῖ* cod., em. Mus. ἀοιδιάει· *μετὰ τέρψεως ᾄδει* Apoll. lex. 37, 18. 62. ἀοιδῶς· *θρηνῳδῶς* (l. *ός*) unus CDr. *λέγονται δὲ καὶ εὐνοῦχοι διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς αἰδοῖα* C. 39. 63. 171. *εὐνουχοσποδῶν* cod., *εὐνοῦχος· ποδῶν* Mus., *εὐνοῦχος σπάδων* ipsius Hesychii glossa corrupta Δοῖδος· *σπάδων* adiuti certatim emendarunt viri docti.

ἀοιδούς· ὁμοίως
ἄοιμα· ἱερά, τὰ καὶ νηφάλια
ἄοιμος· ἄπορος. ἢ ἀληθὴς ἢ ἀπρόστυχος
ἄοιμον· ἄῤῥητον
(*) ἀσκηθής· ὑγιής
ἀολλέες· ἀθρόως, ὁμοῦ πάντες
ἀολλεῖ· συνάγει
ἀολλίσασα· ἀθροίσασα
ἀολλισθῆναι· συναθροισθῆναι
ἀολλόπους· ταχεῖς πόδας ἔχων
ἀόξοος· ἀδιάγλυφος
ἄοπος· ἄφωνος. ἀόρατος
ἄορ· ξίφος, μάχαιρα
ἄορας· ξίφη, ἀρσενικῶς
* ἄορι· τῷ ξίφει
ἄορες· γυναῖκες λέγονται καὶ τρίποδες
* ἀόρατον· μὴ θεωρούμενον
ἀορίστως· ἀπολύτως........
ἀόρκτους· ὁμιλίας
ἄορον· μοχλόν. πυλῶνα. θυρωρόν. Κύπριοι
ἄορος· ἄυπνος. Μηθυμναῖοι
* Ἄορνος· [λιμὴν ἢ] λίμνη
ἄορ τανυηκές· ξίφος ἐκτεταμένον

SCR. 64. Aeschyl. Eum. 107? 68. E 498. 70. Z 270. 71. O 588? 75. Ξ 385. 76. ρ 222. 77. Φ 179. 83. Vid. ADN. 84. Soph. fr. 678. 85. Ξ 385.

ADNOT. 63. ὁμοίους cod., em. Sopingus. 64. ἄοιμα codicis scripturam quamvis vitiosam restitui propter literarum seriem, quae Nauckii coniecturam in Arist. Byz. p. 96 prolatam ἄποινα respuit. Ceterum ἄοινα et τὰ καὶ νηφάλια pro τὰ κεινηφάλια recte Musurus. De forma vocabuli cf. Lobeck parerg. p. 731. 65. ἄοιμον· ἀληθές καὶ ὁ ἀπόρευτος (sic) CDr. 66. Cf. gl. 1312. 67. Scripserat ἀσκηθής deceptus similitudine literarum O et C. 68. πάντα cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 37, 14 CDr. 69. ἀολλεῖ· ποιεῖ † συνάγει Bekk. 413, 26 Suidas. Possit igitur gl. 1603 ἀθλοίζει· συνάγει depravata videri ex ἀΟλλίζει· συνάγει. 70. Sic etiam Apoll. lex. 37, 20 C. 63. ἀολλήσασα Suidas, ἀολλίσσασα EM. 116, 50; ἀολλίσας· συναθροίσας, συνάξας CDr. 72. ἀολλόπους codicis scripturam praevidit Is. Vossius; ἀελλόπους corr. Musurus. 73. ἄξοος corr. HSt. 74. Accedit EM. 116, 32 CDr. Zon. c. 231. Cf. gl. 1602. 76. Lobeck. Parall. p. 204. Mehlhorn Anacr. 52, 19 p. 196. 78. Apoll. lex. 37, 19. Verba καὶ τρίποδες illustrat praeter schol. ad ρ. 222 Eustath. 1818, 7. 80. Non opus esse Valesii coniectura ἀκωλύτως docet Cyrillorum 63. 171. 39 consensus in explicatione ἀπολύτως καὶ μὴ διαστελλομένως. 81. ἀοριστύας Pearsonis emendationem verissimam ne reciperem solo ordine impeditus sum; ἀόρους Lobeck. Parall. p. 78 cum conicit fallitur. ἀοριστύν· ὁμιλίαν συναναστροφήν Lex. Armach. Zon. c. 232 A, ἀορ–τος· (sic) ὁμιλία Cyrillus Mosq. fol. 84. 82. Ex hac glossa R. Merkelius in Apoll. Rhod. Δ 128 ἐνὶ πρώτοισι Μυκηναίων ἀόροισι maluisse videtur pro ἀγόρῃσι quod OSchneiderus in dubium vocaverat. At legendum potius h. l. est ἰωρός, quo de vocabulo cf. Hes. suo loco et Tryphonem ap. Apoll. Dysc. de pron. p. 70 C; idemque restituo EM. 117, 22 pro οἱ ὦροι. 83. In Cyrillis quod huc faceret nihil inventum est, nisi ἀορία· νύξ C. 171, sed dignus est, qui totus apponatur locus EM. 117, 15: ὦρος καὶ ἄωρος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾱ μηδὲν πλέον σημαίνοντος. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος· (fr. CL p. 601) ,Πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασ' ἄωρον ἄπο' καὶ Σαπφώ (fr. 57 p. 680 Bgk)· ,Ὀφθάλμοις δὲ μέλαις νύκτος (μέλ'' νυκτὸς DP μέλασιν νύκτα Et. ms. Vindob. CXXXI) ἄωρος (ἄωρον cod. August., μέλας χὐτ' ἄωρος vulgo). Hinc igitur ἄωρος· ὁ ὕπνος in nostro corrigit Neuius fr. 39, sed suspectissima glossae expositio est Ahrenti Dial. II p. 509, neque de forma ἄορος satis constat Iacobsio Anth. Pal. IV p. 515. 84. Ἄόριος cod., em. Sopingus ex EM. 115, 53. 192, 46 Eustath. 1667 (Bekk. 413, 32). Deinde ,verba λιμὴν ἢ sunt ab haesitante librario, qui cum ambigeret, utrum verius esset, cum vocem λίμνη obscurius forte scriptam reperiret, utrumque scripsit.' Schow. 85. ἀορτανυηκές cod., em. Musurus. In Aldina culpa typothetae ἀόρτα. νυηκές.

ἀορτεύς· φορεὺς τοῦ ξίφους
ἀόρτης· ξιφιστής, ὑπὸ Μακεδόνων ἄγγος. ἄγγος δερμάτειον ἱμάτιον
ἀορτήρεσιν· οἱ ἀναφορεῖς τοῦ ξίφους. ἢ οἱ κρίκοι τῆς θήκης
ἀόρων· γυναικῶν
90. ἄος· πνεῦμα. ἢ ἴαμα
ἀοσσητήρ· βοηθός
[ἄοστον· ἄριστον]
ἀούματα· τὰ τῶν πτισσομένων κριθῶν ἄχυρα. Κύπριοι
ἄουτον· ἀνήκοον. ἄτρωτον
95. * ἀοιρούς· τὰς μακροτάτας πέτρας, οἱ δὲ μεγίστας. ἄλλοι ἀφυλάκτους
ἄοψ· ἀνόφθαλμος.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Π.

ἀπαβοίδωρ· ἐκμελῶς. Λάκωνες
ἀπαγαγών· ἀφελών
ἄπαγε· παῦσαι. ἀναχώρει. [πέπαυσο]
5700. ἀπάγει· ἀναχωρεῖ
ἀπάγεσθαι· εἰς θάνατον ἕλκεσθαι
ἀπάγελος· ὁ μηδέπω συναγελαζόμενος παῖς. ὁ μέχρι ἐτῶν ἑπτακαίδεκα. Κρῆτες
ἀπαγκωνισάμενοι· ἐντείναντες τοὺς ἀγκῶνας
ἀπάγλαυται· διόλου κατάνυται
5. * ἀπαγγῆ· φανερὸν ποιῶ
ἀπαγορεύει· κάμνει. διαλέγεται. κωλύει. ἀποφαίνεται
ἀπαγόρευσις· ἀπόφασις
ἀπαγρευθείς· ἀφαιρεθείς
ἄπαγρος· ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας
10. ἀπαγωγή· ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἕνδεκα παράδοσις. ἢ ἀπαίτησις, ἀποκομιδή

SCR. 87. Vid. ADN. 88. Λ 31. 91. Χ 333. 94. Σ 536. 5706. Lysias l. l. 10. Vid. Hyperid. pro Euxenippo c. 22 p. 3 ed. Caesar.

ADNOT. 86. ἀναφορεύς, quod habet Apoll. lex. 37, 15 (HSt.), opus non esse monet Albertus coll. ξιφιστής. 87. Sic codex et Musurus, nisi quod hic δερμάτιον scripsit. Accipe primum veterum testimonia: ἀορτήν· λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβερτήν (ἀβέντην Bekk. 414, 4) Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα Suidas. ἀορτάς — εἰς χρῆσιν δ' αὐτὸ ἤγαγον Μακεδόνες — αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπιστάθμῳ — τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου ἀμφίβολον, ὅτι ἔνιοι καὶ ἀορτῆρα γράφουσιν. Polluc. I 137—139 p. 136. 7 ed. Bekk. Hinc efficitur ut corrigamus ἀορτή· [ξιφιστής] ὑπὸ Μακεδόνων ἄγγος [ἄγγος] δερμάτινον ἱματίων. 88. ἀορτῆρες Musurus, restitui codicis scripturam firmatam ab Apoll. lex. 37, 17 ἀορτήρεσσιν· ἀφ' ὧν ἤρτηται τὰ δόρατα. 90. Cf. Lobeck. rhem. p. 290. Quando ἴαμα explicat Guyeto ad ἀῶ· ὑγεία respicere videtur, Kustero ἄος et ἄχος confundere. Lego ἄος· πνεῦμα ἢ ἄημα. 91. Apoll. lex. 37, 16. 92. λῷστον optime Pearso. 93. πτυσσομένων cod., em. Sopingus. Pro ἀούματα haud displicet Pearsonis emendatio λούματα (λώματα). 94. Lobeck. Parerg. p. 731. 95. Confudit Ἀόρνους et ἀώρους. 97. ἀπαβοῖδορ· ἐμμελῶς cod., exhibui Guyeti correctionem, com-
αι
probatam Ahrenti Dial. II p. 48 n. p. 72. 98. ἀπαγών cod., em. Kusterus. 99. παῦσε cod., παῦσαι Cyrilli mei omnes; e quibus 171 addit ἢ ἔασον, ἄπελθε ἢ ἔξω βάλλε, Dresd.: οὐδαμῶς μὴ γένοιτο. πέπαυσαι cod., πέπαυσο Valckenarius ad Eur. Phoen. p. 575. 5702. Mentionem huius vocabuli deberi Aristophani Byzantio putat Nauck. p. 95. 3. ἐκτείναντες coni. Kusterus, coll. ἀπηγκωνισμένοι et ἐπαγκωνίζεσθαι. 4. Cf. gl. 622, unde ἀπάγλυται possis. 5. ἀπαγγέλλω scripsit Musurus. Num ἀπαγογῆ (l. ἀπαγωγῆ) . . . . · φ. π., an ἀπαυγῆ· φ. π.? 6. ἀπαγορεύειν· ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν Λυσίας ἐρωτικῷ Harpocr. 24, 16. ἀποκηρύττει ἢ ἀποτρέπει addit C. 171. 10. ἐν δικαστηρίῳ codex, quod fortasse ferri potest; sed praestiterit ἕνδεκα emendatio Salmasii de mod. usur. p. 774 coll. Harpocr. cod. E p. 24, 17 Ulpian. p. 208 A, probata Meiero Schoemannoque l. l. p. 229: ἕνδεκα
μὴ
εἰς τὸ δεσμωτήριον voluerat DRuhnken. in auct. coll. Bekk. 220, 27. 414, 22. ἀποσκο̄ cod., ἀποκομιδὴ Mus. recte: λέγεται δὲ ἀπαγωγὴ καὶ ἡ αἰχμαλωσία (ἀπάτη addit CDr.) καὶ ἡ τινος κομιδὴ οἷον ἡ ἀγωγή. Bekk. 414, 26.

ἀπᾷδον· ἀπρεπές, οὐχ ἁρμόζον
ἀπᾴδοντα· ἀλλότρια
ἀπαειρόμενον· ἀπαίροντα
ἀπαθής· ἀνάλγητος. ἀβλαβής. ἄτρωτος. σκληρός
ἀπαιάζει· πέσθαι. παραλελύσθαι (ε over πέσθαι)
ἀπ᾽ αἰγείρων· „Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ᾽ αἰγείρων“ ἀντὶ τοῦ συκοφάντην, ἐπειδὴ [δὲ] ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου τὰ πινάκια ἐξῆπτον, τουτέστιν ἐξήρτων, οἱ ἔσχατοι
ἀπάιδειν· τὸ μὴ λέγειν προσόμοια
(ἀ)παιδευσία· ἀγυμνασία
ἀπαίδευτον· ἀμαθῆ
ἀπαιδοτρίβητος· ἀγύμναστος
* ἀπαινύμενον· ἀφαιρο(ύ)μενον
ἀπαιδοίωται· ἀπηναισχύντηκε. τέτμηται
ἀπαῖξαι· ἀπελθεῖν, ἀποχωρῆσαι
ἀπαΐξας· ἀποχωρήσας
ἀπαιόλη· ἀπάτη. ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Πεῤῥαιβίσιν
ἀπαιολ⁻, παραλογίζεσθαι
ἀπαιόλημα· ἀποκάθαρμα. ἢ ἀ[πο]πάτημα ἢ ἀποπλάνημα. Σοφοκλῆς
ἀπαιόλησις μισθοῦ· ἀποστέρησις μισθοῦ, ὡς ὑστεροῦντας τῶν μισθῶν τοὺς ὑπουργοῦντας
ἀπαίρει· ὁδεύει, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ
ἀπαίρονται· ἀποδημοῦνται
ἄπαις· μὴ ἔχων τέκνον
Ἀπαισός· ὄνομα πόλεως
ἀπαιτίζοντες· ἀπαιτοῦντες
ἀπαιώνιστον· δύσφημον. Εὐριπίδης Ἀλκμέωνι (τῷ) διὰ Κορίνθου.
ἀπαιώσιον· δύσφημον
ἀπάκρας μάχη· ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα μάχη. Λάκωνες

SCR. 13. Φ 563. 16. Cratino vindicat Bergkius. 21. Λ 582. 24. Φ 234. 25. fr. 180 p. 47. 27. fr. 912 p. 271 Arist. Nubb. 729. 29. Aeschylus et Aristophanes teste Phrynicho app. soph. 6, 16. 32. Β 828. 31. Soph. fr. 4 p. 104. 33. β 78. 34. fr. 78 p. 306.

ADNOT. 11. ἀλλότριον addit CDr., ἀνόμοιον ἀσύμφωνον C. 171. 12. Infra οὐκ ἀπᾴδοντα· οὐκ ἀλλότριον. 14. ἄτρωτος om. C. 171, ἄλυπος explicat CDr. 15. Sic cod., ἀπαιάζειν· παρεῖσθαι Mus., non expedio. 16. ἀπαιγείρων — ἀπαιγείρων — συκοφαντεῖν, ἐπειδὴ δὲ ἔκτισε τῇ cod., συκοφαντῶν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ corr. Mus., reliqua emendarunt Guyetus et Pearso. Cf. Bergk com. Att. reliq. p. 263. 17. ἀπαιδεῖν cod., em. Mus. 20. ἀπαιδοτρίβητοι Cyrillus et Eudemus. 21. ἀφαιρόμενον cod. Mus., em. CDr. Cf. Apoll. lex. 37, 28. 22. ἀπαιναισχύντηκε cod., em. Musurus a quo varia lectio pr. m. deleta est. παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκαλεῖτο ἀπαιδοιῶσθαι τὸ ἀπεσκολύφθαι Poll. II 176 p. 95 Bekk. 25. ἀπατικὴ CDr., ἀπάτη ut noster Bekk. 419, 12 Eustath. p. 352, 34. πεῤῥίβην cod., Πεῤῥαιβοῖς Mus., em. Dindorf ad Athen. praef. p. IV * atque haud scio an Πεῤῥαιβίσιν vel potius Αἰσχύλος Πεῤῥαιβίσιν etiam s. v. ἀλφίνιον restituendum sit. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 214 Lobeck. rhem. p. 256. 26. Exitum vocis delevit et ἀπαιολᾶν scripsit Musurus. Vid. Lob. rhem. p. 170. 27. Eustath. 352, 36. ἀπάτημα Suidas ἢ θεόν τινα ἀπατητικόν Bekk. 419, 13. 30. 31. Separavit Musurus. 32. ἀπαις cod., em. DHeinsius. 33. ἀπαιτίζοντα, ἀπαιτοῦντα cod., em. Apoll. lex. 37, 32. 34. Εὐριπίδης ἀλλὰ καὶ διὰ ἀκορίν. Ἀπαιώσιον· δ. codex, Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Μηδείᾳ Κόρινθον ἀπαιώσιον. δύσφημον coni. Musurus, Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Κορίνθου egregia Matthiaei est emendatio, quam perfeci. 35. ἀπαίσιον· βλάσφημον legendum esse, ut fere voluerant Vossius et Kusterus, patet e C. 63. 171. ἀπαίσιον· ἀπρεπές, βλάσφημον (ἄδικον CDr.) ἀσύμβολον, ἀσινές ἢ δυσοιώνιστον Suidas. 36. ἀπακράς Is. Vossius. ἀπ᾽ ἄκρας Mus.

ἀπακταίνων· ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος
ἀπάλαμνος· ἀσθενής. ἀμήχανος
* ἀπαλαύξινα· εἰς αὐτὸν καταστρέφοντα
40. ἀπαλαστήσασα· σχετλιάσασα
ἀπαλέξασθαι· ἀποφυλάξασθαι. Σοφοκλῆς Ἱππόνῳ
ἀπαλεξήσειν· βοηθήσειν
ἀπαλεξίκακον· ἀθεράπευτον
[ἀπαλθήσεσθαι·........] ἀπαλθήσεσθον· δυϊκῶς. ἀποθεραπεύονται, ἢ θεραπεύουσιν
45. * (ἀ)παλεῖν· ἀμελεῖν
* ἀπαλέντες· ἀμελοῦντες
* . . ἄλλακες· ἱερῶν κοινωνοί
* ἀπάλλαξις· ἀπαλλαγή
ἀπαλλαξ(ε)ίοντες· ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες
50. ἀπαλλαξήσαιμι· ἀποστήσαιμι
ἀπαλλητόν· θαυμαστόν, ἔξαλλον, πολὺ παρηλλαγμένον
ἀπ' ἄλλων· μόνον
* ἀπαλλᾶσθαι· ἀπαντλεῖν
ἀπαλοῖξαι· ὀμόσαι. Λάκωνες
55. ἀπαλοβραχέα· ἀπαλοανθῆ. ἀπαλῶς θάλλοντα
* ἀπάλιον· θῦμα δελφάκιον
ἄπαλον· ἀνοχὴ ἀπὸ τοῦ παλαίειν
ἀπάλοις· μικροῖς
ἀπαλός· μικρός. τρυφερός
60. ἀπαμείβομαι· ἀνταποκρίνομαι
ἀπαμειβόμενος· ἀνταποκρινόμενος

SCR. 38. *E* 597. 40. *α* 252. 41. fr. 282 p. 156 Ai. 165. 42. *ρ* 384. 44. *Θ* 405. 48. Herod. IX 13. 49. Thuc. I 95. (cf. VIII 89 et Cobet V. L. p. 284) 52. *ω* 110. 58. Sapphon. fr. 54 p. 679 Bgk. 61. *Α* 84.

ADNOT. 37. *ἀπακτένων* cod., em. Voss. Vid. 2655. 56. 38. *ἀνεπινόητος* C. 171. Cf. Apoll. lex. 37, 22. 39. Expedire non possum. 40. L. *ἐπαλαστήσασα*, quod videsis. 42. Apoll. lex. 37, 31. 44. *ἀπαλθήσεσθαι* om. Mus. Fortasse cum Suida scribendum: ἀπαλθήσεσθαι· *ἀποθεραπευθήσεσθαι*. Nam Zonaras etiam c. 275 ἀπαλθήσεσθαι· *ἰαθήσεσθαι. καὶ* ἀπαλθήσεσθον *ὁμοίως. δυϊκῶς ἤτοι ἀποθεραπεύσωσι ‚ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον'* Apoll. lex. 37, 29. *ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου· ‚ἕλκε' ἀπαλθήσονται' καὶ μήποτε κρεῖττον· τὰ ἕλκη ἀπαλθήσονται.* Didymus ad *Θ* 405. 45. Aeolicum esse et mendo carere videtur Ahrenti. Cf. *γαπελεῖν*. 46. Declinatum esse ab *ἀπάλημι* (pro *ἀπαλέω* ab aeolico *ἄπαλος*) videtur Ahrenti Dial. I p. 142; idem tamen II p. 541 conicit *ἀσαλέντες*. Debebat *ἀπάλεντες* vel *ἀσάλεντες*. Ceterum haud scio an sub glossis 5745. 46, quibus ordinem confundi apparet, lateat *ἀπαμελεῖν* et *ἀπαμελοῦντες*. 47. *ἄλλακες* cod., em. HSt. coll. *ἀπελλακάς, ἀπελλαί, ἀπελάζειν, ἀπαλλάζειν*. 49. *ἀπαλλαξίοντες* cod., em. Mus. ope Suidae, qui ἀπαλλαξείοντες· *ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι* e Thucydide profert. 50. Imo *ἀπαλλάξαιμι*. Suidas et Bekk. 416, 1: ἀπαλλάξας· *ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι Κρατῖνος καὶ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.* Haud displicet tamen HSt. coniectura *ἀπαλεξήσαιμι*, ut respiciatur Hom. Il. *Ω* 371. 51. *ἀΓαλλητόν* corr. Ruhnken. Tim. p. 5. coll. ἀγαλλητόν. Conicio *ἀπόπληκτον*. 52. *ἀπ' ἄλλων* pro *ἄπαλλον* quod est in codice voluisse Sopingum suspicor. 53. Non expedio. 54. ἀπαλασίξαι· *ὀμόσαι* Hesychius infra porrigit. Egregie igitur utrobique *ἀπαλασίξαι* (h. e. *ἀπαληθίσαι*) restituit Adrianus Heringa ap. Valcken. ad Theocr. Adon. p. 282 AB. Cf. Ahrens Dial. II p. 69. Ni fallor h. l. *ΑΠΑΛΛΟΙΞΑΙ* scriptum erat pro *ΑΠΑΛΑCΙΞΑΙ*. 55. *ἀπαλοβλαστέα* coni. Ruhnken. in auct. emendd., nisi in *βρόδον (ῥόδον)* potius compositum sit. Deinde novam constituerim glossam ἀπαλοθαλῆ· *ἀπαλῶς θάλλοντα*. 56. Sic cod. Mus. *ἀπάλιον θῦμα· δελφάκιον* vulgo. Infra suo loco habebimus ἀπόλιον· *θαῦμα* (l. *θῦμα*). De re cf. Is. Casaub. ad Diogen. Laert. VIII 20 vol. I p. 119 ed. Iacobitz et Aeg. Menag. ib. vol. II p. 310. Quod ad formam attinet Lobeck. Proll. p. 100 recenset inter terminationis mutatae exempla incerta. 58. *ἀπαλοῖς* cod., *ἀπάλοις* scripsi. Cf. Ahrens dial. I p. 25. 60. Eadem CDr. 61. C. 171.

ἀπαμβράκου· ἀνδρίζου. καρτέρει
ἀπαμείρεται· ἀφαιρεῖται
ἀπαμήσεται· ἀποθερίσει
65. ἀπαμῦναι· ἀποτρέψαι
ἀπαμυντοί· βοηθοί
ἀπαμφιάσαντες· ἀποδύσαντες.......
ἀπαμφιεῖ· ἀπογυμνώσει
ἅπαν· ὅλον. ἅπαντα
70. ἀπαναίνου· ἀποστρέφου
ἀπανᾶν· καλεῖν
ἀπανεῖ· καλεῖ
* ἀπανάστασις· ἀποικία . . . . .
ἀπάνεσον· κάλεσον. Λάκωνες
75. ἀπάνευθεν· μακρόθεν, ἄποθεν, προσωτέρω
* ἀπανιζόμενοι· ξηραινόμενοι
ἀπανηνάμενοι· ἀπαρνησάμενοι
ἀπανθρακίδες· οἱ πρὸς ὄπτησιν ἐπιτήδειοι ἰχθύες. καὶ πέμματος εἶδος ἀπανθρακίς
ἀπάνθρωπος· σκληρός. ἀνόητος, ἄφρων. ἀνελεήμων. Σοφοκλῆς ἀπανί...
80. ἀπαντίζορα· ἐναντία
ἀπαντινά· ἀνέντροπα. ἐκτετημένα
ἀπαντλοίην ἄν· ἐπικουφίσαιμι ἄν
ἀπαξιοῖ· οὐκ ἀξιοῖ. ὑπερηφανεύεται
ἀπαξοί· μοναχοί
85. * ἅπαξ· ἐπίρρημα ἀριθμητικόν
ἄπαξον· ἀπόρριψον
* ἀπατάλη· ἀπαντήτρια [ἤγουν ἀπατηλή· ἀπατήτρια] ἀλαζών, ἢ μαντευόμενος
ἀπαράβλητος· ἀσύγκριτος. ἀνόμοιος

SCR. 63. Hesiod. Th. 801 Opp. 576 (Spohn). 68. Menand. Misum. fr. IX. 70. Iob. V 17. Sirac. IV 4. 75. Α 35. 79. fr. 913 p. 271. 82. Eur. Alc. 365.

ADNOT. 62. Ἀπαμβράκου· καρτέρει· λέγεται δὲ πρὸς ὠδίνουσαν γυναῖκα. οἱ δὲ ἀνδρίζου. ἄλλοι φυλάττου Bekk. 418, 8. Cf. etiam ἐξαμβρακοῦται. 63. ἀποστερεῖ Suidas, ἀποκεχώρισται EM. 118, 9 Zonar. col. 276. 65. ἀπαμυνεῖ· ἀποτρέψει Bekk. 415, 5 Suid. Zonar. c. 256. 66. Suspectissimum. Num ἐπαμύντορε· βοηθώ? 67. γυμνώσαντες, ἀποδύσαντες C. 63. 171. ἐκδύσαντες γυμνώσαντες CDr. ἀμφιέσαντες· ἐκδύσαντες Bekk. 415, 7 Suidas. 68. ἀποκαλύψει Bekk. 415, 8 Suid. 69. Ahrens I p. 114 accusativum aeolicum masculini generis sibi agnoscere videtur. obstat tamen CDr. haec porrigens: ἅπαν· πᾶν, ὅλον. ἅπαντα· πάντα, ὅλα. 70. ἀπαναίνομαι· ἀποστρέφομαι παραιτοῦμαι CDr. ἀπαναίνου· ἀποστρέφου (ἀπαρνοῦ om. C. Voss.) παραιτοῦ C. 171. μὴ ἀπαναίνου· μὴ ἀπαρνοῦ Gl. MS. in Iobum. 71. Cf. gl. Β. 206 βαπαίνει (et βαταίνει). 73. μετάστασις addit C. 171, μετανάστασις CDr. Eudemus. 76. 77. Eadem inverso ordine CDr. Perplacet Kusteri coniectura ἀπαζαινόμενοι. 78. Cf. ἐπανθρακίδες et Dioclem Carystium Athenaei III p. 110 AB, ubi ἀπανθρακίδος PVL ἀπανθρακίς ABPVL. 79. ἀπάνος cod. cuius scribam voluisse ἀπάνυς recte suspicatur Schow. p. 108, em. Musurus. ἀπάνιος tamen coni. Ahrens II p. 137 n. coll. ἀπηναῖος et ἀπηνής. Σοφοκλῆς ἀπανί Mus. Ald. in quibus fuerunt qui fabulae nomen inesse putarent, parum probabiliter A. Nauckio iudice. Fortasse excidit gl. ἀπανθρωπία· σκληρότης quam servavit CDr. 80. ἀπαντίξοα vel ἀντίξοα legendum esse Vossius statuit, reliquis assurgentibus. 81. ἀπάντιτα — ἐκτετιμένα Pearso Sopingusque coniecerunt. Sed ἀνέντροπα quorsum spectet nescio. 87. ‚ἀπατάλη· ἀπαντήτρια cum vitiosa esse observasset lector non indoctus adnotaverat ἀπατηλή· ἀπατήτρια quae correctio postea ipsi textui inserta est.' Kusterus. ‚Sequentes interpretationes ἀλαζὼν μαντευόμενος quomodo loco huic conveniant non video' Idem. Fortasse ἀπατάλη ex ἀπαιόλη natum est. 88. ἀπαράγκλητος· ἀσύγκλητος cod., em. C. 171 Dr. Bekk. 415, 17 et C. 63 s. v. ἀπόβλητος.

ἀπαραίτητον· ἄφευκτον, ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι
90. ἀπαράλλακτον· ἀναλλοίωτον, κατὰ μηδὲν παραλλάσσον
ἀπαραλλάκτῳ· ὁμοίῳ
ἀπάραξεν· ἀπέτεμεν
ἀπαραποδίστως· ἀνεμποδίστως
ἀπαραποιήτως· ἀπλάστως
95. ἀπάρας· σκεψάμενος. ὁρμήσας
* .παράσσεται· ἀποκατάγνυται
ἀπαράσημον· ἀσινέστατον. ἀπαραχάρακτον. ἀπαραλόγιστον, ἀψευδές, ἀληθές
* ἀπαράντινα· ἀπαράλλακτα
5800. ἀπάρατον· ἀπευκτόν. ἀπέραντον
ἀπαράχυτος οἶνος· ᾧ οὐ προστέθειται θάλασσα
ἀπαράβατον· πιστόν
ἀπάργματα· ἀπαρχαί
ἀπαρεμφάτως· ἄνευ δηλώσεως [ἢ] προσώπου
5. ἀπαρές· ὑγιές. ἀπ[λ]ήρωτον
ἀπαρέσασθαι· εἰς ἀρέσκειαν ἀγαγεῖν
ἀπαρθένευτος· ἀκέραιος, καθαρά. Σοφοκλῆς Ἱππόνῳ
ἀπαρθένευτα· οὐ πρέποντα παρθένοις. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι
ἀπαρίνη· φυτάριόν τι. ἔνιοι δὲ ὀροβάγχην
10. ἀπαρκῆ· ἁρμόζοντα. αὐτάρκη
ἀπαρκίας· οὕτως ἄνεμος
ἀπαρκτεῖν· ἀποτυχεῖν
* ἀπαρθῆναι· ἀρθῆναι

SCR. 89. Sapient. XVI 4. 92. Π 116. 5806. Τ 183. 7. fr. 283 p. 156. 8. Eurip. I. A. 993 ed. Kirchh.

ADNOT. 89. ἀπαραμύθητον (ἐπιτακτικόν) ὃ οὐ δύναται τις ἐκφυγεῖν C. 171. 63. 39. ἄφευστον cod., em. Mus. 90. ἀλλοιωτόν cod., em. Guyetus. Extrema verba e gl. seq. huc retraxi. ὅμοιον explicat CDr. 91. ὁμοίῳ κατὰ μηδὲν παραλλάσσον (παραλλάσσοντι male Mus.) codex. 93. ἀπαρεμποδίστως cod., em. C. 63. 39. 171, quorum 39 ἀπλανῶς addit. 94. ἐνδόξως C. 171. ἄπλαστος ἀληθής CDr. 96. .παράσσεται cod. Num ἀποκατάσσεται? 97. ἀπαράσιμον cod., em. Mus. ἀπαρασήϊον· ἀσινές ὑγιές δόκιμον CDr. ἀπάρσιμον· ἀσινῆ Bekk. 415, 20. ἀσυνέστατον cod., ἀσυνέκστατον Mus., em. Schowius.
ε
πχάρακτον cod., em. Mus. ἀπαραλόγιστον sublato divisore cum hac glossa coniunxit Vossius.
ε′
99. Expedire non possum. 5800. Confundit ἀπάρατον et ἀπέρατον. 1. ἀπχυτος, οἶνος ᾧ cod., em. Mus. Cf. Galen. meth. med. XII p. 166. 2. ἄπιστον cod., em. Lobeck. Phrynich. p. 313. Ceterum aut ἀπάρβατον legendum est, aut glossa inducenda. 2. 3. Separavit Mus. 4. ἢ omittunt Cyrilli mei omnes; ἀριθμοῦ ἢ coni. Mus. 5. Doricum a πηρός ortum videbatur Valckenaerio ad Theocr. Adon. p. 316 C. THemsterhuisio et Lobeckio in Path. Proll. p. 267. ἀπήρωτον rescripsit TH., coll. Hes. s. v. ἀπηρεῖς et EM. 122, 7.
ω
7. ἀπαρθίνευτος cod., Ald., em. Mus. ἱππόν cod., em. Mus.; lemma omittit Bekk. 418, 11. 8. De Euripidis et Sophoclis nominum confusione cf. Osann. ad Philem. p. 161, qui p. 341 etiam Kiddium ad Dawisii misc. critt. p. 472 conferri iubet. 9. 10. 11. ὀροβάκχην ἀπαρκῆ ἁρμόζοντα. Αὐταρκῆ· ἀπαρκίας οὕτως ἄνεμος codex, quae bene seiunxit Musurus. 9. ὀροβάκχην cod., em. Albertus coll. Theophr. VII 14 Diosc. III 92 Plin. XXVII 5. 10. ἐπαρκῆ mavult Kusterus coll. ἔπαρκες· αὔταρκες. 11. ἀπαρκίας cod., ἀπαρκτίας ut CDr. coni. Musurus; τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ ς ὡς ἡμεῖς ἀπαρκίαν διὰ τὸ εὔφωνον Bekk. 445, 16 cui adversa ex parte stat Phrynich. app. soph. 19, 22. 12. ἀπαρτεῖν puto aeolice pro ἀμαρτεῖν voluit Is. Vossius, ἀπαμαρτεῖν ionice pro ἀφαμαρτεῖν Ruhnkenius in auct. coniecit. Nonne ἀπαρκτεῖν· ἀποφύχειν?

ἀπαρτῆσαι· χωρίσαι, διαστῆσαι: πληρῶσαι
ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως. ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι
ἀπάρτια· τὰ ἔπιπλα
ἀπαρτίαν· μετάβασιν. ἀποσκευήν. τέλος. ἀπαρτισμόν
ἀπαρτίζει· τελειοῖ
ἀπαρτικός· πρὸς ἄπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος
ἀπαρτιλογία· ἀπηρτισμένη ψῆφος
ἀπαρτύειν· ἀποκηρύσσειν. Ταραντῖνοι
ἀπαρτῦναι· τάξαι
ἀπαρυόμενον· ἀφαιρούμενον
ἀπάρχεσθαι· μεταδιδόναι
ἀπαρχή· προσφορά. ἀφαίρεμα
ἀπαρχὴ Χριστός· πρῶτος Χριστός
ἀπάρχου· τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε
ἅπας· χαλκῇ λαμπρ ὅ Κρῆτες
33. ἀπαστίας· διαγωγῆς.......
34. ἄπαστος· ἄγευστος
29. ἀπαστιόν· τὸ δεσμωτήριον
30. ἀπασκαρίζειν· σπαίρειν
31. ἀπασσείόν· παμποίκιλον. οἱ δὲ λινοῦν χιτῶνα· οἱ δὲ μαλλωτόν
32. ἀπαστί· ἀγευστί

SCR. 15. fr. 2. 17. Iudith. II 13 III 11. *Εἰ μέντοι ἐν βιβλίῳ τινὶ τοὔνομα τὴν ἀπαρτίαν εὑρεῖν ἐθέλοις — εὑρήσεις ἐν τῷ $\overline{\beta}$ τῶν Ἱππώνακτος ἰάμβων· ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίαν ἔχει, κτλ.* Poll. l. l. p. 404 Bekk. 18. Aeschylo in Sept. 355 vindicat CPrien in progr. Lubecensi a. 1856, ubi malim *σπουδῇ δὲ καὶ τοὐδ' εὖ λιταργίζει πόδα.* 20. Herod. VII 29 et Lysias Harpocrationis l. l. 27. Prov. III 9. 28. Refero ad *Λ* 65 *πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ λάμπ'*, quem ad locum cf. Ariston. p. 188 ed. Friedl. Quod si placet, corrige *ἅπας χαλκῷ· λαμπρὸς ὅλος.* 34. *Τ* 346. 30. Aristoph. Tagenist. fr. XVIII vol. II p. 1164. 31. ? Ion. fr. 59 p. 577.

ADNOT. 14. *.παντῆσαι· χωρῆσαι* cod., *ἀπαντῆσαι· χωρῆσαι* Musurus. Confundit *ἀπαρτῆσαι* (sic corr. Vossius) *· χωρίσαι* (sic Hemsterh.) *διαστῆσαι*, ut C. 171 exhibet, cum *ἀπαρτίσαι· πληρῶσαι τελειῶσαι.* Praeterea Suidas novit *ἀπαρτῆσαι· κρεμάσαι* quae spectant ad Eur. Andr. 412, nisi Didymum h. l. *ἀναρτῆσαι*, quod vide, invenisse suspiceris. 15. *ἀπαρτιᾶ· ἀπαρτισμένος* cod., *ἀπαρτιᾶ· ἀπηρτισμένως* Mus., em. HSt. ope Erotiani, Suidae (Bekk. 210, 23) schol. Arist. Plut. 388. Hinc *(ἀπαρτί)· ἀπ.* τ' *ἀκ.* Bekk. 418, 12 restituit Nauckius. *ἀθαμαν* cod., em. Mus. 16. *ἀπάρτια* cod., sed *ἀπαρτία· ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, τὰ λεγόμενα ἔπιπλα* C. Voss. Zon. c. 247. EM. 118, 39 Poll. X 18. 17. *ἀπαρτίας* cod. Mus., em. Heinsius ope Suidae. Accedunt Gl. MSS. octateuchi, gl. MSS. Goldasti, C. 39. 63. 171. 18. *πληροῖ* addit C. 39. 171. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 447. 20. Vid. Harpocr. 25, 1 (EM. Suid.) Eustath. 1594. 21. Cf. *ἀρύει· ἀντὶ τοῦ λέγει (ἀντιλέγει* cod.) *βοᾷ*, ubi tamen *ἀρύει· ἀντλεῖ, γαρύει· βοᾷ* Koen. Gr. C. p. 70; *ἀρύουσαι, λέγουσαι, κελεύουσαι. ἀρύσασθαι· ἐπικαλέσθαι* et *ἀναρύτειν λόγους.* (Lob. rhem. p. 206). 23. *ἀπαρύμενον* cod., *ἀπαρνύμενον* Mus., em. Schow. p. 109. *ἀπαρυστέον· ἀφαιρετέον* Schol. Arist. Eqq. 917. 25. Sic CDr. *ἀπαρχαί· ἀφαιρέματα* C. 171. 26. Sic Musurus. $\dot{\overline{\chi\varsigma}}$ π $\dot{\overline{\chi\varsigma}}$ codex. 27. *ἀπαρχὴν βάλε ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε* C. 39. 171. 28. *ἅπασα χαλκῇ· λαμπρὰ ὅλη* probabiliter coni. Musurus, qui ‚duabus vocibus imposita compendia ita delevit, ut, quid olim scriptum fuerit, non amplius appareat.' Schow. *Κρῆτες* ad gl. 2829 refert Pearso. 33. Desunt nonnulla; v. Toup. Em. III 512. 34. *ἄπαστος ἄγευστος. πάσασθαι γὰρ τὸ γεύσασθαι. οἷον ἄμαστος, ἀμάσητος* Apoll. 37, 33. 29. Probabiliter Pearso huc retrahit vocem *Κρῆτες* e gl. 2828, nisi latet locus Platonicus e Gorgia p. 486 A. 30. *ἀπαπαρίζειν· ἐπαίρειν* cod., em. Sopingus. 31. *ἀπασσεῖιον — λινὸν* cod., *ἀπασσείοντα — λινοῦν* coni. Mus., qui in exitu glossae compendium literarum $\overline{\tau\alpha\iota}$ (sic certe Schowio visum) delevit. Interpretes in indicanda vocabuli derivatione quod a *πάσσειν, ποικίλλειν* ortum arbitrantur, acquiescentes apposuerunt *ἐνέπασσεν ἔπασσεν πάσσε*, quibus addere poterant *κατάπαστος* et *ἰωπάτερ* (l. *ἰόπαττερ* Koen. Gr. Cor. p. 454). Mihi Ionis videntur explicari *βραχὺν λίνου κύπασσιν*, ac scribo e consequentia: *κύπασσιν· Ἴων κτλ.*

* ἀπαστεύων· ψευδόμενος

* ἀπαστακῶς· ἁμαρτών

ἀπατᾷ· πλανᾷ. φενακίζει

ἀπάτη· πλάνη. ψεῦδος

ἀπατηλόν· ψευδές. ἀπατητικόν. παραλογιστικόν

ἀπάτητον· τὸ ἀνωμάλως συγκείμενον. παρὰ Δημοκρίτῳ

ἀπάτερθεν· ἄποθεν, ἢ χωρίς

Ἀπατούρια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ὧν ἡ πρώτη δόρπεια καλεῖται, ἡ δευτέρα ἀνάῤῥυσις, ἡ τρίτη κουρεῶτις, ἡ τετάρτη ἔπιβδα

* ἀπατουργόν· κωλυτικόν

ἀπαύγασμα· ἡλίου φέγγος

ἀπαύγεος· λαμπρός, φωτεινός

ἀπαυδῶ· ἀπαγορεύω

ἀπαυθαδιάζοντας· μέγα φρονοῦντας

* ἀπ' αὐτόφιν· ἀπ' αὐτῶν, ἢ ἀπ' αὐτοῦ

ἀπαυλεῖσθαι· τὸ μὴ προαυλεῖν κατὰ τρόπον

ἀπαύλια καὶ ἐπαύλια διχῶς λέγεται ἡμέρα, ἐν ᾗ.......... ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ νύμφη

ἄπαυλον· ἀπόκοιτον

ἀπαυστίας· παραχύτας

* ἀπαυτομολήσει· ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλθῃ, παρὰ τὸ μολεῖν, ὅ ἐστιν ἐλθεῖν

ἀπ' αὐτομάτου· ἐξαίφνης

ἀπαφίνιον· Λάκωνες κάρδοπον λιθίνην, ἐν ᾗ μένουσιν, ἣν κτητὶ καλοῦμεν

ἀπαφίσκειν· ἀπατᾶν. ἀφαιρεῖσθαι

ἀπαφός· ἔποψ, τὸ ὄρνεον

ἀπαφούλιστορ· σταφυλῖνος. Λάκωνες

ἀπάφω· ἀπατήσω........

SCR. 40. *Α* 526. 41. p. 420 ed. Mullach. 38. *Β* 587. 44. Hebr. I 3. 46. Arist. Ran. 369. 48. *Δ* 44. 53. Proverb. VI 11. 54. Xen. Anab. VI 4, 18. 56. λ 217. 59. ψ 79. h. 3, 38.

ADNOT. 35. *ἀπατεύων* corr. HSt. 36. *ἠπατηκώς* Pearso. F. *καταπλακών*. 37. Sic ad verbum C. 63 (Dr.) *ἀπάτα· πλάνα φενάκιζε* C. 171, quod verum videtur. 40. Apoll. lex. 37, 26. 41. *ἀπατητόν* codex, em. HSt. 38. Apoll. lex. 37, 21. 42. *δορπία — χρουρεῶτις* cod., *δορπία — κουρεῶτις* Mus., em. Albertus. Rem illustrant ,Müller Proll. 403 sqq. Hermann Gottesd. Att. § 56, 28, Pauly Realencycl. I p. 592 sqq.' laudati ab Ed. Gerhard Myth. I p. 494 § 452, 6 b. 43. *ἀπατουργός· κωλυτικός* Mus., *ἀπατοῦργος· κολακευτικός* Pearso et Ruhnkenius in auct. emend. 44. *ἀκτὶς ἡλίου* (CDr.) *ἡ πρώτη τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς αὐγὴ ἢ προσβολή* C. 63. 171. *ἡ ἀκτίν, χαρακτήρ, ὁμοίωσις* Gloss. MSS. sacr. meae. 45. *ἀπαυγέος· λαμπροῦ φωτεινοῦ* Ruhnken. l. l. Infra *γλαυκός* habebimus e Cyrillo cum iisdem expositionibus. 46. *ἀπολέγομαι καὶ ἀπολογοῦμαι* C. 39. 63. 171, Eudemus. 47. *μεγαλαφρονοῦντες* (*μεγαλοφρ*. Bekk. 419, 4 Suid.) *καταθρασυνομένους ἢ ὑπερηφανευομένους* C. 171 *σκληρυνομένους* C. 63. 48. *αυτοφὶν* cod., em. Mus. 50. *ἀπαυλία — ἐπαυλία* cod., em. Alb. Kust. e Pollucis III 39. De lacuna constat ex EM. 119, 14. Cf. etiam Pausan. ap. Eustath. p. 1337, 44 p. 26 Meier. 51. *ἀπαυλόν· ἀπόκοπον* cod. Mus., exhibui Kusteri coniecturam, licet possis etiam *ἄκαυλον· ἀπόκοπον*. 52. *ἀπαρσαχύτας* cod. Mus., *ἀπαροσχύτας* Aldus. *ἀπλυστίας· ἀπαράχυτος* Adr. Heringa obss. p. 204. *ἀπαυστί· ἀκατασχέτως* Toup. Em IV p. 293. Lego *ἐπαρυστρίδας· παραχύτας*. 54. *ἀπαυτομάτου* cod., em. Mus. 55. *καρδοπόν* cod., em. Mus. *μάττουσιν — κτητίαν* Mus., qui compendium vocis *κτητὶ* delevit. Num *ἀλέουσιν* (*διαίνουσιν, αἴνουσιν*?), *ἣν στάτην*? Cf. *στάγην· κάρδοπον. στάτα· μάκτρα* (*στατά· μακρά* cod.) *στάτη· — κάρδοπος*. 56. Apoll. lex. 40, 30. 57. E Macedonica ni fallor dialecto. 58. *ἀτταφουλίττωρ* coni. Valcken. ad Theocr. Adon. p. 288 C. *ἀτταφούλιστορ* Ahrens dial. II p. 123. 59. *ἀπαφῶ* cod., *ἀπάφω* scripsi. *ἀπάφων· ἀπατήσων παραλογίσομαι* Apoll. lex. 37, 27.

60. ἀπέβη· συνέβη. ἐγένετο (adde gl. 5864)
ἀπέβλισεν· ἀπεπίασεν
* ἀπεβήσατο· ἐπορεύθη
* ἀπέβαισεν· ἀπέασεν
[ἀπεβίω· ἀπέθανεν]
65. ἀπεγγυαλίζειν· ἀποκαθιστᾶν
ἀπεγένετο· ἀπέθανεν
ἀπεγνωσμένος· ἀνέλπιστος
ἀπεδέξατο· ἀπέλαβεν
[ἀπέδετο· ἐκδέδωκεν]
70. ἀπεδίζειν· ὁμαλίζειν
ἀπεδικάσθη· κατεδικάσθη
ἄπεδον· ὁμαλόν. ἰσόπεδον, ἐπίπεδον
[ἄπεδος· ἀνάπαλιν ...]
ἀπέδοσθε[ν]· ἀπημπολήσατε
75. * ἀπέδωτο· ἐκδέδωκεν
ἀπέδου· παρέδου
ἀπέδρα· ἀπέφυγεν
ἀπέεργεν· ἀπεκώλυσεν
ἀπέησιν· ἄπεστιν
80. * ἀπέειπεν· ἀπηρνήσατο. ἀπεῖπεν
ἀπέθριξεν· ἀπέκειρεν. ἀπέκοψεν
* ἀπεέργει· ἀπείργει, κωλύει
ἄπει· ἄπ[ε]ιθι, ἄπελθε, βάδιζε
ἀπ[ε]ίης γῆς· τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς
85. ἀπειθεῖ· ἀντιλέγει
ἀπειθής· ἀνυπότακτος. ἄπιστος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν
ἀπ[ε]ίθησεν· οὐκ ἐπείσθη
ἀπεικάσματα· ὁμοιώματα
ἀπεικός· ἄτοπον, οὐ πρέπον
90. ἀπειλή· ὀργή

SCR. 61. 63. Arist. Avv. 498. 62. *Α* 428. 66. Thuc. II 34. 51. 98. 68 *Α* 95. 69. cf. 75. 72. Thuc. VII 78. 74. Actt. Apost. V 8. 75. Iud. II 14. III 8. 78. *Ω* 238. 79. *τ* 169. 80. *Π* 416. 81. Eur. Or. 128. 84. *Α* 470. 86. fr. 46. 87. *Β* 441. 88. Sapient. XIII 10. 90. ‚Proverb. XIX 12.' Biel.

ADNOT. 60. *ἀπέβη· συνέβη, ἐγένετο. ἀπεβίω· ἀπέθανεν* C. 171 *ἀπέβη· ἀπέθανε καὶ ἀπεβίω ὁμοίως* Suidas. 61. *ἀπέκλισεν* (l. *ἀπέβλισεν*) *ἀφείλατο — ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἐξέρασεν.* Cyrill. Barocc. ap. Cram. AP. IV p. 198. 63. *ἀπέβαισεν· ἀπίασεν* cod., *ἀπέβαισεν· ἀπέδυσεν* ingeniosius quam verius Musurus; debebat *ἀπέβλισεν· ἀπε(πί)ασεν.* 64. Haec verba in codice glossae 63 adhaerentia beneque a Musuro separata ad gl. 60 retrahenda esse diximus. 66. *ἀπεγένετο· ἀπέθανεν. Θουκυδίδης δευτέρῳ* Bekk. 82, 33. *οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης* (Caecilius) Bekk. 419, 14. 69. *ἀπέδοτο* Sopingus. ‚De eo iudicari tuto non potest quod locus, ex quo ea significatio petita est, non superest.' Boekh. C. I. II p. 969 B. n. 3777. 72. Cf. CDr. *Θουκυδίδης* addit Bekk. 419, 27. 73. Sic cod., *ἄμπεδον* Mus., *ἄμπαλιν* Ruhnken. in auct. em. Lego *ἀπόδος· ἀνάπαλιν* ... 74. *ἀπέδοσθεν· ἀπεπωλήσατο* cod., *ἀπέδοτο· ἀπεπωλήσατο* coni. Mus., emendate Bekk. 419, 25. C. 171 (*ἀπέδοσθε· ἀπεμπολίσατε* CDr. *ἀπεπολήσατο* C. 63). 75. Sic codex, *ἀπέδοτο* recte cum Cyrillis Musurus; sed in glossa spuria non est cur scripturam codicis ordini infestam relinquamus. 76. *ἀπέδου· ἐπράσας* C. 63. 77. CDr. Voss. 79. *ἀπεήσει· ἀπέστη* cod. Mus., em. Pearso. 81. *ἀπεθέρισεν* Eudemus, *ἀπέθρισεν* CDr. (Archil. fr. 137). 83. [ε] del. Mus. *ἄπει· ἀπελεύσῃ Σοφοκλῆς* Bekk. 420, 6. 84. Codicis lectionem Vossius divinaverat. *ἀπίης* Musurus. 86. *αἰχμαλώτησιν* cod., em. Mus. 87. Codicis scripturam Vossius praevidit.

ἀπειλεῖται·........
* ἀπείπατο· ἠρνήσατο
* ἀπεῖπεν· ἠρνήσατο
* ἀπειπάμεθα· ἀπεῤῥιψάμεθα
95. ἀπείπαντο· παρῃτήσαντο. ἀπετάξαντο
ἀπείπεται· ἀποτάσσεται. ἀπαρνεῖται
ἀπειραίη· ἠπειρωτική
ἀπειράκις· πολλάκις. πλειστάκις
ἀπεῖργον· ἐκώλυον
5900. ἀπειρηκότων· ἀπειπαμένων
ἀπειρημένοι· ἀπεγνωσμένοι
* ἀπεγνωκότες· ἀπηγορευμένοι
* ἀπειρήδιον· πολύ, ἄπειρον πλῆθος
* ἀπειρ....· ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά
ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι
5. ἀπείρ[ρ]ητον· ἄῤῥητον, ἀνεκλάλητον
ἀπείρητος· ἄπειρος
* ἀπείρηται· ἀπηγόρευται
ἀπεῖρξεν· ἐκώλυσεν
ἄπειρον· πολύ. ἄγευστον. περιφερές, στρογγύλον, διὰ τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε πέρας ἔχειν
10. ἀπείρονα· πέρας μὴ ἔχοντα
ἀπείρονας· ἀπειράτους. Σοφοκλῆς Θυέστῃ
ἀπείρου· ἀγνώτου. μεγάλου
ἀπείρῳ· πολλῇ
ἀπειρομένων· ἀποφευγόντων
15. ἀπείρων· μεγάλων, ἀναριθμήτων, πέρας μὴ ἐχόντων
ἀπειροπλάσιον· πολυπλάσιον
ἄπεισιν· ἀπέρχεται. ἀπέθανεν
ἀπεισουτῆρες· σκόλοπες
ἀπεῖτε· ἀπέλθατε
20. ἀπεκάκησεν· ἰσιάνθη
ἀπεκαίνυτο· ἐνίκα. [ἀφαιρεῖται]
ἀπέκαμον· ἠτόνησαν

SCR. 92. Iob. VI 14 (Herod. I 205). 94. II Cor. IV 2. 95. Herod. VI 100. 97. η 8. 5904. ι 118. 6 ἀπείριτος? κ 195. 8. Soph. Ai. 1280. 10. Aristoph. Danaid. fr. VII vol. II, 2 p. 1049 — H 446? 11. fr. 245 p. 149 Nck. 21. ϑ 127. 219.

ADNOT. 91. 92. In codice separata non sunt. ἀπειλεῖται· ἀπειλεῖ scribam (cf. Meinek. Com. vol. III p. 526 ad Alexid. fr. LXXII) an ἀπειληταί· (ὀργίλοι φοβεροί) e CDr. non liquet. Quid, quod Apollonii etiam gll. (38, 2) ἀπειλεῖς et ἀπειλήσας frustra h. l. quaesiveris? 96. Alberti exhibui coniecturam; ἀπάρχεται codex. 5901. ἀπονενοημένοι C. 171. ἀπειρημένον· ἀπεγνωσμένον coni. Spanheim. ad Ioseph. Antiq. Iud. Add. II 7. 1. 2. ἀπειρημένοι· ἀπηγορευμένοι, ἀπεγνωσμένοι. (ἀπειρηκότες·) ἀπεγνωκότες coni. Albertus. 3. ἀπειρίδιον Mus. ἀπειρέσιον· πολὺ ἄπειρον CDresd. recte. 4. ἀπειρέσια καὶ ἄπειρα· τῷ πλήθει πολλά Musurus, qui lemmata, quae legi nequeunt, delevit. Em. Apoll. lex. 38, 12 EM. 120, 34 Bekk. 420, 10. αἶγαις cod., em. Mus. 5. Cf. ἄειρον et ἀνείρητον. 9. ἐλέγετο δὲ ἀπείρων καὶ ἄπειρος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὸ περιφερὲς ἁπλῶς σχῆμα Bekk. 420, 19. 11. In Aldina perperam Θυήστῃ. — Deest Apollonii gloss. p. 41, 2. 12. ἀμαθοῦς addunt C. 171. 39. 14. ἀπειρόμενος· ἀποφεύγων C. 39. ἀπειρωμένων Voss. 18. κόλλοπες? Cf. 6052. 19. Sic codex et Vossius, ἄπιτε Mus. 20. ἀπεκάκισεν cod. Mus., em. Lobeck. rhem. p. 229 not. ἐπικράνθη coni. Mus. F. ἐσίνθη. 21. Apoll. lex. 38, 18. ἀφῃρεῖτο coni. Mus., ego proscripsi, cum non probabile esset a Diogeniano ἀποαίνυται et ἀπεκαίνυτο confundi potuisse, neque agnoscunt hoc vocabulum Suidas et C. 39, ubi ἀπεκέννυστον· ἠνίκα.

ἀπεκέλλερεν· ἀπέκλεψεν
ἀπεκέντησαν τὴν ἀλήθειαν. οἷον ἐδείχθη ὁποῖον ἦν τῷ πράγματι
ἀπέκ[ε]ιξαν· ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν
ἀπεκομίσθη· ἀπηνέχθη.
* ἀπεκτον· τοῦ τέκοντος ἐγένετο
ἀπεκορύφου· εἰς κορυφὴν [τὸ τέλος] ἦγεν
ἀπεκόσμεον· ἀπετίθουν, ἀπετίθεντο.......
ἀπέκτητον· ἄκαρτον, ἀπόκιστον
ἀπεκυπάρωσεν· ἀπέκτεινεν
ἀπεκωλύθη· ἀπεχωρίσθη
ἀπελάζειν· ἐκκλησιάζειν. Λάκωνες
ἀπελασία· διωγμός
[ἀπελαιθρόνην· τὴν δύναμιν τὴν ἀμέτρητον]
ἀπέλεθρον· ἀμέτρητον..... Πλέθρον γὰρ εἶδος μέτρου
ἀπέλεθρον ἶνα· τὴν δύναμιν τὴν ἄμετρον
* ἀπεληλαμένοι· διωχθέντες
ἀπέλεξα· ἀπεῖπον. ἀπηγόρευσα
ἀπελέπη· ἀπελεπίσθη
ἀπέλυκα· ἀπέῤῥωγα. Κύπριοι
* ἀπέλαστον· ἀπρόσιτον
ἀπελέκησεν· ἀπεδήμησεν. καὶ τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν
ἀπέλλαι· σηκοί. ἐκκλησίαι. ἀρχαιρεσίαι
ἀπέλλειν· ἀποκλείειν
* ἀπελεύθερος· ἐκ δούλου ἐλεύθερος
* ἀπελεύσῃ· ἀπέρχῃ
* ἀπελιγκόμην· ἀπεῤῥιπτούμην
ἀπελλόν· αἴγειρος, ὅ ἐστι εἶδος δένδρου.
* ἀπελλακάς· ἱερῶν κοινωνούς
ἀπελύκησεν· ἀπέτεμεν
ἀπελυμαίνοντο· ἀπεκαθαίροντο, ἀφηγνίζοντο
ἀπέλυσεν· ἀπελύτρωσεν
ἀπελύωσεν· ἀπέτεμεν, ἀπέκοψεν
ἀπεμάσσετο· καθήψατο. ἀπῴκησεν
ἀπεμέσῳ· ματαίῳ

SCR. 25. Aristoph. Ach. 869. 27. Herod. V 73. 28. η 232. 35. 36. 37. *E* 245. 46. I Cor. VII 23. 51. ε 244. 52. *A* 314. 53. *A* 95. 55. ν 429 *B* 629.

ADNOT. 23. Non expedio. 25. ἀπέκειξαν cod. Mus., em. Bekk. 420, 25: ἀπέκιξαν: Ἴωνες. ἀποπεσεῖν ἐποίησαν. 26. ἀπεκομίσθη· ἀπηνέχθη (ἀπεδόθη addit C. 171) Bekk. 420, 4 Suidas. In extremis codicem expressi expulsa Musuri coniectura ἀπηνέχθη. ἄπωθεν τοῦ τεκόντος ἐγένετο. πέκοντος legendum esse manifestum est. 28. ἀπεκορύφου· προφανῶς ἔλεγεν CDr. Suid. 29. ἀπετίθουν, συνέστειλαν addit Apoll. lex. 38, 16. 30. ἀπέκτητος· ἀκτένιστος Suid. CDr. ἀπέκτητον· ἀπόκιστον Bekk. 420, 29 unde ἀπόκιστον pro ἀπόκροτον, quod in codice erat, reposui. Ceterum ἄπεκτον· ἀπέκτητον κτλ. Musurus correxerat, parum recte. 33. ἀπελλάζειν Bergk. Comment. p. 434. Ahrens II p. 51. 35. Sic; ἀπέλεθρον ἶνα latere Musurus vidit. 36. πολύ. πέλεθρον Apoll. lex. 38, 17. 37. ἀπελεθρόνηνα cod., Musurus induxit. 38. ἀπεληλαμένος· διωγμένος CDr. ἀπεληλαμένοις· διωχθεῖσιν C. 171. Fortasse vitiose ἀπελελαμένοι scriptum erat. 41. Ordini ἀπέληκα (a λακεῖν, λακίζειν, λακίς) convenire Vossius vidit. 43. ἀπελέκησεν cod. Mus. Confunduntur ἀπελαίκασεν· ἀπεδήμισεν et ἀπελάκησεν (s. ἀπελήκησεν ex ordine)· κτλ. 44. ἀπελλαί cod. Mus. Alb., em. Ahrens I 58 II 160 Lobeck rhem. 113. ἀρχιερεσίαι cod., em. Mus. 45. EM. 120, 52. 47. ἀποφθαρήσῃ pro ἀπέρχῃ proposuit Meinek. Com. vol. V p. XXXVII. 48. ἀπεδικόμην suspicabatur Kusterus. Cf. tamen λιχάξαι· ῥίψαι, βάλλειν (l. βαλεῖν) Κρῆτες. 50. Vide (ἀπ)άλλακες. 51. [α πελέκκησεν em. Pearso. 52. Apoll. 38, 11. 54. ἀπηλοίησεν ex EM. coni. Kusterus Albertus. 55. Confundit ἐπεμάσσετο et ἀπενάσσατο. ἀπῴκισεν male C. 171 Mus. 56. Non expedio. —? ἀπεματίσαι Herod. II 162.

ἀπεμορξάμην· ἐδάκρυσα
ἀπεμόρξατο· ἀπεψήσατο
* ἀπεμόργνυ· ἀπέμεσεν. ἐξέρασεν
ἀπεμπολεῖ· πιπράσκει
ἀπεμπολήν· ἀπαλλαγήν. πρᾶσιν. ἐμπορίαν
ἀπεμπολήσας· πωλήσας. πεπρακώς. πραγματευόμενος
ἀπεμπολῆσαι· τὸ ἐπὶ κέρδος ἀποδόσθαι τι
ἀπεμυθεόμην· ἀπηγόρευον·
πόλλ' ἀπεμυθεόμην.
γράφεται δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην, ὅ ἐστι ἐπέλεγον, καὶ συνεβούλευον
ἀπεμφαίνοντα· ἀπεοικότα. ἐκ τοῦ μὴ ἐμφαίνειν τὸ ὅμοιον
ἀπέναντι· κατὰ ἀνατολὰς νότου
ἀπενάσθη· ἀπῳκίσθη
ἀπενάσσατο· ἀπῴκησεν
ἀπενεγκάμενος· κτησάμενος
* ἀπενδονικώς· φυγών
ἀπενέγκασθαι· λαβεῖν
* ἀπένεικας· ἀπήνεγκας
ἀπενεγκεῖν γραφήν· τὸ γράψασθαι δίκην
ἀπένειμεν· ἀπεκλήρωσεν
ἀπενήσω· ἀπέβαλες. Εὐριπίδης Αὔγῃ
* ἀπενήνατο· ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο
ἀπενιαυτισμός· ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασιν
* ἀπενθέα· ἀπενθῆ
ἀπεννέπῃ· ἀπαγορεύσῃ
ἀπενώτισαν· ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Σοφοκλῆς Φινεῖ
ἀπεξέβαι· τὸ ἀποπατεῖν. Κρῆτες
ἀπεξεβίω· ἀπέθανεν
ἀπεξενωμένη· ἀλλοτρία
ἀπεξεσμένον· ἐκτετορνευμένον. ἠκριβωμένον
ἀπεξινησάμην· ἀπεξεφόρησα. ἢ ἐξεκένωσα. ἢ ἀπεθέμην
ἀπεοίκασιν· ἀνομοιοῦσιν
ἀπεοικώς· ἀνόμοιος

SCR. 57. Ach. 706. 58. *B* 269. 59 *E* 798. 60. Eur. Ion. 1371. 64. *I* 109. 67. Cf. Eur. Med. 166. 68. *B* 629. 72. *Ξ* 255. *O* 28. 74. Deuteron. IV 19. 75. fr. 281 p. 319 Nck. 76. Psalm. LXXVI 2. 77. Cf. Plat. Legg. IX 657 B. 79. Eur. Phoen. 1657. 80. fr. 642 p. 227 Nck.

ADNOT. 57. *ἀπενιψάμην* addit C. 171. 59. *ἀπέμασσεν* Sopingus e schol. ad l. l. Mihi *ἀπεμόργνυ* explicatione indigere et ἀπέμεσεν· *ἐξέρασεν* ex *ἀπέμαισεν* (h. e. *ἀπέβλισεν*) natum videtur. Vide gl. 5863 et similia conicientem Ruhnkenium in auctario emendationum. 60. *ἀπεμπωλεῖ* cod., em. Mus. Cf. Lobeck. Parerg. 584. 61. *ἐμπορίας* cod., em. C. 171. 62. *ἀπεμπωλήσας* cod., em. Mus. *ἀποκτησάμενος* addit C. 171. 63. *ἀπεμπωλῆσαι* cod., em. Mus. *ἀποδόσθω τί* cod., *ἀποδόσθαι τί* Mus. 64. *ἀμυθεόμην* cod., em. Mus. Deinde *γὰρ δὲ καὶ ἐπιεθεόμην* cod., [*γὰρ δὲ*] *καὶ ἐπεμυθεόμην* Mus., em. NSchowius ope Apoll. lex. 38, 7, ubi *ἵν' ᾖ ἐπετελλόμην* pro *ὅ ἐστι ἐπέλεγον*. 65. C. 171. *ἀνάρμοστα* addit C. 63. 68. Apoll. lex. 38, 10. 69. *στησάμενος* CDr. Ut noster Bekk. 421, 15 Zonar. col. 279. 70. *ἀπενδονηκώς* Mus. ἀπεδηδοκώς· *φαγών* coni. Kusterus. 72. Cf. Koen. ad Greg. Cor. p. 478. 73. *ἀπενέγκειν* cod., em. Mus. et Bekk. 421, 17 ubi *λέγουσι* pro *δίκην* scriptum est. 74. Sic C. 39. 171. *ἐδικαίωσε* (Zon. col. 278) *λαβεῖν εἴ τι ἂν χρῃ* (sic) C. 63. *διένειμεν* lex. ms. Octat. 75. *αὐγῇ* cod., em. Mus. Lemma om. Bekk. 421, 16. 78. CDr. 80. *φι*[ν̄··] cod., em. Mus. 81. Vide ἀροπῆσαι· *πατεῖν*. 83. *ἀπεξενομένη* cod., em. C. 39. 63. 171 Mus. 84. *γεγυμνασμένον* addit C. 39, hoc et *ἀκριβὲς μέγα* C. 171, *γεγυμνασμένον ἀπηκριβασμένον* C. 63. *ἐκλ.* om. Bekk. 421, 23. 85. *ἀπεξηκησάμην* cod., em. Is. Vossius *ἀπεξεφόρητα* cod., em. Mus. 87. ἀπεοικότως· *ἀνομοίως* Mus. ἀπεοικώς· *ἀνόμοιος* (*ἀνομοίως* cod.) scripsi ope Cyrillorum.

ἀπεόντος· ἀπόντος
ἀπεπανότος· ὁ μὴ παλαιούμενος
90. ἀπεπορίανεν· ἀπεχλωρίασεν
ἀπεπ...μην· ἀπεχώρησα. ἀπεπήδησα
ἀπέπρησεν· ἀπεδάκρυσεν. ἀπεφύσησεν. ἀπέμαρεν
ἀπέπτυσε λόγους· ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ
ἄπερ· καθάπερ
95. ἀπεράντοις· ἀπείροις
* ἀπειπέμεν· ἀπειπεῖν. ἀπαγορεῦσαι
ἀπέραντον· μέγαν. ἀτελείωτον. ἐκ τοῦ πέρας μὴ ἔχειν
ἀπέργαθεν· ἀπεκώλυσεν
ἀπέρατοι· ἀόριστοι....τέλος μὴ ἔχειν
6000. ἅπερ ἐστίν· ἅ τινά ἐστιν
ἀπεργός· ἀργός
ἀπερημάσαι· ἀποικῆσαι
ἀπεριόριστος· ὁ μὴ καθαρῶς ἐπιφωνῶν. Περ....ίζειν γὰρ τὸ περικαθαίρειν ἔλεγον
ἀπεριάλλητον· ἀνεξαπάτητον. ἀφελῆ
5. ἀπερίβλεπτον· ἀπερινόητον
[ἀπερίγασεν· ἀπεφθάρη]
ἀπερίγραπτον· ἀπεριόριστον
ἀπερίγραφος· ἀπερινόητος. ἀνίκητος
ἀπεριέργως· ἀπερισκεπάστως. ἀπολυπραγμονήτως
10. * ἀπερινόητον· ἀπερίβλεπτον
* ἀπερεισαμένοις· στηριχθεῖσιν
ἀπερίληπτος· ἀκατάσχετος
* ἀπερισκέπτως· ἀβουλήτως. ἀπρονοήτως
* ἀπερισπάστως· ἀμερίμνως, ἀφροντίστως. ἡσύχως
15. * ἀπερίστατον· μωρόν. ἀφορμὰς μὴ ἔχον
ἀπεριμερίμνως· ἀμερίμνως
* ἀπερίσατο· ἀπετ[ε]ινάξατο
ἀπερεισαμένοις· στηριχθεῖσιν

SCR. 88. Z 362. 92. Archil. fr. 121 p. 565 Bgk. 93. fr. 613. 95. I Timoth. I 4. 96. α 91. 98. Φ 599. 6004. Vid. ADN. 14. Vid. ADN. 15. Hebr. XII 1. 16. Aristophaneum.

ADNOT. 89. *ἀπεπανότος* cod. *ἀπεπάνωτος* Mus. F. *ἀπέπαντος*. 90. *ἀπεπορίαν* Aldus per errorem. Num *ἀπεπελίανεν· ἀπεχλωριάσθη*? 91. ‚*ἀπεπόμην* scripsit Musurus, qui duas *aut plures* (sic) literas exscalpsit.' Schow. *ἀπεπτόμην* coni. Schaefer ad Greg. Cor. p. 547, et Bastius ib. p. 748, laeso literarum ordine uterque. Conicio potius *ἀπεπλιξάμην*. 92. Separata copulavit Is. Vossius. *ἀπεμάρανεν* coni. Musurus. 94. *ἀπερ* male Musurus. 98. *ἀπώλεσεν* cod., em. DHeinsius. Cf. *ἀποέργαθεν*. 99. Restituta codicis lectione *ἔχειν* (*ἔχοντος* Mus.) lacunam indicavi. 6002. *ἀπῳκῆσαι* cod., em. HSt. *ἀπερημῶσαι· ἀπῳκίσαι* Abreschius. 3. Tu corrige quantocius *ἀπεριάγνιστος· — καθαρὸς ἀπὸ φόνων — περιαγνίζειν*. 4. *ἀπεριλάλητον* recte Kusterus ope Schol. Arist. Ran. 863, Suidae. 5. Cum nostro facere video quidem C. 171 (cf. 6010), sed malim quod C. 39 Bekk. 421, 32 Suidas porrigunt *ἀνυπονόητον* (*πολύ*) vel *ἀπερίοπτον*. 6. *ἀπήῤῥησεν* corrigit Kusterus, frustra; est enim e gl. 6026. 6027 temere conflatum. 7. *ἀπεριινόητον* cod., em. C. 63. 171 Bekk. 421, 33 Suidas. *ἀπεριόστων* (sic) *ἀπερίσκοπον* CDr. (Bekk. 422, 1 Suid.). 8. *ἀνίκητος* ad gl. 6012 retraxerim. 9. *ἀπαρασκευάστως* haud male Kusterus. 10. Natum e gl. 6005. 11. Habet C. 171; sed redit haec glossa infra 6018 loco commodiore. 12. Cf. 6008. 13. Redit infra 6021. 14. CDr. Gloss. sacr. ad I Cor. VII 35. 15. Confundit *ἀπερίστατον* et *εὐπερίστατον*, quod *μωρόν* interpretatus est etiam Suidas. 17. *ἀπηρείσατο* Cyrilli et Eudemus. *ἀπεσείσατο* tamen haud absone coni. Ruhnkenius. 18. *ἀπερισαμένοις, ἀπερίσατο, ἀπερίσια* series flagitat.

ἀπερείσεται. στηρίξεται

ἀπερείσια· πολλά. ἄπειρα

ἀπερισκέπτως· ἀ..πινοήτως

ἀπερίτρεπτον· τὸ μὴ περιτρεπόμενον. ἤγουν τὸ μὴ καταστρεφόμενον

ἀπέρονα· πέρας μὴ ἔχοντα

ἄπεῤῥε· ἀποφθείρου. πορεύου μετὰ φθορᾶς

ἀπέῤῥηκται· τέτμηται

ἀπεῤῥήσεις· ἀπελεύσῃ, ἀποφθαρήσῃ

ἀπεῤῥίγασι· πεφρίκασιν

* ἀπεῤῥώοντο· ἐῤῥωμένως ᾔλουν

ἀπερύκειν· κατέχειν. κωλύειν. ἀποδιώκειν

ἀπερύκοι· κωλύοι

ἀπερωεύς· κωλυτής. Ἐρωεῖ(ν) γάρ ἐστι τὸ ὁρμᾶν

ἀπερωπός· ἀπάνθρωπος

ἀπερώπως· θαυμαστῶς. ἀδοκήτως

ἀπερώσειας· ἀποχωρήσειας

ἀπέσαξεν· [ἔστρωσεν.] ἀπέστρωσεν

ἀπέσβη· ἐσβέσθη

ἀπεσείσατο· ἀπεβάλλετο

[ἄπεσθαι· ἀκολουθῆσαι]

ἀπεσίμωσεν· ὕψωσεν, πρὸς μετέωρον ἀνήγαγεν. Σίμαι γὰρ αἱ μετέωροι προσαναβάσεις

ἀπέσεισεν· ἀπεώσατο. ἀπέῤῥιψεν

ἀπεσκευάζετο· ἀκύρους ἐποίει

ἀπεσκευασάμην· ἀπέῤῥιψα, ἀπεδοκίμασα

ἀπέσκη·

,τόξον ἀπέσκη‘.

ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκης τόξα. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ

SCR. 20. Λ 13. 24. Arist. Nubb. 781. 26. Cratin. fr. VI. 27. β 52. 28. υ 107. 30. Δ 542. 31. Θ 361. 32. Anacreont. fr. LXXVII ed. pr. 34. Π 723. 35. Genes. XXIV 32. 36. Cf. Galen. lex. p. 440, et Plat. Polit. p. 174 G. 43. fr. 563 p. 214.

ADNOT. 20. Apoll. lex. 38, 12. 21. ἀπερισκήπτως cod., em. Albertus. 22. C. 39. 63. 171. 23. ἀπείρονα· π. μ. ἔχοντα gl. 5910; nec latet aliud quid, licet formam ipsam ἀπέρονα defendat Boeckhius in C. I. vol. I p. 236, ubi est ἀπέρων δακτύλιος. Ne ἄπεῤῥον rescribamus, quod tanquam Aeolicum et Doricum venditat Cyrillus Vindob. 171 fol. 195, cautum est Ahrentis observatione in Dial. II p. 504, ἀπεῤῥον corrigentis. 24. ἀποφθάρηθι Bekk. 422, 7. 26. ἀπεῤῥήσει· ἀπελεύσει ἀποφθερεῖ cod., ἀπολέσει ἀποφθερεῖ coni. Mus. ἀπεῤῥήσεις· ἀπελεύσῃ ἀποφθαρήσῃ. οὕτω Κρατῖνος Νόμοις· οὐκ ἀπεῤῥήσεις σὺ θᾶττον; ἀποτιλῶ σε (—ῶσαι cod.) τήμερον. Bekk. 422, 9. Hinc Meinekius Com. vol. II 1 p. 89 corrigebat ἀπεῤῥήσεις· ἀπελεύσει, ἀποφθαρεῖ, in editione tamen minore et vol. V 1 p. XXXVII scripsit, ut exhibui. 27. Apoll. lex. 38, 9. 28. ἀπεῤῥώεντο cod., em. Mus. Cf. ἐπεῤῥύοντο (l. ἐπεῤῥώοντο), unde nostra glossa detorta est. 29. ἀπεριχεῖν cod., em. C. 171. Mus. 30. ἀπερύκει· ἀποκωλύει Apoll. lex. 38, 15. ἀπερ.κοῖ· κωλύ.. cod., ἀπερύκοι· ἀποκωλύοι corr. Mus., a quo deletae literae dignosci nequeunt. 31. Apoll. lex. 38, 1. ἐρωεῖ cod., em. Mus. 32. ἀπάνος cod., ἀπερωπόν· ἄγριον καὶ ἀπηνῆ ἢ σκληρὸν ἢ δυσπαραίτητον στυγνὸν ἀπαράπειστον EM. 120, 42. ἀπέρωπος· σημαίνει ἀναιδὴς σκληρὸς τραχύς Phrynich. app. Soph. 8, 8. Hinc emendabis glossas 454. 455. 34. Sic, ἀπερωήσειας recte Mus. 35. ἀπέτρωσεν cod., em. Pergerus. Prior explicatio ad ἐπέσαξεν pertinet, quo de cf. Boeckh. C. I. p. 289. 36. C. 39. 63. 171. ἐπαύσατο, τέθνηκεν addit Bekk. 422, 15. Vid. Lob. rhem. p. 22 n. 37. ἀπέβαλεν C. 171. 38. ἕπεσθαι· ἀκολουθεῖν Hesych. suo loco. 39. πρὸς ἀναβάσεις cod., Aldus, em. Mus. De σίμαι et σιμαί cf. Lobeck. parall. p. 340. 40. ἀπέσισεν ut ordini prospiceret Vossius. Deest gl. ἀπεσκέδασεν ex Apoll. lex. Hom. 38, 14. 41. Infra minus recte ἀποσκευάζετο. 43. θήκης e Bekk. 422, 32 scripsi. θήκαις codex. Τρώλῳ cod., em. Mus. Ceterum accinendum est ἀπεσκῆ· ,τόξ' ἀπεσκῆ‘ (a πέσκος sive πέσκον. πεσκέων· δερμάτων Hes.)

ἀπέσκλη· ἀπέθανεν
45. ἀπεσκληκώς· ἀναισθήτως ἔχων
ἀπεσκόλυπτεν· ἀπέσκεπε τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ σκολοδέψης
ἀπεσκοράκιστο· καταπεφρόνητο
ἀπεσκόραζεν· ἀπεσύρατο
ἀπεσκοτωμένα· ἐσκιαγραφημένα. τὰς γὰρ χρίσεις σκότους καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι
50. ἀπεσκύθισται· κέκαρται
ἀπέσοιξεν· ἀπέσωσεν. Λάκωνες
ἀπεσουτήρ· ἀπεσώθη. Λάκωνες
ἀπεσούπαζον· ξύλοις ἀπεδίωκον
ἀπεσποδικότων· φλεγομένων ἐν τῇ τέφρᾳ
55. * ἀπεσπάδαντο· ἀπέστησαν
ἀπεσποδῆσθαι· ἀπεῤῥίφθαι. ἀποθανεῖν
ἀπεσσία· ἄνεσις. καὶ ἀπέδρα, ἀπηλλάγη. ἠφανίσθη
ἀπεσταύρωσαν· ἀπέφραξαν ξύλοις
ἀπέστη· ἐχωρίσθη
60. ἀπέστιχεν· ἀπῆλθεν
ἀπεστλεγγισμένον· ἀπεξυσμένον. (Στ)λεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα
ἀπε[σ]τύλουν· ἀπέσυρον. ἀπεγύμνουν τὸ αἰδοῖον
* ἄπεστιν· ἀπέχει
ἀπεστύς· ἀποχώρησις

SCR. 46. Ad Archil. Athen. III p. 122 B refert Meinek. Com. vol. IV p. 392. 49. Arist. fr. inc. CXXXII p. 1205. 53. Archiloch. fr. 126. 57. Xen. Hell. l. l. 58. ? Thucyd. IV 69. 59. Γ 33. 60. μ 143. 62. ? Pherecr. fr. LXXI c. vol. II 1 p. 356. 63. ‚Iob. VI 13.' Biel.

ADNOT. 44. Lobeck. rhem. 22. n. Infra ἀποσκλαίη· ἀποθάνοι. 45. καὶ ἀπεσκληρυμμένως addit Bekk. 422, 20. C. 171. 46. ἀπεσκέπτετο δ. cod., em. Mus. σκολοδέτης cod., σκολοδέφης Mus., em. Albertus, coll. Eustath. p. 1710, 16. ἀπεσκόλλυπτεν male Mus.; cf. EM. 125, 41 Bekk. 423, 1. 48. ἀπεσκοράκιζεν· ἀπεκρούσατο ex EM. 127, 63 reponit Kusterus. Mihi ἀπεσκόραξεν pro ἀπεσπάραξεν dictum videtur. Vid. Lobeck Proll. p. 225. 49. ἀπεσκοτομένα cod., em. Mus. ἐσκ. κεχρωσμένα. τ. γ. χ. σκότη κ. οἱ ζ. οὕτως Ἀριστοφάνης Suidas. Ac σκότη etiam Pausan. ap. Eustath. 953, 52 (p. 30 ed. Meier.). 50. ἀπεσκύφισται· κεκάθαρται cod. Mus., em. Sopingus. 51. ἀπεσίωσ.. cod., ἀπέσωσε Mus., qui compendium in fine delevit. Vide Ahrent. Dial. II p. 89. 90. 189. 351. Hinc nomina propria Σοιξιάδας Σοιξιτέλης Σοίξιππος in C. I. n. 1271. 1282. 1457. An ἀπεσίωξεν· ἀπεθέωσεν? 52. ἀπεσούθηρ· ἀπεσώθης coni. Heinsius coll. σοῦται· σώζεται. σόεις· σώζεις (Lob. rhem. p. 21). Vide vero gl. 5918, quae hic redire videtur, ut malim fere: ἀποσουτήρ· (ἀπυσοθητήρ) †.......· ἀπεσώθη. Λάκωνες. 53. ἀπεστύπαζον latere vidit Albertus. Cf. EM. 120, 3. 633, 30. 731, 47 schol. Apoll. Rhod. I 1117. 54. ἀπεσποδικώτων cod., ἀπεσποδιηκότων Mus. ‚Repone aut ἀπεσποδηκότων aut ἀπεσποδικότων' Schow. 55. ? ἀπεστάλατο. 57. ἀπεσσία· ἄνεσις καὶ ἀπέδρα. ἀπηλλάγη· ἠφανίσθη codex. Notam divisionis Is. Vossius delevit. ἀπεσία· ἄφεσις (quod Lobeck. ad Phrynich. p. 527 arripuit) vel ἀνεσία· ἄνεσις (Cratin. fr. VI vol. II 1 p. 30) legendum esse coni. HStephanus, cum non meminisset, utrumque et ἄφεσιν et ἄνεσιν dici de debiti remissionibus. Idem primus quoque in reliquis significationibus ἀπεσσούα scribendum voluit coll. Xen. Hell. I p. 252, 32 (I 1, 23). Obsecutus est Albertus, qui cum in adnott. ad h. l. malle se ἀνεσία· ἄνεσις. ἀπέσσουα· ἀπέδρα ἀπηλλάγη ἠφανίσθη significat, Valckenaerio quidem ad Theocr. Adon. p. 264 B recte Hesychium emendasse visus est, at non item persuasit Ahrenti Dial. II p. 147. Hic igitur pro barbara illa voce ἀπεσσούα e codicis scriptura ἀπεσσία genuinam vocem ἀπέσσυτα eliciendam esse ducit, ‚sed ἀποστῆναι pro ἀποθανεῖν dici non probat.' Itaque Lobeckius peritissimus harum disceptationum iudex in rhemat. p. 22, 31 et Krueger. in Gr. Sprachl. II 1 p. 141 Valckenaerii sententiam amplectuntur, ἐσσούα Doricum esse pro ἐσσύη ut ἐφύη ἐῤῥύη e praesente ineffabili σέω vel σύω. Vulgato patrocinatur ἀπέσσυα· ἐξέλιπεν Bekk. 422, 21; ἀπέσσυτο· ἐξέλιπε Suidas; ἔσσυτο· ὥρμησεν ἔθανεν Hesych. Adde Eustath. Il. p. 47, 17 Od. 590, 36. 58. ἀπέστρωσαν cod. 60. ἀπέστηλεν cod., em. Kusterus. ἀπεστάλη· ἀπῆλθε coll. Schol. Soph. O. T. 114 coni. Abresch. Misc. Obs. V 1 p. 101. 61. ἀπεστλεγγυσμένον cod. Mus., em. Bekk. 423, 3. (στ) add. Mus., qui duas literas erasit. 62. ἀπετύλουν recte EM. 125, 23. Cf. gl. 6678.

ἀπεστυφέλιξεν· ἀπέῤῥιψεν. [ἀπίσφηλεν]. ἀπέκρουσεν. ἀποδιέσεισεν. ἐδίωξεν
ΑΠΕΣΤΩ· ἄγνοια. ἢ ἀπεῖν. ἢ μὴ γένοιτο
ἀπεσφακέλισεν· ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ τῆς σήψεως μελανίαν. ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν
ἀπέσφηλεν· ἀποτυχεῖν ἐποίησεν
ἀπεσφραγίσθαι· ἀποκεκλεῖσθαι
* ἀπέσχας· ἀπεσχάσας
ἀπ' ἐσχαρόφιν· ἄποθεν τῆς ἐσχάρας
ἀπεσχεδιάζετο· ἀσκέπτως ἐγένετο
ἀπεσχεδιάζετο· ἡτοιμάζετο
ἀπεσχοινισμένος· [ὡς] διεστηκώς, διεζευγμένος, ἀποκεκλεισμένος
ἀπετείχιζον· ἀπεχώριζον
ἀπετέλεσεν· ἀπήρτισεν
ἀπετέλουν· ἀπεπλήρουν
ἀπετίννυον· ἀπεδίδουν
ἀπετίννυτο· ἀπελάμβανεν
ἀπέτισεν· ἀπέδωκεν
ἀποτμήγουσι χαράδραι· ἀποτέμνουσιν αἱ ὑδροῤῥόαι
ἀπετράπημεν· ἀπεφύγομεν
ἀπετυμπάνισαν· ξύλῳ ἀνῃρήκασιν
* ἀπευθανατίζειν· ..ἀποθνήσκειν
ἀπευήκασιν· ἐξηραμμέναι εἰσίν
ἀπευθής· οὐδὲν ἀκούσας
* ἄπευτος· ἀνήκοος. ἢ ἀπαθὴς ὢν παντὸς κακοῦ
ἀπευθῦναι· κολάσαι
ἀπευθύνει· κολάζει

SCR. 65. *Π* 703. 67. Aristot. fr. XXII. 71. *η* 169. 74. Demosth. I contra Aristogit. 28. 75. Thucyd. VII 78. 78. Psalm. LXVIII 4. 79. *Π* 389. 80. *γ* 195. 81. *Π* 390. 84. II Macc. VI 28. 86. *γ* 88. 184. 89. Eur. Bacch. 884 Nck.

ADNOT. 65. *ἀπέῤῥιψεν. ἀπέσφηλεν· κτλ.* codex, quae postquam Vossius recte coniunxit, *ἀπέσφηλεν* abiecit Kusterus. *ἀπ.· ἔσεισεν* Suidas, *ἐδίωξεν* C. 171. 66. Sic codex. *ἀπεῖναι* Mus., *ἀποινεί* Pergerus probante Schowio. Fortasse legendum: *ΑΠΕΣΤΩ· ἀποδημία. ἢ ἀπείη ἢ μὴ γένοιτο — ἀπεστώ· ὥσπερ Σαπφὼ παρὰ Καλλιμάχῳ ἡ ἀποδημία* Suidas (Tzschirner de nom. in ω̄ exeunt. part. II p. 14) *ἀπέστω· οἰχέσθω διωκέσθω* idem — nisi praestat *ΑΠΕCΤΩ: ὅταν τις ἀπῇ. ἢ μὴ γένοιτο.* Cf. *ἀπουσία.* 67. *ὄλκασιν — ἐφνιδίως* cod., *ὀλκάσιν — αἰφνιδίως* Mus.; praeterea pro *ὄψεως* e Zonar. c. 270 *σήψεως* scripsi cum Bergkio; denique *προσεσπάσθη* EM. 120, 13 *ἀπεσπάσθη* Eudemus. Grammaticis a Th. Bergkio ad Aristoph. fr. XXII vol. II 2 p. 1125 appositis addo C. 171: *ἀπεσφακέλισεν· γραμματικοὶ* (sc. Eratosthenes et Lycophro) *λέγουσιν ἐσάπη. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὄκλασιν … ἰατροὶ δὲ τὴν ἐκ καύσεως μελανίαν. ἀπεσφενδόνησεν· ἀπέῤῥιψεν,* cuius auxilio adiuti emaculabimus Suidam, eiecto vocabulo *ἀπεσφενδόνησεν,* atque hunc Hesychii locum sanabimus verbis *ἀντὶ τοῦ κτλ* post *Ὀλκάσιν* retractis. 68. Eadem Suidas. 70. Vulgatum defendit Koen. Greg. Cor. p. 597. Mihi huc pertinere *ἀπέσχαζες· Πλάτων Πρέσβεσι* (Suidas) videtur, nisi sub *ἀπεσχάσας* lateat *ἀπ' ἐσχάρας.* 71. *ἀπεσχαρόφην* cod., em. Mus. *χωρὶς τῆς ἐσχάρας* Apoll. lex. 37, 36. 72. 73. C. 171. 73. *ἀπεσχηδιάζετο· ἑτοιμάζετο* cod., em. Suidas (Mus.) 74. *ὡς* om. EM. 126, 2, nec tam vocabulum est, quam syllaba innuens etiam adverbialiter dici *ἀπεσχοινισμέν$\overset{o}{ω}$ς· διεζευγμένως.* Testis sententiae meae ipsius codicis scriptura *διεζευγμένως* a Musuro in *διεζευγμένος* mutata. — *ἀπεκολλημένος* explicat C. 171; nostrum firmant Harpocr. 25, 14 EM. l. l. Bekk. 422, 31 Suidas. 75. *ἀπεκώλυον* addunt Cyrillus et Eudemus. 76. *ἀπήρτησεν* cod. Mus., em. Albertus. 78. 79. Idem legitur in C. 63. 39. 171 Eudemo. 80. *ἀπέτισα* Bekk. 423, 10. 81. *ἀποτμιγοῦσι χάραδραι. ἀποτέμωσιν αἱ ὕδροροαὶ* cod., *ἀποτμήγωσι χάραδραι· ἀποτέμωσιν αἱ ὑδροῤῥόαι* coni. Mus., em. Albertus. 83. EM. 124, 39. 84. *εὐ* supplet DHeinsius. 85. *ἐξηρημέναι* cod. Mus., em. Suidas. *ἀπεξηρασμέναι* Bekk. 423, 21. 87. *ἄπευθος* male Musurus. Vide gl. 6093. 88. *ἢ κανονίσαι* addit C. 171. 89. *τιμωρεῖ* addit CDr.

90. ἀπευκταίοις· ἀχρησίμοις
ἀπευκτόν· μισητόν. τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον
* ἀπεύδα· ἀπηγόρευσεν
ἄπευστος· ἀνήκοος
ἀπευτελεῖσθαι· ἀπάρξασθαι
95. ἀπεύχεται· ἀρᾶται
ἀπέφατο· ἀπέθανεν
ἀπέφατο· ἀπείπατο. ἀπεφήνατο
ἀπέφησεν· ἠρνήσατο
ἀπεφθαρμένον· ἀποθνήσκοντα
6100. ἀπέφθιθεν· ἀπεφθάρησαν
ἀπέφρησαν· ἀφῆκαν. Κρατῖνος Θρᾴσσαις
ἀπέφρυσεν· ἀπέζεσεν. ἀπέβαλεν
ἀπέχεσθαι· φεύγειν
ἄπεχε χροΐ· ἀπέχεσθαι ἐποίει τοῦ χρωτός
5. ἀπέχῃ· λάβῃς
* ἄπεχε· ἐκώλυε
ἀπέχθεια· ἔχθρα. μῖσος
* ἀπεχθάνοντο· ἐμισεῖτο. ἐμισοῦντο
ἀπεχθέος· ἐχθροποιοῦ
10. * ἀπεχθαίρων· μισῶν
ἀπεχθής· ἐχθρός
* ἀπέχθετο· ἐμισεῖτο
* ἀπεχθήρω· μισήσω
ἀπέχθομαι· μισοῦμαι
15. ἀπεχθ[ρ]ῶς· ἐχθρωδῶς
* ἀπέχω· πόῤῥω εἰμί
ἀπεχοιρίασεν· ἀπεσκίρτησεν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν χοίρων, ἀπέπληξεν

SCR. 90. Aeschylea an Platonica? 98. Menandri fr. CCCCXVII vol. IV p. 316. 6100. ε 110. 1. Cratinus l. l. 4. 6. Ω 19. 13. Γ 415.

ADNOT. 92. ἀπηύδα HSt. 93. Accedit unus CDr. F. ἄπυστος. 96. Lobeck. Path. p. 122. 98. ἀντεῖπε. Μένανδρος Bekk. 423, 9 Suid. 6100. ἀπέφθιτον codex, Aldus, ἀπέφθιτο Mus., em. Apoll. lex. 38, 13. 1. Κρατῖνοι-
ες
θρασυ cod. Κρατῖνος θρᾶσυν Mus., em. Meinek. hist. crit. p. 55 et fr. XI vol. II 1 p. 66
ξ
post Io. Pearsonem. ἀφεῖσαν Bekk. 423, 22 Suidas. Infra corrupte legitur: ἐπέφησαν· ἔφηκαν (sic). 2. ἀπέξεσεν cod., em. Kusterus (coll. ἀνέφλυε) in lemmate ἀπέφλυσεν
οι
latere ratus. 3. ἀποίχεσθαι coni. Pierso Versim. p. 247. 4. ἀπέχεχρ cod., ἄπεχε χροός Mus., em. Albertus. Huc refer etiam gl. 6106. 5. ἀπέχη cod., ἀπέχῃς Mus. Coni. ἀπέχῃς· ἀπολάβῃς. 6. Cf. 6104. 7. C. 171. 8. ἀπηχθάνοντο recte Bekk. 423, 28. — ἐμισεῖτο male delevit Musurus. est enim interpretatio voc. ἀπηχθάνετο, quae hic procul dubio excidit. Vid. gl. 6112. 9. Scripsi. Codex ἀπεχθαῖος, a Musuro in ἀπεχθαῖος· ἐχθροποιός corruptus. 12. .πέχθετο codex. Vide gl. 6108 et infra ἀπήχθετο (EM. 119, 56). 13. EM. 119, 53. 15. ἀπεχθρῶς cod., em. Abresch. Misc. Obss. V
οι ει
1 p. 101, ut est in C. 39. 171, 17. ἀπεχειρίασεν — χοίρων cod., ἀπεχειρίασεν — χειρῶν Mus., ἀπεχοιρίασεν· ἀπεσκίρτησεν, ἀπὸ τῶν χοίρων. οἱ δὲ ἀπεχειρίασεν· ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπέπληξεν NSchowius pessime. E reliquis lexicographis huc in censum veniunt Bekk. 424, 3 ἀπεχοιρίασεν· ἀπεσκίρτησεν. οἱ δὲ ἀπέπληξεν ἀπὸ τῶν χοιράδων, et EM. 125, 22 in loco aperte mutilo ἀπεχοιρίασεν· ἀπεσκίρτησεν ἀπὸ τῶν χοίρων. Confundit nimirum noster ἀπεκυρ(β)ίασεν et ἀπεχυῤῥίασεν (a χύῤῥα progenitum) quod reposuissem in ipso textu, nisi ordine impedirer, ἐπὶ τῶν χοίρων legendum esse vix est quod moneam. Ipse Hesychius infra ἀποχοιριάζειν· (lego ex ordine ἀποχυῤῥιάζειν) ἀποσοβεῖν, ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν; idem vero alterum constanter interpretatur σκιρτᾶν, e. g. κυριάζεις· ἀποκακεῖς. ἀποκυριάζειν· ἀποκακεῖν, ἀποφεύγειν, ἀποσκιρτᾶν. κυρβάσαι (leg. ex ordine κυρβιάσαι)· ἀποσκιρτᾶν. * χυρβιάσαι (leg. κυρβιάσαι)· σκιρτῆσαι. Erravimus igitur et ego supra gl. 4389 ἀνακυρτᾶσαι in ἀνασκιρτῆσαι mutans et Lobeckius in rhemat. p. 134; debebam ἀνακυρβιάσαι vel ἀνακυριάσαι· ἀνασκιρτῆσαι, ἀναπηδῆσαι reponere.

ἀπέχρα· ἤρκει
* ἀπέχρησεν· ἤρκεσεν
ἀπεχρήσαντο· ἀπέκτειναν
ἀπέψα· ἀπέμασσεν
ἀπεψύχη· ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκυόνι Σατυρικῷ
ἀπεψύχοντο· ἐξηραίνοντο ἀνέμῳ
[ἀπεώρητον· ἀμετεώριστον
ἀπεωρούμενον· κρεμάμενον]
ἀπεώσατο· ἀπεσείσατο. κατεβάλετο
ἀπέωσται· ἀποθεῖτο
* ἀπηνήνατο· παρῃτήσατο
ἀπεωστόν· ἀπόθητον
ἀπηβηκώς· τὴν ἀκμὴν παρελθών
ἀπῆγε, ἐλεῶς· ....
........· σκληρός. ἀπηνής. ἀπήρητος
* ἀπηγμένων· κρατηθέντων. ἀποφερομένων
* ἀπηγορευμένα· ἄνομα
* ἀπηγόρευται· κεκώλυται
* ἀπηγορευόμενος· ἀποβεβλημένος
* ἀπηγόρευμα· ἀπολόγημα
* ἀπηγορήσομαι· ἀπολογήσομαι
ἀπηγενεές· ἀποτεταγμένοι
ἀπηγκωνισμένος· ἐν σχήματι τὸν ἀγκῶνα ἀποτετακώς
ἀπεδέσθη· ἄμορφος ἐγένετο
ἀπηθάλωσεν· ἐξεπύρωσεν. ἢ ἀπέσβεσεν
ἀπήκει· ἀπέχει. ἢ εἰς ὀξὺ συνάγει
ἀπηκολλύρισεν· ἐν τῷ παραβεβλῆσθαι ἀπέστροφε. Λάκωνες
ἀπήκοοι· οἱ μὴ ὑπήκοοι
ἀπῆκτο· ἀπηνέχθη
* ἀπηλλάξεις· ἀπηλλαγμένος ἔσῃ
ἀπηλγηκότες· μηκέτι θέλοντες πονεῖν. ἀναίσθητοι γενόμενοι. ἀποκαμόντες

SCR. 20. Aristoph. Lemn. fr. III vol. II 2 p. 1098. 21. Eur. I. T. 303. 22. fr. 99 p. 25 Nck. 24. Λ 621 Χ 2. 38. ϑ 233. 40. Plato com. Sophist. fr. V com. vol. II 2 p. 662. 45. Genes. XL, 3. 47. Ephes. IV 19.

ADNOT. 18. ἀπέχρη rectius CDr. Suidas. 19. πέχρησεν cod., em. Bekk. 423, 31 (Mus.). 20. διεχρήσαντο. Λημνίαις Ἀριστοφάνης addunt Bekk. 423, 32 Suidas. 21. ἀπέμασεν cod., em. Sopingus. 22. ἀπεψύχει cod., em. Mus. Κερκυόνησατυρικῷ optime cod., κερκύονι ἢ σατυρικῷ male Mus. 23. ἐξήραινον cod., em. schol. Hom. l. l. Utramque lectionem novisse videtur C. 171 ἀπεξήραινοντο πρὸς τὸ πνεῦμα. ἀνέλω cod., em. Mus. 24. ἀπηώρητον· ἀμετεώριστον C. 171 suo loco; atque ἀπαιώρητον· μετεωριστόν coniecerat Kusterus. 25. ἀπαιωρούμενον C. 39. 171 suo loco. 27. ἀποθεῖτο cod., ἀπωθεῖτο Mus., ἀπέωστο· ἐπορθεῖτο Bekk. 424, 7 Suidas. 28. ἀπωστόν· ἀπωθητόν Suidas (Lobeck. Path. El. p. 69). 30. 31. ἀπῆγε· ἐλεῶς σκληρός. ἀπηνής· ἀπήρητος codex. ἀπῆγεν ἐλεῶς· σκληρῶς. ἀπηνής ἀπήρητος Mus. ἀπηγελέως (h. e. ἀπηλεγέως)· σκληρῶς. (ἀπηγελής)· ἀπηνής, ἀπήρητος Vossius, alii coll. Schol. VL Il. I 309 et Suida. Ego codicem ita expressi, ut tantum lacunam suo loco indicarem, ex Hesychio s. v. ἀπηλεγέως EM. 121, 16. 19 et Cyrillo Mosq. (fol. 92 ἀπηλεγής· σκληρός) facillime negotio explendam. Pro ἀπήρητος possis ἀπείρητος, vel ἀπαραίτητος. 37. Eadem in Suida. 38. Male ἀπηγενέες Mus. Accentus indicio est, legendum esse: ἐπηετανός· παρατεταμένη. Vide SCR. 40. ἀπηδέσθη· ἀπεβρώθη Bekk. 424, 24 Pausan. Attic. ap. Eustath. 1403, 32 (p. 25 M.) ut ordo suadet. ἀειδές· ἄμορφον quomodo huc pertinere possit non video. 42. ἢ om. Aldus. Infra ἠκέα· ὀξέα. ἠκές· ὀξύ (Lobeck Parall. p. 162). 43. Cf. adn. ad ἐκκεκελλήρικεν. 46. ἀπηλλαγμένος Musurus. 47. πνεῖν C. 171, ubi, ut in C. 63, adduntur ἀπελπίσαντες ἀπομεριμνήσαντες. ἀναισθητήσαντες CDr.

ἀπηλγηκώς· ἀναίσθητος, παρὰ τὸ ἄλγος
ἀπηλεγέως· ἀπολελεγμένως. ἀποτόμως. κεκριμένως
ἀπηλοίησεν· ἀπηλό(η)σεν. ἀπέκοψεν
ἀπημάλδυνεν· ἤμβλυνεν. ἠφάνισεν
ἀπήμαντος· ἀβλαβής. Πῆμα γὰρ ἡ βλάβη
ἀπήμβροτε· ἀπέτυχεν
ἀπήμησαν· ἀπεθέρισαν
ἀπήμονα· ἀβλαβῆ. ἀπήμαντ..
ἀπήμπλακον· ἀπέτυχον
ἀπημύλλαινεν· ἐξηυτέλιζεν
ἀπήμων· ἀβλαβής. ἀπήμαντος. ἀναμάρτητος
ἀπηναῖος· ἀπάν(θρωπ)ος. ὠμός
ἀπηνές· σκληρόν. ὠμόν
ἀπηνέος· σκληροῦ. ὠμοῦ
ἀπηνεμήθη· ἐπ' ἀνέμου, ἔπεσεν
ἀπηνέστερον· ἀ(πο)τομώτερον
ἀπηνέμοις· μὴ ἔχουσιν ἀνέμους. ἢ ξηρασίᾳ. ἢ ἄποθεν ἀνέμων
ἀπήνη· ἅμαξα. οἱ δὲ ζεῦγος ἡμιόνων
ἀπηνής· σκληρός. ὠμός. χαλεπός. κακός
ἀπηξίωσεν· ἀπέβαλεν
ἀπήοροι· ἀποκρεμεῖς. ἀπαρτιζόμενοι
ἀπήορα· μετέωρα, ὑψηλά
ἀπήορον· ἀπέχον
ἀπῆραν· ὥδευσαν
ἀπηρεῖς· ἀπήρωτοι, οὐ πεπηρωμένοι
ἀπηρείσατο· ἔπηξεν
ἀπῆρεν· μετέστησεν
ἀπῆρκεν· ἀπεδήμησεν
ἀπήρξατο· ἀπαρχὰς ἔδωκεν
ἀπηρτημένη· κρεμαμένη
ἀπηρτημένοι· μακρὰν ὄντες
ἀπηρτισμένον· τέλειον
ἀπήτρια· ἀκέστρια

SCR. 49. *α* 373. 50. *Δ* 522. 53. *Ο* 521. *Π* 466. 477. 56. Vide ADN. 61. *Λ* 310. 65. *Ω* 590 *ζ* 78 teste Apoll. lex. 40, 31. 72. Empedocl. Clem. Alex. Str. V p. 607 B. 76. ‚Respexit ad II Parall. 30, 24 vel 35, 7' Suicer. Thes. T. I p. 424.

ADNOT. 49. Apoll. lex. 38, 22. 50. ἀπηλλοίησεν Musuri lectionem removi. ἀπήλοσεν cod. Mus., em. Apoll. lex. 40, 11 CDr. EM. 121, 18. 51. ἀπημάλδονεν· ἠφάνησεν cod., em. Mus. 53. ἀπήμβροται· ἀπέτυχεν cod., ἀπήμβροται· ἀπέτυχον Mus., em. Kusterus. Apud Suidam etiam pro ἀπήμαρτεν· ἀπέτυχεν. ἀπήμβροτεν· ἀπήμαρτεν, ἀπέτυχεν legendum est. 54. ἀπεθέρησεν cod., em. Mus. 55. ἀπήμαντα Mus., qui exitum vocis delevit. ἀπήμεντα error Aldi. 56. ἀπήμπλακεν· ἀπέτυχεν corr. Abresch. Misc. Obss. V 1 p. 102 et ad Soph. Trach. 1145 refert. 57. ἀπεμύλλαινον· διεφαύλιζον ἐξευτέλιζον σαρκάζοντες EM. 125, 25. 58. Apoll. lex. 38, 20. Separata in cod. et edd. copulavi. 59. Suspectum. Forte ἀπηνέος· ἀπανθρώπου, ὠμοῦ. 62. ἀπηνέβήθη (sic), em. Mus. ὑπ' ἀνέμου cod., emendationem meam recepi. 63. ἀποτομώτερον Cyrilli, quorum 171 χαλεπώτερον addit. Vid. Lobeck. Parerg. 710. 64. ἀνέμοις cod. C. 171, em. Mus. 65. ἡμίονες cod., em. Mus. 67. ἀπέλαβεν cod., em. Abresch. Misc. Obss. V. 1. p. 102. 68. ἀπηοροί cod., em. Mus. ἀπηρτημένοι HSt. 71. ἀπηῦραν cod., em. C. 171, qui addit μετῆραν (ut CDr.) ὥρμησαν ἀπῆλθον. 73. 74. In codice coniuncta separavit Alb. 73. ἀπηρήσατο cod., em. C. 171 addens ἀπετινάξατο et Suidas. 74. μετέστη dubitanter Hemsterhuisius. 75. ἀπῆρκεν cod., ἀπῆρχεν Mus., ἀπῆρεν editio Hackiana. Sed ἀπῆρκων· ἀπεδήμησεν etiam CDr. Forte ἀπῆρκεν· ἀπεδήμηκεν qua de forma cf. Meinek. Com. II 1 p. 413 III p. 212. 80. ἠπήτρια Sopingus.

ἀπηύδησαν· ἀπέγνωσαν, ἀπηγόρευσαν
ἀπηύρα· ἀφῆκεν. ἀφεῖλεν
ἀπηῦρον· ἀφείλαντο. Εὐριπίδης Ἀνδρομάχῃ
ἀπηχές· ψευδές. ἀηδές
85. ἀπηχεστάτων· ἀηδεστάτων
ἀπήχεια· δυσοιωνισμός. ἀπέχθεια. μῖσος
ἀπηχής· ἀπεχθής
ἀπήχθετο· ἐμισεῖτο
ἀπηχθημένον· ἀπόβλητον
90. ἀπηχθημένος· μεμισημένος
ἀπηχῶς· σκληρῶς. ἀπεχθῶς
ἀπήωροι· μακροί, καὶ ἐκτεταμένοι
Ἀπιακὸς ἄρτος· ὁ Μεμφιτικός
ἀπιαλεῖς· ἀποπέμψεις
95. ἀπίαλος· ῥῖγος
ἀπίδω· ἴδω
* ἄπιτε· ἔλθετε
ἀπίει· ἀπέρχεται
ἀπίη· ἀλλοδαπή, ἀλλοτρία
6200. ἀπίης· πολὺ ἀπεχούσης
ἀπίης γαίης· τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς
ἀπίθετο· ἀπεζημιοῦτο
ἀπιθοῦντι· ἀνυποτάκτῳ
ἀπ' ἰκριόφιν· ἀπὸ τοῦ ἰκρίου. λέγεται γὰρ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα ἰκρίον
5. ἀπικρόχολον· τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν
ἀπικμῶντο· ἀπεψῶντο
ἀπιλημμένη· κρατήσασα
ἀπινοῦται· ἀπορυποῦται. Πίνος γὰρ ὁ ῥύπος
ἀπινύσσων· ἀπινύτως ἔχων, οὐ σωφρονῶν. Πινὺς γὰρ ἡ σωφροσύνη
10. ἄπιος· ἡ ὄγχνη καλουμένη. βοτάνη
ἀπιόντος· πορευομένου

SCR. 83. v. 1029. 86. Lysias et Dinarchus. 88. Γ 451. 92. μ 435. 96. Philipp. II 23. 6201. Λ 270. 4. μ 414. 9. Ο 10.

ADNOT. 81. ἀπηυδόκησαν cod., ἀπηυδήκεισαν Abresch. l. l. p. 102, em. Hemsterhuisius, ut patet e C. 171. 82. Plane ut noster CDr., ἀφείλετο Apoll. lex. 38, 20. 84. ἀειδὲς cod., cui patrocinari videri possit ἀπρεπές CDr., em. HSt. e Suida et Bekk. 424, 17 ubi additur δύσφορον ἐχθρόν. ἀηδές om. C. 171. 85. δειδεστάτων cod., em. HSt. οὐ καὶ αὐτὸν τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα CDr. 81. ἀχθεία cod., em Valesius ex Harpocr. (Bkk. 424, 23). ἀπηχή· δυσφημία et ἀπηχήματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαί C. 171. 92. ἀπηωρημένοι, ἐγκείμενοι Apoll. lex. 38, 23. 93. ἀπιακός, ἄρτος ὁ cod., em. Mus. 94. ἀπάλλεις· ἀποπέμπεις Bekk. 414, 29 vitio aperto quo tamen deceptus est Lobeck Pathol. El. p. 71. 95. ‚Pro ἠπίαλος' Sopingus. Habet quidem ἀπιαλόν· ῥῖγος πυρετός etiam CDr., sed grammaticos formam ficticiam tradere patet ex EM. 434, 11. 98. ἄπισιν CDr. ἄπεισιν C. 63. 6201. Apoll. lex. 38, 21. 2. ἀπίετο coni. Albertus. Num ἀπεθύετο? 3. ἀπειθοῦντι Mus. Sed vide Herodianum EM. 122, 50. 4. Apoll. lex. 38, 29. ἀπικρεόφιν cod., em. Mus. 6. Lobeck. Path. El. p. 111 ‚tergere et siccare detracto liquore.' 7. ἐπειλημμένη· κρατοῦσα et ἐναπιλλημμένους· διακρατηθέντας Hes. ἀπειλημμένους· κεκρατημένος Suidas. Hinc ἀπιλλημένη· κρατηθεῖσα coni. Kusterus. 8. ἀποπινοῦται probabiliter coni. Pearso. πῖνος cod., em. Arcad. 63, 21 Drac. 121, 17. 9. Apoll. lex. 38, 27 Lobeck Phrynich. p. 608. πίνυσις corr. Sopingus. 10. ἄπιος· ἡ ὄγχνη καλουμένη γενικῶς — ἀπιός· ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ καρποῦ βοτάνη τις καλουμένη. Διογένης. EM. 122, 29. (Ranke p. 40). καὶ βοτάνη Pearso, ἡ βοτάνη Albertus. De re cf. Theophr. HPl. IX 10 Dioscor. IV 177.

Ἆπις· βασιλεύς, ὡς Αἰγύπτιοι. καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς ἆπις
ἀπιστεῖ· ἀπειθεῖ. Σοφοκλῆς Αἰθίοψ(ιν)
ἄπιστος· ἀπαράπιστος. ἀπειθής. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ
15. ἄπιχθυς· ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθῦν
ἀπιών· πορευόμενος, ἀπερχόμενος
ἁπλᾶ· εὔθεα
* ἄπλαστος· ἀληθινός
ἀπλαῖ· ὑποδήματος εἶδος
20. ἀπλάκητον· ἀναμάρτητον. Σοφοκλῆς Τραχινίαις
ἄπλετον· πολύ, μέγα. ἀμέτρητον, οἷον ἄπλεθρον. ἢ τὸ μὴ πλεόμενον
* ἀπλέητος· ἀπροσπέλαστος
27. ἀπλῆν· ἀκακούργητον
28. ἀπλήξ· ὁ μὴ πεπληγμένος
29. ἄπλητον· ἀπρόσιτον. ἀχώρητον. μέγα
30. ἄπλαντα· ῥυπαρά
31. * ἀπλανῆ· πολλά. Κύπριοι
26. ἀπλήμων· ἄπληστος
25. ἀπληγίς· σύμμετρος χλαῖνα, οὐ δυναμένη διπλωθῆναι
24. ἀπλήγιος· ἁπλοῦς
23. ἄπλευρος· ἡ μὴ ἔχουσα βοήθειαν, ἢ πλευράν
32. * ἄπληστος· ἀχόρταστος
ἁπλοΐδες· ἱμάτιον μικρόν
ἁπλοϊκός· ἁπλοῦς
35. ἁπλοϊκώτερος· ἁπλούστερος
ἄπλοιοι· οἱ μὴ δυνάμενοι πλέειν
ἁπλοΐς· ἱμάτιον μικρόν
ἁπλοῦν· ἀσύνθετον. ἢ τὸ μὴ πλάγιον
ἄπλυτοι ῥαφανῖδες· οὕτως ἐνοῖ καὶ Εὔπολις Πόλεσι....., ἃς καὶ Θασίας τινὲς ἔλεγον

SCR. 13. fr. 29 p. 108 Nck. Isocr. ep. 12 Antiph. Harpocr. 26, 1. 14. Prov. XXVIII 25 Soph. fr. 564. 15. Aristoph. fr. VI vol. II 2 p. 1173. 18. Genes. XXV 27 19. Vide Harp. 20. v. 121. 25. Aristoph. Anag. fr. XVIII vol. II 2 p. 964. 24. Eupolis II p. 518. 32. Proverb. XXVIII 25. 33. Ω 230. 39. Eupol. fr. inc. XLVIII vol. II 1 p. 564.

ADNOT. 12. ἆπις bis cod., emendavi. Vid. Euseb. Chron. n. 271 vol. II p. 47 Auch., Augustin. CD. XVIII, 5 Aristippus ap. Clem. Alex. Strom. I p. 322 D. 13. Cf. Phrynich. app. soph. 24, 7 Bekk. 424, 32. αἰθίοψ cod., em. Mus. ,Rectius ἀπειστεῖ scripseris' Kust. 14. ἄπειστος· ἀπαράπειστος Bernardus apposito loco Proverb. XXVIII 25. 15. ἀπίχθυς· τοὺς μὴ ἐσθιομένους ἰχθῦς Bekk. 425, 3. Cf. Eustath. 1720, 23. Nauck. Arist. Byz. p. 90. 18. πραΰς C. 171, ἄδολος Bekk. 425, 6 Suidas addunt. 19. Λακωνικοῦ addunt EM. 123, 19 Bekk. 205, 30. Vid. Harp. 26, 5 et Callistrat. p. 23 (p. 329) ed. RSchmidt. 20. Didym. p. 95. 21. δαψιλές, ἀπλευστον addit CDr. ἄπλωτον· μὴ πλεόμενον, ἄπλευστον C. 171. 22. ἀπλέητον· ἀπροσπέλαστον C. 171. Nisi laesus ordo glossam in suspicionem adduceret, insolentiorem formam tuerer Archilocheo Ἱρεήτῃ (fr. 175). 27. Sic CDr. λιτὴν ἄκακον C. 171. 28. ἄπληξ cod., em. EM. 123, 9 Suid. 29. ἀχώριστον cod., em. (HSt. e) Suid. Glossa vere Diogenianea est teste EM. 123, 2 (Ranke Hes. p. 40). 30. ἄπλυντα coni. HSt. ἀποῤῥύπτων· ἀποπλύνων (sic) C. 63. Huc refero Κύπριοι (l. κόπρια). 31. πολλά pertinet ad omissum ἄπλητα. Sic: ἄπλητα· ἄπειρα πολλά EM. CDr. 171. 25. ἀπλῆτις cod., ἀπληγίς· ἱματίδιον σύμμετρον CDr. Bekk. 425, 20 EM. 123, 13. Vid. Polluc. VII 47 et Moer. p. 87. 24. ἀπλήτιος cod. ἀπλήγιος Bekk. 425, 18 EM. 123, 18 Suid. 33. ἀπλοΐδας· ἱμάτια μικρά Apoll. lex. 38, 31 ἁπλᾶς χλανίδας Bekk. 425, 11. 36. ἄπλοοι· ἀδύνατοι πλέειν Bekk. 425, 14 Suidas. ἄπλοι· αἱ μὴ δυνάμεναι coll. Thuc. VII, 34 corrigit Sopingus. 37. ἁπλοῦς cod., em. Vossius. 39. ἔνιοι καὶ οὐ π̄ π̀ cod., ἔνιοι καὶ οὐ ποτάμιαι Musurus; ἔνιοι καὶ οὐ σηπίαι ac deinde Θασίας coni. Casaubonus. ,Bodae. ad Theophr. 770' Meineck. Ego non dubito quin lectio in textum recepta vera sit emendatio, quamquam pro οὕτως ἐνοῖ καὶ Εὔπολις Πόλεσι — Θασίας (θαλασσίας cod.) possis etiam οὕτως ἤνωκε Εὔπολις κτλ. Locus Athenaei, quo nititur emendatio nostra est II p. 56 E [p. 129 Ddf] Εὔπολις· ,ῥαφανῖδες ἄπλυτοι, σηπίαι' ὅτι δὲ τὸ ἄπλυτοι ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκούειν δεῖ οὐκ ἐπὶ τῶν σηπιῶν δηλοῖ Ἀντιφάνης — ἰδίως δ' οὕτως ἐκαλοῦντο ἄπλυτοι ῥαφανῖδες, ἃς καὶ Θασίας ὠνόμαζον.

ἀπλῶς· συντόμως, καθάπαξ
ἄπνευστος· οὐκ ἀναπνέων κατὰ φύσιν
ἀπνίγμου· οὐ πεπνιγμένου·
,ἀπνίγμου κνώδοντος‘
ἄπνους· ἄψυχος. νεκρός. ἄφωνος
...· ἄποθεν. μακρόθεν
[ἀπόαιμαι· ἀποδιώξω]
ἀποαγνεῖς· ἀποκαθαίρεις
* ἀποαιρεῖ· ἀποκαθαίρει. Κύπριοι
ἀποαίνυμαι· ἀφαιροῦμαι
ἀποαίνυτο· ἀφῃρεῖτο
ἀποβάθρα· ἀποβατήρια, ἡ κλίμαξ νεώς. Σοφοκλῆς Μυσοῖς
ἀποβαίνει· ἐξέρχεται
ἀποβαίνοντες· ἀναβαίνοντες
ἀπὸ βαλβῖδος· ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας
ἀποβάλλειν· ἀπολέσθαι. [τὰς τρίχας τίλλειν]
ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς· οἱ ἀναπεπαρμένοι
* ἀποβήσεται· γίνεται
ἀπὸ βηλοῦ· ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ
ἀπόβλεπτον· ἔνδοξον
ἀπόβλητον·........
ἀποβλίσαι· ἀποθλίψαι
ἀποβλύζων· ἀναβάλλων. τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφλύων. ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν πεποιημένων
ἀπόβολον· ἀποβεβλημένον
ἀποβουκολήσας· ἀπατήσας. [ἀποστήσας]
ἀποβράσαι· τὸ διαττῆσαι πυροὺς ἢ ἄλευρα ὀθόνῃ
(ἀ)πόβρασμα· κάχλασμα
ἀποβράσματα· τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν
ἀποβρίξαντες· μετὰ βορὰν ἀπονυστάξαντες
ἀποβρόχθι..., κατάπιε

SCR. 41. ε 456. 44. ζ 40 teste Apoll. lex. 38, 33. (45. E 763). 48. N 262. 49. μ 419. 50. fr. 378 p. 176 Nck. 56. Gl. sacra? 57. A 591. 61. I 487. 62. ,Levit. VII 18‘ Biel. 67. μ 7. 68. Aristoph. fr. XXXVI p. 1046.

ADNOT. 40. ἀπλοὺς cod., em. Mus. 42. ἀπνίγμον· κνώδοντος cod., ἀπνίγμου κνώδοντος Mus. Cum praecedentibus primus copulavit Vossius. Coni. ἀπνίκτου σινόδοντος. 43. CDr. 44. ἄποθεν· μακρόθεν codex; recte ἄπυ· ἄποθεν κτλ. Vossius. Vide Apoll. lex. 38, 32 Bekk. 425, 25 Eudemus. 45. Depravatum esse ex (ἐξ)αποδίωμαι vidit Vossius. 47. Errat Lobeck. rhem. 135. Legendum [ἀποαγνεῖ· ἀποκαθαίρει κόπρια] vel ἀποκαθαίρεις, ἀποσαροῖς κόπρια. Ceterum vocabulum Creticum esse apparet e gl. 641 ἀγνεῖν, ἄγειν Κρῆτες, q. l. Ahrentii in Dial. II p. 337 fidem abrogandam legendumque esse ἀγνεῖν· ἀγνίζειν me dicere memini. 50. ἀποβατηρία cod., em. Bekk. 426, 18. — Cf. EM. 124, 28. 52. ,Quomodo iidem sint vide EM. in ἀποβατικῶς‘. Vossius. 53. Zenob. II 7. 54. .ποβάλλειν cod. Confundit ἀποβαλεῖν· ἀπολέσαι et ἀποψάλλειν· τὰς τρίχας τίλλειν. ἀποδέσθαι· ἀποβαλεῖν C. 63. 55. ἀποβελίσκου· ἰχθῦς οἱ cod., em. Mus. Cf. Meinek. ad Sotad. fr. I 10 vol. III p. 587. 56. γενήσεται HSt. 56. ἀποβήλου cod., em. Mus. ἀπὸ βήλου· ἀπὸ προθύρου C. 171. 58. ἀπόβλεπον cod. Mus. ἀπόβλεπτον· ἔνδοξον C. 171 Dr. Bekk. 425, 28. (Phrynich. app. soph. 6, 23). Ἀπόβλεπτον· ἔνδοξον. Ἀπόβλητον· ἄδοξον Toup. Em. III p. 443. 58. 59. Disiunxit Salmasius. 59. Lacunam explet EM. 131, 9. 60. ἀποβῆσαι cod., em. Mus.; ἀποπιέσαι addit Bekk. 426, 16. 61. ἀξεμῶν (ἐξεμῶν Matthaei) ἀποβάλλων CDr. Cf. Apoll. lex. 39, 14 EM. 200, 52 Bekk. 426, 15. 64. διαστῆσαι cod., emendavi. διαπτίσαι EM. 125, 44. 65. κόχλασμα cod., em. Kusterus. 66. τὰ πίτυρα Suidas. 67. ἀποβρίξαι — ἀπονυστάξαντας cod., ἀποβρίξαντας Mus., em. Apoll. 40, 10. 68. ἀποβρόχθισον recte Musurus, qui exitum vocis erasit. ἀποβροχθίσαι· τὸ καταπιεῖν, ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο. Bekk. 427, 3.

ἀποβώμιος· ἄθεος. καὶ θυσίαι ἀποβώμιοι· αἱ μὴ ἐν τοῖς βωμοῖς

70. ἀπόγεμε· ἄφελκε. Κύπριοι

ἀπογενόμενοι· ἀποθανόντες

ἀπόγνοια· ἀπόγνωσις

ἀπογνώμων· ἀποβεβληκὼς πάντας τοὺς...... ὀδόντας, καὶ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ

ἀπόγνωσις· ἀνελπιστία

75. ἀπογνώστης· ἀνέλπιστος

ἀπόγονος· υἱός, ἢ ἔγγονος, ἢ συγγενής

ἀπογραφή· ἀρίθμησις. ἢ ἡ γινομένη μήνυσις

ἀπόγυιοι εὐχαί· σιωπώμεναι

ἀπογυιώσῃς· ἀσθενῆ, ἢ χωλὸν ποιήσῃς

80. ἀπογυμνῶ· φανερὸν ποιῶ

ἀποδαιμονίζει· ἀποκαρτερεῖ ἐν τῷ ἐνθουσιᾶν

ἀποδαρθάνει· ἀποκοιμᾶται

ἀποδάσεται· ἀπομερίζει

ἀποδάσμιοι· ἀποδεδασμένοι

85. ἀποδαστής· ἀπομερισμός

ἀπόδατοι· μετοικισθέντες

ἀποδάψαι· ἀποκόψαι

ἀποδεῖν· ἀποδεσμεῖν

ἀπόδειπνος· ἄδειπνος

90. ἀποδειροτομήσω· ἀποτεμῶ τοὺς τραχήλους

ἀποδε[ι]χθέντα· ἀποδοχῆς ἀξιωθέντα

ἀποδέκται· ἀρχὴ Ἀθήνησι τῶν ὑποδεχομένων τὰ χρήματα

ἀπόδεκτον· ἐπαινετόν

ἀποδέοντες· ἐλλείποντες

95. ἀποδέουσα· λείπουσα. ὑστεροῦσα. Δεῖ γὰρ τὸ ὑστερεῖν ἀποσημαίνει, ὅτε ῥῆμά ἐστι. τὸ ἐπίῤῥημα δὲ τὸ χρὴ σημαίνει

* ἀποδέει· λείπει

* ἀποδέων· λείπων

ἀπόδεσμος· κόσμιόν τι γυναικεῖον. περικεφάλαιον

ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε. ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον

6300. ἀποδημεῖ· ἀναχωρεῖ

ἀποδιδράσκων· ἀποφεύγων. δραπετεύων

SCR. 69. Respici putant Eur. Cycl. 365. 71. Thucydidem respici Suidas fidem facit. Sed cf. etiam I Petr. II 24. 72. Thucyd. III 85 teste Suida. 79. *Z* 265. 84. Herod. I 146. 90. Σ 336. 92. Meineck. Com. vol. V p. 118 fr. LXXXV. 93. I Timoth. II 3. 98. Aristoph. vol. II 2 p. 1079. 1084. 99. *B* 183.

ADNOT. 69. *ἀπόβωμος — ἀπόβωμοι* cod., em. Nauck. Arist. Byz. p. 96. 71. Cf. Bekk. 210, 21. 426, 14. 73. Loco hoc neque usus est, neque uti poterat Nauck. Arist. Byz. p. 99 sqq. Legendum enim videtur *ΑΠΠΟ* pro *ΑΠΟ*. 74. *ἀνελπία* cod., em. HSt. 75. *ἀπογνούς: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας* Bekk. 426, 33. *ἀπόγνωστος* coni. Alb. coll. *ἀπεγνωσμένος*. 76. *νήπιος βρέφος παῖς* CDr. *ἔγγονος* C. 63. 77. Cf. Harp. 26, 15 Bekk. 198, 31. 426, 5 Suid. C. 171. 39. Meier et Schoem. *Att. Proc.* p. 253. 78. *ἀπόγυιοι, εὐχαί* cod., em. Mus. 79. *ἀπογυιώσεις* cod. Apoll. lex. 40, 1 quocum faciunt C. 39. 171; em. EM. 242, 43. 83. *ἀποδάσσεσθαι· ἀπομερίζειν* coni. Pearso II p. 754 coll. lectione Aristarchea in X 118. 84. *ἀποδεδρασμένοι* cod., em. Palmerius. 85. *ἀποδαστής* cod. Mus., *ἀποδαστύς* coni. Schrewelius. Malim *ἀποδασμός· ἀπομερισμός*, quae dictio solitaria est apud Thucyd. I 12 et *ἀποδαστής· ἀπομεριστής*. 87. Infra *δάψαι· διακόψαι*. 88. 90. Exhibet CDr. 91. ‚Male pro *ἀποδεχθέντα*' Pearso. 92. Boeckh. Oecon. I p. 188. 93. Sic etiam CDr. 95. Scripsi, *στέρημα* codex. 99. *ἀποδὲχλαῖνανβάλε* cod., em. Mus.

ἀποδιϊστῶνται· χωρίζονται

ἀποδικεῖν· ἀπολογεῖσθαι δίκην

ἀποδιοπομπεῖσθαι· ἀποστρέφεσθαι, τὸν ἀποτρόπαιον ἐκπέμπεσθαι μακράν, ἀποκαθαίρεσθαι

(ἀ)ποδίωμαι· ἀποδιώξω

ἀποδοθῇ· πραθῇ

ἀποδοκιμάζει· ἀποβάλλει

ἀποδομένου· πωλήσαντος

ἄποδον· βραδύ. ἢ ἀπαγόρευσις

ἀπόδοντο· ἀπώλοντο

ἀποδόσθαι· πιπράσαι

ἀπὸ δόξης· ἀπὸ δοξασμοῦ. ἀπὸ ὑπονοίας

ἀπὸ δορός· ἀπὸ δόρατος βολῆς, ἢ μέγεθος βολῆς διαστήσας

ἀποδοῦ· ἀπόδυσον

ἀποδοῦν· ἀποδοῦναι

ἀποδοχμώσας· πλαγιάσας, ἢ πλατὺς ἀνακλιθείς

ἀπόδραγμα· ἀπομερισμός

ἀποδρέπειν· ἀφαιρεῖν

ἀπόδρομον· ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις. ἢ παλίνδρομον. ἢ μετ' ἐπάνοδον. Ἀχρισίῳ

ἀποδρύφοι· ξαίνοι, ἢ ἀποξέσει

ἀποδρύψωσι· καταξέσωσι

ἀποδῦ· ἀποδύσῃ. ἀποδυθῇ

SCR. 6303. Antiph. fr. LXXXVIII vol. III p. 169. 4. Plato passim. 5. *Ε* 763. 7. Timocl. Com. III p. 595. 10. *Β* 162. 12. *Κ* 324. 13. *Π* 863. 16. *ι* 372. (19. fr. 19 p. 115). 20. *Ψ* 187 *Ω* 21. 21. *ρ* 480. 22. Vid. ADN.

ADNOT. 6302. χωρίζωνται Mus. Codicis scripturam Salmasius Hesychio restituerat. 3. οὕτως Ἀντιφάνης addunt Bekk. 427, 9 Suidas. 4. Cf. Phrynich. app. soph. 7, 24 EM. Bekk. 427, 5 Suidam et Ruhnk. ad Tim. p. 40, Pierson ad Moer. Att. 41 sq. 5. Apoll. lex. 39, 13. 7. ὑποβάλλει· ἐξουθενεῖ CDr. 9. ἄπολον em. Kusterus. Deinde ἄποδος (h. e. ἄφοδος)· ἀποχώρησις scribo. 10. ἀπόλοντο· ἀπώλοντο e schol. Hom. l. l. corr. Kusterus, ac praefero hanc Kusteri emendationem violentiori Arcerii ἀπέδοντο· ἐπώλησαν vel ἐπωλοῦντο. 11. ἀποδέσθαι· κωλῆσαι CDr. (l. ἀποδόσθαι· πωλῆσαι cum Bekk. 427, 10). 12. Ex Apoll. lex. 40, 15 ἄπο δόξης scribit Bast ad Greg. Cor. p. 211. Cf. Bekk. 427, 7. 12. 13. ἀπὸ δοξασμοῦ. Ἀπὸ ὑπονοίας· ἀπόδορος κτλ. cod. 13. ἀπόδορος, ἀδόρατος βολῆς cod., ἀπὸ δορός. ἀπὸ δόρατος βολῆς Mus. Coni. ἀπὸ δουρός· (quod Pearsoni debetur) δόρατος, βολῆς — διασημαίνει. 14. ἀπόδου· ἀπόλυσον (? [ἀ]πώλησον) Suidas. Atque hoc repone, nisi forte mavis ἀπόδησον ab ἀποδεῖν e. q. ἀποδισμεῖν. 15. ἀποδοῦ cod. ἀποδοῦν coniecturam optimam video praeoccupatam esse a Pearsone. Apotroctum est ut βᾶν βοῦν πίν (πεῖν) πῆν κτάν φῦν de quibus vid. Buttm. Antiq. stud. mus. I p. 247 Iacobs ad Anth. Pal. T. IV p. 684 Meinek. Anal. p. 131 Lobeck. rhem. 5, 5 Mullach Zeitschr. f. Gymn. Wes. 1846 fasc. 2 p. 180. — Haec chartis mandaveram, cum affertur GDindorfii Aeschyli tragoediarum editio III correctior (Lps. 1857), in qua docta de infinitivi aoristi in ναι exeuntis apocope legitur adnotatio praef. p. LXIX. Accedant igitur e cod. Mediceo exemplis supra congestis χριμφθῆν (Suppl. 790), κατακλυσθῆν (Sept. 1077) et quo nil similius nostro ἀποδοῦν inveniri poterit ἀναδῦν pro ἀναδῦναι positum in Choeph. 207. Eundem Dindorfium de ἀμφιλίτην et ἀμφίνηκες disputantem audi in praef. p. XVII. Ceterum h. l. ἀποδῶν etiam Pergerus coniecerat, memor puto Theocritei ἀποδιδῶν (XXIX, 9). Denique in Aristophanis Lysistr. 116 codices offerunt δοῦν ἂν pro δοῦναι ἄν. 16. Apoll. lex. 39, 18 πλαγιώσας πλάγιον παραβεβληκὼς τὸν τράχηλον. 17. ἀπόδασμα Pearso. ἀπόδρεμμα· ἀποθερισμός alii. Sed nil muto. 19. ἀχρησίῳ cod., Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ probante Nauckio ad Arist. Byz. p. 95 coni. Musurus. Mihi latere visum παρὰ Κρησί. 20. ξένοι cod., em. Mus. Deinde malim ex Apoll. lex. 40, 12 (ἀποδρύψει·) ἀποξέσει, quam cum Musuro ἢ ἀποξέσῃ. 21. ἀποξύσωσιν· ἀποσύρωσιν. Apoll. lex. 39, 16. 22. ἀποδύσαι· ἀποδυθεῖ cod., quod foede in ἀποδύσῃ, ἀποδυθῇ corrupit Mus. ἀπόδυθι· Ἀττικῶς: ἀπόδυσαι· Ἑλληνικῶς Moer. Att. p. 26 [19]. Legendum est [ἀποδῦ] ἀπόδυσαι· ἀπόδυθι. Cf. Meinek. Com. vol. III p. 491 n. *)

ἀποδύοι· ἀποδύσοι
ἀποδυσπετεῖ· ἀποδύρεται
* ἀποδυρόμενος· θρηνῶν. πενθῶν
ἀποδώσεται· πωλήσει
ἀπὸ δ' ὀστέ.ν ἄχρις ἄραξεν· ἄχρι τοῦ ὀστοῦ τὴν σάρκα διέκοψεν
ἀπὸ ἔθεν· ἀπὸ ἄνωθεν. ἀπὸ ἑαυτοῦ
ἀπόειπε· ἀπάρνησαι
ἀπόειπε· ἀπόφησον, ἀπάρνησαι
ἀπὸ ἕο· ἀφ' ἑαυτῆς
ἀπόερσε· ἀπέπνιξε. τουτέστι ποταμοφόρητον ἐποίησεν
ἀποέρσει· ἀποστερήσῃ. ἀποπνίξει
* ἀποέργαθεν· ἐχώριζεν, ἠφόριζεν
* ἀποέργει· χωρίζει
* (ἀ)ποέννταί· ἀφαιρεῖταί
ἀποέσαν· ἀπῆσαν
ἀπόθεα· ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σοφοκλῆς Θυέστῃ
ἄποθεν· ἐκτός. ἔξωθεν
ἀπόθεσις· ἀπόδοσις
ἀπόθεστος· (οὐκ) ἐπιζήτητος
ἀπόθετος· κείμενος
ἀποθήσεσθαι· ἐκτήσεσθαι
ἀποθησαμένη· ἀποσωρεύσασα
ἀπόθητος· μὴ φιλούμενος
ἀποθλίψαντες· ἐκπιάσαντές, ἀποστάξαντες
ἀπόθον· θές
ἀπόθρεκτα· φευκτά
ἀποθριάζειν· τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν
ἀπόθριξ· ἄνηβος. ἄθριξ
ἀποθρώσκοντα· ἀποπηδῶντα
ἀποθύμια· ἀπαρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἢ ἐχθρά. [ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ θυμοῦ. ἢ]

SCR. 26. Prov. XXVIII 21. 27. π 324. 28. Ζ 62. 29. Α 515 Γ 406. 31. Ε 313. 32. Ζ 318. 33. Φ 283. 329. 34. Φ 599. 35. Θ 325. 36. μ 419. 38. fr. 246 p. 149 Nck. 41. ρ 296. 44. Eur. Ion 875 [889 Herm.]. 47. Ezech. XXI 10. 51. Β 702. 52. Ξ 261.

ADNOT. 24. CDr. Bkk. 427, 12. 25. ἀποδυρώμενος cod., em. Abresch. ἀποδυσπετῶν excidisse suspicatur Albertus. 26. πωλεῖ cod., em. Alb. 27. ἀποδ' ὀστέ.ν ἄχρις ἄραξεν cod., ἀπὸ δ' ὀστέων ἄχρις ἄραξεν Mus. Litera erasa fuit ο. 28. ἀποέθεν cod. C. 171, ἀπὸ ἔθεν Mus. Cf. ἔθεν. 29. ἀποεῖπεν. ἀπαρνῆσαι cod., em. Mus. 30. ἀπόειπεν — ἀπαρνῆσαι ἀποέο, ἀφ' cod., em. Mus. 32. ἀποέρσαι cod., ἀπόερσεν Mus., em. Apoll. lex. 39, 20. Vid. Lobeck. rhem. 137, 8. 33. ἀποστερῇ (σ suprascr.) cod., em. Mus. ,Haec mutila sunt. Leg. ἀποέρσειε· ἀποστερήσῃ. ἀποέρσει· ἀποπνίξει' Pearso advers. II p. 754. 34. ἀφώριζεν Albertus. 35. ἀποεργεῖ cod., em. Albertus. 36. Sic codex. Varias lectiones (ο) utroque in loco expunxit Musurus; ἀποαίνυται Kusterus, sed videtur ἀποαίνυται· ἀφῃρεῖται (ο) scriptum fuisse. 38. 41. 50. Cf. Schaefer. ad Greg. Cor. p. 528. 9. 41. ἀπόθεστος· ἀπόθητος, οὐκ ἐπιζητούμενος ὅ ἐστιν ἠμελημένος μὴ ποθούμενος — ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος EM. 131, 34, unde constat interseri debere particulam negantem, quae a codice abest. 42. Cum superiori coniunctum Heinsius ἀπόθεστος κείμενος, Abreschius Misc. Obss. V 1 p. 103 ἀπόθητος κείμενος vel ἀποθέτως κείμενος scribunt. Rectius separatam glossam retinet Albertus. 43. ἐκθήσεσθαι? 44. ἀποσησαμένη Kusteri probatur Valckenario in Diatr. p. 164 C. 46. CDr. 48. ἀπόθρεπτα cod, em. HSt. 49. EM. 125, 45. 51. ἀποπηδοῦντα cod., em. Bekk. 427, 32 Suidas (Salmas.) 52. Apoll. lex. 40, 3. ἀπὸ ψυχῆς· ἀπὸ θυμοῦ ἢ expunxerunt Alb. Kuster.

ἄπο θυμοῦ· ἄπο ψυχῆς. ἢ ἄποθεν τῆς ψυχῆς
ἀποθυρούμενος· ἀποκεκλεισμένος
ἀποθύ(σ)κειν· ἀποτυγχάνειν
ἀποθύσ(σ)ει· ἀποπνεύσει. ἀποζεύξῃ. ἀποσείσῃ
ἀπὸ Ἰδ(α)ίων ὀρέων· ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ὀρέων
ἀποίζειν· ἀπομωκᾶσθαι
(ἀποικίαν)· ἀποίκησιν. μετανάστασιν
ἀποικιστής· κατοικιστής
ἄποινα· λύτρα καὶ δῶρα. ἔστι δὲ καὶ ἀντί τινος (ἐ)κτίσματα
ἀποινᾶν· ἀπολυτροῦν
ἄποινον· ἀτιμώρητον. ἢ λύτρον
ἄποιον· ἀνήδονον. ἄνοστον
ἀποίσει· ἀπενέγκῃ
ἀποίσω· ἀποφέρω
ἀποίχεται· ἀφίσταται
ἄποκα· ἀπόκιστα. οὐ κεχαρμένα
[ἀποκαθημένη· αἱμοῤῥοοῦσα
ἄπο καὶ κλισιάων· ἀπὸ τῶν σκηνῶν]
ἄπο καιροῦ.....·..ἀκαίρως
[ἀποκαραδοκία· προσδοκία. ἀπεκδοχή
ἀποκάλυψις· πρόγνωσις, προθεωρία
ἀποκαταλλάξαι· φίλον ποιῆσαι
ἀποκατάστασις· τελείωσις
ἀποκαταπτῦσαι· τελειῶσαι]
ἀποκεστίλλαι· ἐκδεῖραι
ἀπόκειται· ἡτοίμασται
ἀποκεκλεῖσθαι σιτίων. ἀνορέκτως ἔχειν τροφῆς
ἀπόκετον· ἀποκομίζων

SCE. 53. *Α* 562. 57. *Θ* 170. 59. Vid. ADN. 61. *Δ* 13. 62. Aristoph. fr. XV 4 com. vol. II 2 p. 1031. 69. LXX. 70. *Β* 91. 72. Rom. VIII 19. 73. Titulus vaticiniorum D. Ioannis. 74. Coloss. I 20. 75. Act. Apost. III 21. 78. II Timoth. IV 8. 79. Demosth. p. 1260, 23.

ADNOT. 53. Novam inde glossam recte finxit Pearso coll. Suid. (C. 171). *ἀπὸ θυμοῦ* cod., *ἄπο θυμοῦ* Bast Gr. Cor. p. 210. 55. *ἀποθύκειν* cod., de emendatione HSt vide Lobeck. rhem. p. 58 et p. 62. Nostrae favet Hes.: *ἐνθύσκειν*. 56. Lobeck. rhem. p. 23. 37. *ἀποξεύξει· ἀποσείσει* Phavor. Cf. gl. 6885. 57. *ἀπὸἰδίωνὀρέων* cod., *ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων* per se recte Mus., *ἀπὸ Ἰδαίων ὀρέων* rectius Vossius. 58. *ἀπομυκᾶσθαι* Perger. 59. *ἀποικίαν* in codice omissum Albertus addidit e gl. mss. Sapient. XII 7. 61. *κτίσματα* cod., em. Apoll. 39, 1. *λύτρα, ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος· οὕτω Σόλων ἐν νόμοις* Bekk. 428, 9. Adde EM. 132, 30. 62. C. 171. 63. *ἀτιμώτατον* cod., em. C. 63 (Munker ad Anton. Liber. p. 303.) 64. CDr. Gl. mss. Octat. Zonar. c. 252. 65. *ἀπενέγκει* cod., *ἀποίσειν· ἐνέγκειν* (*Κ* 337) coni. Pearso II p. 754, em. Lobeck. Parerg. p. 724. Ceterum *ἐποίσει· ἐπενέγκει* (l. κῃ) Hesych. infra. 67. *ἀφέστηκεν* C. 171. 69. ἡ ἐν ἀφέδρῳ CBrem. 70. *ἀποκεκλησιάων* cod., em. Mus. 71. *ἀποκαιροῦ* cod., *ἄπο καιροῦ λέγειν· τὸ ἀκαίρως* Phrynich. app. soph. 27, 12. 72. *ἐλπίς* CDr. *ἐκδοχὴ καὶ ἐπιτήρησις, προσδοκία καὶ ἐλπίς* C. 171. 73. *διάκρισις ἀγαθῶν καὶ κακῶν* idem. 74. *διλιῶσαι* (l. *φιλιῶσαι*) ἢ κτλ. C. 39. 63. 171, *φιλοποιῆσαι* Bekk. 428, 15. 76. *ἀποκαταπτῦσαι* cod. | ῦσαι Mus. *ἀποκαταστῆσαι* coni. Kusterus. Forte *ἀποκαταρτῦσαι*. 77. *ἀποκεστίλλαι* cod. *ἀπόκ' ἐκτίλλαι* Mus. Succurrit *ἔπεκε· ἔτιλλε, ἔκειρε*. Sin autem quispiam accentuum rationem habere malit eiectis glossis spuriis 6369 — 6376 legere queat: *ἄποκα· ἀπόκιστα οὐ κεχαρμένα ἀπὸ τοῦ ποκίσαι τῖλαι ἢ κεῖραι*. 78. *ἑτοιμάζεται* CDr. etiam exhibet; sed in Suida et Bekk. 428, 7 cum legantur haec: *ἀποκεῖσθαι πόῤῥω· ἀτιμάζεσθαι. οὕτω Κρατῖνος* haud scio an h. l. *ἠτίμασται*, in CDresdensi vero *ἀτιμάζεται* sit scribendum. 79. *ἔχων* cod., em. Mus. Cf. Hemsterh. ad Thom. Mag. p. 95. 80. *ἀποίσετον· ἀποκομίζετον*?

ἀποκηδήσαντες· ἀφροντίσαντες
ἀποκήλειν· ἀποδιώκειν
ἀποκήρυκτος· ὁ ἐπὶ ἁμαρτήμασιν ἐκπεσὼν τῆς πατρῴας οἰκίας ....
ἀποκηρυχθέντα· ἀποβληθέντα
85. ἀποκλαίω· κλαίω
ἀποκλήρωσιν· τὸ μέρος
ἀπόκλεισμα· φυλακή
ἀποκλείσαντες· φυλακίσαντες
ἀπόκλωμα· ἀπολογία ἐπὶ τὸ χεῖρον
90. ἀποκλωνεῖ· ἀποστρ.φεῖ. Ταραντῖνοι
ἀποκναίει· λυπεῖ. φονεύει. [ἀποκλάνει· ἀποκάμνει] ἀπολλύει. ἀποτρίβει, ἀποκόπτει
ἀποκναίεις· ἀναιρεῖς
* ἀποκνεῖ· ἀποκάμνει. [βέβαιος, ἀσφαλής] ἢ ἀποσπᾷ. ἀφέλκει τὸν πατέρα
ἀπόκναισις· ἡ μετὰ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη
95. ἀποκναισθέντες· λυπηθέντες
ἀποκνησάμενοι· ἀποξύσαντες
ἀπόκνησιν· ὄκνον. ἀποκάκησιν
ἀπόκνιζε· ἀπότιλλε
ἀποκολοκαύτωσις· παρϊνδοις ἡ συνουσία. οἱ δὲ πε παφλαγόσι τινῶν χριομένων τὰ αἰδοῖα δονεῖν παρέχει
6400. ἀποκομίζεσθαι· ἀποφέρεσθαι
ἀποκοπῆναι· ἐπὶ τῶν ἰχνευόντων λέγεται, ὅταν μὴ εὕρωσιν
ἀποκοπησαμένη· στερνοκοπησαμένη. ἀποκοψαμένη
ἀποκορεῖν· ἀπο[κο]ψᾶν ἀπὸ τραπέζης
ἀποκορσωσαμέναις· ἀποκειραμέναις· κόρσας γὰρ τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ

SCR. 81. Ψ 413 (Sophro). 87. Ierem. XXIX 26. 91. Demosth. 664, 12? 92. Menand. fr. X vol. IV p. 172. 93. cf. EM. 522, 27. 97. Thucyd. I 99. 98. I Reg. IX 29. 6404. fr. 244 p. 62 Nck.

ADNOT. 81. Cf. Apoll. lex. 39, 30. ἀφροντίσαντες cod., ἀφροντιστήσαντες Lobeck. Parerg. p. 622. ἀποκηδήσαντες· ἀντὶ τοῦ ἀποκακήσαντες Ὅμηρος. παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκαδήσαντες ἀφροντιστήσαντες Suidas (Σώφρονι ἀποκαδεῖ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖ κεῖται Bekk. 428, 22 male ut patet e Suida s. v. ἀποκόπους). Glossarum 80. 81 explicationes ipsis glossis omissis copulasse videtur C. 171, cum ἀποκομίσαντες· ἀφροντιστήσαντες scribit. 82. Si recte habet non magis compertum, quam ἀποσήχειν· ἀποδιώκειν. ἀποκέλλειν coni. Pearso. 83. ὁ ἐπὶ ἀδικήμασι τῆς οἰκίας ἐκβληθείς C. 63. Lacunam exple ex Eratosthene Bekk. 225, 20: ἐκποίητος δὲ ὁ ἑτέρῳ δοθεὶς εἰσποιήσασθαι. οὕτως Ἐρατοσθένης. Vid. Didym. p. 56. 84. C. 63. 86. Sic Bekk. 428, 19; διανομὴν μεριτείαν C. 63. 171. ἀποδιανομὴ μερισμός CDr. 90. ἀποστροφεῖ Mus., qui literam erasit. Lateine nomen ἀποκλωνῇ (?)· ἀποστροφῇ. 91. ἀποκνύει· ἀποκόπτει et ἀποκνέει· προθυμοποιεῖ (l. ἀποκναίει· ἀπὸ θυμοῦ ποιεῖ) C. 171. ἀποκναίει· διαφθείρει ἀποκόπτει ἀπολύει. ἢ λυπεῖ ὀδυνᾷ ἐνοχλεῖ παρεκτείνει, οἷον· τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν. Μένανδρος Μισουμένῳ. Bekk. 428, 26 Suid. Schol. Ar. Vesp. 679. Recte igitur Salmasio auctore et Kusterus et Hemsterhuisius ad Lucian. dial. sel. p. 20 glossas tres continuas ἀποκναίει ἀποκλάνει ἀπολλύει coniunxerunt. 92. δαμάζεις λυπεῖς addunt CDr. διαφθείρεις C. 63. Cf. Moer. Attic. 93. ἀποκινεῖ· ἀποσπᾶ ἀφέλκει C. 171, ἀποκλίει· ἀποσπᾶ ἀφέλκει τῶν σπελῶν (sic) Gl. mss. in Octat. βέβαιος ἀσφαλής nescio quo casu huc translata sint ex v. ἄποπτος 6571. 96. ἀποκνυσάμενοι cod., ἀποκνησάμενοι Mus. deleta varia lectione. 98. ἀπόσκαλλε, ἀπόκοπτε addit C. 171. 99. παρϊνδοῖς — πε παφλαγόσι — παρέχει cod., παρ' Ἰνδοῖς — ἡ δὲ παρὰ παφλαγόσι — παρέχειν Mus. 6401. Bekk. 428, 25. 2. στερνοκοπησαμένη cod., em. Mus. 3. Musurus cum codice facit; em. Scaliger. 4. ὑφηπούλη cod., ὑψιπούλῃ Mus., em. Iunius.

5. ἀποκ(οτ)ταβίζειν· τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ ποτηρίου ἐκλαταγεῖν οὕτως, ὥστε ψόφον ποιεῖν
ἀποκραιπαλισμός· . . . .
. . . .· ἀπανθρακισμός
* ἀποκρισάμενοι· ἀπολυσάμενοι, ἐπιπλυνάμενοι
* ἀποκλύσασθαι· ἀποκαθαίρεσθαι
10. ἀποκριθῆναι· χωρισθῆναι
ἀπόκριμα· κατάκριμα. ψῆφον
ἀποκρίνου· ἀποφαίνου
ἀπόκρισις· ἀπολογία. ἢ εἶδος ὀρχήσεως
ἀπόκροτον· σκληρόν
15. ἀποκρούεσθαι· ἀποβάλλεσθαι
ἀποκτᾶσθαι· τὸ ἀποβάλλεσθαι
ἀπόκυνον· μᾶζα μεμαγμένη φαρμάκῳ, πρὸς ἀναίρεσιν κυνῶν. ἢ εἶδος βοτάνης
ἀποκυπαρῶσαι· ἀποκτεῖναι
ἀποκυριάζειν· ἀποκακεῖν. ἀποφεύγειν. ἀποσκιρτᾶν
20. ἀπολάκημα· ῥάπισμα. ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν
ἀπολαχόντες· ἀποκληρώσαντες
ἀπολῦ, δαίμων ἢ θυσία. ζῶντες ὄμφακες
ἀπολαύει· τρυφᾷ
ἀπολελασμένον· ἀπολελιθωμένον
25. ἀπολέγει· παραγγέλλει
ἀπολέγειν· ἀπολέγεσθαι. ἀπαυδᾶν
ἀπολέγομαι· ἀπαγορεύω
ἀπολέγοντες· ἀπαγορεύοντες
ἀπολείπεται· ἀπομένει
30. ἀπολείψεται· ἐάσεται
ἀπολεκτῶν· ἐκλεκτῶν
ἀπολελάγνευται· εἰς λαγνείαν ἀνάλωται
ἀπολελαμμέναι κοιλίαι· παρὰ Ἱπποκράτει
* ἀπολέξας· ἐκλεξάμενος

SCR. 9. *Α* 313. 11. II Corinth. I 9. 21. Herod. p. 163, 27 ed. HSt. (Euripid.) 29. Hebr. IV 9 X 26 (Cf. Menand. fr. III vol. IV p. 220).

ADNOT. 5. *ἀποκταβίζειν* cod., *ἀποκοταβίζειν* Mus. *ἐκλογεῖν* cod., *ἐκχεῖν* EM. 128, 52, emendavi. 6. Sic codex, *ἀποκρεπαλισμός* Aldus. Excidisse vocabula *κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης*. *ἀποκραμβαλισμός* (quod primus Vossius voluerat pro *ἀποκρεπαλισμός*) manifestum est. Vid. Bekk. 429, 5 Suidas. 7. *ἐπανθρακισμός* Kusterus. 8. *ἀποχρισάμενοι· ἀπολουσάμενοι* (sic etiam Wesseling. ad Diodor. I p. 294) vel *ἀποκλυσάμενοι* coni. Kusterus. 9. Caput articuli excidisse videbatur Kustero; sed legendum esse *ἀπολυμαίνεσθαι· ἀποκαθαίρεσθαι* e C. 171 Bekk. 430, 14 Suida patet. 10. *διαχωρισθῆναι διαζυγῆναι* CDr. *ἀποχωρισθῆναι* Ammon. p. 21. Vid. Lob. ad Phrynich. p. 108. Antiatt. 77, 12 huc non pertinet. 11. 12. 15. C. 171. 13. *ἀπολογία* Harpocr. 27, 19. Vocabula *ἢ εἶδος ὀρχήσεως* ad glossam *ἀπόκινος* suo loco omissam spectare videntur, quam sic interpretantur Bekk. AG. 429, 29 CDr. Suid. Vid. Meinek. Com. II 1 p. 86. 15. *ἐπιβάλλεσθαι*
α
cod., *ἀποβάλλεσθαι* C. Brem. 171. Suidas. 17. *μεμιγμένη* cod., em. Mus. 18. Vide gl. 5931. 19. Vide adnot. ad gl. 6117 et Bekk. 439, 27. 22. *ἀπολύμου δαίμων ἢ θυσία* scripsit Musurus, qui ultimam syllabam in fine vocis suprascriptam una cum accentu delevit et interpunctionem sustulit. Hoc video sub *δαίμων ἢ* latere vocabulum ad explicandum *ἀπόλαξις* aptissimum *διανομή*, *θυσία* utrum ex *οὐσίας* an ex *Θησεῖ* corruptum dicam non liquet. Ceterum antiquitus hunc locum depravatum fuisse docere poterit Bekk. 430, 9, ubi haec exstant *ἀπόλεμος· τίθεται ἐπὶ τοῦ λαχεῖν*. 25. C. 171. 28. *ἀποπαύοντες* adicit C. 171. 31. *ἀπόλεκτον· ἐκλεκτόν, ἔγκριτον* CDr. 32. *ἀπολελάχνευται· εἰς λαχνείαν* cod., em. Voss. 33. *ἀπολελαμέναι, κοιναὶ* cod. Mus., em. VVDD ex Erotiano p. 42, ubi haec leguntur: *ἀπ. κ. ἐν ἴσῳ τῷ ἀπειλημμέναι καὶ ἐστεγνωμέναι*.

* ἀπολέξω· ἐρῶ. δηλώσω
ἀπολέλασται· ἀπολέλεκται
ἀπολελεψειμέναι· ἀποκειραμένου·
,ἀπολελεψειμένου τὰ καλά.'
ἀπόλειψις· ἡ ἀπὸ γυναικῶν ἐγκατάλειψις
ἀπολείψομεν· ἀποδέρομεν. Λεῖψαι γὰρ τὸ ἀποδεῖραι
* ἀπόλεμον· ἀπειροπόλεμον
* ἀπολέσθαι· ἀποθανεῖν
ἀπολείβραξαι· ἀπολεῖψαι. ἐκνοτίσαι. ἄλλοι ποῤῥωτέρω ἀπελθεῖν
ἀπόληγε· παύου
* ἀπολείβοντες· ἀποστάζοντες. ἀποσπένδοντες
ἀπόληρος· ἡ τοῦ θανάτου γραφή. Ταραντῖνοι
ἀπολῆσαι· ἀποπεσεῖν
ἀπολησθῆναι· ἀποστραφῆναι
ἀπολιγαίνειν· ἀφηδύνειν. (ἀ)ποφθέγγεσθαι. ἢ ὄξεται ἀποτρέχειν
ἀπολεῖνα· ἀποστρέφειν. Λάκωνες
ἀπόλιον· θαῦμα
ἀπολιταργίσαι· ταχέως ἀποδραμεῖν
* ἃ πολλά· ἅτινα πολλά
* ἀπολλύει, λυπεῖ, φονεύει
* ἀπόλλυ[ρ]ε· φόνευε εἰς ἀπώλειαν
ἀπολιχμήσονται· ἀπολείξουσιν
ἀπολλωνιάς· ἡ δάφνη
Ἀπολλωνιεῖς· δῆμος τῆς Ἀττικῆς φυλῆς......
ἀπολογία· πληροφορία
ἀπολογίζεσθαι· [ἀπολυμαίνεσθαι]......

SCR. 39. Φ 455. 51. Cf. Ar. Nubb. 1253 ed. Th. Bergk. 54. Rom. XIV 15. 55. Φ 123.

ADNOT. 36. ἀπολέλασται· ἀποδέδεκται coni. Alb. in auct. emend. coll. λελάσθαι, ubi tamen λέλασθαι corrigit Lobeck. rhem. p. 94. Conicio ἀπολέλεπται· ἀποδέδαρται. 37. Conicio ἀπολεψαμένου· ἀποδειραμένου ,ἀπολεψαμένου.' 38. ἀπόλεψις (sic Voss.) perperam videtur scriptum fuisse ex ordine pro ἀπόλειψις h. e. λειψανδρία. Bekk. 201, 22. 430, 30. ὑπὸ corr. Kusterus. 39. ἀποδέρωμεν male Musurus. Conicio: ἀπολεψέμεν· ἀποδέρειν. λέψαι γὰρ τὸ ἀποδεῖραι. Vides iam iusto ordine procedere glossas ἀπολέλεπται. ἀπολεψαμένου. ἀπόλεψις. ἀπολεψέμεν. 42. ἀπολείβραξαι codex (? ἀπολήβραξαι), ἀπολειβράξαι Mus., em. ἀπολιβάξαι Bekk. 431, 3, nisi forte confundit ἀπολιβάξαι et ἀπολίβραξε aut in loco respecto variae exstabant lectiones ἀπολιβάξαι et ἀπολιβράξαι prout alii ad Λιβύην alii ad λιβρόν h. e. δίυγρον referrent. Vid. gl. 6446. ἀποῤῥίψαι Bekk. l. l. 43. Cyrillus et Eudemus. 44. Pro ἀπολείβεται (Apoll. 40, 22), quod suo loco non comparet, hanc sedem invasit spurium ἀπολείβοντες. 46. Conicias: ἀπολῆσαι· ἀποστραφῆναι. ἀπολισθῆσαι· ἀποπεσεῖν, nisi totum illud ἀπολισθῆσαι· ἀποπεσεῖν pertineat explicationis instar ad ἀπολιβράξαι; cf. ὀλιβράξαι (ut em. Lob. rhem. p. 98) et ὠλίβραξεν. 47. ,Hoc non ἀπολισθῆναι scribi potest, sed ἀπολισθῆσαι, unde ἀπολῆσαι detortum' Lobeck Phrynich. p. 743. 48. ,Tota glossa unitim in MS exarata est; vocis ἀποφθέγγεσθαι, quam Musurus pro nova glossa habuit prima tantum litera deest.' Schow. p. 119, 1. ὄξεται cod., ὀξέως Mus.; novissima verba haec aliorsum spectant. παραφθέγγεσθαι ἢ βάζεσθαι EM. 427, 6. 49. ἀπολεῖνα cod., ἀπολῖναι Mus., ἀπολῖνα Aldi typotheta. ἀπομεῖναι· (? ἀπαμῦναι) ἀποστρέψαι CDr. Laconicum foret ἀππολίην.' 50. ἀπόλγον· θαῦμα CDr. Vide ἀπάλιον. 51. ἔστι παρὰ τοῖς κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς Bekk. 431, 11. EM. 127, 8. ἀπολιταργῆσαι cod., em. Kusterus. 53. Nata est ex gl. 6391. 54. Sic cod. Mus., em. Heinsius. μὴ ἀπόλλυε· μὴ φόνευε εἰς ἀπώλειαν Gloss. mss. in Rom. XIV 15. 55. Apoll. lex. 39, 31. EM. 127, 22. ἀπολ.'ξουσιν cod., em. Mus.; litera utrum ι an η fuerit dubitat Schowius p. 119. 57. δῆμος προστεθεὶς τῇ Ἀτταλίδι φυλῇ Steph. Byz. 106, 19 ed. Meinek. Legendum igitur δῆμος τῆς Ἀττικῆς Ἀτταλίδος φυλῆς, pro δ. φ. τ. Ἀττικῆς. 59. ἀπολοιγίζεσθαι Vossii non debebat probare Toup. Emend. III p. 206; manifestum enim est e Bekk. AG. 430, 14. 15 duas glossas coaluisse, interpretamenta vero deesse. Ceterum ap. Bekk. l. l. ἐν τῷ Ε et ἀπολεπίζειν malim, quam cum Henrico Iacobi vol. V p. 60. 61 ἐν τῷ Ο et ἀπολοπίζειν.

60. *ἀπολογισμός*· ἀπολογία
ἀπόλογος· ἀπολογισμός
ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· ἀποσοβῆσαι τὸν θάνατον
ἀπολοίμιον φανόν· τὸν ἐπὶ δόλῳ
ἀπολοίφειν· ἀποτελεῖν
65. *ἄπολον*· ἀστρεφές. βαρύ. ἀκίνητον
* *ἀπόλοιτο*· ἀπώλετο
ἀπολουσέμεν[αι]. κολ[λ]οβώσειν. Κύπριοι
ἀπολοφύρεσθαι· ἀποδύρεσθαι
ἀπολύγματος· ἀπογύμνωσις. Κύπριοι
70. *ἀπολυμαίνεσθαι*· ἀποκαθαίρεσθαι
ἀπολυμαντῆρα δαιτῶν· τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον
ἀπολυσάμενος· ἀπολυτρωσάμενος
ἀπολύτρωσιν· ἀποφυγήν
ἀπολύφειν·.....
75. *ἀπολῶ*· ἀπολέσω. ἀφανίσω
ἀπόλωψεν· ἀπώλετο
ἀπομαγδαλία· στέαρ, ἐν ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ἐν τοῖς δείπνοις. βαλόντες δὲ αὐτὸ τοῖς κυσίν, ἀναλύοντες ἀπὸ τῶν δείπνων
ἀπομάγματα· περιθειώματα
ἀπομάκτης· περικαθαρτής
80. *ἀπόμακτρα*· ξύλα. τὰς (σ)κυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα
ἀπομαρξάμενοι· ἀπομαξάμενοι
ἀποματαιάσαι· ἐξευτελίσαι
ἀπομάττεσθαι· ἀναλαβεῖν. μιμήσασθαι

SCR. 62. *Α* 67. 66. *Ε* 311 ubi schol. *τότε ἀπώλετο*. 67. *Φ* 455. 70. *Α* 313. 71. *ρ* 220. 75. Abd. 8. 76. *Ο* 129. 77. Arist. Eqq. 413. 14. 79. *δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν* Harpocr. 28, 13 quem versum non Sophoclis esse sed comici poetae putat Nauckius ad Soph. Captiv. fr. 31 p. 109. 80. Aristoph. fr. CXXXII p. 1205.

ADNOT. 60. CDr. 62. *ἀπολοιγοναμῦναι* cod., em. Mus. 63. *ἀπολοίμιον*· *φ*. cod. 64. Sub finem in codice additum est *Κύπριοι*, quod ad gl. 67 retrahendum esse vidit Sopingus. *ἀπολοισθεῖν*· *ἀποτελεῖν* coll. *λοίσθημα*· *τέλος* improbabilis est coniectura Alberti. Laudo *ἀπολουφεῖν*· *ἀποτίλλειν* Kusteri; cf. gl. 6474 *ἀπολύφειν*. 65. Vide gl. 6309. Forte *βραδύ*. 66. *ἀπόλετο* cod., em. Mus. 67. *ἀπολουσέμεναι*· *κολλοβῶσιν* cod., *ἀποκολουσέμεναι*· *κολοβώσειν* coni. Musurus. Verum est *ἀπολουσέμεν*· *κολοβώσειν*. *Κύπριοι*, quomodo locum acute restituit Sopingus coll. Eustath. ad Il. *Φ* 455. Cf. Lobeck. rhem. p. 22; Aristarch. Homer. Excurs. 2 p. 222. 69. Sic cod., *ἀπόλυγμα.τος* (sic) Mus. Videntur Cypriae glossae duae coaluisse *ἀπολούσματος* (= *ἀποκολούσματος*) et *ἀπόλουσις* (= *ἀποκόλουσις*, *ἀπογύμνωσις αἰδοίου*). Simul apparet optime supra Pearsonem pro *Δούματα* voluisse *Λούματα* h. e. *κολούματα*, *τὰ ἀποκεκομμένα*, *τὰ ἀποβεβρασμένα πιτυρώδη τῶν εἰς ὀλοσχερῆ ἄλευρα διῃρημένων*. 70. *ἀπολυμαίνοντο*. *ἀποκαθαίροντο*, *ἀφηγνίζοντο* Apoll. lex. 38, 11. 71. *δαιτῶν τὸν* om. Apoll. lex. 40, 13. 72. C. 171. 73. *ἐλευθέρωσιν* addit C. Dr. *ἀποφυγεῖν* cod., em. C. 171 (Mus.) 73. 74.
ή
ἀποφυγήν, *ἀπόλυσιν* scripserat Musurus; novam glossam latere vidit Schowius, eamque *ἀπολουφεῖν* fuisse persuasum habeo, in archetypo ita obscuratam, ut *ἀπολοίφειν* an *ἀπολύ-*
σ
φειν exarandum sibi esset, ambigeret librarius. 75. *ἀποτελέσω ἀφανιῶ* C. 171. *ἀφανίσω* C. 63. 76. *ἀπόλωλεν*· *ἀπώλετο* Pergerus, *ἀπώλοψεν*· *ἀπέτιλεν* Kusterus. 77. *ἀπομαγδαλία* cod., *ἀπομαγδαλιά* Mus., malim *ἀπομαγδαλίας*. *τὸ σταῖς* Suidas. *ἔβαλον* H. St. 78. *ἀπόγματα* cod., em. Mus. Idem vero male *παραθειώματα* et *παρακαθαρτής*. 80. *κυτάλας* cod., em. Mus. De gl. 6477 — 80 vide Bekk. 431, 26 — 32. *ἀπόμακτρα* scripsi, *ἀπομάκτρας* cod. 81. *ἀπομορξάμενοι* C. 171. Mus. Sed cf. *ὄμαρξον*· *ἀπόμαξον*. 82. *ἀποματαιάσαι* cod., quam formam scio admissam esse a viris Graece doctissimis GKoenio et HSchaefero ad Greg. Cor. p. 628. Rectius tamen Toupius in Em. III p. 497 *ἀποματαίσαι* corrigit; cf. CGCobet Var. Lectt. p. 191.

ἀπομερμηρίσαι· ἀπονυστάξαι, ἀποκοιμηθῆναι. Μέρμηρα γὰρ ἡ εἰς ὕπνον καταφορά......
85. ἀπομηνίειν· τὴν μήνησιν ἀπαγγέλλειν
ἀπομηνίσας· χολωθείς
ἀπὸ μισθωμάτων· θυσίας δημοσίας οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον.. ἐργολαβοῦντες.....
* ἀπόμοιρα· μερίς
ἀπομνύμενοι· ἀποβάλλοντες δι' ὅρκων
90. ἀπομόρξατο· ἀπεψήσατο
ἀπομυξίαι· ἀκαθαρσίαι
ἀπομύττειν· ἐξαπατᾶν. γοητεύειν
* ἀπώμοτον· φευκτέον ἀπὸ ὠμότητος
ἀπόναιο· ἐπαύραιο. ὄνοιο
95. ἀποναρκήσαντες· ὀκνήσαντες
ἀπόνασθαι· ἀπολαῦσαι. κατατρυφᾶν
ἀπονέμει· παρέχει, δίδωσιν
* ἀπονέεσθαι· ἀποκομίζεσθαι. ἐπανελθεῖν
ἀπονένεται· ἀποστρέφεται
6500. ἀπονέοντο· ἀπήρχοντο
ἀπονευρούμενος· τὰ νεῦρα κοπτόμενος
ἀπονησαμένη· ἀποσωρεύσασα
ἀπονήσασθαι· ἀφίξεσθαι. ἀνελεῖν
ἀπονήσεται· ὄνησιν λήψεται
5. * ἀπονημένος· ὄνησιν εἰληφώς
ἀπονηστίσασθαι· τὸ ἀπὸ νηστ(ε)ίας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν
ἀπονίζεσθαι· ἀπονίπτεσθαι
ἀπονιζόμεναι· πλυνοῦμαι
ἀπόνιπτρον· ἀπόνιμμα
10. ἀπόνοιμον· ἀπογύμνωσιν
* ἀπόνοια· ἀπολογισμός
ἀπονομή· ἀπομερισμός

SCR. 84. Arist. Vespp. 5. 85. π 378. 86. B 772. 87. Isocr. Areop. 29. 88. Ezech. XLV, 20. 90. ρ 304. (93. Eupol. Urb. XXV vol. II 1 p. 517). 95. Ω 556. 98. β 195. B 113. 6500. Γ 313. 2. Euripid. Ion. 875. 4. Λ 763. 5. ω 30. 9. Ar. Ach. 616. 11. Sirac. XXII 16. 12. Dinarch. Harpocr. 29, 5.

ADNOT. 84. μέρμηρα γὰρ ὕπνος κατάφορα cod., ος — ος Mus., em. Phrynich. app. soph. 28, 4. Vide Schol. Ar. Vespp. 5 ac supple περὶ τὴν ἕω. 85. μήνησιν cod, μήνισιν Mus. ἀπομηνίσει· τὴν μῆνιν (ut Pearso) ἀπαγγελεῖ καὶ εἰς τὸ μέλλον διαστέλλεται Apoll. lex. 40, 28. 86. ἀπομηνήσας· χωλωθείς cod. C. 171., ἀπομηνίσας· χωλωθείς Mus., em. CDr. 87. ἀπομισθώματα οὐσίας — ἔργον λαβόντες absque lacuna codex; ἀπὸ μισθωμάτων θύειν· οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον οὕτω δημοσίας θυσίας ἃς ἐργολαβοῦντες ἐτέλουν Bekk. 432, 1. Hinc petenda emendatio. Ceterum ἀπομισθώματα servari fortasse potest, neque lacunam statuas necesse est, modo pro ἔλεγον scribas ἐτέλουν. Vide etiam Harpocr. 28, 23 (Didym. p. 320) Bekk. 207, 6. 88. κλήρου καὶ ἀποίκισμα μέρως (sic) CDr. 89. δὲ cod., δι Mus. τοὺς ὅρκους C. 171. 90. Apoll. lex. 39, 22 Herodian. EM. 129, 19. 91. Bekk. 432, 9. 92. THemsterhuis. ad Lucian. dial. sel. p. 26. 37. 93. ἀπώμοτον, ut ordo suadet, porrigit CDr., ἀπόμο τον C. 171, ἀπότομον C. 63. Additamentum insipidum habent etiam Suidas et C. 171 (ἀπὸ ὁμότητος ἢ ἐξόμνυσθαι). 94. ὄναιο rectius Mus., sed vide Lobeck. Phryn. p. 13. 96. κατατρυφῆσαι CDr. 97. ἀποδίδει CDr. 99. Sic codex. ἀπονέεται Mus. Lego ἀπαναίνεται coll. 5770. 6501. καπτόμενος Mus. Codicis lectionem restitui. 2. Cf. 6344 ἢ ἀποθεμένη adicit Bekk. 432, 29. 3. ἀπονίσασθαι· ἀφίκεσθαι, ἐπανελθεῖν coni. Kusterus. 6. νηστείας Mus. Pro πρώτην fuerunt, qui βρωτύν cum Salmasio corrigerent alii τρυφήν cum Heinsio. Vulgato optime patrocinatus est Toupius Em. IV p. 12. 13. 8. Sic codex. πλυνόμεναι Mus. 9. EM. 130, 14. 10. ἀπόνειμον· ἀπογύμνωσον coni. Salmasius. Non expedio. 12. Boeckh. de Laur. p. 122.

* Ἀπόλλων· ὁ τῶν Ἑλλήνων θεός. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ μὴ μετὰ πολλῶν συναριθμούμενος

* ἀπονήνισι· τιμὴν ἀποδοῦναι

ἀπονοστήσειν· ἀποκομίσειν. ἐπανελθεῖν, ὑποστρέψειν

ἀπονοστήσω. ἀπονοσφίσωμαι

ἀπονοσφίζεσθαι· χωρίζεσθαι

ἀπονοσφισθείς· χωρισθείς, στερηθείς

* ἀπονούμενοι· οὐ μνημονεύοντες

ἀπ' ὄνου καταπεσών· .... ἀπὸ τύμβου πεσών. καὶ Εὔπολις·
,ὥσπερ ἀπ' ὄχθου πεσών'
οἷον ἀπ' ὄνου

ἀποξανᾶν· κακοπαθεῖν

ἀποξίννυται· ἀποσβέννυται

ἀποξιφίζειν· ὀρχεῖσθαι ποιὰν ὄρχησιν. ὁ γὰρ ξιφισμὸς σχῆμα τῆς ἐμμελ(ε)ίας τραγικῆς ὀρχήσεως

ἀποξίφισται· ἀποδεδοκίμασται

ἀποξύσας· ἀφελών

ἀποπαλώσει· ἀποπαλαιώσει. καὶ ἀποκρούσεται

ἀπόπαξ· ξύμπαν, ἢ σύμπαν

ἀποπαπτανέουσι· περιβλέπουσιν, ὅπως φύγωσιν

ἀποπαρδακᾷ· τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπάρδειν

ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι· ἀποδοῦναι τῷ προσφιλεστάτῳ πατρί

ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών· ἀμοιρήσας, ἢ ἀποτυχὼν τοῦ πατρός

[ἀποπεθασμένον· ἀπ.ῥριμένον]

ἀποπέμποντες· παραιτοῦντες

ἀποπέπεκται· ἀποκέκαρται

SCR. 15. *Λ* 60. 19. Ar. Nubb. 1273 Vespp. 1370. Eupol. fr. inc. 80. 24. *Ι* 446. 27. *Ξ* 101. 28. Vid. ADN. 29. *Λ* 98. 30. *Χ* 505.

ADNOT. 13. Clement. Alex. Strom. I p. 151. 14. ἀπονίνησι· (τὴν) τιμὴν ἀποδίδωσι Mus. ἀποτίννυσι· κτλ. Kusterus. 15. ἀπονοστήσει· ἀποκομίσει, ἐπανέλθει, ὑποστρέψει cod., ἀπονοστήσῃ — ἐπανέλθῃ — ὑποστρέψῃ Mus., em. Bekk. 432, 20 Suidas (Kusterus.) 16. Eadem C. 171. 17. ἀπονισφίζεσθαι· χορτάζεσθαι cod. Mus. κόπτειν C. 171, em. Suidas, Phavorinus et Scaliger. 19. ἀπόνου — ἀπόχθου — ἀπόνου cod., em. Mus. ἀπ' ὄνου καταπεσών· ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων. ὡς Ἀριστοφάνης· ἀπὸ τύμβου πεσών. καὶ Εὔπολις· ὥσπερ ἀπὸ χοὸς (χθονὸς coni. Schneidewin.) πεσών. Zenob. II 57 I p. 47, 5. „Eupolis quid dixerit incertum est; fortasse nihil novandum." Meinek. fr. inc. LXXX II 1 p. 571. Incertius etiam, quid de vocibus proverbium antecedentibus statuendum sit. Forte ἀπὸ νοῦ· οἱ μὲν μνημονεύοντες πολλοί, κτλ. 21. Lobeck. rhem. p. 122. Vide ἔζινεν, ζείναμεν (l. ζείνυμεν), ἐξίνει, κατασέσας. Scilicet ex σβέννυμι (= βέννυμι) fit ζέννυμι (ut ex βάλλω ζέλλω), deinde ζείνυμι, ut ἕννυμι et εἵνυμι pariter usurpantur. κατασέσας vero, si Paphiorum est, ut σοάνα· ἀξίνη iidem dixerunt, pro καταξέσας est. Itaque nolui ἀποζίννυται rescribere. 22. ἀποξιφίσασθαι· ἀπορχήσασθαι· ὁ γὰρ κτλ. Bekk. 432, 32. ἐμμελίας cod., em. Eustath. 1167, 24 Mus. 23. ἀπεξίφισται Guyetus. 25. Correctio huius loci admodum incerta est, cum loci Hippocratei, unde haec glossa petita est, scriptura ambigua sit. Respicitur enim Hippocr. de nat. hom. vol. I p. 364 ed. Kühn. (I p. 229 Foes.) ὑπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος ἀπαλλάσσεται ῥηϊδίως τὰ ἐπιῤῥέοντα, ubi antiquitus ἀποπαλλώσεται vel ἀποπαλλήσεται scriptum fuisse obscurum non esse potest conferentibus Galeni expos. voc. Hipp. p. 440 ed. Frz.: ἀποπαλλήσεως· ἀποπάλσεως. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τὸ ἀποπαλλώσεται (ἀποπαλλάσσεται MS. Dorv. ἀποπαλώσεται cod. Mosq.) ποτὲ μὲν τὸ ἐνεργητικὸν τὸ ἀποπάλλειν σημαίνει καθάπερ ἐν πρώτῳ τῶν γυναικείων, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ τὸ παθητικὸν τὸ ἀποπαλλήσεται (ἀποπαλλάσσεται codd. D. Mosq.) ὡς ἐν τῷ περὶ φύσεως ἀνθρώπου. 26. ἀπόπαν coni. HSt. 27. ἀποπαττανεύουσι cod., em. Apoll. lex. 40, 5 (EM. 125, 12) et sic e coniectura restituisse Bentleium in epistola ad Ioannem Davisium monet Io. Toupius Em. IV p. 351. 28. ἀποπάρδακα accinit Meinek. Com. fr. inc. CIX vol. IV p. 631. 29. .ποπατριφιληδομέναι cod., em. Mus. qui literam exscalpsit. 30. ἀποπατροςαμαρτών cod., em. Mus. 31. Sic codex. ἀποπεθαμένον· ἀπειρημένον inepte Musurus. ‚Leg. ἀποπεφασμένον, ut infra' recte Pearso.

ἀποπερανῶ· ἀποπληρώσω, ἀποτελέσω
ἀποπεφάνθαι· ἀποδειχθῆναι
ἀποπεφασμένον· ἀπειρημένον
ἀποπεφασμένως· φανερῶς
ἀποπεφοίτηκεν· ἀπῆλθεν, ἀπεδήμει
ἀποπεφυκέναι· ἀλλοτρίας φύσεως εἶναι
ἀποπηλώσειν· ἀποπηδώσειν
ἀποπλασθεῖσα· ἀποκρουσθεῖσα
ἀποπλά(γ)ξαντες· ἀποπλανήσαντες
ἀποπλαγχθείς· ἀποπληγείς. ἀποτμηθείς
ἀπόπλανοι· κακοί. γόητες
ἀπόπληκτον· θαυμαστόν. ἀναίσθητον
ἀποπλήκτῳ· ᾧ οὐκ ἄν τις ἑκὼν προσπελάσειεν, οἷον μοχθηρῷ
ἀποπλήκτῳ ποδί· μανιώδει. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ
* ἀποπνείων· ἀποπνέων
* ἀποπλέειν· πλέειν
ἀποπληξία· μανία, ἡ ἄνοια
κω
ἀποπλοκίαι· ἐμπλοκαὶ Λά
ἀπόπλουν· τὸ μηκέτι πρὸς πλοῦν ἐπιτήδειον ὂν πλοῖον
ἀποπομπαί· ἡμέραι τινές, ἐν αἷς θυσίαι ἐτελοῦντο τοῖς ἀποπομπαίοις θεοῖς
ἀποπομπαῖος· ὁ ἀποστραφείς. ἄπρακτος. καὶ ὁ κεκαθαρμένος
ἀποπομπεῖν· τὸ ἀποπέμψασθαι. καὶ ἀποκαθήρασθαι
* ἀπόπεμπτοι· οἱ ἄξιοι ἀποπεμφθῆναι διὰ μοχθηρίαν ἤθους
ἀποπόμπιμοι· αἱ ἀποφράδες ἡμέραι
ἀπόπροθεν· πόῤῥωθεν. ἄποθεν. χωρίς
ἀποπεῖν· ἀπελθεῖν
ἀποπρὸ νηῶν· ἄποθεν τῶν πλοίων
ἀποπροσωπίζεσθαι· ἐκμ[αλ]άσσεσθαι τὸ πρόσωπον, ἢ ἐσοπτρίζεσθαι
ἀποπταίη· πετασθῇ. ἀπέλθῃ
ἀποπτάμενος· ἀποπτάς
ἀποπτερύσσεται· ἀποτινάσσεται τὰ πτερά, ἢ πτάρνυται

SCR. 36. Demosth. c. Neaer. § 67. Dinarchus. Lysias 10, 19. 41. *N* 578. 43. *N* 592. 42. fr. 229 p. 146. 48. 49. Ad Actt. Apost. XXVII 1 refert Albertus. 58. *K* 209. 60. *Π* 334 sp. 61. Pherecrat. fr. IX vol. II 1 p. 259. 63. *B* 71.

ADNOT. 34. C. 171. 36. Harpocr. 29, 7. Bekk. 433, 1. Suid. 38. 39. In C. 171 coaluerunt ἀποπέφυκεν· ἀπελήλυθεν. 38. Ut noster ἀπῆλθεν Bekk. 433, 5 Suidas; ἀπελήλυθεν C. 39. 171. 40. Conicio ἀπεμπολήσειν· ἀποδώσειν vel vice versa. Vide Krüger. ad Thucyd. VI 62. 41. Confusae sunt γ̄ et σ̄, χ omissa. ἀποπλαγχθεῖσα recte Kusterus. 42. ἀποπλάγξαντες pro ἀποπλάξαντες (cod.) recte Kusterus. 45. Bekk. 199, 23. 46. Eadem EM. 131, 11. Numne ἀποτιπλήτῳ vel ἀποπλήτῳ pro ἀπλήτῳ? Cf. 6852. 50. CDr. Bekk. 433, 7. EM. 130, 16; θλῖψις addit Suidas. 51. Λακώνων Mus., Λάκωνες Salmasius. Latere videtur aliud quid, veluti Εὔχλῳ Ἀλκαίῳ Ἀλκμέωνι. 53. ἡμέ-
αι
ρες cod. πομπαίοις cod., em. Harpocr. Eudem. 54. ἀποπεμπαῖος codex. 57. ἀπόμπημοι cod., ἀπόμπιμοι Mus., em. HSt. 58. Apoll. lex. 39, 33. 40, 23. Deest h. l. eiusdem glossa: ἀποπροέηκε· ἐξαπέστειλεν. 59. ἀποπροθορεῖν? — ἀποπλεῖν Merrik. Tryphiod. p. 94. 60. ἀποπρονήων cod., ἀπόπροθι νηῶν pessime Mus. ἀποπρὸ (vid. Schaef. Eur. Or. 1452) νηῶν (immo νεῶν) scripsi. 61. ἀπονίπτεσθαι καὶ σμᾶσθαι τὸ πρόσωπον, οὕτω Φερεκράτης Ἀγρίοις· οὐδ' ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις; πώμαλα Bekk. 433, 19 EM. 125, 16 Polluc. II 48. [αλ] delevit Sopingus. Ceterum malim ἀποπροσωπίζεσθε κτλ. 62. ἀποπταίει cod. C. 39. 171., em. Suidas (Mus.) 64. Confundit ἀποπτερύσσεται et ἀποπταρνύσσεται.

ἀπὸ πτόλιος· ἀπὸ τῆς πόλεως
ἄποπτον· πόῤῥωθεν ὁρώμενον. ἢ ἀθεώρητον. ἢ πολύοπτον
ἄποπτος· ὁ ἄνωθεν. καὶ ἔξω τῆς ὄψεως
ἀποπτύσαι· ἀπομύξασθαι
ἀπόπτυσον· ἀπόῤῥιψον
ἀπόπτυσ(τ)ον· ἀπόβλητον. κατάπ(τ)υστον, ἔκβλητον
* ἄποπτος· ἀσφαλής, βέβαιος. καὶ ὁ ἄνωθεν τῆς ὄψεως
ἀποπυρίας· ἄρτος ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος
ἀποπυρίζων· ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων
ἀποράξ· ἀπόῤῥογα. ἀπόσπασμα. ἀπότμημα
[ἀπορεῖ· ἀδημονεῖ. ἀγωνιᾷ]
ἀπόρθητοι· ἀδιαμέριστοι. ἀναιχμάλωτοι
ἀπ' ὀρθίου· ἐπὶ ὑψηλοῦ
ἀπορία· ἀγνωσία
ἀπορνύμενοι· ὁρμῶντες
ἀπόροις· ἀμηχάνοις
ἄπορος· ἐνδεής
ἀπορούμενοι· πενόμενοι
ἀποροῦντες· ἀμηχανοῦντες
ἀπόρουσεν· ἀφήλατο
* ἀπορῆσαι· ἀφορῆσαι
* ἀποῤῥάσαι· ἀφελέσθαι. κύειν
ἀποῤῥαίσει· ἀπολεῖ. διαφθερεῖ. [ἀποφθαρήσεται
* ἀποῤῥαίγειν· τὸ ἐκ πολλῶν ὀλίγα διδόναι
ἀποῤῥαγεῖς· οἱ καθαρμοί
ἀπόῤῥαξιν· παιδιὰν διὰ σφαίρας
ἀπόῤῥησις· ἀπορία. προσαγόρευσις
ἀπόῤῥημα· ἀπαγόρευσις.

SCR. 65. *Δ* 514. 66. 67. Soph. Ai. 15 OR. 760. 68. Aesch. Cho. 187. 72. Cratin. fr. III vol. II 1 p. 74. 76. Antiphan. Com. vol. III p. 63. 77. Eur. Phoen. 1223. 79. Mimnerm. fr. 915 p. 329 Bgk. 81. I Reg. XVIII, 23. Prov. XXVIII 3. 82. II Cor. IV 8. 84. *E* 20. 86. *π* 428. 87. *α* 404. 88. Cf. Meinek. Com. fr. anom. CXC IV p. 651. 91. Plato passim.

ADNOT. 65. *ἀποπτόλιος* cod. CDr., *ἄπο πτ* Mus. 66. ‚*πολύοπτον* pertinet ad voc. *ἄοπτον* cum *ᾱ* intensivo' Alb. An legendum *ὑψηλότατον* e Bekk. 433, 9 Suida? 67. Adde gl. 65 71.. 70. *ἀπόπτυσον — κατάπυστον* cod., *ἀπόπτυστον· ἀνήκουστον. ἀποῤῥιπτόμενον. μὴ ὀφεῖλον ἐγκριθῆναι. ἢ κατάπτυστον* C. 171. *ἀπόπτυστον· μισητόν, ἀποῤῥηπτώμενον* (sic) CDr. 71. Vid. gl. 65. 67. et 6393. 72. *ὀπυρώμενος* cod., em. Sopingus ope Athen. III c. 29: *ἄρτου δ' εἰδός ἐστιν καὶ ὁ ἀποπυρίας καλούμενος. ἐπ' ἀνθράκων δ' ὀπτᾶται.* 74. *ἀποῤῥάξ. ἀποῤῥῶγα* Mus. *ἀποῤῥογάς* Kusterus. Voluit *ἀποῤῥωγάς· ἐξοχὰς ἀπεσχισμένας* CDr. Bekk. 433, 31. *ἀποῤῥώξ· ἀπόσπασμα(ὄρους) ἀπότμημα* Bekk. 433, 33 EM. 130, 54 Apoll. 40, 24. 75. Natum est e gl. *ἀδημονεῖ.* — *Ἄγνωστα λέγει καὶ ἀνεκδιήγηται* C. 171. 77. Fallitur Kusterus *ἀπὸ ὑψηλοῦ* coniciens, nec melior Alberti coniectura *ἀπὸ ῥίου*, quamquam *ἀπὸ ῥίου· ἀπὸ τοῦ ἀκρωρείου* re vera est in C. 171, ad *Ξ* 154 respiciens. *ἀπ' ὀρθίου* recte Mus. pro *ἀπορθίου.* 79. *ὁρμῶνται* cod., em. Mus. 82. *μενόμενοι* CDr. 84. *ἀφήλετο* cod., em. post Vossium Toup. III p. 261. 85. *ἀποροῦσαι· ἀφορμῆσαι* vel *ἀπουρίσαι· ἀφορίσαι* Kusterus. 86. *ἀποῤῥαῖσαι* recte Pearso, Vossius. *κύειν* quid sibi velit nescio. 87. *ἀπορεῖ* cod., em. Apoll. lex. 40, 19. *ἀποφθαρήσεται* ad *ἀπεῤῥήσει* pertinet. 88. *ἀποῤῥέξαντες· ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιράν τινα δόντες Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Νικίου συνηγορίᾳ. ἔστι δὲ κἀν τῇ κωμῳδίᾳ.* Harp. 29, 12. Bekk. 434, 3 Suid. *ἀπορέξαντες* h. l. corrigit Lobeck. rhem. p. 79. n., plane ut in Hesychio *ἀπορέγειν* HSt. 89. *ἀποῤῥωγεῖ* male Aldus. Conicio *ἀπόῤῥανθροι· καθαρμοί*, coll. titulo Anaphaeo ap. Boeckh. C. I. II p. 1092 l. 18. 90. *ἀποῤῥάξειν παιδιᾶν* cod., em. Mus. Vide Polluc. *Θ* 105 p. 386 Bekk. 91. Confunduntur *ἀπόρησις· ἀπορία* et *ἀπόῤῥησις· ἀπαγόρευσις.* Vide Suidan et *ἐπαπόρησις* ap. Hes.

ἀπορρήξας· ἀποκόψας
* ἀπορρίψας· ἀτιμάσας
95. ἀπόρρητοι· ἄφραστοι. ῥηθῆναι μὴ δυνάμενοι
ἀπορρήτους· ἀπηγορευμένους
ἀπορρήτως· ἀφράστως
* ἀπόρρητα· ἀνεκλάλητα
ἀπορροάς· εἴδωλα, καὶ σκιαί
6600. ἀπορροή· ἡ ἀπό τινος ῥέουσα........
ἄπορρον· πάλιν
* ἀπόρροια· σταλαγμός
ἀπορρυταλίξαι· ἀποσπάσαι
ἀπορρῶγας· ἀπεσχασμένας
5. ἀπορρῶγες· αἱ ἀνέχουσαι πέτραι
ἀπορρώξ· ἀπόσταγμα. ἀπόρ(ρ)ηγμα. ἀπόσπασμα. ἀπόρροια
ἀπόρυξ· σχίσμα
ἀπορυπτόμενος· ἀπονιπτόμενος
ἀποσαλεύσας· ἐπιτηρήσας
10. ἀποσβαίῳ· νεκρῷ
ἀποσεσύκασται· τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα
ἀποσεμνύνει· μεγαλύνει
ἀποσηκώσας· ὡς ἐν σηκῷ κατακλείσας
ἀποσημανῶ· ἀποδιώξω
15. ἀποσημήνασθαι· σημειώσασθαι
ἀποσήχειν· ἀποδιώκειν
* ἀπόσεται· ἀπόσιτος καὶ ἄσιτος
ἀποσιμοῦν· ἀποστρέφειν...... πρὸς τὸ[ν] σιμὸν φέρειν
ἀποσισάμενοι· ἀπορρίψαντες
20. ἀποσκαμυνθίζειν· ἀπομυκτηρίζειν
ἀποσκελίσαι· παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι
ἀποσκευαζόμενος· ἀποχωριζόμενος. ἀποβαλλόμενος, ἀπορ(ρ)ιπτόμενος

SCR. 93. ι 481. Z 507. 96. Arist. Eccl. 12. 99. Empedocles ap. Platon. Men. p. 14 an Democritus respiciatur non liquet. 6605. ξ 317. 6. ι 359. B 755. 9. Thuc. I 137. 11. fr. XVII vol. II 2 p. 714. 17. Philonidis fr. IV vol. II p. 422.

ADNOT. 93. 94. Scripsi. Codex ἀπορρήξας· ἀτιμάσας. ἀπορρίψας· ἀποκόψας. Cyr. 63: ἀπορρήξας· ἀποκόψας. 99. Sic cod. Mus., ἀπορρόας Aldus. Scribendum aut ἀπορροίας aut ἀπορροάς. Vide Mullach Democrit. p. 211 sqq. 409 ac de forma Lobeck. Phrynich. p. 496. 6600. Lacunam exple v. σταγόνος. Malim eiecta gl. 6601 iungi cum 6602. 1. ἄψορρον Kusterus. 2. ἔκπτωσις, ἀπώλεια CDr. 3. ἀπορρωγαλίξαι coni. Valcken. ad Roev. p. LXVII; malim ἀπορρυτταλίξαι ab ἀπορρυστάζω, ἀπορρυσταλίζω. 4. ἀπεσχισμένας CDr. alii, atque sic etiam Musurus, citra necessitatem. 5. Apoll. lex. 39, 24. 6. ἀπόσπασμα quod in MS. novum constituit articulum e margine esse male censet Schowius p. 122, 18. Cf. Apoll. lex. 40, 24. ἀπορροίαξ cod., em. C. 63. 7. Lege ἀπώρυξ; de altera forma ἀπόρυξ vide Lobeck. Phryn. p. 232. ἀπορύγη· ὑποδρηγός (sic) καὶ ὑδραγωγός CDr. 9. EM. 125, 48. 10. λιποβίῳ coni. Albertus. 11. Sic EM. 125, 49; τετρύγηται. Ἀμειψίας Bekk. 435, 9. 12. ἀσπάζεται addit CDr., γεραίρει explicat Bekk. 434, 15. 13. EM. 125, 50. 14. ἀποδείξω corr. Pearso. 15. Eadem CDr. 16. Incompertum etiam Lobeckio rhem. p. 66. Num huc facit quod infra legitur: ὀσσῆξαι (l. ὀσσίξαι)· ἐπιδεῖξαι? 17. Sic codex, ἀπόσιτος Mus. 18. ἀποσιμοῦν· ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμόν — λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διαστήματος ἐμβάλλειν. καὶ ἐπὶ σιδηροῦ τὸ ἀποστρέφειν τὴν ἀκήν. EM. 125, 51. 19. ἀποσεισάμενοι Mus. ἀποσειόμενον· ἀποκεκαθαρμένον C. 171. 20. ἀπομυκτηριάζειν cod., em. HSt. In lemmate ἀποσκανθαρίζειν scribit Ruhnkenius; malim ἀποσκα...· μυχθίζειν, ἀπομυκτηρίζειν. 21. ἀποσκελῆσαι cod., em. Salmas. 22. (ρ) addidit Mus. ἀπορριπτῶν ἀπογυμνῶν Bekk. 434, 20 cum Suida.

ἀποσκευάζονται· ἀποφέρονται
* ἀποσκευάζετο· ἀκύρους ἐποίει
25. ἀποσκευάζων· ἀποφέρων. ἀφανίζων
ἀποσκευάσαι· ζημιῶσαι
ἀπόσκημμα· ἀπέρ(ε)ισμα, Αἰσχύλος Ἀργείοις
ἀποσκιρωθέν· ἀποσκληρανθέν
ἀποσκλαίη· ἀποξηραίνοιτο, ἀποθάνοι
30. ἀποσκνίψης· σκεδάσης. κρούσης
[Μὴ ἀποσκορακίσῃς με· μὴ ἀποδοκιμάσῃς με, μὴ ἀποῤῥίψῃς με]
ἀποσκόλυπτε· ἀπολέπιζε. καὶ ἀποκόλουε. φασὶ καὶ τὸν περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀπεσκολυ(μ)μένον. Σοφοκλῆς Μώμῳ
ἄπο σκοποῦ· οὐκ ἐκτὸς σκοποῦ. ἢ ἀπ(ρ)οσκέπτως
ἀπόσκοπος· ἄποθεν σκοπῶν
ἀποσκορακίζειν· ....
35. (ἀποσκορακίζεσθαι)· ἀποδοκιμάζεσθαι
ἀποσκορακισμός· ἐξουδένωσις
* ἀποσκαλίδοντα· τῶν σκαλίκων τὰ ἀνωειδῆ ἄκρα. Ξενοφῶν
* ἀποσκυθίσαι· περιτεμεῖν
ἀποσκύδμαινε· ὀργίζου. χολοῦ. μέμφου
40. ἀποσκύζει· ἀπομέμφεται. ἀπαξιοῖ. τελευτᾷ εἰς τὸ διχοστατεῖ
ἀποσκώμ(μ)ατα· μυκτηρίσματα
ἀποσοβεῖ· ἀπελαύνει, ἀποδιώκει
ἄποσον· τὸ ποσότητι ἢ μέτρῳ οὐχ ὑποπῖπτον
ἀποσπαράσσουσι· σπαίρουσι. σφίζουσιν
45. ἀπόσπασμα· μέρος. ἀπότμημα
ἀποσπεύδει· ....
..........· ἀποπηδήσας. ἀποκόψας. καὶ θραύσας

SCR. 27. fr. 18 Nck. 30. margo. Psalm. XXVI 9. CXVIII 10. 31. fr. 387 p. 117. 32. λ 344. 36. Ies. LXVI, 15. 37. Xenoph. Cyneg. 10, 7. 39. Ω 65. 42. (Arist. Eqq. 60) Siracid. XXII 20. 44. Vid. ADN. 45. Ierem. XLVI 20.

ADNOT. 23. ἀποσκευάζοντα· ἀποφέροντα ἀποῤῥίπτοντα C. 171. 24. ἀπεσκευάζετο Albertus. 26. ἀποσκευαζόμενοι· — ζημιούμενοι in uno inveni CDr.; num ἐξινούμενοι? 27. ἀπέρεισμα Musurus. ἀργίας cod., Ἀργεία Mus., Ἀργείοις Meursius, alii. Cf. God. Hermann. Opusc. VII p. 209. [Ex eiusdem opusc. t. VII p. 303 supra s. v. Αἴοδα oblitus sum apponere coniecturam Αἰολάδαι. Tom. V p. 30 s. v. ἄβλητος et VII p. 375 s. v. ἄγαις non erat, cur adscriberem.] 28. Sic C. 171. ἀποσκληρωθέν CDr. 29. ἀποξηραίνοι cod., em. TH ad Lucian. Dial. Mort. p. 442. Vide Pierson. ad Moerid. p. 49. 30. σκεδάσῃς pro σκευάσῃς, quod codex porrigit, correxit THemsterhuisius coll. διασκηνίψαι et ἐσκένιψε. (cf. Schaefer. ad Greg. Cor. p. 339). Μὴ—με e margine sunt. 31. ἀπολέπιζον — ἀπεσχολυμένον cod., em. Mus. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ Bekk. 435, 24. Cf. EM. 120, 30. 32. ἀποσκοποῦ cod., em. Mus. Deinde negationem non tollendam esse monuit Kusterus coll. λ 343. ἀποσκέπτως cod., em. Apoll. 40, 4. 34. 35. ἀποσκορακί(ζ)· ἀποδοκιμά(ζ)σθαι cod., ἀποσκορακίζει· ἀποδοκιμάζεσθαι Mus. Schowius duas esse glossas vidit. 36. ὕβρις, εὐτελισμός C. 171. 37. ἀνωειδῆ cod., ἀνθρωποειδῆ Mus.? οὐρανοειδῆ an ἄνω, οἱ δὲ. ἀποσχαλιδώματα—σταλίκων (coll. Polluce p. 230, 8) corrigunt VVDD. Sed ἀποσκαλιδώματα etiam recte habere docet Pierso ad Moerid. p. 361, nisi rectius etiam ἀποσκαλίδωμα h. l. scripseris. 38. ἀποσκυθῆσαι· περιτομεῖν cod., em. Mus. Cf. EM. 125, 55. Bekk. 435, 19. 39. ἀποσκύδμεναι cod. Mus., em. Apoll. lex. 39, 29 (HSt.) 40. ἀπομέμφεται. Ἀπαξιοῖ· κτλ. cod. Mus. Signum distinctionis delevit Pergerus. Deinde possis ἀποσπᾶται· τελευτᾷ εἰς τὸ διχοστατεῖν. nisi hoc dicit, reliquas praeter ultimam explicationes archetypi se omisisse. 41. (μ) addidit Mus. 42. E glossis in Siracid. XXII 20. 44. ἀποσπαρθάζουσιν (— ξουσιν cod. D.) σπαίρουσιν ἢ σφύζουσιν. ἐν τῷ β′ περὶ νούσων. Galen. p. 440. Haec igitur restituas. σφύζουσιν coniecerat etiam Toup. Em. IV 25. 46. 47. ἀποσπεύδει· ἀποπηδήσας κτλ. cod. Mus. Locum confusum et lacunosum esse vidit Heinsius. Conicio ἀποσπεύδει· ἐμποδίζει. ἀποσποδήσας· ἀποπηδήσας, κτλ.

ἀπὸ σπυρίδος δειπνεῖν, ἢ δειπνίζειν. τὸ ἀντὶ δείπνου ἀργύριον καὶ μέρ.. ἐν σπυρίδι λαβεῖν, ἢ δοῦναι
ἀποσπῶμαι· μερίζομαι
50. ἀποσταδόν· ἀφεστηκότες πόῤῥωθεν, ἐξ ἀποστήματος
ἀποσταδίου δίκη· ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅτε ἀποστῶσιν τῶν ἐλευθερωσάντων
ἀπὸ σταθμοῖο· ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως
ἀποσταλέντων· ἀποσπασθέντων
ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς. καὶ .... Ἀλκμήνη
55. ἀποστάσιον· τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα, καὶ γράψαι ἀποστάσιον
ἀπόσταδον· δίκτυον μεμολυβδωμένον καὶ καλάμῳ περιεννημένον
* ἀποστερεῖται· στερεῖται
ἀποστέλλεις· ἀπείργεις. κωλύεις. Εὐριπίδης Μηδείᾳ
* ἀπόστειχε· ἄπιθι. ἀναχώρει. ἄπελθε
60. ἀπόστημα·......
ἀποστήσας· πωλήσας σταθμῷ
ἀποστήσασθαι· ἀποδοῦναι χρέος
ἀποστήσωνται· ἀποκομίσωνται. σταθμῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν
ἀποστίβ·· ἀποπεφοιτηκώς. οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σοφοκλῆς Σκυρίαις
65. ἀποστολαί· ἀποπέμψεις
ἀποστολεύς· τὰ πρὸς πλοῦν παρασκευάζων τοῖς πλέουσιν ἀποστελλομένοις ἀπὸ στόλων τὴν διὰ θαλάσσης
ἀπόστολος· στρατηγὸς κατὰ πλοῦν πεμπόμενος
ἀποστομίζειν· ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν
ἀποστομίζων· φιμῶν
70. ἀποστρακισθῆναι· ἐξορισθῆναι. τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν ὀστράκῳ αἱ ἐξορίαι γραφόμεναι τοῖς ὑπερορίζομένοις ἐδίδοντο
ἀπὸ στρατόφι[ν]· ἀπὸ στρατοῦ
ἀποστρέφεται· ἀποτρέπει τὸ πρόσωπον

SCR. 50. *O* 556 (ς 143?) 51. *πολλακις δ' ἔστι παρὰ τοῖς ῥήτορσι, παρὰ τῷ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον καὶ Ὑπερείδῃ ἐν τῷ κατὰ Δημητρίας ἀποστασίου.* Harpocr. 30, 1. 52. *P* 110. 54. fr. 75 — fr. 12. 55. Matth. V 31. Marc. X 4. 58. v. 281. 59. *A* 522 (ubi *ἀπόστιχε* legitur). 63. *N* 745. 64. fr. 511 p. 203. 65. ,I Samuel. IV 34 II Macc. 3, 2' Ernesti. 66. Demosth. Ctesiph. § 107. 68. ? Plat. Theaet. 114 D. 71. *K* 347.

ADNOT. 48. *καὶ μέρ̄ εν* cod., Musurus qui exitum vocis suprascriptum delevit *μέρη* edendum curavit. Numne *ὀσημέραι*? 50. *ἀποσταδά* Apoll. 39, 32 (ς 143). 51. *ἀποστασίου* Harpocr. 29, 21, nisi quod in cod. Laur. 55, 14 *ἀποσταδίου* legitur; EM. 124, 53 al. Cf. Meier et Schoem. *Att. Proc.* p. 473. 53. 185. 52. *ἀποστάθμοιο* cod., em. Mus. 54. *ἰσθάσταις* cod. Mus., em. Salmasius. Pro *ἀλκμήνη* Musurus *Ἀλκμήνη*, Buttlerus et Toupius Em. IV p. 351 *Ἀμυμώνῃ* correxerunt probante Nauckio fr. 12. Ego lacunam statui. 55. *ἀποστάσιον δοῦναι* coni. Heinsius. 56. *ἀπόστατον* et *περιεννυμένον* coni. Albertus. *καλάμου* cod., *καλάμῳ* Mus. 59. *ἀπόστειλε* cod., em. C. 171. fol. 52, CDr. EM. 126, 8. *ἄπιθι. Ἀποχώρει· ἄπελθε* cod., em. Mus. 60. *ἀπόστημα· ἀποστήσας κτλ.* cod. *ἀπόστημα ἀποστήσας· πωλήσας* Mus. Secreverunt Toupius Em. III p. 444 et Albertus. 61. Cf. *ἀφίστησιν*. 62. Eadem Bekk. 436, 24. 63. *ἀπεδίδωσαν* cod., em. Mus. *γὰρ ἀπεδίδωσαν* desunt apud Apoll. lex. 39, 11. 64. Sic cod., *ἀποστίβης* Mus., *ἀποστιβής* Nauckius. Forte *ἀπο στίβου*. *Σοφοκλῆσκυρίαις* cod., *Σοφοκλῆς Σκυρίαις* Casaubonus. 65. *ἀποσταλαί* cod., *ἀποστολαί· δῶρα, ἀποπέμψεις* CBremens. Fabric. Vindob., qui *συγχαρτικαί* addit, Dresd. Eudemus. 66. *ἀπαστολεύς* cod., em. Mus. *ἀποστολὴν τὴν* Toupius Em. III p. 446; forte *τοῖς πλοίοις* (sic Kusterus) *ἀποστελλομένοις. ἀπόστολον· τὴν διὰ θαλάσσης.* De re ipsa cf. Harpocr. 30, 7 Bekk. 203, 22. 435, 29. 68. *ἀποστοματίζειν* corr. Boisius Collat. Vett. Int. p. 224. Cf. Bekk. 436, 33 ubi deest *ἀξιοῦν*. 69. *φιμόνων* cod. *φιμονῶν* Mus., em. HSt. Ceterum comparantibus nobis gl. *ἐπιστομίζων· φιμονῶν* (l. *φιμῶν*) et *φιμοῖ· ἐπιστομίζει* patet legendum esse *ἐπιστομίζων· φιμῶν*. 71. *ἀποστρατόφιν* cod., em. Mus.

ἀποστροφή· προδοσία
* ἀποτρωμάξαι· ἀποφράξαι
75. * ἀπόστοργον· ἀπεχθές, καὶ μὴ στεργόμενον
ἀποστύφων· τῇ φωνῇ σκληρός
ἀποστυγοῦντες· μισοῦντες
* . . . .· ἀποσύρει. ἀποσπᾷ. Σοφοκλῆς Μυσοῖς
* ἀποσσοῦν· ἀφορᾶν
80. (ἀ)ποσυκάζειν· σῦκα ἐσθίειν
ἀποσυμβολ· · συναντᾶν
ἀπὸ συμβόλων δικάζειν· ἐδίκαζον Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις. καὶ τοῦτο ἦν χαλεπόν
* ἀπόστησον· ἀντὶ τοῦ παραδός
ἀπόσφαγμα· παρήθημα τρυγῶδες
85. ἀποσφαλείς· ἀποτυχών
ἀποσφάξ· τὸ ὑψηλόν
ἀπὸ σφείων· ἀφ' ἑαυτῶν
ἀποσφήλειν· ἀποτυχεῖν ἐποίησεν
ἀποσφήλωσι[ς]· ἀπενέγκωσι[ς]
90. ἀποσχᾶν· ἀναιρεῖν
ἀποσχάσαι· διαῤῥῆξαι. διαλῦσαι. φλεβοτομῆσαι
ἀποσχεδιάσας· συντομίας σκεψάμενος
ἀπόσχῃ· παύσῃ
ἀποσχήσει· ἀποχωρίσει
95. ἀποσχοινίσαντες· ἀποστερήσαντες
ἀποσχολάζειν· κατασχολάζειν
ἀποτάδων· ἐκτεταμένων
ἀποταμιεύεται· ἀποκλείει. ἀποφυλάττει
ἀποτάξιον· ἀπόπομπον
6700. ἀποταυρούμενος· θρασυνό[ν]μενος

SCR. 77. Rom. XII 9. 78. fr. 379 p. 176. 82. Vide ADN. 84. Hippocrates. 87. Δ 535. 88. Vid. ADN. 89. γ 320. 90. Hippocr. de morb. II 12 p. 246 Kühn. 91. Hippocr. II p. 206 Kühn. 93. Z 96 (Proverb. III 27). 94. τ 572.

ADNOT. 73. Unus CDresd. eadem exhibet. 74. Sanandi rationes aliis aliae placuerunt. malim ἀποστρῶσαι· νάξαι, ἀποφράξαι Abreschii coniectura Misc. Obss. p. 105 adiutus. 78. ἀποσύρει· ἀποσπᾷ codex, in quo Nauckium acquievisse miror. Glossam haustam lacuna esse turbatus ordo indicio est; ac possis ἀποστυλοῖ· ἀποσύρει, ἀνασπᾷ coll. EM. 125, 23 et Hesych. s. v. ἀπεστύλουν, sed verissimum est ἀποδρύφει· ἀποσπᾷ ἀποσύρει (ex EM. 127, 19 repetendum). 79. ἀποσοῦν· ἀφορμᾶν coni. Lobeck. rhem. p. 21. Alius coniecerit ἀποσοῦν· φοράν vel ἀπόσσου· ἀφόρα, sed in glossa ordinem confundente nego reconditius quidquam inesse. 80. (ἀ) Mus. 81. ἀποσυμβολᾶν Mus. [?] 82. ἀπο συμβόλων, δικάζειν cod., em. Mus. Post ὑπηκόοις in Bekk. AG. 436, 1 leguntur verba οὕτως Ἀριστοτέλης. Vide Boeckh. Oecon. I p. 54. 434. 84. παρήθημα Galen. lex. Hipp. p. 440. παράθημα (η) cod., παράθημα Mus., qui variam lectionem expunxerat. 86. ἀπόσφαξ codex. 87. ἀποσφειῶν cod., ἀπὸ σφίσιν C. 171, ἀπὸ σφείων Mus. 88. ἀποσφήλλειν cod., ἀποσφήλειν Mus. Supra ἀπέσφηλεν habuimus cum eadem explicatione, idque reponendum voluit Guyetus. ἀποσφήλειεν· (E 567) — ποιήσειεν coni. Pergerus. 89. ἀποσφίλωσις cod. Mus. ἀποσφήλωσις· ἀποπληξία CDr. ἀποτυχία Suidas. Lego ἀποσφήλωσι· ἀπενέγκωσι. 90. διαιρεῖν Pearso ἀφαιρεῖν Lobeck. ad Phrynich. p. 219 coniecerunt. 91. ἀποῤῥῆξαι καὶ διαφθεῖραι καὶ διασχίσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ φλεβοτομῆσαι EM. 126, 1. 92. συντομεύσας ψευσάμενος Suidas, CDr. 171. διὰ συντομίας coni. Abreschius. 93. ἀπόσχοι· ἀποκωλύσει παύσει ἀποστήσει C. 171. ἀπόσχου· .ἀνου CDr. (l. παύου). ἀπόσχῃ· ἀποσχέσθαι ποιήσῃ Suid. Bekk. 436, 34. 94. ἀποχωρήσει cod., ἀποχωρίσει EM. 128, 34. 95. Sic C. 171 Eudemus Parisiensis Suidas, ἀποστρέψαντες Bekk. 437, 2. 97. Sic. ἐκτεταγμένων error in Aldina. ἀποταδόν· ἐκτεταμένως Kusterus; forte ἀποταδίων· ἐκτεταμένων. 98. ἀποπεζεύεται cod., em. C. 171 Dr. Bekk. 437, 6 Suidas. 99. ἀποταξίων· ἀποπομπῶν? 6700. [ν] del. Mus. Em. C. 171. Bekk. 437, 8 Suidas. ἀποταυρουμένης θρασυνομένης CDr.

ἀπὸ ταὐτομάτου· ἐξαίφνης
ἀπόταφοι· οἱ συνηριστευκότες τὴν ἐλευθέραν δοῦλοι, καὶ μὴ συνταφέντες αὐτοῖς
* ἀποτίνεται· ἐκτίνει. φιλονεικεῖ
* ἀποτεμεῖ· ἀποκόψει
5. * ἀποτεμεῖν· ἁγνίσαι
ἀποτεθρίακεν· ἀποπεφύλ(λ)ικεν. ἀπεκάθαρκεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σ(υ)κοφύλλων
ἀποτεθυ(μ)μένοι· κεκαυμένοι
* ἀποτηνεῖται· ἀποδύσεται
ἀποτετίνακται· ἀπέῤ(ῥ)ιψεν
10. ἀπότευγμα· ἀποτυχία
ἀποτεύξασθαι· ἀποτυχεῖν
ἀποτίθεται· συνάγει εἰς τὰς ἀποθήκας
* ἀποτηλόθεν· μακρόθεν
ἀποτίθησιν· ἀποθνήσκει
15. ἀποτίμαστος· ἀνύβριστος
ἀποτιμήματα· αἱ πρὸς τὰς φερνὰς ὑποθῆκαι
ἀποτιμήσασθαι· τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην
ἀποτιμ[ι]ᾷ· ὑποτίθησιν
ἀπότιμος· ἄτιμος
20. ἀποτίνῃ· τιμωρίαν παράσχῃ
ἀποτίπλα(σ)τον· ἀπροσπέλαστον
ἀποτίσει· ἀποδώσει
ἀποτῖσαι· ἀποδοῦναι
ἀποτίσεται· τιμωρήσεται
25. ἀποτ.ιχίζων· περιφράττων
ἀπότμημα· ἐκκεκο(μ)μένον
ἀποτμήξαντε[ς]· ἀποτεμόντες. ἀποχωρίσαντες
ἀπότμηται· ἀποκέκοπται
ἀπότμου· δυστυχεστάτου
30. ἀπὸ τοῖιν· ἀπὸ τούτων

SCR. 1. Plat. Alcib. I p. 31. 6. Arist. Acharn. 157. 9. I Reg. X, 2. 15. Τ 263. 19. Sophocl. OR. 215 et Herodotus passim. 22. Ex. XXI 36 XXII 4. 23. ν 193. 24. α 268. 27. Λ 468. 29. Ω 388. 30. Λ 110.

ADNOT. 6701. ἀποταυτομάτου cod., em. Mus. 2. τοῖς ἐλευθέροις recte, ut videtur, HSt. 3. ἀποτίνεται· ἐκτίνει. φιλονεικᾶ cod. ἀποτείνεται· ἐκ (δια)τείνεται ἢ φιλονεικεῖ em. C. 63. 39. Bekk. 437, 9. 6. ἀποτεθριάκειν — ἀποπεφύλακεν, ἀπεκάθαρεν — σκοφύλλων cod., ἀποτεθρίακεν — ἀποπεφύλλακεν — συκοφύλλων Mus. ἀποτεθρίακεν· ἀποπεφύλακεν καὶ διεκάθαρκεν Bekk. 437, 7; em. Pearso et Bos Emend. p. 124. 7. (μ) addidit THemsterh. Cf. EM. 127, 20. 8. Sic codex, ἀποτινεῖται· ἀποδώσεται Mus. ἀποτίνετε· ἀποδώσετε C. 171. Sed idem cum CDr. et ἀποτενεῖτε· ἀποχωρήσεται habet et ἀποτεμεῖται· ἀποχωρίσει ut Bekk. 437 Suid. 9. (ρ) addidit Mus. ἀπεβάλλετο insuper CDr. 10. C. 171. 11. Habet iuxta cum aliis C. 171, adiecto vocabulo ἀποπεραιώσασθαι. 13. Recte codex, ἄπο· τηλόθεν male Mus. De id genus flosculis e poetarum pratis decerptis vid. Lob. Phryn. p. 49. 15. I. q. ἀπροτίμαστος Apoll. lex. 40, 29. ἀπητίμασται· ἀνύβρισται C. 171. 16. ἀποτιμήματος — φρένας cod., em. Mus. 16. 17. Cf. Boeckh. ind. lectt. aestiv. 1821. 18. ἀποτιμιᾷ· ἀπ | cod., em. THemsterhuisius. Cf. Harpocr. 30, 15. 19. EM. 131, 30. 20. ἀποτινεῖ — παράσχει cod., ἀποτίνη — παράσχη Mus., em. Albertus. 21. Vid. ἀπροσπλήστῳ et ἀποπλήκτῳ. [σ] delendum videtur. 22. ἀποδόσει cod., em. Mus. 25. ἀποτιχίζων cod., ἀποτειχίζων CDr. Mus. recte, sed invito ordine. 26. (μ) Musurus addidit. 27. ἀποτμήξαντες· ἀποτεμόμενοι ἀποχωρίσαντες Apoll. lex. 39, 17 C. 63. ἀποτμήξαντε· ἀποταμόντες ἀποχωρίσαντες Kuster. 28. ἀποτέτμηται Mus., codicis lectionem Vossius divinavit. 30. ἀπότοιιν cod., ἀπὸ τοῖν Aldus, ἀπὸ τῶν· ἀπ' αὐτῶν CDr., em. Mus.

ἀπὸ τόκου· τὰς ἀπογεννήσεις τῶν γεννημάτων
ἀποτομάδα· σχίζαν. καὶ ἀκόντιον πεντάθλου
ἀπότομοι· οὐκ ἐνεργοί
ἀπότομον· τὸν μὴ ἄξιον προσόψεως
35. ἀποτόμως· σκληρῶς. ἀπ(αρ)αιτήτως
ἀποτράγημα· λείψανον βρώματος
ἀποτραχύνεται· θρασύνεται
ἀποτραχύνοιτο· θρασύνοιτο
ἀποτρέχοντες· ἀναχωροῦντες
40. ἀποτρέψαι· διαλῦσαι φιλονείκως
* ἀποτριψάμενοι· ἀποῤ(ῥ)ιψάμενοι
ἀποτριάξαι· τρεῖς πληγὰς δοῦναι
ἀποτρόπαιος· φευκταῖος. φοβερὸς τὴν ὄψιν. κακὸς ἀποτροπήν
ἀποτροπίασμα· ἐξιλέω[σ]μα ἀποτρέπον[τα] τὸ φαῦλον
45. ἀπότροπον· ὅ τις ἀνατρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι
ἀπότροπος· οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν. ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεως ἐπιστροφῆς
ἄπο τρόπου· ἔξω τοῦ τρόπου
ἀπότροφος· μακρὰν τεθραμμένος
.. ἀποτρόχου· ἐξ ἅρματος δρόμου
50. ἀποτρυπῶν· λάθρα ἐξιών
ἀποτρωπᾶσθαι· ἀποτρέπεσθαι
ἀποτυλῶσαι· ἐπᾶραι αἰδοῖον
ἀποτυχισθείς· ἀντὶ τοῦ ἀποτιλθείς. καὶ τὸ ἀποτυχισθὲν ἐπὶ τοῦ ἀποπελεκῆσαι τὸν λίθον, ἀπὸ τῶν τύχων. ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον
55. ἀποτύψωνται· παύσωνται τοῦ τύψασθαι

SCR. 31. Hippocrates. 36. Eupolis fr. XV vol. II 1 p. 542. 45. v. 1313. 46. ξ 372. 49. Aristoph. fr. LXXXVIII, vol. II 2 p. 1197, ubi corrigas ἐξ ἀποτρόχου; pluralivus enim ex Euripideo versu irrepsit. 52. Pherecr. fr. LXXI c vol. II 1 p. 356. 55. Herod. II 40.

ADNOT. 31. ἀπὸτόκου cod., ἀποτόκους Mus. ἀπὸ τόκου νοσημάτων· ἀπὸ γεννήσεως emendate Erotian. p. 90. Forte τὰς ἀπὸ τῶν γεννημάτων. ἀποτέξις· ἀπογέννησις, γέννησις CDr. 32. ἀποτομεύς Polluc. III 151 p. 142 Bekk. (ubi ἀποτομάς C ἀποτομή A). Vid. Schol. Pind. Isthm. I 35. 33. ‚Sensu obsceno' Alb. ἀπότονοι coni. Pearso. 34. προσώψεως cod., em. Mus. ἀπότοπτον Pearso. 35. ἀπαιτήτως cod., em. Mus. 36. Scripsi, βρώματα cod., βρῶμα Mus., βρωμάτων coni. Sopingus. 41. (ῥ) Musuro debetur. ἀποτρειψάμενοι ex ordine Vossius. ‚Utrumque dicitur.' Alb. 42. ἀποτριάσαι, οἱ δὲ ἀποτριάξαι κτλ. Bekk. 438, 6 ἀποτριάσαι EM. 125, 3. Cf. etiam Hesychium s. v. ἐντριβάσαι. Praeter Spanhemium ad Iulian. p. 262 a G. Koenio laudatum vid. G. Hermann. Opusc. III p. 30. 43. Sic fere C. 39 fol. 99. — Voci φευκταῖος patrocinatur Passowius. Deinde κακῶς ἀπότροπος Abreschius; malo κακός. Ἀποτροπήν· ...... 44. Sic codex; ἀποτροπιάσματα· ἐξιλεώσματα Mus. ἀποτροπίσματα· ἐξιλεώματα C. 171, ἀποτροπίασμα· ἐξίλασμα Bekk. 438, 6. ἀποτρέποντα cod., em. Suidas. 45. ἂν ἀποτράποιτο Mus., ἂν ἀποστρέψαιτο Schol. l. l. Vid. Toup. Em. III p. 214 et Didym. p. 99. ἠδύποδι cod., em. Mus. 46. ἀπότροπον· ἐπιστρέφον εἰς τὴν πόλιν. ἀποτετραμμένους τὴν τοῦ ἄστεως ἐπιστροφήν cod., coniunxit et ἀποτετραμμένον scripsit Mus., em. Apoll. lex. 40, 8, ubi ἀναστροφῆς pro ἐπιστροφῆς et ἄστεος legitur. Adde EM. 131, 32. 47. ἀποτρόπου cod., em. Mus. — τοῦ δέοντος expl. C. 171. 49. ἀποτροχοῦ cod., ἀπὸ τροχοῦ etiam peius Mus. Cf. ἐξ ἀποτρόχου· ἐκ περιδρόμου. 50. ἀποτρυσῶν — ἀξιῶν cod., emendavi ope glossae Hesychianae ἐκτρυπῆσαι· ἐξελθεῖν λεληθότως. ἀποτρύων vel ἀποτρύχων· λάθρα ἀναλίσκων coniecerat Toupius Em. IV 181, 51. Codicis scripturam Vossius praevidit (Toup. Em. III p. 332). ἀποτροπᾶσθαι error in Aldina. 52. ἀαιδνον cod. Mus., em. Salmasius alii. Vide gl. 6678 et ἀπεστύλουν. 53. ἀποτυχισθέν codex; ἀποτυχίσαι coni. Sopingus ἀποτυχίζειν TH. ad Polluc. X 147 p. 1331. Deinde ἀπὸ τονῶν τυχονῶν cod., ἀπὸ τύχων Mus., ἀπὸ τῶν τύχων recte Schowius. 55. παύσονται male Aldus.

ἀπ' οὔατος· μακρὰν τῆς ἀκοῆς
ἀπ' οὔδεος· ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
ἀπὸ[υ] κρατός· ἀπὸ τῆς περικεφαλαίας
ἀπούρας· [ἀφελόμενος. ἢ] ἀφορίσας, καταχρηστικῶς δὲ ἀφελόμενος
ἀπούργους γωνίας· εὐτελεῖς, καὶ ὅπου τὰ ἀράματα συνάγεται
ἀπουρίσσουσιν· ἀφαιρήσονται
ἄπους· μὴ ἔχων πόδας
ἀπουσία· ὅταν τις ἀπῇ, ἢ τις ἀπέχῃ. καὶ ἡ ἀπόλειψις
ἀποφαίνει· φανεροποιεῖ
ἀποφαίνουσιν· ἀποδεικνύουσιν
ἀποφανθείς· ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ
ἀπόφαρσις· ἡ ἑταίρα, ὡς Ἡγήσανδρος
ἀπόφασθε· ἀπαγγείλατε
ἀποφάσκει· ἀπαγορεύει
ἀπόφασις· κρίσις. ψῆφος. δίκη
ἀποφεῖν· ἀπατῆσαι
ἀποφῆσαι· ἀρνήσασθαι
ἀπόφημι· ἀπολέγω. ἀποφαίνομαι, ἀπαρνοῦμαι
ἀποφῆναι· ἀποδεῖξαι
ἀποφήνας· εἰπών
ἀποφθαναῖνον· ἀποθνήσκοντα
ἀποφθάρηθί μου· ἀπαλλάγηθί μου. [μάντευμα]
ἀπόφθεγμα· σύντομος λόγος
ἀποφθείσθω· ἀποθανέτω
ἀποφθίμην· ἀπολοίμην. ἀποθάνοιμι
ἀποφθίμενον· ἀποθανόντα
* ἀποφθαράξασθαι· τὸ τοῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἔξω ἦχον προέσθαι
ἀποφλάσαι· ῥογχάσαι. Κρῆτες, καὶ Σάμιοι
ἀποφλαυρίζεσθαι· ἐξευτελίζεσθαι
ἀποφλύειν· ἀπερεύγεσθαι

SCR. 56 Σ 272. 57. *M* 448. 58. *E* 7. 59. *X* 489. *Λ* 356. (Buttm. lexil. I p. 77). 60. Cf. *γονίας*. 61. *X* 489. 66. fr. 70 p. 115. (916 p. 272.) 68. *I* 422. 73. *H* 362. 74. Arist. Eqq. 827. 76. *Γ* 322. 79. *Θ* 429. 80. *κ* 51. 81. *Γ* 322.

ADNOT. 56. *ἀπόβατος* cod., em. Mus. *ἀπούατος· κωφός* C. 171. 57. *ἀπούδεος* cod., em. Mus. 58. *ἀπούκρατος* codex, em. Pearso. 59. Cf. 60. *ἀφηρήσας* cod., *ἀφαιρήσας* Mus., emendate *ἀφορίσας* Apoll. lex. 39, 3. 60. *ἀπούργους, γονίας εὐτελεῖς — ἄρματα* cod., *ἀπουργοὺς γωνίας, εὐτελεῖς — σαρώματα* Musurus ex Suida, quocum facit Bekk. 434, 1 *ἀπουργοι γωνίαι· εὐτελεῖς, εἰς ἃς τὰ σαρώματα συνῆγον. ἀράματα* mea est coniectura certissima. Post *συνάγεται* in codice legebantur *ἀπουριστικῶς δὲ ἀφελόμενος*, a Musuro in *ἀ. δ. ἀφελομένως* mutata. Reposui ex Apollonio *καταχρηστικῶς δὲ ἀφελόμενος* et retraxi post *ἀφορίσας*, gl. 6759. 63. *ὅταντισαπῆ κτλ.* cod. Mus. C. 171. *ὅταν τι σαπηῶν* Aldus, qui et *ἡ* omisit. 66. *ἀποφανῶσαι· εἰς τὸ φανερὸν καταστῆσαι. Σοφοκλῆς* Bekk. 439, 10. 67. Cf. Eustath. 1090, 57 et meam de Seleuco disputationem in Philol. III p. 447. 68. *ἀπόφασθαι· ἀπαγγείλαται* cod., em. EM. 126, 8 Mus. *ἀποφάσθαι· ἀπαγορεῦσαι* C. 171; fortasse igitur duo sunt articuli. 69. *ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι* Bekk. 438, 22 Suid. C. 171. *γνωρίζει σημαίνει ἀπαγορεύει* CDr. 71. Sic., *ἀπάφειν* male Mus. 73. *ἀπολέγω ἢ διαῤῥήδην μετὰ παῤῥησίας λέγω* Apoll. 40, 7. 74. Bekk. 438, 24 CDr. 76. Sic., *ἀποφθίμενον* Mus. e Suida et EM. 127, 24 qui addit *φθαρέντα*. (*ἀποφθάμενος· ἀποθνήσκων* CDr.) 77. *ἀποφθάρη τί μου· ἀπαλλάγη τί μου* cod., em. Guyetus et sic Moer. Att. p. 53, q. l. vid. Sallier et Pierso. *μάντευμα* quod hic adhaeret e margine Musurus apte ad gl. seq. retraxit. *μάνταμα* Aldus. 78. *ἀποφθέγματα* cod., em. Mus. 79. *ἀποφθείσθω* cod., *ἀποφθίσθω* Mus. Sed ut codex etiam C. 171 EM. 127, 28. 80. Apoll. lex. 39, 6. 82. *πρό.σθαι* cod., *προίσθαι* Mus. litera una deleta. Forte *προΐεσθαι*. 83. *Κρῆτες* pro *Κρῆται* Mus. *ἀποφλᾶσαι* cod., em. Lobeck. rhem. p. 9. Descendit enim ab obsoleto *φλάζειν*. Forte: *ἀποθανόντα, ἀποφθαρ(έντα). ἀποφλάσαι· τὸ — προίσθαι. ῥογχάσαι Κρ. καὶ Σ.*

ἀποφοιτᾶν· ἀποπηδᾶν

ἀποφοίτησις· χωρισμός. ἀναχώρησις

ἈΠΟΦΟΡΑ· ὀσμή. ἢ δένδρα μὴ φέροντα καρπόν

ἀποφόρος· ἀσθενέστερος

10. ἀποφορτίσασθαι· τὸ βάρος ῥίψαι

ἀποφράδας· κακάς. παρατηρησίμους

ἀποφράδες· ἡμέραι ἑπτὰ οὕτως ὀνομαζόμεναι, ἐν αἷς ἐναγίζουσι τοῖς νεκροῖς. Μεταφέρουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοὺς πονηρούς. Ἢ ἀπαγορευόμεναι πρὸς τὰς πράξεις

ἀποφύλιοι· ξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος σατυρικῷ

ἀποφῦναι· διαστῆναι

15. ἀποφυσήσασα· ἐγκρύψασα

ἀποφύσιας· ἐκφυσήσεις. ἐξοχάς

ἀποφώλια· ἀποφίλια

ἀποφώλιος· μάταιος. ἀδόκιμος. εὐτελής. ἢ ἀπαίδευτος

ἀποφῶρας· κλέπτας

0. ἀποχασθῇ· ἀποθάνῃ. [ἀποχή]

ἀπόχασον· ἀποχώρησον

ἀποχή· . . . .

* ἀπόχρη· ἐξαρκεῖ

ἀποχειρόβιοι· οἱ ἀλιεῖς. καὶ χειρώνακτες, καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ τεχνῖται

5. * ἄποχον· ἀπότεχνον. οἱ δὲ ἄγροικον. οἱ δὲ μάταιον

ἀποχλωρία(ς)· οὐ ἀπὸ αἰσχύνης ἢ μανίας ἡ χρόα τῆς ὄψεως ἀλλάσσεται

ἀποχραίνειν· τὸ ἀπολειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις

ἀποχρέμματος· ἀποπτύσματος

ἀπόχρη· ἐξαρκεῖ

0. ἀποχρησαμένοις· ἀποσεισαμένοις

ἀποχριμφθέντα· ἀποχωρισθέντα

SCR. 90. Act. Ap. XXI 3. 92. Eupol. fr. XXII vol. II 1 p. 557. Plat. legg. VII 632 93. fr. 279 p. 71. Non debebat hoc vocabulum apud Pollucem III 56 lectum ano-rum comicorum fragmentis (CCCXCVI vol. V p. 123) inserere Meinekius. 95. Arist. p. 329. 96. Hippocr. vol. I p. 453 Kühn. 97. *Β* 182. 98. *θ* 177. 6804. d. III 42. 9. Demosth. 688, 14.

ADNOT. 86. *ἀποφοῖντα* cod., em. Eudemus C. 171. Latere videtur: *καὶ παύσασθαι* ...*οιτῶντα ὅ ἐστι μανθάνοντα* Pausan. Eustath. p. 1167, 24. 88. *ὀδμή* Eustath. p. *ὀσμή, ὄσφρησις* CDr. Cf. gl. 1296. 89. *ἀπόφορτος* coni. Pearso, *ἀφαυρότερος* Ku-s. 90. C. 171. 39. 91. *πτηρισι* (ε, μ supra) cod., em. Mus. Vid. EM. 131, 13 — 21 Phrynich. soph. 5, 8. CDr. Bekk. 438, 31. 204, 31. Praeterea cf. *ἀδούσιη ἀνελώσιη* (sic enim co- gl. 1179 et 5161, Piers. Moer. p. 53 sq. *Att. Proc.* 152. 93. Vitiose *ἀποφώ-* · *ξένιοι* (*ξένοι* Suid.) *οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος.* Bekk. 439, 12. Simi- Suidas et Zonar. lex. p. 237. — ,Non dubium quin nomen fabulae Aeschyleae exciderit.' ...mann. opusc. I p. 45. 94. *βλαστῆσαι?* 95. *ἐγκρυψάσα* cod., *ἐγκρύψασα* Mus. ...ndum *ἀποφυσήσας· ἐγκρύψας*, h. e., ut explicat Bekk. 439, 3 *ἀποφυσήσας τὸν σπο-* *τῶν ἐγκρυβομένων ὀπτημένων.* *ἀποβύσασα* coniecerat Ruhnkenius. 97. *ἀπαίδευτα* l. lex. 39, 7, *ἀποφήλια* recte Pergerus. 6800. *ἀποθανεῖ· ἀποχή* cod., *ἀποθάνῃ* *χῃ* Mus., cuius correctionem typotheta omisit. *ἀπὸ χάσχῃ· ἀποθάνῃ* CDr. 1. *ἀπο-* *εο·* (*λ* 94) *ἀποχώρει* Apoll. lex. 40, 14. *ἀπόχασον· ἀποχώρισον* CDr. 2. 3. ...*ή. ἀπόχρη* cod., *ἀπέχει· ἀπόχρη κτλ.* Mus. Seiunxi ope CDr. 4. *ἀποχειρόβιες. οἱ* *καὶ χειρόνακτες — τεχνῆται* cod., em. Mus. ope Suidae. 5. *ἀπόχειρον* coni. Vossius; *ἄστοχον. ἄχροικον* cod., corr. Mus. 6. *ἀποχλωρία* cod., em. Mus. Recte Lobeck. . p. 489 sq. 7. *ἀποληφθέν* Mus. *ἀποχρανθέν· ἀπαλειφθέν* Toup. Emend. IV p. 9. EM. 127, 55.

ἀποχρῶν· πεπληρωμένος πρὸς τὰς πράξεις
* ἀπόχρανος· ἀκάλυπτος. ἀπροφάσιστος
ἀποχρώντως· ἀρκούντως, αὐτάρκως, ἱκανῶς
ἀποχρῶσιν· ἐξαρκοῦσιν
ἀποχυῤῥάζειν· ἀποσοβεῖν, ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν..........
ἀποψάλλειν τὰς τρίχας· τίλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν
ἀπόψηστ(ρ)ον· τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μετρουμένου σίτου
ἀπόψυγμα· ἀφόδευμα, κόπρος
ἀποψύχειν· ἀποπατεῖν. ἀποπνευματίζεσθαι. ἀφοδεύειν
ἄππας· ὁ τροφεύς
ἄππιλος· ἀσπάργαντος
* ἀππαλλάζειν· ἐκκλησιάζειν. Ἴωνες
ἄππιρ· ὕσπληξ. Λάκωνες
ἀπραγμοσύνη· ἀργία. ἢ φυτὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ
* ἄπρηκτα· ἀνωφέλητα
ἄπρατα· μὴ (πι)πρασκόμενα
ἄπρηκτον· ἄπρακτον
ἀπρήκτως· ἀπράκτως
ἄπρητον· ἀφλόγιστον
ἀπριάτην· ἄνευ πράσεως
ἀπρὶξ· προσπεφυκότως. ἰσχυρῶς. σφοδρῶς. ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι, διὰ τὴν σύμφυσιν
ἀπροϊδῆ· ἀφανῆ
ἀπροΐτως· ἀνεξόδως
ἀπρονόμευτος· οὐ πρυτανευθείς. ἀπρονομὴ ἡ ἐπὶ τῆς χώρας ἁρπαγή
ἀπρόοπτος· ἀπροόρατος

SCR. 12. Vide HIacobi indic. com. dict. V p. 204. 14. e. g. Thucyd. I 21. Antiph. com. vol. III p. 106, 16. an in Aristoph. Tagenist. fr. II ap. Bekk. 439, 23 legendum: ἡλικίαν ἔχεις ἤδη 'ποχρώντως? 15. ἀποχρῶσαν nunc legitur Com. vol. II 2 p. 1149. 20. Thucyd. I 134, 3. 21. Callim. Dian. 6. 25. Arist. Nubb. 1003 c. schol. 28 *B* 121 Ξ 221. 29. *B* 376. 31. *A* 99. 32. Soph. Ai. 311. 33. Nicand. Ther. 2.

ADNOT. 13. ἀπόχρωμος Salmasius. 14. EM. 129, 1. 16. ἀποχοιριάζειν codex. Emendavi coll. 4389 et ἀπεχοιρίασεν. Lacunam explet Bekk. 439, 27. 17. ἀποψαίλειν cod., em. Mus., ἀποψαίλλειν Aldi typotheta. 18. ἀπόψηστρον bene em. Ruhnkenius. Cf. ἀπόμακτρα. 20. ἀποπλάττειν cod., ἀποπατεῖν C. 171 (Salmas.); cf. EM. s. v. ἐναποψυχεῖν. ἀποπλύνειν ex EM. 127, 17 corrigendum voluerat Pearso minus recte; vid. Bekk. 210, 17. 21. Macedonibus vindicat EM. 167, 33. Cf. Lobeck. Parall. p. 78 Nauck. Arist. Byz. p. 151. 155. 22. Correctio glossae, si quid video, genuinae incerta. Forte idem est quod ἄσπιλος· ἀῤῥύπαντος. ἄπιλος· ἀσπαργάνωτος HSt. correxerat. 23. Vid. 5933, unde constat de emendationibus ἀπελλάζειν — Λάκωνες. 24. Audi Valcken. Theocr. Adon. p. 287 C: ‚Ubi legitur ἄ. ὕ. Λ. vix dubito quin clypeus sic dictus fuerit Laconice qui defixus bellatoribus cursu certaturis usum praebere potuit termini a quo currere inciperent atque adeo repaguli vel regulae, τῆς ὕσπληγγος.' Nihilominus Ahrens Dial. II p. 77 corrigit ἄπειρ h. e. ἄφεσις. 25. Nauck. Arist. Byz. p. 214 sq. 26. C. 171. 27. (πι) Musurus. 28. Cf. Apoll. 41, 3. Deest eiusdem gl. ἀππίμψει (40, 27) pro qua supra habuimus ἀμπέψει. 31. Cf. Apoll. lex. 39, 25 et Buttm. lexil. I p. 15. Ut noster C. 171. EM. 132, 45 Bekk. 440, 12. 32. προσπεφοικτῶς — οἴονται cod., em. EM. 132, 53 Suidas Mus. Vid. Schol. P. ad Soph. Ai. 308 p. 111 Lob. κατὰ τὴν σύγχυσιν editiones ante Alb. Deinde exciderunt fortasse, quae EM. l. l. exhibet Κύπριοι δὲ γένος τι ἀκάνθης: certe apud nostrum infra s. v. ἄρπιξ turbatus offendit ordo. Locus plane egregius est C. 171: ἀπρὶξ· εἰλικρινῆ. ὁμοῦ. ἀχώριστον καὶ ἡνωμένον. ἀβλαβῶς. ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς. ἐνθυμητικῶς. δραστικῶς. τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ καὶ ὅλῃ δυνάμει κατέχειν. ἀπρὶξ ἵππος· ὁ σκληρυνθεὶς καὶ ἐνδακὼν τὸν χαλινὸν ἵππος. 33. ἀπροφανῶς ἄδηλον C. 171. 34. ἀνεξόχως cod., emendavi. Vid. Toup. Em. IV p. 100. ἀπρόϊτος· ὁ ἀνέξοδος C. 63, ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος Suidas. 35. ἀπρονίμευτος cod., em. Mus. — οὐ πρυτανευθείς. Ἀπρ.νομή· ἡ κτλ. cod. οὐ παιδευθείς. προνομὴ γὰρ ἡ κτλ. Mus. In Aldina ἀπρονομὴ remansit.

ἀπροόπτως· ἀπροοράτως. λαθραίως
ἄπροπον· [ἄτροπον]. ἀπρεπές
ἀπρόσβλητον· γενναῖον . . . . .
40. *ἀπροσδεής*· ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων
ἀπροσδιόριστος· ἀόριστος. μὴ πρός τι διωρισμένος
ἀπρόσειλος· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαιμάτιστος, ἀπὸ τῆς εἵλης. Εὐριπίδης αλῆ
ἀπροσεξία· ῥαθυμία. παρὰ τὸ μὴ προσέχειν τινὰ ἑαυτῷ ἢ τοῖς πρακτέοις
ἃ προσήκει· ἃ δεῖ
45. *ἀπρόσιτος*· ἀπροσπέλαστος. ἀπάνθρωπος. ἀχώρητος. ἀπροσέγγιστος
. . . . · εἰδεχθές, μοχθηρὸν ἰδεῖν
ἀπρόσκλητος δίκη· ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν εἰσαγώγιμος
ἀπροσκοπεῖν· μὴ προορᾶν
ἀπρόσκοπον· ἀσκανδάλιστον
50. *ἀπρόσοιτος*· ἀνυπομόνητος
[*ἀπροσπέλαστος*· ἀπροσέγγιστος]
ἀπροσπλήστῳ· ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσειεν
ἀπροσπταίστῳ· ἀσκανδαλίστῳ
ἀπροστασίου δίκη· κατὰ τῶν προστάτην μὴ ἀπογραψαμένων μετοίκων
55. *ἀπροστάτευτος*· μὴ ἔχων προστασίαν τινός
ἀπροτίμαστος· ἀπρόσθικτος, ἄψαυστος. **Μάσασθαι** γὰρ τὸ ἅψασθαι. [ἀπρόσβατον
ἀπροστίματον· ἀπροσδόκητον
ἀπρόσφορον· ἀνάρμοστον

SCR. 40. II Macc. XIV 35. 42. fr. 842 p. 500. 46. Demosth. 1251, 12. 49. t. Apost. XXIV 16. 50. Aeschyl. Pers. 90. 54. Hyperides teste Harpocr. l. l. 56. 263.

ADNOT. 37. Ut noster C. 63. *ἀπροσδοκήτως* pro *λαθραίως* Bekk. 440, 14. 38. ροπον diversa eaque vitiosa lectio.' Kust. 39. *γενναῖον εὐγενῆ* CDr. *ὃ οὐδεὶς δύναται* σβαλεῖν add. Bekk. 440, 15 Suid. C. 63. 40. Sic unus C. 63. 41. *ἀπροσδιορίστως*· ιστως CDr. 42. Codicis lectionem Guyetus restituit, *ἀπρόσηλος* Mus. *ὃ — προσηλεῖ-* cod., *ἀπρόσειλος*· *ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται. οὕτως Εὐριπίδης* em. Bekk. 440, 32. *αλῆ* codex; *Ἀλήπ* Mus., qui literam suprascriptam una cum accentu delevit. *Ἀλήτῃ* Iunius, *ανίππῃ* Brodaeus, *Ἀλόπῃ* Sopingus (atque in Stob. Flor. LXXIV 17 et EM. 420, 18 *ἀλύπῃ* in codd.), *Ἀλκμήνῃ* Pearso I p. 109, *Ἀλκμήνῃ* aut *Ἀλκμέωνι* Nauckius coniecerunt. *προέχειν — ἀπρακταίοις* cod., illud correxit hoc punctis notavit Musurus. *πρακτέοις* scr. etus. *παρὰ — πρακτέοις* om. CDr., *τινα — πρακτέοις* EM. 133, 15. Cf. *ἐξ ἀπροσεξίας*. *ἀπροσήκει. ἄδει* cod. Mus., em. Guyetus. *ἀπροσήκει* (sic)· *ἃ πρέπει* C. 39 *ἃ δεῖ ἃ* πει C. 171. 45. *ἀπάνος* cod., em. Mus. *ἀκατάληπτος ἀνείκαστος* etiam expl. C. 171 ώρητος C. 39. 46. Ante *εἰδεχθές κτλ.* quae huc non pertinent deesse caput articuli runt Pearso et Toup. Em. III p. 384. 47. *Attischer Process* p. 576 sqq. *εἰσαγώγημος* ϊ , em. Mus. 49. C. 39. 50. *ἀπρόσοιτος* cod., variam lectionem delevit Mus. *ἀπρόσ-* ος corr. Toup. Em. IV 97 coll. l. c. 51. Natum videtur ex 6845. Habet tamen ut ularem glossam adiecto *ἄβατον* etiam C. 39. 52. *ἀπροσπλήστων, ὧν* cod. Mus., em. . Videsis *ἀπλέητος, ἀποπλήκτῳ, ἀποτίπλαστον*. 53. A praecedentibus seiunxit Pearso. *οσπιαίτω* cod., em. Pearso. 54. *ἀπογιψαμένων* cod., *ἀπογραψαμένων* Mus., *ἐπιγραψαμέ-* Kusterus. Vide Harpocr. 32, 7 EM. 124, 48 Bekk. 201, 12. 435, 1. 440, 24 Suid. Am- . 55. Sic CDr. 56. Sic codex. *ἀπρόσμαστος* Mus. *μασσᾶσθαι* cod., em. Apoll. lex. 28 EM. 133, 7 (Sopingus) *ἀπρόσβατον* cod., *ἀπρόσβατος* Mus. Vide not. seq. 57. *ροστίμαστον*· *ἀπροσδόκητον* CDr. Lege *ἀπρο* [σ]*τίβατον*· *ἀπρόσβατον*, *ἀπροσίτον*.

ἀπρόσωπος· οὐκ εὐπρόσωπος. καὶ ὁ προσωπείῳ μὴ χρώμενος, ἢ λανθάνων

60. ἀπροτιόπιστος· ἀπρονόητος

ἀπροτίοπτοι· ἀόρατοι

ἀπτά· φάρμακα

ἀπταντίτας· τοῦτο ἐν συνηθείᾳ λέγεται. σημαίνει δὲ ἀπτὰν πένητα, τιτὰν δὲ παιδεράστην

* ἀπτάν· ἀναχωρήσιον

65. ἀπταρύσσεται· πέτεται

Ἀπταρεύς· ὁ ἀπὸ Κρήτης· Ἄπτα(ρα) γὰρ πόλις Κρήτης

ἄπτερα· ἰσόπτερα. ταχέα. ἡδέα

ἄπτερος· αἰφνίδιος· παρὰ Ὁμήρῳ ὁ προσηνὴς ἢ ταχύς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι

. . . . . .· αἰφνίδιον

70. ἀπτέρωτα· ταχέα. αἰφνίδια

ἀπτίλους· λείας

* ἄπτεσθαι· ψαύεσθαι

* ἀπταίστως· ἀκαταγνώστως

* ἄπτει· συνάπτει

75. * ἀπτῆσι· μηδέπω πετομένοις

ἀπτίστων· ἀκόπων

* ἀπτόν· ψηλαφητόν

ἀπτοεπές· ἀπτόητον τοῖς ἔπεσιν. οὐ σκάζων. ἢ κακολόγε, ἢ ἀνόητε

ἀπτόλεμος· πολέμου ἄπειρος

80. ἅπτομαι· ψαύω, ψηλαφῶ

ἄπτορος· ἰσόπτερος

ἀπτῷ· ψηλαφητῷ

ἄπτωτον· τὸ μὴ πίπτον, ἀλλ' ἑστός

ἄπυγοι· οἱ λεῖοι τὰς πυγάς. ἐσκώπτοντο δὲ ἐπιεικῶς Ἀθηναῖοι εἰς αἰσχρότητα

85. ἀπυθύσσομεν· ἐξιλασκόμεθα. ἢ ἀποπνεύσομεν

SCR. 59. Plato Charmid. p. 236. 68. ρ 157. Aesch. Ag. 276 Ddf. 75. *I* 323. 76. Hippocr. π. ἀρχ. ἰητρ. I p. 38 Kühn. 78. Θ 209. 79. *B* 201 (205). 80. Aeschyl. Ag. 276 Ddf.

ADNOT. 59. Apoll. lex. 1, 7 Suidas. *λαμβάνων* cod., em. Pearso. 61. EM. 133, 16: ἀπροτίοπτα· κρύφα, λάθρα. 62. Vid. 5104. ‚Περίαπτα *amuleta, collo suspendi solita*' intellegit Kusterus. 63. *ἀπταυτίτας* cod. Mus., *ἀπταντίτας* Heinsius alii. *σημαίνει δὲ ἀπτὰν ἀπτῆνα* coni. Ruhnkenius in auct. emend. *ἀτίταν* Lobeck. Parall. p. 190. Numne *ἀσταντίτας*; *ἄστανος* enim *πένης* interpretatus est Et. Taur. CLXV fol. 9, Cram. AP. IV 61, 19 (Philol. III p. 448). 64. Corrigunt τιτάν· ἀντίχριστος. 65. Vide *ἀποπτερύσσεται*. *ἀπτερύσσεται* Vossius et Arnaldus Lectt. Gr. p. 20 coll. Arat. Diosem. 277, invito ordine. 66. *Ἀπτερεύς* et *Ἄπτερα* (*ἄπτα* codex) coni. Scaliger. Recte vero *Ἀπταρεύς* et *Ἄπταρα* Salmasius et nuperrime Ahrens Dial. II p. 114. 68. ἄπτερος· *ὁ προσηνὴς ἢ ταχύς* Apoll. lex. 41, 1. *ἀγαμέμνων* cod., em. Mus. Lemma loco non suo comparet. 69. *ἀγαμέμνων· αἰφνίδιον* cod., seiunxi praeeunte Vossio, qui *ἀπτέρως* inseruit, et lacunam indicavi. 71. *ἀπτειλοῦς* cod. Mus., em. Toup. Em. IV p. 295 et Iacobs Anth. Palat. p. 773. 72. *ψαύσεσθαι* cod., em. Kusterus. 75. *πετωμένοις* cod., em. Mus. Cf. Lobeck. Parall. p. 191. 204. (Plat. Polit. 276 A. Eueni Epigr. XIII). 76. *ἀπρίστων* male Toup. Em. III 269. Cf. Erotian. p. 68, Galen. p. 440. 78. Apoll. lex. 40, 16 EM. 133, 40. *σκάζων* cod., ? *σκάζον*. 79. CDr. 81. *ἄπτερος* Guyetus. Huc refero e gl. 6868 verba *Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι*, q. l. scholia *ἰσόπτερος κουφή*. 83. *ἑστώς* Mus. 84. *ἐσκόπτων τὸ* cod., em. Mus. De re cf. schol. Arist. Eqq. 1365. ἄπυγοι· *οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως*. Bekk. AG. I 411, 10. 85. Vid. Lobeck. rhem. p. 23 n. Ahrens Dial. I p. 83. Ex Hesychio huc pertinent ἀποθύσσει· (cod. *ἀποθύσει*)· *ἀποπνεύσει*. ἐκθύεσθαι· *ἐξιλάσκεσθαι*. τύσσει· *ἱκετεύει*. ἐκθύζει· *ἐκζεῖ, ἐξεμεῖ*. ἐκθύωσιν· *ἐκζέωσιν*. ἐχθύσαι· *ἐξεμέσαι*. ἐχθύσσῃ· *ἐκφυσήσῃς ἐκπνεύσῃς*. (Boeckh. C. I. II 402 Ahrens Dial. II 357.) Atque huc refero *Κρῆτες*.

ἄπυθεν· ἄποθεν
*ἀποθυμίω· ἀποφαίνω. Κρῆτες
ἀπυνδάκωτος· ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ πύνδακα τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη
ἀπυξῖνος· ἀπονεύρ. Τιμοκλέους
90. ἀπυλλέ.ω· αἰνείσθω
91. ἄπυρα σκεύη· τὰ ..παρέχοντα χρῆσιν ἐν πυρί
94. ἀπύρου· ἀθύτου. Σοφοκλῆς Μυσοῖς
95. ἀπύρους· καινούς. νεκρούς
96. ἀπύρους τρίποδας· τοὺς ἀναθηματικούς, καινούς, καὶ οὐδέποτε πεπυρωμένους, ἀλλ' ἕνεκα κόσμου ἀνακειμένους. ἐξ ἐναντίου δὲ (ἐμ)-πυριβήτας, ἐν οἷς θερμαίνουσιν ὕδωρ
92. ἄπυργος· ἀτείχιστος. Εὐριπίδης Τημένῳ
93. (ἄ)πυρος· ἄναστος. νεκρός. καινός
97. ἀπύρωτον· καινήν. ἢ ἀναθηματικήν
ἀπύτισιν· ἀπότισιν
* ἄπυστος· ἀνήκουστος, περὶ οὗ μηδεὶς πέπυσται
00. ἀπυ[σ]τρόπεον· ἀπέστρεφον
(ἀ)πφία· ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ.......
* ἀποδέον· δυσῶδες
[ἀπφῶ· πατρός. ἢ διπλασία χάρις]
ἀπφύς· ὁ πατήρ. [ἢ πνεύματος ἁγίου διττὴ ἐνέργεια]
5. * ἄποθεν· μακρόθεν
ἀπῴκισεν· ᾐχμαλώτευσεν
ἀπῴκισται· μεμάκρυνται
ἀπώλ(λ)υον· ἀνῄρουν

SCR. 88. fr. 550 p. 211. fr. 290 p. 157. 89. fr. VI com. vol. III p. 613. 94. 80 p. 176. 96. I 122. 92. fr. 749 p. 466. Nck. 93. Alcman. fr. 25 Bgk. 97. 70. 99. α 242. [6903. II Reg. II 14]. 4. Theocr. XV 14. (II Reg. II 9 coll. nas. de communi essentia Patris vol. II p. 5 ed. Bened.) 6. μ 135? 7. I Sam. 2.

ADNOT. 86. Ahrens I p. 83. 87. Sic., ἀποθυμιῶ Mus., ἀπυθυμιῶ Editiones. τες ad 85 pertinere dixi. Num ἀπ[οθ]υλλίω· ὑποσαίνω? 88. ἀπυνδακῶτος cod., Mus. πένδακα cod. Mus., em. Pausan. Attic. ap. Suidan s. v. πύνδαξ et Eustath. p. 870, p. 30 Meier]. 89. Sic., ἀπυξίνου· ἀπονεύρου· Τιμοκλῆς Mus. Aliis corrigendum re- it Meinek. V p. 97. ἀπεξίνου· ἀπενεύρου HSt. 90. Sic., ἀπυλλέτω Mus. qui li- n exscalpsit. (Σ)απυλλέτω· σαινέτω vel (Σ)απυλλέσθω· σαινέσθω coll. σαλλειν· σαίνειν. Ῥίνθων coni. THemsterhuisius. Fortasse Cyprii ἀπύλλειν pro σαπύλ- dixerunt, ut ἀγάνα pro σαγήνη, ἰπύα, ἴγα alia. 91. Negationem deesse vidit HSt. Cf. 133, 51. 96. Apoll. lex. 40, 32, unde ἐμπυριβήτας recepi, pro πυριβήτας. 92. τι- cod. Mus., em. Schrewel. 93. .πυρος cod., ἄπυρος Mus. Pro ἄναστος Toupius Em. . 506 legit ἀνέστιος; malim ἄθαπτος vel ἄγαστος. Ad καινός cf. annal. Marpurg. 1847 36, Welcker. Mus. rhen. X 3 p. 411. 98. ἀπύτησιν· ἀπότησιν cod., ἀπύστισιν, ισιν Mus. ἀπύστασιν corr. Ahrens I p. 83, idem vero II p. 506 dubitanter ἀπύτισιν, verum videtur. 99. CDr. 6900. ἀπυστρόπεον cod. Vide intt. ad Greg. Cor. p. 586 hrens l. l. Lego ἀπυτρόπεον. 1. .πφία cod., em. Mus. Cf. Polluc. III 74. In lacuna ὑποκόρισμα. — Vocabulum illustrat Nauck. Arist. Byz. p. 155. 92. ἀποδέον cod. ἀπυ- ν Mus. ἀπόσδον Pearso, ἄπυσδον Ahrens Dial. I p. 47, sed idem II p. 506 palinodian . Latet siquid video in vulgus notum ἀπῳδόν· τῆς ᾠδῆς (ἀλλότριον) quod in Bekk. 12 proxime sequitur glossam ἀπφά. 3. Heinsii Proll. ad Aristarch. sacr. p. 663 sq. alios t Ernesti Hes. gl. s. p. 34. 4. ἀπφύς Eustath. p. 971 accinit probante HSchaefero ad . Cor. p. 320, ἀπφῦς Nauck. Ar. Byz. p. 157. ἡ cod., ἢ Albertus. Confundit ἀπφῦς et ῶ s. ἄμφω. Vid. Tzschirner de nomin. in ῶ exeunt. p. 14. 5. Sic Aldus. ἄπωθεν Mus. 441, 13. 6. ἀπώκησεν cod. Mus., em. Kusterus Bielius. 7. ἀπῴκισται· μεσται. μεμάκρυνται, ᾐχμαλώτευται C. 171. Dr. ἐμακρύνθη codex. 8. ἀπολύων cod. υον Mus., em. Is. Voss. Abresch. Misc. Obss. V 1 p. 106.

ἀπωμοσία· ὅταν τις κρινόμενος σκήπτηται μὴ εὐσχολεῖν πρὸς τοὺς δικαστάς, ἀνθυπομνύῃ δὲ ὁ ἀντίδικος. καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου προδικάζονται

ἀπώμοτον· φευκτέον. ἢ ὅπερ ἂν τις ἀπομόσειεν

ἀπών· μακρὰν ὤν

* ἀπόνασθαι· κατατρυφᾶν. ἀπολαῦσαι

ἀπωνηθήσεται· πεπράσεται

ἀπώρυγας· ὑδρηγούς

ἀπώσατο· μακρὰν ἔῤῥιψεν

ἀπώσθησαν· ἀπεῤ(ῥ)ίφησαν

ἀπῶσμαι· ὤθησα

ἀπωστός· φυγάς

* ἀπῶσμαι· ἀπεῤῥίφην

ἀπωτάτω· μακράν

ἀπωτέρω· πόῤῥω.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ρ.

ἄρ. [μεγάλως· ὅθεν καὶ ὁ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως ζηλωτός. καὶ] σύνδεσμος ἰσοδύναμος τῷ δή

ἀρά· κατάρα

ἀρά· εὐχή. κατάρα. βλάβη. καὶ σύνδεσμος ἄρα· λοιπόν. τάχα. δῆτα. δή

Ἀραβία· τόπος Συρίας. καὶ κόσμος γυναικός

(*) ἀράβησεν· ἐψόφησεν, ἤχησεν

ἀραβίδες· αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί

ἀραβικὴ πνοή· ἡ τυφωνική

Ἀράβιος ἄγγελος· παροιμία, παρὰ τὸ Ἀράβιος αὐλητὴς παραλαμβανομένη, ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὅς

„ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων“

ἄραβος· ψόφος, θόρυβος

ἀραβύλας· ὑποδήματος διαφορὰ καὶ βαρβαρικά

ἀράβῳ· ψόφῳ

.......· ἐνεχύρῳ, μνήστρῳ

ἀράγειν· σπαράσσειν

SCR. 10. Eupolis fr. XXV, vol. II 1 p. 517. 14. Ezech. XVII 6. 15. Ω 508. 16. Psalm. LXXXVII, 5. 17. Amos V 21. 18. Soph. Ai. 1019. 19. Ion. II 5. Ierem. III 54. 21. Sophocl. *OT.* 137 et Cratin. fr. VI vol. II 1 p. 150. 22. ψ 258. 25. Ios. XVIII 18. 26. Δ 504. 29. Menandr. fr. V vol. IV p. 79. 30. Κ 375.

ADNOT. 9. ἀπομοσία — ἀνθυπομμνύει cod., em. Mus. Vid. *Attisch. Proc.* p. 696. 10. Diogenian. EM. 133, 57 schol. Platon. p. 230 Ruhnk. (Ranke Hes. p. 40) ἀπωμόσειεν cod., em. Mus. 12. Supra ἀπόνασθαι totidem verbis. 13. πειράσεται cod., πιπράσεται Pearso, nisi πεπράσεται voluit, quod exhibui. 14. Lobeck. Phryn. p. 231. — Vide ἀπόρυξ. 16. (ῥ) Musuro debetur. 17. ἀπῶσμαι· ὤθησα. ἄπαιτος. φυγάς cod. ἀπῶσμαι· ὤθησα. ἄπαιτος· φυγάς Mus. 18. ἄπαιτος cod. Mus., em. Phavor. 19. C. 39. 171 Gl. sacr. mss. in Cantica. 20. C. 171. 22. ἀρ. μεγαλως· ὅθεν κτλ. cod., ἀρ· μεγάλως, ὅθεν Mus., qui literam ι̃ erasit. Inclusa ex ἄρι irrepserunt. ἴσος Apoll. lex. 41, 6. 23. C. 39, gloss. mss. in Prophet. 24. Separata univit Mus. Cf. Apoll. lex. 43, 12. EM. 134, 11. 16. 138, 5. ἀράβη· ἡ βλάβη vitiose Erotian. p. 60. εἶτα pro δῆτα C. 171. 25. Ἀραβὰ Pergerus. 26. Apoll. lex. 42, 9. Infra ἠράβησεν. 27. Infra ἀρίδες. 28. ἀραβική, πνοή cod., em. Mus. 29. φλεγομένων cod., διαλεγομένων e Zenob. II 58 p. 47 et Suida Mus. ? φθεγγομένων. κύλει cod., ηὔλει Mus. 30. ἄραβον cod., em. Apoll. lex. 43, 19 (Kuster.) Vid. Lob. Proll. p. 285. 31. ὑποδήματα φορτικά Kusterus. Cf. EM. 135, 15. 32. 33. ψόφῳ, ἐνχύρ$^{\varphi}$ cod. Mus. Separavit Palmerius. 33. ἐνχύρ$^{\varphi}$ μνήστρα cod., ἐνχύρῳ μνῆστρα Mus. ἐν Κλυταιμνήστρᾳ Phavor., em. Palmerius ad ἀῤῥαβῶνι referens. 34. Suspectum. Vid. Lobeck. Proll. p. 304 n. 1.

ἀραγμός· ψόφος
ἀράδει· θορυβήσει, ταράξει
ἀράδηται· κεκόνηται. συγκέχυται
ἌΡΑΔΟΣ· ἡ ἀπὸ τῶν γυμνασίων τῆς **καρδίας κίνησις. καὶ πόλις**
ἀράδους· βλαβεράς. λεπτάς
ἀράζουσιν· ἐρεθίζουσιν
* ἀραιῇ· ἁρμοστὸν ποιήσει
* ἀραιήν· ἀσθενῆ
* ἀραιῇσι· λεπταῖς καὶ μακραῖς
* ἀράμενοι· ἐπάραντες
* ἄραντες· ἀπενεγκάμενοι
* ἀραιὴ γαστήρ· τὰ λεπτὰ **ἔντερα**
* .αραι.ητόν· στρεπτόν
* ἀράξαι· συντρίψαι
ἀραίας· βλαβεράς. Σοφοκλῆς **Ἀλκμέωνι**
ἀραῖον· κατάρατον. ἢ
    Ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν **ἀραῖός μοι νέκυς.**
  οἷον ἀρὰν προσετρίβετο καὶ κατευχήν. **Σοφοκλῆς Πολυείδῳ**
* Ἀραιθυρέη· ὄνομα πόλεως
ἀραιαί· ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς·
    — ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο **ἀραιαί**
  ἐπὶ δὲ τοῦ λεπτοῦ καὶ στενοῦ·
    — ἀραιὴ δ' εἴσοδος [δέ] **ἐστιν**
(ἀ)ραιότερος· βραδύτερος
ἄραιτο· ἀπενέγκαιτο. λάβοι
ἀράη· φιάλην, καὶ ἀράκτην
ἄρακοι· ὄσπριόν τι. τὸ δὲ αὐτὸ **καὶ λάθυρον**
ἄρακος· ἱέραξ. Τυῤῥηνοί
ἀρακτῆρα· ἀμελκτῆρα
ἄραμα· βόρβορος

SCR. 35. Eur. fr. 632 p. 439. 38. Hippocr. I p. 41 K. Phrynich. fr. 10 p. 560 Nck. 41. *Π* 212. 42. *E* 425. 43. *Π* 161. 45. Thucyd. II 25. 48. *Π* 324. 49. fr. 107 p. 122 Nck. 50. fr. 366 p. 174. 51. *B* 571. 52. Σ 411 ϰ 90. 54. Eurip. Or. 3. 56. Aristoph. fr. XV vol. II 2 p. 1122. Potest tamen etiam Hippocratea esse.

ADNOT. 35. *ἀράτμοις· κρότοις* (sic) C. 171. 36. *ἀραδήσει* Kusterus. 37. *κεκίνηται* HSt. et Foes. Oec. Hippocr. p. 88. Forte *κεκόνιται.* 38. *ταραχώδη κίνησιν καὶ σάλον* Erotian. p. 70. *σπασμός θόρυβος ταραχή* C. 171 Schol. Nic. Ther. 775. Lobeck. Proll. p. 349. 39. *ΑΡΑΙΑΣ* coni. Kusterus. Nisi forte interpolatio falsa genuinum expulit. 40. *ἀράξουσιν· ἐρεθίζουσιν* cod., *ἀράξουσιν· ἐρεθίσουσιν* Mus. *ἀῤῥάζω· ἐρεθίζω καινά (κύνα?)* CDr. Forte *ἀράζουσιν· ἀραρίζουσιν,* hirriunt. Vid. Valck. Ammon. p. 232. 41. Sic codex. *ἀραιήσει* Mus. Lege *ἀράρῃ,* ubi paraphrastes Bekkeri *ἁρμόσει.* 42. *ἀραιὴν χεῖρα· τὴν ἀσθενῆ. καὶ δασύνεται* Suidas. 43. *ἀραίησι* cod. *ἀραιῇσι* C. 171 Mus. 44. Sic C. 63 Bekk. 441, 22 Suidas; *λαβόντες ἐπάραντες* C. 39; *ἀπάραντες ἢ καταρώμενοι* C. 171. 45. *μετεωρισθέντες* C. 171. 46. *ἀραιαί· γ.* cod., em. Mus. (Lob. Parall. 307). Mihi quidem nihil huc facere *μεσάραιον* videtur, sed *νειαίρῃ* corrigere malim. (*E* 539). 47. *ἀραιητόν* cod., *ἄῤῥατον· ἄστρεπτον* Ruhnken. Tim. p. 37 *ἀπαραίτητον· ἄστρεπτον* Toup. Em. IV p. 319 coll. Maxim. Tyr. Diss. XI p. 117. 48. Bekk. 441, 23 C. 171. Lege *ἄραξε· συνέτριψε* ex Apoll. lex. 44, 11, unde supra habuimus *ἀπὸ δ'*
ω
ὀστέον ἄχρις ἄραξε. 49. *ἀλκμαί* cod. *Ἀλκμαίωνι* Mus. Huc retraho e gl. 39 *βλαβεράς λεπτάς.* 50. *ἀραιόν, κατάρατον ἢ ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἠνάραιός μοι νέκυς* cod., *ἀραῖον, κατάρατον ὡς τό· ὁ πρ. ἐ. ἦν ἀραῖός μ. ν.* Mus. (*ὡς· ὁ* Nauck.) *κατ' εὐχῆς* cod. M., em. Nauck. 51. Cf. Apoll. lex. 44, 27. 51. 52 Glossae Homericae locis alienis positae non offendunt. 52. Apoll. lex. 41, 23. *εἰσοδοσδέεστιν* cod., em. Mus. 53. (*ἀ*) add. Mus. *βαρύτερος* EM. 134, 27. 55. *ἀράη* cod. *ἀράχην* Mus. Infra *ἐξ ἀρκιδων·* (*ἀρακιάσων* Kusterus, *ἀργυρίδων?* coll. Anaxil. fr. VIII, III p. 355) *ἐκ φιαλῶν.* 56. Galen. p. 442 Bekk. 442, 19. 57. Cf. *ἴδραξ. βάρβαξ. βείρακες,* et Koen. Greg. Cor. p. 592. 58. Cf. *ἀράσσει· ἀμέλγει.* 59. ‚Est vox recentioris Graecismi. Vide Ducang.' Alb.

ἄραμεν· μένειν
ἀράμεναι· ἡσυχάζειν
ἀράμενοι· τὰ ἀπόχυτα ὕδατα
ἀράντισιν· ἐρινύσι. Μακεδόνες
* (α)ρανις· ἔλαφος
ἀράραι· ἁρμόσαι. πλέξαι
* ἄραριν· ἀράχνην
* ἄραρις· ἔνορκος
ἄραρεν· ἡρμόσθησαν ἢ παγίως δέδο(κ)ται, ἢ κέκριται
* ἀράραχνος· τὸ αὐτό
ἀραρινοί· ὅσα παρασφηνοῦται λιθάρια εἰς τὰς ῥαγάδας
ἀράρισκε· περιάρμοζεν
* ἄραμος· ἐρωδιός
* ἀράμ· μετέωρος
ἀραρόν· πάγιον. βέβαιον. κατάρατον
ἀραρότως· ἁρμοδίως, προσηρμοσμένως, ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς. ὅθεν καὶ τὸ ἄραρεν παγίως δέδοκται
ἀραρυῖαν· ἡρμοσμένην
ἀραρυίας· ἡρμοσμένας
ἀρασάμεναι· ἀλειψάμεναι. ποιοῦσαι (ἀράς)
ἀρὰς ἐπισπεῖραι· ἔθος Κυπρίων σπειρόντων κριθὰς μεθ' ἁλὸς καταρᾶσθαί τισιν
ἀρασύνη· πύελος
Ἀρᾶς ἱερόν· ἱερὸν Ἀρᾶς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὥραις. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν
ἄρας· μῶσαι. δῆσαι

SCR. 60. Tragici poetae passim. 68. Testes affert Valcken. Hipp. 1090. 71. ξ 23. (Theocr. XXV 103.) 73. Matth. I 3. 75. Aesch. Suppl. 945. Eur. Med. 1192 Plat. Phaedr. p. 342. 76. Ε 744. 77. Γ 331. 80. Soph. fr. 251 p. 150. 81. fr. VIII vol. II 2 p. 1174.

ADNOT. 60. Sic codex, ἀράμεν Mus. Coni. ἄραρεν· μένει quo de cf. Valcken. Hippol. 1090 p. 281 AB. 61. ἠρεμεῖν coni. Kuster. 62. Sic codex; ac fortasse colon est integrum. ἀράμενα coni. Mus., ἀμαρεύματα ingeniose Pergerus. 63. Sic codex, ἀραντίσιν· ἐριννῦσι Mus. Vide Koen. Greg. Cor. p. 538. Uti hac glossa poterat Prusinowsky de Erinyum religione apud Graecos Berol. 1844. 64. .ρανις cod. ἀρανίς Mus. ἀραντίς, qua voce innui credit ταρανδον seu rangiferum, coni. Perger. Forte corrupte pro ἀχαίνης. 65. Cf. 66. 66. ἄραριν (lege ἀραρεῖν) verissima est correctio formae vitiosae ἀράραι in gl. 65. Deinde ut mox ἀράραχνος pro ἄραχνος traditur etiam h. l. ἀραράχνην pro ἀράχνην videtur scriptum fuisse adiectis his ipsis verbis infra ordinem confundentibus ἀράραχνος· τὸ αὐτό. Totum igitur locum sic scribo: ἀράραι· ἁ. πλ. ἀραρεῖν. ἀραράχνη· ἀράχνη καὶ ἀράραχνος τὸ αὐτό. ἄραρεν κτλ. Nisi mavis ἀράχνη καὶ ἄραχνος τὸ αὐτό. 67. Cf. ἐνάρης. ἔναρνος s. ἔναρος. 68. ἡρμόσθη Mus. citra necessitatem. δέδοται cod., δέδεται Mus., em. C. 39. Cf. Bekk. 441, 24. 71. Cf. Apoll. lex. 44, 12. πάρμοζεν (ε superscr.) cod., em. Mus. 73. ἄραρος Vossjus ἀραρός Kusterus, fortasse falsus uterque. 73. ,Basil. Magn. ad Esai. VII p. 521 E' Wesseling. Misc. Obss. IV 1 p. 125. 74. Confundit ἀρατόν et ἀραρόν quam formam defendi posse putat Lobeck. ad Phrynich. p. 120 Parall. p. 48 rhem. p. 277. ἀραρός C. 171, ἀραρώς Bekk. 441, 28 Suidas. 75. ἀραρῶσαι· ἁρμοδίως. προσηρμοσμένως. Ἁρμοζόντως — ἀραρῶς παγίως δέδεικται cod. Mus., ἀραρότως Phavor. C. 39. 171, Tollius. Divisa coniunxit HSt., coniuncta em. Kusterus. 77. Apoll. lex. 41, 31. Eiusdem glossa ἀραρών 44, 19 omissa. 78. Confundit ἀρασάμεναι et ἀρσάμεναι, quod vide. ἀράς bene supplevit Mus. 79. ἀράς· ἐπισπεῖραι cod., em. Mus. 80. ἀρασήνη Vossius ex ordine. Ἀρκάς κυνῆ· πῖλος acute Sopingus coll. ἀρκασκύνη· — πινός. 81. ἀράς, ἱερόν cod. ἄρας ἱερόν Mus., em. Alb. e Diogen. prov. II 92 1 p. 212. Ἀριστοφάνην cod., em. Mus., nisi credideris lemma hoc ab Hesychio ad αὐτόν explicandum aliunde additum esse. 82. ἄρας. μῶσαι. cod., ἀράσαι· ὀμόσαι Mus. Conicio μάσσαι· δῆσαι coll. Steph. Byz. 436, 1; sub ἄρας navale quoddam instrumentum latere visum.

ἀράσσει· συντρίβει. τύπτει. ἀμέλγει
* ἀράτε· ἑλεῖν, λαμβάνειν
85. ἀρασσόμενα· προσρηγνύμενα. πλησσόμενα. θορυβούμενα
ἀρασχάδες· τὰ περυσινὰ κλήματα
ἀρᾶται· καταρᾶται. εὔχεται
ἀράττων· κρούων
* ἀράνη· μεσάγκυλον
90. * ἀρατειχεύειν· καταρᾶσθαι. οἱ δὲ στρατεύεσθαι
* Ἀράνκιλις· ἡ νῦν Αἴγυπτος
ἀραχθείς· διωχθείς
ἀραχνία· ἀράχ.. Ἀττικοί
ἀράχνηκες· ἀράχναι
95. ἀράχνου· ἀπ᾽ εὐθείας ὁ ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαΐῳ
ἀραχνοῦφεῖς· ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένα
ἀράχνης· εἶδος ὀσπρίου
ἀράων· τῶν εὐχῶν. ἢ ἱερέων
ἀρβάκις· ὀλιγάκις
7000. ἀρβάλη· τήγανον ὀστράκινον. Ταραντῖνοι
ἀρβίννη· κρέας. Σικελοί
ἀρβόν· διεστός. ἀραιόν. ἐλαφρόν
ἀρβύκη· τοῦ ὑποδήματος
ἀρβύλαι· εἶδος ὑποδημάτων
5. [ἀρβύνδα· λήκυθον. Λάκωνες]
ἀργάδες· εἶδος φυτοῦ. καὶ ἀργαί· γυναῖκες
ἀργαίνειν· λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμέωνι διὰ Ψωφῖδος
ἀργαίνουσα· λευκαίνουσα. φοιτῶσα
* ἀργαλέῳ· ἀργῷ
10. * ἀργαλεώτατοι· δεινότατοι
* ἀργαλέους· χαλεπούς, δεινούς

SCR. 83. Aeschyl. 87. *I* 240. 95. fr. 117 p. 29. 98. *O* 378. 7002. Hippocrates passim. 6. Comic. vol. IV p. 652 fr. CXCIV. 7. fr. 74 p. 305. 11. *Ξ* 87.

ADNOT. 83. Cf. 48. 58. 84. *ἀράστε* cod. *ἄρασθε* Mus. 85. *πουνὰ* cod., *περισυνὰ* Mus., em. HSt. Vide *ἀρέσχα. ὀρέσχα.* 89. *ἄρκυν* conferri iubet Kuster. ? *ἀρκάνη· μεσάντιον.* 90. Cf. *ῥατιχεύειν· καταρᾶσθαι* et *ἐρατεινεύειν· στρατεύεσθαι ἢ δυσφορεῖν.* 93. *ἀράχνη* Mus., qui duas literas delevit. *Ἀράχνεια· Ἀράχνη* coni. Huet. ad Manil. IV p. 48. Lego *ἀράχνια· ἀράχνη* coll. EM. 135, 4 Valcken. Ammon. p. 24. 94. Forte *ἀραχνικά· ἀραχναῖα.* 95. Lobeck. Proll. p. 31. 96. *ὑφασμένα* cod., *ὑφασμένοι* Mus. Malim igitur, si quid corrigendum, *ἀραχνοῦφῆ*; sed fortasse in constructione ad synesin nihil mutandum. 97. *ἀράχν̈* cod., *ἀράχνης* Mus., idem exitum glossae in fine suprascriptum delevit. Ex ordine legendum *ἄραχος· ἀράχιδνα, εἶδος ὀσπρίου* vel simile quid. Vid. Lobeck. Proll. 49. 78. 98. *ἱερέων* ad *ἱαρέων* spectat. 99. Lobeck. Path. El. p. 21. Vide 1187 et *παυράκις.* 7000. ‚*ἄρβηλον*: *fictilis*‘ Glossae. Lobeck. Proll. 110. 1. *στέαρ* pro *κρέας* Scaliger suasit. ‚Est latinum *arvina*, sed a Graecis delapsum fontibus.‘ Lobeck. Parall. p. 74. Proll. p. 224. 2. *διεστώς* Mus.; non opus. Corruptae vocis *ἀρβόν* correctio est *ἀραιόν* ut patet ex Erotian. p. 40: *ἀγνοοῦσι δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες ὅτι ἡ λέξις οὐχ ἓν δηλοῖ παρὰ τῷ ἀνδρί, ἀλλ᾽ ἐνθάδε μὲν καὶ ἐν ά Ἐπιδημιῶν ἀραιὸν λέγει τὸ ἐκ διαστήματος καὶ μὴ ἐπιταχῦνον* (sic) — *ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων φησὶν ἀραιὰ ὀστᾶ τὰ διεστῶτα ἀλλήλων.* Vereor igitur ut recte Lobeck. Path. El. p. 21 cum *rarus* comparaverit. 3. *ἀ. τ. ὑ* om. Mus., *ἐλαφρόν. τοῦ ὑποδήματος* ed. Ven. Flor. Lgd. *ἀρβύλη· ὑποδήματος εἶδος* Schowius. Vid. Erot. p. 92 Galen. p. 442. 5. Detortum est ex *ἀρυβαλίδα.* 6. Vid. Hesych. s. v. *ἀργά* et EM. 136, 29. *ἀργαὶ γαστέρες* falsa est coniectura Toupii Em. IV 242. Errat etiam Lobeck. Proll. p. 442. VI. 7. *Ἀλκμαίονι διὰ . . φίδος* cod., *ἀλκμαίωνι διὰ ψηφῖδος* Mus., em. Bentl. epist. ad Mill. p. 18 coll. Didym. ap. Eustath. 1430, 61 (fr. 88). 8. Sic divisim MS. *ψηφῖδος ἀργαίνουσα* inscite Mus. *φοιβῶσα* Bentleius l. l., *μαργαίνουσα· φοιτῶσα* Ruhnkenius. 9. *ἀργαλαίῳ* cod., *ἀργαλέῳ* Mus. Forte *ἀργεννῷ· ἀργῷ.* 11. *ἀργαλαιοὺς* cod., em. Mus.

ἀργαλέη· χαλεπή, δεινή
ἀργαλεωτέροις· δεινοτέροις. χαλεπωτέροις
Ἄργεϊ παντί· [διόλου λευκῇ]
ἀργᾶς· ὄφις καὶ ποιητὴς μοχθηρὸς .... ἀργᾶν ἐκάλουν. καὶ Δημοσθένης ὑπὸ Αἰσχίνου Ἀργᾶς ὀνομάζεται. οἱ δὲ ὄνομα τυράννου
ἀργεῖαι· ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα
Ἀργεία φορά· ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας Ἀργείους κωμῳδοῦσιν
Ἀργεῖος· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα
Ἀργείη· Πελοποννησία. λευκὴν δὲ Ἡσίοδος
ἀργ[ε]ινόεντα· λευκόν. λευκόγειον. ἀργιλλώδη
Ἀργεῖοι· οἱ Ἕλληνες. καὶ ἐκ τῶν εἱλύτων οἱ πιστευόμενοι οὕτως ἐλέγοντο. ἢ λαμπροί
Ἀργείους ὁρῶ· παροιμιῶδες
Ἄργεις· πόλις Θεσσαλίας
Ἀργειφόντης· ὁ Ἑρμῆς ἢ ὁ ἀργὸς φόνου
Ἀργείων· Ἑλλήνων
Ἀργείωνας· τοὺς Ἀργείους
ἀργέμων· τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμῶν. Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ Σατυρικῷ
* ἄργεμα· τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα
ἀργεμώνη· εἶδος βοτάνης
ἀργεννάων· λευκῶν, ἢ λαμπρῶν
ἀργεννῆς· λαμπραῖς, λευκαῖς
ἀργεννῆσι· λευκαῖς. λαμπραῖς
* ἀργῆτι· λαμπρῷ
ἀργεννῶν· λευκῶν. λαμπρῶν

SCR. 12. Δ 4. 14. Β 108. 15. Hippocr. Epidem. V p. 342, 11. Achaei fr. 1 p. 578 — Anaxandr. III p. 168 p. 183 Alexid. III p. 388 — Aeschin. de fals. leg. p. 260. 18. Eubul. fr. 11 vol. III p. 233. 19. Ζ 323. Δ 8. Hes. Theog. 12. 20. Β 647. 22. Soph. fr. 200 p. 140. Aristophont. fr. 1 4 vol. III p. 357. 27. fr. 213. 30. Γ 198. 31. Ζ 424. 32. Γ 141. 33. Γ 419. 34. Σ 529.

ADNOT. 12. ἀργαλαιή cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 41, 26. 13. ἀργαλαιοτέροις cod., ἀργαλεοτέροις Mus. 14. Sic codex sine menda, ἀργῇ πάντη coni. Musurus. διόλου λευκῇ interpolatio est recentissima. 15. ἀργάς — ἄργαν cod., ἀργάς — ἀργᾶν Mus., qui praeterea pessime ποιητὴν μοχθηρόν corrigit. Lacunam explebis e Bekk. 442, 32 vocabulis Δωριεῖς καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν. De re cf. Harp. 32, 15 et Plutarch. V. Dem. c. 4; de accentu Lobeck. Proll. p. 497 et Meinekii com. vol. III p. 388 ab Ahrente in Dial. II p. 196, 3 appositum. 16. Moschop. sched. p. 193. Meinek. Com. II 1 p. 532. 17. Ἀργεία, σφυρά cod., Ἄργεια σφυρά Mus., em. Schneidewin et Leutsch ad Diogen. prov. II 79 vol. I p. 209. Meinek. Com. IV p. 427. Cf. Pausan. Attic. ap. Eustath. p. 286, 19. 18. ἀργείης cod. Mus., em. Pollux VII 205. Vid. Meinek. l. l. 19. Apoll. lex. 44, 22. 20. ἀργεινόεντα cod., ἀργινόεντα Mus. λευκολόγιον cod., λευκόγειον Mus. et Scholl. l. l. αἰγιαλώδη cod., ἀργιλλώδη Abreschius recte. 21. εἱλύτων cod., εἱλώτων Mus. Müller Doriens. II p. 45. Malim ἀλυτῶν. — Cf. 7580. 22. Editores Gotting. ad Append. Prov. III 35 p. 423. 23. Sic cod., Ἄργος (o superscr.) Mus. Cf. Apoll. 41, 16 et gl. 7014. 24. ἑρμησαργφόνου cod., ἑρμῆς ἀργοφόνος Mus., emendavi ope Apoll. lex. 42, 10 EM. 136, 47. 26. Steph. Byz. 113, 11. 27. Vid. Didym. Eustath. 1430, 61. ἄργεμον κτλ. C. 171 EM. 135, 36. 28. ἀργέματα· τὰ ἐπί cod., Mus. „Et testium parum habet, (cf. Schneider Theophr. T. III p. 754) et brevi laborat penultima. Vid. Parall. p. 423“ Lobeck. Proll. 158. ἄργεμα· τὰ ἐπί recte Heinsius. Ceterum mirum est decsse glossam Macedonicam ἄργελλα· οἴκημα Μακεδονικὸν ὅπερ θερμαίνοντες λούονται Suid. ἀργίλαι· τὰ ὑπόγεια οἰκήματα Eustath. ad Dionys. 1166 (Lob. Proll. 118). 29. ἀργεμόνη cod., em. Pearso ope EM. 135, 37 et Dioscor. II 208. Vid. Lobeck. Parall. 317 Proll. p. 158. 30. ἀργενάων cod., em. Mus. 31. ἀργενῆισι cod., ἀργενῆσι C. 171, ἀργεννῆσι Mus. ἀργεννῆς coll. Il. Ζ 424 probabiliter Pearso. 32. ἀργέννησι cod., ἀργεννῆσι Mus. Possis tamen 31 ἀργεννῆσι· λαμπραῖς 32 ἀργεννοῖσι· λαμπροῖς. 34. Apoll. lex. 41, 30.

35. ἀργέσται· οἱ ἐτήσιοι
ἀργεστᾶο νότοιο· τοῦ λεγομένου λευκονότου τινές, [δὲ] οὐ καλῶς. Ὅμηρος γὰρ τέσσαρας οἶδεν ἀνέμους.... ἔστιν οὖν ταχέος
ἄργετος· ἡ ἄρκευθος. Κρῆτες
ἀργέτι δημῷ· λευκῇ πιμελῇ
* Ἀργειφόντης· καθαροφόντης, λευκοφόντης. ἢ ἐν Ἄργει πρῶτον πεφηνώς. ἢ καταργῶν τοὺς φόνους. ἢ ταχέως καὶ τρανῶς ἀποφαινόμενος. ἀμφότερα δ' ἂν εἴη ἐπὶ τὸν Θεὸν ταῦτα· διὰ τὴν εὐπορίαν τῶν ὀνομάτων τὸ ταχέως, διὰ δὲ τὴν Θειότητα τὸ σαφῶς ἑρμηνεύειν. Ἑρμῆς γοῦν ὠνομάσθη διὰ τὸ εἰρεμός τις εἶναι· ὅτι εἴρειν ἐμήσατο, ὅπερ ἐστὶν λέγειν. ὁ γὰρ Ἑρμῆς λόγος ἐστί
40. [ἀργηστεῖρα] ἀργῆτα· λευκόν. λαμπρόν
,ἀργῆτα κεραυνόν'
τὸν λαμπρὸν ἢ...... ταχύ.
Ἀργῆν ἔπεφνεν· ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος
ἀργίλληψιν· γῆ μὴ βλαστάνουσά τι
[ἀργοιβίαντον· Βοιωτίας]
45. [Ἀργίλια· δῆμος τῆς Ἀττικῆς]
ἄργιλος· ἡ σμηκτὶς γῆ, ἢ λευκόγειος
ἀργίλοφοι· λαπάραι κῳδίων. οἱ δὲ πρωκτόν. καὶ μηλωταί
ἀργιμήτας ταῦρος· ταχύμητις. ἢ λευκὸς παραγώγως. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ διακομίσαντος τὴν Εὐρώπην
ἀργιόδοντος· λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντας
50. * ἄργιος· λευκός. ταχύς
ἀργιόπους· ἀετός. Μακεδόνες
αἰγίς· τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων [μέρη ὡς] διαπεπλεγμένον δίκτυον
* ἀργιάφης· ὁ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ
ἀργιφόντου· καθαροφόνου

SCR. 36. *Λ* 306. 38. *Δ* 817. 40. *Θ* 133. 42. Trag. anonym. fr. 163 p. 680 Nck. 44. *B* 108. 47. Aristoph. l. l. 48. Phrynich. fr. 16 p. 560 Nck. 49. *K* 264.

ADNOT. 35. Vid. Wesseling. Diod. Sic. I p. 47. 36. *ἀργεσταονότοιο — δὲ — οἶδα — ταχέως* cod., *ἀργέσταο — [δὲ] — οἶδεν — ταχέως* Mus., em. Apoll. lex. 42, 26, unde patet in Hes. post *ἀνέμους* deesse *μόνους*. De re ipsa cf. Aristonic. p. 194 ed. Friedl., de accentu Herodian. ad *Λ* 306 p. 264 Lehrs et EM. 136, 25. 37. *ταχέως. ἄργετος* cod., seiunxit Mus. 38. *ἀργέτη, δήμῳ* cod. Mus. *ἀργέτη δημῷ* Apoll. lex. 42, 28 ubi gl. 7038 cohaeret cum 40. 41 sic scripta: *ἀργῆτα δὲ κεραυνόν, λευκὸν καὶ λαμπρὸν ἢ τὸν ταχέως διικνούμενον. τὸ γὰρ ἀργὸν σημαίνει τὸ ταχύ.* Cf. EM. 136, 46. 39. Apoll. lex. 42, 10. *ἤρεμος — εἰρηναμήσατο* cod., em. Pearso. Vide Plat. Cratyl. p. 408 B et A de Velsen Tryphon. fr. p. 91 sq. 40. *ἀργηστῆρα* pessime Musurus. Forte *πρηστῆρα*: nisi *ἐναργὴς εἶρα* legendum, referendumque est ad glossam praecedentem. 41. *ταχυν* male Mus. Vide
αι
quae notavi ad gl. 1738. 42. *ἀργηνέπεφν, ὄφιν* cod., *Ἀργῆν ἔπεφνεν ὄφιν* Mus., em. Nauckius. Vid. Ulrichs Achaei Eretr. fr. p. 11 sq Meinek. Anall. p. 286. 43. *ἀργίλληψιν* cod., *ἄργιλος· ἔστιν ἡ λευκὴ γῆ* EM. 137, 12. *γῆν μὴ βλαστάνουσαν* corrupte Musurus. 44. *Ἄργος Ὑάντειον· Βοιωτίας* Unger parad. Theb. p. 303, quam coniecturam sane quam ingeniosissimam ordo non admittit. ? *ἀργιβόειον· τὴν Εὔβοιαν* ex anonymo poeta ap. Aelian. HA. XII 36. 45. *Αἰγιλιά* corrigit THemsterhuisius. 46. *ἄργιλλος* Mus. *σμικτὴ* cod., *σμηκτίς* Albertus, forte *σμηκτρίς*. 47. *ἀργέλοφοι· ποδεῶνες μηλωτῆς* Bekk. 443, 4, Schol. Arist. Vespp. 670 (692). Lobeck. Proll. p. 296. 48. *ἀργιμήτας· ταῦρος ταχομῆτις — παραγώγους* cod., em. Mus. Vide Didymum Eustathii 1430, 61. 49. Apollon. lex. 42, 23. 50. Suspectum non uno nomine vocabulum baud scio an ex *ἀργίας* corruptum sit. 51. *αἰγίποψ· ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων* EM. 28, 18. Cf. gl. 1717 et *ἄρξιφος· ἀετὸν παρὰ Πέρσαις*. 52. *ἄργιστα* cod. Quid refingendum sit vidit THemsterhuisius, qui *αἰγίς* conferri iubet. 53. *ἀργίφης* Musuri correctionem typotheta neglexit. Ex *ἀρτιεπής* cor-
τ
ruptum esse vidit THemsterhuisius. *ἀπαρτισμένος* cod., em. Mus. 54. *ἀργίφον* cod., em. Mus.

55. ἄργματα· ἀπαρχάς
ἀργόν· ἀργύριον. ταχύ. λευκόν
ἀργός· μιλλός. βραδύς
Ἄργος· Πελοπόννησος
ἀργούς· ταχεῖς. λευκούς
60. ἀργυραμοιβοί· κολ(λ)υβισταί. τραπεζῖται
ἀργυράσπιδες· τάγμα τι στρατιωτικὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
ἀργύρεαι λόγχαι· οἱ μισθοφόροι
ἀργυρέα λιμός· ἀργυρίου σπάνις
ἀργυρέα ὕνις· ἡ ἀργυρέα αὖλαξ. παρὰ Θουκυδίδῃ
65. ἀργυρέοιο· τοῦ λαμπροῦ. καὶ καλλίστου
ἀργύρεον· λαμπρὸν καὶ καθαρόν. ἀργῶς καὶ καθαρῶς ὑφασμένον
ἀργυρηλάτης· ἀργυροκόπος
ἀργύριος· εἶδος βοτάνης
ἀργυρίτης· ὁ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀναργύρων μετάλλων γῆ
70. [ἀργύρινον· γραμματεῖον, ὃ καὶ Βοιωτικὸν καὶ κοῖλον λέγεται]
* ἄργυρις· λιθάργυρος
ἀργυρογνώμονες· τραπεζῖται. δοκιμασταί
ἀργυρόηλον· τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον
ἀργυροθήκη· τὸ ἀργύριον γραμματεῖον..........
75. ἀργυροκοπιστήρ· τραπεζίτης. ἢ ὁ τὰ ἀργύρια ἐργαζόμενος
ἀργυροδίνην· λευκὰ ῥεύματα ἔχουσαν κρήνην
ἀργυρολόγος· τελώνης
ἀργυρόπεζα· λευκόπους. Πέζα γὰρ ὁ πούς. καὶ καλλίπους
μιο
ἄργυρος· ὁ στατήρ. ἦσαν δὲ ὀβολοὶ ἄση
80. ἀργυρότοξος· καλλίτοξος

SCR. 55. ξ 446. 58. B 108. 59. A 50. 64. Thucyd. V 16. 65. A 49. 66. A 31. 73. B 45. 74. Antiph. III p. 85. 75. Cratin. Trophon. fr. VII vol. II 1 p. 143. 76. Non respicitur Φ 8. 78. A 538. 80. B 766.

ADNOT. 55. Apoll. lex. 44, 13. 56. ἀργυραῖον cod., em. Musurus, nisi mavis forte ἀργύφεον. Cf. Apollon. lex. 41, 28. 57. μιλός cod., em. Salmasius probante Toupio Emend. IV p. 143. 58. Cf. Apoll. lex. 41, 15. Hinc aberrarunt gl. 7014. 23. 60. (λ) add. Mus. 61. Aelian. VH. IX 3 Curtius IV 13 Pollux 46, 22 Seb. alii. 62. ἀργύρεαι, λόγχαι. οἱ μυθοφόροι codex, em. Mus. Est Diogen. prov. II 81 p. 209 S et L. 63. „Lobeck. Aglaoph. p. 841‘ Proverb. Append. I 39 p. 385. 64. ὕννις Mus. ἀργυρέα αὔλαχα· ἡ ἀργυρέα ὕνις coni. THemsterhuisius coll. αὔλαχα; ἀργυρέα εὔλακα· ἀργυρέα ὕνις Kusterus citra necessitatem et ordine invito. Recte tamen pro αὖλαξ Sopingus αὔλακα vel εὔλακα requirebat. 66. Confundi ἀργύρεον et ἀργύφεον vidit THemsterhuisius. 69. Confunduntur ἀργυρίτης et ἀργυρῖτις. ἐναργύρων suasit Salmasius, ἡ ἐκ τῶν μετάλλων ὑπάργυρος γῆ coll. Xenoph. π. προσοδ. p. 920 Albertus. Vide 7071. 70. διττὰ ἦν γραμματείδια οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι ἅπερ καὶ κιβώτια (βοιώτια N. cf. Polluc. IV 19) ἐκάλουν. τὰ δ' ἄλλα μαρσύπια Harpocr. 33, 4. Vide gl. 7074. 71. ἀργυρῖτις Toup. Em. III p. 444. At fortasse haec verba singularem glossam non constituunt, sed verbis ἀργύρινον — λέγεται reiectis arcte cohaerent cum gl. 7069. 72. τραπεζῆται cod., em. Mus. 73. ὁ ἔχων cod., τὸ — ἔχον EM. 137, 27 Suidas. 74. ἀργυροθήκη legitur etiam in codd. ADM Harpocr. 33, 4; ἀργυριοθήκη in reliquis fere omnibus, unde ἀργυρὶς θήκη degeneravit in E et Bekk. 443, 6 Suida. Reliqua sic emendanda esse affirmo τὸ ἀργυριδίου (ἀργυρίου TH ad Polluc. X p. 1336) γραμματείδιον ὃ καὶ Βοιωτικόν (male κιβώτιον Toup. Em. III p. 447) καὶ κοῖλον λέγεται. Cf. gl. 7070. 78. Apoll. lex. 41, 32 sq. 79. ἀργύρειος στατήρ Suidas. ἄργυρος· ϛ̅ δηνάρια ὑπῆρχον ἄργυρος ἐτυπώθη ἀπ' ἀρχῆς τὸ νόμισμα. ἐκ δὲ τῶν ἀσσυρίων ἐφοίτησε. ἀβραὰμ δὲ εἰς γῆν Χαλδαίων φασὶ τὸν τύπον ἐνήνοχε. C. 63. Vocem in fine adiunctam delevit Musurus; κδ addebat Salmasius; forte ὀβελοὶ ἄσημοι. Sic infra ἄσημος· ἄργυρος.

ἀργύρου κόπις· ἀργυρολόγος. ἐκ τοῦ παρεπομένου
ἀργυρώνητος· οἰκέτης ἀργυρίου ἀγορασθείς
ἀργυφαί. λαμπρ.·. λευκ.·.
ἀργύφεον· λαμπρόν. λευκόν
85. ἀργυφέοισι· λαμπροῖς. καθαροῖς
ἀργώ· εἶδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ ἡ Ἀργὼ ναῦς
ἄρδα· μολυσμός
ἀρδάλια· τοὺς πυθμένας τῶν κεραμίδων, οὓς ἔνιοι γοργύρας καλοῦσιν
Ἀρδαλίδες· αἱ Μοῦσαι
90. (ἄ)ρδαλος· μόλυσμα
ἀρδάλους· εἰκαίους
ἀρδαλωμένους· ταρασσομένους
ἀρδάνια· αἱ τῶν κεραμίων γάστραι, ἐν αἷς τὰ βοσκήματα ἐπότιζον, ἃ Δωριεῖς κύμβαλα καλοῦσι. ταῦτα δὲ πρὸ τῆς αὐλείου θύρας ἐτίθεσαν ὕδατος πλήρη, ἵνα, ὁπότε τις τελευτήσειεν, οἱ πρὸς ἀφαγνισμὸν ἐξιόντες περιῤῥαίνωνται
ἀρδεία· ποτισμός
95. (ἀ)ρδείας· ποτισμούς
* ἄδεται· πίμπλαται
ἀρδεύει· ποτίζει
ἀρδεύσαντες· ποτίσαντες
ἄρδην· φοράδην. ἢ σφόδρα. ἢ παντελῶς. ἢ ἀθρόως. ἢ ἐξ ὁλοκλήρου
7100. Ἀρδήττους· τοὺς ῥᾳδίως ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας Ἀρδήττους ἐκάλουν. τόπος περὶ τὸν Ἰλισσόν, ἐγγὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο
ἄρδιας· τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα

SCR. 81. ? Phrynich. com. fr. V vol. II p. 582. 84. Σ 50. 85. Pherecrates fr. VII vol. II p. 276. 93. Locus classicus schol. Eur. l. l. 97. Aeschyl. Prometh. 852 Ddf. Fallitur igitur Bekk. 443, 22: ἀρδεύειν· παρ' Ἀντιφάνει μόνῳ (fr. LXXXVII vol. III p. 158) ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἄρδειν οὐκ ἀρδεύειν λέγουσι. 99. Eurip. Alc. 624 (Schol. Arist. Thesm. 274). 7100. Lysias πρὸς Λεπτίνην. 1. Herod. IV 81.

ADNOT. 81. ἀργύρου κόπις Salmasius, ἀργυρουκόπις codex. 82. ἀργυρονόητος· ἀγοραστὴς cod., ἀργυρώνητος — ἀγοραστὸς Mus., em. C. 63. 171. 83. ἀργυφέῃ· λαμπρᾷ λευκῇ Mus., recte NSchowius: *olim*, inquit, *procul dubio legebatur* ἀργυφαῖον. λαμπρὸν λευκόν. 84. ἀργύφαιον cod., em. Mus. 85. ἀργυφαιοῦσι cod., em. Mus. 86. Vide gl. 7006 et EM. 136, 29. Ἄργων ναῦς cod. Mus. Alb., em. Schrewel. 87. Lobeck. Phrynich. p. 438 Path. Elem. p. 100. rhemat. p. 258. Cf. Pausan. Eustath. p. 707, 38 Galen. p. 442 et ἀνεδάρδανε δαρδαίνει ἐαρδάλη βαρδῆν. 89. Ἀργαλίδες cod., em. Mus. — OMüller Doriens. II p. 341, 7. 90. (ἄ) add. Mus Cf. Erotian. p. 98 Meineck. Com. II 1 p. 276. 91. ‚Unde *ardalio* Latinis vel *ardelio*' Salmas. — Lobeck. Proll. p. 104. 93. ἀρδανίαι cod., em. schol. Eurip. Alcest. 98 p. 27 Witzsch. Indidem recepi ἀφαγνισμόν pro ἐμφανισμόν; πρὸς ἀφαγνισμὸν transponenda esse post πλήρη vidit Kusterus. περιρέονται cod., περιρέωνται Mus. περιῤῥαίνωνται vel περιῤῥαίνοιντο refingendum esse patet e Polluc. VIII 66 et schol. Eur. l. l. — A Didymo Diogeniani pendent etiam Phot. lex. 346, 1 Ὀρδάνιον· ἐν ᾧ ἦν ὕδωρ, ἵν' οἱ περιῤῥαινόμενοι καθαροὶ ἀπέρχωνται et Pausanias Eustathii 707, 36 p. 21 ed. Meier: Παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἀρδάνια κεράμων γάστραι ἀπὸ τοῦ ἄρδειν τὰ βοσκήματα. προετίθετο δέ φησι τῶν θυρῶν; Hes. s. v. ὄστρακον. πηγαῖον. Bekk. 441, 30 Suidas. Ex alio fonte hausit Dionysius Aelius Eustathii 707, 34 p. 5 Meier. Cf. Lobeck. Proll. p. 245. 94. αἰδεία cod. 95. (α) a Musuro profectum est. 96. Supra habuimus suo loco cum eadem interpretatione. 98. C. 63. 171. 99. ἀθρό cod., em. Mus. λέγεται δὲ πάντως ἐπὶ κακοῦ C. 171. 7100. Plutarch. Thes. c. 3 EM. 147, 8 Bekk. 443, 24 sq. 183, 4 207, 2 Harpocr. 33, 22 Polluc. II 122 p. 351 Bekk. Suidas. *Attisch. Proc.* p. 128 Lob. Proll. p. 431. 1. ἀρδιαστὰ cod., em. Mus.

ἀρδικός· φάρετρα
ἄρδις· ἀκίς. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ
ἀρδμός· ποτισμός·
ἐν ποταμῷ..........
5. ἄρδοι· ἀρδεύοι. ποτίζοι
ἄρδων· ποτίζων
* ἀρειάς· ἀπειλάς
* Ἀρείας· πώλους Περσικάς. Ἄρειοι γὰρ ἔθνος Περσικόν
Ἀρέθουσα· κρήνη ἐν Ἰθάκῃ, καὶ ἐν Σικελίᾳ, ἐν ᾗ ὁ ἐν τῇ Ἤλιδι ῥέων ποταμὸς Ἀλφειὸς ἀργύριον κ̄ νενόμισται
10. ἀρειή· ἀπειλή. βλάβη
ἀρ(ε)ιθύσανοι· ἡνίοχοι
* ἄριον· βέλτιον. καλλεῖον. κρεῖσσον
* ἀρείονα· βελτίονα
* ἀρείοσι· βελτίοσιν
15. * Ἄρειος πάγος· ἐν Ἀθήναις δικαστήριον ἐν τῇ ἀκροπόλει
* ἀρειούσει· αὐξήσει
* ἀργυῖτας· τὴν λάμιαν, Φρύγες
Ἀρειμανής· ὁ Ἀίδης, παρὰ Πέρσαις
ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν, ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἐοικός. Αἰσχύλος Νεανίσκοις
20. ἀρείων· βελτίων
[ἀρενοβοσκός· προβατοβοσκός]
ἄρεκτον· ἄπρακτον, ἀτελείωτον
Ἀρεοπαγίτης· ὁ δικάζων. καὶ σιωπῶν δι' ὅλου κατὰ ἀνάγκην
* ἄρεν οὖν· ἄρα οὖν
25. * ἀῤῥενωπός· φοβερός
ἀρεσάμεναι· φιλοφρονήσασαι, ἀρεστὸν ποιήσασαι
ἀρέσασθαι· ἱλάσασθαι. ἀρεστὸν ποιῆσαι
* ἀρέσσατο· ηὔφρανεν

SCR. 2. Herod. I 215. 3. v. 880 Ddf. 4. Σ 521. 9. ν 408. 10. *P* 341. 11. Aeschyl. fr. 198 p. 53. 12. *T* 56. 13. υ 133. 14. *A* 260. 19. fr. 143 p. 36. 20. *B* 707. 21. Soph. fr. 589 p. 218. 22. *T* 150. 26. *I* 112.

ADNOT. 2. ἄρδις· πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ φαρέτρας Suidas. ἀρδιδόκος coni. Abreschius. 3. ἀκή EM. 137, 49. 4. πο cod., Musurus primum restituit ἐν πότῳ, deinde ἐν ποτάμῳ. ἀρδμός· ,ἐν ποταμῷ ὅθι δ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν' ὁ ποτισμός EM. 137, 41 Apoll. lex. 42, 33. 8. Ἀρείας· πώλους Περσικάς. Ἀρείσοι γε· ἐ. Π. cod. Mus. Seiuncta copulavit et emendavit Albertus. Ceterum haec non constituunt singularem glossam, sed pertinent ad Ἀρμηνάς. 9. Sic., ῥέων — κομίζειν Mus., qui compendium vocis penultimae delevit. Cf. Apoll. lex. 44, 25 C. 171 et Didym. p. 184. 10. Apoll. lex. 42, 16. 11. Cf. Hesych. s. v. ἀρθύσανοι et Pausan. Attic. Eustath. 600, 43 (459, 29). ,Bis hanc vocem habet Hesychius. Ingeniose Passowius in lexico Germanica *Degen*, *Degenknopf* de fortibus dicta comparat. Certe ἡνίοχοι non suspectum videtur, si isto nomine quasi Martis appendices significantur.' GHermann. Opusc. vol. IV. p. 283. 12. Apoll. lex. 42, 5. Sic cod., ἄρειον — κάλλιον Mus. ex ordine, sed vanam in spuriis operam collocans. 13. Diogenian. proverb. II 91. 16. ἀρειώσει Lobeck. rhem. p. 160 cum Pergero. Malim ἀδρώσει vel ἄρσει. 17. Conferunt ἀρεπυῖαι EM. 138, 21; neque Bötticher in Aric. p. 30 quidquam prodest. Cf. Λάμια. 18. EGerhard mythol. Parall. K 3, 10. 11. S 2 X 5 b. 19. ἀντιάρει ἐοικώς cod., ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἐοικώς Mus., ἐοικός Sopingus. Cf. Aeschyl. Eumen. 873 et Schneider. Orph. Arg. 514. 20. ? ἀρείω· βελτίω. Sic certe Apoll. lex. 42, 5. 21. ,Melius ipse Hesychius infra ἀρνοβοσκός' Bentl. Epist ad Mill. p. 38 Nauck. Philol. VI p. 389. 22. Sic codex et Apoll. lex. 44, 6; ἄῤῥεκτον Mus. 23. Sic unus C. 171. 24. ἄρ' οὖν· ἀντὶ τοῦ ἄρα οὖν C. 39. 63. 171. 25. ἀρνεπῶς· φοβερός CDr. 26. ἀρεσσάμεναι Musurus contra ordinem. Idem vero male divisa copulavit. 27. ἰάσασθαι cod., em. Abresch. Lect. Gr. p. 22. 28. ἀρέσατο Vossius coll. ἐπηρέσσατο. Possis ἀρέσαντο ex Hes. scut. 255.

ἀρεσάσθω· εὐάρεστον καταστησάτω
30. ἀρέσθαι· λαβεῖν. ἄραι
ἄρ' ἔσθορεν· ἐπήδησεν
ἄρεσκος· ὁ προσήνης. καὶ ἡ διδομένη ῥάβδος .... τοῖς κωμικοῖς
ἀρεσκεύεσθαι· φιλοφρονεῖσθαι
ἀρέσμεθα· ἐξιλασόμεθα
35. * ἀρεστήριον· ἱερεῖον, καὶ θῦμα
ἀρεστήρ· πέμμα πρὸς θυσίαν
ἀρεσίπονον· σύμμετρον. ἀρέσκον
ἀρετῶσα· ἡ ὑπερέχουσα τὰς ἄλλας, καὶ βελτίων τῶν ἄλλων
ἀρέσχαι· κλήματα. βότρυες
40. ἀρετᾷ· ἐν ἀρετῇ ἐστίν
,οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα'
τουτέστιν οὐκ ἀπολήγει εἰς ἀρετήν. ἀνεγνώσθη δὲ περισπωμένως
ἀρετή· ἡ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία
ἀρετή· θεία δύναμις. διάθεσις ἀγαθή. ἢ τὸν ἐνάρετον βίον
ἀρέτησαν· ἥρμοσαν
ἀρετῶσιν· ἀρεταίνωσιν, εὐδαιμονῶσιν, ἐν ἀρετῇ ὦσιν
45. ΑΡΗ· λήψη. πολέμῳ
ἀρῇ· λή[μ]ψῃ. οἴσῃ. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ
ἀρή· εὐχή
,ἀράων ἀΐων'
καὶ βλάβη ἡ ἐν τῷ Ἄρει, τουτέστιν ἐν πολέμῳ. ἀπειλή. εὐχή. κατάρα
ἀρήγει· βοηθεῖ
ἀρήγων· βοηθῶν
50. ἀρηγομέναις· βοηθουμέναις
ἀρηγόνες· βοηθοῦντες
ἀρηϊθόων· πολεμιστῶν, ἐν τῷ Ἄρει θεόντων
ἀρηϊθόων· τῶν ἐν τῷ πολέμῳ εὐκινήτων
ἀρήϊα· πολεμιστήρια

SCR. 29. *T* 179 (θ 398). 30. *Π* 203 31. *M* 462. 34. *Δ* 362. 40. θ 329. 41. II Petr. I 3. 44. τ 114. 46. Soph. Ai. 129. 47. *O* 378. 48. *O* 42. 51. *Γ* 7. 52. 53. *Δ* 280. 54. *Z* 310.

ADNOT. 29. Apoll. lex. 44, 7. 30. EM. 147, 45. 31. *ἀρέσθορεν* cod., em. Pergerus et Bentleius Epist. ad Mill. p. 38. *εἰσεπήδησε* Schol. l. l. 32. ἀρεσκές· ὁ πρώην cod., ἄρεσκος· ὁ προσήνης Sopingus. *πορνοβοσκοὶ δὲ χιτῶνι βαπτῷ καὶ ἀνθίνῳ περιβολαίῳ ἤσθηνται, ῥάβδον εὐθεῖαν φέροντες. ἄρεσκος καλεῖται ἡ ῥάβδος* Pollux *Δ* 120 p. 170 Bekk. Hinc *ἄρεσκος* refingunt VVDD. e. g. Sam. Petitus Misc. L. VII cap. IX vol. II p. 175: malim praeterea *παρὰ τοῖς κωμικοῖς*. 34. Sic codex, *ἀρεσόμεθα* EM. 138, 52 C. 39 Mus. Debebat **ἀρεσσόμεθα*. 36. *ἀρηστήριον* cod., ἀρεστήρ· *εἶδος πλακοῦντος τοῖς θεοῖς ἀφιερώμενος ὥσπερ καὶ τὸ πόπανον*. EM. 138, 52. Cf. Ael. Dionys. Eustath. 1178, 48 (p. 8 Meier) Pollux VI 76 Bekk. 215, 29. 443, 32 Phot. lex. s. v. *σελήνη* Suid. I, col. 703 Bhdy. 37. ἀρεστόν· σ. *ἀρέσκον*? Idem in mentem venit Pearsoni advers. I p. 114; cf. EM. 138, 40. 38. *ἀριστερή* cum eadem interpretatione C. 171, ut carere possimus Kusteri commentis *ἀρετῶσα* et *ἀριστεύουσα*. Est enim vocabulum e re scenica petitum. Vide Meinek. Com. II 1. p. 138. 40. *ουκἄραιτὰκακὰ* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 43, 9 EM. 138, 46. 42. C. 39. 171. 43. *ἄρτισαν* vel *ἄρτυσαν* Kusterus. 44. *ἀρετάωσιν* Toup. III 419. Huc refer Cyrilli 171 gl. ἀριστῶσαν· *εὐθηνοῦσαν*. 45. Confundit *ἀρῇ* et *Ἄρει*. ἀρεῖ· *πολέμῳ* C. 171. 46. *λήψῃ* Mus. Cf. Lobeck. ad v. 129. 47. *εὐχή*. ἀράων· *ἀΐων* cod., em Mus. Cf. Apoll. lex. 41, 27. 48. ἀρήγειν· *βοηθεῖν* Apoll. lex. 42, 4. Ut noster C. 39. 171. 49. ἀρηγών· *βοηθός* Apoll. 42, 4. 51. *ἀρήγοντες* cod., em. C. 171. 52. *ἀρχιθόων* cod., em. Mus. 53. *ἀρηθόσων* cod., em. Mus. *γενναίων πολεμικῶν* C. 39. 171. 54. *ἀρχία* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 44, 10.

ἀρήϊος· [ἀλλαχοῦ] θρασύς, ἀγαθός, πολεμικός
ἀρηΐφατοι· ἐν πολέμῳ πεφονευμένοι
ἀρηΐφιλος· ὑπὸ τοῦ Ἄρεος φιλούμενος, ἢ ὁ φιλῶν τὸν Ἄρεα. δι' ἀμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται
ἀρημένος· βεβλα(μ)μένος. εὐχόμενος
Ἀρήνη· ὄνομα πόλεως
* ἀρήξειν· βοηθήσειν
* ἀρῆξαι. βοηθῆσαι ἐν πολέμῳ. ἀπὸ τοῦ Ἄρεος
* — α ῥηξήνορα· τὸν τὴν ἀνδρείαν
ἀρηνοβοσκός· προβατοβοσκός. Σοφοκλῆς Τυροῖ β'. γράφεται δὲ ἐῤῥηνοβοσκός, διά τε τοῦ ε καὶ τῶν δύο ῥῶν
ἀρήρει· ἥρμοζεν
[ἄρηος· θρασύς. ἀγαθός. πολεμικός]
[ἀρήρασθαι· εὔξασθαι]
ἀρηρομένη· [ἀρουριομένη] ἀροτριωμένη
* ἄρηρεν· ἰσχυρῶς ἥρμοσται
ἀρηρώς· ἰσχυρῶς ἡρμοσμένος
ἀρηρότα· ἡρμοσμένα
ἀρηρυμένου· ἀπηντλημένου
ἀρήσασθαι· εὔξασθαι
ἀρήσαιο· εὔξῃ
ἀρήσῃ· εὔξῃ
ἀρ' ἤσθορεν· ἐπήδησεν
Ἄρης Τύραννος· παροιμία
ἄρηται· ἀπενέγκηται
ἀρητῆρα· ἱερέα
Ἀρητήριον· τόπος ἐν ᾧ Ἀττικοί...... ἔξω τοῦ ἄστεως

SCR. 55. *Β* 698. 56. *Δ* 41. 57. *Γ* 21. 58. *Σ* 435. 59. *Β* 391. 60. *Ε* 833. 61. *Δ* 408. 62. *Η* 228. 63. fr. p. 218. 64. ε 248. 67. *Σ* 548. 68. *Γ* 338 *Μ* 56. 69. *Δ* 31? 70. *Ο* 530. 72. *Ζ* 115. 73. α 164. 74. *Ν* 818. 75. *Μ* 482. 76. Timothei fr. 8 p. 1002 Bgk. 77. *Μ* 435. 78. *Δ* 11. 79. Philochor. EM. 140, 49 Plut. Thes. 31.

ADNOT. 55. *ἄρχιος* cod., em. Mus. Vide 7165; Lob. Proll. p. 475 n. 66. 56. *ἀρχίφατοι* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 43, 5. 57. *ἀρ.ίφιλος* cod., em. Mus. Literam (x ?) delevit corrector. Cf. Apoll. lex. 43, 3. 58. (μ) addidit Mus. Cf. Apoll. lex. 43, 14. *βλαβερός* C. 171. 60. C. 171. 62. *ἀρηξήνορα* cod., em. Pearso. I p. 115. *ῥήσσοντα* addidit Mus. Sed vide de eiusmodi accusativis meam de Didymo comm. p. 305, 2. 63. *τυροίχω, γράφει — τοῦ ἔω καὶ τῶν βόρων* cod., *Τυροῖ καὶ γράφεται — τοῦ ἔω καὶ τῶν βόρων* Mus. *ἐρρηνοβοσκός· ὁ προβατοβοσκός, ἐν Τυροῖ β' ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην* Phot. 17, 7 (*Σοφοκλῆς* EM. 377, 22) *ἀρηνοβοσκός· ὁ προβατοβοσκός κατὰ Παυσανίαν — ἐν δὲ ἀνωνύμῳ ῥητορικῷ λεξικῷ καὶ ἐρενοβοσκὸς ὁ αὐτὸς φέρεται διὰ τοῦ ε*. Eustath. 799, 35. *ἀνεροβοσκός* Hes. supra. *ἐρημοβοσκός* vel *ἐρεμμοβοσκός* coni. Nauck. Philol. VI p. 389 et Tragg. Gr. p. 218. Reliqua em. Valesius Sopingus Bentleius Epist. ad Mill. p. 38. 64. Legendum est *ἄρηρεν* ex Apoll. lex. 41, 17 vel potius transponendae sunt glossae 74 et 78 sic: *ἀρήρει· ἰσχυρῶς ἥρμοστο* (*Γ* 338, EM. 141, 23) *ἄρηρεν· ἥρμοσεν* (ε 218). 65. Vide *ἀρήιος*. 66. Cf. *ἀρήσασθαι*. 67. *ἠροτριαμένη* Apoll. lex. 44, 5 *ἠροτριασμένη* Suidas *ἠροτριωμένη* C. 171. Inclusam vocem mox corrigi vidit Is. Vossius; *ἀρουριωμένη* Musurus.— Cf. Lobeck. Phryn. p. 32. 68. Vid. 7164, et *ἄραρεν*. 69. Sic codex, *ἡρμοσμένον* male Mus. *ἀρηρώς*. Apoll. lex. 42, 3. Sed vide supra *ἀραρόν*. 71. *ἀρηρυγμένου* cod., em. Lob. Phrynich. p. 32, rhem. p. 244. 72. Supra 7166 corrupte. C. 39. 171. 73. *ἀρήσεο* cod., em. Mus. ‚Leg. *εὔξαιο* Perger., Kuster. Hom. Odyss. α 164 *ἀρησαίατο*, Schol. *εὔξαιτο*' ALB. 75. *ἀρήσθορεν* cod., em. Bentl. ad Mill. p. 38. Vide *ἀρέσθορεν*. 76. Vide distr. in dithyr. p. 105. 78. C. 39 171. Apoll. lex. 41, 28. 79. *ἀρετήρ· τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔξω τοῦ ἄστεος* C. 171. *ἐν ᾧ Ἀττικοί* cod., *ἐν Ἀττικῇ* Mus. ‚Ulcus hic latet et locus ita scribendus est: *ἐν ᾧ Ἀττικοί....ἔξω*' Schow. p. 136, 9. Vid. Coray. Plut. T. 1 p. 28. 30. *Ἀρητήσιον* EM. 140, 45 Suid., qua de forma cf. Lobeck Proll. p. 435.

80. ἀρητόν· βλαβερόν. πολυχρόνιον. [Σοφοκλῆς συνώνυμον ὕστερος]
* Ἄρωτος· Ἡρακλῆς, παρὰ Μακεδόσιν
* ἄρθεος· τράγος
ἀρθείς· μετεωρισθείς
ἄρθεν· συνηρμόσθησαν
85. ἀρθῆναι· [ἀπολέσαι, ἢ] ἀπολέσθαι
ἀρθ(μ)ήσαντε· φιλιωθέντες, δυϊκῶς. [ὁμοίως καὶ ἀριθμήσαντες]
ἄρθμιοι· φίλοι. παρὰ τὸ ἡρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν
ἀρ(θ)μός· εἰρήνη, συνθήκη. φιλία
ἀρθμό., προτιμηστί., ἢ μετάφρενον. ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός
90. ἄρθρα· μέλη ἄκρα
ἀρθρέμβολα· δαμαστήρια. ὄργανα βαλλόμενα εἰς τὰ ἄρθρα. καὶ βασανιστήρια. καὶ ὄνομα στρεβλωτικῶν ὀργάνων εἰς ὃ ἐξαρθροῦσιν οἱ δήμιοι τὰ τῶν καταδίκων μέλη
ἀρθρούμενον· τρανούμενον
ἀρθύσανοι· ἀποσχίσματα. καὶ ἀποκλαστήματα
ἀρι· μεγάλως. ὅθεν καὶ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως ζηλωτός
95. * ἄρθρον· μέρος λόγου, δι' οὗ τρανωτέρα ἡ λέξις πέφυκε γίνεσθαι
ἀριβάσκανος· πεποίηται ὡς ἀριπρεπής
ἀρίγνω[σ]τοι· εὔγνωστοι. τὸ γὰρ ἀρι μέγα δηλοῖ. πάνυ ἐγνωσμένοι
ἀρίδακρυς· ταχέως . . . . .
ἀριδάκρυσι· πολυδάκρυσιν
7200. ἀριδάκρυτον· πολυδάκρυτον
ἀριδείκετον· ἄγαν ἔνδοξον. ἀσπαστόν. φανερόν. ἢ μεγάλως
ἀρίδες· αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί
Ἀριδήλαν· τὴν Ἀριάδνην. Κρῆτες.
ἀρίδηλον· ἔκδηλον. [φανεροῦν] φανερόν
5. ἀριδήλους· φανερούς
ἀριδήλως· φανερῶς

SCR. 80. fr. 498 p. 200. 83. *N* 63. 84. *Π* 211. 86. *Η* 302. 87. *α* 427. 88. Cf. h. Mercur 524. 93. Aeschyl. fr. 198 p. 53. 97. *N* 72. 98. (? Eur. Med. 872). 7201. *Ξ* 320. 4. Zenodotea lectio *B* 318.

ADNOT. 80. *ἄρητον* cod. C. 171, em. Apoll. lex. 43, 23 EM. 140,42 Suidas Eustath. 1474, 46. Verba *Σοφοκλῆς συνώνυμον ὕστερος* ad *ἄρρητον* pertinere Is. Vossius vidit; *Σίνωνι ἀνιστόρητος* Scaligeri emendatione adiutus Albertus reposuit. 81. *Ἄρητος* Aldi typotheta. Cf. *Δάρρων*. 82. Lobeck. Parall. p. 74. 83. *ἢ ἐπαρθεὶς* C. 63. 84. *ἀρθὴν* (ε) cod., em. Mus. 85. *ἀπολέσαι ἢ* recte proscripsit Kusterus. 86. *ἀρθήσαντες* cod., *ἀρθέσαντες· φιλιωθέντες* CDr. em. Apoll. lex. 42, 18, ubi *φιλιάσαντες* scriptum est, et Mus. Ceterum *ἀριθμήσαντες* fortasse retinere posse recte monuit Albertus. 87. *ἥρμοσται* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 42, 18. 88. *ἀρμός* cod. Mus., em. Apoll. lex. 42, 18. 19. Vereor tamen, ne *(ἀρθμός)· ἀρμός κτλ.* ex EM. 141. 26 scribendum sit. 89. *ἀρθμό., προτιμηστί., ἢ* cod. cuius voces in fine truncavit Mus. *ἀρθμόν· προτιμηστία ἢ* Mus., *ἀρθμόν· πρότμησιν* vel *πρόμνησιν* Toup. III p. 505. Ultima interpretatio ad gl. 7188 pertinet; lego *ἢ ἰδίως ἀνδρὸς καὶ γυναικός*. 90. Sic CDr. 91. *δοκιμαστήρια*? — Eadem C. 39. 63 Brem. Verba Seleuci esse patet e Cram. AP. IV 61, 12 (Philol. III p. 448). 93. *ἀποσχήματα — ἀποβλαστήματα* cod., Mus. Alb. *ἀποσχίσματα — ἀποκλαστήματα* Sopingus et Nauckius. *Σχίσματα γάρ τινα καὶ οἱ θύσανοι, ὅθεν ἀριθύσανοι, κατὰ Παυσανίαν, Ἄρεος θύσανοι, οἱονεὶ ἀποσχίσματα παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ.* Eustath. 600, 43. *ἀρθρύσανοι* Phavorini literarum ordine minime requiritur. Vid. 7111. 94. Supra *ἄρ.* Apoll. lex. 44, 4. 95. Sic C 171, cum 7190 coniungit C. 39. 97. *ἀρίγνωστοι· εὐεπίγνωστοι* C 171. *ἀρίγνωτοι· εὔγνωστοι μεγάλως ἐπιγιγνωσκόμενοι* Apoll. lex. 42, 31 EM. 142, 41. Malim igitur *ἀρίγνωτοι* et *ἐγνωσμένοι*. 98. G. Hermann. Opusc. III p. 222 seq. hinc in Eurip. Med. 872 *ὡς κἀρίδακρύς εἰμι* legit. 7201. Apoll. lex. 43, 20. 57, 9 EM. 141, 37. 2. Vide *ἀραβίδες*, unde haec glossa detorta est. 3. Aliam huius nominis formam novimus e Suida *Ἀριάδνη*, qua uti Ahrens poterat Dial. II p. 120, et *Ἀριήδνη* e Zenodotea Homeri recensione (*Σ* 592). 4. *ἐκδηλοῦν* codex, em. Phavor. Cf. Bultm. Lexil. p. 252 sqq.

ἀριδηλώτατα· φανερώτατα
* Ἀρισβῆθεν· ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως
ἀριζήλη· θαυμαστὴ ἄγαν. ἐκδηλοτάτη
ἀρίζηλον· μέγα. φανερόν
ἄριζος· τάφος. Κύπριοι
* ἀρία· φυτὸν ἡ ἀρία
* ἀριζήλως· μεγάλως ἐκδήλως
ἀριή· ἀπειλή
ἀρίηλ· λέων
ἀριῆνας· ἀρισπώλους
[ἀριηρέστερον· χαλεπώτερον]
ἀριήκοος· πολυήκοος
[ἀριθάτων· τῶν πολέμων]
ἀριθμεῖν· τοῦτο τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κλήρου
ἀριθμεῖται· ἐξετάζεται
ἀριθμη(θή)μεναι· εἰς φιλίαν ἐλθεῖν
ἀριθμητά· τὰ ὀλίγα
ἀριθμόν· ὁμοῦ εἰσιν ἔτη διακόσια
ἀριθμός· μέτρον. ἀριθμῷ ὀλίγους
ἀρίκεσι· χαλεπαῖς
ἀρικύμων· εὐσύ(λ)ληπτος
ἀριμάζει· ἁρμόζει
ἀριμάσπου· [γαστὴρ σὺν κόπρῳ
ἄριμος· πίθηκος
* Ἄριμα· πόλις Κιλικίας, οἱ δὲ ὄρος
ἀρίξαι· ὑποστηρίξαι
ἀριπρεπέα· ἄγαν, μεγάλως ἔκδηλα
ἀριπρεπές· μεγαλοπρεπές

SCR. 8. *Β* 838. 9. *Σ* 219. 10. *Β* 318. 12. In Eupolid. fr. I 426 pro *ἀλίαν* restituit Lob. rhem. p. 356. 13. *μ* 453. 15. Ezech. XLIII 15. 17. *β* 190. 18. Callimachi! 21. Herod. VII 59. 60. 22. *Β* 124. 23. Iob. XV 20. 27. Hippocrates. 29. Herod. IV 27. Antimach. fr. CXVIII. 31. *Β* 783. 33. *Θ* 552. 34. *ϑ* 176.

ADNOT. 7. *ἀριδηλότατα* recte sed invito ordine Pearso. 8. *Ἀρίσβηθεν* Mus.; ordo *Ἀρίζβηθεν* requirit. 9. Apoll. lex. 44, 4. 11. Hamakerum, qui חריץ confert, laudat Gesen. Monum. p. 385. Sed forsitan conflata haec fuerint e gl. 7410 et 7411. Cf. etiam *ἀλευρον*. 12. *ἀρια* bis cod., *ἀρία* Herodian. EM. 139, 40, unde patet coniungenda haec esse cum gl. 7214 et sic scribenda *ἀριή*· h. e. *ἀρειή*· *ἀπειλή*. *ἀρία*· *φυτὸν ἡ ἀρία*. De re cf. gl. *δίλαξ* et Bodae. Theophr. III 6 p. 134. 14. Supra rectius legitur *ἀρειή*. Cf. etiam 7212. 16. *ἀρισπώλους*· *ἀριῆνας* cod. Mus., *Ἀρείας*· *πώλους* *Ἀριανῆς* coni. Kusterus cui ad hanc emendationem praeivit ipse Hesychius *Ἀρείας πώλους*· *Περσικάς*. Ordo *Ἀριηνάς*· *Ἀρείας πώλους, Περσικάς* requirit. 17. *ἀνιηρέστερον* ex Apoll. lex. 36, 16 (*β* 190) Lobeck. Proll. p. 269 n. 35 restituit. 18. *ἀρίηχος* cod., em. Salmasius ex EM. 142, 52 Suida, e schol. Apoll. Rhod. IV 1707 Toup. Emend. III p. 210. 19. *ἀρηϊθόων*· *πολεμιστῶν* emendatio est in promptu posita. 22. *ἀριθμηθήμεναι* Mus. ope EM. 143, 53. *ἀριθμηθῆναι*· *εἰς φιλίαν ἐλθεῖν* C. 171. 24. *ἀριθμῶν*· *ἐτῶν* C. 171. 39. Kustero haec verba alicuius scriptoris videntur. 25. *ὀλίγοι* Kusterus. 26. *ἀεικέσι* coni. Ruhnken. in Auct. Em. 27. *(λ)* inseruit Musurus. Cf. Galen. p. 442 Erotian. p. 100. Huc fortasse pertinent verba, e parodia si quid video petita, *γαστὴρ σὺν κόπρῳ*. 29. Sic codex, *ἀριμάπους* Aldus per errorem. *Ἀριμασπούς* (sic enim legendum) e margine esse videtur, explicatio vero retrahenda ad 7227. 30. Exciderunt ni fallor sub finem *Τυῤῥηνοί* vel *παρὰ Τυῤῥηνοῖς*. Cf. Strab. XIII p. 626 Steph. Byz. p. 118, 14. 31. *Παλικίας* cod., quod natum e scribendi compendio *πκιλικίας* (with *ο* written above) esse vidit NSchowius Suppl. p. 137, 13. Musurus separata (30. 31) male coniunxit, verbaque transposuit sic: *ἄριμος*· *πίθηκος*. *Ἄριμα*· *οἱ δὲ ὄρος Παλλικίας*. Vide Schol. DBL Hom. l. l. et Hesych. s. v. *εἰναρίμοις*. 32. Pro *ἐρεῖσαι* Dorienses *ἐρεῖξαι* dixisse suspicatur Kusterus. Hoc si ita est non mirum ex *ἐρεῖξαι* primo factum esse *ἐρίξαι* et deinde *ἀρίξαι*. 34. Apoll. lex. 44, 16.

ἀρίπικρον· μεγάλως πικρόν
ἄρις· εἶδος βοτάνης
Ἀρίσβη· πόλις τοῦ Λήμνου. οἱ δὲ Τρῳάδος
Ἀρισβῆθεν· ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως
ἀρίσκος· κόφινος
* ἀριστεία· ἀνδραγαθία
ἀρισταρχαμία· ἀριστία
ἀριστέα· τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδραγαθήσαντα
ἀριστερο(σ)τάτης· ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ
ἀριστεύει· ἀνδραγαθίζεται
ἀριστεύς· ἀνδρεῖος
* ἀρίσπης· εὔλαλος, ἄρτιος τοῖς ἔπεσιν
ἀρίστη· βελτίστη
ἀριστήδης· ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος
ἀριστῆραι· δοῦλαι
Ἀριστόδημος· Ἀριστόδημον οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτόν, καὶ Θεόδωρον καὶ Τιμησιάνακτα ἔλεγον, ἀπὸ τῶν ἡταιρηκότων. Φορμισίους δὲ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα καὶ Βασιλείδας, καὶ Λαχάρας
ἀριστοκρατούμενοι· ὑπὸ ἀρίστων κρατούμενοι, ἢ δήμου, ἢ ἑτέρων τινῶν καλλίστων
ἀριστολοχία· βοτάνη τις
ἀριστομένιον· βοτάνη
ἄριστον· τὸν πρωϊνὸν ἀκρατισμόν. ὃν ἡμεῖς λέγομεν ἄριστον, τοῦτο ὁ ποιητὴς καλεῖ δεῖπνον, τὸ δὲ δεῖπνον δόρπον
ἀριστονομία· εὐνομία. Ἄριστον γὰρ τὸ καλόν
ἄριστος· μέγιστος. ἔξαρχος. ἐξοχώτατος
ἀριστοτέχνης· ἐν τῇ τέχνῃ χρήσιμος
Ἀρίστυλλος· Ἀρίστωτος. ἀρίστου ὥρα

SCR. 36. Hippocrates. 37. *B* 836. 38. *B* 838. 41. Simonid. fr. 231 p. 936, Bacchylid. fr. 52 p. 977 Bgk. 42. *Γ* 44. 43. Cratin. fr. IX vol. II 1 p. 138. 47. *B* 5. 48. Plat. Legg. p. 855 Demosth. 1069, 8. 49. *κ* 349. 50. Cratin. fr. IV com. vol. II 1 p. 104 Aristoph. fr. XXXV vol. II 2 p. 1045. 54. *π* 2 *Ω* 124. 57. Pindarus ap. Plut. Symp. I 2. 58. Aristophanes passim. Vid. ADN.

ADNOT. 35. ἀριπικρόν cod., ἄρι πικρόν Mus., em. Salmas. 36. Galen. p. 442. Plin. HN. XXIV 16. 37. Apoll. lex. 44, 28. δήμνου — Τρῳὰς cod., Λέσβου — Τρῳάδος Mus., recte. Steph. Byz. 119, 3. 10. 38. Cf. 7208. 39. Sic CDr. In C. 171, ubi inter ἀρίζηλον et ἀρισβηθεν· πόλις Τρωϊκὴ legitur ἀφρίχοις· κοφίνοις (sic) caput articuli ἀρίσκοις excidisse puto. Indidem corruptum ni fallor ἄρυσος· ἀγγεῖον πλεκτὸν σπυριδῶδες ap. Theognost. Bekk. III 1342, licet possis etiam μύρσος vel ὑρισσός. Hesychius infra ἔρυσος· σπυρίς, κάλαθος. Cf. Pierso Moer. p. 65 et Lobeck. Proll. p. 337. 41. Sic codex, ἀριστία expunxit Musurus et ἀρίστ' ἀρχὰ μία scripsit; ἀρισταρχία· βία ἀριστεία Schowius coniecit. Possis ἀρισταιχμία· ἀριστεία; sed verum videtur Ἀρίσταρχον· Δία. ἀριστῆα· ἀριστέα κτλ. Atque idem voluisse T. Hemsterhuisium nunc video. 43. ἀριστεροστάτης Mus. Cf. Bekk. 444, 15. 45. πρόμαχος κάλλιστος καὶ ἀνδρεῖος C. 171. 39. 46. ἀρτιεπής recte Salmasius. Cf. ἀργιάφης. 47. κρατίστη addit C. 171. 48. Sic codex, ἀριστίνδης Mus., ἀριστίνδην Bekk. 218, 13. 444, 28 Timaeus (Aldus). ἀριστείδην· τὸν κτλ. C. 171. 49. Ἀριστῆραι pro δρήστειραι Bentleius ad Mill. p. 37. 50. πρῶκτον cod., em. Mus. Τιμισιάνακτα cod., em. Salmasius. Cf. Bergk reliq. com. Att. p. 184. 51. Hinc avulsa glossa 7261 ἀριστοκρατία. 52. Dioscorid. III 4. Plin. XXV 8 Lobeck. Proll. p. 44. n. 51. 54. τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα Apoll. lex. 44, 9. Vide Lehrs. Aristarch. p. 132 sq. 55. ἀριστόνομα· εὔνομα, ἄριστον γὰρ τὸ καλὸν εἴρηται C. 171; ἀριστῶν ὁμία· εὐνομία CDr. 56. μέγιστος ἔξαρχος om. C. 171, μέγιστος om. C. 39. 58. Ἀρίστυλλος· ἀρίστωτος ἀρίστου ὥρα codex, Ἀρίστυλλος· ὄνομα. ἀρίστωτος. ἀρίστων ὥρα coni. Mus. ἀρίστυλλος· — Διογενιανὸς (sic cod. August. pro διογένης) ἀντὶ τοῦ ἀριστος (l. Ἀρίστων coni. Meinek. hist. crit. p. 287. 318 Ἀριστοκλῆς τοῦ Ἀρίστωνος Bergk. Com. II 2 p. 1162) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς (sic). EM. 143, 4, 5. Ranke p. 41. Hinc Ἀρίστυλλος· Ἀρίστωνος. ἀριστητύς (Sopingus)· ἀρίστου ὥρα Meinek. et Bergk. ll. ll. „Quae Bergkius addi vult ad Grammatici caussam parum necessaria sunt. Apud Hesychium potius ἀριστητός scribendum ut δειπνητός" Lobeck. Proll. p. 127 n. 15. Possis: Ἀρίστυλλος· Ἀρίστωνος. Ἀριστοφάνης Ὥραις.

ἀρισφαλές· μεγάλως σφα(λ)λόμενον
60. * ἀριστοκράτεια· ὑπὸ ἀρίστων διοικουμένη, (ἢ) γενναίων, ἢ ἄλλως πως ἀγαθῶν
ἀριφραδέα· δῆλα
ἀριφραδές· ἄγαν φανερόν
* ἀριστερεών· φυτὸν τῶν εἰς τοὺς καθαρμοὺς παραλαμβανομένων
* ἀριστόδειπνον· ὅταν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσιν
65. ἄριχα· ἄῤῥεν πρόβατον
ἀρίχεται· γλίχεται, ἐπιθυμεῖ
ἀρίχωταν· ἐκδύειν ζητῶν
ἀριώθ· ἡ λέαινα, ὑπὸ Σύρων
Ἀρίων· ὁ ἵππος. Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ μιᾶς τῶν Ἐρινύων
70. Ἀρκάδας μιμούμενος· παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων καὶ μοχθούντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον
ἄρκαλ[λ]α· λευκὰ καὶ ἐνώτια ἐξ ὑάλου περίχρυσα· οἱ δὲ ξύλα ξηρά
ἄρκαλαν· π χάλαν μύζειν
ἀρκάνη· τὸ ῥάμμα, ᾧ τὸν στήμονα ἐγκαταπλέκουσιν (αἱ) διαζόμεναι
ἀρκαλέον· ξηρόν. ῥυσσόν
75. Ἀρκὰς κυνῆ· Ἀρκαδικὸς πῖλος. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ
ἀρκεῖ· προσαρκεῖ. βοηθεῖ. Εὐριπίδης Πηλεῖ
ἄρκηλα· ᾠόν. Κρῆτες τὴν ὕστριχα
ἀρκής· ταχύς
ἄρκιον· ἀρκετόν. αἱρετώτερον. ἱκανόν. ἕτοιμον
80. ἀρκίως· ἀρκετῶς, ἱκανῶς

SCR. 59. ρ 196. 61. Ψ 240. 62. Ψ 326. 64. Alexid. fr. XXV vol. III p. 516. Menand. fr. VI vol. IV p. 180. 69. Antimach. fr. XXVI. CXXIII. 70. Plut. Com. fr. VII II p. 651. 75. Soph. fr. 251. 76. Eur. fr. 626. 77. ἐδήδοϝας ἄρκαλον C. I. I. I. ἄρκαλα· τὰ λοιπὰ μέρη C. 39. 78. Euphorio? 79. Β 393.

ADNOT. 59. (λ) addit Mus. Cf. Apoll. lex. 43, 6. Lobeck. Pathol. El. p. 124. 60. ἀριστοκρατεία cod., ἀριστοκρατία Mus., emendavi. Pertinent haec ad 7251. διοικουμένοι γενναίων cod., em. CDr. C. 171 unde ἢ γενναίων scripsi; atque διοικουμένη post Iunium etiam Toupius Em. IV p. 209 correxerat. πῶς cod. C. 171. 61. 62. Apoll. lex. 44, 8 C. 171. 63. Pausan. Eustath. 1935, 2 (p. 21 M.) φοιτώντων cod. Mus., em. Scaliger; in lemmate pro ἀριστερίων scripsi ἀριστερεών. 64. Etiam haec glossa genuina videtur sed loco mota. 65. Lobeck. Parall. p. 74 Proll. p. 338 Ahrens Dial. II p. 45 n. 9. 66. Lobeck. Rhem. p. 67: „Trium illorum ἀρίχεται ἀρόχεται ὀριχᾶται, quae Hesychius eodem modo interpretatur γλίχεται ἐπιθυμεῖ, indubia est cum ὀριγνᾶσθαι societas sed correctio difficilis." ἀρ' ἴσχεται Toupii coniectura est permira in Emend. IV p. 209. 67. ἀριχωτῶν Mus.; non expedio. 68. ἀριώθ· λάχανα coni. Pergerus coll. IV Regg. IV 39. Albertus Hesychium vocem אריותא respexisse putat, quae leaenam denotat ut Genes. XLIX 9. 69. Vide Stollium ad Antimach. p. 51 sq. Curtium in Peloponn. I 371 Gerhard. Mythol. § 233. 7 b. 70. Zenob. prov. II 59 I p. 48 ed. Gotting. Pausan. Att. Eustath. 302, 27 et Meinek. hist. crit. p. 162 71. ἄρκαλα Salmas. Vid. Γάσσαρα. Περὶ δὲ τοῖς ὠσὶν ἔρματα διόπας ἐλλόβια ἕλικας ἑλικτῆρας σίγλας κατὰ τοὺς Αἰολέας (Δωριέας cod. A) κατὰ δὲ τοὺς Δωριέας (Αἰολέας cod. A) ἀρτίαλα Poll. E 97 p. 214 Bekk. 72. ἄρκαλαν· πχάλαν μύζειν cod., ἀρκαλᾶν· περιχαλᾶν μύζειν Mus. παρκάλαδον· παραχάλασον, ἄνοιξον! 73. αἱ addidit Mus. Vide ἀράνη post ἀράττων et Schneider. Ind. Scr. R. R. p. 375 col. B. 74. ῥυσόντα cod., ῥυσσόν Mus. Vid. καρχάλεον. 75. ἀρκασκύνη — πινὸς cod., ἀρκασκύνη· πῖλος Mus. (ἀρσασκύνη Ald), em. Scaliger ex Pausan. Eustath. 302, 27. Cf. ἀρασύνη. 77. ἄρκηλος· ζῷον Nauck. Ar. Byz. p. 115. Lobeckius etiam Proll. p. 116 ex Eustath. 1535, 16. 1625, 46 ἄρκιλοι· τὰ τῶν ἄρκτων νήπια affert, e Polluce V 16 ἄρκηλοι vel ἀρκῆλοι, ex Athen. V p. 201 C Aelian. HA VII 47. Postremum locum etiam Boeckhius attulerat in C. I. n. 15. 78. Lobeck. Parall. p. 162. 79. ἱρειώτερον cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 42, 17. 80. ἀρκῶς cod., ἀρκίως Lobeck. Parall. p. 162.

ἀρκόν· σχολήν. Μακεδόνες
ἄρκος· ἄρκεσμα. βοήθεια. ἢ τὸ παιόνιον. καὶ τὸ ζῷον. καὶ ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος
ἀρκτεία· ἡ τῶν ἀρκτευομένων παρθένων τελε[υ]τή. Ἀρκτεύειν δὲ τὸ καθιεροῦν
ἀρκτῇ· ἡ τῆς ἄρκτου δορά
85. ἄρκτος· ζώδιον ἐν οὐρανῷ. μεσημβρία
ἀρκτοῦρος· βοτάνης εἶδος. καὶ ἄστρον
* ἀρκτοῦρον· ....
* ἀρκτῶ(υ)ς τόπος· διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ὁμοῦ καλεῖται ἀρκτοῦρος, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ἀρκτῷον κατανοεῖ. λέγεται καὶ ἅμαξα
* ἀρκτώων· βορ(ε)ίων τόπων
90. ἄρκυα· δίκτυα. λίνα
ἄρκυες· δίκτυα τὰ πρὸς θήραν θηρείαν
ἄρκυλον· δίκτυον
ἄρκυμα· ἀκρίς, ὑπὸ Περγαίων
ἄρκυν· μεσάγκυλον. καὶ γυναικεῖον κεκρύφαλον
95. ἄρκυς· δίκτυον
ἄρκυσι· δικτύοις
ἀρκύ(σ)τατα· οἱ τόποι, ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται
ἀρκύων· δικτύων. βρόχων
ἀρκυωρεῖσθαι· φυλάσσεσθαι τὰς ἄρκυς
7300. Ἅρμα· [ὄχημα, καροῦχα, δίφρος.] πόλις Βοιωτίας
ἀρμακίας· στοάς
ἁρμαλιά· ἡ τροφή
ἁρμαλιᾶς ὄχος· ὁ τὴν τροφὴν τῇ στρατείᾳ ἐμπεριφερόμενος. ἢ τροφήτης, καὶ θρεπτικός

SCR. 82. Iesai. LIX 11. Eur. fr. 767 p. 471 Aristoph. fr. XIV vol. II 2 p. 1102. 83. Lysias Harp. l. l. 84. Anaxandr. fr. XIV vol. III p. 200. 85. ε 273. 87. 88. 89. Glossae sacrae; vid. ADN. 95. Aesch. Ag. 1125. 97. Aesch. Pers. 97. 98. Eur. Med. 1278. 7300. Actt. Ap. VIII 38. — Β 499.

ADNOT. 81. ἀργόν coni. Vossius. 82. ἢ τὸ παιόνιον (παιώνιον Kusterus) καὶ τὸ ζῷον ad ἄχος et ἄρκτος spectare affirmat Toupius Em. III p. 445. Verum tamen haud improbabile est ἄρχος etiam denotasse παιώνιον; ac de ἄρκος, ἄρκτος vide Eustath. 1535, 14. 83. τελευτή cod., em. Mus. Vide Harpocr. 31, 13. Bekk. 444, 30. 85. πρὸς ἄρκτον· πρὸς μεσημβρίαν Hes. infra. ἀντικείμενον supplet Guyetus. 86. Dioscorid. IV 106. 87. 88. Seiunxi et lacunam posui. 87. ἀρκτοῦρος edd. 88. ἀρκτῷος Mus. — ἀρκτῷος τόπος· ἤτοι ἀρκτῷον μέρος, ἐν ᾧ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες κατανοοῦνται. ὅπερ καλεῖται ἀρκτοῦρος. λέγεται δὲ καὶ ἅμαξα. CDr. ἀρκτῴων· βορείων τόπων. λέγεται δὲ ἀρκτῷος διὰ τὸ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας εἶναι ὁμοῦ. ἀρκτοῦρος δὲ ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ἀρκτῷον κατανοεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἅμαξα. C. 171. ἀρκτοῦρον· ἀρκτὸν φύλακα (ἀρκτοφύλακα C. 63). διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ὁμοῦ καλοῦνται ἀρκτοῦρος ἐπειδὴ (κατὰ τὸ ἀρκτῷον addit C. 63) κατανοεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἅμαξα. Glossae MS. ad Iob. IX 9. κατανοεῖ cod., κατανεύει cum Vossio Toup. IV p. 450. Latet aliud quid, ut patet e CDr. 89. βορείων Mus. 91. θήραν ἄρκτων ex Pausania Eustath. 1535, 18 et EM. Bruno. θηρευτικὰ Mus. e Suida. 92. ἄρκυον Schaefer. Mel. Crit. p. 111 contra ordinem, edito patrocinatur Lobeck. Proll. p. 124. 94. ? μεσάντιον. Supra ἀράνη habuimus cum eadem explicatione disceptabili. Quando reticulum denotat comparandum est cum ἀγρηνόν τραγῆ aliisque nominibus a Lobeckio Proll. p. 178 congestis. 96. ἄρκυη cod., em. Mus. C. 171. 97. ἀρνύτατα cod., em. Salmasius. 7300. χαροῦκα Gl. ms. Actt. Apost. VIII 38, χαροῦχα C. 171. Cf. Apoll. lex. 41, 29. 1. ἀρμακίας si graecum est novitium videtur pro ἑρμακίας, quod malim. Cf. Gloss. Herod. αἱμασιά· — ἃ νῦν ἑρμακιὰς καλοῦσι; gloss. Theocr. cod. Paris. 2758 ad Theocr. VII 22
ερ κ
αἱμασιαῖσι; Ducang. Gloss. app. p. 74 Ἑρμακιά: maceria ex lapillis sine luto, Graecis αἱμασιά. Vide Intt. ad Greg. Cor. p. 511. ? ἑρμακιάς· στοίας. 2. ἀρμαλία cod., em. Mus. 3. ἀρμαλίας, ὀχὸς cod., ἁρμαλίας· ὄχος fortasse recte EM. 145, 12, ὁ σκευοφόρος explicans, ἁρμαλιᾶς ὄχος· ὁ κτλ. Mus. ἐπεριφερόμενος ἢ τροφήτις cod.

ἀρμαλιήν· τὴν τροφήν. παρὰ (τὸ) ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη

ἁρμάτειον μέλος· ...... ἔνιοι δὲ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νόμον. ἄλλοι τὸ ταχὺ ἐπὶ τοῦ ἅρματος

ἁρματηλάτης· ἡνίοχος

ἁρματροχιαί· αἱ τῶν τροχῶν ἐν τῇ γῇ ἀποχαράξεις

ἁρματροχιή· ἡ τῶν τροχῶν ἀποχάραξις

* ἁρματοποιός· τέκτων. [ἢ ἁρματοπηγός]

Ἁρμεθεῖς· οἱ πατρίδαι ἐν κύκλῳ

ἄρμενα· τὰ πρὸς τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα ἐπιτήδεια καὶ ἁρμόδια. τὰ ὑγιῆ, καὶ ἡρμοσμένα

ἄρμενον· φιάλιον

ἄρμη· λευκή. καὶ σύνοδος σώματος

ἁρμογή· ἦχος τόνου καὶ φωνῆς

ἁρμογλώσσας· ἄνθη πάντα

ἁρμόδιοι· οἰκεῖοι. συγγενεῖς. φίλοι

* ἁρμόγαλα· τὰ ἀρτύματα. Ταραντῖνοι

ἁρμόδιον μέλος· μέτρον. καὶ τόπος ἁρμόδιος, καὶ προσφιλής

ἁρμοδιοτυπές· ὁμοίως ἢ ἴσως διακείμενον

Ἁρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ Καλλιστράτου οὕτως ἔλεγον

ἁρμόζεται· συζεύγνυται

ἁρμόζουσα· συμφωνοῦσα. συνοικειουμένη. ἢ κοσμοῦσα

ἁρμοῖ· ἀρτίως. ἡσυχῇ. ἐξαίφνης. προσφάτως

ἁρμοίματα· ἀρτύματα

ἁρμονίας· συμφωνίας. συνθήκας. σπονδάς

ἁρμονιάων· ἁρμονιῶν

ἁρμονίης· συζεύξεως

SCR. 4. Hipponax fr. 103. 5. Eur. Or. 1385. 6. ,II Macc. IX, 4' Biel. 7. Ψ 505. 9. Δ 485. 13. In Hippocrate non invenit Foesius. 20. Cratin. fr. X vol. II 1 p. 154 Aristoph. fr. III 2 vol. II p. 427. 21. Proverb. XIX 14. 22. Prov. VIII 30. 23. Aeschyl. Prom. 618. Callimach. fr. XLIV. CCXXX. Theocr. IV 51. 26. Χ 255.

ADNOT. 4. ἀρμαλίην — π ἁρμόζειν cod., em. Mus. ope EM. 145, 8. 5. ἁρματεῖον, μέλος cod., ἁρμάτειον, μέλος Mus. Recte sublato commate EM. 145, 25 in loco classico. ἐπὶ cod., ἀπὸ Mus.; sed in loco lacunoso nihil muto. Vide Didym. p. 245 sq. Bötticher Aric. p. 30. 7. Scripsi, ἁρματροχίαι codex. Vide EM. 145, 14. 8. ἁρματροχίη cod. Lob. parerg. p. 669 ἁρματροχιή Apoll. lex. 43, 15. 9. Hoc etiam loco C. 39, cum ἁρματοπηγός· τέκτων scribit, rectius archetypi compendia solvisse videtur. codicis enim Bardelloniani scriba, utrum ἁρματοποιός an ἁρματοπηγός sibi exarandum esset ambigebat.

10. ἐν Κύπρῳ Sopingus. Forte εὐπατρίδαι π εὐκλῳ. Cf. ἀντίζειρα. 11. Apoll. lex. 42, 15. 12. φυάλιον Salmasius (Meurs. Gloss. 612), φίλον probabilius Albertus coniecerunt; malim φίλιον. 13. 14. σώματος. ἁρμογή· κτλ. cod. Male univit Musurus, quamquam ἄρμη pro ἁρμογή e codd. Coisl. Mut. Diod. Siculo I p. 161 Wesselingius etiam restituit. 13. Lobeck. Aglaoph. p. 847. ἅρμη (sic Lob. Proll. p. 231) πᾶσα σύνοδος τραυμάτων (τρημάτων Foes) Erotian. p. 78; ἅρμης· τῆς ἐν τῇ κεφαλῇ ῥαφῆς Galen. p. 442. λευκή quid sit nescio. 14. De ἁρμογή Phrynich. app. soph. 15, 20 Bekk. 83, 19. 15. ἁρνόγλωσσα· ἄνθη ποιά vel ἄνθη πεντανεύρῳ ὅμοια scripserim. 17. Cf. gl. 7324. 7333. 18. ? μέρος—τρόπος (sic Ruhnken. in Auct. Em.) — ὁ προσφιλής. 20. Diogenian. prov. II 68 vol. I p. 207 ed. Gotting. 21. συνάπτεται addit C. 39. 22. συνοικοῦσα C. 171. 23. Ahrens Dial. II p. 385. Lob. Phryn. p. 19. 24. ἁρμύματα cod. Mus. Alb. Lego ἁρμοίματα· ἀρτύματα. Ταραντῖνοι. Cf. 7317. 7333 et γανύρματα· ἀρτύματα, quod Eleorum esse puto, ut δικαρτάς, θέρμα, Θέρμιος et ab Ahrenti in Dial. II p. 227 praetermissa: ῥίγα et κορμῆται. 25. συμφωνίας. ἀνθήκας· σπονδάς cod. Mus., coniunxit Vossius, emendavit Albertus. Post συμφωνίας C. 171 inserit συνζεύξεως quod Hes. habet 7327. 26. Apoll. lex. 41, 8. ἁρμονίων cod., ἁρμονιῶν Mus.

ἁρμοστής· ὁ πεμπόμενος ἐπιμελητὴς εἰς ὑπήκοον πόλιν. καὶ λίθοι δύο πρὸς τῷ αὐτῷ τῆς φλιᾶς τιθέμενοι ἁρμοστῆρες λέγονται
ἁρμόσυνοι· ἀρχή τις ἐν Λακεδαίμονι, ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν
30. ἄρμυλα· ὑποδήματα. Κύπριοι
ἁρμώατος· σπασμός. Κύπριοι
ἁρμῶι· ἀρτίως
ἄρμωλα· ἀρτύματα. Ἀρκάδες. καὶ ἀρμώμαλα
ἁρμῶν· ἁρμονιῶν
35. ἄρναν· τὸν ὅρκον, Κλαζομένιοι. ὅθεν καὶ τὸ ἔξαρνος
ἄρνα προβάλλειν· νόμος ἦν Ἀθήνησι, μὴ πρότερον συμβάλλειν, πρὶν ἢ τὸν ἄρνα προσμένων τις λάβῃ τῶν πολεμίων
* ἀρνακίδες· ἀρνῶν κώδια
* ἄρναπον· τὸν ἄρνα
ἄρνας· πρόβατα
40. * ἄρνες· μικρὰ πρόβατα
ἄρνε· πρόβατον
ἀρνεῖα· τὰ κρεοπωλεῖα τῶν προβάτων
ἀρνειός· ὁ τριετὴς κριός
ἄρνες· οἱ κάπηλοι. καὶ τὰ νεογνά
45. ἀρνευτῆρες· δύται. οἱ δύνοντες
ἀρνευτῆρι· κυβιστ(ητ)ῆρι
* ἀρεώνιον· ὅρκον βασίλειον
Ἄρνη· πόλις Βοιωτίας. ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας
ἀρνίον· πρόβατον. ἀμνός
50. ἀρνόγλωσσον· βοτάνη τις
ἀρνορίη· ὁ μετὰ τοῦ ἀρνὸς αἱρομένου γινόμενος ὅρκος
ου
* ἀνόφ...· κύτισον. ἔστι δὲ πόα θαμνώδης

SCR. (28. Platon. fr. VIII) Pherecr. fr. IV vol. II p. 306. 34. Hebr. IV 12. 35. Hipponactis? 41. *Γ* 246. 43. *ι* 444. 44. *Δ* 102 teste Apollonio. 46. *Μ* 385. 48. *Β* 507 Thucyd. I 12.

ADNOT. 28. *ἁρμοστάρ* Boeckhius, *ἁρμοστήρ* editio Hagen., *ἁρμοστής* Ahrens Dial. II p. 93. Ceterum non est cur lacunosum esse locum statuamus cum Ruhnkenio in Auct. Em., licet Bekk. 206, 16. 211, 7. 445, 29 EM. 364, 37 et Harp. explanatius de harmostis dixerint. *τῷ αὐτῷ τῆς φ* (υ) cod., *τῷ αὐτῷ τῆς φλιᾶς* Mus., *τῷ οὐδῷ τῆς φλιᾶς* e Sopingi coniectura Boeckhius C. I. p. 89. 29. Cf. Meinek. Com. II 2 p. 658; de forma Lobeck. Proll. p. 231. 30. ‚*ἀρμὸς ἀρβύλη* pro *ἀρβύλη* Schol. Theocr. VII 25 et *ἄρμυλον· ὑπόδημα* Hes., ut et *ἀρτήρ* dicitur pro calceus novitioque usu *ἀρτάριον* sive *ὀρτάριον*.‘ Lobeck. Proll. p. 124. 31. Formatum ut *ἀπολύγματος*, q. v. 32. EM. 144, 47. Ahrens Dial. II p. 385. 33. Cf. 3717. 3724. Legendum videtur *ἀρμώματα· (= ἀρώματα) ἀρτύματα. Ἀρκάδες καὶ ἀρμοίματα.* Ab hoc loco fortasse aliena sunt Apulei. med. herb. 89: ruta hortensis apud Cappadoces appellata est *moly*, a quibusdam *armala*, a Syris *besasa*. 34. C. 171. 39. Gloss. ms. Hebr. IV 12. 35. *Κλαζόμενοι* cod., em. Mus. 36. Diogenian. II 96. ‚Atheniensium morem antiquum Schoemann Antiq. iur. publ. Gr. p. 368 tetigit.‘ vol. I p. 43 ed. Gott. ? *προβαίνων*. 38. Vide infra *ἀρυυτός*. 41. *προβάτω* probabiliter Pearso. 42. Didym. p. 41 ed. m.; de *κρεοπωλεῖα* v. Lob. Phryn. p. 691. 693 sq. 43. Apoll. lex. 42, 6. Cf. Lobeck. Parall. p. 323 Proll. p. 52 Nauck. Ar. Byz. p. 104. 107. *ἐλέγετο δὲ καὶ μοσχίας ὁ τριέτης κριός* Ister Eustath. 1627, 19. 44. Pro inepto *κάπηλοι* refinxerim *φαγηλοί* s. *φάγιλοι*. — Apoll. lex. 42, 6. 46. *ἀρνευτήρια· κυβιστήρια* cod., em. Apoll. lex. 43, 17. Cf. Lobeck. Proll. p. 399. 47. ‚Ex serie literarum scr. *ἀρνεώνιον*. Vide mox *ἀρνορίη*‘ Vossius. ? *ἀνδρεῶνα· οἶκον βασίλειον.* 50. *ἀρνόγλωσσος· πεντάνευρον* et *ἀρνόγλωσσον· βοτάνη ὁμοία πενταννεύρῳ* Glossae iatr. Dioscor. II 153 Plin. XXV 8. 51. *ἀρνορχίη* coni. HSt. et Scaliger. *αἱρομένου* cod., *ἀναιρουμένου* Toup. IV 166. 52. *ἀνόφ...* (ου) cod, *ἀρνόφυλλον* Mus., qui tres aut quatuor expunxit litteras.

ἄρνυθεν· ἠγωνίζοντο. ἐνήργουν
ἀρνύμενοι· ἀντικαταλλασσόμενοι. ἀντιπρασσόμενοι
55. ἀρνύμενος· φυλάσσων. σώζων. ἀντιπεριποιούμενος
ἀρνύσθην· ἀντι(καταλ)λάττοντες ἐλάμβανον
ἄρνυται· λαμβάνει. ἀντικαταλλάσσεται
ἀρνῳδοί· οἱ ῥαψῳδοί· [Ἀρνῶν· φωτισμός] ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον
ἀρνυτούς· εὔπνους. εὔνους
60. ἄρξαι· ἄρχειν, κατακρατεῖν
ἄρξιφος· ἀετόν, παρὰ Πέρσαις
Ἀροανδικόν· νόμισμα, ᾧ χρῶνται Αἰγύπτιοι. ἀπὸ Ἀροάνδου
ἀροάτους· ἀβάτους. καὶ ἀνιαρούς
ἀροίμεθα· ἀπενεγκοίμεθα
65. ἄροιο· λάβοιο, ἀπενέγκοιο
ἀροῖσιν· ἀροτριᾶν
ἄροιτο· λάβοιτο, ἀπενέγκοιτο
* . αριστής· ὁμιλητής
ἀρόμενος· ἀντιλαβών
70. ἄρον· τρυβλίον μέγα. καὶ βοτάνης ῥίζα
ἀροπῆσαι· πατῆσαι. Κρῆτες
Ἀροπάνοι· οἱ ἐν Ἀλεξάνδρου ἐπιστολαῖς
ἄρος· ὄφελος. καὶ κοιλάς, ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁμόριον. καὶ βλάβος ἀκούσιον
ἀρσπάκες· δρύες ἐπικεκομμέναι
75. ἀροτήρ· ἀρότης
ἀροτῆρες· οἱ ἀροτριῶντες, γεηπόνοι, γεωργοί
ἀροτόν· τὸν ὁλκὸν τοῦ Ἕκτορος. ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί[ς]
ἀροτούς· ἐνιαυτούς. Σοφοκλῆς Τραχινίαις
[ἄροτρα· γῆ, χώρα. πλέθρα]
80. ἀροῦν· ἀροτριᾶν
ἄρουρα· ἡ γῆ. ἀπὸ τοῦ ἀροῦσθαι. ὡς ἐπιτοπολὺ δὲ ἡ σπόριμος......

SCR. 54. *Λ* 159. 55. *Z* 416. 56. *X* 160. 56. Eur. Androm. 687. 58. Vid. ADN. 62. Herod. IV 166. 64. *E* 273. 65. *Δ* 95. (66. Cratin. fr. III p. 117 vol. II 2). 67. *E* 3. 73. Aeschyl. Suppl. 885 Ddf. 75. *Ψ* 815. 76. *Σ* 542. 77. fr. 284 p. 67. Trachin. 68.

ADNOT. 54. *ἀντικλασσόμενοι* cod., em. Mus. Vid. Apoll. lex. 43, 21. 55. *ἀντιπαραποιούμενος* cod., *ἀντιπεριποιούμενος* Guyetus. Cf. EM. 146, 42. 56. *ἀντειλλάττοντες* Mus., em. Vossius. 58. Sic codex, *ῥαφῳδοί. ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον. ἀρνῶν· φωτισμός* Mus. ope EM. 146, 55. *ἑρμηνεύεται γὰρ ἡ Ἀρνῶν φωτισμὸς αὐτῶν* Basil. M. in Iesaiam XIV p. 608 C notante Wesselingo in Misc. Obs. IV 1 p. 125. 59. *εὔνους* varia lectio videtur, sed falsa. Notum est *ἀρνίον ἡδύπνουν*. 61. Vide *ἀργιόπους* Hes. et Böttich. Aric. p. 12. 13. 62. *Ἀρυαδικόν* cod, *ἀροανδικόν* Mus. *Ἀρυανδικόν* et *Ἀρυάνδου* coni. Alb. De re vide Boeckh. Metrol. Unters. p. 139, d, ubi et Polluc. III 87. VII 98 conferri iubet. 63. Non expedio. 66. *ἀροῖν (= ἀροῦν) ἀροτριᾶν* coni. Kusterus. Immo *ἄρ' οἴσει τρία*, ut infra. 67. Apoll. lex. 41, 25. 68. *ἀριστεύς* codex, *ὀαριστής* recte Guyetus. 73. De vocabulo obliterato *ἄρος· ὄφελος* cf. Lobeck. rhem. p. 53. 231. Primus e titulis attulit Boeckh C. I. I p. 880 coll. Aeschyl. Suppl. 892 Eustath. 1422, 19. *κοιλὰς* cod., *κοιλάδες* Mus. Pro corrupto *ὁμόριον ὁμόρροον* Albertus *ὄμβριον* Vossius *ὀρόφιον* Toupius Em. IV p. 316 coniecerunt; malim *ἀμάρη*. *βλάχος* cod., em. Mus. 74. *ἀροσπάκες* series literarum requirit. 75. EM. 65, 24. 77. Sic codex, *ἄροτον* editi libri. Latet *ἀνάρροπον* vel *ἀντίρροπον* vel simile quid. (*ἀντίρροπον· ἀντίσταθμον* CDr.) *Φρυξίν* Mus. Huc retraho ex gl. 78 *Σοφοκλῆς Τραχινίαις*. 78. *ἀρότους· τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτω Σοφοκλῆς* Bekk. 446, 6. 79. *ἄρουρα* recte Heinsius, invito tamen ordine. 80. *ἀροῦν· οὐκ ἀροτριᾶν λέγουσιν* Bekk. 446, 7 Pierso ad Moer. p. 22. 23. Si constaret Moeridea in Hesychio omnia insiticia esse, scriberem 79 *ἄρουρα· κτλ.* 80 * *ἀροῦν· ἀροτριᾶν*, praecipue cum e Cyrillis appareat, glossam nostram cum *ἄρ' ἐν οὖν· ἄρα οὖν* eo consilio coniunctam fuisse, ut de differentia inter *ἄρ' οὖν* et *ἀροῦν* ageretur. 81. Apoll. lex. 43, 28. *σπορία* cod., emendate Cyrilli exempla addito voc. *χώρα*.

ἀρουραία θεός· ἡ Εὐριπίδου μήτηρ, διὰ τὸ λαχανόπωλις εἶναι
ἀρουραῖοι· οἱ κατ' ἀγροικίαν μύες. καὶ ἐργάται. ἤδη δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ἀρυσσόμενος χρυσός
ἀρουραῖος Οἰνόμαος· Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον
85. * ἀρούς· τὰ λιβάδια
* ἄρουρα· σωρὸς σίτου σὺν ἀχύροις. Κύπριοι
* ἀ.ουσιτρία· ἐπὶ οἴνου ἐλέγετο, ἐπεὶ τὸ πάλαι ἐκιρνᾶτο τρία ὕδατος λαμβάνων, τὸ δὲ τέταρτον οἴνου
ἀρούρης· γῆς ἀροσίμης
. . . . χωρίον, ἢ κῆπος
90. ἀρόχεται· γλίχεται, ἐπιθυμεῖ
ἀρόωσιν· ἀροτριῶσιν
ἀρπάγη· ἐξαυστήρ. ἔστι τὸ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων. ὁ καὶ λύχος. Εὐριπίδης
ἁρπαγὴ τὰ Κιννάρου· παροιμία. ὅτι οὗτος πορνοβοσκὸς ὢν καὶ μετοικήσας εἰς Σελινοῦντα εὔπορος ἐτελεύτα καὶ τὰ ὄντα προὔθηκεν εἰς ἁρπαγήν
ἁρπαλά· ἁρπακτικά
95. ἁρπαλέως· ἁρπακτικῶς. προθύμως, προσηνῶς. καὶ
,κερδέων ἁρπαλέων'
τῶν ἁρπακτικῶν
ἁρπάλιμα· ἁρπακτά. προσφιλῆ
ἁρπάναι· (μ)άνδραι βοσκημάτων
* ἅρπη· ἄνεμον. δρέπανον. ἢ ὀρνέου γένος, κατὰ Λατίνους
ἀρπεδόεν· ὁμαλόν
7400. ἀρπεδόεσσα· ἰσόπεδος, ὁμαλή
ἀρπεδόναι· τῶν ἀμαυρῶν ἀστέρων σύγχυσις
* ἁρπαλίζομαι· ἀσμένως δέχομαι

SCR. 82. Arist. Ran. 861. 83. Aristoph. Ach. 762. 84. Demosth. 307, 25. 87. Cratin. Pytin. fr. III vol. II 1 p. 117. 88. Z 195. 91. ι 108. 92. Cycl. 33. 93. Callim. fr. LXXIX Bentl. 95. ξ 250. θ 161.

ADNOT. 82. λαχανό (πλ) cod., λαχανόπωλις Mus., em. Phavor. 83. ὀρυσσόμενος Kusterus; non expedio. 84. Σοφοκλῆς τὸν οἰνόμο.ον cod., Σοφοκλῆς τὸν Οἰνόμαον Mus., em. Scaliger. Vid. Bekk. 211, 32. 184, 3. 85. ? ἀρούρας. 87. ἀ.ουσιτρία — λαμβά(ν) cod., ἀροῦσι τρία — λαμβάνειν Mus. ,Scriptum fuit ἀνουσιτρία' Schow. p. 140, 16. ἀρ' οἶσει τρία· — λαμβάνων Fungerus alii emendarunt. ὕδατα — οἶνος cod., em. Phavor. et Salmasius coll. Hes. s. v. τρία καὶ δύο. Cf. ἀροῦσι· ἀροτριῶν; saepius enim genuina glossa, cuius in archetypo scriptura lectu esset difficilis bis terve redit locis alienis. 88. 89. ἀροσίμης, χωρίον cod., seiunxi. 89. Excidisse videtur ἀρούριον. 90. Lobeck. Techn. p. 67. 91. Lobeckio Phrynich. p. 227 ex dittographia ἄροσις (ω) orta videtur codicis lectio ἀρόωσις· ἀροτρίωσις. Sed nullus dubito, quin verum viderit Barnesius cum ad Odyss. l. l. reponit ἀρόωσιν· ἀροτριῶσιν (quo de Lobeck. rhem. p. 187.) 92. ξυστήρ cod., em. Hunius anim. p. 398, coll. Poll. X 98 et Hesych. s. vv. ἐξαυστήρ, ἐξαιρίτωρ, κρεάγρα, λαύστρανον, λύχος. μετοικίσας cod., em. Mus. καὶ ὁ λύχος cod., emendavi. 93. κόρνα cod. Mus., em. Heinsius; ἁρπαγὰ τὰ Κιννάρου Zenob. I 31 p. 11. Vide Lobeck. Aglaoph. II p. 1031 Ranke de Hesych. p. 40 sq. 94. Malim ἅρπαλα secundum EM. 148, 4. 95. ἁρπαστῶς Apoll. lex. 43, 8. ἀσμένως ἡδέως προσφιλῶς ἐπιθυμητῶς explicat EM. 148, 6. Vide Boeckh. Expl. Pind. Pyth. VIII 68. 96. Lobeck. Proll. p. 98. 97. ἄνδραι cod., em. Mus. Ἀρπάναι Alberto iudice Doricae formae pro ἀρπήνη (Suid.) oblitus est Ahrens II p. 138. Vide ὀρχάναι. 98. Verba κατὰ Λατίνους loco non suo comparent, quamquam quo apte referam non habeo. Forte excidit ἁρπαξομίλης· κατάλαγνος.— ἄρπην C. 171. 7400. EM. 148, 8 C. 39. Didym. fr. p. 311 sq. 1. Mullach. Democrit. p. 5 Lobeck. Proll. p. 296. 2. Genuinam dixerim sed loco motam. Cf. de gl. 7402 et 7404 Valcken. ad Eur. Hippol. p. 188 D.

ἀρπεδονίζειν· λωποδυτεῖν. καὶ διὰ σπάρτου θηρᾶν
* ἀρπεδίσαι· ὁμαλίσαι, ἐδαφίσαι
ἀρπέζας· τοὺς αἱμασιώδεις τόπους. οἱ δὲ τείχη καὶ περιβόλους. οἱ δὲ τὰ κλιμακώδη χωρία
ἀρπετόν· ἀκόμιστον. [ἢ ἰκτῖνον. Κρῆτες
ἅρπη(ν)· εἶδος ὀρνέου. καὶ δρέπανον. ἢ ἄνεμον
ἀρπίσθος· φοίνιξ, καὶ ἀρπίαλος
ἀρπίδες· [ὁμαλά. καὶ] κρηπῖδες, ἢ ὑποδήματα. Λάκωνες
ἄρπισαι· αἱμασιαί. ἢ τάφρους
* ἄρπιξ· εἶδος ἀκάνθης. Κύπριοι
ἅρπυιαι· αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί, θύελλαι
ἅρπυια· ἁρπαγίμη διὰ τάχους
Ἁρπυίας· ἁρπακτικοὺς κύνας
ἄρπυν· ἔρωτα. Αἰολεῖς
ἁρπῶμαι· ἁρπάζω. δρεπάνῳ κέχρημαι
ἀῤῥάβακα· ὀρχηστήν. ἀπὸ τοῦ ἀραβάσσειν, ὅ ἐστι ὀρχεῖσθαι. οἱ δὲ τὸν βλάσφημον
ἀῤῥαβών· πρόδομα. καὶ ἄγκιστρον
ἀῤῥαβῶνα Σίφνιον· διαβεβλημένω. ὡς τῶν Σιφνίων ἀσελγῶν ὄντων
ἀῤῥαβωνίζεται· ἀῤῥαβῶνι δίδοται

SCR. 7404. Aesch. Eum. 981? 5. Vide ADN. 7. Sophocl. fr. 388 p. 177 Nck. T 350. 9. Callim. fr. LXVI. 12. Homerus 16. Oseas V 14.

ADNOT. 3. καὶ διασπάρθηραν cod., καὶ διὰ σπάρτων θηρᾶν Mus. ἀρπεδόνη· ἡ διὰ σπάρτου θήρα C. 39 Bekk. 446, 9 Suid. Zonar. col. 300. Hinc recepi σπάρτου. Vereor tamen, ne glossa 7401 sic continuanda sit: σύγχυσις καὶ διὰ σπάρτου θήρα. 4. Sic cod., nisi quod ἐδαφῆσαι exhibet, ab HSt. in ἐδαφίσαι correctum. Sed aut confundi ἀρπεδίσαι et ἀρπαλίσαι aut discrepantiam lectionis Aeschyleae in Eum. 981 notari hinc patet quod Cyrilli mei in lectione ἀρπαλίσαι. ὁμιλῆσαι (C. 171; ἀρπαλῆσαι· ὁμιλῆσαι CDr. ἀρπαλέσαι· ὁμιλῆσαι C. 212 Zonar. col. 308) consentiunt. 5. ἀρπέζεις cod., ἀρπέζας Mus., praestat ἀρπέζας coll. Herodian. ad Φ 38 et lexic. de spirit. κλημακώδη cod., em. Salmasius. Vide O. Schneider Nic. Ther. 284 p. 236 et Lobeck. Proll. p. 379. 6. Quando ἰκτῖνον denotat, ἄρπετον accinit Ahrens Dial. I p. 77 *. Quod vereor, ne plausum ferre nequeat; vid. not. seq. 7. ἅρπη cod., ἅρπην C. 171 Bekk. 446, 12, qui ἅρπην· δρέπανον· Σοφοκλῆς Νόμῳ (Μώμῳ) σατυρικῷ. Post ἄνεμον retrahenda esse ἢ ἰκτῖνον Κρῆτες firmat Eustath. p. 1256 et schol. D (ABV) T 350: ἅρπη εἶδος ὀρνέου. τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν — λέγεται δὲ καὶ δρέπανον. Vid. Apoll. lex. 42, 32. 8. ἀρπίαθος coni. HSt. 9. ἀρπίδες· τὰ ὑποδήματα ἃ καὶ κρηπῖδας καλοῦσι Sallustius EM. 148, 36 Polluc. VII 85. Vide ῥαπίδες et Trypho p. 7 ed. Velsen. 10. Sic codex pro ἀρπίζαι, ἀρπέζαι; ἄρπισσαι Mus. et Lobeck. Proll. p. 415. τάφρους (τάφροι coni. Mus.) e confusione ἀρίζους et ἀρπίζας natum est. 11. ἄρπιξ· — Κύπριοι δὲ γένος τι ἀκάνθης rectius me iudice EM. 132, 53 idemque voluit Salmasius. 12. Apoll. lex. 43, 29. 13. ἁρπαγὴ μὴ διατάχος cod., ἁρπαγὴ ἡ διὰ τάχους Mus. ἁρπαγίμη scripsi h. l. eadem vi praeditum, qua ἁρπακτικὴ ornari novimus. ἁρπακτικὴν τοῦ δρόμου διὰ τάχους Apoll. lex. 44, 2. 14. Malim ἁρπακτικούς. κύνας. 15. ‚Nomen ἄρπυς (? ἄρπυς) quod ad ἁρπάζειν revocavit EM. p. 148, 33 parum probabili originatione pro ἀρτύς, coniunctio, conciliatio dictum esse credidit Salmasius Tertull. de pallio p. 342. Aeolicum esse nomen constat ex Hesychio. nec dubito quin recte EM. ad ἁρπάζειν revocaverit, quod verbum ad omnis generis violentiam transferri constat. Ac nescio an hinc duae aliae Hesychii glossae explicari possint ὄρπα: ἐρινύς et ὄρπαξ· θρασὺς ἄνεμος, quae aeolicae esse videntur formae pro ἅρπη et ἅρπαξ (vid. Lob. rhem. p. 259 et adde ὄριφα· ἐρινύς.) Meineck. Anall. Alexx. p. 267. Ὄρπετον etiam Cupidinis nomen ap. Sapph. fr. 40 p. 675 Bgk, quo de disputare memini Ahrentem Dial. I p. 76. 77 II p. 505 Lobeck. Aglaoph. p. 847. 16. C. 39. 63. 171. Glossae ms in XII Prophetas. Lobeck. rhem. p. 259. 17. τὴν ὀρχηστρίδα ἢ καὶ τὸν ὀρχηστὴν (sic Mus. pro ὀρχιστήν) ἢ καὶ βλάσφημον ἀπὸ τοῦ κτλ. Bekk. 446, 26 qui descripsit Pausan. Attic. Eustath. 1854, 35. Vid. Lobeck. Proll. p. 89. 18. ‚ἀῤῥαβὼν originem trahit a latino arrha' Lobeck. Proll. 287 coll. Gell. XVII 30. πρόχρεια sic CDr. Pro ἄγκιστρον coniciunt μνῆστρον. 19. διαβεβλημένω cod., διαβεβλημένον Mus., cuius emendatione admissa Kusterus ἐπὶ ἀσελγείᾳ supplet, ne quid desit sententiae. Cf. Interpp. ad Append. Prov. I p. 452 Gott.

* *ἀῤῥάβη· θύρα. οἷον γέρ(ρ)ον*
ἀῤῥαγὲς ὄμμα· οὐ δακρῦον· ᾧ τρόπῳ φαμὲν ‚κατεῤῥάγη μου δάκρυον.‘ Σοφοκλῆς σατυρίκῳ.
ἀῤῥαγέσι· στερεοῖς. ἀκαταπονήτοις
ἀῤῥαγίδες· στήμονες. κρόκαι
25. *ἀῤῥάξει· κρατεῖ. ἀράσσεται*
ἀῤῥαθάγησεν· ἐψόφησεν
ἀῤῥαχθές· ἀσύνετον
ἀῤῥάχνιον· τὸ λεπτὸν ὕφος
ἄῤῥεκτον· ἀποίητον. ἄθετον
30. *ἄῤῥενα· ἄρσενα. ἢ τῶν κονδύλων τὰ ἐξέχοντα, καὶ τὰ εἰς κοιλότητα ἐμπίπτοντα*
* *ἀῤῥεπῶς· ἀκλινῶς*
ἀῤῥενωπάδες· ἀνδρόγυνοι
ἀῤῥήδην· οὐ κατατιθέμενος τῇ ῥήσει
* *ἀρνικόν· χρώματος εἶδος χλωρόν, ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικῶς λέγομεν*
35. *ἀῤῥήκτοις· ἀσχίστοις*
ἄῤῥηκτον· στερεόν, ἰσχυρόν. ἀρραγές. ἄπτωτον. μὴ ῥηγνύμενον
ἀῤῥήνειν· λοιδορεῖν. καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι
ἀῤῥηνές· ἄγριον. δυσχερές
ἀῤῥῆσαι· ἀβουλῆσαι. ἀπαγορεῦσαι
40. *ἄῤῥητον· ἄφραστον, ἀνιστόρητον, ἀπόῤῥητον. ἄφωνον. αἰσχρόν. Σοφοκλῆς Σίν[ν]ωνι*
ἀῤῥητοποιός· αἰσχροποιός
ἄῤῥητος κόρη· ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρῳ
ἀῤῥητουργία· αἰσχ(ρ)ουργία. κακουργία. τὸ ἄῤῥητα ἐξεργάζεσθαι
ἀῤῥήτως· ἀλέκτως
45. *ἀῤῥηφορία· ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς, κἂν μὲν διὰ τοῦ ε ἐριφορία, διὰ τὸ τῆς Ἕρσης ἐγκατειλῆσθαι τὴν πομπήν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ᾱ, ἐπεὶ ἐπ' ἀῤῥήτοις συνέστη*

SCR. 22. fr. 666 p. 233. 27. λ 475? 29. T 150. 32. Cratin. fr. XXXII b II 1 p. 187. 35. Aeschyl. Prom. 6. 36. Vid. ADN. 38. Theocr. XXV 83. 40. fr. 498 p. 200. 42. fr. 64 p. 302 coll. Eur. Helen. 1307 Carcin. fr. 5, 1.

ADNOT. 21. *γέρον* cod., em. Mus. Vide 1675. 22. Sic cod., *Σατυρίσκῳ* Mus.,
φ οι
σατυρικῷ Casaubonus de satyra p. 180. Forte *Σοφοκλῆς Τυροῖ β*. 24. *κρόκαι* cod., *κρόκοι* Mus., em. HSt. 25. *ἀρράζει* Vossius; *ἀῤῥάσσει·* (pro *ἀράσσει*) *κροτεῖ* Albertus. 26. Pro *ἐῤῥαθάγησεν* an pro *ἀνεῤῥαθάγησεν* sit non liquet. 27. Conicio *ἀφραδέες· ἀσύνετοι.* 28. Sic codex et Vossius, *ἀράχνιον* Mus. 29. Apoll. lex. 44, 6. 30. Pollux II 180 p. 96 Bekk. Fusius explanat Lobeck. Proll. p. 27. 31. *βεβαίως* addit C. 63. 32. *ἀῤῥενωπούς καὶ ἀῤῥενωπάδας* (leg. *ῶπας*) *τὰς γυναῖκας* (leg. — *κίας*) *καλοῦσιν* Bekk. 446, 24; *καὶ τὸν ἀρρενώπαν, ὃς ἐδήλου τὸν ἀνδρόγυνον* Eustath. 1412, 13 *ἀνδρογύνοις οἳ καὶ ἀρρενόπαιδες* (sic) *καλοῦνται* Eustath. 1490, 23 (quo de loco cf. Lobeck. Proll. 441, 11 et Nauck Ar. Byz. p. 167, 6.) 1571, 43. 827, 28. 33. Sic cod. Mus. *ἀρρηδέν* Aldus. 34. *ἀῤῥενικὸν* — *ἀρσενικὸν* (Mus.) Salmas. Exx. Plin. p. 812, recte. Sic enim Eustath. 913, 58 *Αἴλιος δὲ Διονύσιος λέγει καὶ ὅτι ἀῤῥενικὸν οὐχὶ ἀρσενικὸν τὸ τῶν γραφέων παρὰ Ἀττικοῖς φάρμακον.* 35. C. 39. 36. *ἰσχυρόν. Ἀῤῥαγὲς κτλ.* cod., coniunxit Vossius. Pro *ἄρρηκτον* legitur *ἄῤῥατον* in Schol. ad Platon. Civit. p. 535 B, Timaeo p. 50, Phrynich. app. soph. 24, 5, Bekk. 442, 20. 446, 15, schol. Vict. Hom. Il. XIV 56. Vide Schneider. ad
ει
Plat. l. l. p. 332 b vol. II Lobeck. Proll. p. 371 rhem. p. 105. 37. *ἀῤῥήνην* cod., *ἀῤῥήνειν* Mus. *γυναῖκα* Kusterus, forte *γυναικιστί.* Conferunt *γαῤῥιώμεθα* et *κυννιάζειν.* 38. ‚*ἀῤῥηνής* canum hirrientium epitheton onomatopoeticum videtur.‘ Lobeck. Proll. 194. 40. *Σίννωνι* cod. Mus., em. Scaliger. Vide *ἄρητον.* 41. C. 39. 42. *Ἀλεξάνδρα* codex, emendavi. 43. (ρ) addidit Mus., et sic C. 39. 44. C. Dresdensis 39. 45. *ἐριφορία* cod., *ἐῤῥηφορία* infra, *ἐρσιφορία* Mus., *ἐρσηφορία* Schowius. *ἀῤῥηφορία· ἑορτή — ἢ ἐὰν διὰ τοῦ ε̄ παρὰ τὴν Ἕρσιν τὴν Κέκροπος θυγατέρα ἐρσιφορία. ταύτῃ γὰρ ἦγον τὴν ἑορτήν.* EM. 149, 17. *εἰ δὲ διὰ τοῦ ε̄ ἐρσιφορία, τῇ γὰρ Ἕρσῃ ἐπόμπευον τῇ Κέκροπος θυγατρί.* Schol. Arist. Lys. 643 Suidas. Malim *ἐῤῥηφορία* et *ἐγκατειλῆφθαι.* De re cf. Gerhard Mythol. § 260, 4 vol. I p. 251.

ἀῤῥηφόρος· μυσταγωγός
ἀῤῥιχᾶσθαι· εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσὶν
ἄῤῥιχος· κόφινος. ἢ ἀγγεῖον λύγινον
[ἀῤῥωγεῖ· βοηθεῖ
ἀῤῥωγή· βοήθεια
ἄῤῥοθος· ἀῤ[ῥ]ωγός. βοηθός]
ἄῤῥυ· ἐπίφθεγμα κωπηλατικόν. ὡς τὸ σίζε ἐπὶ κυνηγούντων, καὶ τὸ σίττα ποιμένων
ἀῤῥυθμεῖ· ἀκοσμεῖ, ἀσχημονεῖ
ἀῤῥυσίαστον· ἄσυλ[λ]ον. ἀνε..χυρίαστον
ἀῤῥωστία· νόσος, ἀσθένεια
ἀῤῥώξ· οὐκ ἐῤῥωγώς
ἄρσαι· ἁρμόσαι. ποτίσαι. [πληρῶσαι] σκευάσαι
ἄρσακες· οἱ βασιλεῖς Περσῶν
ἀρσάμεναι· ἀλειψάμεναι. ποιοῦσαι
ἄρσαντες· ἁρμόσαντες. εὐαρεστήσαντες
ἄρσεα· λειμῶνες
ἄρσει· μέμφεται
ἄρσεις· ἀροτριάσεις. βαστάγματα
ἄρσει· τὸν πύελον. Ἀργεῖοι
ἄρσεων· βασταγμάτων
ἄρσιν· ἀφανισμόν
ἄρσιον· δίκαιον
ἄρσις· ζύμη
Ἀρσίπτη· ἡ Ἄλκηστις
ἄρσω· ἁρμόσω
*ἄρανον· τὴν οὐσίαν. καὶ τὸ λευκόν
ἀρσωμίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον
ἀρτᾷ· ἀναρτᾷ, κρεμνᾷ
ἀρτάβη· μέτρον Μηδικὸν σίτου, Ἀττικὸς μέδιμνος
ἀρτάδες· οἱ δίκαιοι, ὑπὸ Μάγων

SCR. 47. Hipponax fr. 104 p. 611. 54. Cf. Aesch. Suppl. 610. 56. Soph. Antig. 257; (cf. fr. 161 p. 132). 60. *Α* 136. 65. Psalm. LXXX 6.

ADNOT. 47. *ἀῤῥήχασθαι* cod., em. Mus. 48. *ἄρρηχος* cod., em. Mus. Cf. Lobeck. Proll. p. 336. 49. Sic cod., *ἀρωγεῖ* Mus. 50. Sic cod., *ἀρωγή* Mus. 51. Sic cod. C. 171, 63. *ἀρωγός* Mus. Vide Lobeck. Path. El. 135 Proll. 143, qui vocabulis *ἐπίῤῥοθος* et *ἄῤῥοθος* non diffidit. Infra *τάῤῥοθος· βοηθός ἀρωγός*. 52. *τὸ ἐπισίζειν κυνηγούντων* cod., em. Nauck. Arist. Byz. p. 161 coll. cod. Barocc. 50 fol. 105 *ἄρρυ· ἐπίφθεγμα τῶν ἐρετῶν ὡς ἐπὶ κυνηγετῶν τὸ σίζε* Bekk. III p. 1341. Alii *ἀρρύ, ἀρῦ*. 53. *ἀῤῥυσμεῖ* cod. Mus., *ἀρρυσμεῖ* Guyetus coll. *ἀρυσμεῖ· ἀσχημονεῖ, ἀκοσμεῖ*. Hoc loco *ἀῤῥυθμεῖ*, quod Pergerus voluit, ab ordine requiritur. 54. [λ] delevit Musurus. — L. *ἀνενεχυρίαστον*. 55. Apud Erotian. p. 66 pro *ἀῤῥοίη· ἀρρωστία* legendum *ἀῤῥοίη·...... ἀρρωστία·.....* aut *ἀῤῥαίη· ἀρρωστία*. 57. *πληρῶσαι* ad *ἆσαι* pertinet, quod vide. — Apoll. lex. 42, 33. 58. Boetticher Aric. p. 13. *ἀρσάκαι* non magis admittendum quam *ἀρσακίδαι*; Persica vocabula in ξ exeuntia frequenter obvia. 59. Confundere videtur *ἀρσά(οι)μεναι* et *ἀρασάμεναι*. *πιοῦσαι* cod. Mus. Phavor., *ποιοῦσαι ἀράς* coni. Kusterus. 60. Apoll. 42, 20 EM. 149, 36 C. 39. 62. ‚*Ἄρσει· μέμφεται* et *ὄρσω· τολμῶ* quid verbi sit incassum quaeritur.' Lobeck. rhem. p. 102. 63. Confundit *ἀρόσεις* et *ἄρσεις*. *βασταγαί, γόμοι* CDr. 171. 64. *ἄρσει* Mus. Conicio *ΔΡΟΙΤΗΝ: π*. 65. Gloss. in Psalm. p. 293 ed. Ernesti, C. 39. 171 Suid. lex. Armach. 69. Corrigunt *Ἀρσίππη* (? *Ὀρσίππη*) et *Ἀρσίττη*. 70. *ἢ φανερώσω* addit C. 171. 71. *ΔΡΑCΙΝ: θυσίαν* Hesych. infra (Lobeck. rhem. p. 263). 73. *διαρτᾷ· κρεμνᾷ* Hes., *κρεμᾶ* C. 171. 74. Eadem Suidas. Cf. Boeckh Metrol. Unters. p. 244 Böttlicher. Aric. p. 13. 75. *μαρτάδες* coni. Relandus diss. VIII de vet. ling. Pers. p. 137; *ἀρδάρες* Schroeder. in diss. praemiss. Thes. L. Arm. p. 57.

ἀρταῖοι· οἱ ἥρωες, παρὰ Πέρσαις
Ἀρτάκη· πολίχνιον Ἑλλησπόντου. καὶ ὑπὸ Ἀρμενίων κρήνη
[ἀρτάκης· αὐτάρκης]
Ἀρτακία· κρήνη........
80. ἀρταμαγέν· ἐχωρίσθησαν
ἀρταμοῦσιν· ἐσθίουσιν
ἀρταμεῖν· κατακόπτειν. Εὐριπίδης Πελίασιν
ἀρταμῆσαι· κρεανομῆσαι
ἄρταμος· μάγειρος........
λ'
85. ἀρτάνας· βασι καὶ στάσεις
ἀρτάνη· ἡ διὰ καλωδίων ἀγχόνη. ..... ἐν Αἰχμαλωτίσιν ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ
Ἀρτάς....... μέγας καὶ λαμπρός. Θουκυδίδης
ἀρταχῆλας· τὰ χέμνια. τὰ χείλη
ἀρτεμές· ὑγιές
90. ἀρτεμέα· ὑγιᾶ. ὑγιῆ
ἀρτεμέοντα· ὑγιαίνοντα. ἰσχύοντα
* ἀρτέονται· ὁπλίζονται
Ἄρτεμι Σαμορνίη· ἡ Ἔφεσος Σάμορνα καλεῖται. οἷον οὖν Ἐφεσία
ἀρτεμισία· βοτάνη
95. * ἀρτεμῆ· σῶον. ὑγιᾶ. σώφρονα
ἀρτήματα· ὁρμιὰ τοῖς ἀγκίστροις προσαρτωμένη. καὶ κόσμιά τινα
* ἀρτηρίαι· τὰ ἀγγεῖα
ἀρτήρ· ὑπόδημα. οἱ δὲ ξύστραν
ἀρτῆσαι· δῆσαι. ἀναρτῆσαι
7500. ἀρτητά· [θαυμαστά] κρεμαστά
ἄρτι· πρὸ μικροῦ. ἢ τότε. ἢ εὐθύς. ἢ νῦν
ἄρτια· ἀπηρτισμένα, τέλεια. προσηρμοσμένα
ἀρτιάζειν· [σκευάζειν.] παίζειν

SCR. 77. Herod. IV 14. 79. κ 108. 80. Π 374. 81. Eur. Alcest. 512. 82. fr. 615 p. 436. 84. fr. 918 p. 272. 86. fr. 47 p. 111. 87. Demetr. Com. fr. I vol. II 2 p. 876, ubi Hesychii nec Meinekius nec Iacobi (p. CXXV) memores fuerunt. — Thuc. VII 33. 90. Ε 515. 93. Fortasse ex Timothei hymno in Dianam. 98. Pherecrat. fr. VI vol. II 1 p. 269. Nehem. IV 17. 7501. Arist. Nubb. 145. 2. θ 240 Ε 326.

ADNOT. 76. Stephan. Byz. 127, 7 Meinek. 77. Sic cod., πολύχνιον Mus. 78. ἀπάρχης Ruhnken. Auct. Emend. coll. ἀπαρχῆ. 79. ἐν τῇ Λαιστρυγονίᾳ addit Apoll. lex. 44, 26. 80. Sic cod., ἄρτι μάγεν Aldus, ἀρ τμάγεν recte Mus. et Cocceius. 82. Scripsi. πολίασιν cod, πολιάσιν Mus. 83. κρεμάσαι cod., em. EM. 150, 1. 84. κρεουργὸς τάττει αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φόνεως Bekk. 447, 5. 85. Sic cod., βασιλείας Musurus. Conicio Ἀρτάνας (Ἀρτύρας suadet Kusterus)· βασιλεύς, καταστάτης. ac καταστάσεις praeivit God. Faehsius in Animadv. in Plutarch. p. 165. Vide gl. 5330 et ἤρανος. 86. ἡ αἰχμαλώτησις cod., em. Bekk. 447, 7, unde emendandus EM. 150, 2. 87. Meinek. Hist. Crit. p. 265. Cf. nostrum s. v. Ἄρτος. 88. τὰ χελύνια recte Salmasius. Legendum est ἀρτιχείλης· τὰ χελύνια, τὰ χείλη....... 89. ἀρτελές cod., em. Bentleius epist. ad Mill. p. 37; ἀρτιομελές C. 171. 90. ὑγεία cod., ὑγιᾶ Bentleius l. l. Cf. Apoll. lex. 42, 8 Lob. Proll. 159. 92. ἀτρεμέονται series, quod detortum ex ἠρταλέοντο· ὡπλίζοντο (Lob. Proll. p. 86). 93. Ἄρτεμις Ἀρμενίη — Ἀρμενία cod. Mus., Ἄρτεμις Σαμορνίη — Σάμορνα Lucas Holstenius. Cf. 1961. Utrum epici poetae sit formula Ἄρτεμι Σαρμονίη an iambographi Ἄρτεμις Σαμορνίη non liquet. — Gerhard. Mythol. I p. 349 sqq. 94. ἀρτεμησία cod., em. Mus. — Dioscor. III 127. 128 Plin. HN. XXV, 7. 95. Caussam additamenti explicabis e Suida. 96. ὅρμια — προσαρτώμενα cod. Mus. Alb., ὁρμιά — προσαρτωμένη scripsi, nisi praestet ὁρμιαὶ — προσαρτώμεναι. 97. Sc. πνεύματος EM. 150, 24. 98. γένος ὑποδήματος CDr. γ. ὑ. Φερεκράτης Γραυσίν Suidas Bekk. 447, 29, Eudemus Parisiensis. Cf. THemsterhuis. ad Polluc. p. 1204. 7500. Cf. ἀγητοί. 2. τέλαια cod., em. Mus. CDr. 171. Bekk. 447, 31 Eudemus. — Est Apoll. lex. 42, 14. 3. Confundit ἀρτίζειν et ἀρτιάζειν. Cf. Schol. Stephani ad Aristot. Rhet. ap. Cram. AP. I 306 Hemsterh. ad Poll. IX 101 Casaub. ad Sueton. Octav. c. 71 Heindorf. Horat. Sat. II 3 v. 248.

ἀρτίγαμοι· νεόγαμοι
[ἀρτίγονος· εὔτονος. εὐάρμοστος]
[ἀρτίδακρυς· εὐχερὴς πρὸς δάκρυον]
ἀρτιεπής· ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. Λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ ἐπιτροχάδην φράζων· ὅθεν καὶ ἐπὶ ψόγου τάσσεται
ἀρτίζωα· ὀλιγοχρόνια
ἀρτίη· ἀγαθή
ἀρτίκολ(λ)α· ἡρμοσμένα
ἀρτικροτεῖν· συμφωνεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων
ἀρτιμαζές· νέον
* ἄρτημα· διαθήκη. δίκη ἀρτήματος
Ἀρτιμήασαν· οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ὑπὸ Σκυθῶν
ἀρτιμήτας· νέους
ἀρτινεστέραν· ὑγιεστέραν. [ἐντιμοτέραν]
ἄρτιον· ὑγιές, ὁλόκληρον
ἀρτιπλακέες· πεινῶντες
ἀρτίπνουν· ὀρθόπνουν
(ἀρτίπος)· ἀρτίπους, ἄρτιος τοῖς ποσίν, ὑγιόπους
ἀρτίπουν· ὑγιῆ τοὺς πόδας ἔχοντα
ἀρτίσαι· ἁρμόσαι. συναγαγεῖν. πλέξαι
ἀρτίσασθαι· παρασκευάσασθαι
ἀρτίτονον· εὔτονον. εὐάρμοστον
ἀρτίφατος· νεωστὶ πεφονευμένος
ἄρτιφος· ὀρίγανον
ἀρτίφροσιν· ὑγιεῖς ἔχουσι τὰς φρένας. Ἄρτιον γὰρ τὸ ἀνελλιπές· διὸ καὶ ὑγιές
ἀρτίφρων· ὑγιὴς τὴν φρένα. σώφρων, συνετός
ἀρτιχείλης· ὑπερέχων τοῖς χείλεσιν, ὑπόμακρος
ἀρτίως· πρὸ μικροῦ. ἢ ὑγιῶς, ὁλοκλήρως. τελείως
ἀρτιωτά· βραχυτάτῳ χρόνῳ συντετελεσμένα
ἄρτοι πίονες· οὕτως πλακοῦντες
ἀρτοπόπος· ὁ πέσσων ἐν ἐργαστηρίῳ
ἄρτος· βόλος τις. καὶ ὁ Ἀθηναίων ξένος
ἀρτοῦ· ἀρτίζου. ἑτοιμάζου
* ἀρτύνει· ἡδύνει [ἀρτύες]

SCR. 6. Eur. Med. 890. 7. Χ 281. 8. Hippocr. p. 261 vol. I p. 465 Kühn. 10. Aeschyl. Choeph. 578 (cf. schol. Soph. Tr. 770). (11. Menand. fr. CCCXXX vol. IV p. 304). 14. Hdt. IV 59. 20. θ 311. Ι 501. 28. ω 261. 30. Sophocl. Ai. 941 (895) et Pherecrat. fr. XI vol. II 1 p. 315. 34. Comic. vol. II 2 p. 876. 36. δ 771.

ADNOT. 5. Vid. *ἀρτίτονον*. 6. Vid. *ἀρίδακρυς*. 7. Apoll. lex. 43, 7. Vide *ἀρίαπης* et *ἀργίφης*. 8. Galen. p. 442. 10. (λ) addidit Mus. 12. Forte *ἀρτιμαθές*. 13. Vide ἄρτυμα. *διαθήκη, δίκη*. Sed *ἀρτήματος δίκην* proverbialis mihi elocutio videtur. 14. Sic cod. Mus. Phavor. Ven. Flor. ex ordine; *Ἀρτίμπασαν* Schrewelius recte. Vide Gerhard Mythol. Parall. P, 2 vol. II p. 338. Neumann. *die Hellenen im Scythenlande* p. 190. 16. Sic codex ex ordine; *ἀρτηνεστήραν* Mus. ‚Est *ἀρτιμεστέραν* pro *ἀρτεμεστέραν*' Bentleius epist. ad Mill. p. 37. *ἐντιμοτέραν* ad *τιμηεστέραν* pertinet. 18. *πλανῶντες* Pearso. Non expedio. 20. ἀρτίπος· *ἀρτίπους* Apoll. lex. 42, 22 unde favente ordine nostrum emenda. *ἀρτίπους* cod. C. 171. Eudemus EM. 150, 29. 23. ἀρτύσαι· *σκευάσαι* Bekk. 24. Vide 7505. 27. *ἔχοντας* cod., em. C. 171 Mus. 28. *φρένων* cod., em. Mus. 29. Vide 4788. 30. Schneidewin. Philol. III p. 658. 31. Suspectum. Forte ἀρτίως· rd. 33. *ἀρτοπώλος* cod., *ἀρτοπώλης* Heinsius. Ego emendavi, nisi idem voluerit Vossius quem *ἀρτοπόλος* emendasse ferunt. Cf. Bekk. 447, 25. Lobeck. ad Phrynich. p. 222. 34. Vide gl. *Ἀργεῖος* et *Ἄρτας* (7487) coll. Bekk. 448, 9. 36. *ἀρτύει* male Vossius. Vide SCR. *ἡδύνει ἀρτύες. ἄρτυεν κτλ.* cod., *ἡδύνει.* Ἀρτύες· *ἄρτυεν κτλ.* Mus.

ἄρτυεν·
,ὁ Τιτὰν ἄρτυεν.'
ἀντὶ τοῦ διέτασσεν, ἐβασίλευεν
ἀρτύλλεν· λόγχην. ἀγκύλην
ἀρτυλία· διαθήκη
ἄρτυμα· διαθήκη. δίκη
ἀρτύμασι· τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Σοφοκλῆς Φινεῖ β^{ω}
ἀρτύν· φιλίαν. καὶ σύμβασιν. ἢ κρίσιν
ἀρτῦναι· διαθεῖναι
* ἀρτυ(ν)θῆναι· παρασκευασθῆναι
κατα
ἀρτύναντες· παρασκευάσαντες. συν(τ)άξαντες
ἄρτυνος· ἄρχων
ἀρτύς· σύνταξις
ἀρτωμένη βρόχῳ· ἀπαγχομένη
ἄρυα· τὰ Ἡρακλεωτικὰ κάρυα
ἀρυβαλίδα· λήκυθον. Δωριεῖς. οἱ δὲ μάρσυππον
ἀρύβαλλοι· τὰ μαρσύππια. ἀπὸ τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς
ἀρυβάσσαλον· κοτύλη [ἢ φ(λ)άσκων. Φ(λ)άσκων δέ ἐστι εἶδος ποτηρίου]
ἀρετᾷ· ἀντλεῖ
ἀρυέτωσαν· ἀντλείτωσαν
ἀρύει· ἀντὶ τοῦ λέγει. βοᾷ
ἄρυθμος· ἄμετρος
ἀρύθμων· ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς Αἰγίσθῳ
ἀρύομαι· ἀντλῶ
ἄρυον· εἷλκον
ἀρύουσαι· λέγουσαι. κελεύουσαι

SCR. 37. Ex incerto tragico. 41. fr. 637 p. 237. 45. M 43. 48. Eur. Tro. 1006. 51. Antiph. com. III p. 26 fr. III. 57. fr. 659 p. 231.

ADNOT. 38. Sic codex, ἀρτύλλην Mus. Cf. ἀττύλλα (ἄτυλλα series)· ἀγκύλη. Ruhnkenius Hesychium in libro aliquo invenisse ἀρτύλλεν pro ἀγκύλην suspicatur. 39. ,Iam dudum in suspicionem venit. Meinek. Com. III p. 400' Lobeck. Proll. p. 127. Habet tamen etiam C. 39. 171. 212. Zon. c. 300, nisi quod ἀρτυρλία (λ supra) h. e. ἀρτυρία est in CDr. 40. Cf. 7513. 41. φιμεῖ (ω supra) cod., em. NSchowius Suppl. p. 142, 12. 43. διαθῆναι cod., διαθεῖναι Guyetus. 44. ἀρτυθῆναι cod., em. Abreschius. 45. Sic codex, h. e. κατασκ. ut est in C. 171; παρασκευάσαντες Bekk. 448, 20 et Mus. συντάξαντες pro συνάξαντες recte Guyetus. Desunt Apoll. lex. 42, 34. 43, 1: ἀρτύνετο et ἀρτύνθη. 46. Apud Epidaurios teste Plutarch. Quaest. Gr., ἀρτῦναι apud Argivos Thucyd. V 47. 48. ἀρτωμένη· βρόχῳ ἀπαγχομένη C. 171 ut codex. Forte ἀρτωμένη βρόχους· ἀ. ut voluit Kirchhoffius. 49. Lobeck. Path. El. 107 n. Vide κάρυα, ἄδρυα, μάδρυα et ἄλαρα cum Cretico αὐαρά. 50. λύκιθον Δωριεῖς cod., em. Mus. ἀριβαλίδα· λήκυθον δῶρον EM. 150, 55; ἀρβύνδα· λήκυθον. Λάκωνες supra corrupte Hesychius. Deinde malim μαρσίπιον. 51. EM. 150, 50. Lobeck. Proll. p. 95. 52. ἀρύβαλλον· βάσσα coniecit Th. Panofka, ἀρυβάλλιον· κοτύλη Letronne *sur les noms des vases Grecques* p. 50. Neutrum placet Lobeck. Proll. p. 147 n., cui tamen et ipsi suspecta est haec forma syllabae pleonasmo aucta. φάσκων codex φλάσκων Salmasius. Malim cum Valesio ἀρύβαλλον· κοτύλη. Vide Moer. Attic. p. 91. 92. 53. ἀρύεται· (εἰρύεται?) ἀντλεῖ Ruhnkenius et Toupius Em. IV p. 257. 54. ἀντλήτωσαν cod., em. Mus. 55. ,In Hesychio ἀρύει· α. β. ultimum recte ad γαρύει (a Guyeto) refertur, sed ἀντιλέγει in ἀντλεῖ commutarim. Cf. Pierson. ad Moer. p. 37.' Koen. Gr. Cor. p. 70; eademque videtur mens Lobeckii esse in rhemat. p. 206, 10. Ego pro ἀντιλέγει reposui ἀντὶ τοῦ λέγει quo ducimur gl. 7560 et Hesych. ἤρυσεν· ἐβόησεν nisi h. l. ἤρυγεν scribendum. Verbo etiam ἀναρύτειν pro λέγειν Atticos usos esse certum est. 56. ἀδιατύπωτος ἀκανόνιστος μὴ ἔχων εἱρμόν (ῥυθμόν, θω supra, Eudem.) addit C. 39. 171. 57. αἰγί cod., αἰγίσθῳ Mus., Αἰγεῖ aut Αἰθίοψι Dindorfius, Αἴθωνι minus recte Bergkius in ZfAW. 1855 p. 108. 59. Lobeck. rhem. p. 206; neque opus videtur ut εἶρυον scribamus. 60. γαρύουσαι — καλοῦσαι Kusterus; sed vide gl. 7555.

ἀρύσασθαι· ἐπικαλέσασθαι
ἀρύσαι· ἀντλῆσαι
ἀρυσάμενος· ἀντλήσας
* ἀρυστήρ· οἴνου ἀρυστήρ. κοτύλη
65. * ἀρύστεις· τὰς ἀπνευστὶ πόσεις. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυστίχους ἐκάλουν
ἀρυσμεῖ· ἀσχημονεῖ. ἀκοσμεῖ
ἀρυσμίη· ἀκοσμία. ἀρυθμία
ἀρυστίχους· τὰς οἰνοχόας, οἷον κοτύλας, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν, ἔνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος
ἀρυφῆνα· ῥυτίδα. Ἀρυφή
70. ἄρφα· ἀῤῥαβών
ἀρφύς· ἱμάς. Μακεδόνες
ἀρφύταινον· ὁ δίσκος, ὑπὸ Λυδῶν
ἄρχα· ἀῤῥαβών
ἀρχαῖα· τῶν δανείων τὰ κεφάλαια
75. ἀρχαία φύσις· ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις. παρὰ Ἱπποκράτει
ἀρχαίοις· τοῖς ἐξ ἀρχῆς παραδιδομένοις
ἀρχαῖον· παλαιόν. πρῶτον. ἁπλοῦν. ἄκακον. εὔηθες
ἀρχαιρεσιάζειν· τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν
ἀρχάς· ὑποθέσεις. βαθμίδας
80. ἄρχειν· λάμπειν
ἀρχέκακος· ἀρχὴ τῶν κακῶν
ἀρχέλας· τὸν ἐπιστάτην τοῦ Λυκείου παρὰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ὠνόμασεν. ἔνιοι δὲ τὸν ἄρχοντα τοῦ λαοῦ θέλουσιν ἀκούειν
ἀρχενόμενα· ξύλα
ἀρχέτυπον· πρωτότυπον, ἀφ' οὗ πᾶσιν ὁ τύπος
85. ἀρχή· εἶδος μελίσσης ἀκέντρου

SCR. 65. Sophocl. fr. 693 p. 237. 68. Vide Iacobi com. dict. ind. p. 214. 74. Aristoph. Nubb. 1150. 75. Locos Hippocrateos indicat Eustach. ad Erot. l. l. — Aeschyl. Choeph. 279. 77. Pherecrat. fr. LXII vol. II p. 354. 82. Ar. Eqq. 164.

ADNOT. 61. ἀρά — ἡ παρὰ τὸ ἀρύειν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καλεῖσθαι ἔταττον καὶ μάλιστα Συρακούσιοι· ἀρύετ' ἂν φύζειν· ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι EM. 134, 12 loco obscuriore. 63. C. 39. 171 Eudemus. 64. Fortasse gl. ἀρυσάνη excidit. 65. ἀρυστεῖς codex, ἀμύστεις latere vidit Kusterus. Partem tamen veri etiam Salmasius divinavit, quum ἀρύστεις corrigit; debebat ἀρύσεις καὶ ἀρύστεις EM. 151, 2, quo de cf. Lobeck. Phrynich. p. 256 ***. Vide SCR. 66. Vide ἀρρυθμεῖ. 67. ἀρυσμί v cod., ἀρυσμίτη Mus., em. Salmasius. ἀρύσμους· ἀσχήμονας EM. 150, 57. 68. ἔνθα cod., em. Kusterus. 69. Non nisi frustula glossae comparent, quam forte fortuna redintegrari licet e C. Mosq. fol. 106: ἀρυτίδωντον· μὴ ἔχων ῥυτίδας ἤτοι ταράματα (sic) h. e. ἀρυτίδωτον· μὴ ἔχοντα ῥυτίδας ἤτοι χαράγματα, ἀχαρφῆ. 70. H. e. ARRHA. 71. ? ἀῤῥύς ἀναρρύς ἀναρρυ-τνον στήρ. 72. ἀρφύ cod., ἀρφύταινον Mus. 73. Hoc etiam pro ARRHA. 75. ἀρχαίη φύσις· ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν καὶ κατὰ φύσιν οὖσα Erotian. p. 46. 77. Cf. EM. 151, 7 Bekk. 449, 1 Phrynich. app. sophist. 13, 30 Suidas. 78. Δείναρχος· τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα COr. Bekk. 449, 25 Suidas. τὸ πρὸς χάριν τινὶ ζητεῖν Bekk. 449, 27 (sed ζῆν etiam EM. 151, 10). 79. Glossa originem ducit ex elocutione βαθμίδας λόγων. 80. Sunt potius glossae γελεῖν expositiones. 82. ὠνόμασαν male Musurus; subaudiendum enim Ἀριστοφάνης. ἐλαίου codex, emendate schol. Ar. Eq. 164 ‚ἀρχέλας· ἄρχων τοῦ λαοῦ ἡγεμὼν ἔξαρχος δημαγωγός. ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι.' Frustra Toupius Em. IV 97 ἀρχελείας suasit. 83. ἀρχένομα· ξύλα CDresd. 84. ὅτι τὸ ἀρχέτυπον φασὶν οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων οὐδὲ ῥητόρων οὐδὲ τῶν μούσαις κατόχων εἴρηται, ὡς Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἱστορεῖ. Helladius ap. Phot. Biblioth. p. 532 a 22 Bekk. ἢ δεῖγμα πρὸς ὃ οἱ ζώγραφοι γράφουσι βλέποντες C. 171 addit. Vide Eudem. Zon. c. 305 Bekk. 449, 13 Suidas.

ἀρχηγέται· ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν, ἢ θεοὶ ἐν Ἀθήναις
ἀρχηγέτας· ἄρχοντας
ἀρχηγέτης· ἄρχων
* ἀρχέκακοι· τῶν κακῶν ἀρχαί
90. * ἄρχευε· ἡγοῦ. ἄρχου
* ἀρχεύειν Τρώεσσιν. ἡγεῖσθαι Τρώων
* ἄρχει· κατάρχει, κρατεῖ
ἀρχὴ Σκυρ[ε]ία· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. ἔστι γὰρ καὶ λυπρὰ καὶ πετρώδης ἡ Σκῦρος
ἀρχία· ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται....... ἢ χαρτοφυλάκια
95. ἀρχιλλάν· ἀρχιποίμενα. Κρῆτες
ἄρχματα· ἀπάρχματα θεοῖς
ἀρχολίπαροι· οἱ λιπαροῦντες ἵνα ἄρξωσιν, ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενοι
ἀρχός· ἡγεμών
ἀρχούς· ἡγεμόνας
7600. .αρχύσωσι· θάψωσιν
ἄρχων· ἡγεμών. πρύτανις Ἀθήνησιν ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων
ἀρχώνης· ὁ προηγούμενος.
ἀρχολαβών· ἢ ἐργολαβών
ἀρχωνίδας· δρῦς. Πλάτων
5. ἀρῶ· ἐκτε[ι]νῶ
ἀρωγή· βοήθεια
ἀρωγός· βοηθός
ἀρώματα· ἀροτριάματα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ
* ἀροτριαμάτων· γεννημάτων

SCR. 86. 87. Aristoph. fr. III vol. II, 2 p. 996. 89. *B* 63. 90. *B* 345, ubi ἄρχευ cod. Ven. et Bekk. p. 120. 91. *E* 200. 97. Meinek. Com. anon. fr. LXXXI vol. IV p. 625. 98. *Δ* 311. 99. *B* 493. 7600. *H* 85. 2. Andocyd. de myster. p. 17, 22. 4. fr. XXVII*. 5. Deuteron. XXXII 40. 7. *Δ* 235. 8. 9. fr. 71 p. 115. Eupolis fr. V vol. II 1 p. 550, nisi ad Eupolin spectaverit sequens glossa sic fortasse redintegranda ἀρωμάτων· ἀλφίτων ἀροτριωμάτων γεννημάτων.

ADNOT. 86. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ· ὁ δὲ μεθύων ἥμει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Bekk. 349, 14 adicit. 87. ἡγεμόνας addit CDr., nostrum exprimit C. 171. 89. ἀρκακοι — ἀρ cod., em. Mus.: ἀρχεκάκους· κακῶν ἀρχηγούς CDr. recte. 90. ἀρχεύων cod., Musurus primum correxit ἀρχεύου, deinde ἄρχευε. ἀρχεύειν· ἄρχειν C. 171. 92. ἄρχει cod., lectionem suprascriptam delevit Mus. 93. ἀρχησκυρεία — πτερώδης cod., em. Mus., nisi quod Σκυρεία reliquit. Cf. Editores ad Zenob. I 32 p. 11. 94. Sic cod. CDr., ἀρχεῖα ut C. 171 Mus. ἀπόκεινται e Cyrillo et Eudemo ad explendam lacunam repetas. 95. Sic cod. Mus., ἀρχίλαν recte ni fallor Salmasius. Quos enim βειλάρχας nescio qui, βειλαρμοστάς Tarentini appellarunt, Cretenses videntur ἀρχίλας nuncupasse. 96. ἄργματα· ἀπάργματα corr. Kusterus. 97. ἀρχολίπαρος· ὁ λιπαρῶν, ἵνα ἀρχῆς τύχῃ. ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενος. οὕτω Τραγκύλλων περὶ βλασφημιῶν (l. Τράγκυλλος περὶ βλασφημιῶν) EM. 151, 35. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ῥήτορσι καὶ ἀρχολίπαρος ὁ λιπαρῶν, φασίν, ἵνα ἀρχῆς τύχῃ Eustath. p. 211. 7600. ἀρχύσωσι codex, idem e Cyrillis meis unus porrigit Vindob. 171. ἐτιαρχύσωσιν· ἑαυτοὺς θάψωσιν Hesych. infra: ταρχύσωσι Salmasius. 1. Ἀθηνάῖσιν cod., em. Mus. 2. ὁ ἄρχων ὠνῆς οὑτινοσοῦν Bekk. 202, 27 EM. 151, 19 Valcken. Diatr. p. 293 C. 3. ,ἀρχολάβων (sic Mus.) est vox corrupta, cuius emendatio est sequens ἐργολάβων (sic Mus.)' Kusterus. NSchowio a Graeculo quodam in margine adiuncta fuisse videntur. 4. Corrigunt πλατάνους cum Vossio et ἀρχωνίδας ex σαρωνίδας corruptum existumant. Neutrum simile veri est. Meinek. Comic. II 2 p. 689. 5. ἐκτεινῶ cod., em. Mus. C. 171. Gloss. in Cantic. ἐπάρω addit CDr. 8. ἀρόματα — ἐπὶ cod., quorum hoc ab Heinsio, illud ab Is. Vossio emendatum est, (vid. Cobet. Var. Lectt. p. 85). Praeterea malim ἀροτριώματα. ἀρώματα· ἐπιθυμιάματα Apoll. lex. 41, 29 ἀρώματα· οὐ τὰ θυμιάματα λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα Bekk. 450, 23 λέγουσι δ' ἔνιοι τὰ ἄλφιτα ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ,καὶ τὸν λιβανωτὸν καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων' ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων schol. Ar. Pac. 1158 Lob. Phryn. p. 227. ἄκρισι codex, bene correxit Musurus.

ἀρώμενος· καταρώμενος
ἀρῶς· ἀριθμοῦ ὄνομα, παρὰ Πέρσαις
ἀρώσει· ἀροτριάσει. [ποτίσει]
ἀροτορυσμῶν· ἀσθενῶς ἕλκων.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Σ.

ἅς· ἕως, ὅπως, μέχρις οὗ
ἆσαι· χορέσαι, χορτάσαι. θρέψαι. πληρῶσαι. ψάλαι, ὑμνῆσαι
ἀσάζειν· λυπεῖσθαι
ἀσαίνειν· λυπεῖσθαι
* ἄσαιμι· πληρώσαιμι. χορέσαιμι
ἀσαίνων· ὑβρίζων. λυπῶν
ἀσάλειν· ἀφροντισθῆναι. Σάλα γὰρ ἡ φροντίς
ἀσαλαμίνιος· ἄπειρος θαλάσσης. οἱ δὲ οὐ κεκοινωνηκὼς ὑπὲρ Σαλαμινίων
ἀσάλγαν· ὕβριν. ἀμέλειαν. τὴν πενίαν
ἀσαλγάνας· φοβερός. εἴρηκε δὲ οὗτος παραβαρβαρίζων
ἀσάλπι(γ)κτον ὥραν· τὸ μεσονύκτιον. ἑσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σοφοκλῆς Λημνίαις
ἀσάμινθος· πύελος. ἢ λίθος εἰς βάθος κεκολαμμένος, ἔμβασιν. ἢ λέβης μέγας. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον. ἢ κιβωτός
Ἀσαναίων πόλιν· τὰς Ἀφίδνας
ἄσαντος· οὐ σαίνων

SCR. 10. τ 367. 13. Democritea? 14. Cf. Alcman. p. 43 Welck. 15. Ε 289. 18. Ι 485. 20. Hinc in Sapph. fr. 1 Ahrens Dial. II p. 541 μὴ 'σάλην ἐς σὰν conicit. Vocabulis ἀσαλής et ἀσαλέα usos esse Aeschylum et Sophronem testantur Apollodorus et Herodianus EM. 151 Bekk. 450, 28. 21. Ar. Ran. 206. 24. fr. 356 p. 171. 25. Homerus passim et Cratin. Chiron. fr. XIII p. 157. 26. Alcman. fr. 10 p. 636 Bgk. 27. Aesch. Cho. 420 (Toup. IV p. 100).

ADNOT. 11. σαρός· ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις Hes. infra. Cf. Boetticher Aric. p. 13. 12. Confundit ἀρόσει et ἄρσει. ἀρόσει cod., ἀρώσει quod ordine requiritur scripserunt Is. Vossius et Iacobs. Anth. Pal. p. 251. Verum tamen hanc futuri formam a Choerobosco etiam in dict. II 659 relatam cum Lobeck. Phrynich. p. 227 Proll. p. 397 Rhem. p. 162 merito repudiasse videatur, magis eo inclinat animus ut glossam ordini infestam pro Homerica habeam supra etiam in ἀρόωσις· ἀροτριώσεις (h. e. ἀρόωσι· ἀροτριῶσι) corruptam. 13. ἀρωστορυσμῶν? 14. ἅς pro ἄς Koen. ad Greg. Cor. p. 188 Ahrens dial. II p. 200 ediderunt, quorum alter Arist. Lysistr. 173 Epicharm. fr. 19 Pind. Ol. XI 53 Theocr. XIV 70 laudat. μέχρι οὗ cod., em. Mus. 15. ἆσαι codex CDr., em. Apoll. lex. 44, 30. λέγεται δὲ καὶ τὸ δοξάσαι C. 171. 39 qui et ἄσατε· δοξάσατε porrigit. Confundit ἆσαι et ᾆσαι· ψῆλαι. 16. Vide gl. 240 ἀγάζει. 18. πληρῶσαι cod., em. C. 171 Mus. 20. ἀσάλειν· ἀφροντισθῆναι cod., ἀσάλλειν· ἀφροντιστεῖν Mus. Verum videtur quod Toup. Em. III p. 491 ordine favente requirit ἀσαλαγεῖν· ἀφροντιστεῖν, coll. σαλαγεῖ. ἀσαλίς (sic) ὁ ἄφροντις. σάλη γὰρ ἡ φροντίς CDr. Cf. Valck. Theocr. Adon. p. 204 A Lobeck. ad Soph. Ai. 353 Rhemat. p. 110. 21. ἀσαλαμήνιος — Σαλαμηνίων cod., em. Mus. κοινωνικῶς cod., οὐ κεκοινωνηκὼς τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας fere ut Heinsius coni. Fritzschius ad Ar. Ran. 204 p. 131. 22. ἀσαλέαν Sophronis reponendum volunt Pearso et Valcken. Theocr. p. 204 B, ἀσαλίαν Salmasius. Deinde coni. τινὲς πορνείαν aut μανίαν.

23. Restitui codicis lectionem οὗτος π[, οὕτως παρα] Mus. 24. ἀσάλπιγκτον ὥραν· τὸ μεσονύκτιον οὕτω Σοφοκλῆς nihil amplius Bekk. 450, 26. 25. (εἰς) ἔμβασιν Verweius alii, ἔμβασις Heinsius, nisi fuerit ἐν ᾗ τὴν ἄσιν ἐμίνυθον ex Apoll. lex. 45, 6. Ceterum hinc emendandus C. 171, ubi post ἀρῶν· καταρῶν leguntur haec: ἀρώνα· κιβωτός. ἀσάμινθος· λέβης μέγας, ὅπου ἀπελούοντο sic redintegranda ἀράων· ἀρῶν καταρῶν. ἀσάμινθος· κιβωτός κτλ. Cf. etiam Lob. Proll. p. 369. 26. Ἀσανέων — Ἀφίδνας cod., em. Palmerius. Vid. Ahrens Dial. II p. 66. Primus haec ad Alcmanis hymnum in Dioscuros retulit OMüller Dor. I p. 439. Ἀθήνας scribatur non opus esse arbitror, quamquam de solemni hac confusione memini dicere me in progr. Olsnens. 1851 p. 19. 26. 27. ἀκολάκευτος schol. Aeschyl. Cho. 420; formatum est ut ἄναντος ab αἰνῶ.

ΑΣΑΡΟΝ· ἀσάρωτον. [ἀσαρδὰν] λυπηρόν. ἀηδές
ἄσας· βλάψας. ἔβλαψας. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ
* .ασατον· θόρυβον, ταραχήν
ἀσᾶται· λωβήσεται. ἀνιᾶται
ἄσατε· ψάλατε
ἄσβεσθε· διέφθειρε. Κρῆτες
* ἀσβηνοί· ὄρνιθες
ἄσβεστος· ἀκατάπαυστος, δυσκατάπαυστος
ἀσβολθέν· μέγα. ὑψηλόν. μέλαν
ἄσβολος· ἀσβόλη
ἄ σε· ἅτινά σε.......
ἀσεβής· ἄθεος. ἁμαρτωλός
ἄσειν· πληρώσειν
* ἀσέλγεια· πορνεία
* ἀσελγής· ἀκόλαστος. ἀκάθαρτος. Ἔστι δὲ ἀσελγὴς ὁ μέγας ἢ σφοδρός, ὡς Πλάτων ἀσελγόκερων τὸν μεγαλόκερων
ἄσειρος ἵππος· ὁ μὴ ἔχων σειράν, μηδὲ δέσιν· ἀλλ' ἄφετος καὶ ἄνετος
ἄσεκτος· ἀγαθός. παρὰ Ῥίνθωνι Ταραντίνῳ φιλοσόφῳ
ἄσει· ὑμνήσει
ἄσεν· ἐνέδησεν
ἄσεπτον· ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν
ἀσαρθὰ, ν̄ π̄ (ε) Ἰούδα
ἀσάριον καὶ λεπτὸν ἕν εἰσιν. ἤγουν ἑξακισχιλίων τριακοσίων ταλάντων, ὅ ἐστι ἓν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ δὲ δύο λεπτὰ κοδράντης εἷς, ἤγουν νουμμία γ'
ἀσηθείς· λυπηθείς
ἀσηκορίς· ἀδικία

SCR. 28. Hippocr. II de fract. p. 461, 29. 29. fr. 565 p. 214. 31. Hippocr. de sacro morb. iungit ἀσᾶται et ἀνιᾶται. 35. Λ 599. 37. Hipponax 105 p. 611. 40. Λ 817. 41. Sapient. XIV 26. 42. Plato Com. fr. XXIV vol. II 2 p. 688. 43. adesp. fr. 164 p. 680 Nck. 46. λ 61. 47. fr. 48 p. 112 Nck. 48. Matth. X 29 Marc. XII 42 ,λεπτὰ δύο ὅ ἐστι κοδράντης.' 50. Cf. Herod. III 41.

ADNOT. 28. ἀσαρδν· ἀσάρωτον. ἀσαρδὰν· λ. ἀ. cod., ἄσαρον· ἀσάρωτον. ἀσαρδανόν· λ. ἀ. Mus. Emendavi ope Erotiani p. 82; confunduntur enim ἄσαρον et ἀσηρόν. Cf. Toup. Em. IV p. 156. 175. 29. ,Forte ἔβλαψας [cum C. 171] delendum.' Nauckius; nisi confundit ἄσας et ἀάσας. Lob. rhem. p. 4 p. 353 30. Possis σάλον vel ἄραδον; sed verum est ΡΑΘΑΓΟΝ, quod abiecto Ρῶ in ΑСΑΤΟΝ (cod.) abiit. 31. ἀσᾶται cod., ἄσεται Mus., em. Galen. p. 444. 32. ψήλατε? 33. Correxerim ἔσβεσε· διέφθειρε aut ἐσβέσθη· διέφθορε. Κρῆτες enim retrahendum videtur ad sequens ἀσβηνοί, quod ne integrum arbitremur obstat series conturbata. 34. Num i. q. ἀζηνοί? Cf. gl. 1444. 1458. 35. Apoll. lex. 45, 22. Deest ἀσβέστη κτλ. Apoll. 45, 28. 36. ἀσβοληθέν Phavor. 293, 47 Toup. Em. III p. 263, ἀσβολόεν Albertus; utrumque recte. 37. ἀσβόλως· ἀσβόλη cod., em. Mus., nisi praestat ἀσβόλῳ· ἀσβόλῃ. — Sallier ad Moer. Att. p. 11 Lobeck. Phryn. p. 113 Proll. p. 129. 38. ἄσε· ἔβλαψε Apoll. lex. 44, 30 deest. 42. Vide κριὸς ἀσελγοκέρως. 44. ,Pro ἄψεκτος' Sopingus, neque dissentit Ahrens Dial. II 99 § 12. Pro φιλοσόφῳ Mueller Doriens. II p. 364, 3 φλυακογράφῳ (Pearso) vel Τηλέφῳ coniecit. Sed correctione abstinendum esse docet Meinek. exx. critt. in Athen. I p. 44. 45. ἄσει codex. 46. ἄσεν· ἐνέδυσεν cod., ἔσεν (ἔσσεν)· ἐνέδυσεν Kusterus. Correxi e fragm. Barocc. Oehleri p. 4, 1. 2. 47. αἰχμαλώτοις cod. Mus., em. Sopingus, edito frustra patrocinante Alberto. Lemma omisit Bekk. 451, 19. 48. Delevit Mus. νόμισμα παρὰ Ἰουδαίοις coni. Schowius; neque displicent haec Stickelio nostro, cum עִשָּׂרוֹן sit decima pars, sc. drachmae, idem ergo quod ἀσσάριν. 49. λεπιόν — ἤγουν ϛ' τ^ων ταλάντων — ἥμισυ λ^ο — ἤγουν ν^οο' γ' codex, λέπιον — ἤγουν ἑξακισχιλίων τριακοσίων ταλάντων — ἥμισυ λεπτοῦ — κουαδράντης εἷς ἤγουν νουμμία γ' Mus. Conicio ἤγουν Ϛ τῶν κοδραντῶν — ἥμισυ νουμμία. 51. ἀσηκορία· ἀκηδία coni. Mus.

ἀσήκορος· ἀκηδιαστής
ἄσημα· ἄφθογγα. ἄμορφα
(ἀ)σήμαντα· ἀφύλακτα
55. ἀσημάντοις· ἀφυλάκτοις. ἀδιδάκτοις
ἀσήμων· ἀφανῶν. ἀγνώστων
ἀσήμως· ἀτρανῶς
ἄσην· ἀκαθαρσίαν
ἄσης· λύπης
60. ἀσήσῃ· λυπηθήσῃ. βλαβήσῃ
[ἄσθατος· νεχέτου ἀναπνοῆς, πνεύματος]
ἀσθενής· ἄῤῥωστος
ἆσθμα· ἀναπνοὴ βιαία. σύρισμα
ἀσθμαίνει· πνευστιᾷ . . . . . .
65. ἀσθμαίνων· πνευστιῶν
ἄσθματι· φυσήματι. τῷ συνέχοντι πνεύματι
* ἀσ[ιάσ]κει· σκευάζει
ἀσιάς· ἡ κιθάρα. διὰ τὸ ἐν Ἀσίᾳ εὑρῆσθαι
* ἀσίαρος· ἐπισκάζων. ἢ ἀσίδαρος
70. ἄσιδον· ἐρῳδιόν . . . .
* ἄσημος· ἄργυρος
ΑΣΙΝΗ· ἀβλαβῆ. ἡ πόλις
ἄσιν· τὴν μετ' ὀστράκων . . λίθων ἰλύν
ἄσιον· λειμῶνα. [ἐρῳδιόν. καὶ ἡ καλουμένη ἅμαξα]
75. ἄσις· κόνις [ἢ εἶδος ὀρνέου]
ἀσιτία· ἡ ἀνορεξία
ἀσιχήρ· δοτικός
ἀσίῳ· ἄσιν ἔχοντι καὶ ἰλύν
Ἀσιάτας· Ἀσία[ς] ἐστι κώμη Ἀρκαδίας, ὅθεν Ἀλφειὸς δοκεῖ τὰς πηγὰς ἔχειν

SCR. 53. Genes. XXX 42. 54. Hyperides Harpocr. 37, 7. 55. *K* 485. 58. Φ 321 Eurip. Med. 248. 63. *O* 241. 65. *E* 585. 66. *O* 10. 68. Arist. Thesm. 120 Eur. fr. 371 Poet. inc. ap. Strab. X p. 471. 70. Videsis ADN. 72. III Maccab. VI 7 Hom. *B* 650. 73. Φ 321. 74. Vide 78 et ADN. ad 70. 75. Gl. sacra. 78. *B* 461.

ADNOT. 52. Lobeck. Path. El. p. 35 n. Nostro similia porrigit CDr., *ἀσηκόρος* Suidas. 55. *ἀσημάντοισιν* C. 171, Apoll. lex. 45, 13. 57. Sic Cyr. 171, *ἀτρανώτως* CDr. 58. *ἄσιν* cod. Apoll. lex. 45, 11; em. Is. Vossius. *ἄσην* C. 171, in quo ι a rubricatore est. 59. *βλάβης λύπης* C. 171. 60. *ἀσήσει* cod, *ἀσήσῃ* Mus. 61. Sic codex, *ἄσθματος ἐνεχέτου* Mus., *ἄσθματος· συνέχοντος* Kusterus. *ἄσθματος· συνεχομένοις ἀναπνοῆς* CDr. (sic), *συνεχομένης ἀναπνοῆς καὶ συγκοπτομένης* C. 171. 64. *ἀναπνέει ὀξέως* addit C. 171. 67. Legendum *ἀσιάσκει*. *Ἀσκέσαι· κατασκευάσαι* C. 171, *ἀσκήματα· κατασκευάσματα* C. 39. 68. *ἀσίας* cod., em. Mus. *ἀσιάτης· ἡ τρίχορδος κιθάρα* C. 39. Cf. Steph. Byz. p. 130, 20 M. EM. 153, 31 Bekk. 451, 31. 69. *ἀείδαρος*? 70. *ῥαδιῶνα* Aldus, *ῥοδιῶνα* Mus., *ἐροδίον..* codex, in quo vocis exitum delevit Musurus. Hunc ᾱ fuisse patet e Cram. AP. IV p. 179, 33 *ἐρωδίονα*. — *Ἀσίδα· στρουθοκαμήλισαν. ἄσιδον· ἐρῴδιον καὶ ἡ καλουμένη ἅμαξα* C. 171; contra *ἀσίδα ἐρῴδιον* esse volunt Aquila ad Iobum XXXIX 13 Psalm. CIV 17 Ierem. VIII 7 et Lex. Origen. p. 191. — *Ῥῳδίον* vel *ἐρῳδιόν* ‚ardea avis' etiam Lobeck. Path. El. p. 51 corrigit. 71. *ἄσημος* ut codex etiam Cyrilli exempla. Vide gl. *ἄργυρος* et Fr. Viger de idiotism. p. 160. 72. *ἄργυρος, ἀσινῆ κτλ.*, disiunxit Mus. Cf. Apoll. lex. 45, 33. 73. *ὕλην* codex, em. Apoll. lex. 45, 11 EM. 153, 22 schol. Φ 321. *καὶ* addebat Heinsius. 74. *λιμενῶν ἐροδίονα* cod., *λειμῶνα ῥοδιῶνα* Mus. Cf. gl. 7670. 75. C. 39. 171. Gl. mss in Iobum. 77. Infra *ἠσιχήρ· δαψιλής*. 78. *Ἀσιῷ* cod., em. Mus. *ἄσην* cod., em. Guyetus. 79. *Ἀσέα· κώμη τῆς Ἀρκαδίας ἀφ' ἧς ὁ Ἀλφειὸς ῥέει ὃς καὶ Ἀσεάτης λέγεται.* Steph. Byz. 130, 17 M; cf. Pausan. VIII 3. 54.

80. ἄσκαλα· ἀκάθαρτα
ἀσκάλαβος· γαλεός. Ἀσκαλαβώτης καὶ αὐτό
ἀσκαλεῶς· ἄγαν σκληρῶς. ἐπιμόνως
* ἀσχαλιάζοντες· χωλεύοντες, ἐφ' ἑνὸς κώλου βαδίζοντες
ἄσκαλτοι· κακῶς εἰργασμένοι. ἀτύπωτοι
85. ἀσκάνη· ἀγανάκτησις
* ἀσκανδής· ἄγγελος
Ἀσκανίη· πόλις Φρυγίας
ἀσκάντης· κράβατος. κλινίδιον εὐτελές
ἀσκαρδαμύ(κ)τοις· ἀκα(μ)μύ(σ)τοις
90. ἀσκαρές· ἀκίνητον. καὶ ἄσκαρθμος
ἀσκαρίδες· εἶδος σκωλήκων
ἄσκαροι· γένος ὑποδημάτων ἢ σανδαλίων. οἱ δὲ κρόταλα
ἀσκαροφόρον· φορτηγόν
ἀσκαληρές· ἰσόπλευρον, παρὰ Δημοκρίτῳ
95. ἀσκεία· θρησκεία, εὐσέβεια. κόσμησις
ἀσκεῖ· μελετᾷ. γυμνάζεται. φιλοπονεῖ
ἀσκελές· σκληρόν, χαλεπόν. ἀδιάλειπτον. πικρόν. ἢ σεμνόν
ἀσκελόν· ἄγαν τὰ αὐτά
* ἀσκελέες· κατασκελετευόμενοι. ἄσαρκοι. ξηροί
7700. ἀσκέρα· εἶδος ὑποδήματος
ἀσκεύοις· ψιλοῖς. ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος [Ἀγα]μέμνονι
ἀσκηθῆ· ἀβλαβῆ
ἀσκηθής· ἀβλαβής. ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας
ἀσκήσας· κοσμήσας. κατασκευάσας
5. ἀσκήσασα· μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα
ἀσκητής· ἀθλητής
* ἄσκησις· ἐπιμέλεια
ἄσκιον· μὴ ἔχον σκιάν

SCR. 80. Theocr. X 14. 82. *Τ* 68? 87. *Β* 863. 91. Hippocrates passim. 97. *α* 68. 99. *κ* 463. 7701. fr. 123 p. 30. 2. Solon. fr. 11. 3. *Κ* 212 Antimach. fr. 9. 4. *Δ* 110. 5. *Ξ* 179.

ADNOT. 80. *ἀκάθαρτος* cod., em. Mus. 81. Recte ni fallor corrigunt *γαλεώτης*. vereor tamen ne Diogenianea non sint nisi haec *ἀσκάλαβος καὶ ἀσκαλαβώτης ὁ αὐτός*. 82. Sic codex, *ἀσκελέως* ut Apoll. lex. 45, 15 Mus., *ἀσκελές* Aldus. Vetustum esse vitium patet e C. 171: *ἀσκελεῶς· ἄγαν σκληρῶς κτλ.* Haud tamen praefracte negaverim *ἀσκαλέως* dici potuisse. 83. *ἀσχαλιάζοντες* cod., *ἀσκαλιάζοντες* Mus., *ἀσκωλιάζοντες* recte Salmasius. Vide 7725 et Lobeck. Proll. p. 134. 85. In uno repertum est C. 39. 86. Böttich. Aric. p. 13 ‚Videtur esse qui *ἀστάνδης* infra dicitur' Valesius. 87. Apoll. lex. 45, 34. 88. Lobeck. Path. El. p. 26. Cf. gl. 2706 *ἀκχαλίβαρ* (leg. *ἀκκάνθαρ*) et *σκάνθας*. — *Ἀσκάντης· κράββατος βασιλικός. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκάζειν ὅ ἐστι χωλεύειν* C. 171. Post *κλινίδιον εὐτελές* in Bekk. 452, 21 leguntur verba *καὶ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν*, in EM. 154, 29 *ὃ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν σκίμπους ὀνομάζεται* (Lob. Phryn. p. 62). 90. *ἄσκαρμοι· ἀκοίμητοι* C. 39. 171. 91. *σκαρίδες· εἶδος ἑλμίνθων* Hes. *ἀσκαρίδες· λεπτὰ ἑλμίνθια, ὡς ἐπίπαν ἐν τοῖς τῶν ἀδδηφάγων παιδίων διαχωρήμασιν εὑρίσκομεν. οἱ γὰρ ἐλλογιμώτατοι τῶν συγγραφέων εἶδος σκωλήκων ἱστοροῦσιν.* Erotian. p. 44 Galen. p. 442. 92. Confundi *ἀσκέραι* et *ἄσκαροι* non dixerim. Cf. Lobeck. Proll. p. 261. — *Ἔνιοι δὲ τὴν ψιθύραν τὴν αὐτὴν εἶναι τῷ ἀσκάρῳ ὀνομαζομένῳ νομίζουσι. τὸ δ' ἦν πλινθίον πηχυιαῖον ἔχον διειλκυσμένα πηνία ἃ περιστρεφόμενα ἦχον ἐποίει κροτάλῳ παραπλήσιον.* Pollux IV 60. 93. Conicio *ἄγγαρον· (σκευο)φόρον, φορτηγόν*. Vide gl. 331. 94. Sic codex Musurus, *ἀσκληρές* error in Aldina. Vide Burchard *Fragmente der Moral des Democrit* p. 7 Mullach. Democr. p. 420. 21. 97. *ἀδιάληπτον* cod. Mus. C. 171, em. Guyetus. 98. *ἀσκελής* corr. Mus. 99. *κατασκελετωμένοι* cod., em. Alb. 7700. Sic Arcadius. Cf. Bekk. 452, 9 C. 39. 1. *Μέμνονι* Th. Bergk. ZfAW. 1855, 2 p. 109 n. et ANauck progr. Berol. 1855 p. 4 coll. Bekk. 445, 18 Eustath. 1156, 19. 3. Apoll. 45, 3. 6. *τοὺς γὰρ ἀθλητὰς ἀσκητὰς οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν* Erotian. p. 70. Adde *ἐπασκηταί· ἀθληταί* Hes. et Phrynich. app. soph. 17, 29 EM. 154, 33.

ἄσκιος ὕλη· ἡ δασεῖα ὕλη

10. ἀσκηρά· εἶδός τι τῶν καστανίων

* ἀσκότονοι· κυνοῤῥαῖσται, κρότωνες

ἄσκ[λ]η· ἄσκησις

ἀσκληπιάς· ἡ δάφνη

ἀσκόλαχα· ἀσκαλαβώτης

15. ἄσκοπον· ἀθέ(α)τον. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ

ἄσκοπος· ἀνόητος. ἀπροόρατος

ἀσκὸν λήψεται· ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο, καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον. νικητήριον στέφανον

ἀσκορδίνωτος· ἀσύλευτος. μὴ κινῶν τὰ μέλη. Σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγουσιν τὸ παρὰ φύσιν ἐκτείνειν, ὅπερ γίνεται παρὰ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου

ἀσκός· ὑδρ[ε]ία

20. ἀσκούμενοι· γυμναζόμενοι, παιδευόμενοι

ἀσκουρῶτις· ἄκτος ἢ μικρά

ἄσκρα· δρῦς ἄκαρπος

ἀσκῦροι· βοτάναι τινές

* ἀσκώσατο· ἠχθέσθη

25. ἀσκωλίζοντες· ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἁλλόμενοι

ἀσκωλιάζεις· κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἅλλεσθαι, ἐφ' οὓς ἀληλιμμένους ἐπήδων γελοίου ἕνεκεν

ἄσκωμα· δερμάτιον, ὃ ἐν ταῖς τριήρεσιν ἔχουσιν

ἀσκῷ φλαυρίζεις· οὐδεν[ὶ] καταπλήττῃ, τῇ σκιᾷ μορμύσσῃ, τουτέστιν κενὸς δὲ νοῦς κενώματι ἢ φλυαρεῖς

ᾆσμα· ᾠδή, ὕμνος. δίασμα. καὶ μέλος ᾠδῆς

30. ἀσμενέστατα· χαίρων

ἀσμενίζει· χαίρει, ἀγάλλεται

SCR. 12. Plato com. inc. fr. XLVIII, vol. II 2 p. 693. 15. v. 21. 16. Ω 157. 17. Arist. Acharn. 1000. 25. Plat. Sympos. p. 322 E. 27. Vide ADN. 29. Sophro l. l.

ADNOT. 9. Sic etiam C. 39. 63. Dici quomodo potuerit docet Lobeck. Path. El. p. 34, nisi consueto errore δ omissum est; δάσκιος ὕλη Homerus et Quintus I 536. 10. 11. ἀσκιρά et ἀσκίτονοι Vossius ex ordine. κοιροραῖσται cod., em. Mus. 12. Glossa haec ex Herodiano accessisse videtur: ἄσκη ἡ ἄσκησις Arcad. Πλάτων δὲ καὶ ἄσκην εἴρηκε φαῦλον ὄνομα Poll. III 154. 13. Dioscor. III 106. 14. Suspectum est HSt. 15. ἄθετον cod., ἀθέατον cum Alberto restitui in Didym. p. 96. 16. Apoll. lex. 45, 18. 17. Post νικητήριον excidisse videtur οὖν. 18. Vide Bekk. 452, 25. ἀσκορδίνητος et περὶ τοὺς ἐγειρομένους coni. Pierso ad Moer. p. 313. 19. ὑδρεία cod., em. Phavorinus. 20. μελετῶντες add. C. 171. 21. ἄρκτος ἢ coni. Mus. — Ἀρκτοῦρος· ἄρκτος ἡ Pearso. 22. ἄσπρος, ἄσπρις novit Theophrast. H. Plant. III 11. 23. Cf. gl. 580: ἀγχύρις· βοτάνη τις (sic enim non ἄγχυρις in codice legi testis est Bekkerus). Hoc aut ἄστυρον Theognosto 131, 23 restituit Lobeck. Proll. p. 274 n. 46. 24. ἐσκύσατο coni. Kuster.; forte ἐχώσατο. 25. Vide gl. 7683. ἀσκαλίζοντες cod., em. Mus. Vide Phrynich. app. soph. 24, 15 Bekk. 452, 18 Eudem. Tim. Valck. Theocr. II 4 B. 26. Restitui codicis lectionem ab Alberto de sede pulsam. Coniunxit nempe cum superioribus et emendavit ἀσκωλιάζειν; vid. schol. Plat. p. 47 Ruhnk. EM. 155, 35. Rem ipsam illustrat O. Iahn Archaeol. Zeit. 1847 n. 9 laudatus ab Ed. Gerhard. Myth. §. 452, 2 a. 27. Schol. Arist. Ran. 367 Ach. 97 EM. 155, 16. τὰ ἐπιρραπτόμενα δέρματα C. 39. Cf. Boeckh. Urkund. p. 107. 28. ἀσκοφλαυρίζεις cod., em. Sopingus. Ἀσκῷ φλαυρίζεις· οἷον κενῷ σώματι διαμάχῃ· ὡς τῷ ἀσκῷ μορμύττεις Diogenian. II 100 p. 124 ubi emendatione μορμύττει non opus esse monet G. Bernhardyus ad Suid. II 1 p. 882. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀσκοῦ φέρεται παροιμία τὸ ἀσκῷ φλαυρίζεται· οἷον κενῷ σώματι φλυαρεῖς Eustath. 1552, 25. Totum locum sic correctiorem exhibuerim: ἀσκῷ φλαυρίζεις· τουτέστιν κενῷ σώματι φλυαρεῖς, κενὸς δὲ ὁ ἀσκός. ὡς τῇ σκιᾷ μορμύσσῃ· οὐδὲν καταπλήττῃ. φλυαρός cod., em. Mus. 29. ᾠδίασμα cod., quod in ᾠδή, ᾆσμα foede a Musuro corruptum est. Emendavi ex Sophrone Bekk. 452, 30 ᾆσμα· τὸ δίασμα... Σώφρων. 30. χαιρόντως C. 63, sed ἀσμενέστατος· χαίρων C. 171. 31. Sic Cyrillus.

ἄσμενοι· χαίροντες
ἀσμένῳ· χαίροντι
ἀσμένως· μετὰ χαρᾶς. ἡδέως. εὐκτέως. προθύμως. ἑκουσίως
35. ἄσμηκτον· τὸ ἀπαράλεκτον
ἀσμύσσει· ἀγνοεῖ. ἀναπνεῖ
ἀσόλοικον· ἥμερον, προσηνές. οὐ βάρβαρον. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ
ἅ σου· ἅ τινά σου
ἀσοῦρ· κρατήρ, ὑπὸ Φοινίκων
40. ἄσπα· ἤπιος. ἡ ἐγγία
ἀσπάζει· συμπεριπατεῖ
ἀσπάζομαι· ἀσπάζω
ἀσπάθητα· τὰ μὴ κεχρυσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια
ἀσπάθητον χλαῖναν· τὴν δοράν, παρόσον οὐχ ὕφανται
45. ἀσπαίρον(τ)ας· σκαρίζον(τ)ας
ἀσπακάζομαι· τὸ ἀσπάζομαι. πέπαικται
ἀσπακῶς· φιλοφρόνως
ἀσπάλαθοι· ἄκανθαι
ἀσπάλαξ· ζῶον ἐστερημένον ὄψεως
50. * ἀσπάλαθος· φυτὸν ἀκανθῶδες
ἀσπαλία· τοῦ ἁλιέως ἐργασία. ὁρμιά. ἁλία
ἀσπαλιεύς· ἁλιεύς. Ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς. Ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ σπᾶν τῷ λίνῳ. Λίνον δὲ ἡ ὁρμιά, ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν·
‚πόθεν ὁρμιὰ καὶ κάλαμος'
ἀσπαλιευτής· τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος
* ἄσπαλος· ἰχθύς
55. ἄσπαλον· σκύτος
ἀσπάλους· τοὺς ἰχθύας. Ἀθαμᾶνες
ἀσπάνιον· πάσσαλον

SCR. 32. ι 63. 33. Ξ 108. 34. Actt. Ap. II 41. XXI 17. 35. Pherecrat. fr. LXX, vol. II 1 p. 355. 37. fr. 566 p. 214. 44. Soph. fr. 791 p. 264 teste Polluce VII 36. 45. Γ 293. 46. Accedant haec incertorum Comicorum fragmentis. 50. Siracid. XXIV 17. 52. fr. III. 53. Plato Soph. 149 F.

ADNOT. 34. C. 39. 63; περιχαρῶς ἐπιχάρτως καὶ χαιρομένως addit C. 171. 35. καὶ παρὰ Φερεκράτει ἄσμηκτος ἀπαράλεκτος Pollux II 35 p. 61 Bekk., ubi ‚cod. Iungermanni ἄσμικτος, cod. Falkenburgii ἀπόλεκτος, nisi hoc ad ἀπαράλεκτος spectat.' Meinekius. 36. ἀσμωλή· ἀναπνοὴ ὀλίγη, καὶ ἀσμωλεῖν· ἀγνοεῖν. EM. 155, 33 ἀσμωλή· ὀλίγη ἀναπνοή CDr. Vide gl. 1158 ubi oblitus cum Athanasii Parisini haec porrigentis: ἀδμόδης· ἄπειρος. (Lobeck Proll. 136 n. 1). Hinc profectus Salmasius corrigebat ἀσμωλεῖ. Videndum tamen num huc pertineant gl. ἀμμωχεῖν· ἀργεῖν et σμωχεῖν· ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς quorum hoc altero Arist. in Pac. 1309 usus est. Quod si ita sit possis ἀσμωχεῖ· ἀργεῖ ἀναπνεῖ. 37. ἀσόλυκον cod., em. Mus. 39. ἀσοῦρ EM. 155, 34 Lobeck. Parall. p. 76. Syriacum est, si audis Gesen. Monum. p. 386. 40. ἐγγύα Mus. ἄσσον· ἆσσα. ἐγγύς C. 63. Conflata sunt ἄσσα· — ἤ τινα ἆσσον· ἐγγύς. 41. Infra ἀστιλάζει· συμπεριπατεῖ. 44. ἐν τοῖς τοῦ Παυσανίου φέρεται ὡς τὴν δορὰν ἀσπάθητόν τινες εἶπον χλαῖναν, ὅ ἐστιν ἀνύφαντον. Eustath. p. 787, 9 (p. 21 M.) Cf. Bekk. 453, 18. 45. (τ) bis addidit Mus.; atque sic Bekk. 453, 1. Κινοῦντες ψυχοῤῥαγοῦντες adicit C. 39, ὀδυνηρῶς πρὸς θάνατον κειμένους C. 171. 46. πέπεκται cod., em. Mus. 47. ἀσπασίως Bekk. 453, 5. 48. Lobeck. Proll. 88 Pierso Moer. p. 68. 51. ἀσπαλία cod., ἀσπαλεία volebat THemsterhuisius, ἀσπαλίεια — ἁλεία Kusterus. Sed ἀσπαλία· ἡ ἀλλεία (sic) Arcadius ἀσπαλία· ὁρμιὰ ἁλιευτική C. 39. 63, ἀσπαλιά· ἁλιέως ἔργα Bekk. 453, 2 Eude-
δν ον
mus. 52. ἀπὸ τοῦ σπᾶν Toup. III p. 448. — τῷ λίνῳ cod., τὸ λίνον Mus., em. EM. 156, 40 Voss. — ἀφιερῶν cod., em. Mus. ‚Requirebam πόθεν λίνον καὶ κάλαμος. Et sic citat Casaubonus ad Athen. X p. 446 E; sed potest etiam illud verum esse.' Meineck. II 2 p. 617 fr. III. 55. ‚Est cutis corpori detracta. Vide σπάτος.' Lobeck. Pathol. El. p. 14 Proll. p. 90. 56. Lobeck. l. l. et Aglaoph. p. 817. Ἀθεμᾶνες cod., em. Kusterus. 57. Non expedio.

ἀσπάραγος· τὸ ἐκ τῶν ἀκανθῶν φυόμενον τραχύ
ἄσπαρτον· μὴ σπειρόμενον
60. ἀσπαρίζειν· σκαρίζειν, ἐπὶ ἰχθύων, καὶ ἀσπαίρειν τὸ αὐτό
ἀσπάσιος· ἀσπαστός. χαρτός
ἀσπαστήν· θαυμαστήν. ἐπίχαρμ..
ἀσπασίως· ἀσμένως. ἡδέως. περιχαρῶς. ἀγαπητῶς
ἀσπαστοί· ἥδιστοι. χαρτοί
65. ἀσπαστόν· ἐπιθυμητόν
ἄσπερμος· ἄγονος. ἀφανής
ἀσπερχές· συνεχές. δαψιλές. σχολεαῖον. καὶ ἀδιαλείπτως
* ἄσπετος· λίαν πολύς. μέγας
ἄσπετα· ἀπαρακολούθητα. πολλά
70. (ἄ)σπετον· καὶ πολύ
ἄσπετον κῦδος· δόξαν μεγάλην
ἄσπετος· ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ, ὡς φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Ὀπουντίων Πολιτείᾳ
* ἀπεκτόνια· ὠφελήματα
* ἀσπίδα· σκυτάριον· ἢ ὅπλον
75. * ἀσπιδὲς πεδίον· περιφερές· ἢ ἀσπίδας ἔχον
ἀσπιδεῖα· τὰς πτυχὰς τῶν ἀσπίδων. καὶ μέρος τῆς νεώς, τὸ πρὸς πρύμνᾳ
ἀσπιδήϊα· ἀσπίδας
[ἀσπιδιότης· πολεμιστής]
* ἀσπίδι γινώσκων· ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώσκων
80. ἀσπιδίσκας· πελτάρια. σκουτάρια. ἢ περιφερὴς κόσμος ὅπλοις ἐοικώς
ἀσπιδίσκοι· τῆς κιθάρας τὰ ἐπ' ἄκροις πήχεσιν
ἀσπιδιώτας· ὁπλίτας, πολεμιστάς
* ἀσπίς· ὅπλον πολεμικόν. τὸ σκουτάριον
ἀσπίθιον· ἀψίνθιον
85. ἄσπιλος· ἄμωμος. καθαρός
ἀσπιστάων· ὁπλιτῶν, μαχητῶν
ἄσπιλος· χείμαῤῥος, ὑπὸ Μακεδόνων

SCR. 65. ε 398. 66. Υ 303. 67. Δ 32. 69. ι 162. 71. Γ 373. 75. Λ 753. 79. Ε 182. 80. Exod. XXVIII 13. 82. Β 554. 84. Vide ADN. 86. Δ 90.

ADNOT. 58. Pierso Moer. p. 361 Lobeck. Phrynich. p. 110 Proll. p. 305. 62. Ἐπίχαρμος Mus., exitu vocis deleto. Reduxi codicis lectionem „cur enim ex Epicharmo haec adduxisset." Sopingus. 64. ἄσμενοι θεοειδεῖς ἡδεῖς Bekk. 453, 4. 65. ἀγαπητόν Apoll. 45, 25. 66. ἀφανής om. C. 171. 67. ἀδιάλειπτον omisso σχολεαῖον (χολόεν Toup. Em. III p. 447, σχολαίως Valcken. Theocr. p. 228 A) Apoll. lex. 45, 16: sed ἀδιαλή-
ϑ λ λ
πτως C. 39. 171 EM. 156, 55 qui etiam ἰσχυρῶς ταχέως addit. 68. λί πὸ μέ codex, h. e. λίθος πολὺς μέλας. Legendum est: ἄσπετος αἰθήρ· πολύς καὶ μέγας EM. 156, 47.
ε
69. πκολουθετα cod., δυσπαρακολούθητα Mus., em. Apoll. 45, 6. 70. (ἄ) addidit Mus. 72. Plutarch. Pyrrh. 1, Ptolem. Hephaest. ap. Phot. Bibl. 147, 18 Bekk. Vide Philol. I p. 643. 73. Expedire nequeo. 74. σκυτάρεον pro σκουτάριον, ut noster, Gloss. mss. Sapient. V 19. 75. Vide schol. Λ 754 Spitzner Exc. in Iliad. XXI p. XCI sqq. ZfAW. 1855 N. 59 p. 471 *. In Hesychio si quod legitur ψιλίον· μακρόν, e ψίδιον· μακρόν ut puto corruptum, huc pertinet, de vocabulis σπίδιον σπιδής σπιδόθεν amplius dubitari nequit. 76. τῇ — πρύμνας cod., τὸ — πρύμνα Mus. Posteriori significationi convenire ἐπισείων (ἐπίσειον cod. A) Poll. I 90 adnotat Albertus. 78. Codicis lectionem a Musuro ordine invito emendatam reduxi. 78. 79. In codice coniunctas separavit Musurus. 80. χρυσοκόσμιον περιφερές C. 39. Vide Apoll. lex. 49, 9. 82. ἀσπιδιότας cod., em. Mus. 84. ἀσπήθιον cod., ἀσπίθιον Mus., ἀσπίνθιον Vossius recte sed invita serie. ἔνιοι δὲ τῶν κωμικῶν ἀπίνθιον καλοῦσι EM. 183, 26. Vide Meineck. ad Diphil. fr. I 12 vol. IV p. 381 et adnotationem meam ad gl. 2219. 86. Apoll. lex. 45, 23. 87. Ordo ἄσπιχος requirit.

ἄσπλαγχνος· δειλός
Ἀσπληδών· πόλις τῆς Βοιωτίας
90. ἀσπλῆνις βοτάνης εἶδος
ΑΣΠΟΝΔΕΙ· οὐκ εἰρηνεύει. ἀδιάλλακτον
ἄσπονδοι· ἄγριοι. ἐχθροί. καὶ μὴ μνημονεύοντες φιλίας, ἢ διαθέσεως.
ἄσπορον· ἄγονον, χωρὶς σπέρματος
ἀσπουδεί· χωρὶς σπουδῆς, ἢ κακοπαθείας. καὶ ἄνευ πόνου καὶ μόχθου
95. * ἀσπόλην· ἀρίστην
ἄσσα· [ἅ]τινα. λεγέσθω δὲ ψιλῶς. Ἀττικοὶ δὲ ἄττα λέγουσιν, ἢ ὅσσ
[ἄσσα· ἀσυμφανές. ἄδηλον]
ἄσσα· ἅτινα. ἄττα· τινά, ψιλῶς
ἄσσει· κατάσσει
7800. ἀσσέως· ἐπὶ σοῦ
ἄσσιος· προκόλπιος
ἄσσιστα· ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς
ἆσσον· πλησίον, ἐγγύς
ἆσσον[ες]· ἐγγὺς ἔρχεσθε
5. Ἀσσυρία· ἡ Χαλδαϊκή
Ἀσσυρίῃ· τῇ Χαλδαϊκῇ
ἀσσυτία· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις
ἀσταγανά· ἱμάς
ἀσταγές· πολύ, καὶ λάβρον
10. ἀσταθῆ· ἀβέβαιον
ἀστάθμητος· ἄνισος
ἀσταίνει· δυσπαθεῖ. ἁμαρτάνει. μοχθεῖ
ἀστάλακτον· [ἀσθενές.] ἢ νοτερόν
ἀσταλής· μὴ περιβεβλημένος
15. ἀστάλη· πολύπους ὁ ἐν μυκτῆρι. ἔνιοι σκώληκα οὐρὰν ἔχοντα
ἀσταλύχειν· ἀναβλύζειν. κλαίειν

SCR. 88. Soph. Ai. 472. (Schol. ad h. l. p. 235). 89. *B* 511. 94. *Θ* 512. *X* 304. 99. Eubul. I 10. III p. 242. 7802. fr. 64 Nck. 4. ? *Δ* 335. 8. Crates fr. III vol. II 1 p. 246. 11. Aristoph. Av. 169.

ADNOT. 88. ἀσπλαγχνός cod., em. Mus. Didym. p. 102. 90. ἄσπληνον Dioscorid. III 151. 91. Codicem expressi, Musurus ἀδιάλλακτον ad gl. seq. retraxit. Confundit ἀσπουδεῖ et ἀσπονδεῖ. 92. διαθέσεως. ἀδιάλλακτοι Mus. Alb., quibuscum facit ἄσπονδοι ἐχθροί· ἀδιάλλακτοι Bekk. 453, 7. παραβάται ἢ πολέμιοι addit C. 171. 94. Vide Lehrs. Aristarch. p. 122. Friedlaender Aristonic. p. 151. ἀσπουδή cod., (ἀσπουδεί· χωρὶς σπουδῆς, ἀσπουδῆ δὲ διὰ τοῦ η χωρὶς κακοπαθείας, ὡς τό· μὴ μὰν ἀσπουδῆ γε Suid.) Apoll. 45, 20 C. 171 Mus. ἀσπουδεί. 96. ἄσσα· τινὰ ποταπά Apoll. lex. 45, 10 ἄσσα· ἅτινα ἥτινα ὅσα C. 39. Voluit noster ἄσσα· τινά (Ἀττικοὶ δὲ ἄττα λέγουσιν) καὶ ὅσα ἅσσα. 97. Sic codex, ἄσσα. ἀσυμφανές· ἄδηλον Mus. Glossam non suo loco legi adnotat Kusterus. 98. ἄσσα cod., emendavi. 99. ᾄσσει· κατᾴσσει post Guyetum corrigebat Casaub. ad Athen. III p. 207. 7800. ἀσσέως· ἐπὶ σοῦ codex, ἀσσέο· ἐπὶ σοῦ Mus., ἀς σέο· ἐπὶ (vel ἕως) σοῦ Albertus coll. ἄς· ἕως, ἄσσεο· ἕως, ἐπὶ σοῦ NSchowius. Malim ἄς· ἕως μέχρις οὗ. Lexicis adde ἀσφόρος· ἑωσφόρος e Cyrillo 39. 1. Non expedio. 2. ἠδωνῶν cod., Ἠδονοῖς Mus., em. Iunius. 3. Apoll. lex. 45, 12. 4. ἄσσονες cod., ἆσσον ἴτε Musurus ni fallor recte. 5. 6. Vide Xenocratis Chronic. ap. EM. 157, 52. 7. Vide ἀπασσύτεροι. Placet ἀσσύτερα Abreschii. 8. Sic cod., ἀσταγάνα Mus., ἀστεγάνα in Aldina vitiam typothetae. L. ἀστραγαλωτή· ἱμάσθλη. 9. ἀστεγές cod. Mus., ἀσταγὲς ὕδωρ· τὸ πολυσταγές Suidas. Em. Pearso; vide Schaef. Apoll. Rhod. I p. 322 Valcken. Theocr. p. 228 B. 10. ἀστήρικτος ἀσθενής addidit CDr. Non absone igitur Pergerus huc e gl. 7813 retrahit ἀσθενές. 12. Vide gl. 2775. Ruhnk. Epist. Crit. II p. 153 Lobeck. Phrynich. p. 466 rhem. p. 237 Proll. p. 192. ἀσθαίνω· (l. ἀσταίνω) δυσπαθῶ ἀδυνατῶ κακοπαθῶ μοχθῶ χαλεπαίνω ταλαιπωρῶ EM. 159, 37. 13. ἀφάλακτον male Ruhnkenius. νοτερὸν cod. recte, νωθρὸν Mus. ἀσθενὲς ἤ, h. e. ἀσθενῆ, ad 7810 Pergerus retraxit. 15. ἀσταλίς? 16. ἀσταλύζειν· ἀναλύζειν THemsterhuisius; cf. ἀστυλάζει.

ἀστάνδης· ἡμεροδρόμος. [ἢ κράββαττον.] ἢ ἄγγελον. Ταραντῖνοι
* ἄσταχτον, οὐ καταστάζον, ἀλλὰ ῥύδην
ἀστασίαστον· ἀθόρυβον
ἀσταφίς· σταφίς
ἀσταχύεσ(σ)ι· τοῖς σταχύσιν
ἄστεγον· τὸ μὴ ἔχον στέγην. ἢ ἀκαρτέρητον καὶ ἀνυπομόνητον
ἀστέγους· οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους
ἀστεΐζεσθαι· πολιτεύεσθαι
ἀστεϊζόμενος· ὡραϊζόμενος
ἀστεῖος· ὁ χαρίεις, ὁ ἐπίχαρις
ἄστεκτος· ἀφόρητος, ἀβάστακτος
ἀστέκτως· ἀνυπομονήτως, ἀνυποστάτως
ἀστέλεχος· ὁ δακτύλιος. ἕδρα
ἀστέλεφος· τὸ περὶ τὴν κιθάραν δέρμα
ἀστελοφοῦν· δέρμα τὸ εἰς τὰ ἄκρα
* ἀστηταί· οἱ ..δεῖοι. καὶ Ἀττικοί
* ἀστείων· τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων. καὶ γελωτοποιῶν
* ἀστεΐζεται· ἀγλαΐζεται, ὡραΐζεται, κο(μ)ψ(εύ)εται
ἀστεμβής· ἀθαμβής, ἀτάραχος
ἀστεμφέα· ἀμετακίνητα
ἀστεμφέας· ἀμετακινήτους, βεβαίους
ἀστεμφῆ· τραχύ(ν), χαλεπόν. ἀκίνητον
ἀστέρι ὀπωρινῷ· τῷ κυνί, τῷ κατὰ τὴν ὀπώραν ἀνατέλλοντι
Ἀστερίη· ἡ Κρήτη καὶ ἡ Δῆλος οὕτως ἐκαλοῦντο
Ἀστέριοι· οἱ πρῶτοι τὴν Τένεδον κατοικήσαντες
Ἀστερίς· ὄνομα νήσου.........
Ἀστέριον· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ
ἄστε[ρ]κτα· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ
ἀστερόεν· λαμπρόν. ποικίλον
ἀστερόεντι· ἀστέρας ἔχοντι

SCR. 19. Thuc. I 2. 21. *B* 148. 22. Proverb. XXVI 28. 33. Iesai. LVIII 7. 27. Glossa sacra. 36. *B* 314. 39. *E* 5. 40. Callim. Del. 224. 42. δ 846. 43. *B* 735. 44 fr. 220 p. 57. 46. *Δ* 44.

ADNOT. 17. Verba *ἢ κράββατον* ab h. l. aliena esse non negabit, qui meminerit glossae 7688 *ἀσκάντης*. Contra 7686 *ἀσκάνδης· ἄγγελος* habuimus corruptum ex *ἀστάνδης*. *Ταραντῖνοι* quod non habebant editores quo commode referrent e margine accessit, in quo doctus aliquis lector glossam 4551 *ἀναρός· ἄγγελος Ταραντῖνοι* repetiisse videtur. 18. Non glossa est sed interpretationis gl. 7809. 7818 particula. *ἀσταχτὶ* quod post Sopingum Toupius Em. III p. 238 requirit ordo respuit. 20. *.ταφίς* cod., em. Mus. 21. Alterum (*σ*) Musuro debetur. Em. Apoll. lex. 45, 21. 22. *ἄστεγον· τὸ μὴ ἔχον στέγην. λέγεται δὲ καὶ ὁ φλύαρος καὶ ἀνυπομόνητος* C. 39. 171 Bekk. 454, 3 Suidas. Verum tamen explicationes duae novissimae forsitan non ad *ἄστεγον* pertineant sed ad *ἄστεκτον*. 25. *ὀραϊζόμενος* ut CDr. cod., em. C. 171 et Mus. 26. *χαρίης* cod., em. C. 171 Bekk. 454, 15 (Mus.) 27. *ἀνυπομόνητος* CDr. *ὃν οὐδεὶς δύναται βαστάσαι* C. 171. Vide Bekk. 456, 1 et Hesych. s. v. *οὐδὲ ἄστεκτος*. 30. 31. Lobeck. Path. El. p. 21 Is. Vossium secutus a neutro *στέρφος* derivat. Vid. Proll. p. 293. 32. *ἀστηταί, οἱ ..δεῖοι* cod., Musurus duas literas erasit et *ἀστυταὶ οἱ ἀδεῖοι* scripsit addito dubitationis signo. *ἀστῖται· οἱ ἀστεῖοι* Heinsius et Salmasius, *ἀστῦται· οἱ ἀστεῖοι* Lobeck. Phrynich. p. 210 n. 34. *κόψεται* cod., em. Mus. 35. Vide Lobeck. rhemat. p. 33. 34. 36. Vide Apoll. lex. 45, 7. *ἀμετακίνητον βέβαιον* Bekk. 455, 5. 38. *τραχὺ* cod., em. Mus. 39. *ἀστεριφ πωρινῷ* cod., em. Musurus. *ἀστερίω ὀποορινῷ· κτλ.* C. 171, *ἀστέρ' ὀπωρινῷ* Apoll. lex. 45, 17. 40. Plin. HN. IV 23 V 31 Callimach. Del. 224 Schol. Hom. *Λ* 9 Nonn. Dionys. XIII 245 Steph. Byz. 139, 5 M. 41. Plutarch. de Pyth. orac. p. 399. Cf. OMüller Dor. I p. 311. Gerhard Myth. § 634, 4 c. 42. *πρὸ τῆς Ἰθάκης „Ἀστερὶς οὐ μεγάλη"* addit Apoll. lex. 45, 26. 43. Strab. IX p. 439 Steph. Byz. p. 138, 17 M. 44. *ἄστεκτα* ut Guyetus Bekk. 456, 1 cum eadem explicatione. 46. *ἐν αὐτῷ* addit C. 171.

ἀστεροπάς· ἀστραπάς
ἀστεροπητής· ἀστράπτων. ἢ ὁ Ζεύς, ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς. αὐτὴ γὰρ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὦπας
ἀστερωπός· κατάστικτος
ἀστέρων τέθριππος· τὸ ἅρμα ἡλίου
ἄστεως· πόλεως
ἄστεσι· πόλεσιν
ἄστυ· ἡ πόλις, [οὐκ Ἀθῆναι] ἀλλὰ καὶ ὁ περίβολος. [καὶ πολίτης]
ἀστὴ ἐλαία· ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα
ἀστηνεῖ· ἀδυνατεῖ
ἀστηνόν· δύστηνον, χαλεπόν
ἀστῆνες· ταλαίπωροι, δυστυχεῖς
ἄστηρ· ἡ φαρέτρα, ἤγουν βελοθήκη
ἀστήρει· σῖτος
ἀστήρικτον· ἄπιστον
ἀστηρίκτους· ἀσθενεῖς
ἀστιβῆ· ἄβατα
ἀστίβους· ἀπατήτους
ἀστίβητοι οἶκοι· ἄδυτα
ἄστ.γγας· αἴγας. ἢ ἄστριγγας
ἀστικοὶ νόμοι· οἱ κατὰ τὴν Ἀθηναίων πόλιν. ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικοί
ἀστικῶν· πολιτικῶν
ἄστικτον· τὸ ἀνέπαφον χωρίον. τὸ γὰρ ὑποκείμενον ἐστίχθαι ἐλέγετο
ἀστιλάζει· συμπεριπατεῖ
ἄστιον· καλόν, ἢ πολιτικόν, ἢ ἐπίχαριν, ἢ κεχαριτωμένον

SCR. 48. *Α* 580. 49. Eur. Phoen. 131. 50. Eur. Tro. 849. 54. Anonym. Com. fr. CCCXXIV vol. IV p. 684; cf. Aristoph. fr. inc. CCXXXIV. 61. II Petr. II 14. 62. Cf. Sophocl. Ai. 657. 68. Menandr. fr. CCCXXII vol. IV p. 302.

ADNOT. 47 — 51. C. 171. 49. Schol. Eurip. Phoen. 131. 50. CDr. Bekk. 455, 8. 53. Apoll. lex. 45, 9. *Οὐκ Ἀθηναῖοι μόνον* Pearso; *ἀστή· — πολῖτις* Abreschius coniecerunt, interpolatoris mentem non asseculi. Nempe insiticia sunt verba *οὐκ Ἀθῆναι — καὶ πολίτης*, atque e margine alieno loco in textum illata. Ea qui appinxit post *χθαμαλότητα* Diogeniani explicationem vocabuli *ἀστή* sic continuavit: *καὶ πολῖτις, οὐκ Ἀθηναία.* 54. *πάγχυος* Musurus. *ἀστή· ἐλαία* cod., *ἔλεγον οὖν ἀστὴν ἐλαίαν τὴν ἐξ ἀκροπόλεως τὴν καὶ ἱεράν* Eustath. Odyss. *Α* p. 1383, *ἡ δὲ παλαιὰ κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε τῆς ἐν πόλει* Pollux IX 17 Hes. s. v. *Ἀθῆναι. Καμπούλη ρ·* (Ahrens Dial. II p. 125) *ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες. Πάγκυφος· ἐλαίας εἶδός τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει.* Hes., cf. Meursius in Cecrop. 18 — 22. 55. Vide *ἀτήνειν· μοχθεῖν.* 56. *ἄστηνον* ex EM. 159, 11 et Suida accinunt Heinsius et HSt. (*ἄστηνος· ὁ δυστυχής, ὁ πένης* C. 39): Lobeckius tamen Proll. p. 192 a verbo *ἀσταίνω* productum arbitratur acuta ultima *ἀστηνός*, ut ab *ἀλυσταίνω ἀλυστηνός.* 57. Cf. Lobeck. l. l. et nos in Philol. III. 59. *ἀστήρει. σῖτος* † Musurus. Corruptum videtur ex *ἀστήρικτος.* 61. *ἀβεβαίους* addit C. 171. 62. *ἀβέβαιον ἀπάτητον ἄβατον ἀτριβῆ* C. 171. Similiter C. 39 in quo *ἀστιβὴς ἰδός· κτλ.* memoratu dignum propter Hesychianum *ἰδός· ὁδός.* 63. *ἀπατηλούς·* cod., em. Mus. 64. *ἀδύνατα* codex, em. Mus. 65. Pro *ἄστιγγας* voce nihili legendum est *ἄστλιγγας*. Inveteratum vitium esse e VVLL patet. *Αἴγας* nisi *capreolos* dicit, cum Ruhnkenio et Piersone *αὐγάς* correxerim. *Ἀστίαγγας τὰς ὑποφυλλίδας τῶν βοτρύων, οἱ δὲ ἀκτῖνος αὐγάς, ἔνιοι ἄστριγγας καὶ ἄστριγας ἄλλοι* EM. 159, 38: cf. Hesych. s. v. *ἀστάλαιξ* schol. Apoll. Rhod. I 1297 Lobeck. Proll. p. 140 IGSchneider LGr. II p. 175. 66. *ἐμπειρικοί* cod., em. Mus. 68. *Μένανδρος ἄστικτον χωρίον εἴωθε λέγειν τὸ ἀνεπιδάνειστον* schol. Lucian. Iov. trag. II p. 969. ed. Amstel. Adde EM. 159, 18 Poll. III 85 Harpocr. 38, 1 Bekk. 455, 20 Suidan. *ἐστιγμένην οἰκίαν* Hesych. 69. Vide gl. 7741 pariter obscuram. 70. *ἀστεῖον* recte Musurus. Codicis lectionem Vossius revocaverat.

ἀστίοχος· ἄγγος περιφερές, εἰς ὃ ἐγχέοντες πίσσαν καὶ θεῖον καὶ στυππεῖον ἠφίεσαν καὶ ἔνθα ἐφέρετο, (ἔ)και(ε) τὰ προστυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου καὶ ξηροῦ ξύλου καὶ πεπισσωμένου

* ἀστείως· γελοιωδῶς, χαριέντως

ἄστιππος· ἱππέων ἑβδομήκοντα

ἄστοβον· ἀλοιδόρητον

75. ἀστοῖσι· πολίταις

ἀστοιχείωτα· μὴ ἔχοντα ἀρχάς

ἄστομος· ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ

ἀστόν· πολίτην [ἢ πυκνόν]

ἄστονον· ἄλυπον. μεγαλόστονον

80. ἀστόξενοι· οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες. οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δὲ ἀστοὺς γενομένους

ἀστόργους· μὴ ἀγαπῶντάς τινας

ἀστόριον· μέγα, καὶ διακεχυμένον

ἀστός· πολίτης, πολιτικός

ἀστοχεῖ· ἀποτυγχάνει. ἁμαρτάνει

85. ἀστράβη· τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων ξύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβατικῶν ὄνων. οἱ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν τὴν σωματηγὸν ἡμίονον οὕτως ἔλεγον· ἐνίοτε δὲ πάντα ἁπλῶς τὰ σωματηγοῦντα ὑποζυγοῦντα

ἄστρα· Ἀττικοὶ τοὺς ἀστέρας

ἀστραβαλίζειν· ὁμαλίζειν, εὐθύνειν

ἀστραβές· ἄστρεπτον. ἀσφαλές

ἀστραβιστήρ· ὄργανόν τι, ὡς δίοπτρον

90. ἀστραγάλας· τὰς πονηρὰς κύνας. κακοηθεῖς κύνας

ἀστραγάλη· ἡ τῆς ἴρεως ῥίζα. ἢ κακοηθὴς κύων

ἀστράγαλον· τὸν σφόνδυλον. καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους

ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέω[ν] νὺξ τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται. ἤτοι εἰς τρεῖς μοίρας διαιρετέον, καὶ τὸ πλέω ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀκουστέον, ἵνα ᾖ, ὅτι πλήρης τῶν δύω μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν

SCR. 75. *Λ* 242. 77. fr. 72 p. 115 Nck. 81. Rom. I 31. 88. Ἕκτορα τῆς Τροίας ἤδη τις ἐκάλεσεν ἀστραβῆ κίονα Libanius I p. 508, 1 e tragico nescio quo. 92. *Ξ* 466. 93. *K* 252. 253.

ADNOT. 71. καὶ codex, ἔκαιε em. Mus. λίνου coni. Fungerus; huc refer ἀσταλίοχος· τόξευμα Hesych. (Casaub. Aeneae Poliorcet. p. 1801.) 73. τάγμα supplet Kusterus. 74. ἄστυβον cod., em. Salmasius. 76. ἀστοιχειότατα cod., em. C. 171. 78. ἢ ἀστόν· πυκνόν latere vidit Guyetus. 79. ἀμπόν cod., ἄπονον Pearso, em. Vossius probante Bast ad Gregor. Cor. p. 721. Vide Valcken. Theocr. p. 229 B. 80. Παυσανίας δὲ περὶ ἀστοξένων οὕτω φησίν· ἀστόξενοι οἱ γένει προσήκοντες τῇ πόλει τὸ ἀνέκαθεν οὐκ ὄντες δὲ πολῖται ὡς ἐν Κορίνθῳ Γλαῦκος ὁ Ἱππολόχου τοῦ Βελλεροφόντου Eustath. 405, 41 Bekk. 456, 5 Nauck. Arist. Byz. p. 193. 81. Gloss. ad Rom. I 31. 82. Vide αἰθώρ et ἀφίορ pariter obscura. 85. Vide Pierso Moer. p. 57 Lobeck. Proll. p. 287. — Ἀστράβη δέ, φησίν, (Aristoph. Byz. p. 101, 9 Nck.) οἱ κατὰ μόνας σωματηγοῦντες ἡμίονοι ὑποζυγίαι δὲ οἱ ὑφ' ἁμάξαις ζευγνύμενοι Eustath. 1625, 40, unde pro ὑποζυγοῦντα apud nostrum malim ὑποζυγίας δὲ τὰ κτλ., quam cum Guyeto ὑποζύγια. ἐπὶ τῶν ἵππων ut noster EM. 159, 50 Bekk. 205, 3, ἐφ' ἵππων Bekk. 451, 15. 87. Boeckhium ad Inscr. naval. p. 111 ex auctoritate Ez. Spanhemii de VePN II p. 187 ἀστραβίζειν sive ἀστραφίζειν substituendum putanti oblocutus est Lobeck. Proll. p. 142. Pro eo vero, quod in codice est ἀστροβίζειν in C. 39 ἀστριβαλίζειν, recte Salmasius ex EM. 159, 56 ἀστραβαλίζειν scripsit. 88. ἀσύραπτον cod., ἀσύῤῥαπτον male Musurus et Bast ad Gr. C. p. 788, em. Guyetus. ἀστραβής· ὁ ἄτρεπτος C. 39 EM. 159, 47. 89. δίοπτρα corr. Salmasius. Vide Boeckh. Urkunden p. 111. 90. κύνες cod., em. Kusterus. 91. τῆς ἱερᾶς cod., τῆς ἴρεως coll. Hesych. s. v. λύχος et Bodaeo a Stapel ad Theophr. HPl. VII 12 p. 868 em. Kusterus. 92. Apoll. lex. 44, 34. νῦν τὸν σφονδύλον λέγει C. 171 quod placet. 92. 93. σκέλους. ἄστρα δὲ δὴ — προβέβηκεν — πλέω — ἤτοι — παρελήλυθεν cod., em. Musurus, neque debebat Albertus πλέων ex versu Homerico reponere; πλέω certe ante oculos habuerunt etiam scholl. BVL.

[ἀστραπὴ δι' ἅρματος· Ἀθηναῖοι.....]
95. * ἀστράπτων· ὑπερλάμπων
ἀστρακλεῖν· ἀδυνατεῖν
Ἀστρυλίαν· τὸν Θρᾶκα. Λυδοί
ἀστραλός· ὁ ψαρός, ὑπὸ Θετταλῶν
ἀστραπαῖοι· ἄνεμοι πνέοντες, ἀφ' ὧν ἀστραπαὶ γίνονται
7900. ἀστραπὴ δι' Ἅρματος· Ἀθηναῖοι, ὁπότε δι' Ἅρματος αὐτοῖς ἀστράψειεν, ἔπεμπον εἰς δύο θεοὺς τοὺς λεγομένους Πυθιαστάς
ἀστραφής· σκληρός. Σοφοκλῆς Μυσῶν.....
ἀστραφές· ἄστρεπτον. ἀσφαλές
ἀστράψῃ διὰ πυκνός· ἀντὶ τοῦ δι' Ἅρματος
ἀστρεκίας· ἀστροφανίας
5. ἄστρεπτον· ἄπιστον. ὀρθόν
ἀστρηνές· δύσθετον. σκαιόν. ὀξύ
ἄστριες· ἀστράγαλοι. ἄστριχοι· τὸ αὐτό
* ἀστρόβλον· τὸν ταχυλόγον. ἔνιοι τὸν συνεστραμμένον, ἢ δεδονημένον
ἀστροβολήτους· τοὺς ὑπὸ τοῦ κυνὸς βαλλομένους
10. ἀστροβοληθῆναι· νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι. ἐπὶ τῶν παιδίων
ἀστροβολῶς· ἐντρεχῶς
Ἀστροβόλιον· ἐν Ἰταλίᾳ. ἔνιοι δὲ τὸ δεδονημένον. ἢ ἀστρόβηλον
ἀστροβοᾶν· ταχύ. συνεστραμμένον. ἐντρεχῆ
ἄστροις σημειοῦσθαι· μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρήμην βαδίζειν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων
15. ἀστρολόγος· γενεθλιολόγος
ἀστροφαές· λαμπρόν, λευκόν
ἄστυ· πόλις. ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἀνίστασθαι

SCR. 95. *B* 353. 7901. fr. 381 p. 176. 3. Comic. anon. fr. CX vol. IV p. 631. 7. e. g. Callimach. fr. CCXXXVIII. Antiphan. fr. I vol. III p. 60. 11. Vide ADN. 14. Cf. Soph. O. T. 795. 17. *P* 144.

ADNOT. 94. ‚Reliquit haec scriba errore cognito ne litura codicem macularet.' Alb. 97. Bötticher Aric. p. 41. 98. Inexplicabilibus accenset Lobeck. Proll. p. 93. ὄψαρὸς cod., ὁ ψαρὸς Mus. 99. Aristotel. Meteor. II c. 6. Lobeck. Parerg. p. 553. 7900. Consulendus de hoc proverbio instar omnium Unger Parad. Th. p. 411. Ego Ἅρματος bis edendum curavi pro ἅρματος et revocavi codicis lectionem *δύο θεούς* a Musuro in *Δελφοὺς θεωρούς* depravatam. Intellegendi enim sunt Apollo et Bacchus. De formis *Πυθιασταί* et *Πυθαϊσταί* quarum hanc placuisse Heinsio video cf. C. Keil sched. epigraph. p. 24. 1. Sic cod., *Μυσοῖς* coni. Musurus sed potest *ἀρχῇ* excidisse. 3. *διὰ πυκνός* cod., *διὰ Πυυκός* coni. Salmasius, em. Musurus. ‚Verba illa in fine anapaestici tetrametri posita fuisse suspicor: [ὅταν] *ἀστράψῃ διὰ Πυκνός*. In hoc enim metri genere rectissime *Πυκνὸς* penultimam producit. 4. Non expedio. 5. *ἄπειστον* HSt. 6. Nihil aliud est, quam *στρηνές* Lobeck. Path. El. p. 16. 7. *ἀστρίες — τῷ αὐτῷ* codex, em. Musurus nisi praestat *τῷ αὐτῷ* intactum relinquere, cum factum esse possit, ut post *ἀστράγαλοι* scriptoris nomen a breviatore omissum sit. 8. *ἄστροβλον* cod., suppetunt *ἀστρόβιλον* et *ἀστρόβελον*. Atque *ἀστρόβελον* corrigit Lobeck. Proll. 138, 4 ‚quod *expeditum* significat si ἀ privativum est, *perplexum* si pleonasticum. Illuc pertinet adverbium *ἀστροβόλως· ἐντρεχῶς*, huc *στροβελόν· σκολιόν*'. 9. Lobeck. Parerg. p. 588. 10. Eadem EM. 159, 34 adiectis his: *κυρίως δὲ τὰ τῶν δένδρων καταβληθέντα ἐπὶ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός*. 11. *ἀστροβολῶς* cod., *ἀστροβόλως* Mus. *ἀστροβολίως· ἐντρεχῶς Πλάτων, οἱ δὲ ταχέως* EM. 159, 33. Num *ἀστροβολί*, ita ut iusto ordine sese excipiant glossae tris: *ἀστροβολί, ἀστροβόλιον, ἀστροβόλον*. 12. *ἀστρόβηλον* cod., *ἀστρόβιλον* Mus. Vide 7908. 13. 13. *ἀστροβοᾶν, ταχὺ* (*ταχὺν* Mus., quo non opus videtur) codex, *ἀστροβόλον* em. Vossius. Post *ἐντρεχῆ* vide ne retrahenda sint quae nunc vocem *Ἰταλία* proxime subsequuntur *ἔνιοι δὲ τὸ δεδονημένον ἢ ἀστρόβηλον*. nam *ἢ ἀστρόβηλον* scribae sunt suspectae sibimet ipsi lectioni *ἀστροβοᾶν* e coniectura substituentis gl. 7908, vulgato aliquanto correctiorem. 14. Pluribus hoc proverbium illustrant Gottingenses paroemiographorum editores ad Diogen. II 66 I p. 206 sq. Nostrum ad verbum reddit Eustath. 1535, 58 Pausanii ni fallor copiis usus. *σημαίνεσθαι* Diogen., *τεκμαίρεσθαι* Suidas. 17. Apoll. lex. 45, 9. Desunt quae idem habet 45, 32 *ἀστυβοώτην· ἐπιθέτως τὸν κήρυκα ἀπὸ τοῦ ἐν ἄστει βοᾶν.* (Vid. 7913).

Ἀστυάναξ· ἰχθύς τις οὕτως καλεῖται. καὶ ὁ τοῦ Ἕκτορος παῖς
Ἀστυάνασσα· Ἑλένης θεράπαινα. ἥτις πρώτη ἐξεῦρεν Ἀφροδίτην, καὶ ἀκόλαστα σχήματα
* ἄστυ, ἀστός· πόλις, πολίτης
ἀστύγειτον· πλησιόχωρον
ἀστυγείτων· τῇ πόλει γειτνιῶν
Ἀστυδάμεια· Ἀκάστου γυνή
ἀστυλάζει· λυπεῖ μετὰ κλαυθμοῦ
ἀστυλίς· φυτόν, ὅθεν ὁ ἰξός
ἀστυλόν· τὸ τραχὺ ἱμάτιον, καὶ φαῦλον μηλήτιον, καὶ ἀναιδές
ἀστυνόμος· ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ
Ἀστυνόμη· ἡ Χρυσηΐς, ὑπὸ τῶν νεωτέρων
ἄστυ νυμφέων· τὴν Σάμον Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὔυδρος ἐγένετο
ἀστύξενοι· οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν οἰκίαν ἰδίαν. Ταραντῖνοι
ἀστυπολεῖ· [ἀγελοφορεῖ. ἰχθυοφορεῖ
ἄστυρον· πόλισμα
* ἄστυ· πόλις, ἡ ἀκρόπολις
ἀστύτριψ· ἐν ἄστει διατρίβων. [ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων]
ἀστυφίη· ἀστυσία
ἀστυφέλικτον· ἄσειστον. ἄσβατον. ἀδιάφορον
ἀσύγ(γ)νωστος· οὐκ ἔχων συγγνώμην
ἀσύγκριτον· ἀνόμοιον. ὑπερέχον
ἀσύγχυτον· ἄμικτον, ἤγουν μὴ συγκιρνώμενον
ἀσυλλόγιστον· μὴ καλῶς γεγονός
ἄσυλ[λ]ον· ἀβλαβές
ἀσύμβατον· ἀφιλίωτον. πολέμιον, ἀνειρήνευτον
ἀσύμβλητον· ἀσύγκριτον
ἀσυμφανές· περικεκαλυμμένον
ἀσυμφανῶς· ἀδήλως, αἰνιγματωδῶς, ἐπικεκαλυ(μ)μένως
ἀσύμφιλος· ἀνόητος. ἄτιμος

SCR. 18. Z 400. 29. fr. LI 2 p. 164 sqq Bgk. 32. Callimach. fr. CCLXXXVIII. 40. Menand. II vol. IV p. 176 et monostich. 60.

ADNOT. 19. Cf. Suidas et de id genus anaeschyntographis Ang. Politian. Misc. XV. XVI. Heins. ad Ovid. Trist. II 417. 18. De Astyanassa vide quae narravit Ptolemaeus Hephaestionis ap. Phot. Bibl. p. 149 a 28 ed. Bekker. 20. καὶ πολίτης ἀστός Toupius Em. IV p. 169. 23. Apollodor. III 13, 1. 24. Corrigunt ἀσταλύζω collato vocabulo anacreontico ἀνασταλύζω et Hesych. s. v. ἀσταλύχειν et νεοστάλυγες. Sed vide gl. 3294. 25. Lobeck. Path. El. p. 21 confert στελίς. 26. Sic codex, μηλήτιον Mus. Corrigunt pars Μιλήσιον pars μηλώτιον. Malim φαῦλον ἱματίδιον. 27. Bekk. 455, 24. 28. Schol. AD Hom. Δ 392. 29. ἀστυνυμφέων cod., em. Mus. 31. ἀστυπορεῖ· σιλλοφωνεῖ τυροπωλεῖ EM. 160, 34. Haec quin eodem pertineant, cum dubitare non liceret, Hemsterhuisius utriusque lexicographi verbis iis quae satis viderentur congruere nexis locum conclamatissimum sic restituit: ἀστυπολεῖ· ἀστυπορεῖ. ἀσιλλοφορεῖ· ἰχθυοφορεῖ, necdum inventus est, qui meliora adstrueret. Laudat Hemsterhuisii coniecturam etiam Nauck Ar. Byz. p. 200 fr. LXIII. 32. ἀστυρὸν cod. EM. 160, 80, em. Mus. Lob. Proll. p. 274. 33. 34. ἄστυ· πόλις ἢ ἀκρόπολις. ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων. ἀστυτρίψ· ἐν ἄστει διατρίβων cod., em. Mus. Inclusa e margine esse perspexit NSchowius p. 149. 35. Bekk. 456, 7. 36. ἀπρόσβατον Musuri locum non habet; possis ἀσάλευτον. ἀδιάφορον cod., em. Kusterus. ἀκίνητον, ἄσειστον explicat EM. 160, 35 ἀστυφελίκτους· ἀκάκους ἀσείστους C. 171. 37. (γ) Musuro debetur. ἀσύγγνωστος· ἀσυγχώρητος C. 171. 38. Sic C. 39. 171; sed idem ἀσυγκρίτους· ὑπερβαλλούσαις. 41. Repone hoc pro glossa 38 suspecta ἄατυλον· ἀβλαβές. ἄσυλλον cod., em. C. 39. Mus. 42. Bekk. 456, 11. Eudemus Suidas. ἀδιάλλακτον addit C. 39. 171. 45. (μ) addidit Mus. C. 39. 171, qui etiam ἀφανῶς apponunt. Apud C. 171 ἀσυζεύκτως etiam his vocabulis exponitur. Cf. praeterea οὐκ ἀσυμφανές et supra ἀσυμφανές post ἄσσα. 46. Sic codex et C. 171, ac similiter ἀσύφιλος CDr., ἀσύφηλος Musurus, debebat ἀσύμφηλος ut scriptum est in C. 212 Zon. p. 315 (h. e. Lex. reg. MS.) Vide supra αἰσύφηλος et infra suo loco ἀσύφηλος. *Insubidus* vertit Lobeck. Proll. p. 109.

ἀσύμφορον· τὸ μὴ συμφέρον, ἢ πρέπον. καὶ ἀπρόσφορον
ἀσυμφυὲς τῇ κτίσει· ἐκτὸς κτίσεως
ἀσύνακτος· ὁ μὴ συναγόμενος. ἐξώβλητος
50. ἀσυνδέτους· μὴ συνδεσμουμένους
ἀσύνετος· ἄφρων
* ἀσυνδύαστος· ἀσύμπλοκος. παρὰ τὸ μὴ συνδυάζειν, ὅ ἐστι ἐκ δυάδος καὶ τῆς σὺν προθέσεως
ἀσυνθέτους· μὴ ἐμμένοντας ταῖς συνθήκαις, μὴ συντεθειμένους
ἀσυνθεσία· παραβασία
55. ἀσύνορον· ἀσύμφωνον
ἀσύντακτον· μὴ τεταγμένον
ἀσυντελές· ἐκτὸς τοῦ τετα(γ)μένου
ἀσυντελής· ἀσύμφορος
ἀσυρές· βδελυρόν. προπετές. βλοσυρόν. θρασύ
60. ἀσυρῆ· ἀκάθαρτα
[Ἀσυρίων· Χαλδαίων]
ἀσύφηλον· ἀπαίδευτον. κακόν, ἁμαρτωλόν. ἀδόκιμον, μηδενὸς ἄξιον
* ἀσφάλειαν· σωτηρίαν
ἀσφάζει· ἀντέχεται
65. ἀσφακέλιστον· ἀπερίστατον. οὐ μελανθέν
ἀσφαλίσαι· . . . . .
ἀσφαλτῖτις· ἐρυθρὰ θάλασσα
ἀσφαλτώσεις· χρίσεις. πισσώσεις
ἀσφάραγος· φάρυγξ, ἢ βρόγχος. ἢ λάχανον εὐτελές, ἀσπάραγος
70. ἄσφηλοι· ἀσθενεῖς. Σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν
ἀσφόδελος· εἶδος φυτοῦ, οὗ τὴν ῥίζαν ἐδώδιμόν φησι Ἀρίσταρχος, καὶ ἅπαν εὔοσμον· ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως λειμών, παράδεισος
ἀσχαδές· ἀμετάσχετον
ἀσχαλάα· δυσανασχετεῖ
ἀσχάλλει· ὀχλοῦται, λυπεῖται, ἀθυμεῖ, ἀδημονεῖ, ἀγανακτεῖ
75. ἀσχαλόωντα· ἀδημονοῦντα, λυπούμενον, ἀγανακτοῦντα

SCR. 47. Eur. fr. 184 p. 329 feminino genere usus est. 51. Philemon. fr. XXXIV[b] vol. IV p. 46. 54. Glossa sacra. 56. Nicostr. fr. II vol. III p. 285. 60. Sirac. XXIII 14. 62. *I* 643. 68. Genes. VI 14. 69. *Φ* 328. 70. Stesichor. fr. 82 Bgk. 71. *λ* 539. 72. Aeschyl. fr. 410 p. 94. 73. *B* 293. 74. Euripid. fr. 287. 75. *X* 412.

ADNOT. 47. *τὸ μὴ συμφέρον καὶ ἐκδεχόμενον* CDr. Ut noster Vindob. 171. 48. *ἀσυμφυῆ· ἀνοίκεια ἀνόμοια* CDresd. 49. *ἐξόβλητος* cod., em. post Musurum, cuius emendationem typotheta neglexit, Salmasius. 52. C. 39. 171 Eudemus. 53. Sic Vind. 171. *συντεθημένους* cod., em. Mus. 54. *παράβασις συνθηκῶν* C. 63. 171. Bekk. 456, 14. 55. Conicio *ἀσύνθροον; σύνθροον* enim i. q. *σύμφωνον. ἀσύνθετος· ἀσύμφωνος ἄμικτος* Eudemi huc non traxerim. 56. *μὴ συντεταγμένον, μὴ συμφραζόμενον* Suidas Eudemus Bekk. 456, 16. 57. *(γ)* Musurus inseruit. Glossam *ἀσυντελές* delet atque verba *ἐκτὸς τοῦ τεταγμένου* ad gl. 7956 Kusterus retrahit; habet tamen etiam C. 171 *ἀσυντελής· ἔξω τοῦ τάγματος* (sic.) 58. *ἀσυντελές· ἀσύμφορος* cod., *ἀσυντελές· ἀσύμφορον* Mus., *ἀσύμφωρον* error Aldinae. Correxit N. Schow. p. 149, 16. 60. C. 171, gl. mss. in Siracid.: *ἀσυρῆ· βδελυρά.* Lobeck. rhem. p. 136 n. 138. 61. *Ἀσσυρίων* Mus. 62. Apoll. 45, 4. *ἀσύφιλον* cod., em. Mus. 63. *περικύκλωσιν καὶ δι' ἐγγράφου βεβαιώσεως φυλακήν* explicat C. 171. 64. Forte *ἀσφαλίζεται.* 65. 66. *μελανθὲν ἀσφαλῆσαι* codex, *ἀσφάλτῳ* Mus., *σφακέλῳ* HSt. Ego seiunxi et correxi interpretationis defectu indicato. *ἀπερίστατον* vel *ἀπερίσπαστον* cum Toupio Em. IV p. 138. 327 scribas non opus est. 67. *ἀσφαλτίτης* cod., em. Musurus. *νεκρά* coni. Salmasius exerc. Plin. p. 407. 69. Apoll. lex. 54, 24, schol. *Φ* 328, lexic. rhet. ap. EM. 161, 1. Vide Pierso Moer. p. 361 Lobeck. Phrynich. 110 Proll. 303. 70. Cf. EM. 100, 47 et Hesych. s. v. *ἀνασφήλας σφειλόν σφηλόν.* 71. *ἀσφόδελον· ἀσφοδελώδη· ἔστι δὲ φυτόν* Apoll. lex. 45, 27. 72. *ἀκατάστατον. Αἰσχύλος* EM. 161, 15. Utroque loco *ἀκατάσχετον* corrigit Nauckius; cf. Lobeck. Proll. p. 156. 74. Infra corrupte *ἐσχαλάα· λυπεῖται.*

ἀσχέδωρος· ὁ σύαγρος, παρὰ Ἰταλοῖς
ἀσχέλιον· τραχύ. Κρῆτες
ἄσχεο· ἀνάσχου
ἄσχετος· ἄμετρος
80. ἄσχετον· ἀκατάσχετον, οὐκ ἀνασχετόν. ἄφιλον. οἱ δὲ ἰσχυρόν
ἀσχη(μο)νεῖ· ἀκοσμεῖ
* ἀσχήμονα· ἄμορφον, ἀνείδεον
ἀσχήμονι· ἐπονειδίστῳ θανάτῳ
ἀσχολία· ἐνδελεχισμός
85. ἄσχολος· ὁ σχολὴν μὴ ἄγων, ἀσχολούμενος
ἄσω· ψαλῶ, αἰνέσω, ὑμνήσω
ἀσώδης· ἀμμώδης
ἀσωμένη· λυπουμένη
Ἀσώπιον· τόπος Ἀθήνησι
90. Ἀσωπός· ποταμὸς ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας
ἀσώτως· αἰσχρῶς. ἀπλήστως.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Τ.

ἄτα· ὦτα. Ταραντῖνοι
ἀταβέες· ἄφοβοι
Ἀταβυρία· ἡ Ῥόδος πάλαι
95. Ἀταβύριον· ἔνθα [ὄρος] θηρία συνάγονται
ἄται· πληροῦται
ἄταιθα· λαμπρά
ἀταισόν· ἀναδενδράς. Τυρρηνοί
ἀταής· ἀγύμναστος
8000. ἀταθήνιον· χαλκός. ἔλυτρον
ἀταλά· νήπια. ἁπαλά

SCR. 76. Aeschyl. fr. 254 p. 65. 78. Ω 518. 80. Π 549. 83. Sapient. II 20. 84. Siracid. XI. 1. 87. Vox Aeschylea. 89. Strattis fr. I 2 vol. II p. 783 ubi libri ἀσώτιον. 90. Δ 383. 91. Luc. XV 13. 95. Oseas V 1. 8001. Σ 567.

ADNOT. 76. Cf. Athen. IX p. 402 B Bekk. 457, 21 Eustath. p. 1872, 5. 77. ‚Idem quod ἀσκελές' recte Vossius. Cf. ἀτρεχές ἐχθύσση ἄχηρον ἄχνημος ἔχλυσιν; Ahrens Dial. II p. 83 et 358. 78. Π Duentzer de Zenodot. p 60 n. 38. Musurus ἄνσχεο correxerat, sed mox deleverat. 79. ἀσχέτως· ἀμέτρως Bekk. 457, 17. C. 171. 80. ἀσχηνεῖ cod., em. Salmasius. Cf. Antiattic. p. 83, 26. 84. ἐνδελεσμός (χ) cod., em. Mus., qui correctionem m. pr. factam delevit. 85. ἄσχολον cod., em. Mus., nisi forte duo dimidiati versus exciderunt. 87. Locum a Salmasii correctione ἀλυώδης (ἰλυώδης) vindicat L. Bos Obss. critt. p. 157 apposito schol. Aeschyl. Suppl. 32 ἀσώδει· πηλώδει ψαμμώδει κτλ. Vide tamen Bekk. 457, 21. 89. ἀσωτεῖον (ἀσωτιεῖον Schaefer)· σημαίνει τὸν τόπον ἔνθα οἱ ἄσωτοι διατρίβουσιν Phrynich. app. soph. 24, 29. 90. Apollon. lex. 45, 35. Cf. R Unger paradox. Theb. p. 153. 92. Utitur in rem suam G. Koen. Greg. Cor. p. 196 coll. Γατάλαι. Suspectum est Ahrenti Dial. II p. 182. 247. Vide num huc pertineat ὀέτα· πολῖτα quo de cf. Boeckh C. I. p. 31. 93. ‚Corrupte pro ἀταρβέες' Pearso. 94. Ῥόδος codex. Lectio Aldinae ἡ ὀγόδος typothetae imputanda. „Vocitata est (Rhodos) antea Ophiusa Asteria Aethraea Trinacria Corymbia Poeeessa *Atabyria* ab rege, deinde Macaria et Oloessa.“ Plin. HN. V 36. 95. Sic codex, in quo ὄρος ex margine est; ὄρος, ἔνθα Mus. 96. Lobeck. rhem. p. 188. 97. Conici multa possunt pariter probabilia. „αἶθα· λαμπρά. Noster supra αἶθον· λαμπρόν. Legerat scilicet Hesychius in scriptore aliquo ἄτ' αἶθα, quae minus recte ut solet coniunxit“ Toup. Em. IV p. 304. Possis etiam ἄγλιθα· τὰ μόρια τοῦ σκορόδου τῆς κεφαλῆς; sed magis placet ἀτάσθαλα· μωρά quod in Cyrillo Vossiano ἀτάρθαλος· μωρός scribitur. 98. Cf. gl. 374: ἄγγατος· τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον apud Ducang. gloss. add. col. 5 ἄγγαθος scriptum: hinc vereor ne glossa nostra corrupta sit. ἀναδενδρ··· codex, ἀναδενδράς Musurus qui exitum vocis fini impositum delevit. 99. ἀτλής? 8001. νευρνά addit C. 171. Cf. Apoll. lex. 46, 2.

ἀταλαιπώρως· ἄνευ κόπου, ἀκοπιάστως
ἀτάλαντον· ἰσόζυγον. ἴσον. ὅμοιον
* ἀταλοῖς· νηπίοις. ἀπαλοῖς. [ἁπλοῖς]
ἀτάλλει· τρέφει. τιθηνεῖ. σκιρτᾷ. χαίρει. φιλεῖ, ἀγαπᾷ
ἀτάλματα· ἀντὶ τοῦ ἅλματα. παίγνια
ἀταλόφρονα· νήπια. ἀπαλόφρονα
ἀταμίευτα· ἀδιοίκητα. ἀναπόθετα. ἀφύλακτα
ἀταποῦ· χαλεπῆς
ἀτάρ· δή. [ἢ ἦν ποτέ, ἐὰν δήποτε] ἢ οὖν. καὶ δή, ἤδη
ἀτὰρ ἄν ποτε· ἐὰν δήποτε
ἀτάρβητος· ἄφοβος
ἀταρβίζεται· ἄτηρος φαίνεται
ἀτὰρ δέ· πλήν, ὅμως δέ
ἀτὰρ δή· ἀλλὰ δή. διὰ τοῦτο. [ἦν ποτε. ἐὰν δήποτε]
ἀτὰρ ἤνποτε· ἐὰν δήποτε
ἀτὰρ μὲν νῦν γε· καὶ δή, καὶ ἄρτι
ἀτάρ μιν νῦν γε· νῦν δὲ αὐτόν
ἀτάρμυκτον· ἄφοβον, θρασύν. ἄθικτον, ἄψεκτον
ἀτάρνη· βρύχος
ἀτὰρ οὐ· διὰ τοῦτο οὐ·
,ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων'
ἀταρπιτός· ἡ ὁδός
ἀταρπιτός· ἀταρπός. ὁδὸς ἄτραπτος
ἀταρτᾶται· βλάπτει. πονεῖ. λυπεῖ
ἀταρτηροῖς· βλαβεροῖς, ἀτηροῖς
ἀτάρ[α]χον· ἀχείμαστον

SCR. 2. Aristoph. Dan. XIII vol. II 2 p. 1053. 3. *B* 169. (4. *Y* 222 !) 5. *N* 27. 7. *Z* 400. 12. *Γ* 63. 17. *σ* 123 *υ* 210. 21. *I* 56. 23. *Σ* 565. 25. *A* 223.

ADNOT. 2. C. 39. 63. 171 in quo tamen ἀταλαίπωρος· ἄνευ κόπου ἄπονος. ἀταλαιπώρως· ἀκοπιάστως. 3. Apoll. lex. 46, 14. 4. Sic etiam C. 171; ordine requiritur quod Bekk. 458, 1 habet ἀταλῇσιν (ἀταλαῖσιν C. Dr.)· ἀπαλαῖς νεογναῖς. Mirum est quod prodit C. 63 ἄταλος (l. ἄατος)· ἄπληστος. 5. Comanus Apollon. lex. 46, 35—47, 6. Lobeck. Proll. p. 146 n. 19. 6. ἀγάλματα male Ruhnken. Tim. p. 5 et Toup. Em. IV 352. 7. ἀταλάφρονα Apoll. lex. 46, 34 EM. 161, 50 C. 39. 171. Cf. Schneider Lex. Gr. I p. 201 Lobeck. Parerg. p. 690. 8. C. 63. 39. 171 qui etiam ἀναπόθετα habet. 9. ,L. ἀτόπου' Kusterus. Malim ἀταρτηροῦ· χαλεποῦ ope C. 63. 10. ἀτὰρ δὴ ἢ ἤνποτε ἐὰν δήποτε τιοῦν καὶ δηδὴ ἤδη cod. ἀτὰρ δή· ἐὰν δήποτε τὶ οὖν. καὶ δή, ἤδη Mus. ἀτάρ· δή Apoll. lex. 46, 29. ἀτάρ· καὶ δή Bekk. 458, 4. Correxi; pro ἤδη malim ἢ δέ. 11. ἄρποτε cod., ἄν ποτε Mus. 12. ἀκαταπόνητος ἄτρομος C. 171 ἄτρομος reliqui addunt. 13. ἀταρβής coni. Musurus. Lobeck. rhem. 355. 14. Sic etiam C. 63. 171. Sed legendum ἀτάρ· δέ, πλήν, ὅμως e Bekk. 458, 6. 15. Inclusa non agnoscunt C. Dr. Voss. δηλαδή, εἶτα δή, ὁμοίως δή (leg. ὅμως δή) ἢ ἀλλὰ δή. διὰ τοῦτο C. 171 qui praeterea habet ἀτὰρ εἴ κεν· ἐάν περ: ἀτὰρ ἔστι ποτέ. ἐὰν δὲ ποτε. 16. Glossa videtur ἀτὰρ εἴ κε fuisse. Vid. 8015. 17. ἀταρ μενοῦνγε cod. Mus., emendavi. 18. ἀτὰρ μὴ νῦν γε cod., em. Mus. ἀτάρ μιν. νῦν τε. νῦν δὲ αὐτόν C. 171. 19. ἀτάρ, μικτόν cod., ἀτάρβητον coni. Mus., em. coll. EM. 162, 4 Is. Vossius. Cf. Bentleius ad Horat. Odd. I 3 p. 12 quem laudat Toupius Em. IV 87 et Porso add. ad Eur. Hec. 958 ab Hermanno in Opusc. VII p. 139 appositus. 20. ἀρτάνη Guyetus. 21. ἀταροῦν — οὖν codex, Eudemus C. 39. 171. em. Pearso. ἀτὰρ οὖν — οὖν Musurus, qui et exemplum a glossa seiunctum copulavit. ἀτὰρ οὐ τέλος ἰκεομυθῶν cod., ἀτὰρ οὐ τέλος em. Pearso, reliqua Musurus. 23. ἄτραπτος cod., ἄτρεπτος Mus. (ἄτριπτος male Toup. Em. IV 62); possis ὁδός, ἀτραπιτός. 24. Lobeck. Proll. p. 146 Hainebach de redupl. p. 9. 25. ἀπειλητικοῖς C. 171. ἀτηροῖς om. Apoll. lex. 46, 12. 26. Sic codex cuius scripturam Hesychio restituit Scaliger. ἀτάρχον in Aldina error typothetae. Genuinam glossam trissyllabam esse ἄταρχον non solum alphabeti series sed altera etiam Hesychiana glossa τάρχη (qua usus Bergkius est PLG p. 351 fr. 37, 5) fidem facit.

ἄτας· εἰκαιολογίας. ἀπάτας
ἀτάσθαλα· ἁμαρτωλά, ἄδικα
(ἀ)τασθαλίαι· ἁμαρτίαι· ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄταις θάλλειν
ἀτάσθαλος· ἁμαρτωλός, πονηρός, φρενοβλαβής
ἀτάρχυτος· ἄταφος
ἄτας κελαδεῖν· μάταια εἰπεῖν, ἢ ἠχεῖν
(ἅ)τε· καθάπερ
* ἀταύρωτος· ἄζυγος. καὶ παρθένος, παρ' ὅσον ἐζεῦχθαι γάμοις αἱ γημάμεναι λέγονται
ἄτεγκτοι· ἄβροχοι. σκληροί, ἀσυμπαθεῖς. ἄβρεκτοι
ἀτέγκτοις· ξηροῖς, ἀβρόχοις
ἄτεγκτος· ὁ μήτε δακρύων, μήτε ἱδρῶν. ἀνένδοτος. καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει
ἀτεδή· ἐπειδή. ὡς δηλαδή
ἀτειρής· ὁ στερεός. καὶ ἄτρωτος, οὐ τειρόμενος ὑπὸ Ἄρεως. ἀκαταπόνητος
ἀτέκμαρτον· ἀτελείωτον. ἄγνωστον. ἄσημον
ἄτεκνος· ἄγονος
ἀτεκνία·........
ἀτέλεια· ἀλειτουργησία
ἀτελεῖς· ἐλλιπεῖς
ἀτελεύτητον· τὸ μὴ ἔχον τέλος
ἀτελῆ· ἀδάπανα. οὐκ ἔχοντα τελέσματα. Σοφοκλῆς Θυέστῃ
ἀτέμβεσθαι· στέρεσθαι. ὀδυνᾶσθαι
ἀτεμβόμενος· στερισκόμενος
ἀτέμβονται· στερίσκονται
ἀτενές· ἰθύ. ἀναλγές. συνεχές
ἀτενής· —
,ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων'
Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος — συντείνασα. καὶ ἀτενίζειν λέγουσι τοὺς συντείνοντας καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν
ἀτενίζει·..... προσέχει, βλέπει
ἀτέοντα· [ἀτιμάζοντα.] (ἀ)τώμενον. βλαπτόμενον, παρὰ τὴν ἄτην
* ἀτέλεβος· εἶδος κνωδάλου

SCR. 32. Eur. Tro. 121. 33. Aeschyl. Ag. 235 Arist. Lysistr. 217. 18. 37. Soph. OT. 344. 39. λ 270. 45. Α 527. 46. fr. 247 p. 149. 48. Ψ 834. 49. Ψ 445. 51. fr. 66 p. 304. 53. Υ 332.

ADNOT. 27. *ματαίας πλάνας* C. 171. 29. *ἐπὶ* cod., em. Mus. 29. 30. Apoll. lex. 46, 24. EM. 162, 34. 37. 32. *ἀτασκελαδεῖν* cod., em. Mus. Hinc *ἀτάς· φωνάς κραυγάς βοάς* C. 63, nisi *αὐδάς* voluit. 33. *ὥσπερ* addit C. 39. 34. *ἀτάβρωτος — γηγάμεναι* cod., em. Mus. *ἐζεύχθη* codex, *παρόσον οὐκ ἐζεύχθη γάμοις, ὡς αἱ γημάμεναι λέγονται* Toup. Em. IV p. 102; em. Kusterus. *ἀταυρώτη· ἁγνῆ* (sic) *ἄμικτος* C. Dr.; atque haec Dioglenianea videntur, etsi locum Agamemnonis Aeschyleae an Lysistratae Aristophaneae respiciatur non liqueat. 37. Cf. *τέγγεσθαι· ἐνδιδόναι.* 38. *ἅτε δή* CDr. 39. *τηρούμενος* cod., em. Mus. *ἀνένδοτος* h. l. habet Apoll. 46, 15. 40. Sic C. 39. *ἀσήμαντον* coni. Toupius Em. IV p. 19 coll. Schol. Oppian. Hal. I 35. 41. 42. *ἄγονος. ἀτεκνία. Ἀτέλεια κτλ.* Musurus. Separavit haec Albertus. 42. 43. *ἀτεκνία· ἀτέλεια* codex. Vocem *ἀτεκνία* in margine ad gl. *ἄτεκνος* olim adiunctam fuisse monet Schowius. 43. *ἀλειτούργητα* cod., *ἀλειτουργησία* Bekk. 458, 27 Suidas Phavor., ut voluerat THemsterhuisius ad Polluc. p. 963. 46. Pausanias Atticista ap. Eustath. 881, 26 (p. 21 Meier) Bekk. 458, 26. 48. Apoll. lex. 46, 26. 50. *εὐθὺ συνεχές παντελῶς καθόλου παραχρῆμα ἄγαν ἰσχυρῶς* Bekk. 458, 30, unde pro *ἀναλγές* repone *παντελῶς*. *Ἀπλανές* coniecerat Fachsius anim. in Plut. p. 165. ,Cf. schol. Lucian. II p. 49' Toup. Em. III p. 266. 51. *ψοφίδος* cod. Mus., em. Salmasius. 52. *ἀκρῶς* addit CDr. 171, *πάνυ* C. 63. 53. *ἀτιμάζοντα.* ||*τήμενον· βλαπτόμενον* cod., *ἀτήμενον* Mus. Emendavi ex Apoll. 46, 4 et EM. 168, 29. 54. (*ἀ*) Mus.

55. ἄτερ· χωρίς, ἄνευ, ἐκτός
ἀτέραμνον· τὸ μὴ ἐνδιδοῦν. σκληρόν. Τέρεν γὰρ τὸ ἁπαλόν
ἀτεράμων· σκληρός. ἀκαμπής. ἀκαταπόνητος. ἀνελεήμων
* ἀτεράμοσι· σκληροῖς
Ἀτερέα· ὄρος. γοργόν. Κρῆτες
60. ἀτέρεμνα· τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια
ἀτέρεμνον· σκληρόν
ἄτερ ἥμενον· χωρὶς καθήμενον
ἀτέριγε· χωρίς
ἀτερμάτιστος· ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος
65. ἀτέρμονες· ἀόριστοι
ἄτεροι· ἕτεροι. ἑτέρωθεν
ἀτεροῖον· τὸ ἑτέρωθεν. καὶ χωρίς
..ατερος· ὁ ἕτερος, ὁ εἷς τῶν δύο
ἀτευχῆ· ἄνοπλον
70. * ἀτεύκτου· ἀνεπάφου. [ἀτερπές]
* ἄτακτον· ἀσκεύαστον. ἀσύνθετον
* ἀτερέψατο· ἠθέτησεν
* ἀρετήσιον· ἀπρομηθές
* ἀτετόν· λευκόν
75. * ἀτετῶς· ἀφροντίστως
ἀτεχνῶς· τὸ παράπαν, καὶ τῷ ὄντι, καὶ καθόλου. οἱ δὲ ἁπλῶς, ἢ καθάπαξ
ἄτη· βλάβη
ἀτημέλητος· ἠμελημένος
ἀτημελῶς· ἀνεπιστημόνως. ἀμελῶς
80. ἀ.τήνειν· μοχθεῖν
ἀτηρόν· βλαβερόν

SCR. 56. ψ 167. 61. ψ 167. 62. *A* 498. 68. Respici videtur Menandri versus ὁ θάτερος μὲν τοῖν δυοῖν Διοσκόροιν. fr. CC vol. IV p 278. 69. Eur. And. 1092. 77. *B* 111. 78. Aeschyl. Ag. 891 Ddf.

ADNOT. 54. Sic codex, ἀττέλεβος Mus. 56. τέρσεν cod., em. EM. 163, 18 schol. Theocr. X 7 allatus a Toupio Emend. III p. 340. 57. C. 171 qui mox ἀτεράμοισι. 59. Non expedio. Cf. 6866. 60. ἀτέραμνα cum eadem explicatione habent schol. Theocr. X 7 EM. l. l. C. 39, qui etiam ἀτέραμνος· δυσέψανος porrigit. Musuri interpolationem ἢ ἀτεράμονα glossae adiunctam removi; meminerat nimirum Suidae (s. Bekk. 459, 4) καὶ ὄσπρια ἀτεράμονα, οὐχὶ ἀτέραμνα. 61. ἀτέραμνον Heinsii carere possumus, ut apparet ex iis quae post Eichhoffium Lobeckius dixit in Proll. p. 158. 62. ἀτερήμενον cod. C. 171, em. Musurus. 63. ἄτερθε Is. Vossius ἄτερθέ γε Abresch in Misc. V 1 p. 108 coll. Soph. Ai. 658, q. l. post Guyetum ἄτερ γε conicit Lobeck. p. 316. 64. Bekk. 459, 8 C. 171. 65. ἀτέρμωνες· ἀριστοι cod., em. Pergerus. ἀτέρμονα· ἀτελῆ C. 171. 66. 67. ἀτέρωθεν pro ἀτεροῖον Koen. Greg. Cor. p. 305. Utraque tamen glossa corruptior visa est Ahrenti Dial. II p. 115, quam cui certa adhiberi emendatio possit. 68. ἄτερος codex, χἄτερος coni. Schrewelius; immo ὁ θάτερος. Codicem exprimunt etiam CDr. Vindob., in quo sine ulla intercapedine secuntur haec: ἀτευχῆ· ἄοπλον. Cf. Valcken. ad Eur. Hippol. p. 201, 1 C. 69. C. 63. 70. ἀθίκτου Kusterus. ἀτερπές cod., ἀτερποῦς Mus. E margine est atque alieno loco insertum. Concidit igitur Toupii Em. IV 271 coniectura ἀνεντεύκτου. 71. ἄτευκτον et ἄτακτον confudisse lexicographum vidit Kusterus, ἀτερπές vero ad tertium ἀπευκτόν respicit. 72. ἀκυρώσατο quod in Diatribe Anti-Gron. p. 33 coniecerat in nott. Hesych. missum faciens Kusterus ἀγερώψατο vel ἀγερώσατο sanum putat coll. adiectivis ἀγέρωπτος et ἀγέρωχος, quorum illud vocabulum nihili esse evici ad gl. 6032. Cf. glossas 452. 458. 775. 844, pariter obscuras. 73. Infra ἀτίτηστον· ἀπρομηθέ[υ]ς habebimus. 74. ἀργετον? 75. ἀτευτῶς (sic) Is. Vossius coll. τευτάζει· φροντίζει; ἀνετῶς coni. Lobeck. ad Phrynich. p. 70. 76. Eadem schol. Platon. Euthyphr. 16, 13. 77. Apollon. lex. 46, 11. ζημία adiungit C. 171. 79. ἀτημελήτως C. Voss. Dr. Vind. Sed ἀτημελῶς· ἀνεπιστημόνως mox etiam C. 39. 171 Bekk. 459, 14. 80. Leg. ἀστηνεῖν. Supra 7855 ἀστηνεῖ· ἀδυνατεῖ. 81. Cyrilli consentiunt. Cf. Valcken. Diatr. p. 29 C.

* ἀτεωρόχοι· ἄγαν αὐθάδεις
* ἀτηρής· ἀκαταπόνητος
Ἀτθίδων· Ἀθηναίων
85. ἀτιαλλεῖ· ἀγαπᾷ
ἀτίζει· ἀτιμάζει. ἢ ἀφροντιστεῖ
ἀτίζεις· ὑπονοεῖς. [πένεις
ἀτίζεται· [πένεται] ἀτιμάζεται
ἀτίζων· ἢ τὸ (ἤτοι?) ἀφροντιστῶν. ἢ ἄταις περιβάλλων, ἤγουν βλάβαις
90. ἀτίθασσον· ἀνήμερον. Τιθασσεύειν γὰρ λέγεται τὰ ἄγρια θηρία ἡμεροῦν καὶ χειροήθη ποιεῖν
ἀτιμαγέλας· ὁ ἀτιμάζων. καὶ τῇ ἀγέλῃ μὴ συνυποταττόμενος
ἄτιμος· ὁ μὴ ἔχων τιμήν
ἀτιμαλφοῦσι· τιμὴν οὐχ εὑρίσκουσιν
ἀτιμοτάτη· ἄτιμος
95. ἀτ[ε]ίνακτα· ἄσειστα
ἄτιν' οὖν· ἅ τινα οὖν
* ἀτηρὴς χαλκός· ἀκαταπόνητος σίδηρος
ἀ.τισανδρεῖν· ἀτιμάζειν ἄνδρα, καὶ ὑπερηφανεῖν
ἄτισεν· ἠτίμησεν. ἔβλαψεν. ἄτιμον ἐποίησεν
8100. ἀτίσεις· ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύονι
[ἀτισιλινοῖς· περὶ τὰ λινὰ ἐξαμάτων δέσιν]
* ἀτίταλ(λ)ον· ἔτρεφον
* ἀτίταλ(λ)ε· ἀγάπα. μετὰ ἐπιμελείας τρέφε
ἀτῖται· ἄδικοι
5. ἀτίτηλα· ἀνέθρεψα
ἀτίτην· ἀτιμώρητον. ἄπορον. ἄτιμον. τὸν μὴ ἔχοντα ἀποτῖσαι
* Ἄτης λόφος· οὕτως τὸ Ἴλιον ἐκαλεῖτο πρῶτον
ἀτιτεῖν· ἀδικεῖν
ἀτίτηστον· ἀπρομηθέ[υ]ς
10. ἄτιτος· ἀτιμώρητος. κατὰ στέρησιν τῆς ἄτης

SCR. 86. ἀτίει Theognis 621 (Lob. Parerg. 563) 89. Υ 166 Eur. fr. 349 Nck. 91. Soph. fr. 919 p. 272. 94. Α 516. 96. Α 289? 97. Τ 233. 8100. fr. 100. 1. Ε 487. 2. Ξ 203. 3. Ε 271. 4. Aeschyl. Ag. 73. 5. Ω 60. 6. Cf. Aesch. Eum. 257. 10. Ν 414.

ADNOT. 82. L. ἀγέρωχοι HSt. Salmasius. 83. ἀτειρής dudum restituit Guyetus. Vid. Lobeck. Proll. p. 520. 84. ἀτθίδων· ἀθηναίων ἀττικῶν. ἀτθίς· οἱ ἀθηναῖοι C. 171 ἀτθιδῶν· ἀθηναίων C. 63. 85. ἀτιαλλεῖ codicis scripturam Vossius divinaverat, ἀτιτάλλει corr. Musurus. ἀτιτάλλει· ἀγαπᾷ, ἐπιμελείας ἀξιοῖ Apoll. lex. 46, 13. Lobeck. Proll. p. 146, 19. 86. C. 171. 87. 88. Restitui codicis lectionem, quam fere assecutus erat Albertus. Atque ἀτίζεις· ὑπονοεῖς C. 39; ἀτίζει· ἀτιμάζει βλάπτει C. 63. ἀτίζεις· ὑπερηφανεῖς. πένης ἀτίζεται. πένεται. ἀτιμάζεται Musurus coniecerat. Cf. infra ἀτρίζεται· πήνεται (πένεται cod.) 89. Verbo ἀτιμάζων explicat Apoll. 46, 3. Ἐὰν ἀτύζων· ἀφροντιστῶν, ἐὰν δὲ ἀτίζων· ἄτῃ περιφερόμενος καταπίπτων. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι Νικάνδρου ἐν θηριακοῖς EM. 168, 12. Cf. OSchneider Nic. p. 154 sq. 90. ἀτίθασον Bekk. 459, 18. C. 171; ut noster C. Dr. 91. ὁ μονάζων coni. Nauck. Ar. Byz. p. 110. 94. ἀτιμωτάτη cod., em. Mus. 95. ἀτείνακτα cod., em. Mus. 96. ἀτινοῦν cod. Mus., ἀτιοῦν error typothetae. ἄτιν' οὔ· ἅτινα οὔ Pearso recte, ni fallor. 97. Serie requiritur ἀτιρής. Vide gl. 8039. 8083. 98. Litera a Musuro recte deleta fuit v. 8101. In glossa spuria Homerica codicem exprimendum curavi. Legendum esse ἀφῖσι λίνου· ταῖς τοῦ λίνου ἐξ ἀμμάτων δέσεσιν (ἐξαμμάτων Mus.) vidit Bentleius in epist. ad Mill. p. 37. 2. 3. Em. Mus. 3. ἀτίταλεν· ἐσκίρτα C. 171. 4. ἀτιταί codex. 5. ἀντίτηλλα· ἀνέθρεψε C. 39. 7. ἀτιόλοφος — Ἴλεον cod., emendarunt hoc Musurus illud Meursius in Lycophr. p. 1169 ed. Müller. Cf. etiam Potter ad Lycophr. p. 1384 et Valcken. Hippol. p. 193 2 D. Ceterum glossam hanc petitam esse ex Diogen. Prov. III 10 vol. I p. 215 vidit Meinek. ad Steph. Byz. p. 330, 19. 9. ἀπρομήθευτον coni. Mus., debebat ἀπρομηθές, ut est in gl. 8073 ceteroquin corrupta. 10. Apoll. lex. 50, 8. C. 39.

ἄτλαντα· ὠμοφόρον
ἄτλας· ἄτολμος. ἀπαθής. καὶ ἡ διιοῦσα εὐθεῖα ἕως τῶν πόλων
ἀτλατεῖ· ἀγωνιᾷ. ἀθυμεῖ. φοβεῖται
ἀτλατέω· ἀγωνιῶ
ἀτλησία· ἀμηχανία. ἀνυποστασία
ἄτλητον· ἀνυπομόνητον
[ἄτματα· καθάρματα]
ἀτμενία· δουλεία. δυστυχία
ἄτμενον οἶτον· δουλικὸν μόρον
ἄτμενον· ἄπαυστον οἰκέτην
ἀτμησίφρων· οὐδεμιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων
* ἀτραυμάτιστον· Σοφοκλῆς Ἀμφιτρύωνι
ἄτμητον· ἀμέριστον
ἀτμιδοῦχον· ἀτμίδα ἔχων
ἀτμίς· ἀπαύ(γ)ασμα. πνοή
ἀτμίς· ἀναθυμίασις. σπινθήρ. ἀνάδοσις
ἀτμοὶς· ἀναδόσεσιν
ἀτμός· ἡ ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀνάδοσις. ἢ καπνός. ἢ ἀτμίς. ἢ πνοή
ἀτμ....· ἀναθυμιάζουσαν
ἀτοχῶ· βοτάνη
ἄτομα· λεπτά, τομὴν μὴ δυνάμενα λαβεῖν
ἀτονία· ἀδυναμία
ἄτοπα· πονηρά, αἰσχρά
ἀτοπία· αἰσχρότης. πονηρία
ἀτόπ[λ]αστον· ἀνείκαστον. Τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν· καὶ τὸ ὑποτοπάσαι δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις
ἄτοπα· ξένα. ἐνίοτε δὲ ἄτοπον τὸν δεινὸν καὶ ἔκθεσμον καὶ παρηλλαγμένον, ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λέγει καὶ χαλεπόν
ἄτοπος· παράδοξος λόγος, ἢ θαυμαστός
ἄτρακτος· βέλος, μεταφορικῶς. καὶ ὁ ἄδρακτος
ἀ[τρα]τρακτύαλος· φυτὸν ἀκανθῶδες. οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν κνῆκον

SCR. 16. *T* 367. 19. Ex epico incerto. 20. Archilochus fr. 154. 22. fr. 121 p. 124. 26. Sapient. VII 25. 27. Alexid. fr. V 16 III p. 440 Nicostr. fr. 1 vol. III p. 284. 35. fr. 114. 37. Epicrat. fr. 1 12 vol. III 370. 38. Sophocl. teste EM. 165, 5.

ADNOT. 11. *οὐρανοφόρον* Salmasius. „Potest tamen commode explicari, qui humeris aliquid baiulat in modum Atlantis coeliferi.“ HSt. 12. Cf. Lobeck. Paroll. p. 172. *ἠδηδοῦσα — πυλῶν* codex, emendavit illud Musurus, hoc Guyetus (*πυγῶν* Toup. Em. IV p. 352.) 13. *ἀγνοεῖ* cod., em. Sopingus. *ἀτάλλων* (sic)· *ὁ ἀπαθής ὁ μὴ κακοπαθῶν* C. Vossii. 16. *ἀτλητόν* cod., em. schol. *T* 367 Apoll. lex. 46, 30 alii. 17. ‚Tu considera maiusculis literarum signis exaratas istas voces *ΑΤΜΑΤΑ* et *ΛΥΜΑΤΑ*; iam patebit occasio errori pariendo non aliena.‘ Hemsterh. 18. Cf. *λατμευεία· δουλεία*. 19. *ἀτμενονοιτόν — μωρόν* cod., em. ANauck. Philol. p. 356. Cf. gl. 689 et *ὑπάτμενοι· δοῦλοι, ὑπουργοί.* 20. Cf. Valcken. ad Ammon. p. 100. *ἄπιστον* Toup. Em. IV 63; non opus. 21. *ἀτμησήφρων· οὐδὲ* cod., *ἀτμησίφρων* Mus. Huc verba *Σοφ. Ἀμφ.* refert Nauckius. 22. 23. *ἄτμητον· ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον κτλ.* coni. Salmas. 24. *ἔχοντα*? 25. *ἀπαύασμα* cod., em. C. 171 glossae mss. sacrae et Mus. 26. C. 39. 27. C. 39. 171. 29. ‚Primae scripturae Musurus correctionem suam *ἀτμίζουσαν* illevit. Scriptum fuisse videtur *ἀτμύσαν*.‘ Schow. 152, 8. 30. Sic codex, *ἄτοχον* Musurus. *ἀτοχῷ*! 31. *λεπτότατα* Bekk. 460, 14 C. 63; ut noster adiunctis *ἢ ἄβλεπτα* C. 39. 171. 33. Glossae mss. in Iobum. 34. *ἀλογία· ἀβουλία* CDr. 35. Sic codex ex ordine literarum, em. Mus. — *ὑπὸ τὸ ποιῆσαι* cod., *ὑποτοποιῆσαι* Mus., *ὑποτοπῆσαι* Sopingus, *ὑποτοπάσαι* Albertus. 36. *καὶ πονηρόν*, quas voces typotheta saltavit, reduxi. Habet etiam C. 171, in quo quae sequitur glossa *ἀτραλέως· δραστικῶς* memorabile est commutatarum *ā* et *ō* exemplum. 38. *βέλος* a Musuro extrusum esse Aldus non observavit. ‚*ἄδρακτος* defendi potest. *Fusus* enim *ἀδράκτη ἄδραχθος* et *ἄγρακτον* seriori aetate dicebatur ut ex Meursio et Fresnaeo liquet‘ ALB. 39. *ἀτρατρακτύαλος* codex, in quo secunda syllaba vitio scribae repetita est, ut sine dubio scribendum sit *ἀτρακτύαλος*; *ἀτρακτυλλίς* Mus. Lob. Proll. p. 128. Vid. schol. Theocr. IV 25 et Bod. ad Theophr. HP. VI 4 p. 614 sq.

ἀτραπίζειν· βαδίζειν. ὁδοιπορεῖν
ἀτραπιτοῖς· ὁδοῖς
ἀτραπός· ὁδὸς τετριμμένη, μὴ ἔχουσα ἐκτροπάς, ἀλλ' εὐθεῖα[ν]
* ἀτρέχως· ἀτρίβως
ἀτρεκές· ἀληθές
ἀτρεκέως· ἀληθῶς. ἀκριβῶς
ἀτρεκῆ· ἀληθῆ. ἀκριβῆ
ἀτρεκήσασα· ἀκριβωσαμένη. Εὐριπίδης Βουσίριδι
ἀτρέμας· ἡσύχως, ἡσυχῆ
ἀτρεμῆ· ὑγιέα
ἀτρεμῆσαι· ἡσυχάσαι
ἀτρέμητον· ἀσάλευτον
ἀτρεμία· ἡσυχία
* ἀτρεμέων· ἡσυχάζων
ἄτρεπτον· ἀκίνητον
ἀτρέστοις· ὀξυβλέπταις
ἄτρεστον· ἀφόβητον
Ἀτρείδα δέ· τοὺς Ἀτρέως παῖδας
Ἀτρείδαο· τοῦ Ἀτρέως παιδός
Ἀτρείδης· ὁ τοῦ Ἀτρέως παῖς Ἀγαμέμνων
ἀτριάκαστοι· οἱ μὴ μετέχοντες τριακάδος. Ἀθηναῖοι
ἀτρίζεται· πήνεται
ἄτριον· ὕφος λεπτόν. καὶ εὐάτριοι· εὐυφεῖς
ἄτρομον· ἄφοβον
* ἄτροπον· ἄτρεπτον
ἀτροπίη· ἀωρία. μεσονύκτιον
ἄτροπος· ἀμετάτρεπτος
ἄτροφος· τυρὸς ὁ πησσόμενος. ὑπὸ Λακώνων
* ἀτρύτοις· ἀκαταπονήτοις
* ἀτρυγέτοιο· ἄκαρπον ἀβύσσου καὶ ἀπείρου
* ἀτρύνων· ἐγείρων
ἀτρύγετος· ἄκαρπος. ἀκαταπόνητος
* ἄτρυγον· καθαρόν. μὴ ἔχον τρύγα

SCR. 40. Pherecrat. fr. X vol. II 1 p. 265. 42. Homerus. 44. *π* 245. 47. fr. 317 p. 360 Nck. 48. *B* 200. 56. Sophocl. Ai. 363. 57. *A* 16. 63. *E* 126. 67. Alcman. fr. 26. 69. *A* 316. 72. Exod. XXVII 20.

ADNOT. 40. Bekk. 460, 27. 42. Apoll. 46, 6; [ν] delevit Musurus. Ante hanc gl. in C. 171 legitur ἀτράπελος· ἄγριος, post eam ἀτρεγκτοι· ἄβροχοι, quae si recte habet, Cretica habenda erit ut τρέ· σέ. δεδροικώς· δεδοικώς (Ahrens II p. 51. 254). 43. Sic codex: corrigunt ἀτρεκῶς· ἀκριβῶς (e C. 171). Ordine tamen Ruhnkenio requiri Dorica forma videtur ἀτραχῶς· ἀκριβῶς; qua de cf. Toup. append. not. in Theocr. p. 9 (II p. 442 Hdf.) et Lobeck. Proll. p. 341. 45. Apoll. lex. 46, 28. De originatione Lobeck. Proll. 320. 47. ἀκριβησαμένη cod., em. Mus. 48. Apoll. lex. 46, 32. 49. ἀτρέμη· ὑγεία cod., ἀρτεμῆ· ὑγιᾶ Bentl. epist. ad Mill. p. 36, ἀρτεμῆ· ὑγιέα Kusterus. Cf. Koen. Gr. C. p. 337. 51. Malim ἀτρεμῆ· τὸν ἀσάλευτον; ac favet nobis C. 171 ἀτρεμής· παγία ἀσάλευτος αἰωνία. 52. μονιμότης adiungit C. 171. 54. ἀναλλοίωτον C. 63. 171. 60. Boeckh. C. I. I p. 140 B. 61. πένεται cod., μένεται CDr., πήνεται Salmas. ad Simmiae Ov. p. 166 [239]. Cf. gl. 8088. 67. ἄτρυφος minus recte coni. Welcker Mus. Rhen. 1855. p. 256 collato Hesiodeo ἄτρυφος ἄρτος. πισσόμενος cod., em. Mus. 68. ἀτρίτοις codex, em. Mus. 69. ἀτριγέτοιο κτλ. cod., ἀτρυγέτοιο· ἀκάρπου· ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἠπείρου Mus. Lege ἀτρυγέτοιο· ἀκάρπου, ἀβύσσου, καὶ ἀπείρου; cf. Apoll. 46, 16 EM. 167, 63. 70. ἀτρύνων Salmas., cf. Lobeck. Path. El. p. 81. 71. ἀτρύγετος cod., em. HSt. ex Herodiano EM. 167, 29. Cf. Lobeck. Proll. 145, 15. 374. 72. Gloss. mss. Exod. XXVII 20 et Cyrillus.

ἀτρυγηφάγου· πολυφάγου. Τρύγη γὰρ ὁ Δημητρ[ε]ιακὸς καρπός
ἄτρυτον· ἄπονον. ἄκοπον. ἄπληκτον
75. ἄτρυτος· πολύπονος
ἀτρυτώνη· ἀκαταπονήτως, ἀκοπιάστως.
ἄτρωτος ἐν μάχῃ· ἡ Ἀθηνᾶ
ἀτρώτως· ἀνικήτως
ΑΤΤΑ· τινά. ἄτινα. ὁμοίως ἢ ὁ δὲ στενη καὶ προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νέου πρὸς πρεσβύτερον καὶ τροφέα, ὡς ἡ πάπ(π)α πρὸς τὸν πατέρα. σημαίνει δὲ καὶ ἄτινα καὶ ὁπόσα. καὶ ψιλῶς, ταχέως
80. ἄττα· τινά. ὀλίγα τινά
* ἄττει· πηδᾷ, ἅλλεται
ἀτταβυγάς· εἶδος ὀρνέου [καὶ τὸ ἀττάγε....]
Ἀτταγάθη· Ἀθάρη, παρὰ τῷ Ξάνθῳ
* ἀτταλαγώσεται· μολυνθήσεται
85. ἀτταλασίξαι· ὀμόσαι
94. ἀττελάβη· ἀκρίδας
95. ἀττέλαβος· ἀκρὶς μικρά. καὶ εἶδος κνωδάλου, ζώου μικροῦ καὶ λεπτοῦ [γρ. καὶ ἀκρίδος]
96. ἄττεσθαι· διάζεσθαι στήμονα
86. ἀττάλη· φάρυξις, ὑπὸ Φρυγῶν
ἀτταλίζομαι· πλανῶμαι. Σικελοί
ἄττανα· τήγανα. καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ᾽ αὐτῶν σκευαζόμενος......
ἀτταλίδες· πλακοῦντες, ἔνθρυπτοι

SCR. 73. Archiloch. fr. 95 p. 559 Bgk. 74. Aeschyl. Eum. 403 Ddf. Herod. IX 51. 76. *B* 157. 79. Vide 82. 81. Metagen. f. I 10 vol. II p. 753. 82. Aristoph. Pelarg. fr. 1. vol. II 2 p. 1127 — *I* 603. 95. Glossa sacra. 96. Vide ADN.

ADNOT. 73. *Δημητρειακός* cod., em. Mus. ex EM. 167, 24 qui pergit *ὥσπερ· ὄνου κήλωνος ἀτρυγηφάγου, ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου.* Cf. Hesych. *ὀτρυγηφάγου· περιττὸν τὸ ō. τρύγη γὰρ ὁ σῖτος καὶ ὁ χόρτος.* 74. *ἄπληστον* cod., correxi ope CDr. 75. *ἀτρύ-*
ος ος
πονος· πολύπονος cod. In archetypo igitur *ἄτρυτον· πολύπονον* invenisse videtur. 76. 77. Sic codex. Copulavit Musurus et *ἀκαταπόνητος ἀκοπίαστος* scripsit. Conicio *Ἀτρυτώνη· ἄτρωτος (ἄτρυτος* cum HSt. scripsit Valcken. ad Theocr. p. 212 B [30 Hdf.]) *ἐν μάχῃ. ἡ Ἀθηνᾶ. ἀτρύτως· ἀνικήτως ἀκαταπονήτως ἀκοπιάστως.* Cf. Apoll. lex. 46, 27 EM. 167, 18 C. 63. 78. Cf. not. praec. *ἀτρώτους· ἀνικήτους* C. 63. 171. 79. Sic codex unde nil sani extrico; *ὁμοίως ἢ ὁπόσα ἢ καὶ πρ.* coni. Musurus. *φιλοφρονητικὸς — παπα* cod., em. C. 171 Mus. *Ἄττα· προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἢ τροφέα* nihil amplius Apoll. lex. 46, 33. Cf. EM. 167, 32. 48. Lehrs. Arist. p. 155. ‚Denique *ἄττα* cum spiritu tenui *celeriter* significare haud improbabile quidem est, vereor tamen ne hic *ἄττα* cum *ψύττα* confundat.' Kuster. 80. C. 63. 171. Cf. *βραχέ' ἄττα* et *ὀλίγ' ἄττα.* 81. *ὁρμᾷ βαδίζει* C. 171 Bekk. 460, 31. Ut noster, unus C. 63. 82. *ἀτταγᾶς· ὁ ὄρνις οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν* EM. 167, 55. Reliqua expulsa Musuri coniectura audaciore *καὶ τὸ ἀτταγᾶς (ὃ καὶ τὸ* Schrewelius) sic scripta exhibui ut in codice exarata sunt: pertinent enim isthaec ad gl. 79 et hunc in modum corrigenda sunt: *καὶ τό· ἄττα γε(ραιέ).* Cf. EM. 167, 48. 83. Malim *Ἀτταγάθ· ἡ Ἀθάρη.* Cf. Strab. XVI p. 748 et Boeckh. C. I. II p. 158. Eadem dea in titulo 2119 *ΑϹΤΑΡΑ* nuncupatur. 84. *ἀρδαλώσεται* coni. Salmasius. 85. Legendum esse *ἀπαλασίξαι* vidit Adrianus Heringa. Cf. 5754 *ἀπαλοῖξαι* et Ahrens II p. 69. 94. *ἀττελάβη* cod., *ἀττελάβους* Mus. Forte *ἀττελάβης· ἀκρίδος,* ut *κακκάβη* i. q. *κάκκαβος.* 95. Sic codex C. 171 Lob. Proll. p. 287; *ἀττέλεβος* frustra Musurus et Bekk. 460, 30. Mox codex *γὰρ καὶ ἀκρίδος,* quod *γρ(άφεται) καὶ ἀκρίδος* esse Schowius perspexit; ac sic glossae
m
mss XII prophet. *ἀττέλεβος· εἶδος κνοδάλου [ἤτοι ἀκρίδος] ζωοῦ λεπτοῦ.* 96. Sophroni (ap. Bekk. 452) vindicat Lobeck. rhem. p. 78, rectius Valcken. Theocr. p. 206 B [p. 23 Hdf.] et Ahrens II p. 98, 7 auctore Bekk. 461, 26 Hermippo, *ἄσμα* pro *δίασμα* Sophroni tribuunt. 86. *φόρυξις* coni. Vossius Bötticher Aric. p. 31 coll. gl. 8184. Contra *ἄτταλος* pro *παῦσις* dixisse Lydos testis est Tzetzes Chil. V 791. 87. Vide Lobeck. Proll. p. 147 n. Koen. Gr. Cor. p. 328. 88. *ἄγανα* Koen. Greg. Cor. p. 446. Deinde *ἀττανίτης (ἀγανίτης)* supplet HSt. 89. Ordine *ἀττανίδες* requiritur, quod Salmasius restituendum voluit.

90. ἀτταvίτας· τηγανίτας
ἀττάραγος· τὸ ἐλάχιστον. οἱ δὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταίνας. οἱ δὲ τὰς καλουμένας ψίχας
ἀττάρυμα· πόμα. σόφισμα Κρητικόν
93. ἄττασι· ἀνάστηθι. Λάκωνες
97. Ἄττης· τὸν Ἄττην φασί
Ἀττικὰ γράμματα· τὰ ἀρχαῖα, ἐπιχώρια
Ἀττικουργῆ· τὰ ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς εἰργασμένα
8200. Ἀττικῶς· Ἀθηναίως
Ἀττίς· Ἀθῆναι
ἄττον(τ)ες· ὁρμῶντες. πηδῶντες. Λέγεται δὲ ὡς ἀπὸ τῶν σκορπίων
ἄττουσα· ὁρμῶσα. πηδῶσα
ἀτ[τ]ύζει· ἐπιτιμᾷ. ταράσσει. ἀπολύει. φοβεῖται
5. ἀτ[τ]υζηλόν· φοβερόν. ἀφανές. ἄσημον
ἀτ[τ]ύζεσθαι· φοβεῖσθαι. ταράσσεσθαι. ἀπὸ τῆς ἄτης
ἀτυζομένη· φοβουμένη. θορυβουμένη. ταραττομένη
ἀτυζόμενος· λυπούμενος. ἐκπλησσόμενος
ἄτυκτον· ἄκοσμον. σκληρόν. ἀκατασκεύαστον
10. * ἀττύλλα· ἀγκύλη
ἀτυλόν· μικρόν. ἀγεν(ν)ές
ἀτυπῆδες· κριθαὶ ἀπίτυροι, λεγόμεναι ἀλέπυροι
[ἀτυχής· καταπλαγής]
ἀτυχήσεις· ἀποτεύξεις
15. ἀτυχθείς· ἀποστραφείς. ἐκπλαγείς
ἀτύχημα· ταλαιπωρία
ἀτυχῶν· μέτριος
* ἄτωρ· ἡ μελία, ὑπὸ Αἰγυπτίων
ἀτωμένη· βλαπτομένη. στερισκομένη.

SCR. 91. Callim. epigr. XLIX 9. 97. Vide ADN. 98. Demosth. 1370, 28 teste Bekker. 461, 13. 99. ῥήματα ἀττικουργῆ e Menandro (ut videtur, fr. CCCCXXVIII vol. IV p. 317) laudat EM. 168, 8 Bekk. 461, 32. 8204. Nicand. Alex. 193. 7. Ο 90 (Soph. El. 149). 8. Eur. Tro. 810. 13. Ζ 468. 14. Eupol. fr. XXV vol. II 1 p. 472. 15. Ζ 468. 19. Soph. Ant. 17.

ADNOT. 90. ἀγανίτας Koen. l. l. 91. ἀττάραχος· — ψυχας cod. Mus., em. alterum Salmasius alterum Iunius ex Eustath. p. 1635, 31 EM. 167, 56 ἡ ἐπὶ τῶν ἄρτων ἀπὸ τῆς φλογὸς γενομένη ῥῆξις οἱ δὲ τῶν κλωμένων ἄρτων τὰ ψιχίδια. τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων — Καλλίμαχος· οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν τι δέδοικεν. Vocabulum Atticis proprium esse tradit Bekk. 461, 25, ubi perperam ἀττάρατοι legitur. Vid. Lobeck. Proll. p. 341. 92. ῥόφημα? 93. ἀττασία· ἀνάστηθι nihil amplius codex; em. Hemsterhuisius s. v. ἴγγια et Valcken. Phoen. p. 410 B Ahrens II p. 69. 356. Cf. Hes. κάβασι· κατάβηθι, Λάκωνες. 97. Ἄττιν corrigit Salmas. Exx. Plin. p. 37, sed vide Meinek. ad Theopomp. fr. V vol. II 2 p. 801. (Boettich. Aric. p. 42). 99. ἀττικουργούμενον· τὸ κατὰ Ἀττικὸν τρόπον εἰργασμένον C. 39. 8200. | ὡς bis C. 39. 1. Ἀτθίς· Ἀθηναίη (α) coni. Arnald. lectt. Gr. p. 25. 2. (τ) Mus. κινούμενοι ἢ κινοῦντες, ὁρμῶντες πηδῶντες κακολογοῦντες ἀποροῦντες ἢ καὶ ἀδυνατοῦντες C. 171. 4. ἀττύζει cod., em. Salmasius. Locum ab Alberti coniectura ἀπολλύει vindicat Toupius Em. IV p. 62. 75, coll. schol. Nic. Alex. 285. 5. ἀττύζηλον codex, em. Albertus ope Herodiani ap. schol. Apoll. Rhod. Β 1059. Cf. Lobeck. Proll. p. 109. 6. Em. Albertus ope C. 63, in quo ἀτέζεσθαι· θαράσσεσθαι. ἐπὶ cod., em. Mus. 8. Habet C. 39. Post hanc glossam deest Apoll. lex. 46, 22 EM. 168, 15 ἀτυζόμενοι· ταρασσόμενοι (Ζ 38), ap. C. 171 ἀττυζόμενοι· ἐπτοημένοι πεφοβημένοι scripta. 9. σκληρόν cur cum Kustero ad ἄτεγκτον referamus, caussam non video. Sed ἄκοσμον ad ἄτακτον pertinere lubentius concesserim. 10. ἀτύλλα corr. Salmasius immemor glossae 7538 ἀρτύλλεν· λόγχην ἀγκύλην. 11. ἀγενές cod., em. Mus. ἀτυλόν pro ἄψυχον an pro ἴτυλον scriptum sit nescio. Cf. 8217. 12. Suspectum. 13. ἀτυχείς· καταπλαγείς Sopingus, sed magis arridet Salmasianum ἀτυχθείς· καταπλαγείς EM. 168, 23. 14. Bekk. 462, 4. EM. 168, 17. 15. Sic C. Bremensis; ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν ἀλλ' ἀποστρεφόμενος C. 39 EM. 168, 22. 17. ἀτυχών cod., ἀτυχόν Mus., ἀτυχῶν· μέτριος κενός C. 171 quem exhibui. Cf. 8211. 19. EM. 168, 25.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ.

* αὖα· ξηρὰ....
αὖ· πάλιν. ἢ ἐπὶ τοῦ δή συνδέσμου. ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος
αὖαι· ξηραί. φθαρταί
αὐαίνεται· ξηραίνεται. φθείρεται
αὐαινομένοις· ξηραινομένοις. φθειρομένοις
* αὖον· ξηρόν
αὐάλεον· λίαν ξηρόν
Αὐαλός· ὁ Διόνυσος
αὐανθείς· ξηρανθείς
αὐαρά· τὰ Ποντικὰ κάρυα
αὖας· ξηράς
αὐγάζομαι· βλέπω
αὔγαρος· ἄσωτος, ὑπὸ Κυπρίων
* αὐγάζουσα· ὁρῶσα
αὐγάσασθαι· ἰδεῖν
Αὐγειαί· πόλεως ὄνομα
αὐγεῖν· ἀλγεῖν
αὐγή· χροιά. λαμπρότης. καὶ φῶς
αὐγῶ· αὐγάζομαι
αὖδα· λέγε, φώνει
αὐδάς· φωνάς
αὐδᾶται· λέγεται
αὐδή· φωνή
αὐδηέντων· τῶν λόγον καὶ φωνὴν ἐχόντων
αὐδήεσσα· ὀνομαστή. ἔνδοξος........
* αὐδή· φωνή, καὶ φθόγγος
αὐδήσας· φωνήσας, λέξας
αὐδῶ· φωνῶ, λέγω
ΑΥΕ· ψιλῶς μὲν ἐφώνει, ἐβόα, δασέως δὲ καὶ ἐξέκαιεν, ἀνῆπτε πῦρ ω
αὐεοῦλλαι· ἀέλλαι. παρὰ ἀκλ
αὐεκίζει· σφακελίζει. Κύπριοι
αὐερός· σκιά

SCR. 20. ε 240. 21. E 1 teste Apoll. lex. 47, 10. 30. M 137. 31. Ψ 468. 34. Vide Laconicam cantilenam ap. Plutarch. T. II p. 544 E et Io. Toup. Em. III p. 308. 35. B 532, unde accentum (Αὐγεῖαι cod.) correxi. 39. Ξ 195. 41. Aesch. Eum. 979. 43. ζ 125. 44. ε 334. 46. E 786. 47. Α 461 Υ 51. (48. Alcaei fr. 126 p. 731 Bgk.)

ADNOT. 20. ξηρὰ ξύλα C. 63. 20. 21. Seiunxit Musurus. 21. αὖ· δή Apoll. lex. 47, 10. C. 63. 26. Sic codex, αὐαλέων correctus a Salmasio Aldi error. Sub λίαν fortasse | λέαν· ξηράν latet. 27. Δύαλος· ὁ Διόνυσος παρὰ Παίοσιν Hesych. Δρύαλος Ed. Gerhard. Myth. I p. 488, § 448, 1. 29. Cf. ἄρυα κάρυα ἄδρυα ἄλαρα ἐλάραι. Creticum esse arbitrantur pro ἄλαρα. 30. αὐάς cod., ut videtur. 31. Apoll. lex. 47, 22. EM. 168, 34. 33. αὐγάζω· λάμπω φαιδρύνω στιλπνῶ CDr., in quo sequitur αὖγος· ὄρθρος διάφαυμα φαῦσις vocabulum rarissimum. Vide Lobeck. rhem. p. 310, 33. 36. Creticum est pro ἀλγεῖν, ut αὐκάν, αὐκνόνα αὖμα αὖσος εὐθεῖ θεύγεσθαι Cf. Ahrens. Dial. II p. 111. 37. χρεία cod., om. CDr., χροιά C. 171 ut voluerat Pergerus. Possis et χαρά.
δ
39. Scripsi; αὔγα· λέγων φώνει codex, αὐδᾶ· λέγει, φωνεῖ Mus.; αὖδα· λέγε, αὐδῶν· φωνῶν λέγων C. 171 Bekk. 462, 18. 41. λέγει C. 171. 43. λόγων cod., em. Mus., cui operae non obsecuti sunt. 44. Apoll. lex. 47, 10 ex Apione. 48. Apoll. lex. 47, 34. 49. Sic codex; αὔελλαι· ἄελλαι παρὰ τὸ αὔω καὶ ἄελλαι Musurus qui verba αὔω καὶ postea delevit. αὔελλαι· ἄελλαι παρὰ Ἀλκαίῳ coni. Ahrens Dial. I 37 II 503 probante Th. Bergkio l. l. Mihi secus videri ac legendum esse ΑΥΕΘΥΛΛΑΙ: ἄελλαι παρὰ Εὐκλῳ dixi in ZfAW. 1856 Nr. 30 p. 236. Cf. GW(olff) in Literar. Centralbl. 1857 Nr. 31 p. 492. 51. Corruptior haec glossa etiam Ahrenti I p. 37 visa. Num ἀνέρος· σκιᾶς?

αὐερύοντα· εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα
* αὐῆλαι· αἶσαι
αὐετῆ· τὸν αὐτοετῆ
55. αὐήτω· ἔπνεον
αὐθάδες· ἐξουσιαστικόν
αὐθάδης· ὑπερήφανος. θυμώδης. παράνομος. αὐτάρεσκος
αὐθαδία· προπετία
αὐθαδιάζεται· ὑπερηφανεύεται
60. αὐθαίρετοι· αὐτεπάγγελτοι. αὐτοπροαίρετοι, αὐτάρεσκοι. ἑκούσιοι. αὐτόκλητοι
αὐθέκαστα· ἁπλᾶ. αὐστηρά
αὐθέκαστος· ἀκριβής. αὐστηρὸς τῷ λόγῳ. ἀπαρακάλυπτος, ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς (καὶ) ἐλευθέριος. ἀξιόπιστος. αὐτάρεσκος
αὔθεμοι· ἀδελφοί
αὐθεντεῖν· ἐξουσιάζειν
65. αὐθέντης· ἐξουσιαστής. αὐτόχειρ, φονεύς
* αὐθαιρέτῳ· αὐτεπισπάστῳ
* αὐθαιρέτως· ἑκουσίως
αὐθημερόν· σήμερον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
αὖθι· ἐπὶ τόπῳ. αὐτόθι
70. αὐθιγενής· αὐτόχθων γνήσιος. ἰθαγενής
* αὐθιγενές· ἐγγενές, ἐπίγονον
αὖθι μένων· ἐπὶ τόπῳ μένων
αὐθίξας· κινήσας
αὖθις· πάλιν, ἐξ ἀρχῆς, εὐθύς. [ἐπὶ τόπου] ἢ μετὰ ταῦτα· τὸ δὲ αὖτις· ἐκ δευτέρου· τὸ δὲ αὖθι τοπικῶς διχῆ, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος·
,εἰ μὲν κ' αὖθι μένων'
ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ (τῷ) τόπῳ, ποτὲ δὲ ἀναφορικῶς·
,αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἀνέρας'
[ἤγουν ἄνδρας]

SCR. 52. Θ 325. 55. Ι 5! 58. Antiph. fr. XIII 4 com. vol. III p. 139. 60. Eurip. fr. 294 p. 340. 61. Cf. Posidipp. fr. XIII, com. vol. IV p. 527. 64. I Timoth. II 12. 65. Sapient. XII 6 testibus gl. mss. — Eurip. Suppl. 442. 67. ,II Maccab. VI 19' Biel. 68. Thuc. non Proverb. XII 16 respicitur. 70. Eurip. fr. 475 (Anaxandr. I 70 fr. III p. 185). 72. Λ 492. 74. Ι 412 Μ 111.

ADNOT. 52. Apoll. lex. 48, 8. Cf. Lobeck. Path. El. p. 41. 53. Sic codex, ᾆσαι Mus., ψῆλαι· ᾆσαι coni. Kusterus. At emendatio incertissima est, possis enim etiam αὖε δέ· ἄυσε vel αὐηλαί· αὖαι, alius malit ἰῆλαι· δῆσαι. 54. Vide gl. 1419. 5335. 5337. 55. Sic codex, αὐήτων· ἔπνεον Musurus, αὐήτων· ἔπνηον in Aldina mendum typothetae. Ahrens in Dial. I p. 37 non expedivit. Lego ἀϜῆτον· ἔπνεον ex EM. 22, 12. 23, 12. 57. αὐθάρεστος codex, αὐτάρεστος Mus., em. EM. 168, 54 Bekk. 462, 23. Vide Lobeck. Phryn. p. 621. 58. αὐθάδεια· προπέτεια ut voluerunt Interpp. est in CDr. Vind., sed vide SCR. 59. Lobeck. Phryn. p. 66. 60. αὐθαίρεται· αὐτεπάγγελτον cod., em. Mus. αὐτόβουλος C. 171. 61. Ex Hesychio et C. 171 conflatur EM. 169, 14. 62. καὶ addidi ex C. 171, totidem verbis haec explicante. 63. αὔθεμοι, quod codex porrigit, restituerat Is. Vossius; αὔθαιμοι recte Musurus. αὔθαιμοι· ἀδελφοί, ὡς αὐτοῦ αἵματος unus CDr. 65. Vide Aelium Dionys. ap. Eustath. 1350, 34. Cf. Pierso ad Moer. p. 81 Coraem ad Isocr. p. 330 Lobeck. Phryn. p. 120 rhem. p. 121 n. 66. αὐτεπισπάστῳ· αὐθαιρέτῳ codex. αὐθερέτῳ· αὐτεπισπάστῳ et mox αὐθερέτως· ἑκουσίως scriptum fuisse vidit Albertus (C. Dr.) Cf. προσελθών· προσβαλών, ἐξ ἀντιστρόφως q. l. Bentleius epist. ad Mill. p. 39 recte ἐξ ἀντιστρόφως delevit et ex ordine προσβαλών· προσελθών restituit. 67. αι
αὐθερέτως Vossianus. 68. αὐθημερόν· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· Θουκυδίδης πρώτῳ Bekk. 463, 6 αὐθημερόν· παραυτά CDr. Cf. gl. 5137. 69. αὖτις· μετὰ ταῦτα αὖθι· ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ Apoll. lex. 47, 8. 9. 70. C. 39. 171 Eudemus; ἐντόπιος γνήσιος C. 63. Cf. Interpp. ad Greg. Cor. p. 551. 71. αὐτόθι γεγεννημένον C. 171. 73. ,Corruptum videtur ex αἰθύξας' Alb. 74. εὐθέως Cyrilli exempla. αὐτῆς ἐκ — μὲν καυθιμένων — (τῷ) — λυπεῖν cod., em. Musurus. ἐπὶ τόπου (leg. ῳ) et ἤγουν ἄνδρας proscripsi.

75. αὐθόρης· αὐτὸς βλέπων
αὐθορόν· σύντομον
* αθρίζειν· ῥιγοῦν. Κύπριοι
αὐθύπαρκτον· αὐτοῦπαρκτον
* αὐθορίτους· συντόμους
80. αὐΐαχοι· ἄνευ βοῆς. μετὰ.......ἰαχῆς. ἢ αἴαχοι· σιωπῇ. ἄφοβοι. καὶ αὖοι ἠχοῦντες
αὐϊδέτου· ἀφανοῦς, ἀοράτου
α(ὐκ)άν· ἀλκήν. Κρῆτες
αὐκήλως· ἕως, ὑπὸ Τυῤ(ῥ)ηνῶν
αὐκηρεσίη· ἀφθάρτη
85. αὐκύονα· ἀλκύονα. Κρῆτες
αὐλά· πανδέκτης
αὐλαία· ἐν αὐλῇ διατρίβουσα. ἢ τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα
αὔλακας· κοίλους τόπους
αὖλαξ· τὸ σχίσμα τοῦ ἀρότρου. διόρυξ. σπήλαιον
90. αὐλαρός· αὐλωρύς, οἰκοφύλαξ
αὐλάχα· ἡ ὕννις
αὐλεία· ἡ τῆς αὐλῆς θύρα
αὐλειταί· ἀκροαταὶ αὐλοῦντες
αὔληρα· ἡνίας. [μάνδρας]
95. αὔληρον· χαλινόν. σχοινίον· οἱ δὲ σπεῖραν
αὐλῆς· ἐπαύλεως·
,αὐλῆς ἐν χόρτῳ'
ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς περιωρισμένῳ. καὶ γὰρ τὰ ὅμορα σύγχορτα λέγουσιν.......
αὐλῆς· τῆς κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεως λέγει
αὐλητηρία· αὐλῶν θήκη

SCR. 80. *N* 41. (Lehrs Arist. p. 147. — Hinc C. 171 αὐ· ἄνευ). 87. Hyperides teste l. l. 88. Pindar. Pyth. IV 405 (227). 94. Epicharm. l. l. 96. 97. *Λ* 774. 97. ? *E* 138.

ADNOT. 75. Pro *αὐθώρης* Musuri emendatione verissima restitui codicis lectionem *αὐθόρης* (*αὐθορής* Vossius) literarum ordini convenientem. Malim tamen 75 *αὐθώρης* 76 *αὐθωρόν* * 77 *ἀθρίζειν* * 78 *αὐθύπαρκτον* * 79 *αὐθορίτους*. *αὐτὸς* pro *αὐτόν* Kustero et Lobeckio Proll. p. 275 debetur. 76. *αὐθίωρον· αὐτῇ τῇ ὥρᾳ* (h. e. *αὐθωρί*) CDr. Vide Ducang.; ceterum aut *αὔθωρον σύντομον* aut *αὐθωρόν· συντόμως* scribendum. 77. Sic codex et Musurus, *αὐθρίζειν* minus recte Salmasius. Cf. *αὐρίζειν*. 78. *τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ τὴν ὕπαρξιν ἔχον* C.Dr. 79. *αὐθορίτους* codex, *αὐθωρίτους* Mus., *αὐθωρήτους* Bekk. 463, 13 Suidas, q. l. Bernhardyus *αὐθορμήτους* conicit; *αὐθωρίτως· συντόμως* CDr. — *αὐθωρεί· τὸ συντόμως* coni. Pearso Kusterus et Toupius IV p. 269 (vid. Schaefer. ad Greg. Cor. p. 57); *αὐθωρί· τοὺς συντόμως* (sc. *τι πράττοντας*) voluisse Salmasium suspicor. 80. *αὐϊσχοι — ἰσχῆς — ἄισχοι* cod., em. Mus. *μεγάλης* excidisse apparet ex Apoll. lex. 47, 23. *αὐλοί* cod., quod ex Chrysippi et Dionysii Thracis originationibus correxi. Praeterea *ἄφωνοι* Toup. III, p. 274. 81. ,Parasyntheton est ab *ἀϊδής*' Lobeck. Proll. p. 373. Cf. Ahrens I p. 37; *βιδῆν* enim pro *ἰδεῖν* Lacones. 82. *ἀ..αν* codex, *αὐκάν* Mus., qui duas literas delevit. Cf. Ahrens II p. 111. 83. *(ῥ)* Mus. 84. Cf. glossas 2380. 2383. 85. Ahrens. l. l. 87. *παρὰ Ὑπερίδους* addit C. 171, *κέχρηται δὲ αὐτῷ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους* Bekk. 463, 15. 89. *διόρυξ* cod., Lob. Phryn. p. 231; *διώρυξ* Mus. EM. 170, 31. 90. Pearso et Ahrens II 201 Dorice ortum putant ex *αὐλαορός*. Cf. Lobeck. Proll. p. 278 qui in codicis prosodia *αὔλαρος* (*αὔλαυρος*?) ab Alberto correcta non offendisse videtur. 91. Vide gl. 7064. 93. Sic codex, *αὐληταί* Mus. *αὐλίτας· τοὺς ἀκροατὰς τοῦ αὐλοῦντος* CDr., *αὐλεῖται· ἀγρόται αὐλοῦντες* Toup. Em. III 209. Cf. 8301. 94. *αὐλήρας* cod., em. EM. 393, 11 Hesych. gl. 139. Cf. Lobeck. rhem. p. 118 n. Ahrens Dial. II 50. *μάνδρας* ad *αὐλάς* pertinet. 95. *αὐληρόν* cod., *αὔληρον· ἱμάς σχοινίον ὅπερ Ἴωνες εὔληρον* Bekk. 464, 2. *χαληνόν* cod., em. Mus. 96. *ὡς Εὐριπίδης ,σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς Ἐλευθέραις'* Apoll. lex. 48, 5 adiungit. *περιορισμένω* et *συγχόρτω* cod., em. Mus.

αὐλητήριον· τόπος παρὰ Ταραντίνοις
8300. αὐλητής· εἶδος σφηκός
αὐλήτην· τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων
αὐλία· θύρα. πυλών
Αὐλίδα· λιμένα
αὐλίζεται· κοιμᾶται. φυλάττεται. κοιτάζεται
5. αὐλίζομαι· μένω, ἐνδιατρίβω
αὐλιζομενάων· εἰς κοίτην ἐλαυνομένων
αὐλίκουροι· φύλακες
αὐλιν· κοίτην. ἐπαυλισμόν
αὐλίξαι· στασιάσαι. δραμεῖν
10. Αὐλίς· πόλις Ἤλιδος. ἢ κίλλα τις δίδυμος. ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ὁμοίως καὶ Διός
αὐλίξ· φλέψ
αὐλίσκοι· ἐνώτια. Πέρσαι
αὐλισμός· διανυκτέρευσις
αὐλός· κιθάρα. ἢ σύριγξ
15. * αὐλόν· τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος
ἀύλους· ἀσωμάτους
αὐλουρ[γ]ός· οἰκοφύλαξ
αὐλωλάζειν· τὸ σύρειν διὰ τῶν δακτύλων
αὐλών· στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος. καὶ λειμών, ἢ ἔφυδρος τόπος
20. αὐλῶνες· οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι (...........). Αἰσχύλος καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν
αὐλωνίζουσα· ἐν αὐλῶσι διάγουσα
αὐλώνων· [φάραγγες (ἢ) τόποι πλατεῖς ἐπὶ τὰ ὄρη]

SCR. 8301. Soph. fr. 459 p. 192. 2. Lysias et Aeschines. 3. *B* 303. 4. Iob. XXXVIII 19. 5. II Regg. XV 28, ubi pro *στρατεύομαι* Ald. lectio habet *αὐλίζομαι*. 6. *μ* 265. *ξ* 412. 8. *I* 232. 10. *B*. 14. *K* 13. 15. *P* 297 *χ* 18. 20. fr. 411 p. 94. 22. Eurip. Rhes. 112.

ADNOT. 8300. Vide *ἠχηταί ἀχέτης μολπίς*. 1. *αὐλίτην* corrigit Meinekius ad Steph. Byz. 146, 10 coll. codicis Rhedigerani scriptura *αὐλητης* (ι ι). Malim αὐλητῶν· *τῶν τῆς κόπρου ἐπιμελουμένων* ex respecto Sophocleo versu, in quo *αὐλήτην* et *αὐλητῶν* inter fluctuasse libros mss. probabile est. 2. Sic codex CDr. Bremens. Moeris p. 88 Bekk. 463, 16 et Phrynichus. *αὐλεία* male Musurus. 3. Infra ἐς Αὐλίδα· *ἐς τὸν λιμένα* Hesychius. 4. *φυλάττει* Cyrillus et Eudemus. 6. Apoll. lex. 48, 7. 7. Sic codex C. 63 Eudemus, *αὐλήκουροι* C. 171 *αὐλίκουρες* CDr. 212 Zonaras. Vocabulum Lobeckio merito suspectum in Proll. p. 147 Bekkerus in Suida p. 196 in αὐλουροί· *αὐλικοί* mutat, ego ex αὐλουροί· *οἰκουροί* natum dixerim. 8. *αὐλίν* cod., *αὐλήν* C. 171 Mus., em. Salmasius. 9. *ἀτταλίξαι* coni. Gisbertus Koenius ad Greg. Cor. p. 328; αὐλίξαι· *σταδιάσαι* malit Kusterus. Possis *δραΜΥΛΙΞΑΙ* coll. *ἐσδραμύλιξον*. 10. *πόλις Ἤλιδος* cod., *πόλις Βοιωτίας* ut Apoll. lex. 48, 25 Suidas exhibent correxerat Musurus, qui deinde *πόλεως ὄνομα* scripsit. Non expedio; hoc tantum dubium non est, quin sub *δίδυμος* lateat formula Homerica *αὐλοῖσιν διδύμοισιν*. 11. C. 39. 63. 12. *αὐλίσκοι* (om. V.) Suidas. Hodie Persis *inauris* AVIZA dicitur, unde *αὐΐσκοι* legendum arbitratur Relandus Diss. VIII de vet. L. Pers. p. 143, cum quo facit Kusterus. Bötlich. Aric. p. 14. 13. *ὕπνος καὶ φυλακή* addit C. 171. 14. H. l. complura excidisse patet ex EM. 170, 27 et Apoll. lex. 47, 15. 16. Lobeck. Parerg. p. 729. 17. *γ* delevit Mus. 18. *συρίττειν* HSt. 19. *στενὴ κτλ.* ad 8314 pertinere suspicatur Kusterus. *αὐλῶ* cod., *αὐλών* Mus. 20. *Αἰσχύλος δέ φησι καὶ τὸν τάφρον αὐλῶνα* Eustath. 1157, 36. Post *πυράν* in codice leguntur quae post *ἔχουσαν* (gl. 8326) retraxit H insius: *Σοφοκλῆς δὲ λ. τ. μ. αὐλῶπιν εἶπεν*. 21. Similiter CDr. *ἐναύλως* Bekk. 464, 1. 22. *αὐλώνων* cod., *αὐλῶνες κτλ.* Musurus plane ut C. 39. 171 Bekk. 463, 32, unde *ἢ* recepi. Ceterum manifestum est explicationem deesse verbaque expositionis locum obtinentia ad gl. 8320 pertinere. Diogenianus scripserat: αὐλῶνα· *Αἰσχύλος καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν* (ad quam glossam cum aberrasset librarius, in glossa 8319 errore animadverso remansit pravus accentus). αὐλῶνες· *οἱ — τόποι, φάραγγες ἢ τόποι — ὄρη*. αὐλωνίζουσα· *ἐν αὐλῶνι διάγουσα*. αὐλώνων·.......

αὐλωπίαι· αὐλοὺς ἔχουσαι
αὐλωπίας· κοιλόφθαλμος
25. *αὐλώπιδι*· στενῇ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς
αὐλῶπιν· αὐλοὺς ἔχουσαν. Σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν *αὐλῶπιν* εἶπεν
αὐλῶπις· εἶδος περικεφαλαίας, παραμήκεις ἐχούσης τὰς τῶν ὀφθαλμῶν (ὀπὰς) καὶ εἰς ὀξὺ ληγούσης. οἱ δὲ ἐκτεταμένον ἔχουσα τὸν λόφον
αὐλωτοὶ φιμοί· οἱ κημοί. διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο
αὔμα· ἅλμη, ὑπὸ Κρητῶν
30. [*αὔξας*· ὁρμήσας]
αὔξην· αὔξησιν
* (α)*ὖξις*· αὔξησις, βλάστησις
Αὐξίδημος· Ἑρμῆς, ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως
αὖοι· ξηροί
35. *αὖον*· ξηρόν
αὖονα· αὐλόν. ξηρόν. νεκρόν
αὔονος· ξύλον ξηρόν
(α)*ὖ πάλιν*· πάλιν αὖθις
ἀύπνους· κακοὺπνους
40. *αὔραν*· πνοὴν λεπτήν.......
αὖραι· πνοαί
* *αὔη*· πνοή. ἢ ἄψηται
αὐριβάτας· Αἰσχύλος τὸ αὐρι[ον] ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι· καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳ οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήμων
αὐρίζειν· ῥιγοῦν. καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερτίθεσθαι

SCR. 24. Henioch. vol. III p. 561. 25. *E* 182. 26. fr. 727 p. 243. 28. fr. 318 p. 79. 30. *E* 81. 32. Vide ADN. et Phrynich. fr. VII vol. II p. 600. 35. *M* 160 Hesiod. Opp. 743. 36. Aeschyl. Eum. 331. 39. *I* 325. 40. Antiphan. Com. vol. III p. 27 (Iob. IV 16). 41. Cratin. fr. I vol. II 1 p. 94. 42. *ε* 490. 43. fr. 274 p. 70.

ADNOT. 23. EM. 170, 6. 24. *αὐλοπίας* cod., em. Mus. Vid. 2035 ubi hoc ipsum *αὐλωπίας* aut *αἰολωπίας· ποικιλόφθαλμος* restituendum est. 25. *στενή* cod., *στενῇ* HSt. 26. Verba *Σοφοκλῆς — εἶπεν* e gl. 8320 huc retraxi cum DHeinsio, quem secuti sunt Bielius Kusterus Albertus. 27. *παραμήκης — [ὀπάς] — ἔχουσι* cod., *παραμήκεις — (ὀπάς) — ἐχούσης* Mus., *ἔχουσα* Apoll. lex. 47, 25. *τοὺς ὦπας* C. 171. 28. *αὐλωτοίφιμοι — ἐμφυσόντες* cod., *αὐλωτοί· φιμοί — ἐμφυσῶντες* Mus. *αὐλωτοὶ φιμοί· οἱ* em. Heinsius. Cf. Poll. X 56 Eustath. 1157, 6. 29. *Κριτῶν* cod., em. Mus. Cf. Ahrens II p. 111 (*αὖμα* cod.) 30. *ἀΐξας* Sopingus. Cf. 2013. 31. Lobeck. Proll. p. 16 n. 20. De accentu Herodianeo cf. Bekk. 264, 3 Lobeck. rhem. p. 267 sqq. — Moeris p. 12 Koen. Gr. Cor. p. 51. 32. *.υξις* cod., *αὖξις* Mus. *αὖξις* (l. *αὐξίς*)· *εἶδος θυννίδος, ἣν τινες κορδύλην λέγουσιν. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς· καὶ τέμαχος αὔξιδος* (l. *αὐξίδος*) Bekk. 464, 5. Hinc suspicor legendum esse: *αὔξην· αὔξησιν. αὔξησις· βλάστησις. Αὐξίδημος· κτλ. αὐξίς· (εἶδος θυννίδος).* 33. Sic codex ut Sorberius ad oram libri sui correxerat. Epitheton hoc et Papius et Gerhardus omiserunt. 35. Apoll. lex. 47, 26. Huc refero 8337 *ὡς ξύλον αὖον· ξηρόν.* 36. Sic codex. Conicio: *αὔονα· αὐχμός [ξηρὸν νεκρόν]* coll. Flor. Ven. 1 Aeschyl. Eum. 331. *αὐόνη· λύπη κραυγὴ αὐχμός κτλ.* EM. 171, 51. 37. *αὖονον* Mus. Vid. 8335. 38. *.ὖπαλιν* cod., em. Mus. Vide Heindorf. ad Plat. Gorg. 461 A. 40. *ἢ γαλήνην* addit C. 63. 171. 42. Confundit *αὔρη* et *αὖοι*. 43. *αὔριον* cod., *αὖρι* Pauwius, *αὐρί* fortasse rectius Toupius Em. IV p. 352. *αὐρίβατον· τὸ αὐρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας ἀλλὰ κατά τινα βαρβαρικὴν λέξιν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον.* Bekk. 464, 9. Cf. Hermann. Opusc. VII p. 354 et Schweizer in ZfAW. 1857 fasc. IV nr. 44 p. 318; ego *ἄρι ἔρι μάσι βάστι αὐρι ἰῶπι ἀραχί* Lydorum esse suspicor. *ψυχοστασίαι* cod., *ίαις* Mus., em. Schowius. *ταχυβήλων* cod., em. Salmasius. 44. Post *ῥιγοῦν* excidisse *Κύπριοι* apparet ex gl. 8277. Nostrum exprimit EM. 171, 57.

αὐροί· λαγοὶ ἴσαυροι
αὐς· αὐτός. Κρῆτες καὶ Λάκωνες
ΑΥCΑΙ· βοῆσαι, κλαῦσαι. φλέξαι
[. . αυρότερον· ἀσθενέστερον]
αὐσάντων· κραυγασάντων
ἀΰσας· φωνήσας, κράξας
αὔσαις· πνοαῖς. κραυγαῖς
αὐσόν· ξηρόν
αὖσος· ἄλσος. Κρῆτες
αὐσταλέος· κατάξηρος. αὐστηρός. αὐχμηρός. ἀστόλιστος
αὐστηρός· σκυθρωπός. ξηρός
αὐστήρ· μέτρου ὄνομα
Αὐσωνίοις· ὑπὸ τὴν Ἰταλίαν
Αὐσωνίοισι· Ῥωμαϊκοῖς
Αὐσωνίων· Ἰταλῶν
αὐτάγγελοι· ἑαυτοῖς χρώμενοι ἀγγέλοις
(*) αὐτὰ κέλευθα· τὰς αὐτὰς ὁδούς. τὴν αὐτὴν ὁδόν
* αὐτάλεν· ἐσκίρτα
(*) αὐτάγρετα· αὐθαίρετα. αὐτόλη[μ]πτα, ἑτοίμως λαμβανόμενα
* αὐτάδης· αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ.........
αὐτάγητοι· ἀγάμεναι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν, Ἴων Ἀλκμήνῃ. ἔνιοι δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται
αὐτάλκης· ζωμός. καὶ ὁ αὐτάρκης
αὐτάν· αὐτόν, ἢ αὐτήν
αὔτανδρον· σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν......

SCR. 47. ι 65 et Alcman. fr. 24. 49. Β 334. 54. τ 327. 56. Aeschyl. fr. 417 p. 94. 61. Μ 225. 63. π 148. 65. fr. 8 p. 568 Nck. — fr. 142 p. 802 Bgk.

ADNOT. 45. λόγοι cod., em. Is. Vossius ope Cyrillorum et Athanasii (αὖροι· λαγωοί C. 39. 63. 171. 212. Suid. Zonar. c. 340 Athanas. Cram. Anecd. Par. IV p. 180, 8), probante etiam Corayo ad Heliod. II p. 345, qui pro ἴσαυροι tentabat ἢ σαῦροι. Vide tamen num ἴσαυροι sit celerigradi, cursu ventum aequantes; atque ab αὖρος· ταχύς derivat hoc vocabulum etiam Lobeck. Aglaoph. p. 848 n. Possis tamen quoque: αὖροι· λαγοί, χαῦροι; nam teste Helladio p. 530 b 38 αὖρος est οἷον ὁ κατὰ νοῦν ἐλαφρός. αὐρόν· ἀναγμόν ap. C. 171 quid sit nescio. 46. Pro ὢς ὠτός dici arbitranti Sopingo accedere non debebant Corayus ad Heliod. II p. 345 Lobeck. Parall. p. 91. Mecum sentit Ahrens Dial. II p. 247. 272 sq. qui corrigit αὔσαυτος· αὐτός collato titulo Cretico in C. I. 2566. Tamen nuperrime οὖς ὠτίον αὐτί composuit E. Curtius in Nunce. crud. Gotting. 1857 (Dec.) p. 311. (αὐσίς· ὁ κατ' ἐνιαυτόν C. Dresd.) 47. Confundit ἀῦσαι et αὖσαι. Vid. Lob. rhem. p. 12. 48. Lege ἀφαυρότερον. Infra ἀφαυρότερος· ἀσθενέστερος. 49. αὐσαντίσων codex, undo constat in codice archetypo ita scriptum exstitisse ἀὔσαντεσ (with ων written above); ἀϋσάντων Mus. et Bekk. 464, 14. 51. Num ἄϋσαις? Vid. Lobeck. rhem. p. 253. 52. Idem ibidem p. 283. 53. ἄλλος cod. Mus., ἄλος in Aldina mendum; em. Sopingus. Cf. Ahrens II p. 111. 54. Apoll. lex. 47, 33. ἀστόλιστος ad ἀσταλής pertinere putat Sopingus; sed nil muto, cum ἀστόλιστος idem esse possit atque κακὰ εἱμένος. 55. στρυφνὸν αὐχμηρὸν EM. 171, 32. 56. ‚I. q. ἀρυστήρ' Vossius. 57. Αὐσονίοις Mus. Sed per ω ob seriem scribebat haec tria vocabula etiam Is. Vossius. τοῖς κατὰ τὴν coni. Heinsius. 58. Αὐσωνίησι cod., Αὐσονίοισι Mus. 59. Αὐσονίων Mus. γλωττῶν Ἰταλικῶν CDr. Vindob. 171 Athanasius Parisinus. 60. ἑαυτοὶ — ἀγγελίοις cod., em. Mus. 61. Conflata glossa est ex C. 171 et Apoll. lex. 47, 31. αὐτὰ κέλευθα Mus., αὐτακέλευθα cod. 62. ‚Pro ἄτταλεν, ἄταλλεν' Is. Vossius. Fuerunt enim qui ex ἄττειν et ἄλλεσθαι compositum arbitrarentur. 63. αὐτόληπτα Mus. Apoll. lex. 47, 32. Cf. Ahrens I p. 25. 64. Lege cum C. 39 αὐτοδαής· αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ διδαχθείς. 65. Sic cod. Mus. In Aldina αὐτάγετοι et ἀλημήνῃ errores typothetae ope EM. 173, 43 a VV. DD. sublati. 66. Vide βάφα τηάλλακτον ἄλλαγμα. 67. Vide τᾶν· σὺ Ἀττικῶς, ἢ ταύτην ἢ τοῦτον (l. τούτων, confusis ὦ τᾶν, τὰν, τᾶν) ap. NSchow. Suppl. p. 724. Similiter h. l. αὐτᾶν ad αὐτῶν et αὐτάν ad αὐτήν spectat. 68. C. 39. 63, γέμοντα ἀνδρῶν addit C. 171.

αὐταιώρητος· ὑφ' ἑαυτοῦ μετεωριζόμενος
70. αὐτανίδας· αὖθις πάλιν
* αὐτὰρ δή. ἢ εὐθέως. ἢ ἐπειδή
αὔταντας· ὁ προεστὼς τινος πράγματος. καὶ αὐθεντῶν
αὐτάρ· δέ [.......· ἐγὼ δέ]
αὐτὰρ ἔπειτα· μετὰ δὲ ταῦτα
75. αὐτάρεστος· ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος
* αὐτόγυον· μονόβολον
* αὐτάρ· αὐτομάτη, ἑκουσία
αὐτάρκης· ἱκανῶς.......
* αὐτὰρ ὁ· ὁ δέ, ἢ ὁ δ(ή)
80. * αὐτὰρ ἐγώ· ἐγὼ δέ
αὖτε· πάλιν
* αὐτὰρ ὑπὸ χθών· ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἡ γῆ
αὐτεξούσιος· ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξουσιάζων
αὐτεπίβουλος· αὐτοφονεύς
85. αὐτερέται· αὐτοὶ ἐρέσ(σ)οντες
ἀΰτευν· ἐφώνουν, ἐβόων
ἀϋτή· ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς·
,ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν'
ἐπὶ δὲ τῆς μάχης·
,ῥεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ'
ἀϋτῇ· βίᾳ· τῇ δυνάμει
αὐτὴ κάμινος· παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ παραπλήσια πρασσόντων εἰρημένη. ἀπὸ γὰρ τοῦ κεραμεικοῦ τροχοῦ ἡ μεταφορά
90. αὐτῆμαρ· ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ἀϋτήν· κραυγήν, φωνήν, βοήν
ἀϋτῆς· κραυγῆς, βοῆς
αὐτῇ κεν γαίῃ· σὺν αὐτῇ τῇ γῇ
αὐτῇσι ῥίζῃσι· σὺν αὐτῇ τῇ ῥίζῃ
95. * ἄϋτει· ἐβόα
αὐτίκα μάλα· εὐθὺς λίαν, πάνυ. πάλιν. παραχρῆμα. σήμερον. Αὐτίκα Ἀριστοφάνης μὲν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος· Ὅμηρος δὲ ἐπὶ μόνου τοῦ νῦν. διὸ καὶ παραλλήλως λέγει αὐτίκα νῦν. Αὐτίκα δὴ μάλα· πάραυτα, ταχέως δὴ [καὶ] καλῶς

SCR. 73. Γ 1. 74. Λ 51. 76. Hesiod. Opp. 425. 79. 80. Homerus passim. 82. Β 465. 85. Thucyd. I 10 III 18 VI 91. 86. Μ 160. 87. Β 153 Λ 802 sq. (Π 44). 89. αὐτὴ κάμινος αὐτὸς εἵλκυσεν καπνός Suidas. 90. Λ 81. 94. Ι 542. 95. Λ 258.

ADNOT. 70. αὖτ' ἂν ἴδοις? 71. εὐθέως ad αὖθις pertinet (cf. 8274), δή (l. δέ) ad αὐτάρ, ἐπειδή ad αὐτὰρ ἐπεί. 72. αὐτάντας Mus. F. ἀρτύνας. 73. Apoll. lex. 47, 9. 74. αὐτὰρ ἐπεί· δὲ ἐπεί. μετὰ ταῦτα C. 39. Egregie lacerum glossarum 71. 73. 74. 79. 80 corpus collegit C. 171 hunc in modum: αὐτάρ (lacuna)· ἐμοὶ δέ. ἐγώ· ἐγὼ δέ. ἢ ἐπεί· ἐπεὶ δέ, ὅτε δέ. ἔπειτα· μετὰ ταῦτα. 75. Lobeck. Parerg. p. 621. 76. Sc. ἄροτρον. Eodem modo interpretantur C. 39, 171 Proclus ad Hesiod. Opp. 425. Cf. gl. 8406. 77. Sic codex; [αὐτάρ] αὐτομάτη· ἑκουσία Mus. ἀφ' ἑαυτῆς C. 39. 78.
ῶς
ἱκανός cod., ἱκανός Mus., deleta varia lectione. At ἱκανῶς ἐξαρκῶν C. 39. 63. 171; nisi duae glossae fuerint αὐτάρκης et αὐτάρκως. 79. αὐτάρο, ὁ δὲ ἢ ὁδ.'. cod., em. Musurus
ος
qui literam in fine delevit. 81. ἔτι addit C. 39. 83. αὐτεξούσιον cod., em. C. 39. Musurus.. 85. (σ) Mus. οἱ καὶ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι (C. 171) οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὁπλῖται Bekk. 464, 23. Cf. Lobeck. Parerg. p. 704. 86. αὐτάνων cod., em. Mus. 87. ἵκανεν Apoll. lex. 47, 20. αὐτή — δ' οὐν ὂν ἦκεν — δὲ κάμητες κεκμηκότας cod., em. Mus. 88. αὐτῇ cod., em. Mus. 89. αὐτηκάμινος cod., em. Mus. διαπραττομένων Suidas. 90. Apoll. lex. 48, 9. 95. αὐτῇ cod., em. Mus. 96. εὐθέως παραχρῆμα Apoll. lex. 47, 7. Cf. Eustath. 1530, 21. δὲ μάλα — καὶ καλῶς cod., em. C. 171. καλῶς, αὖτις cod., καλῶς. Αὖτις· πάλιν Musurus.

αὖτις· πάλιν ἐκ δευτέρου

ἀ(ϋ)τμή· πνοή. φλόξ

ἀ(ϋ)τμένα· τὴν ἀναπνοὴν πνευμάτων. ἢ καὶ πεφυσημένα

8400. ἀυτμενόπης· πεφυσημένος, πεπνευσμένος

αὐτοβο(ε)ί· τὸ παραχρῆμά τι συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις. ἅμα βοῇ. Θουκυδίδης

αὐτοβοί· αὐθημερόν. πάραυτα. ἔτι τῶν βοῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ὄντων. ἢ αὐτοὶ βοῶντες, κράζοντες ἀπέκτειναν αὐτούς

[αὐτόγε· ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τύπον]

αὐτογένεθλον· αὐτογέννητον

5. αὐτογενής· αὐτογένεθλος, οὐκ ἔκ τινος γεννώμενος

αὐτόγυον· μονόβολον

αὐτοδάϊκτος· ὁ ἑαυτὸν φονεύσας, ἢ καὶ κακοποιήσας

αὐτοδακὴς μῆνις· μικρά

αὐτοδάξ· παραχρῆμα, ἢ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν

10. αὐτὸ δείξει· παροιμία ἔξω τοῦ ἐπιλόγου λεγομένη, ἧς μνημονεύει καὶ Πλάτων

αὐτόδειπνος· ὅταν τις κεκλημένος ἑαυτῷ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον

αὐτοδικεῖ· αὐθεντεῖ. ὅταν αὐτὸς λέγῃ

αὐτόδικοι· οἱ ἑαυτοῖς δικασταῖς χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν παραγινομένοις

αὐτόδιον· ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα

15. αὐτοε...ρας· κόμας, ἢ καὶ κόσμους

αὐτοέντης· αὐτόχειρ

αὐτοετές· ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει

αὐτόθεν· ἐκεῖθεν

αὐτόθι· ἐκεῖσε. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. ἐπὶ τόπου

20. αὐτοὶ θύομεν· ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν ἐνηλλαγμένως, παρόσον οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν λέγουσι· καὶ αὐτοὶ θύομεν· ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ

αὐτοῖο· αὐτοῦ

αὐτοῖσιν· αὐτοῖς

SCR. 98. *I* 609. 99. *γ* 289 *Ψ* 765. 8401. Thucyd. II 81 III 113 VIII 62. Theopompum etiam citat EM. 174, 2. 2. Thucyd. V 3. 6. Hesiod. Opp. 425. 9. Arist. Lys. 687. Pac. 607 teste Suida. 10. Plato Theaet. Cratin. fr. IX vol. II 1 p. 114. 12. Dinarchus. 13. Thucyd. V 18. 14. *θ* 449. 16. Soph. OT. 106. 17. *γ* 322. 18. Arist. Ach. 116 teste Suida. 20. Aristoph. fr. XXIII vol. II 2 p. 1012.

ADNOT. 97. *μετὰ ταῦτα* Apoll. lex. 47, 8. ‚*αὖτις ἐπιθέμεναι*' *πάλιν* addit C. 171. 98. Apoll. lex. 47, 19. 99. ‚Schol. Il. Ψ 765' Lobeck. Parall. p. 191. 4800. *αὐτμενόπις* cod., *ἀυτμενόπης* Mus. 1. Moeris p. 48. *αὐτοβοῖ — βοῖ* cod., em. Musurus. *ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ. Θουκυδίδης· τὸν ἁλόντα κλέπτοντα ἐξεῖναι αὐτοβοεὶ λαβόντα τρῶσαι* Bekk. 465, 3. 2. *αὐτοβοεί* Musurus. *αὐτοβοή· αὐτόχρημα αὐθημερόν* C. 39. 3. *αὐτόσε* recte Suidas. 6. Reduxi glossam a Musuro deletam, quam h. l. etiam C. 171 exhibet. Cf. 8376. 8. *αὐτοδάκις* cod., *αὐτοδακής* Mus. *πικρά* coni. Sopingus. 9. Pro *ἀποδάκνειν* recte *ἀποδεδώκασιν* habet Bekk. 465, 13. Toupius Em. III p. 488 fallitur. 10. *αὐτοδείξει* cod., em. Mus. *παροιμία· ἐλλείπει τὸ ἔργον* Suidas. Cf. Valcken. Eur. Phoen. p. 296. 12. *αὐτοδοκεῖν· αὐθεντεῖν* C. 171 Moer. p. 68 (*αὐτοδικεῖν* recte Oudendorpius). *αὐτοδοκεῖν· Δείναρχος [ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος* Harp. 40, 12] *ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν* Bekk. 465, 14. *αὐτὸς αὐτῷ δίκην λέγῃ* Toup. III p. 450. Cf. Meier et Schoemann *Attischer Proc.* p. 527. 650. 14. *ἐληλυθότος* cod., em. Mus.; *ἐλθόντα* EM. 173, 37. Cf. Apoll. lex. 48, 1. 15. *αὐτοεθείρας* Mus., qui correctionem primae scripturae ita illevit ut quid scriptum fuerit amplius dignosci nequeat. 16. *Σοφοκλῆς δὲ λύσας τοὔνομα αὐτοέντης εἶπεν* Phrynich. app. soph. 15, 12. Cf. Dionys. Eustath. 1350, 31 p. 8 Meier. 17. *ἐν* om. Apoll. lex. 48, 11 *σὺν* Eudemus. 20. *γαρυδ τά* cod., em. Mus.

αὐτοὶ χελώνας ἔσθετε· παροιμία. ἁλιεῖς γὰρ ἑλκύσαντες χελώνην μεγάλην καὶ ἀνα(σ)πάσαντες αὐτὴν διαμερίζονται τοῖς παρ(ι)οῦσιν.......

αὐτοκάβδαλα⌐αὐτοσχέδια ποιήματα. εὐτελῆ

αὐτοκαλές· τὸ ἐπιτυχόν, συμβεβηκός

αὐτύκαρνος· αὐτοζήμιος. Κάρνη γὰρ ἡ ζημία

αὐτοκασίγνητος· γνήσιος ἀδελφός, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων

αὐτοκέρας· ὥρας μέτρον, οὐκ ἐπιδεόμενον ἢ θερμοῦ......., τουτέστιν τὸ τοῦ ἀέρος αὐτόκρατον, εὔκραές

αὐτοκτίστους δόμους· οὐ κατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκ ταυτομάτου γεγενημένους, ἢ τοὺς οἰκουμένους. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι

αὐτόκλητοι· αὐτεπάγγελτοι τ

αὐτόκλητον· ὅταν ἀρχὴν μὴ κληθὲν ὑπό τινος ἑαυτῷ δὲ ἀπαντῆσαι

αὐτόκρανα· αὐτόδηλα, ἑαυτὰ δηλοῦντα. ἢ κίονα μονόλιθον

αὐτοκράτωρ· αὐτεξούσιος. ἢ κοσμοκράτωρ

αὐτόλειον· λειτόν

αὐτύλαβον· ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον

αὐτολήκυθοι· οἱ πένητες, οἱ μόνην λήκυθον ἔχοντες· ἢ δι' ἑαυτῶν βαστάζοντες τὴν λήκυθον, οὐ δι' οἰκετῶν

αὐτολόχευτος· θεὸς ἀγέννητος, αὐτογέννητος

αὐτόμαρτυς· ὁ ἑαυτῷ μαρτυρῶν

αὐτόλυσις· δέμα, ἐφ' ᾧ ἀγκύλη ἐφῆπται, καὶ οὐχ ἅμα γέγονεν

αὐτομάττιτα· σπέρμα ἀνδρός

αὐτοματίσαντες· ἀφ' ἑαυτῶν πράξαντες

αὐτόματοι δ' ἀγαθοί. παροιμία

αὐτόματον· αὐτοφυές

αὐτομαχεῖν· αὐτοδικεῖν

αὐτόμοιρος· μονόμοιρος. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ

SCR. 24. *ποιήματα αὐτοκάβδαλα* verba comici poetae esse videntur, forte Eupolidis (fr. XVI vol. II 1 p. 505). 22. *B* 706. 29. fr. 308 p. 161, ubi Nauckius ‚probabile est *δόμους αὐτοκτίτους* scripsisse poetam.' 32. Cf. Aeschyl fr. 288 p. 73. 35. Vide ADN. 36. Menand. fr. IV p. 99. VII p. 128. 38. Aeschyl. Ag. 988. 41. Xen. Cyrop. IV 5, 21. 42. Cratin. fr. I vol. II 1 p. 111, Eupol. fr. XIV p. 542, Bacchylides fr. 33 Bgk., Plato Sympos. p. 174 B. 45. fr. 230 p. 147.

ADNOT. 23. *ἔσθιεθ' οἵπερ εἵλετε* Zenob. proverb. II 29 p. 40 Diogenian. I 36 p. 186, unde recepi *ἀνασπάσαντες* et *παριοῦσιν* pro *ἀναπαύσαντες* et *παροῦσιν*, praeeuntibus Heinsio et Kustero. 24. Inexplicabilibus accenset Lobeck. Proll. p. 94. *αὐτοκάβδαλον δὲ τὸ εἰκῇ καὶ ὡσαύτως (ὡς ἔτυχε) καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται. τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάβδαλον* EM. 173, 53. Huc pertinet inprimis Athen. XIV p. 621 E. 25. Cave glossam esse credas, sed corrige *αὐτοκάβδαλον γάρ ἐστι τὸ ἐπιτυχὸν καὶ συμβεβηκός.*. 26. *Κάρη* error in Aldina; infra *κάρνη· ζημία*. 27. Apoll. lex. 47, 27. 28. *αὐτοκραὲς ὥρας μέτρον· οὐκ* Salmasius, *αὐτοκέραστον* e Suida Kusterus, *αὐτόκερας* Lobeckius Parall. p. 224 et Bekk. III p. 1348 correxerunt. Post *ἢ θερμοῦ* Musurus *ἢ ψυχροῦ* inseruerat. 29. *αὐτοκτίτους* post Salmasium Nauckius. Deinde *τοὺς οὐκ* (*μὴ* Kusterus) *ᾠκοδομημένους* Heinsius suasit. Lemma *Κηδαλίωνι* in codice claris literis scriptum est. 30. *αὐτόκλατος· αὐτόκλητος* CDr. 31. *ὅταν εἰς — κληθέντι — δέῃ* Mus. 32. *αὐτόδηλα αὐτοκράαντα* EM. 173, 34. 34. *λειτόν* codex. Forte *δωρόλειον· λεῖον*. Cf. Ruhnken. epist. crit. p. 66. 35. (*αὐτόκωπον*)· *αὐτόλαβον ἀφ' ἑαυτοῦ* coni. Abreschius coll. Aeschyl. Choeph. 161. 36. Hinc ap. Bekk. 466, 6 pro *αὐτόλυκοι* emenda *αὐτολήκυθοι*. 38. *αὐτομάρτυς* cod., em. Salmasius. 39. 40. Prior glossa mihi quidem sana videtur. Posteriorem *αὐτομάτητα* Musurus exhibuit scriptam. Latet si quid video *αὐτοματί*. 41. Sic C. 171. *αὐτοματίσαντες* Abresch. Obss. Misc. V 1 p. 109 coll. Xenoph. Cyrop. IV p. 63, probante Piersone ad Moer. p. 88. *αὐτοματήσαντες* codex. 42. Schneidewin ad Zenob. II 19 p. 36. 37. 43. C. 171. 44. Meier et Schoemann *Att. Proc.* p. 526. 650. 45. *αὐτόμαρος* cod., em. Casaubonus ad Athen. VII c. 4 p. 847 Hemsterhuisius ad Polluc. X 120. *θυέστη σικυωνία* cod., *Θυέστῃ Σικυωνίῳ* recte Musurus, *Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι α'* Schowius Suppl. p. 158, 17 qui haec addit: „duas enim Thyestis nomine inscriptas fabulas composuit. Musurus ipse de correctione sua dubitavit: nam lemmati lineam subiecit."

αὐτόμολος· ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθών, προδότης
αὐτομόλπως αὐτόμολπα ὁμοίως ἐκείνοις
αὐτομόλως· προδοτικῶς. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ·
αὐτονυχί· αὐτῇ τῇ νυκτί
50. αὐτόξυλον· αὐτοδημιούργητον ξύλον. ἢ ξύλινα
* αὐτοξένειν· ἐν ἴσῳ τῷ προξενεῖν
αὐτόπαιδα· αὐτὸν τρόπῳ τινὶ παῖδα ὄντα
* αὐτοπέλις· κλίμαξ
αὐτόπαστοι πύλαι· παστάδας ἔχουσαι, ποικίλαι
55. αὐτόπεδον καὶ αὐτοποδητί· τὸ ἐκ ποδὸς βαδίζειν
αὐτοποίητον· εὐτελές
* αὐτόπομα· ἐπίκληρον
αὐτοπόκιστον· μὴ κεκαρμένον. οἱ δὲ εὐτελὲς ἱμάτιον
αὐτόπρεμνος· αὐτόῤ(ῥ)ιζος
60. αὐτόπτης· θεατής
* αὐτορέγμων· ἑαυτὸν ἐργαζόμενος
αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον ἑαυτὸν ἔρεζε καὶ κατέθυσε. ἢ αὐτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος Κρήσσαις
αὐτός· ἢ ἐγώ. ἢ σύ. ἢ ἐκεῖνος
αὐτόσε· ἐκεῖσε
65. αὐτόσιτον· τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα. ἢ τὸν σὺν ἑτέρῳ δειπνοῦντα, καὶ ἑαυτῷ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον
αὐτόσ(σ)υτον· αὐτοκέλευστον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις
αὐτοστέριφον· ἰσχυρόν. αὐτοφυές
αὐτόστυλον· αὐτοσκεύαστον
αὐτοσχεδές· ὑποδήματος εἶδος γυναικείου
70. αὐτοσχεδιάζει· πάραυτα λέγει
αὐτοσχεδίῃ· ἀπὸ χειρός. ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς
αὐτοσχέδιον· τὸ εὐθὺς ῥηθέν, ἢ ὑπαγορευθέν, ἢ γενόμενον
αὐτοσχεδίως· αὐτομάτως. ταχὺν ἢ δυνάμει

SCR. 48. fr. 624 p. 224. 49. Θ 197. 50. Soph. Philoct. 34. 52. Soph. fr. 921 p. 271. „Dubitari potest, an respiciatur τῷ Διὸς αὐτόπαιδι Trachin. 827" Nauck. 58. Com. anon. fr. CCCXXII vol. IV p. 683. 59. Vide ADN., Antiph. X 7 vol. III p. 138 et Aeschyl. Eum. 404, quo respicit αὐτόπρεμνον· αὐτόριζον a plerisque VVLL servatum. 60. Euangel. com. vol. IV p. 275. 62. fr. 112. 65. Crobyl. fr. I vol. IV p. 565. 66. fr. 512 p. 203. 69. Hermipp. fr. V, II 1 p. 387. 71. Ο 510. 73. Sapient. II 2.

ADNOT. 48. C. 39. 171 Bekk. 466, 7. 49. Sic codex Apollon. lex. 48, 10 et Is. Vossius, αὐτονυχεί Musurus EM. 173, 56. 50. ξύλινα πλοῖα? Vide mox gl. 68. 51. αὐτοξένειν—τοῦ cod., ἀστοξένοιν—ἱένοιν? 52. οὕτω Σοφοκλῆς addit Bekk. 467, 15. 53. Lusi ὑφοπάδης. 55. αὐτόπεδον· τὸ πεζῇ ὁδεύειν Bekk. 467, 17. Utrobique αὐτόπεζον corrigendum voluit Ruhnkenius. De αὐτοποδί cf. Lobeck. Parerg. p. 514 sq. 57. αὐτοπάμμονα vel αὐτοπαμματίδα, Maussaci coniectura adiutus, coniecit Albertus; neque aliter Arnaldus et Kusterus coll. Hesych. ἐπιπαμματίδα· τὴν ἐπίκληρον. 58. κεχραμμένον cod., em. Mus. αὐτόποκον Bekk. 467, 18. 59. (ῥ) Mus. Cf. Schol. Laur. ad Soph. Ant. 714 p. 102. 61. αὐτόρεκτον· οἷον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτείνοντα EM. 173, 46 unde corrigendus Bekk. 467, 24. Restitui codicis lectionem, ἑαυτῷ Mus. 62. κατευθὺς ἑαυτορέγμονος — Κρῇ cod.; lemma a typotheta omissum Musurus primum Κρήτῃ correxerat, deinde Κίρκῃ, em. post Dindorfium Nauckius. ῥέξαι γὰρ τὸ θῦσαι Bekk. 467, 25. 63. Vide Suidan. 65. ἑταίρῳ cod., em. Mus. 66. αὐτόσσυτον — οὕτω Σοφοκλῆς Bekk. 467, 31 ut ordo requirit. ἀκυρίοις cod. Mus., em. Salmasius Scaliger alii. 68. αὐτόστολον cum Guyeto Abreschius coll. Sophocl. Phil. 496. Num αὐτόξυλον, vide gl. 50. 69. Male pro αὐτοσχιδές. Audi Meinek. l. l. „Pollux VII 89 MS αὐτόσχιδες. Vera forma haud dubie fuit αὐτοσχιδές. Ita λεπτοσχιδῆ σανδάλια habemus apud Cephisodorum Trophon. II 1 et σχιστάς ap. Ammon. 133." Adde Lobeck. Parall. p. 156. 72. Similiter C. 171. 73. Sic codex, ταχὺν ἢ δυνάμει expunxit Musurus. Exstant tamen emendatius scripta ταχέως ἤδη in gl. MSS ad Sapient. II 2 et αὐτοσχεδίῳ· ταχινῇ δυνάμει C. 171, ubi quae praecedit singularis glossa αὐτομάτως· συντόμως huc retrahenda est.

αὐτοσχεδόν· ἐγγύς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. παράλληλα

75. * αὐτότεγον· ἀπηρτισμένον. πλῆρες, ὅσον δεῖ

αὐτόταγος μύλη· ἀδέσποτος, παρόσον οὐδεὶς ἔλαυνεν αὐτήν· [ἐν]ταγοὺς γὰρ τοὺς ἡγουμένους ἔλεγον. ἔνιοι δὲ αὐτάγγελον

αὐτοτελὲς ψήφισμα· τὸ μὴ προβεβουλευμένον

αὐτοτελής· τέλειος

αὐτοτελὴς δίκη· ἀφ ἧς μὴ ἔστι ἐφιέναι

80. αὐτοῦ· ἐκεῖ. αὐτόθι. ἐπὶ τόπου. εὐθύς

αὐτοῦ ἐνεύναιον· τὸ ἴδιον ἐγκοίτιον

αὐτουργός· ὁ δι᾽ ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος

αὐτοφαρίζειν· αὐτοματεῖν

αὐτόφλοιον· αὐτόδερμον

85. αὐτόφορβος· αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη

αὐτόφορτοι· αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη

αὐτοφωρία· τὸ ἐπὶ αὐτῇ φωρᾷ

αὐτόχειρ· φονεύς. ὁ ἑαυτὸν φονεύων

αὐτόχειρες· οἱ ταῖς ἰδίαις χερσὶ φονεύοντες

90. αὐτοχειρί

αὐτοχειρίᾳ· τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι

αὐτόχειρος· ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίσας

αὐτόχθοσι· τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ ἢ τόπῳ οἰκοῦσιν

αὐτόχθων· ἐντόπιος, ἐγχώριος, πολίτης, γνήσιος

95. αὐτόχθων ἑστία· ἡ τοῦ Χείρωνος παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διῆγεν

* αὐτοχθηδόν· αὐτοποίητον

* αὐτόχρημα· αὐτὸ τὸ πρᾶγμα

* αὐτόχωνον· αὐτοχώνευτον

αὐτοχόωνον· αὐτοχώνευτον. ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς χωνείας τὸ τέλειον ἔχοντα. καὶ μὴ προσδεόμενον ἄλλου τινὸς εἰς συμπλήρωσιν. ἢ αὐτόχυτον. ὅλον στερέμνιον, οὐ κοῖλον

8500. αὐτοχροΐνδον· πρὸς τὸν χρῶτα

αὐτόχρυσα· τὰ τίμια

SCR. 81. § 51. 85. fr. 109. 86. fr. 231 p. 147 et Cratin. fr. XX vol. II 1 p. 160. 87. Habet Eupol. II p. 501. Demosth. 382, 5 alii. 88. Theopom. p. XXIX vol. II 2 p. 822. 89. 90. Demosth. 787, 26. 90. Eur. Or. 1040. 93. Levit. XVII 15. 95. Tragg. fr. adesp. 165 p. 680 Nck. 97. Arist. Eqq. 74. 99. Ψ 826.

ADNOT. 75. *αὐτοτέλεστον?* 76. *ταγούς* Sopingus, deinde malim *αὐτάλετον*. *αὐτότατα* (*αὐτόταγα* vel *αὐτόταχτα* Schleussnerus) *μέλη· ὡς ἂν εἴπῃ ἀδέσποτα οὐχ ἔχοντα τοὺς ἐπιτάσσοντας* EM. 173, 47. 77. *προβεβουλομένον* cod., em. Mus. 78. C. 171 Valck. diatr. p. 41. 79. *ἐφ᾽* cod., em. Mus. Suid. Bekk. 466, 21. Cf. Meier et Schoemann *Att. Proc.* p. 754. 82. C. 39. 171. 83. Lobeck. rhem. p. 132, nec Kusteri coniectura *ἀντιφαρίζειν· ἀντιμαχεῖν* admodum opus esse crediderim. 85. *ἀρτόφορβος· ἀρτοφάγος* coni. Nauckius l. l., contra literarum ordinem. Vide gl. 614. 86. *θυέστη σικυωνία — χειρῶσι* cod., *Θυέστῃ Σικυωνίῳ — Χείρωνι* Mus., *Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι α´* Schowius. 87. *αὐτοφορία — φορᾷ* cod., em. HSt., nisi quod pro *αὐτοφωρία* legendum videtur *αὐτοφώρῳ*. 88. *ὁ ἑαυτὸν φονεύων* h. l. a codice absunt. Vide gl. 8490. De vocabulo hoc cf. Olear. ad Liban. II p. 50, 1 R. 89. C. 39. 171. 90. *αὐτοχειρί· ὁ ἑαυτὸν φονεύων* cod., *αὐτόχειρ* coni. Munkerus minus recte. Hesychius scripserat *αὐτοχειρί καὶ αὐτοχειρίᾳ· τὸ κτλ.* Vide Lob. Herodian. p. 474, Parerg. p. 515 n. Bekk. 466, 20. 92. *ἐγχειρήσας* cod., em. Mus. 95. *αὐτοχθρῶν — Χείρονος* cod., em. Mus. Cf. EM. 173, 41. Eustath. 1332, 14. 96. *αὐτοχθηδ* (h. e. *αὐτοχθηδὸν* ut Mus.) cod., *αὐτόκτιτον* Salmasius. *αὐτόχθονοι· οὐ κατασκευασταὶ ἀλλ᾽ αὐτοκτίσται* EM. 173, 40. 97. Sic C. 171 EM. 174, 10. *καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἐκτελούντων* CDr. 99. *αὐτοχώνευτον ἢ καὶ ὡς* (*εἰκαίως* corr. Bekkerus) *κεχωνευμένον* Apoll. lex. 48, 6. Cf. Pausan. Eustath. 1332, 12 (p. 22 Meier, qui in Hesychio perperam *ἔχοντα* in *ἔχον* mutavit).

αὐτώδης· ὑπέρφρων. ἰδιογνώμων
αὐτώλης· ὑβριστής. αὐτόχειρ
αὔτως· μάτην. ἁπλῶς. ὡς ἔτυχεν
αὔτως· ἐπὶ μὲν τοῦ ματαίου καὶ κατακέ[ι]νου·
,αὔτως γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν'
ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοίως·
,ὡς δ' αὔτως....'
(καὶ)
,φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως'
αὐχάν· καύχησιν
αὐχαλέοι· σεμνοί
αὐχάττειν· ἀναχωρεῖν. καὶ τὸ ἐμμένειν (ἐγ)χάττειν
....αυχέε(ς)· καυχώμενοι
αὐχένιοι· χιτῶνος εἶδος, ὑπὸ Ἀντιφάνους
* αὔχειν· καυχᾶσθαι
αὐχέω· εὔχομαι
αὐχήεις· σεμνός
αὔχημα· καύχημα, ἔπαρσις, ὑπερηφάνεια
αὐχήμασιν· ὑπερηφανείαις
αὐχήματα· καυχήματα. σεμνολογήματα
αὐχήν· τράχηλος
αὐχήσασθαι· καυχήσασθαι
αὐχῆτις· σεμνότης
αὐχθῇ· αὐξηνθῇ
αὐχμεῖν· ξηραίνειν
αὐχμεν..ς· ἀστεῖος
αὐχμηρόν· ξηρόν. σκοτῶδες
αὐχμηρῷ· ξηρῷ. σκοτώδει
αὐχμοί· ἀνομβρίαι
αὐχμός· ξηρασία, ἀνομβρία. ἔνδεια. καυματινὸς ἀήρ. ἢ λιμὸς ἀπὸ ἀβροχίας γενόμενος
αὐχμώδης· ξηρός. ῥυπώδης
αὐχμῶντα· ῥυπῶντα
αὔω· διαχέω. θερμαίνω· τὰ γὰρ προσηνῆ τοῖς θερμοῖς παρέβαλλον

SCR. 8502. Soph. Ant. 888. 5. Β 342, ubi γάρ ῥ' male pro γὰρ Fεπέεσσ' — Γ 339 — π 143. 9. Θ 230. 10. Antiph. fr. 79 vol. III p. 157. 14. Com. anonym. fr. XXXII vol. V p. 118. 17. κ 559. 24. II Petr. I 29. 25. Thucyd. I 23. 26. Arist. Plut. 840. 27. Mich. IV 8.

ADNOT. 8502. ὑπερόφρων cod., em. HSt. Misere haec depravata sunt ex αὐτ(όγνωτος) ὤλεσ' (ὀργά). αὐτόγνωτος· σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσσεν ὀργά, Σοφοκλῆς, ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος EM. 173, 38. 3. Formatum est, ut ἐξώλης γραιώλης πανώλης Κυθνώλης ἀνώλης (cf. gl. 5603) ἀώλης (cf. ἀώλη· τὸν οὐκ ἀπολλύμενον). 5. Apoll. lex. 47, 13 EM. 172, 34 Buttmann lexil. I p. 36. αὐτῶς — κατακείνου — αὐτὸς γάρ cod., em. Mus. 6. αὖχαν! Cf. Lob. Proll. p. 16. 8. αὖ χάττειν recte Guyetus, probante Lobeck. rhem. p. 88. Idem ἐγχάττειν conicit pro χάττειν. Cf. glossas 869. 4680. 5007. 9. αὐχέε., codex; σ pro erasa litera Musurus adiunxit. Idem recte καυχώμενοι pro καυχόμενοι. Vide Lobeck. Parall. p. 162. Est pro κενεαυχέες vel ὑψαυχέες. 10. αὐχένιον· τὸ περιτραχήλιον C. 171. Pro ὑπὸ Ἀντιφάνους ingeniose T. I. Halbertsma in Mnemos. IV 3 p. 232 coniecit Ἀντιφάνης Ὕπνῳ. 11. Leg. αὔχεται· καυχᾶται e C. 171. 12. Sic unus CDr. 14. Eustath. 244, 43 Lobeck. Path. El. p. 106. 19. αὔχησις Kusterus. 20. αὐξηθῇ (υν) cod., αὐξυνθῇ Mus., imo αὐξηνθῇ quod exemplum accedat collectis a Lobeckio ad Phrynich. p. 36 **. De forma αὔγω cf. Lob. rhem. p. 109. 22. Musurus literam delevit et correxit αὐχμεῖς, deinde totum reiecit articulum. 24. σκοτώδη codex, em. Mus. 26. καῦμα τινὸς cod., καυματινός C. 171. καυματηρός Musurus. λύμη C. 171. 28. Utrumque coniungit Anaxandrides fr. II 6 vol. III p. 177. αὐχμῶντας· στυγνούς C. 171. 29. Lobeck. rhem. p. 37 conferri iubet Schol. Pind. Pyth. IX 65.

ἄνως· ἡμέρα.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ.

ἀφαγνίσας· ἀποδύσας, ἢ συλήσας

(ἀφαγνίσασθαι.) καθιερώσασθαι, ἀφοσιώσασθαι

ἀφάδιος· ἐχθρός, ἀπὸ τοῦ ἀφανδάνειν. λέγεται δὲ καὶ ἀνφάδιος

ἀφαδίαν· τὴν πολεμικὴν ναῦν, διὰ τὸ ἀφανδάνειν

ἀφάζει· ἀναδέχεται, ἀπὸ τῆς ἀφῆς

Ἀφαία· ἡ Δικτύννα, καὶ Ἄρτεμις

ἀφαιᾶσαι· ἀπαλγῆσαι. ἀπολειτουργῆσαι. καὶ ἀπολέσαι. ὁ αὐτὸς (Α)δελφοῖς

ἄφαιμοι· ἀπόγονοι. εὐγενεῖς

* ἄφακες· εὐηθες

ἀφαιρεῖται· ἀποσπᾷ

ἀφαίρημα· ἀνάθημα. δῶρον

ἀφαιρήσασθαι· λαβεῖν. στερήσασθαι

ἀφελοῦνται· ἀποστεροῦνται

(ἀ)φαῖς· πληγαῖς

ἀφάκη· ὄσπριον

ἀφελέον· συνηγμένον. κοινόν

ἄφαλον· φαλὸν μὴ ἔχον ,ἄφαλόν τε' μήτε προμετωπίδα

ἄφαλος· περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φάλους. Φάλοι δέ εἰσιν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα

ἄφαλτοι· οἱ ἀναπηδῶντες

ἀφαμιῶται· οἰκέται ἀγροῖκοι, περίοικοι

ἀφανδάνει· ἀπαρέσκει

[ἄφαντος]. ἀφανές· ἀθεώρητον. μὴ φαινόμενον

SCR. 30. Sappho. fr. 95 p. 689 Bgk. 32. Num. VI 2. 34. Eupol. II p. 439. 37. Menander? 41. Λ 182. 42. Λ 160. 47. Κ 258, unde patet supra ἄφακές recte a nobis emendatum esse. Solet enim noster contiguorum versuum glossas compilare. 50. Odyss. XVI 387.

ADNOT. 30. αὔως cod., ἄνως Greg. Cor. 612. 31. 32. συλήσας. καθιερώσασθαι Mus. cod., em. Heinsius. 33. Malim ἀφάδειος quod cum explicatione ὁ μὴ ἀρέσκων porrigit CDr. Hoc certe ordine requiritur, non ἀφαδός· — λέγεται δὲ καὶ ἀφάδιος, ut voluit Heinsius. Cf. Hesych. gl. 3324 et Pausan. Eustath. p. 1417, 19. 34. ἀφαδός· ἐχθρὸς δ παρὰ τὸ ἀφανδάνειν καὶ ἀφαδία (ἀφαδεία C. 39) ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα Εὔπολις ἀν (sic cod. Dorv., em. ἀνδρογύνοις Gaisford. ad Hes. Theog. 709)· ,δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν'. κτλ. EM. 174, 50. ἀφαδία· ἡ ἔχθρα C. 63 Bekk. 469, 28. Nostri auctoritate freti Salmasius et Kusterus ap. EM. pro ἔχθρα scribunt ἐχθρά et in Eupolideis ναῦν ὁρᾶν ἀφᾱδίαν ut observavit Henricus Iacobi Com. vol. V p. LXVIII. Sed rectius Meinek. vol. II p. 439 ad fr. VII νῦν retinuisse videtur. (τὸν πολεμικὸν νοῦν coniecerat Pearso Advers. I p. 132). 35. ἀφάζει HSt. 36. καὶ Δικτύννα ἡ Ἄρτεμις Meurs. Cret. IV 3 p. 203. Cf. OMüller Aeginet. p. 163, OSchneider Nic. p. 69. 70 Ed. Gerhard Myth. § 329. 334. 338. 37. ἀφεάσαι· ἀπολῦσαι C. 171 suo loco; ἀφλάσαι· ἀπολέσαι, a Lobeckio in Path. El. p. 17 in ἀποφλάσαι male mutatum, Hesychius infra. Aperte legendum est: ἀφ....· ἐᾶσαι, ἀπαλλάξαι, ἀπολειτουργῆσαι καὶ ἀπολῦσαι, quae sunt expositiones explicando vocabulo ἀφεῖναι, ἀφίεσθαι aptissimae. Vid. Bekk. 469, 15 et ἀφέμενος· ἐάσας CDr. Δελφοῖς cod., em. Florens. 38. συγγενεῖς Albertus. 39. ἀφηκές· εὐηθες infra. Conferunt ἀβακής; sed legendum est ἄμφηκες· εὔηκες ex Κ 256. 40. 41. 44. Cyrillus. 41. Lobeck. Phryn. p. 250. 42. Lobeck. Parerg. p. 717. 43. ἀφαιροῦνται Vossius sed cf. Timostratum ap. Bekk. 80, 12. 45. ἀφαή cod., em. Salmasius Lobeck. Path. El. p. 21 et Proll. p. 311. Similem scribae errorem deprehendimus supra gl. 6955. 4078. 46. Forte ἄφαλον· συνηγμένην κοίλην vel κυνῆν. Cf. schol. AD. vol. I p. 287 Bekk. 47. ἄφαλόν τε (cod. ἔχον. Ἀφάλονται· κτλ.) Musurus pro spurio habuit. 48. Apoll. lex. 49, 8. φαλούς. φαλοὶ codex. 49. ἀποπηδῶντες vel ἔφαλτοι Kusterus. 49. πάροικοι cod., περίοικοι Meursius Cret. III 14 p. 189. Vide Müller. Doriens. II p. 53. 50. Apoll. lex. 48, 29. 51. Sic codex, ἄφαντον Mus. Debebat certe ἀφανές· ἄφαντον.

ἀφανῆ· μὴ ὁρώμενον
[ἀφανίαν· συναγωγὴν ἑστιάσεως]
ἀφανίζειν· σήπειν. ἀπολλύειν
55. ἀφανίσαι· σκεπάσαι. προνομεῦσαι
Ἀφάνναι· χωρίον τῆς Δαμάρτιδος φυλῆς. πόῤῥωθεν
* ἀφάμαρτεν· ἀπέτυχεν
* ἀφαμαρτοεπής· ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν
ἄφαρ· ταχέως. ἢ εὐθέως. ῥαδίως
60. * ἄσπετος· πολύς. ἄριστος. βοηθός
ἄφαρβαν· ἐλεύθερον
ἀφαρεί· [ἱδροῖ] [ἀνιμᾶται]
ἀφαρεύς· τοῦ θήλεος θύ(ν)νου τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον
ἀφαρκίδευτον· ἄγρευτον. ἀθυσίαστον
65. ἄφαρκτος· ἀφύλακτος
ἀφάρμακον χρῶμα Οἰδίποδος· ἄνευ ἄνθους. Ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα. καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶν[τ]ας Σοφοκλῆς ἔφη
ἄφαρον· ἀνήροτον
ἄφαρ.οι· ἀνίματοι, ἀνένδυτοι
* ἄφαρ· εὐθέως
70. ἀφάρτερος· ταχύτερος
ἀφάρυμος· ἄτολμος
ἀφάρωτος· ἀναροτρίαστος
ἀφασία· ἀφωνία. ἔασις. στέρησις. σιωπή, ἀναυδία
ἀφάσσειν· ψηλαφᾶν. παρὰ τὴν ἀφήν
75. ἀφατῆλες· μαστοί, θηλαί
ἄφατον· ἀμήχανον. πολύ. ἄῤῥητον. ἀμέτρητον. δεινόν
ἀφαυροῖσιν· ἀσθενέσι. ταπεινοῖς
ἀφαυρότατος· ἀσθενέστατος. ταπεινότατος

SCR. 55. Gl. sacr. 57. Θ 119. Ν 160. 58. Γ 215. 59. Χ 270. Ν 814. η 270. 62. Hipponax? 66. fr. 1001 p. 281. 72. Callimachus (Hecker. Callim. p. 90). 73. Eurip. IA. 837 Nck. 74. Herod. III 69. 78. Ο 11.

ADNOT. 52. φαινόμενον. ἀφανῆ cod., seiunxit Schrewelius. 53. Conicio ἐράνια. 55. Glossae MSS in Ezechielem. Cf. Locella ad Xenoph. Ephes. p. 171. 56. Locus perquam depravatus. Vide Meinek. ad Steph. Byz. 149, 1. Leutsch ad Zenob. III 92, ubi codex A Σαμαρῖται pro Συβαρῖται porrigens simili errore depravatus est, atque noster, cum pro Συβαρίτιδος γῆς exhibet Δαμάρτιδος φυλῆς. 57. 58. Locum alienum occupant glossae, quas genuinas esse patet ex EM. 174, 56. 57. 59. ῥαδίως h. l. a codice abest. Retraxit huc Albertus ope EM. 175; 21 Apoll. lex. Hom. 48, 21. 60. Sic codex in quo post v. suspectam βοηθός comparet ῥαδίως. ἄφαρτος· πολύς κτλ. Mus., unde ἄφατος· πολύς ἄῤῥητος Albertus. Lemma elapsum esse, idemque ἄφατος fuisse Schowius etiam arbitrabatur. 61. ἄφαρβον Musurus. Immo ἀφάρυμον· ἀνελεύθερον quod Aeolicum est pro ἀθαρσής. Cf. 8571. 62. Scripsi. Ἀφαρεῖ codex. Confudisse nostrum ἀφρεῖ· ἱδροῖ et ἄφαροι· ἀνείματοι monet Kusterus. Vereor tamen, ne ἀφαρεί verum sit, omissaque explicatio repetenda ex EM. 175, 14 ἐξ οὗ καὶ οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Ἐφέσιοι (cf. Schneidewin ad Hipponactem in Symbol. critt. p. 112) ἀφαρεὶ λέγουσι τὸ ταχέως καὶ ἀσκόπως ποιεῖν τι ἢ φθέγγεσθαι. Cf. EM. 175, 24 CDr. Suid., ubi cave cum Sturzio dial. Maced. p. 70 scribas ἀφαρεῖν pro ἀφαρεί. 63. Vid. Aristot. HA. V 29 Athen. VII p. 303 et Casaubon. p. 531. 64. Scribendum potius ἀφαρκίδωτον quod ἀῤῥυτίδωτον denotat. 66. φαρμακῶνας Musurus ex ipso Hesychio s. v. φαρμακῶνες pro φαρμακῶντας restituit. 67. ἀνήρωστον cod., em. Mus. Cf. Lobeck. rhem. p. 304. 68. Lobeck. l. l. Vide ἀπόφαρσις unde ordine requirente h. l. malim ἄφαρσοι. 70. Apoll. lex. 48, 18 CDr. Suid. rectius ἀφάρτεροι· ταχύτεροι. 71. ἄτομος cod., em. Pergerus. Cf. φαρυμός (φάρυμος recte Ahrens dial. I p. 42, φάρσυνος ordine repugnante Valcken. epist. ad Roever. p. X)· τολμηρός, θρασύς. φαρβό (φαρυνός THemsterh.)· ὁμοίως. Supra 8561 ἀφάρυμον· ἀνελεύθερον habuimus. Vide Lobeck. Proll. p. 166. 72. ἀνδρειότατος codex ἀναροτρίαστος Heinsius ope EM. 175, 36 (CDr.) probante Hemsterhuisio. Cf. Toup. III p. 499. 73. φάσεως στέρησις coni. Kusterus. 74. CDr. 75. Infra ἀφλετῆρες· μαστοὶ θηλαί, unde etiam h. l. θηλαί pro θῆλες Musurus scripsit. 78. Apoll. lex. 48, 16.

* ἀφαυροῦ· ἀσθενοῦς
80. ἀφαυρότερος· ἀσθενέστερος
ἀφάψαι· συνδῆσαι. μῦξαι
ἀφέδιτος· ἡμέρα παρὰ Λάκωσιν, ἐν ᾗ θύουσιν
ἀφεδρῇ· ἀποπνίγῃ
ἀφεδνήν· ἀναιδῆ
85. ἀφεδρεῦσαι· ἐπὶ δίφρῳ καθίσαι
ἀφέδρῳ· ἀκαθαρσίᾳ
ἀφ' ἑδρῶν.....· σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια, ἀναγκαῖα
ἀφεθῆναι· ἀπολυθῆναι
ἀφειδήσας· μὴ φεισάμενος. καταφρονήσας, ἢ παριδών
90. ἀφειδία· καρτερία
ἀφ[ε]ικνούμενος· παραγενόμενος
ἀφείλαντο· ἀπεστέρησαν
ἀφεῖλεν· ἦρεν. ἔκοψεν
ἀφελής· ἀσινής. καθαρός. ὁλόκληρος, ὁ μήτε πλεονάζων μήτε δέων τι τοῦ σώματος. καὶ πεδία ἀφελῆ· τὰ σύνδενδρα
95. [ἀφελγύνουσα· κακοῦσα
ἀφελλίαι· μελανὸς ἀλφός
ἄφελμα· τὸ κάλλυντρον]
ἀφελομένη· ἀπάρασα
ἀφέμενον· ἀποστάντα. ἀντιλέγοντα
8600. ἄφενος· ὁ ἐξ ἑκάστου ἐνιαυτοῦ πλοῦτος. ἢ ἄπενος, ὁ κεχωρισμένος πενίας
ἄφενος· ὁ ἐνιαυσιαῖος καρπός· (ἀφ)' ἑνὸς γὰρ ἐνιαυτοῦ. καὶ ἔνος ὁ ἐνιαυτός
ἀφέξαι· ἀποστήσῃ. ἢ ἀποκωλύῃ. [ἢ ἀπισχίσει]
ἀφέξομαι· ἀποστήσομαι
ἄφεος· ἄφωνος
5. [ἀφέρεμα· ἀνάθημα. δῶρον. ξένιον]

SCR. 79. *Η* 235. 80. *Η* 457. 86. Levit. XV 19 Ezech. XVIII 6. 87. Matth. XV 17. 90. Paul. ad Coloss. II 23. 92. Iob. XXIV 10. 93. *ξ* 455. 94. Solon. ap. Polluc. I 29 — Aristoph. Eqq. 524 — Soph. fr. 651 p. 229. 8600. 1. *Λ* 171. 2. *Μ* 248. 3. *τ* 489. 5. Glossa sacra. Cf. Hippon. fr. 7.

ADNOT. 81. *μύξαι* Musurus. Forte *Μυσοῖς*. *προσκολλῆσαι* Bekk. 469, 5. 82. Cf. *διαφοιγοιμόρ* et OMueller Dor. II p. 276. 83. Vide gl. 6332. 33, *ἔρξον· πνῖξον ἐρεθέντα* (l. *ἐρχθέντα*)· *ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα* Hes. 84 ? *Ἀρεάδνη· Ἀριάδνη*. 85. Sic cod. Mus. 86. *ὅταν γυνὴ τὰ ἔμμηνα αὐτῆς ἐχρέῃ* addit C. 171. 87. *ἀφεδρῶν* codex *ἀφεδρῶνες* Musurus *ἀφεδρών* Bekk. 469, 23 *ἀφεδρῶνας* C. 63. 171; em. Suidas, in quo lacuna hisce verbis expleta est: *ἀπὸ τῶν ἑδρῶν. ἕδραι γὰρ λέγονται*. ,*Σωτήρια* a recentioribus Graecis appellantur *foricae* sive *latrinae*. Vide Reines. Var. Lectt. III 7 p. 469.' ALB. 89. Sic codex, om. CDr., *περιιδών* (ut habet C. 171) Musurus. 90. Bekk. 469, 21 C. 171. 90. *ἀφικνούμενος* in Aldina mendum, a Salmasio sublatum. Cf. *εἰκέσθαι*. 92. Hanc glossam a praecedente separavit Musurus favente CDr. Cf. Lob. Phrynich. p. 183. 94. *ἀφελής· Σοφοκλῆς Φρίξῳ* Bekk. 83, 23. Adde Bekk. 469, 31 — 470, 7 EM. 176, 14 sqq. 95. Cf. 2823 et *ἐφελγύνοντες· ἀλγύνοντες*. nam *φελγύνει· ἀσυνετεῖ, ληρεῖ* huc vix pertinet. Recte igitur Albertus *ἐφαλγύνουσα* pro *ἐπαλγύνουσα* coniecisse videtur; *ἀφαλγύνουσα* Arnaldus Lectt. Gr. p. 26 voluerat. 96. *μέλανες ἀλφοί* ,*vitiligines nigrae*' HSt. Vide gl. 3337. 97. *ὄφελμα* corr. Salmasius. 98. *ἐπάρασα* codex, em. Pergerus. 8600. *ἀφέμενος* codex, em. Musurus. 1. *ἔνος* — *ἐνός* cod., em. ex Apoll. lex. 48, 30 EM. et C. 171. 2. *ἀφεξέῃ* codex, em. Albertus. Deinde *ἀπισχίσει* cod., *ἀποσχήσῃ* Musurus, quod verum esse potest. Vereor tamen ne elapsa altera glossa sit *ἀφέξει· ἐπίσχει* coll. EM. 177, 32 et *ἀφέξει· ἐπίσχει, παύσει* Bekk. 469, 25 C. 171. *Ἀποσχήσῃ* Musuri si ab ipso Hesychio profectum est, pro varia lectione *τοῦ ἀποστήσῃ* habendum erit. 3. *παύσομαι* addunt Bekk. 469, 26 C. 171. 4. Leg. *ἄφθογγος* vel *ἄθροος* e gl. 1630, ac de $\overline{θρ}$ et $\overline{φ}$ confusis cf. Bast Comment. palaeogr. p. 737. 764. Alii coni. *ἀνεός*. 5. Scribae, qui Lex. Octat. exaravit, errorem suum fecit Hesychius. Vide gl. 8541.

ἀφέριστα· ἄχρηστα
ἀφέρτεροι· ἥσσονες
ἀφερτέρους· πολὺ φερτέρους. ταχυτέρους
* ἀφέρτερος· ταχύτερος
10. ἄφερτος· ἀφόρητος
ἀφέσθαι· ἀποσχέσθαι
ἄφεσιν· ὕσπληγ(γ)α
ἄφεσις· ἀπόλ[α]υσις. συγχώρησις
ἀφεστακέναι· ἀπεσταλκέναι
15. ἀφέστατε· ἀφεστήκατε
ἀφέστηκας· ἐμακρύνθης
ἀφεστηκώς· μακρυνθείς
ἀφεστής· ἀγαθός
* ἀφεστός· ἀφειμένος
20. ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος· παροιμία. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων. ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι
ἀφέτην· ἀφήκασιν
ἀφετηρία· ἀρχή. ἡγεμονία
ἄφετοι· οἱ ἱεροβόαι. καὶ ἀπολελυμένοι
ἀφέ[υ]ξομαι· παύσομαι
25. ἀφεύς· ἀδύνατος
ἀφεψάλου· ἄνευ σπινθῆρος λαμπροῦ
ἀφεψεῖν· βάπτειν τρίχα
ἀφεψιασ[σ]άμην· ἀφωμίλησα. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις
ἀφή· αἴσθησις χειρῶν, ἤγουν ψηλάφησις. ἢ χροιὰ λέπρας
30. ἀφηγεῖσθαι· διηγεῖσθαι
ἀφηγήμων· ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ, ὁδηγός
ἀφηγητής· ὁμοίως
ἀφηγοῦσα· μεταστρέφουσα
ἀφῆκεν· ἐξέπεμψε
35. ἀφηκές· εὔηθες

SCR. 10. Aeschyl. Ag. 394. 15. Δ 340. 16. Psalm. IX 21. ,17. Iesai. XLII 19, ubi alii ἀπεσχηκώς.' ALB. 21. Λ 642. 28. fr. 135 p. 127. 29. Levit. c. XIV. XV. 34. Κ 372, non Genes. XLV 2.

ADNOT. 7. Sic C. 171. Glossa non sollicitanda videtur, licet possis ἀφάρτεροι· θάσσονες. 8. Confundit ἀφαρτέρους et ἀφερτέρους. 9. Imo ἀφάρτερος. Cf. 8570. 10. ἀφέρτερος cod., em. Arnaldus Lectt. Gr. p. 26. 11. Bekk. 469, 27. 12. Male haec temptasse editores admonet Lobeck. ad Phrynich. p. 72. 13. ἀπόλυσις recte e Cyrillo 63 Vossius et Toupius Em. III p. 450; ἐλευθερία addunt C. 39. 171. 14. ἀφεστάναι· ἀφεστηκέναι Kusterus. Forte ἀφεωκέναι· ἀπεσταλκέναι. 18. Correctio incerta. „Ἀφεστής· ἀγός *magistratus* Plut. Q. Gr. 292" Toup. Em. IV p. 328 *. Vereor tamen ne 18. 19 copulandae et hunc fere in modum corrigendae sint: ἀφετής· [ἀγαθός], ἄφετος, ἀφειμένος (Λάκωνες). 19. ἄφετος Kusterus et Toupius III p. 442. Vide Lob. Parall. p. 430. 20. ἀφέστιος — αἰτία cod., em. Mus. Deinde pro δρομέων, quod fortasse verum est, e Zenobio I 40 (vol. I p. 14) Salmasius alii restituerunt δρωμένων. 21. ἀφήκαμεν cod., ἀφήκασιν Mus. 22. ἀρχὴ θύρα τοῦ ἱπποδρόμου C. 39 Bekk. 469, 30. 23. De manumissione per hierodulian explicat Boeckh. C. I. I p. 784 coll. Eurip. Ione 821. Sed malim cum Valesio aliis ἱεροὶ βόες. 24. ἀφέξομαι C. 171 et Arnaldus Lectt. Gr. p. 26. 25. Cf. ἀφής. 26. Vide φεψάλυξ. 27. βλάπτειν cod. Mus., em. Salmas. 28. ἀντινορίδαις codex, em. Mus. ἀφεψιαίμην· ἀφωμίλησα. Σοφοκλῆς Bekk. 470, 13. ἀφεψιασάμην Nauck. 29. Sic Cyrilli mei omnes et Bekk. 470, 17, Hebraismi sane imperiti. nam ἀφή est נגע *plaga*. 30. τὸ διηγεῖσθαι σαφῶς Phrynich. app. soph. 16, 22. Ut noster Cyrillus. 35. Hoc et ἀφακές, quod supra habuimus cum eadem explicatione, legendum esse ἀμφηκες· εὔηκες diximus.

ἀφηλικεστέραν· νεωτέραν
ἀφῆλιξ· καταδεὴς ἀκμῆς τὴν ἡλικίαν
ἀφήμαρτεν· ἀπέτυχεν
ἀφ' ἡμείων· ἀφ' ἡμῶν
40. ἀφήμενος· ἄποθεν καθήμενος
ἀφημιάστους· ἀγροικίας
ἀφημίζεσθαι· ἀθερίζεσθαι
ἄφημοι· ἀνώνυμοι, ἀκλεεῖς
ἀφήμονες· ἄῤῥητοι. οὐκ ὀνομαζόμενοι
45. ἀφημοῦντας· ἀγροίκους
ἀφ' ἡμῶν· ἄποθεν ἡμῶν
ἀφήμως· ἐν κόσμῳ, ἡσυχῇ
ἄφηνα· ἔκοψα
ἀφῆναι· τὸ τὰς ἐπτισμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρίψαι
50. ἀφηνιάζετο· ἐχωρίζετο
ἀφηνιάσαντες· ἀποχωρισθέντες. ἐκ μεταφορᾶς ἵππων ἁρμάτων
ἀφηνιαστήν· ὑπερήφανον, ἀνυπότακτον
ἀφηράαν· μακράν
ἀφῄρημαι· ἐστέρημαι
55. ἀφῆς· ἀδύνατος. ἄλλος. ἢ ἐξ ἧς
ἀφήσασθαι· ἅψασθαι
ἀφητορεία· μαντεία
ἀφήτορος· προφητεύοντος. ἢ τοῦ τοξ(ότ)ου
ἀφθίβορον· ὁ βορῶς ἐσθίων
60. ἄφθα· ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις. καὶ φθόη δὲ τὸ αὐτό
ἄφθιτον· ἄφθαρτον. θεῖον
ἀφθίτους γνώμας· ἀμετατρέπτους. Σοφοκλῆς Μυσοῖς
ἀφθονία· πλῆθος. καὶ κακία
ἄφθονον· πολύ. καὶ πλούσιον
65. ἀφθόνους· τοὺς ἅλας
ἀφίας· βωμός
ἀφῖγμαι· παραγέγονα
ἀφιγμένος· παραγεγονώς, παραγενόμενος

SCR. 36. Pherecr. fr. LXV vol. II 1 p. 355. 38. *Θ* 119. 39. *E* 158. 40. *O* 106. 46. Psalm II 3. 58. *I* 404. 60. Hippocrates. 61. *B* 46. 62. fr. 382 p. 176. 68. Arist. fr. XXXV vol. V p. 62.

ADNOT. 36. *τὴν ἡλικίαν* e gl. 8737 minus recte huc retrahit Albertus, ut patet ex C. 171, cuius haec sunt verba: *ἀφηλικεστέραν· τῆς πρεσβυτέρας τὴν νεωτέραν. ἀφῆλιξ· καταδεὴς τὴν ἡλικίαν. (οἱ τὴν ἥβην ὑπεραναβάντες, ἥττους δὲ τῶν κε ἐνιαυτῶν, ὧν προΐστανται οἱ κουράτορες* C. 39). 37. *ἀφήλιξ* cod. *ἀτμῆς* id., em. Mus. Vid. Lobeck. Phrynich. p. 84. 38. Cf. *ἀφάμαρτεν*. 39. *ἀφημειῶν· ἀφημῶν* cod., em. Mus. 40. *ἀπωτέρω ἢ πόρρω καθεζόμενος* Apoll. lex. 49, 6. 41. 45. Conferunt *ἀφαμιῶται* et *ἐφημίαι· ἀγροί*. Sed latet aliud quid. 42. Ex ipso *ἀθερίζεσθαι* detortum videtur. 47. ‚Male ut videtur pro *ἐφήμως*, idemque pro *εὐφήμως*.' Kusterus. 49. EM. 176, 43. Vide *ἄναντα* et *ἦνας· κόψας* (l. *ἦνας· ἔκοψας*). 51. *ἁρματείων* post Arnaldum Toup. III p. 280. 52. *ἀφανιαστής* suo loco CDr. Vide Pierso ad Moer. p. 34. 53. Non expedio. 55. Cf. *ἄφεος* et *ἀφεύς*. Num *ἄλαλος*? *ἐξῆς* cod., *ἐξ ἧς* quod ad *ἀφ' ἧς* referendum Mus. 56. Conferri iubent Galen. p. 444 *ἀφησσαμένη· ψηλαφήσασα*; sed nata fortasse haec glossa ex *ἅψασθαι· ἀναφθήσεσθαι*. 57. 58. Lob. Path. El. p. 46. 58. Codex *τόξου*, em. Mus. ope EM. 177, 21 h. e. Apoll. lex. 49, 15. 60. Vide EM. 177, 30 Erotian. p. 48; Lobeck. Phryn. p. 438. 61. Apoll. lex. 49, 10. 63. *πλῆθος ἢ πολύ* C. 171. 65. Cf. 2892. 66. Gl. 1123 a Kustero confertur. Conicio *ἀμφίας· οἶνος*. Nam neque de scriptura nominis proprii ap. Euphorion. fr. CXLI *Ἀφίας* (*Ἀπφίας* Osann. *Ἀφείδας* Meinek.) satis constat. 67. 68. CDr. Vind. 171.

ἀ.φιγύοισιν ἔγχεσι· δόρατα ἑκατέρωθεν ἐστομωμένα
70. ἀφ.ιδήσας· ἀφροντιστήσας
Ἄφιδνα· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς
[ἀφνιδρόν· ἀκοίμητον]
ἀφίδρυ[σ]μα· ἱερόν
ἀφίει· ἀπέπεμπεν
75. ἀφ' ἱερᾶς· οὕτως ἐλέγετο γραμμὴ ἱερὰ παρὰ τοῖς πεττεύουσιν
ἀφιερισμένα· περικεκαθαρμένα
ἀφιερωμέναι· αἱ τῷ θεῷ ἀνακείμεναι
ἀφιέρωσε· τῷ θεῷ ἀνέθηκεν
ἀφίζειν· ἀποκαθίζειν
80. ἀφικάνει· παραγέγονεν
ἀφ' ἱκετηρίας· ἐπὶ τῶν κατασπουδαζομένων καὶ λόγου τυγχανόντων οὕτως ἔλεγον
ἀφίκετο· παρεγένετο
* ἀφικνεῖται· παραγίνεται
ἀφικμῶντο· ἀπεσείοντο. ἢ ἀπηλοῶντο
85. ἀφικομένῳ· παραγινομένῳ
ἀφικόμην· ἀφῖγμαι
ἀφίκου· παραγενοῦ
ἀφῖκται· παραγέγονεν
ἀφικτόν· ἀκάθαρτον. μισητόν
90. Ἀφίκτορα· τὸν ἱκέσιον Δία
ἀφικτρός· ἀκάθαρτος. μιαρός
[ἀφίλης· καθαρός. ὑγίης. ὁλόκληρος]
[ἀφιλία· καρτερία]
ἀφιλοικτίρμονες· ἀνελεήμονες
95. ἀφιλότιμος· ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν (ἢ) ἡττᾶσθαι......

SCR. 69. *N* 147. ω 256. 74. *A* 25. 75. Sophro ap. Eustath. 633, 60 (fr. 98 vol. II p. 475 Ahrens). Epicharmum in Sophronis locum substituit Suidas. 80. *Z* 388. 82. Σ 395 Thucyd. II 18 teste Suida. 90. Aeschyl. Suppl. 1.

ADNOT. 69. *ἀφιγύοισιν εὐχέσι* codex et Is. Vossius, em. Mus. Apoll. lex. 28, 11. 70. *ἀφειδήσας· ἀφροντίσας* (sic) C. 171. 71. *Ἄφνιδα* cod., *Ἀφίδνα* Musurus, qui *Ἀφίδναι* voluisse videtur e Steph. Byz. 149, 16 M. ‚Pro Acantide tribu egregie facit Nicander Thyatirenus cuius fragmentum ex opere de populis Atticis servavit Harpocr. in v. *Θυργωνίδαι*. Verba sunt *μετετέθησαν ἐξ Αἰαντίδος Ἀφιδναῖοι*. Ibidem ex Scepsio traditur Thyrgonidas *τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς τὸν δῆμον εἶναι*. Unde suspicor utriusque populi mentionem olim fecisse Hesychium cuius verba mutilata sint et hinc *Πτολεμαΐδος* nomen Aphidnae adhaesisse.' ALB. 72. Ordo *ἄφιδρον* postulat. Sed pertinent haec ad gl. 8675 coll. scholl. Plat. Legg. V p. 451 Bekk.: *παρὰ τοῖς πεττεύουσι κεῖταί τις ψῆφος οἷον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος*. Latet nimirum *(τὸν) ΑΦ ΙΕΡΑC: τὸν ἀκίνητον* vel potius *(τὸν) ΑΦ ΙΔΡΑC*. 73. Ut noster C. 39. 63; *ἀφίδρυμα· τὸ εἰς τὸν ναὸν εἴδωλον ἱερόν* C. 171 (Arnald. Lectt. Gr. p. 27 Toup. Em. III 285. 525). 75. *ἀφιερὰς — πιττεύουσιν* cod., em. Mus. Vide Diogen. proverb. III 36 V 41, cuius consule interpp. Gotting. in vol. I p. 259 sqq. 76. ‚Nihil mutandum docet simplex *ἱερίζειν*.' ALB. 81. *ἀφικετηρίας* cod., em. Mus. 84. *ἀφικλῶντο — ἀποελῶντο* cod., em. Hemsterhuisius. *Ἀφικλῶντο* tamen tuetur Lobeck. Path. El. 110 ac pro *ἀποελῶντο* possis *ἀπεψῶντο* e gl. 6206. 89. 91. Corrigunt *ἄθικτον* et *ἄθικτος*, alii aeolice dictum esse volunt pro *ἄθικτον*. 90. *ἀφικτορατὸν* cod., em. Mus. Cf. Gerhard Mythol. I p. 172 § 200, 10. 92. Lege *ἀφελής* et cf. *ἀφελές*. 93. Lege *ἀφειδία* ut supra 8590 habuimus. Ceterum elapsae esse videntur glossae *ἀφίλητος· ὁ μὴ φιλούμενος. ἀφιλία· τὸ μὴ ἔχειν φίλον* Bekk. 471, 6. 8. 94. *ἀφιληκτίρμονες* cod., em. Mus. C. 63. 171. 95. *φιλεῖν ἡττᾶσθαι τιμῇ* cod., *φ. ἢ. τιμῆς* Musurus. *ἀφιλότημος· ταπεινός, παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τὴν τιμὴν ἢ ἡττᾶσθαι διάδοσιν* (sic) C. 63. *ἢ ἡττᾶσθαι δόξῃ ἢ ὁ μὴ φιλῶν τὰ τίμια τοῦ βίου πλοῦτον καὶ τὰ ὅμοια* C. 171. *ὁ μὴ φιλῶν τιμὴν ἢ δόξαν* CDr.

[ἀφινιάζει· ......]
ἀφίξεται· παραγενήσεται
ἄφιξις· ἔφοδος. παρουσία
ἄφιπποι· οἱ ἀπείρως ἔχοντες ἱππικῆς
8700. ἀφίστησιν· σταθμῷ παραδίδωσιν
ἀφλάσαι· ἀπολέσαι
ἄφλαστον· τὸ ἀκροστόλιον, τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης, ἀποτεταμένον εἰς ὕψος
ἀφλετῆρες· μαστοί, θηλαί
[ἀφλοισβός· ἀφρὸς ὁ ἐκ ταραχῆς]
5. ἀφλοισμός· ἀφρός
ἀφλοῦς· ἀφλοῖο
ἀφνιδία· ἀφνίδαν, ἄφνω
ἀφνειός· πλούσιος
ἀφνός· ἐξαίφνης
10. ἀφνύει· ἀφνύνει· ὀλβίζει
ἄφνω· ἐξαίφνης, αἰφνιδίως
ἄφοδος· ἀποχώρησις ἐπὶ τὸ ἀφοδεῦσαι
ἀφόδιοι· ἐχθροί
ἀφοίβα.τον· ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις
15. ἀφοιδεῖν· μὴ φροντίζειν
ἀφοίνους· ἀφόνους. ὑγιεῖς
[ἀφ.οισμός· ἀφρός]
ἀφόπλισον· ἀπόδυσον
ἀφοπλίζεσθαι· ἀφαιρεῖσθαι
20. ἀφοπλίττονται· ἀπολύονται στρατείας
ἀφόρητον· ἀβάστακτον, ἀνυπομόνητον
ἀφορήτως· δεινῶς, ἀβαστάκτως
ἀφορίαν· ἀκαρπίαν
* ἀφόριος· θρασύς. ἄπιστος
25. * ἀφωρισμένος· ἐκλελεγμένος, διακεκριμένος
ἀφόριος· θρασύς. ἄπιστος

SCR. 97. Σ 270. 8702. Ο 717. 5. Ο 607. 8. ρ 423. 12. Plato Adon. fr. IV vol. II 2 p. 616. 14. fr. 144 p. 36. 21. II Maccab. IX 10. (Menand. monost. 365). 23. Hagg. II 17. 25. Rom I 1.

ADNOT. 96. 97. ἀφινιάζει· ἀφίζεται ·πγενήσεται cod., ἀφηνιάζει· ἀφίξεται παραγενήσεται Musurus, em. Pearso. Verba ἀφίξεται· παραγενήσεται etiam in C. 63 novam glossam constituunt. 98. E Cyrillo apparet coaluisse glossas ἄφιξιν· ἔφοδον et ἄφιξις· παρουσία. 8701. ἀποφλάσαι Lob. Path. El. p. 17. Vide ἀφαιάσαι. 2. Cf. Didym. p. 79. 181. Apoll. lex. 49, 6. 3. Vide gl. 8575 ἀφατῆλες. 4. ἀφλοισμός· ἡ ταραχή Arcadius; imo φλοῖσβος. 5. ἀφλοιμός cod., ἀφλοισμός Mus. Apoll. 49, 3. — Lobeck. Path. El. p. 31 n. conferri iubet Hermann. ad Orph. Lith. 475. 6. ἀφλους· ἄφλοιος coll. φλοῦς· φλοιός Albertus praeeunte Guyeto. 7. ἀφνίδαν cod., ἀφνιδίως Musurus; forte Ἀφίδναι· Ἄφιδνα [ἄφνω] vel αἰφνηδά· αἰφνηδόν (cf. Lobeck. Phryn. p. 18 n.). 8. Apoll. lex. 48, 32. 9. Coni. αἴφνης. 10. ἀφενύνει Musurus, quo non opus. Vide Buttmann. Lexil. I p. 47. 11. ὀξέως addit C. 171. 12. καὶ ἐπὶ τοῦ Kusterus. Ego distinctionem maiorem post ἀποχώρησις delevi. 13. Cf. ἀφάδιοι. Vide etiam ἀβλοβές ἀνδροχάς ἀναροδανισθῆναι ἀνασφοδῆξαι ἀποφεῖν. 14. ἀφοίβαντον Nauckio iure videtur forma vitiosa; reponendum cum Salmasio ἀφοίβαστον· ἀκάθαρτον (ἀφοίβατον· ἀνακάθαρτον codex). 15. Pro ἀφειδεῖν Aeoles ni fallor. 16. φόνους cod., ἀφόνους Mus. 17. ἀφυσμός etiam C. 63. Vide 8705 et Lob. rhem. p. 24. 18. ἀφόπλησον cod., em. Mus. 20. Ahrens Dial. I p. 176. 21. βαρὺν δεινὸν ἄγνωστον C. 171 addit. 25. ἀφορισμένος Gloss. Rom. I 1.

ἀφορμή· ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη. Ἀριστοφάνης·
μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν
ἢ πρόφασις. ἢ αἰτία.
ἄφοροι· ἀσύλληπτοι
ἀφόρτιον· ἄχρηστον. ἀκάθαρτον
ἀφορολόγητον· φόρον μὴ τελοῦν
ἄφορτος· οὐκ ἡγμένος τὴν Λυκουργ(ε)ίαν ἀγωγήν
ἀφορῶντες· ἀποβλέποντες
ἄφος· ἡ τραγάκανθα
ἀφοσιούμεθα· τὸ ὅσιον ποιούμεθα
ἀφοσιούμενοι· ἐν ὑποκρίσει θωπεύοντες, τιμῶντες
ἀφοσιούμενος· πληροφορῶν. ποιήσας τὴν ὁσίαν
ἀφοσιοῦν· καθαίρειν
ἀφοσιοῦσθαι· ἀποκαθαίρεσθαι
ἀφοσιώματα· καθάρματα, καθάρσια.
* ἀφοσίωσις .....
[ἀφοσιωμέναι· ἀνόσιαι. ἄποθεν τοῦ ὁσίου γεγενημέναι. Σοφοκλῆς Θυέστῃ β′]
ἀφο(σι)ώμενοι· τιμῶντες
ἀφοσιώσεται· ἀπάρξεται ὁσίας χάριν
ἀφ' οὗ γνωμηστός· ἀφ' οὗ μέμνημαι
ἀφόωντα· ψηλαφῶντα
ἀφραίνεις· μωραίνεις. παραφρονεῖς
ἀφραίνοντι· παρανοοῦντι. ἀσυνετοῦντι
ἀφραδέα· [ἐχθρά, πολέμια.] ἀδιαμέλητα. μωρά
ἀφραδέες· ἀδιανόητοι
ἀφραδέοντι· παρανοοῦντι
ἀφραδέουσιν· ἀφρονεύονται
ἀφραδέως· ἀνεπιστημόνως. ἀπείρως. ἀδιανοήτως
ἀφραδίῃ· ἀπειρίᾳ. ἀμηχανίᾳ
ἀφραδίῃσι· μωρίαις, ἀνοίαις, ἐξηχίαις
ἄφρακτος· ἀφύλακτος. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ
ἀφράκτους οἰκήσεις· τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς

SCR. 27. fr. CXXXVI vol. II 2 p. 1206. 29. Nicand. Th. 692. 30. III Esdr. IV 50. 32. Hebr. XII 2. 36. Herod. IV 154. 38. Aeschines III 120 Bkk. 41. fr. 233 p. 147 Nck. 45. Ζ 322. 46. Η 109. 47. Β 258? 49. λ 476. 50. Ι 32. 51. η 294. 42. Γ 436. 53. Β 368. 54. Κ 122. 55. v. 904. 56. Thucyd. I 6.

ADNOT. 27. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὅταν τις ἀργύριον δώσει ἐνθήκην ἀφορμὴ καλεῖται Suid. ἀφορμή· πρόφασις αἰτία CDr. Voss. 28. ἀσύλημπτοι cod., em. Mus. 29. ἀφόρδιον CDr. EM. 178, 23 Suidas. Cf. Lob. rhem. p. 47. 30. C. 39. 63. 171. 31. (ε) Mus. 32. Sic CDr. | α C. 63. 171. 33. EM. 178, 56. 34. προσποιούμεθα δῆθεν et ἀφοσιώμεθα· τὸ ὅσιον ποιήσωμεν C. 171, illud cum Eudemo. 35. ἢ ἀπαρχόμενοι adiciunt Eudemi compilatores. 36. πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν, ut Salmasius suasit, porrigunt EM. 178, 51 Bekk. 471, 26 et Suidas. θυσίαν, ut codex, C. 171; πληροφοροῦν mendum in Aldina. 39 — 41. καθάρσια. Ἀφοσίωσις, ἀφοσιωμέναι cod., καθάρσια, ἀφοσιώσεις. Ἀφοσιωμέναι· κτλ. Mus., em. Schowius, cui ἀφοσίωσις e margine esse visum. 40. ἀνάθεσις explicat Bekk. 471, 32 θυσία καθιέρωσις CDr. 41. β′ cod., δευτέρῳ Mus.; ἀφωσιωμέναι Casaub. Athen. VII 4 p. 487. Cf. ἀφωσιωμένε. 42. Inter ο̄ et ω̄ literam delevit Mus. ἀποσείσαντες ἢ τιμῶντες ἐν ὑποκρίσει C. 171. 43. 44. Seiunxit Musurus. 43. Bekk. 472, 4. 44. ὁσίαν cod., em. Salmasius probante Toup. Em. III p. 450. 44. ἀφ' οὗ γνώμη ἐστὶ coni. Guyetus. 45. ἀφῶντα cod., em. Apoll. lex. 49, 11. 47. ἀφραίνοντα, ut post Phavorinum ex EM. Albertus reposuit, exstat ap. C. 171. 48. Inclusa ad ἀφάδια spectare vidit Kusterus. Pro ἀδιαμέλητα facilis sane correctio est ἀδιανόητα; sed praeoptaverim [ἀδιάλλακτα]. 49. Apoll. lex. 49, 14. 52. Apoll. lex. 48, 24 C. 39. 171. 54. ἐξηχίαις lectionem codicis dudum a Bastio ad Greg. Cor. p. 211 restitutam male in εὐηθείαις depravaverat Musurus.

ἀφράσμων· ἀσύνετος. ἀμαθής. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ
ἀφράσμων· ἀσύνετος
ἀφράσ(σ)ει· ἀσυνετεῖ
60. ἄφραστον· ἀπρονόητον, ὥστε μηδένα νοῆσαι. ἀνεκλάλητον, ἀνεκδιήγητον, ὃ μὴ φράζον. ἄλεκτον
ἀφρατίας· ἰσχυρός. Κρῆτες
Ἄφραττος· ἡ Ἑκάτη, παρὰ Ταραντίνοις
ἄφρεον· ἤφριζον, ἵδρουν
ἀφρήτωρ· φρατ(ρ)ίαν οὐκ ἔχων, οἷον συγγένειαν
65. ἀφρίους· αἰθέρας
ἀφρῖνον· τάλαρον. τῶν ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ἐρίων
ἀφρίς· μύρτον
ἀφροδισία ἄγρα· Σοφοκλῆς Δανάῃ· γόνοιον μήλων καὶ ἀφροδισίαν ἄγραν οἱ μὲν τοὺς πέρδικας, οἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσιν, τῇ δὲ θηλείᾳ παλεύοντες αἱροῦσιν αὐτούς. κακῶς δέ· χοίρῳ γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἀλλ' οὐ πέρδικι. λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν· διὰ τὸ καταφερὲς εἶναι τὸ ζῶον πρὸς συνουσίαν. Καπρᾶν γέ τοι καὶ κάπραιναν ἀπὸ τούτου. Δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γονὴν δηλοῦν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῶον λίαν ἐπτόηται πρὸς τὰ ἀφροδίσια· ὥστε καὶ εἰς ἑαυτὸ ὑβρίζειν
ἀφροδισιάζεσθαι· γυναικίζεσθαι
70. * Ἀφροδίτη ψίθυρος
Ἀφροδίσιον· Ἀφροδίτης ἄγαλμα, ἢ Ἀφροδίτης ἔργον
ἀφροδίσιος ὅρκος· παροιμία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν· Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει· πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἔπλασε τὰ περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ. ὤμοσεν. ἀλλά......

SCR. 57. fr. 552 p. 212. 59. Hippocrates. 63. Λ 282. 64. Ι 63. 68. fr. 170. p. 154. 69. Philetaer. III p. 299. 72. Hesiodus (Cercops) in Aegimio teste Dissen. ad Tibull. I 4, 23.

ADNOT. 57. ἀφράδμων cod., em. Nauckius. 58. Σοφοκλῆς h. l. rectius adicit Bekk. 472, 13. 59. ἀφράσει cod., ἀφράζει Galen. lex. Hipp. p. 444, em. Musurus. Cf. Lobeck. rhem. p. 241. 106. 60. φράζομεν Mus., φράζεται C. 171. 61. ἀρραγίας? 62. Valken. Phoen. p. 410 B Ahrens Dial. II 103. 63. Apoll. lex. 49, 13. 64. φρατρίαν ex EM. 178, 38 Sopingus. 65. Forte αἰθρίους· ὑπὸ τὸν ἀέρα. 66. τῶν cod., τὸν Mus., τὸ Edd. Conicio ἀρρίχον· τάλαρον [των εκ] τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ἐρίων, vel τάλαρον τὸν ἐκ λιγυσμάτων, τῶν ἐρίων. 68. Expressi codicem, nisi quod αἱροῦσι cum Guyeto scripsi pro αἴρουσι et ex Aelio Dionysio Eustathii 1183, 20 pro καπραιέναν revocavi κάπραιναν. Musuri coniecturas parum certas „γόνον τε μήλων κἀφροδισίαν ἄγραν' — οἳ δὴ πρὸς nollem in textum recepisset Nauckius p. 134. Vereor enim ne γόνοιον μήλων, quae codex porrigit, omnino huc non faciant (cf. 2615), sed haec duntaxat a Diogeniano profecta sint: Δανάῃ. καὶ ἀφροδισίαν ἄγραν οἱ μὲν τοὺς πέρδικας· τῇ γὰρ θηλείᾳ παλεύοντες αἱροῦσιν αὐτούς, οἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσιν. κακῶς δέ. Nihil nos adiuvant Bekk. 472, 22. Macar. 2, 70 Eustath. 1183, 19. 70. Pausan. Eustath. 1881, 1. Harpocr. 186, 26 Hesych. s. v. ψιθύρα. 71. ἀφροδίσιον· ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λαγωναὶ ἐρωτικῶς διακειμένων CDr. συνουσίας. λ. ἐ. τ. λάγνων τῶν ἐρωτικῶς καὶ περὶ τὴν συνουσίαν σφοδρῶς διακειμένων C. 171. ἔ. Ἀ. ἢ ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἕδος. λαμβάνεται κτλ. (ut C. 171) Bekk. 472, 18 Suidas. Ἀφροδίτης· ἀντὶ τοῦ Ἀφροδισίων οὕτως Ἀντιφῶν ἐν ἀληθείας α' Bekk. 472, 14. Horum quantum lacuna absorptum sit nescimus. 72. Diogen. III 37 vol. I p. 221. Hesiodi mentionem ab hoc loco non alienam esse patet ex Apollodoro II 1, 3 Ἡσίοδος καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῆνος αὐτὴν (sc. Ἰώ) λέγει. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἁψάμενος ἐς βοῦν μετεμόρφωσε λευκήν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γενομένους ὅρκους περὶ ἐρώτων. Ipsos Hesiodi versus servavit schol. Plat. Sympos. p. 374 Bekk.: ἐκ τοῦδ' ὅρκον ἔθηκεν ἀπήμονα (sic GHermannus, ἀμείνονα vulgo) ἀνθρώποισιν νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος. Male igitur Musurus τοὺς περὶ — et ὀμόσαι ἀλλὰ correxerat. Sub verbis ὤμοσεν ἀλλά latet fortasse fabulae de iureiurando Venereo initium.

(Ἀφροδίτης·) περὶ μὲν τῆς θεοῦ Ἀφροδίτης·
,εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης'
ἐπὶ (δὲ) τῆς συνουσίας·
,καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης'
Ἀφρόδιτος· Θεόφραστος μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτόν φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφὼς Παίων εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει
ἀφρονῆσαι· ἄφρονα γεννῆσαι
ἀφρόν· κυρίως θαλάσσιον. καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα, ὡς Ἀριστοφάνης·
πολὺς δέμα ς κατὰ τὴν...... (ἀφρὸς)....
ἀφροντιστεῖν· ἀμελεῖν
ἀφροντιστίας· ἀμελείας
ἀφρός·.....
ἄφρων· μωρός, ἄνους
ἀφύα· μεμβράς
ἀφυδραίνεσθαι· περ(ιῤῥ)αίνεσθαι. ἀπολούεσθαι
ἀφύει· ἀπολευκαίνεται, καὶ ὥσπερ ἀφύης χρῶμα ἴσχει
ἄφυζε· ἀπόλαβε
ἀφύη· τὰ μικρὰ ἰχθύδια
ἀφυής· δυσχερής
ἄφυκα· ἀκαλλώπιστα· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον, ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν. ῥοϊδάριον
ἀφύκτοις· οἷς οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν
ἄφ[ε]υκτον· ἄφευκτον. ἀνεξάλειπτον
ἀφύκτως· ἀνεξαλείπτως
ἀφύλλοις· ξηροῖς

SCR. 73. θ 267 χ 444. 74. Aristoph. fr. CXXXVII vol. II 2 p. 1206 sq. 76. Arist. Lysistr. 1259. 81. Utrumque iungunt Aristonym. fr. II vol II p. 699 Nicostr. vol. III p. 283. 82. Cf. Eurip. Ion. 97. 83. Hippocr. de int. affect. p. 206. 85. τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια Aristoph. fr. X vol. II 2 p. 1152. 88. In EM. 755, 25 non Ionis versus sed Ioannis Damasceni laudatur. Respicitur Eur. Med. 531 Nck. 90. Herod. IX 115. 91. *Β* 425?

ADNOT. 72. 73. *ἀλλὰ περὶ μὲν* cod. Mus., sed duas glossas coaluisse acute vidit Heinsius. Lemma *Ἀφροδίτης* accessit ex Apoll. lex. 48, 26. *εὐστεφάνου τῆς Ἀ. ἐπὶ τῆς συνουσίας καὶ ἐκλέλαθον τῆς Ἀφρ.* codex, *ἐκλελάθοντ' Ἀφρ.* Musurus, qui reliqua intacta reliquit, em. Apoll. lex. l. l. EM. 179, 29. 74. *περὶ τὰ ἀμαθοῦντα — παιάνισον ἄνδρα* codex, *τὰ περὶ ἀμαθοῦντα — π. ἄ.* Musurus; *Παίων* Valesio, *εἰς* ThBergkio debentur. Cf. Acterian. ap. Macrob. Saturn. III 8 Serv. Verg. Aen. II 32. Bekk. AG. 472, 24. — Omisit hoc Paeonis fragmentum Westermannus ad GIVoss. HGr. p. 475 ac fragmentis per errorem Panyasidi tributis accedat hoc septimum ap. PTzschirner. p. 71. 75. 76. 77. *γεννῆσαι,* (*γενέσθαι* vel *γεννηθῆναι* coni. Abresch. in Cattier. Method. p. 13) *ἄφρον κ. — κατὰ τὴν ἀφροντιστεῖν, ἀμελεῖν* cod., *γεννῆσαι. Ἄφρον· κ. — κατέτειν' ἀφρόν. Ἀφροντιστεῖν· ἀμελεῖν* Mus. 76. *θάλλον* cod., *θαλάσσιον — πολὺς θ' ἅμα καὶ κατὰ τοῖν* (*σκελοῖν*) *ἀφρὸς* (*ἵετο*) Kusterus, *πολὺς δ' ἀμᾶ καττῶν σκελῶν* [*ἀφρὸς*] *ἵετο* Th. Bergk. Aristoph. vol. II p. 120. 77. Pierso Moer. p. 85. 79. 80. Copulata disiunxi et lacunae signum posui. Potest tamen *ἀφρὸς* etiam ad *ἀφύα· μεμβράς* pertinuisse; similiter Pearso *ἀφρός·* (*ἀφύα*) coniecit. Alius forsitan ad gl. 8776 retraxerit. 81. *μέμβρας* cod., em. Musurus. Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 302. 82. *ἀφαιδρύνεσθαι* codex, Musurus *ἀφεδρύνεσθαι*, em. Hillius, neque aliter Pearso advers. I p. 135. Cf. Bast ad Greg. Cor. p. 788 CGCobet in Mnemos. IV 4 p. 324. *περαίνεσθαι* cod. Mus., em. iidem. 83. *ἀφύει· ἀπολευκαίνεται. καὶ ὥσπερ ἀφύης τὸ χρῶμα ἴσχει* Galenus p. 444. 6. (T. II p. 498 Kühn). *ἀφυᾷ* coni. Lobeck. rhem. p. 207. 84. Sic cod., *ἄφυσσε* Mus. 85. Vid. Lobeck. Phryn. p. 302. 86. *ὁ κακότροπος* EM. 179, 36. Ut noster C. 171; *ἄπειρος ἀμαθής* adiciunt CDr. Suidas. 87. *παρὰ πρὸς* cod. | *κες πρὸς φιλοκαλίαν ῥοϊδάριον* om. C. Paris. ap. Cram. AP. IV p. 180. *παρὰ τὸ μὴ φύλει χρίεσθαι τὰς παρειὰς* C. 171, *παρὰ τὸ μὴ φυκάριον χρείεσθαι. οἱ αἱ γυναῖκες τὰς παρειὰς ἐρυθραίνουσαι καλλοστίζονται* (sic) CVossii. — *ῥοδάριον* Guyetus. 88. *ἀφύκτους, οὓς* invito ordine nec adnuentibus CDr. 171 coni. Albertus. *ἀφύκτοις, ἐξ ὧν οὐκ ἔστι φυγεῖν, πολυπλόκοις, ἀλύτοις* C. 171. 89. Em. Musurus. Cf. Pierso ad Moer. p. 20. Lobeck. Phryn. p. 726. 91. *ξηραῖς* Albertus.

ἀφύλλου στόματος· ἄνευ ἱκετηρίας. Εὐριπίδης Ὀρέστῃ
ἀφύλλωτον πέτραν· ἄπορον. ἄδενδρον. οἷον λεωπετρίαν. Σοφοκλῆς Ἰοβάτῃ
ἄφυλλον· λεῖον. ξηρόν. ἄνοζον. ψιλόν
95. ἄφυλλος αὐχήν· οἱ δὲ ἄτρακτον
ἀφύξειν· ἀπαντλήσειν
ἀφυπνίσας· ....
ἀφύπνισεν· ......
ἀφυρεῖν· ἀκαθαρσία
8800. ἀφυσγετόν· σύρπετον. ἀκαθαρσίαν. κόπριον. [συρφετόν]
ἀφυσσάμενοι· ἀντλήσαντες
ἄφυσσαν· τὴν κοτύλην.... Ταραντίνοις
ἀφύσσειν· [ψηλαφᾶν]. ἀπαρύεσθαι, ἀπαντλεῖν
ἀφύσσων· ἀπαντλῶν. ἐκχέων
5. ἀφύστα· κοτύλη. στάμνος
ἀφύτρις· ἀρύταινα
ἀφύων τιμή· τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται. λέγουσι δὲ Ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, ἐνικῶς δὲ οὐδέποτε· λέγουσι δὲ καὶ αὐτὰς ἀφρὸν διὰ τὴν λευκότητα
ἀφωσιωμένε· ἄποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένε..........

Τὸ Α μετὰ τοῦ Χ.

Ἀχαία· ἐπίθετον Δήμητρος. ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν Κόρην ἄχους, ὅπερ ἐποιεῖτο ἀναζητοῦσα αὐτήν. Λάκωνες δὲ ἀγαθά. οἱ δὲ ἔρια μαλακά
10. ἀχαίας· λύπας
Ἀχάειδα γαῖα· ἡ τῶν Ἑλλήνων γῆ
ἀχαΐζειν· ἑλληνίζειν
Ἀχαιμένης· Πέρσης, ἀπὸ Ἀχαιμένους βασιλέως· καὶ Ἀχαιμενίδαι αἱ Περσ(ε)ῖδαι
ἀχαιῖναι· ἐλάφων ἡλικίαι
15. ἀχαίνει· σαίνει. παίζει. κολακεύει

SCR. 92. Eur. Orest. 383. 93. fr. 276 p. 154 Nck. 96. Α 171. 8800. Δ 495. 1. Γ 295. 4. Α 598? 7. Ar. Eqq. 642 Herod. V 61. 8. Sophocl. fr. 233 p. 147. 9. Ar. Ach. 709. 11. Π 124. 13. Herod. I 125 (VII 11. Plat. Alcib. c. I).

ADNOT. 93. ἄφορον ingeniose Toup. Em. IV p. 326, sed malim ἄσπορον. 95. εὐχή coni. Fachsius. 96. ἀφυξιν· ἀπάντησιν cod., ἀφιξιν· ἄντλησιν C. 171, em. Albertus. 97. 98. Copulata disiunxi. Vide Pierson. ad Moer. p. 61. 99. Forte ἀσυρῆ· ἀκάθαρτα. 8800. ἀφύσγετον cod. C. 39. 171, ἀφυσγετός· συρφετός Apoll. lex. 48, 33. De accentu Herodianeo cf. Lobeck. Proll. p. 374. Quod infra legitur φυσγετός incuria librariorum peperit (Lob. Path. El. p. 27). Vocis σύρπετον male scriptae correctio est sequens συρφετόν. 2. ἀφύσσαν codex, em. Lobeck. Parall. p. 135 Proll. p. 41. Ταραντῖνοι Mus., malim (παρὰ) Ταραντίνοις. 3. ψηλαφᾶν ad ἀφάσσειν pertinet. 4. Cf. Apoll. lex. 48, 25. Eiusdem glossa ἀφωπλίζοντο deest. 5. Vide ἀρυστήρ. 6. ἄρπαινα codex, ἀρύταινα Scaliger. Pro ἀφύτρις malim ἀρυστρίς. 7. Diogenian. Prov. I 42 I p. 187, schol. Ar. Eqq. 642. 8. Vide gl. 8741 ἀφοσιωμέναι. 9. Vide Didym. p. 80 sq. Deinde scribe cum DHeinsio ἀχαῖα· ἡ ἀγαθή vel τὰ χάϊα· τἀγαθά; cf. Ahrens Dial. II p. 76. Denique pro μαλακά malim μαλλία. 10. A praecedente glossa seiunxit Musurus. ἄχεας C. 63 ἄχεα C. 171, ut corrigunt certatim VVDD. Possis tamen ἀχαίας· τολύπας. 11. ἀχάειδαγαῖα codex, ἀχαιΐδα γαῖαν Mus. cum Apoll. lex. 49, 24; ἀχαΐδα γαῖαν C. 171. τὴν Πελοπόννησον Apoll. l. l. C. 171 Ἑλληνίδα Suidas. 13. Ἀχαιμενίδαι· αἱ Περσίδαι codex, Ἀχαιμενίδες· αἱ Περσίδες Mus., Ἀχαιμενίδαι recte EM. 180, 43. Περσεῖδαι e consequentia scripsi. 14. ἀχαίνε codex, ἀχαὶ νεβρῶν Mus., em. Salmasius Sopingus quorum emendationem non debebat spernere Toup. Em. IV p. 32. Vide Nauck. Arist. Byz. p. 124 Lobeck. Proll. 31, 215. 15. πίζει cod. Mus., em. Guyetus. ἀχαίνειν· παίζειν, τοῦ Ψελλοῦ Lex. MS. ap. Tittm. Zon. CXV.

Ἀχαιοί· οἱ Ἕλληνες. κυρίως δὲ Ἀχαιοὶ οἱ κατοικοῦντες μέρος τι τοῦ Πελοποννήσου, τὴν καλουμένην Ἀχαΐαν
ἀχαιομάντεις· οἱ τὴν τῶν θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν Κύπρῳ
Ἀχαιοῖς· τοῖς Ἕλλησιν
* Ἀχάζ· κατάσχεσις
ἀχανά· κλήματα
ἀχάνας· τινὲς μὲν Περσικὰ μέτρα. Φανόδημος δὲ κίστας, εἰς ἃς κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ θεωρίας [ιόντες, οἱ εἰς θεοὺς] στελλόμενοι
ἀχάλκευτα τρύπανα· τὰ Φρύγια πυρεῖα. Σοφοκλῆς Φινεῖ β
ἀχανεῖ· ἀνανοίκτῳ
ἀχανές· ἡπλωμένον
ἀχάνη· μέτρον σίτου ἐν Βοιωτίᾳ, χωροῦν μεδίμνους με´
ἀχανής· ἄφθογγος. ἄφωνος. μὴ ἀνοίγων στόμα
[ἀχανόωσαν· ἐπιθυμοῦσαν]
ἀχαρές· λυπηρόν
ἀχάριστα· ἀγνώμονα
ἀχάριστα· ἀχαρίστως, ἢ ἄνευ χάριτος
ἀχαριστεῖν· μὴ χαρίζεσθαι
ἀχαρίστερον· ἀχαρι(σ)τότερον
‚δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχ.ρίστερον‘
οἱ δὲ λυπηρότερον
ἀχάρνα· εἶδος ἰχθύος
Ἀχάρνη.· δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ἀχαρνικαὶ πύλαι Ἀθήνησιν
Ἀχαρνικοὶ ὄνοι· ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον
ἀχέα· λύπη
Ἀχεής· γυνή
ἀχεῖ προτραπέσθαι· τῇ λύπῃ ὑπεῖξαι, καὶ οἷον ὑποχωρῆσαι
ἄχειλον· ἄτροφον. πολύχορτον

SCR. 16. *Α* 2. 18. *Α* 22. 19. Vide ADN. 22. Ar. Ach. 108. 20. fr. 638 p. 227. 23. Sapient. XIX 16. 26. Hegesipp. vol. IV p. 480. 27. Ψ 300. 30. θ 236. 31. Vide ADN. 32. υ 392. 33. Callias fr. I vol. II 2 p. 735. 34. Comoedia. 35. Meinek. Com. II 1 p. 502. 38. Ζ 336.

ADNOT. 16. Cf. Apoll. lex. 50, 4. 17. Gerhard Mythol. § 642, 3 d. 19. Ἀχαξ codex, em. Musurus. Ἀχάζ· κραταίωμα κυρίου Expositio ms. nomin. Hebr. ἑρμηνεύεται γὰρ ὁ Ἀχάζ· κατασχέσας Basil. Magn. in Iesai. VII p. 522 C. אחזה κατάσχεσις LXX Num. XXXII 5 Psalm II 8. ‚Aoz: comprehendens aut apprehendens‘ Hieronymus. 22. τιλλόμενοι cod., em. Mus. ἰόντες οἱ εἰς θεούς om. scholl. Ar. Ach. 108 Suid. Cf. Bötticher Aric. p. 14. 20. φηνεὶ βω cod., Φινεῖ δευτέρῳ recte Musurus. 23. ἀφεγγεῖ ἀφανεῖ βαθεῖ addit C. 171 Dr. ἀχαναιεῖ cod., em. Mus. 24. Apoll. lex. 1, 4. 3, 8 C. 39. 63. 25. ἀχανὴ cod., ἀχάνη Mus. ἀχάνη· μέτρον Βοιώτιον πολλῶν τινων μεδίμνων. οὕτως Ἀριστοφάνης ex Eudemo Bekk. 374, 31. — ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς με´ ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης Suidas (Poll. X 165). Hinc μεδίμνους με´ pro μέδιμνον ἓν cum Alberto reposui. De forma vocabuli cf. Lobeck. Proll. 175 n. 1. . 27. ἰαχανόωσαν (ἰχανόωσαν) recte Vossius. 28. τὸ μὴ τερπνὸν addunt Cyrilli. ‚Doricum est pro ἀχηρές‘ Ruhnken. 30. Cf. Apoll. lex. 49, 25. ἀχαρίτως Mus. ἀνευχαρίστως cod., em. Albertus. — An ἀχάριστα· ἀχαρίστως. [ἀχαρίστως· μὴ εὐχαρίστως Lob. Phryn. p. 18]? 31. οὕτως Ἀντιφῶν Harpocr. Bkk. 473, 17. 32. ἀχαριτότερον cod., ἀχαριτώτερον Mus., em. Apoll. lex. 50, 3. ἀχαρίστερον Mus., a quo deleta litera fuit ω. 33. Vide ἄχερνα et ἀχάρναξ. Num ἀχαρνώς? 34. Ἀχάρνη cod., conicio Ἀχάρνης ex Herodiano Steph. Byz. 151, 14, ubi codices ΠRV Ἀχάρνης, Meinek. Ἀχάρνας scribunt. ἀχάρνι, καὶ cod., em. Mus., malim (καὶ) Ἀχαρνικαί. 35. ἀχάρνικοὶ codex (sic). De re cf. Diogen. prov. I 26 et nott. crit. V 36 et Meineck. Com. II 1 p. 502. 36. ἀχέα cod., ἄχεα Mus., ἄχεα· λύπας Erotian. p. 76 C. 171. 37. Hanc glossam a Musuro inductam Cyrilli agnoscunt, quorum Vossianus recte Ἀχαιΐς, Vindob. 171 ἀχαΐς γυνὴ ἡ ἐκ τῆς Πελοποννήσου. ἀχάνδαι γυναῖκες, ἀχεὴς γυνή, ut noster, CDresdensis exhibet. Cf. EM. 180, 28. 38. ἀχεῖν cod., em. Mus. 39. Sic codex Salmas. Voss., ἄχιλον Musurus. Cf. gl. 891 et εὔχειλον· εὔτροφον εὔχορτον.

40. *ἀχείμαστον*· ἀτάραχον
ἀχείρωτος· ἀπόρθητος. ἀήττητος, ἀνίκητος.. Χειροῦσθαι γὰρ λέγεται νικᾶσθαι
ἀχέλιον· τὸ λεπτομερές.......
ἀχέλουρις· [τῶν ἀχύρων] ποίμνη τις, παρὰ Ταραντίνοις
Ἀχελῷος· ποταμὸς Ἀκαρνανίας. καὶ πᾶν ὕδωρ οὕτως λέγεται
45. *ἄχεος νεφέλη*· περιφραστικῶς λύπη
ἄχερδος· ἄκανθα ποιά
,καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ'
ἄχερνα· ἰχθῦς ποιός
ἀχερούσια· ὕδατα ἑλώδη
ἀχερωΐς· δένδρου γένος ἀκάρπου. λεύκη
50. *Ἀχέρων*· ποταμὸς ἐν ᾅδου
ἄχεται· στυγεῖ. μέμφεται
ἀχέτας· ὁ τέλειος, καὶ φωνήεις
ἀχέτης· ὁ ἄῤῥην τέττιξ. ὁ λαλίστατος
ἀχεύων· λυπούμενος
55. *ἀχήν*· ἄπορος
ἀχηνεῖς· κενοί
ἀχῆνες· πένητες
ἀχηνία· ἀπορία, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν. καὶ οἱ πένητες *ἀχῆνες*· τινὲς δὲ ὅτι τὰ κενὰ ἠχεῖ
* *ἀχείμονα*· ἀγνήν
60. * *ἀχειρές*· ἀχρεῖον
ἄχηρον· ἀκρίδα. Κρῆτες
Ἀχηρώ· ἡ Ἀχηρὼ καὶ Ὦπὶς καὶ Ἐλλήγηρις καὶ Γῆ καὶ Δημήτηρ ἡ αὐτή
ἀχητεῖς· ἀζήτητοι. ἀσύνετοι. ἄποροι

SCR. 40. Aeschyl. Suppl. 136 Ddf. 45. *P* 591. 46. *ξ* 10. 49. *Π* 482 *N* 389. 52. Aesch. Prom. 575 Ar. Pac. 1095. 54. *E* 869 *β* 23. 58. Arist. fr. VI vol. II 2 p. 954; Aeschyl. Cho. 299 (301), quem affert Toup. IV p. 87. 201.

ADNOT. 42. L. *ἄχνη*· τὸ λεπτομερὲς τῶν ἀχύρων. 43. *τῶν ἀχύρων* ad glossam praecedentem pertinere vidit Guyetus. 44. De Acheloo vide Voss. ad Verg. Georg. I 9 Lobeck. Aglaoph. II p. 883 Passow. ad Wellauer. Aeschyl. Pers. 850 Didym. p. 85. *Ἀκαρνανίας* pro *Ἀρκαδίας* Palmerius; *ὕδωρ ποτάμιον* C. 171. 45. *ἀχαιὸς νεφέλη* cod., em. Mus. 46. *ἀχέρδος* cod., *ἄχερδος* Mus. EM. 181, 2. *ἐθριγκῶσα ἐν* cod., em. idem. Cf. Apoll. lex. 49, 31. 47. *ἄχερλα* cod., em. Salmasius coll. gl. *ἀχάρνα*· εἶδος ἰχθύος. Vide gl. 2283; *ἀχαρνῶς* (σ) Bekk. 474, 1. 48. *ἀχερού.* cod., em. Mus. C. 39. Ceterum haec ad seq. gl. spectare patet ex EM. 180, 55 *Ἀριστοτέλης δὲ τὴν αἴγειρον λέγει ὅτι πάντα τὰ ὑλώδη φυτὰ ἀχερούσια λέγει.* 49. Apoll. 49, 31. 50. *ἑλιάδου* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 49, 32. 51. *ἔχθεται?* 52. *φωνηείς* cod., em. Mus. Cf. Ael. Dionys. ap. Eustath. 1481, 52 et Pausan. Attic. ap. Eustath. 396, 1. *ὁ τέλειος* i. q. *ὁ μέγιστος.* 55. De v. *ἀχήν* egenus Lobeck. Parall. p. 191. Cf. gloss. 1429 et *ἠχῆνες.* 58. *ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἠχεῖν, ὧν ἡ πενία τὰ ἀγγεῖα ποιεῖ ἠχεῖν* EM. 181, 16. *ἀχλήδης*· ὁ πένης C. 171 (l. *ἀχηνής*) *πενία, Ἀριστοφάνης οὕτως εἴρηκεν* Bkk. 474, 7 C. Dr. 59. Possis *λευχείμονα*· ἀγνήν, nisi praestat *ἀχείμονα*· γαληνόν, ut Ruhnken. coni. in Epistol. crit. II p. 28 et Fachsius. 60. *ἀχηρές*, quo de vocabulo vide gl. 3350 et Lobeck. Proll. 268, requirente ordine reposuit Is. Vossius. ,*ἀχειρές* enim pro *ἄχειρ* tam insolens est, ut pro *ἀχειρέες* in Batrachom. 300 paene tutius videatur *ἀχείρεες* ponere h. e. *ἄχειρες* cum epenthesi *τοῦ ε*.' Lob. rhem. p. 292. Sed malim *ἀχρῆες* cum Ruhnkenio. 61. Cf. gl. 7977. 62. *Ἀχειρώ—Ἀχειρώ* cod., *Ἀχηρώ* Vossius. *ἡ* male post Kusterum Tzschirner de nom. in *Ω* exeunt. p. 21. *Ἐπωπίς*· Δημήτηρ παρὰ Σικυωνίοις καὶ *Ἐπωπίς* Hesych. *Ἐλλ.'γηρις* cod., *ἐλλὴ γῆρυς* Mus., *Ἐγγήρυς*· ἡ Γῆ παρὰ Ἀττικοῖς Hesych. Rem conficit Eustath. *Υ* p. 1197 *τὴν Δήμητραν ἕτεροι διὰ τὸ φύσει ἐγγιγνόμενον ὑπόλευκον ξάνθισμα τοῖς ληΐοις καὶ Ἑλήγηριν λέγουσι διὰ τὸ ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἕλης γηρᾶν.* Vide Gerhard Myth. 416, 3. 2 A. 3 et Creuzer Symbol. IV 331 qui *ἐλήγηρυς* scribunt.

ἄχθεος· βάρους
65. ἄχ(θ)ητι· λυπήθητι
Ἀχθεία· ἡ Δημήτηρ, μυστικῶς
ἄχθεσθαι· βαρεῖσθαι
ἄχθεται· λυπεῖται
[ἄχθη· ἀκαθαρσία. ἀφρὸς θαλάσσης]
70. ἀχθηδόνα· λύπην. ὀδύνην. βάρος
ἀχθηρές· λυπηρόν
ἀχθήσας· γομώσας. ἤγουν πληρώσας
ἀχθηφόρος· νωτοφόρος. βάρη φέρων
ἀχθ.ινόν· ἐπίπονον. ὀδυνηρόν
75. ἀχθομένη· βαρυνομένη
ἀχθόμενος· βαρούμενος. λυπούμενος
ἄχθος· λύπη. βάρος
ἀχθών· κορμὸς ἐκ λιπαροῦ δᾳδίου. Λάκωνες
ΑΧΙ: ὅπου. ἢ χόρτῳ χλωρῷ
80. [ἀχιά· ἔρια μαλακά]
ἀχίκητα· ἀκατάληπτα
Ἀχίλλειον πλάκα· τὴν Ἀχιλλέως νῆσον, τὴν Λευκὴν λεγομένην. εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον
Ἀχιλλείων· Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις Ἀχιλλείων ἔνιοι δὲ τῶν λευκῶν. τινὲς δὲ σπόγγον φασί, οἷς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποψῶνται
Ἀχινάων· τῶν Ἐχινάδων
85. ἀχληρόν· ἀπεχθές
α χλιδιᾶν· θρύπτεσθαι
ἀχλύμενος· λυπούμενος
ἀχλύν· σκοτίαν. καὶ ἀορασίαν
ἀχλυοέσσης· σκοτομήνης
90. ἀχλύς· ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λεπτὴ ὕλη. ὁμίχλη. σκοτία. ἀμβλυωπία
ἄχνα· ἄχυρα λεπτά. ἀποβράσματα

SCR. 70. Thucyd. IV 40. 74. Euripideum vocabulum. 75. *E* 354. 77. Σ 104. 79. Genes. XLI 2 Sirac. XL 16. 82. „Verba Ἀχίλλειον πλάκα videntur et ipsa tragici poetae verba." Nck. 83. Arist. Eqq. 819 Bgk. Sophocl. fr. 504 p. 201. 84. *B* 625. 88. *E* 127 η 41. 90. *E* 696.

ADNOT. 65. ἄχητι cod. Mus., em. Vossius. 66. ‚Ἀχθεία nulla unquam fuit sed Ἀχαία Boeckh. C. I. I p. 470 nr. 484 Didym. p. 80. 69. ἄχνη Guyetus. 71. ἀχηρής EM. 181, 18; ἀχηρές Ruhnken, ἠχθηρές Lob. Proll. 267. 74. ‚Series ἀχθινόν postulat, ut codex exhibet, sed ἀχθεινόν est vera lectio' ALB. Cf. Phrynich. app. soph. 16, 6. 75. Forte ἀχθομένην· | ην. 76. ἀχθομένους Apoll. lex. 50, 2. 77. Cf. Apoll. lex. 49, 27. 79. ἀχιοπου, ἢ codex, ἀχιοπου ἢ Mus. Confundit ἄχι· ὅπου (Dionys. Thrax in Philol. VII p. 377) et ἀχί (sive ἄχι)· χόρτῳ χλωρῷ. Cf. Hesych. ἦχι· ὅπου a Pergero laudatus et Gl. MSS in Siracidem ἀχί· χόρτῳ χλωρῷ. Ἄχι· ὅπου ἢ τὸ παρὰ τὸ τοῦ Γηῶν χεῖλος. 80. ἀχαΐα Sopingus, q. v. et gl. 8809. 81. ‚Pro ἀκίχητα' Guyetus. 82. 83. λεγομένην. || Ἀχιλλίων· Ἱππεῦσιν — Ἀχιλλίων. εἰσὶ δὲ καὶ — νῆσον. ἔνιοι δὲ codex, copulavit Musurus. Disiunxit iterum et transpositione sanavit Kusterus. Praeterea Ἀχιλλείων scripsi. Cf. Steph. Byz. 152, 9 Erotian. p. 96 schol. Eur. Androm. 1238 Bekk. 474, 8 — 13 Eustath. 749, 15 (648, 22). 84. Ἐχινάων· τῶν Ἐχινάδων corr. Bentleius ad Mill. ep. p. 36. Sed Lobeck. Proll. 221 Hesychium, cum ἀχινάων· ἀχιδάων (cod.) scribat, consuetudinem vulgarem servasse monet, nam ἐχῖνος vulgo ἀχινός dicitur. 85. ἀχθηρόν Pierso Verisim. p. 68; magis placet ὀχληρόν, quod HSt. voluit. 86. ἀχλυδιᾶν cod. χλιδιᾶν post Guyetum Lobeck. Path. El. p. 17, omissa vocali, quae a librariis saepe importune addita est. 87. ἀχλύμενος tuetur Coraes ad Heliod. II p. 70, ἀχνύμενος praefert Pearso I p. 136. 88. ἀχλύς· ἡ τῶν ὀφθαλμῶν σκότωσις Apoll. lex. 49, 19. οὐλή coni. HSt. 91. ἄχναι pariter bene Bekk. 474, 27. Deinde ἀποβιάσματα cod. Mus., em. Salmasius. Cf. ἀχέλιον.

ἄχναν· τὴν οἴκησιν. καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σίτου λεπτὴν καλάμην
ἄχνη· τὸ ἄχυρον
,ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέῃ'
ἄχνη δὲ καὶ ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ κύματι τῆς θαλάσσης
95. ἄχνημος· νῆστις
ἄχνην Λυδῆς κερκίδος· Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. Ἄχνην τὸ ἄκρον κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον, ἢ ἀπὸ τῆς θαλασσίας ἄχνης· ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανής. γράφεται δὲ καὶ ἴχνη
ἄχνη πυρός· ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνην ὕπνου. ὁ δὲ Ἱπποκράτης τοῦ λίνου ἄχνη· δηλοῖ δὲ [καὶ] τὸ λεπτὸν ξύσμα.
ἀχνητόν· δαψιλές. ἄφατον. πολύ. ἄφθονον
ἄχνυλα· κάρυα. Κρῆτες
8900. ἀχνύμενος· λυπούμενος
ἀχνῶδες· ἄχνη ὅμοιον
ἄχολον· ἀποσκευαζόμενον τὴν ὀργήν. κωλυτικὴν ὀργῆς δύναμιν ἔχον
,νηπενθές, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων'
ἄχορα· τὰ πίτυρα. ἔνιοι δὲ κρανίον
* ἀχώρητος· ὁ μὴ χωρούμενος
5. * ἀχώριστος· ὁ μὴ χωριζόμενος
ἀχόρους· κακοχόρους
ἀχόρταστος· ἄπληστος
ἄχος· λύπη
ἄχουσα· κραυγάζουσα
10. ἀχράδα· ἄπιον. καὶ βοτάνη
ἀ χραδαμύλα· ὁ κοχλίας. Ταραντίνοις
ἀχράδας· τοὺς ἀπίους
* ἀχράδα· ἄπιον Λάκωνες
ἀχραδῆναι· ζῷά τινα καὶ ξυλοφάγα

SCR. 94. *E* 499. 96. fr. 49 p. 112. 97. Aeschyl. fr. 327 p. 81; Arist. Vespp. 92; Hippocrateos locos affert Eustachius ad Erotian. p. 78. 8902. δ 221. 3. Aristoph. fr. XI p. 1120. 7. Menand. fr. CXLIV vol. IV p. 267. 12. Eupol. fr. VIII vol. II 1 p. 439 Pherecr. fr. XXV vol. II p. 317, alii.

ADNOT. 92. Cf. Ahrens Dial. I p. 135 Lobeck. rhem. p. 189. Cum ἄχναν· οἴκησιν dicit, confundit fortasse οἴχναν· οἰκέτιν. 94. ἄχνη Apoll. lex. 49, 33. Lob. Proll. p. 274. — φορέει corr. Albertus ex EM. 181, 48. 95. Cf. 2418, unde corruptum est, nisi Creticum sit (vid. 7977 et mox 8899) pro ἄκμηνος, ut ἔλλυσιν (l. ἔχλυσιν)· ἔκλυσιν. Infra corruptius χνησμός· νῆστις habebimus. 96. Λυδῖς cod., em. Mus. Αἰχμαλώτοις. ἄχνην· τὸ ἄκρον cod., in unam contraxit Mus. et sic Prov. append. I 44 ἄχνη Λυδῆς κερκίδος· τὸ ἄκρον — ἢ ἀπὸ (sic, ἐπὶ codex Bardell.) τῆς θαλασσίας ἄχνης. Lemma corruptum esse arbitratur Nauckius in observ. critt. p. 13 et Tragg. p. 112. Mihi illud γράφεται δὲ καὶ non ad locum Sophocleum spectare videtur sed ad Herod. VII 123: Ἴχνη πόλις Μακεδονίας. Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. Ἐρατοσθένης δὲ Ἄχνας αὐτήν φησι Steph. Byz. p. 342, 17 ed. Meinek. 97. λιμοῦ cod., Bekk. 474, 29: contra ἄχνη· — Ἱπποκράτης τὸ λεπτὸν ξύσμα τοῦ λίνου. Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνὸν καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνη ἵππου, unde λίνου nostro a VVDD restitutum est, EM. [καὶ] delet Kusterus. De λεπτὸν ξύσμα cf. Lob. Path. 111 n. 24. 98. ἀχύνετον cum Vossio Albertus. 99. De tenui γ in aspiratam mutata cf. adnot. ad gl. 7977. 8895. 8903. ἀχόρα cod., ἀχῶρα Mus., ἄχορα coll. Arist. fr. XI II 2 p. 1120 corr. Bergk. ZfAW. 1835 p. 324. κρανίου πάθος Albertus. 6. ἀχώρους· κακοχώρους cod. Mus., em. e C. 63 Vossius et CDr. Ut noster suo loco C. 171. 8. ἀφωνίαν ἔχουσα adiungit Apoll. lex. 49, 28. 9. Legendum ἰάχουσα vel ἀχοῦσα, αὔουσα coni. Meinekius. 11. ἀχραδάμυλλα codex ἀχραδάμυλλος Musurus. Cf. ἀκραμύλα· κοχλίας et χραμαδοῖλαι· — οἱ δὲ τοὺς κοχλίας, unde genuinam lectionem restitui. Hinc simul de originibus n. pr. Καρδαμύλη licet conicecturam facere. (Hom. Il. I 150 Herod. VIII 73 — Thuc. VIII 24 Stephan. Byz. p. 157, 15 M.) 14. ἀχραδῖναι Coccejus Lob. Proll. p. 218. καὶ delevit Musurus.

ἀχρανές· ἄχραντον, ἀμόλυντον, καθαρόν, ἀμίαντον. Χραίνειν γάρ ἐστι τὸ μιαίνειν
ἄχρατοι· οἱ πολέμιοι
ἀχρέα· βλάσφημον. ἄμορφον. ἀχρεῖον. λυπηρόν
ἀχρεῖον ἰδών· εἰς οὐδεμίαν χρείαν ἐμβλέψας. σκυθρωπάσας, καὶ διαστρέψας τὴν ὄψιν. καὶ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης·
,ἀχρεῖον δ' ἐγέλασε'
τὴν μὴ ἀπὸ γνώμης γελῶσαν δηλοῖ
ἀχρήματα· ἀδάπανον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις
ἀχρημοσύνη· πενία. ἔνδεια. ἀπορία
ἀχρήεις· μάταιος. ἐλαφρός. ἄχρηστος
ἀχρήϊστον ὄλεθρον· μέχρι τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀπεράντου
ἄχρηστος· ὁ μὴ χρηστηριασάμενος
ἀχρήμων· πένης. καὶ αὐτάρκης
* ἄχρις ἀπηλοίησεν· παντελῶς ἀπέκοψεν
ἄχρι· μέχρι. ἕως. [ἄχρις]
[ἄχριον· ἄχριστον]
ἀχρισατέες· ἀληθές
ἀχρο(ι)ΐην· ὁμόχροιαν, καὶ συγχρωματισμόν
ἄχρονον· τὸ μὴ ἀρξάμενον ἐπὶ χρόνου
ἀχρονοτριβές· σύντομον. ταχύ. παρὰ τὸ μὴ τετρῖφθαι ἐν χρόνῳ, ἢ χρόνον πολὺν διατρῖψαι
ἄχροοι· πυῤῥαὶ ἡμίονοι
ἄχροον· πονηρόν. Λάκωνες νόθον
ἀχύνετον· πολύν
ἀχυρμιαί· τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἐκπίπτει λικμώμενα
ἄχυρος· ὁ ἀχυρών. ἀχυ(ρ)οδόκη. ἀποθήκη τῶν ἀχύρων
ἀχώνευτον· ἄκαυστον
ἄχωρα· ,τὸν ἀχῶρα.' εἴρηται δὲ οὕτως πιτυρίασις κεφαλῆς
ἄχωρος· ἐν κατάρᾳ λέγεται ὁ μήτε τάξιν βίου μήτε κατάστασιν οἰκίας ἔχων.

SCR. 18. Β 269. σ 162. 19. fr. 513 p. 203. 20. ρ 502. 25. Δ 522. 26. σ 369. 29. Herod. I 74. 34. Nicand. Alex. 174. 35. Ε 502. 36. ἀχυρός—σημαίνει τὸν ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν ἀχυρῶνα καλούμενον Phrynich. app. soph. p. 7. ,Hic igitur in Aristoph. Vespp. 1310 ἀχυρόν scriptum invenisse videtur, quod hinc citant Lexicographi.' Lobeck. Phryn. p. 166. 38. Aristoph. fr. XI vol. II 2 p. 1120.

ADNOT. 16. Non expedio; ἄκρατοι coni. Meineke 17. ἄχρεα cod., ἀχρέα Mus., vide Ahrens Dial. II p. 115 Lobeck. Parall. p. 235. 256. Sequentia ἀχρεῖον· λυπηρόν fortasse novam glossam constituunt. 18. εἰδῶν cod., em. Apoll. lex. 49, 20 Musurus. διατρέψας cod., em. Apoll. l. l. 19. ἀχρήματα cod., ἀχρήματον Musurus. Alius ἀδάπανα mallt. 20. Apoll. lex. 50, 1. 22. ἄχρηστος· — ὁ ἔσχατος CDr. Meinekius suasit: ἄχρι εἰς τὸν ὄλεθρον. 25. ἄχρης ἀπελύησαν· παντελῶς ἀπέκοψαν cod., ἀπηλλοίησαν Mus., em. Heinsius. 26. 27. ἕως. Ἄχρις· ἄχριον ἄχριστον cod. C. 39. ἕως ἄχρις. Ἄχριον· ἄχριστον Mus. ἄχρις· ἕως ,καὶ ὀστέον ἄχρις ἄραξεν' Apoll. lex. 49, 29. ἄχρι· ἄχρις, ἀντὶ τοῦ μέχρι, ἕως C. 63. Itaque neque Musuri coniecturam per se probabilem (Lob. Phrynich. p. 14) amplecti licet, neque cum Schowio ἄχρις pro correctione marginali praecedentis ἄχρης ἀπελύησαν habere; sed ἄχρις correctio est praecedentis ἄχρι. 27. ἀχρεῖον· ἄχρηστον emendate Salmasius. 28. ἀχρισατεές Mus., ἄχριστον· ἐτεόν ἀληθές Toup. Em. IV p. 289. 29. συγχρωμάτιστον cod., em. Guyetus et Meinekius. 31. ἄντομον codex, σύντομον Mus. 33. λακωνόθον cod., em. Mus. — Lemma Salmasius ad Spart. p. 148 ἄχρωμον scribit, atque ἄχρωμον· ἀναιδές habet CDr. 34. .χύνετον cod., em. Mus. Cf. 8898. 35. EM. 183, 5 Apoll. lex. 49, 30. 36. ἄχυρος· ὁ ἀχυροβολών Aelius Dionys. ap. Eustath. p. 1698, 32, ἄχυρος· ὁ ἀχυρὼν παρὰ Ἀττικοῖς Arcadius. Vide SCR. ἀχυρών. ἀχυοδόκη· κτλ. codex, copulavi auctore CDr. ἀχυροδόκη Mus. 38. ἀχώρατον—ὅτι πυρίασις codex, quae ita emendavi, ut tamen ordinis literarum rationem haberem. Diogenianum enim sic potius scripsisse existumo: ἄχωρ· ,τὸν ἄχορα.' εἴρηται δὲ ἀπυπιτ. 39. οἰκείαν Heinsius.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ψ.

ἄψ· πάλιν. εἰς τὰ ὀπίσω. ἐκ δευτέρου
ἀψάκειν· ἀποτυχεῖν
ἄψαλα· ἀψοφητὶ πορεύεται
ἀψάλακτος· ἀκίνητος. ἀψηλάφητος. ἀκράτητος. Σκύθα(ις) Σοφοκλῆς
ἀψάμαθον· ἄψ...ον
ἅψασθαι· ἀναφθήσεσθαι·
,ἅψασθαι, χλωρός περ ἐών'
ἁψάσθην· ἐπελάβοντο·
,χειρῶν (δ') ἁψάσθην'
ἄψαυστον· ἀπροσπέλαστον. ἀνέπαφον. ἀψηλάφητον
ἂψ ἀπιών· πάλιν ὑποστρέφων
ἂψ αὖθις· πάλιν ἐκ δευτέρου
ἂψ δέ· πάλιν δέ
ἅψεα· αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν. οὐχὶ τὰ μέλη
ἄψεκτον· ἄμωμον, ἄμεμπτον. [ἀψευδές]
ἀψελές· ὑγιές
ἄψερον· ὕστερον. πάλιν
ἀψεφές· ἀφρόντιστον. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ
ἀψεφέων· ἀμελῶν
ἀψηλάφητον· ἀνέπαφον
ἄψητος· ἀνυπότακτος
ἄψηφον· πολύ. μέγα. ἰσχυρόν
ἀψίαι· ἑορταί. Λάκωνες
ἀψῖδες· τὰ κύκλα τῶν τροχῶν. αἱ περιφέρειαι. ἢ καμάραι
ἀψίχορον· ἄπλησμον. ἢ ἅμα τῷ ἅψασθαι χορεννύμεναι καὶ ταχέως
ἀψίχορος· χαματηρός. ταχέως ὀλιγωρῶν, καὶ κόρον λαμβάνων
ἀψικόρως· εὐμεταβλήτως
ἄψιλον· ἄπτερον, ἢ πολύπτερον
ἀψιμαχία· συναφὴ μάχης
ἀψίμαχος· ἐπίμαχος. ἐπίφορος μάχης
ἀψιμισία· πρὸς ὀλίγον διαφορά
ἀψίον· τὸ πρόσωπον

SCR. 40. *Α* 60. 43. *οὐκ ἀψάλακτος* Nauck. fr. 605 p. 201 coll. Phot. 359, 15. 45. *ι* 379. 46. *Κ* 377. 48. *Κ* 289. 52. *δ* 794. 55. fr. 625 p. 225.

ADNOT. 40. Apoll. lex. 50, 5. 41. *ἀψακεῖν* C. 39. 212. Zonar. p. 366, ut voluerat Albertus. 42. Corruptum est *ἄχαλα*. *πορεύεται* ipsius scriptoris, ad quem glossa respicit, verbum est. 43. *Σκύθα. σοφοκλῆς* codex, em. Musurus, qui literam *ν* inter *ᾱ* et *σ* delevit. *ἀπαθὴς ἀτιμώρητος ἄθικτος* C. 39 Suidas appositis Arist. Lysistr. 275 et Cratin. fr. XI vol. II 1 p. 250. 45. Glossam et exemplum bene coniuncta in codice disiunxit Musurus, qui etiam *ἅψεσθαι χλωρός* scripsit. *περεωνί* (natum ex *περεωι*, ν suprascr.) cod., em. Mus. *ἅψεσθαι* male Apoll. lex. 50, 10. 46. *(δ')* Mus. Cf. Apoll. lex. 50, 7. 47. Cyr. 39. 63. 171. 48. Praebet etiam C. 39 cum explicatione *ἀποστρέφων εἰς τὰ ὀπίσω*. 51. Vide EM. 183, 13 et *αἴψεα*. Ut noster, C. 39. 171. 53. *ἀψελές* Pearso I p. 137. Cf. *ἀφελές* et *ἀφίλης*. 54. ,Pro *ἄψοῤῥον*' (δρ suprascr.) Kuster. Malim *ἄψ· ὕστερον*. 55. *φαί* cod., em. Mus. *Φαίδρᾳ* om. Bekk. 476, 1. 56. Cf. *ψέφει*, *καταψέφει* et Lobeck. rhem. p. 39. 72. 58. *ἄψητος· ἀνυπόστακτος* (sic) C. 39 unus exhibet. *ἄψηκτος* Pergerus. 59. I. q. *ἀνάριθμον*. 60. ,Pro *ἑψίαι*' Salmasius et Ahrens Dial. II p. 115. 61. *ἀψίδες* cod., em. Bekk. 475, 26. 62. *χορευνύμενον* Salmas. Voss. *καί* cod. Mus., om. Edd. 63. *χαυματινός* cod., em. Salmasius. 64. *ἀμεταβλήτως* codex, *εὐμεταβλήτως* Mus. favente CDr. 65. Ahrens Dial. II p. 557. 66. *σύναψις ἡ ἀρχὴ μάχης* CDr. *ἀηδία συνάφεια ἀρχὴ μάχης* C. 171. 67. *ἐπίφορος εἰς μάχην* Kusterus. 68. *ἀψιμισία* Suidae debetur. *ἀψιμεσσία* codex, ac similiter Eudemus C. 171. 39. 69. Possis *ἀψίς· — ἐπίστροφον*. An *ὤψ· τὸ πρόσωπον*.

70. ἀψίορ· μέγα. πλατύ. πολύ. ἰσχυρόν
ἀψῖσι· συναφαῖς
ἀψῖσι λίνου· ἅμμασιν. ἀπὸ τῆς συναφῆς
ἂψ ἴτω· ἐπανίτω
ἄψοος· θηρίον τι κατεσθίον ἀμπέλους
75. ἄψορρον· ὀπισθόρμητον
ἄψορρον· παλινόρμητον, ἐξ ὑποστροφῆς
ἀψορρόου· ἀνάπαλιν ῥέοντος. ταχυρ(ρ)όου
ἀψοφητί· ἠρέμα. ἡσύχως........ Κόλακι
ἀψόφητος· ἄνευ κραυγῆς
80. ἀψυθές· ἀληθές, οὐ ψευδές
ἀψυχίη· λειποθυμία
ἄψυχον· εἴδωλον, μὴ ἔχον ψυχήν
ἄψυχος· δειλός. καὶ ὁ τῶν Πυθαγορικῶν βίος
ἄψω· προσεγγίσω. δήσω. Κρατῖνος.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ω.

85. ἀῶ· ὑγείᾳ. ἡμέρᾳ
ἀωδυνεῖν· ἀπονεῖν. ὑγιαίνειν
ἀώϊος· πρωϊνός, ὀρθρινός
ἀώλυπον· τὸ οὐκ ἀπολλύμενον
ἀών· ἰχθὺς ποιός
90. Ἄωοι· θεοὶ οἱ ἐκ Δρύμου μετακομισθέντες εἰς Σαμοθράκην (ἢ) Λῆμνον. καὶ Κίλικες ἀπὸ Ἀώου τοῦ Κεφάλου (ἢ) τοῦ παραρέοντος ποταμοῦ
ἀωρεῖν· ὀλιγωρεῖν. ἀπειθεῖν. φυλάσσειν
ἀ.ώρησις· κρέμασις
ἀωρία· σκοτία. μεσονύκτιον. ἄπρακτος ὥρα
ΑΩΡΟΙ: εἰ μὲν δασέως γράφει τὸ ῶ ὠμοί· ὥριμοι γὰρ οἱ πέπειροι· εἰ δὲ ψιλῶς ἀφύλακτοι. βέλτιον δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι ὀρούειν· ἐνερρίζωται γὰρ ταῖς πέτραις ἡ Σκύλλα καθάπερ οἱ κοχλίαι
95. [ἀώριοι· ὠμοί. ἄγριοι. σκληροί]

SCR. 72. *E* 487. 75. Soph. Ai. 369. 76. *Δ* 152. *Π* 413. 77. Σ 399. 78. fr. VI vol. IV p. 155. (Suidas cum idem habet respicit Aelian. VII. VII 1.) 79. Soph. Ai. 319. 81. Hippocrateum usum illustrat Eustachius ad Erotian. p. 67. 82. Eurip. Med. 1152. 84. fr. LV vol. II 2 p. 196 et Soph. Ai. 313. 85. Theocr. XVIII 14. 89. Epicharm. fr. 34 p. 441 vol. II Ahrens. 90. Plures auctores apponit EM. p. 117, 33 sqq. *ἀῶος· ποταμὸς ἐν Κύπρῳ* unus CDr. 93. Psalm. CXVIII 147. 94. *μ* 89.

ADNOT. 70. Cf. *ἄψηφον*. Coni.: *ὑψεροφόν* pro *ὑψήροφον*. 72. Sic Apoll. lex. 50, 9; *ἀψιλίνου ἅμασιν· τῷ συναφῷ τοῦ λίνου* et *ἀψῖσιν· λίνοις, τοῖς τῶν δικτύων ἅμασιν* C. 171, quae ex exemplari similiter corrupto fluxerunt atque gl. *ἀτισιλινοῖς*; *ἀψῖσι λίνοιο* EM. 73. *ἀψίτω* cod., em. Musurus. 74. *ἄψος· εἶδος ὀρνέου* C. 171. *ἴψ* coni. Kusterus. 76. Apoll. lex. 50, 6. 77. *ἀψόῤῥοον — ταχυρόου* cod., em. Mus. et Apoll. 50, 8. 78. *κολακείᾳ* cod. Possis *μαλακῶς*. Sed verissima, puto, emendatio Meinekii est *Κόλακι* h. e. *Μένανδρος Κόλακι*, qua de cf. praef. p. VI Com. IV p. 155. In C. 39 *ἀψοφητί· ἠρέμα ἡσύχως* nihil amplius, *ἐκτὸς ψόφου* C. 171. 80. *ἀψηθές* cod., em. Salmasius. 81. *λειποθυμία* cod. et MSDorv. Galen. p. 446, em. Mus. 84. *ἀψῶ· προσαγγίσω* cod., *ἄψω* Kusterus *προσεγγίσω* C. 39. Mus. 85. Cf. 5690 et gl. *ἐς ἀῶ. ἡμέρα ἢ πνέω* C. 171. 39. *Ἰασώ· ὑγείαν. ἀῶ· ἡμέραν* Kusterus. 86. Pro *ἀνωδυνεῖν*. 87. Sic C. 171. 88. Legendum esse *ἀώλη· τὸν οὐκ* dixi ad 5603 et *αὐτώλης*. 89. *ἀῶν* cod., em. Pearso ex Ath. VII p. 321 D. 327 C. 90. *λίμνην* cod., em. Lobeck. Aglaoph. II p. 1284. *τοῦ περιρέοντος* cod., *ἢ τοῦ παραρέοντος* corr. A Meinek. annal. Alexx. p. 281. De Aois fluviis cf. Osann. ad Apulei. Orthogr. p. 79. 91. *ἀωρῶ· τὸ ἀλογῶ* CDr. Suidas. *φυλάσσειν* om. C. 171, *ἀπὸ τοῦ ὡρεῖν τὸ φυλάσσειν* Kusterus suasit. 92. Sic Ruhnkenius; *ἀωρίνης· κρημάσης* cod., *ἀώρησας· ἡ κρέμασις* CDr., em. Suidas *ἀώρησις·* (imo *αἰώρησις*) *κρέμασις*. Cf. 2219. 93. *νύξ* addunt Gl. MSS Psalm. l. l. 94. *γράφοιτο* Mus. Cf. Apoll. lex. 50, 11 EM. 117, 10—27 schol. Odyss. l. l. Eustath. p. 1716, 20. Bekk. 476, 14. Interpretationes respiciunt vocabula *ἄωροι* et *ἄωροι*.

ἄωρον· ἀπρεπές. ἄχαρι. ἄκαιρον. ἄμορφον
ἄωρτο· ἐκρέματο
ἀωτεῖτε· ἀπανθίζετε τὸν ὕπνον
ἀωτεύειν· ἀπανθίζεσθαι
9000. ἄωτοι· ὦτα μὴ ἔχοντες
ἄωτον· ἔριον. ἄνθος
,ἀώτου θεσπεσίοιο‘
ἐρίου θείου. Ἄωτον γὰρ τὸ ἄνθος
ἀωτόρ· παρήρτητο
ἄωτος· τὸ ἄνθος, ἀρσενικῶς. ἢ μὴ ἔχων ὦτα
ἀωτοῦσιν· ἀνθοῦσιν
5. ἀωτεῖς· ἀπανθίζεις. κοιμᾷ.

B.

Βαβάζειν· τὸ (μὴ) διηρθρωμένα λέγειν. ἔνιοι δὲ βοᾶν
βαβαί· θαυμαστικὴ φωνή
βάβακα· τὸν γάλλον
βαβάκινος· χύτρας εἶδος
5. βάβακοι· ὑπὸ Ἠλείων τέττιγες· ὑπὸ Ποντικῶν δὲ βάτραχοι
βαβάκτης· ὀρχηστής. ὑμνῳδός. μανιώδης. κραύγασος. ὅθεν καὶ Βάκχος
βάβαλον· κραύγασον Λάκωνες
βάβαλον· αἰδοῖον
βάβαξ· μάταιος, λάλος, φλύαρος. ἐνθουσιῶν. ἀναιδής
10. βαβάξαι· ὀρχήσασθαι
Βαβήρ· ὁ Ἄρης
* βαλβῖδες· αἱ θύραι τοῦ ἱππικοῦ. καὶ βαλβίδες
βαβράζων· κεκραγὼς συντόνως
βάβρηκες· τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων. οἱ δὲ σιαγόνας. οἱ δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς κατεχόμενα
15. βαβρήν· ὑπόστασις ἐλαίου, κατὰ Μακεδόνας

SCR. 97. Γ 272. 98. Κ 548. 9001. Ι 657 ι 434. 2 Γ 372. ,3. Pindar. Ol. IX 30 Nem. VIII 15 Isth. V 14‘ Abresch. 5. Κ 159. 6. Cratinus fr. XXII p. 182. 9. Archilochi fr. 32 p. 543 Bgk.

ADNOT. 96. ἄωρον· παρὰ καιρόν. ἢ ἄμορφον, ὥραν μὴ ἔχον. ἀπρεπές· ἀχαρές. ὥρα γὰρ καὶ ὁ καλλωπισμὸς λέγεται C. 63. 171. ἄωρον· ἀπρεπές. ἀχαρές. ἀτελές C. 39. Eudemi compilatores. Hinc corrige Hesychium s. v. οὐκ ἄωρον· οὐ κατὰ καιρόν, οὐ παρὰ καιρόν. (l. οὐ κατ᾽ ἄωρον· οὐ κατ᾽ ἄκαιρον. οὐ παρὰ καιρόν.) 97. ἀκρέματο cod., em. Bekk. 476, 9 Mus. παρήρτητο, ut infra habebimus 9002, Apoll. lex. 50, 14. Utramque explicationem subicit Cyrillus. 98. ἀωτεῖται· ἀπανθίζεται cod., ἀπανθίζεσθαι Apoll. lex. 50, 16, em. HSt. ope EM. 117, 49, ubi ἀωτεῖτε· ἀπανθίζεσθαι. 99. ἀωτεύειν· ὑφαίνειν. Cyrillus cum Eudemo. 9001. ἐρεῖον — ἐρείου cod., em. Apoll. lex. 50, 15 Musurus. In cod. et edd. ab ἀώτου perperam incipit nova glossa. 2. ἀωτόρ cod., ἄωρτο Mus., em. Apoll. lex. 50, 14. Cf. 8997 et Buttm. lex. I p. 293 sq. 3. καὶ ἀρσενικῶς ἄωτος EM. 117, 54; ἄωτος· ὁ μὴ ἔχων ὦτα CDr.; ἄωτος· εἶδος δένδρου C. 171. 5. ἀπανθίζεις κοίνα cod., em. Apoll. lex. 50, 17 Mus. ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζεις τὸν ὕπνον CDresd. 1. τὸ διαρθρωμένα cod., em. Musurus. Cf. Hainebach de reduplic. p. 4. 3. γάμον cod., Cyrillus Bielii. γάλλον Eustath. p. 1494, 62. 4. βάκινος καὶ βαβάκινος· χύτρας εἶδος CDresd. Ducang. append. ad gl. c. 34. 5. ,Ananius, vetus poeta ap. Athen. VII 7. p. 282 καὶ ἠχέται βαβράζωσιν‘ ALB. Cf. Lobeck. Aglaoph. II p. 847. et κώβαξ 6. κραυγαστής Bekk. 223, 31. 8. Cf. βάμβαλον et Lobeck. rh. 326 n. 13. 9. βάαξ· — καὶ σ^γά^μως CDr. 11. ὁ ἀήρ Pearso p. 142; an Βάαλ Et. Gud. 103, 29 Βάαλ· Περσιστὶ ὁ Ἄρης. C. Schwenck in Mus. Rh. p. coni. βαρβηρ (berber, marmar.) 14. βάβριχες cod., βάρηχες Bekk. 223, 32 em. HSt. Pessime in Cyr. Dresd. βάαξ· τὸ τῶν ὀδῶν τῶν οὔλων. ἐνισχόμενα Bekk. l. l.

βαβύας· βόρβορος, πηλός......
Βαβύη· χείμαῤῥος. οἱ δὲ πόλις
Βαβύκα· γέφυρα
Βαβυλώνιοι· οἱ βάρβαροι, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς
βαβύρτας· ὁ παράμωρος
βαγαία· ματαία. Λυσικράτης· — βαγαία γὰρ ὥστις ἐπικουρεῖ
βαγαῖος· ὁ μάταιος. ἢ Ζεὺς Φρύγιος. [μέγας. πολύς, ταχύς]
βαγαρόν· χλιαρόν. Λάκωνες
βαγεῖ· εἰσελθοῦσαι
βάγιον· μέγα
ΒΑΓΟC· κλάσμα ἄρτου,... μάζης: καὶ βασιλεὺς καὶ στρατηγός. Λάκωνες
* βάδος· ὁ καὶ βάτος. ν' ξέσται. ἤγουν λίτραι μή'
βαδάς· κίναιδος. ὡς Ἀμερίας
βαδελεγεῖ· ἀμέλγει
βάδην· ἠρέμα. σχολῇ. κατὰ βῆμα. βαδύν, περιπάτῳ ἔρχομαι
* βαδδίν· βύσσινον ἔνδυμα ἐξαίρετον
* βάδος· ὃ καὶ βάτος. ν̄ ξέσται, ἤγουν λίτραι μή'
βαδίζει· περιπατεῖ
* βάδ· ιος, υἱός
* βάδιστοι· βαδύτατοι

SCR. 30. *N* 516. — Arist. Avv. 42. Cf. Iacobi com. lect. ind. V p. 234. 31. Daniel X, 5. 32. Luc. XVI 6. 33. Eur. Phoen. 547. 34. Matth. XVI 17.

ADNOT. 16. βακίας· βόρβορος πηλὸς ὑπὸ Ταραντίνων EM. 186, 1, unde explicatur Hesychii gl. βακοίας infra loco non suo obvia. βαβύς· βόρβος πηλός CDresd. βαβύλας Lex. Armach. Suid. I 1 col. 930 quod minime certum dicit Lobeck. Path. Proll. p. 125. (βαβόας MS. 177) Zonar. col. 368. κάβηλος (l. βάβηας) Hesych. infra. βαβύας ut noster Suid. cod. V. Eudemus Cyr. 63. 171, recte opinor. 17. Βαβύκη malunt Heinsius Hemsterhuisius: deinde pro πο fortasse πο scribendum. 18. Βαβύκτα cod., βάβυκα CDr. ut em. Heinsius coll. Plutarch. Lycurg. c. 6. (Epaminond. p. 523 PEARSO, Pelopid. c. 17 ALB.). 20. βαβύρας· πιών C. 171. Βαβύῤῥας coni. Salmasius ad Vopisc. Carin. c. 20, Polyb. IV 4, 5 conferri iubet Pearso p. 144. [vid. LDindorf. ad HSt. II col. 10 C.] 21. ἐπικουρία? 22. Ahrens dial. II p. 567 coll. Μαζεύς· ὁ Ζεὺς παρὰ Φρυξί in Aeschyli Suppl. 869 ∽ 876 legendum esse suspicatur ὦ Βαγαῖε Μαζεῦ vel ὦ Βαγαῖε πᾶ Ζεῦ. Tria novissima verba proscripsi. 23. Pro ΦΛΙΑΡΟΝ? 24. βαγεῖ cod., βαγεῖσαι Musurus. βᾶσαι· εἰσελθοῦσαι C. 63, quod placet LDindorfio ad HSt. c. 10 C. 25. C. 171 CDresd. Eudemus Vindob. ms. Suid. I 1 c. 932 Zonaras col. 375 Lex. ms. bibl. Coisl. p. 499. Toupii in Em. III p. 474 adnotationem: ,Ita recte scribitur. Hesych. ἱερόν· μέγα. Vide Cl. Taylor. Lys. Lectt. c. 9' non intellego. Latet ni magnopere fallor μασί· μέγα Lydorum si recte conicio vocabulum. Cf. Hesych. μαί, μασί, μασίγδουπον βασιλῆα, ματίς Th. Mommsen in *unterital. Dialecte* p. 275 Philolog. IV p. 665. 26. βάγος cod., confundit βάγος et βαγός. καὶ Salmasius ἢ Kusterus addit. στρατιώτης cod., em. post Pearsonem Advers. I p. 139 Taylor lectt. Lysiac. p. 702 (283 Rsk) Letronnius in *journ. des sav.* 1820 *mars* p. 170 et Boeckhius in C. I. I p. 83 refutans Larcherum ad Herod. I p. 306. Adde Ahrent. dial. II p. 45. 27. δ' μή cod. 28. Cf. βατάς. 29. βαδελαγεῖ CDr Zon. c. 377 Phavor. 346, 45 Anonym. MS ap. Pearson. I p. 140, βαβελαγεῖ Eudemus Vindob., βαβελγεῖ Eudemus Pearsonis. βαδέλγει C. Voss. βαδελλέγει C. 171 βαδελεγεῖ gl. ms. Vossii. Conicio βδάλλει. 30. βάδην· περιπατῶν ἐρχόμενος (C. 171) Bachm. 178, 3 βασταχτικῶς ἐρχόμενον Eudemus Vindob. βασταχτικῶς περιπάτῳ ἐρχόμενος lex. ms. biblioth. Coisl. p. 231. Conicio 30ᵇ βάδον βαδίζομεν· περιπατῶ, ἔρχομαι. 31. ἐξερίας cod., εἰς ἱερίας Musurus, emendate Cyrilli exempla, alii. 32. λι διμη. cod., δλχὴν διμη Musurus; em. Biellus. Glossam hanc ex Epiphanio de ponderib. p. 178 in margine adscriptam esse vidit NSchowius p. 168, 10. 34. βάδος cod., βάδις Musurus. βάδιος C. 171. Bremens. Dresd. Eudemus Suidas, βάρ· ὁ υἱός Zonar. c. 370 ante βάρδιστοι. Emendavi; confunduntur βάδ (בד) et βάρ (בר). 35. βάρδιστοι· βραδύτατοι Musurus contra ordinem. βάδιστοι· βραδύτατοι C. 171 Bremens. Eudemus, βαδιστοί· βραδυτάτη CDresd.

βάδομαι· ἀγαπῶ
βάδηδοι· ἤχεῖοι
* βαθακίζων· κακῶς ἕρπων
βάζειν· λέγειν
βάζομεν· λέγομεν
βαθεῖαν· κεκρυμμένην
βαθείης· ὑψηλῆς. μελαίνης. δαψιλοῦς. ἢ κεκρυμμένης·...... ,ἐξάλλεται‘
βάθιστον· βαθύτατον
* βάθρων· θεμελίων. ἢ ἀγαλμάτων.
[βαθάκωνβ, κακῶς]
βαθάλη· κρήνη. Ἀμερίας
βαθμίδες· ἀρχαί. λόγων
βαθμοί· ἴχνη. πόδες. [καὶ δίφρου παρὰ τραγικοῖς]
βάθρα· ἀγάλματα. βάσεις......
* βάθος·.... στίχος. ἐπὶ....· στάσις........ [καὶ τὸ βαθὺ καὶ μέγα. καὶ ὑψηλόν. καὶ μέλαν]
βάθρον· βῆμα, βάσις. ὑποπόδιον. καὶ ἀνδριάς......
βαθύγλωσσοι· ἐλλόγιμοι
βαθυδίνης· ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα, ἢ βαθείας δίνας ἔχων, ἢ μεγάλα ῥεύματα
βαθύζωνοι· εἰς βάθος ζωννύμενοι τοὺς χιτῶνας
βαθυζώνους· ἐν βάθει ζωννυμένας
βαθὺ κομῶσαν [λήϊον]· ἐν βάθει ἔχουσαν στάχυας

SCR. 39. c. g. Θ 240. 40. γ 127. 41. Aesch. Septem 599. 42. E 142. 43. Θ 14. 50. Thucyd. V 68. 51. Soph. O. C. 101. 1662. 53. Y 73. 60. I 590.

ADNOT. 36. *βάδδομαι* C. Dresd. Zonar. c. 377 Phavor. 346, 45. Cf. Ahrens dial. II p. 46. 37. *βάδη· δοίη. Χῖοι* coni. Is. Vossius. *βαδύ· ἡδύ. Ἠλεῖοι (βαδύς: ὑδύς* Cyr. Dr.) coll. Pausan. V 3, 2 et schol. Platon. (p. 380 ed. Bekk.) coni. Pearso et P. Fontein, probantibus LDindorf. ad HSt. II c. 17 CD. Boeckh. C. I. I p. 83 Ahrent. dial. II p. 535, speciosius quam verius. Lege *Βάδυδοι· ἠχεῖον*. 38. *βαθρακίζων* coni. LDindorfius ad HSt. II c. 19 A; an *βασκαρίζων*? 39. Apoll. lex. Hom. p. 50, 20. 40. Lego *ἐβάζομεν· ἐλέγομεν* ex Odyss. γ 127, ubi Aristarchum δίχα *βάζομεν* scripsisse constat. 42. *μελανῆς δαψηλοῦς* cod., em. Iunius et Musurus. *ἐξάλλεται κεκρυμένης* cod., inepte Musurus *ἐξάλλου*, sed recte *κεκρυμμένης*. Legendum est *ἢ κεκρυμμένης· ,βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς‘* coll. Hom. Il. E 142. 44. *ἐμμελίων* cod., Mus., emendate Cyr. Fabricii C. 63. 171 Eudemus. *ἀγαλμάτων, θάκων † Βάβην· κακῶς* Musuri pessima correctio est. 45. E gl. 38 corrupta sunt. 46. *Βαθάλη· ὄνομα κύριον* Suid. I 1 c. 933, quae mihi tamen equidem huc pertinere non videntur. Ordo postulat *βάθμη*. 47. H. e. *βαθμίδες λόγων· ἀρχαί*. Nisi potius scribendum *βαλβίδες λόγων* coll. EM. 186, 22. 48. 49. 50. Lego *Βαθμοί· ἴχνη, πόδες. Βάθρα· ἀγάλματα, βάσεις, καὶ δίφροι. *Βάθος· ....στίχος. ἐπὶ (βάθος)· στάσις παρὰ στρατηγικοῖς [καὶ τὸ βαθύ· καὶ μέλαν καὶ ὑψηλὸν καὶ μέγα.]* 48. *βαθμός· ἰσχνοὶ πόδες* EM. 185, 48. 49 quae verba *sola* posita LDindorfio persuaserunt, ut apud Hesychium quidem manifestum ipsi videretur, illa *καὶ δίφροι παρὰ τραγικοῖς* referenda esse ad glossam sequentem. *Βαθμοί· ἴχνη. πόδες. καὶ οἱ παρὰ τοῖς στρατηγοῖς δίφροι* Bekk. 224, 3. 49. Huc cum Dindorfio retraho verba *καὶ δίφροι*. 50. Spuria haec sunt ac foede mutilata. *Ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος κατὰ βάθος λέγεται* Suidas; *βαθμός (l. βάθος) παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς ἡ ἐφ' ἕνα τῆς φάλαγγος στάσις* EM. 184, 50. Bekk. 224, 1, unde mancam supple, si tanti est, explicationem, adiectis sub finem vocabulis fugitivis *παρὰ τραγικοῖς* (l. *παρὰ στρατηγικοῖς*). Denique vocabulis *μέγα, ὑψηλόν, μέλαν* non *βάθος* sed *βαθύ* explicari non est quod moneam. 51. *ἡ βάσις τοῦ ἀνδριάντος* EM., quo auctore *καὶ ἀνδριάς* hic adicit Valesius, om. codex Phav. *καὶ τὸ ὑπόδημα ὃ καὶ ἐμβάς* supple insuper e Bekk. 224, 8 EM. 185, 48. 52. *ἐλλόγιμοι καὶ ἀνδριάς* cod., cf. gl. 51. 54. *τοὺς χιτοὺς χιτῶνας* cod., *τοὺς χυτοὺς χιτῶνας* Musurus. Scriba voluit *τοὺς χι τοὺς χι τῶνας*. 61. *βαθυκομῶσα — ἔχουσα* C. 171, *βαθυκομῶσαι — ἔχουσαι* C. 63. *Λήϊον* irrepsit e gl. 64, quae in Cyrillo nostram subsequitur. *γῆν* corr. Meineke.

βαθύκολπος· ἀρχαία. παλαιά. κοίλη
βαθυκόλπων Τρωιάδων· ἀπὸ τοῦ μεγέθους. καὶ βαθυζώνων
βαθὺ λήϊον· πολύκαρπον πεδίον
65. βαθύλ.ιμον· βαθὺν λειμῶνα ἔχουσαν
βαθύμαλλον· κνεωροῦ τοῦ μήλωνος χάπης. ἀπὸ ἱστορίας, ἀπὸ κνεωροῦ φυτοῦ, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς κάθαρσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ αὐχμηροῦ
Βαθυμῆδαι· γένος ἐπὶ Λύδοις
βαθυπέπλων· καλὰ ἱμάτια ἐχόντων
βαθύῤῥη· γαλῆ ἰκτῖνος, ὑπὸ Λυδῶν
70. βαθύῤ(ῥ)ιζοι· βαθεῖαι
* βαθυῤῥόου· βαθέως καὶ ταχέως ῥέοντος
βαθυῤ(ῥ)ίζου πέτρας· τῆς ὑψηλῆς
βαθυσπόρος· βαθεῖα(ν) σπείρων γῆν
Βαιάγις· ἑορτὴ παρὰ Ἀσσυρίοις, ὡς Λέων ὁ Ἀλαβυνδεὺς ἐν τρίτῳ
75. βαίβυκος· πελεκᾶνος Φιλητᾶς, Ἀμερίας (δὲ) βαύβυκος
βαίδειον· ἕτοιμον. Ἠλεῖοι
βαιδυμῆν· ἀροτριᾶν. Βοιωτοί
βαίεσσα· βότρυς
βαιῆσι· μικραῖς
80. * βαίην· [ὀλίγην, μικροῦ.] ἢ ἔβησαν, ἢ ἐπορεύθησαν
βαῖκαν· ...... Κρῆτες
βαίκυλος· προβατώδης
βαιμάζειν· βασιλεύειν. ἢ βαστάζειν
βαίμεναι· βαίνειν
85. * βαίνη· ὕβρις
βαίνειν· φιλεῖν. κολακεύειν. βιβάζειν. πορεύεσθαι. περιπατεῖν
βαίνετον· βαδίσατε. δυϊκῶς
βαῖνον· ἐξέβαινον

SCR. 63. *Σ* 122. 64. *Σ* 550. 65. *I* 151. 293. 71. *λ* 23 *Π* 422. 80. *Α* 327 *E* 778 et sex locis aliis. 88. *B* 510.

ADNOT. 63. *Ἡρωΐδων* cod., *Τρωιάδων* em. Kusterus. In brevius haec contracta sunt ex Apollon. lex. 50, 26. 65. *βαθύλιμον* cod. Mus., *βαθύλειμον* ex EM. Pearso. *λιμένα ἔχουσαν* cod. Mus., em. idem. 66. Non expedio. 67. *Βαθυμηδεῖδαι* coni. Lobeck. Aglaoph. 982. Deinde *Λυδία* coni. Musurus. *Βαθυμίδαι· — παρὰ Λυδοῖς* Meinekius. 68. *ἔχων* cod., em. Mus. 69. *βαθυῤῥηγάλη* cod., em. Adr. Heringa obss. p. 204. 70. 72. (*ῥ*) inseruit Musurus. *βαθυῤῥίζου πέτρας* copulavi. 73. *βαθεῖαν* coni. Musurus probante Meinekio; nisi confunduntur *βαθύσπορος* et *βαθυσπόρος*. 74. *βαιᾶγις* Mus. Forte *βαιά· (βαία* Pearso)· *τις*, coll. de *τις* h. l. comparente gl. *ἄμποιχοι*. 75. *βαβυκῶς, πελεκάν, ὡς — ἀμερίασας* cod. *βαβυκῶς· πελεκὰν* (*πελεφὰν* Ald.) *ὡς — ἀμερίας* Mus. E Choerobosco ad Theod. fol. 65 *βαίβυκες· πελεκᾶνες* et Hesych. *βαυβυκάνες· πελεκάνες* em. L. Dindorf. HSt. II col. 40 D 41 A, nisi praestat *βαίβυκος· πελεκᾶνος*. *βαυκάλας* cod., scr. *βαύβυκος*. 77. ? *Φελυμῆν*. 78. *βλήσσαν* Hes. infra, *βεῦσα* (h. e. *βαιῆσα*) C. 171, *βαίεσσα* Cyr. Dresd. 80. Sic cod., *βαίην* Mus. qui proinde *μικρὴν* scripsit. Sed proscriptis *ὀλίγην μικροῦ* (l. *μακρὰν* e C. 63.) quae sane pertinent ad *βαιὴν* legendum esse *βάτην* patet. *ἔβην, ἐπορεύθην* minus recte Pearso I p. 145, 27. 81. *Κρῆται* cod., em. Mus. *βαῖκαν· αἶγα Κρῆτες* coni. Is. Vossius, cui favet *ἀκαθός· ἀγαθός, κάναδοι· γνάθοι, φαίκανον· πήγανον, καραβίδες· γοάες* et *αἶγαν* de quo vid. Lobeck. Parall. p. 142; *βαί· κὰν* Pearso p. 146; *βαῖκα· ἐάν* Adr. Heringa ap. Valcken. Herod. 350, 21 (Boeckh. C. I. II p. 504 a). Vossii coniecturam amplectitur Meinekius. 82. *βέκυλος* Suidas. Cf. Lobeck. Proll. p. 138, *βάκηλος* coni. Meinekius. 83. *βλαστάζειν· βλιμάζειν* Hesychius infra Siculis (?) tribuit; *βλιμάζειν· — βαστάζειν* idem, *βλίσαι· τὸ συνεχῶς βαστάσαι* EM. 201, 29, *βλιάζει· βαστάζει ἀτιμάζει* CDr. *βιάζει· ἐτάζει, ἐξετάζει* idem. Videtur igitur *βλιμάζειν· βασανεύειν β[λ]αστάζειν* legi debere, nisi *βασιλεύει* respicit *αἰσυμνᾶν*. 84. *βήμεναι* Cocceius, *βαινέμεναι* post Pearsonem Arnaldus lectt. Gr. p. 28. *βάμεναι* Toup. Em. III p. 551. 85. *βλίμη· ὕβρις* (*προπηλακισμός* EM. 210) Hesych. infra. 86. *φιλεῖν κολακεύειν* cum interpretatur respicit *αἰλεῖν* et *σαίνειν*.

βαίνοντα· ἐπιβαίνοντα

[βαίομαι· βιώσομαι]

βαιόν· ὀλίγον. μικρόν. Σοφοκλῆς δὲ Οἰδίποδι Τυράννῳ ἀντὶ τοῦ ἄφθονος καὶ πολλός. [γράμμα.] [Βαιθήλ· οἶκος θεοῦ] [βαιών· ἐκβαλών.] καὶ ἐν Αἰχμαλώτισι βαῖον, ἕν.

* Βαρκάθοις ὄχλος· Λιβυκός

βαΐς· ῥάβδος φοίνικος. καὶ βαΐων

βαισήνης· παρ' Ἰνδοῖς τὸ στρατόπεδον.

βαίσηνος· ὁ στρατός

βαισσόν· βάθος

βαίταν· Ἕλληνες

[βαιτάς· εὐτελὴς γυνή. ἀρχαία δὲ ἡ λέξις]

* βαιτάδα· εὐτελὴς γυνή

* βαιτρεύειν· ἀροτριᾶν

* βαίτιον· βοτάνη ἐμφερὴς δικτάμνῳ, ἤγουν γλήχωνι

βαίτη· δερμάτινον ἔνδυμα. ὅπερ ἔνιοι σισύραν· ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην· οἱ δὲ διφθέραν

Βαίτυλος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς λίθος τῷ Κρόνῳ ἀντὶ Διός......

[βαίτυξ· βδέλλα]

[βαιτῶνα· τὸν εὐτελῆ ἄνδρα]

βαιῶμφαι· αἱ αἶγες, ἐν ἱερατικοῖς

βαιών· ἰχθῦς οὕτως. καὶ μέτρον παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι

Βαιῶτις· Ἀφροδίτη. παρὰ Συρακουσίοις

βακάϊον· μέτρον τι

SCR. 89. δ 653. 90. Χ 431? 91. v. 750 — fr. 39 p. 110 Nck. 92. Soph. El. 729. 93. 1 Macc. XIII 51. 102. Sophocl. fr. 923 p. 272 teste Polluc. VII 70. 7. Epicharmus, et Atticorum proverbium μή μοι βαιών· κακὸς ἰχθύς.

ADNOT. 90. βείομαι Guyetus alii, βέομαι Meinekius. Sed βαίομαι· ζητῶ C. 171. Videndum igitur, num fuerit μαίομαι· ζητῶ [βιώσομαι] an βείομαι· ζήσω

κλ

91. Mutilata igitur sunt quae in Eudemo leguntur βαιόν· ὀλίγον μικρόν Σοφο. Ad reliqua emendanda faciunt schol. Soph. O. T. 750 e cod. Flor. G a Dindorfio editus: βαιός· ἰδίως ἀντὶ τοῦ ἐν (sic) Αἰχμαλώτισι· ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα (δευτέρας Th. Bergk) et Suidas: βαιός· ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἷς Σοφοκλῆς ‚πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας' καὶ ἐν Αἰχμαλώτισιν· ἔσπεισα κτλ. Unde patet locum sic fere redintegrandum esse, ut suasi in Didymo p. 98: Τυράννῳ ἀντὶ τοῦ ā (h. e. εἷς) ἐπιφέρει γὰρ ‚ἢ πολλούς.' καὶ ἐν Αἰχμαλώτισι (ὤτησι cod., ωτίσι Mus.) βαιόν, ἕν. Pro βαιών· ἐκβαλών possis e C. 171 βαῖον· ὁμαλόν vel βαίνων· ἐκβαίνων (similiter βαλών· ἐκβαλών coni. Pearso): βαιθήλ est ex Aquila ad Genes. XXVIII 19. 92. Βαρκαίοις ὄχοις· Λιβυκοῖς invenit Guyetus. 96. ‚Inde prisca Latinorum vox *pessus*, i. e. *fundus*.' KVSTER. Mihi traiectione literarum natum videtur ex ἄβυσσον. 97. βαίταν· διφθέραν, Ἕλληνες Heinsius, βαίταν Ἕλληνες ἣν Ἀττικοὶ σισύραν Kusterus proposuerant. 98. βαιτών καὶ βαιτάς· ἀντὶ τοῦ μωρός καὶ μωρά Bekk. 84, 17. βλιτάς pro voce nihili dudum suasit Salmasius. — ἀστεία δὲ coni. Meinek. 99. βλιτάδας· οἱ παλαιοὶ (Ἀττικοὶ Meinek.) τὰς εὐτελεῖς γυναῖκας Suid. 1. Vitiosa scriptura pro βλίτον quod saepius in βλῆτον, βλῆττον, βλίτιον, βαίτιον abiit (Theophrast. H. Pl. VII 2, 7). 3. παρὰ τὸ τύλον ὄντα κεκρύφθαι addit Bekk. 224, 10. Vide Gesenii Monum. Phoen. p. 386. 4. βαῖτυξ agnoscit Orus apud Choerob. Bekk. III p. 1199; sed βλίτυξ legendum esse vidit Salmasius. βλέτυς Hes. infra. 5. βέτων (h. e. βαίτων, βλίτων) Suidas; βλιτῶνα em. Salmasius. Vide gl. 98. 6. Lobeck. Aglaoph. II p. 880. ? φαιαὶ αἶγες. 7. βαίων cod., emendate EM. 192, 52. 583, 42. CDr. lex. Armach. Zonar. col. 371 Athen. VII p. 288 B Eustath. 1211, 25. Pro οὕτως Albertus mavult εὐτελής. 8. Βααλτίς· — Σύροις? 9. *Baccarium:* vas aquarium. Isidorus. *Bacar:* εἶδος ἀγγείου. Gl. *Baccar:* vas vinarium simile bacrioni. Festus. Quibus collatis βακάριον h. l. restituendum esse coniecit Sopingus. βακάριον· μύρον τι Tollius. Mihi locus depravatus videtur e gl. κάβαισος· — κάβος γὰρ μέτρον τι.

10. βάκηλος· ὁ μέγας. ἢ ἀνόητος. ἢ ὁ ἀπόκοπος, ὁ ὑπ' ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ ἀνδρόγυνος. ἄλλοι παρειμένος, γυναικώδης, παρὰ Μενάνδρῳ Ὑμνίδι. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν

βάκκαρις· μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμως· ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης· ἄλλοι δὲ μύρον Λύδιον. ἔστι δὲ καὶ ξηρὸν διάπασμα τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης

βακνίδες· εἶδος ὑποδημάτων

βάκοα· βάθρον

βακόν· πεσόν. Κρῆτες

15. βάκται· ἰσχυροί

βακτηρία· ῥάβδος

* βακοίας· πηλός

* βάκτρον· κάμηλος.......

βακτρεύμασιν· τοῖς ἐρείσμασιν † στηριζομένοις

20. βακχᾶν· ἐστεφανῶσθαι κισσῷ

Βακχέβακχος· ὁ Διόνυσος οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν ταῖς θυσίαις

Βακχεία· ἑορτὴ Διονύσου [βακχεύτρια]

βακχεύει· μαίνεται. τραγῳδεῖ

βακχευθεῖσα· ἐξιχευομένη, ἐξεστηκυῖα

25. βακχεύοντες· μαινόμενοι. σειόμενοι

* βακχεῖον· τελεστήριον. νάρθηξ

Βάκχη· γένος ἀπίου. ἢ μία τῶν Βακχῶν, ἢ τοῦ Διονύσου (.....)

Βακχιάδαι· οὐ μόνον οἱ Μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι, ἀπὸ Βάκχιδος

βακχίη· μανία

30. βακχόαν· βόθρον. Αἰολεῖς

SCR. 10. Menand. fr. IX vol. IV p. 211. 11. Ar. Thesm. IV vol. II 2 p. 1078 teste Erotiano p. 106. Epilyc. fr. IV vol. II 2 p. 889. 16. Ar. Γῆρα XI vol. II 2 p. 997. 19. Eur. Phoen. 1539. 21. Ar. Eqq. 408. 22. Ar. Ran. 360. 26. Ar. Lys. 1. 28. Herod. V 92. 30. Archilochi fr. in cod. Hamburg. graec. 1.

ADNOT. 10. Cf. κάβηλος, κάληβος Lobeck. Phryn. 272 Proll. p. 138. Ὁ κατὰ θεοῦ μῆνιν ἀπόκοπος Bekk. 222, 6. — Cum nostro facit Zonaras, sed ὁ μέγας μέν, ἀνόητος δὲ mavult Heinsius cum EM. Suid. C. 171. 63 Dresd. — Pro ὑπ' ἐνίων Pearso malit ὑπ' Ἀσιανῶν. Cf. Boetticher Aric. p. 8. 11. ὁμωνύμου coni. Mus. — De re ipsa vide Galen. lex. p. 446 schol. Aeschyl. Pers. 41. 12. Baclae: ὑποδήματα γυναικεῖα σκηνικά Gloss., unde βακλίδες coni. Valesius. βαυκίδες probabiliter em. Albertus, βασιλίδες voluisse videtur LDindorf. Thes. II col. 55 A. 13. Conferunt βακχόαν· βόθρον. Αἰολεῖς. At MS 177 Suidae vol. I col. 930 cum βαβόας habeat, haud scio an βακόαν· βόρβορον (βόρβον CDr.) scribendum sit. Cf. 16. 117. 130. 14. πισόν, pisum i. e. φακόν, (vel potius σφακόν, ut βῖκας· σφίγγας) coni. Guyetus. An βακόν pro ἀβάκιον i. q. πεσσόν? Nisi additum esset Κρῆτες possis etiam (εἴς τε) Βακχεῖον πισὸν ex Eur. Phoen. 21. 15. Possis βακταί· σχεροί, nec displicet ἀFακτοι· ἰσχυροί coll. Γακτός· κλάσμα et ἀάβακτοι· ἀβλαβεῖς. 16. Spuria videtur, coll. CDr. ad 118 apposito. 17. Cf. gl. 16. 113. 18. βάκτρον· βακτηρία καὶ δρέπανον, (v. βράκετον) EM. 186, 2 et CDr., in quo praecedit βάκυλος· ῥόπαλος βακτηρία ῥάβδος, ut apte Albertus βάκτρον· βάκυλος coniecisse videatur. A. Meinekio „latere videtur β. καμπύλος....; nota est καμπύλη βακτηρία tragoedorum.“ 19. στηριζόμενοι C. 171 C. Pearsonis: ac fuerunt 'qui pro στηριζομένοις (cod.) vellent στηριζόμενον. Sed videtur potius glossa deesse e. g. βακτ(η)ρεύουσι· στηριζομένοις coll. Suid. Zon. βακτηρεύειν· στηρίζεσθαι. 22. βακχεία· τελετὴ ἐν ὀρχήσει, μανάς C. 171. Recte βακχεῖα (βακχεῖα: bacchanalia. Gloss.) accinit et βακχεύτρια ad Βάκχη gl. 127 revocat Kuster: nec Pearsonis βάκχεια displicet. 24. ἐξηχευομένη C. 171, ἐξοινη(ω)μένη Meineke; ἐξοιστρουμένη coni. Mus. βακχεύσασαν· ὀρχουμένην, πλανηθεῖσαν, ἐξεστηκυῖαν C. 63. 25. ὀρχούμενοι μεθυσκόμενοι addit C. 63. 26. νάρθηξαι quomodo Musurus scribere potuerit, haud facile perspicias. 27. Cf. schol. Nic. Ther. 512. Διονύσου βακχεύτρια legit Kusterus; vid. gl. 122. 28. Βάκχιδος pro Βάκχου em. ante LDindorfium Pearso. 29. βακχία cod. Mus., βαχία infra, βακχεία coni. Guyetus L. Dindorf; verum videtur βακχίη, quo de cf. FGSchneidewin Philol. X p. 351. Hoc certe ordine requiritur. 30. Vid. gl. 16. 113. 117.

βάκχος· ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου. καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελε[υ]ταῖς...... οἱ δὲ φανὸν λέγουσιν· οἱ δὲ ἰχθύν......

Βάκχου Διώνης· οἱ μὲν βακχευτρίας Σεμέλης· οἱ δὲ Βάκχου τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διώνης. παρόσον διωνυμία περὶ τὰς θεάς. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ

βάκχυλον· σποδίτην ἄρτον. Ἠλεῖοι

βάκχον· κλαυθμόν. Φοίνικες

35\. βάλαικες· δεσμωτήριον καὶ βαλαικάκες

βαλαιόν· μέγα, πολύ. οἱ δὲ ταχύ

* βάλανοι· δρύες. φήμην

38\. * βαλάντιον· μαρσύππιον

48\. * βαλβῖδες· ὕσπληγες

49\. βαλβίς· ἀφετηρία. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου. καὶ ἡ ἄφεσις τῶν ἵππων. καὶ ἡ θύρα τοῦ ἱππικοῦ. ἔνιοι δὲ καμπτῆρα. καὶ παρὰ Ἱπποκράτει βαλβῖδες τὸ ἔχον ἑκατέρωθεν ἐπαναστάσεις. ἔστιν δὲ καὶ βαθμός. καὶ ἔρεισμα

50\. βάλε· ῥίψαι. ἢ ὄφελον

βαλεῖν· τρῶσαι, πλῆξαι

βάλεκες· δεσμωτήριον

* βάλλε· ἐτίτρωσκεν

* βάλλετο· περιεβάλλετο

55\. * βάλλετον· βάλλουσιν. δυϊκῶς

56\. βαλίαν ἔλαφον· κατάστικτον, ποικίλον. [Κρῆτες.] ταχύν. [πηρόν, βάλιον]

39\. βαλανάγρα· κλείς

40\. βαλανεύειν· λαμπροφωνεύεσθαι. παρόσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παραχέωσιν τὸ ὕδωρ, κραυγάζουσιν

βαλανεύς· πολυπράγμων, περίεργος. καὶ παραχύτης

SCR. 31. Eur. fr. 475. 32. fr. 8 p. 963 Bgk. 33. Vid. ADN. 38. Aristoph. fr. VI vol. II 2 p. 1165. ‚Proverb. I 14' Pearso. 49. Hippocr. III p. 273 K. in Mochlico. 50. Alcman. fr. 21 p. 639 ed. ThBgk. 51. *N* 387. 53. *Λ* 52. 54. *B* 43. 56. Eur. Hec. 90. 39. Aristoph. Vespp. 155. ? Herod. III 155. 41. Arist. Pelarg. fr. VIII com. vol. II 2 p. 1129.

ADNOT. 31. *ὁ ἱερὸς — ἀνὴρ καὶ κλάδος (χλαύδιος* EM. 185, 15) *ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς* (ut Mus. pro *τελευταῖς* em.). *ὡς δὲ ἔνιοι στεφάνους* (accedit EM.) *ὑπὸ Δωριέων, οἱ δὲ τὸν φανὸν βάκχον. καὶ ἰχθύς. οἱ* (l. *ὁ*) *δὲ ὄμβριχος* (leg. *ὀνίσκος*) *ὑπὸ Ἁλικαρνασσέων βάκχος* Bekk. 224, 32 sq. Adde schol. Ar. Eqq. 406 (Lobeck. Aglaoph. I p. 308); Nicandr. p. 24. 205 ed. OSchn. (Lobeck. Pathol. El. p. 103); Eur. Bacch. 145; Athen. III p. 118 C. (Lobeck. Proll. p. 44 n. 51). 32. *Διώνη· — βακχευτρίαν, οἱ δὲ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης* Bekk. 225, 4. *διώνυμα* cod., em. Mus. *Τραξίλα — Συκιωνία* cod., em. Mus. 33. Vid. Nicand. fr. 121 p. 204 ed. OSchn. Lob. Proll. p. 126. 34. *βάκχυν* Voss. *βαχχόν* Gesenius Monum p. 387, qui ad בָּכוּת refert. 35. *βάλαικες* Eudem. *βάλεκες* Hesych., *βάλακες· δεσμωτηρίοις* CDr. *βαλέκ· δεσμωτήριον* Zonar. col. 375 (*βακέλ* cod. A), *βαλάδες* et *βαλάκες* Cyr. Fabricii, *βάλαδε· δεσμωτήρια* et *βαλακές· δεσμωτήριον* C. 171, *βαλάδες· δεσμωτήρια* C. Voss. Verum latere suspicor sub *βαλάδε*, h. e. *καιάδαι· δεσμωτήριον καὶ βασιλικὴ φρουρά. Λάκωνες* (Eustath. 222, 36 Bas.), nisi *βαλβῖδες* mavis. 36. Cf. gl. 22. Priores explicationes ad *βάγαιον* (h. e. *βουγάϊον*), tertia ad *βαλιόν* pertinent. 37. *φήμην* ad omissum potius *βάξιν* spectare, quam cum Phavorino in *φηγοί* mutandum videtur. Lobeck. Proll. p. 95. 49. Sic C. 171. Adde Dionys. Eustath. 1404, 55 (p. 8 Meier). 50. *ῥῖψον* coni. Kusterus. Possis etiam *ἔριψε* vel *βαλέειν· ῥῖψαι.* (ι 137). 51. *βάλλειν* cod., em. Voss. *βαλεῖν*. 52. Vid. gl. 135. 53. Cf. Apollon. lex. 50, 19. 56. *βαλίαν· κατάστικτον — ταχὺν ἐλαφρόν* cod. Mus., ex EM. 186, 27 emendabat Guyetus, qui post *ταχὺν* pergit: *καὶ τὸν πηρὸν Κρῆτες βάλιον.* Ego spuria inducere malui. *βαλιών* C. 171 *βάλιον* CDr. *βαλεῖαι· ταχεῖαι* Et. Gud. p. 103. Cf. Lob. Proll. p. 265. 39. *κλεῖς* cod. CDr., ut *βαλανάγρας* legisse videatur. 40. *παράγωσιν* cod., em. Kusterus. 41. *β. π. περίεργος κλείς* CDr. Vide Diogenian. proverb. III 64 p. 227 vol. I.

βαλανιομφάλους· οὕτω Κρατῖνος ὠνόμασε τὰς ἐχούσας ὀμφαλοὺς ἄνευ προσώπων, ὁποῖοι οἱ θόλοι ἐν τοῖς βαλανείοις. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν τοῖς πυέλοις

βάλανοι· τὰ ἐξηρτημένα τῶν ὅρμων περὶ τὸν τράχηλον. καὶ τῶν δρυῶν ὁ καρπὸς .... καὶ ὁ τῶν φοινίκων. καὶ κλεῖδες...... καὶ ἰατροὶ τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἕδρᾳ βαλάνους λέγουσιν

βάλαρες· οἱ βλαισοί. Βαλάρα γὰρ γυνὴ παρὰ Βοιωτοῖς

45. *βαλάσαι· ἀγοράσαι*

46. *βαλαύστιον· εἶδος ῥοιᾶς, φέρον ἄνθος ἁρμόζον πρὸς θεραπείαν*

47. *βαλβιδοῦχον· τερματοῦχον*

57. *.βαλῆ· . . . ρα. ἀχρεῖα*

βαλ[λ]ήν· βασιλεύς. Φρυγιστί

* *βάλλεκα· ψῆφον*

60. *βαλία· ὀφθαλμία. καὶ τὸν βάλιον πηρόν, Κρῆτες*

[βαλίαδος· μαινόμενος]

Βαλιαρίδες· νῆσοι αἱ περὶ Κύρνον. αἱ δὲ αὐταὶ καὶ Γυμνησίαι

βαλικιώτης· συνέφηβος. Κρῆτες

βαλιῶται· πρόγονοι

65. * *βαλαντιοτόμος· κλέπτης*

* *βάλαρις· βοτάνη τρίφυλλος*

βάλλαι· βαθμοί, ὑπὸ Κυπρίων

βάλλ' ἐς Ἄκραν· οἱ μὲν Ἄκραν πλησίον Λέσβου· οἱ δὲ Ἀκτήν

βάλλ' ἐς Μακαρίαν· Ἡρακλέους θυγάτηρ Μακαρία, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως . . . . .

SCR. 42. Cratin. Fugit. fr. IX. 43. Aristoph. Lysistr. 408 — x 242 — Xenoph. Anab. I 5, 10 II, 3, 14 — Aristoph. Avv. 1159 Vespp. 155 Eccl. 361 Thuc. II 4 — Hippocr. p. 403, 15 491, 48. 58. Aeschyl. Pers. 659 qui cum dicat *βαλήν*, *ἀρχαῖος βαλὴν* possis incidere in suspicionem, glossas 157. 158 sic fere copulandas esse: *βαλήν· βασιλεύς. Φρυγιστί ‚βαλὴν ἀρχαῖος.‘* Sed obstat CDresdensis auctoritas. 65. *βαλαντιητόμος* Arist. Ran. 772. Cf. Plat. Rep. p. 552 D. 69. Arist. Eqq. 1151 Bgk.

ADNOT. 42. *βαλανειομφάλους — ὁποίας οἱ θόλοι ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐν τοῖς πυέλοις ἐν τοῖς βαλανείοις* cod., Kusteri coniecturis adiutus em. Meinek. Com. Vol. II 1 p. 49. Vid. Athen. XI p. 501 Bekk. 225, 6 Didym. p. 43. 43. *τῶν τραχήλων — ἱδρύων — κλίδες* cod., em. Mus. Lacunarum alteram verbis *κυρίως, ὑπὸ Ξενοφῶντος* alteram verbis *βάλανοι, καὶ τὰ ἐμπίπτοντα τῇ κλειθρίᾳ. Κρῆτες δὲ τὰ ἀμύγδαλα βαλάνους* explet Bekk. 225, 10. 13. Adde Apoll. lex. 50, 31. 44. Vereor ne corrupta sint: nam *βανά* Boeoti mulierem dixerunt. 45. Forte pro *Ϝαλίσαι* sive *ἁλίσαι· ἀγοράσαι*. 46. Plin. HN. XIII 19. XXIII 6 Dioscor. I 155; *βαλαύστια· τὰ μικρὰ ῥοίδια, ὅτε ἀνθοῦσι* Gl. mss. iatr. *βαλαούστια· τῶν ῥοῶν τὰ ἄνθη* Gloss. mss. bot. Ducangii. 57. Cf. *ἀβάλη*, quo loco adde ‚*ἀβαλής· ἀχρεῖος. ἀβαλές· νωθρὸν ἀχρεῖον*‘ CDr. Lege igitur h. l. ex ordine *.βαλῆ· (νωθ)ρα, ἀχρεῖα*. Toup. Em. IV 101 „*Βαλῆνα· ἄρχοντα*“ coniecit. 58. *βαλλήν* cod. Herod. π. μ. λ. 17, 5 Sextus Emp. adv. Gramm. p. 286 Arcad. p. 9, 1: sed *βαλήν* exhibitum illud a schol. Aesch. Pers. 659 Eustath. 381, 17. 1854, 26 non modo ordo postulat, sed praestat etiam propter metathesin *βλῆνος*. Cf. Lobeck. Parall. 191 n. Bötticher Aric. p. 31. 59. Comparant ‚*ballux*.‘ 60. Montefalcone iudice Cretenses hanc vocem ex Aegyptiaca *βάλ*, quae oculum significat, mutuati fuerunt. Ceterum huc retrahenda gl. 156. 61. *βακχιάδος· μαινομένης* Albertus, *μαινάδος· μαινομένης* Heringa obss. p. 204. 62. *βαλαροὺς γὰρ τοὺς φυγάδας καλοῦσιν οἱ Κύριοι* Pausan. X 17, 9. 63. Vid. Ahrens. Dial. II p. 45. 65. Vid. Lobeck. Phryn. p. 657. 66. *βρύον θαλάσσιον οἱ δὲ βάλλαρις οἱ δὲ ἐράνη* ex interp. Dioscor. c. 681 p. 469 affert Ducangius. Vossio igitur *βάλλαρις* corrigenti non favet interpretatio. 67. Gesenius Monum. p. 387 מַעֲלָה confert. Si recte conicio *βαλβῖδες* voluisse nostrum, glossae praecedentes cum ls. Vossio *βαλλαντιοτόμος* et *βάλλαρις* scribendae erunt. 68. *βάλ — ἄκρα πλησίον* cod., em. Mus. 69. *βάλ' ἐς μακρίαν — Μακρία, ἣν κτλ.* cod., em. Mus., qui lacunam hunc in modum supplevit: *ἐπιστρατείαν εἰς Ἀττικὴν ἐπιδοῦναι σφάγιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας.* Debebat *ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν κατὰ χρησμὸν εἰς ἑκούσιον θάνατον αὐτὴν ἐπιδοῦναι* ope Zenob. II 61 vol. I p. 48, ubi vid. Schneidewin.

70\. βαλλήσομεν· βαλοῦμεν
Βαλλητύς· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐπὶ Δημοφῶντι τῷ Κελεοῦ ἀγομένη
* βαλλήιαι· οἱ ἀκροβολισμοί
βαλμός· στῆθος
* βαλλομένων· καταστρεφομένων
75\. βαλοιτήσειρον· παρὰ τὸ διεστραμμένον εἶναι τοὺς πόδας
ΒΑΛΟΝ· οὐδόν. καὶ οὐρανόν. καὶ βαλός
βάλσαμον· ἀρωματικὸν ἄνθος
βᾶμα· βάσις, βῆμα
* βάμβαλα· χειμερινὰ ἱμάτια
80\. * βάμβαλον· ἱμάτιον. καὶ τὸ αἰδοῖον. Φρύγες
βαμβάλειν· τρέμειν. ψοφεῖν τοῖς χείλεσι
βαμβαίνων· τρέμων τοῖς ποσίν, ἢ τοὺς ὀδόντας......
βαμβακεύτριαι· μαγγανεύτριαι. οἱ δὲ φαρμακίστριαι. οἱ δὲ..... λαλοῦσαι· τὸ δὲ βαμβακ(ε)ίας χάριν· φαρμακ(ε)ίας χάριν
βαμβαλύζει· τρέμει. τοὺς ὀδόντας συγκρούει. ῥιγοῖ σφόδρα
85\. βάμμα· τὸ χρῶμα. καὶ μύρου τι γένος. καὶ τὸ ἔμβαμμα. Συρακούσιοι
βάμμα Κυζικηνόν· Κυζικηνοὶ διὰ τὸ Ἴωνες εἶναι ἐκωμῳδοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ. [καὶ τὸ ἔμβαμμα. Συρακούσιοι. καὶ μύρου τι [μέρος, ἢ] γένος]
βάμμα Σαρδιανικόν· τὸ φοινικοῦν. διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν Σάρδεσι βάμματα
βανά· γυνή, ὑπὸ Βοιωτῶν
* βανανσίας· ἰδιωτ(ε)ίας. ἢ ἀλογίας
90\. βαναυσία· πᾶσα τέχνη διὰ πυρός. κυρίως δὲ ἡ περὶ τὰς καμίνους. καὶ πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς ἢ χρυσοχόος βάναυσος
βανῆκας· γυναῖκας. Βοιωτοί
* βανοί· τέχναι

SCR. 70. Arist. Vespp. 222. 74. *I* 574. 76. Aeschyl. Choeph. 569 Blomf. Veteres lexicographi vocabulum comicorum et tragicorum usu tritum esse affirmant. 82. *K* 376. 84. Hipponax fr. 17 p. 593 e cuius verbis *κάρτα γὰρ ῥιγῶ καὶ βαμβακύζω* petita est interpretatio *ῥιγοῖ σφόδρα*. 86. Aristoph. Pac. 1176. 87. Arist. Ach. 112. (Achaeus trag. fr. 38 p. 586 similiter *Ταραντῖναι βαφαί.*) 88. Corinna fr. 21 p. 948 Bgk. 90. Teste EM. 187, 40 Sophocles Ai. 1110 Lob.

ADNOT. 71. Athen. IX p. 406 D. 407 C. 72. Non diversa videtur a priore. 73. Sic C. 63, 171 et Cyr. Fabricii; Eudemus Bachm. 178, 18, ubi codex *βαθμός*, 370, 18; Gregorius Sanginatius ms. ap. Ducang. c. 171; βαλμός· βῆθος CDr. 75. *περὶ* cod., *παρὰ* Mus. *πόδες βάλον* cod., disiunxit Mus. Lateine βλαισόν (an *βλαισόπουν*?)· *τὸν ὄνειρον, κτλ.*? 76. Bekk. 224, 15. Confundit βαλόν· *οὐδόν* et βᾶλον· *οὐρανόν*. Post βαλός e C. 171 supple *οὐδός, οὐρανός*. 78. *βάμα* cod., em. Alb. EM. 196, 36. 79. Accedit CDr. 80. Cf. *βάβαλον* et Boetticher Aric. p. 32. 81. *βαμβάλειν* cod. Mus., *βαμβάλλει* vel *βαμβαλεῖ*, quorum hoc Pearso illud Salmasius coniecerant, suasit Lobeck. Path. Proll. p. 113, 2; emendate Pearso altero loco, et Toup. Em. III p. 297. 82. Apollon. lex. 50, 21. Lacunam exple verbo *συγκρούων*. Vide Hainebach de redupl. p. 4 Lobeck. rhemat. p. 237. 83. Immo *ἀσήμως λαλοῦσαι*. Glossa Cilicum teste Antiatt. p. 85, 27. Vid. Lob. Proll. p. 310. 84. *ῥυγᾶ* cod., *ῥιγᾶ* Mus., *ῥιγοῖ* em. vir doctus in cod. Wetsteniano. *βαμβαλίζει* mavult HSt. ex Eustath. 812, 46, quocum facit βαμβλίζειν· *ῥηγοῦν σφόδρα* CDr.; *βαμβαλύζει* Phrynich. app. soph. 30, 25, παμφαλύζει· *τρέμει* Hesych. infra. 85. *βάμβα* cod., em. Guyetus, neque audiendi sunt Verweius et Ahrens Dial. II p. 86 e dialecto ordine invito *βάμβα* emendantes. *γένος* tamen e gl. seq. Ahrens merito pro *μέρος* restituit. Cf. *βάφα*. 86. *Κυζικηνικόν* em. Pearso. 87. *τὸ ἐρυθρότατον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ πληγῶν βαφέντων* Eudem. 88. *βάννα* cod., *βάνα* Guyetus, cui accedit Lobeck. Parall. p. 127; *βανά* LDindorf e Herodiano *π. μ. λ.* 18, 28, quem sequitur Ahrens I p. 172. 187. 241. Cf. gl. 144. 191. βάττικες et *γάνα*. 89. Ordini convenienter βαναυσία· *ἰδιωτεία, ἀλογία* CDr. *(ε)* add. L. Dindorf. 91. Cf. 188. Flectitur igitur voc. *βανά βανηκός βανῆκες*. 92. Referunt ad *βάναυσος* vel *βαῦνος*. Possis et βαλιαί· *ταχεῖαι*.

* βανόν· λεπτόν

* βάνισος· εἶδος θυμιάματος

95. * βαυκόν· μωρόν

* βαθίοι· τόποι

βάννας· βασιλεύς παρὰ Ἰταλιώταις. οἱ δὲ μέγιστος ἄρχων

βαννάται· αἱ λοξοὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ Ταραντίνοις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ βάνναπροι

βάννεια· τὰ ἄρνεια. καὶ βάννιμα τὸ αὐτό

200. [βάνος· κλάσμα. μωρός, καὶ τυφλός]

* βανθῶσαι· σκοτοδινιᾶσαι

βανούς· ὄρη στρογγύλα

βανύσει· μωραίνει, ἐπιμαίνεται

βάξις· λόγος, φωνή, κληδών

5. βᾶξον· κατᾶξον. Λάκωνες

βαπαίνει· παρακαλεῖ

* βάρ· μικρόν

βαπτάν· ἀντλουμένην.

βαπτόν· ......

10. βάρα· νόσημά τι καρηβαρικόν. ἢ θρέμματα. Λάκωνες

* βάραθρον· ὄρυγμα. βάθος. γῆς βόθρος

* βαραχινῆσιν· ἀκάνθαις. σκόλοψι

βαράγχια· τὰ βραγχία τῶν ἰχθύων

* βάρβαροι· οἱ ἀπαίδευτοι

15. * βαρβαρισμός· παράτονος διάλεκτος

SCR. 204. Soph. El. 642. Mimnermus EM. fr. 15 p. 332 Bgk. 7. I Salom. II 18. 19. 8. Eur. Hipp. 123. 11. Alexid. fr. II vol. III p. 455. 12. Iudic. VIII 7. 16. 13. Hipponax fr. 106 p. 611.

ADNOT. 93. ‚Pro μανόν‘ Is. Vossius et Pearso; leg. Ἐανόν· λεπτόν. Vid. gl. *Α* 1665. 95. βαυκόν, ut voluerat Guyetus, sua auctoritate firmat CDr. fol. 136 βαῦκος· μωρός. Μανικόν coniecerat Pearso I p. 152, βάνισος coll. βανός et βανύσει L. Dindorf; ego utrum *ΒΑΛ(Κ)ΙΚΌΝ*: μωρόν an βαυκόν· ὡραῖον praeferam ambigo. 97. Utitur hac glossa, quade cf. Ahrens Dial. I p. 228, II 45. 99, Boeckh. C. I. I p. 69 ad demonstrandas fraudes Fourmonti. 98. βαμβάκτης· ὁδὸς στράτα CDr., in quo quae paulo post sequuntur βαμβράσσει· ὀργίζεται et βαμβρασμός· κοχλασμός desunt in Thes. Gr. L. 99. βανεῖα — ἀρνεῖα cod., βαννεῖα· τὰ ἀρχεῖα coni. Heringa Obss. p. 205, em. L. Dindorf. Thes. II col. 106 C. addens: ‚Ita Romani quod veteres dixerant *arnus* et *arna* in *agnus* et *agna* transformarunt.‘ Βαρνεῖα Albertus, βαρνία — ἀρνία voluisse Ahrens videtur in Dial. II p. 45. Ceterum de digammo cf. Boeckh. C. I. I p. 720 et de vocabulis ab obsoleto ἄρ productis, qualia sunt βαρα, κάρ, ἀρήν, ἀρνός, ἀρνειός, aries, κάρνος, ἄριχος, βάριχοι, βαρίον, βαρεῖον, ἱάρειον, ῥήνεα, ῥῆνες, ῥύειια, βρίννια, ἐρρὰς alia, Lobeck. Parall. p. 74. 200. κλάσμα ad βάγος referri debere vidit Sopingus. — Ad μωρός cf. βλενός, unde eliso ε̄ natum est *ΒΑΝΟC*, — ‚De βανός· τυφλός et βλάνος (sic)· τυφλώδης Hesych. nihil constat‘ Lob. Path. Proll. p. 181. 23. Possis tamen κάρος· τῦφος. 1. Non expedio. Lusi καρωθῆναι· σκοτοδινιάσαι; vid. κάρος et schol. Apoll. Rh. *Β* 203 p. 400, 5 HK. 2. βουνούς coni. Is. Vossius. 3. Forte φλανύσσει, quo de Lobeck. rhem. p. 246. 5. βάξον· καταξιον cod., fallitur Boeckh. C. I. p. 83; em. Pearso, quem secuntur Ahrens Dial. II p. 45 Lobeck. Phrynich. p. 610, βᾶξον· κατᾶξον. 6. Vide ἀπανᾶν, ἀπανεῖ, ἀπάνεσον, βαταίνει. 7. Aenigmatis cur accenseret Lobeck. Path. Proll. p. 74 non erat. Vide Ἐφούδ. 9. ἀντλουμένην,ʼβαπτόν cod., separavi praeeunte Alberto. 10. Immo (χαραι)βαρᾶν quo de vocabulo Pherecrates (fab. inc. XV p. 315) ab Aelio Dionysio Eustathii 1461, 24 servato vide Lob. ad Phrynich. p. 80. θρέμματα cum dicit, confundit βάρα et κάρα (καρός) quod videsis. 11. χάος χάσμα γῆς ἢ ὀλέθριος τόπος add. C. 171 βάθος CDr. 12. Leg. βαρκηνίσιν. βαραχίνησιν C. 63. 171. Dr., Stephanus MS Vatic., Lex. MS. Octat. βαρακηνίς· ἡ ἄκανθα Suidas βαρακίναις Zonar. col. 373 βορκοννείμ Eusebius. 13. βαράχνια cod., βαράγχια ex EM. 188, 8 corrigunt Vossius et Pearso. ᾱ epentheticum ut in φάραγμα, κάναδος aliis. 15. Sic C. 63. 171 Dr.

* βάρβιτος· εἶδος κιθάρας, ἢ ὀργάνου μουσικοῦ. ἢ λύρα. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. οὕτω καὶ βαρβίτω

* βαρβός· μύστρον

βάρακες· τὰ προφυράματα τῆς μάζης. Ἀττικοὶ δὲ βήρηκας. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τολύπην

βάρακος· ἰχθὺς ποιός

* βάρακον· τὸν ἄνουν, καὶ βάρβαρον

βάρ[β]αξ· ἱέραξ, παρὰ Λίβυσι. καὶ φύραμα στρογγύλον, ἀφ' οὗ αἱ μάζαι γίνονται. καὶ ἐρίων τολύπη

βάρβαρα· ἀσύνετα. ἄτακτα

βαρβαρόφωνοι· οἱ Ἠλεῖοι καὶ οἱ Κᾶρες, ὡς τραχύφωνοι καὶ ἀσαφῆ τὴν φωνὴν ἔχοντες

[βαρ]βαρυ:πην· βαρύφωνον

* βάρακος· βάτραχος

* βαρακίς· γλαύκινον ἱμάτιον

* βαρακάκαι· ἄγιοι διαφέραι, παρὰ Κελτοῖς

βάρδιστοι· βραδύτατοι κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ ρ̄, ὡς κραδία ἡ καρδία

βαρδῆν· τὸ βιάζεσθαι γυναῖκας. Ἀμπρακιῶται

βαρδοί· ἀοιδοὶ παρὰ Γαλάταις

βαρεῖα χείρ· ἡ μιαιφόνος

* βαρπύργος, πορμεῖο περὶ ἀμφωδῶν

βαρείας.....· ἰσχυράς. βλαβεράς

βαριναχέδα· τὸν δούριον ἵππον

[Βαρθει...· γένος ἰθαγενῶν]

βάριον· πρόβατον. καὶ τὸ βαρύ. καὶ τὸ βράδιον

SCR. 16. Arist. Thesm. 137. 18. Epilyc. fr. II vol. II p. 887. 22. ,Aeschyl. Pers. 636' Meinek. 23. *B* 867. 24. Pind. Pyth. VI 24. 28. *Ψ* 310. 530. 31. Vide ADN. 33. *Δ* 89.

ADNOT. 16. *μουσικόν* cod., em. Suidas. — *βάρμιτον* pro *βαρβίτῳ* coni. Vossius. Forte *βαρβιτιῶ* (Arist. fr. CXLI p. 1207). Animadvertendum denique in codice verba *ἐν Θ.* h. l. deesse. 17. Vocabulum integrum non esse existumat Th. Bergkius ad Aristoph. Thesmoph. fr. XXII com. vol. II 2 p. 1078, videturque *βάρμος* vel *βάρωμος* latere quorum instrumentorum meminit Athenaeus IV p. 182 F. XIV 636 C. Verba vero *ἐν Θεσμοφοριαζούσαις* ad gl. 216 referenda esse vidit Pearso coll. Arist. Thesm. 137. 18. *βήρικας* cod., em. HSt. Vid. Ahrens Dial. II p. 138 Didym. p. 44. et Boeckh. C. I. II p. 1084 B qui idem *πάρακα* dixisse Theraeos monet. 19. 20. ,Ad *βάρακος* ab Hesychio tum piscis tum stulti significatione positum Coray. ad Xenocrat. p. 69 comparat eiusdem gl. *φρῦνος· βάτραχος ἢ παχύς* et quod hodie Graeci *βοῦφον* vel *μπούφον* tum piscem quendam tum fatuum dicunt.' L. Dindorf. ad Thes. II c. 116 A. Sed gl. 220 ordinem turbans ex *βρικὸν* vel *βάρχανος (κάρβανος)* corrupta videtur coll. EM. 188, 43: pro *βάρακος* vero possis *βαρκαῖος* e Theognost. canon. 295. 21. *βάρβαξ* cod., em. Casaubonus. Vide *ἄραχος βεῖραξ ἱάραξ*, Koen. Gr. C. 592, 3. *ἐρύοντολύπη* cod., em. Mus., nisi quod *τολύπαι* scripsit. 23. Eustath. 304, 2. Ahrens Dial. I p. 227. 24. *βαρβαρύπην* cod., *βαρυόπαν* e Pindar. Pyth. VI 24 intellegendum esse vidit Albertus. 25. *βάβακος* comparat LDindorf in Thes. II col. 137 C. Mihi novitia haec videntur ex ordine *βαρδακός* et *βαρδακίς* scribenda, quibus affine est *ἀβορδακός* Ducangii, neque aliter sensit Pearso. 27. *διφθέραι* coni. Musurus, cuius in coniectura nititur VVDD emendatio *βράκαι· αἴγειοι διφθέραι.* Ineptit NScharschuh in Philol. vol. V p. 257. 28. *βάρδισται* Apoll. lex. 50, 24. Vid. Ahrens II p. 113. 29. *βαρδίσαγνος· ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος* Suid. Zon. c. 370 CDr. Cf. *ἐαρδάλη· ἐπλησίασεν*, unde de digammo huius vocabuli constat. 30. ,*Bardus: carminum conditor*' Glossae. 31. Genuina glossa est, si ad Eur.
ι ς ον ον
Hec. 1032 spectat, insitiva, si ad Iobum XXXII 7. 32. *βάρεις· πύργοι. πορθμεῖα. περιάμφοδα* coni. Pearso, Toup. IV p. 16. (*ἀμφόδων* Mus.) 33. *βαρείας χεῖρας* CDr. Voss. 34. *βᾶριν Ἀχαιΐδα* coni. Maussacus et Petav. ad Themist. p. 663. Vide *βοῦς ἐν πόλει* et *κριὸς ἀσελγοκέρως.* 35. *βαρθειγένος* cod., *βαρθειγενῶν· ἰθαγενῶν* coni. Mus., unde *βαυθειγενῶν* pro *Fαυθιγενῶν* Koenius Greg. C. p. 551 *βαθυγενῶν* Ruhnkenius elicuerunt. Lego: *Βύρθακες· γένος ἰθαγενῶν*, ut infra suo loco scriptum est. 36. *βαρεῖον* cod., *βάρειον* CDr. *βάριον* C. 171, Bremensis Bielii, Theodorus Prodromus ap. Ducang. col. 177, unde discimus etiam *βάριον* pro *βαρύ* esse novitium. Concidit igitur Lobeckii sententia his verbis descripta in Proll. p. 475: *βαρεῖον· τὸ βαρὺ* Hes. substantivum esse videtur, ut *πλατεῖον tessera*, sive *tabella* Polyb., unde pendet verbum *πλατειάζειν*. Ad *Βαρεῖον· πρόβατον* voc. *Ἰαρεῖον* comparat Pearso. Vid. Ahrens Dial. II p. 45 n. 9 Lobeck. Parall. p. 74. — Denique *βράδιον* refer ad *βάρδιον*.

βᾶρις· πλοῖον. ἢ τεῖχος. ἡ στοά. ἢ πύργος
βαρισίκται· οἱ μὴ γεννῶντες
βάριχοι· ἄρνες
40. * *Βάρκη· πόλις Λιβύης*
* *βαρκίων· βοτάνη τις ἐν Αἰγύπτῳ*
Βαρκαίοις ὄχοις· Λιβυκοῖς. οὗτοι γὰρ ἐσπούδαζον περὶ ἱπποτροφίαν. φασὶν αὐτοὺς καὶ πρώτους ἅρμα ζεῦξαι διδαχθέντας ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὸ δὲ ἡνιοχεῖν ὑπὸ Ἀθηνᾶς, ὡς Μνασέας ἐν τοῖς περὶ Λιβύης
βαρμίγκαλλος· ὑπέρκαλλος
Βᾶρος· ὄνομα κύριον
45. *βαῤῥεῖ· ἀπολεῖ*
βαῤῥαχεῖν· ἠχεῖν. σκιρτᾶν
* *βαρύαρον· ἰσχυρόν. στερέμνιον*
βαρύ· τινὲς μέν φασι θυμίαμα εὐῶδες τὴν βαρεῖαν. δηλοῖ δὲ καὶ μέγα, καὶ χαλεπόν, καὶ ἰσχυρόν, καὶ ἀναιδές
βαρυγέτας· βάρος μὲν ἔχοντας, Γέτας δὲ ὄντας
50. *βαρυδρόμου· μεγαλοφώνου*
βαρύες· δένδρα
* *βαρυκάν· σου...*
βαρυθυμήσαντος· ὀλιγωρήσαντος
βαρύθων· βαρυνόμενος
55. * *Βαρούχ· εὐλογημένος*
* *Βαρθολομαῖος· υἱὸς κρεμάσας ὕδατα*
* *βαρύκαν· σφύραν*
βάρ(υ)κα· αἰδοῖον, παρὰ Ταραντίνοις. καὶ περον..
βαρυκάρδιοι· ἀσύνετοι, μωροί
60. *βαρὺν ἀστράγαλον· δυσκίνητον*

SCR. 37. Herodot. II 96? 41. Soph. El. 729. 49. ‚In com. dici potuit de Gela servo nequam et molesto' Meineke. 56. Matth. X 3. 59. Psalm. IV 3.

ADNOT. 38. *βαρῖνοι· ἰχθῦς κτλ.* coni. C. Gesner Paral. Aquatil. p. 1291. Latetne *Ἰκέτισιν* an *βᾶρις· οἰκία. βάριχοι· α. ο. μ. γ.* 39. *ἄριχα· ἄῤῥεν πρόβατον* iam Guyetus comparaverat. Vide Ahrent. Dial. II 45 n. 9. Lob. Proll. 338. 40. Quo spectet docet schol. Soph. El. 727. 41. *βαρκί?* 42. *βαρκαίοις, ὀχοῖς — ἁρμαζεῦξαι — κνασέας — παρὰ Λιβύοις* codex, em. Musurus, pro *φασὶν* praeterea *φησὶ δὲ* coniciens. Cf. Didym. p. 103 sq. et gl. *Β* 92. 43. *ὑπέρκαλος* Guyetus. LDindorfio etiam lemma corruptum videtur. 44. Herodian. *π. μ. λ.* p. 35, 28 *Βᾶρος.* 45. Kusterus confert *ἔῤῥει. ἀπόλωλεν, γέῤῥω·* (sic Ahrens II p. 54, *γεῤῥῶ* cod.) *ἀπόλωλα.* Idem *ἀπολεῖται* conicit. 47. Coni. *βαῤῥ[αχειν]ηχεῖν· σκιρτᾶν* et cum *ἀῤῥιχᾶσθαι* compono. Vide tamen Lobeck. Proll. p. 334. 47. Vide *ἄβαρυ.* Forte *βαρύ· ἄρωμα. ἰσχυρόν. βριαρόν* coni. Kusterus. 48. *θυμιαμάτιόν τι* (leg. *θυμίαμά τι*) Bekk. 225, 16. Meinckius Com. vol. III p. 576 pro *τὴν βαρεῖαν* legere malit *τινὲς δὲ ὀρίγανον* coll. Hesych. s. v. *ἄβαρυ.* — *ἀηδές* e Symmach. Genes. XLVIII 17 corr. Kusterus. 49. *ὄνομα* cod., *ὄντας* (supra *ὄνομα* scriptum) Musurus. *Βουβάρας· — καυχητιῶντα, περὶ ἀλαζόνος γὰρ λέγεται ὃν καὶ βαρυγέταν εἰρήκασι* EM. 206, 23. 50. *βαρυβρόμου* corr. DHeinsius. 51. Infra habebimus *βδαροί· δρύες δένδρα.* ‚*Βάδρυες* = *Ἄδρυες*?' Meinckius. An *δρύες· δένδρα πάντα?* 51. 52. *δένδρα βαρυκάν. σου* codex, disiunxit et lacunam indicavit Albertus: mox plene scriptum habebimus *βαρύκαν· σφύραν.* 53. *βαρυθημήσαντος· ὀλιγωρίσαντος* cod., em. Mus. Cf. *βαρυθυμεῖ· ὀλιγωρεῖ λυπεῖται* C 39. 212. 171. *Βραθυμήσαντος* Aeolice pro *ῥαθυμήσαντος* corr. Ruhnkenius. 54. *βαρυζήμενος* cod., em. Musurus. Fortasse *βεβαρημένος* scribendum. 56. *κρεμάσαντος* corr. Musurus ex Hieronymo; *κρεμάσας ὕδατος* Const. Tischendorf. Anecd. p. 127 cod. Coisl. 57. *βαβύκαν· γέφυραν* ingeniosa Alberti coniectura est, qua in rem suam usi sunt Th. Bergkius Meinckius Henricus Iacobi ad Strattid. Phoen. III 5. Ceterum *σφῦρα* et *περόνη* de axis clavo et figurate de *αἰδοίῳ ἀνδρείῳ* dicuntur. 58. *βάρκα* codex, *βάρυκα* ex serie literarum Edd. Ni fallor, deest caput articuli scribendumque *(ΣΑ)ΒΑΡΙΧΑΝ*, quo de voc. cf. Teleclid. fr. XXI vol. II 1 p. 377. *περον..* codex, *περόνην* Mus., qui exitum vocis delevit. 59. CDr.

βαρύνει· ὀδυνάων. κωλύων
βαρυνθέν·........
(βαρύνθην)· βαρυνθῆναι. Αἰολικῶς
* *βαρύκτυπος· μεγαλόηχος, μεγαλόψοφος*
βαρύς· κακός. ἀηδής. σκληρός
65. *βαρύστονος· κακοδαίμων*
βαρυσυμφορώτατος· βαρέως φέρων τὰς συμφοράς
βαρὺ τὸ σκαφίον· τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν δυσαρεστουμένων
* *βαρυδάνιν, βαρύδαν· τὸν ναυσιβάτην, ἐν ναυσὶν ἐλθόντα*
βάς· ἐπιβάς
70. *βασά· αἰσχύνη. ὅ ἐστι δρῦς*
βασαγεῖ· ἀλεσχοῖ
* *βασάν· αἰσχύνη*
* *βασαγικόρος· ὁ θᾶσσον συνουσιάζων. παρὰ Ἱππώνακτι*
βασανεύεται· διελέγχεται. ἢ διακρίνεται. βασανίζεται
75. *βασανιστής· ὁ δημόκοινος. τί πολλὰ δὲ ὁ διαιτητής, καὶ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων τὴν ἀλήθειαν πυνθανόμενος*
βασανίτης λίθος· οὕτω λέγεται Λυδικοῦ λίθου γένος. καὶ λίθος βάσανος, ᾧ παρατρίβοντες τὸ χρυσίον ἐδοκίμαζον
βάσανος· δοκιμασία
* *βαθανίαν· νεοσσείαν. Κρῆτες*
* *βασιλεύει· κρατεῖ, ἄρχει*
80. *βασίλειοι δικασταί· παρὰ Ἡροδότῳ οἱ βασιλεῖ παράνομον ἐργαζομένῳ ἐναντιούμενοι*
βασίλεια· γένος ἰσχάδων

SCR. 62a. Θ 308 (Pind. Nem. VII 43?) 63. Hesiod. Theog. 388 Opp. 79. 66. Herod. I 45. 68. *Σοφοκλῆς δὲ Ποιμέσι* (fr 471 p. 194) *βαρίβαν λέγει τὸν ναύτην ἢ τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα* Bekk. 84, 10 EM. 70. Vid. ADN. 72. Psalm. LXVII 23. 73. Hipponat. fr. 107 p. 611 Bgk. 76. Antiphon Harpocr. 43, 11. Codd. DE Suidae addunt testimonia Pindari (ap. Ath. XIII p. 574 B) et Sophoclis (fr. 925 p. 273). 79. Matth. II 22. 80. III 14. 31. VIII 194. 81. Philem. fr. CXXXa vol. IV p. 66.

ADNOT. 61. *βαρύνων* Mus. *βαρύνει· ὀδυνᾷ.* 62.a.b. *βαρυνθέν· βαρυνθεῖν Αἰολικῶς* cod. Mus., *βαρύνθεν· βαρυνθεῖν* Koen. Greg. Cor. p. 308. Separavi lacunae signo posito post glossam Homericam *βαρυνθέν* (Θ 308) et *βαρύνθην· βαρυνθῆναι Αἰολικῶς* pro *βαρυνθῆν* scripsi cum LDindorfio ad HSt. Thes. II col. 145 C. Vide adn. ad gl. *Α* 6315 ubi oblitus sum formae *φᾶν· λέγειν* pro *φάναι.* Pro *βαρυνθέν* possis etiam *βάρυνθεν· ἐβαρύνθησαν* e Pind. Nem. VII 43. 64. *δειδής* cod., em. Is. Vossius. 66. *βαρυτάτας φέρων* Bekk. 225. 67. *βαρυτοσκαφίον — δυσαρεστομένων* cod., em. Musurus. 68. *βαρυδάνιν* (ιι) codex, *βαρυδάνην* Musurus, *βαρίβαν*, quod in *βαρύδαν* abiisse vidit, LDindorfius coll. Lobeck. Parerg. p. 610. Lego 68: *βαρυχνᾶν·* (*ἐφιάλτην*) 69. *βάς· ἐπιβάς, καὶ βαριβάν ἢ βαρίβαν· τὸν κτλ.* Cf. *ἐρετάνης· ναύτης.* 70. ‚Confundit Basan, quod est nomen regionis, cum arbore, quae in ea regione proveniebat: Zachar. XI 2. *Βασά* i. e. בושה pudor.‘ Kusterus. 71. *ἀλεσχοῖ* cod., *ἀδολεσχεῖ* Musurus. Forte *βασανιεῖν* (Arist. Ran. 802)· *ἐλέγχειν.* Vide *συνασπιεῖ· συνασπίζει, συμμαχεῖ.* 72. Sic C. 171, *ἢ πικρία* addunt C. 212. 39. 73. *βασανόχορος* i. e. *ἀψίκορος* coni. Th. Bergk. l. l. Idem potius est ac *ἀρπαξομίλης* in Com. anonym. fr. CCLVIII, et legendum *βαστικόρος* ut evicisse mihi videor in Mus. Rhen. 1857 p. 471 sq. De adverbiis Lydiis *ἀρχί, ἀραχί, αὖρι, μασί, ἴῶπι βάστι* dixi ad *αὖρι.* *Ἱππονάκτῃ* cod., em. Mus. 74. Haud scio an *βασανίζεται* sit vocabuli suspecti *βασανεύεται* correctio. 75. *τί* omisit et *πολλάκις* correxit Musurus. Vide Lobeck. ad Herodian. epit. p. 474. 76. *βασανιτής, λ. — λίθου βάσανος — τὸ χρόμα* (forte *τὸ χρῶμα τοῦ χρυσίου*) codex, *βασανιστής — λίθος βάσανος — τὸ χρυσίον* recte Musurus, nisi quod prava correctione *βασανιστής* intulit pro *βασανίτης* ut est ap. Bekk. 225, 19. De lapide hoc disputabat Buttmannus in Mus. antiq. stud. II p. 56. 77. *ἐξέτασις τιμωρία* CDr. 78. *βασανίαν* Is. Vossius, *νεοσσιάν* HSt. Edd. II col. 157 C. coniecerunt. Mallem contulissent *ΚΑCCΕΙ: νεοσσειᾶ.* 80. *βασιλεῖς· οἱ δ.* codex, em. Brisson de Persico app. L I p. 90. 81. Ex Athen. III p. 76 E et Eustath. p. 1694, 8 apparet *βασίλεια* et *βασιλίδες* confundi. Cf. Polluc. VI 81.

βασίλειον· εἶδος [τυροῦ, καὶ] μύρου

βασίλειος στοά· δύο εἰσὶν Ἀθήνησιν βασίλειοι στοαί, ἥτε τοῦ λεγομένου Βασιλέως Διός, καὶ ἡ τοῦ Ἐλευθερίου

βασιλειῶντα· βασιλείᾳ ἐπιβαλλόμενον

85. βασιλεύς· ἄρχων τις Ἀθήνησιν, μυστηρίων προνοῶν

βασίλη· βασίλεια. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ

βασιλέως ὀφθαλμός· ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος, ὃς ἐφεωρᾶτο (τὰ) πράγματα, τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν

βασιλίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ αὐλητικόν, ὡς Ἐρατοσθένης, ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέντος

* βασιλῆα· βασιλέα

90. βασιλίνδα· παιδιᾶς εἶδος, ᾗ βασιλέας καὶ στρατιώτας ἀπομιμούμενοι ἐχρῶντο

.... παρὰ Ταραντίνοις δὲ καὶ ἡ Ἀφροδίτη Βασιλίς

βάσιμα· ἐπίβατα

βάσιμον· ἑδραῖον, βέβαιον, στάσιμον. ἢ πορευτικόν

βάσις· ὁ ῥυθμός. δηλοῖ καὶ τὴν πορείαν. καὶ βῆμα. καὶ ὁδόν

95. βάσις· στήριγμα. ἕδρα. στάσις. ῥυθμός. πορεία. βῆμα. ὁδός

βάσκα· μάκελλα. [βασκανία]

βασκαίνει· λυπεῖ. φθονεῖ. μέμφεται

βάσκανος· φθονερός. [ἀχάριστος. συκοφάντης.] Σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον ἐπὶ τοῦ ἀχάριστος. καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν

βασκαρίζειν· σκαρίζειν. Κρῆτες

SCR. 82. Cratet. fr. II vol. II 1 p. 234. 83. Demosth. 776, 20 Plat. Theaet. p. 210 D. 86. fr. 289 p. 157. 87. Herod. I 114, Xenoph. *KII* VIII 2, 10, Ar. Ach. 92. 88. p. 206 ed. Bernhardy. 94. Pind. Pyth. I 4 cum schol. (Plat. civit. III p. 399 E de Legg. II p. 670 D Aristot. Polit. II 2). 97. Pherecrates EM. 190, 24 (fr. VIII vol. II 1 p. 343) 98. fr. 926 p. 273 Nck., qui *βάσκανος ἐπὶ τοῦ* corrigit.— Demosth. 307.

ADNOT. 82. *τυροῦ καί* delet LDindorfius HSt. II col. 164 B. Malim *εἶδός τι μύρου* cum Eustath. 1425, 41. De re cf. Clement. Alex. Paedag. p. 76 Sylb. Plin. H. N. XIII 2. 83. Quadrat Bekk. 222, 29. Contra *δύο εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλαις ἥ τε τοῦ ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασίλειος*, Harpocr. 40, 19 Suidas, unde Hesychii verba a librario male traiecta sic restituenda arbitratus est Meursius in Att. Lectt. VI 17 p. 343 et Ceram. gemin. c. IV p. 12: *δύο εἰσὶν Ἀ. στοαί, ἥτε βασίλειος λεγομένη τοῦ βασιλέως ἥτε Διὸς τοῦ ἐλευθερίου.* 84. *βασιλείαν περιβαλλόμενον* codex, em. Meinekius. 85. Bekk. 219, 14 Pollux VIII 90. 86. *βασίλ, ἡ βασιλεία* codex, *βασιλή, ἡ* Musurus, *βασιλῆ· ἡ βασίλεια* Boeckh. C. I. II p. 108, *βασίλη· βασίλεια*, ut Herodianus ap. Steph. Byz. p. 13 M et Theognostus p. 111 accinunt, probant Pearso I p. 157 Hemsterhuisius ad Callim. vol. I p. 489 GDindorfius ad Soph. loc. p. 43 Lobeckius Proll. p. 43. 87. *τὰ* addidisse Musurus videtur, qui etiam *ὃν τοῦ β.* scripsit: malim *τοῦτον β.* Cf. *ὀφθαλμὸς βασιλέως* Poll. II 84 Bekk. 225, 22. Stanl. et Blom. ad Aesch. Pers. 973. Edd. Gotting. ad Append. provv. I 49 p. 386. 88. *ἐπὶ* cod., em. Mus. Cf. Poll. VII 85 Eustath. 1425, 40. 89. Om. Musurus, agnoscit C. 171 fol. 74b. 90. *παῖδες — ἡ* cod., em. Mus. Poll. IX 110 Theognost. p. 1353 vol. III Bekk. Eustath. 1425, 41. 90. 91. *ἐχρῶντο παρὰ κτλ.* codex. Seiunxi et lacunam indicavi his fere verbis explendam: *Βασιλίς· ἡ τοῦ βασιλέως γυνή*, quod exhibent EM. 189, 7 et Cyrilli mei omnes. *Βασιλίνδα* enim et *βασίλιννα* confundi parum probabile est. 92. *ἐνεπίβατα* C. 39. 63. 171 Bekk. 225, 14. 94. *ὀρθμός* cod., em. Mus. 95. *ψυιαὶ γόνατα* CDr., *ψοιαὶ* C. 171 *ψύαι* C. 63 (recte, cf. Lob. Phryn. p. 300). 96. *μακέλη* codex, em. Kusterus coll. *μάσκη· δίκελλα*, ubi improbabilis est coniectura Lobeckii in Aglaoph. p. 175 *δείκηλα*. Dudum eandem glossam Salmasius ad Tertull. de pallio p. 123 contulerat, nuperque denuo contulit G. Dindorfius ad HSt. c. 180 ut *βάσκη* pro *βάσκα* scribendum esse evinceret.— *Βασκανία* cum verbis praecedentibus iungi non debere sed seorsim ab Hesychio (!) cum sua expositione scriptum fuisse adnotavit HSt. Thes. c. 179 D. 97. Cf. Lobeck. Proll. p. 177 n. et *ἀσαίνω*. Viris doctis *βασκαίνειν* cum *βάσκειν βάζειν φάσκειν* conferentibus patrocinatur etiam glossa *φάσακες· συκοφάνται.* *ζηλοῖ* pro *λυπεῖ* exhibent C. 63. 39, *ἐγκαλεῖ συκοφαντεῖ* pro *φθονεῖ* Bekk. 222, 19. 98. Marginalia pro quibus in CDresdensi *μεμψίμοιρος* apparet, induxi. *εἶτε τὸ* scripsi, *ἔπειτα* codex *ἐπὶ τοῦ* Musurus Nauckius l. l. 99. Cf. Koen. ad Greg. C. p. 454 Ahrens Dial. II p. 45.

300. βασκάς· ὄρνεόν τι
[βάσκε πικρολέα· πλησίον ἐξεθόαζε. Λυδιστί]
βάσκε· πορεύου. λέγε. ἀνάστηθι
βάσκειν· λέγειν. κακολογεῖν. καὶ ἀνίστασθαι
βασκευταί· φασκίδες. ἀγκάλαι
5. βάσκ' ἴθι· ἐκ παραλλήλου πορεύου
βάσκιοι· δεσμαὶ φρυγάνων
βάσκιλλος· κίσσα
βάσκον· χῶρον
βάσκου· πορεύου
10. βασμός· βαθμός
βασσαίας· τὰς ἐν βήσσῃ γεγονυίας. ἔλεγον δὲ βήσσας τοὺς κοίλους καὶ δενδρώδεις τόπους. ἔνιοι τοὺς βασίμους τῶν ὀρῶν
βασσάραι· χιτῶνες, οὓς ἐφόρουν αἱ Θρᾴκιαι Βάκχαι........
βασσάρη· ἀλώπηξ. [καὶ βασσά (τ)] παρὰ Κυρηναίοις
βασσάρ[ε]ια· τὰ ἀλωπέκ[ε]ια οἱ Λίβυες λέγουσιν
15. βάσσος οὐδετέρως· ἡ βῆσσα
* βασταγή· βάρος
βαστά· ὑποδήματα. Ἰταλιῶται
Βάστας ὁ Χῖος· Δημοκρίτου ἐπώνυμον, καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις. ἔστι δὲ ἱστοριογράφος

SCR. 300. Arist. Avv. 885. 1. Hipponactis? 2. Aeschyl. Pers. 664. 671. 5. B 8. 10. ,Soph. fr. 1020 p. 285 Nck.' LDindf. 18. fr. VIII.

ADNOT. 300. βάσκας cod. Mus., e glossis ab Alberto et Pearsone comparatis βοσκάς et φασκάδες accentum correxit G. Dindorf. ad HSt. II c. 179 CD., idemque vitium ap. Aristot. HA. VIII 3 et Callimachum schol. Ar. Avv. 885 tollit. 1. Vide 321. 273 et gl. κρολίαζε. Glossa traiectione literarum foede corrupta in βάστι κρολέαζε· πλησίαζε θᾶσσον corrigenda est. 2. Apoll. lex. Hom. 50, 25. 3. Lobeck. Proll. p. 177 n. 4. ,Videtur esse latinum, formatum ad Graecam declinationem a nominativo φάσκις, ιδος. Lat. *Fascis*, unde *Fasciculus*' Sopingus. ,Vide mox βάσκιοι' Alb. 5. Schol. Hom. l. l. (Lobeck. Parerg. p. 660 H. Planer de Tyrannione p. 11.) 6. Cf. gl. 304. 7. ,A βάσκω fortasse ut *loquax*' Lobeck. Proll. p. 120. 8. Cf. ελασκεν· συνεχώρει; ac tale quid latere suspicor. 9. ,Vitiosa videtur repetitio superioris glossae βάσκε πορεύου.' GDindorf. ad HSt. c. 180 B. 10. Sic C. 39. 171. Cf. Moer. Att. p. 97 Phrynich. p. 423. 11. βασσίας cod., em. HSt. et Pearso advers. I p. 157, 21. 12. καλούμενοι οὕτως ἀπὸ τοῦ βασσαρέως Διονύσου. ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις addit Bekk. lex. 222, 26, unde corruptum esse EM. viderunt Gaisf. ad Hephaest. p. 70 et GDindorfius c. 180 D. Vid. Poll. VII 59. Böttich. Ar. p. 42. 13. βασσαρίς codex, quod si verum est e margine accessit pertinetque ad gl. praecedentem. βάσσαρος (βάσαρος CDr.)· ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον C. 319. 63. 171 λέγεται δὲ βάσσαρος ἀλ. κ. Ἡ. ὑπὸ Κυρηναίων EM. 191, quae falsa esse ipse Herodotus evincit apud quem non βάσσαρος sed βασσάρια legitur. Ordo βασσάρη postulat, quod reposui. Deinde codex βασσά (τ), pro quo βασσάτη Musurus, βασσάρη HSt., uterque falsus. Lexicographus hoc ipsum scriptum reliquit quod praeter C. 171 etiam EM. 190, 52 porrigit βασσάρη· ἀλώπηξ καὶ ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνος γυνή. Ad posteriorem vero significationem doctus aliquis lector comparaverat βάτας Tarentinorum vocabulum his usus verbis καὶ βατάς. Sin glossa sic habebat βασσάρη· ἀλώπηξ καὶ τὸ λεγόμενον ὑπόδημα (cf. EM. 191, 4) pro βασσά (τ) lego βαστά, quod respicit gl. 317. 14. Illud Heinsius, hoc Albertus emendarunt. 15. EM. 191, 2. Lobeck. rhem. p. 296. 16. Novitium est; βασταγή· devectio Glossae. 17. βαστόν· *calceus* Gl. Vide Salmas. H. A. T. I p. 845. et Pearson. p. 157, 23 recte Meursii coniecturam βαυτά· *bolla, ocrea* refutantes. 18. βαστα. ὄχειος codex. Literam in medio glossae delevit Musurus, et Βάστας ὁ Χῖος scripsit. Βάστας Χῖος nunc placet Meinekio Com. V p. 35 retractatis iis, quae pro lectione Βάστα ὁ Χῖος disputaverat vol. II 1 p. 449. Cf. Lucian. Pseudol. 3 Diogen. L. IX 49.

* Βά[σ]τα Κάρας· δύο ταῦτα ὀνόματα. ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν Σάμῳ ἐν τῷ τῆς Ἥρας ἱερῷ οὕτω· Βάστα Κάρας Σάμιος Ἥρῃ τήνδε θήρην ἀνέθηκε
* βάστακας· τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς
βάστι κρολέαζε· θᾶσσον ἔρχου. Λυδιστί
βαστ[ρ]αχάζει· τραχηλίζει
βάστ[ρ]αχας· τοὺς τραχήλους. Βοιωτοί
Βάταλος· καταπύγων καὶ ἀνδρόγυνος. κίναιδος. ἔκλυτος
βατάνια· [τὰ] λοπάδια. ἡ δὲ λέξις Σικελική
* βαταίνει· καλεῖ
* βαθάρα· πυκλιή, Μακεδόνες. πυρλός, Ἀθαμᾶνες
βάτας· ὁ καταφερής. Ταραντῖνοι
[βατήν· αἰχμὴν. ἐπορεύετο, ἐβάδιζεν]
βατήρ· βαίνων. βαδιστικός
βατῆρα· τὸ ἄκρον τοῦ σκάμματος τῶν πεντάθλων, ἀφ' οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον
βατηρίαν· ῥάβδον. καὶ βακτηρίαν
βάτης· πίθηκος. ἀναβάτης
βάτια· ὁ τῆς συκαμίνου καρπός. καλεῖται δὲ καὶ ἄβρυνα καὶ μόρα
βατίδες· εἶδος ἰχθύος πλατύ, [ἡ βατία]· διαφέρει δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος, ὡς Ἀριστοτέλης ποιεῖ φανερόν

SCR. 21. Hipponactis? 24. Aeschin. de fals. leg. 41, 14 c. Tim. 18, 28; Demosth. de cor. 288, 17. Eupol. fr. XIV vol. II 1 p. 541 alii complures. 25. Eubul. fr. VII vol. III p. 265, ubi Σικελά corrigunt pro Σικελικά. 29. Α 327. 31. αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου est in proverbiis. Adludit Amipsias fr. V vol. II 2 p. 711. 35. Respicitur Hippocrates de int. affect. 195, 22. Cf. Eupol. fr. V vol. II p. 488 Anaxandr. fr. I 50 vol. III p. 184. — Aristot. HA. I 35. II 109.

ADNOT. 19. Vide hoc de proverbio disserentes Koen. et Schaef. ad Gr. Cor. p. 125, Panofkam in Samiac. p. 61, Boeckh. C. I. II p. 212 n. 2247, Preller Polem. p. 178 Meinek. Com. II 1 p. 450 (V p. 35) et Editores Gotting. ad Append. prov. I 50 p. 386. Inscriptionem Samiam numeris inclusam non fuisse sed prosa oratione scriptam ‚servandamque esse codicis lectionem Ἥρῃ τήνδε θήρην ἀνέθηκε' (Ἥρῃ θήρην ἀνέθηκε Τήνδε Pearso) monet GDindorf ad HSt. Thes. II col. 185 A. Idem veram proverbii scripturam esse Βάτα Κάρας recte mihi statuisse videtur: nam Βάτα Κάρας cod. SGerm. CLXXI Bastii et append. prov. I 50 (βάτου bis Vat. cf. Schott. p. 381) βούτα κάρας Ioannes Siceliota. 20. Huius erroris participem video EM. 191, 12. Legendum vero βαστακάρας· τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς. Βάτα Κάρας· ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν (ἀδυνατῶν male) append. prov. C. 21. Scripsi; βαστιζακρόλεα codex. Vide κρολίαζε et gl. Β 301. 22. βαστραχηλίζει codex, βαστραχάζει Salmasii emendationem exhibui, licet persuasum habeam Boeotos βασταχάζει dixisse. In exemplar Diogeniani pariter corruptum inciderunt etiam EM. 191, 11 Zonar. c. 379 βαστραχαλίσαι· τραχηλιάσαι, βάστραχας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι et Suidas, qui βαστραχαλῆσαι; βατραχαλίσαι lex. reg. ms. 23. Imo βάσταχας. Cf. gl. 322 et Theophil. Protosp. 4, 1 ab I. G. Schneidero appositum: οἱονεὶ δὲ βάσταξ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχει ὁ τράχηλος. 24. Egregia de h. v. disputatio exstat C. Th. Antonis in ‚Additam. de voce βατύλη et loco Aristoph. Plut. 1012' Gorlic. 1819. 4 p. 8 sq. 25. Cf. Ahrens Dial. II p. 394 Lobeck. Proll. p. 176. 26. Vid. gl. Α 5771. Β 206. 27. Sic codex, βαθάρα † Musurus. Ἀθάμαντες cod., em. Palmerius, nisi de Athamante Sophoclea sermo est. ? Pro ἀθάρα — ΠΤΙCΑΝΗ — πυρός. 28. βατάς cod., em. GDindorfius col. 187 B. Cf. βαδάς βάταλος et βασσάρη. ‚Fortasse ᾱ Doricum in prima habet' Lob. Parall. p. 427. 29. Confundit βάτην et βλήτην. ‚Βλήτηρ: iaculus' Glossae; βάτην· ἐπορεύοντο CVossianus. Ceterum mirum est desiderari h. l. glossam procul dubio Diogenianeam ab EM. 192, 13 servatam: βατήν· τὴν γῆν. Μεσσήνιοι (βατήν· τετριμμένην C. 171), pro qua infra obscura glossa 341 βάτνος· αὐλός. Μεσσήνιοι apparet. Commoverunt haec Pearsonem, ut βάτην· τὴν γῆν. ἐπορεύοντο, ἐβάδιζον corrigeret; βᾶ· τὴν οἴμην coni. Fachsius. 31. Seleuco hoc acceptum refert Didymi λέξις κωμική teste Bekk. lex. 224, 12. Cf. EM. 192, 3 Aelius Dionys. Eustath. 1404, 56 Diogenian. prov. III 38 vol. I p. 221 sq. 32. Cf. Herodis hemiamb. fr. 10 p. 624 Bgk. 33. ‚Equus admissarius' Lobeck. Parall. p. 427. Vide Hesych. s. v. ἔβρος, θόρυς et Hemsterh. ad Lucian. II p. 322. 34. βατία — χαλάμης — ἄβρυνα ἢ μορέα cod., em. Athen. II p. 51 F EM. 191, 51 Bekk. lex. 224, 18, qui glossam Salminiis h. e. Cypriis tribuunt. 35. Moeris Erotian. p. 108 Bekk. 224, 20. Verba ἡ βατία
Δ
nata mihi videntur ex βατίδες compendiose βατί scripto. Cf. Lob. Proll. p. 46.

Βατίεια· πόλις Τρωϊκή
βατίη· φιάλη. οἱ δὲ εἶδος ποτηρίου
Βατιῆθεν· ἐκ δήμου Βατῆς, τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς
* *βατῆρος·* ἐξ ἐχίνου σφάκελος
40. *βατόν·* βάσιμον, ἐν ᾧ δύναταί τις ἐπιβαίνειν
βάτνος· αὐλός. Μεσήνιοι
βάτος καὶ *βατίς·* ἰχθύες διαφέρουσιν ἀλλήλων. καὶ ἀκάνθης εἶδος
βατός· διαπεράσιμος τόπος. ἡ δὲ ἄκανθα *βάτος*
* *βαταῖς·* πορφυρίσιν. ἢ ὁδοί
45. * *βαταρισταῖς·* τοῖς βαταρίζουσιν
* *βατεῖν·* πορεύειν. πορεῖν
* *βατολογία·* ἀργολογία. ἀκαιρολογία
βάτρα· βάσις, βασιλέως
* *βάτραχος·* ἐσχάρας εἶδος
50. *βατραχίς·* ἱματίου εἶδος
βατραχίς· ἱματίου χρῶμα, ὃ βάπτεται ὑπὸ *βατραχίου* πόας
βατραχίσκοι· μέρος τι τῆς κιθάρας
βατταρίζειν· ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι, ὡς τὸ *ποππύζειν*. λέγουσι δέ τινες ἀπὸ Βάττου τοῦ ἰσχνοφώνου πεποιῆσθαι, ᾧ καὶ ἡ Πυθία εἶπεν·
‚Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες'
ἔστι δὲ ..... φθέγγεσθαι, ποππύζειν, τραυλίζειν.
βατταρισμοῖς· φλυαρίαις
55. *βάττικες.* γυναῖκες. Βοιωτοί

SCR. 36. *B* 813. 42. Epicharm. ap. Athen. VII p. 286 — ω 229. 48. Menand. fr. 39 vol. IV p. 246 — Aristoph. fr. CXL p. 1207. 50. Vide ADN. 53. Hipponax fr. 108 p. 611 Bgk., teste Bekk. 85, 20 (Herodot. IV 155.)

ADNOT. 37. *βατιθῆ* cod., em. Salmasius, accedente Hemsterhuisio. In Alexandri epistula ap. Athen. XI p. 784 B pro *μικρὰ ῥυτά* conicio *μίκρ' ἄττα*. 38. *Βατῆθεν* recte fortasse contra literarum ordinem correxerunt Meursius et Menagius (vid. Steph. Byz. Boeckh. C. I. I p. 196, 18) quamquam *Βατιῆθεν* a poeta dici potuit pro *Βατῆθεν* quemadmodum *Βατίεια* pro *Βάτεια* dici potuit. G. DIND. HSt. II c. 187 CD. 39. Non expedio. 40. C. 63. 39. 41. Vide gl. 329. — Conicio *βαῦνος·* *βαυνός* [*Μεσσήνιοι*] coll. schol. Dionys. Thr. p. 654. Audacior enim coniectura videtur *Βάταλος·* *αὐλητὴς Ἐφέσιος*. 42. Vide gl. 335 et IGSchneider histor. pisc. p. 146. 44. *βαπταῖς·* *πορφυρῆσιν* (?) et *βαταῖς·* *ὁδοῖς* confundi vidit Pearso Advers. I p. 161, 5. *πορφυρῆσιν* cod., em. Meinek. 45. L. *βατταρισταῖς·* *βατταρίζουσιν*. 46. Cave reconditiorem doctrinam latere credas. Est sane *βατέω* Plutarcho teste (Mor. p. 292 E) e Delphorum lingua *calco*; sed hoc si voluisset noster simpliciter dixisset *βατεῖν·* *πατεῖν. Δελφοί.* Vide Lobeck. rhem. p 150. 47. L. *βαττολογία* cum Hammond. ad Matth. VI 7. 48. *βάσις βασιλέως* cod., *βάσις ἢ βασίλισσα* C. 171, quo ex parte labefactatur LDindorfii sententia in Thes. II col. 25 D: „Retulerit huc (Et. Gud. 102, 45. 103, 5) etiam Hesychii glossam *βάτρα*, qui *βάτρα* Graece non magis dictum crediderit quam *βάτρον* quod etymologiae suae gratia ponit EM. c. 185, 46. Sed *βάτρα* mutatum in *βάθρα* facillime convertitur in pluralem si *βάσις* mutatur in *βάσεις* ut ap. Hesychium ipsum *βάθρα·* *βάσεις*. Nam *βασιλέως* clarum est meram vocis *βάσις* dittographiam esse.“ Vide igitur, ne *βάσις* potius inducendum sit scribique debeat *βάνρατρα·* *βασίλισσα*. 49. *βάτραχος·* *σελάχους εἶδος* coni. Pearso. *Βατράχιον·* *εἶδος βαφῆς* cum C. 171 praebeat vide num ferri possit *βατράχειον·* *ἔστι χρόας εἶδος*. 50. *χροά* EM. 192, 2. Sed etiam *εἶδος* mendi suspicione caret. nam *β.* est *εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα* schol. Ar. Eqq. 1406. Cf. Boeckh. I p. 247. p. 249, 3. 51. *βατραχείου* male Bekk. 224, 23. 53. ‚Verbi *β.* caput est sonus effuticius *bat*, unde *butubatta* et *βαττολογία*.' Lobeck. Nostrum exprimit Bekk. 224, 24. Vide Naekium in Niebuhrii Mus. Rhen. II p. 115 laudatum ab edd. Gotting. ad Diogen. III 68 vol. I p. 227. *(παρα)φθέγγεσθαι* recte Pearso I p. 161, 26. 55. Lege *ΒΑΝΗ̂ΚΕϹ*, quod in *ΒΑΠΗΚΕϹ*, *ΒΑΤΤΙΚΕϹ* abiit.

Βάττος· βασιλεύς, τύραννος. Λίβυες: τραυλόφωνος, ἰσχνόφωνος
Βάττου σίλφιον· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκομένων. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ Κυρηναίου(ς) ἑνὶ τῶν Βαττ(ι)αδῶν μεταδοῦναι ἐξαίρετον (τὸ) σίλφιον, ὃ ἐκτετ(ί)μηται παρ' αὐτοῖς, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομίσματι ὅπου μὲν Ἄμμωνα, ὅπου δὲ σίλφιον ἐγκεχαράχθαι
Βάττου σκοπιά· χωρίον Λιβύης, ἀπὸ Βάτ(τ)ου
βαῦ· εἶδος ἄνθους
60. βαυβᾷ· κοιμίζει
βαυβᾶν· καθεύδειν
βαύβυκ[αν]ες· πελεκᾶνες
Βαυβώ· τιθήνη Δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν, ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεῖ
βαύζειν· ὑλακτεῖν. ἀσαφῶς λέγειν
65. βαῦθεῖ· μασᾶται
βαυκά· ἡδέα
βαυκαλᾶν· κατακοιμίζειν. τιθηνεῖν. παιδία μετ' ᾠδῆς κοιμίζειν
* βαυκανήσεται· βοήσεται. βοήσει
βαυκαλιζόντων· τιθηνούντων
70. βαυκίδες· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου
βαυκίζεσθαι· θρύπτεσθαι
βαυκιζόμενον· τρυφερὸν καὶ ὡραϊστήν
βαυκίσματα· τρυφερώματα
βαυκισμός· Ἰωνικὴ ὄρχησις. καὶ εἶδος ᾠδῆς πρὸς ὄρχησιν πεποιημένον
75. βαύνη· κάμινος ἢ χωνευτήριον
βαῦνοι· χυτρόποδες καὶ κάμινοι. ἔνιοι δὲ καὶ ἐφ' ὧν ἐπικαθίζουσι
βαῦνος· χυτρόπους
βαφά· ζωμός. Λάκωνες
βάφιον· ὀξύβαφον. Ταραντῖνοι

SCR. 56. Herod. IV 155. 57. Arist. Plut. 924. 60. Alexid. fr. IV vol. III p. 488. 61. Eurip. fr. 695 teste Bekk. 85, 11. Canthar. fr. II vol. II 2 p. 835. 64. Aesch. Ag. 449. 66. Arar. fr. II vol. III p. 275. 70. Aristoph. fr. XXIII p. 1087. Alex. I, 7 vol. III p. 423. 72. Alex. fr. IV vol. III p. 486.

ADNOT. 57. Βαττο. σίλφιον — ἐπὶ τοῦ Κυρηναίου — Βαττάδων — ἐξαίρετον σίλφιον cod., em. Musurus; atque εὑρισκόντων — Βαττιαδῶν etiam append. Vatic. I 27. Deinde ἐκτέτμηται cod., ἐκτετίμηται Pearso. Cf. Lex. Bekk. 224, 30 Append. Proverb. IV 70 I 51, q. l. Editores Gottingenses apponunt Welcker. Syllog. epigr. p. 266 et Thrigii Cyrenaic. p. 307 et 312. 58. ἐπὶ Βάτου cod., em. Mus. Vide Anton. Liberal. xy p. 103. 59. Cf. Ioann. Alex. τον. παραγγ. 7, 35 Lobeck. Parall. p. 91. 60. Possis βαυβᾷ· κοιμᾶται (Eustath. p. 1761, 27 = 546, 4); sed praestiterit βαυβαλίζει (i. q. βαυκαλᾷ)· κοιμίζει coll. antiattic. p. 85, 14. 61. Vide Sallier et Piers. ad Moer. p. 102. 103 Nauck. Arist. Byz. fr. inc. XLVIII p. 202 sq. 62. βαυβυκάνες· πελεκάνες cod., emendavi. Vide βαίβυκες et σπέλεκτος. 63. βαυμῶ — ὥσπερ ἐν πεδοκλεῖ codex: lectio quam exhibui Musuri est. — De Baubo vid. Kuster. ad Suidan I p. 245 Lobeck. Aglaoph. p. 818 Tzschirner de nomin. in ω exeunt. p. 22, 24 et cf. μαῖμα. 64. βαυΐζει· ὑλακτεῖ C. 39. Trissyllabum βαΰζω licet usitatius sit locus tamen emendatione non eget. Cf. GDindorf HSt. II c. 198 B Lobeck. rhem. p. 82. 65. Sic codex, βαῦθεῖ· μασσᾶται Musurus, βαυθάς· μασθός C. 39. Forte βρύκει· μασᾶται. 66. EM. 192, 20. 21. Cf. gl. B 195 et γάκα· ἡδέως, γακεῖαι· γλυκεῖαι, γάκου· ἡδύ γλυκύ, γάλα (γάκα Ahrens dial. II p. 124) ἡδέως. 67. βαυκλᾶν· διθηνεῖσθαι μετ' ᾠδῆς τὰ παίδη CDr. Cf. Moer. l. l. EM. 192, 18 ubi pro βαῦ lege βαυκαλᾶν et pro βαύκαλον βαυκιζόμενον. 68. Infra βρυκανήσομαι· βοήσομαι habebimus ab Alberto comparatum. Utrobique βυκανήσομαι VVDD rescribunt, sed verum est ἰβυκινήσει· βοήσει. 69. βαυκανιζόντων cod., em. HSt. 70. Poll. VII 94, append. ad Philem. lex. p. 296 Os. Eustath. 1522, 10 EM. 192, 17. 71. EM. 192, 18. 72. EM. 192, 20 CMosq. fol. 136 Bekk. 225, 26. 73. τρυφερεύματα Bekk. 225, 27. 74. Poll. IV 100 EM. 192, 17 schol. Hom. X 391 Arist. Eqq. 20. — Cf. Νιβατισμός. 78. βάφα cod., em. Meinek.

[βαχία· τελε[υ]τή, ἔνοχος χορεία]
βάχθει· τέλμα ὕδατος. ἢ βάθος
βάψας· δεύσας, πλεύσας. ἢ τὴν κώπην βάψας
βδάλλει· ἀμέλγει
βδαλοί· ῥαφίδες θαλάσσιαι. καὶ φλέβες κρισσώδεις
* βδαλῆται· θηλάζηται. ἢ (ἀ)μέλγηται
βδαροί· δρύες. δένδρα
βδέλλα· εἶδος σκώληκος. ἢ βδέλλιον
* βδέλεσθαι· κοιλιολυτεῖν
* βδελυγμίαις· δυσωδίαις
βδελυγμίαι· ναυσίαι
βδελυκτός· μισητός. ἐξουδενημένος. καὶ βδελυρός
βδελύζη· ....
βδελυρά· μίσους ἀξία
βδελυροί· μισητοί. κακοί. ἐξουδενημένοι
βδελυρῶν· ὑφορωμένων. μισητῶν
βδελύσσεσθαι· κενοῦσθαι τὴν κοιλίαν
βδελυσσόμενοι· μισοῦντες
βδελύττεται· μισεῖ. ὑφορᾶται
* βδέλλων· τρέμων. ἢ βδέων
βδύλλειν· δεδιέναι, τρέμειν. ἢ βδεῖν
* βδένεσθαι· κενοῦσθαι κοιλίαν
βεβάασι· βεβήκασιν. ἐνεστήκασι. παρεληλύθασι
βεβαδικῶς· παρών

SCR. 82. Aristoph. fr. XXIV, II 2 p. 1011. 84. Hippocrat. prorrh. II p. 101 B. 90. Cratin. Hor. fr. VI — Arist. Nubb. 446. 91. II Macc. I 27. 93. Hippocr. morb. mul. I p. 224, 21 (606, 49. 607, 33). (98. Eupol. II p. 577. Psalm. V 7). 99. 400. Cf. Arist. Eqq. 224, quem praeter Suidan etiam C. 39 βδύλλει· φοβεῖται, τρέμει respicit. 1. Arist. Lysistr. 354? 2. *B* 134.

ADNOT. 80. τελευτή cod., em. Mus. — ἐνόχιος cod., ἐνόρχειος Mus., em. L. Dindorfius. — Βακχεία explicari patet. 81. Vossius ἄχθη (h. e. ἄχνη) conferri iubebat; βάχθος coni. Pearso. Sed dubitasse potius librarius videtur, utrum βάχθει an βάθος in archetypo exaratum esset. 82. Harpocr. 131, 14. 83. Vide Pierson. ad Moer. p. 93 et Lobeck. rhem. p. 116, Ἐβδηλάμην· ἀπήμελξα. βδάλλειν γὰρ τὸ ἀμέλγειν Hesychius infra. 84. βδαλλοί Is. Vossius, βδέλλαι Pearso recte. Confundit enim noster βελόναι (vide βέλλαι) et βδέλλαι. — κροσσώδεις cod., em. Salmasius ope Galen. expl. voc. Hippocr. p. 446: βδέλλῳ· (βδέλλα cod. Mosq.) ἐν τῷ μείζονι προῤῥητικῷ καὶ δευτέρῃ (δευτέρῳ MS Dorv. Mosq. Corn.) πρός τινων ἐπιγραφομένῳ (sic Corn., ω̄ν vulg.) τὴν κιρσώδη φλέβα φησὶν οὕτως ὀνομάσθαι Διοσκουρίδης. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ κυρίως εἰρῆσθαι τοὔνομα κατ' αὐτοῦ τοῦ ζώου. 85. Sic codex, βδάληται — (ἀ) Mus. Sed latet aliud quid ut patet ex Erotian. p. 106: βδελλάζηται· ἀμέλγηται, ubi cod. Dorv. βθηλάξηται. 86. Vide βαρύες· δένδρα. ἄβλαροι· ξύλα et δάρυλλος ἡ δρῦς ὑπὸ Μακεδόνων. 87. βδέλλιον· σκαλίκειον φάρμακον CDr. τὸ τῶν θυλακίων τῆς πτελέας τὰ ἔσωθεν ἐξελθόντα μυγαρούδια Gl. iatr. mss. 88. βδέλλεσθαι Is. Vossius et Lobeck. rhem. p. 112. Vide glossas 396. 401 non minus suspectas. 89. βδελύγμασι? Cf. EM. 192, 30 et βδέλυγμα· δυσωδία C. 63. 90. βδελυγμία· ἡ ναυτία ἡ κινοῦσα ἔμετον Phrynich. app. soph. 30, 23. βδελυγμίᾳ· ναυσίᾳ corr. Meinekius Com. II 1 p. 162. 92. 3. βδελύζη. βδελυρά κτλ. cod., seiunxi. 92. Coni. βδελύξειν· στυγήσειν coll. Erotian. p. 106, ubi Foesius βδελύξει· στυγήσει coniecerat. Βδελύξης· ..... Tollius in auct. emendd., βδελυρή· βδελυρά Albertus. 93. Singularem glossam constituunt haec etiam in C. 171. 96. Vide 388. 401. Agnoscit Lobeck. rhem. p. 247. 98. ἀποστρέφεται Cyrill. 171 Glossae mss in Psalm. μισεῖ Apollodori Cyrenaei explicationem esse discimus e Suida. Nihilominus vereor, ne ipsa glossa exciderit, a Diogeniano recepta e Didymi comicae dictionis indice (schol. Aristoph. Eqq. 224) βδύλλει· βδελύττεται μισεῖ. 99. Agnoscit Lobeck. rhem. p. 112; βδύλλων ordine requiri arbitrati sunt Heinsius Kusterus. 400. Moer. p. 93. 1. Vide gl. 388. 396. Ut noster βδένεσθαι· ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν CDr. βδέννυσθαι s. βδένυσθαι C. 171 Eudemus Bachmanni I p. 179 Suidas, quorum cum neutrum ordo admittat, haud scio an glossa praecedens hunc in modum continuanda sit: βδεῖν, βδέννυσθαι, ἐκκενοῦσθαι κτλ. Alius forsitan maluerit βδύλλεθ'· ἐκκενοῦσθε τὴν κοιλίαν, coll. Arist. Lysistr. 354 τί βδύλλεθ' ἡμᾶς.

βεβαίαν· ἀσάλευτον, μένουσαν

βέβαιον· ἀσάλευτον, ἀσφαλές, ἀμετάβλητον

βεβαιῶ· κυρῶ

βεβαιώσ(ε)ω(ς) δίκην· [τὸ] ἐπὶ τῶν ὠνησαμένων τὸ μετὰ ταῦτα ἀμφισβητούμενον

βέβακεν· οἴχεται. ἀπέθανεν

βέβακται· εἴρηται

βεβάμεν· βεβηκέναι

βέβασις· τὸ εὐζόμενον

βεβαώς· βεβηκώς. ἱστάμενος

βεβ[α]ῶσα· βεβηκυῖα. ἢ περιβεβεκυῖα

βέβηκεν· οἴχεται. τέθνηκε. πεπόρευται

βέβηκα· ἵσταμαι

βεβήκει· ἐπορεύετο. ἥδραστο, πεπαγίωτο

βεβηκός· ἀσφαλές

βεβηκότας· βεβαίως ἐνεστηκότας

βέβηλον· τὸ μὴ ἱερόν. καὶ ἄθεον. καὶ ἀβέβηλον.....

βέβηλος· ἀνίερος. ἀμύητος

βεβηλοῦνται· μιαίνονται. ἁμαρτάνουσιν

βεβίηκε· βεβίασται

βεβίωκα· ἔζησα

βεβιωμένων· ἃ ἐπράξαμεν

* βεβλημένος· τετρωμένος

βεβλήκει· ἔβαλε

βέβλεσθαι· μέλλειν. φροντίζειν

βέβλειν· μέλλειν

βεβλυχασμένον· μεμολυσμένον

* βέθηλον· οἶκος θεοῦ

βέβλωκεν· ἠρεμεῖ. φύεται

βεβολημένος· βεβλαμμένος. βεβουλευμένος. ἠπορημένος. τεταραγμένος. ἢ τετρωμένος

* βεβόληντο· τέτρωντο

* βεβοημένα· διαβόητα

SCR. 4. Hebr. VI 19. 8. Aesch. Ag. 425. 9. *Θ* 408. 10. *P* 359. 510. 12. *Ξ* 477. 13. *υ* 14. 16. *Λ* 221. 17. Eurip. Phoen. 608. 18. Archil. fr. 58, 3. 19. Aeschyl. Suppl. 509. 20. Sophocl. OC. 10. 22. *K* 145. 172. *Π* 22. 24. Demosth. 315. 25. *Λ* 521. 26. *Δ* 108. *E* 73. 30. Glossa sacra. 31. *ρ* 190? 32. *I* 9. 33. *I* 3.

ADNOT. 4. ἀσφαλῆ ἀμετάβλητον C. 171. Ex hoc et Hesychio conflatae sunt gl. C. 39. 63. 7. βεβαιώσω. δίκην τὸ ἐπὶ τῶν ἡγησαμένων cod., βεβαιώσεως δίκη· ἐπὶ τῶν ὁρισαμένων Mus., ὠνησαμένων τι corr. Salmasius ope Suidae (Bekk. 220, 1). Vide *Att. Process.* p. 525. 8. C. Dresdensis. 9. Apoll. lex. 51, 2. 10. Id. 50, 33 EM. 193, 34. 11. βεβασανισμένον· ἐξητασμένον? 12. βεβώς· ἀναβεβηκώς C. 39. 63. 13. βεβῶσα· περιβεβηκυῖα Apoll. 51, 13. Hinc correxi codicis scripturam παραβεβηκυῖα. 14. Similiter C. 39 Suidas Bachm. anecd. I p. 179. 16. ἀναβεβήκει addit C. 63; in C. 171 praecedit βεβαῶτα· βεβηκότα. 17. ἢ γέρων ἢ πεπηγός addit C. 171. βεβηκώς· ἀσφαλές, ἑστώς C. 39. βεβηκός· ἀσφαλὲς ὀχυρόν Bachm. anecd. 179, 18. 19. τὸ θεῖον addit Bekk. 223, 24. 21. Cf. Suidas et Hesych. ἐβεβήλωσεν. 22. EM. 193, 96. 23. C. 39. 171. 24. βεβιωμένος· πεπραγμένος C. 39. Coni. βεβιωμένα. 26. ἔπληξεν addit C. 171. 27. ἢ μέμβλεσθαι, quod Musurus post φροντίζειν intrusit, removi. Conferunt βέμβλετο (βεμόλετο cod.)· ἐφρόντισε, μέμβλεται· μέλλει φροντίζει al. (Lobeck. rhem. p. 116). 28. Mox βέλλειν· μέλλειν habebimus. 29. μεμυσαγμένον coni. Albertus coll. μυσαχνόν. GDindorfius HSt. II col. 297 B nil mutat. 30. Βεθήλ coll. Βαιθήλ corr. Albertus. 31. φαίνεται. βεβλωκώς δὲ ἐληλυθώς Bekk. 223, 28. Meinekius βέβλωκεν· τρέχει φύεται conicit. Cf. μέμβλωκεν βέμβλωκεν βλώσκω ἔβλων. 32. Apoll. lex. 51, 10. 33. βεβολήατο corr. Kusterus ex *I* 3, βεβλήατο ex *λ* 193 Albertus. βεβλήατο Apoll. lex. 51, 11 βεβολήατο· τῇ ψυχῇ τετρωμένοι ἦσαν CDr.

βεβουκόλημαι· πέπαιγμαι. πεπλάνημαι
βεβράδα· ἀθερίνην
βεβράξαντα· συντόνως κεκραγότα. Λέγουσι γὰρ τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος βέβρηκας
βεβρα.μένων· [εἱμαρμένων.] τετιναγμένων
βέβρηκες· τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος
βεβρενθυόμενον· παρὰ Ἱππώνακτι ὀργιζόμενον
βεβρίθασι· βεβαρημέναι εἰσίν, οἱ δὲ πεπληρωμέναι. Βρῖθος γὰρ τὸ βάρος καὶ ἡ ἰσχύς
βέβριθε· βεβάρηται
βεβριθυῖαι· βαρεῖαι. ἰσχυραί
βεβριθώς· βαρούμενος
βεβρεγμένος· ὑπομεθύων
βέβροξ· ἀγαθός, χρηστός, καλός
βεβρός· ψυχρός. τετυφωμένος
βεβροτωμένα· ᾑματωμένα. μεμολυσμένα
βέβρυχεν· ἤχησε
βεβρυχότες· θυμοφονοῦντες
βεβρώθοις· καταφάγοις
βεβηκῶσθαι· πεπρῆσθαι, Θετταλοῖς
βεβυλλῶσθαι· βεβύσθαι
βεβυσμένη· πεπληρωμένη. πεφραγμένη
βεβυσμένον· πλῆρες
βεβῶτα· βεβηκότα
Βεβέηκος· ὁ Ἠριδανὸς ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν
βειέλοπες· ἱμάντες, οἷς ἀναδοῦσι Λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους
* βεικάς· μακράν
βεικάδες· δέρματα θρεμμάτων νόσῳ θανόντων. Λάκωνες
βείκατι· εἴκοσι. Λάκωνες
* Βεζέκ· ἀστραπή τις. Ἰεζεκιήλ
* βεικάσθων· κατ' ὀλίγον προβάς

SCR. 36. Nicostr. vol. III p. 283. 40. fr. 109 p. 611. 41. ο 333. 42. Π 384. 43. Φ 385. 45. Eubul. fr. V vol. III p. 263. 47. Hippon. fr. 64 p. 603. 48. λ 41. 49. Ρ 264. 50. Ν 393. 51. Δ 35. 55. δ 134 (Arist. Ach. 462). 56. Ad Aeschyli Eumen. 76 refert Pearso. 57. Vide ADN. 62. Ezech. I 14. 63. Ν 809 Ο 676 Π 534.

ADNOT. 35. *πέπεγμαι* codex et C. 171, *πέπηγμαι* CDr., em. Musurus. 36. *βέβραδα· ἀθαρίνην* (superscr. ά, ος) cod., em. HSt. Lobeck. Proll. p. 108. 449. 37. *τὸ — μέρη* cod., vid. *βαβράζων* unde *βαβράξαντα* corrigit LDindorfius HSt. II col. 8 BC et *βάβρηκας* HSt. 38. Vide gl. Α 3592. Confundit *βεβραμένων*, pro quo *ἐμβραμένων* Ahrens Dial. II p. 349 corrigit, et *βεβρασμένων*. 39. Vide gl. 437. 40. *βεβρενθυμένον* ut Hemsterhuisius ad Lucian. dial. p. 122 voluit, vel *βεβρενθυωμένον* corr. Th. Bergk. Malim [βε]βρενθυόμενον. 41. Apoll. lex. 50, 3. 44. *βεβριθῶς· βαρουμένως* cod., *βεβριθῶς· βαρέως* C. 171, *βεβριθῶς· βαρυνθεὶς* C. 63, em. Ruhnkenius et Lobeck. Phryn. p. 120. 45. Genuina est glossa, sed loco non suo comparet. 47. Cf. gl. 518. 48. *αἱματωμενα* cod., em. Apoll. lex. 50, 34. 50. *θυμοφοροῦντες* Pricaeus. Cf. Apoll. lex. 51, 12. 51. Lobeck. rhem. p. 91. Habet C. 171. 39. 52. 53. *βεβυλλῶσθαι· βεβύσθαι, πεπλῆσθαι Θετταλοί* coni. GDindorf. Vide *βυλλά* et Lobeck. rhem. p. 101. 286. 54. 55. *βεβυσμένα· ἠσφαλισμένα* et *βεβυσμένος· πεφραγμένος ἢ κωφός* C. 171. Hoc et *βέβυστο· ἐπεπλήρωτο* CDr. Suidas. 57. *Βέδευκος* Is. Vossius, *Βόδεγκος* Palmerius coll. Polyb. II 16, 12 Metrodor. Sceps. ap. Plin. HN. III 16. 58. Orus et Didymus ap. Choerobosc. fol. 181; *οἱ λῶροι* Suidas Zonar. col. 382 Eustath. p. 1453, 10, *βειέλοπες· ἱμᾶντες λῶρα* C. 63. Vide Lobeck. rhem. 117 n. Ahrens Dial. II p. 47 Didym. p. 337. 59. ‚Pro *Fεκάς*' Ahrens II p. 56; cod. *βείκας*, infra *βεκάς· μακράν*, *βεκῶς· μακρόθεν*. 60. Cf. *δειμάλετα*. 61. Ahrens II 54. 279. 62. Gl. mss in Ezechielem et CMosq. fol. 139. 63. *βιβάσθων* recte Pierso ad Moer. p. 147; *βεικάθων* Albertus.

βειλαρμοστάς· βειλάρχας. Ταραντῖνοι

65. * *βείῃ· ζήσεις. βιώσεις. βιώσῃ. πορεύσῃ*

βείομαι· πορεύσομαι. ζήσομαι

βείομεν· πορευθῶμεν. ζήσωμεν

βείρακες· ἱέρακες

βειρακή· ἡ ἁρπακτική

70. *βείριξ· ἔλαφος*

βειρόν· δασύ

* *βεικηλά· νωχελῆ. ἀχρεῖα. Λάκωνες*

* *β[ε]ινεῖν· παρὰ Σόλωνι τὸ βίᾳ μίγνυσθαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπυειν*

* *β[ε]ινητιᾶν· τὸ πασχητιᾶν. καὶ τὸ ὄρεξιν ἐπὶ συνουσίαν ἔχειν*

75. *βείω· πορευθῶ*

βείωνται· καταπονῶνται

* *βεικούς· τοὺς πίθους*

βεκάς· μακράν

81. *βεκός· ἄρτος. [ἢ ἄβητος]. Φρύγες*

82. *βεκῶς· μακρόθεν*

79. *βεκκεσέληνος· σεληνόπληκτος*

80. *βεκός· ἀνόητος*

βέλα· ἥλιος, καὶ αὐγή, ὑπὸ Λακώνων

βελάς· εἴρων, καὶ καταγελαστής

85. *Βελβίνα· κώμη Λακωνική*

Βελέβατος· ὁ τοῦ πυρὸς ἀστήρ. Βαβυλώνιοι

βελεβέκη· βελόνη.

* *Βελγαῖος· ἀπὸ πόλεως Βέλγης*

(*) *βέλεμνα· βέλη, τόξα*

90. * *βελέων· βελῶν*

* *βέλεα· βέλη*

βέλεκυς· ὄσπριόν τι ἐμφερὲς λαθύρῳ μέγεθος ἐρεβίνθου ἔχον

SCR. 65. *Π* 852 *Ω* 131. — *Ε* 113. 66. *Χ* 431. 67. *Κ* 97. 75. *Ζ* 113. 76. *λ* 502. 81. Herodot. II 2 cuius codicis similiter fluctuant inter *βεκὸς βεκκὸς βέκκος*. 79. Arist. Nubb. 398. 89. *Ο* 484. 90. Xenopho ap. Suid. s. v. *ἀνθέων*. Arist. Vespp. 615. 91. *Ρ* 373. 92. Aristoph. fr. inc. CXLIII.

ADNOT. 64. H. e. *ἰλάρχαι* et *ἰλαρμοσταί*; cf. Ahrens II 45. 93. 516. *βειλαρμόσται* codex. 65. *βείη — πορεύσῃ* cod. Mus. Kusterus; vulgo *πορεύθῃ*. 67. *βείωμεν* cod., em. Is. Vossius. 68. Ahrens II p. 46. Cf. *Α* 6957 *κεῖρις* et *κέρκαξ*. 69. *βειράκη* cod., em. Ahrens l.l. 70. Vide *βίρχιος*, *πέχαρις* et Koen. Greg. Cor. p. 593. 71. Vide *βεῤῥόν* et *βίῤῥοξ*. ? *εὔερον*, *εὔειρον*, *εὔεριον*. 72. *Βέκηλα* corr. Ahrens II p. 46. „Aut pro *εἰκαῖα* valet aut a *βεκός· ἀνόητος* derivatum est, unde *βέκηλος* et *βέκυλος* sive *βαικύλος*." Lobeck. Proll. p. 138. — Male Taylor ad Lys. p. 702 *ἀνωφελῆ*. 73. *βείνειν — σμίγνυσθαι — σοπύειν* cod. Litera *σ̄* (h. e. *σημείωσαι*) quae vocabulis *μίγνυσθαι* et *ὀπυίειν* bis perperam adhaesit, indicio est, scribam monitos voluisse lectores, ut genuinas glossas suo loco insererent. 76. Lege *βιώωντο*, quod vide. 77. Lege *βίκους*, quod voluit Salmasius. 78. Cf. gl. 459. 81. Lobeck. rhem. p. 299, 20. Böttich. Aric. p. 33. *ἢ ἄβητος* post *σεληνόπληκτος* retrahere volebat Albertus, qui *ἢ ἀνόητος* coniecisse videtur. Fortasse tamen varia lectio est pro *ἄρτος*. 82. Cf. Ahrens l. l., qui dubitationis signum addidit. 79. Rectius *βεκηὲσέληνε· ἀνοητότατε* C. 39. 81. *Βέλα· ἥλιος* in uno C. 171 inveni. Cf. Toup. Em. III p. 400 Ahrens Dial. II p. 46. In ipso nostro habebimus *Γέλα* et *γελοδυτία*; *κιέλλη* vero, quod a Ruhnkenio ad Tim. p. 96 in *βείλη* mutatum est, i. q. *κιναύρα* valet. 84. Fons huius articuli haud scio an Aristophanis Byzantii sint *ἡλικιῶν ὀνομασίαι*. Coni. *εἴρων καὶ ἀγελάστης*. 85. *Βελαίνα* cod., em. Palmerius. Paroxytonws *βεμβίνα* etiam C. 171 *βελιβίνα* C. 39. Cf. Lobeck. Proll. p. 222 et GDindorf ad HSt. II col. 213 B. 86. *Δελέφατ· ὁ Ἀφροδίτης ἀστήρ. ὑπὸ Χαλδαίων* Hesych. *ὁ Πυρόεις* coni. Adr. Heringa. 88. *Βεργαῖος — Βέργης* Albertus. 89. Apoll. lex. 51, 1. 92. *βέλεκος* Suidas, *βέλεκον* EM. 194, 31, *βέλλεκυς* codex. Cf. IGSchneider ad Theophr. III p. 689 Lobeck. Proll. p. 319 sq. HSt. Thes. s. v. *πέλεκυς* et *πελεκῖνος*.

βελλάσεται· ἡλιωθήσεται
* βέλλαι· ῥαφίδες θαλάσσιαι
95. βέλλειν· μέλλειν
Βέλλερος· ὑπὸ Βελλεροφόντου κτανθείς. ἢ ὁ Βελλεροφόντης
βέλλιον· ἀτυχές. Κρῆτες
* βέλλιαι· εὐκίνητοι
* Βελίαρ· δράκων
500. βέλλιρ· τρυφαλία. Λάκωνες
* βεελφεγώρ· εἴδωλον
βελλούνης· τριόρχης. Λάκωνες
βελονοποικίλτης· ὁ τῇ ῥαφίδι ὕφη ποιῶν καὶ ζωγραφῶν
βέλος· μάχαιρα. τραῦμα. ἀκίς. καὶ πᾶν τὸ βαλλόμενον. καὶ τὴν ἀλγηδόνα βέλος λέγει
5. Βέλτη· χωρίον Φρυγικόν
* βέλτερον, βέλτιον, κρεῖσσον, ἄμεινον, κάλλιον
βελτιωτ(έρ)ας· τὰς βελτίους. Τελέσιλλα
βελτός· ὁ βλητός
* βέμβιξ· ῥόμβος. στρέβλα. δίνη. ἡ συστροφὴ ἀνέμου
10. βέμβικος δίκην· ῥόμβου τρόπον. ἐπὶ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ (ἐπ') εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἱλεῖσθαι
* βεμεῖ· δονεῖ
βεμβικίζει· ῥομβεῖ. στρέφει. διώκει
[βεμβεύει· δινεύει
βεμβίδιον· ἰχθύδιον λεπτόν
15. βέμβλωκεν· ἐντυγχάνει. ἕστηκε. πάρεστι
βεμόλετο· ἐφρόντισε
βεβροντῆσθαι· παραπεφρονηκέναι]
βεμβρός· τετυφωμένος. πάρετος
βεμόριξ· κῶνος. συστροφὴ ἀνέμου. ῥόμβος. στρέβλα. τροχός

SCR. 99. II Cor. VI 15. 501. Numer. XXV 3. 5. 4. Ξ 439 — ι 495 — Δ 269. 7. fr. 6 p. 865. 15. ρ 190. 18. Hippon. fr. 64 p. 603.

ADNOT. 93. βελασῆται corrigit Ahrens Dial. II p. 46, 11 (Lobeck. rhem. p. 240). Infra ἐλᾶται· ἡλιοῦται occurrit. 94. ‚Pro βδέλλαι. Supra βδαλοὶ vocantur' Salmasius; imo utrumque pro βελόναι. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην φησὶν ἣν καλοῦσι ῥαφίδα Athen. VII p. 319 C. 95. Vide gl. 428. 27 Lobeck. rhem. p. 116. 96. ὁ Βελλεροφόντης — ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εἴρηται καὶ Βέλλερος λεγόμενος Eustath. p. 632, 6. Cf. Ed. Gerhard § 826, 3 II p. 152 sq. 97. Conferunt γελσόν· ἀτυχές. 98. βελβός· εὐκίνητος. βελίαρ· σατᾶν C. 39. Hinc non diversum videri posset a βέμβιξ (Ar. Av. 1461 schol.), nisi scrupulum iniceret κελλόν, σκελλόν quo de Lob. Path. 126, et βλεννά· δυσκίνητα. 99. ὁ βελίαρ· ὁ διάβολος C. 63. βηλιάρ Lex. Origen. p. 195 cod. Colb. p. 251 Exposit. nom. Hebr. 500. τρυφάλεια coni. Kusterus. An pro βάλλις (βάλαρις)· τρίφυλλος. 1. τοῦ Βὴλ addit C. 63 Μωάβ Eusebius. Vid. EM. 194, 18. 2. ‚Buteo' Lob. Proll. p. 226. Infra κεγχρίλης (κεγχρίνης Salmas.) habebimus cum eadem explicatione. 3. Salmas. HA. p. 510 C. F. [II p. 856]. 4. Apoll. lex. 51, 8. λέγει sc. Homerus. 7. βελτιώτας cod., em. Lobeck. Phrynich. p. 93 et GDindorf col. 220 B coll. Schol. Il. Β 248. Th. Bergkio aut τὰς delendum aut τοὺς scribendum videtur. 8. A βέλλω ζέλλω quo de Or. EM. 195, 11. Infra βλητός· ὁ ἀπόπληκτος, ἐβλόν· ἀπόπληκτον. 9. Aut vitiose scriptum erat βέμβηξ aut correctio est marginalis ad gl. 519 βεμόριξ pertinens. 10. βεμαικός — (ἐπ' om.) cod., em. Mus. Itaque cave ordinem confusum esse credas. Ceterum ἀπὸ τοῦ τὸν et ἐπ' εὐθείας Proverb. Append. I 53 p. 387, ubi intt. provocant ad Arist. Avv. 1461 sq. 11. 13. 20. βεμβέω βεμβεύω βεμβρέω βεμβρεύω ab HSt. II col. 220 D admissa rectius me indice Lobeckius rhem. p. 33 ne commemoravit quidem. L. ῥέμβει vel ῥομβεῖ. 12. βεμβικίζεται· παρακρούεται CDr. βιμβικίζεται Hes. infra 615. 13. Vide 511. 520. 14. ‚βεμβρίδιον a βεμβράς' Is. Vossius. 15. L. μέμβλωκεν. Cf. 431. 16. Sic cod., βέμλετο Mus., βέμβλετο Schowius. L. μέμβλετο; cf. 427. 17. βεμβροντῆσθαι alicubi Hesychium pro ἐμβεβροντῆσθαι vitiose scriptum invenisse videtur. 18. Cf. 447. 19. ‚Scribendum βέμβριξ pro βέμβιξ' Salmas. Vide 509.

20. * βεμβρεῖ· βεμβρεύει. δινεύει
Βενδῖς· ἡ Ἄρτεμις, Θρᾳκιστί· παρὰ δὲ Ἀθηναίοις ἑορτὴ Βενδίδ(ε)ια
βένθεσι· βάθεσι
βένθος· βάθος. πυθμήν
βερβίνια· ξύλα καθηλωμένα, ἐξ ὧν τὰς ληκύθους ἐκρέμων. οἱ δὲ γένος τι Ἀρκαδικὸν τοὺς Βερβενίους
25. Βεργαῖος· ὁ ἀπὸ πόλεως Βέργης
Βέργιος· ποταμὸς ἐν Λιβύῃ
βέρεθρον· βάθος. βάραθρον. κατώτατον. ἔσχατον. ἢ πηλώδης τόπος. ἢ κοίλωμα καταχθόνιον
Βερεκύνδαι· δαίμονές τινες. [καὶ ῥόμβοι]
Βερεκύνται· Φρυγῶν τι γένος. καὶ πρότερον Βερεκυντία ἡ Φρυγία. καὶ αὐλὸς Βερεκύντιος
30. Βερέκυντα β(ρ)όμον· Φρύγιον αὐλόν. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν
Βερεκυντίας· ἄνεμος οὕτως καλούμενος
Βερενίκης [Βερονίκη· πόλις] πλόκαμος· τοῦτον κατηστερίσθαι φησὶ Κόνων. καὶ βόλος δέ τις ἀστραγάλων οὕτω καλεῖται
Βερενικίδαι· δῆμος Πτολεμαΐδος φυλῆς
Βερενικίδες· (εἶδος) ὑποδήματος γυναικείου
35. Βερενίκιον· εἶδος βοτάνης
βέρκιος· ἔλαφος, ὑπὸ Λακώνων
* βρέκται· φυσσῆται
βερκνίς· ἀκρίς
[βερνώμεθα· κληρωσώμεθα.] [Λάκωνες]
40. βέῤῥης· δραπέτης
βεῤῥόν· δασύ
* βεῤῥεύει· δραπετεύει

SCR. 21. Plat. Civ. I p. 354 A. 22. *N* 21. 27. Θ 14. 30. fr. 468 p. 194 Nck. 32. Apud Catull. p. 55 ed. Scaliger. 39. F. *μεῤῥώμεθα· κληρώμεθα. Αἰολεῖς.*

ADNOT. 20. Vide gl. 511. 13. 21. *Βένδις* cod., em. Goettling ad Theodos. Gr. p. 243 (Arcad. p. 36, 17). Deinde *βενδίδεια* scripsi, *βενδιδία* codex; vid. Ruhnk. Tim. p. 62. 22. Apoll. lex. 51, 7. 24. *λικύνθους* cod., *ληκύθους* Mus. 26. *Βέλγιος* cod., em. Vossius. 27. Apio ap. Apoll. lex. 51, 4. Cf. *βάραθρον βέτεθρον βλέορον δέρεθρον ζέρεθρα.* 28. Vide *βρεκύνδαι· δαίμονες οἱ Φρύγες* et Böttich. Aric. p. 33. Novissima verba valent *καὶ ῥόμβον Βερεκύντιον.* 29. Steph. Byz. p. 163, 19. 30. *Βερεκύντα — βόμον* cod., em. Mus. 31. ,Ita dicitur ὁ *ἀπηλιώτης* apud Sinopenses teste Aristot. in fragm. *περὶ ἀνέμων θέσεως* p. 316 ed. Lat. Gr. Similiter Niceph. Blemmid. epitom. phys. c. 27 p. 134 *ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς ἀπηλιώτης ὁ παρὰ Σικελιώταις Ἑλλησποντίας καλούμενος, Καρνάβας δὲ παρὰ Φοίνιξι καὶ παρὰ τοῖς ἐν Πόντῳ Βερεκυντίας*' Heins. Alb. ,Vide Schneider ad Theophr. IV p. 719' GDindorf. 31. 32. *Βερενίκης* Pearso secundum ordinem. *Βερονίκης. Βερονίκη πόλις πλόκαμος — καλεῖται* cod., *Βερονίκης πλόκαμος — καλεῖται. καὶ Βερονίκη πόλις* Mus. Verba alieno loco inserta induxi. E margine tamen ea esse non dixerim, cum probabile sit Hesychium voluisse: *Βερενίκη· πόλις. καὶ βόλος δέ τις ἀστραγάλων οὕτω καλεῖται. Βερενίκης πλόκαμος κτλ.* 33. *Βερενικίδαι* cum Steph. Byz. p. 164, 11 M. scripsi; *Βερονικίδαι* codex. 34. *εἶδος* Musuro debetur. *Βερονικίδες* codex, em. Pearso. 35. *βερενίκιον* ordo, *βερονίκιον* codex. 36. *βέρικος*, unde *cervus* Latinorum, recte ni fallor Vossius scripsit coll. *βεῖριξ· ἔλαφος.* Vide Koen. Greg. Cor. p. 593. 37. *βέρκται* Phavorinus, *βύκτης* Kusterus. F. *κρέκται· φυσηταί.* 38. Infra *βρέκος* (*βρεῦκος* corr. Is. Vossius ex ordine) *βρόκος βροῦχος βροῦκαν, βροῦκος, βραῦκος, βραῦκα* „*βροῖκος brucus*“ Gloss. habebimus cum eadem explicatione, quae vocabula ad unum omnia cum ad *βρύκειν* nos deducant, ut *μάσταξ* ad *μασᾶσθαι*, nihil prorsus auctoritatis habent ad explicandum hoc, de quo nunc agimus, *βερκνίς.* Videndum igitur num huc trahi *κέρκα* (Lob. Parall. p. 145) possit, an rescribi debeat *πετηλίς.* 39. Verbis ignotis, quae consonam vel in epiploce vel in diastasi positam habent, accenset Lobeck. rhem. 126; cf. gl. 513. 40. *βεῤῥής* Lobeck. Parall. p. 134 Ahrens Dial. II p. 46. 41. Cf. 471. *βηρίον· ἔνδυμα μοναχικόν* et *βιῤῥόν· ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν* haud scio an huc non pertineant. 42. *βέρης· ὁ δραπέτης καὶ βερεδεύει· δραπετεύει* EM. 194, 17 (Meurs. Glossar. p. 78). *βεῤῥητεύει* corrigit Lobeck. l. l.; sed videsis *σκοτίας· δραπέτης* et *σκοτεύει· δραπετεύει.*

* βεῤῥέαι· κληρῶσαι
βερωνετῶν· ἀλλὰ ἀνετῶν
βέσκεροι· ἄρτοι, ὑπὸ Λακώνων
βεσόν· ἔθος. καὶ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος. Λάκωνες δὲ βεστικὸν τὰ ἔσον..
[βέτεθρον· βάθος]
βέτης· τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ
Βεῦδος· στέμμα τι, καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον. καὶ πόλις. καὶ ἄγαλμα
βῆ· ἔβη, ἐπορεύθη
[βεβῆσαι· τὸ βιῶσαι, βιῶναι]
βηβήν· πρόβατον
βήζει· φωνεῖ
βῆ δ' ἄρ'· ἐπορεύθη
βῆ δέ· ἐπορεύθη δέ
* βῆκα· ἀναδενδράς
βῆθι· βάδιζε. μέτρει
* βῆμα· πρόβατα
βήκη· χίμαιρα
βηκώνιον· εἶδος βοτάνης
βὴ λέγει· βληχᾶται. ἢ θύει
βήλημα· κώλυμα. φράγμα ἐν ποταμῷ. Λάκωνες
Βήλθης, ἡ Ἥρα. ἢ Ἀφροδίτη

SCR. 49. Sapph. fr. 155 p. 700. Urbem habeo ap. Livium XXXVIII 15. 50. *Α* 34. 52. Cratin. fr. V vol. II p. 40. 54. *Β* 18. 16. 55. *Α* 34. 58. *Ε* 140. 61. Aristoph. fr. inc. CVII p. 1201.

ADNOT. 43. Cf. 539. Coni. μέῤῥεαι· κληροῖ. 44. Sic codex, in quo + appinxit Musurus. βερεσχέθων· ἀνοήτων Vossius, Βενετῶν· ἄλλοι Ἐνετῶν Toupius IV p. 281 alii alia coniecerunt. Iecerim ἱερῶν· ἀνέτων nisi accentus in ἀνετῶν et ἐτῶν suaderet, ut ἡλικίας ὀνομασίαν latere putarem: βουγέρων· ἐτῶν νε', ἄλλοι ξε' ἐτῶν vel simile quid. + 45. ,Casaub. in Athen. p. 260' Schrewel. 46. Sic codex, ἔσονι., Musurus qui ultimae vocis literam aut syllabam in fine delevit. Βέστον· τὸ ἱμάτιον ὑπὸ Λακώνων. οἱ δὲ (Boeoti?) βέττον. Διογένης (— ιανός Ranke Hes. p. 40) EM. 195, 46; βέσορ· ἔθος βεστόν· ἐσθὴς βεστικός· ὁ τῶν ἐσθήτων ἔμπειρος. Λάκωνες coniecit Ahrens II p. 46 n. praeeuntibus Guyeto et Pergero, quorum alter apposite πάσορ· πάθος Λάκωνες contulit. Cf. *Α* 473 d γέστρα· τὸ κάλλυντρον. γεστά· ἔνδυσις [μέλη] ἱμάτια (Ahrens II p. 54) γεστρά· στολή. ἐσσόν· ἱμάτιον. ἕστα· ἐνδύματα (Lobeck. Parall. p. 430) ἐσταλωπία· (l. ἐσταπωλεῖα) ἡ τῶν ἱματίων ἀγορὰ ὑπὸ Ταραντίνων. ὕεσις· στολὴ Πάφιοι. ὑεστάκα· ἱματισμός (Lobeck. l. l.) 47. βέρεθρον Guyetus. 48. „βαίτης crupta' Gl. בית־אל Heinsius. 49. Διογενιανός (Ranke p. 39)· ἔστι πόλις καὶ γυναικὸς ἱμάτιον πολυτελές. παρὰ Ἑρμιονεῦσι δὲ καὶ ἄγαλμα. EM. 195, 52. Vid. Didym. Lobeck. rhem. p. 299. 50. Apoll. lex. 51, 14. 51. ζῆσαι legendum esse patet e gl. βιῶναι· ζῆσαι. 52. 53 „βήζει· φωνεῖ Hes., quod interpretes pro βὴ βὴ λέγει vel βληχᾶται accipiunt, si incorruptum, certe fictum est e sono vocis.' Lob. rhem. p. 79. At corruptelae suspicionem non pellit Blomfield ad Aeschyl. Sept. c. Theb. 159: ,In cod. MS. Coll. Trin. inter ζώων ἀλόγων φωνάς est τῶν βρεφυλλίων τὸ βύζειν. Lege βήζειν.' Legendum enim βαΰζειν. Verum igitur vidisse videtur Pearso cum gl. 52. 53 hunc fere in modum corrigit: βὴ βή· προβάτων βληχή. ἢ φωνή. 57. βαίνειν φασὶν ἐπὶ ῥυθμοῦ ὡς λέγομεν βῆθι τὸν στίχον τόνδε. Bekk. 85, 21. 58. βηκίοις· προβατίοις Galen. contulerunt interpretes, obliti formulae Homericae τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται. Ἔρημον ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον, ὅπερ ὁ ποιητὴς προπερισπωμένως προφέρει· τὰ δ' ἔρῆμα φοβεῖται EM. 487, 14. Legendum igitur [Ε]ΡΗ̂ΜΑ: πρόβατα. 59. Alludit μηκάδες, quod infra restituendum pro μίκλας· αἶγας. 60. βληχώνιον an μηκώνιον, quod post Pearsonem Heringa suasit, voluerit ambigo. 61. βῆ· προβάτων βληχή. Ἀριστοφάνης θύτην μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν Antiatt. 86, 3, unde nostro θύεται reddit Meinekius. μέλλει corruptum. 62. βέλημα codex, em. TFaber Epist. II 66 p. 301 Ahrens II 46. 160. Lobeck. rhem. p. 118. Cf. βώνημα. 63. Λάκωνες ἤλθης codex, separavit Musurus. De Baaltide vide Gesen. Mon. p. 402, Gerhard Myth. II 331. 334, 2 — 4. 350.

βηλήσσει· βληχᾶται

Βῆλος· οὐρανός. καὶ Ζεὺς (καὶ) Ποσειδῶνος υἱός

βηλός· οὐδὸς οἴκου. ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι. [ὁδός]. σταθμός

βηλοῦ· σταθμοῦ

* *βλοσέμεν· σκοτωθῆναι*

βηλῷ· βαθμῷ. βατῆρι. οὐδῷ

βῆμα· πλείονα μὲν σημαίνει. κοινότερον δὲ οὕτως καὶ τὸ λογεῖον, ὥσπερ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ δικαστηρίῳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ [κύκλημα γράφεται δὲ καὶ] ἐκκύκλημα. ἦν δὲ καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ.....

* *.βηνος· κιβωτός*

βηματίζει· τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν. ἔστι δέ πως ἡ λέξις Μακεδονική

βηνῶσα· ἡ φωνὴ τῶν προβάτων

βήξ· βηχίον

βηρ· τὸ φρέαρ. Σύροι

* *βήρβη· κωδία μήκωνος*

* *βῆραξ· μάζα μεγάλη*

βηράνθεμον· νάρκισσος. οἱ δὲ Ϝηράνθεμον λέγουσι

βήρηκες· μᾶζαι ὀρθαί. οἱ δὲ ἁπλῶς μάζας. ἄλλοι μάζας ἄνωθεν κέρατα ἐχούσας..........

βηρίδες· ὑποδήματα, ἃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν

βῆ ῥ' ἴμεναι· ὥρμησεν ἰέναι

βηρίχαλκον· τὸ μάρανθον. Λάκωνες

* *βηρυσσεύειν· σπείρειν*

* *βῆρυς· ἰχθύς*

βήρυλλος· λίθος. ἢ βοτάνης εἶδος

Βῆσσαι· κλίμακες, κοιλίαι. καὶ ὑδρηλοὶ τόποι. κρημνοί. καὶ τὰ βάσιμα ὄρη. καὶ πόλις. καὶ βάσιμοι τόποι τῶν ὀρέων

SCR. 67 *Α* 591. 81. *β* 298 *θ* 287. 85. Ezech. XXVIII 20. 86. *Β* 532.

ADNOT. 64. *βήσσει· βήχει*, an *βῆ λέγει· βληχᾶται*? 65. *καὶ* addidi e Bekk. 225, 29, C. 171 qui accuratius: *ὁ οὐρανὸς βαρυτόνως καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶνος υἱός, ὀξυτόνως δὲ ὀδὸς οἴκου ἢ σταθμός. — Παρμενίων ὁ γλωσσογράφος φησὶν Ἀχαιοὺς καὶ Δρύοπας καλεῖν τὸν οὐρανὸν βηλόν. Κράτης δὲ περισπῶν τὴν πρώτην συλλαβὴν Χαλδαϊκὴν εἶναι τὴν λέξιν ἀποδίδωσιν* Herodian. ad Il. *Α* 591, quae in brevius contraxit EM. De Iove Belo cf. Bähr ad Ctesiam p. 155, de Neptuni filio Ruhnken. in auct. et Gerhard Myth. II p. 234, 3. 66. *μαίνεσθαι* cod., em. Mus. *ὁδός* glossis ab Alberto appositis *βαλός* et *ὀρρόβηλος* non satis munitum proscripsi; *ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ διοδεύεσθαι* coni. Pearso. 67. Cf. gl. *Α* 6257 et Apoll. lex. 51, 15. 68. *βλοσέμεν* cod., *βλησέμεν* Musurus. F. *ἀμβλωσσέμεν*. Sic *μωλύτερον· ἀμβλύτερον*. 69. EM. 196, 28. C. 39. 70. *λόγιον — σημαίνει δὲ καὶ τὸ κυκλῆσαι — κυεκκλῆσαι — πάγῳ....* cod., *λογεῖον* (Mus., quo non opus) — *ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐκκύκλημα — πάγῳ βῆμα* Bekk. 219, 29, ut leviores discrepantias omittam. 71. *βῆνος* cod., *βηνός* C. 39, *ἰβηνοί· κιβωτοί* Hesychius infra. Atque hinc detortam dixerim hanc glossam, nisi meminerim vocc. *βάκχος ἴακχα θιακχά*. Adde *θίβη θίβωνος θίγωνος* quae recenset Lob. Path. El. p. 76. 73. Non sine mendi suspicione. 75. *παρὰ τοῖς Φοίνιξεν* C. 39. 212. Zon. *βὴρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς (Φοίνιξιν)* Steph. Byz. p. 167, 9 M. *βηείρει· φρέατα* Lex. Origen. Colb. p. 253 ed. Mart. 76. Lusi *κεβλή*. 77. Cf. *βάρακες*. 78. *Ϝηράνθεμον* pro *τηράνθεμον* restituenti Alberto iure assurgit Ahrens Dial. II p. 47. 79. *μάχαιραι — μαχαίρας* codex, *βήρηκες· μᾶζαι ὀρθαί. οἱ δὲ ἁπλῶς μάζας ἐπάνω κέρατα ἐχούσας. παρὰ Λακεδαιμονίοις δὲ τὴν ἑορτὴν βαράκια (βηρικίαν* codex) *λέγεσθαι, ἐν ᾗ τοῖς θύουσι προτιθέασι τοὺς βήρηκας* Bekk. 226, 1. Vide Didym. p. 41, ubi apposui Athen. III p. 114 F (Eustath. 1414, 29) Polluc. VI 77. 80. Cf. *περιβαρίδες* et Lobeck. Proll. p. 256. 81. *βηρι, μέναι· ὥρμησαν* cod., em. Mus. 82. *μάραθρον* Pergerus Pearsoque. 83. L. *μηρύειν· σπειρᾶν* quamquam pro grammaticorum consuetudine *σπείρειν* pro *σπειρᾶν*, *ἑλίσσειν* admittendi, ferri etiam *σπείρειν* potest. Vide *μηρύγμασι· σπειράμασι* et *βρύματα· μηρύματα* (Ruhnk., *μυρήματα* cod.). 84. Lego: *μῆρυς* s. *μῆρυξ* *scarus*. Sic variant *βλῖτυξ* et *βλέτυς*, *βρένθιξ* et *βρένθις*, *αἰαχίξ* et *αἰαχίς*. Ineptiunt iuxta cum Berkelio Albertus et Dahlerus ad HSt. Thes. II c. 232 C. *βηρούτ· ἰχθύς* coniciendo coll. Steph. Byz. 167, 10 M. 86. *καταβάσιμα* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 51, 17. Idem l. 19: *Βῆσσα· ὄνομα πόλεως τῆς Λοκρίδος*. 86. *κοῖλαι* codex, *κοιλίαι* Meinekius.

βήσσας· ὁμοίως
βήσσατο· ἐπέβη
βήσσησι· τόποις βασίμοις τῶν ὀρέων
90. * βήσεται· ἀποβήσεται
βησ(σ)ίον· ποτήριον
* βήχιον· βοτάνης εἶδος
βήσ[σ]ομεν· ἐπιβιβάσωμεν, ἐμβιβάσωμεν
βητάρμονες· ὀρχησταί, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι. ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν
95. βηχίον· νόσος ἐν λάρυγγι
βία· δύναμις, ἰσχύς. ἀνάγκη
βιάζεται· βιαίως κρατεῖται
βίαιος· παράνομος
βία πυρός· δύναμις πυρός, ἢ ἀνάγκη
600. * βιάτωρ· κυάθιον μικρόν, ἤγουν κοχλιάριον
βιᾶται· γυναῖκας βιάζεται
βιβάζει· ὀχεύει. ἐπὶ τῶν θρεμμάτων. ὑβρίζει
βιβάς· βαίνων. ἕρπων. διαβαίνων
βίβασις· κοίτη. στιβάς
5. βιβάσθων· διαβαίνων
βιβλία· βυβλία. ἐπιστολαί
βιβῶντα· διαβαίνοντα
βίδην· εἶδος. κροῦμα. Σοφοκλῆς Ἀκρ(ισίῳ) [Βηρσαβεέ· μήτηρ Σολομῶντος. καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν τῆς Παλαιστίνης]· ‚ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν...‛ ἄλλοι βίθυν
βιζῆαι· κοῖται. στιβάδες
10. βίην Ἡρακλη(ε)ίην· περιφραστικῶς τὸν Ἡρακλέα
βίη· δυνάμει. ἢ δύναμις
βίηφι· δύναμις. βία. [ὡς Πολέμων ἐν Ἐρατοσθένους Ἐπιδημίᾳ]

SCR. 88. Γ 262. 89. Λ 17. Γ 34. 90. Λ 339. 92. Hippocr. p. 400, 9. 93. Λ 144. 94. Θ 250. 383. 95. Hippocr. p. 1224. 97. Λ 588 (non Matth. XI 12). 601. Locos vide ap. HSt. c. 243 D. 2. Alc. fr. II vol. II p. 830 M. 3. Η 213. 5. Ν 809. Ο 676. 7. Γ 22. 8. fr. 57 p. 113. — [LXX]. 10. Ε 638. 12. ι 406. 408.

ADNOT. 88. βήσετο Is. Vossius; lege βήσατο. 89. βησίσεις· τόπους βασίμους cod., βησήσεις et q. s. Musurus, βήσης· βασίμου τόπου τῶν δρῶν C. 171; em. Albertus. ‚Cf. οὔρεος ubi codex ἐμβήσησις praebet pro ἐμ βήσῃσιν vel ἐμ βήσῃς‛. GDindorf. c. 234 B. 90. C. 171, πορεύσεται C. 39. 63. 91. βησίον cod. C. 63, βήσσιον· ποτήριον ἐξ ὑέλου C. 39 et sic Coray ad Heliod. II p. 203 coll. Athen. p. 495. Vide Hemsterh. ad Polluc. X p. 1229. 92. E margine ad 595 adscriptum erat. 93. ἐπιβηβάσωμεν, ἐμβηβάσωμεν cod., em. Musurus et C. 171, in quo βήσωμεν. 94. Apoll. lex. 51, 16. 95. Eadem C. 39 s. v. βήξ. 99. C. 171. 602. βιβάζειν· τὸ ὀχεύειν Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ ἐπ' ἀνθρώπους ἔφη Antiatt. 85, 6. 4. 9. Aliis corrigendum relinquo. 5. βιβάσθων· διαβαίνων EM. 197, 23, Aristarchi schol. ad Ν 809. βιβάσσων· βίᾳ βαίνων cod., βιβάσων· προβαίνων C. 171. 7. βιβοῦντα· διαλαμβάνοντα codex, βιβῶντα· διαλ. C. 171; ope EM. l. l. em. Guyetus et
ω λλ
Kusterus. 8. βίδην· εἶδος. κροῦμα Σοφοκλῆς ἀκρ.... Βηρσαβεέ, μή ρ Σ. — ἐπιψα βίδηνται καὶ codex Κρούματος — Ἀκρισίῳ. Βηρσαβεέ· μύρῳ Σ — ἐπιψάλλειν βίδηνται καὶ (+) Musurus; βίδην τε Maussacus; pro βίθυν denique βύδην coni. Nauckius coll. βυδοί· οἱ μουσικοὶ ἢ κροῦμά τι· σοφῶς κρησίν ubi Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ Fungerus correxit. Ceterum vix est quod moneam εἶδος. κροῦμα intacta relinquenda esse; cf. tamen ἴδας, ἰδέα et ἴδη Hes. βιδῆν· ἰδεῖν Λάκωνες EGud. 104, 13 et gl. Λ 8281. Fortasse scripserat noster βιδῆν· ἰδεῖν. βίδην· κροῦμα. 9. Vide 604. κούβηζος· στιβάς et μίξις· κοίτη. 10. ἡρακλήιην cod., em. Musurus. 12. δυνάμει βίᾳ Albertus; cf. schol. Victor. Μ 153. Buttm. Gr. Gr. I p. 205. Inclusa verba ad aliam glossam referenda videntur Pearsoni et Prellero Polem. p. 94. ἀποδημίᾳ codex, em. GBernhardy Eratosth. p. 4.

Βίκας· σφίγγας
βῖκος· στάμνος ὦτα ἔχων
βιμβικίζεται· περικρούεται
Βίμβλινος· εἶδος οἴνου. καὶ γένος ἀμπέλου ἐν Θρᾴκῃ. καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος. Ἐπίχαρμος δὲ ἀπ' ὀρῶν Βιμβλίνων. ἔστι δὲ Θρᾴκης
βιοῖο· τοῦ τόξου
βιόν· τόξον
βιός· τόξον. ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἔντασιν βίας
βίος· ζωή. περιουσία
* *βιότοιο*· τῆς ζωῆς
βιοτεύειν· τὸ ζῆν. Θουκυδίδης
βιοτῆς· ζωῆς
* *βιοτεύων*· συζῶν. συναναστρέφων
* *βιοῦν καὶ βιοτεύειν*....· *βιοῦν* μὲν τὸ διάγειν τὸ ζῆν, *βιοτεύειν* δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον
βίοτος· τὸ ζῆν, ἡ ζωή. καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν
‚βίοτον κατακείρετε'
* *βιοῤῥός*· δουλεία
* *βίον μεμα[λα]γμένον*. ἐπὶ τοῦ εὐδαίμονος βίου
* *βιότου*· βίου
(*) *βιώσσαο*· τὸ ζῆν ἔδωκας, βιῶσαι ἐποίησας
βιόωνται· καταπονοῦσι. βιάζονται
βιπτάζειν· ἐπιβάπτειν
βίῤῥη· πυράγρα. οἱ δὲ δρέπανον
βίῤῥοξ· δασύ. Μακεδόνες
βιῤῥωθῆναι· ταπεινωθῆναι

SCR. 14. Hipponact. fr. 26 p. 594 et Herod. I 194 teste Antiatt. 85, 23. 17. *Λ* 49. 18. e. g. *Ο* 468. 19. e. c. *Δ* 124. 21. *Η* 104. 22. I (11) 130. 23. Ar. Vespp. 1452. 26. δ 686. 27. ϑ 529. 30. ϑ 468. 31. λ 502. 32. Vide ADN.

ADNOT. 13. De voc. *βίκας*, quod Macedonicum videtur Pearsoni, cf. Mützell Hesiod. theog. p. 343 Lobeck. Parall. 101 Path. El. p. 123. *Φίγα*· *φίκα. σφίγγα* (Ahrens I p. 174) *Φικιῶν*· *προσθηβῶν* (l. *Φίκιον*·.... *πρὸς Θηβῶν* (Lyc. 1465.) Ceterum plures Sphingas commemorat Pausan. V 11, 2 p. 352 appositus ab Ungero parad. Theb. p. 91. 15. Sic C. 39, *βιημίζεται*· *περικρούει* CD 3, *βιμαϊκίζεται* Lex. Armach. *περικρούεται* cod., *παρακρούεται* C. 39 Eudem. *περικρούεται τὸ ὄργανον* Cyr. Pearsonis. Vid. *βεμβικίζει* et *κιμβικευόμενος*. 16. *Βίμβλινος — ἁπαλὸς — δὲ ἀπὸ ῥοιῶν Βιμβλίνων* codex, *Βίβλινος — παλαιός — δὲ ἀπὸ ῥοιῶν Βιβλίνων* Bekk. 225, 31. *Βίβλ. — παλ. — ἀπ' ὀρῶν* EM. 197, 42 qui tamen et *Βίμβλινος* diserte agnoscit. Pro *ἁπαλός* vel *παλαιός* possis etiam *Πόλλιος* s. *Πολλαῖος* cum Pearsone et Ruhnkenio, ex Athen. I p. 31 Poll. VI 16 qui Hesychium egregie illustrant. *τὸν ἀπὸ* coni. Musurus; de re ipsa DRuhnkenius conferri iubet Mazocchi Tab. Heracl. I p. 199. 19. Apoll. lex. 51, 18. 21. *βιώτοιο* cod., em. Mus. 22. *βιωτεύειν*· *τοῦ* cod., em. Mus. 23. *βιωτῆς* cod., em. Mus. 24. *βιωτεύων*· *συνζῶν* cod., em. Mus. 25. *βιωτεύειν* bis, em. Mus. *διάγειν* Meinek. *ἐξάγειν* codex. 26. *βίοτος* et *τὰ πρὸς τὸ* pro *βίωτος* et *τὶ πρὸς τὰ* Apoll. lex. 51, 23 Mus. *βίωτον κατακείρ*... (*κατακείρετε* scriptum erat teste Schowio p. 174) codex *βίοτον κατακείρειν* Mus., em. Alb. 27. Detortum ex *εἴρερος* esse vidit Is. Vossius. Cf. *εἴρερον*· *δουλείαν*. *εἴρεον*· *δουλείαν, αἰχμαλωσίαν*. *ἴρερον*· *δουλείαν. οἱ δὲ εἴρερον* Lob. Proll. p. 261. 28. *βήϊον* codex Musurus. *βηόν* in archetypo fuisse vidit Schowius. *μεμαλαγμένον* codex, *βίος μεμαγμένος* Zenob. I 21 p. 7 Diogen. III 69 p. 227 q. l. vid. interpp. Proverbia saepe ordinem confundunt. 29. *βιωτοῦ* cod., em. Mus. 30. Apoll. lex. 51, 20. Infra *ἐβιώσαο*· *ἔζωσας. τὸ ζῆν περιεποίησας ἢ ἔδωκας*. Vid. Didym. p. 199. 31. Supra male *βείωνται*. Cf. Apoll. lex. 51, 21. 32. *Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος τὸ βαπτίζω βιττάζω λέγουσιν. οὕτως Ἡρωδιανός* EM. 197, 55. Vide Valcken. Theocr. Adon. p. 201. 34. Formatum est ut *ἄζοξ*. Vide *βεῤῥόν, βειρόν*. 35. ‚*In cilicio sedere*' Sopingus.

βίσβην· δρέπανον ἀμπελοτόμον λέγουσι Μεσάπιοι. καὶ ἑορτὴν Βισβαῖα, ἣν ἡμεῖς κλαδευτήρια λέγομεν
Βίσσαιον· ὄνομα ἐν Ἰλίῳ πολεμ....
βίσκαρις· εἶδος βοτάνης
βίσταξ· ὁ βασιλεύς, παρὰ Πέρσαις
40. βιστήνη· ἡ καρδία
Βιστονίς· Θρᾳκίς
[Βίστρας· Θρᾴκιον ὄνομα]
* βιστιαρίον· τόπος, ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ
Βισύρας· ἥρως Θρᾷξ. Θεόπομπος δὲ Χερσοννησίτην λέγει [Βισσύρας]
45. ΒΙCΧΥΝ· ἰσχύν. σφόδρα ὀλίγον. Λάκωνες
βιωμένων· βιαζομένων
* βιῶ· βῶ, πορευθῶ
βιώνης· ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων
ΒΙΩΙ· τῷ τόξῳ. ἢ τῇ ζωῇ
50. * βιῶναι· ζῆσαι
* βιώτω· ζήτω
βίωρ· ἴσως. σχεδόν. Λάκωνες
βλαί· βλητή. Λάκωνες
βλάβεν· ἐσφάλησαν. ἐστέροντο. ἐβλάβησαν
55. βλάβεται· βλάπτεται
βλάβη· λύμη. φθορά
βλάβος· βλάβη
βλαβυρίαν· εἰκαιολογίαν
βλαβύσσειν· βλάπτεσθαι
60. βλαγίς· κηλίς. Λάκωνες
βλαδά· ἄωρα. μωρά. ὠμά
βλαδάν· νωθρῶς
βλαδαρά· ἄωρα. μωρά. ὠμά
βλαδαρόν· ἐκλελυμένον. χαῦνον

SCR. 37. Vide ADN. 45. fr. VII vol. II p. 483. 47. Z 113. 50. K 174. 51. Θ 429. 54. Ψ 545. 55. T 82. 166. 57. βλάβος τὴν βλάβην Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου Antiatt. 85, 26.

ADNOT. 36. βίρση, Μεσσάπιοι, βιρσαῖα, κλαδευτήρια (βισβαίας, | ηρίαν cod.) corr. TH. ad Thom. M. add. p. 535. Infra ἰστάκη· δρέπανον Βοιωτοί. 37. Sic codex, Βίσσαιος — πολεμιστοῦ Musurus. Ἀσαῖον habemus Λ 301 Βήρισον Λ 101. 38. βάκκαρις Is. Vossius. 39. De Pischdadis cf. Herbelot in biblioth. orient. p. 695 (Maestricht 1776 fol.) *Allgem. Geschichte der morgenl. Sprache und Liter. Abschn. II c.* 3. John Richardson orient. Biblioth. III p. 28. 40. ἡ Καρδία Arca CP. Βιστονίη· Θρᾳκική Pearso. 42. Voluit *ΒΙCΥΡΑC*. 43. De vestiariis egregie disputat Pearso I p. 170, 6. 44. Χέρσαννισυτην — Βισσύρας cod., Χερσοννησίτην — Βισσύραν Musurus. 45. Herodian. π. μ. λ. 26, 29: παραιτοῦμαι δὲ τὸ αἰσχοῦν ὃ εἴρηται παρὰ τῷ τοὺς εἵλωτας αἰμην. ἀλλὰ μισχοῦν καθήμενοι ἐπεὶ ὀνοματικά ἐστι (Lehrs. p. 92). Εἰς υν λῆγον ἐπίρρημα οὐδέν ἐστι εἰ μὴ τὸ βίσχυν βαρύτονον μόνον ὄν. Theognost. in Cram. An. Oxx. II p. 162, 19 (Bekk. AG. III p. 1354). Βίσχουν coni. Th. Bergk ZfAW. 1852 p. 13. Cf. etiam Ahrens dial. II p. 47, Philol. VI p. 648, H. Iacobi Com. V p. LXXV. Infra habebimus Γίσχυν· ἡσυχήν, ubi γίσχυν· ἰσχύν corrigunt. 47. L. βείω. 51. ζησάτω Schol. l. l. CDr. 52. βίω, ἴσως codex βίωρ· ἴσως Mus. L. βίῳρ· ἴσως, Koen. Gr. Cor. p. 252 Ahrens II p. 47. 73. 77. 53. βλαί codex βλαιτή Musurus. Conicio βλα(χα)ί· βληχή, nisi pro βλῆ, quo de Theognosti canon. 937 βλῆ· μίμημα φωνῆς ἀλόγων ἰσοδυναμοῦν τῷ βληχᾶσθαι, Lacones βλᾶ vel βλαί dixerint. 55. Apoll. lex. 51, 29 Lobeck. Phryn. p. 317 rhem. p. 32. 57. Moeris p. 103 Thom. M. p. 154. 58. εἰκεολογίαν cod., em. Mus. 59. Lobeck. rhem. p. 246. 61. Vide 65. Buttmann. lexil. II p. 262 Lob. rh. p. 76. 62. νωθρῶς ἔχουσαν Meinekius. 64. ἐκλελεγμένον — χαυνόν cod., emendarunt alterum Phavorinus alterum Mus.

65. * βλαδόν· ἀδύνατον
βλαδεῖς· ἀδύνατοι ἐξ ἀδυνάτων
βλάζειν· μωραίνειν
[βλαβύρει· πτερύσσεται]
βλάθρον· φυτὸν πτέρει[ὂν] ὅμοιον, ὅπερ ἔνιοι βλάχρον
70. [βλ[α]ιμάζειν· ψηλαφᾶν. δοκιμάζειν, πειράζειν]
βλάκα· [καὶ βλακεύειν] τὸν ἀργὸν [καὶ ἀργεῖν] Ἀθηναῖοι. ἔνιοι προβατώδη
βλᾶκα· μωρόν
* βλακίας· ἰχθὺς ποιός
βλακεύει· διατρίβει. ληρεῖ, μωραίνει. νωθρῶς τι ποιεῖ. ῥαθυμεῖ. μαλακίζεται
75. βλακία· μαλακία
* βλακεύειν· μωραίνειν. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τοῦ καλουμένου βλακός
βλακικώτερα· εὐηθικώτερα
βλάξ· μωρός. ἀπό τινος ἰχθύος δυσώδους. ἢ ὁ διὰ νωθείαν ἡμαρτηκὼς ἐν τοῖς προδήλοις
βλάσκει· λέγει. καπνίζει
80. βλασκείας· ἰχθὺς ποιός
βλάστα· βλαστήματα. πλαταγώνια. Σικελοί
[βλαστάζειν· βλιμάζειν.] [οἱ αὐτοί]
* βλάξ· ἀργός. τρυφερώδης. μαλθακός
βλάστην· φυήν. βλάστημα. βλαστός
85. βλαταγίζουσα· ἐπικροτοῦσα
* βλάνος· τυφλώδης

SCR. 71. βλᾶκες φύγεργοι iungit Aristoph. fr. III p. 1131 (vid. V p. 66.) 74. Hippocr. p. 764 C. 81. Vid. ADN.

ADNOT. 65. Ordo βλαδαρόν poscit; βληχρά· ἀδύνατα ἀσθενῆ χαῦνα CDr. 66. Lobeck. Parall. p. 162. 67. Lob. rh. p. 76. 68. Detortum est e gl. sq. 69. πτέρειον cod. πτέρει Palmerius πτέρει ὂν GDindorfius ad HSt c. 289 C. De filice cf. Athen. II p. 61 F Eustath. 1017, 19 schol. Nic. ther. 39 Theocr. 3, 13. 70. Em. Salmasius. Vide βαιμάζειν. 71. βλάκακα, βλακεύειν. καὶ τὸν ἄρτον, Ἀργεῖοι, Ἀθηναῖοι. ἔνιοι προ τὸ βα codex βλάκα καὶ βλακεύειν· τὸν ἀργὸν (sic Pearso) Ἀθηναῖοι. ἔνιοι προβατώδη (sic Mus.) Kusterus. Lego: βλ. καὶ βλ.: τὸν ἀργὸν καὶ ἀργεῖν Ἀθ. κτλ., in quibus καὶ βλακεύειν et καὶ ἀργεῖν e margine sunt. 73. Sic codex et HSt., βλακείας Musurus minus recte. Cf. 680. 74. Erotian. p. 104. Vid. Ruhnk. Tim. p. 61 Thom. M. p. 154. 75. βλακία· ἔκλυσις μαλακία C. 171, βλακία: iactatio Glossae, βλακία· μωρία ὑπεροψία βλακεία· ἔκλυσις μαλακία CDr. Posterius poscit Arnaldus Lectt. Gr. p. 29. 76. ἐπὶ cod., em. Kusterus. 78. ἐπὶ codex ἀπὸ EM. 199, 4. δασώδους cod., δυσώδους Musurus, δαλώδους? ἀμαρηκός cod., em. Heinsius. De prosodia vide Herodian. π. διχρ. p. 345, de etymo Buttm. lexil. II p. 262. 79. βλάσκει· καπνίζειν (om. λέγει) CDr. Confundi βάσκει et βλίσσει suspicabatur Kusterus, sed vide Lobeck. technol. p. 85 et p. 61. Βλά λ σκει· λέγει fortasse e lectionis discrepantia suprascripta natum est βάσκει ας. 80. ἰχθὺ ης ποιός codex βλασκίας· ἰχθῦς ποιούς Mus. Vide gl. 673. 81. βλάστα (sic) GMRVv Nicand. Alex. 332 et fr. 74, 52. βλαστὰ Π l. c. OSchneider p. 108. 294 GDindorf Thes. II c. 275 C. Lob. Proll. p. 21 n. 4. 82. βαστάζειν — οἱ Ἀττικοί Kusterus probante GDindorfio c. 292 A. Mihi οἱ αὐτοί ad βλασταρίζουσα pertinere videtur. 83. τυφλώδης codex, τρυφερώδης scripsi. Glossa genuina (EM. 199, 1) a 678 avulsa est. 84. De βλάστη cf. Lob. rhem. p. 269. 70, de βλαστός id. p. 115. 85. βλασταρίζουσα codex, βλαστρίζουσα pro βληστρίζουσα coni. Toup. Em. IV p. 354, emendavi coll. πλαταγεῖν· κροτεῖν πλαταγωνήσας· ἀποληκήσας ψοφήσας. Ceterum huc retraho 681 βλατα(γώνια)· πλαταγώνια Σικελοί quam glossam excipiebat βλαταγίζουσα· ἐπικροτοῦσα οἱ αὐτοί. 86. βανός et βλέννος confert etiam Lobeck. Proll. p. 184. βλακός· τυφλώδης (imo τρυφερώδης) rectius coni. Pierso.

* βλάτταν· χόρτος. ἢ λάχανον
* βλαττοῖ· παιδαριεύεται
* βλαύρια· σανδάλια
90. * βλαχάν· ὁ βάτραχος
* βλαχρόν· πόα τις
υ σ
* Βλαστά· Βλαστή Κύπριοι
βλαῦδες· ἐμβάδες. κρηπῖδες. σανδάλια, ὑποδήματος...... [οἱ δὲ βλακεύς]
Βλαύτη· τόπος Ἀθήνησι
95. βλαυτοῦν· ὑποδέειν. ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ. οἱ δὲ ὑποδήματι
βλεερεῖ· οἰκτείρει. Βοιωτοί
βλείης· βληθείης. καὶ βλεῖο ἔτι
βλεθράνασιν· ἰχθῦν
βλεκέμυξος· βλακώδης. μυξώδης. εὐαπάτητος
700. βλεμεαίνειν· γαυριᾶν, ἐπαίρεσθαι. πεποιθέναι. εὐθυμεῖν. χαίρειν. πιστεύειν. ἀφρίζειν. ὀργίζεσθαι
βλένα· μύξα. οἱ δὲ διὰ τοῦ π πλένα καὶ πλέννα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα
βλεννόν· νωθῆ. μωρόν
βλέορον· βάθος. δεσμωτήριον
* βλεσός· παραλυτικός
5. βλεπάζοντες· βλέποντες
βλεπεδαίμων· ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκὼς καὶ κακόχρους ὑπὸ δαιμόνων
βλεπετύζει· σκαρδαμύττει. βλέπει
βλέπησις· βλέψις
βλέτενον· βλητώδη

SCR. 95. ‚Caput sandalio commitigare‘ Terent. Eun. V 8, 4. (‚*Menandri*‘ Cas.) 97. Epicharm. fr. 154 p. 461 Ahr. — *N* 288. 700. Θ 337. 2. Sophro ap. Bekk. 82, 24. 6. Com. anon. LXXX vol. IV p. 625. 8. Aristoph. fr. p. 1215.

ADNOT. 87. *βλάττανον* coni. Musurus. L. *βλίτον* quod in *βλῆτον βλῆττον* librarii depravare consueverunt. — De *χόρτος* cf. *βλῆραι κτλ.* 88. Cum *blatire blaterare βλάζω βλάξ* comparat Buttm. l. l.; *βλάτταις· βλακαῖς* C. 171. Fortasse huc retrahenda verba sunt *οἱ δὲ βλακεύς (l. βλακεύει)* e gl. 693. 89. L. *βλαυτία*; eodem in mendo cubant tamen C. 39. 212. 171 Bremensis. 90. L. *βλίχαν.* Infra *βλίχανον· βάτραχον. καὶ βλίχαν.* 91. Lego *βλῆχρον.* Doctus aliquis lector e gl. 669 huc retraxit. 92. Sic codex, *βλαστάνει· βλαστήσει* Musurus. Latet, ni fallor, *Βλαττά (h. e. Βααλτά)· Βααλτίς Κύπριοι. Βλάττα· ὄνομα Ἀφροδίτης ἐστὶ κατὰ τοὺς Φοίνικας* Laur. Lyd. p. 24. 93. Lob. Parall. p. 91. *ὑποδήματος εἶδος* HSt., *ὑποδήματα* Petavius ad Synesium p. 32. Deinde possis *οἱ δὲ βαυκίδες*, sed vide gl. 688. 94. Poll. VII 87. 95. *βλαπτοῦν* cod., *βλαυτοῦν* Mus. *οἱ δὲ ὑποδήματι*, si cum Kustero in *οἱ δὲ ὑπόδημά τι* recte mutabitur, pertinebit ad gl. 694 (*βλαύτη· εἶδος ὑποδήματος* CDr.), si recte habet, vide ne hoc innuat lexicographus: *βλαυτοῦν· ὑποδέειν*
δήματι πλήσσειν ἢ σανδαλίῳ. 96. *βλεερεῖ* cod., *βλείρει* Mus., *βλεαίρει* Ahrens I p. 174 II p. 517. 92. *βλείεις* codex, *βλείς· βληθείς* ex Herodiano EM. 199, 52 Gud. 103, 39 voluerunt Schneidewinus ad Eustath. Prooem. p. 69 Lob. rhem. p. 115, em. Ahrens I p. 85 II p. 338. Fuit tamen cum conicerem: *βλεῖο· βληθείης καὶ βλείης Ἐπίχαρμος.* 97. 98. Separavit Mus. *σπίλεθον· ἄσιν ἰλύν* coni. Pearso. 99. *βλακέμυξος* Pearso. 700. *βλεμεαίνων* Apoll. lex. 51, 31 (Lobeck. rhem. p. 237.) 1. EM. 199, 37. *βλέννα*
Ε
— *πλέννα* frustra Mus. 3. Natum videtur e discrepantia lectionis *ΒΛΘΡΟΝ*; *βέθρον* EM. 194, 23. 4. *βλαισός* EM. 199, 23 C. 39, qui *στραβός στρεβλόπους* addit. Vide HSt. II c. 267 sq. 6. Poll. I 21 Pausan. Eustath. p. 206, 27. Lob. Phrynich. Add. ad p. 713. 8. Sic EM. 199, 36 Eustath. 450, 31. Cf. Aristoph. ap. Polluc. II 56 ubi tamen Bergkius p. 1215 *βλέπος ἐκάλεσε τὴν βλέπησιν* (Nubb. 1176) corrigi iubet. Vid. Interpp. Greg. Cor. p. 43. 9. L. *βλαιτόνουν* (h. e. *βλιτόνουν* cf. EM. 199, 32)· *βλιτώδη*, Sopingus et GDindorfius ad HSt. col. 294 C.

βλέτυγες· φλυαρίαι. οἱ δὲ βλέκυγες
βλέτυες· αἱ βδέλλαι
βλεφαρίδες· αἱ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τρίχες
* βλεῖ· βλίσσει. ἀμέλγει. βλίζει
βλήδην· μετὰ τοῦ βάλλειν
βλῆθα· ἄρτος ἐντεθρυμμένος
βληθρήν· τραχεῖαν. οἱ δὲ ἀπαλήν
βλημάζειν· ὑποθλίβειν τοὺς μαστούς
βλήμενος· τετρωμένος
βλῆναι· ἀληθεῖς
βλῆρ· δέλεαρ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ αἶθμα. παρὰ Ἀλκμαίων ἡ λέξις
βλῆραι· αἱ κνίδαι. ἄλλοι χόρτον. οἱ δὲ τῶν ὀσπρίων τὴν καλάμην
βλήσσανον· φυτὸν σχίνῳ ὅμοιον
βλήσσα· βότρυν ἡμίπειρον
βλῆσθαι· βληθῆναι. τρωθῆναι
βληστάς· ὁ χερσαῖος σκορπίος
βληστρισμός· ῥιπτασμός. καὶ ἄλυσις
βλητιεῖ· καταβαλεῖ. νικήσει
βλητεύα· καταβάλλει
βλῆτο· ἐβέβλητο
βλητός· ὁ ἀπόπληκτος
βλήτροισι· ..... τῆς ἁμάξης τροχοί. σφῆνες. ἐμβλήματα. οἱ δὲ γόμφους καὶ συμβολὰς ἀξόνων

SCR. 12. Aristoph. Eqq. 373. 16. *N* 390. ω 233. 18. *O* 495. 20. Alc. fr. 24. *Δ* 115. 26. Hippocr. Epid. I p. 970. 1101. 29. 31. *O* 678.

ADNOT. 10. βλέκυξ, βλέκυγος ἡ φλυαρία Choerob. fol. 66. 11. Cf. βαίτυξ· βδέλλα (Lob. rh. 14.) Verum videtur βλῖτυξ· βλίτυγος; nec tamen βλέτυες, licet e scriptura male intellecta βα(λ)ίτυγες natum videri possit, damnaverim. De ε pro ι cf. κέθαρις, κύβεσις et Ahrens II p. 120, σ pro ξ supra habuimus in voc. βῆρυς. 12. τρίχαι cod., em. Mus. βλεφάροις pro ὀφθαλμοῖς EM. 199, 39. 13. Meam exhibui coniecturam, βαδίζει codex. Ordo cum βλῆ requirat, vide num βλῆ· βῆ λέγει scripserit Diogenianus (cf. βλαί); Lobeckius edito patrocinatur in rhem. p. 13. 14. Vide et δεμβλεῖς· βδέλλει. 15. βλῆμα δέ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον καὶ θερμὸν Σέλευκος Athen. III p. 114 D. 16. πάλην cod., em. Musurus. Πίτυς βλωθρή· τινὲς ἀπαλὴν κατὰ Ἀρκάδας — ἡ τραχεῖαν κατὰ Δρύοπας κτλ. schol. *N* 390. Vide βλωθρή. 17. βλιμάζειν Salmasius. 19. βλῆναι· βληθῆναι coni. LDindorfius ad HSt. II c. 90 D. 20. βλῆρ—π ἀλκμαίων ἡ λέξις codex, βλήρ — παρὰ Ἀλκμαίωνι ἡ λέξις Mus. „Lego παρ' Ἀλκαίῳ ἡ λέξις. Prima enim scriptura fuit procul dubio παρ' Ἀλμαίωι ἡ λέξις" Schow. p. 175. Βλήρ· αἰολικῶς τὸ δέλεαρ, οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι — οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφὴν βλὴρ πεποίηται. οὕτω καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποιοῦσιν. EM. 200, 28. βληρόν male Suidas. Iam vero de singulis videamus. Βλῆρ accinit Göttling de acc. p. 239 Meinek. Theocr. p. 339; cum contractione literarum εα comparetur δελῆτι et δελήτιον. Pro ἄσθμα (cod.) scripsi αἶθμα h. e. ἅμμα coll. αἶθμα· δέλεαρ. Ἀλκαίῳ Schneidewin. exx. critt. II p. 10 ThBergk fr. 122; de Alcmaeone Crotoniensi cogitabat Lobeckius, ad cuius paralip. p. 75 provocat Ahrens I p. 41 II p. 193; Alcmanem dici etiam Alcmaeonem solitum intelligit Meinek. l. l. Placet Ἀλκαίῳ. 21. 22. ἄλλοι — καλάμην cum Pergero ad ὅμοιον retraho. 23. Cf. βαίεσσα. βλήσσας — ἡμιπέπειρον Mus. 24. βλῆσται· βλαστῆσαι codex, βλῆσθαι· βλαστῆσαι Mus., em. Pearso ex EM. 200, 9. 25. βλήστας Musurus; glossa mutila sic fere scripta fuisse videtur βλη[σ]τά· παίσαντα, ὡς ὁ χερσαῖος σκορπίος. 26. βλησύριμος· ὁ ἱππασμός καὶ ἀλύς cod. Mus. ἄλυσις scripsi, reliqua VVDD certatim correxerunt. 28. βλητευᾷ Phavorinus βλητεύει Iunius. Nisi praecederet gl. 727 (βληστριεῖ?) scriberem κλητεύει· καλεῖ. 29. EM. 200, 5. 30. Vide βελτός. 31. βλητοί (βλῆτοι?)· οἱ codex, βλήτροισι· βλῆτρα οἱ scripserim ope EM. Apoll. lex. 51.

βλητρώσας· ἐμβαλών
[βληχά· φωνὴ προβάτων]
βληχᾶται· φωνεῖ
35. βλήχημα· μωρός. προβατώδης
βληχήματα· βοαὶ προβατώδεις
βληχήσασθαι· ὡς πρόβατα βοῆσαι
βληχράν· ἀσθενῆ
* βλῆχρα· πτέρις
40. βληχρόν· ἀσθενές. νωθρόν. ἁπαλόν. λελυμένον
βλήχων· γλήχων. καὶ οὕτως λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφήβαιον
βλιαρόν· ἀβλιβές
βλιβρόν· λαγρόν
βλίδες· ψεκάδες
45. βλίκανον· βάτραχον. καὶ βλίχαν
βλικάς· σύκου φύλλον
βλιηχῶδες· βλιχῶδες. παρὰ Ἱπποκράτει τὸ λελεπισμένον, καὶ καθαρόν
βλιμάζειν· τὸ τιτθολαβεῖν. οἱονεὶ θλίβειν, ἢ βαστάζειν, καὶ τὸ τοὺς ὄρνιθας ἐκ τῶν στηθῶν πειράζειν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν
βλίμασις· ἡ τῶν τιτθῶν θλῖψις
50. * βλιμάξαι· βαστάσαι. ἀτιμάσαι
βλίμη· προπηλακισμός. ὕβρις
βλινόν· δαλόν

SCR. 33. μ 266. 34. Arist. Vespp. 570. 41. Ar. Lys. 89. 44. Hinc in Aeschyl. Eum. possis δυσφιλῆ βλίδα, ubi conieci γλίαν; nisi mavis |ν αἷμα δυσφιλές coll. Choeph. 1058. 47. Hippocr. de vuln. capit. p. 911 E. 48. Arist. Avv. 530.

ADNOT. 33. L. βληχή vel βλαχά. 35. βληχητά· μωροὶ προβατώδεις Dukerus coll. Eupolid. fr. XXXVIII p. 477 ap. schol. Nubb. 997. Sed nil mutandum esse accedo GDindorfio II col. 287 B conferenti παιπάλημα τρίμμα βρόντημα ἀπαιόλημα. 39. πτερίς codex. L. βλῆχρον· πτέρις ut habet CDr. 40. Valcken. Theocr. Adon. p. 218 Buttm. Lexil. II p. 262. 41. βλήχων — ἐφήβαλον cod., βλήχων — ἐφήβαιον Mus. De βληχῷ quod respicit, cum ἐφήβαιον explicat, vide Intpp. ad Gr. Cor. p. 40 Lob. rhem. p. 320. 42. ἀβλεβές cod., ἀβλαβές Mus. Βλιαρόν· λαῦρον EM. 201, 41 βλαρόν· βλαβερόν CDr., βλιαρόν· λιαρόν Heringa Obss. p. 219. Vide βαγαρόν. 43. λαγαρόν temere
β
Musurus, βλιαρόν· λάγρον corr. GDindorfius coll. Choerobosc. βλιαρόν· ὅ ἐστι λάβουρον
ι
h. e. λάβρον. Forte βλιβρόν· δίυγρον. 44. ψηκάδες codex ψεκάδες Musurus. βλιβάδες e dialecto pro λιβάδες Ruhnkenius βλύδες Vossius et Lobeckius Parall. p. 83 proposuerunt. 45. βλίκανον· βάτραχον C. 63 EM. 201, 42 Choeroboscus, βλίκαρος C. 39. 212. Suidas Zonaras col. 391 Lobeck. Proll. p. 245. Cum βλίχαν (βλιχάν GDindorf) comparant βλαχάν gl. 690 quae spuria videtur. 46. βλίκας C. 63 EM. l. l., βλωρός Hesychius infra, βλίαρ Suidas C. 39, alii. τῆς συκῆς C. 39. 63. Vide Lob. Parall. 205. 47. βλιηχῶδες· βλιχῶνες cod. Mus. „qua scriptura apertum est duplicem indicari scripturam alteram veram βλιχῶδες alteram vitiosam βληχῶδες." GDindorf HSt. c. 294 D. Hesychii correctio incerta est; vocabuli significatio ea, quam tradidit Euphorio ap. Erotian. p. 104: βλιχώδες· οἱ δὲ γλισχρώδες. Ἐπικλῆς μὲν φησι τὸ λελεπασμένον μετὰ γλιώδους (sic MSD.) ὑγρασίας ἀκαθάρτου. Εὐφορίων δὲ τὸ ἐκπεπιεσμένον καὶ κατάξηρον. Βακχεῖος δὲ καὶ Λυσίμαχος διὰ τοῦ π̄ γράφουσι πλιχῶδες (sic MSSt.) κτλ. Pro βλιχῶνες coni. βλιχανῶδες. 48. τηθολαβεῖν cod. cf. EtMS Paris. ap. Bast Gr. C. p. 562, τιτθολαβεῖν Salmasius ex EM. 200, 38. Deinde θλιβομάζειν schol. Ar. Avv. 580. — Tim. lex. p. 62. 49. ἄλειψις codex, θλῖψις Guyetus alii. 51. Cf. βαίνη. Ut noster EM. 201, 40 Choerobosc. Lobeck. techn. p. 85. 52. Lege βλίνον vel βλῖνον. Ceterum δαλόν non titionem dicit sed piscem quo de Hesychius infra δαλός· μελάνουρος ἰχθύς. βλίνος· ὁ ἰχθῦς CDr. Herodian. epim. p. 6 Suid., βλῖνος Zonar. c. 391; βλαῖκος· δαλός κλάδος ὄζος EM. 199, 31 (h. e. βλακός· δαλός.)

βλίξ· συνεχῶς

βλίσαι· καπνίσαι μελίσσας, καὶ ἐξελάσαι τῶν σμηνῶν, ὑπὸ τοῦ μέλ.. τρυγῆσαι

Βλίσσιοι· οἱ Βοιωτοὶ πρότερον οὕτως ἐκαλοῦντο

βλιτάς.... καὶ βλίτωνας· τοὺς εὐήθεις

βλιτάχεα· παρὰ Ἐπιχάρμῳ. οἱ μὲν τὰ κογχύλια· οἱ δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν σελάχια

βλίταχος· βάτραχος

βλίττειν· τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων

βλί(τ)τον· λαχάνου εἶδος

βλίτυρι.....· Ἰόβας τὸν σκινδαψὸν ὄργανον [ὂν] μουσικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα........

βλοσυρόν· φοβερόν. καταπληκτικόν

βλοσυρῶπ[ε]ις· καταπληκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα[ς]

βλύδιον· ὑγρόν. ζέον. [ἢ ὑποδήματα]

βλύζει· βρύει, πηγάζει, ἀναβρύει ὕδατα

βλωθρή· εὐαυξής. ἡ..... προβαίνειν καὶ ἄνω θρώσκειν

βλωμοί· στραβοί

βλωμός· [ἰσχνὴ] ψωμός

βλωρός· σύκου φύλλον

βλῶσις· παρουσία

βλώσκει· ἀνατέλλει. ἕρπει

βοᾷ· κραυγάζει

SCR. 60. Cf. Comic. vol. V p. 245. 62. Aesch. Eum. 169. 63. *Λ* 36. 66. *N* 389. *Π* 483. 72. *Ξ* 394.

ADNOT. 53. *βλίσαι· τὸ συνεχῶς βαστάσαι* EM. 201, 39; *βλίξαι· τὸ βαστάξαι* EtGud. p. 110, 24; *βλίξ· τὸ συνεχῶς βλιχᾶσθαι* Choerob. Theognost. I p. 184. Vide Lob. Parall. p. 105 n., qui addit *ἐπίβλιξ· συννεφὴς νιφετῷ* (l. *ἐπιβλύξ· συνεχής*) et *ἐπίβληξ· συννεφής*. Fortasse gl. 53. 54 continuae glossam constituebant hanc: *βλίξ· τὸ συνεχῶς βλίσαι κτλ.* 54. *ὑπὲρ τοῦ μέλιτος* Mus., *ὑπὲρ τοῦ τὸ μέλι* Kusterus. — Lobeck. rhem. 86. 55. *Βλίσκοι* EM. 201, 39. 56. *Βλίτας* cod. Cf. *βαιτάς* et *βαιτῶνα*. 57. *κογχύλεα* cod., em. Mus. 60. *βλίτον* cod., ordine scriptura minus probanda *βλίττον* requiritur. *βλίτον· εἶδος λαχάνου. τινὲς δὲ βλίττον γράφουσιν* Zonar. 61. *βλιτύριον — ὂν — ἐπιδίδωσι* codex sine lacunae indiciis. *βλίτυρι καὶ σκινδαψός... ἄλογον. γέγονε δ' ἤδη παροιμιῶδες ὡς καταριθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ φαρμάκων* (vid. EM. 201, 43). *Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα. οὐκ εὖ.* EM. 201, 1; *ταῦτα παραπληρώματα λόγων. εἰσὶ δὲ καὶ παροιμιώδη. Ἰόβας δὲ κτλ.* Append. prov. I 56, ubi editores Gottingenses p. 386 afferunt Reiffium ad Artemid. IV 2, 9 Lobeck. Agl. II p. 1331 Fabric. ad Sext. Emp. p. 482 Menag. ad Diogen. L. VII 15, 57 OMueller ad Fest. p. 366. Petita haec esse e Didymi *πρὸς Ἰόβαν ἀντεξηγήσεσιν* dixi in Didymo p. 305. 62.' *αὐστηρόν θρασὺ ἄγριον* addunt C. 171. 39. 63. *βλοσυρωπεῖς — ἐχούσας* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 51, 27. 64. *βλύδιον· ὑγρὸν ζέον* C. 39. 63 lex. Armach. Suid. Cf. *βλίδες*. — *ὑποδήματα* (sic codex, *ὑπόδημά τι* Mus.) ad *βλαυδίον* sive *βλαυτίον* referendum. 65. *ὕδατι βρύει χεύει ῥέει* CDr. 66. *βλώθρη εὐάξης κτλ.* codex *βλωθρή· εὐάξης ἡ προβαίνουσα καὶ ἄνω θρώσσουσα* (sic) Musurus *εὐαυξής* Scaliger ope Eustathii qui *βλωθρὴ δὲ πίτυς*, inquit, *ὥς φασιν οἱ παλαιοί, κατὰ Τυρρηνοὺς μὲν ἡ ηὐξημένη καὶ εὐαυξής*. Lacunam denique ope EM. 201, 27 Apoll. lex. 51, 33 CDr. his fere verbis explebimus: *μακρὰ μεγάλη ἢ ταχέως μολίσκουσα καὶ θοροῦσα· βλώσκειν γὰρ τό.* 67. Sic C. 63. 171, *βλοβοί* Cyr. Brem., *βλιμοί* Cyr. Fabricii, *βλώψ* EM. 432, 41. 68. *βλωμός·* □ *ψωμός* C. 39 et absque lacuna Apoll. lex. 52, 1 C 63 EM. 201, 12 Eustath. 1405, 5 schol. Apoll. Rhod. *ἰσχνήψωμος* codex, *ἰσχνὸς ψωμός* Casaubonus; sed *ἰσχνὴ* ad *βλωθρή* pertinet. — Lobeck. rhem. 282. 69. Vide *βλικάς*. *βλωρός· ὁ ὑπόλευκος* Arcad. 69, 12 ac similiter Theognost. can. 384; *βλωρός· χρώματός τι γένος ἢ ὁ νωθρός* C. 171 confusis *βλωρός* et *βλαδός*; *βλωθρά· χλωρά* C. 39. 171 lex. Armach. 70. Sic lex. Armach. C. 39. 171 EM. 201, 19, quo pertinent, quae l. 22. 23 leguntur *ἢ ἡ ἀναδρομὴ καὶ αὔξησις*. 72. *βοάα* coni. Albertus et Vir doctus in Misc. Obs. 1733 p. 327.

βοάγρια· ἀσπίς
βοαδεῖ· ὀκνεῖ
βόας αὔας· ξηρὰς βύρσας
βοείας· βύρσας
βόεσ(σ)ι· βουσί
βοέοισιν ἱμᾶσι· βοείοις
βοῆ· βύρσα. ἀσπίς
βοηδρομεῖν· μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι
* βοὴν ἀγαθός· ὁ κατὰ τὴν μάχην ἀνδρεῖος
βοηθέων· βοηθῶν
βοηθόον· κατὰ τὴν μάχην ταχύν
βόθρος· ὄρυγμα γῆς
βολάων· βολῶν. ἢ πληγῶν
βόλβιτα· ἀφόδευμα βοός
* βόλυνθον· τὸ αὐτό
βολίδες· ἀκόντια. λογχάρια
βολίς· βέλος. λόγχη· ἀκόντιον
βολίσι· τρώσεσι, πληγαῖς
βολίτοις· βολβίτοις
᾿βολοί· ὀβολοί
βόλος· θύρα. πηλός. βύλου ὄνομα. καὶ δίκτυον
βόμβαξ· τοῦτο παρεμβολοειδές ἐστι. σημαίνει δὲ διασυρμόν
βομβαύλιος· ὁ αὐλητής. ἀπὸ τοῦ βομβεῖν
βομβῆσαι· ὡς περιστερὰ φωνῆσαι
βόμβησεν· ἐψόφησεν
(*) Βομβυλία· ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Βοιωτίᾳ
βόμβος· ἦχος, ψόφος

SCR. 73. c. g. π 296 *M* 22. 75. *M* 137. 78. Ψ 324. 79. *X* 359. υ 96. χ 364. 81. *B* 408. 83. *P* 481 *N* 477. 85. ρ 283. 86. 88. Vide ADN. 89. Ierem. IX 8. 90. ω 160. 91. Ar. Eqq. 658. 92. Cratet. fr. III vol. II p. 241. Ad τάρων βολῶν et κτῶ βολῶν ap. Amph. Com. fr. I vol. III p. 313 refert AM. 94. Ar. Thesm. 46. 95. Ar. Ach. 866. 97. θ 190.

ADNOT. 73. *αἱ ἀσπίδες* Apoll. lex. 52, 27. 74. *βοάδει· ὀκνεῖ* C. 39 Zonar. *βοάδδει* Albertus quod non displicuit Valckenario Adon. p. 290; *βοκλάδδει* i. e. *ὀκλάζει* coni. Ruhnkenius. Vide gl. *A* 8. 75. Cf. Apoll. lex. 52, 26. 77. *βόεσι* cod., em. Musurus. 78. *βοάεσιν* cod., *βοείαισιν* Mus., em. Albertus. 79. *βοή* codex, *βοείη* Musurus. Possis *βοῇ* vel *βοέῃ*. 80. *Κᾶρες (τραγικοὶ* Valcken. Hippol. p. 246) *δὲ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν τουτέστιν ἐπὶ τὴν μάχην δραμεῖν* EM. 202, 42; *ἰυγγοδρομεῖν* Boeoti. — Ut noster C. 63. 171. 81. Apoll. lex. 52, 21. 82. *βοηθήσων· β.* cod., em. Meineke. 86. Sic C. 63. 171. *βόλιτα· οἱ Ἀττικοί, βόλβιτα· οἱ Δωριεῖς* Herodian. p. 444 ed. Pierso. *βόλβιτον δὲ Ἴωνες οἵ τε ἄλλοι καὶ Ἱππῶναξ* EM. 204, 28 Bekk. AG. 86, 9. 87. *βόθρος· ὄρυγμα γῆς* (84) *βόθυνος· τὸ αὐτό* Sopingus coll. Thom. Mag. p. 157. Moer. p. 105. Agnoscit tamen *βόλυνθος* s. *βόλυνθον*, quod idem valeat atque *βόλβιτον eiectamentum* atque a *βόλος* ductum sit, Lobeck. Proll. p. 369. 88. *ἀκοντίαι* cod., em. schol. et gl. ms in Psalm. LIV 22 C. 39 lex Armach. (Mus.). 89. *βολϊς* codex. ‚Scriptum fuit *βολιεῖς*. nam nexum literarum *ει* delerit Musurus scripsitque *βολίς*. In codice archetypo, ni fallor, ita exaratum fuit *βολεῖς*.' Schow. *βολίς*. C. 171. 90. *τρώεσι, πληγέσι* cod., em. Mus. *βολῇσι* recte Pearso coll. Eustath. 1956, 45, GDindorf. c. 318 B. 92. *βόλοι· βολβοί* codex, scripsi *᾿βολοί· ὀβολοί*. 93. *βόλος· ὑπὸ Κρητῶν καὶ ἡ διὰ σαγήνης ἄγρα καὶ ὁ τῶν κύβων καὶ ἀστραγάλων* EM. 215, 26; hinc *θήρα* pro *θύρα* coni. Heinsius et Toup. Emend. III p. 316: *θύρα* si recte habet ad *βηλός* pertinet, unde *πηλὸς* per corruptionem natum esse Is. Vossio visum. Ad *βόλου ὄνομα* cf. *ἄβολα, βούλακα* et *κύβος* ap. Pollucem. *καὶ τὸ δίκτυον* C. 39. 94. Didym. p. 54. 97. Cf. Apoll. lex. 52, 23. 95. *ἐπὶ* codex, em. Mus. *βομβάλβιος· αὐλιτῆς* (sic) *παίζων εἶπε* C. 39 Zonar. p. 396. — Erotian. p. 104. 98. Vide 805. — Tzetz. Lyc. 786 vol. II p. 781 ed. Müller; Preller Myth. I p. 146 Gerhard § 247, 5 e p. 228 § 255, 1 a p. 244. 99. *βόμιος* cod., *βόμβος* Salmasius; *βρόμος* Cyrilli.

800. βόμβους· ἤχους, ψόφους
* βομβοία· ἡ κολυμβὰς ἐλαία, παρὰ Κυπρίοις
* βομβοιλαδόνας· ἐνιαυτούς
βομβρύζων· τονθορύζων. βοῶν
βομβρυνάζειν· βρενθύεσθαι
5. Βομβυλία· κρήνη ἐν Βοιωτίᾳ
βομβύλην· λήκυθον
* βόμβυκες· γένος αὐλῶν. ἢ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, κατὰ σφῆκα
βομβυλίδας· πομφόλυγας
βομβυλιός· ποτηρίου γένος, κατὰ μικρὸν πότον στάξαντος· ὅθεν διὰ τὸν ἦχον οὕτω κεκλῆσθαι. ἢ ζῶον, ἦχον τινὰ ποιοῦν τοῦ γένους τῶν σφηκῶν. ἡ μέλισσα μεγάλη. ἢ μυῖα
10. βόμβυξ· στάμνος. Λάκωνες. καὶ αὐλοῦ εἶδος. καὶ ζῶον, ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα συντελεῖται. ἔνιοι δὲ βομβύλιον οὕτω λέγουσιν· οἱ δὲ ῥυμόν. ἢ ἦχος βομβυ..υ
βομβῶνας· βουβῶνας
* βοῶντες· κραυγάζοντες
βομβυλεύματα· τὰ μαγειρικὰ ἀρτύματα κατεσκευασμένα. ἔνιοι τὸ σὺν τῇ ὄνθῳ ἀρτύειν.
βοονητά· [ὧν] τιμῆς βοῶν ἠγορασμένα. [ἢ ἀνόσιος]. παρὰ Κυπρίοις δὲ ἀνόσιος
15. βοὸς κέρας· τὸ περιτιθέμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας κατὰ τὸ ἄγκιστρον. οἱ δὲ τρίχα
[βόοσκον· βούφορβον. ὀρεινόμον]
βοοσσόος· μάστιξ. καὶ βούτης
βορά· θοίνη. βρῶσις, σῖτος, τροφή
* βοῤῥᾶς· ἄνεμος ψυχρός, καὶ παγώδης, καὶ σκληρός, τροπικῶς καλούμενος διάβολος, ὁ παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι ἐπιδέξιος

SCR. 809. Hippocr. 494, 55. 10. Aeschyl. Strab. X p. 470. 12. *B* 97. 14. „βοωνήτα:] *Lex fuit ne quis bovem aratorem venderet emeretve, itaque β. erat ἀνόσιος.*' Meineke. 15. *Ω* 81. 17. Cf. Callim. fr. XLVI. 19. Proverb. XXVII, 16 *Βορέας σκληρὸς ἄνεμος ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.*

ADNOT. 800. *βομίους* cod., *βόμβους* Salmasius; forte *βρόμους.* 1. L. *κόμβα* vel simile quid. Infra *κόμβα· κορώνη Πολυῤῥήνιοι* quod Lobeck. Proll. p. 148 *αἴθυιαν κολυμβίδα* interpretatus est, *mergum.* Atque hinc lux suboritur glossae obscurae *κυβάβδα· αἷμα Ἀμαθούσιοι* hunc in modum corrigendae: *κυμβάδα· ἐλαίαν* vel *ἀλμάδα* (Lobeck. Phryn. p. 118). 2. Non expedio. 3. *τῶν θρύζων* cod., em. Mus. Vide Lobeck. Proll. p. 271 n. 44. 5. Vide gl. 798 huc retrahendam *Βομβυλεία* Heringa. 6. Cf. Antisthenem ap. schol. Apoll. Rh. *B* 569. 8. *βομβόλυξ· π.* EM. 204, 46 unde *βομβολύγας* Pearso. „*bulla aquae βομβυλίς* sive *πομφόλυξ* et praetermissa syllaba paragogica *πεμφίς*" Lob. Proll. p. 132. 9. *βομβηλιός* cod., em. Mus. *βομβυλιός· εἶδος μελίττης καὶ ποτηρίου τι εἶδος στενοπόρου. καὶ τὸ ἐλαιηρὸν δὲ ἀγγεῖον καθ' ὁμοιότητα τοῦ ποτηρίου βομβυλιὸς ἐκλήθη* Bekk. 220, 7 EM. 204, 55—205, 3 al. cf. Casaub. ad Athen. p. 456. 784, Hemsterh. ad Polluc. p. 1229. 10. *βόμβυρ* errore in Aldina deceptum esse miror Lobeckium Paralip. p. 217. *βομβυλιοῦ* Musurus qui unam literam aut duas erasit. — *βόμβυξ· αὐλοῦ τι εἶδος καὶ ζῶον ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα* EM. 204, 48 *ἔστι δὲ γένος αὐλοῦ καὶ θηρίδιά τινα καὶ ζῶον ἀφ' ὧν τὰ βομβύκινα. κατὰ Λάκωνας δὲ στάμνον δηλοῖ* Choerob. ad Theodos. fol. 65, unde pro *ἄμμος*, ut est in codice, *στάμνος* dedi. — *ῥύμβον?* 11. Cf. Herodian. EM. 206, 57 Moer. p. 94 Lobeck. Proll. p. 131. 12. *βοόωντες* recte Pierso. 13. *βομβυλεύματα* cod. Mus. Schrewelius, *βομβυθυλεύματα* male editiones; *κατεσκευασμένα* codex, em. Musurus. *ὀνθυλευμένον· τὸ διεσταγμένον* (? *δεδισταγμένον*) *ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον* Hesych. infra. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 356, Proll. 126, Meinck. ad Menand. p. 160. 178 ed. m. Legendum igitur cum Valesio *μονθυλεύματα*, nisi *μεμονθυλευμένα* praestiterit. 14. Infra *βοώνητα. ἠγοράσθαι — δὲ ἀνοσίως* cod., em. Meinekius. 15. Apoll. lex. 52, 18. 16. *βούφορμον* cod., em. Musurus. *βοονόμος· βοοβοσκός* C. 171 lex. Armach. C. 63 Suidas; in C. 39 *βοορφόρβος. βοῶν ὀμεύς* praebente glossa excidit. Possis *βοοσκόπον*, sed vulgato *βοοσκός* patrocinatur GDindorf. II c. 324 B. coll. *βουκόλος· βοονόμος βοοσκός.* 17. *βοοσσῶος· μάστιγι* codex, *βοοσσόῳ* Musurus *βοοσσόῳ* Heinsius. L. *βοοσσόος· μάστιγξ καὶ βούτης.* 19. Vide mox 831. Consentiunt Cyrilli exempla.

βόρβορος· ὀχετὸς δυσώδης
βορβορυγή· ποιός τις ἦχος, ὃν καὶ κορκορυγὴν καλοῦσιν
βορβορίζει· γογγύζει. μολύνει. Κύπριοι
βορβορωπόν· αἰσχρόν, βορβόρῳ ἐμφερές
βορβύλα· πέμμα στρογγύλον διὰ μήκωνος καὶ σησάμης. εὐμεγέθους ἄρτου
Βορέας· σκόλιόν τι οὕτως ἀρχόμενον ἔλεγον. καὶ ὁ ἄνεμος
Βορεασμοί· Ἀθήνησιν οἱ ἄγοντες τῷ Βορέᾳ ἑορτὰς καὶ θοίναν, ἵνα ἄν.τοι πνέωσιν. ἐκαλοῦντο δὲ Βορεασμοί
βορέην· τὴν φῦ[σ]σαν. γράφεται δὲ καὶ βοέη
βορεῖον· γαστὴρ ἐσκευασμένη πως
βορθαγορίσκεα· χοίρεια κρέα. καὶ μικροὶ χοῖροι βορθαγορίσκοι. Λάκωνες
* βορηά· βοτάνη πᾶσα
* βοῤῥᾶς· ἄνεμος ψυχρὸς παγώδης καὶ σκληρός, ὃς τροπολογούμενος σκαιὸς καὶ ἀπόπεμπτος λέγεται, ὃς σημαίνει τὸν διάβολον. περὶ δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐπιδέξιος
βόρμαξ· μύρμηξ
βόρμος· ὃν καὶ βρόμον λέγουσιν. ἔστι δὲ τροφὴ τετραπόδων τὸ πολλαχοῦ μὲν σπειρόμενον, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτομάτως φυόμενον
* βρότος· αἷμα. μολυσμός. Ἄμβροτοι θεοί· ἄναιμοι καὶ ἀμόλυντοι. Ἄμβροτοι θεοί· ἀθάνατοι, τῷ ἄμοιροι εἶναι βρότου, τουτέστι αἵματος καὶ μολύσματος
βορόν· βρωτικόν, καταβρῶσκον
βορός· πολυφάγος, ἄπληστος. καὶ οὐκ ἐκ τῶν στεμφύλων ἐπὶ τῆς ῥυστίδος ὁλκός. Λάκωνες
βοῤῥάζων· ψοφῶν
βορρᾶς· [βρώσεως. ἢ] βορέας. Πλάτων
[βο[ρ]ρόν· βρωτικόν]

SCR. 23. Hippon. fr. 110 p. 611 Bgk. Meinek. Comic. vol. IV p. 631 fr. inc. CVII. 25. Vide ADN. 31. Prov. XXVII 26. 35. Arist. Pac. 38.

ADNOT. 20. Hainebach. p. 9 Lobeck. Proll. 271 rhem. p. 232. 22. Lob. Proll. p. 271. 23. βορβορόπη δὲ ὡς ἀκάθαρτος παρὰ τὸν βόρβορον καὶ τὴν ὀπὴν Eustath. p. 862, 45. ὁ βαρύγλωσσος Ἱππῶναξ βορβορόπην ὕβρισε γυναῖκά τινα, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον Eustath. p. 1329, 32. Ἱππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ (l. ὡς) ἀκάθαρτον ταύτην φησὶ ἀπὸ τοῦ βορβόρου Suidas s. v. μυσάχνη, βορβορόπιν· κῆπον σημαίνει καὶ τὸ μόριον Suidas C. 39, βορβορόκη Arcad. 107, 6. βορβορῶπιν Toup. Em. II p. 501 βορβορωπὸν κῆπον Cobet orat. p. 38 βορβοροδόκην Lobeckius. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 168 sq. 24. βορκύλα in Aldina vitium. σησαμῆς εὐμεγέθους cod., σησαμὶς ἢ ἐπὶ εὐμεγέθους coni. Musurus. 25. ᾀδόμενον cod., em. Meinek. Com. IV p. 677. 26. θοίναν tuetur Lobeck. Phryn. p. 499. ἄνοτοι Musurus ἄνετοι Phavorinus, θοῖναν — ἄνοσοι Meinekius. Βορεασταί — ἵνα οἱ νότοι coni. Pearso Albertus; malim Βορεασταί — ἄνετοι. Cf. Preller Myth. I p. 318 Gerhard § 516. 27. φύσσαν codex, emendavit Meinekius. 28. βόειον? 28. 29. Seiunxit Musurus. 29. βορθαγορίσκια χοίρεα — βορθάκεοι cod. Mus., em. Salmas. in Solin. p. 238. Ahrens II 48. Cf. Athen. IV p. 140 B Boeckh. C. I. I p. 5 Preller Polem. p. 137. Vid. ὀρθαγόρικος. 30. Forte ποίη· βοτάνη. πόα. An θρόνα quo de cf. Doederlein Glossar. Hom. § 1030 vol. III p. 17? — βορίγανον Meinekius. 31. Cf. 819. 32. βόρμοξ EM. 205, 3; infra habebimus ὄρμικας· μύρμηκας, βύρμακας· μύρμηκας, φόρμικα· μύρμηκα. Lob. Parall. p. 144. 33. αὐτὸ κάτω cod., em. Musurus, αὐτοκάτως Ald. EM. 205, 3 Eustath. 919, 38. Vide βρόμος et gl. 813. 36. Vide 843. Forte οὐκ τῶν στεμφύλων ἢ ἀπὸ τῶν βρυτίων ὀπός. 37. βορβορύζων· ψοφῶν? βορράζων Meinekius. 38. βορᾶς male Mus., nam vitiosum βοῤῥᾶς· βρώσεως etiam in Gl. mss in Iobum exstat. 39. βορόν Musurus recte sed invito ordine.

βοῤῥοῦ· τοῦ βοῤέου. ἡ γενικὴ παρὰ Ἀριστωνύ(μῳ)
βορσόν· σταυρόν. Ἠλεῖοι
βόρταχος· βάτραχος
(*) βορμός· ἔνιοι δὲ τὴν ἱππάκην· ἔνιοι δὲ τὴν σιτώδη πόσιν
Βορυσθένης· ὁ Ἑλλήσποντος. ἔστι δὲ (καὶ) ποταμός
βόσις· βόσκησις
[βοσκημάτων· θρεμμάτων
βοσκόμενον· δαπανώμενον
βόσκων· τρέφων]
βοσκάς· φασκάς. λίβιον
βοσκέων· ὁ τροφεύς
βοσκή· τροφή
βόσκομεν· τρέφομεν
Βόσπορος· οὐ μόνον ὁ Σκυθικός, ἀλλὰ καὶ Θρᾴκιος οὕτως ἐκαλεῖτο
* βοστρυχιδῆ· πολυκαμπῆ
βοστρύχια· στέμφυλα
βοστρυχίζεται· κοσμεῖται
βόστρυχοι· πλόκαμοι
* βοστρυχῆνδες· τὸ [θάλπον, ἢ] θάλλον
βοτά· βοσκήματα. κατὰ πάντων λέγεται καὶ χερσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων καὶ ἀγρίων ζώων. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ βόσκεσθαι
βοτεῖν· βόσκειν
βοτῆρα· ποιμένα
βοτίς· βόλτιον
βοτοῖσι· βοσκήμασι
βοτρύδια· ἐνωταρίων εἶδος. οἱ δὲ βότρυς. ἢ Θεσμοφοριαζούσαις

SCR. 40. fr. I vol. II 2 p. 700. 44. T 267. 59. Nic. Ther. 394. 60. ο 504. 61. Sophro. 62. Σ 521. 63. fr. VI 10 vol. II p. 1079. Com. fr. inc. CCCXCVIII vol. IV p. 124.

ADNOT. 40. ἦγε π ἀριστονυ codex, ἦγε ✝ παρὰ ἀριστ..... Mus., ἡ λέξις παρ' Ἀριστωνύμῳ coni. Schowius qui adnotat Musurum etiam nomen ita scriptum postea iterum expunxisse; em. Bast. Greg. Cor. p. 38 Palaeogr. p. 802. 41. Lobeck. rhem. p. 283 Ahrens I p. 228. Cf. βωρθία· ὀρθία. 42. Vide Valck. Theocr. p. 318 A. Koenius ad Greg. Cor. p. 455 formam Aeolicam esse suspicatur, falsus; hos enim βρίταχον (sic certe Phocenses) βρύτιχον (ordo βρύτυχον) βύρθακος dixisse persuasum habeo. Ac de dialectorum varietatibus ut h. l. accuratius dicam, formae vocabuli βάτραχος hae sunt: βράταχος, quam poetarum finxit licentia, βάθρακος Ionica et Herodotea unde neograecorum βαθρακός, βότραχος et ipsa Ionica Hippocrati propria, unde hodierni βόθρακος receperunt, βρόταχος Cretica, ab Archilocho Xenophane Simonide admissa, eademque apud Hesychium in βρόγχος (sic cod.) corrupta, βόρταχος fortasse Megarica, quo adludunt neograeca βορδακός, βορδακάς, βορθακάς, ἀβορδακός; sequuntur formae aeolicae βύρθακος βρύτιχος, βρούχετος Cypriorum, βρίταχος Phocensium (male cod. Hes. βριαγχόνην). Hinc βλίταχος βλίκανος βλίχαρος βλίχαν (βλαχάν in spuria glossa). Βάβακοι Ponticorum et sonum imitans κῶβαξ ab aliis radicibus proveniunt; βάρακος neograecorum videtur pro βάρδακος. 43. Quando ἱππάκην (ἱππικὴν cod., em. Sopingus) denotat, lege βοῤῥός pro ὀῤῥός, ὀρός serum; cum τὴν σιτώδη πόσιν lege βόρμος coll. Dieucha medico ap. Oribas. p. 42 ed. Matth. Cf. 836. 43. Phavorino debetur καί, in codice omissum. 44. Apoll. lex. 52, 22 C. 39. 171. 46. δαπανοῦν cod. δαπανῶν Mus. δαπανώμενον C. 171. 48. φασκίας cod., em. Albertus coll. βασκάς et Eustath. 978, 5. λίβιον cod. (h. e. ὑπὸ Λιβύων) λίβυες Mus. 50. Lobeck. rhem. p. 268. 53. 57. βοστρυχλιδῆ coni. Meinekius. 54. ,Scopiones.' cf. Theophr. CP. III 16, 1 Galen. de alim. vol. VI p. 342. 57. βοστρυχῆνδες cod., βοστρυχίνδες Mus., βοστρυχοειδεῖς Iunius βοστρυχώδεις Albertus, qui θάλπον ἢ delet. 58. πάντων. δέ cod., em. Meinekius; ἐπὶ codex ἀπὸ EM. 205, 50. 59. EM. 205, 50 Lobeck. rhem. p. 150. 60. βοτῆρας· ποιμένας? 61. βότις· βάτος? 62. Apoll. lex. 52, 6. ἢ κτήνεσιν addit C. 171. 63. βοτροιδία· ἐνωτάριον cod., em. Mus. οἱ δὲ βότρυν Θεσμοφοριαζούσαις (ἄζουσιν cod.) Th. Bergk vol. II p. 1079 ex parte praeeunte Salmasio exx. Plin. p. 763 [1148]. Contra GDindorfius col. 311 D ,βότρυς inauris genus.'

βοτρύδιον· κατὰ συστροφήν

65. βοτρυδόν· ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυες τὰς ῥᾶγας ἔχουσι πυκνάς. καὶ κατὰ συστροφήν. ἢ συνηγμένοι. ὁμοῦ

βοτρυμός· τρυγητός

* βοτιανείρη· τροφὴν ἀνδράσι παρέχουσα

βοτύσι· βοσκήμασι

*β[ρ]οτῶν· θρεμμάτων

70. βοῦ· τὸ μέγα καὶ πολὺ δηλοῖ.

βουᾶ· ἀγέλη παίδων. Λάκωνες

βουαγετόν· ὑπὸ βοῶν εἱλκυσμένον ξύλον. Λάκωνες

βουαγόρ· ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης ἄρχων παῖς. Λάκωνες

βουάκραι· οἱ φοίνικες, ὑπὸ Λακώνων

75. βουβάλεις· οἱ βούβαλοι. ἢ (ἀ)στράγαλοι

βουβάλιον· γυναικὸς (κοσ)μάριον. καὶ ἄγριος σικυὸς παρὰ Ἱπποκράτει

βούβαλος· δορκάδιον. [καὶ μέγα καὶ πολύ]

βουβάραι· μεγάλαι

βούβαρα· μεγάλα

80. βουβάρας· μεγαλοναύτης, παρὰ τὴν βᾶριν. καὶ μέγα βάρος ἔχων καὶ αὐχένα. ἢ ὁ μέγας καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος

βούβαρ[τ]ις· νεὼς ὄνομα, παρὰ Φιλίστῳ

βούβελα· κρέα βόεια

βουβίλιξ· σιταποχία

βούβοσις· πολυφαγία

85. βουβωνιασκόπος· ὁ βουβῶνι ἐπᾴδων

SCR. 65. *Β* 89. 67. *Α* 155. 68. *Σ* 521. 69. Cratin. fr. VI vol. II 1 p. 114. 71. ,*τετάχαθ' αἱ βούδαι* Alcman' THemsterhusius (!) 73. *Τοῦ βουάγου (βοαγοῦ)* ex inscr. ap. St. Croix *des anciens gouvern. fédératifs* p. 462 indicant Angli HSt. editores; CI. n. 1426, 6 addit BHase col. 343 A. 75. Aeschyl. fr. 322 p. 80 Sophocl. fr. 719. 76. Com. IV p. 402. III p. 289. 80. Herod. V 21?

ADNOT. 64. *βοτρυδόν*, quod appositis Eustathii verbis *ἁπλῶς δὲ βοτρυδὸν συστροφὴν πλήθους τινὸς σημαίνει* Kusterus restituit, amplectitur GDindorf col. 339 D alteram etiam formam rariorem *βοτρυηδόν* afferens. Sed fortasse nil mutandum. 65. Apoll. lex. 62, 24. 66. ,Paronymum nisi *βοτρυσμός* scripsit a *βοτρύζω* ignoto verbo.' Lobeck. Parall. p. 397; *βοτρυτός* corrigit idem Proll. p. 388. 67. *βωτιάνειρα* Musurus, imo *βωτιανείρη — παρεχούσῃ*. 68. *βοτοῖσι* Guyetus. 69. *βοτῶν* Musurus C. 171. 70. *δηλοῖ. Λάκωνες* codex. 71. *βουα* codex *βουᾶ* scripsi, *βούδα* vel *βουᾶα* EM. 208, 7. 391, 19 *παίδων Λάκωνες* scripsi, *παίδων* codex. Cf. Valcken. ad Theocr. Adon. p. 274 Müller Dor. II p. 128. 302 Boeckh. C. I. I p. 612. 73. *βουάγορ* codex, em. Ahrens II p. 71. *παῖς* damnat OMüller l. l.; cf. *βελάς*. 74. Cf. *σοῦκλαι. σαρίφ. σελιάρ. κλάρας*. 75. *βουβαλίς* codex, em. Meinekius, nec tueri vulgatam debebat Koen. Gr. C. p. 475. rectus enim accentus Arcadio 31, 9 teste est *βούβαλις*. Cf. Nauck. Arist. Byz. p. 104. 110. *(ἀ)* Mus. 76. Scripsi cum Meinekio, *γυναικός μόριον* codex: *βάβαλον* certe et *βάμβαλον* alius sunt originis. Cf. Poll. V 99, Liban. vol. IV p. 835, 2. *βουβάλιος· σίκυς ἄγριος* Galen. lex. p. 448. 77. *καὶ βούβαλον μέγα καὶ πολύ* EM. 206, 19 quae vera esse non credo. *βούβαλος· ἄγριος μέγας βοῦς* C. 39. 78. 79. Haec etiam vereor ne fidem non mereantur. Forte *βουβάραι· μεγάλοι*. 80. *αὐχῆνα* cod., *αὐχένα* Mus. *ἢ καυχητιῶν* EM. 206, 18. *καὶ ὅτι ὁ διὰ βάρος προσρηθεὶς βουγάϊος ῥηθείη ἂν καὶ βουβάρας ὅ ἐστι μέγας καὶ ἀναίσθητος ὡς παρὰ Ἡρῳδιανῷ ἐν τῇ μεγάλῃ προσῳδίᾳ κεῖται — καὶ εἴη ἂν ὁ ῥηθεὶς βουβάρας προσήκων διὰ τὸ κατ' αὐτὸν βάρος προσρηθῆναι καὶ γῆς ἐτώσιον ἄχθος*. Eustath. p. 962, 14. *Βουβάρας — ὁ μεγαλοναύτης. ἢ ὁ μεγάλως βαρὺς — παρὰ τὸ βάρος ἔχοντα καὶ καυχητιῶντα. περὶ ἀλαζόνος γὰρ λέγεται ὃν καὶ βαρυγέταν εἰρήκασι*. EM. 206, 20 sq. 81. *βουβάρτις* codex *βουβάρις* Salmasius. Huc pertinent, quae EM. 206, 18 habet: *βουβάρας (l. βούβαρις) εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ ἄκρου προτομήν τινα βουβάλου ἐξέχουσαν — ἢ παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν καὶ τὴν βᾶριν εἶδος πλοίου*. 82. Bubula. 83. „Ab *ἴλιξ* vel *ἴλιγξ* quando intestina fame crepant." Is. Vossius. 84. EM. 206, 24. 85. *βουβωνίας σκότος* codex, *βουβωνία. κόπος* EM. 206, 25, em. Mus.

βουγάϊον· μεγάλως ἐφ' ἑαυτῷ γαυριῶντα. δηλοῖ δὲ καὶ ἀναίσθητον καὶ ἀλαζόνα καὶ μεγάλαυχον ἢ ἀγλαϊζόμενον

βούβ(ρ)ωστις· μεγάλη πενία. λύπη. ζωύφιον. μέγας λιμός. λύμη. φθορά. φθόνος

βουγενέων· τῶν μελισσῶν. Καλλίμαχος·

ἄρμενοι γὰρ Λανάου γῆς ἐπὶ γενέας

καὶ ἡ μέλισσα βουγενής, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται

βούγλωσσον· ἰχθὺς ποιός. καὶ βοτάνης εἶδος

90. βουδάκη· ἡ βούπρηστις

βουδεψήιον· τὸ βυρσ(ε)ῖον

Βούδιον· πόλις

Βούδιος· παρὰ Λυσίππῳ τὸ ὄνομα·

κύων δέ τις

ἐβόα δεδεμένος –⏑ ὥσπερ Βούδιος.

Σέλευκος ἀποδίδωσιν ἀ ων, ἀνόητος

βουδόρῳ· μοχλῷ, ᾧ βοῦς δέρουσιν· οἱ δὲ ἀσκῷ

95. Βουζύγης· ἥρως Ἀττικός, ἢ πρῶτος βοῦς ὑπὸ ἄροτρον ζεύξας· ἐκαλεῖτο δὲ Ἐπιμενίδης. Καθίστατο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ τοὺς ἱεροὺς ἀρότους ἐπιτελῶν βουζύγης

βουθερεῖ· ἐν ᾧ βόες θέρους ὥρᾳ νέμονται. καὶ βουθόρωι τὸ αὐτό

* βουθώνης· βούχειλος

βούθουτον· ὅ τινες ἀμέμαρον· Ἀχαιοὶ δὲ ἰσόχοιρον. Ἀριστοφάνης. Λάκωνες

Βοῦθος περιφοιτᾷ· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ Βούθου τινὸς μετενεχθεῖσα τοῦ Πύθια νικήσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ Ἀριστοτέλης νενικηκότα

900. [βουϊέρευσεν· βοῦν ἔθυεν]

SCR. 86. *N* 824 σ 78. Cf. Nicandr. fr. 131 ed. OS. 87. *Ω* 532 — Nic. Ther. 409. 89. Matro Athen. IV p. 136 B. 92. *Π* 572. 93. fr. IV vol. II p. 748. 96. Soph. Trach. 191. 99. Crat. Chir. fr. XVI vol. II 2 p. 158 M. 900. *Η* 314.

ADNOT. 86. *βουγδῖος* cod. C. 39. 171, em. Mus. *βουγδïε* Apoll. 52, 11. Vid. Eustath. 962, 3 EM. 206, 45 Doederlein Gloss. Hom. § 117. 87. *(ρ)* Musurus. *βουβοῖτις* (C. 171 *βουβριστὴ* C. 39)· *μεγάλη ὀδύνη* Cyr. *πενία* cod., *πεῖνα* Is. Vossius, *ἀνία* EM. 206, 42. 88. *βουγενεῶν* cod., em. Musurus qui reliqua sic interpolavit: *ἄρμενα πὰρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων.* Contra *ἀρμοῖ γὰρ Δαναῶν γῆς ὡς ἀπὸ βουγενέως* EM. 144, 52. Versum partim hinc emendavit Bentl. Callim. fr. 230, tractarunt nuper Bachius hist. crit. poes. eleg. p. 42 *(ἀρμοῖ γὰρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων)* Scheidewin Eustath. prooem. Pind. p. 39 *(ἀρμοῖ γὰρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέος)* A. Hecker Anthol. p. 165 *(ἀρμοῖ πὰρ Κραναοῦ, γῆς ἀπὸ βουγενέος)* qui *ἡ δὲ* pro *καὶ ἡ* coniecit. 89. Cf. *Ψῆττα.* 90. *βουπρῆστις* codex, hic et infra emendate Mus. 91. *βυρσίον* cod., em. GDindorf col. 348 C. 92. Erroris particeps est EM. 206, 44. Lego cum Steph. Byz. p. 80, 31 *Βούδειον.* 93. In codice *ἀ*(lacuna)*ων*, *ἄφρων* Musurus. 94. Diogenian. III 66 I p. 227. 95. *βοζήγις — ἡ πρῶτος — ἱεροὺς ἀροτρους* codex *Βοζύγης — ὁ πρῶτος — ἱ. ἀρότους* Musurus. *Βουζύγης* Heinsius. *Βουζυγία· γένος τι Ἀθήνησιν ἱεροσύνην ἔχον. Βουζύγης γάρ τις τῶν ἡρώων πρῶτος βοῦς ζεύξας τὴν γῆν ἤροσεν* EM. 206, 47 Bekk. 221, 8. Cf. Plin. HN. VII 56 Servius ad Verg. Georg. I 19: „*Epimenides, qui postea Buzyges dictus est secundum Aristotelem.*" — *Βουζύγης· ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων. ὁ γὰρ Βουζύγης Ἀθήνησιν ὁ τὸν ἱερὸν ἄροτον ἐπιτελῶν* Append. prov. I 61 p. 388; adde schol. Aristid. III p. 473, 16 Ddf. Plutarch. nuptial. p. 144 A, schol. Arist. Lysist. 397. Boeckh. C. I. n. 491 I p. 473 Preller Myth. I p. 136 Gerhard § 259, 4 b. 96. *βουθέρει — βούθοροι* cod., *βουθέρει — βούθεροι* Mus., em. GDindorf col. 350 A. Vide Didym. p. 106. *ὥρᾳ* om. EM. 207, 20. 97. Corrigunt *βουθοίνης· βούχιλος* cum Is. Vossio. 98. *βούθυτον* Mus. *ἄλλοι* coni. Kusterus Nauck. Ar. Byz. p. 189. Malim inverso ordine *Λάκωνες. Ἀριστοφάνης.* 99. *Βουθός πέφυται* codex, *περιφοιτᾷ* Mus., em. Zenob. II 66 p. 50. *παχυρίνων* Herod. π. μ. λ. p. 42, 8. 900. *βουθύεσκεν· ἐβουθύτει* Apoll. lex. 52, 8. *βοῦν ἱέρευσεν* Salmasius.

βουκάϊος· βουκόλος. οἱ δὲ θεριστής
βουκανῆ· ἀνεμώνη τὸ ἄνθος. Κύπριοι
βουκάπαι· τῶν βοῶν αἱ φάτναι
βουκέντας· βοηλάτας
βούκερας· τὸ σπερμάτιον, τῆλις
Βουκέφαλος· ἵππος ἐγκεχαραγμένον ἔχων τοῖς ἰσχίοις βούκρανον. καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου ἵππος, ἀφ' οὗ πόλιν ἐν Ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται
βουκολέοντα· . . . .
βουκολητής· ἀπατεών
* βουκόλεα· ἀγέλη βοῶν
βουκολίη· κακολογία
βουκολίνη· κίγκλος. τὸ ὄρνεον
βουκολι[α]σμός· μελοποιΐας τινὸς εἶδος καὶ ὀρχήσεως· ἀμφότερα δὲ ἀγροικικά. καὶ Θεοκρίτῳ γέγραπται
* βουκολεῖσθαι· χρησταῖς ἐλπίσι (ἀπατᾶσθαι)
βουκολήσομεν· μεριμνήσομεν. ἀπατήσομεν
βουκόλοι· οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶά τινα οὕτω καλοῦνται
βουκόλος· βοονόμος, βοοσκός
βουκολοῦμαι· ἀπατῶμαι
βουκολουμένας· ἀπατωμένας. ἀπολουμένας
βουκολοῦντες· ἀπατῶντες
βουκολῶν· ἀπατῶν. σοφιζόμενος
Βουκόλω Φαρσαλίας· πόλις Θρᾴκης
βουκόρυζος· ἀναίσθητος. ἀσύνετος
βούκτησις· φυσητική
βουλαῖα· τὰ βεβουλευμένα
βούλακα· βόλου ὄνομα
βούλει· βούλη
βουλεία· ἡ τοῦ βουλευτηρίου καὶ βουλεύειν ἀρχή

SCR. 1. Nic. Ther. 5. 4. *Πολλοὶ βουκένται παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες* Diogenian. VII 86 p. 302. 1. Aristoph. fr. II 2 p. 961 Bgk. 7. Callimach. h. in Del. 176. 9. I Regg. XIV 32. 22. Menand. fr. CCCC XIII vol. IV p. 315? 27. Dinarchus et Arist. Thesm. 809.

ADNOT. 2. *ἄνεμον ἢ τὸ* cod., em. Heringa, idem voluisse Relandum suspicor. ? *βουκάνη*. 3. EM. 207, 21. 5. *τίλης* cod., *τῆλης* Salmasius, *χίλης* Toupius. *σπέρμα τῆς* cod., *ἡ τῆλις τὸ σπερμάτιον. Διογενιανός* EM. 207, 40 (sic enim leg. pro *Διότιμος*). Cf. Galen. 450, unde discimus haec e Menesthei *ὀνομασίαις* esse, ut supra *ἄμωμον*. 6. *ἀχίοις* cod., em. EM. 208, 1. *ἰνδίοις* codex, em. Musurus qui post *λέγεται* addidit *Βουκεφάλειαν*. 7. Omisit Musurus. Forte *βουκολέονται*. 8. *βουκολία· ἀγέλη* Vossius *βουκόλια· ἀγέλαι* Kusterus. 11. Lobeck. Proll. p. 218. 12. Sic Athen. XIV 619 A, *βουκολισμός* quod ordine requiritur porrigunt Eustath. 1164, 12 EM. 208, 9. Fortasse utrumque dederat Diogenianus *βουκολισμός καὶ βουκολιασμός*. 13. *ἀπατᾶσθαι* accessit e C. 171 et Phavorino, unde Toupius Em. III p. 258 locum correxerat. Vulgo *βουκολεῖσθαι χρησταῖς ἐλπίσι* scribunt, omissa interpretatione, coll. Alciphr. III 5; *βουκολεῖσθαι· χρήσασθαι ἐλπίσι* Valck. Ammon. I 10 p. 43. 14. *ἀπτάσομεν* cod., em Mus. Ordine *βουκολίσομεν* requiritur. *βουκολήσας· ἀπατήσας* C. Dresd. 16. Vide gl. *B* 816. Forte *βοοβοσκός* vel *βοοσκόπος*. 18. Haud scio an *ἀπαιολουμένους* in varietate lectionis alicubi exstiterit pro *βουκολουμένους*. 21. Codicis lectionem a nobis restitutam Musurus in *βουκολῶ· Φ. π. ἡ Θ.* corruperat. Tzschirner de nom. in *ῶ* p. 20 satis habuit Musuri lectionem cum Is. Vossii verbis ad Catull. p. 195 apposuisse. 22. TH. ad Lucian dial. sel. p. 28. 23. *βύκτησι· φυσητικοῖς*? 24. *βούλαια* Musurus, Kusterus codicis lectionem restituit. 25. Infra *βῶλαξ· βῶλος*. 26. *βούλη· βουλή* Musurus et codex. Ordo poscit *βούλει· βούλη*; cf. schol. Arist. Plut. 40. Vocabuli *βουλή* formae genuinae non innotuerunt nisi Doricae *βουλά βωλά* et Aeolica *βόλλα*, cum ficta *βύλη*. Fallitur Koen. Gr. C. p. 250. 27. *ὁ χρόνος τοῦ βουλεύειν* EM. 209, 16. Vide Harp. 45, 20.

* βούλεον· βούλευμα
βουλεύσαντε· βουλεύσαντες, δυϊκῶς
βούλευμα· αἱ βουλαί
βουλεύσεως ἔγκλημα· τὸ ἐπιβεβουλευκέναι θάνατον οὕτως Ἀθήνησιν ἐλέγετο
βουλευτικόν· τόπος τις Ἀθήνησιν ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅπου οἱ βουλευτικοὶ καθήμενοι ἐθεῶντο· καὶ οὗ οἱ ἔφηβοι ἐφηβικὸν ἐκαλεῖτο
βουλευτικός· φρόνιμος
βουλευτός· ἀντὶ τοῦ βουλευτής
βουλεψίη· ἡ λέξις παρὰ Ξάνθῳ. λέγει δὲ τὰς Ἀμαζόνας, ἐπειδὰν τέκωσιν ἄῤῥεν, ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοχειρίᾳ
βουλή· γνώμη. θέλημα. ἢ τόπος. ἄνδρες. πρᾶγμα βουλῆς [λαχεῖν]
βουλῆς λαχεῖν· τὸ λαχεῖν βουλευτήν. καὶ δραχμὴν τῆς ἡμέρας λαβεῖν
βουληφόροι· καὶ ἐπιθετικῶς μὲν αἱ ἐκκλησίαι· κυρίως δὲ βασιλεῖς
βουληφόρον· σύμβουλον· οἱ δὲ δεινὸν βουλεύσασθαι· οἱ δὲ βουλευτήν
βούλιμος· μέγας λιμός
Βουλίς· γυνὴ οὕτω καλουμένη
βουλυτόν· τὴν δείλην ὥραν, ἐν ᾗ τὸ ἄροτρον λύεται τῶν βοῶν
βουμανές καὶ βούπαστον· εἴδη βοτανῶν
βουμέτρης· ὁ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένος, παρὰ Αἰτωλοῖς
βούμυκοι· φωναὶ μυκη(θ)μῷ......
* βοῶναι· οἰκίαι
βοῦνις· γῆ. Αἰσχύλος
βούνιον· πόας εἶδος
βουνόμαι· ἐλώδεις λέγονται
βουνόμον· ὑπὸ βοῶν νεμόμενον
βουνός· στιβάς. Κύπριοι
* βουνοί· βωμοί
βούπαις· νέος, μέγας, ἀφῆλιξ, μέγας παῖς. ἢ ἰχθύς
βουπαλίδες· περισκελίδες
Βούπαλον· μέγα. καὶ ὄνομα

SCR. 29. *Α* 531. 31. Vide Harpocr. 46, 1 sqq. 36. *Α* 5. 38. 39. *Α* 144 *Β* 24. 61. 40. Alex. fr. I 17 vol. III p. 444. 42. *Π* 799. 47. Suppl. 117. 128. 776. 49. Arist. Ran. 1383. 53. Arist. Vespp. 1206 Eupol. fr. 95 p. 573. 55. Hipponax.

ADNOT. 28. *βούλαιον* Mus. Rectius βουλέων· συμβουλιῶν C. 171. 29. Apoll. lex. 52, 29. 30. *βουλεύματα* Musurus. 31. *ἐπὶ — θανάτου* codex, em. Albertus. 32. *εὔφημοι — εὐφημικόν* codex, em. Meursius Att. Lectt. I 24 p. 47. Cf. schol. Arist. Avv. 794 Polluc. IV 22 Suid. „*Νεανίσκων τόπος* in inscr. theatri Melii comparat Panofka *annales de l'institut de correspondence archéol.* 1829 cah. 3 p. 344 Dio Cass. p. 1132, 14.“ GDdf. 34. Arcadius 84, 5. 36. *λαχεῖν* om. Musurus. 37. Uti his poterat GDindorfius II col. 362 B ad removendam formam *βουλῆς βουλῆντος*. 38. Apoll. lex. 52, 30. 41. Malim βοῦνις· γῆ coll. Hesychio βουνίς· γῆ et Suida βοῦνις· γυνή. 42. Apoll. lex. 52, 5 (EM. 208, 17 C. 39. 171). 43. *βορύπαστον* cod., *βούπαστον* Mus. *βούμαστον* Salmasius. Forte *βούπρηστιν*. 45. *βουμυκαί—μυκημῶν* (*μυκηθμῶν* Mus.) cod., em. alterum Heinsius alterum ego. Cf. Aristot. Probl. 25 [2 p. 937, 38] et EM. 218, 20 βωμύκας· *οὕτως ἐκαλεῖτο πρότερον ὁ Εὐρώτας. εἴρηται παρὰ τὸ βοὸς μυκηθμὸν παραπλήσιον ἔχειν*, unde patet apud nostrum deesse *παραπλήσιαι*. 46. Vide *βοῶνας*. 47. *βουνίς* codex, em. Arcad. p. 32, 17 EM. 208, 3 schol. Aesch. Suppl. 123; *βοῦπις* Suidas Theognost. p. 1354 Bekk. *βουνοῖς* C. 39, qui etiam βουνίτης· *βουκόλος βοηλάτης* affert. 49. *βούνομοι* coni. Albertus. 50. *βούνομον* corr. GDindorf col. 369 D. Cf. schol. Eur. Alc. 8 Cob. 51. Ad *βύω* (*βυνούς*) refert Meinekius. 52. Dionysius ap. Eustath. 880, 29. 1854, 21 Phrynich. p. 355, unde glossa haec iuxta cum sequente accessisse videtur. Cf. *βανούς*. 53. *ἰσχυρός* cum Masvicio et Graevio Lectt. Hesiod. c. 22 p. 110 praefert Nauck. Ar. Byz. p. 93 n. 15. 54. Vide gl. 876. 55. Vide gl. 877. Sillig Catal. artif. p. 112 sqq. Brunn *Geschichte der griech. Künstler* I p. 39 sqq.

βούπειναν· μέγαν λιμόν
βούπλευρον· λαχάνων εἶδος
* βουόφθαλμος· βοτάνη τις
βουπλήξ· μάστιγξ. πέλεκυς. βουκόπος
βουπόλον· βουκόλον
βουπόρους ὀβελούς· μεγάλους ὀβελίσκους
Βουπράσιον· τόπος τῆς Ἤλιδος, ἢ κώμη ἐν Ἤλιδι
βουπρηόνες· κρημνοὶ μεγάλοι, καὶ λόφοι
βούπρηστις· λαχάνου εἶδος
βούπρωρον· θυσία τις ἐξ ἑκατὸν προβάτων καὶ βοὸς ἑνός· οἱ δὲ τὴν ἡβῶσαν ἢ βουάρχην· σημαίνει δὲ καὶ τὴν βουπρόσωπον
βούπρως· ἀσθένεια
βούπτινον· βοτάνη, λεγομένη τρίφυλλον
Βοῦρα· πόλις τῆς Ἀχαΐας
βουρικυπάρισσος· ἡ ἄμπελος. Περγαῖοι
βούρυγχος· ἰχθὺς κητώδης
βούρυτος· ποταμὸς μέγα[ς] ῥεῦμα ἔχων
Βούσβατον· τὴν Ἄρτεμιν. Θρᾷκες
* βοῦς· πόπανόν τι τῶν θυομένων οὕτως ἐν ταῖς ἁγιωτάταις Ἀθήνησι θυσίαις. ἦν δὲ βοῒ παραπλήσιον. κυρίως δὲ βοῦς, ἡ ἀσπίς. [βάρυς]. ἀργός
* βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι. ἤτοι διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου· ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων (νόμισμα) ἔχειν βοῦν ἐγκεχαραγμένον, ὅν περ ἐκτ[ε]ίνειν τοὺς πέρα τοῦ δέοντος παῤῥησιαζομένους ἦν ἔθος
βοῦς ἐν αὐλίῳ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. Κρατῖνος Δηλιάσιν
βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς
βοῦς ἐπὶ δεσμά καὶ βοῦς ἐπὶ φάτνην καὶ ἐπὶ σφαγήν καὶ κύων ἐπὶ σῖτον καὶ ὗς ἐπὶ δεσμά
βουσή· δούλη
* βοῦς· μάστιγξ

SCR. 59. *Z* 135. 61. Herod. II 135. 62. *B* 615. 68. Herod. I 145. Callim. h. Del. 102. 74. Aeschyl. Ag. 35. 75. X vol. II 1 p. 35. 76. Heniochus III p. 560, fortasse et Plato fr. XXIV vol. II p. 688. 77. δ 535.

ADNOT. 56. *βουπεῖν*... codex, em. Musurus qui exitum glossae deleverat. 57. Schol. Nic. Ther. 586. 58. *βοόφθαλμος* Musurus, cf. *βούφθαλμον*. 59. Apoll. lex. 52, 7. *βούσκοπος* codex, Toup. III p. 246; em. GDindorfius col. 372 C. De accentu vide Arcad. 19, 6. 62. *βουπρασία — Ἰλιάδος — Ἰλίῳ* codex, em. Musurus. Forte *ὡς Κώμαρχος ἐν Ἠλείων*... 63. *βουπρήονες* cod., em. GDindorfius. 64. *βουπρῆστις* cod., em. idem. 65. Plut. symp. 668 C. Eustath. 1676, 38. 66. *βούπρωστις* Salmasius. 67. *κύτισον*! 68. *βούῤῥα* cod., em. Musurus. 69. *βουρί· κυπάρισσος ἢ ἄμπελος*? 70. Infra *βρίγκος*. 71. Cf. *γάρυτον* (cod. *γάφυτον*) *ἐκ γῆς ῥέον*. 72. *Βούβαστιν* Albertus, sed vide Steph. Byz. 183, 17. Cf. Gerhard Myth. § 337, 1 a. 73. 74. Genuinae glossae, huc retrahendae, infra loco non suo comparent 984. 985. 73. Cf. Lobeck. Aglaoph. p. 1065. *βάρος* quo pertineat adscripto schol. Aesch. Ag. 36 ‚*βάρος ἐπίκειται*' docuit Albertus; *ἀργός* quo de tacent editores revocandum esse post *βοῦς* hunc in modum *κυρίως δὲ βοῦς* ‚*βόες ἀργοί*' *ἢ ἀσπίς* conferentibus Ψ 30 manifestum erit. 74. *Ἀθηναίων ἔχειν* (forte *Ἀθηναίων ν ἔχειν*) — *ἐκτείνειν* cod., em. Musurus ope Suidae. Locis ab editoribus Gottingensibus ad Zenob. II 70 p. 51 Diogen. III 48 p. 223 congestis adde Schneidewin ad Aeschyl. Ag. 35 et Wackernagel in M. Haupt Zf *deutsches Alterthum* 1847 VI 2 p. 290. 75. Cf. ad Diogenian. III 70 p. 227. *γέρων* Diogenianus, *κάθῃ* Suidas, *κάθηται* Pausan. Eustath. 962, 19 addunt. 76. Diogen. III 67 p. 227 Meinek. exx. critt. in Ath. I p. 29 Com. vol. V p. 50. 77. *ἐπὶ δεμά* codex, *ἐπὶ δέρμα* Musurus; em. Zenob. IV 73. 78. *βοῦς· ἡ δούλη* Pergerus probante GDindorfio c. 377 A, *ἄβουτον· τὴν δουλείαν Ἀργεῖοι* comparaverat Albertus. Coni. *βολίζη· δούλη. Κρῆτες* coll. Seleuco ap. Ath. VI p. 267 cuius glossas a Pamphilo receptas esse constat. 79. Vide Payne Knigh *analytical essay on the greek alphabet* p. 27, 2 Goettling Theodos. 239.

80. βουσία· γογγυλίδι ὅμοιον, Θετταλοί
βουσκητήριον· εἰς εὐρύην [εἴρηται κακοσχόλως ἐπὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου
βοῦς Κύπριος· κοπροφάγος, εἰκαῖος, ἀκάθαρτος. σημαίνει δὲ ἀτοπίαν τῶν Κυπρίων. καὶ Εὔδοξος ἀφηγεῖται, ὅτι κοπροφαγοῦσιν
βοῦς πετηλός· ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέρατα ἔχων
* βοῦς ἐμβαίνει μέγας· Στράττις εἶπε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ
85. * βοῦς ἕβδομος· μνημονεύει δὲ τοῦ ἑβδόμου βοός....... ὅτι δὲ πέμμα ἐστὶ καὶ τῆς Σελήνης ἱερόν, Κλειτόδημος ἐν Ἀτθίδι φησί
βουστροφηδόν· οὕτως ἔλεγον, ἐπὰν ὁμοίως τοῖς ἀροτριῶσι βουσὶ τὰς ἀντιστροφὰς ποιῇ τις. ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ γράφειν τρόπῳ τοιούτῳ
βούσυκα· τὰ μεγάλα σῦκα
* βουστάνη· βοοστασία, ἡ τῶν βοῶν στάσις. ἢ μάστιξ, καὶ πληγή
Βουτάδαι· γένος Ἀθήνησιν, ἀπὸ τῆς Βούτου γενεᾶς
90. βοῦται· βουκόλοι, νομεῖς, βοτῆρες
* βοῦς ἐμβαίη. μέγας στραττὴς εἶπε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ
βουτάνη· μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς. ἢ μάστιγξ. ἢ τάνυσις τῆς βοείας. μέρος δὲ τῆς νεώς, πρὸς ὃ τὸ πηδάλιον δεσμεύεται. δηλοῖ δὲ καὶ μάχην, ἀηδίαν
βούταρος· ὁ παχὺς [ἢ ὁ πάχης]
βούτας· βουκόλους. βοσκήματα
95. βουτελέστην· θύτην
Βούτης· ὀρίγανος ὑπὸ Κυδωνιατῶν· καὶ βουκόλος· καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων· καὶ ὁ τοῖς Διϊπολίοις τὰ βουφόνια δρῶν
[βουτιανείρη· τροφὴν ἀνδράσι παρέχουσα]
βούτιμοι· βοώνητοι, ὥσπερ ἀλφεσίβοιαι
βουτοί· τόποι παρ' Αἰγυπτίοις, εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται

SCR. 81. Cf. Antiphan. III p. 68. 84. Strattid. fr. VIII vol. II p. 790. 85. Euthycles II p. 890. 91. Vid. 984.

ADNOT. 80. 81. Seiunxit GDindorfius. βοσκητήριον εἰς εὐρύ ☐ + Mus. 80. βουνιάς· κτλ. 81. βοῦς ἡγητήρ· τὸν εἰς ἑορτήν em. Meinekius sequentia ad aliquam praec. gl. referens. 82. Cf. ad Diogen. III 49 p. 224. Plinium HN. XXVIII 20. 81 suspicor ab Eudoxo pendere. 83. πετηνός cod., em. Casaubonus. 84. 85. Vide 973. 974. 84. ἐμβαίνῃ in Aldina error. ἐπίγνωσιν codex, ἐπὶ γλώττῃ Musurus. 85. βοῦς ϛ — κλητόδημος ἐν ἀττίδι codex, ἕβδομος Musurus, Κλειτόδημος ἐν Ἀτθίδι Sopingus. Post βοός indicavi lacunam, fortasse vocabulo Εὐθυκλῆς supplendam. Cf. Pausan. Eustath. 1165, 5 et editores Diogen. III 50 p. 224. 88. ‚Bostar: locus ubi stant boves' Isidorus. Ergo βουστάλη· ut infra στάλη· ταμιεῖον κτηνῶν ὁ στάλος (l. ὁ στάβλος). Recte Schowius glossam βουστάνη, quam a praecedente seiunxit Musurus ad infra sequentem βουτάνη in margine notatam fuisse suspicatus. Vide ἴζουνα. 90. βότιρες codex, em. Mus. 91. Glossae 984 correctionem marginalem seclusit Musurus. 92. Explicationes μάχη et ἀηδία conveniunt voci σνανία. 93. Exhibui codicis lectionem, in cuius archetypo correctio inter-
παχὺς
linearis textui inserta fuisse videtur haec: Βούταρος· ὁ πάχης; ὁ ταχὺς ἢ παχὺς Musurus. Dubitari tamen poterit, num ὁ ταχὺς an ὁ πυχὺς vocabuli βούταρος fuerit significatio. Verum enim, ut missum faciamus Ruhnkenii commentum Βοτραρός· ὁ ταχύς, quod Laconice dici potuisse pro ὀτρηρός nego, infra ταρόν· ταχύ habebimus, quod emendatione in τραρόν· τραχύ vel ϑαρόν· ταχύ (Phavor.) fortasse non indiget. Παχὺς si recte habet, vide num ΒΟΥΤΑΡΟϹ e voc. ΒΟΥΤΑΙΟϹ provenerit, unde supra vidimus etiam ΒΑΓΑΙΟϹ et ΒΑΓΙΟΝ detorta esse. 94. Forte βουκόλος ex Eurip. Hec. 648. βοσκήματα ad βοτά refer. 95. βουτελέστιν θύειν cod., βουτελέειν Mus. em. AM. 96. Vide Schneidewin ad Zenob. IV 28 p. gl. — Böckh C. I. I p. 466 n. 468. 97. Sic codex, βουτιάνειρα Musurus. Supra βωτιανείρη habuimus, utrumque pro βωτιανείρῃ. 98. βοώνηται cod., em. Musurus. Cf. EM. 207, 5. 99. ‚ΒΗΟΥΤ sepulcbra' agnoscunt Lacrozius Iablonskius Tewater, observantque Isidem capulum in quo inerat cadaver Osiridis Buti deposuisse teste Plut. de Is. et Os. p. 357. Cave igitur βοῦτα — παρὰ Λατίνοις ex EM. 209, 50 corrigas; sed Βουτοῖ an Βοῦτοι invenerit Diogenianus ambigo.

1000. βούτομον· φυτὸν βουσὶ διδόμενον τροφήν, οἷον χόρτον
βουτόρον· ψάκαστρον, νιφάδ' ὑετοῦ. [βουκέντη.] [καὶ βούτουρος τὸ αὐτό]
βουτόων· ὁδὸν ἄτραπον
βούτρωκτον· ὄροβον
[βουτύπον· πυθμὴν] Ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο, ἐκ τοῦ Θαυλωνιδῶν γένους καθιστάμενος
5. βουτύπος· ὁ βοῦν καταβάλλων. ἢ εἶδος ζώου καλουμένου ἐμπίς
βούτυρος· βοτάνης εἶδος. [Διονύσιος
βουφάγος· πολυφάγος
βούφαρον· τὴν εὐάροτ[ρ]ον γῆν· φάρος γὰρ ἡ ἄροσις. καὶ ἐπίθετον βοός
βούφθαλμον· βοτάνη τις, ὑφ' ἡμῶν ἐσθιομένη
10. βουφόνια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν. ἐν γὰρ τοῖς Διϊπολίοις φασὶ βοῦν καταφαγεῖν, τὸ παρεσκευασμένον πόπανον τῇ θυσίᾳ, οἷον πλακούντιον ἐξ ἄρτου
βουφάρας· γεφύρας
βουφορβός· βοῦς τρέφων
βουχανδέα· πολυχώρητα
βουχάνδα· τὸν μέγαν λέβητα
15. βουχρώς τις· ἰσχυρός. ἢ ἴξηρος
βούχωμα· φρόνημα
* βοῶνα· ὁδόν
βοῶν· τῶν τετραπόδων, τῶν βοῶν. ἢ ἀσπίδων. καὶ φθεγγόμενος
βοῶνας· ἀγροικίας
20. βοώνητα· ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δοθέντα
βοωνία· αὔλ(ε)ιος θύρα. Κρῆτες
βοῶπις· μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος. μεγαλόφωνος. Εὔπολις δὲ τὴν Ἥραν

SCR. 1012. Eurip. I. T. 237. 462. 18. Β 224. — μ 265. Π 636. 22. Α 568 — fr. 81 p. 571.

ADNOT. 1000. εἶδος χόρτου ποταμίου C. 171 δάπυρος εἶδος χόρτου ἐν ὕδασι C. 39. Deinde εἰς τροφὴν Kusterus. 1. βούτορον codex, βουτόρον scripsi. ψακάδα· νιφάδα ὑετοῦ(όν?) ab hoc loco aliena sunt. Sub αστρον fortasse οἶστρον latet, quo schol. Oppian. Hal. II 529 utitur ad explicandum voc. βουτύπον. 2. βούτορον· ὁδὸν ἀτραπὸν Mus., βούπορον Ruhnkenius. Infra βοῶνα· ὁδόν. 4. Θαυλωνίδων cod., em. Mus. Pro βούτυπον· πυθμὴν quod in codice est, aut Meursii in Graec. fer. II 95 coniecturam βουτύπος· θύτης aut βουθύτης Kusteri amplectendam esse censet GDindorfius, cui favere videtur Bachm. anecd. 181, 18 βουτύπος· ὁ βουθύτης ὁ τοὺς βόας βάλλων. Nec dubium esse potest, quin verba Ἀθήνησιν — καθιστάμενος explicent glossam βουτύπος (sic Bekk. 221, 1, βούτυπος cod.) ὁ βοῦν καταβάλλων. 5. βουτύπος· εἶδος δὲ τοῦτο ἐμπίδος Cyrill. Alex. in Hoseae c. IV p. 80. Vide 1001. 6. Huc refero καὶ βούτουρος τὸ αὐτό. Ceterum Διονύσιος quod de Dionysio intellegunt, qui Plinio HN. XXV 2 teste de re herbaria scripsit (cf. ἀμβλῶνες), fortasse Διονυσίοις scribendum et ad gl. 1004. 5 referendum est. Vid. schol. Arist. Nubb. 981. 8. Lob. rhem. p. 304 Proll. p. 62. 9. ὑφ' ὑῶν Meinekius. 10. βουφονία cod., Bekk. 221, 22; em. GDindorfius. βουφάρας cod., βουφόρας Salmasius propter ordinem. διφοῦρα· γέφυρα Λάκωνες infra. Ahrens II p. 81. 122. 124. 12. Arcad. 46, 11. 14. βουχανδής· ὁ λέβης C. 39. Suidas. βουχανδέα HSt., βουχανδᾶ Pearso. 15. βουχρώς τις· — ἢ ἴξηρος codex, ἢ ὁ ξηρός Musurus. Non expedio. 16. Lego βούλημα· φρόνημα. Infra enim φρόνημα· βούλημα. 17. Vide 1002. 18. Apoll. lex. 52, 2. ἀπίδων codex, ἀσπίδων Mus. 19. Supra post βούμυχοι habuimus βῶναι· οἰκίαι pro βοῶνες· ἀγροικίαι et βωνίτας· ἀγροίκους. 20. Supra βουνητά. 21. αὔλειος GDindorfius post Valck. Theocr. p. 352 B. De adiectivis in ωνιος exeuntibus cf. Ahrens I p. 159. 160. II p. 390. 22. Apoll. lex. 52, 9. Deinde GDindorfius Εὔπολις Δημάνειραν coniecit, quo nomine Eupolis in Φίλοις Aspasiam traduxerat teste schol. Plat. p. 391 Bekk. e correctione Iacobsii (Plut. Pericl. 24). Aspasiam intellegit etiam Meinekius fr. inc. LXXXI p. 571, qui nil mutat.

Βοώτης· ὁ Ὠρίων. οἱ δὲ φύλαξ
βοωτεῖν· ἀροτριᾶν, ὅ[τα]ν ὁ Ὠρίων δύνῃ. Λάκωνες
βραβέα· ἄρχοντα
βραβεῖα· διαλλάξ
βραβεῖον· ἐπινίκιον, ἔπαθλον, νικητήριον. ἀμοιβή. ἢ στάδιον
βραβεύει· διακρίνει. ἐπιψηφίζεται. μεσιτεύει. διοικεῖ
βραβευέτω· μεσιτευέτω. μηνυσάτω. ἰθυνέτω
βραβευτής· διαλλακτής
βράβυλος· εἶδος φυτοῦ κακοῦ
βρά· ἀδελφοί, ὑπὸ Ἠλείων
βράγος· ἕλος
βραγχία· ἡ περιτράχηλος ἀλγηδών
βραγχιάζοισθε· πνίγοισθε
βραγχίον· τῆς καταφράκτου νεὼς τὸ κύτος
βράγχος· νόσημά τι τῶν ἐν τῷ σώματι γιγνομένων (περὶ) τὸν βρόγχον, ὃ τὰς ὗς μάλιστα διαφθείρει
βραγχῶντος· βρό(γ)χοις ἁλόντος
βραγχῶν· φλεγμῶν, ἢ πνευμόνων
βραδανίζει· ῥιπίζει. τινάσσει
βραδέως· με(λ)λητικῶς
βραΐδιον· ῥαΐδιον. Αἰολεῖς
* βράδων· ἀδύνατος
* βράζειν· τὸ ἡσυχῇ ὀδύρεσθαι
* βράθυ, πόα τις θεοῖς θυομένη
βράκαλον· ῥόπαλον
βράκανα· τὰ ἄγρια λάχανα
βρακεῖν· συνιέναι
βράκες· ἀναξυρίδες

SCR. 23. ε 272. 24. Hesiod. opp. 391. 26. Eur. Phoen. 453. 27. I Cor. IX 24. 29. Coloss. III 15. 35. Cf. Quaest. scen. III p. 38. 37. Thuc. II 49.

ADNOT. 23. ἀρκτοφύλαξ Bachm. I 181, 20 Suidas. 24. ὂν codex, ὅτε Mus., ὅταν GDindorfius. Vide Procl. Hes. opp. 391. βωτεῖν· ἀροῦν Λάκωνες Suidas. Scribendum igitur ὁ Λάκωνες βωτεῖν. 25. ἄρχων codex, em. Musurus. 25. 26. Disiunxit LBos Obs. critt. p. 160. 26. βραβεῖα· αἱ διαλλαγαί EM. 211, 2 C. 63. βραβεία· διάλλαξις Kusterus. 27. Infra στάδιον· τέλειον βραβεῖον ἐπινίκιος δόξα. κράτος στέφανος κτλ. C. 39. 171 Bachm. I. 181. 28. διανέμει C. 39 (171. 63) διοικεῖ, οἰκονομεῖ addit C. Brem. 63., unde διοίκησιν (cod.) correxi. 29. μηνυσαίτω ἠθυνέσθω codex, em. Mus., nisi quod ἰθυνέσθω pro ἰθυνέτω, ut est in C. 63. 171, reliquit. 30. διοικητής κριτής ὁριστής δοτήρ addunt C. 39. 171 EM. 21, 2 Bachm. 181, 26. 31. Lob. Proll. p. 139. 32. βράβεις correxerat Musurus, quod postea delevit mutavitque in βρὰ □ ἀδελφοί. Βράτορες (βρατῆρες? Ahrens II p. 26) coni. Pearso, ac φρήτηρ· ἀδελφός Hesychius infra. Ἠλείων codex, em. Mus. 33. βραγός codex, βράγος Pearso et Schneiderus Saxo pro βράχος. Βράχος· τὸ τῆς θαλάσσης EM. 211, 16, βράχη θαλάσσης· vada, βράχεα· βράχη, vada, βράχος breve (Verg. Aen. I 111) Gl. 34. βραγχία· ἡ βραγχίασις Choerob. EM. 215, 30. Codex βραγχεῖα, βραγχεία Pearso. 35. Sic codex, nisi quod αι pro ε habet; βραγχιάζεσθαι· πνίγεσθαι Mus. 37. βράγχος· νόσημά τι περὶ τὸν βρόγχον (EM. 211, 26), ὃ τὰς ὗς μάλιστα διαφθείρει schol. Thucyd. II 49. γιγνομένων τὸν πρόγχον ὅταν—διαφθείρεται (ηται Mus.) codex. 38. βράγχοντος· βρόχοις ἀλλόντος codex, ἀλόντος Musurus, em. Pierso ad Moer. p. 95 Toup. Em. IV p. 176. 39. βραγχιῶν· φλεγμονῶν ἢ πνευμονιῶν Pearso. Forte βράγχον· φλεγμονὴν πνευμόνων. 40. Lobeck. Path. El. p. 91. 41. (λ) Musuro debetur. 42. Cf. Ahrens Dial. I p. 34. 43. Supra βλαδόν· ἀδύνατον habuimus. 44. Forma ficticia videtur, ad explicandum aor. βράξαι. Cf. βράττειν· — στενάζειν et ῥύζων. 46. Aeoles pro ῥάκαλον. Contra Lob. Proll. p. 105 hoc et ῥακλεύς et ῥάκελος· σκληρός a verbo ῥήγνυμι derivat. 47. De vocabulo hoc caligine circumfuso cf. Lobeck. Proll. p. 175 rhem. p. 49. 177, 10. δυσβάρκανος· δυσκατανόητος. βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα EM. 291, 46 (Suid. C. 39). Alludit ad brassica, gl. 1059. 48. Lob. rh. p. 49. Conicio βράχην· συνιέναι. 49. Lob. Parall. p. 95. ἀναξηρίδες codex, em. Mus.

50. βράκετ(ρ)ον· δρέπανον. κλαδευτήριον. οἱ δὲ πλῆθος
βρακίας· τραχεῖς τόπους
βρακ.ίς· συνείς
βράκος· κάλαμος. ἱμάτιον πολυτελές
βράξαι· συλλαβεῖν. δακεῖν. καταπιεῖν
55. βράπτειν· ἐσθίειν. κρύπτειν, ἀφανίζειν. τῷ στόματι ἕλκειν. ἢ στενάζειν
βράσσει· ζέει. ἀναβάλλει
* βρασμοῖσι· τοῖς σεισμοῖς
βρασσιότροχος· κεραμικὸς ὁ μὴ ἐῤῥωγώς
βρασ[σί]κη· κράμ(β)η. Ἰταλιῶται
60. βράσσον· βραδύτερον. ἀσθενέστερον. ἢ ἑτεροκλινές, ἐπὶ τροχοῦ. ἔνιοι
βράσσονας· ταπεινοτέρας
βράσσων· ἐλάσσων· ἢ ἄτακτος, ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ, ὁ οὐ σταθερός·
‚βράσσων τε νόος‘
οἷον ἀκαταστατῶν, ἀσθενέστερος ὤν
βρατάναν· τορύνην. Ἠλεῖοι
βρατάνει· ῥαίζει ἀπὸ νόσου. Ἠλεῖοι
βρατάχους· βατράχους
65. βράττειν· πληθύνειν. βαρύνειν
βραυκανᾶσθαι· ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς
βραύκας· ἀκρίδας
βραύλα· φθείρ
βραῦλον· κοῖλον
70. βραῦνα· κήλη. κύστις. ἐντεροκήλη
βραυνία· κοιλώματα τῆς γῆς
Βραυρών· τόπος τῆς Ἀττικῆς
Β(ρ)αυρωνίοις· τὴν Ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοὶ ἐν Βραυ(ρ)ῶνι τῆς Ἀττικῆς. καὶ Βραυρώνια· ἑορτὴ Ἀρτέμιδι Βραυρωνίᾳ ἄγεται καὶ θύεται αἴξ

SCR. 53. Sappho fr. 70 p. 683 Bgk. Theocr. XXVIII 11. 61. κ 226. 66. Vide ADN. 72. Diphil. fr. IV p. 388. 73. Arist. Lysistr. 645.

ADNOT. 50. *βράκετρον* THemsterhuisius probante I. G. Schneidero. Vide *ῥάκτρια*. Ad *πλῆθος* conf. *βράττειν*. 51. *βρακίας*, quod ordo pro *βρακείας* (cod.) postulat, originationi etiam magis convenit. Vide Lobeck. Path. El. p. 134, qui ad *ῥάχις* sive *Ϝράχις* refert. Cf. *βρῆσσα*. 52. Sic codex, *βρακεῖς* coll. Koen. Greg. Cor. p. 372. Lob. rhem. p. 49. 53. *βρακὸς* male codex. Vide Koen. l. l.; pro *κάλαμος* conicio *καὶ λάχος*. *βράκος. λάχος* C. 39. *εὐτελές* Pearso, vereor ut recte. 54. Lob. rh. p. 49. Cf. *ἔβραψεν* et *βράψαι*. *Δακεῖν καταπιεῖν* ad gl. *βρύξαι* pertinere videntur. 55. Lobeck. rhem. p. 47 pro *μάρπτειν* accipit. 56. *ῥέει ἀκαταστατεῖ* C. 171. 57. E margine est ubi ad gl. 1061 adscriptum erat. 58. *βράσσιος* vel *βράσσος· τροχός κτλ.* Kusterus. Etymon in explicatione potius *ὁ διεῤῥωγώς* postulat. 59. *βράσκη· κράμη* codex, partim em. Musurus. Pro *βράσκη*, quod nollem agnovisset Lobeck. rhem. p. 49. Proll. p. 177, 10, ordine requiritur Arcerii coniectura *βρασσίκη*. 60. *βρασσὸν* codex, *βρᾶσσον* Mus., em. Herod. π. μ. λ. p. 37, 5. 61. Apoll. lex. 53, 7, qui *ὁ μή*. 62. ‚Rutabulum‘ Lobeck. Path. El. p. 91 Proll. p. 176 Ahrens dial. I p. 226. Vide *ῥατάναν*. 63. Vocabulum Ahrente l. l. iudice corruptum tuetur Lobeck. rhem. p. 237. Forte *βραστωνεῖ*, *βρρατᾶνεῖ*; cf. *ῥαθάμη*, *ῥαῖσαι*, *ῥαίζεται*, *ῥαΐξία*, *ἀναραῖσαι*. 65. *ῥάττειν* vel potius *Ϝράττειν* pro *σάττειν* Elei, ut *ῥίγα σίγα*, *παρτάδαι παστάδες*. 66. *βρυκανᾶται· γράφεται καὶ βρυχανᾶται (βραυχ. L.) βρυχᾶται κλαυθμυρίζει, ὡς παιδίον φωνεῖ ἢ δακρύει, ὡς Μένανδρος* schol. Nic. Alex. 221 p. 90 HK. In textu OSchneiderus *βρυχανᾶται* scripsit p. 287 e GL (?) MVAld., in R *βραυχανᾶται* correctum, *βραυκανᾶται* BPv, *βραυκαμᾶται* H. Apud nostrum *φωνῆς τῶν βραυκῶν* legendum esse conicit OSchneider. 67. Vide *βερκνίς* et Lobeck. rhem. p. 280. *βραῦκος* (imo *βρεῦκος*) *ἡ μικρὰ ἀκρὶς ὑπὸ Κρητῶν* Bekk. 223, 20. *Βρέττανα· φοβερά* [*ἀκρὶς μικρὰ ὑπὸ Κρητῶν* imo *β. φ. βρεῦκος· ἀκρίς κτλ.*] Hesychius. 68. Vide *κάρνος νίρτος σάθραξ*. 73. (ρ) bis Musurus. *Βραυρωνία* cod., em. Mus. Vide Hemsterhus. Poll. p. 1046 Gerhard § 331, 1 b. 454, 3 c.

βραυῶσα· κεκραγυῖα
75. βράχαλον· χρεμετισμόν
βραχέ..· ἐψόφησε
βραχεῖν· ἠχῆσαι. ψοφῆσαι
* βραχιόλια·..... τὸν τράχηλον
βραχεῖς· ὀλίγοι
80. βράχιστον· ἐλάχιστον
βραχίων· βραχύτατος
Βραχμᾶνες· οἱ παρ' Ἰνδοῖς Γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι
βραχύ· ἀντὶ τοῦ οὐδέν. ὀλίγον, μικρόν
βραχυ[τε]λόν· μικρόν. [βραχυλόν]
85. βραχυτελῆ· μικρόν
* βραχμάζουσαι· χρεμετίζουσαι
* βραχέα ἄττα· ὀλίγα τινά
βραχώδης· τραχύς
βράψαι· συλλαβεῖν. ἀναλῶσαι. κρύψαι. θηρεῦσαι
90. Βρέα· Κρατῖνος μέμνηται τῆς εἰς Βρέαν ἀποικίας. ἔστι δὲ πόλις Θρακίας, εἰς ἣν Ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμπον
βρέγμα· τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς
βρέγμα· τὸν βρεγμόν
Βρέκυν· τὸν Βρέκυντα, τὸν Βρίγα. Βρίγες γὰρ οἱ Φρύγες
Β[ε]ρεκύνδαι· δαίμονες. οἱ Φρύγες
95. βρέμει· ἠχεῖ. φωνεῖ. σίζει. πατάσσει. ἀπειλεῖ
βρεμεαίνων· ἠχῶν
βρέμεται· ἠχεῖ. ψοφεῖ. προσρήσσεται
βρέμοντι· ἠχοῦντι. ἀπειλοῦντι
* βρέμβος· ἔμβρυον
1100. βρεμούσας· ἠχούσας
[βρεναιάται· δυσχεραίνει. προσποιεῖται]

SCR. 76. Homerus passim. 79. Psalm. CIV 12. 80. Sophocl. fr. teste Antiatt. 85, 18. 85. Sapient. XV 9 (C. 171 teste.) 90. fr. inc. LVI p. 196. 92. Strattid. fr. II vol. II p. 776. 95. Δ 425. Eur. Heracl. 832? 97. Β 210.

ADNOT. 75. Lob. Proll. p. 90. χρεμετιστικόν coni. I. Th. Schneiderus s. v. βράχω. 76. βράχεν delcto glossae exitu Musurus. βράχε· ἰδίωμα φωνῆς Apoll. lex. 53, 13. Pravus accentus unde venerit patet e gl. 1086. 87. 78. βραχίονα cod., emendavi. Quid voluerit lexicographus patet e C. 39 et gl. ms. cod. reg. 1673, quorum alter haec porrigit: βραχιόλια· ἃ παρ' ἡμῖν χληδόνες καλοῦνται, alter haec Χλίδωνα· κόσμον περὶ τὸν τράχηλον ἢ βραχίονα ὃ καλεῖται βραχιόλιον. Cf. Hes. χλίδωνες. Cave igitur βράγχον vel βρόγχον praeferas. 81. βραχύτερος dubitanter Kusterus. Vid. Choerob. III p. 1355 EM. 211, 37. 84. 85. βραχυτελόν· μικρόν, βραχυλόν· κτλ. cod., βραχυτελές μ. βραχυλόν κτλ. Mus. βραχυτελῆ· μικρόν eiectis tribus vocabulis Albertus et GDind. Emendavi. Scriba voluit βραχυλόν· μικρόν. βραχυτελῆ· μικρόν; cf. Lobeck. Proll. p. 123 cui βραχυλόν nunc satis tutum videbitur. 85. σύντομον addit C. 171. 86. 87. Genuinae hae glossae post gl. 1075 inserendae sunt. Diogenianus scripserat βράχαλον· χρεμετισμόν βραχαλίζουσαι· χρεμετίζουσαι βραχέα ἄττα· ὀλίγα τινά. Atque hinc accentus pravus in gl. βραχέ.. 1076. βράχεν· ἐψόφησεν. 88. Infra καρχῶδες· τραχύ. 89. Infra μάρψαι· συλλαβεῖν. βράπτειν· κρύπτειν ἔβραπτεν· ἔκρυπτεν ἔβραψεν· ἔκρυψεν et ἐραπτήρ· θηρευτήρ (l. βραπτήρ pro μάρπτυς). 90. Cf. Steph. Byz. 185, 7 „ubi Βρέα R Βρεά A; Βρέα praecipit Theognosti can. 102, 20" Meinek. 92. L. βρεχμόν· τὸ βρέχμα ex Apoll. lex. 53, 11. — EM. 212, 14. 93. Lobeck. Parall. p, 167. 94. Supra Βερεκύνδαι. Vide Böttich. Aric. p. 33. 95. Ad πατάσσει (ταράσσει C. 63) cf. Eur. Heracl. 832; sed fortasse praestat παταγεῖ. Βρέμεται· πλήθει παταγεῖ Bekk. 223, 9. 96. βλεμεαίνων· αὐχῶν? 97. C. 39. 171. 99. Lob. rh. 300 βρέμβος, pro quo propter ordinem βρέμος scribendum videtur, agnoscit. Cf. ῥεῦμον· βρέφος ap. Phot. lex. 1101. βρενθύεται recte Iensius in Lectt. Luc. II 8 p. 200; βρενδίεται vel βρενδεῖται alii. Deinde lego δυσχεραίνειν πρ. sine interpunctione.

βρένδον· ἔλαφον

(βρενθείῳ)· βρενθίῳ. ἀνθινῷ

βρενθινά· ῥιζάρια τινά, οἷς ἐρυθραίνονται αἱ γυναῖκες τὰς παρειάς· οἱ δὲ ἄγχουσαν. οὐκ εὖ...... οἱ δὲ φῦκος παρεμφερὲς κάλλει Ἀφροδίτης

βρένθιξ· θριδακίνη. Κύπριοι

βρένθον· μύρον τι........., ὡς βάκχαρις. οἱ δὲ ἀνθινὸν μύρον. καὶ ὄρνεον βρένθος, ὅπερ ἔνιοι κόσ(σ)υφον λέγουσι. [Βρένθος καὶ ὁ τύμβος λέγεται]

* βρενθύεται· μεγαλοφρονεῖ, ὑπερηφανεύεται, ἐπαίρεται

βρενθύεσθαι· θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι. ἀξιοπιστεύεσθαι. δυσχεραίνεσθαι. προσποιεῖσθαι

βρενθύ[ν]εται· ἀξιοπαθεῖ. βαρεῖται. σεμνύνεται

βρενθυόμενοι· ἐναβρυνόμενοι, τρυφῶντες

[βρενύς· πυθμήν. τύμβος. καὶ ὄρνεον, ὃ καὶ βρένθον......]

Βρέντιοι· ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ

βρέτας ἄγεον· εἰκών, ὁμοίωμα

* βρενταί· βρονταί

βρέτας· ἀπεικόνισμά τι. ὁμοίωμά τι. παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. ὅπερ φασὶν οἱ νεώτεροι δίκηλον

βρέτη· ξόανα, εἴδωλα

Βρεττανία· νῆσος ἡ περὶ τὸν ὠκεανόν

βρέττανα· φοβερά.

Βρεττία· μέλαινα..... ἢ βάρβαρος. ἀπὸ τοῦ Βρεττ[α]ίων ἔθνους

SCR. 1103. Sappho Ath. XV 690 E. 6. Aristot. HA. IX 8. 7. Aristoph. Pac. 26 ubi schol. *μέγα φρονεῖ.* 13. Ar. Lysist. 262. 16. e. g. Aeschyl. Sept. 94. 18. Arist. Eqq. 17. 19. Aristoph. fr. inc. LXXIV.

ADNOT. 2. Messapiorum est teste Seleuco ap. Steph. Byz. 185, 16 EM. 212, 27. 47. Cf. *α* 6964 et GStier in AKuhn Zfvgl. Spr. VII 2 p. 160. C. 63 Strab. VI p. 282 Eustath. p. 1409, 9. 3. Scripsi; *βενθινῷ· ἀνθινῷ* codex. 4. *ουκευ οἱ δὲ* tali relicto spatio codex Mus., *οὐκ εὖ. οἱ δὲ* Scaliger. Deinde *φυκὸς περιφερὲς κύδει* codex, em. Pergerus Vossius Kuster. Cf. Diogen. EM. 212, 48 ubi *βρενθία* (Ranke p. 144). 5. *βρένθιν* Cypriis esse *θρίδακα* testes sunt Nicander Colophonius fr. 120 p. 203 OS EM. 212, 43 e correctione Is. Vossii et Bekk. 223, 12. Cf. *βρίξ*. 6. *βρένθον* codicis et Musuri lectionem restitui. Vulgo *βρένθιον, βρένθειον* EM. 212, 41. 230, 27 Bekk. 223, 10 Orio 36, 5, *βρένθιον* Helladius EM. 212, 50 Phot. 532, 13, *βρένθυον· εἶδος μύρου παχέων πολυτελοῦς* C. 171; atque *τῶν παχέων* addunt etiam EM. Bekk. ll. ll. — (σ) Musurus — In verbis a lexico Bekkeri recte omissis *βρένθος καὶ ὁ τύμβος λέγεται* VVDD neque HStephano *τῦφος* conicienti, neque voci *τύμβος* patrocinanti Kustero debebant assurgere. Confundi enim *βένθος* cum *βρένθος* apparet e gl. 1111. 7. et 9. recte copulatas exhibet C. 171. 8. *βρενθύεσθαι· διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι. ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι* Bekk. 223, 1 Bachm. 181, 32. 9. [ν] delet Kusterus. *ἀξιοπαθεῖ* etiam C. 171; nonne *ἀπαξιοῖ*, quemadmodum Ar. Pac. 26 *βρενθύεται* et *οὐκ ἀξιοῖ* iunctim protulit? 11. *βρένθος· τύμβος καὶ ὄρνεον* Bekk. 223, 14. *βρένθος* Guyetus *βρενθύς* Hemsterhuisius, uterque falsus. Lege *βένθος*, ut supra *βένθος· βάθος πυθμήν.* 12. Cf. Eustath. ad Dionys. perieg. 362, nec erat cur Dindorfius hanc variationem valde suspectam diceret. 13. Emendavi; *βρεττάγιορ* codex, *βρέταρ* Sopingus. 14. *βρενταί* cod., *βρένται* Heinsius probantibus Koen. Greg. Cor. p. 598 et G. Dindorf. c. 410 A. Quid scriptum fuerit etiam nunc e C. 39 apparet: *βρέμεται· βροντᾷ.* 15. *βρέτας. ξοάνα, εἴδωλα, παρὰ τῷ* codex, *ξόανον εἴδωλον, παρὰ τὸ — δείκελον* Mus. Lego *βρέτας· ἀπεικόνισμά τι ὁμοίωμά τι. παρὰ κτλ.* 16. *βρέτη· ἀπεικόνισμά τι* cod., *βρέται· ἀπεικονίσματι* Mus. *βρέτη· ἀπεικονίσματα* Bekk. 223, 17 GDindorfius. Lego *βρέτη· ξόανα εἴδωλα.* 17. *Βρετταλία* cod., em. C. 171. *ἡ πέρα τοῦ ὠκεανοῦ* coni. Toup. Em. IV p. 171. 18. Quominus *βριαρά· φοβερά* scribamus obstat accentus; *βριγεδανά* pro *ῥιγεδανά* dubitanter coni. Ruhnkenius. Lege *θρέττανα*, coll. *θρετόν· τὸ ἀνδρεῖον ἢ θρασύ* et *θριττόν· ἀνδρεῖον θρασύ, ἔστι δὲ ἀμετάφραστον. θρέττε* schol. Ar. Eqq. 17. Post *φοβερά* in codice leguntur verba *ἀκρὶς μικρὰ ὑπὸ Κρητῶν*, quae delevi. Vide 1120. 19. *μέλαινα πίσσα, καὶ — Βρεττίων* Bekk. 223, 18 EM. 213, 8. — *Βάρβαρος* vero non ad picem refertur, qua de cf. Pearson. I p. 185, sed ad *γλῶσσαν* in versu comici ap. Stephanum Byzantium. Nisi scribendum sit *Βρεττία μέλαινα (γλῶσσα)· ἢ βάρβαρος.*

βρε(ῦ)κος· ἡ μικρὰ ἀκρίς, ὑπὸ Κρητῶν
βρέφος· ἔμβρυον. νήπιον, παῖς
βρεχμόν· τὸ κρανίον
βρεχμός· βρέγμα. τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς
βρῆγμα· ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος, παρὰ Ἱπποκράτει
[βρηνεύομαι]· ἔλεγον βρήσσει· βήσσει
βρῆσσαι· βῆσσαι
Βρησσαῖος· ὁ Διόνυσος
βρήσσουσι· βληχῶνται. φωνεῖ τὰ πρόβατα
βρητός· ἀλεκτρυὼν ἐνιαύσιος
[βρηχανώμενοι· φωνοῦντες. ἢ χασμώμενοι]
βρί· ἐπὶ τοῦ μεγάλου, καὶ ἰσχυροῦ, καὶ χαλεποῦ τίθεται
βριαγχόνην· βάτραχον. Φωκεῖς
βρίακχος· βριαρῶς [βριαρῶς βρίαγχος] βαρέως ἰακχάζουσα
* βρίσει· θρασύνει
βρίαν· τὴν ἐπ' ἀγροῖς κώμην
Βριάρεῳ· ἀνθρώπῳ ἑκατονταχείρῳ
βριαρήν· βαρεῖαν, ἰσχυράν
βριαροί· βαρεῖς, ἰσχυροί
βριαρόν· κραταιόν, ἰσχυρόν. μέγα. βαρύν. ἄγριον
Βριάρεω στῆλαι· αἱ Ἡράκλειοι λεγόμεναι
Βρίγες· οἱ μὲν Φρύγες· οἱ δὲ βάρβαροι· οἱ δὲ σολοικισταί. Ἰόβας δὲ ὑπὸ Λυδῶν (ἀπο) φαίνεται βρίγα λέγεσθαι τὸν ἐλεύθερον
βρίγκα· τὸ μικρόν. Κύπριοι
βρίγκος· ἰχθὺς κητώδης
βριγκώμενον· ὀργιζόμενον. θυμούμενον

SCR. 22. 23. *E* 586. 24. Hippocr. de morb. II p. 475, 40. 27. Vide ADN. 33. Soph. fr. 706 p. 239. — „Satyri figurae in vasculo adscriptum voc. *ΒΡΙΑΧΟC*" Osann. Gerhard § 466 2 B. 34. Hesiod. opp. 5? 36. Hesiod. Theog. 617. *Α* 402. 3. 37. *Σ* 611. 43. Ephipp. fr. I 3 vol. III 330. Mnesimach. III p. 569.

ADNOT. 20. *βρέκος* cod. *βρεῦκος* Vossius. Huc retraxi verba *ὑπὸ Κρητῶν* e gl. 1118 resectis spuriis *ἀκρὶς μικρά*. In Bekk. 223, 20 corrige *βρεῦκος* ex ordine. 21. Lob. rhem. p. 300 et gl. 1099. 22. EM. 212, 12. 23. Apoll. lex. 53, 11. 24. *βρῆγμα· τὸ μετὰ βηχὸς ἀναπτυόμενον ἐν τῷ α' περὶ νούσων τῷ μείζονι. καὶ βρήσσειν τὸ μετὰ βηχὸς ἀναπτύειν. ἔνιοι ταῦτα χωρὶς τοῦ ρ̄ γράφουσιν.* Galen. p. 452, quae in brevius contraxit Bekk. 223, 22 *βρῆγμα· ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος παρὰ Ἱπποκράτει καὶ βρήσσειν τὸ βήσσειν* (cf. schol. *E* 586). Itaque dubium non est, quin noster etiam scripserit *Ἱπποκράτει καὶ βρήσσει· βήσσει ἔλεγεν*. Lob. rhem. p. 106. 25. *βρηνεύομαι* a *βρήν* ovis pro *ῥήν* esse suspicatur Vossius. Imo *βρινθύομαι* pro *βρενθύομαι*. 26. Glossam hanc nunc inducenti GDindorfio c. 416 A non accedo. 27. Ahrens I p. 35 Boeckh I. C. II n. 2042 p. 73 et n. 3160 p. 717 — Gerhard Myth. §§ 444 3 a c 447 1 a. 2 b. 29. Conferunt *βρίτος· ἔτος*. Aptius *πρητῆνας* et *ἐπιπρητῆνας· τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας* contulissent. 30. Imo *βρυχανώμενοι*. 31. Strab. VIII p. 364 Apoll. Dysc. 567, 14 Eustath. 295, 5. 1395, 45. Mullach *Gramm. der griech. Vulgärspr.* p. 67. 32. Lego *ΒΡΙΤΑΧΟΝ*, unde traiectione literarum *ΒΡΙΑΓΧΟΝ* factum est. 33. *βριάγχως· βριαρῶς. βριαρῶς· βριάγχως. βραδέως ἰαγχάζουσα* cod. Mus. *Βρίακχος· θηλυκῶς ἡ βάκχη, ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα. Σοφοκλῆς· ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον* EM. 213, 26. Emendarunt HSt. et Pearso. 34. *βρίσει· βαρυνεῖ* Albertus, *βριάει* (de quo Lob. rh. p. 153) · *θαρσύνει* coll. Hes. opp. 5 Salmasius coniecerunt. Possis *βρίθει· βαρύνει*. 35. *πόλιν* valet ap. Steph. Byz. 187, 2 M et Strab. VII p. 319. Vide *Βρέα, Βυρία, Πηρία, Γλαμία*. 36. *Βριάρεων· ἀνθρώπῳ ἑκατονταχείρῳ* cod. |ων *ἄνθρωπον ἑκατοντάχειρα* Mus. Lego *Βριάρεῳ· θεῷ ἑκατοντάχειρι*. 38. *στερεοί* additum in CDr. *βριεροί· — ἄγριοι* C. 171. 39. *δεινόν φοβερόν* adicit EM. 213, 21. *μέγαν* Mus. 40. *βριάρως, στῆλαι* cod., em. Mus. 41. *ἀποφαίνεται* Sorberius. *φαίνεται.* || *Βρίγα· λέγεσθαι* codex, seiuncta copulavit Musurus. Vide *βροκός*. 42. Forte *βρίγκον· τὸ πικρόν*, quamquam *κυρίως βρίγχον* est *τὸ γλυκύπικρον*. *Βικρός* Delphi pro *πικρός* dixerunt teste Plutarch. Q. Gr. 292 E. 44. *μιμούμενον* cod., *μυκώμενον* Mus., em. GDindorf coll. EM. 308, 32. Glossa ipsa *βριμώμενον* fuit.

45. βρίζει· ἐσθίει. πιέζει. κύει. καθεύδει
βριζομάντις· ἐνυπνιομάντις
[βρίζω· καθεύδω]
βρίζοντα· νυστάζοντα. κοιμώμενον·
‚ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις‘
βριήπυος· μεγαλόφωνος. μέγας. δεινός
50. βριηρόν· μεγάλως κεχαρισμένον
βρίθει· βαρύνει. αὔξει. ἢ εὐθηνεῖ. διατρέφει
* βρίθεται· βαρύνεται καρπῷ
βρίθειν· γέμειν
βρίθοντα· βαροῦντα
55. βριθοσύνη· βάρος
βρίθουσαν· λάμπουσαν. βαροῦσαν
βριθύ· ἰσχυρόν. μέγα. βαρύ
βρίθων· γέμων. κομῶν ὑπὸ καρπῶν
βρίκελοι· οἱ μὲν τοὺς ἱστόποδας, ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τοῦ ξύλου· οἱ δὲ βαρβάρους· Δίδυμος δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα, παρὰ Κρατίνῳ, οἷον βροτῷ εἴκελοι, ἐν Σεριφίοις
60. βρικίν[ν]η· εἶδος βοτάνης
βρικίσματα· ὄρχησις Φρυγιακή
βρικοί· πονηροί
βρικόν· ὄνον, Κυρηναῖοι. βάρβαρον
βριμάζει· ὀργᾷ εἰς συνουσίαν. Κύπριοι
65. βριμάζων· τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ
* βριμῶν· ἀπειλῶν
βριμαίνεται· θυμαίνεται, ὀργίζεται
βρίμη· ἀπειλή. καὶ γυναικεία ἀῤῥητοποιΐα
βρίμημα· ἐπίπληξις

SCR. 45. Aesch. Eum. 277. 46. Semus Delius Athen. VIII p. p. 335 A. 48. Δ 223. 49. N 521. 51. Sapient. IX 15 teste gl. mss. ubi βρίθει et βαρύνει permutantur. 53. Eur. Tro. 216. 55. E 839. 56. Σ 561. 57. E 746. 59. fr. XI vol. II 1 p. 140.

ADNOT. 45. μύει? — In codice sequuntur ἔνθ'—ἴδοις quae ad 1148 retraxi. 46. Malim Βριζώ· ἐν ὕπνῳ μάντις cum Spanhemio Call. Del. 316. Egregie hunc locum pertractat Tzschirner p. 28. Vide Gerhard § 570, 2 t. I p. 676. 47. κηδεύω cod., em. HSt. 48. Apoll. lex. 53, 6 C. 171. 39. Vide 1145. 49. βριυποιός cod. Mus., em. Apoll. lex. 53, 9 EM. 213, 28 C. 39. 50. βρικόν cod., em. Mus. ex EM. 213, 21. Malim ἐρίηρον. 51. θαρύνει cod., θαῤῥύνει Mus., em. Abresch. misc. obss. V 3 p. 82. εὐθύνει cod., em. Guyetus Bachm. 182, 6. Pro διατρέφει coni. βίᾳ στρέφει. In C. 171 haec leguntur: βρίθει· δυναμοῦται κατασύρει βαρεῖ καθέλκει θάλλει πληθύνει. Deest βρῖθον· ἐπλήθυνον Apoll. lex. 53, 1. 52. Fortasse cum prioribus sunt coniungenda. βρίθησι coni. Pearso. 55. Sic C. 63. Rectius βριθοσύνῃ· βαρύτητι τῷ βάρει C. 171. 58. Scribo κομῶν. βάρος ἔχων ὑπὸ καρπῶν. 59. ἐπὶ τοῦ — βροτοίκελοι cod., ἀπὸ τοῦ — βροτοίκελοι (λα Aldus) Mus. βροτῷ εἴκελα ope Pausaniae ap. Eustath. 1395, 48 et EM. 213, 40 Meinekius. Σερίφοις codex, em. Pricaeus. Originem vocis ap. EM. l. l. prava scriptura βρίκελλος foedatae, qua de Didymum ἐν τοῖς πρὸς Ἰόβαν ἀντεξηγήσεσι dixisse conicio coniectura attingi posse negat Lob. Proll. p. 107. 60. Βρικίνη Lobeck. Proll. 219 n., i. q. θριδακίνη? 62. προικός· πονηρός, οἱ δὲ μωρός πτωχός. πρόκον· ἠλίθιον πρόκοος· — ἢ πονηρός. πρόκριτον· — πονηρόν Phot. 63. Infra βρύκος· βάρβαρος [Βρῖνοι· οἱ βάτραχοι C. 39 deest in Thes.; leg. γυρῖνοι vel φρῦνοι]. 65. Suid. C. 39. 63. 171 lex. Armach. Bachm. 182, 6. 66. Dubitari potest an genetivus sit. Sed fortasse βριμῶν, ἀπειλῶν a praecedentibus non seiungenda sunt. 67. βριμαίνω· τὸ ὀργίζομαι C. 39 EM. 213, 45 (C. 63) βριμαίνειν· τὸ ὑπ' ὀργῆς σφόδρα βαρεῖσθαι C. 171. 68. ἡ ἰσχύς EM. 214, 10. 69. Herodian. epim. p. 6. Vide Iacobsium ad Anth. Pal. IV p. 850.

βριμήσασα· δεινή, χαλεπή
βριμός· μέγας. χαλεπός
βριμοῦσθαι· θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι
Βριμώ· ἰσχυρά
βρινδεῖν· θυμοῦσθαι. ἐρεθίζειν
βρίννια· τὰ ἄρνεια κρέα
βρῖξαι· ὑπνῶσαι, νυστάξαι
ΒΡΙϹΑΙ· βαρῦναι. ὁρμῆσαι. καὶ Νύμφαι
βρισθείς· ὑπνώσας
* βρίσαντα· ἰσχύσαντα. βαρύναντα
* βρίξ· θριδακίνη. καὶ εἶδος ἄνθους. οἱ δὲ περιστερεῶνα
* βρίτος· ἔτος
Βριτόμαρτις· ἐν Κρήτῃ ἡ Ἄρτεμις
βριτύ· γλυκύ. Κρῆτες
* βρόγχος· βάτραχος
βρογχιάζει· καταπίνει
βρόδα· Αἰολεῖς ῥόδα
* βρόγχος· ῥόφημα. ὁ λάρυγξ. ὁ καταπότης
βρόκοι· ἀτέλεβοι. ἀκρίδες
Βροκός· μωρός. Ἕλλην
[βρομέον· ὀζόμενον]
βρομέωσιν· ἠχῶσιν
βρομήσει· φυσήσει. ψοφήσει
Βρόμιος· παρὰ Τηλεκλείδῃ ὁ Σάτυρος, ἢ ὁ Διόνυσος
βρόμος· βοτάνη ὁμοία σίτῳ, μὴ ἔχουσα γόνατα
βρόμος· ἰδίωμα ἤχου. ἦχος. καὶ ὁ τόπος, εἰς ὃν ἔλαφοι οὐροῦσι καὶ ἀφοδεύουσι. καὶ σπέρμα λεπτῆς κριθῆς. καὶ ὀσμή. καὶ χόρτος
βροντάζων· βροντῶν

SCR. 88. Sappho fr. 65 p. 681. 93. *Π* 642. 95. fr. inc. XXIV vol. II 1 p. 378. 97. Ξ 396—Alcaei fr. 97 p. 727 Bgk., qui Dindorfio obsequi noluit.— Theophr. HP. VIII 9, 2—LXX. 98. Ar. Vespp. 323 restituit GDindorfius II col. 427 D.

ADNOT. 70. Activum *βριμάω* etiam Phrynichus app. soph. 30, 31 et EM. 213, 46 affert; *βριμήσαις* vero quod *ὀργισθείης* explicat C. 39 fortasse *βριμήσαιο* scribendum et ad Ar. Eqq. 855 spectat, q. l. vide scholia. 71. *βρίμος· δυνατός ἰσχυρός γενναῖος* C. 39, quas interpretationes voc. *ὄβριμος* convenire vidit Guyetus. haud negarim tamen *βριμός* dici potuisse. 73. Hoc non *ὄβριμα* scribendum cum Kustero sed *Βριμώ* quo de Hecates Proserpinae Cereris Rheae epitheto disputat Tzschirner p. 29 sqq. Vide etiam Lob. Path. El. 80. — *βριμῷ· ἰσχυρῷ* C. 171. 74. Corruptum est ex *ΕΡΙΝΥΕΙΝ* quod voc. in Arcadica dialecto valebat *ὀργίζεσθαι* teste Pausan. VIII 25 EM. 374, 1. Non ignoro tamen Pearsonem „frendere" comparasse. *ἐρεθίζειν* est *ἐριδμαίνειν*. 76. Pro *ῥήνεια*, *βρήνεια* a *ῥῆνες* et *ῥύεινα*. 78. Cf. *λίσσαι* et EM. 213, 54. 82. Lob. Parall. 105 Proll. 219. Vide *πέρναξ*. 83. Conferunt *βρητός*. Fortasse Creticum est. 84. Salmas. ad Solin. c. 11 p. 21 G. p. 121. Gerhard §§ 334, 1 a 337, 1 a. Ranke de Hes. p. 42. 85. „Cretes Dianam religiosissime venerantur *Britomarten* gentiliter nominantes, quod sermone nostro sonat *Virginem dulcem*" Solinus l. c. *βρίτον· ἀγαθόν* EM. 214, 29. 86. Sic codex, *βρόαχος* Musurus. L. *βρόταχος*. 88. Ahrens dial. 1 p. 34. 89. *ῥούφισμα* codex. em. Gataker ad Antonin. 1 § 7 p. 6. *βρόγχος* (*βρόχος* C. 39. *βρόχθος* EM. 215, 51)· *ὁ καταπότης ὁ λάρυγξ* C. 63 Eudem. 182, 7. 90. *ἀττέλεβοι* Musurus. Cf. *βερκνίς* et Lob. rh. p. 280. 91. Vide gl. 195, *προικός· — μωρός πρόκον· ἠλίθιον*. Ἕλλην Pearso, iudice GDindorfio probabiliter, refert ad glossam quae exciderit *Βραῖκος* collata alia glossa *Ῥαῖκος*. Adde *Γραικός Γραικιστί* et *Ῥαχός· Ἕλλην· δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον*. 92. *βρομόεν* HSt. *βρωμέεν* coll. Herodian. π. μ. λ. 14, 19 18, 34 coni. Dindorfius. *βρόμαιον· ἦχουν συρίζον* C. 171. 94. Diogen. EM. 214, 38. Ranke Hes. p. 39. 95. C. 39. 63. 171. 96. *σῖτον* codex, em. C. 171 Mus. 97. Verba *καὶ ὁ τόπος — ἀφοδεύουσι* et *καὶ ὀσμή* ad *βρῶμος* pertinere vidit GDindorf col. 448 BC. *καὶ σπέρμα λεπτῆς κριθῆς* Pausaniae sunt ap. Eustath. p. 918, 38 et C. 39 qui *βρῶμος· σπ. λ. κρ. ἢ βρόμον* (cod. *ἤβρημεν*). Cf. *βόρμος*. *βρῶμος· ὀσμὴ κακή* C. 39 Lob. Phryn. p. 156. — Fallitur Ahrens I 11, 3.

βρόντημα· ὁ ἐμβρόντητος

1200. βρόξαι· ῥοφῆσαι

βρύκων· ἀμαθής, ἀπαίδευτος, οἷον βόσκημα

βρόσσονος· βραχυτέρου

βρύταχος· βάτραχος

βροτέης· ἀνθρωπίνης

5. βροτήσια· ἀνθρώπεια. καὶ ἀνθρώπινα

βροτόεντα· ᾑμαγμένα. οἱ δὲ τὰ λαμπρά

βροτοδαίμων· ἡμίθεος

βροτολοιγέ· ἀνθρωποφθόρε

βροτολοιγός· ἀνθρωποκτόνος. αἱμοφθόρος

10 * βροτήσια· ἀνθρώπεια

* βροταί· γυναῖκες

[βρότος· αἷμα] ΒΡΟΤΟΝ [τὸ αἷμα]· ὀξυτόνως μὲν ἄνθρωπον· παροξυτόνως δὲ σημαίνει τὸν ἐκ φόνου λύθρον

βροτός· φθαρτός, ἢ γηγενὴς ἄνθρωπος

βροτόφηλος· ἀνθρώπους φηλῶν, τουτέστιν ἀπατῶν

15. βροῦκος· ἀκρίδων εἶδος, Ἴωνες. Κύπριοι δὲ τὴν χλωρὰν ἀκρίδα βροῦκαν. Ταραντῖνοι δὲ ἀττέλιβον. ἕτερο.. ἀρουραίαν μάν...

βροῦνος· ἐνεὸς ἢ μαινόμενος

βρούξ· τράχηλος. βρόγχος

* βρουλός· πονηρός

βροῦ[ς]· πιεῖν

20. βροῦτος· ἐκ κριθῶν πόμα

βρούχετος· βάρβαρος. βάτραχον δὲ Κύπριοι

* βροῦχαλ· θερμός

[βρουχέως ἢ] βροχέως· σαφῶς. συντόμως. Αἰολεῖς

βροχμώδης· ἡ νοτερὰ καὶ ἁπαλή. Δημόκριτος

25. βροχμόν· τὸ βρέγμα

βρόχοι· ἅμματα

βρόχος· [ἀγκοίλη. Δημόκριτος]. ἀγχόνη, δεσμός

SCR. 99. Ex comico sumptum esse suspicatur TH. ad Lucian. dial. p. 94. 1202. Aeoles. 3. Cf. Arist. fr. inc. CXLV, sed Archilocho vindicat Meinekius. Ceterum adde h. l. Xenophanis Colophonii fragmentis. 4. Hom. h. Ven. 47. 5 = 10. Alcm. fr. 38 Hesiod. opp. 771. 6. Z 480. 8. [Λ 295] E 31. 9. E 518 Aeschyl. Suppl. 665. 10 = 5. 22. Sappho fr. 2, 7 p. 667 Bgk. 24. Mullach. Democr. p. 421. 26. χ 472. 27. Eurip. Hel. 686. Rhes. 74.

ADNOT. 1201. βρόσκων Voss. 2. βρόσσομος· βραχυτέρου codex βραχύτερος Musurus, em. GDindorf c. 430 A Ahrens Dial. II p. 505. 3. βότραχος codex, em. Guyetus. βρόταχος τὸν βάτραχον Ἴωνες καὶ Ἀριστοφάνης καὶ παρὰ Ξενοφάνει EM. 214, 44 Cretenses etiam βρόταχος dixisse conicias ex epigr. Simonidis Cei 130 p. 911 Bgk.: Κρὴς Βρόταχος γενεὰν Γορτύνιος. 5. Scripsi βροτήσια quod vocabulum corrupto βροτίεια in margine appictum infra alieno loco exstat. 6. Apoll. lex. 52, 34 C. 39. 8. βροτολογεῖ· ἀνφθορεῖ cod., βροτολοιγῷ· ἀνθρώπῳ φθορεῖ Mus. βροτολοιγέ· ἀνθρωποφθόρε ex EM. 214, 57 reposui. Deest Apoll. lex. 53, 4. 9. C. 39. 171. 10. βροτήσεια codex, em. Mus. C. 171. Vide 1205. 11. βρούτιδες· γυναῖκες οὕτω καλούμεναι C. 39. 13. C. 171. 39 qui pergit βρότον· εἶδος διαλέξεως. 14. Lob. Path. p. 124. 15. ἀρουραῖαν cod., em. Musurus qui duas voces in fine truncavit et ἕτεροι — μάντιν scripsit. — Cf. Lob. rh. p. 280. — βροῦχος EM. 216, 7 C. 39 Suidas. 16. Κρόνος? Sed vide βρυγκός. 18. Φρυνῶνδα· πονηρέ? 19. βρῦ· — ὅπερ ἔνιοι σὺν τῷ ο γράφουσι βροῦ Phrynich. p. 31, 10. Cf. διαβουνίν. 20. I. q. βρῦτος s. βρῦτον. 21. βάραθρος cod., em. GDindorfius. 22. βροῦ· χάλις θερμός? βρῦν· ὁ οἶνος Lex. MS Neophyti. 23. βρουχέων ἢ βρουκε.. codex, βρουχέως ἢ βρουκέως Musurus deleto compendio; βρουχέως ἢ βρουχέως in Aldina error, quo deceptus Schrewelius alterum ἢ βρουχέως omisit; βροχέως Vossius probantibus Koenio ad Gr. C. p. 455 Ahrente I p. 76 GDindorfio. 24. Sc. ὄψις. 25. Cf. EM. 285, 16 et βρεχμός. 27. ἀγκοίλη cod., ἀγκύλη Mus. Inclusa expungenda voluit Sopingus, nec recipere debebat Mullach. p. 421.

βρύα· ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ πετρῶν, λέγεται δὲ καὶ σφακός ἢ φυκίς. ἐπετίθετο δὲ ἁγνισμοῦ χάριν

βρυάζει· θάλλει. τρυφᾷ

βρυάζειν· γαυριᾶν. ἥδεσθαι

βρυαζούσης λεαίνης· ἐν Ἀθάμαντι. ἀκμαζούσης. ἢ ἐγκύμονος

βρύαθον· βρυασμόν

βρυ[αλι]γμόν· ψόφον, ἦχον

βρυαλίζων· διαῤῥήσσων

βρυαλίκται· πολεμικοί. ὤρχηται μεν αἰδοίπου Ἴβυκος καὶ Στησίχορος

βρυανίων· μετεωριζόμενος. καὶ κορωνῶν

βρυάσομαι· ἀναβακχεύσομαι μετά τινος κινήσεως

βρυγμός· κατανάλωσις. καὶ νόσος, ἀπὸ τοῦ βρύχειν, ὅ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν, ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει. ἢ ἀκόνησις μύλων. ἢ τρισμὸς ὀδόντων

* βρυ[γ]κός· ἄφωνος. νεκρός

* βρύκουσα· δάκνουσα. [μετελθοῦσα

βρυγχός· βρύχος

βρύει· ῥέει, πηγάζει, ἀναβλύζει. πηδᾷ. ἀνθεῖ. ἀνίησιν. αὔξεται

Βρύθακες· αἱ χιτῶνες βομβύκινοι. ἢ γένος ἰθαγενῶν

βρύκαι· αἱ ἱεραί. ὑπὸ Δωριέων

βρυχανήσομαι· βοήσομαι

SCR. 31. fr. adesp. 1 p. 651 Nck. 33. Hippocratis locos vide ap. Eustach. ad Erot. p. 103 sq. Frz. 35. fr. 52 p. 772 fr. 79 p. 758. 38. Eupolid. fr. XIII vol. II 1 p. 492. — Hippocr. 40. Aristoph. Avv. 26. 42. *P* 56.

ADNOT. 28. σκάφος ἢ σκαφίς codex. Σφακός· — οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιφερόμενον ὃ καλοῦσι βρύον. οὐκ εὖ, ἐκεῖνος γὰρ φακός λέγεται Hesych. φακός· βρύον idem, λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα φυκία καὶ φυκίς EM. 801, 55. His locis adiutus emendavi. 29. Egregium C. 39. 171 additamentum est περιτρέχει. Deest haec significatio Thes. L. Gr. 31. Coni. ἐν Ἀθάμαντι α' ἢ βραζούσης. In C. 39 enim suo loco apparet βράζουσα λέαινα quod et de ursarum voce dictum adnotat Iuba. 32. βρυαθμόν Meinck. 33. Imo βρυγμόν· ψόφον ἦχον. Cf. Erotian. p. 102. 34. Γραχίζων? 35. Sic codex, ὀρχησταὶ μὲν αἰδοίπου † Musurus. βρυάλιχα (βαρυλλικὰ A βαρβύλλικα F) τὸ μὲν εὕρημα Βρυαλίχου (βαρυλλίχου A. βαρβυλλίχου F) προσωρχοῦντο δὲ γυναῖκες Ἀρτέμιδι καὶ Ἀπόλλωνι Pollux Δ 104 ubi Bekkerus p. 166 Schneideri Saxonis correctiones admisit. Cf. βρυδαλίχα βρυλλοχισταί βυλλίχαι βυλλίχης, et ὑάλικος· κῶμος Διονύσιος et ὑαλκάδαι· χορὸς παίδων Λάκωνες. — Βρυαλλίκται Müller Dor. II p. 342 n. 1. 2, aliter Lobeck. Agl. II 1088 qui p. 1086 in Hesychii loco tacite edidit ὀρχησταὶ μετ' αἰδοίου; ὀρχησταὶ μελῳδοῦντες (fere ut Valesius) vel ὕμνους ᾄδοντες Schneidewin Ibyc. p. 210; Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὀρχησταί (sic dudum Kusterus)· „Βρυαλίκται μενέδουποι" coni. GHermannus, Βρυαλλίκται μενέδουποι· πολεμικοὶ ὀρχησταί MHauptius, ac μετὰ δούπου dudum Sorberius. Βρυαλίκται· π. ὀ. μετὰ προσώπου (εἶον) vel π. ἢ ὀ. αἰσχροποιοί Bergkius ll. ll. Nota sunt πυῤῥίχη Πύῤῥιχος πυῤῥιχίζειν (ίδδεν) πυῤῥιχισταί (κταί) πυῤῥιχιακός. Itaque cum de formis βυλλίχη s. βρυλλίχη et βρυλλιχισταί satis constet, non dubito quin Βρύλλιχος βρυλλίχη βρυλλιχίζειν (ίδδειν) βρυλλιχισταί (κταί) βρυλλιχιακός proba sint vocabula. Hoc igitur loco reposuerim βρυαλιχικταί· πολιτικοὶ ὀρχησταί —, καὶ Στησίχορος βρυαλιχίζων· μετεωριζόμενος καὶ κορωνιῶν. 36. βρυανιῶν — κορωνιῶν Salmasius et Alberti probante GDindorfio col. 437 a A. Sed cf. 35 et 53. Alius malit κροαίνων· κορωνιῶν. 37. ἀνακακχεύσομαι cod., em. Mus. 38. EM. 215, 46. 216, 12. ἐπὶ τοῦ cod., em. Mus. τρίζοντα Sopingus. μυλῶν Suidas. Cf. Erotian. 102 Galen. 450 C. 171 Phrynich. app. soph. p. 30, 28. 39. βρυγκός codex βρυκός Pearso, scribe βρύκος h. e. μύρκος· ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν Συρακούσιοι, ἐννεός, ἄφωνος. Hinc supra 16 pro βροῦνος· ἐνεὸς ἢ μαινόμενος lege βροῦκος· ἐνεὸς μὴ δυνάμενος (λαλεῖν). Vereor igitur ne minus recte ap. Nic. Alex. 226 pro βρυκὸν στόμα (τὸ μεμυκὸς schol.) Bentleius βρῦχον OSchneider in indice βρῦκον correxerint. Codices Schneidero teste p. 287 omnes βρυκόν. Ad νεκρός cf. κρύβες. 40. μετελθοῦσα om. EM. 215, 17; f. μετέχουσα. τρώγουσα κατεσθίουσα. τοὺς ὀδόντας τρίζουσα C. 39. 41. βρύγχος· βρόγχος Guyetus probante GDindorfio c. 437 C. 42. Apoll. lex. 53, 10 τέθηλεν C. 39. 43. αἱ χιστῶνες θομβύκινοι — ἰθαλενων (sic) codex αἱ χιτῶνες βομβύκινοι — ἰθαγενῶν Mus. Βρυθακίδαι· χ. coni. Meinck. Cf. ἀβρανίδας Τρουφωνίδαι et Βάρθει.. 44. Vide πυρκόοι· ἱερεῖς. βρύκαιναι· ἱέρειαι i. e. ὀλολύζουσαι Meinekius.

βρυκεδανός· πολυφάγος. οἱ δὲ μακρός
βρύκειν· λάβρως ἐσθίειν. ἀπὸ τοῦ τρίζειν τοὺς ὀδόντας. οἱ δὲ μασᾶσθαι
βρυκετός· ταυτὸν τῷ βρυγμῷ. καὶ βρυκηθμός ὁμοίως Δωριεῖς
βρύκος· κῆρυξ. οἱ δὲ βάρβαρος. οἱ δὲ ἀττέλεβος
50. βρυκταία· εἶδος βοτάνης
βρύκων· συνερείδων τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου
βρυδαλίχα· πρόσωπον γυναικεῖον. παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρὸν ὀῤῥτίθεται, ὀρίνθω, τὴν ὀρχίστραν καὶ γυναίκ... ἱμάτια ἐνδέδυται. ὅθεν καὶ τὰς μαχρὰς βρυδαλίχας καλοῦσι Λάκωνες
βρυλλιχίζειν· ἀκταίνειν
βρυλλιχισταί· οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυναικεῖα καὶ ὕμνους ᾄδοντες
55. βρύλλων· ὑποπίνων
βρῦν· πιεῖν
* βρύματα· μηρύματα. βρῦσμα
βρύ.ν θαλάσσιον·........
βρυνχόν· κιθάραν. Θρᾷκες
60. βρύξαι· δακεῖν. καταπιεῖν
βρύοχον· κήρυκα
* βρύγδην· χύδην
Βρύσια· πόλις
Βρύσται· κρημνοί. καὶ πόλις κρημνώδης
65. βρύτανα· κονδύλους
66. βρυτιγγοί· χιτῶνες
73. [βρυτταί· τὰ λείψανα]
74. βρύτ[τ]εα· στέμφυλα. ἔνιοι εἶδος σκορόδου
75. βρύττειν· ἐσθίειν

SCR. 47. 51. EM. 215, 48 ex Hippocrate. 55. Eqq. 1123. 56. Nub. 1385. 60. Hippocratis locos indicat Eustachius. 63. *B* 583.

ADNOT. 46. *ἢ μακρός* EM. 216, 18. Possis *μάργος* cum Pauwio ad Philen p. 134. 47. *λαύρως — τρύζειν* cod., *λάβρως — τρίβειν* EM. 215, 60, em. Salmasius et Sopingus. *βρύκει·* (Soph. Tr. 986) *μασᾶται* C. 171 *ἐσθίεται* C. 39. 48. *βρυκιθμός* cod., em. Mus. Ahrens II 82. 49. Infra *βρύοχον· κήρυκα βρυχός· κῆρυξ* Hesych. *βρύχος· ὁ κῆρυξ* Theognosti can. 426, ubi haud scio an *μῆρυξ* scribendum sit coll. *βῆρυς*. — Supra *βρικόν· βάρβαρον. βρούχετος· βάρβαρος*. — Cf. *βροῦκος· ἀττέλεβον*. 51. EM. 215, 48 ex Hippocrate. 52. Codicem exhibui; *ὀρρ* ✝☐*τίθεται. ὁ* *Ῥίνθων τὴν ὀρχήστραν καὶ γυναικεῖα — μαχλάδας* Mus. *Βρυαλλίχα* Müller l. l. Verum tamen explicationem appositam considerantibus nobis dubium esse nequit, quin verbo non nomini convenire oporteat. Lego: *βρυλλιχίδδει· πρόσωπον γυναικεῖον περιτίθεται καὶ γυναικεῖα ἱμάτια ἐνδέδυται. ὅθεν καὶ τὰς μαχλικὰς βρυλλίχας καλοῦσι Λάκωνες, παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρόν· ὁ δὲ Ῥίνθων τὴν ὀρχήστριαν*. An *τοὺς μάχλας*? 53. *βρυλλιχίζειν* s. *βρυαλιχίζειν* et *ἀκταίνειν* scripsi pro *βρυδακίζειν* et *ἐκτείνειν*. Supra *μετεωρίζειν*. 54. *Βρυλλοχισταί* codex; imo Laconice *βρυλλιχικταί* Attice *βρυλλιχισταί*, cuius vocabuli breviorem formam *βρυλλίχης* mox habebimus. 55. Didym. et Symmach. ap. schol. Arist. Eqq. 1123. 56. *βρῦλ* cod. *βρῦλλαι* Mus. Lob. rh. 5, 5, 134. Nauck. Ar. Byz. p. 154 n. 56. 57. In Aldina male iunctae. *μυρήματα* cod., em. Ruhnkenius; *βρύσμα* h. e. *μηρύσματα* e gl. 58 huc retraxi. Cf. *βηρυσσεύειν*. 58. *βρυνθαλλόν. βρύσμα* codex; conferunt *βύνθαλον· βύσμα* hinc depravatum. Lego *βρύον θαλάσσιον· φακόν. βρύσμα* ad 57 retraxi. 59. *Βρίγκος* et *κιθάρα* pisces. 60. Vide *βράξαι* et Erotian. p. 106. 61. Vide 49. Forte *μήρυκα scarum*. 62. *βρύσδην* ex ordine Vossius pro *ῥύδην* collatis gl. *ῥυδὸν ἢ ῥύδην· χύδην* et *ῥύβδην*. Nam *βρύγδην* est *mordicus*. 63. *Βρυσιαί* Steph. Byz. 188, 2 ubi *Βρυσειαί* Berkelius et Pearso. 64. *Βρυσειαί* recte nisi fallor Albertus a praecedente glossa non esse diversam statuit. An *Βρῆσα*? 65. *βύζανα· κόνδυλον* Theognost. III p. 1355 *βύτανα* Hesychius infra. Cf. Lobeck. Proll. p. 175. 66. *βρύτινοι* Salmasius. 73. *βοῦτα· Λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλοῦσι λείψανα* EM. 209, 50. 74. *βρυττία* cod. Mus. *βρύτια ἃ καὶ βρύτεα τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα, ἃ τινες στέμφυλα λέγουσιν* EM. 216, 20. Adde Ath. II p. 56 D Suid. CDr. 75. Diogen. EM. 216, 29.

βρύττιον· πόμα ἐκ κριθῆς
βρύττος· εἶδος ἐχίνου πελαγίου, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης· οἱ δὲ ἰχθῦν. οἱ δὲ τρισυλλάβως βρυγγόνην λάχης ποιεῖ
...βρύχα· ὑποβρύχιον. βυθιζόμενον
βρύχανα· σάλπιγγι καμπύλη
80. βρυχετῷ· πυρετόν
βρυχηθμός· στεναγμός. οἰμωγή
βρυχίς· κλῆμα
βρυχμοί· ψόφοι
* βρυχήσασθαι· ὡς λέων
85. * βρύχιον· βυθιζόμενον
86. Βρύχων· ποταμὸς περὶ Παλλήνην
67. Βρυτίδας· γένος παρὰ Ἀθηναίοις
68. βρυτίνη· ἐν Μαλθακοῖς·
‚ἄμοργιν ἔνδον βρυτίνην ἠθεῖν τινα‘
ἔπαιξε πρὸς τὸ πόμα τὸ βρύτινον. ἔστι δὲ καὶ ζῷον βρύτον ὅμοιον κανθάρῳ, καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ βρύτινον πήνισμα, ὅπερ ὑπ᾽ ἐνίων βομβύκινον λέγεται
69. βρυτίνην· βυσσίνην
70. βρῦτον· πᾶν τὸ ἐκ κριθῆς ποτόν
71. βρυτονία· ῥίζα τις οὕτως καλουμένη
72. * βρύτιχοι· βάτραχοι μικροὶ ἔχοντες οὐράς
87. * βρύχεται· μαίνεται........
* βρυχός· κῆρυξ
βρυῶδες· δυσῶδες
90. βρωμᾶσθαι· ὀγκᾶσθαι
βρώμην· βρῶσιν
βρωμωμένου· ὀγκωμένου
βρωτόν· βρώσιμον

SCR. 77. Arist. HA. IV 5 p. 530, 5. 67. Demosth. Neaer. 1365, ubi *Βρυτιάδαι* inter et *Βρυτίδαι* fluctuant libri. 68. vol. II 1 p. 76. 70. Archiloch. 31 p. 541 Bgk. Sophocl. fr. 566 W. 91. *μ* 23. 93. Iob. XXXIII 20.

ADNOT. 77. *βρυγγόνην* □ *λάχης* Mus. In MS nullum lacunae vestigium. *τρισσυλλάβως ἄμβρυττον* Sopingi emendatio optima est. *ην λάχης* (*Καλλίμαχος* AM) *ποιεῖ* non expedio. 78. *βρύχα* codex, *βρύχιον* male Musurus qui *ᾱ* delevit. Infra rectius *ὑπόβρυχα* et *ὑπόβρυχα· ὑποβρύχιον* Apoll. lex. 160, 6. 79. *βρυχάνα* Mus. Pro *βυκάνη* vel *βουκάνη*. 80. L. *βρυχετόν· πυρετόν* vel *βρυχετῷ* | *φ*. Cf. EM. 216, 25. 81. *βρυχιθμός* codex ut supra, em. Mus. *βρύχεται· οἰμώζει* C. 171. 82. Vide *δρασχάδες δρέσχαι* Hes. 84. *βρυχίσασθαι* cod. em. Mus. Vide Valcken. Ammon. p. 228 231. 85. Erotian. p. 102. 86. Hinc *βρύτος· — σημαίνει καὶ χειμάῤῥουν* EM. 214, 51 emendari poterit. *Βρῦχος — Πελλήνην* codex, emendavi ope Lycophr. 1408 et Dicaearch. descr. montis Pelii p. 29 Huds. Adde Arcad. 16, 5 et *Βρύχων· ποταμὸς Θηβαΐδος* C. 171. 67. *Βρυτίνας· — περὶ* cod. *Βρυτίνας — παρὰ* Mus., *Βρυτιάδας* Meurs. Att. Lectt. VI 26 p. 358; *Βρυτάδαι* Harpocr. 47, 1 ubi *Βρυττάδαι* B *Βρυτίδαι* DE. 68. *ἔνδον* || *Βρυτίνην νίθειν τινα ἔπαξε — πόμα — ζῶον* || *Βρύτον· — π. ν. σμα* codex; *ἔνδον βρυτίνην νήθειν τινα. ἔπαιξε — πήνισμα.* || *Βρύτον· — πήνισμα* Musurus; *πόμα* revocavit Schowius. *ἄμοργιν — ἠθεῖν* Meinekio debentur neque *ἀμοργὸν* tueri debebat Lob. Proll. p. 316. *βρύτον κτλ.* cum praecedentibus coniunxit Salmasius ad Tertull. de pallio p. 240, Schrewelius. 70. *βρυττὸν* cod., em. Meinek. II 1 p. 76. *τρυφῆς* cod., *κριθῆς* Schrewel., *τρύγης* Meinekius. 71. *βρυωνία* Salmasius et Hes. s. v. *ἐλευσίαν*. *ῥίζας τε βρυωνίδος* Nic. Ther. 858. Atque si constaret *βρυῶδες* pro quo in Suida *βρυώδης* legitur e *βρωμῶδες* detortum esse, quae Pearsonis coniectura est haud contemnenda, ordo etiam requireret Salmasii emendationem. 87. *μένεται* cod., em. Mus. *βρ. μαίνεται. τοῦτο δὲ κυρίως ἐπὶ τοῦ λέοντος τάττεται. οἰμώζει* C. 171. 63. 88. Cf. *βρύκος. βρύοχον.* 89. Cf. gl. 1271. 90. C. 171, lex. Armach. Moer. p. 98 Valcken. Ammon. p. 228. 231. 92. *βρωμομένου· ὀγκομένου* cod., em. Mus. Cf. Pausan. Eustath. p. 919, 38.

βρωτύν· βρῶσιν. τροφήν
95. * βρυατά· βεβυσμένα αὔτη
βυβά· ταῦτα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται
βυβλία· βιβλία
[βυγή· πηγή]
βύβλιοι· οἱ τῶν τάφων φύλακες, παρὰ Κυπρίοις. καὶ πόλις Φοινίκης Βύβλος
1300. βυδοί· οἱ μουσικοί. ἢ χροῦμά τι. Σοφοκλῆς Κρησίν
βύει· καμμύει. φράσσει τὰ ὦτα
βύζαντες· πλήθοντες
βυζαντία· εἶδος ὁρμιᾶς
Βυζάντιος· Κωνσταντινουπολίτης
5. βύζην· ἱκανῶς. ἀθρόως. δαψιλῶς. πυκνῶς. ἐπαλλήλως. ἢ πληρῶς
* βύζειν· τὸ πεπιασμένως μετέχειν
βυζόν· πυκνόν. συνετόν. γαῦρον δὲ καὶ μέγα
* βύθιος· φόσσα
βυθίζων· ποντίζων ἐν βυθῷ. Σκύθαι
10. [βυθμός· ἄντρον. πυθμήν, καὶ βυθμήν]
βυκνισταί· εἴκασταί
βυκήης· ὑπνηλός
βυκός· δασμοφόρος
βυκτά· σχέτλια, δείλαια
15. βυκτάων· πνεόντων, φυσητῶν
βύκτης· ὁ ἐκ βυθοῦ ταράσσων. φυσῶν
βυλλά· βεβυσμένα
βυλλίχαι· χοροί τινες ὀρχηστῶν, παρὰ Λάκωσι
βυλλίχης· χορευτής
20. βυλλιχίδες· ῥαχίδες
βύνη· θάλασσα. πεύκη. [βύθαλον· βύσμα. βύξ· βυθός. βυνεύς·] σκεύασμά τι κρίθινον

SCR. 94. σ 407. 95. 96. Sophro l. l. et fortasse Anaxand. III p. 186 βυβὰ καὶ καλὰ ταῦτα cum Meinekio legendum, qui tamen nunc βουβαύκαλα conicit. 1309. Praetermisit hoc Sophoclis fragmentum Nauckius. 13. δᾳδοφόρου νυκτὸς Bacchylidis fr. 40? 15. κ 20. 21. Euphorionis?

ο

ADNOT. 94. βρώτωον h. e. βρώτων codex, em. Mus. 95. 96. βαβαί Mus. βαβά cod. βύβα Vossius, βῦ καὶ βύβα Albertus, βυβά (sic)· τὰ βεβυσμένα. αὕτη ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται GDindorfius col. 451 C. resecta dittographia βρυα — ταῦτα. Τὸ γὰρ βῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο καὶ Σώφρων βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη καὶ μεγάλα EM. 216, 56. 98. βρύση fons, πηγή Gerasimus Vlachus. βυγή· πυγή coll. Πύξας Meinekius. 99. Sc. Adonidis. 1300. σοφῶς Κρησὶν cod., Σοφοκλῆς Κρησὶν Musurus Ἀκρισίῳ Fungius coll. βίδην. 1. βύειν· ἐπὶ ὤτων, καμμύειν ἐπὶ ὀφθαλμῶν Thom. M. p. 174. — Lob. Path. 67 n. 2. βύζοντες recte HSt. 5. βύζ.. cod., βύζην Mus. qui compendium delevit, EM. 216, 46 Galen. p. 450 Erotian. p. 106 Suidas. ἐπ' ἀλλήλων cod. C. 171, em. Suidas. πληροῦς cod., πλήρους Mus. em. Guyetus. 6. Imo βρύγδην· — πεπιεσμένως. Vide βρύκουσα. 7. Lobeck. rhem. p. 277. γαῦρόν τι Pearso. 8. Om. Mus. 9. Σκῦθαι cod. Mus., em. Schowius qui Sophocleam innui vidit. F. Σκύθαις. 10. Cf. βυσσός. F. ὡς vel οἷον βυθμήν. 11. βυκανισταί (Pearso)· ἠχηταί? βυκανίται· οἱ σαλπιγκταί βύκτης· ἠχητικός C. 39. 12. ὑκκης· ἰουλίς? 14. λυκτά Meineck., cf. ἀβίουκτον et φλυκτά. 15. Apoll. lex. 53, 14. 17. Lobeck. rhem. p. 286. 18. 19. Vide 1235 ὀρχιστῶν cod., em. Mus. 20. χορίτιδες? 21. θαλάμη cod. EM. 217, 9, em. EM. 564, 44 C. 63 Lob. rhem. p. 256. 21 a. Agnoscit Lobeck. Proll. p. 92; mihi ex βρύον θαλάσσιον corruptum videri dixi s. v. βρυνθαλλόν· βρύσμα. Ordo βρύνθαλλον poscit. 21 b. βρύξ Lob. Parall. p. 107 coll. schol. ε 319 sed dubitanter. 21 c. βυνεύς vox nihili. Βύνην cum Aetius dicat esse κριθὴν βεβρεγμένην manifestas interpolationes eieci. Vide Meibom. de cerevisia c. 26 f. 6.

βυννεῖν· τὸ ἐν τῷ στόματι κατέχειν τι
βύπτειν· βαπτίζειν
βύρθακος· βάτραχος
25. βυρικόμενος· πνιγόμενος. τραχηλιζόμενος
βυριόθεν· οἴκοθεν
βύριον· οἴκημα
βύρμακας· μύρμηκας
βυρμός· σταθμός
30. (*) βυρσάτονος· τύμπανον
(*) Βυρσίνης· Μυρσίνης. ἦν δὲ αὕτη γυνὴ Ἱππίου τοῦ τυράννου. ἐν τοῖς Ἱππεῦσι
(*) βυρσίς· δέρμα
βυῤῥός· κάνθαρος. Τυῤῥηνοί
βυρσαίετον· Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ ἁρπάζειν τὸν Κλέωνα εἶπε
35. Βύρσαν· π' Θ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη
βυρσιμώλους· βυρσοδεψίμους
βυρσοδέψης· σκυτοδέψης, βυρσεύς
βυρσόκαππον· τὸν Κλέωνα
* βύουσαν· κρύπτουσαν
40. βῦσ[σ]αι· ἐπιθεῖναι. φορτῶσαι. κρύψαι
βύσας· πλήσας. φράξας
* βύρτη· λύρα
βυσαύχην· ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποιῶν καὶ τοὺς ὤμους ἀνέλκων
βύσσαλοι· βόθροι
45. * βύσσινον· πορφυροῦν
βυσσαλεύοντι· τῷ βυθῷ ἱκνουμένῳ
βυσσοβαρῆ· μεγάλα. ἀπὸ τῶν καταφερομένων εἰς βυθὸν διὰ τὰ βάρη
βυσσοδομεύει· ἐνθυμεῖται. μηχανᾶται. ἀποκεκρυμ(μ)ένως βουλεύεται, καὶ ἐκ βάθους
βυσσοδομεύειν· ἐνθυμεῖσθαι. κατὰ βυθοῦ δομεῖν, ἤγουν οἰκοδομεῖν
50. * βύσινα· πορφυρᾶ

SCR. 26. Cleon. ap. EM. 389, 24 βαυριόθεν. 30. Eur. Bacch. 124. 31. v. 417. 34. Eqq. 197. 203. 209. 35. fr. IV p. 1062. 36. Arist. Eqq. 136? 37. Eqq. 44. 447. 38. Com. anon. fr. III vol. IV p. 632 M. 43. Arist. fr. CCXIII. Xenarch. vol. III p. 614. 46. Apocalyps. XVIII 16. 48. θ 273 alibi.

ADNOT. 22. βυτεῖν corr. GDindorf. c. 457 A quod potius significationem opplendi habet. Latet adverbium βύξ vel βρύξ e superioribus huc retrahendum. Sub βυννεῖν latet accusativus βύνην· σκεύασμά τι κρίθινον. 23. βυπτεῖν cod., em. Albertus. 25. Cf. βραγχιάζοισθε. 27. Cf. βόρμαξ. 29. Aeolicum esse pro ὅρμος statuit Vossius. Malim βῦρμος· ὁμοίως. Infra enim μῦρμοι· μύρμηκες. 30. βυρσάτονος· τοῦ τυμπάνου (et βύρσα τόνος τοῦ) Zonar. c. 411 CDr. βυρσότονον κύκλωμα Eustath. 771, 54. 33. Τυρηνός cod., Τυῤῥηνός Mus. Τυῤῥηνοί Scaliger. — ‚I. q. βύλλαρος fullo' Lobeck. rhem. p. 286. 34. βυρσαίετο, ἀπὸ τοῦ cod., em. Mus. 35. Sic codex h. e. Θεῶν, τὴν πόλιν Ἀθηνῶν coni. Mus. ἀράμασι cod. Mus., em. Casaubonus. 36. βυρσοπώλης? 38. βυρσοκνάφον TH. et Ruhnkenius, βυρσόπαππον Pearso, βυρσοκάπηλον Meinekius. 40. βῦσσαι· ἐπιθῆναι codex, em. Pearso et Musurus. 43. Aelius Dionys. et Pausan. Eustath. p. 207, 4. 838, 18 Poll. II 135 Suidas. βυσαύχην· ὁ τοὺς ὤμους συνέχων ἐπὶ τὸν τράχηλον C. 39. 44. Lobeck. Proll. p. 90. 46. τῷ εἰς βυθὸν Kusterus. βύσσινον· κυάνεον πορφυροῦν δέρμαν lex. Armach. 47. βυσσοβάρη cod., em. Mus. 48. (μ) Mus. Cf. Apoll. lex. 53, 15. 49. De δομεῖν cf. Lobeck. Parerg. p. 587. — CDr. 50. βύσσινα Mus. recte.

βυσσός· βυθός. ἄντρον. πυθμήν. καὶ χρῶμα ἀντὶ τῆς (ὕσ)γης παραλαμβανόμενον
βυσσοφαρεῖ· μεγαλοφαρεῖ
βυσσόφρων· κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βουλευόμενος. καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν
βύσ[σ]ωσι· φράξωσι
55. βύσταγα· πώγωνα
βυστίχοις· τοῖς ἐν θαλάττῃ βρόχοις
βῦστραι· αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ψωμούς
βύτθαν· τὸν ψᾶρα
βυτθόν· πλῆθος
60. * βύτανα· κονδύλοι. οἱ δὲ βρύτανα
βυτίνη· λάγυνος, ἡ ἀμίς. Ταραντῖνοι. [ἤγουν σταμνίον]
βύττος· γυναικὸς αἰδοῖον
βύων τὰ ὦτα· ἐπιφράττων
* βυούσης· πληρούσης. καλυπτούσης. κωφωθείσης
65. βυωτήν· τὴν ἄρσιν
βῶ· ἐπιβῶ
βωβός· πτορός. χωλός
* βῶ· βοῦν
βωβύζειν· σαλπίζειν
70. Βωβώ· οὕτως ἡ Μάκρις ὠνομάζετο
βῴδιον· βοίδιον
βωθεῖν· ὁμιλεῖν. βοηθεῖν
βωθέοντες· βοηθοῦντες
βωθύζειν· βοᾶν. θωύσσειν
75. βῶκα· θύννον
* βωκός· τρυφερὸς χιτών
Βώκαρος· ποταμὸς ἐν Σαλαμῖνι ἐκ τοῦ Ἀκάμαντος ὄρους φερόμενος
βωλάκιον· χωρίον βώλους ἔχον

SCR. 51. *Ω* 80 Herod. III 23. 53. Aeschyl. Cho. 650 ‚κλυτὴ βυσσόφρων Ἐρινύς.' 55. ADN. 57. Anaxand. III p. 171 Antiph. III p. 98. 64. Psalm. LVII 4. 66. ADN. 72. 73. Herodotus teste Eustath. 812, 59.

ADNOT. 51. Apoll. lex. 53, 19. βυσσός· ὁ βυθὸς παρὰ Ἡροδότῳ Gl. Herod. C. 39. Ἴωνες τὸν βυθὸν βυσσὸν λέγουσιν schol. Ar. Ran. 138. Vide βυθμός. 52. βυσσοβαρῆ (ρεῖ Kuster)· μεγαλοβαρεῖ (εῖ K.) Sopingus. 54. βυσσῶσι· φράζωσι cod., βυσσῶσι· φράττωσι Mus., emendate C. 39. 171. 212. lex. Armach. Zon. c. 412. 55. βυστάγα codex, μύτταχες· — Ἴωνες πώγωνα Hes. infra. Vide Meineck. Com. III p. 22 Lob. Parall. p. 141. 57. βύστραι — ψαμένους cod., ὀψωμένους Mus., em. LDindorf. c. 462 C. Vid. EtGud. 117, 21 Poll. X 172. 58. ψᾶρα cod. Vide γόλμις, σαρίν et σίττας. 60. βρύτανα· κονδύλους supra habuimus. Lob. Proll. p. 175. 61. λάγηνος ἢ ἄμις cod., em. Mus. Lobeck. Proll. 219. 62. μυττός· ἐνεὸς καὶ τὸ γυναικεῖον Hesych. βυσσός (κυσός!) schol. Ar. Pac. 965 et Marcus Argentarius. σάβυσσος· — τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον. Vide βαρύκαν. 64. βυώσης cod. em. gl. ms. Psalm. et Cyrilli mei omnes. 65. βοωτύν· τὴν ἄροσιν LDindorf c. 464 A Alberti coniectura βοωτεῖν· ἀροῦν adiutus. 66. Fortasse ἐπιβόα ut libri habent in Aeschyli Pers. 1054, ubi κάπιβῶ GDindorf. 67. 68. βωβός· πτορός. βώβους· χωλός codex, πηρός. Βωβούς· χωλούς coni. Mus. Emendavi. βῶ· βοῦν e margine sunt et Herodianeam lectionem in Hom. *Η* 238 respiciunt. Pro πτορός coni. ἢ τορός, pro χωλός· ἄλαλος. Certe βωβός· ἄλαλος Boisson. Anecd. IV p. 370 βωβός· ὁ μὴ δυνάμενος βοᾶν EtGud. 117, 27 Arcad. 46, 4, ubi pro κωβός LDindorf βωβός suasit. 70. Βώμω cod. Βωμώ Mus., Βωβώ Vossius et Tzschirnerus. Ceterum Dindorfius non Euboeam intellegit, quod fecerunt Kusterus et Lob. rhem. p. 323, sed earum alterutram quas memorat Eustath. ad Dionys. 520. ἢ μίμαρκις? Cf. λωλώ. 73. Sic lex. Armach. 74. θούσσειν cod. ┼ Mus., em. Salmasius. 75. 76. Discrevit Vossius. 75. βωκάθυννον cod., em. Salmasius Vossius. 76. βράχος LDindorf. c. 464 D. 77. Strab. IX 394. Lycoph. 451. EM. 217, 40. 78. Lob. Proll. 318 (Pind. Pyth. IV 228).

βώλαξ· βῶλος. γῆ
80. βωλία. βωλίς· μάζης εἶδός τι ἐν ταῖς θυσίαις
βωλίνας· καλιάς. ἢ πλινθίνας οἰκίας
βωλόναι· οἱ μὲν κολώνας· οἱ δὲ τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ανακεχῶσθαι, παρὰ Σοφοκλεῖ
* βῶλοι· γῆ
βωλορύχα· τὴν σῦν. Λάκωνες
85. βωμακεύμασι· βωμολοχεύμασι. παραλογισμοῖς. πανουργήμασι κολακευτικοῖς
βώμαξ· βωμολόχος. καὶ ὁ μικρὸς βωμός, ὑποκοριστικῶς
βώμευσις· βωμοῦ ἵδρυμα
βώμηνεν· ὤμοσε
Βωμιῆς· οἱ περὶ τοὺς Βωμοὺς καλουμένους λόφους οἰκοῦντες
90. * βώμενος· βωμός
βωμίνας· ἀναβάσεις
βωμίσκοι· ἀριθμοὶ ἄνισοι
βωμοῖς· βαθμοῖς
βωμοῖσι· β.΄σεσι
95. βωμοί· ἔμβολοί τινες οὕτω λεγόμενοι
βωμολοχία· γένος κολακείας φορτικὸν καὶ γελωτοποιόν
βωμός· ἱερόν. τέμενος
βωμολόχος· σκώπτης. ἱερόσυλος· παρὰ τὸ λοχεῖν εἰς τοὺς βωμούς, ὅ ἐστιν ἐνεδρεύειν· πανοῦργος. ἀσεβής. ἀπατεών
βῶν· βοῦν. ὅπλον
1400. βωνίτας· τοὺς ἐν ἀγρῷ. οἱ δὲ βουκόλους, ἢ ἀγροίκους
* βώνημα· εἴρημα. Λάκωνες
Βωρθία· Ὀρθία
Βῶρμον· θρῆνον ἐπὶ Βώρμου νυμφολήπτου Μαριανδυνοῦ
βῶροι· ὀφθαλμοί
5. Βῶρος· ὄνομα κύριον
βῶς· ἀσπίς. πέλτη. βύρσα. [καὶ ποιὸς ἰχθύς

SCR. 82. fr. 928 p. 273 N. 91. Herod. II 125. 94. Θ 441. 99. Π 238. 1400. Callimachi? 5. Π 177 Ε 44 Boeckh C. I. II p. 933. 6. Alcman. fr. 85 p. 651 n.

ADNOT. 79. Pierso ad Moer. p. 419 Lob. Proll. p. 448. Huc num pertineat βωλία (l. βώλια) e gl. 80 vide. 80. βωλία Meinekius II 1 p. 108 fr. II recte delere videtur. μάζα εἰς cod. μάζη ἢ (η superscr.) Mus.; scriptum fuit μάζεις, em. Sopingus. ‚Μορφαὶ εἰς θυσίαν: bolitis' Glossae. 83. βῶλος· ἡ γῆ EM. 217, 43. 84. Sic cod., h. e. βωλόρυχα, βωλώρυχα Mus. Vide Lob. Agl. p. 847. Simile est γεωρυχίδες talpae. 85. C. 39 EM. 218, 7 et Apollod. Cyren. ap. schol. Platon. p. 421 Bekk. 86. EM. 199, 2. 218, 16. Gud. 117, 29 Zon. c. 413 Suid. — EM. 218, 19 Gud. 117, 30 Bekk. 85, 17. 88. Cum Doricam coniugationem verbi ὀμνύω ab Attica parum discedere evicerit Ahrens II p. 350 — nam ἰσόσμοσις ignotae est dialecti, nec huc pertinet συμβόται — aut vulgaris forma ὀνόμηνεν· ὠνόμασε latet, aut reconditior Boetica Corinn. fr. 2 p. 944 Bgk. ὠνούμηνεν. 89. βώμενοι· — λόφους καλουμένους τοὺς οἰκοῦντες cod. β — λ. κ. κατοικοῦντες Mus., em. I.Kusterus facem praeferente Vossio ex Steph. Byz. 191, 3 M. 90. βώμιος· βωμός Mus. teste Schowio, nisi hic codici tribuerit, quod est Musuri. βωμιαῖος· βώμιος suasit Albertus. 91. Sic codex Mus. βωμίδας ex Herod. II 125 recte sed ordine invito Sopingus. 92. Cf. Theon. Smyrn. Math. I 29 et Nicomach. introd. arithm. 2, 16 p. 129 Ast dudum a Pearsone allatos. 94. Apoll. lex. 53, 21. βάσεσι Mus. 96. κοβαλείας? cf. Ruhnk. Tim. p. 64. 99. Apoll. lex. 53, 25. Excidit fortasse Ἀργεῖοι; vid. Ahr. II 565. 1400. C. 39. EM. 218, 22. 1. βώνυμα cum ordine requiratur, φώνημα· ῥῆμα vel βώνυμα· ὄνομα coni. AM. An βείλημα· κώλυμα Λάκωνες? 2. Ahrens II p. 48. 3. Cf. Nymph. ap. Ath. XIV 619 Poll. IV 54 schol. Apoll. Rhod. Β 780. 4. Sic Suidas Zon. c. 413 βῶξ C. 39. — Agnoscit Lobeck. Path. El. p. 91, ubi adde φῶρος. Coni. κόραι· ὀφθαλμοί. 6. βῶς· βύρσα C. 39. Confundit βῶς et βῶξ.

βώσομαι· βοήσομαι, ἐπικαλέσομαι
βῶσον· κάλεσον, βόησον
* βώσαντι· βοήσαντι
βωστῆρες· νομεῖς
βωστρεῖν· βοᾶν. καλεῖν. ἐπικαλεῖσθαι
* βωσόμεθα· μαρτυρώμεθα. ἐπικαλεσώμεθα
[..... βωσσοῦσι· βομβοῦσιν, ἠχοῦσι]
βωτ[ε]άζειν· βάλλειν
βωτιάνειρα· τοὺς ἄνδρας τρέφουσα
βωτίον· σταμνίον
βώτορες· βωτῆρες. νομεῖς. ποιμένες
βώχ· βοτάνης εἶδος
βωῶμεν· ὀμόσωμεν

Γ.

Γᾶ· χθὼν ἢ θεόν
γαβαλάν· ἐγκέφαλον, ἢ κεφαλή
* γαβαθόν· τρυβλίον
γάβενα· ὀξυβάφια, ἤτοι τρυβλία
γαβεργόρ· οὐ μισθωτός. Λάκωνες
γαγγαλιᾶν· γαγγαλίζεσθαι. ἥδεσθαι
γαγγαλίδες· γελασῖνοι
γάγγαλος· ὁ εὐμετάθετος καὶ εὐρίπιστος τῇ γνώμῃ καὶ εὐμετάβολος
γαγγαμεύς· ἁλιεύς, ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος
γαγγάμη· σαγήνη ἢ δίκτυον ἁλιευτικόν. καὶ σκεῦος γεωργικὸν ὅμοιον τῇ κρεάγρᾳ
γάγγαμον· δίκτυον. καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ὑποχονδρίων
γαγγαμουλκοί· σαγηνευταί

SCR. 8. Cratin. fr. CLIII p. 229. 11. μ 124. 15. Α 155. 17. (Μ 302) § 102.

ADNOT. 7. C. 39. 8. Bergk. Com. Att. rel. p. 254. κρᾶξον pro κάλεσον C. 39; βοήθησον male Suidas. 9. βώσοντι· βοήσαντι cod., βοήσοντι Mus., em. Zonar. c. 415 Pearso. 10. Cum βῶστρον contendit LDindorf. c. 475 B. 11. Apoll. lex. 53, 24. Lob. rhem. p. 150. 197. 12. καλέσομεν μαρτυρούμεθα C. 39. Suidas. 13. τιθαιβώσσουσιν Meinekius. 14. Coni. βωτάζειν pro οὐτάζειν. Digamma patet ex γατειλαί Ahrens Dial. II p. 53. 15. Apoll. lex. 53, 26 rectius βωτιανείρῃ· ἄνδρας βοσκούσῃ ἢ τρεφούσῃ. 16. διωτίον Meinekius. 17. C. 171 Apoll. lex. 53, 23 βώτορας· νομεῖς ,βώτορας ἄνδρας.' βοσκήτορες pro βωτῆρες EM. 218, 41. 18. Cf. Virg. Culic. 405. 19. βοῶμεν· ὀμόσωμεν (ὀμόωμεν?) Zonar. c. 403. Imo βώωμεν· βοήσωμεν Laconice. 1. Collati sunt Cyrillus Mosquensis (39) Vossianus (63) Vindobonenses 171. 212. 319. — γάαθον· ήσσον codex. Ineptiunt interpretes ad unum omnes; sub ΓΑΑΘΟΝΗCCΟΝ latet ΓΑ. ΧΘΩΝ Η ΘΕΟΝ. 2. Plures huius nominis species collegit deque accentu disputavit Lobeck. Proll. p. 91 n. 15. 3. Salmasius idem esse putat quod Paphiis est ζάβατος, etiam ζαλμάτιον et ζάλματος scriptum. Γαβάτθι· ἄβαξ τρυβλίον Ducangius. 4. ὀξυβαφεῖ h. e. ὀξυβαφεῖα codex, ὀξύβαφα Musurus, em. GDindorfius HSt. col. 478 A. 5. γαβεργός· δρουμισθωτός codex γαβεργός· ἔργου μισθωτός Musurus λαβεργός LDindorfius col. 479 A γαβεργός· γεωργός (nam explicationem corruptam esse) post OMuellerum in Doriens. II p. 37, 2 Ahrens Dial. II p. 46. 199. Scriptum fuit γαβεργοσόρ. In transcursu moneo γαβίν· γεωργός C. 171 respicere formulam biblicam εἰς γαβίν· εἰς γεωργούς e IV Regum. 6. γαγγαλίζειν· οὐ γαργαλίζειν Bekk. 87, 28 γαλλαλίζω· (em. EM. 219, 27) εἰς γέλωτα ἄγω C. 63. 7. γελασινοί codex; vide 15. 8. Lobeck. rhem. p. 225. 9. γαγγαλεύς codex, em. EM. 219, 25 Salmasius. 10. Lobeck. Proll. p. 156. Cf. γωγγάμη et μάγγανα. Verba καὶ — κρεάγρᾳ Hebraicum ἰαμίν explicant: ἰαμίν· ἀγγίστροις κρεάγρας Gl. sacr. IV Regg. 11. Pollux II 169. 12. Arcadius 87, 28 EM 219, 23 C. 212 margo.

* γαγγαίνειν· τὸ μετὰ γέλωτος προσπαίζειν
γαγγλιοειδέων· γαγγ[α]λίοις ἐοικότων. Γαγγ[α]λίον δὲ νεύρου συστροφή
* γαγγίας ἢ γαγγαλίας· οἱ μὲν γελασῖνον· οἱ δὲ τὴν τῶν νεύρων συστροφήν· ἄλλοι ὑποστάθμην
* Γάγ(γ)ης· Φεισὼν ποταμός
γάγγραινα· φαγέδαινα· οἱ δὲ καρκίνος, πολυδιάχυτον ἐν τῷ σώματι πάθος
γα[δε]δᾶν· χαίρειν
γαδεῖν· χαρίσασθαι
* γαδεῶ· χαρά
* γάδεσθαι· ἥδεσθαι
* γάδεται· ἥδεται
Γάδειρα· νῆσος ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν
Γάδειρα· τὰ περιφράγματα. Φοίνικες
Γαδειρικὸν τάριχος· τὸ ἀπὸ Γαδείρων κομιζόμενον· ἐκεῖθεν γὰρ ἐκομίζετο
* γαδή· κιβωτός
Γαδείρων· χώρας ὄνομα
γάδιξ(ις)· ὁμολογία
γάδονται· εὐφραίνονται
γᾶδος· γάλα. ἄλλοι ὄξος
γάδου αἴδων· ....
Γάζα· πόλις, παρὰ δὲ Πέρσαις βασίλειον. ἢ οἱ ἐκ τῶν πολλῶν φερόμενοι φόροι, ἢ ταμιεῖα
γάζαν· πλοῦτον
γάζας· ἰχθύς ποιός
γάζης κεκορεσμένος· ....
γαζοφυλάκιον· θησαυροφυλάκιον. βαλάντιον. σκευοφυλάκιον

SCR. 14. Hippocr. de artic. p. 806 A (483, 39) ubi nunc minus recte γαγγλιωδέων. 17. II Timoth. II 17. 26. Eupolis fr. XXIII vol. II p. 506. Antiphan. fr. I vol. III p. 43. 28. Pind. Nem. IV 114. 32. Corinna fr. 14.

ADNOT. 13. Vocabulum ordini infestum admittit Lob. rhem. p. 237. Lego γαγγανεύειν. 14. γαγγαλιοιδέων (γαγγαλιειδέων Musurus) — γαγγαλίοις — γαγγάλιον codex, γαγγλιωδέων — γαγγλίοις — γαγγλίον Pearso, em. GDindorf. 15. γελασινόν codex γελασηνόν Musurus.
ου α
γαγγλίας ἢ γαγγαλίας coni. Pearso et Lob. Proll. p. 141, imo γαγγλία ἢ γαγγαλίδας. ἐρίων codex, em. Is. Vossius. Ad ὑποστάθμη cf. γάργασις· γαργαλέη ὑποσταθμοῦ. 16. (γ) Musurus. Vide Φεισών. 17. Lobeck. Proll. p. 35. 18. Cf. ἀδά· ἡδονή et de gl. 18 — 22 Burgess ad Davisii misc. critt. p. 345 Ahrens Dial. II p. 53. 20. Vocabulum Ahrenti l. l. merito suspectum nollem recepisset Tzschirner de nom. in ῶ p. 31. Linguae legibus conveniunt γαδά· χαρά et γαθῶ· χαρά. 25. Tzetz. Chil. VIII 126 Claudius ap. EM. 219, 37. 220, 32. Gesen. monum. p. 388. 27. ‚Γαδή nomen viri et loci in Macchab.' Pearso. Infra γάνδιον· κιβώτιον. 29. γάδιξ codex, em. Salmasius, Ahrens II 53 coll. ἄδιξις. 30. Ahrens l. l. 31. γάδος· γάλοι codex, ┼ Mus., γάδος (γᾶδος corr. Kusterus)· γάλα Cyrillus Bremensis. Cf. Ahrens l. l. γάδος· γάνδος ἄλλοι ὄνος (coll. Hesychio s. v. γάνδος et Dorione ap. Athen. VII p. 315 F) coniecerat Pearso. 32. γάδουα· ἴδιον codex, latet lectionis varietas in Corinnae frustulo (fr. 14 p. 947 Bgk) γλούχου δή τις αἴδων, ubi αἴδων Ahrens δεῖδων C. διδών Fl. δηδών A. Scribendum igitur
λ
γάδου αἴδων· γλυκὺ ἀείδων. 33. πόλεων Valesius. βασι codex, em. Musurus. τὰ τίμια codex, emendavi. Cf. Bötticher Aric. p. 14. 35. 36. Contraxit Musurus, em. Heringa. 36. μάζης Faehsius. 37. γαζοφυλάκειον Bachm. I 183, 9, γαζοφυλάκιον· θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ θησαυρός. εἰς τὸ ῥητορικόν. καὶ πλοῦτος καὶ ταμιεῖα γάζας. Διογένης EM. 219, 39 (em. Ranke de Hesych. p. 39). γαζοφυλάκιον· τὸ ἐν συνηθείᾳ σκευοφυλάκιον καλούμενον cod. Coisl. CXCV.

γάθευδον· ἐκ γῆς ῥέον

γαθία· ἀλλαντία

Γαθιάδας· ἥρωος ὄνομα, ὃς καὶ τοὺς καταφεύγοντας εἰς αὐτὸν ῥύεται καὶ θανάτου

γαῖα· ἡ κόνις. καὶ ἡ γῆ

γαιάδας· ὁ δῆμος, ὑπὸ Λακώνων

γαιάοχος· ἠπειρώτης

γαῖα χάνοι· καταπίοι ἡ γῆ

γαιᾶται· κερτομεῖ. καταμωκᾶται

γαίειν· χαίρειν. γαυριᾶν. σεμνύνεσθαι

γαίεσκον· ἔχαιρον

Γαιηΐδα· τὴν Φοίβην. Ἀντίμαχος

Γαιήϊον· τὸν γῆς υἱόν, Τιτυόν

γαίην· τὴν γῆν. τὸ χῶμα

γαιήοχος· ὁ τὴν γῆν συνέχων, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος. ἢ ὁ ἱππικός, ὁ ἐπὶ τοῖς ὀχήμασιν [ἅρμασι] χαίρων. Λάκωνες

* Γαλιλαία· κατακυλιστή

* Γαλλίμ· κεχριωμένον. ἤγουν [χριῶ] χριῶν

γαιηούχῳ· τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι, καὶ συνέχοντι

γαίη Θεσπρωτῶν· ἡ Ἤπειρος μοίρας ἔχει τέσσαρας Θεσπρωτοὺς Χάονας Μολοττοὺς Κασσωπαίους

γαίνεται· ἀνύει

[γαῖντα· σπλάγχνα]

γαιθυλα· ἀμπελόπρασα

γαιογράφοι· τὰ ἐν τῇ γῇ γράφοντες

γαῖος· ὁ ἐργάτης βοῦς. καὶ ὁ ἀπόγειος ἄνεμος

SCR. 41. Π 629. 44. Ζ 282. 48. Antimach. fr. ed. Stoll. 49. η 324. 51. Ν 43. 52. Gl. sacra. 54. Ι 183? 55. ξ 315.

ADNOT. 38. Quod infra cum eadem interpretatione legitur γάφυτον (corrigunt γάχυτον, l. γάφυτον) huc non pertinere credo. Latet γᾶθεν ὕδος vel γάνος· ὕδωρ ἐκ (EM. 223, 47.) 40. ἐκ θανάτου Musurus, sed fortasse glossa mutila est. 42. γαιάδας· ὁ δῆμος Scaliger, καιάδας· τὸ δεσμωτήριον Ruhnkenius coniecerunt. Vide vero num ὁ δῆμος respiciat locos Homericos θ 555 ν 233 et reliqua sic redintegranda sint γαῖα· δᾶ ὑπὸ Λακώνων (cf. Aristoph. Lysist. 198). 43. γαιάλοχος cod. 45. Imo γλιᾶται. 47. Bekk. 299, 21. 48. γαιήϊδα codex, em. Musurus. 49. Πίτυον codex, em. Apoll. lex. 53, 33 Mus. 50. γαίη codex, h. e. γαίην, γαῖαν Musurus. Celerum ab usu veterum γαίη alienum est. 51. ὑπὸ — συνεχόμενος codex ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος EM. 223, 22 Apoll. lex. 54, 1 (Bekk. 229, 8) γαιηόχῳ· τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι Hes. infra. Deinde ὀχήμασι ἄρξουσι χαίρειν codex, ὀχήμασι □ ἄρξουσι Mus., ac γαιήσουσι deesse etiam Pearso suspicabatur. Contra γαιήοχος ἵππος· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὀχήμασι χαίρειν Bekk. 229, 8. ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν, ἵππιος γὰρ ὁ θεός EM. 223, 9 schol. D Ν 125 unde recte Pergerus ὀχήμασιν ἢ ἅρμασιν χαίρων coniecit. De Neptuno Gaeaucho apud Lacones culto cf. Pausan. III 20, 2. 21, 8. Formam γαιάω cave agnoscas cum Thes. c. 489 D. 52. Lex. Origen. p. 199. κακλυστή ἑρμηνεύεται CDr. 53. Γάλλιμον codex, em. Wesselingus. τὸ ὅριον τῆς Μωαβίτιδος Γαλλίμ ὠνόμασται. ὅμως ἑρμηνεύεται κεχριωμένον (κεχριμένον codex a m. pr.) ἐπώνυμον τῷ ἡγεμονικῷ ζῴῳ καὶ ἀρχικῷ Basilius ad Iesaiam XV 8 p. 606 B. 54. Scribe γαιαούχῳ et refer ad gl. 52 vel ex ordine γαιηόχῳ quod exstat Il. Ι 183. 55. γαίηθες· πρῶτον — Χάωνας — Κασσωπάνους codex, Χάονας Musurus, em. Scaliger et Heinsius coll. Strab. VII p. 323. 56. Agnoscit Lobeck. rhem. p. 124: sed γ' αἴνυται· αἴνυται cum Thierschio Ahrens II p. 53. 57. Lego γέντα. 58. γαιθυλα codex, γαιθυλάδη Mus., γαιωυλάδες Vossius, γηθυλλίδες (imo γαθυλλίδες) Salmasius. 60. γαιός· ὁ ἐπίγειος ἄνεμος. γαιόν· τὸν ἐργάτην βοῦν. Ἰταλιῶται δὲ καὶ Ταραντῖνοι γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι. EM. 223, 24. Bekk. 229, 15. 16. 19. ἢ ὅτι ἐκ τῆς γαίας καὶ γαῖος ἀπόγειος ἄνεμος καὶ βοῦς γαῖος ὁ ἐργατικός — ἢ καὶ ἄλλως γαῖος παρὰ Ἰταλιώταις καὶ Ταραντίνοις ὁ μίσθιος (sic)· ἔστι δ' ὅτι καὶ ὁ παχὺς καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος Eustath. 188, 28 (142, 40).

γαίουσα· ὑπερφρονοῦσα
Γαῖσος· ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ. οἱ δὲ μισθόν. ἢ ὅπλον ἀμυντήριον
γαῖται· γεωργοί
γαίων· γαυριῶν
65. * γαιός· μακροκέντης. ἢ κοντοὺς λαμβάνων
γάκα· ἡδέως
* Γαιών· ποταμός. παρ' Ἕλλησι Νεῖλος
Γακεῖαι· Γλυκεῖαι
γακίνας· σεισμὸς γῆς
70. γακινίαν· τὸν σεισμόν
γάκου· ἡδύ[ς], γλυκύ[ς]
γακούδια· ἡδύσματα
γακουπώνης· ἡδυπότης
γακτός· κλάσμα
75. γαλαθηνόν· ὑποτίτθιον. νέον
* γάλα· ἡδέως
γαλακτοκόμος· ποιμήν
γαλακτώδης· οἰνός τις
* γαλακτιῶντες· γάλακτος μεστοί
80. * γ[α]λακτοφάγων ἀβίων· γάλα ἐσθιόντων καὶ τόξα μὴ ἐχόντων
γαλάξια· ἑορτή, ἐν ᾗ ἕψουσι γαλαξίαν. ἔστι δὲ πόλτος κρίθινος ἐν γάλακτι
γαλαρίας· ἰχθύς, ὁ ὀνί(σ)κος

SCR. 62. Archestratus. 64. *Α* 405. 67. Genes. II 13. 69. Oratores Attici. 75. I Regg. VII 9 (Pherecratis fr. VI vol. II p. 263, Anacreon.) 76. *Γάδεα* Alcaeus. 78. Hippocrat. p. 1235 G. 80. *Ν* 6.

ADNOT. 61. Bekk. 229, 20. 62. *γαισός* cod., em. Arcad. 75, 18 EM. 223, 26 qui *ἐμβόλιον σιδηροῦν τριήρων* explicat. *ὁ λεξικογράφος Διογενειανὸς ἐμβόλιον εἶναι ὁλοσίδηρον* scholiasta ad Iosuae VIII 18, a Montefalconio editus. *γαῖος ἢ γαῖον* (*γαῖσος ἢ γαῖσον* e lexico Bekk. 229, 17 et Antiattic. p. 88 restituit Meier p. 23)· *δόρυ ὁλοσίδηρον παρὰ Παυσανίᾳ ἢ ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον* Eustath. 344, 12 Poll. VII 156. — ‚*Γαίσωνα* Ath. VII p. 311 dicit.‘ Meineke. — *μίσθιον* an *μισθωτόν*? Cf. gl. *γ* 5. 59 et Polyb. II 22, 1. 63. EM. 223, 29. *γαιάτης· γεωργός* C. 39; cf. *γ* 502. 64. Sic Apoll. lex. 53, 29. *ἱλαρός, τερπόμενος* addit Bekk. 229, 20. 65. *γαιῶς· — κόντος* codex *γαιός — κοντοὺς* Musurus *γαιός· μακροκεντητής* (*— κέντης* lex. Armach.) *ἢ κόντος ἢ κολοβός* C. 171, *γάῖος κτλ.* C. 212, *γαισσός* C. 39 C. 212 marg. Zonar. Moschop. *π. σχ.* p. 67, *γέσος* Suidas, *γησσός* lexic. Origen. p. 199, *γαῖος· ἀσπὶς κορυφαία, σπάθη ῥαβδοειδής* C. 319. 66. *γβῆα* codex, idem infra *γάλα· ἡδέως. γάηα* Mus. *γάκα* cum Sopingo Ahrens II p. 124; atque *γάκα* et mox *γακεῖαι* ordine requiritur. 67. *Γηών* codex Coisl. Tischend. anecd. p. 128. 68. *γαγεῦαι* codex *γακεῖαι* Ahrens I p. 124 cum Salmasio. Scripsi *Γακεῖαι· Γλυκεῖαι* et de Pellenaeorum regione intellego a Pausan. VII 27, 2 memorata, ubi fortasse *τὸ δὲ χωρίον ἔνθα αἱ πηγαὶ Γακείας ὀνομάζουσι* emendandum est. 69. *γάκινος* C. 63. 212 *γάκινος· ὁ σεισμὸς κατὰ τοὺς Ἀθηναίους ὁ τὴν γῆν κινῶν. ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις* EM. 219, 41 *γακίνας* Eustath. 890, 38. 1490, 21. Hinc cum Heinsio scripsi *γακίνας* pro *γάκεινα*. 71. *γάκυ· ἡδὺς γλυκὺς* codex, *γάκυ· ἡδύ γλυκύς* Musurus Ahrens II p. 124, *γακύς· ἡδύς γλυκύς* HSt. editores. Ordo *γάκου· ἡδύ, γλυκύ* poscit, quod e Boeotorum dialecto sonat *γλούκου*. 72. I. q. *γλυκάδια* et *γλυκείδια*. 73. *γακουττάνης· ἡδυποτιστής* codex, emendavi. Perperam Ahrens II p. 124, quem de *πώνω* pro *πίνω* disputantem audi I p. 131, hanc glossam Laconicam dicit, quae est Aeolica. 74. Vide *δάβακτοι, βάκται* et Ahrens II p. 53. 76. *ἡδύ* Mus., *γάκα· ἡδέως* Ahrens II p. 124. Possis etiam *γάδεα· ἡδέως*. 77. Bekk. 229, 23. 78. *ἡδύς* adicit Bekk. 229, 24. 79. Vide *γλακῶντες. γαλακτιόντες* codex, em. Musurus. Pollux III 50. 81. *γαλεξία* codex, *γαλαξία* Musurus Bekk. 229, 25, tacite emendavit Ruhnkenius. *Ἀθήνησι μητρὶ θεῶν ἀγομένη — ἐκ γάλακτος* lex. rhet. l. l. Gerhard Myth. § 314, 1. 315, 1 a. Th. Bergk Monatsk. p. 41. 82. *ὀνικός* codex, em. Sopingus. Vid. *λαζίνης*.

γάλας· γῆ, παρὰ Εὔκλῳ
γαλάσιον· ἐνηρόσιον
85. * *Γαλαάδ· πόλεως ὄνομα. ἢ μέτοικος*
* *Γαλαλά· πόλις ἔθνον*
γαλατμόν· λάχανον ἄγριον
* *γαλερύν· γαληνόν. ἱλαρόν. εὔδιον*
Γαλεοί· μάντεις. οὗτοι κατὰ τὴν Σικελίαν ᾤκησαν. καὶ γένος τι, ὥς φησι Φανόδημος καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος
90. *γαλεώτης· ὁ ἀσκαλαβώτης. καὶ ἰχθύς. καὶ ζῷον χερσαῖον*
γάλη· ἐξέδρας εἶδος. καὶ ἐν ᾗ γαλέα τὸ ζῷον
γαλήνη· τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλείᾳ τοῦ ἀργύρου χωνευομένου
γαληνόν· ἥσυχον. ἱλαρόν. εὔδιον
γαληρόν· τὸ αὐτό, καὶ γαλερόν
95. *γαλῆ Ταρτησία· ἡ Ταρτησὸς ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν. ἔστι δὲ ἡ πόλις αὕτη πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, μεγάλη λίαν· ὡς οὖν ἐκεῖ μεγάλων γινομένων γαλῶν εἶπε*
Γαληψός· παίζει μὲν Εὔπολις, παρὰ τὸ λαμβάνειν. ἔστιν δὲ καὶ πόλις. καὶ βοτάνης εἶδος
γάλι· ἱκανόν
γαλιαγκών· ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων
γαλίαι· οἱ ὀνίσκοι
100. * *Γαλίνη· ὄνομα κύριον ἑταίρας*
γαλιδέως· Κρατῖνος. λέγει δὲ (οὕτ)ως τὸν εὐτελῆ. καὶ ὡς γαλῶν παῖδα γαλιδέα 99
γάλινθοι· ἐρέβινθοι. οἱ δὲ γαλ'
[*γαλιός· παράδεισος*]
γάλις· γαλαός
5. *γαλιώσης· ἀκολασταινούσης*

SCR. 84. Comicus. 85. Hoseae VI 8. 86. Hos. XII 11. 89. Archipp. fr. IV vol. II p. 720. 90. Menand. fr. III vol. IV p. 124. 95. Arist. Ran. 478. 96. fr. inc. LXXXII p. 571. 98. Hippocrates passim. 100. Philetaeri fr. I vol. III p. 295. 1. Cratin. fr. XIX p. 170.

ADNOT. 83. *Εὐκλίτῳ* codex, *Ἡρακλείτῳ* Pearso, em. Salmasius. Vide *γάνα, γάς, γιγαλλα, γίς, Τιτανίς, Ἀχειρῷ* cett. 84. Forte *γάλα σιῶν· ἐν Ἥρωσιν.* 85. *παλαιῶν — μέτοχος* codex, em. Bielius et Wesselingus. 86. *Γαλγάλα· πόλις ἔνθα ἔθνον* Gl. mss propheticae. 87. Supra *ἀδάλτομον* habuimus. *γαλάτιον* sive *γάλιον* Vossius. 88. Repetitum ex 94. Cf. Pausan. Eustathii 1539, 63 EM. 220, 28 Bekk. 229, 31 C. 39. 212. 89. *ριν* codex, em. Musurus. *Ταραντῖνοι* codex, em. Kusterus. 90. Steph. Byz. 196, 21 M. 91. *γαλαία* codex, *γάλη· γαλέα* C. 171, em. C. 212 Moeris p. 112. Sub *καὶ ἐν ᾗ* latet vitium; probum erit *γάλη· — ἢ (γαλῆ·) γαλέα τὸ ζῷον.* 92. ‚Plumbago'. Cf. Plin. HN. XXXIII 6 XXXIV 18. 94. Vide gl. 88 (Lob. Proll. p. 279) et gl. α 634. 95. Diogenian. III 71 p. 228 VB. 96. *Γαληψός· πέπαικται ἀπὸ τοῦ λαβεῖν. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη τις οὕτω καλουμένη καὶ πόλις Μακεδονίας* Bekk. 230, 1. *Γάμφηλος· πόλις Μακεδονίας* infra. Cf. Fritzschii Quaest. Aristoph. I p. 146. 97. Infra bis *σαλιᾶ· ἀρκεῖ παρὰ Ῥίνθωνι.* Vide Ahrens II 53 et Philol. X p. 732. Lob. Parall. 119. Scrupulum tamen iniciunt loci, quales sunt Aristoph. Ran. 1364 *κἄμοιγ' ἅλις* et Eurip. Suppl. 818 *πημάτων γ' ἅλις.* 98. *γαλιακόν* codex, *γαλιαγκών* Musurus; atque hoc accentu Pollux II 140, *γαλιάγκων* vero Bekk. 230, 3 EM. 220, 31 Galen. lex. p. 450. 99. *γαλέαι* contra ordinem literarum Weigelius. Cf. Lob. Proll. p. 258, 13. 100. *Γαλήνη* Meinekius III p. 295, *Γαλείνας* cod. Venet. Athen. XIII p. 587 A. 1. *γαλίδεως* codex, *γαληδέα* Musurus, qui *ὡς* et *γαλῶν παῖδα Γαληδέα* intacta reliquit. *Γαλιδεύς· ὁ τῆς γαλῆς σκύμνος. Κρατῖνος Ὥραις* Antiatt. 88, 3 *Γαλιδέα· — οὕτως τὸν — γαλῶν (γαλῆς* Meineke) *παῖδα Γαλιδία* Ruhnken. ap. Valcken. Adon. p. 402 A. 2. Sic codex, *γαλ* □ Musurus, *γαλίνθοι* Schowius, h. e. *γαλίνθῳ. γέλινθοι* collatis duabus aliis glossis *γέλινθοι* et *γέρινθοι· ἐρέβινθοι* coni. Vossius. 3. Lego *γάνος. γάνος· — ὑπὸ δὲ Κυπρίων παράδεισος* EM. 223, 48. Vide Gesen. Monum. p. 388. 4. *γαλεός* Mus. Forte *τάλις· ἄγαμος.* 5. Forte *ἀγαλιώσης· ἀ. παρὰ Λάκωσιν.* ‚*Γαλιώσης* pro *χαλιώσης*' Meineke.

γάλλαρος· Φρυγιακὸν ὄνομα. [παρὰ Λάκωσι
γάλλια· ἔντερα
γάλλοι· ἧλοι
* γαλλιῶται· ἀσκαλαβῶται. Λάκωνες
10. γάλλος· ὁ ἀπόκοπος, ἤτοι ὁ εὐνοῦχος
γαλόως· ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή
γαλωνίς· χρῶμα ἵππων τὸ ὀνοειδές
γάλως· ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή, καθάπερ Κασάνδρα τῇ Ἀνδρομάχῃ
γαμάλη· κάμηλος, παρὰ Χαλδαίοις
15. * γάμβριον· τρυβλίον
γάμβρια· δῶρα ἢ δεῖπνα γαμβροῦ
γαμβρός· ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός
γαμέσσεται· εἰς γάμον ἄξει
γαμήλια· φέρνη εἰς γάμου παρασκευήν, καὶ δεῖπνον, ὃ τοῖς φράτορσιν ἐποίει ὁ γαμῶν
20. γαμήλιος· ὁ εἰς τοὺς γάμους πεσσόμενος πλακοῦς
γαμηλιών· ὁ (ζ) τῶν μηνῶν τῆς Ἥρας ἱερός
γαμησείειν· γαμητικῶς ἔχειν. καὶ γαμεῖται μὲν ἡ γυνή, γαμεῖ δὲ ὁ ἀνήρ
γ' ἄμμοροι· ἀμέτοχοι. ἐστερημένοι
γάμοι· ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων. ἡ δὲ δευτέρα ἀπαυλία
25. * γαμοτελεῖν· γάμους ἐπιτελεῖν
γαμόροι· οἱ περὶ τὴν γῆν πονούμενοι. ἢ μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς. ἢ οἱ ἀπὸ τῶν ἐγγείων τιμημάτων τὰ κοινὰ διέποντες
* γαμφηλαί· γνάθοι, σιαγόνες. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ ἀλόγων
γαμφαί ἢ γναμφαί· γνάθοι
γαμφηλῇσι· σιαγόσι
30. [Γάμψηλοι· πόλις Μακεδονίας]
γαμψόν· ποικίλον. καμπύλον. ἐπικαμπές
γαμψωλή· κάμπη. οἱ δὲ ἄκρον, ἡ περιφέρεια

SCR. 11. 13. Γ 122. 17. Ι 142. 18. Ι 394. 19. Demosth. 1312, 12. 1320, 13. 20. Philetaer. fr. I vol. III p. 297. 23. Eurip. Hec. 421. Idem Med. 1384 γ' ἄμοροι. 26. Aeschyl. Suppl. 608. Herod. VII 107. 29. Ν 200 Aristoph. Eqq. 198.

ADNOT. 6. Infra γέλαρος· ἀδελφοῦ γυνὴ Φρυγιστί. Ad ὄνομα supple συγγενικόν coll. Nauck. Ar. Byz. p. 136. 7. Bekk. 230, 4 Lobeck. rhem. p. 118 n. χαλίδια· ἔντερα· Κύπριοι Hesych. 8. Ahrens I p. 58. II 63. 137. 9. ἀσκαλαβώτησις codex, em. Mus. Cf. Ahrens II p. 122. 11. γάλος codex, γάλως Mus. Ordo γαλόως postulat. 12. γαλονίς Mus. γάλωνες EM. 220, 32 γαλῶμες (γαλῶνες Ruhnken.) Bekk. 230, 6. 13. γαλίς codex, em. Apoll. lex. 53, 31 Scaliger. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 135 sq. 14. Cf. ἀκαμάλα. Ceterum scribendum videtur γαμάλ· ἡ κάμηλος ut infra δαβούλ et διάλ. — Lobeck. Proll. p. 111. 15. Suspectum; cf. γαβαθόν. 16. γαμβρία cod., leg. γάμβρια vel γάμβρεια. 17. Hinc et e C. 39 corrigenda Bekk. 228, 32 verba Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄνδρα· οἱ δὲ θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς ἄνδρα, admissa vocabulorum θυγατρὸς et οἱ δὲ transpositione. Cf. ταμᾶς et Nauck. Ar. Byz. p. 135. 18. γαμήσεται — ἄξεται cod. γαμέσσεται — ἄξει Apoll. lex. 53, 30, quae ad Ι 394 pertinent ubi Aristarchi lectio erat γε μάσσεται. 19. γαμηλία codicis lectionem restituit HSt., γαμήλια φερνῆεις Mus. 20. πλασσόμενος EM. 221, 7. 21. γαμηλίων ὁ cod. em. AM. 23. γάμμοροι cod. C. 212, duplici errore γάμβοροι Suidas et γάμβοροι ἢ γάμμοροι lex. Upsal. apud Aurivill. p. 10, γάμοροι C. 171. 319 quibus uti non debebat Ahrens II p. 55. emendarunt post Pearsonem Porso ad Eur. Hec. 425 ex Eustath. Il. Z. p. 639, 57 et Elmsleius in Edinb. Review. XIX p. 81. 24. παλία cod., em. Meursius Graec. fer. I p. 45. 25. Forte γάμον τελεῖν notatu dignum visum quod cum Atticistarum praeceptis pugnaret. An γανυτελεῖν· γάνος ἐπιτελεῖν? 26. ἀγγέων cod., ἐγγείων Mus. κτημάτων coni. Ruhnken. Tim. p. 68. — γάμοροι codex. 27. γαμφῆλαι codex, em. C. 63. Ὅμηρος — ἀλόγων e gl. 128 huc retraxit GDindorf. 28. γαμφαίη, γνάμφαι, γνάθοι. Ὅμηρος κτλ. codex, γαμφαί· αἱ κτλ. Mus., em. GDindorf. 29. γαμφηλῇσι codex, em. Apoll. lex. 53, 34 C. 319 Mus. 30. Vide Γαληψός. 32. γαμψώλα cod., em. Theognost. p. 1356 Suidas Zon. C. 39.

γαμψώνυχας· ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντας
γάμων ἔθη· τὰ προτέλεια καὶ ἀπαρχαὶ καὶ τριχῶν ἀφαιρέσεις τῇ θεῷ πρὸ μιᾶς τῶν γάμων τῆς παρθένου
35. γᾶν· ἀγγεῖον, σκύφῳ παραπλήσιον
γάνα· χέρσος. γῆ
[γάναι· περιπτύσαι]
γανάσσαι· σμῆξαι, ἡδῦναι.
γανάσσας· καλῶς
40. γαναυγέας· τέλειος ἐν τῷ ὁρᾶν
γανδᾶν ἢ γανᾶν· λάμπειν
γανδάνειν· ἀρέσκειν
Γάνδαρος· ὁ ταυροκράτης, παρ' Ἰνδοῖς
γάνδιον· κιβώτιον
45. γάνδομα· πυροί
γανδόμην· ἄλευρα
γάνδος· ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος. τινὲς δὲ γάδος
γάνεα· κήπους
γανεῖν· λευκαίνειν
50. γανῖται· δάπανοι. ἄσωτοι
γάνος· παράδεισος. χάρμα. φῶς. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ἡδονή. καὶ ἡ ὕαινα, ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Βιθυνῶν
γανόωντες· λελαμπρυσμένοι. λάμποντες
γάνυμαι· χαίρω
γανύμενος· χαίρων
55. γανυρόν· λευκόν. ἡδύ. ἱλαρόν
γανύρματα· ἀρτύματα
γανύσεται· χαρήσεται. διαχυθήσεται. αὐξηθήσεται. εὐφρανθήσεται
γάνυται· χαίρει. εὐφραίνεται. λαμπρύνεται. καὶ γελᾷ. ἥδεται
γανυτελεῖν· γανοπετεῖν. ἡδύσματα ποιεῖν
60. γανωθείς· λαμπρυνθείς

SCR. 33. π 217. 36. Sed in Theocrito VI 26 Gregorium deterior lectio decepit. 51. Aesch. Ag. 579. 52. *N* 265. 53. Aesch. Eum. 970 Eur. Cycl. 502 Arist. Vespp. 612. 57. Ξ 504. 58. *N* 493.

ADNOT. 35. *γᾶν· ἀγγίον* codex, *γάνα· ἀγγεῖον* Musurus. Lego *γαῦλον· ἀγγεῖον σκάφει κτλ.* 36. Cf. *γάλας*. Lobeck. Parall. p. 81 *γάνα* reddit Herodiano π. μ. λ. 7, 16 pro *γᾶς*. Fuerunt tamen, qui *γάνα* in *γανά* et *γῆ* mallent in *γυνή* mutatum, coll. Greg. Cor. 345 et Boeotico *βανά*; neque hoc absurde, nam mulier est *jánā* Sanscr., *gnā́* (h. e. ganā́) Ved., *ganna* Boruss., *quinō* (queen, quean, cwen) Goth., et *γFανά* i. q. *γυνή*. Vide Prichard *Naturgesch. des Menscheng.* III p. 511 ed. R. Wagner. 37. *περιπτύσαι* cod., *περιπτύξαι* Mus. Lego *γλαγγάνει· πτερύσσεται*. In C. 319 idem vitium *γλαγγάζει· περιπτύσσεται* (*πτερύσσεται* recte C. 212 margo). 38. A neutro *γάνος* esse statuit Lob. rhem. p. 221, qui verbum *γανᾶν* ultra praesens non declinari demonstrat. *σμίξαι* codex, editum Musuri est. 39. *γανώσας· καλλωπίσας*, an *ἐFάνασσε λαοῖς*? 40. *γαναπέας· τελείας* C. 319 *γαναπέα· πελία* C. 39. Fortasse: *ταναώπιδας· τελείας* vel *ταναωπίας· τέλειος κτλ.* 41. Imo *γανάαν*, vide *γοδᾶν* pro *γοάαν*. 42. Ahrens II p. 53. Hinc supra *Γαδεῖν*. 43. *Γανδάραι· Ἰνδῶν ἔθνος* (*Γάνδαρα* libri, corr. Salm.) *Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. λέγονται καὶ Γανδάριοι παρ' αὐτοῦ* (*Γανδάρειοι* cod. Rhed.) Steph. Byz. 198, 13. *ταυροκρά* (τ) codex; vide *κερατοσσεῖς*. 44. Cf. *γαδή*. 45. *γάνδωμα* Mus. 45. 46. non expedio. 47. Infra *γάσος*. Alludit ad *Ἀνδοῦλος*, *Κάνδωλος* et *γαῦλος· ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζῶν*. 48. *κόπους* cod., *κήπους* Salmas. HA. I p. 156. Temere *γανεοκόπους· πορνοκόπους* corr. Lobeck. Phryn. p. 656. 49. *λευκᾶναι* EM. 223, 44. 50. *γανιταί* codex, em. Kusterus. Cf. I. Th. Schneider ind. in Scr. RR. p. 205. 51. *ὕενα* codex, em. Mus. *βυθινῶν* cod., *βυθηνῶν* Mus., em. Palmer. Ad rem cf. EM. 223, 47 et Schneider ad Arist. HA. VIII 5 vol. III p. 604. Philopon. comm. in Arist. de gener. anim. 3 p. 72. 55. *γανερόν* EM. 223, 46. Lobeck. Proll. p. 274. 56. *γανύματα* Bekk. 230, 7. Mihi Eleorum videtur proprium, ut *παρτάδαι* pro *παστάδες*, *δέρμα* pro *δέσμη*. 57. Bekk. 230, 9. *γανύσσεται· ἡσθῇ χαρῇ* schol. Il. Ξ 504. 58. Apoll. lex. 53, 28. 59. *γανυποιεῖν* coni. HSt. 60. *γανωθεὶς* cod., em. Mus.

γανῶσαι· λαμπρῦναι
γάπεδα· ἀγροικικαὶ οἰκίαι
γαπελεῖν· ἀμελεῖν
γάπος· ὄχημα. Τυῤ(ῥ)ηνοί
65. γάραβος· ὀλολυγών
γάργα· αἴγειρος
γαργαίρειν· [λάμπειν] πληθύειν [κινεῖσθαι, σπαίρειν]
γάργαλα· πλῆθος. πολλά
* γαργαλισμός· κνῆσις σώματος
70. γαργαλίζει· ἐρεθίζει
γαργαλισμός· γαγγαλισμός, ἡδυπάθειά τις· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γάργαλος καὶ γαργάλη
* γαργαρής· θόρυβος
γαργαρεών· κιονίς, ἡ καὶ σταφυλίς
Γάργαρον· ἀκρωτήριον ὄρους Ἴδης. καὶ πόλις Τροίας πλησίον Ἀντάνδρου
75. γάργασις· γαργάλη ὑπὸ σταθμοῦ
* γαργάρται· λίθοι αὐτοφυεῖς
* γαρέλ(αι)ον· γάρος καὶ ἔλαιον
Γαργηττός· δῆμος Ἀθήνησι....... φυλῆς, ὅπου δοκεῖ κεῖσθαι τὸ σῶμα Εὐρυσθέως
Γαρίμαντας· τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ ἔθνος Λιβυκόν
80. γάρκαν· ῥάβδον. Μακεδόνες
[γαρμαφών. λευκότης. λαμπηδών]
γάρνον· τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει
γάῤῥα· ῥάβδος
γάῤῥης· ἄῤῥης
85. γαῤῥίαι· γάμοι
γαῤῥιώμεθα· λοιδορούμεθα

SCR. 62. Aeschyl. Prom. 829 Eur. Or. 330. 67. Cratin. fr. CXLI II p. 221. 68. Arist. Ach. 3 (H. Iacobi vol. V p. 259). 71. Hippocr. περὶ τροφῆς 111, 5 381, 52. Altera forma usus est Aristoph. Thesm. 133 Geryt. fr. XXV p. 1013 Diphilus IV p. 386. 73. Hippocr. p. 471, 5. 74. Ξ 292. 79. Herod. IV 174. Vide Meinek. Q. scen. I p. 56.

ADNOT. 62. ἀγροίκοι καὶ οἰκεῖαι cod., em. Salmasius. Vide Phrynich. app. soph. ap. Steph. Byz. 207, 2. 63. Ahrens I p. 142 II p. 541. 64. (ῥ) Mus. καπάνη ἁμάνη ἀγανα conf. Lob. Proll. p. 195. 65. ‚Garrulum' significare videtur Lob. Proll. p. 286, nam ranae *garriunt* Martial. III 93. Lexicographi ad ἄραβος referunt cui digamma praefixum esse. Vide Hainebach de redupl. p. 7. 67. πληθύναι cod., em. HSt. Infra ἐκάρκαιρεν· ἐπλήθυεν. λάμπειν e Sophronis fr. 59 p. 471 Ahrens, ubi γάργαιρε in μάρμαιρε corruptum est, facilem habet explicatum; κινεῖσθαι et σπαίρειν ad καρκαίρειν referenda sunt. 68. l. q. γάργαρα. 69. κνῆσις THemsterhuisius pro κίνησις. 70. κινεῖ· προτρέπει ὑποσημαίνει C. 212. 39. Hainebach l. l. p. 10. 71. γαργαρισμὸς cod., emendationi nostrae favet Phryn. app. soph. 31, 25 Phryn. p. 97 ed. Lob. — γαργίλη cod., em. Nunnesius ex Erotiano p. 114 unde haec transcripsit Diogenianus. Vide Lobeck. Proll. p. 8. 72. γαργαρισμός· θόρυβος ποιός? γαργαρίς coni. Meinekius. 73. EM. 221, 38 Eustath. 697, 28 C. 39 Lob. Proll. p. 303. 74. Apoll. lex. 53, 32. 75. γαργαλέη ὑποσταθμοῦ codex ὑποστάθμη Mus. γαργάλη GDindorf col. 481 B. Deinde ὑπὸ σπασμοῦ vel ὑπὸ πταρμοῦ malim coll. Plat. Symp. p. 189 A. Glossa ipsa scribenda videtur γαργαλισμός; vide γαγγίας. 76. γαγάται! 77. γαρελον cod., γαρέλαιον Sopingus et Nonnius Diaet. III 44 p. 419. 78. τῆς Αἰγηΐδος Musurus. 79. Γαριμάντας cod. Cf. Herodian. EM. 221, 41 unde corrige Hesychii glossam seriei infestam καρικάζειν· βαρβαρίζειν (l. μαρικάζειν). 80. Vide γάῤῥα et καράμβαν. 81. L. χάρμα φῶς κτλ. Cf. γάνος. 82. γάρκον EM. 221, 44 Bekk. 230, 11 Zon. c. 422, γάρνον Pollux I 145, γαρνὸν codex. Imo τόρμος· ἡ πλήμνη τοῦ τροχοῦ εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐμβάλλεται. Rectius igitur γάρκος Zon. 83. Vid. 180. 84. Sic codex, ἄρης Mus., ἄγρης typotheta. Coni. γάῤῥης sive γέῤῥης· ἔῤῥεις. 85. Vide κέρσης· γάμος (l. γάλλος). 86. Supra ἀγαλλιάζει· λοιδορεῖται.

γάρσανα· φρύγανα. Κρῆτες

γᾶς· χώρας, γῆς

γάσσαν· ἡδονήν

90. γάσος· ὁ ἀπατεών. ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος

γαστέρες οἷον· τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι. ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ

γαστερόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες· οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες

* γαστέρι μάργῃ· τῇ γαστριμαργίᾳ

γάστρα· γογγυλίς. ἡ κράμβη

95. γάστραι· τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν

γαστρίαν· στρόφον. ἡ διάνοιαν

γάστριδες· οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες. γίνονται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὗται

γαστρίζεσθαι· λαβρότερον τρέφεσθαι ὑπὲρ τὴν χρείαν, ἤγουν γαστριμαργεῖν, ὥσπερ τὰ θηρία

γαστρίμαργοι· τῇ κοιλίᾳ μαινόμενοι. ἀκρατεῖς. ἄπληστοι. πολυφάγοι

200. γάστριον· πέμμα σησαμῶδες, παρὰ Κρησί

γάστρις· ὁ πολυφάγος, ἢ ἀκρατὴς περὶ τὴν γαστέρα

γαστρίσαι· εἰς τὰ στέρνα πλῆξαι. ἢ χορτάσαι

γαστρο[ε]ίδης· προγάστωρ. καὶ γαστροπ[ο]ίων

γαστρύπ(τ)ης· σκεῦός τι μαγειρικόν

5. * γαστραία· ἡ γογγυλίς. Λάκωνες

γατειλαί· οὐλαί

* γάστρι· τὰ σπαρθέντα πρὸς τὸ λιστρευθῆναι. οἱ δὲ κύαμοι ἢ ῥάφανοι, οἷς ἀντὶ κόπρου χρῶνται, ὅταν αὐξηθέντα λιστρευθῇ

γαυλός· ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζῶν. ἢ κάδος, ἐν ᾧ τὰ πλοῖα ἀντλεῖται

γαυλοί· τὰ ποιμενικὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα. Καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. τινὲς δὲ καὶ τὰς χύτρας γαυλούς καλοῦσι

SCR. 91. Theog. 26. 93. σ 2. 99. Aristot. Ethic. 3, 11. 201. Arist. Avv. 1604. 2. Ar. Vespp. 1528. 3. Pherecrat. fr. I vol. II 1 p. 324. 9. ι 223. — Herod. III 136 VIII 97 — Xenoph. Anab. V 8, 1. Antiphan. III p. 132.

ADNOT. 87. τάρσανα Lob. Proll. p. 175, 3; τραύσανον· ξηρὸν πᾶν ἢ φρύγανον (Lob. rhem. p. 136) infra. 89. Ahrens Dial. II p. 53 Lobeck. rhem. p. 71. Vide gl. α 339. 90. Cf. γάνδος. Verba ὡς — Θεογονίᾳ ad gl. 191 retraxit Heinsius. 91. γαστερέσσοιον cod., em. Mus. EM. 221, 51. 92. γαστεροχεῖρες — ἐπὶ cod., em. Mus. EM. 221, 53, 93. γαστεριμαργῇ, τῇ γαστριμαρ cod., γαστέρι μάργῃ· τῇ γαστριμάργῳ Mus., em. schol. σ 2 et Heinsius. 94. Scripsi, γαστορίς codex. Γογγυλίδας Ἀπόλλας.... ὑπὸ Λακεδαιμονίων γάστρας (γαστέρας cod. Venet. et epit. Par.) φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος (fr. 132 p. 205 OS.) ἐν ταῖς γλώσσαις παρὰ Βοιωτοῖς γάστρας (sic epit. Par. γαστεας Venet. γαστραίας utrobique GDindorf.) ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογγυλίδας ζακελτίδας Athen. IX p. 369 A Eustath. 1577, 63. Vide γαστραία et γέστα. 95. H. e. γαστροκνημία sive γαστροκνήμιον. 96. διάρροιαν tanquam γαστρόρροιαν coni. Kusterus. Forte γάστριν· τροφὴν ἡδεῖαν; cf. gl. 200. 97. ἐλμενεῖς cod., em. (Mus.) EM. 221, 55 Bekk. 230, 16. Utrobique γαστρίδες minus recte. αὗται, ὥσπερ τὰ θηρία cod., ad 198 retraxit AM. 98. γ. λ. (λαμπρότερον EM. 221, 1 C. 39) καὶ ὡς ἄν τις εἴποι ὑπὲρ τὴν χρείαν γαστριμαργεῖν C. 319. 171, similiter C. 212. 200. σισαμῶδες — Ἀκρισίῳ cod. Mus., em. EM. 221, 45 Bekk. 230, 19 Chrysippus Ath. XIV p. 647 F. Vide gl. 196. 2. Lobeck. Phrynich. p. 91. 3. Scripsi: γαστροειδής codex. Οὕτω δὲ καὶ γαστροοίδης (l. γαστροίδης) τις καλεῖται ὑπὸ Ἀττικῶν καὶ ὠμοίδης καὶ πεοίδης Eustath. 1684, 28. Vide Meineck. Comic. II 1 p. 325. 4. γαστρύδπης codex, em. Poll. X 105. 5. Imo γάστρα. Vide gl. 191. 6. γατάλαι cod., em. Kuster. probante Ahrente II 53 (I 102). Vide βωτάζειν. 7. γάστρια Mus., γάτρια Vossius. ῥόφανοι cod., em. Mus. σπαρέντα πρὸ τοῦ coni. Guyetus. 8. γαῦλος codex. Priorem interpretationem offerunt etiam C. 319 212 (ubi margo ὁ εὐεξαπάτητος) 39. 63 Suidas partim γαυλός pars γαῦλος accinentes; em. C. 171 γαυλός. 9. γαῦλοι cod. γαυλοί Apoll. 53, 27. — Cf. schol. Arist. Avv. 592. — γαυλιτικά EM. 221, 47 Bekk. 230, 25. In ipso Xenophonte γαυλιτῶν optimi duo libri, γαυλιτικῶν plerique.

10. γαύρηξ· ὁ γαυριῶν
γαύρης· ὁ σεμνυνόμενος
γαυριᾷ· σεμνύνεται. χαίρει
γαυρίαμα· καύχημα. ἔπαρμα. φρύαγμα
γαυριῶν· χαίρων. ἀγαλλόμενος. ἐπαιρόμενος. ἀλαζονευόμενος
15. γαῦρος· αὐθάδης. σεμνός. μεγαλοπρεπής. ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ
γαύρῳ· μεγάλῳ. ἀκατα(π)λήκτῳ
γαυσάδας· ψευδής
γαυσαλίτης· ὄρνεον, παρὰ Ἰνδοῖς
γαυσόν· σκαμβόν, στρεβλόν
20. γαυσῶσαι· προσελάσαι. κάμψαι
γαφάγα(ς)· σκώληξ, ὃν ἡμεῖς γῆς ἔντερον λέγομεν. Συρακούσιοι
γάφυτον· γηγενές
γάφυτον· ἐκ γῆς ῥέον
(γ)δούπησεν· ἐψόφησεν
25. γέαρ· ἔαρ
γέβους· ζυγά
[γεάγια· κουράλλια]
γεγάασι· γεγενημένοι εἰσίν. ὑπάρχουσι
* γέβουτον· ψόφον
30. γεγάκω· γεγενημένος (ὦ)
γεγάλημαι· γεγαλήνισμαι. διακέχυται
γεγανωμένη· λελαμπρυσμένη
γεγαυῖα· γεγενημένη
γεγαώς· γεγονώς, ὑπάρχων
35. γεγαῶτα· γεγονότα, ὑπάρχοντα
γέγγει· βρέχει
γέγηθεν· χαίρει. ἥδεται. γελᾷ
γεγηθότες· χαίροντες
γεγηθώς· χαίρων
40. [γεγιώτας· τρίγλας. οἱ δὲ τράγον]

SCR. 12. Iob. XXXIX 23. 13. Siracid. XLIII 1. XLVII 4 Ierem. XXXI 2. 15. fr. 786 p. 485 Nck. (Valcken. Diatr. p. 118). 19. Hippocr. de fract. p. 765. 24. Λ 45, unde γδούπησαν· ἐψόφησαν malim. 26. ADN. 28. δ 325. 33. Hesiod. Opp. 254. 35. Ι 456. 37. Θ 555 Eur. Or. 66. 39. Demosth. 332. 40. ADN.

ADNOT. 11. γήρης (l. γαύρης)· γαῦρος unus C. 212. 12. ἐπείρεται· καυχᾶται C. 39, ἀγάλλεται ἐπαίρεται θρασύνεται C. 171. 212. 319. 15. μεγαλοπρε εὖ ἢ μετέωρος ἀρι Φιλοκτίτῃ cod., em. Mus. 16. ἑταίρῳ (l. ἐπαίρω et refer ad γαυριῶ) ἀκλινεῖ θρασεῖ μ. ἀκαταπλήκτῳ καὶ προθύμῳ C. 171. ἀκαταλήπτῳ cod., em. Suidas C. 212. 319. 17. ‚Γαυσάδας a γαύσας, γαυσός h. e. στρεβλός recte habet. Cf. ἑλικτός et φοινικελικτήν.' Meinekius. 19. Cf. ἔγγαυσον Lob. rhem. p. 47. γαυσός (γαῦσος)· κυρτὸς εἰς τὰ ἔξω... Galen. lex. p. 452. 21. γαφάτα cod., em. EM. 221, 50 Bekk. 230, 29 Bentl. ad Mill. p. 89 Lobeck. Aglaoph. p. 848. 23. γάχυτον HSt., possis et γάρυτον. Vide gl. γ 38. 23. 24. ῥέον δούπησεν cod., disiunxit Musurus. 24. ἐγδούπησε· ἐδούπησε EM. 308, 55. Cf. Eustath. 829, 39 et Heraclides Eustath. 1722, 42; Lobeck. Path. El. p. 93 sq. 25. Ahrens II p. 53. Infra Γίαρος· ἔαρος. 26. Conferunt γιμβάναι· ζεύγανα. Sed valde probabilis est Alberti coniectura nostrum voluisse exprimere Hebraicum עבות pro quo LXX ζυγόν ap. Iob. XXXIX 10, unde glossa etiam 12 petita. 27. Γέλγια Salmasius. 29. γδοῦπον Is. Voss. 30. Ahrens II p. 339. 31. γεγαλήνισμαι· διακέχυμαι Mus. Forte γεγάνυμαι· γεγαλήνισμαι. γεγάνυται· διακέχυται. 32. γεγανομένη cod. C. 319, em. C. 39. 171 Mus. γεγανυμένη C. 212. 35. γεγαότα cod. C. 171. 212, em. C. 319. Mus. 36. Sic C. 171. 212 Armach; γέμει C. 319, γάγγει· τρέχει C. 39; τέγγει Guyetus recte probante Böckh. C. I. II p. 933. 40. γενεᾶτιν δ' ἔφη τὴν τρίγλαν Σώφρων κτλ. Athen. VII p. 325 C. τράγον ad γενειάταν pertinet.

γέγλανται· κεκοίλανται
γεγλύπωνται· ἀντεγκλείονται
γεγραμμένοι· ἐξωστρακισμένοι. ἢ ἐζωγραφημένοι
γεγριφώς· ὁ ταῖς χερσὶν ἁλιεύων
γεγυναικωμένα· πέμματά τινα, ὧν γυνὴ ἥψατο, καλεῖται οὕτω
γεγυρ[αν]ωμένον· κεκαμμένον, ἠτονηκότα τῷ σώματι
γεγωναί· αἱ ὁμιλίαι
γεγωνεῖν· μεγαλοφωνεῖν. ἤδη δὲ φθέγγεσθαι
γεγωνοκώμη· ἡ μέγα κεκραγυῖα
γεγωνόν· τὸ ἐξάκουστον. μεγαλόφωνον
γεγωνός· μεγαλόφωνος
* γεγωνέειν· ἐξάκουστον βοῆς
* γέγονεν ἐν καλῷ· καλλίστω(ς....)
* γεγωνήσω· βοήσω
* γεγωνέμεν· ἐξάκουστον φωνεῖν
(*) γεγωνίσκει· λέγει
γεγωνώς· κράξας
γεγω(ν)ώς· κραυγάζων, βοῶν
γεγώς· γεγονώς, ὑπάρχων
γέῃ· τῇ γῇ
γεηπόνος· γεωργός
[γειγνοῖα· γείτονα]
γειναμένη· ἐνεγκαμένη. ἢ πατρίς, ἀφ' ἧς ὑπάρχει
γειναμένοις· γονεῦσι
γείνατο· ἐγέννησε
γείνεαι· γεννήσει(ς)
* γεῖθρον· ἔνδυμα
γεῖσα· τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις, ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον. οἱ δὲ πρὸ τῶν θυρῶν στέγασμα. καὶ τὰς ὤας τοῦ ἐνδύματος γεῖσα[ς] λέγουσιν

SCR. 42. Hippocr. de artic. p. 810 A. 48. *M* 337 ex lectione Aristarchi, Aesch. Prom. 787. 49. Com. anon. fr. CVI p. 631. 50. Antiphan. fr. 1 2 vol. III p. 112. 55. *Θ* 223. 56. Usi sunt h. v. Thucyd. VII 76 et tragici poetae. 57. *Λ* 275 *Θ* 227. 59. Eurip. fr. 93. 63. Herod. IV 10 Eur. Tro. 825. — Eur. Phoen. 1003. 64. Xen. Ap. Socr. 20. 65. *Δ* 280. 66. *υ* 202. 68. Eur. Phoen. 1187 Orest. 1620 — Aristoph. fr. inc. CXLIX.

ADNOT. 41. Infra διαγλαίνειν· διαλυμαίνεσθαι. In HSt. Thes. 641 D ad *γλάφω* redigitur iuxta cum perfecto *γέγλαμμαι* quo EM. 233, 51 usus est; sed tum potius scribendum *γεγλάφαται*. Lobeck. rhem. p. 124. 42. γεγλύπονται· *ἀντεγκλέονται* cod., γεγλύπωνται· *ἀντεγκλείονται* Mus. *γεγιγγλύμωνται* correxit Kusterus. 44. *ἀλοῶν* cod., *ἀλλοῶν* Mus., *ἀλῶν* vel *ἑλῶν* Lob. rhem. p. 39. *Γεγριφώς* cum sit i. q. *γεγριπικώς* scripsi *ἁλιεύων*. 45. *γεγυνεκωμένα* cod., em. Mus. 46. *γεγυρανο* (*ω* Mus.) *μένον* — *ἠτονικότα* cod., em. Mus. γεγυρωμένους· *ἠτονηκότας, σώμασι* (*σώματι* Bekk. 230, 32) *κεκαμμένους* EM. 221, 55. 47. Suspectum est. *αἱ* (*μεγαλόφωνοι*) *ὁμιλίαι* coni. Meineke. 48. *ἤδη δὲ* non temptandum. Bekk. 230, 33. 49. *γεγωνοκόμη* cod. Mus. schol. *M* 337, em. EM. 224, 27; 588, 44 Eustath. Il. 909, 7. 10 Suidas Zonar. c. 427 C. 39. Vide Nauck. Ar. Byz. 168. 50. *κραχτικόν* adicit C. 212. Cf. Lob. Proll. p. 230 rhem. 277. 51. Sic codex, *ὡς* male Musurus. 52. *βοῆσ* cod., *βοᾶν* Musurus. L. *βοῆσαι* vel γέγωνε βοήσας· *ἦν* ἐξάκουστον. 53. *γέγωνεν* — *καλλίστῳ* cod. Mus., em. Cyr. Arm. 212. 319 Suidas, ubi *ἴσχε* et *ἔχει* adduntur. 56. Ordo *γεγωνύσκει* postulat; forte γεγωνίσκειν· *λέγειν* ex Aeschyl. Prom. 627. 60. Sic unus C. 319. Nisi dictionem solitariam agnoscere volueris pro corrupto habendum erit ex *γαίῃ*, quod h. l. porrigunt C. 171. 212. Cf. Lob. rhem. p. 253. 61. Habet C. 319. 62. γειγνοῖα· *γείτονα* cod. γειγνοιᾷ· *γειτονεῖ* Mus. L. γειτνία· *γειτονία*. 66. γεινεαί· *γεννήσει* codex γεινεᾷ· *γεννήσει* Mus., em. Apoll. lex. 54, 21. 67. Incertioris dialecti videtur Ahrenti II 54. Forsan natum fuerit e gl. 268. 68. *γείσατο* cod., em. Mus.; mox *γείσας* cod. Mus. *οἰκοδομαῖς ναῶν* (pro *οἰκίαις*) — *Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου γείσας* (*γεῖσας* Ruhnk., *γεῖσα* recte EM. 229, 42) *εἶπεν* Bekk. 231, 1.

(*) γεισκόμον· γεωργόν
[γείσας· ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομῶν]
γείση· ἐκθέματα
γεισιποδίζειν· τὸ προσβάλλειν τὰ γεῖσα ἐν τοῖς τοίχοις
γεῖσον· στεφάνωμα οἴκου
γείσωσις· τὸ τῆς στέγης ἐξέχον
γείτη· βάμματα ἐξ ἐρίων
γειτνία· πλησιασμός
γειτνιῶντες· πλησιόχωροι
* γειτνιῶν· ἐγγίζων
* γειτνίαι· γειτονίαι
* γειτνιᾶν· γειτονεῖν
γεῖτον· ἐγγύς. [καὶ γεῖτος γράφεται αὐτό]
γειτόνημα· γειτνίαμα
* γειώρας· γείτονας ἐξ ἄλλου γένους καλουμένους τῷ Ἰσραήλ, προσηλύτους. ἢ τοὺς περὶ τὴν γῆν διαπονουμένους
γέκαλον· ἥσυχον
γεκᾶσα· ἑκοῦσα
γέλαν· αὐγὴν ἡλίου
γέλανοι· εἶδος ἵππων δυσγενῶν καὶ εἰς πόλεμον οὐκ εὐθέτων
γελαρής· γαληνή. Λάκωνες
γέλαρος· ἀδελφοῦ γυνή, Φρυγιστί
* γελαιώς· ὁ γέλως
γέλας· ναύτας
γέλγει· βαπτίζει. χρωματίζει
γέλγη· ἡ ῥῶπος. καὶ βάμματα. ἄτρακτοι. καὶ κτένες
γελγοπωλεῖν· ῥωποπωλεῖν. παντοπωλεῖν
γέλγια· πήνη. σπάθη. κουράλια

SCR. 72. Isaeus Harpocr. 48, 2. 76. Hippocr. epist. 1289, 13. 77. 1289, 22. 82. Plat. Legg. IV p. 705 A. 83. Exod. XII 19. 88. Forte γελανεῖ· γαληνῇ [Λάκωνες] ad Pind. Ol. V 5 respicit. 93. Eupolid. fr. V vol. II 1 p. 550. 94. Hermipp. fr. VI vol. II 1 p. 385.

ADNOT. 70. Pro voce nihili (vide EM. 229, 32), si tanti est, cum Arnaldo Lectt. Gr. p. 22 corrige γεῖσα vel γεῖσσα. 71. Sic codex γεῖσα Mus. Mihi γεισῃ correctio videtur marginalis ad corruptum γεισαποδίζειν pertinens. ἐκθέματα h. e. ὀχθοίβους retraho ad gl. 270. 72. γεισαποδίζειν — τὰ τείχη codex, γεῖσα ποδίζειν Mus., em. γεισιποδίζειν· τὸ προσβάλλειν τὰ γεῖσα ἐν τοῖς τοίχοις Bekk. 231, 5 et C. Bremensis. 74. ἔκθετον Bekk. 231, 7 EM. 229, 41. 75. γέλγη Salmasius. 76. γειτνία· ἡ γειτνίασις Phrynich. app. soph. 32, 5. 78. C. 39. 79. γειτωνίαι cod., emendavi. 80. γειτονιᾶν· γειτονεῖν coni. Ruhnken. coll. Bekk. 231, 8 contra seriem literarum. Cf. EM. 229, 30 Bekk. 86, 16 Lob. Phryn. p. 82. 81. γεῖτων· ἐγγύς Bekk. 231, 9 minus recte. Formam hanc Boeckh. C. I. I p. 259 restituit. γὰρ cod., γράφεται scripsi. 83. γείωρας cod., em. Bekk. 231, 10. Vide Theodoret. vol. II p. 266 Basil. M. vol. I p. 591. 84. γέγχαλον cod., em. Guyetus. Vide Ahrens II 53. 85. γεκαθά cod., γέκατα Voss., γέκαθα Ahrens l. l. qui dubiis accenset. Emendasse mihi videor cf. gl. α 1327b. Ceterum hinc ad voces ab Σ incipientes aberravit σέκανες· πόῤῥωθεν, quod Fεκάνεσα scribendum esse evincunt formae ἔξεσα ἔντεσα et ὤδοσα ab Ahrente omissum. 86. γελᾶν cod., γέλαν Mus. — Ruhnken. Tim. p. 96 Lobeck. Path. p. 122. 88. γαλήνη cod. γαληνός Ahrens II p. 117. Quidni γαληνή? 89. Cf. γάλλαρος. 90. γεραιός· ὁ γέρων? An corruptum ex Σελληίδεω· ὁ Σελλέως? 91. γέλας· αὐγάς Kusterus, γελάτας· ναύτας Guyetus. Infra στατίδας· ναύτας. 92. Boeckh C. I. II p. 933 Lob. rhem. p. 51. 93. δρωπῶς cod., em. Mus. qui vocabulum signo notaverat ὀρωπώς +. Hesychius infra τελγή· ὁ καλούμενος ῥωπός. κακῶς. ἔστι γὰρ γελγή. Vide Polluc. III 127 VII 8 IX 47 Moerid. p. 115 Eustath. 527, 54 Lob. rhem. p. 51. Huc refero glossas 275. 281 „καὶ γεῖτος (leg. γέλγος) γράφεται αὐτό." 94. γελγεοπωλεῖν cod. Mus., em. HSt. Praeterea propter ordinem malim καὶ γελγοπωλεῖν. 95. πίνη cod., em. Salmasius. Vide γεάγια.

γέλγιθες· αἱ τῶν σκορύδων κεφαλαί
* γελγηθεύειν· ἀπατηλογεῖν
γέλεα· τέλεα
γελεῖν· λάμπειν. ἀνθεῖν
300. * γέλενος· ἀσφοδελός. νάρκισσος
γέλιν· ὀρχιᾶν
* γελανδρόν· ψυχρόν
γέλινθοι· ἐρέβινθοι
* γελλίζειν· γαργαλίζειν
5. γέλλαι· τῖλαι
γελ(λ)ίκη· ἕλιξ
γελλίξαι· συνειλῆσαι
Γελ(λ)ώ· εἴδωλον Ἐμπούσης τὸ τῶν ἀώρων, τῶν παρθένων
Γελλῶς......· δαίμων, ἥ(ν) γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν
10. γελοδυτία· ἡλιοδυσία
γελοίϊον· γέλοιον, γέλωτος ἄξιον
ΓΕΛΟΙΟϹ· ἱλαρός. γελοιαστὴς καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνθρωπος καὶ λοίδορος
γέλων· γέλωτα. [ἢ γέλ[ι]ον]
γέλουτρον· ἔλυτρον, ἤγουν λέπυρον
15. γελσόν· ἀτυχές
Γελχάνος· ὁ Ζεύς, παρὰ Κρησίν
γελυνμάξαι· γελοιάσαι
γέλως Μεγαρικός· ὁ σκωπτικός
γελωτῖνος· καταγέλαστος
20. γέμματα· ἱμάτια
* γέμειν· κύειν
* γεμπός· κοῖλος

SCR. 313. Vid. Meinek. Anal. Alex. p. 222 et Lob. Soph. Ai. p. 281. 316. Vid. Ross *Italiker* p. 46. 318. Arist. Vespp. 57 c. schol.

ADNOT. 96. γελγίδες cod., em. C. 39. Voss. Arcad. 29, 21. 97. γελγιθεύειν vel potius θελγητεύειν coni. Is. Vossius. Desipit Schwenck. in Philol. III p. 309. — Cf. τέλθει. 98. Boeckh C. I. II p. 933. 99. Lobeck. rhem. p. 170. αἴθειν coni. Guyetus; cf. tamen ἄρχειν. 300. Infra ἑλικοί· οἱ ἀσφοδελοί, unde γελικός Albertus suspicatus est, et γονῆς· νάρκισσος. 1. ὀρμιᾶν Mus. Corruptum videtur ex eo quod Lobeckius rhem. 117 n. 137 conferri iussit σελμίς· ὀρμιά τριχίνη. 2. Non expedio. 3. Cf. γάλινθοι et γέλινθοι. Infra habebimus λέβινθοι et Creticum ῥάβινθοι. 4. Vocabulum suspectum mihi agnoscunt Lobeck. rhem. p. 118 Ahrens II p. 53. γαργαρίζειν codex, em. Hainebach. de reduplicat. p. 10. 5. τίλαι cod., τῖλλαι Mus., em. Kusterus. Γέλλαι aeolicam formam aoristi εἶλαι esse adnotant Lob. rhem. p. 113 Ahrens II 53 I 31. 6. (λ) quod Vossio debetur serie commendatur, neque aliter scribunt Ahrens et GDindorf. 7. Ahrens I 31. 58. II 53. 8. Γελῶ—δώρων cod., Γελώ — δώρων Mus., em. Meurs. Lectt. Att. III 17 p. 140. Cf. Schneidewin. delect. p. 306 et ad Zenob. III 3 p. 58 Mullach in Mützell ZfGW. 1852 VI p. 653 Lob. rhem. p. 326. 9. Emendavi, Γελλῶς cod., Γελλώ Mus. ἢ cod., ἣν Mus. 10. ὁλιοδυσία cod., em. Scaliger. Cf. Koen. Gr. Cor. p. 231 Ahrens II 53. 62. 11. ἔξεστι cod., em. Mus. 12. γελοιός cod., γελοῖος Mus. Uterque
ων
recte. 13. γέλιον cod., γέλλιον Mus., emendavi. Legendum igitur γέλον· γέλωτα. 14. Infra ἔλυτρον·— λέπυρον et γολούριον· κέλυφος. Cf. Ahrens II 53. 15. Cf. βέλ-
ἐ
λιον et Phot. cod. CXC δέλτον. 16. π κρισίω cod., παρὰ Ἀκρισίῳ Mus., em. Pergerus. *ΓΕΛΧΑΝΟϹ* legitur in numo Phaestio in *bulletin. del instit. archeol.* 1841 p. 61, p. 174. Non erat igitur cur HSt. editores II c. 556 A dubitationis signum apponerent. Accentus explicatum habet ex etymo אל et חנן, *deus propitius*, cui simile est Ταβεήλ· ἀγαθοῦ θεοῦ· et Ἐλαφρός. 17. γελωϊάξαι coni. Is. Vossius. 18. Leutsch ad Diogen. III 88. 19. Lob. Proll. p. 202. 20. Koen. Greg. Cor. p. 597 Ahrens I 51. II 54. Vide γήματα. 21. γεμεῖν cod., em. HSt. edd. c. 5586 coll. Eur. fr. 107 p. 311 Nck. Infra tamen γονᾷ· κύει. 22. Mox γεννόν· κοῖλον. — Τέμπος· κοῖλος (τόπος) coni. Meinekius.

γέμος· γέμισμα, πλήρωμα
γεμπύλους· τοὺς ἰχθῦς, τὰς πηλαμίδας
γενάρχου· πατρός
[γενέθλιον· γενήματα]
γενεά· φυλή. ἐπὶ διαστήματος χρόνου τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν [γὰρ] γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
τὴν δὲ γενεὰν ὑφίστανται ἐτῶν οἱ μὲν κ', οἱ δὲ κε', οἱ δὲ λ'.
γενεῇ· ἡλικία. εὐγένεια. συγγένεια ἢ πρότερος. προγενέστερος
γενέθλης· γενεᾶς, γέννης
γενέθλια· τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα. καὶ ἡ εὐωχία
γένεθλον· τέκνον
γενειάδες· αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες
γενειάς· ἴουλος
γενειήτης· πωγωνίας
γένει ὕστερος· νεώτερος
γενεός· εἶδός τι πελέκεος.
* γενε...ολογία· .....
γενέσια· ἑορτὴ πένθιμος Ἀθηναίοις. οἱ δὲ τὰ νεκύσια. καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τῇ γῇ θύουσι
γένεσιν· πατέρα ἢ μητέρα
γένεσις Κύπρου· ἡ σπονδή, παρὰ Κυπρίοις
* γενεσιουργία· ......
γενέταν· πατέρα. καὶ γενέτην
γενέτας· ἔκγονος
Γενετυλ(λ)ίς· γυναικεία θεός, πεποιημένου τοῦ ὀνόματος παρὰ τὰς γενέσεις, ἐοικυῖα τῇ Ἑκάτῃ. διὸ καὶ ταύτῃ κύνας προετίθεσαν. ἔστι δὲ ξενικὴ ἡ θεός. καὶ ἑορτὴ τῶν γυναικῶν
* γενετῆρι· πατρί
* γενετυλλίδας· δαίμονας
γένη· διαφορά· ἢ γενεά. ἢ βλαστήματα

SCR. 23. Aesch. Ag. 1221. 25. Gl. sacra teste C. 212. Ut noster C. 171. 319. 27. *A* 250. 28. Vide ADN. 29. c. g. δ 232 *Ε* 270. 30. Eur. Ion. 653? 31. Aesch. Ag. 913? 32. π 176. 33. Theocr. II 78. 35. *Γ* 215. 39. Ξ 201? 42. Eur. Or. 1010. 43. Soph. OT 470. Eur. Ion. 916. 44. Arist. Thesm. 130 Lysist. 2. 46. Arist. Thesm. 130.

ADNOT. 23. *πομπίλους*? 25—28. in codice cohaerentes recte separavit Musurus. 26. *γένημα* Mus. *γένεθλον· γένημα* Kusterus. E Cyrillis has varietates notavi: *γένεθλα· γεννήματα* C. 63. 171 Suidas *γενέθλαι· γεννήματα* C. 319 *γενέθλια· γεννήματα* C. 212. 27. Conicio *γενεὰ φύλλων* (Z 146)· *κτλ.* *γάρ* sub quo *γράφεται* latere videtur delevit Musurus. Celerum locum Homericum ad sequentem glossam pertinere docebit Apollon. lex. 54, 6: *ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας, ἀφ' ἧς δύναταί τις γεννᾶν· τῷ δ' — ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ τῆς εὐγενείας κτλ.* *χρόνων* cod., em. Bekk. 231, 14. 28. Sic codex, *συγγένεια. Γενεῇ πρότερος· προγενέστερος* Mus. Male, *πρότερος* enim ad *O* 166, *προγενέστερος* ad *I* 161 pertinent. 29. Forle *γέννης*; *γένεσις* cod. *γενέσεως* Mus. 31. *γενέθλιον* cod. Mus. *γένεθλον* Kusterus. 34. *γενειίτης* cod., em. Salmasius. 36. „Pro *γένυς* vel *γενῆς*" Kusterus esse dicens fallitur. L. *Τενέδιος*. 37. *γενεθλιολογία· μαντία περὶ τῆς γενέσεως* C. 212. 319 et 171, in quo *γενεθλιαλογία*. 36. 37. 38. *πελέκεος. Γενεολογία· γενέσια κτλ.* cod., *πελέκεος γενεολογία. Γενέσια· κτλ.* Mus., em. Schow. 38. *πένθιμος* cod. Mus. recte, *πάνθιμος* Aldus, *πενθήμερος* Bekk. 231, 19, *πάνδημος* Siebelis Philoch. p. 87 Lobeck. Phryn. p. 104. 38. 39. *θύουσιν γένεσιν κτλ.* cod., separavit Mus. 39. Verba *καὶ μητέρα* fortasse omnino eicienda sunt, ut nata e gl. 816. Possis tamen: *γένεσιν· πατέρα „γένεσιν καὶ μητέρα"* coll. Ξ 201. 40. *Κυπρίας* vel *Κύπριδος* pro *Κύπρου* coni. Meinekius coll. *Διὸς γοναὶ* all. 41. 42. *Γενεσιουργία· γενέταν κτλ.* cod., em. Schow. Deinde *καὶ γενέτῃ· πατρί* C. 212. 319. 44. *Γενετύλης* cod., em. Mus. *ἑορτῇ — κεῖνας προετίθησαν* cod. Mus. *Ἑκάτῃ — κύνας προσετίθεσαν* coni. Vossius et Scaliger. 46. Cf. 344. Gerhard Myth. § 363 2 b I p. 384. 47. Confundit *γένει διαφέρειν* et *γενή* quo de vocabulo cf. Callimachum EM. 225, 23.

γενηΐδα· ἀξίνην, πέλεκυν
γενιᾶς· ἔκγονος
50. γεν.ικαί· γενναῖαι
γενικόν· τὸ καθόλου περιεκτικόν. [εὐγενεῖς]
γεννάδαι· εὐγενέστατοι, γενναιότατοι
γεννάδας· γενναῖος, ἀνδρεῖος. εὐγενής συγγενής. μέγας
γενναῖον· τὸ εὐγενές. καὶ τὸ τῆς γενέσεως ἀρχηγόν. καὶ συγγενικόν
55. γενναῖος· ἀνδρεῖος. εὐγενής
γέννας· μητρὸς ἀδελφός
γέννημα· παιδίον
γεν(ν)ῆται· οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἄνωθεν ἀπ' ἀρχῆς σχόντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτες. καὶ φράτορες. συγγενεῖς τοὺς γεννήτας
γεννησιουργός· δημιουργός
60. γεννήτορες· γονεῖς
γεννητός· γνήσιος υἱός
* γεννήτορε[ς]· γονεῖς. δυϊκῶς
γέν[ν]ου· [Κύπριοι. καὶ] λάβε. [καὶ κάθιζε]
γενούστης· ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἐννοίας. ὁ γεννητικός
65. * Γεννοί· οἱ Γυμνοσοφισταί
* γεννόν· ἀρχαῖον
* γεννόν· κοῖλον
* γεννικῶς· ἰσχυρῶς. γενναίως
69. * γενοίατο· γένοιντο
78. γένυν· σιαγόνα
γένυς· γένειον. πέλεκυς. μάχαιρα
80. * Γεννισαρέτ· παράδεισος ἀρχόντων
* γενύεσσι· ταῖς σιαγόσιν, ἢ γνάθοις. ἢ μητέρες
* γενύσθην· γένοιντο. δυϊκῶς

SCR. 48. Euripides. 49. Soph. Ai. 202. 53. Arist. Ran. 179. 54. E 253. 57. παίδων γέννημα Soph. Ant. 627. 58. ADN. 64. Plat. Phileb. l. l. 67. Alludit ad Antiph. vol. III p. 23 γεννικῇ κοίλῃ λεπαστῇ. 68. Arist. Lysist. 1071 Antiph. III p. 108. 79. λ 320. 81. Nic. Al. 50. 82. ADN.

ADNOT. 48. γενῇδα Valcken. Diatr. p. 145 C. 49. γενεᾶς (sc. ὤν) coni. Kusterus. Imo γενειάς· ἔγγενος. 50. γενικαί· γενεαί cod., em. Normannus ad Theodull laud. Greg. Naz. p. 167. 51. C. 171. 319. 51. 52. εὐγενεῖς· γεννάδαι κτλ. cod., em. Musurus eiecto vocabulo εὐγενεῖς quae est marginalis interpretatio voc. γεννικαί. 52. C. 171. 319. 53. C. 171. 54. Apoll. lex. 54, 17 C. 171. 56. Cum glossa depravata Nauckius Ar. Byz. p. 141 conferri iubet νέννος· μητρὸς ἀδελφός. 58. γεν.ῆται cod., literam delevit et emendavit Musurus. De scriptura vocabuli unice vera cf. Pierson. Moer. p. 107 Taylor ad Dem. p. 1365 Schoemann Isac. p. 355, de re Poll. VIII 111 Harp. Bekk. 227, 9. Sub finem malim ὁμογαλάκτους καὶ φράτορας καὶ συγγενεῖς τοὺς γεννήτας e Bekk. 231, 24, ut indicentur loci Isaei p. 64, 35. 66, 13. 59. γενεσιουργός Suicer Thes. p. 752. 62. γεννήτορε Mus. 63. Cf. Gesen. Monum. p. 388 et gl. γέντο· ἔλαβεν. ἔγεντο· ἔλαβεν, ἐγένετο. Verba Γέννου (l. ἰνύου)· καὶ κάθιζε Κύπριοι ad verbum ἰνύω sive ἰννύω pertinent, quod innotuit forte fortuna e glossis Diogenianeis hisce: ἴνυεν· (sic Lob. rhem. p. 207, ἰνυοιεν cod.)· καθέζετο. ἴνυσθαι (ἰνύεσθαι cod.)· κοσμεῖν, ἱδρύεσθαι, quibus adiunctum est καθίνυσθαι sive καθίγνυσθαι (Lob. Aglaoph. I p. 646). ἰσινδίη· καθίνη. 64. γένους τῆς codex, em. Mus., γεννούστης Suidas. Cf. Bekk. 231, 28 EM. 226, 24 Schol. Platon. ad Phileb. p. 30 E. 65. Coni. Γυμνοί vel Σεμνοί coll. Diog. La. I 1, ubi Gymnosophistae Semnothei audiunt. 66. Annosum interpretatur Koen. Greg. Cor. p. 273; γέννον coll. ἔννοι ἔνος φέννος ἄφενος δίεννος coni. Ahrens II p. 54; γένειον quo de HSt. II c. 541 C. voluisse videtur Albertus. Coni. ἀγένειον. 67. Cf. 332. σ]τεννοκόϊλιον? 69. γενοιατόν codex, em. Mus. 79. τὰ γένεια Apoll. 54, 26. 80. Scripsi; πατρίς codex, περιήγησις C. 39. 81. γονέεσσι· — μητράσι Kuster. 82. γενοίσθην Kusterus apposito Platonis in Philebo p. 30 ed. LB loco, ad quem respexisse interpolatorem e vicinia voc. γενούστης probabile fit.

83. γέννσι· σιαγόσι
70. γέντο· ἔλαβεν. ἀνέλαβεν
γέντιμος· ἄκρον τοῦ ἁλιευτικοῦ καλάμου
γέντα· κρέα. σπλάγχνα
* πεντελ[ιθ]ίσται· οἱ ἑορτάζοντες, καὶ παίζοντες
γεντιανή· ῥίζα τις οὕτω καλουμένη, χρήσιμος οὖσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις
75. γέντινοι· οἰκεῖοι
γέντινος· ὕπνος
77. * γέντερ· ἡ κοιλία
84. * γένυξ· πέλεκυς
85. γενύων· τῶν παρειῶν
γεοῦχος· ὁ τὴν γῆν ἔχων
γέρα· τὰ τίμια
γέραα· τιμαὶ [τιμά]
γεραιάς· ἐντίμους γυναῖκας, τὰς γέρας τι ἐχούσας
90. * γέραδος· αἰγιαλός
* γέραϊ· τιμῇ
* γεραίρειν· τιμᾶν, σέβειν
* γεραλέον· γέροντα. ἢ ἀσθενῆ
* γεραρόν· ἔντιμον. [ἱλαρόν.] μεγαλοπρεπῆ
95. * γεράροντες· τιμῶντες, εὐφημοῦντες
* γεραιός· πρεσβύτης
* γεραιῶν· γερόντων. ἐντίμων. [ἢ τιμῶν, ἢ σεβῶν]
γεραίρεται· τιμᾶται
* γεραίρει· τέρπει. τιμᾷ
400. γεράνδρυες· αἱ παλαιαὶ δρύες. καὶ τὰ παλαιὰ δένδρα γεράνδρυα
Γερανεῖδαι· οἱ τὴν Φωκικὴν οἰκοῦντες
γεράνιος· βοτάνης εἶδος
γεραραί· ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως δὲ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι, τῷ ἀριθμῷ ιδ

SCR. 83. Λ 416 et Eur. Phoen. 32, ubi γένυξι legitur, unde fortasse gl. 384 explicanda. 70. Θ 43. 72. Callim. fr. 309 Nic. Alex. 62. 569. 85. Ψ 688. 87. Β 237 Soph. El. 443 Timocl. vol. III p. 595. 89. Ζ 87. 92. Η 321. 94. Γ 170. 96. Α 35. 98. Aeschyl. Suppl. 653.

ADNOT. 83. γένυσσι? 70. Apoll. lex. 54, 24 C. 39. Cf. Lob. Path. p. 96 et gl. 363. 71. Delevit Mus. Cf. γέρσιμον. 72. Γέντον· τὸ κρέας (sic cod. Havn.) Arcad. 123, 22. Thracibus tribuit Eustath. p. 918, 29. 1854, 33; γέντα· τὰ μέλη Suidas C. 39 et Hes. s. v. γεστία. Supra gl. 157 γαῖντα. 73. Γεντελισταί· οἱ ἐργάζοντες κτλ. codex, coni. Meinekius. 74. χρωοῦσα cod., em. Bast epist. p. 85 ad Greg. Cor. p. 849. 75. Idemne quod γνήσιοι? Pro ἔντιμοι esse videtur Meinekio. 76. Non expedio. 77. Γέντερα suasit Meinekius; Ahrenti II p. 56 non Graeca vox esse visa sed latinum venter; pro ἔντερος accipit Lobeck. Parall. p. 208. 355. n. 63. Cf. ὕδερος. 84. Cf. πυρσαῖς γένυξι. 86. C. 171. 212. 319 καὶ δεσπόζων addit C. 39. 88. τίμια Mus., δωρεαί C. 212. Τὰ γέραα ἰωνικῶς καὶ κατὰ συγκοπὴν γέρα EM. 227, 17. 89. οἱ μὲν τὰς ἱερείας προπολούσας; addit Apoll. lex. 54, 22; γεραιᾶς· τῆς ἐντίμου γυναικός C. 171. 212. Vide gl. 403. 90. χεράδος· αἰγιαλοῦ AM. 92. ὑμνεῖν δοξάζειν addit C. 39. 93. γεραλαῖος· ὁ γέρων C. 39. 171 γεραλέος C. 212. Hinc corrige αἰμαλέον· — ἀσθενής. 94. Vide γαλερόν· ἱλαρόν et γεγηθυρεόν· ἱλαρόν. Cave ἱερόν scribas. — Nota glossa ex Apoll. 54, 20; hinc γεραρὸν καὶ γερούσιον iungit C. 39. 95. γεράροντες cod., γεραίροντες C. 171. 319 Mus. recte; δοξάζοντες addit C. 212. 97. Confundit γεραρῶν et γεραίρων. Γερόντων (Β 21)· τῶν ἐντίμων C. 171. 98. γεράζεται cod., emendavi. 400. Phrynich. app. soph. 32, 27. 2. Vulgo γεράνειον. 3. Sic Bekk. 231, 32. Γεραῖραι (L. γεραραί)· παρὰ Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραὶ ἃς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. Οὕτω Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς. EM. 227, 36. Cohaesisse haec videntur cum gl. 389. — δεκατίσσαρες Mus.

γέρανος· ὄρνεόν τι. καὶ ὄρχησις. καὶ ὄργανον ξύλινον, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα.......
γερανουλκός· ὁ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ἐξάρχων
γεραρώτερος· ἐντιμότερος. πρεσβύτερος
γέρας· τιμή, σέβας. ἆθλον ἀρετῆς. ἀμοιβή. [θέαμα.] δωρεά
γεράσμιον· τίμιον
γερασφόρος· ὁ τὰς τιμὰς φέρων
[Γέραντες· Αἰθίοπας]
γέργανα· ἐργαλεῖα
γέργερα· πολλά
γεργέριμος· ἐλάας εἶδος. τὸ τῆς ἐλάας ῥῦσον
[γεργέρινος· διάβολος]
γέργερος· βρόγχος
γεργέροψ· ζῶον
Γέργιθες· πόλις
γεργῖνος· [διάφορος]. διάβολος
γέργυπες· νεκροί
γεργύρα· αὐλή. δεσμωτήριον
γερδιός· ὑφάντης
[γερέρα· ἐτίμον, ἐτίμησα]
[Γέρεστος· ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας
γέρην· ἔντιμος. οἱ δὲ γέρανος]
γερήνιος· ἔντιμος. γέρων
γερῆραν· ἐτίμητο
γερηράδες· αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες........
[γερθυρεόν· ἱλαρόν]
* γέρινθοι· ἐρέβινθοι
γερ.ητηρία· ἀπώλεια
γεροίταν· πάππον. Κρῆτες

SCR. 4. Anaxandr. fr. I vol. III p. 185. 6. Γ 211. 9. Pind. Pyth. II 78. 10. Γεράνα nomen reginae apud Pygmaeos Aethiopicam gentem Athen. 393 E' Meinekius. 12. Cf. γάργαρα. 20. Alcm. fr. 131 p. 658. 23. γ 177. 25. Β 336.

ADNOT. 4. De saltationis genere Pollux IV 101 EM. 228, 1 Lucian. de salt. c. 34 Plut. Thes. c. 21. — Γέρανος· ὄρνεον καὶ ποιά τις ὄρχησις. καὶ ὄργανον ξυλικόν — ἄλφιτα, ὅθεν καὶ γεράνια τὰ ἄλφιτα καλεῖσθαι. γέρανος καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ἅρπαξ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ μηχανοποιοῦ ἐξ οὗ ὁ [ἐσκευασμένος] ὑποκριτικῶς (ὑποκριτής) τραγῳδεῖ Bekk. 232, 3. Vid. I. Sommerbrodt de Aeschyli re scenica P. I p. XXXVII. 7. Sic C. 171. τέρας· θέαμα AMeineck. 10. Γέρβαντες h. e. Γαρίμαντες ordo postulat. Αἰθίοπες Vossius. 11. Ahrens II 54. 122. 12. γέργενα cod., em. Salmasius. „Graguli ab eo quod gregatim est ut quidam Graeci greges Gergera" Varro LL. V 11. 13. „Athen. II p. 56 Eustath. 664. 1726. Γεργέριμος Druppae Γεργέριμος. ἐλαία μέλαινα Drupa Gl." ALB. δρῦπον pro ῥῦσον Kuster. ῥυσόν Meineke. ἡ ἐν τῷ δένδρῳ ἐπανθήσασα ἐλαία C. 39. 14. Cf. gl. 418. 15. Hainebach de redupl. p. 7. 16. γεργέλοψ cod., em. Is. Voss. Infra ἔροψ· ὄρνις ποιός. 17. Γέργιθος Musurus. Recte codex; vid. Strab. XIII p. 589. 18. Posterius fortasse prioris est emendatio quae simul in textu remanserit. Γεργῖνοι parasiti regum Cypriorum e Clearcho ap. Athen. VII p. 255 sq. noti sunt. 19. Cf. κτέρες νέκυς; conicio ἔριπες. 20. γέργυρα cod., em. C. 39. 212 Ahrens II p. 122 Haineb. l. l. Vide EM. 224, 56. 228, 34 Zonar. c. 429. 21. Thes. GL. c. 585 A adde haec: Γέρδιος· ὑφάντης sive ὑφάντωρ porrigunt etiam lexicon Armachanum Pearsonis CDr. Vindobb. 212. 319. 171. Lob. Parall. p. 135. 22. γέρηρα· ἐτίμησα Mus. Lego γέραιρεν· ἐτίμα ἐτίμησε. 23. Sic C. 319; Γεραιστός Mus. 24. Vide Lobeck. Parall. p. 191. 192. Proll. p. 49 Ael. Dionys. Eustath. 231, 35. 25. Apoll. lex. 54, 18. 26. Omisit Mus. Lege γέρηρεν· ἐτίμησεν. 27. Γεραιράδας· τὰς ἱερείας τοῦ Διονύσου Bekk. 228, 9 Γεραράδες· αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες καὶ αἱ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἄργει ἄγαλμα ἐνδύουσαι ib. p. 231, 30. Corrigo igitur cum GDindorfio Thes. c. 583 A Lob. Proll. p. 440 Γεραράδες, quamquam literarum ordo potius γερηράδες postulat; γερθιδάοις codex. 28. Imo γεραρόν ut supra pro γαλερόν. 29. Cf. γέλινθοι γάλινθοι λέβινθοι ἰάλιοι ῥάβινθοι. 30. γεύδητηρία Ahrens dial. II p. 54.

* Γερμανικός· ἔθνος
* γέρων· πρεσβύτερος
γεροντίας· πάππος
35. * γερουσία· πρεσβυτέριον, πλῆθος γερόντων
* γέροντες· ἔντιμοι
γερούσιον· τὸ τοῖς ἐντίμοις κατὰ γέρας διδόμενον
* γερῶα· γερόντια. ἦν γὰρ σύστημα γερόντων
* γέρων· ἐπὶ μὲν τοῦ ἐντίμου·
,κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας'
γέρας γὰρ ἡ τιμή· ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας·
,ὦ γέρον'
40. * γέρα ἢ γέρεα· τιμάς
γέῤῥα· τὰ σκεπάσματα πάντα ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα
γέῤῥα· τὰς σκηνάς. καὶ τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρῶα αἰδοῖα γέῤῥα[ς
γεῤῥάδια· στρωτηρίδια
* γέῤῥα· τὰ ἀπὸ καλάμων ἢ παπύρων ἐργαστήρια
45. γέῤῥω· ἀπόλωλα
[γέρσυμον· ἄκρον ἁλιευτικοῦ καλάμου]
γέρυς· γέρων
γερύτας· γέρων
γεροάκται· οἱ δήμαρχοι, παρὰ Λάκωσιν
50. γερωχία· γεροντία, παρὰ Λάκωσι [καὶ Λακεδαιμονίοις] καὶ Κρησί
[γερώνοιον· κοῖλον. κενόν]
* γέρως· τιμήματος, οἷον τιμῆς
γέσμα· γεῦμα
γέστα· γογγυλίς
55. γεστά· ἔνδυσις. [μέλη] ἱμάτια
γέστρα· στολή

SCR. 35. Gl. sacra (Rhes. 401). 37. Δ 259. 39. B 404. 796. 40. Hdt. VII 104. 42. Demosth. p. Ctes. 284, 24. — Epicharmus l. l.

ADNOT. 32. οἱ Φράγγοι C. 39. 31. 34. [ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ γεροντίας, ἡ δὲ μάμμη τήθη schol. Ξ 118 δηλοῖ τὸν πρὸς πατρὸς πάππον ὃς καὶ γεροντίας ἐλέγετο Λακωνικῶς Eustath. 971, 23 Nauck. Arist. Byz. p. 138. 142 n. 37. Apoll. lex. 54, 19. 38. „Eiecta hac glossa cohaerebunt gl. 37. 39 e schol. ad Il. Δ 259 haustae sed paululum mutilatae. Glossa e seqq. inepte inculcata est.“ Ahrens II p. 62, 4. Γερωῖα· γεροντία male Kusterus et Valcken. Epist. ad Roev. p. LXXII. 39. γέρων codex Aldus, em. Mus. 40. γερᾶ. ἡ γερεά, ἱμάς codex, ἡ γεραιά Mus. Emendationem meam exhibui. 42. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα παρὰ Σικελοῖς οἷον δέρα τινὰ ὄντα (cf. δαρτοὶ χιτῶνες) — λέγεται δὲ γέῤῥα καὶ τὰ δερμάτινα αἰδοῖα EM. 228, 44 C. 319. Γέῤῥα Νάξια· γέῤῥα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα αἰδοῖα. Ἦν δὲ ἐν Σικελικῇ Νάξῳ τέμενος ἐπιθαλάσσιον Ἀφροδίτης ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο App. Proverb. I 72 p. 390, 15. Παρ' Ἐπιχάρμῳ γεῤῥαιναξία (sic) εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδοίων. Schol. Lucian. Gymnas. 32. Cf. Mueller ad Paul. Diac. p. 40 a. ἀνδρῶα etiam Prov. Vatic. I 40 p. 266. Pro γέῤῥας lege γέῤῥα. Σ(ικελοί) vel παρὰ Σικελοῖς. 43. Lob. Proll. p. 353. 45. γεῤῥῶ cod., em. Ahrens II p. 54. Cf. γάῤῥης· ἔῤῥεις et gl. β 245 βαῤῥεῖ. 46. Cf. gl. γ 371 et χέρσιμον. 47. 48. Fallitur Lobeck. Proll. p. 387. Possint haec alicui depravata videri e σπέργυς et σπεργύτας, pro quibus πέργους et περγούταρ Lacones dixisse scimus; cf. Ahrens II p. 111, 4 Lobeck. Path. El. p. 122 Proll. p. 132. Sed vera lectio fuit τέρυς et τερύτας. 49. γερωάκται propter seriem coniecit Salmasius, quod falsum esse docet Ahrens II p. 62. Non expedio. 50. Γερωνία cod., em. edit. HSt. c. 587 D. Ahrens II 62 qui ἡ γεροντία παρὰ Λάκωσι καὶ Κρησί. ἦν γὰρ σύστημα γερόντων (coll. gl. 438) pergit. Καρχηδονίοις pro Λακεδαιμονίοις suasit Meursius Cret. III 9 p. 169 coll. Arist. Polit. II 11; delet Kuster. — Cf. gl. 532. 537. 51. L. ἐν]τεριώνη· ἐγκοίλιον. 53. Vide Lob. rhem. p. 30. Alii γεῦμα γεῦσμα γέμα pro eodem, nisi hoc ipsum natum est e γεῦμα· ἔδεσμα. 54. L. γάστρα. 55. γεστία cod., em. Ahrens II p. 54; μέλη ad γέντα pertinere diximus. 56. γεστρά Ahrens l. l. Vide d γέστρα et gl. β 546.

[γέτις ἐλπίς]
γέτορ· ἔτος
γέτος· ἐνιαυτός
60. γεῦμα· γεῦσις. ἔδεσμα
γεύνων· γονάτων
γεῦ· γυνὸν τί ἄρα
γεύσασθαι· πειρᾶσαι. ἅψασθαι
γεύσει· ἀποπειράσει
65. γευστρίνην· γαυλόν
* γεύλοφα(ς) ἢ γεώλοφα· ὄχθαι, τινὲς δὲ ὄρη γεώδη
* γευσώμεθα ἀλλήλων· πεῖραν λάβωμεν
γέφυρα· διάβαθρα [ὁδός, στράτα] πέραμα, διάβασις
γεφύρας· διόδους. τάξεις. ὑπεροχάς. τὰ μέσα τῆς φάλαγγος
70. γεφυρίς· πόρνη τις ἐπὶ γεφύρας, ὡς Ἡρακλέων. ἄλλοι δὲ οὐ γυναῖκα, ἀλλὰ ἄνδρα ἐκεῖ καθεζόμενον τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων συγκαλυπτόμενον ἐξ ὀνόματος σκώμματα λέγειν εἰς τοὺς ἐνδόξους πολίτας
γεφυρισταί· οἱ σκῶπται· ἐπεὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῖς μυστηρίοις καθεζόμενοι ἔσκωπτον τοὺς παριόντας
γεφύρωσε· διαβατὴν ἐποίησε τὴν ὁδόν
Γεώγους· ὁ Ἡρακλῆς
γεώδους· πηλώδους
75. γεωμέτρης· ὁ τῆς γῆς μετρῶν τὰ μόρια
γεωμόρος· γεωργός
* γεωμόριον· τὸ τῆς γῆς μόριον
[γεῶνα· ὗς θήλεια. Λάκωνες]
γεωνόμαι· οἱ ἐν ταῖς ἀγροικίαις διαιτώμενοι κληροῦχοι καὶ νέμοντες τὴν γῆν
80. γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες, καὶ ἀπορούμενοι
γεωργίτης· γεωργός
[Γέωρες· γεωφύλακες. μέτοικοι. πάροικοι]
γεωφάν(ε)ιον· μέταλλον τῆς κεραμίτιδος ἢ ἄλλης ἐργασίας
γηγενεῖς· ἄνδρες. γυναῖκες

SCR. 63. Herodot. IV 147. 64. Arist. Ran. 462. 67. Υ 258. 69. Δ 371. 72. Ο 357. 75. Menandr. fr. XV p. 216. 76. Callim. h. Iov. 74. 82. Gl. sacra. 83. Ephorus Harpocr. l. l. Dinarchus ap. Dionys. Hal. V p. 65 R. (Boeckh comment. acad. Berol. 1815 p. 99.) 84. e. g. Psalm. XLVIII 2.

ADNOT. 57. Ϝελπίς coni. Schwenckius in Philol. III p. 237. Lateine λεπ]τή τις ἐλπίς ex Arist. Eqq. 1211? Cf. Lexic. bibl. Coisl. ap. Schleussnerum in Seebodii Misc. critt. I p. 537. 58. γέτορι· ἔτος cod., ἔτει Mus., γέτορι· ἔτε Aldus, em. GDindorf Thes. c. 591 C Ahrens II p. 54. γέτορ igitur Lacones γέτος Boeoti βρίτος Cretenses. 59. γ' ἔτος minus recte Albertus. Cf. γετέα. 61. γευνῶν cod., em. LDindorf c. 724 C. 62. Forte τεῦ νυν· τίνος ἄρα; an ΙΘΥΤΟΝΟΝ: τιάρα? 65. Lob. Proll. p. 220. F. γευστήριον (Arist. fr. VI, 1! 2 p. 1072.) 66. γευλόφας ἡ γεολόφα ὄχθη cod., em. EM. 229, 25 (Cf. Bekk. 232, 9). 67. πεῖλαν cod., em. Mus.; γευσώμεθα κτλ. C. 63 rectius; ut noster C. 171. 68. στράτα om. Mus. ὁδὸς στράτα om. C. 39. διάβαθρα ἢ τάξις ἢ ὁδὸς ἢ διαβατήριον C. 171. 70. ἄλλοι δὲ — πολίτας post gl. 471 inserit HSt. — μυστῶν? Vide Gerhard Myth. I p. 231, 7. 72. Apoll. lex. 54, 5; εὐδιάβατον ποιήσει C. 171. 73. Γεώγους cod., Γεώγης Mus., Γεώργης Aldus. Conferunt Γιγνῶν et Aegyptiorum deum *Chonsu*, quo de cf. Myth. II p. 343. Coni. Γελωνός· ὁ Ἡρακλέους coll. Steph. Byz. 201, 11 M. 74. C. 39. 76. C. 39. 212 margo. 77. Sic marg. C. 319, γεωμορία C. 212 γεώμορον· ἡ μορτή bis marg. C. 212. 78. ‚Probabiliter ad γρωνάδες retulit Kusterus, sed vix erat (?) quod in γρωνάς mutaret' LDindorf. Thes. c. 797 E. Cf. γοῖτα et γοτάν. 79. αἰτούμενοι cod., em. Mus. Vide Phrynich. app. soph. 32, 14. 80. πίνοντες cod., em. Mus. EM. 223, 31 Greg. Cor. p. 518 C. 39. 82. Lob. Parall. p. 180. Vide γειώρας. 83. | νιον codex Harp. 49, 16 Suidas; γεοφανεῖον Bekk. 232, 12, γεωφανεῖον EM. 229, 21 in quo novissima tantum verba Diogenianum sapiunt; em. Pollux VII 99.

85. **γηγενέται· γῆς αἰρεταί**
γηγενέταις· γηγενέσι
γηγενής· ὁ ἐκ τῆς γῆς τὴν γένεσιν ἐσχηκώς
γηγενῶν· τῶν τὰ γεῖνα ἐργαζομένων, καὶ ἁμαρτανόντων· κατὰ κοινοῦντες καὶ πάντες ἄνθρωποι νοοῦνται γηγενεῖς· καθὸ τὴν ὑπόστασιν ἀπὸ γῆς ἔχοντες
* γηγγῆλιξ· γήλιγρος. ὁ ἄγριος μῦς
90. γηγυρίδαι· οἰκτροί
γήθειν· χαίρειν
* γήθησεν· ἐχάρη
γηθῆσαι· ἡσθῆναι, χαρῆναι
γηθήσει· χαρήσει
95. * γηθύσυνοι· χαίροντες
γηθία· ἤθη
γηθόσυνος· χαίρων, περιχαρής
* γηθόσυνον· χαίροντα, ἱλαρόν, χαροποιόν
γηθοσύνη· χαρά, τέρψις, ἡδονή
500. γήθους· χαρᾶς
γήθυα· ἀμπελόπρασα, οἱ δὲ γηθυλλίδας, οἱ δὲ μεγάλα κρόμμυα, ἄλλοι χλωρά
γηΐτης· ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος, γεωργος
γηλεχέες· χαμαικοῖται
γηλιᾶσθαι· κατέχεσθαι
5. γηλουμένους· συνειλημμένους
γηλιώμενοι· κατεχόμενοι
γῆμα· ἱμάτιον
γῆμαι· συνοικῆσαι
γημαμένη· συνοικήσασα
10. γήμασθαι· γαμηθῆναι
[γήνεια· ὅσα ἐκ τῆς γῆς ὠφέλιμα]
γήνεσθαι· κατέχεσθαι
γηοῦχος· ὁ τὴν γῆν συνέχων
γήπεδα· χωρία. κτήσεις

SCR. **88.** Prov. II 18 ut patet e gl. mss. sacris. **92.** *Π* 189. **94.** *Θ* 378. **95.** *Π* 122. **97.** *ε* 269. **99.** *λ* 539. **501.** Phrynich. com. fr. III vol. II 1 p. 584. **2.** Soph. Trach. 32, ubi pro vulg. *γήτης* in cod. Laur. *γηίτης* (h. e. *γῄτης*) legitur. **3.** Callim. h. Del. 286. **8.** *φ* 72. **9.** *λ* 272. **10.** *β* 128.

ADNOT. **85.** Non expedio. **88.** *γειvά* cod., *γῆϊνα* Mus., legendum est *γεῖνα* ope Phrynich. p. 97. In sequentibus Musurus voluit, quae C. 319 porrigit *κατὰ κοινὸν δὲ καὶ — ἔχουσιν. καθολικῶς δὲ καὶ πάντες* C. 171. *ἐπὶ* cod., em Kusterus. **89.** *γηγῆλιξ* Is. Vossius; *glirem* intellegit Sopingus. *γῆ. πῆξις ὕλης* C. 171. **90.** *Κινυράδαι!* **91.** Formam hanc, de qua dubitabat Buttmannus Gr. Gr. II p. 97 firmat Boeckh. C. I. n. 3632. Habet et C. 39 et C. 171 *γήθων· χαίρων.* **94.** *γελάσει· χαρείη* C. 171. **96.** *Ϝήθεα* cum Alberto Ahrens II p. 54. Vereor tamen, ne sub *ἤθη* lateat *ἦσθη*, e. g. *γεγηθει· ἦσθη.* **97. 99.** Apoll. lex. 54, 27. **500.** Sic C. 171. 319. *Γηθοῦς* a *γηθῶ* an *γήθους* a *γῆθος* voluerit ambiguum est. Illud suadet gl. *γαδεῶ· χαρά*, nata e *ΓΑΘΩ*. **501.** Cf. Didym. p. 306. **2.** Supra *γαῖται.* **3.** *γηλοχίες* EM. 230, 1. *γηλαιχής· γαμόχητος* (sic) C. 212. **4.** Iudice Ahrente II p. 54. 211 e participio *γηλιώμενος* maleficium est. Cf. Lob. rhem. p. 118. 123. **5.** *γηλομένως* coni. Ahrens l. l. *γηνελομένην· τὴν συγκεκλεισμένην* C. 39. **6.** Severioris Doridis esse pro *εἰλούμενοι* Ahrens II p. 54. 160. 210 statuit. **7.** Severior Doris usurpabat pro *εἷμα.* Ahrens II 54. 158. **11.** Leg. *γήϊνα. ὠφέλιμα* ad *ὄνεια* spectat. **12.** *Ϝήλεσθαι* Ahrens II 54. 160 pro *εἴλεσθαι.* Cf. 505. **13.** De hoc v. et *γεοῦχος* cf. Herodianum et Didymum ap. Eustath. 1392, 23.

15. γηπόνος· γεωργός. γεωμόρος
γήρᾳ· τῷ γήραϊ
γηράλιον· δριμύ. μέλαν
γηράλιος· γέρων. γερόηθείση
γηράμων· γράζα
20. γηρᾶναι· γηρᾶσαι
γηράνιον· γῆραν
[* γηράσας] γήρας· γηράσας, κατὰ συγκοπήν
γηράς· γηράσας·
„γηράς. ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔ(ν)τεσι πατρὸς ἐγήρα'
* γηράσκει· φθίνει, λήγει
25. * γηράσκοντα κομίζω· γηροκομῶ
γῆρας· ὄφεως δέρμα
* γηρεῖν ποίοις
[γηροί, γεωλόχοι]
γήρ(ε)ια· τὰ τῆς ἀκάνθης ἐξανθήματα, ἅπερ ἔνιοι πάπ(π)ους λέγουσι
30. γηροβοσκῶ· γηροτροφῶ
γηροκόμος· γηροτρόφος
γηρουχεῖται· ὑπὸ γήρως ὀχεῖται, ἢ γέρας τῆς ἀρχῆς ἔχει
γηρύεσθαι· φθέγγεσθαι. λέγειν
γηρύοντες· φωνοῦντες, λέγοντες
35. γῆρυν· φωνήν
γῆρυς· φωνή. ὅθεν καὶ κήρυξ, τοῦ κ̄ πρὸς γ̄ συγγένειαν ἔχοντος
γηρωπίζεται· γεροντεύεται
γῆς ὀμφαλός· ἡ Πάφος. καὶ Δελφοί
γήτ(ε)ια· κρόμμυα, ἃ καὶ γήθυα καλοῦνται
40. γητικά· παρὰ Ἀλεξάνδρῳ Ἐπιστολαῖς, ποτήρια οὕτω καλούμενα
γηφάγοι· πένητες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτιζόμενοι τροφῆς ἀμοιροῦντες. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ
γήχυτον· τὸ ἁπαλὸν τῆς γῆς
γία· ἄνθη

SCR. 15. Eur. Suppl. 420. 16. λ 135 ψ 283 Antig. 1353. 20. Aesch. Cho. 908. Soph. OC. 870. 21. „γηράντων ἀνδρῶν' EM. l. c. 22. *P* 197. 24. η 120. 25. Ω 541. 26. Aristot. HA. V 17. 30. monostich. 270. 31. Hes. Theog. 604. 35. Eur. fr. 370 p. 376. 36. Δ 437. 38. Phoen. 244 Ion. 223. 39. Anaxand. I, 56 III p. 184. 41. 42. Hippocrates.

ADNOT. 15. C. 39. Est varia lectio in Eur. Suppl. 450 pro Dorico γάπονος. 16. γήραϊ δή· διὰ τῆς γήρας C. 212. — γήραϊ cod., em. Albertus. 17. γηραλέον· μέλαν παλαιόν CBremensis. Cf. Lob. Proll. p. 100 sq., qui terminationis mutatae alia exempla affert. 18. γηρόηθείση cod. γηροήθης Mus. γέρων ἤθεσι Schowius. γηραλέος· γέρων cod. 319. 19. γραῖα Guyetus. Cf. Lobeck. Proll. 157, 4. 20. γηρᾶναι codex Moeris p. 115 Suidas Buttmannus, em. C. 39. 171. 212. 319 EM. 230, 52 Thom. M. p. 192. 21. γῆρας Musurus. Forte γηράντων· γηρώντων. 22. Sic codex, [γεράσας] γηράς· γεράσας κατὰ συγκοπήν Musurus recte. 23. γήρας bis — ἔτεσι cod., Musurus delevit. Emendavi. 24. γηράσσει Aldus. 25. κομίζοντα, γηροκομῶντα codex, emendavi. 27. Γήρεια· πόλις Meinekius ad Steph. Byz. 207, 13. Malim πηρίν· πέος. 28. 29. γήρια cod., γήρεια schol. Arat. 921. (π) Musurus. Huic glossae in margine adscripta erant verba praecedentia γηροί· γεωλόχοι (leg. γεηροί· γεώλοφοι) vocabuli γ' ἠρία significationes. 32. γερουχεῖται Ahrens II p. 63. Vide 450. ὑπὸ — ἢ delenda videntur. 35. τροφήν C. 171. 36. Apoll. lex. 54, 29. 37. γερωχίζεται Ahrens II p. 63 n. Cf. 592. 450. 38. γησόφαλος cod., em. Mus. Vide gl. α 1749, ὀμφαλὸς αἰγός, μεσομφαλία, Τοξίου βουνός. 39. γήτεια EM. 230, 24. 41. σιτίζεσθαι — ἀμοιροῦντας cod., em. Bekk. 232, 17. ἐνεκάλει cod., em. Mus. 42. γήχυτον· τὸ ἔξωθεν μέρος τῆς γῆς τὸ μαλακὸν καὶ ἥκιστα λιθῶδες Galen. p. 452. 43. Ahrens II p. 54.

γιαί· ὀδύν(ῆσ)αι
γίαρ[ες]· ἔαρ
γιγαλία· ἡ γῆ
* *γίγας· δυνάστης. ἰσχυρός*
Γιγαντία· ἡ Λυκία τὸ πρότερον. καὶ οἱ κατοικοῦντες Γίγαντες
γίγαντος· μεγάλου. ἰσχυροῦ. ὑπερφυοῦς
γιγαρτίς· σταφίς
γίγαρτον· τῆς σταφυλῆς τὸ ἔνδον
γιγγ[ι]λισμός· γαργαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν, γέλως
γιγγλισμοῖς· κιχλισμοῖς
* *γιγγλίαν· κάλυμμα κεφαλῆς ἐροῦντες*
γίγγλος· νᾶνος
γίγγλυμος· ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν. καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδος
γιγγρασμός· ἦχος
γιγγρί· ἐπιφώνημά τι ἐπὶ καταμωκήσει λεγόμενον. καὶ εἶδος αὐλοῦ
γιγγρίαι· αὐλοὶ μικροί, ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν
γίγγρος· αὔλημά τι, ὅπερ ἔνιοι γίγγρον· οἱ δὲ αὐλοῦ γένος
Γιγγρών, οἱ δὲ Γιγῶν· Πάταικος ἐπιτραπέζιος. οἱ δὲ Αἰγύπτιον Ἡρακλέα
γιγνώσκει· γινώσκει
γιλός· ἑτερόφθαλμος

SCR. 47. Genes. X 8. 49. Aesch. Ag. 653, quem locum in mente habuit Laur. Lyd. de mens. p. 117 Bekk.; Eurytus Lacedaemonius vereor ne aliud quid dixerit. (ThBergk PLG. p. 1014). 50. ADN. 51. Simonides Athenaei I p. 32 C. 56. ,*Γιγγλύμου πολυστροφώτερος*' Proverbia. — Xenoph. de re eq. 12, 6. 62. Gl. sacra.

ADNOT. 44. *γίαι· ὀδύναι* codex, *ἀλ]γίαι* Ruhnken. epist. crit. p. 135, quod non magis verum est, quam *τῖφαι· ὀλύραι* vel *τῖσαι· ἀποδοῦναι*. Scilicet pro *ὀδυνῆσαι* Paphii dixerunt *γίαί (γῖαί)*, ut *σίαί* (male Lob. rh. 192 *σίσαι*) pro *πτύσαι*. Recte mox *γίσας· φθείρας* h. e. *Fίψας*; conf. *ἶψαι· φθεῖραι* et *ἶψας· ὀδυνήσας*, nec non *κίψει· κακοποιεῖ*. 45. *γίαρος· ἔαρος* Guyetus et Ahrens I p. 171. 179 II p. 53. Cf. *γέαρ*. Boeticum videtur. 46. Cf. *γάλας*. Forte *γίγα· ἴα ἢ γῆ*. Vide *λία*. 47. Lob. Parall. p. 83. 48. Bekk. 232. 19 EM. *ἡλικία* editiones, *ἡ Λυκία* codex habere videntur. 50. Meinek. Com. V p. 48. 51. C. 39. 171. 212. 319. 52. Emendate C. 63. 171 Suidas Eustath. 1880, 62; *γιγλισμός* C. 39. 212 Zon. c. 436 Herodian. epimer. p. 13; *γιγγύσμοις* C. 319. 54. *ἐρεοῦν τι* Sopingus. 55. *Nanum, pumilionem* dicit. 56. *γιγγλυμός* cod., em. Arcad. 61, 15 Lob. Proll. p. 166. — *γίγγλυμοι· ἀντεμβολαὶ τινῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας* C. 39; Galen. lex. p. 452 EM. 231, 30 Bekk. 232, 22. — *γιγγλισμός* male Pausan. Eustath. 1880, 62; *μανδαλωτόν· εἶδος φιλήματος ὡς γιγγλυμωτὸν καὶ δρεπτόν* (scripsi. *δράπετον* cod.) *καὶ ἕτερα* Phot. 245, 22. 58. *κατὰ κώμης* cod., *κατὰ κώμων* Musurus, em. lex. rhetor. Eustath. p. 1880, 62 Theognost. p. 1358 quibus auctoribus etiam pravum codicis accentum *γίγγρι* correxit Nauckius Ar. Byz. p. 161, 27. 59. 60. Vide A de Velsen Tryph. fragm. p. 76 Movers Phoenic. I p. 202 243 Leutsch. Metrik p. 353. 61. *Γιγνῶν* codex, *Γιγρών* Eustath. 1880, 62 *Γιγγρών* idem 1599, 1; *Κύων* Plutarch de Is. c. 44. *παταϊκὸς ἐπιπαταϊκὸς τραπέζιος* cod., em. Selden coll. Hesych. s. v. *Εὐφράδης*. De Pataeco Tyrio sive Hercule Erythraeo cf. Pausan. VII 5, 3. IX 27, 4. VIII 31, 3; de trapezio Hand ad P. Statii Herc. Epitrap. Novii Vindicis (Ien. 1849) p. 8; de Hercule denique Aegyptio EM. s. v. *Χῶνις* Eratosth. ap. Georg. Sync. p. 205 Parthey ad Plut. de Is. et Osir. p. 210. 211 Movers Phoenic. I p. 292. 416. 425 sq. Nimirum, quem barbarae gentes בעל־כון adoraverant deum, Graeci appellabant *Χῶνα* (unde *Ἑρμοχώνιος* Hesychio est Aegyptus, *Χῶ κώμη* sive *Κωχώμη* Heracleopolis) alii *Γιγῶνα*, alii *Κύων Κίων*, Cretes ni fallor *Γιγγρῶνα*. Altera Hesychii glossa *Γιώγους· ὁ Ἡρακλῆς* si huc pertinet e ,Chonsu' poterit explicari. Distinguendus vero ab hoc Hercule Gigone videtur genius iste Gigon inter Bacchi Venerisque ministros relatus ab EM. 231, 27: *Γιγωνίς· — καὶ Γιγὼν ἐντεῦθεν ὁ Διονύσιος (? Διὸς υἱός) εἴρηται* et C. 63: *Γίγων (Γιγῶν* C. 171)*· δαίμων τις περὶ τὴν Ἀφροδίτην (ἡ ἱστορία* om. C. 171, forte *παρ' Ἐπαφροδίτῳ ἡ ἱστορία)* quo de cf. Gerhard Myth. I p. 413. 62. Excidit *τιμᾷ* C. 39. 63. *γιλλός* pro *ἰλλὸς strabo* coni. Is. Vossius. Sed *ἑτερόφθαλμος* est *cocles κελλάς, κέλλων.* (*κέμων* cod.). Leg. igitur *γιλλός* vel *ἴ]λλος στρεβλόφθαλμος*.

[γίμασαι· σιαγόνες]
γιμβάναι· ζεύγανα
γίν· σοί
* γνίς· γέρανος. Τυῤῥηνοί
γίννος· ...... ὁ πατὴρ ἵππος, ἡ δὲ μήτηρ ὄνος νωθή
γῖξαι· χωρῆσαι
γίο· αὐτοῦ
γῖπον· εἶπον
γίς· ἱμάς. καὶ γῆ. καὶ ἰσχύς
γίσαμεν[αι]· εἰδέναι
γίσας· φθείρας
[γισγόν· ἴσον
a. γίσιον· μικρὸν τεῖχος........]
γιστία· ἐσχάρα
γιστίαι· ἱστουργοί
γιστιῶ· παύσομαι
γισχύν· ἰσχύν
γιτέα· ἰτέα
γίτονας· τὰ δύο αἰδοῖα
* ....γλαγέας· γεγαλακτωμένας
γλ...άζει· πτερύσσεται. κέκραγε
γλάγος· γάλα

SCR. 65. γιμβᾶναι· ζυγῆναι? 82. Π 642. 84. Β 471.

ADNOT. 64. γιμάσαι Mus. γιμάσαι· μαστίξαι (coll. γίς· ἱμάς)......· σιαγόνες GDindorfius. Infra habebimus κάναδοι· σιαγόνες, γνάθοι. μάθυιαι et ματύαι· γνάθοι. φαγόνες· σιαγόνες, γνάθοι. Malim tamen λιβάς· αἱ σταγόνες. 65. γέβους· ζυγά quod Albertus contulit huc vix pertinet; γιμφάναι coni. Is. Vossius. Ahrens II p. 54 cum ἵμψας· ζεύξας Θετταλοί contendit, quo de conf. Lobeck. ad Soph. Ai. p. 326 et rhemat. p. 42 n; Lobeck. Proll. p. 176 cum ἰβάνη et ἴθανα. 66. Vide Hermann ap. Schaef. ad Greg. Cor. p. 85. Ϝίν· οἱ Ahrens II p. 54. Malim Τίν· σοί cum Guyeto. Infra τίν (τίν') σοί ἢ τίνα. Τεῖν (τεῖν)· — σοί. 67. Lobeck. Parall. p. 83. Infra habebimus σίνδις· γέρων unde vide num nostra glossa detorta sit, nisi mavis [γνίς] γέρανος· ὄμβρος Κυρηναῖοι ex EM. 227, 51. Γνύς· ἀσθενής ἀδύναμος C. 39. 68. ὄνομα cod. Mus. ζῷον, οὗ adde ex C. 39. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 108 sq. 69. γίξαι cod., em. Ahrens I p. 27, 8. 171. 189. II p. 55 Ϝῖξαι Boeoticum esse statuens pro εἶξαι. Adde Lob. rhem. p. 59. Infra τῖξον· δεῖξον (.εῖξον· δεῖξον Schwenck Philol. III p. 237) lego Ϝῖξον· εἶξον. 70. Tarentinorum esse vult Ahrens II p. 55. 250 I p. 171. 179. 208. 71. Γῖπον· ἶπον male Kusterus; nam εἶπον, quod Asiani Aeoles ἦπον proferebant, Boeotice sonabat γῖπον sive Ϝῖπον; vide Ahrens I p. 171. 189. 72. Lob. Parall. 83. ἰσχάς cod., em. Salmasius. 73. γισάμεναι cod., Doricum γισάμεν restituit Ahrens II 55. 316, γισάμεναι· εἰδυῖαι GDindorfius minus probabiliter. Ἴσαμι· ἐπίσταμαι Συρακούσιοι Hesych. EM. 476, 28 Ahrens II p. 345. 74. H. e. ἴψας, ut ἄψεκτος, ἀσεκτος. ψευδής, σοῦθης. ψεφάς, σεῖφα. ψύττειν, πτύειν, σίαλ. Cf. gl. γ 514 et κίψει· κακοποιεῖ (ἥσει) Lob. Pathol. El. p. 108. 75. γίσσον formam Lesbiacam (Ahr. II p. 55) restituit Guyetus. Legendum videtur γισγὸν ἴσον h. e. γεῖσον· γίσιον μ. τ. 75a. H. e. γείσιον, ut C. 319. 171 porrigunt θωράκιον addentes. 76. ἐσχάτη cod., em. Vossius Ahrens II p. 55. 121. Infra ἰστία· ἐσχάρα. 77. ἰστία· ἡ ὑφαίνουσα γυνή. 78. Pro ἑστιῶ· παύσομαι (? πάσομαι) Ahrens II p. 55. Coni. ἱστορῶ· πεύθομαι. 79. ἡσυχήν cod., em. Mus. Cognatum est κίκυς· ἰσχύς, ut ἴψαι γῖψαι κῖψαι. Conferunt βίσχυν q. v., quamquam Lacones βίσχουν dicere potuisse non crediderim. Hos enim σκ in κκ, σχ in κχ mutasse docent glossae αἰκχούνα et ἐκχάρεα. 80. ἐτέα cod., ἰτέα Mus. h. e. vitex, ἰταῖα. An γέτια· ἔτη? Ahrens I p. 179. 81. Cf. Hesych. δίδυμοι ἥλικες et Lob. Parall. p. 260 coll. Hes. opp. 343. 82. Imo περιγλαγέας, quod vide. 83. γλάζεις e Pindaro schol. Theocr. I p. 820 Kiessl. afferunt, sed ordo γλαγγάζει vel γλαγκάζει requirit, glossam Cyrillorum consensu munitam. 84. Apoll. lex. 55, 1. Vide χλάγος (cod. χλαγγός)· γάλα Κρῆτες, Valcken. Adon. p. 351 Lob. Parall. p. 95 Ahrens II 109, et κνάξ· γάλα λευκόν.

85\. * γλαμός· μύξα
* γλάματα· ἀστράγαλοι
* γλαμυρόν· γλαμῶδες. ἔνυγρον. ὑπόδακρυν
γλαισμοί· λόφοι
[γλαινοί·] τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαιῶν, οἷον ἀστέρες
90\. γλακκόν· γαλαθηνόν
γλακῶντες· μεστοὶ γάλακτος
* γλαμῶντες· λημῶντες
* γλαμῶν· λημῶν
γλαμᾶν· λημῶν
95\. Γλαμία· πόλις. Κρῆτες
γλαμυξιᾶν· γλαμᾶν. λημᾶν
γλανίς· ἀργός. καὶ εἶδος ἰχθύος. οἱ δὲ γλάνιος
γλανοί· ἀχρεῖοι
* γλαμψοί· χαλινοὶ στόματος
600\. * γλάμπτειν· πίνειν
γλαρίς· ὅρος
γλαυκή· ἰσχυρά. φοβερά. λευκή
γλαυκία ἢ γλαυκόν· βοτάνη τις
γλαυκίζειν· ἀμβλυωπεῖν
5\. γλαυκιόων· καταπληκτικός, ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων
γλαυκός· λευκός
γλαυκοφόρβιδας· ἵππους εὐγενεστάτας
γλαυκῶπις· φοβερὰ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. λαμπρόφθαλμος. εὐόφθαλμος
γλαῦξ· νυκτόβας. πετεινὸν νυκτερινόν
10\. γλαῦξ· νόμισμα Ἀθήνησι τετράδραχμον. ἐλέγετο δὲ καὶ ὄρχησίς τις. καὶ ὄρνεον. καὶ φυτόν
γλαυσόν· λαμπρόν. θρασύ. ἰταμόν
γλαύσσει· λάμπει, φαίνει, φαύσκει

SCR. 93. Arist. Eccl. 254? 97. Vide HIacobi com. lect. ind. V p. 272. 602. *Π* 34? 5. *Υ* 172. 7. Schneidewin Philol. X p. 365, Lob. Proll. p. 459 sq. 8. *Λ* 206.

ADNOT. 85. Lobeck. Path. El. p. 94; idem *γλάμος* accinit Proll. p. 18. 86. *πέλματα?* 87. *ἀνεμῶδες ἔνυγρον* cod., em. EM. 232, 45. — *ὑπόδακρυ* Mus. 88. *γλαινοί* Salmasius. F. *γαληνοὶ λοφοί· κτλ.* 89. *γλαίνους — ἀστέρας* EM. 232, 40. 90. Lob. Parall. p. 95. 91. Supra extra seriem *γαλακτιῶντες*. 94. *λημᾶν* Salmasius *λημῶν* codex. 95. *πό Κρῆτες* cod., *πόλις Κρήτης* Musurus temere, quamvis nota sit *Λάμπα· πόλις Κρήτης*. 96. *γλαμυξίαν· γλαμᾶν λημᾶν* cod. *γλάμαν λῆμαν* Mus., em. Heinsius ex EM. 232, 42 (C. 39). Cf. *λαμάς· μῦς*. 97. Cf. *γλάνις* et *γλανίς* schol. Ar. Eqq. 1013. *γλανέος* cod., em. Steph. Byz. p. 208, 14 q. l. etiam glossam *γλάνιος· silurus* attulit Meinekius. 98. *γέλανοι· ἀχρεῖοι ἵπποι?* 99. *γαληνοί* cod., em. Musurus. Cf. *γναμπτούς· χαλινούς*. 600. *πεινεῖν* cod., em. Mus. Est i. q. *λάπτειν*. 1. *γλαρίς· λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον* C. 39. 212 mrg. EM. 233, 5 *κεντοπελίκια* C. 212. Ὅρος fortasse interpretatio est glossae elapsae *Γλαυκώπιον*; an *γλαρίς· τόρνος*? 2. *φοβερά* om. EM. 233, 24. 3. *γλαύκιον* Musurus fortasse recte. Vide Dioscor. III 100. 4. *ἀμβλυώττειν* EM. 234, 16. 5. 8. Apoll. lex. 55, 8. Infra *κλαυκίθων* h. e. *κλαυκιόων*. *καταπληκτικόν* Musurus. 6. *κυανός* addunt C. 319. 212, hoc et *φοβεροφθαλμός* C. 171; vid. Lob. rhem. 285. *λευκὸς ἢ μέλας* C. 63. 7. *Γλαύκου φορβάδας ἵππους* coni. OIahn in Mus. Rhen. IX 4 p. 629 et Meinekius coll. *φορβάδας· — φοιτάδας* (efferatas). 9. *γλαὺξ* cod., em. Bachm. 185, 17, ubi *νυκτοβαῦς* scribitur probatum GDindorf. in Add. ad Thes. vol. II. s. v. *βαῦ*. *νυκτοβόα* Hes. s. v. *στρίγλος*. *γλαὺξ πετεινὸν νυκτερινὸν ἢ κουκοβαία* C. 39, *νυκτοβοῶν* C. 212. 319 *νυκτόβιον* C 171. 10. *τετράδραγμον* cod., em. Mus. — Athen. XIV p. 629 F — *γλάξ· βοτάνη* mrg. C. 212 Arcad. 125, 5 cod. Barocc. 76 EM. 232, 38 Zonar. c. 439 recte; *γλαὺξ* Plin. HN. XXVII 9 Dioscor. IV 141 Zopyr. in Matth. medic. p. 351. Vide Lob. Parall. p. 100. 11. Sic EM. 234, 14, sed idem *γλαυκόν* 233, 25. Cf. *δαῦκος· θρασύς*. 12. *γλαύσει* cod. *γλαύσουσιν· λάμπουσιν* C. 39. Zon. c. 442. *γλαύουσιν* EM. 233, 19. *γλαύσσω· λάμπω φωτίζω* mrg. C. 212: *γλαύσσει* Mus., ac duplex σ diserte probat EM. 537, 40. Hinc *γλαύσσει· λάμπει φαίνει φαύσκει καὶ γλαῦξον· ἐπίλαμψον* EM. 234, 15. *φάσηρ* cod., *φαύσκει* Perger.

* γλαυρόν· σεμνόν

γλαῦκ' Ἀθήναζε· παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων, ὥσπερ (εἰ) γλαῦκας Ἀθήναζε ἄγοι. πληθύνουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες

γλαῦκες Λαυριωτικαί Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν, οἱ ἀργυροστατῆρες· ἐν Λαυρίῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυρεῖα· γλαῦξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατῆρος

Γλαύκου τέχνη· παροιμία ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων· Διονυσόδωρος δὲ τὴν περὶ τὸν σίδηρον κόλλησιν· Γλαῦκος γὰρ Χῖος σιδήρου κόλλησιν εὗρεν

γλαῦξ ἐν πόλει· παροιμία. ἀνέκειτο γὰρ ὑπὸ Φαίδρου ἐν τῇ ἀκροπόλει

γλαῦξ ἔπτατο· ταῖς ἀληθείαις πρὸ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῖνι γλαῦκά φασι διαπτῆναι τὴν νίκην προσημαίνουσαν

γλάφει· γλύφει. ὀρύσσει. κοιλαίνει

γλάφυ· σπήλαιον. ἄντρον

γλαφυραί· κοῖλαι. βαθεῖαι

γλαφυρᾶς· ἀνθηρᾶς, ἄλλοι δὲ κοίλης ἢ βαθείας

γλαφυρόν· τερπνόν. κοῖλον. ἡδύ. βαθύ

γλαφυρός· ἀνθηρός. λαμπρός. τερπνός. κοῖλος. ἡδύς. βαθύς

γλάψαι· κοιλᾶναι. γλύψαι. ἐκτρῖψαι. σκαλεῦσαι. βαθῦναι

γλευκήσας· γλεύκους γενόμενος.... ἔκλυτος καὶ παρειμένος ἀπὸ τῶν οἴνων

γλεῦκος· τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ

γλεῦξις· οἶνος ἕψημα....

* γλέβα· ἀξίωμα συγκλήτου

γλέφαρα· βλέφαρα. ὀφθαλμοί

γλήνεα·......... οἱ δὲ ποικίλματα καὶ γληνὸν τὸ ποικίλον· καὶ ζώδια, ἀγάλματα· ἔνιοι καὶ κήρινα πλάσματα ἀξιοθέατα

SCR. 14. Ar. Avv. 301. 15. v. 1106. 16. Plat. Phaed. p. 108 D. 18. Ar. Vespp. 1081. 19. Hesiod. scut. 431. 20. Hesiod. Opp. 531. 21. *Β* 516. 30. Pind. Ol. III 21. 31. *Ω* 192.

ADNOT. 13. L. γαῦρον. Lobeck. Path. El. p. 19 confert ἄγλαυρον. 14. (εἰ) Mus. Vide Leutsch ad Zenob. III 6. 15. Leutsch ad Append. Proverb. I 73 Boeckh. Oecon. I p. 17. ἀργυροῖ στατῆρες — ἀργυρεῖα (αῖα cod.) corr. Iungermannus. 16. μὴ ῥαδίως Diogen. IV 8 p. 234 Apostol. VI 27 schol. Platon. p. 381 Bekk., ῥαδίως Zenob. II 91 p. 55 ubi cf. Schneidew. — Vide et Sillig catal. artif. p. 219. 17. ὑπὸ Φαίδου ἀνετέθη γλαῦξ ἐν ἀκροπόλει append. prov. I 76 p. 391, Φειδίου Meurs. Cecrop. c. XX. Nota sunt etiam δούρειος ἵππος, βοῦς χαλκοῦς et κριὸς ἀσελγόκερως. παροιμία ταῖς ἀληθείαις codex; eieci. 18. ἔσπατο — κλαῦκά — προσημαίνουσι cod., em. Mus. διέπτατο Diogen. III 93 p. 231. Cf. Zenob. II 89 p. 55 Diogen. III 72 p. 228 cum intt. Φασὶ δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς γλαῦκα διαπτᾶσθαι τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις ἀπαγγέλλουσαν schol. Ar. Vespp. 1024 (1081). Itaque verba supra eiecta ταῖς ἀληθείαις hoc loco inserui. Ceterum proverbia ordinem confundentia nil offensionis habere dixi. 19. γλάφει· κοιλαίνει C. 171. Hinc γλαρίς· ὄρυγμα EM. 233, 9 quod Heinsius supra 601 pro ὄρος reponendum voluit. 20. καὶ γλαφύ (sic) τὸ κοῖλον σπήλαιον ἄντρον — γλάφυ πετρῆεν Ἡσίοδος EM. 233, 57 C. 39. Vide schol. Oppian. Hal. I 559. 21. Apoll. lex. 55, 3. 22. γλαφυρὰ καὶ ἀνθηρά iungit Dionys. C. V. c. XXIII. 23. ἔμπειρον ἀκριβές λαμπρόν σοφόν addunt C. 171. 319. 39. 25. γλαῦψαι (h. e. γλαψαι) cod., em. Mus. ac γλύψαι· κοιλάναι C. 212 mrg. 26. γλευκήσας· γλεύκους Cod., γλευκήσας ὑπὸ τοῦ γλεύκους Mus. Imo παρειμένος ἀπὸ γλεύκους. γλευκίσας coni. Heiusius improbante GDindorfio Thes. c. 642 A. γλεύκους γενόμενος (μεστός), ἔκλυτος vel γλεύκους γευσάμενος (γενόμενος?) coni. A. Meinekius 27. ἀποστάλαγμα — πρὸ τοῦ πατηθῆναι C. 171. ἀποστάλαγμα — πρὶν πατιθεῖ C. 319. 28. ἔχων supple ex Pausan. Eustath. 1385, 14. Γλύξις· ὁ ἀνειμένος οἶνος καὶ ἄγονος (ἄτονος Salmas.) ὅν ἔνιοι μὲν ἁπαλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν Hesych. 29. συγκλητικόν C. 39. 30. C. 39 Eustath. 1534, 63. 31. Scribo γλήνεα· κοροκόσμια ex Apollon. lex. 54, 32 vel κόσμια ex EM. 234, 5. Deinde ποικίλιττα cod., ποικίλ' ἄττα Mus. ποικίλματα, οἱ δὲ ζῴδια EM. 234, 7.

31 b. γλῆνος· φάος
γλήνη· κόρη ὀφθαλμοῦ. καὶ παίγνιον. οἱ δὲ τὸ οὐδενὸς ἄξιον. καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην. πρόσοψιν. καὶ γλήνας τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. [ἢ ὄρη]
γλήνωσα ....
..........· πονηρά
γληχωνοειδές· δίκταμνον
γλί[ον]· εὔτονον. ἰσχυρόν
γλ[ο]ία· κόλλα
.....· γλοιός, ῥύπος
γλίσχραι· χῆμαι
γλίσχρον· ἐνήλατον
γλίσχρος· φειδωλός. σκνιφός. λίαν ῥυπαρός. ἐνήλατος. κολλώδης
γλίσχρως· ὀλισθηρῶς
Γλίσσα· πόλις
* γλιᾶται· παίζει. ἀπατᾷ
γλιττόν· γλοιόν
γλίχει· ἐπιθυμεῖς
γλίχεται· [παίζεται.] ἐπιθυμεῖ. προθυμεῖται
γλιχόμενοι· ἐπιθυμοῦντες
γλιχόμενος· ἐπιθυμῶν
γλιχύτης· ἀτυχής. ἢ ἐπίπονος. ἢ ἐρωτική
γλιχός· φειδωλὸς καὶ γλίσχρος, οἱ δὲ πολυπράγμων, περίεργος
[γλίδου χοάναι· εἰς οὓς τύπους κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων. ἦσαν δὲ πήλινοι. Σοφοκλῆς]
γλοίας· ἡ κακοήθης ἵππος καὶ πολὺ δείκ..... παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ γλοίης τὸ αὐτὸ

SCR. 33. Θ 163. 43. B 405. 46. Arist. fr. VII, II 2 p. 987. 52. fr. 32 p. 109 Nck. 53. fr. 930 p. 273.

ADNOT. 31 b. C. 171. 32. γλήνην (Ξ 494)· κόρην ὄψιν ὀφθαλμόν — κατ' οὐδενός — (ἢ ὄρη om.) EM. 234, 11; γλήνη· κόρη ὀφθαλμοῦ ἢ ὄρη C. 212. οὐδένα cod., em. Mus.; cf. γλώνη. — Bekk. 233, 5. Eustath. 1344, 51. 33. 34. γλήνωσα· πονηρά cod., γληνωτά· π. Mus. γληνῶσα GDindorf. c. 643 D. Locum lacunosum esse duosque coaluisse articulos patet e C. 39 γληχυλίς· πονηρά (γληχυρίς· πονηρά Zonar. c. 440 pro quo γλιχηρίς vel γλιχυρίς coni. GDindorf. c. 648 B) quod vocabulum et in C. 171 proxime sequitur glossam γληνῶσαι· διαφθεῖραι. Cum γληνῶσαι vero cf. γέγλανται et ἐγγανᾶται· διέφθαρται. διαγλαίνειν etiam novit Lob. rhem. p. 124. 35. γληχονοειδές cod., em. Salmasius. δίκταμον Mus. 36. γλίον· τὸ ἰσχυρόν EM. 234, 24 Eustath. 1560, 32; γλί· τὸ ἰσχυρόν quod ordine requiritur C. 212. 37. γλοῖα cod., γλία· ἡ κόλλα EM. 234, 24 Eustath. l. l. Suid. C. 39. 212 mrg. 38. γλοῖος codex, γλοῖος· ὁ ῥύπος καὶ γλίνη m. C. 212; γλιός quod ordo postulat exhibet C. 171 sed addita expositione ὁ ῥυπαρός. Possis igitur γλιός· ῥύπος (vel ῥυπαρός); sed ordo etiam γλίνη· γλοιός ῥύπος admittit, ut est in m. C. 212. 39 Arcad. 111, 13 EM. l. l. Eustath. 1344, 55. 39. γλῆσχραι κνῆμαι cod., em. Meinekius 40. Tibias sive radios rotarum intellegit Kusterus coll. λεχήρια. Adde κναστήριον· ἐνήλατον Λάκωνες. γλησχρόν cod., γλισχρόν Mus. 41. ἀτυχής inserit EM. 234, 31. 43. E. q. Γλισάς ap. Steph. Byz. 209, 16 Eustath. 269, 18. 44. Sic C. 212 mrg. Zonar. c. 442. γλιᾶσθαι· τὸ παίζειν ἢ προθυμεῖσθαι Eustath. 1560, 32. γλιῶσαι· τὸ παίζειν EM. 234, 24. Supra gl. 45 γαιᾶται habuimus. Lobeck rhem. p. 79 λᾶσθαι λίζει λίζουσι conferri iubet. 45. γλίττον (sic et γλίττων) ὁ ἐν ταῖς ἐμβάσι γινόμενος ῥύπος lex. rhet. Eustath. 1560, 32. 46. γλιχεῖς cod., γλίχῃ Mus.; scripsi γλίχει. 50. ἡ ἀτυχής, ἡ ἐρωτική EM. 234, 25. γλισχρία pro ἀτυχία est in schol. Arist. Pac. 193. Forte γλιχυρίς AM. 51. γλιχώ· ἡ φειδωλός, ἡ περίεργος EM. 234, 26 γλιχώ· ἡ φειδωλία Zonar. c. 440. Cf. Tzschirner de nom. in ω exeunt. p. 33 Lob. rhem. p. 277. 319. 52. Cf. λίγδου χοάνη. πηλι· cod., em. Mus. 53. πολυδίκη cod. πολυδίκη Mus. πολὺ δεικ[νύουσα τὸ θάρσος] coni. Meinekius. Idem γλοίας· ὁ vel γλοιάς· ἡ.

γλοιάζειν· τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον [καὶ] ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι καὶ κατ[ε]ιλλωπεῖν, οἱ δὲ διεγγελᾶν
γλοίητα· κακοήθη
γλοιός· νωθρός. ἀσθενής. ῥυπαρός
γλοιῶς· νυσταχτικῶς
γλούρεα· χρύσεα. Φρύγες
γλουρός· χρυσός
γλουτοί· τὰ τῆς κοτύλης σφαιρώματα
γλουτόν· τὸν περὶ τὰ ἰσχία.....
γλουτός· σφαίρωμα
γλυκεῖα· ἡ γλυκύῤῥιζος
* γλυκίων· ἡδίων
[γλυκυόνων· ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων]
γλυκή· βοτάνη τις ἐδώδιμος
γλυκίν[ν]ας· διὰ γλυκέος οἴνου.... πλακοῦς....
γλυκερῷ Σιδωνίῳ· δρᾶμα δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τῆς θυμέλης ἄρχεται οὕτως·
‚Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες
καὶ δροσερὰν Ἄραδον‘
διεβεβόητο δὲ τὸ μέλος τοῦτο
γλύκιον· ἥδιον. [γλυκύς· ἡδύς]
γλύκκα· ἡ γλυκύτης
γλυκκόν· γλυκύ
* γλυκκεῖν· τὸ γάλα, καὶ τὴν χολήν
γλυκύ· μελιχρόν
γλυκυδερκές· ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι
γλυκυθυμία· ἡδονή
γλυκύθυμος· ἀνειμένος. ἡδύς. ἁπαλόψυχος. ἤπιος. προσηνής. γλυκύς
γλυκυσίδη· φυτὸν ποιόν, συντελοῦν πρὸς ἀτόπημά τι τῶν γυναικῶν

SCR. 54. Hippocr. teste Galeno lex. p. 452. 56. Arist. Nubb. 449. 57. Hippocrates. 61. *E* 66. 63. Theophr. H. Pl. IX 13, 2. 64. *A* 249. 68. Phrynich. fr. 10 p. 560 Nck. Com. anon. fr. CXIII vol. IV p. 632. 72. Com. Gr. IV p. 614. 76. Y 467. 77. Plat. com. fr. V II p. 635 Hippocr. p. 365, 55. 660, 40.

ADNOT. 54. γλοιάζειν· τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν καὶ κακοηθεύεσθαι, οἱ δὲ διαγελᾶν EM. 234, 46 Bekk. 233, 6 C. 39. TH ad Polluc. IX 148. καὶ
κατα
fortasse natum est ex ἐπιμύειν. 55. γλοιητά cod., γλοίης· ὁ νωθρός καὶ γλοίητα· τὸν λιπαρὸν καὶ μοχθηρὸν τῇ ἤθει EM. 234, 45 Herodian. in mus. Cantabr. fasc. 5 p. 246. 56. Vid. gl. 638. γλύοισιν (γλοιοῖσιν margo) ἀσθενέσιν C. 212 γνύς· ἀσθενής ἀδύναμος C. 39. 57. γλοιός (l. γλοιῶς) codd. Dorv. Mosq. Galen. lex. p. 452. 58. Imo γλούνεα et γλουνός. Ac χλουνός· χρυσός suo loco est ap. Hesychium. Comparandae sunt glossae Macedonicae Γῶνος pro χῶνος, Γόλα pro χολάδες, δάος pro θώς, ἀβροῦτες pro ὀφρῦς. 60. ‚Clunes‘ Sic C. 212. 63. 319, γλουττά C. 212 mrg., γλοῦτοι, contra
τλ
Arcad. 78, 11, C. 171. κο' cod., em. Mus. 63. γλυκέα C. 39. Cf. Lobeck. Parall. p. 331. 65. Om. Mus.; leg. γλαυκιόων. 67. Κρῆτες teste Seleuco ap. Ath. XIV 645 D unde lacunas verbis καὶ ἐλαίου — παρὰ Κρησὶν supple. 68. γλυκερῶσιδωνίω cod., em. Scaliger. θεμέλης cod., em. Mus. λιπόντες cod., λιποῦσα schol. Ar. Vespp. 220. καῖδρος ἐρανάδαρον cod., καὶ δροσερὰν Schowius Ἄραδον Bergkius. μέρος cod., em. Meinekius. Σιδώνιον πότ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν Ἀγήνορος παῖς Musuri interpolatio editiones occupat. Cf. Fritzsche Ar. Ran. p. 371. 69. Male disiunxit Mus. 72. γλυκεῖν Aldus γλυκεῖαν em. GDindorfius coll. Hellad. Phot. bibl. p. 535, 8 Epiphan. II p. 485 Schol. Nic. Th. 595. 73. μελιχροῦν codex, em. Mus. Forsitan proverbium γλυκὺ μέλι ex Append. I 77 restituendum sit. 74. ὁρᾶν C. 39, ὁρᾶν καὶ ὁρᾶσθαι C. 171. 75. EM. 235, 48 Bekk. 233, 9. 76. ἤπιος Apoll. lex. 55, 4 ἀπαλόψυχος C. 171. 319. 77. πρός in Aldina omittitur. ἀτοπήματι cod., em. Mus. Cf. Hesych. πεντόροβον, Seleuc. Athen. III p. 76 F Theophrast. IX 8, 6 Plin. HN. XXV XXVII 10 Dioscorid. III 157.

γλυκύφαιον· τὸ ἐρυθρόδανον. Κρῆτες

γλυκύφρουροι· τὰ ἐν οἴκῳ φρουροῦντες καὶ ἔνδον μένοντες

80. γλύκων· ὁ εὐήθης

γλύξις· ὁ ἀνειμένος οἶνος καὶ ἄτονος, ὃν ἔνιοι μὲν ἀπαλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν

Γλυφεῖον· ἄντρον τι. καὶ ὄργανον

γλυφίδες· αἱ χηλαὶ τοῦ βέλους, ἀπὸ τοῦ γε(γ)λύφθαι καὶ κεκοιλάνθαι, εἰς ἃς ἡ νευρὰ ἐντίθεται τοῦ τόξου. ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς τῶν ἀκίδων χηλὰς λέγει Ὅμηρος. καὶ αἱ θαλάμαι

γλύψαι· ξύσαι. χαράξαι

85. γλυκὺς ἀγκών· παροιμία, ἥν φησιν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ Νείλῳ, κατ' ἀντίφρασιν. εἶναι γὰρ δυσκόμιστον διὰ τὸ ῥεῦμα καὶ ἀηδῆ· ὅθεν λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν αἰσχρόν τι δοκιμαζόντων, ἐπαινούντων δὲ ὡς καλόν. ἢ τοῦ ἐναντίου σπουδαῖον μὲν ἡγουμένων, χλευαζόντων δὲ ὡς φαῦλον. Κλέαρχος δέ φησι, ...ἐξυβρίζειν εἰς τὰς τῶν καταδεεστέρων γυναῖκας καὶ παρθένους, καὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ταῦτα ἔδρων, ὀνομάσαι Γλυκὺν ἀγκῶνα

Γλῶς· ὄνομα Αἰγυπτίου τινός

γλωσσαλγία· φλυαρία

* γλῶσσαι· φωναί. καὶ σημεῖα ἐπὶ τοῦ ἥπατος, παρὰ τοῖς θύταις

* γλώσσας· τὰς γλωσσίδας τῶν αὐλῶν, καὶ τῶν ὑποδημάτων. καὶ τὰς λαλιάς

90. γλώσσαργον· στόμαργον. ταχύγλωσσον

γλωσσόκομον· θήκη, σορὸς ξυλίνη τῶν λειψάνων

γλωσσοστροφεῖν· περιλαλεῖν, καὶ στωμύλλεσθαι

* γλώνη· οὐδενὸς ἄξιον

* γλωρεῖν· χρονίζειν

95. * γλωρόν· νομόν

γλωττοκομ(ε)ῖον· ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλωσσίδας. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον

γλωττοποιός· ὁ τὰς αὐλητικὰς γλωσσίδας ποιῶν

SCR. 80. Arist. Eccl. 985. 81. Phrynich. fr. XIII vol. II p. 605. 82. Ionis tragici? 83. Δ 122. 85. Plat. Phaedr. p. 257D. Plato com. fr. IV II p. 677. 87. Eur. Androm. 679 Med. 525. 89. Aeschin. 86, 29. Plat. com. fr. IV p. 632. 90. τὴν ἀηδόνα γλώσσαργόν φασιν οἱ ποιηταί Dio Chrys. II p. 229. 92. Ar. Nubb. 792. 96. Eubul. fr. 27 III p. 272.

ADNOT. 78. Cf. ἐρυθραίνει et μαρμάραι. 79. Fυκόφρουροι· οἱ Boeotice? μελλοντες cod., μέλιτος ὄντες Musurus, em. Porso. 80. EM. 235, 6. 81. ἄγονος cod., em. Salmasius. Vid. Athen. I p. 31 E. 82. Γλύφιον — ὅθεν νύμφαι γλυφίαι EM. 235, 18. Contendenda cum hac glossa videtur altera Νυμφαῖον ὄχθον· Ἴων [ὁ] παρόσον (cod. πάρος, ὄν) ὁ Ἀλφειὸς τὴν Ἀρκάδων (Ἀρκάδαν cod., em. Meineck.) παραμειβόμενος τὰς λεγομένας Γλυφὰς παρέρχεται. οἱ δὲ περὶ ποταμόν (coniciunt Πολέμωνα....). Νυμφαῖον δ' ὄρος ἀκούει τὸ περὶ τὴν Ἀρκαδίαν. Cf. etiam γυυφαί· νάπαι. 83. ἐπὶ — γελύφθαι cod., em. Mus., ἐγγεγλύφθαι C. 171. 82. ὄρος cod., em. Meineke. 85. Leutsch ad Zenob. II 92 p. 55. ἐπαινοῦντες cod., em. Mus. Lacunam inter φησιν et ἐξυβρίζειν Musurus solito more signo □ notaverat, postea vero τοὺς Αἰγυπτίους inseruit. Debebat τοὺς Σαρδιανούς; cf. Athen. XII 640 E. 86. Arcad. 126, 25 Ioann. Alex. τον. παρ. 7, 36 EM. 741, 53 Lob. Parall. p. 87. Alteram formam Γλοῦς agnoscit Herod. π. μ. λ. 14, 25. 36 et Hesych. τε Γλοῦν· λῃστήν (cod. τεγοῦν.) 87. βλασφημία ἢ φλ. C. 319. 171. 89. Phrynich. app. soph. 32, 32, Eclog. p. 229 Lob. 90. EM. 235, 43. 91. σορός om. Cyrilli. 92. στομύλεσθαι cod., em. EM. 235, 41 Zonar. c. 442 Mus. 93. Lege γλήνη. 94. Forte γρανεῖν· χρονίζειν senescere, a γρώνη· ἡ χρόνῳ διεφθαρμένη γραῦς. 95. Coni. γρῶνον· ὑπόνομον. χλωρὸν νομόν· .... AMeinekius. 96. γλωττοκόμιον codex, qua de forma cf. Hellad. Phot. bibl. 532, 6, γλωττοκομεῖον EM. 235, 45 haec addens: αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου φοινικιστὴν (Toup. Em. II p. 168) σκώπτοντος. 97. EM. 235, 44.

γλωχῖνα· τὴν γωνίαν τοῦ βέλους. καὶ ‚τριγλώχινας ὀιστούς.... .... καὶ γλῶσσαν. καὶ ἄκρον. κυρίως δὲ γλωχῖνες αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαὶ καὶ αἱ τοῦ ζυγοῦ γωνίαι
* γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξεται· οὐκ ἂν [δια]φάγοιτο, οὐκ ἂν γεύσοιτο
* γλωσσάσπιδας· τοὺς τῇ γλώσσῃ ὅπλῳ χρωμένους, ὥσπερ ἀσπίδι. μεταφορικῶς
γναθμοί· γνάθοι. σιαγόνες
γναθμόν· τομώτατον καὶ αἱρετικώτατον
* γνάθους· θηλείας, ἢ γυναῖκας
γναθοῦν· τὸ εἰς γνάθους τύπτειν
Γνάθων· παράσιτος
γναμπτά· καμπύλα. πεκτά. ὑγρά
γναμπτῇσιν· ἀνακεκλασμέναις. || ἐπικάμπεις
γναμπτόν· εὔπειστον. εὔυγρον. εὔγναμπτον. εὐμετάβολον
* γναφέως· καθαίροντος ῥύπον
γναμπτούς· χαλινούς
γνάμψαι· κάμψαι. κλάσαι. πεῖσαι
γνά[μ]ψεν· ἔξεσεν. ἤμυξεν
γναπτὰς ἕλικας· τὰ καμφθέντα ψελλία
γνάπτει· κάμπτει
γνα(π)ταὶ ἀκταί·........
γναφάδιον· γναφάλλιον. βοτάνη
γνάφαλλον· τύλη. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνάφαλλον· καὶ ὁ γναφεὺς κναφεύς
γνάφα(λ)λος· πῖλος
γναφεύς· εἶδος ἰχθύος
γναφῆναι· κλασθῆναι. καμφθῆναι
γνήσιος· ὁ ἐξ ἴσων γονέων. ἴδιος, οἰκεῖος
γνοῖεν· μάθοιεν
γνοίης· ψεύδης
γνοιῖσαι· γνοῦαι
γνόφεον· μέλαν
γνόφος· συ(ν)νέφεια. δῖνος. ἄνεμος. ἀχλύς. σκοτομηνία

SCR. 98. *Ω* 274 — *Θ* 297 an *E* 393 in mente habuerit non liquet. 701. π 175. 2. (*Π* 405). 4. Phrynich. fr. IX vol. II p. 591. 7. *Λ* 416. 8. *Ω* 41. 13. Σ 401. 17. Alcaei fr. 34, 6 *γνόφαλλον*. Cratin. fr. III II 2 p. 74. 22. Σ 125. 23. Ad *Γ* 53 refert et *γνοίης χ'· εἰδείης (ἂν)* scribit Meinekius.

ADNOT. 98. *τοὺς τριγώνους τὸ σχῆμα* addit Apoll. lex. 55, 6. Cf. Eustath. 1350, 22. 99. *γλώσσας* cod., em. AM. 700. *οἷον ἀσπίδι καὶ προβολῇ κεχρημένος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων* EM. 235, 39 *ὁποίᾳ καί τινι προβολῇ χρώμενος· διὰ τὸ στωμύλλεσθαι ἀναιδέστερα* Eustath. 1471, 5. — *Γλωσσασπίδας* codex, cf. Nauck. Ar. Byz. p. 175. 2. *διαιρετικώτατον* Kusterus, qua emendatione non opus esse vidit GDindorfius Thes. c. 668 C, coll. Aeschyl. Prom. 64. Hinc *ἀκωκαί* C. 171 *ἀκοαί* C. 212. 319. 4. Bekk. 87, 8. 6. *εὔπειστα* vel *πειστία*? 7. *κεκαμμένους* Apoll. lex. 55, 13. — *ἐπικαμπέσι* Mus. L. *γναμπτοί· ἐπικαμπεῖς*. 8. *εὔπιστον* cod., em. Mus. *γναπτόν· καθαρόν ἄδολον ἄπλαστον καὶ ἀληθινόν* C. 171 *ἐπικαμπὲς ἀμετάθετον (εὐμετάθετον)* C. 39. 10. Vide *γλαμψοί*. 12. Em. Kusterus. 13. Apollon. lex. 55, 14. 14. Antiquior forma est pro *γνάμπτει* teste EM. 236, 10. 15. *γναπταί* Kusterus. 16. ‚Forte posterius est correctio prioris. Certe pro *γναφάδιον* leg. *γναφάλιον*. Diosc. III 132.' ALB. 18. *πηλός* cod., em. Salmasius coll. *κνέφαλον*. 19. Cf. Dorio et Epaenet. Ath. VII 297. 20. Antiquior forma pro *γναμφθῆναι*. 21. *ἐξισονομῶν* cod., em. Meinek. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 132 n. 23. 24 Sic codex, *γνοιῆς κεν· εἰδείης ἄν. γνοιῆσαι· γνῶναι* coni. Musurus. 23. Nisi forte confundit *γνοίης* et *γόης· ψεύστης* (EM. 238, 22) possis *σοίθης· ψευδής*. 24. *γ[ν]οίησι· γνοίη* Lob. Path. El. p. 95. Cf. *ἰγνύϊ* καὶ *ἰγνύα*. 25. *μέλιαν* cod., em. Mus. Cf. *ζόφεον*. 26. *συνεφία* cod., em. Valcken. *συνεφεία* Mus. C. 212. 319; *συνέφεια· ἄνεμος σκότος βαθὺ ἢ ἀχλύς* C. 171, *δεινὸς ἄνεμος κτλ.* C. 63. 212, *δυνατὸς ἄνεμος [σκότος]* C. 319. *σκοτομηνία* ad omissum *γνοφομηνία* pertinere docet margo C. 212.

* γνώμην δίδωμι· συμβουλεύω
γνύθοι· βόθροι. κοιλώματα. σπήλαια. θαλάμαι. καὶ τὰ ἐν τῷ βαδίζειν προσκόμματα. ἔνιοι γνυθούς
* γνύων· νωθραίνων
30. γνύξ· ἐπὶ τὰ γόνατα
γνυπ(ε)τεῖν· ἀσθενεῖν. μαλακίζεσθαι
γνυπ(ετ)ήσει· εἰς γόνυ πετήσει
* γνυπεσόν· ἀργόν. οἱ δὲ ἔκλυτον
γνύπετοι· ἐκτεταμένοι. δειλοί. ἄλλοι δὲ κατηφεῖς. καὶ κατεγγυπῶσθαι κατεστυγνᾶσθαι
35. γνυπο(ῦ)ντι· ἀσθενοῦντι
γνύπωνες· στυγνοί. κατηφεῖς. ἄτολμοι. παρειμένοι. καὶ μαλακοί, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πεπτωκέναι
37. γνυφαί· νάπαι
45. γνώριμοι· μαθηταί
γνωρίμω· γινωσκομένω. δυϊκῶς
* γνώριμος· οἰκεῖος. γινωσκόμενος
γνωρίσματα· τὰ συνεκτιθέμενα τοῖς παισὶν ἔξω τῶν περιδερ[ρ]αίων
49. * γνωρίσαι· φανεροποιῆσαι
38. γνῶθι σαυτόν· ἀπόφθεγμα... Χείλωνος φασί.....
γνῶμα· τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων. καὶ ὁ κατηρτυκὼς ἤδη λιπογνώμων. λέγεται δὲ καὶ γνῶσις
40. γνῶμαι· τὰ ψηφίσματα
γνώμη· διάθεσις ποιά τις. [καὶ γνώμη.] καὶ ἐπιστήμη
γνωμοτυπία· γνωμολογία
γνώμων· ὁ ἀκριβής, ἀπὸ τοῦ γνῶναι. λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις κέντρον. καὶ τὸ παρὰ τοῖς τακτικοῖς
43. γνώμων· συνετός. Σοφοκλῆς

SCR. 27. I Corinth. VII 25. 30. Υ 417. 38. Menand. p. 103 M. 46. Xen. Mem. II 3, 1. 47. π 9. 49. Rom. IX 22. 39. Com. anon. fr. XCIII. XCIV vol. IV p. 627 M. 43? β 159. fr. 931 p. 273.

ADNOT. 27. γνώμει cod., γνώμη Mus., em. Heinsius. συμβουλεύομαι cod., em. Kusterus. 28. γνάθοι cod., γνύθοι ordo. γνοῦτος· σπήλαιον lex. Armach. C. 212; γνύθρδος (sic). βόθρος C. 33. Vide 1026 et Lob. rhem. 303. 29. Lob. rhem. 9 p. 22. Cf. γλοιός et κατεγγυπωμένως. 30. Sic C. 39, ἐπὶ γόνυ Apoll. lex. 55, 15. 31. Verum videtur quod ordine requiritur γνυπετεῖν. Voces enim nihili sunt γνυπάω γνυπέω γνυπτέω γνύπω, proba duntaxat γνυπόω. 32. Sic codex, γνυπήσει· γουνυπετησει Musurus. Ordo poscit γνυπετήσει· εἰς γόνυ πεσεῖται. 33. γνύπετον EM. 239, 39 Bekk. 233, 10 Arcad. 81, 20; γλύπετον C. 212 γλυτόν· παλαιόν (lego γνύπετον· ἔκλυτον παλαιόν) C. 39. Atque hoc reposuissem ut ordini satisfieret, nisi obstaret γνυπεσός sive γονύπεσος. 34. γνύπετοι — κατεγγυπῶσθαι EM. l. l. γνύπετοι — κατεγγυπτῶσθαι τὸ κατεστυγνάσθαι Bekk. l. l. γνυπετοί — δηλοι — κατεγγυπῶσθαι μετεγυμνᾶσθαι cod., δειλοί — μετεγγυμνάσθαι Mus. 35. γνύποντι cod., γνυποῦντι Kusterus γνυπῶντι Schneiderus Saxo. Γνυπῶ (sic cod. Havn)· τὸ γονυπετῶ Arcad. 149, 26. 36. γνυπῶνες cod., em. Pearso et GDindorf c. 673 A. Formatum est, ut βλίτων βόων γλύκων γρίφων γράσων δούλων κίβδων πίδων στίγων στράβων ψώλων φλέδων. Corruptae hinc gl. 953. 955. 37. Vide gl. 682. 48. περιδυραίων (λ) cod., em. Mus. 38. Χεί cod., em. Mus. Cf. Edit. Gotting. ad append. prov. I 80 p. 391 et Didym. p. 372. Lacunas exple ope Bekk. 233, 13. 39. γνῶμ.., — κατηρτηκώς codex γνῶμα — κατηρτυκώς Mus., γνώμονα pro γνῶμα et γνῶμα pro γνῶσις coni. Nauck. ad Ar. Byz. p. 101. Quidni suadente literarum ordine γνῶμα — λέγεται δὲ καὶ γνώμων? 42. 43. γνωμολογία ἀκριβής codex, disiunxit Kusterus. Addidi γνώμων, nisi vocabulo sequenti hoc subiunxerit Hesychius post Σοφοκλῆς. 43. τὰ — κέντρα cod., τὸ — κέντρον Bekk. 233, 17; γνώμονες· οἱ ἀκριβεῖς ἀπὸ τοῦ γνῶναι EM. 236, 57 in reliquis longius recedens a Diogenianeis. Rem ipsam illustrant Salmas. Exx. Plin. 449. 472 GDindorf. Thes. c. 673 E Boeckh disquis. metrol. p. 42. 43b. EM. 236, 53 C. mrg. 212. 39.

44. γνῶναι· κρῖναι. καὶ τὸ συνουσιάσαι
50. γνωσιμαχῆσαι· τινὲς μὲν τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν· ἄλλοι τὸ γνόντα, ὅτι πρὸς κρείττονα ἔσοιτο αὐτῷ ἡ μάχη, ἡσυχάσαι. ἢ μετανοῆσαι
γνῶσις· σύνεσις, εἴδησις, νόησις
γνωτή· ἀδελφή· ἢ ἐρωμένη
γνωτοί· ἀδελφοί. γνωστοί
γνωτόν· εὐεπίγνωστον. ποτὲ δὲ ἀδελφόν
55. * γόνα· τὸ ὅριον. Φοίνικες
γοβρίαι· φανοί, λαμπτῆρες
γόγγρος· ἰχθύος εἶδος. καὶ ἡ γογγρώδης τῆς ἐλαίας ἔκφυσις τὸ κάτω τοῦ στελέχους
γο(γ)γρύζειν· τονθ(ο)ρύζειν. τὸ τὰς ὗς φωνεῖν, ὅπερ ἔνιοι γογγύ[λί]ζειν. τὸ αὐτὸ καὶ γρυλίζειν λέγεται
γογγρύσαι· ὡς χοῖρος φωνῆσαι
60. γογγρώνη· ἀπόστημα ἐν φάρυγγι
γογγύζειν· φθέγγεσθαι. τονθορύζειν
γογγύλον· στρογγύλον. σκληρόν
* γογγύ(λ)λειν· συστρέφειν
γογγυλόσκηνος· στρογγύλον ἔχων τὸν οἶκον, ἢ τὸ σῶμα
65. γογγυλώματα· στρογγυλεύματα
γογγυλωπά· στρογγύλα. εὔτονα. γοργά
γόγγων· μωρός
γόδα· ἔντερα. Μακεδόνες
γοδᾶν· κλαίειν. Κύπριοι
70. γόδατος· θήρα

SCR. 44. Eur. fr. 743 p. 466. 50. Herodotus passim: Arist. Avv. 556. 54. *H* 401 *P* 35. 56. Stratt. VI vol. II 2 p. 783. 57. Theophr. HP. I 13 teste Galeno p. 454 Fz. 60. Hippocr. epidem. VI 20, 3 p. 1175. 63. Ar. Thesm. 56 ? 62. 67. Soph. fr. 362 p. 173 Nck.

ADNOT. 44. καὶ ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ Bekk. 233, 19. 50. τοῦ γνῶναι — τὸ γνῶντα cod., em. Mus., τὸ νοεῖν — τὸ γνόντα Bekk. 233, 20. 21 (EM. 237, 11.) γνῶναι lex. Herodot. p. 606 ed. Franz. — ἔχει αὐτῷ μάχη cod., ἔχει αὐτοῦ μάχην Mus. ἔσοιτο αὐτῷ ἡ μάχη Bekk. l. l. αὐτῷ ἐστιν ἡ μάχη EM. et Coray ad Isocr. p. 65. — Γνωσιμαχῆσαι· Ἀττικῶς ὡς Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν, μεταποιῆσαι Ἑλληνικῶς Moeris et C. 39. 52. C. 39. 319. 53. Eustath. 400, 26. 1450, 62. 54. Apoll. lex. 55, 12. 55. γόνατα Aldus. ὄρια cod, ὅρια corr. F. C. Movers Phoen. II 2 p. 575, 69 (Gesen. Monum. p. 388). Lego: γονά (Dorice)· τὸ μόριον. γοβρίαι· φανοί, λαμπτῆρες, (ὡς Στράττις) Φοινίσσαις. 56. Ἀμφίας δὲ γράβιον τὸν φανόν. Σέλευκος δὲ οὕτως ἐξηγεῖται ταύτην τὴν λέξιν· Γράβιόν ἐστι τὸ πρίνινον ἢ δρύϊνον ξύλον ὅπερ ἐθλασμένον καὶ κατεσχισμένον ἐξάπτεσθαι καὶ φαίνειν τοῖς ὁδοιποροῦσιν. Θευδωρίδας γοῦν ὁ Συρακόσιος ἐν Κενταύροις διθυράμβῳ φησί· πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων ἔσταζεν. Μν..... γραβίων κο...... ἐν Φοινίσσαις. Ath. XV 699 E. Eustath. 1571, 14. Hinc γράβια pro γόβρια coni. I.Dindorf. c. 745 D. 57. γόγρος γρογώδης cod. γρογώδης Mus., em. Stephanius. 58. γογρύζειν — τον θορύζειν Mus. τὸ θορύζειν Aldus, em. Phavor. κατὰ τὰς ὗς Heinsius τὸ ὡς ὗς Sopingus. γογγυλίζειν cod., em. HSt. editores coll. γογγύζειν et γρυλίζειν. 60. βρογχοκήλη expl. Galen. lex. p. 454. 61. τὸ θρύζειν cod., em. Mus. Cf. Pauw ad Phrynich. p. 102 ed. Lob. rhemat. p. 231. 62. Vide mox 67. 63. γογγυλεῖν· συστρεφεῖν codex et Fritzsche Ar. Thesm. p. 18, em. post Porsonem Cobetus VL p. 376. Possis etiam γυγγυλεῖν· συστρέφειν. 64. EM. 236, 44. De conchyliis capit Casaub. Ath. III p. 85 D. 65. γογγυλεύματα cod., emendavi. Fortasse etiam στρογγυλώματα scripserat, sed utrumque probum est. 67. Conferunt γράσων. Verum videtur γογγύλον μόρον quae verba sunt Sophoclis in Μάντεσιν, ubi Bekk. 361, 21 γογγύλων, Eustath. p. 835, 9 στρογγύλον. Scripserim igitur gl. 62. 67 sic: Γογγύλον· στρογγύλον, σκληρόν ‚γογγ(ύλ)ων μόρον' (Σοφοκλῆς Μάντεσιν). 68. Cf. γάλλια χαλίδια κόλον χολάδες. Scribendum videtur γολάδες vel γόλα; cf. 658. 69. L. γοδᾶν. Sic γανδᾶν ἢ γανᾶν habuimus e γανδαν depravatum. 70. ‚Forsan ab Hebr. גדד quod LXX Psalm. 93 (94) 21 reddunt θηρεύειν.' ALB.

γοδόν· γόητα
γοϝραῖς· θρηνώδεσι, πενθικαῖς
γόης, μάγος, κόλαξ, περίεργος
γοητεύει· ἀπατᾷ. μαγεύει. πείθει. φαρμακεύει. ἐξάδει
* γοησίοδος· ᾠδός, ἀπατεών
γοητικόν· ἀπατηλόν. μαγικόν. τὸ δι' ἐπαοιδῶν ἐσκευασμένον
γοί· αὐτῷ
γοῖδα· [φάρυξ οὐκ] οἶδα
γοιδύες· ῥυτῆρες
γοίδημι· ἐπίσταμαι
γοιδοῦλος· λαλιός. οἱ δὲ γοδοῦλος
γοίνακες· βλαστοί
γοῖνος· οἶνος
γοινά(ρ)υτις· οἰνοχόη
γοινέες· κόρακες
γοῖσος· μέλαν. πλατύ
γοῖτα· οἶς
γοιταί· κριθαί. γράστις
γοῖτος· ῥύπος. πάτος
Γοιτόσυρον· τὸν Ἀπόλλωνα. Σκύθαι
[γολοινά· χλωρά. ἢ γολονά
γολομένη· βοτάνη
γολύριον· κέλυφος. οἰκεῖον Ταραντίνοις
γολμοί· στολμοί
γόλμις· ψὰρ τὸ ὄρνεον]

SCR. 72. Eur. Hec. 81. 73. Aeschin. Ctes. 73, 13. HSt. 75. Eurip. Bacch. 234.

ADNOT. 71. Ineptit, ut solet, Schwenck. Philol. III p. 309. *Γόαον* coni. LDindorfius coll. Arcad. 38, 11: τὸ δὲ γόαος ἐκ τοῦ γόης γέγονε. Nisi Arcadius deceptus fuerit genetivo aeolico *γόαο*. 73. Phrynich. app. soph. 31, 24 Moer. p. 113 Piers. 74. Phrynich. 45, 29 Ruhnk. ad Tim. lex. p. 73. 75. γόης· γοδός (l. γόαος) ᾠδός LDindorfius: mentem lexicographi Piersonis coniectura γόης ἐπῳδός· ἀπατεών assecuta esse videtur, probata Nauckio ZfAW 1856 p. 7. Scripserat noster Cyrillis etiam calculum addentibus: 73. 75: γόης· μάγος κόλαξ περίεργος ἀπατεών ,γόης ἐπῳδός.' 77. 78. γοιαυτῷ, γοῖδα φάρυξ οὐκ οἶδα codex, γοιαυτῷ· φάρυξ. γοῖδα· οὐκ οἶδα Mus. Ϝοῖ· αὐτῷ. γοῖδα· οἶδα Schowius, spuriis φάρυξ οὐκ e textu eliminatis; αὐτῷ LDindorf. c. 703 A, em. Ahrens II p. 54. Spuria unde irrepserint patet conferentibus alterum glossarum par γῷ· ἑαυτῷ. γωγώνη· φάρυγξ. 78. Ahrens II p. 55. 80. Aeoles Ahr. I p. 136. II 55. 81. Non dubito quin lateat frustulum Aristophanis Byzantii ἡλικιῶν ὀνομασιῶν, modo corrigas γαλοῦχος· ἀμνός. Cf. ἀκρηστόλουχος. δοῦλος et gl. δ 225 δαιδοῦλαι pro δαδοῦχε. 82. Lob. Parall. p. 127 Ahrens l. l. Hinc pro εἶναξ· κάλλος scr. Ϝοῖναξ· κλάδος. 83. Ahrens l. l. 84. γοιναῦτις cod., γοινάρυστις Ruhnken., γοινάρυτις Ahrens II 55. 63 coll. οἰνήρυσις. 85. Ahrens II 55 coll. οἰνάς· γένος κόρακος et οἰνιάξ· εἶδος κόρακος. 86. μελίαν cod., em. Mus. γοῖτον· ῥύπον, οἱ δὲ γοῖσον EM. 238, 45 γοισοῦται· πλατύνεται ἐλαύνεται χαλκεύεται κάμπτεται κοιλαίνεται μελαίνεται EM. 237, 51 Bekk. 233, 23. Vide οἴσπαι οἰσπότη οἴσυπος. 87. Conferunt γοτάν· ὗν Μακεδόνες quorum neutrum integrum est. Legendum videtur γοῦτες vel γοῦτας· ὗς et γοῦτα· ὗν, quamquam ferri fortasse potest γοῦτα· ὗς γοῦταν· ὗν coll. αἶγα et αἶγαν pro αἶξ· αἶγα. Cf. parile ἀβροῦτες· ὀφρῦς Μακεδόνες. 88. γοσταί Theognost. Can. p. 13, 27. Cum hoc κοσταί ἀκοσταί componit Lob. Path. El. p. 27. 89. Ϝοῖτος· — πάθος (cod.) pro οἶτος capit Ahrens II 55. 59. Sed οἶτος neque digamma habuisse demonstrari potest, neque infra voc. πάθος redditur. Leg. πάτος. 90. Cf. Boeckh C. I. II p. 113 a. n. 6013. *Ol-utschir* h. e. *caussa annorum* sonat in lingua Mongolica teste Neumann *die Hellenen im Scythenlande* p. 190. 91. χλωρά ad γράστις retraxerim; deinde Γολόη ἢ Γολόν scripserim. Γολόη· ὄνομα τόπου C. 39, Γολόν 212. Suid. Zon. c. 448. 92. Hoc et γόμνη e γονώνη nata sunt. 93. σικυῶν coni. Pergerus. Voc. γολύριον, quod non crediderim traiectione literarum e γέλουτρον ortum esse, alludit ad κελύφιον, cui a Tarentinis γολύφιον substitutum esse probabile est, praesertim cum idem alii κολύφανον et κολύφιον dixerint. 94. Infra γυλλοί· στολμοί. Utrumque corrige ex EM. 243, 11 γύαλα· στολισμούς, nisi h. l. praestat στολμοί· στολισμοί.

γόλαμος· διωγμός
γόλανα· ἀγκύλη. ἀντιλαβεύς
γόλησις· κακοδαιμονία
γόλλακα· λάκκον
800. γόμος· ζωμός
* γόμνη· ὀρίγανον
[γομφία ἤγουν γομφοτηρία ξύλω εἰς τύμφους]
γομφιασμόν· συνθλασμόν, ἢ συντριμμόν, ἢ αἱμωδιασμὸν ὀδόντων
γόμφοι· μύλοι. σφῆνες. δεσμά. ἄρθρα. σύνδεσμοι. καὶ ὀδόντες γόμφιοι
5. γόμφοις· ταῖς τῶν ξύλων ἁρμογαῖς
* γόμφους· ὀδόντας. καὶ τοὺς συνδέσμους τῶν ξύλων. ἢ μύλους
[γομφωτήρια· ἧλοι]
* Γόμοῤῥα· μέτρον. στάσις
* γόμφοισι· σφηναρίοις
10. γομφοπαγῆ· συνηρμοσμένα
γομφῶσαι· συμπῆξαι
γονάδες· μῆτραι
ΓΟΝΑΙ· κύει. γεννᾷ. φύει. καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον
γονάρ· μήτρα. Λάκωνες
15. γονάς· τέκνα
24. * γονορ(ρ)υής· οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως
25. * γονόρ(ρ)οια· πάθος περὶ τὴν γονήν
γόνος· υἱός. γέννημα. φυλή. καὶ ὁ ἀπόγονος παρ' Ὁμήρῳ
* γόνοις· τέκνοις
28. * γόνυ κάμψαι· ἀναπαύεσθαι
16. γονήν· γένεσιν. μήτραν καὶ τὸ σπέρμα
γονής· νάρκισσος τὸ φυτόν
γονίμη ἡμέρα· ἡ περισσὴ καὶ μὴ ἄρτιος
γόνιμος· γνήσιος υἱὸς γεγονώς, ὁ οὐκ εἰσποιητός

SCR. 803. Amos IV 6. 6. Herodot. II 96. 9. ε 248. 10. Ar. Ran. 824. 13. Hippocr. p. 810 C. 16. Gl. sacra. 19. *N* 449. 28. *Π* 118 *Τ* 72. 15. Soph. Antig. 642. 16. Hippocr. p. 842 A. 17. Id. p. 1053 D.

ADNOT. 96. Dialecti Aeolici varietatem pro *οὐλαμός* agnoscunt LDindorfius Thes. c. 704 A, ubi male *γολαμός* editur, et Ahrens II p. 55, ut non opus sit correctione Ruhnkenii *γουλαμός*. Sic *οὐρανός* non solum *ὤραννος* dicitur, sed etiam *ὄρανος*. 97. *Γόχανα* coni. Ahrens l. l. 98. *ἄ]πυλις· κακοδαίμων*? ut Aesch. Eum. 457. 99. Alberto et LDindorfio Thes. c. 704 B dialecti varietas videtur pro *αὔλακα* coll *ὄλοκες· αὔλακες*. 800. Paphiorum videtur; nam *δωμός* Laconicum est, *σδῶμος* Aeolicum. Nisi corruptum sit e *Τωμός· ζωμός* ut *τώνα· ζώνη, ταμία· ζαμία, τάλα· ζάλ*? Cf. Nauck Ar. Byz. p. 215. 2. *γομφοτήρια ξύλα εἰς γόμφους* Mus. *γομφωτήρια* Salmasius. Latet aliud quid; *εἰς γόμφους* valet *ζήτει εἰς γόμφους* (cf. gl. 806. 7). 3. *συγκλασμός* C. 39. 171. 4. *μῆλοι* cod., em. (EM. 237, 53 C. 212) C. 171. Suid. Bachm. 186, 24 Salmasius; *αἱ μύλαι* C. 39. Zonar. c. 447; *ἧλοι* Meibomius. 6. *μυλοὺς* vel *μυελοὺς* cod., em. Bielius. 6. 7. Cf. 802. 8. Basilius in Esai. I p. 35 B XIII p. 588 D Procop. in Iesai. I p. 17 XIII p. 217. Cf. Boeckh disquis. metrol. p. 260 sq. 12. *μητέρες* cod. Vid. 814. 816. 13. Cf. *γεμεῖν· κύειν*. *αἰδοῦν* cod. *αἰδοῖον* Mus. Confundit *γονᾷ* et *γοναί*. 14. *γονή· ὁτὲ μὲν τὸ σπέρμα δηλοῖ ὁτὲ δὲ τὴν μήτραν* Erotian. p. 112. *γόναρ* cod., em. Ahrens II p. 72. Pro *μητέρα* (cod.) utrum *μήτρα* cum Kustero an *μήτρας* scriberem haesisse me incertum fateor. Illud suasit gl. 812, modo sana sit ipsa. 16. *γονορύης* cod., *γονοῤῥύης* Mus., em. C. 212. 319; *ἐκφέρεται* C. 39. 17. *γονοῤῥύα* Mus. *γονορύα* cod., *γονοῤῥοία* hoc accentu Sopingus. 19. Apoll. 55, 16. Pro *φυλή* vide num *ἀφύη* sit restituendum coll. Ath. VII p. 325 B *γόνον, ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην* (?) *ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ ἀφρόν*. Sed vide *γενεά· φυλή*. 28. L. *γόνυ κάμψειν· ἀναπαύεσθαι*. 16. *μητέρα* cod., em. Sopingus. Cf. 812. 814 Pollux II 222. Pro *γένεσιν* scribas *γέννησιν* non sane necessarium videtur. 17. *τὰν κισσὸς ὡς ἀτενής* Soph. Ant. 826. 18. Erot. p. 110. 19. *γόνος· υἱὸς γνήσιος* C. 39. 171.

20. γόνιμον· εὔκαρπον
(*) γονίας· εὐχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι
γονοειδές· γόνῳ ἐοικός
23. Γονόεσσα· πόλις
29. * γόνυ· ἀγκών
30. γονοτύλη· τὸ τετυλωμένον (ἐν) τῷ γόνατι. Τύλας γὰρ λέγουσιν, ἃ ἡμεῖς τυλώματα
* γουνοννία· σάμψυχος
γονύκροτοι· ἤτοι βλαισοί, οἷς τὰ γόνατα συγκρούει. ἢ δειλοί. ὑπὸ γὰρ δέους ἔσθ' ὅτε συγκρούουσι τὰ γόνατα
γουνπετεῖ· παρακαλεῖ. δέεται. ἱκετεύει.......... [* Γονόεσσα· πόλις Πελοποννήσου. * γόνυγρον· τὰ ἄκαρπα καὶ ξηρὰ πεδία. ἢ] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν γερόντων μηκέτι σθένει(ν) δυναμένων τοῖς γόνασι
* γόνον· μίτον
35. γονώνη· ὀρίγανος
γόοιο· θρήνου
γόον· θρῆνον
γόος· θρῆνος. ἢ θρηνητικός
γο(ό)ωσα· θρηνοῦσα
40. Γοργάδων· ἁλιάδων. Δαιδάλῳ Σοφοκλῆς
γόργεια· προσωπεῖα
Γοργίδες· αἱ Ὠκεανίδες
γοργόνες· αἰγίδες. οἱ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν αἰγίδων πρόσωπα
γοργολόφα[ς]· ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῆς ἀσπίδος Γοργόνα ἣν ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ Λάμαχος, ἵνα τὸν Λάμαχον εἴπῃ
45. * γόργευσον· τάχυνον, σπεῦσον

SCR. 20. Arist. Ran. 96? 21. Vid. ADN. 22. Hippocr. p. 966 F. 148 A. 23. *B* 573. 32. Anacreo fr. 144 p. 801 Bergk. 33a. *B* 573. 36. e. g. δ 758. 39. *E* 413. 40. fr. 167 p. 134. 43. Eur. Ion. 222. 44. Ar. Ach. 567.

ADNOT. 21. γονίας ἄνεμος· ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα schol. Aesch. Choeph. 1067 Ddf., quo Stanleius retulit glossam, unde δυσχερής et pro Ἀγαμέμνονι conicias ἄνεμος. Nauckius praeeunte Wagnero Μέμνονι (fr. 126 p. 31). Lexicis adde γονία· εἶδος ὀρνέου C. 212. 22. Eustath. ad Erotian. p. 112. 29. 30. γονυαγκών, γονοτύλη cod. Mus., disiunxit et correxit CL Struvius Opusc. select. II p. 189 probante LDindorfio Thes. II 724 D. 718 C.; γονιαγμών error Aldi. 30. ἐν Struvio debetur. 31. Ordo γονουνί poscit. 32. βελεσοί cod., em. Eustath. 932, 1 Mus.; sed forsitan βλεσοί dederit noster. Deinde ὡς — ἡ δηλοῖ cod., ἢ ὅς — (om. ἡ) δηλοῖ Musurus. Οἷς Albertus, ἢ δειλοί cum Eustathio Salmasius. 33. In codice haec tres glossas constituunt. Sed aperto cohaerent γουνπετεῖ· ἱκετεύει. ἡ μεταφορὰ κτλ. Γονόεσσα habuimus gl. 823; sub γόνυγρον latuerit τώνυδρον ut infra τώνολβιον habebimus. — ἐπὶ cod., em. Mus. σθένει cod., tacite em. HSt. — γουνπετῆσαι· προσκυνῆσαι παρακαλέσαι C. 39. Lacunam e C. 319. 171 exple verbis τοῖς γόνασιν ἐπισυρόμενος, a C. 212 etiam omissis. 34. Imo τόνον· μίτων e. g. ἑπτάτονον· ἑπτάμιτον. Etiam Pollux μίτον et τόνον coniungit. 35. Vid. γολομένη, γόμνη, ὀνιτίς. 38. καὶ γοερός θρηνητικός Albertus. 39. γοῶσα cod., em. Mus. 40. Sc. dearum; celoces Salmasianum (Exx. Plin. p. 915 A) merito repudiat LDindorfius Thes. II 727 D. propter usum voc. γοργός in hac significatione a Sophocle alienum. Γοργάδες· αἱ δέσποιναι. 41. παρὰ Δωριεῦσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τραγῳδῶν Suidas. C. 39. Μορμολύκεια φασι τὰ τῶν ὑποκριτῶν πρόσωπα, ἃ Δωριεῖς Γόργεια καλοῦσιν Schol. Platon. p. 464 Bekk. Γοργεῖα· τὰ τραγικὰ προσωπεῖα EM. 238, 46 Poll. X 167. 44. Γοργολόφης· ὁ φοβερὸς παρὰ τὸ Γοργὼ καὶ λόφος ἡ τρυφάλεια. ἦν δὲ Γοργὼ φοβερά EM. 238, 30. — ἀσπίδος Γοργόνος HSt., quamquam nondum sic omnibus ut ipsi visum persanatis. Coni. ἀσπίδος, ἣν εἶχεν ὁ Λάμαχος, ἵνα τὸν Λάμαχον εἴπῃ Γοργόνα ἀπ' αὐτῆς. 45. Inferioris aetatis scriptoribus usurpatum. Ordo γοργόνευσον poscit e Nili epist. 4, 1 p. 460 a LDindorfio adnotatum.

46. γοργός· εὐκίνητος, ταχύς. σκληρός. λιπαρός. εὐτραφής
50. γοργῶπιν· φ(οβ)ερόφθαλμον
53. γοργωπὸν ἕδραν· φοβερὰν [καὶ] καθέδραν. [ἢ ὄψιν]
51. Γοργῶπις Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ· λίμνην φασὶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, εἰληφέναι δὲ τοὔνομα διὰ τὸ Γόργην ἐμπεσεῖν εἰς αὐτήν
52. γοργωπόν· πικρὸν τὴν βλέψιν, [καὶ γορδελίζειν· ἀδολεσχεῖν] αὐστηρόν
49. γοργώ· γοργότης. [πέπλασται δὲ ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς] ὡς Ζηλώ, Χρυσώ. [τὰ γὰρ περὶ τὴν Δανάην καὶ τὰ .... Περσέα καὶ τὰς Γοργόνας Ὅμηρος οὐκ οἶδε.]
54. γοργώψατο· πικρὸν ἔβλεψε
49. marg. * γοργείην κεφαλήν· οὐ τὴν Γοργόνα ἐκληπτέον, ἀλλὰ γοργότητά τινα καὶ φόβητρον. (..........) Ἡσίοδος δὲ πλανηθεὶς ἀνέπλασεν ἐκ τούτων τὰ περὶ τὸν Περσέα, ὅτι ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν Γοργόνος
47. γοργοτάτω· γοργότατοι. δυϊκῶς
48. γοργύρα· ὑπόνομος, δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξήει
55. * γοράπιες· ῥάφανοι
Γόρτυνα· πόλις
γόρτυξ· ὄρτυξ
γόρυνος· μῦς. βάτραχος
γοτάν· ὗν. Μακεδόνες
60. * γορός· κυρτός
* γορυτός· θήκη τόξου
γοῦν· τοίνυν
* γοράτου· ἠφινόν. οἱ δὲ ῥανῷ
γουναζέσθην· ἐλιτάνευον

SCR. 50. Soph. fr. 756. 53. Eur. Rhes. 7. 51. fr. XI II 1 p. 115. 52. Aesch. Prom. 365. 49. Λ 36. 49. mrg. Ε 741. 48. Herod. III 145. 56. Β 646, qui locus si respicitur scr. πόλιν. 64. Λ 130.

ADNOT. 46. Sic Cyrillus. Ceterum quae summa est in hoc loco ordinis conturbatio ab ipso scriba sero animadversa iuvabit in hac nostrae adnotationis parte Hesychii manum restituere. Hic igitur scripserat: εὐτραφής. γοργοτάτω· γοργότατοι δυϊκῶς. γοργύρα· ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξήει. γοργώ· κατάπληξις, φόβος, πικρία, αὐστηρία. καὶ γοργοί δυϊκῶς. γοργότης, ὡς Ζηλώ Χρυσώ. γοργῶπιν· φοβερόφθαλμον. γοργῶπις· Κρατῖνος — αὐτήν. γοργωπόν· πικρὸν τὴν βλέψιν, [ἢ ὄψιν margo] αὐστηρόν. γοργωπὸν ἕδραν· φοβερὰν καθέδραν. γοργώψατο· πικρὸν ἔβλεψεν. E margine sunt Γοργείην κεφαλήν· οὐ τὴν Γοργόνα ἐκληπτέον ἀλλὰ γοργότητά τινα καὶ φόβητρον. πέπλασται δέ. [ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς a. m. sec.] τὰ γὰρ περὶ τὴν Δανάην καὶ τὰ (περὶ) Περσέα καὶ τὰς Γοργόνας Ὅμηρος οὐκ οἶδεν. Ἡσίοδος δέ — Γοργόνος. De glossis γορδελίζειν (? γραολογεῖν]· ἀδολεσχεῖν. γοράπιες· ῥάφανοι. γοράτου ἠφινόν. οἱ δὲ ῥανῷ quid statuam non habeo. 50. (οβ) Mus. 53. γοργωπένεδραν cod. γοργοτονέδραν C. 319 γοργοτέραν C. 212. γοργῶπιν ἕδραν Salmasius propter ordinem cui favere videntur γοργωπὴν ἕδραν C. 171 Suid. γοργοπος ἕδρα C. 212 marg. — ἢ ὄψιν retrahendum post βλέψιν gl. 852. 51. Γόργην non esse sollicitandum docet Meinek. l. l. coll. EM. 381, 32 Aeschyl. Ag. 302. ECurtius Mus. Rhen. 1846 p. 205. 49. Apoll. lex. 65, 21. — ζηλοχρύσω cod., em. Heinsius. ὡς] sc. τῷ τόνῳ, ὡς. Sic solet Pamphilus. — τὰ Περσέα cod., τὸν Π. Mus. Coni. τὰ (περὶ) Π. Vid. Lob. rh. p. 319. 54. Cf. ἐγγογώρψατο et ἐγγοργωπίασκεν. 55. Lacunam exple verbis τὰ γὰρ — οἶδε huc retrahendis. πλανηθεῖσαν ἔπλασε cod., em. Mus. 48. ὑπ. ξείη cod., ὑπεξήει Bekk. 233, 25. Hainebach p. 7. 55. Ordo Γορπιαῖος poscit; possis igitur Γορπιαῖος· αβ; nisi praestat [γο]ῥάπυες· ῥάφανοι. 56. Γορτύνα cod., emendavi. 57. Ahrens II p. 55. ,Coturnix.' 58. μῦς cod., μικρὸς Zonar. c. 448 fortasse rectius: nam γόρινος· ὁ μικρὸς βάτραχος etiam gl. botan. cod. reg. 818 et γέρυνος· ὁ μ. β. Steph. Byz. 170, 5. 59. Imo γοῦτα vel γοῦταν. Cf. gl. γ 787, ubi oblitus sum adnotare, voc. ἀβροῦτες ad alteram etiam glossam illustrandam viam monstrare ἄβεις· (h. e. ὄφεις) ἔχεις (Μακεδόνες). 60. γυρός Sopingus C. 36, γορός C. 171. 212 γορρός C. 39. Zon. c. 447 γόργος C. 319. 61. γουυτος (sic) Iriart. Bibl. Matrit. p. 378. ,Cuius fax arcus corylus pendebat' Sidon. Apoll. 11, 56. γωρυτός Sopingus. Cf. Lob. Proll. p. 389. 63. ἐν τῇ δ' ἑβ]δομάτῃ ῥινῷ Π 248. Cf. Hes. τῇ ῥινῷ σχέτο.

65. γουνέομαι· ἱκετεύομαι
* γουνούμενος· ἱκετεύων
* γουνοῦσθαι·......
γουνιαῖος τόπος·......
* γουνῷ ἀλωῆς· ἐν τῷ γονιμωτάτῳ τῆς ἀλωνίας
70. * γούνων· τῶν γονάτων
γουνῷ· γονίμῳ τόπῳ
γοῶσα· θρηνοῦσα
49. γοργώ· κατάπληξις. φόβος. πικρία. αὐστηρία. καὶ γοργοί, δυικῶς [τὰ λοιπὰ ζητητέα ὄπισθεν εἰς ἕτερον Γοργώ]
73. γρᾶ· φάγε. Κύπριοι
γραβάν· σκαφίον. βόθρον
75. Γραῖα· πόλις. γῆ. καὶ Δημήτηρ
γραῖαν· κάρδοπον
γραιβία ἢ γραιτία· πανήγυρις. Ταραντῖνοι
Γραικιστί· Ἑλληνιστί
Γραικός· Ἕλλην
80. γραίνειν· ἐσθίειν
γραιωπίας· γραίᾳ ἐμφερής
γραιολέας· πονηράς, ἢ ὀλεθρίας γραίας
γράμματα· τὰ γεγραμμένα. καὶ συλλαβαί. καὶ τὰ ζωγραφήματα. καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις. καὶ [ὑ] ἀπογραφαί
γραμμαί· ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἦσαν, ὡς τὸν χορὸν ἐν στοίχῳ ἵστασθαι
85. * γραμαιτιτά· γραμματευτά
* γραμματίας· περιεσπασμένους
γραμματεύειν· γράφειν. ἀναγινώσκειν
γραμματεύς· ὁ ἀναγνώστης. γράμματα εἰδὼς καλῶς
γραμματίδιον· ὅτε μὲν τὸ πινακίδιον· ὅτε (δὲ) ὅμοιον γλωσσοκόμῳ. λέγεται δὲ καὶ ἐπιστόλιον
90. γραμματιστής· γραμματοδιδάσκαλος
γραμμή· ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς
γραμμὴ μακρά· εἰώθει ὁ δικαστὴς καταδικάζων ἐν τῷ γραμματιδίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων μικράν
* γραμμαθέπτα· δραπέτα
* γραμματικός· πεπαιδευμένος. καὶ παιδευόμενος

SCR. 65. γουνοῦμαι Anacreo. 66. δ 433 *I* 583. 67. κ 521. λ 29. 69. 71 *I* 530. 70. *Λ* 407. 75. *B* 498. 83. Aristophanis versus ad iudiciorum sortiendorum morem alludentis collegit HSt. c. 754 D. 88. Cratin. fr. I vol. II p. 15. 89. Antipho p. 135 HSt. 91. Arist. Ach. 483. 92. Ar. Vesp. 106.

ADNOT. 65. Suspectum. 67. 68. Disiunxit Heinsius. 68. ‚Eminentia, locus editus' LDindorf Thes. II c. 744 C cum Pergero. γουνός· γόνιμος τόπος alii adhibito Apoll. lex. 55, 20 γουνῷ· γονοὺς καλοῦσι τοὺς γονίμους τόπους. 69. γουνοειαλῶς — γονιμῷ (compendium delevit Musurus) codex, em. C. 212 EM. 239, 3 Mus. 70. γουνόντων cod. Mus., em. C. 39. 171 Perger. 71. Apoll. lex. 55, 20 C. 171. 49. γοργώ cod., γοργοί scripsi. Verba cancellis circumscripta Musurus eliminavit. 73. γρά cod., em. HSt. Gesen. Monum. p. 388 Lob. Parall. 108 rhem. p. 5. γρῶ· ἐσθίω C. 39. 212 m. κάγρας· καταφαγᾶς Hes. 74. Lob. rhem. p. 269, 29. 75. Scripsi, codex Γραία. 76. Agnoscunt Lob. rhem. l. l. HSt. editores p. 747 B. Malim Γραῖαν· Ὠρωπόν. 77. γραιFία Ahrens II p. 49. Γράτεια C. 63 Γρατίανα C. 171. 79. Boeckh C. I. II p. 312. 80. C. 212 Lob. Proll. p. 35. 83. Ad ζωγραφήματα cf. Schaefer Greg. Cor. p. 429. 84. γραμμή· ἰσόστασις C. 319. Cf. GHermann Opusc. VI 2 p. 145. 85. Sic codex, γραμμαιτητά Mus. γραμματῖτα LDindorf c. 755 D. Lego πραγματικά· πραγματευτικά. 86. L. γραμματείας·........ In margine scripta erant πραγματείας· περισπασμούς. 88. γραμματοδιδάσκαλος coni. Coray ad Heliod. p. 24. 89. (δέ) Faber. 92. διδάσκαλος cod., em. Valesius. 93. γράμμαθ' ἑπτά· ΔΡΑΠΕΤΑ?

95. γρανθέωνα· γέροντα

* γράμμα δήμιον· ἡ διαθήκη

γραός· ..... [γραῦς· γυνὴ γηράσασα]

γράπιν· γῆρας τέττιγος, ἢ ὄφεως, καὶ τῶν ἐκδυομένων. καὶ εἶδος ὀρνέου. καὶ ῥυσσόν, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας. ὅθεν καὶ ἡ γραῦς ἠτυμολόγηται [παρὰ τὸ εἰς γῆν ῥέειν

γραπίνης· οἶνος τραχύς

900. γραπτῦς· τὰς ἀμυχὰς καὶ καταξύσεις τῶν ἀκανθῶν

γράσος· δυσοσμία

γράσων· μωρέ, ἀνοὐστατε

γραύκαλας· ὄρνις τεφρός

γραῦς· τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν γάλα ἕψηται, τοιοῦτον ὑγρόν. καὶ ἡ ἐν τοῖς χείλεσι τῶν ποταμῶν γραμμή. καὶ βόλος τις ἀστραγάλων

5. γραῦς Ἔριφος· Ἀπολλόδωρος φησί, ὅτι ἔστι τις παροιμιώδης λεγομένη Ἐριφία γραῦς· εἶναι δὲ αὐτὴν οἷον γραῦν ἔριφον, τὴν ἐν παρθενίᾳ καταγεγηρακυῖαν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπό τινων μάντιν λεγομένην ....

γράφεται· ἀντιγράφει. ἢ κατηγορεῖ

γραφεύς· ζωγράφος

γραφή· κατηγορία

γραφή· ἡ δημοσία δίκη, ὡς ὅταν ἢ ψηφίσματος ἢ νόμου τις κατηγορῇ. καὶ ἡ ἐπὶ δίκην κλῆσις. καὶ ἡ παράγραφος γραφή. καὶ ἐπίκλημα, κατηγορία, καὶ ἔγκλημα

10. γράψαι· ξῦσαι, χαράξαι, ἀμύξαι

γρηὶ καμινοῖ· ἐπεὶ εὔλαλοι αἱ γρᾶες· διὰ τὸ παντοδαποῖς ἀνδράσιν ὁμιλεῖν

γρήιον· παλαιόν

γρήνη· ἄνθη σύμμικτα

Γρήνικος· ποταμός

SCR. [97. Macho Ath. VI p. 246 B. Menand. fr. II vol. IV p. 127.] 900. ω 228. 1. Eupol. fr. XXXIV p. 520. 7. Eur. Hecub. 807. 11. σ 27. 12. „γρηῖον εἶδος ἔχουσα· τουτέστιν γραός Callimach. l. l. 14. M 21; ὑπομνήματα nescio quae laudat C. 171.

ADNOT. 95. Γρᾶν· Θέων (vel δηθαίωνα,) γέροντα? Fuerunt ni fallor qui γρᾶν a nom. ὁ γρᾶς derivarent, alii a ἡ γραῦς (γρᾶς) γρᾶν ut ναῦς (νᾶς) νᾶν, Dorice. 96. δημόσιον dissuadente Koen. Greg. Cor. p. 561 vel γραμματίδιον Maussacus. Hoc placet HSt. edd. II c. 760 A. 97. L. γραός· ..... Cf. 912. Γραῦς· γ. γ. ad gl. seq. pertinent. 98. καὶ ἁπλῶς τῶν ἐκδυομένων? „εἶδος ὀρνέου] Sopingus suspicabatur θραυπίδα intellegi; Ugutio Grammaticus ‚Grapides apud Graecos vocatur quaedam avis, apud nos carda quia gravi volatu detenta non ut ceterae volucres attollitur velocitate pennarum.'" Schneider Aristot. HA. VIII 5, 4 p. 690. ῥυσσόν] cf. EM. 239, 31 Zon. c. 452. παρὰ — ῥέειν spuria sunt, nisi post ἠτυμολόγηται exciderunt nonnulla e. g. ἡ ταῖς ῥυτίσι κατεξυσμένη ἤ. 99. EM. 239, 31. 900. Apoll. lex. 55, 22. 1. γράσως codex. 2. Sic Cyrillus Alberti, μωρὸς ἀνουστατος mei omnes. Supra ἄφρων· μωρός, ἄνους. 3. γραύκαλος Mus. ‚A colore cineraceo sive ravo, quasi γραῖος gravastellus. Gutturalis κ accessione increvisse videtur.' Lobeck. Proll. p. 92 refutans simul Kusterum *Graculum* vertentem. Id. p. 24 n. 10. Cf. καυκαλίας. 5. ἀκρίκα — μάτην λέγομεν cod. ἀκρίδα — μάτην λέγομεν + Mus. μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν γραῦν ἔριφον καλεῖσθαι ἢ γραῦν ἐρίφην Zenob. II 94 p. 56 ubi Editores e Suida Σέριφος — Σεριφία — σέριφον — σερίφην restituunt. Sed cf. Paroem. vol. I p. 469 sq. — Vid. Lob. Proll. p. 294 et Hesych. στεριφευομένη· παρθενευομένη. 9. Schol. Plat. Euthyph. 16, 6. 10. Vide γλύψαι. Boeckh C. I. I p. 8. 9. 12. Choerob. EM. 241, 14. 603, 23. Forsan hinc ad superiora aberraverit γραός gl. 897. 13. EM. 241, 14. Vid. τρόνα.

15. γρηντίς· βυρσεύς
γρῖνος· δέρμα
γριπίζει· ἁλιεύει
γριπεύς· ὁ ῥάπτων τὰ ἁλιευτικὰ λίνα. καὶ ὁ ἁλιεύων
γριπωμένα· συνελκόμενα. καὶ σπασμωδῶς συμπαθοῦντα. οἱ δὲ συνεγγίζοντα
20. Γρίσων· ὗς. Ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάδιον
γριφᾶσθαι· γράφειν, Λάκωνες. οἱ δὲ ξύειν καὶ ἀμύσσειν
γριφεύειν· αἰνιττεσθαι
γρῖφοι· τὰ ἐν τοῖς πότοις βαλλόμενα ζητήματα
γριφοειδές· δυσεύρετον
25. γρῖφος· τὸ δίκτυον. καὶ συμποτικὴ ζήτησις αἰνιγματώδης· καὶ πρόστιμον τῷ μὴ λύσαντι τὸν γρῖφον, ἐκπιεῖν τὸ συγκείμενον, ἤτοι ἄκρατον, ἢ ὕδωρ, τουτέστι κάδον ὕδατος
γρίφου[ς]· ζητήματος
γριφώμενα· γραφόμενα. ἢ ἐπανειλούμενα
γρομφάς· ὗς παλαιά, σκρόφα. ὁμοίως καὶ ἡ γρόμφις
γρόνθων· ἀναφύσησις, ἣν πρώτην μανθάνουσιν αὐληταὶ καὶ κιθαρισταί
30. * γρονθονεύεται· θυμοῦται
γρόσυνον· τάραξον
γροῦμος· στρόβιλος
γρούσσεται· μηρύεται, ἤγουν ἐκτείνεται
γροφεῖς· οἱ ζωγράφοι
35. γρῦ· ὁ ὑπὸ τῷ ὄνυχι ῥύπος. ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐλάχιστον. καὶ ἡ γρύτη. καὶ τὸ βραχύ

SCR. 18. Theocr. I 39. 19. Varia lectio in Hippocr. prorrh. II p. 75 D. (I T. I p. 171). 20. Aristoph. fr. CLII p. 1208. 27. Hippocrat. l. l. 28. Hipponact. fr. 67 p. 604. 29. Apud Menandrum IV p. 70 fr. V legerim γρόνθῳ τὸν οἰκέτην βαλών.

ADNOT. 15. γρίντης Herodian. Cram. II p. 290, 16 γρίντις EM. 241, 48 Choerob. ap. Cram. Anecd. Oxx. II p. 288, 19 probante Ahrente II p. 56, 27 (γριπευτής coni. Kusterus; cf. Lobeck. Path. El. p. 91) γρίτης· ὁ βυρσεύς. γρίντης· ὁ ὑβριστής C. 39 (imo γρίντης· ὁ βυρσεύς et γρίτης· ὁ ὑβριστής coll. gl. ἀγρευτεῖ ἀγείτης ἀγίτης ἀγοίτης) γρῆ- [η] τις· ὁ βυρσεύς. γρίντις· (sic) ὁ ὑβριστὴς καὶ ὁ οὐρανός. γρῖνος· τὸ δέρμα margo C. 212 ac similiter EM. 241, 48 Zon. c. 451. 452. 453, 94. Suidas. 16. γρινος cod. EM. 241, 48 γρῖνος recte Zon. c. 450. 452 C. 212 Herodianus Eustathii 1926, 56 γρῆνος Choeroboscus. Cf. Hesych. s. v. ῥινός (leg. ῥῖνος) et Lob. rhem. 298, 18 ubi Aretaeo in sign. diut. II 13, 71 redde ῥῖνος. Vocabulum Ahrente iudice est lesbiacum. 19. σπατωδῶς codex, em. EM. 241, 50. ἐγγίζοντα cod., συνελίζοντα EM., emendate Bacchius medicus in schol. MS. ap. Foesium. 20. γρισῶν cod., em. C. 39. EM. 241, 49 γρίσον Choeroboscus, γρίσσων Herodian. Eustath. 1926, 56 Zonar. c. 452. — Ἀριστοτέλης probabilis est coniectura Kusteri. De Crisone cf. Plat. Prot. p. 335 Legg. VIII 840 A Diod. Sic. XII 5 XXIII 29' Nauck Ar. Byz. p. 233. 21. Cf. Eustath. 1926, 57 Choerob. orth. fol. 181 quibus auctoribus *Lacones* post γράφειν inserui. — ἀμύσσειν. Λάκωνες cod. Ahrens II 120, 1. 23. γρίφη cod., em. Fungerus quamquam invicem sese tueri videntur glossae 923. 926. 24. δυσάρεστον cod., em. Kusterus. 25. γρίφος — γρίφον codex. 26. Vide 923. 27. γριφόμενα cod. Galen. lex. p. 454. Confundit γριφώμενα· γραφόμενα et γριφόμενα· ἐπανειλούμενα; cf. γριπώμενα γεγριφώς et Lobeck. Parall. p. 402 rhem. p. 39. 28. γρομφίς cod. C. 212. 63. Suid. Zonar. c. 454, em. C. 171, 39, Monacensis 230 fol. 40, Fabricii. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 103. 29. Sic Pollux IV 83, γρόνθος Arcad. 49, 5. Cf. πυγμή. 30. φιμοῦται? — βρενθύεται θυμοῦται HSt. 31. Pro ὀρόθυνον. Cf. 973. 32. Forte γροῦλλος· στρόβιλος quo de saltationis genere cf. Phrynich. app. soph. 33, 2. An Γρόμβος· στρόβιλος? vid. κόκκαλος. 33. Vide βηρυσσεύειν. 34. γρομφεῖς cod., em. L. Dindorf. Est Dorismus Melius, q. d. Boeckh. C. I. I p. 9 Lobeck. rhem. p. 42 Ahrens II 120.

γρυβός· γρύψ
γρύζειν· φθέγγεσθαι, λέγειν
γρυήλιον· ῥωσμὴν δρυός
γρυλίων· ὁ χοῖρος
40. γρυλίζοντα· γρύζοντα
γρυλίζειν· γογγύζειν
γρύλλη· ὑῶν φωνή
γρύλλος· χοῖρος
* [γρύμνη· ἄνηχος]
45. γρυμέα· [ἐσθής. καὶ] ἀγγεῖον, σκευοθήκη, ἐν ᾧ ἡ γρύτη. ἤδη καὶ τὰ λεπτὰ σκευάρια, ἃ καὶ γρύτην λέγομεν
γρυμπάνειν· γρυποῦσθαι. συγκάμπτειν
γρῦνος· ὁ γρύψ
γρύξ· ὁ τόπος τοῦ ὄνυχος
γρύξαι· ἠρέμα κρύξαι, ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι, ἢ ὑλακτῆσαι
50. γρύπαι· αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν· οἱ δὲ γύπαι
γρυπάλιον· γερόντιον. ἢ γρυπάνιον
γρῦπες· μέρος τῶν τῆς νεὼς σκευῶν, καὶ ἄγκυραι. καὶ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, ὃ καλοῦσι γύπον ἐμέσιν
[γρυπνόν· στυγνόν, κατηφές]
γρυπός· τὰ ἔξω τοῦ στόματος καμπυλόῤῥις. ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων
55. [* γρυπόν· [γρύψ]. κατηφῆ, στυγνόν]
γρύπτειν· γρυποῦσθαι. συγκάμπτεσθαι
γρῦται· σκεύη
γρυτεύεται· παρασκευάζεται
γρ[ωθ]ώνη· σαπρὰ γραῦς. οἱ δὲ τὴν παλαιὰν ὄνησιν..........

SCR. 37. Arist. Plut. 454. 45. Diphil. fr. XLV IV p. 428. 49. Isaeus p. 71 Exod. XI 7. 51. Antipho l. l. 56. Vide ADN.

ADNOT. 36. Codex, ut videtur, γρύξ; em. Guyetus, Lobeck. Parall. p. 136. 38. Sic cod., γρυήλοον error Aldi. Conicio γρυνόν· ῥωχμὴν δρυός (similiter LDindorf. in Add. ad Vol. II Thes.). 39. 40. Sic codex, de cuius scriptura cf. Phrynich. Ecl. p. 101, app. soph. 33, 1 Thom. Mag. p. 197. Male Musurus γρυλλίων γρυλλίζοντα. 41. γρυλάζειν cod., λλ Musurus, em. LDindorf c. 791 C. ope Hesychii s. v. γογγρύζειν. 43. Eleorum esse testatur Nicander fr. 122 p. 204 OSch., Attici γρῦλος teste Arcad. 52, 24. 44. Infra γυμνή· ἄνηβος. Itaque leg. γυμνὴ ἐσθῆτος· ἄνηβος. 45. Scripsi, γρυμαία cod. C. 39 Theognost. can. 108 Zonar. c. 454. Vide Phrynich. Ecl. p. 230 app. soph. 33, 33. 34, 2 EtGud. 130, 5 Meineck. Com. IV p. 428. 46. γρυμπάνειν· ἐπικάμπτειν Theognost. l. l. γυμπάνειν· τὸ συσπᾶσθαι (σιωπᾶν cod.) καὶ φρίττειν καὶ τρομαίνειν καὶ οἴεσθαι (lege σίεσθαι s. σείεσθαι) τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥσπερ ἅλλεσθαι ὑπὸ σεισμοῦ Bekk. 228, 20 EM. 241, 18 γρυπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην (leg. παλλ. vel ἀλλ.) καὶ ὥσπερ ῥυσοῦσθαι ὑπὸ σεισμοῦ Ἀντιφῶν C. 39. 212. EM. 242, 8 Zon. c. 456. Accedit tertia forma γρυπαίνειν ex Harpocr. 50, 23 EM. 242, 9 Suida. 47. γρυβός vel γρυπός· ὁ γρύψ Kusterus et LDindorfius. Leg. γρυνός· ἔριφ, titio. 48. γρῦ· ὁ ῥύπος Guyetus. 49. ἠρέμα λακτίσαι, quae interpretatio esset voc. σκυδίξαι, κτλ. C. 171. Omittit haec verba C. 39. Infra ῥύζειν· ὑλακτεῖν. 50. νεοσσεῖαι cod., em. Mus. Γρυπαί — γυπαί cod., emendavi. 51. ‚Senecionem incurvum' vertit HSt. Vereor tamen ne deleto ἤ duo sint constituendi articuli τριπάλαιον· γερόντιον et γρυπάνιον· σεισμόν coll. Antiphonte Harpocr. 50, 23. 52. Forte πτερωτοῦ οὕτω καλοῦσιν. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν. 53. 55. Imo γνύπωνες· στυγνοί κατηφεῖς (736) et γνύπωνα. Arcadii certo testimonium 149, 26 γρυπῶ τὸ γονυπετῶ perparum valet ad conciliandam fidem voc. γρυπνός et γρυπός. 54. καμπυλόῤῥις — ἐπίκαμπῆν cod. ἐπικαμπῆ C. 212, em. Mus. γρυπόν· ἀμπυλόῤῥιν ὀξύῤῥινον C. 39. 55. Vide 953. 56. Hinc ἔγρυπεν ἡ γῆ ap. Melanthium Harpocr. 50, 22. Apud EM. 242, 9 glossa ipsa γρύπτειν excidit. 57. γρυταί· ἐπισκευαί male Zonar. c. 454 C. 39 fol. 169. 319. 212 σκεύη λεπτά C. 39 fol. 170. 59. Inexplicabilibus accenset Lob. Proll. p. 230, 8. Conferunt pariter obscura γρανθέωνα· γέροντα et γρονθώνη quod Theognostus can. 700 apponit sine interpretatione. Correxi ex Eustathio 633, 47. 852, 9 γρώνη· πέτρα καὶ ἡ χρόνῳ διεφθαρμένη γραῦς, unde apparet huc pertinere quae mox gl. 962 cancellis circumscripsi. Deinde ὄνησιν cod. ὄνον Mus.

60. γρωθύλοι· γωλιοί. σπήλαια
γρωνάδες· θήλειαι σύες
γρώνους· τοὺς ἀκούοντας, καὶ τοὺς μὴ λαλοῦντας. [καὶ παλαιὸν ἀγγεῖον σκύτινον. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ δίφρου, οὗ λόγχαι κεῖνται. ἄλλοι δὲ τὴν ὀπὴν τῆς πέτρας, δι' ἧς τὰ σχοινία πρὸς τῶν νεῶν στάσιν ἠσφαλίζοντο
γύαι· ὁδοί. πλέθρα
γύαια· ἀπόγεια σχοινία, τὰ πρυμνήσια, ἐπίγυα
65. γύαλα· θησαυροί. ταμεῖα. κοῖλα. ποτήρια. πτυχαί
γύαλον· κοῖλον, ἄλλοι περίβολον. ἄλλοι τὸ κύτος τοῦ θώρακος· τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κοιλώματος. καὶ δηλοῦται διὰ περιφράσεως ὁ πᾶς θώραξ
γυβᾷ· κολυμβᾷ
Γυγᾶ· Ἀθηνᾶ ἐγχώριος
γυγαί· πάπποι
70. * γύας· γῆς
Γυγαίη λίμνη· ἐν Λυδίᾳ
γυγαίη νύξ· ἡ σκοτεινή [γῆ]
[γυλομένοις·........]
γυέλιον· κόλπον
75. * γυήτης· χωλός
γύη· μέτρον πλέθρου
γύης· τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱστοβοέως ἐν τῷ ἀρότρῳ· αὐτόγυον δὲ τὸ μὴ σύνθετον, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς ξύλου. δηλοῖ δὲ καὶ μέτρον γῆς, ,δίγυον' καὶ ,πεντηκοντόγυον', καὶ αὐτὴν γῆν. ἔτι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀστραγάλων σύνθεσις
77b. γύης· Διονύσιος αὐτὴν γύτης εἴρηκε
γ.υθίσσων· διορύσσων

SCR. 65. Eur. Phoen. 237 Androm. 1093 — IA 1052. 66. *N* 507 — Hesiod. Theog. 499. 71. *B* 865. 77. Hesiod. op. 425. 434 — *I* 579.

ADNOT. 60. I. q. *δυθίλαι*. 61. Cf. 478. 62. *καὶ παλαιὸν — ἠσφαλίζοντο* retrahenda esse ad gl. 959 vidit Kusterus. *κοῖνον* cod. *κενὸν* Mus., em. LDindorfius. Cf. Aelium Dionysium Eustath. 1307, 22. — EM. 241, 52 C. 39. 64. *ἀπόγυια — περίγυα* cod., (*πτερύγια* EM. 243, 10) em. Kusterus. In codice post *περίγυα* secuntur haec *ποτήρια πτυχαί*, quas significationes EM. 243, 11 recte glossae sequenti *γύαλα* tribuit, addens etiam has *τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα ζῶνας τέμπη — στολισμοὺς περιβόλους*. 65. *κοιλία* cod., em. C. 212. *ποτήρια πτυχαὶ* ex antecedentibus huc retraxi. Cf. etiam Fritzsche ad Arist. Thesm. p. 35. 66. *γοίαλον — κοῖτος* cod., em. Mus. Apoll. lex. 55, 28. 67. Vid. Lob. Proll. 399 et quae supra de *κυβάδα* diximus ad *β* 802. 68. *Γύγα* (*Γυγὰ* Cramer) *Ἀθηνᾶ ἐγχώριος* Theognost. can. 180 Bekk. III p. 1359 *Γύγη* Arcad. 105, 1. Vide Lycophr. 1152 Eustath. 366, 3 Gerhard Myth. I p. 238, 10. Infra *Ὄγγα· Ἀθηνᾶ. ἐν Θήβαις ἐστὶ χωρίον ἐπώνυμον ἔχουσα. Ὄγκας Ἀθηνᾶς· τὰς Ὠγυγίας πύλας λέγει.* 69. *πάμποι* cod., em. Pergerus. Cognata sunt *κιτταί· πρόγονοι, κοκύαι· οἱ πάπποι καὶ οἱ πρόγονοι, κυκοίας· προγόνους, κουκᾶ* (sic)*· πάππων. Γύαι· χαμαί* coni. Faehsius. 71. *λιμήν* cod., em. Sopingus. Cf. Ed. Müller Philol. VII p. 239 sqq. 72. *λυγαίη νύξ· ἡ σκοτεινὴ* [*γῆ*] coni. Kusterus. 73. *γυλός· μένος* codex. Solvit aenigma hoc C. 319 *γυλομένοις· ὀλεθρίοις* porrigens h. e. *οὐλομένοις* (Cf. Hes. s. v.) ut supra *γρόσυνον* habuimus pro *ὀρόθυνον*. *Γυλός· μυχός* coniecerat Faehsius. 74. Sic codex, *γύελον* LDindorfius. 75. Agnoscenti hoc vocabulum Theognosto can. 108 cave fidem habeas. Recte.... *γυήτις* Vossius. 76. *μέτρον, πλέθρον* Albertus. 77b. Sic cod., *Γύτις* Mus. „*Γύης· Διόνυσος. Ἄττιν Γύην τις εἴρηκεν* ut *Γύης* sit pro *ὕης*. Valken. ad Eur. Phoen. schol. p. 75. Sed illa certe *αὐτὴν γύης εἴρηκε* aliter sunt constituenda vel omnino delenda ut nata ab illis *αὐτὴν γῆν. ἔτι δὲ καί.*" LDIND. c. 801 C. — *Γύης* Polluce teste II 131 est *τὸ τῶν σπονδύλων ἢ στροφίων τοῦ τραχήλου σύστημα*. Iam conferenti gl. *σκύτα· τὸν τράχηλον Σικελοὶ* patet correctio necessaria: *σύνθεσις γύης· Διονύσιος αὐτὴν σκύτα εἴρηκε.* Dionysius est tyrannus, poeta tragicus. 78. Leg. *γνυθίσσων*; nam *γυίη· δρύξ* cum dicit, non fodiendi instrumentum intellegit, sed *μέτρον γῆς*. Tarentinorum est, cf. Ahrens II 98.

γυῖα· μέλη. χεῖρές τε καὶ πόδες καὶ τὰ λοιπά

80. γυιώσω· χωλώσω. ἐκλύσω. χωλοὺς ποιήσω, πηρώσω

γυιή· [ὄρυξ. ὀργυιά.] χωλή. ἀσθενής

γυιός· χωλός. νοσώδης. πηρώδης

γυλ[λ]ίσκοι· ἰχθύες ποιοί

Γύλιος· ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἀγγεῖον ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων, ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται

85. * γύλλιον· ἀγγεῖον πλεκτόν

γυλλάς· εἶδος ποτηρίου, παρὰ Μακεδόσιν

γύλλινα· ἐρείσματα. γεῖσοι

γυλλός· κύβος, ἢ τετράγωνος λίθος

γυλλοί· στολμοί

90. γυμνάζεται· ἀσκεῖται

γυμνασία· ἄσκησις. μελέτη

γυμνασιάρχης· ἄρχων τοῦ ξυστοῦ. ἢ βόλου ὄνομα

γυμνάσιον· τόπος, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται

γυμνή· ἄνηβος

95. γυμνηλοί· οἱ ἀκτήμονες, καὶ πένητες

γυμνῆτες· οἱ μὴ ἔχοντες ὅπλα· οἱ δὲ τοὺς σφενδονητάς· οἱ δὲ τοὺς γυμνοὺς μαχομένους

γυμνόν· ἀν(υπ)όδητον. ἢ ἀπεσκυθισμένον, ὡς Ἀρχίλοχος

Γυμνοπαιδία· ἔνιοι μὲν ἑορτήν φασι Σπαρτιατικήν, ἐν ᾗ τοὺς ἐφήβους κύκλῳ περιθεῖν τὸν ἐν Ἀμυκλαίῳ βωμὸν τύπτοντας ἀλλήλων τὰ νῶτα. ταῦτα δέ ἐστι ψευδῆ. ἐν γὰρ ἀγορᾷ ἑορτάζουσι· πληγαὶ δὲ οὐ γίνονται, ἀλλὰ πρόσοδοι χορῶν γεγυμνωμένων

γυμνότερος λεβηρίδος· Ἀριστοφάνης φησὶ τυφλότερος λεβηρίδος. ἔστι δὲ λεβηρὶς τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, διὰ τὸ λέ(πος) εἶναι. κενὸν δὲ τελέως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν. τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ τέττιγος, καὶ συνόλως ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας. Τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν. καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λεβηρίδος, οἱ δὲ κενώτερος, οἱ δὲ γυμνότερος

1000. γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν· παροιμία ἐπὶ τῶν (μὴ) δεομένων προστάξεως, διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο πράττειν. Φερεκράτης Τυραννίδι

γυναικεῖα· τὰ ἔμμηνα. καὶ οἱ γυναικεῖοι τόποι

SCR. 80. Θ 402. 82. Herodi in fr. 6 p. 622 restituit Salmasius. 84. Comici passim. 86. Marsyas. 88. *γυαλὸν λίθον ἀγκάσασθαι* Epicus anonymus. 87. 89. Vid. ADN. 96. Herodot. IX 62. Eur. Phoen. 1154. 97. fr. 160 p. 571. 99. fr. XIII p. 957. 1000. Pherecr. IV vol. II 1 p. 326.

ADNOT. 79. Apoll. lex. 55, 27. Lehrs Arist. p. 119 sq. 80. Apoll. lex. 55, 26. 81. Circumscripta ad *γύη* pertinent. *γυίη* cod., em. LDindorfius. 83. *γυλλίσκοι* cod., forte *κυνίσκοι*. — *γυλάρια mugiles* habes ap. schol. Oppian. hal. I 111. 84. Sic codex, *γύλλιος* male Mus. *Γυλιός* sed *ὀξυτόνως* libris invitis omnibus etiam Diogen. EM. 244, 22. 26 (Ranke p. 39) schol. Liban. IV 634 n. 22 et *Γυλιός· ὁ Ἡρακλῆς* Theognost. can. 108 Bekk. 228, 29. Vorax nostratibus etiam *Fresssack* audit. 85. *γύλιον* C. 39. Zon. c. 460 *γύλλιον* C. 212. 319 Ducangius *γύλειον* Philemo p. 297. 86. Imo *γυάλας* cum EM. 243, 13 Parthen. Ath. XI p. 467. *Μακεδόνων* cod. *Μακεδόσι* EM. l. l., quod verum esse patet ex Marsyae loco a Parthenio apposito, *Μεγαρεῦσι* Philetas. 87. *ἐρίσματα* Theognostus l. l. *γύλλινα—γεισῆ* cod., *γύαλα—γεῖσοι* L. Dindorfius coll. Arist. Thesm. 110. 88. L. *γύαλος* cum EM. 243, 12 vel *γυαλός* cum Eustath. 526, 42 schol. Hom. *E* 99 Lobeck Proll. 104, 50. 89. *γολμοί* supra Hesychius. *γύαλα· στολισμούς* EM 243, 11. Forte *γυάλοις· στολισμοῖς* ex Il. *O* 529. 91. EM. 243, 14. 94. Cf. *γρύμνη*. 95. EM. 243, 14. 96. *οἱ μετέχοντες* cod., em. Mus. 97. *ἀνύδητον* cod., em. Mus. 98. Malim *γυμνοπαιδίαι*. *Γυμνοπαίδια* perperam Ed. Gerhard Myth. I p. 319. 324. 99. *βεληρίδες. ἔστι* cod., em. Mus. qui *λεβῆρις* reliquit. *λέ* cod., *λεπτόν* Mus. Cf. Zenob. II 95 vol. I p. 56. 1000. *γυμνοφυλακεῖν, ἐπιτάττειν* cod., em. Zen. II 98. *παροιμίαν—ἐπικελάσεως* cod., em. Mus., *μὴ* addit Schrewelius. *Τυραννίσι* cod. Mus., em. Florens Christianus. 1. *γυναίκιοι* (*ειοι* Mus.) *ἵπποι* cod., em. Guyetus.

γυναικίσκιον· παιδίσκιον
γυναικωνῖτις· οἶκος γυναικῶν
γύναιξ· γύναι
5. γύναιον· γυνή
* γυναιμανές· γυναικομανές. ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς, ἢ τὰς γυναῖκας ἐκμαίνων· ἢ ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ἢ γυναῖκας εἰς μανίας ἄγων διὰ τὸ κάλλος
γυναίου· γυναικείου
γυναίου εἵνεκα δώρου· διὰ γυναικῶν δωροδοκίαν
* γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν. καὶ Ἀνακρέων·
πλέξαντες μηροῖσι περὶ μηρούς
10. γυνή· ἡλικία τις παρὰ Πυθαγόρᾳ. ἡ ἄνθρωπος
γύννις· δειλός, ἄνανδρος, γυναικώδης. Ἀριστοφάνης γύννιδας· μαλακούς
* γυναικὸς ἄρ' ἀν..τέτυξο· ἀντὶ γυναικὸς ἄρα γεγέννησο
γῦπες· ὄρνεα σαρκοφάγα καὶ νεκροφάγα
γύπας· καλύβας, καὶ θαλάμας. οἱ δὲ γυπῶν νεοσσιάς, [ἄλλοι ὁδὰς εἰς ὁδούς]. οἱ δὲ τὰς κατὰ γῆν οἰκήσεις. οἱ δὲ σπήλαια. καὶ γυπάρια τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἀζώστους, ἀνασεσυρμένα(ς)
15. γύπη· κοίλωμα γῆς. θαλάμη. γωνία
γυπόν· μακρόν
γυπὸς σκιά· παροιμία, ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον ὑπὸ φθόνου πραττόντων
Γυράς· ὄρος ἐν Τήνῳ
γύργαθον· σκεῦος πλεκτόν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι
20. Γυρῇσι πέτρῃσιν· οὕτω καλοῦνται Γυραὶ πέτραι ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει, πρὸς Μυκόνῃ τῇ νήσῳ
γῦρις· πάλη. καὶ σποδός
γυρίτας· αὐτοπύρους ἄρτους
γυρόν· κατακεχαμμένον. κυρτόν, στρογγύλον. κυκλοειδῆ
* γύρινον· τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον
25. γυρτόν· σκύφον

SCR. 6. Γ 39. 8. λ 520. 9. Eupolis Adul. fr. V II p. 448. Anacr. fr. 164 p. 805. 10. Π 176. 11. Arist. Thesm. 136. 12. Θ 163. 13. Χ 42. 19. Aristoph. XXI p. 1039. 20. δ 500. 23. ? τ 246.

ADNOT. 2. Probabiliter Kusterus ὡς παιδίσκιον coniecit h. e. τῷ τόνῳ, ὡς. 4. γυνή Guyetus. γυναῖς· γυναιξίν vel γυναί· γυναῖκες coni. A. Meineke Philol. XII, 4 p. 606 coll. Com. Gr. II p. 296. 834. Nisi latet γάνυξ. 8. Sic codex. [ων bis Apoll. 55, 31 Mus. 9. Pausan. Eustath. 1394, 39 R. Lob. Path. 123, 44 rhem. p. 161. περὶ μήρους cod. παρὰ Mus. μηροῖς πέρι μηρούς coni. Th. Bergkius. 10. Lob. Proll. 51 n. 60. ἡ cod. ἡ C. 171. 12. γυναικόσαρ ἀντέτυξο cod., γυναικὸς ἄρ' ἀντέτυξο Mus. ἀντὶ τετύξο Aristarchus. 14. De accentu vocabuli disputat Lobeck rhem. p. 267, 24. νεοσσείας cod. νεοσσίας Mus. Verba ἄλλοι ὁδὰς εἰς ὁδούς (l. ὀδὰς ἢ ὀδούς ut corrigendo adhaereat correctum) spectant ad γύας s. γυίας. ἀνασεσυρμένας HST.; ad γυμνάς refert Kusterus coll. Eubul. vol. III p. 237. 246; sed cf. λυπτά· ἑταίρα πόρνη ubi λύπα Guyetus. 15. 16. Forte γυπῶν ἄκρον. 17. μηδὲ ἔξεστι cod., em. Mus. Vide Diogenian. III 100 p. 233. 18. Γύρας cod. Mus., em. LDindorf. c. 831 D coll. schol. min. Lycophr. 390. In editis et ap. L. Ross *Inselreisen* I p. 20, 1 Γύρος. 19. γυργαθόν Arcad. 49, 19 Lob. Proll. 362. 20. πελάγους — Μυκώνῃ cod., πελάγει — Μ. Mus. Μυκόνῃ Guyetus. 21. γυρία cod. γυρεία coni. LDindorf c. 833 A, em. Voss. — σπολίς cod., scripsi. 22. ‚γυρίτης ἄρτος: pollinaceus γῦρις pollen.' Glossae. Adde Geopon. XX 41 Athen. III p. 115 D. 23. κατακεκελιμένον cod., κατακεκλιμένον Mus. κατακεχαμμένον Ruhnkenius. 25. Speciosior quam verior est coniectura Isaaci Vossii γυρτόν· κυφόν, in qua coll. Hes. κυφόν· — κυρτόν acquievit LDindorf c. 836 C. Glossa enim teste Seleuco ap. Ath. XI p. 500 B (Philol. III p. 452) est Epirotica et λυρτός scribenda. σκυφόν cod., emendavi.

* *γῦροι· βόθροι*
* *γυρτεύς· ἀνακρωτόφονος*
Γυρτώνη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ
γυρῶσαι· πληρῶσαι
30. *γῷ· ἑαυτῷ. ἰδίῳ. καὶ ᾧ*
* *γωγώνη· φάρυγξ*
γωγγάμη· ἐν ᾧ οἱ ἁλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄστρεα. εἴρηται καὶ γαγγάμη
γωλιοί· σπήλαια. καὶ αἱ πρὸς θάλασσαν καταδύσεις
γωνιασμός· τοίχων συμβολὴ ἐγγώνιος. οἱ δὲ γεωμετρικὸν θεώρημα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις
35. *γῶνορ· γωνία. Λάκωνες*
γωνορίσματα· γνωρίσματα. τοποθεσίαι
γῶνος· γουνός. ἕδος. καὶ παιδιά τις παλαιστρική. οἱ δὲ κώπη
γώνυμος· φερώνυμος
γῶος· μνημεῖον
40. *γῶπας· κολοιούς. Μακεδόνες*
γωροῦται· σαρκοῖ. Λάκωνες
γωρυτός· τοξοθήκη. θύλακος. οἱ δὲ χωρυτός

Δ.

δαάναι· δύεσθαι. ὅσον εἰς τὴν χρείαν τοῦ στήμονος μεριζόμενον καθάπτεσθαι
δαβεῖ· καυθῇ. Λάκωνες
δαβελός· δαλός. Λάκωνες
δαβούλ· ἡ ἄρκτος. Χαλδαῖοι
5. [*δάγμνος· οἰκτρός. πένης. ἐλεεινός*]
δάγκολον· δρέπανον

SCR. 28. *B* 738. 34. Arist. Ran. 956. 42. *Φ* 54. 3. Sophro.

ADNOT. 26. *γύροι* cod. *γυροί* EM. 243, 56 Eustath. 1864, 7. Cf. 728. 29. *γυιῶσαι· πηρῶσαι* Kusterus. F. *κυρῶσαι· πληρῶσαι*. 30. *σῷ* cod., em. Ahrens II p. 54. 31. Vide *γογγρώνη* et *Γοῖ*. Lob. Proll. p. 230, 80 inter inexplicabilia refert. 33. *Γωλεϊά*, *γωλεοί*, an *γωλειοί* scribam ambigo. Hoc C. 39. 212 margo suadent. 34. *βαστράχοις* cod.; em. Mus. 35. Valcken. Herod. p. 327 *A*, Ahrens II p. 71. 36. *Γῶν ὁρίσματα* Schaefer melet. crit. p. 15 Bast Greg. Cor. p. 155. *Φρυ]γῶν ὁρίσματα* Meinck. Philol. III p. 321, qui seq. *γνωρίσματα* cum LDindorfio c. 841 C delet. At *γνωρίσματα· τοποθεσίαι*
ω
cum C. 63. 171 suo loco habeant, vide num scriptum fuerit *γνορίσματα* cum correctione *γνω-*
ο
ρίσματα. Ex hoc errorum fonte deduxeris etiam supra scripturam *ἀρσώμιδες* pro *ἐνΔΡΩΜΙΔΕΣ*. 37. ? *γωνός*. ? *γωλιός — κύπη*. De *γῶνος· γουνός* cf. Iacobs Anth. Pal. 814. Infra *χῶνος· βουνός* habebimus. 38. Supra legimus *ἀγώνυμος*. Cf. C. 39. 319. 171. 212 lex. Armach. Suid. Zon. c. 461. 39. *Δῷος· μήν*? 40. *γώπας* cod. em. Sturz. coll. *σκῶπες· — οἱ δὲ κολοιούς* Hesych. Lob. Path. El. 124 Parall. p. 118. 42. Apoll. 56, 1. Lobeck. Proll. 389.

Δ 1. Collati sunt Cyrilli codices hi: Dresdensis (39) Vossianus s. Leidensis (63) Vindobonenses 319. 244. 171. 212. Non expedio. 2. *δαβεῖ· κάθηται* cod. *δαβῇ· καυθῇ* recte Ahrens II p. 49. Cf. *ἐκδαβῇ*. 3. *δάβελος* codex. Cognata sunt *δαυλός* et *δαελός* Sophronis ap. EM. 246, 35. Cf. Ahrens l. l. 4. דֹּב ursus, a דבב (*der Tapper*), in ל exit, ut *γαμάλ*, *αἰάλ*; *δαβουλή* codex. Cf. *ἄγαννα* et *κίκλην*. 5. L. *ΑΔΙΝΟC*. Cum *πένης* cf. *ἀλειός*. 6. *ἄγκλον* Doriensibus vindicat Ahrens II p. 95, vulgatum tuentur gl. corrupta *ἀγκαλίς·* |*δρέπανον Μακεδόνες* gl. *a* 532, *σκολοῖς· δρεπάνοις* (l. *δαγκόλοις*) et Lobeck Proll. p. 141.

[δαγνόν· πυχνόν]
δαγόμενον· ἐρρωμένον
δᾷδα· λαμπάδα
δᾷδας· λαμπηδόνας
δᾷδες· λαμπραί
* δαδαίνειν· ἀντέχειν. ἀτενίζειν. μεριμνᾶν. φροντίζειν. [ἀθῆναι
[δαδεῦνται· διαιροῦσιν. εὐωχοῦνται]
δᾳδουχεῖ· λάμπει, φέγγει. φωτίζει. φ[α]ίνει
δᾳδουχίας· λαμπαδηφορίας. λυχναψίας. φωτισμοῦ
δᾳδοῦχος· λυχνάπτης. λαμπαδηφόρος
δᾳδουχοῦνται· φαίνονται
δᾳδουχῶν· διαλάμπων. φωτίζων
δαδύσσεσθαι· ἕλκεσθαι. σπαράσσεσθαι
[δαεγώ· οἶδα, ἐπίσταμαι]
δαείς· μαθών
[δάειν· κακουργεῖν]
* δάειρα.....δάερα γὰρ καὶ τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὸν δηλοῖ. [καὶ δαήμων ἔμπειρος.]
[δαῆσαι· χορτάσαι σιτίων]
* δᾶερ· ἀνδράδελφε
* δαείω· μάθω
* δᾶερ ἐμεῖο κυνός· τοῦ ἀνδρός μου ἀδελφὲ τῆς ἀναιδοῦς
* δαεινόν· κλαύσιμον
δάελον· διάδηλον
δαερόν· μέλαν. καὶ τὸ καιόμενον
δαέρων· τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφῶν
Δαήλης· ἱερεὺς Ἀρτέμιδος
δαήμεναι· ἔμπειροι γυναῖκες
* δαήμων· ἔμπειρος τεχνίτης
δαήμονος· ἐμπείρου τεχνίτου

SCR. 15. II Maccab. IV 22. 21. Pind. Ol. VII 91. Aeschyl. Cho. 695. 23. Ξ 156. 25. 27. Ζ 344. 26. Κ 425. 29. Κ 466? 31. Ω 762. 35. Ο 411.

ADNOT. 7. Infra δαινόν· πυχνόν. Utrumque pro ΑΔΙΝΟΝ esse vidit Ruhnkenius. Indidem corruptum etiam λανὸν κῆρ· σοφωτάτη ψυχή (l. ἀδινὸν κῆρ.) 8. Forte δατούμενον· μεριζόμενον. 12. Infra δανδαίνειν· ἀτενίζειν μεριμνᾶν φροντίζειν; Lob. rhem. p. 237; i. q. μελεδαίνειν. — δαῆναι pro Ἀθῆναι parum probabilis Faehsii est correctio. 13. δατεῦνται Arnaldus Lectt. Gr. p. 37. 14. C. 171. 244. 19. Forte δανύσσεσθαι, ut δανήλοβα pro τανήλοβα. Mox gl. 57 δαιδύσσεσθαι· ἕλκεσθαι habebimus q. d. cf. Lobeck rhem. p. 247 et Μανύεται· πανέλκεται· Δαδύσσω· τὸ ταράσσω agnoscere videntur EM. 289, 7 C. 39. Zon. c. 471. 20. δαείω Pearso et Oudendorpius coniciunt, quod sit i. q. δαέω. Imo ἐγῷ] δα· ἐγὼ οἶδα ut ἐγῷμαι· ἐγὼ οἶμαι, νομίζω. 21. καεὶς C. 171. 244. 22. Merito suspectum est Lobeckio rhem. p. 5. Lego δαλεῖν = δηλεῖν, Sic δαλῇ· κακουργῇ. δανιεῖν· κακουργεῖν. δολεῖ· φθείρει κακουργεῖ. δάλλει· κακουργεῖ. δηλήμων· κακοῦργος. ἐπίδαλον· λοιμικόν. 23. Possis Δάειρα. δαέρα γραπτέον καὶ τὸν κτλ. Sed locus lacunosus videtur coll. EM. 244, 31 Δάειρα ἡ Περσεφόνη παρὰ Ἀθηναίοις (vid. gl. 12) et Eustath. 648, 31 ἐχρῆν γὰρ εἶναι δάειρα ἐκ τοῦ δαήρ, δαέρος καὶ εἰσὶν οἱ τὴν χρῆσιν ταύτην εἰδότες. Coni. igitur Δάειρα· ἡ Π. π. Ἀ. καὶ ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή. δαέρα γὰρ κτλ. Similiter Pearso. 24. δαεῖσαι cod. δαῆσαι Mus. L. ἀδδῆσαι. 26. δαείων· μαθών cod., em. Bentleius. Infra δαῖω· μάθω. 27. ἐμίο cod., em. Mus. 28. καύσιμον haud scio an cum HSt. non recte scripserit Lobeck. Path. El. p. 107 Proll. p. 190. Nam quod infra legitur δαινόν· καύσιμον cum aperte valeat ἀδινόν· πυκνὸν κλαύσιμον eo adducimur potius, ut spuriam hanc glossam ΑΔΕΙΝΟΝ· κλαύσιμον scribamus. 29. Scr. δαελόν· δᾷδα, δῆλον coll. EM. 246, 35 et gl. 3. Infra δέελον· δῆλον (Aristarch. Κ 466); sed corruptum est: δίαλον· φανερόν. 30. Lobeck. Proll. 261. 276. — δαιρός· καυστικός Arcad. 69, 17. 31. Georg. Curtius in Mus. Rhen. 1846 p. 253 sq. Nauck Ar. Byz. p. 133. 33. Aut pro aeolica forma habendum est aut leg. δεδαήμεναι. Φ 487 huc non spectat.

δαήμων· εἰδήμων, ἐπιστήμων, ἔμπειρος
δαῆναι· μαθεῖν
δαηρόν· θερμόν, κα(υ)ματηρόν, λαμπρόν, προφανές
δάης· μάχης. μεγάλης
40. δάηται· καίεται
δάθεα· ἅρπη. φρεάτια. Ταραντῖνοι
* δαίδαλα· κατασκευάσματα ποικίλα
* δαηθμόν· ἐμπρησμόν
δαΐα· μεγάλη. ἔμπειρος. σεμνή, φοβερά
45. δαΐαν· τὴν ἀρουμένην. σεμνήν
δ'αιάζω· ἀναβοῶ. στενάζω
* δαιδαλέην· ποικίλην
* Δαιδάλεια· Ἀριστοφάνης τὸν ὑπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον
* δαιδαλέοισιν· εὖ πεποικιλμένοις
50. * δαιδάλεον· ποικίλον. εὐεργές
* δαιδάλλων· ποικίλλων
ΔΑΙ· δαῖε..,τίς δαί'
* δαΐδες· λαμπάδες. λύχνοι
* δαΐδων· λαμπάδων
55. Δαιδάλου ποιήματα· καὶ .... τὸ κοσμούμενον ὑπὸ Πλαταιέων ξύλον
δαιδήσσουσι· βασανίζουσι
δαιδύσσεσθαι· ἕλκεσθαι
δαιδῶχορ· λυχνία
δαῖε· διεμέριζεν. ἔκαιεν
60. δαίειν· καίειν, φλέγειν
[δαιεμῶν· δαιμόνων]
δαΐέ οἱ· [διαμερίζοι]
δαίεται· διαμερίζεται. καίεται [αἰσχύνεται]. διχάζεται

SCR. 37. δ 403. 40. Υ 316. 42. Ε 60. 44. Soph. Ai. 784. 46. Eur. Or. 80. 47. Σ 611. 48. fr. II p. 1016. 49. Ν 331. 50. Θ 195. 51. Σ 479. 52. α 225. 54. σ 353. 59. Ε 4. (61. Gl. sacr.) 62. Ε 4. 63. α 48.

ADNOT. 38. Cf. 30 Lob. Proll. l. l. Pathol. p. 107. ξηρόν EM. 244, 42. 39. Cf. 44 et Lobeck. rhem. p. 253. 41. Forte ἀρπάγη φρεατεία. 43. δαυθμόν ut ἰαυθμόν κλαυθμόν χαυθμόν a δαύω, unde δαῦσαι et δεδαυμένος. 45. λαΐαν γῆν Ruhnk. epist. crit. II p. 136. 46. Lobeck Path. El. p. 97. δαιάζω cod. C. 39 (α 977) δασάζω C. 244 δαΐζω C. 171. 48. Retraho isthaec ad gl. 55. De re ipsa consulas Interpp. ad Zenob. III 7 p. 59. Brunn *Geschichte der gr. Künstl.* I p. 19—21. 50. δαιδαλόεν Apoll. lex. 56, 7, em. Villoiso. 52. Scripsi, codicis vestigia δαί· δαίε τί δέ secutus. Diogenianus enim non dubito quin glossam δαῖ δαῖε· δαῖε, Didymi lexi tragicae sublectam cum Apoll. lex. 56, 27 δαί· σύνδεσμος ἴσος τῷ δέ· τίς δαΐς, τίς δαὶ ὅμιλος (cf. gl. 102) copulatam exhibuerit, unde remansisse videntur apud nostrum haec duntaxat: δαῖ· δαῖε. δέ ,τίς δαί;' Conf. παῦ παῦε et δίαιν δίαινε de quibus disputant GDindorf Aeschyl. praef. p. LXVIII Rossbach *griech. Metrik* p. 249 n. Non debebat igitur Schowius scripturam mendosam dicere ut natam ex correctione δαὶ δαί(ε): δαὶ δαί Mus. δαί, δέ Vossius coll. δέ· δέ, τί δέ. 55. Δαίδαλον ποίημα καὶ τὸ κ. ὑποπλάταιον codex, Δαιδάλου ποιήματα corrigunt ope Harp. Bekk. 240, 16 et Suida (Gerhard Myth. 225, 1) reliqua em. Meursius de pop. Att. p. 26. Graec. fer. p. 75. Lacunam exple voc. δαίδαλον coll. Paus. IX 3. 56. δαιδύσσουσι temere Vossius. Lego δὲ δήσουσι· βασανιοῦσι coll. δῆσαι· βασανίσαι. 57. Gl. δ 19. 58. δαδῶχορ cod., em. Vossius Ahrens II p. 71. 59. Apoll. lex. 56, 8. 61. Conici multa possunt e. g. δαϊθμῶν vel δασμῶν· διανομῶν, διελών· διανέμων vel Δεεβών· δαιμόνων ἱερόν. 62. δαιέοι cod. δαΐζοι Valck. epist. ad Roev. p. XLIV. Glossa emendatione non eget, modo nobiscum δαΐέ οἱ (Ε 4) scribas, falsa explicatio nata est e. gl. 59. 63. αἰσχύνεται ad αἰδεῖται vel δαΐζεται (Σ 27) spectare sunt qui suspicentur. — δικάζεται cod., scripsi διχάζεται, alii διάζεται suaserunt.

δαιέλιξι· τοῖς πεπυρακτωμένοις ξύλοις κατὰ τὸ ἀρχαῖον μετὰ προσβολῆς πυρσῶν, παρὰ Ἀργείοις
65. δαϊζόμενος· κατακοπτόμενος. κατακαιόμενος
δαΐζων· κατακόπτων
δαιημός· διαίρεσις, μερισμός
δαιῆσαι· διδάξαι
δαῖμα· σπιθαμήν. καὶ τὸ ἔγκωλον τοῦ σχοινίου. στήμονα δὲ Ταραντῖνοι
70. δαιμονᾷ· ὑπὸ δαίμονος κατέχεται
* δαιμοί· οἱ καταδικασθέντες τὰς οὐσίας εἰς βασιλέως
* δαιμόνιον· θεῖον. μόρσιμον
δαίμονες· οἱ θεοί, δαήμονές τινες ὄντες, οἷον ἔμπειροι· ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν, ἀπὸ τοῦ δάσασθαι
δαιμόνιε· μακάριε. κακόδαιμον
75. δαιμονίζειν· τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι, καὶ ἀποθνοῦσθαι
δαιμονίην· μακαρίαν. θειοτάτην
δαιμονίη· μακαρία
δαιμονητιᾷ· δαιμονίζεται. Κρῆτες
δαίμων· δαήμων. θερμόφρων. ἢ θεός
80. δαιμοδία· ἡ τῶν ἀρίστων ἐπιβολή
* δαίνυ· ἑστία[α], εὐωχίαν παρασκεύαζε
* δαΐ· μάχῃ, ὡς γραῦς γραΐ, καὶ καύσδαϊ
δαΐν· μάχην. νίκην λαμπάδων
[δαϊνόν. πυκνόν. καύσιμον]
85. * δαίν[ν]υντο· εὐωχοῦντο
* δαίν[ν]υσθαι· εὐωχεῖσθαι. τρέφεσθαι
* δαιομένων· μεριζομένων
* δαϊζόμενος· μεριζόμενος. τὴν γνώμην διαιρούμενος.
δαΐξας· κατακόψας
90. δάϊξε· κατέκοψε
[δαΐζομαι· διελεύσομαι]
δάϊον τέρας· τὸ πολεμικὸν σημεῖον
* δαιόμενον· καιόμενον. μεριζόμενον

SCR. 65. Ξ 20. 66. Σ 27 Aesch. Suppl. 680. 70. Aesch. Cho. 564. 74. *B* 190 — ξ 443 *B* 200. 77. *A* 561. 81. γ 309. *I* 70. 82. *N* 286. Ξ 387. 83. Callimach. ap. schol. Ξ 387 et EM. 226, 36. 85. *A* 468. 86. *E* 805. 87. ε 61. 88. Ξ 20. 89. Aeschyl. Cho. 396. 91. [*I* 61]. 92. Eur. Phoen. 1030.

ADNOT. 66. *διαιρῶν· διακόπτων* Apoll. lex. 56, 29 C. 39. 67. Incertum dicit Lobeck Parall. p. 398, *δαϊθμός* Valcken. epist. ad Roev. p. XLIV, *δαϊγμός* coll. EM. 613, 45 LDindorf. Ceterum schol. Hom. *A* 222 Alcmanis illud *δαίμονας* (al. *δαήμονας*) *τ' ἐδάσσατο* explicat *τοὺς μερισμούς, τὰς διαιρέσεις αὐτῶν*. 68. Infra *δέδαον· ἐδίδαξαν* et *δεδασκῆσαι· διδάξαι*; *δαῆσαι· διδάξαι* C. 244. 69. De palmo vid. *παλαιστή* et *δᾶριν*. Secunda interpretatio redit infra *δέμας· σχοινίον*. De licio, quod vulgo *δίασμα* est, cf. *διττεσθαι, ἄνταρ, ἄσμα, δάαναι, διάγματα*. Priores significationes cum *διάστημα* habent cognationem, posterior cum *δίασμα*. 70. C. 39. 71. Vide *ἀδαμία*. 73. *δάσσεσθαι* cod. *δάσασθαι* Apoll. lex. 56, 14. 75. *Δαιμονίζεσθαι· Σοφοκλῆς Δανάῃ δεδαιμονισμένον ἀντὶ τοῦ τεθεωμένον* Bekk. 90, 31. *ἀποθεοῦσθαι* IGSchneider. Vid. Iacobs Anth. Pal. Add. p. LXX XIV. 76. *ἄκραν* cod., em. Alb. 77. *δαιμονίζει* cod., em. Kuster. 80. *δαμοσία· ἡ τ. ἀ. ἐπιλογή*, an *λαμῳδία· ἡ τῶν δραπετῶν* (sive *δρηστῶν*) *ἐπιβολή*, mulcta fugitivis imposita? 81. Emend. Kusterus. 82. Sic codex, *ναῦς ναΐ* LDindorf. c. 866 B Lobeck Parall. p. 89. 83. *δαίην* cod. *δαΐν* vel *δάϊν* LDindorf. c. 866 C, qua de forma Iacobs Anth. Pal. p. 867. *λαμπάδα* coni. Mus. Huc refer EM. 244, 50 *σημαίνει καὶ τὴν νίκην καὶ πεύκην*. 84. Confundit *ΔΔΙΝΟΝ* et *ΔΑΙΝΟΝ*, nisi praestat *δδινόν· πυκνόν κλαύσιμον*. Vide gl. δ 28. 86. C. 39. 89. C. 39. 171. 244. 91. *δαΐξομαι* Kusterus. 92. C. 39. 171. 244. Hinc detortum est *λέρας· σημεῖον*; leg. *τέρας*.

* δαίμονα δώσω· λείπει κακόν, ἵνα (ἢ) κακὸν δαίμονα δώσω
95. * δαϊκταμένων· ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντων
* δαΐζει· διασπᾷ. τέμνει. σχίζει. θάπτει. πορθεῖ. σκυλεύει.
* δ[α]ιελε μῦθον· [δίελε.] σαφηνίσον
* δαί[ν]υνται· ἑστιῶνται. θερμαίνονται
[δάιον· ἰσχυρόν. ἀγαθόν]
100. Δαῖρα· ἡ αὐτὴ τῇ Δαείρᾳ
[Δαῖροι· Θάσιοι]
* δαί· σύνδεσμος ἴσος (τῷ) δέ συμπλεκτικῷ παρὰ τῷ ποιητῇ
δαίς· πεύκη, λαμπάς: εὐωχία: ἢ μάχη: καὶ σώφρων
δαίς· Σοφοκλῆς
,ἦλθε[ν] δὲ Δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν'
ἢ δι' ἐράνων εὐωχία· ἔνιοι δὲ τὰς Μούσας. Τριπτολέμῳ.
5. * δαῖτα, εὐωχίαν
δαίσιμον· ἐδώδιμον
δαιταλεύς· ὁ ἐπὶ τὰ δεῖπνα πορευόμενος. δαιτυμών
* [δαιταί· λαμπάδες]
Δαισιανός· δρομεύς ἐστιν ἐπὶ βραδυτῆτι καὶ πενίᾳ κωμῳδούμενος
10. δαίτας· μεριστάς
* δαίτησιν· εὐωχίαις
* δαῖτος· εὐωχία. εὐφρασία
* δαιτὸς ἀκουάζεσθον· ἐν εὐωχίᾳ τιμῆς ἀξιοῦσθε, ἢ οὐ πρῶτοι καλεῖσθε;
δαιτροί· μερισταί
15. * δαιτὸς ἐΐσης· τῆς ἐξίσου μεριζομένης εὐωχίας, ἤτοι τροφῆς
* δαιτρεύειν· διαιρεῖν, διανέμειν
δαιτρόν· μεμετρημένον, πρὸς μέρος μὲν διαιρετόν, μεριστόν. οἱ δὲ μάγειρον
δαιτρός· μάγειρος διαιρῶν τὰ κρέα, ἢ ὁ ἐν τραπέζῃ κόπτων τὰ μέρη. Δαὶς γὰρ ἡ εὐωχία
δαιτροπόνος· σιτοπόνος. σιτοποιός
20. δαιτυμόνες· σύνδειπνοι. ἀρισταί. εὐωχούμενοι. ἢ μάγειροι.
δαΐφρονος· συνετοῦ περὶ τὸν πόλεμον
δαΐφρων· συνετός. πολεμικός, πολεμικὰ φρονῶν. Δαὶς γὰρ (ἡ) μάχη [εὐωχία. καὶ σώφρων]

SCR. 94. Θ 166. 95. Φ 146. 100. Aeschyl. fr. 271 p. 69. 2. α 225. 4. fr. 544. p. 210. 6. Cf. Aesch. Ag. 1803 Eng. 7. Aesch. Prom. 1024. 9. Comic. inc. CXII p. 632 vol. IV. 10. Eurip. fr. 475, 12 p. 401. 11. Κ 217. 13. Δ 343. 15. Α 468. 16. Λ 704. 17. Δ 262. 18. α 141 Ρ 331. 20. δ 621. 21. Β 23. 22. Β 875.

ADNOT. 96. Forte κόπτει vel δάπτει pro θάπτει. 97. δίελε glossae corruptae correctio est. 98. Confundit δαίνυνται et χλιαίνονται. 99. Ad χάιον recte retulit Kusterus. 100. Aelius Dionysius Eustath. 648. 456, 12 Lobeck. Proll. p. 39; atque ad Dairam Lob. Agla. p. 154 refert etiam Δμῖα. 1. Recte ad Ἀερίαν antiquius Thasi nomen refert Is. Vossius (et Pearso). 2. τῷ add. Valckenaerius. Cf. Apoll. 56, 27 et gl. δ 52. 3. Confundit δαΐς sive δᾴς, δαίς, δαῖς et δαείς sive ... δαῄς. Vide gl. 122. 4. ἦλθε — θήλει .. πρέσβις τῇ cod. θήλεια — πρεσβίστη Mus. ἦλθεν Pearso θάλεια Kusterus. τὰς Μούσας cod. τὴν Μοῦσαν Heins. 6. Sic Zonar. c. 471, δαίσιον EM. 352. 29 7. C. 171. 8. L. δεταί. 9. Δαισιανός cod. Δαισίας Meinekius et Henricus Iacobi, neutro ordinis leges non violante. 10. Cave (λαγο)δαίτας rescribas; nam etiam C. 171 δαίτας (δαιτάς HSt.) μεριστάς ὡς οἱ Μακεδόνες φασίν. Ceterum infra etiam ὠμοφάγους δαῖτας (codd. δαίτας)· τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας explicat. 12. δαιτός· εὐωχία· εὐφρασία? δαιτός· εὐωχίας εὐφρασίας Kusterus. 13. ἀξιοῦσθαι — οὐ — καλεῖσθαι cod., ἀξιοῦσθε — οἱ — καλεῖσθε Mus. 17. Coni. μεμετρημένον πρὸς μέρος. ὁτὲ μὲν — ὁτὲ δὲ μάγειρον. 18. Apoll. lex. 56, 8. 19. δαιτροποιός· σιτοποιός [σιτοπόνος] Albertus. ἀλφιτοποιός? 20. Diogen. EM. 252, 33 Rank. Hes. p. 40. 47. 22. Apoll. lex. 56, 18 Cancellis septa immigrarunt e gl. 103.

δαΐω· μάθω
δαίων· καίων
25. δαίω· καὶ ἐξάπτω
δάκε· ἐλύπησε
δακέθυμον· λυποῦντα τὴν ψυχήν
δάκετον· θηρίον
δάκη· θηρία. καὶ δάκος· ἑρπετόν
30. δάκια· τὰ ἄγρια ὀρνιθάρια
δάκνει· λυπεῖ
δακνίς· ὀρνέου εἶδος
δακόσσαι· πορθῆσαι
δακρυόεντα· κλαίοντα
35. δακρυόεσσαν· δακρύειν ποιοῦσαν
δακρυοέσσης· δακρύων παραιτίου
δακρυπλώειν· πλημμυρεῖν τοῖς δάκρυσιν
δακρυ(ρ)ροῶν· δάκρυα ῥέων
δακρυώτατον· ἀτυχέστατον
40. δακτύλιοι· οἱ τετρημένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτεται. καὶ τῆς θύρας τὸ ἐπίσπαστρον
δακτύλιος· Ἀττικῶς διέστελλον. καὶ τὸν μὲν ἁπλοῦν δακτυλίδιον ἐκάλουν, τὸ δὲ γλυφὴν ἔχον σφραγίδιον. καὶ τοῦ πηδαλίου τὸ ἄκρον δάκτυλ(ι)ος
δακτύλιος φαρμακίτης· ὃν οἱ φαρμακοπῶλαι εἰώθασι πιπράσκειν ἀντὶ φαρμάκου.
δάκτυλος· οὕτω καλεῖται ῥυθμοῦ εἶδος καὶ κρούματος. χρῶνται δὲ αὐτῷ [οἱ] μάλιστα αὐληταί..........
δακτυλόδικτον·......
45. δακτυλωτὸν ἔκπωμα· ἔνιοι τὸ κέρας. ἄμεινον δὲ τὸ ξωστρωτὸν λεγόμενον. ἢ διὰ τὸ ὦτα ἔχειν ἔξωθεν καὶ δύνασθαι τοῖς δακτύλοις κρατεῖσθαι, (ᾧ) οἱ δάκτυλοι ἐνείροντο
* δάλα· ἄμπελος
δάκω φρένα· λυπήσω τὴν διάνοιαν
δαλάγχαν· θάλασσαν

SCR. 24. Aeschyl. Ag. 496. Choeph. 864. 26. *E* 493. 28. Callimachus EM. l. l. 29. e. g. Eur. Hipp. 646. Aeschyl. Cho. 509. 31. Ar. Vespp. 253. 34. *E* 737! 35. *Z* 455. 36. *N* 765. 37. *τ* 122. 38. Eur. Phoen. 370? 41. Lysist. 1027. 42. Eupol. Bapt. fr. XXII p. 454. 43. Ar. Nubb. 651. 44. Aeschyl. Edon. fr. 56 p. 15, ubi δακτυλόδειχτον libri Strabonis δακτυλόδικτον Pauwius δακτυλόδεκτον Hermann. opusc. V. p. 7. — Ion. fr. 1 p. 567. 47. Eur. Phoen. 384.

ADNOT. 23. Imo δαείω, cf. gl. 26. 25. καίω Kusterus et sic C. 244. 171. 27. EM. 245, 25. 28. δακετόν cod. Vide Eustath. 427, 28. Ceterum ope EM. 245, 31 scripserim δάκετον θηρίον· ἑρπετόν. καὶ δάκος. 30. τὰ μικρὰ θηρία EM. 245, 33. 32. δακνάς Valcken. Adon. p. 346 B. 33. Lego δῃῶσαι. 38. (ρ) Mus. 39. L. ἀκυρέστατον coll. gl. α 2694. Meinekius Philol. XII 4, 607 δακρυτότατον vel πολυ}-δακρυώτατον. 40. τετριμμένοι cod., em. lexic. rhet. EM. 246, 27 Zon. c. 464. Exciderunt καὶ τοῦ πηδαλίου τὸ ἄκρον. 41. Ἀττικοὶ coni. Alb., δακτύλιος em. Heinsius. Cf. Krause Pyrgoteles p. 227 n. Huc verba καὶ — ἐπίσπαστρον reicit Albertus. 43. αὐτῷ μάλιστα οἱ Kusterus coll. schol. Ar. Nubb. 651. πρὸ τοῦ νόμου addit Suidas. Vide Rossbach *Metrik* vol. III p. 38. 39 sqq. 44. 45. Separavit Albertus. 44. Vide Naek. Opusc. I p. 38. 45. ἔκπομα — χρέας cod., em. Ath. XI p. 468 C. — ἀμφωτον Pearso secundum Epimenen Ath. l. c. — (ᾧ) Nauckius in ZfAW. 1855 p. 112 et fr. 1 p. 567 ubi pro δακτυλωτὸν corrupto, ut ipsi visum est, δεικηλωτόν suadet, δαιδαλωτόν Meinekius. 46. Cf. ἐδάνη· εἶδος ἀμπέλου ap. Hes. et Theognost. 5, 4. μελανδάνεως· ἀμπέλου εἶδος. Coni. ἀκ]λάδα· ἄμπελον. 48. Macedonicum videtur. Macedonicum enim est δ pro θ in δδήρ δδαλός δάνος.

δάλαν· λύμην
50. δάλεμον· κηδεμόνα
[δ]αλετῶν ὄνος·...... [Κρῆτες]
δαλῇ· κακουργῇ
δαλήσασθαι· λυμήνασθαι, ἀδικῆσαι
δαλίδας· τὰς μεμνηστευμένας
55. δαλίον· δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιβα καὶ περιῤῥαίνειν τὸν βωμόν
δαλιοχεῖν· τὸ παιδὶ συνεῖναι. Ἀμπρακιῶται. τινὲς δὲ τὸ μοιχεύειν
δαλιοχός· μοιχός
[δαλίς· μωρός]
δάλλει· κακουργεῖ
60. δαλλώ· ἡ ἀπόπληκτος. οἱ δὲ τὴν ἔξωρον παρθένον, ἢ γυναῖκα [καὶ] πρεσβυτέραν, ὅταν συμπαίζῃ ταῖς παρθένοις. ὑπερῆλιξ
ΔΑΛΟΝ· ζῆλον. ἢ λαμπάδα, ἢ ξύλον κεκαυμένον, δαλίον ἡμίφλεκτον
δαλός· μελάνουρος ἰχθύς. ἢ λαμπάς, ἢ ξύλον κεκαυμένον, τὸ ἐξημμένον ξύλον· παρὰ τὸ δαίεσθαι ἤγουν καίεσθαι
* δαλμᾶναι· εἰκάσαι
δαλοῦν· σύντομον
65. [δαλώ· ὑπερῆλιξ. νεώτερος]
* [δάλκιον· πινάκιον. οἷον γραμματίδιον]
δαμᾷ· δαμάζει
δαμῇ· δαμάζων. δαμάζει, ὑποτάσσει
δάμαλις· μόσχος. καὶ κατὰ παντὸς νέου
70. δαμάλην· τὸν ἔρωτα. ἤτοι τὸν δαμάζοντα. ἢ ἀγέρωχον
δαμάλλοντες· δαρδάπτοντες
δάμαρ· γυνὴ ἔχουσα ἄνδρα
δ' ἀμάρη[ς]· ὀχετός
δαμαρίππεως· εἶδος ἰσχάδων. Εὔπολις

SCR. 50. Alex. Com. III 477. 55. ADN. 61. ε 488. 67. Α 61. 70. Anacreo l. c. 74. Eupolis fr. LXXXIII vol. II p. 572.

ADNOT. 49. Hinc supra ἀδαλές ἀδάλαν ἀδάς. Cf. Lob. rhem. p. 256. Ahrens II p. 138. 50. 51. δάλεστον· ὄνον (cod.) non esse Creticam, sed Atticam glossam δ' ἀλετῶνα· ὄνον vel potius ἀλετών ὄνος dixi ad gl. α 2897. Κρῆτες non dubium quin ad gl. praecedentem pertineat, coll. gl. α 1061. 998 et gl. ὦ δέμα· ὦ αὐτη) (ubi G. Hermannus opusc. VI 1 p. 126 ὦ δέμα· ὦ αὔτη sive ὦ δ' ἐμά coni.) Unde δάλεμους habeat LDindorf c. 881 D. nescio. 52. Gl. δ 22. 53. Boeckh. C. I. I n. 11. 54. I. q. Τάλιδας videtur Salmasio. An δαμαλίδας pro δαμάλιας? 55. Vide Suid. schol. Ar. Pac. 959 Didym. p. 73. 56. τῷ — συνεῖναι — τῷ codex, em. Mus. 57. Vide δάοχος. 58. L. χάλις h. e. χαλίφρων; Albertus contulerat Aesch. Eum. 331 φρενοδαλής, Lobeck. Path. El. p. 101 δαλίς cum ζαλαίνω et ἠλός composuerat. 59. Tuitus est Lobeck. rhem. p. 112. 149. Malim δαλεῖ coll. 22. 60. Mox habebimus δαλώ. Vid. Lobeck. rhem. p. 320. ‚Delapsam in cineres facem' Hor. Od. IV 13, 28 adscripserat IGSchneiderus Lex. Gr. L. I p. 274. Adde Iacobs ad Meleag. 49. 61. δαλόν cod., confundit δᾶλον· ζῆλον quo de cf. Lobeck. rhem. p. 28 Ahrens Dial. I p. 175 II 95 et δαλόν. δαδίον EM. Suid. C. 244 ἢ κεραυνός addit C. 171. 62. μαλάνουρος cod., em. Mus. 63. Ad ἰνδάλλεσθαι adludere animadvertit Guyetus. 64. L. ἀπλοῦν. 65. νεωτέρα προσποιουμένη εἶναι? 66. δαλτίον pro δελτίον coni. Albertus; leg. χαλίδιον et cf. χαλκοῦν. 68. Forsitan latuerit participium aeolicum δάμαις s. δάμναις = δαμάζων. Tunc delenda δαμάζει ὑποτάσσει ut nata ex gl. 67. Pearso δαμάα· (Χ 271) δαμάζει ὑποτάσσει. 69. Ordo δαμάλη καὶ δάμαλις poscit. 70. δαμᾶλ cod., em. Barnesius assentiente LDindorf. c. 886 C., δαμάλης Bergk. Anacr. 77. — Lobeck. Proll. p. 86. Meinek. Anal. Alex. p. 395 Nauck. Ar. Byz. p. 104. 110. 71. Nonne μαδάλλοντες = μοιμύλλοντες? Infra μαδάλλοντες· ἐσθίοντες quod minus feliciter aggressus est Lobeck. rhem. p. 234. 72. Apoll. lex. 56, 13. 73. δαμάρης cod., em. Lobeck. Possis et ἀμάρης· ὀχετοῦ (Φ 259). 74. δάμαρ ἱππέως cod., em. LDindorfius coll. δαμερίππεως ap. Choerob. Bekk. III p. 1197.

75. δαμαρούσιος· ὀχετός. δημόσιος
δάμαρτι· γυναικὶ γαμετῇ
δάμαρτος· τῆς γαμετῆς
δάμασσεν· ἀνεῖλεν
δαμάσσετο· ἐδάμασε
80. δαμάσσῃ· ἀποκτείνῃ
Δαμασικόνδυλον· Εὔπολις, ὡς ἂν τὸν Δαμασίστρατον, ὄντα Χῖον παλαιστήν, οὕτως λέγει
Δαμασκός· αἷμα σάκκου
Δαμαστής· οὕτως ὁ Προκρούστης ἐκαλεῖτο
δαματρίζειν· τὸ συνάγειν τὸν Δημητριακὸν καρπόν. Κύπριοι
85. δαμάτριον· ἄνθος ὅμοιον ναρκίσσῳ
Δάμεια· ἑορτὴ παρὰ Ταραντίνοις
δαμείς· δαμασθείς
δαμεῖσα· δαμασθεῖσα. ἀπόλεμος ἀναιρεθεῖσα
δαμεῦσαι· αἰσχῦναι. κοινοποιῆσαι
90. δαμῆναι· δαμασθῆναι ἐπὶ γυναικός, ἀναιρεθῆναι ἐπὶ ἀνδρός
δαμήμεναι· ὑποταχθῆναι
δαμιουργοί· αἱ πόρναι
δάμνα· ἐδάμαζε
δάμναμαι· δαμ[ν]άζομαι
95. * Δανάη· θυγάτηρ Ἀκρισίου
δαμνάμενοι· δαμαζόμενοι, β[ρ]ιαζόμενοι
δάμναται· ἕλκει. βιάζεται. φθείρει
δάμνει· δαμ[ν]άζει
δαμνήσει· δαμάσει
200. δάμνηται· δαμάζηται
* δάμν.ναι· δαμαζόμεναι
* δαμνόν· δεινόν
* δάμνος· ἵππος. Τυρρηνοί
δαμνῆτις· δαμάζουσα. τιμωρός
5. δάμνια· θύματα, σφάγια
δαμοσόνιος· εἶδος βοτάνης
δαμοῦαι· οἱ ἐπὶ Μελαντίας πεμπόμενοι. Λάκωνες
δαμοῦχοι· οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες. ἦσαν δὲ καὶ κατά τινας πόλεις ἀρχαὶ ἀποδεδειγμέναι δημούχων

SCR. 76. *Γ* 122. 78. *Ε* 106. 69. *Ε* 278. 80. *Ε* 138. 81. Eupol. fr. LXXXIV p. 572. 82. Gl. sacra. 87. *Γ* 429. 88. Sappho ap. Hephaest. p. 60. 90. *γ* 269 Hes. Theog. 464 *Ν* 98. 91. *Κ* 403. 93. *Π* 103. Apud Sapphonem imperativus legitur pro *δάμαζε*. 94. Aesch. Suppl. 904. 97. e. g. § 488.

ADNOT. 75. *ὀχετός* forsan e gl. 73 irrepserit; *δαμαρούσιος* comicus lusus videtur, v. *γερούσιος* exitum imitans. Simile est *ἀττικωνικῶς*. 81. *ὃν ταχεῖον* cod., em. Mus. 82. *ἅμμα* Mus. *αἵματος ποτισμός* cod. Coisl. CCXXIV. 83. *Δαμάστης* Plut. Thes. c. XI. 86. Huc pertinere videtur gl. *δάναιε*. 87. In codice post *δαμασθείς* leguntur haec: *ἀπόλεμος ἀναιρεθεῖσα*, (*ἐν πολέμῳ ἀναιρεθείς* Mus.) Ad seq. gl. retraxit Schowius. 92. Vide *δημίην* et *δημιάσι πύλαις*. 93. *δαμᾶ· δαμάζει* C. 171. 94. Emendavi. *δάμναιμα· δαμάζοιμι* codex *δαμναίμεν* Mus. Vide gl. 201. 96. Em. Mus. 97. *δαμνᾶται* cod. *δάμναται* Kusterus. 98. *δαμνεῖ* cod. *δάμνει* Zon. c. 472. Atque *haec* forma vel altera forma Aeolica *δαμνίει* reponenda videtur. 99. *δάμνησι* coni. Pearso (*Ε* 746). 200. Sic cod. et Mus. Errat Lobeck. rhem. p. 126. 1. Forte *δάμναμαι· δαμάζομαι* (vid. gl. 194 Aesch. Suppl. 904), nam *δάμν.ναι* codex, *δαμνάμεναι* Mus. 2. *Damnum?* 3. ‚*Mannus*' Sopingus. Quidni *δάμνος· ἵππος* ex adverso positum τῷ *πῶλος ἀδμής*? 5. Theodoridas et Nicander (fr. 133 p. 205 OSchn.) ap. Eustath. 1476, 40 — *σφαγεῖα*? 6. Est eadem quam *Damasonion* nominat Plin. HN. XXV 10 Dioscor. III 169. Adde Galen. de antid. I 433 Theophan. Nonn. I p. 184. 7. *δαμόται* coni. Alb. Non expedio. 8. *αἰγαὶ* an *ἀρχαὶ* in cod. sit non liquet.

δαμοφανής· τὸ ἱμάτιον. οἱ *Λάκωνες*
δαμπόν· τὸ πυρίεφθον [*Λάκωνες*]. *Κρῆτες*
* *δαμάσικτον*· δεδοκιμασμένον. *Λάκωνες*
δαμώματα· κοινώματα, δημοσιώματα
δαμώμενος· ἀγαλλόμενος. οἱ δὲ παίζων
δαμώσεις· δημόται. ἢ οἱ ἐντελεῖς, παρὰ *Λάκωσι*
δάν· μακρῶς, ἢ πολὺν χρόνον. *Ἠλεῖοι*. [καὶ χώρα περὶ *Δαμασκὸν* καὶ *Σιδῶνα*]
δανά· ξηρά, καύσιμα ξύλα
[*δαινά*· ἢ δή, ὡς δή]
* *Δαναοί*· οἱ *Ἕλληνες*
δανάκη· νομισμάτιόν τι βαρβαρικόν, δυνάμενον πλέον ὀβολοῦ ὀλίγῳ, τριτημόριον· ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τοῖς νεκροῖς διδόμενος ὀβολός
δάνας· μερίδας. *Καρύστιοι*
δανδαλίδες· κάχρυς. κριθαί. ἢ σῖτος πεφρυγμένος
δάνδαλος· ὁ ἐριθακός, τὸ ὄρνεον
δανδαρίκαι· οἱ βολευταί
* *δανδαίνειν*· ἀτενίζειν. φροντίζειν, μεριμνᾶν
* *δάναιε*· δαιδοῦλαι. *Ταραντῖνοι*
δανειστήν· καὶ τὸν δανεισάμενον
δανές· ἀληθές. ἢ δῶρον. ἢ μερίδα. ἢ ἰσχύν. γέρας. ἢ δάνειον
δανήλοφα· μακροτράχηλα, ἐκτεταμένους ἔχοντα τοὺς λόφους. ἢ ὑψηλοτράχηλα, μετεώρους ἔχοντα τοὺς λόφους. ἢ πίονας
* *Δανιήλ*· κρίσις Θεοῦ. ἑρμηνεύεται δὲ ἡ *δὰν* κρίσις
[*δανιεῖν*· κακουργεῖν· οἱ δὲ δανίζειν]
δανίζει· μεταδιδοῖ τοῖς ἐνδεέσι. κιχρᾷ

SCR. 212. Arist. Pac. 798. 16. ο 321. 17. Eurip. fr. 427 p. 389. 18. Hom. 19. Callim. fr. CX (Lob. Proll. 312, 9) Heraclides ap. EM. l. c. 27. Euphorio. [Eccles. XXIV 1].

ADNOT. 9. OMueller Dor. II p. 264, 4. Sed cf. Suid. *διαφανῆ χιτώνια*· — καὶ *Ἠσαΐας ὁ προφήτης* (3, 21) ‚*καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά*.‘ 10. I. e. *πυριάτην πύον*, quod nescio an sub *πον* lateat. Cf. etiam *ὑτθόν*. 11. *δοκιμακτόν*? h. e. ‚moribus probatum et ad magistratum admissum.‘ Cf. *ἐσκλητόρ*. 12. C. 39. 13. *δαμῶμος* cod., em. Mus. I. q. *δημούμενος*. 14. Nuperrime hanc glossam tractarunt Schoemannus in recognitione quaestionis de Spartanis Homoeis p. 20, 34 (Gryph. 1855, qui *δαμώδεις* (HSt.)· — *συντελεῖς* conicit) et Fr. Haasius in *Abhandl. der hist. phil. Gesellsch. in Breslau* I Bd. p. 130 n. 140. Coni. *δαμώσεις*· *δημοτ[α]ικοὶ συντελεῖς. π. Δ.* 15. Ahrens I p. 229. Lobeck. Parall. p. 71. 17. L. *δ' ἄρα*· *ὡς δή* quod vide. Sic et LDindorfius. 19. Malim *δανάκην* ut sit accusativus vocis *ὁ δανάκης*, quo de cf. Nack. Mus. Rhen. V p. 76. *δανάη* cod. Mus. *δανάκη* HSt. coll. Poll. IX 82 EM. 247, 41 Suidas. Vide Boettich. Aric. p. 15. Fritzsch. Ar. Ran. p. 97. Deinde *ὀλίγω Γ* cod. *ὀλίγῳ τινὶ* Mus. Coni. *ὀλίγῳ, τριτημόριον*. 20. *Καρύστοι* cod., em. Musurus cuius correctio typothetam latuit. Lobeck. rhem. p. 264. 21. Poll. VI 76. 77. I. q. *δενδαλίδες*. 22. Inter inexplicabilia retulit Lobeck. Proll. p. 93. 23. *βουλευταί* coni. Valesius. Coni. *δράμικες*· *οἱ βωλῆται* (*βωλῖται, βωλητῖνοι*) coll. Athen. III 114 B 113 C. 24. Vide *δαδαίνειν* et *ἐνδανδαίνει* Hes. Lobeck. rhem. p. 237. 25. *Δάναιε, δαιδοῦλαι* codex *Δαναιέδαι*· *αἱ δοῦλαι* Musurus. Si recte conicio *δᾳδοῦχε* vel *δᾳδουχίαι* legendum esse, corrupta glossa forsitan ad *Δάμεια* (gl. 186) referenda sit, Cereris ap. Tarentinos sacra, in quibus sacerdotes facularii Cererem imitati sint Persephonen quaerentem. 26. Diogenianus EM. 248, 21; Rank. Hes. p. 39. — Salmasius de Usur. p. 21 ante *καὶ* exhibet *τὸν δανείσαντα*. 27. *ἀληθές* cum dicit non *ἀδανές* in mente habuit, quae Kusteri est sententia, sed fortasse *ἀλλανές* (h. e. *ἀπλανές*); cf. *ἀλανές ἀλλανής* et *ἀνανδές*. Cum *μερίδα* cf. *δάνας* gl. 220. *Ἰσχύν* cuius significationis etiam Diogen. EM. 248, 1 mentionem facit refero ad *δρᾶνος*. De reliquis expositionibus *δῶρον* (unde *ἀνησίδανος* dicta Ceres) *γέρας δάνειον* cf. EM. 247, 51. 28. E dialecto pro *τανήλοφα*. *δανήλοβα* cod. ‚*τοὺς λοβοὺς* aut *δανήλοφα*‘ Salmasius. 30. L. *δαλεῖν*. Vide gl. 22. 152. *δανίζειν* cod. *δανείζειν* Mus., forte *δαΐζειν*. 31. *δανίζει*· *μεταδίδει* cod. *δανείζει*· *μεταδιδοῖ* Mus.

* δάνειον· ὄφλημα, χρέος. δῶρον
[δανῷ· ξηρῷ
..δάντα· ζυγά
35. δάνυντο· εὐωχοῦντο]
δανῶν· κακοποιῶν. κτείνων. Μακεδόνες
δάξα· θάλασσα. Ἠπειρῶται
δάοι νόσῳ· ἐπικρατεῖ νόσῳ
δαόν· πολυχρόνιον
40. δάοχος· μοιχός
δάος· φῶς, δᾷδα. πῦρ, φλόξ, φέγγος, αὐγή. καὶ ὑπὸ Φρυγῶν λύκος
Δᾶος· ἀγγάριος. δούλου ὄνομά τι, εἰ καὶ ἐλεύθερος. καὶ εἰς κωμῳδίαν εἰσαγόμενος
δά[ρ]πακες· θ[α]υμάλωπες
δαπανά· ἀναλωτικά, ἢ τὰ δαπανώμενα
45. δαπάνη· τροφή
δαπέδοις· οἴκοις. ἐρειπίοις
δάπεδον· ἔδαφος, γῆ. [δριματόψυχος]. ἢ οἶκος, ἐρείπιον
δάπης· τάπης
* δάπτειν· ἐσθίειν
50. δάπιδες· ποικίλα ὑφάσματα. τάπητες
δάπτης· δεινός.......
* δάπτουσιν· ἐσθίουσιν
δάπτομαι· διασπαράσσομαι. κατεσθίομαι. τρύχομαι
δάπτων· κατεσθίων
55. δ' ἄρ. δή
δ' ἄρα· ὡς δή. Εὐριπίδης Ἰνοῖ
* Δαρδανίη· χώρα

SCR. 35. *Π* 477. 38. ADN. 41. *Ω* 647. 42. Comic. inc. IV p. 333. fr. 11b** IV p. 600. 52. *Π* 159. 53. Aesch. Prom. 437. 56. fr. 427 p. 389. 57. *Υ* 215.

ADNOT. 33. δάνοη· ξηρῷ cod. δάνοη· ξηρόν Mus. δάνιον· ξηρόν Aldus, em. Schowius et C. 171. 34. Cave δανὰ ξυλὰ scribas. Detortum enim est ex *ΤΑΛΑΝΤΑ:* ζυγά quam glossam quae praecedit ταλανίζει· θρηνεῖ et ipsa aliunde irrepsit sed non eget correctione ἰαλεμίζει· θρηνεῖ. 35. δάννυντο Mus. Codicis lectionem divinavit Is. Vossius. δαίνυντο Kusterus. 36. δαιτῶν cod., em. Vossius Lobeck. rhem. p. 124. — Plutarch Mor. p. 22 δανὸν γὰρ Μακεδόνες τὸν θάνατον καλοῦσι, et Hes. v. v. σφε δανών. 38. δάλασσα vel δάλαξα malit Salmasius coll. δάλαγχα. Sed δάξα etiam C. 39 porrigit. Cf. Neumann, *die Hellenen im Scythenlande* p. 192. 38. δάοι, νόσῳ ἐπικρατεῖ νόσῳ cod. δαεῖ νοσῳ· ἐπικρατεῖ νόσῳ Musurus, ἢ ἐπικρατεῖ Aldus, δαοῖ νόσῳ Is. Vossii coniecturam GDindorfium in Thes. c. 1055 amplexum esse miror. Fallitur etiam Lobeck. Parall. p. 162. Legendum enim *ΔΑΟΙ* vel potius *ΔΑΙΟΙ* h. e. δᾴῳ νόσῳ· πικρᾷ τῇ νόσῳ ex Attico poeta tragico nescio quo. Alius malit ἀδευκεῖ νούσῳ. 39. Lobeck. Parall. p. 162, 14 aut corruptum pro δαρὸν aut huius primitivum esse arbitratur. Cf. διανδής et δοάν. 40. Sic C. 39. 171. Cf. gl. 157. 41. Ad Phrygium δάος explicandum non opus videtur ut ad Chaldaicum דיבא et Syriacum ܕܐܒܐ *(deba, diba)* refugiamus cum Bocharto Hieroz. III c. 10 I p. 821 ubi amnem quoque Λύκον Graecis dictum Ammiano *Diaban* et *Adiaban* audire monet. Nam θῶς· θηρίον εἶδος λύκῳ ὅμοιον e Macedonum Phrygumque dialectis sonabat δάος, δάϜος. Cf. δώραξ ἀδήρ ἀδρία ἀδαλός δάνος δάλαγχα δάξα Δάρρων Δανλάντιοι (Meinek. Anal. Alex. p. 110). 42. Δᾶος cod., em. Heinsius. εἰ cod. ἢ? 43. δάπακις pro δάϜακις corrigunt a δαύξ δαῦαξ. Cf. δαύακες. θαυμαλῶπες cod., em. Guyetus. 46. δαδέδοις cod., em. Mus. 47. Infra δρῖμαι· ψῦχος (sic). ἐρειπίοις cod., em. Alb. 48. δάπις Kusterus. 51. δεινὸς ἐσθίειν interpretatur Heinsius. δασπλής coni. Ruhnk. epist. crit. p. 156 contra ordinem. Possis δαπτῆς· ψηνός coll. schol. Lycoph. 1403 et Hes. λάττα θάπτα, sed placet Heinsii coniectura. 56. Suspectum. Vide gl. 217.

δαράτῳ· ἀζύμῳ
δάρδα· μέλισσα
60. * Δάρδανος ἀνήρ· ὁ πατὴρ τοῦ Δαρδάνου
δαρδαίνει· μολύνει
Δαρδάνιαι πύλαι· αἱ τῆς Ἰλίου, ἤτοι ἀπὸ Δαρδάνου κληθεῖσαι, (ἢ) διότι ἐπὶ τὴν Δαρδανίαν χώραν ἔφερον. τὰς δὲ αὐτὰς καὶ Σκαιὰς Ὅμηρος καλεῖ
δαρδάπτειν· λαύρως ἐσθίειν. σπαράσσειν
δαρδάπτουσιν· ἐσθίουσι, σπαράττουσι, μετὰ σπαραγμοῦ κατεσθίουσιν· κυρίως μὲν ἐπὶ θηρίου, λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ ἐπ' ἀνθρώπων·
,χρήματα δαρδάπτουσι'
διασπῶντες ἀναλίσκουσι.
65. δαρδάψαι· ῥῆξαι. σπαράξαι. [ταράξαι]
Δαρεῖος· ὑπὸ Περσῶν ὁ φρόνιμος, ὑπὸ δὲ Φρυγῶν Ἕκτωρ· καὶ ἀστραγάλων δέ τινων βόλος οὕτως καλεῖται
δαρειχοί· οἱ χρυσοῖ στατῆρες· ἐκλήθησαν δέ, ὥς τινές φασιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως
δάρειρ· τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα
δάριν· σπιθαμήν. Ἀρκάδες
70. δάρκες· δέσμαι
δαρόν· μακρὸν χρόνον, καὶ ἐπιπολύ. καὶ ἑορτήν. καὶ ἄρτον τινές, τὸν ἄζυμον
δάροσος· τὸ βουτύπιον
δάρπη· σαργάνη. κόφινος
Δάῤῥων· Μακεδονικὸς δαίμων, ᾧ ὑπὲρ τῶν νοσούντων εὔχονται
75. δάρτινον· πέπλον λινοῦν
δάρυλλος· ἡ δρῦς, ὑπὸ Μακεδόνων
δαρχμάς· δραχμάς
δάς· ἐπὶ τοῦ πολλοῦ καὶ μεγάλου. ἢ [λαμπάδας. ἢ] λαμπ[ρ]άς
* δάσσαντο· ἐμερίσαντο
80. * δάσσασθαι· μερίσασθαι
* δασσάμενοι· μισθωσάμενοι
δασάσκετο· ἐμερίζετο

SCR. 60. *B* 701. 62. *E* 789. 64. *Λ* 749 (§ 92) *π* 315. 71. Soph. Ai. 415. 79. *Α* 368. 80. *υ* 216. 81. *γ* 66. 82. *Ι* 333.

ADNNT. 58. *δάραι· θυμῷ* cod., *δαῦαξ· θυμάλωψ* editores HSt. At Seleuci glossae cum in Hesychium sint receptae omnes, non dubito quin *δαράτῳ· ἀζύμῳ* recte scripserim. Cf. Athen. III 110 D. 114 B. Hesych. s. v. *δαρόν*. Alius coniciat *ἦν]δανε θυμῷ*. 59. Coni. *δάρδα· μολυσμός* vel *δερίδες· μέλισσαι*. Cf. *ἄρδα* et *ἀερίδες. ἑαρίδας*. 61. Ad *ἄρδα* refert Lob. Path. El. 100 Proll. 37 n. 62. *ἢ* addidit Verweius. 64. *ταραγμοῦ* cod. *διασπασμοῦ* Apoll. lex. 56, 25, em. Heinsius. *ἄλλων* codex. 65. *δαρδῶσαι* cod., em. HSt. edd. c. 905 D. *ῥίψαι* [*ῥῖψαι* corrigunt] codex, *ῥῆξαι* scripsi. 66. *ὑπὲρ* cod., em. Mus. Ad rem cf. Herod. VI 98 Dorvill. Vann. crit. p. 265. Ceterum ordo *Δαρειάν* poscit. 67. Boeckh. disquis. metrol. p. 51. 129. 68. *ἐπὶ* cod., em. Mus. *δᾶριρ* Ahrens II p. 72 ut sit laconica forma pro *δᾶρις*. At comparanti mihi Hebraicum זֶרֶת probabilius videtur Lacones palmum dixisse *δάρειρ* h. e. *δάρεσις* ut *ἄπειρ, ἄφεσις*. Vide Boeckh. l. c. p. 211. 241 et Hes. *δαῖμα δᾶριν δῶρον παλαιστὴ τετράφυον*. 70. *δάρκες* pro *δράκες* (a *δράξ*) scripsi, *δάρηες* codex. 71. Hinc emendabimus infra gl. *ἐπίδημον* et *ἐπὶ δῆ*. — Festum Meursius Graec. fer. p. 80 intellegit Macedonum, apud quos erat genius quidam Darrhon appellatus, cui pro aegrotis vota nuncupabant. Malim *καὶ Ἑορτοι ἄρτον τινά, τὸν ἄζυμον*. Cf. supra gl. 58 Nicand. fr. 134 p. 205 OS. 72. ‚*βουτύπιον* estne asilus? LDindorf c. 907 D.; contra GDindorfio videtur instrumentum quo boves mactantur. Forte leg. *βου]δόρος· τὸ βουτύπιον*. 73. Infra *δράστην· κόφινον*. ‚I. q. *τάρπη*' Is. Vossius. 74. Pro *Θάρρων*. 75. *λινόν* cod., em. Heinsius. Praeterea malim *δάρτιν* pro *δράστιν*, nisi *δάρτινον* (*δράστινον*) adiectivum est. 76. Lobeck. Proll. p. 127. 77. Vid. Th. Bergk. Thes. 1674 B. 78. Conf. *δασ-* et *δάς*. 81. *μερισάμενοι* Kusterus. Cf. 304.

δάσεος· πυκνώσεως
δασθῆναι· διαιρεθῆναι, μερισθῆναι
85. δασκάζει· ὑποφεύγει
δάσκιον· μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ
δασκόν· δασύ
δάσματα· διαμερίσματα
δάσμευσις· διαίρεσις
90. δασμολογεῖ· ἐπιμερίζει
δασμολόγοι· φορολόγοι. μερισταί
δασμολογοῦσι· φορολογοῦσι
δασμόν· μερισμόν. τέλος
δασμός· φόρος. μερισμός
95. δασμούς· μερισμούς. φόρους
* δάσονται· βρώσονται. μεριοῦνται
δασμοφόροι· μερισταί
δάσος· σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης, δασύτης
δασπέταλον· πολύφυλλον
300. δάσπλη· μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη. πολλοῖς πλησιάζουσα. **οἱ δὲ** ἄπληστος, τιμωρητική, καὶ χαλεπή. ἐπὶ τῆς Ἐριννύος
δάσπλητα· πολυμισῆ. καὶ τολμηρόν
δασπλῆτις· δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι. δυσπροσπέλαστος. **πολ**λοὺς μισοῦσα, ἢ μετιοῦσα. τολμηρά, θρασεῖα
δάσσα· λάχανα
δασσάσκετο· διενείματο. ἔτρωγεν, ἔφαγε
5. δασύ· τραχύ. πυκνόν, συνεχές
δασύς· παράγωγος
δασύπους· λαγωός
δατεῖται· νέμει. διαιρ[ήσ]ει
* δατέεσθαι· μερίζεσθαι
10. δατέν· ζητεῖν
δατευβάλε
δατεῦντο· ἐπορεύοντο
— — ,ποσσὶ δατεῦντο'
δάτησις· διαίρεσις, μερισμός
Δᾶτις· στρατηγὸς Περσῶν

SCR. 86. ε 470. 89. Xenoph. Anab. VII 1, 37. 94. A 166. 95. Xen. **Anab.** I 1, 8. 96. ρ 80 X 354. 301. Simonides fr. 38 p. 884. 2. ο 234. 4. I 333. 7. Ephipp. Athen. VIII p. 309 A et Cratinus fr. CVIII vol. II p. 210. 12. Ψ 121.

ADNOT. 83. δασέως cod. δασέως· πυκνῶς Mus. δάσεος emendasse etiam **Bastium** epist. crit. p. 164 video. 85. δρασκάζει HSt. ἠλασκάζει Ruhnken. ep. crit. I p. 54. 86. συσκιάζουσαν διὰ τὸ δάσος rectius Apoll. lex. 56, 15. 87. λάσιον coni. **Albertus.** Vide num a σκοιός compositum sit δάσκοιον. 91. C. 39. 171. 96. Hinc **formam** βράσονται receperunt Dindorfii in Thes. Add. vol. II. 98. Thom. Mag. p. 199 **Philem.** p. 380. 300. δάσπλη cod. δασπλῆτις Mus. Coniciunt δασπλής. 1. **δασπλῆτα** Abresch. Misc. Obss. V 3 p. 86. πολυμιγῆ cod. fortasse recte, πολυμογῆ edd. Hag. **Haack.,** em. Lobeck. Soph. Ai. p. 243. 2. Apoll. lex. 56, 20. 3. Mox δαῦτα (l. **δάττα**) **ha**bebimus. 4. Cf. 281. 6. Coni. δασύπορ· λαγωός. Nec tamen displicet **Pergeri** coniectura δασύς· τραγοπώγων. 7. Nauck. Ar. Byz. 114. 116. 8. Emendavi. **τέμει** cod., νεμεῖ Kusterus. Pro διαιρήσει malim μερίζει coll. ἐνδατεῖται. 9. **δαταίεσθαι cod.,** em. Guyetus. 10. Delphorum est. Boeoticum videtur Ahrenti I p. 175, sed tum scribendum foret δατέμεν vel δατεῖν (pro δατῆν), Doricum dicunt idem II p. 95 et Lob. **rhem. p.** **8. Cf. ζατές ματεῖν et τεῖν.** 11. δάτευ· λάβε THemsterhusius. δατευβάλε cod. **Mus. †.** **12. ἐπορνεύοντο ποσὶ cod., em. Mus.** **13. Vituperat Pollux VIII 136.** 14. **Δάτις** **codex.**

Δάτος.....· ὁ τρυγητός, ἢ πόλεως ὄνομα, ἐπὶ λίαν εὐδαιμόνων
δατούμενοι· μεριζόμενοι .
Δατύλλου ἡμέρα·........
δατύς· κουράλλι[ν]ον. νύμφη λευκόκηρος
δατύσσειν· λαφύσσειν. ἐσθίειν
δατῶναι· ζειαί
δαύακες· θυμάλωπες
δαύειν· κοιμᾶσθαι
* *δαυάς· μέλαινα. καὶ πονηρά*
δαῦκος· ὁ θρασύς. καὶ βοτάνη τις Κρητική
Δαυλίαν κορώνην· ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα. οὕτως δὲ ἀηδὼν ἐλέχθη. ἐπὶ... Πανδίονός φησι
Δαῦλις· ἑορτὴ ἐν Ἄργει, μίμημα τῆς Προίτου πρὸς Ἀκρίσιον μάχης
Δαυλίς· πόλις
ΔΑΥΛΟΝ· δασύ. ἡμίφλεκτον ξύλον
δαῦ[μα]σαι· ἐκκαῦσαι
δαῦτα· λάχανα. οἱ δὲ χλωραί
δαυχμόν· εὔκαυστον ξύλον δάφνης
* *δαῦγός· δασύς*
Δαφνίτης· Ἀπόλλων, παρὰ Συρακουσίοις
δαφοινοί· λίαν φοίνιοι
δαφοινόν· μέλαν. δεινόν. ποικίλον. ἐρυθρόν, πυῤῥόν
δαφνοπώλην· τὸν Ἀπόλλωνα λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης

SCR. 17. Alcaeus. 18. Theocr. II 110. 22. Sappho. 24. Nic. Ther. 94. 25. Aristoph. fr. CLVI p. 1209 Bgk. 27. *B* 520. 28. Aeschyli fr. 35. Hesiod. scut. Herc. 250 *Λ* 474. 36. *K* 23. 34. fr. CLIV p. 1209.

ADNOT. 15. Scripsi; *ὑπὸ Λακεδαιμονίων* codex. Latet ni fallor proverbium *Δάτος ἀγαθῶν* quod apte poterat explicari his verbis *ὁ τρυγητός ἢ πόλεως ὄνομα. ἐπὶ λίαν εὐδαιμόνων (ἡ παροιμία).* Cf. Leutsch. Zenob. III 11 p. 61. — *δατός· ὁ τρυγητός* (HSt.) *ὑπὸ Λακεδαιμονίων* coniunxit Adr. Heringa Obss. p. 212. Infra *δρόπις· ὁ τρυγητός* quod huc non traxerim. 17. *Δατύλου ἡμέρα* Zenob. III 10 *Δακτύλου* Diogen. IV 13. „Ex Alcaei versu *πίνωμεν, τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα* vv. *δάκτυλος ἡμέρα* de vitae humanae brevitate in proverbium abierunt, quod cum paroemiographi nescirent proverbii verba et corruperunt et ficta explicatione ornaverunt. Vid. Gatak. Misc. 715 et Iacobs Anth. I 2, 28" Leutsch. l. l. p. 60. *δατύλλου ἡμέρα. ἐπὶ Πανδίονός φησι* codex. Vide gl. 325. 18. Imo *δαγύς;* cf. schol. Theocr. II 110 Phot. lex. 431, 15 Hesych. s. v. *κάχαρις* Schol. Clem. Alex. Protr. p. 51 ap. Bast. epist. crit. p. 196. *λευκοκήρως* cod. *λευκόκηρως* Mus., em. HSt. 19. Lobeck. rhem. 247. 20. Fallitur, qui inexplicabile dicit, Lobeck. Proll. p. 230. Lego *δαγάν· αἱ ζειαί* a דגן *frumentum*, vel *δαγῶναι· ζειαί* coll. *ἀγώνη ἀγαμεμνόνη ἀνεμώνη ἀγρεμώνη βρυώνη ἐδελώνη ἰασιώνη.* Uti hac glossa poterat C. F. Moversius in Phoenic. I p. 145, ubi Sanchuniathonis genuini locos explicat hos, p. 16: *Δαγών, ὅς ἐστι Σίτων* et p. 32: *Δαγὼν ἐπειδὴ εὗρε σῖτον καὶ ἄροτρον. δαγών· ὁ ζεὺς ἀπὸ φω* (l. *φωνῆς*) *φίλωνος ἑρμηνείας τοῦ σαγονιάθωνος — σῖτον* (l. *Σίτων*) C. 319. Alius coniciat *Δαγών· Ζεύς.* 21. *θυμαλῶπες* codex, cf. *δάρπακες.* 22. Lob. rhem. p. 13. 120. Hesych. s. vv. *ἀδαυῶς* et *ἔδαυσεν.* Herodian. ap. EM. 250, 10. Orio 50, 18. Cf. gl. *α* 984. 1021. 24. *λαυκός* coni. Kusterus coll. *γλαυσόν· — θρασύ* Hes. Lobeck. rhem. p. 285. — De *dauco* RUnger parad. Theb. p. 382 conf. iubet Meurs. Cret. II 11 p. 14 Boissonad. Hieroph. *π. τροφ. κυκλ.* p. 202 n. 19 Notices et Extr. T. XI. 25. Leutsch. ad Zenob. III 14 p. 61. Huc olim pertinuisse verba gl. 317 omni sensu vacua *ἐπὶ Πανδίονός φησι* vidit LDindorf. Thes. c. 880 C. 26. *Δαύλια* THemsterhuisius. Imo *Δαυλίς* ut *δαδὶς ἀλῆτις* (sc. *ἡμέρα*). *ἀκρίσιον* cod., em. Mus. 27. *Δαῦλις* cod., em. Alb. 28. *δαῦλον* codex. Atque *ὀξύνεσθαι* cum *lignum adustum* denotat non solum ex originatione patet (*δαβελός δαελός δαλός*) sed etiam Arcadius p. 53, 6 praecipit; alterum *δαῦλον· τὸ δασὺ προπερισπᾶσθαι* auctore Pausania Atticista tradidit Eustath. Il. p. 274, 24. 1654, 27. Similiter EM., *δαυλός* Suidas et Zon. c. 471. 29. Em. LDindorf. c. 918 D. Cf. *δεδαυμένων.* 30. L. *δάττα* coll. *δάσσα.* Verba *οἱ δὲ χλωραὶ* explices e gl. *χλωραί· συκαῖ.* 31. *ἔγκαυστον* cod., em. EM. Malim *δαύχνινον* coll. Meinek. ad Hipponact. fr. II pro *δάφνινον;* *δαυχμόν* tuentur Lobeck. Parall. p. 395 et Ahrens II 532. 32. *δαῦχος* Is. Vossius *δαῦλος* Kusterus. 33. EM. 250, 38. *Σύροις?* 36. Apoll. lex. 56, 11.

δάψαι· σπαράξαι, καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. (τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δαρδάψαι) καὶ διακόψαι. καὶ ῥῆξαι
δαψιλέστατος· πολυ(τελέστατος). λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ῥευμάτων, καὶ μεγαλοψυχούντων
δαψιλή· πολλή
40. δαψιλῶς· ἀφθόνως
δαῶμεν· μάθωμεν
δέα· θεά, ὑπὸ Τυῤ(ῥ)ηνῶν. καὶ δείματα, φόβοι
δέαται· φθείνεται, δοκεῖ
δεάμην· ἐδοκίμαζον. ἐδόξαζον
45. δέατος· δέους. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι
δέγμενος· προσδεχόμενος, προσμένων
δεγμόν· ὁδόν
δεγμών· χρόνος
δέδαεν· ἐδίδαξεν. ἐπίσταται. φαίνεται
50. δεδάηκας· ἔμαθες, ἔγνως
δεδάηκεν· ἔμαθεν, μεμάθηκεν, ἔγνω
δέδαλοι· προμαχῶνες
δεδάλας· δέσμας
δεδάμωται· ἐπιτετήδευται
55. δέδαον· ἔδειξαν. ἐδίδαξαν
δεδάρδαφε· καταβέβρωκε
δέδασται· διῄρηται, μεμέρισται
* δεδάμασται· ὑποτέτακται
δεδαυμένον· περιπεφλεγμένον
60. [δὲ· δέ ,τί δέ']
δέδ[ε]ια· φοβοῦ
δεδεγμένος· [διακεκομμένος] ἐπιτηρήσας. ἐκδεχόμενος
δεδέηται· ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγένηται
δεδέημαι· δέομαι. ἐδεήθην
65. * (δ)εδέξο(μαι)· ἐνεδρεύσω
δεδειαί· δειλίαι
δεδεῖσαι· φοβῆσαι
δεδεῖσθαι· εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι

SCR. 41. *B* 299. 43. *ζ* 242. 45. fr. p. 46. *B* 794. 47. *δ' ἐσμόν* Aesch. Suppl. 30. 31. 49. *ζ* 233. 50. *θ* 146. 51. *θ* 134. 57. *Δ* 125. 58. Iacob. III 7. 59. Simonid. Amorg. fr. 30. 62. *Δ* 107 (*T* 319). 65. *E* 238.

ADNOT. 37. Apoll. lex. 56, 4. Vide *δαρδάψαι.* 38. *πολύ* cod. *πολύς* Mus., em. Suid. 39. Forte *δαψιλῆ· πολλήν.* 41. *δάμωμεν* codex, h. e. — *α δαῶμεν; δάωμεν* Mus. em. Albertus. 42. *Δέα, δέα ὑπὸ Τυρηνῷ* cod. *Δέα· Ῥέα ὑπὸ Τυῤῥηνῶν* Mus., em. Schowius. Cf. *δέος δεύς θεός σιόρ ἐσιώθη* et *δῖσοι· θεοὶ ὑπὸ Τυρρηνῶν.* 43. Sic cod., *φαίνεται* Mus. Confundere videtur *δαίεται· φθείρεται, φθίνεται* cum *δεάται· δοκεῖ* vel potius *δέατο· ἐδόκει.* 43. 44. Lob. rhem. p. 64. 192. 45. Cum *δέατος* comparari possunt *μηλάτων* Lycophr. 106 *μυχάτων* Orph. hymn. 73 *σπεάτεσσι* Herod. *π. μ. λ.* 30, 31 (Lob. Parall. p. 176) et *φεγγάτων* Soph. Ant. 1093 Boeckh. (vulgo *φθεγμάτων*, corr. ANauck. in *Jhrb. f. Ph.* LXV 3 p. 250 a. 1852). *κιδαλίῳ* cod. *κηδημόνι* Herod. *π. μ. λ.* 30, 25 em. Sopingus. 47. Cf. *Δέμει δέρμη ἐρμή ἐρίμη δεσμή ἐσμός (ἔσμιος) ἔλαμος ἐξίσμη* (cod. *ἐξίθνη*). Latuerint forsan *οἶμος* et *οἴμη* vel *δ' ἐσίθμη.* 48. Infra *δεμών,* q. v. 50. 51. *δεδάκηας — δεδάκηεν* cod., em. Mus. 53. Scripsi, *δεσμάς* codex. *Ἑλλάδας· δεσμάς* (voluisse videtur *δεσμά* s. *δεσμούς*) Kusterus *δέθμας* LDindorfius. Forte *Δαιδαλίδαι· δῆμος.* 59. Malim *δεδαυμένων· περιπεφλεγμένων.* 60. Cf. gl. δ 52. 61. *δεδεια* cod., *δέδειε* Mus. Cave *δέδια· φοβοῦμαι* vel *δειλία· φοβοῦ* corrigas. Glossa spuria est et nata e glossa corrupta 431. 62. Cf. Apoll. lex. 57, 12: confundit *δεδαϊγμένος* et *δεδεγμένος.* 65. *.εδεξ...* cod., em. Apoll. lex. 57, 3 Mus. 66. *δεδειαί* cod., *δεδῆαι* Mus. *δεδίαι· δειλλίαι* (sic) vel *δέδιε· δειλιᾷ* Lobeck. rhem. p. 254. 67. 68. Forte *δὲ δεῖσαι* et *δὲ δίεσθαι.* 67. *δέδεισαι· φοβεῖσαι* C. 171. 68. *δεδίεσθαι* cod., *δεδίσθαι* C. 171, em. HSt. *εὐλαλεῖσθαι* cod., em. C. 171 Mus. *δείδεσθαι· φοβεῖσθαι* C. 171 fol. 91b.

δεδ[ε]ιττόμενος· ἐκφοβῶν
δέδειχα· ἔδειξα
[δεδείχασι· κατέδακον. ἐλύπησαν]
δεδ.ιώς· φοβούμενος
δεδεκώς· δήσας
δέδεξο· ὑπόμεινον
δεδέξομαι· δέξομαι
δεδήει· ἐφλέγη
δέδηεν· ἔλαμπεν
δεδήσεται· δεθήσεται
δεδῆσθε· δεδεμένοι εἴητε
* δεδήει· ἐξεγήγερτο. διεκέκαυτο
δεδήιωται· πεπόρθηται
δεδηνῶσθαι· ἐνεχυράσασθαι, ἐνδήσασθαι ἐνεχύροις
δεδηγμένος· βεβλημένος. Ταραντῖνοι
[δεδήμνατο· δεδαμασμένοι..... κατεσκευασμένοι]
δεδιακόνηκε· διῴκηκε. διηκόνησε
[δεδιαλμένον· κεκοσμημένον. διατεταγμένον
δεδείκελον· ἀεὶ φοβούμενον, δειλόν]
δεδίνηται· εἴληται
δεδίξασθαι· ἐκφοβῆσαι [τὰ παιδία ἀπὸ φρέατος εἰς δέος ἄξειν.] διῶξαι
δεδίσκετο· δίδωσιν ἐκφοβεῖν
δεδίσκηται· ἔῤῥιπται
δεδίσσεσθαι· εὐλαβεῖσθαι. φοβεῖσθαι
* δέδιθι· εὐλαβοῦ. φοβοῦ
δεδμάων· κριὸς ἡγεμών
δεδμήαται· κρατοῦνται
δεδμήατο· ὑποτεταγμένοι εἰσί
δεδμημένοι· δεδοκιμασμένοι. δεδαμασμένοι. ᾠκοδομημένοι
δεδμήμεσθα· δεδμημένοι ἐσμέν
δεδμῆσθαι· κρατεῖσθαι. οἰκοδομεῖσθαι. ὑποτετάχθαι

SCR. 69. Plat. Phaedr. p. 245 B. 74. *X* 340. *E* 228. 75. *E* 238. 76. 80. *B* 93. 77. *P* 253. 78. Plat. Civ. II p. 361. Xenoph. *KII.* IV 3, 4 (18). 80. = 76. 84. *Γ* 183. 85. Archedicus Athenaei IV p. 294 C. 89. *Σ* 164. *Υ* 201. 90. ἐδεδίσκετο ıabet Arist. Lysistr. 564. 96. *Γ* 183. 97. *Z* 245 — *K* 2. 98. *E* 878.

ADNOT. 69. δεδειττόμενος ex ordine cod., em. Cyrilli Moeris p. 118 Mus. 70. C. 171. 39. 244. 71. δεδήχασι Vossius recte. δέδηγμαι· dvíamai λελύπημαι C. 39. 72. δεδειώς ex ordine Vossius. 72. 73. δεδειώς· φοβούμενος δεδοικώς δείσας Adr. Heringa Observ. p. 213. 73. δεδεκώς cod. Vossius, δεδικώς male Mus. δείσας codex, emendavi. De forma rariore δέδεκα conf. Demosth. 764, 18 Aeschin. fals. leg. p. 46 St. Diog. Laert. IX 53 Ioseph. Ant. II 5, 75 Lobeck. Phryn. p. 765. 76. δεδίη codex, em. δεδήει· ἔφαινεν ἐκαίετο Apoll. lex. 57, 19 C. 39. Mus. — Cf. ἐδεδήει. 77. ἐκλάμπειν cod. 78. Moer. p. 122. 79. δεδῆσθαι cod., em. Mus. Cf. Theodos. Bekk. III 1033, 18. (δεδοίμην Arcad. 172, 6). 80. δεδῄι cod., em. Mus. 81. δεδίωται cod., em. Mus. 83. Recte habet (ordine δεδηχμένος requiritur) modo σκορπίῳ vel ἰῷ suppleas. At Ταραντῖνοι ad gl. praec. spectat. 84. δεδήμνατο. δεδαμνασμένοι κατασκ. cod., em. Apoll. lex. 57, 18. 85. δεδηακόνικε — διεκώνησε cod., δεδιηκόνηκε — διηκόνησε Mus., em. Pierso Moer. p. 122 Valcken. Diatr. p. 278 C. 86. δεδαιδαλμένον Guyetus. 87. δὲ δείσιλον vel δὲ δειλόν? 89. δεδίξασθαι· ἐκφοβῆσαι διῶξαι. δεδίξεσθαι· τὰ παιδία ἀπὸ φρυάγματος εἰς δέος ἄξειν Kusterus, atque διαδέξασθαι· (leg. δεδίξασθαι) ἐκφοβῆσαι διῶξαι exhibet C. 39. 90. Non expedio. 91. δεδίσκηπται Aldus, em. Vossius. 92. Lobeck. Phryn. p. 320. 93. Infra δείδιθι. 94. Ἀμμών? Cf. Hermipp. ap. Hygin. Poet. Astron. II 20. Lucan. Phars. IX 514. 96. Apoll. lex. 57, 1. δεδοκιμασμένοι e scripturae varietate natum delet Ruhnken. 99. κρατεῖν cod., em. Kusterus.

400. δέδοικεν· ἐφοβήθη
δεδοκημένος· ἐπιτηρῶν
δεδόκητο· ἐπεθύμει. προσεδόκα. ἐσκοπεῖτο
δέδοκται· ἐφάνη. ἐψήφισται. διέγνωσται
δέδορκε· βλέπει
5. δεδορκότες· ὁρῶντες, ἰδόντες
δεδορκώς· βλέπων, ὁρῶν
δέδουπε· τέθνηκεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν πολέμῳ
δεδουπότος· τεθνηκότος. πεπτωκότος
δεδρίομεν· ῥέξομεν
10. δέδρακας· ἐποίησας
δεδροικώς· δοικώς
δεδυημένη· κε(κα)κωμένη
δέδυκεν· ὑπεισῆλθε
δέει· φόβῳ. [χρείᾳ]
15. δέει· χρῄζεις
δέειν· χρείαν ἔχειν
δέεις· ἀπέχεις
δέελον· δῆλον, φανερόν
δέελος· δεσμός. ἅμμα
20. δεήλαδες· φύλακες
δέημα· ἐρώτημα, ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι
δέημος· νόμος. ἢ δεσμός
δέησις· παράκλησις. ἢ χρεία
δεθέντα· δεσμευθέντα
25. δεῖ· πρέπει. χρή. χρεία ἐστίν. δεσμεύει
δεία· ἔνδεια
δ.ίασθεν· ἐδόκουν
Δεῖγμα· τόπος ἐν Ἀθήναις οὕτως καλούμενος
* δε.δέχα[ν]το· ἐδεξιοῦντο, ἐφιλοφρονοῦντο
30. δε.δεγμένοι· δεξιούμενοι
δείδεκτο· ἐδεξιοῦτο. διὰ φιλίας ἠσπάζετο καὶ λόγων
δειδέχαται· ἤσπασται. διαδέχεται
δειδήμονες· φοβεροί. αἰσχυντηροί. εὐλαβεῖς. δειλοί

SCR. **400.** Φ 198. **1.** *O* 730. **3.** Tragici passim. **4.** *X* 95. **6.** τ 446. **8.** Ψ 679. **9.** ADN. **13.** *E* 811. **18.** *K* 466. **21.** Arist. Ach. 1059. **28.** Xenoph. Hist. Gr. VI 21. Demosth. 1214, 18. **29.** Δ 4. **31.** *I* 224. **32.** η 72. **33.** Γ 56.

ADNOT. **401.** Ad *δέχομαι* referendum est. Vide Thes. p. 1032 B. 1608 A. Apoll. lex. 57, 17. **3.** *ἐψηφίσατο, διέγνωστο* cod. *ἔδοξεν συνήρεσεν καὶ ἐφάνη* C. 39. 171. 244. **9.** Sic codex, *δεδρήομεν* Mus. *δεδήομεν* Aldus. Forte *δὲ δρῴημεν* ex Eurip. Cycl. 132. **11.** *δεδοικώς* Mus. unde δεδροκώς· *δεδορκώς* Alb. *δεδροικώς*, quod Cretice dictum esset pro *δεδFοικώς* invenisse sibi visus est Ahrens Dial. II 51. 421. Leg. videtur δε[δροικώς] δοικώς· ....., quod *δείσας εὐλαβηθείς* interpretatur C. 171. **12.** *δεδυκμένη κεκωμένη* (hoc em. Mus.) cod., em. Guyetus. **13.** C. 39.171. 244. **14.** *χρείᾳ* refer ad *δεήσει* vel *δείᾳ*, om. C. 171. **15.** Cod. Voss., *δέῃ* Mus. **18.** Aristarch. ap. schol. *K* 466. **19.** *δεθμός* δ. malit Valcken. epist. ad Roev. p. XLVI. **22.** Infra δεόμενος· ν. δ. et δέγμα· νόμιμον; δέμος Suidas *δεθμός* coni. Valcken. epist. ad Roev. p. LXVII. Non expediit Lobeck. Parall. p. 398. Suspicor verbis *ἢ δεσμός* (? *ἢ τεθμός* vel *ἢ θεσμός*) contineri lectionis corruptae *δεημός* emendationem. **26.** Lob. rh. 254. Cf. δείη· ἔνδεια. **27.** *δεάσθην* Kusterus. **28.** Vid. Harp. EM. Bekk. 237, 20. **29.** *δεδέχατο* Mus. **32.** *δεξιοῦνται ἀσπάζονται* schol. η 72. Hesychio error suus relinquendus videtur natus ex *I* 670 ubi *δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος*, nisi Callimachium respexit Steph. Byz. 223, 16 *Δειπνιὰς ἔνθεν μιν δειδέχαται* (ΠRV, *δειδείχαται* Pp *δεδείχαται* A). **33.** Apoll. lex. 57, 24 EM. 259, 56 C. 39. Cf. *δειλήμονες*.

δείδια· δέδοικα. φοβοῦμαι

35. [δειδίξεσθαι· φοβήσειεν]

δείδιθι· εὐλαβοῦ. φοβοῦ. [φοβοῦ] δειλαίνου

δειδίσσεσθαι· εὐλαβεῖσθαι. φοβεῖσθαι. φεύγειν

δε(ί)δοικα· φοβοῦμαι

δείδω· φοβοῦμαι

40. * δειδισύετο· ἐδεξιοῦτο

δειελιήσας· τὴν δειλινὴν ὥραν διατρίψας. ἢ τὸ δειλινὸν ἔμβρωμα λαβών. οἷον δειπνήσας

δειελιῆσαι· πληρωθῆναι τοῦ δειλινοῦ

δείελος ὀψὲ δύων· ὁ ἑσπέριος ἀστήρ. ἀπὸ τοῦ ὑστερεῖν καὶ δεῖσθαι αὐτὸν τοῦ ἡλίου ἀπολειπόμενον ἐν τῇ δύσει. οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἑσπέρα δειλινὴ καὶ δείλη ὠνόμασται

δείεμα· βρῶμα

45. δεί̣λαιοι· μάταιοι. ἄθλιοι

δεηβών· χρίσις ἑρμηνεύεται. ἔστι δὲ τόπος, ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν Μωαβιτῶν

δεικανᾶσθαι· δεξιοῦσθαι

δ[ε]ικεῖν· ἀφεῖναι. ῥῖψαι

δείκελον· φάσμα. ὁμοίωμα

50. δεικές· λαμπρόν. περιφανές. καὶ....... τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα· καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα......

* δ(ε)ικανόωντο· ἐδεξιοῦντο

δείκηλα· εἰκόνες, ὁμοιώματα. ἢ κατ' εἶδος ὅμοια τοῖς πράγμασι. καὶ προσωπεῖα

δεικηλικταί· μιμηταὶ παρὰ Λάκωσι

[δείκηλα· τὰ ὁμοιώματα]

55. δεικνύμενος· δεξιούμενος

δεικνῦσι· δεικνύουσιν, σημαίνουσιν. δεξιοῦνται

* δεικνύμενος· φωνῇ ἀσπαζόμενος. ἢ δωρούμενος. καὶ ἐπιδεικνύμενος. καὶ δεξιούμενος

δείλαιον· μάταιον, ἀχρεῖον. δειλόν, ἄναλκες

δειλάκρα· δειλαία

60. δειλακρίων· ἐλεεινός, ταλαίπωρος

SCR. 35. Υ 201. 36. c. g. Ε 827. 37. Β 190. 38. Λ 555. 39. Χ 455. 40. υ 197. 41. ρ 599. 43. Φ 232. 46. Esai. XV 2. 49. Parthenius p. 284 Meinek. 51. Ο 86. 52. Herod. II 171. 55. Ι 196. 59. Arist. Plut. 973. 60. Arist. Avv. 143, Pac. 192.

ADNOT. 34. Exhibui Pergeri certissimam emendationem et inducto vocabulo δειλαίνου ad gl. 36 retraxi φοβοῦ. δείδια· φοβοῦ δειλαίνου. δέδοικα· φοβοῦμαι cod. Mus., unde etiam pejus corruptum habuimus supra p. 361 δέδεια· φοβοῦ. 35. φοβεῖσθαι Mus. Imo δειδίξεσθαι· φοβήσειν (cf. 389) quod quominus reciperemus ordine impediti sumus. 36. Vide δείληθι. 38. δέδοικα cod., em. Vossius. 39. δείδεσθαι· φοβεῖσθαι C. 171. 40. Sic codex δειδίσσετο Mus. Recte δειδίσκετο Arnaldus Lectt. Gr. p. 38. 41. ἔχρωμα cod., ἔκβρωμα Mus., em. Salmasius. Apoll. lex. 57, 11. 43. ἐπὶ cod., em. Mus. 44. δειελία Albertus, ἔδεσμα Kusterus. 45. Sic cod., δείλαιοι Mus. Scriptum teste Schowio erat δειήλαιοι. 46. Scripsi, ῥύσις codex. Explicat דיבון. 47. Apoll. lex. 57, 21. 48. δικεῖν Abresch. Misc. Obss. V 3 p. 86. 50. ὅμοιον addit EM. 260, 47, affirmatque etiam δευκές scribi. φόρβας — καὶ γάρ τὰ cod., φορβιάς — καὶ τὰ Mus., em. Albertus ope EM. 260, 43, unde haec transscripta sunt. Lacunam alteram exple vocabulo δείκανα alteram vocc. δείκανα καὶ δείκηλα. 51. (ε) Mus. 52. δείκηλα quod ordo requirit restitui, δείκελα codex. Vide Mullach Democrit. p. 421. 53. δεικελισταί codex, EM. 260, 42, δεικηλισταί Eustath. 836, 42. 884, 23. 1818, 1. Ath. XIV 621 E δικηλῖται schol. Apoll. Rhod. I 746 δεικηλικταί Valcken. epist. Roev. p. LXVI Ahrens Dial. II p. 92 n. coll. Plut. Agesil. c. 21 Lacon. p. 212 F. 55. διαξιούμενοι cod., em. Apoll. 57, 20 Mus. 58. Infra Cretice δευλόν· πονηρὸν ἀχρεῖον. 60. δειλακρήων cod., em. Mus.

δειλανθείς· κλεφθείς. ἀπατηθείς
δειλάσαι· δειλιάσαι
δειλιῶν· φοβούμενος
δείληθι· φοβοῦ
65. δειλήμονες· εἰδήμονες. εὐλαβεῖς, ἢ δειλοί, καὶ ἄτολμοι
δείλη ὀψία· περὶ δύσιν ἡλίου
δειλίην· δειλότητα
* δείλη πρωΐα· ἡ μετ' ἄριστον ὥρα
δειλοκοπήσας· ἐξαπατήσας. ἐκφοβήσας
70. δειλός· δείλαιος
δειλόν· πονηρόν. ἀνάλγητον. ἀσθενῆ. κακόν
δειλώ· δειλαίους, ἀθλίους. δυϊκῶς
δεῖμα· δέος, φόβος, φόβητρον
δεῖμαι· οἰκοδομῆσαι
75. δειμαλέτα· τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων. οἱ δὲ Λάκωνες νεκρά
δειμαλέον· φοβερόν
δειμαίνει· ἐκφοβεῖται
δειμαίνων· φοβούμενος
[δειμαλέος· ὁ εὐλαβής]
80. δειμάμενοι· οἱ οἰκοδομοῦντες, ἢ οἰκοδομήσαντες
δείμασι· φόβοις
δειμᾶσθαι· φοβεῖσθαι
δείματα· φοβήματα
δειματοῦται· φοβερὰ λέγει, ἢ ἀκούει. ἢ φοβεῖται
85. δειματούτω· φοβείτω, ταραττέτω
δειματουμένη· φοβουμένη, εὐλαβουμένη
δειματώδει· φοβερῷ
* Δεῖμος· Φόβος
δειμάτων· φόβων
90. δείμομεν· οἰκοδομήσωμεν
δεῖν· δεσμεύειν καὶ δέον [καὶ δέησιν καὶ τὸ πνεῖν. φέρειν] εὑρίσκειν. καὶ στρέφειν. Κύπριοι
δεῖν· χρή. ἀναγκαῖον. πρέπον, ἢ προσῆκον
δεινά· καταπληκτικά, φοβερά

SCR. 64. 65. Vide δείδιθι et δειδήμονες. 68. Philem. fr. CXVI. 69. Hermipp. fr. inc. X. 72. φ 86. 77. Plat. Civit. I p. 330. Aeschyl. Eum. 519? 81. Eurip. Hec. 70. 83. Sapient. XVII 8. 86. Eurip. Andr. 42. 88. Aesch. Sept. 46. Δ 440. 89. Aesch. Choeph. 585. 90. Π 337. 91. Alcaeus fr. 103 p. 728. 92. Aristot. Daet. fr. XXII p. 1040. 93. = 89.

ADNOT. 61. κλεοθείς cod. κλεφθείς Mus. Glossa ipsa THemsterhuisio vitiose scripta videbatur pro δηλανθείς. Imo e dialecto est pro δελεασθείς. 62. Suspecta sunt. δειλᾶναι· δειλιάσαι? 63. I. q. ἀποδειλιῶν. 64. δείδιθι Albertus. 65. Cf. δειδήμονες. Ceterum aut δειδήμονες ὡς εἰδήμονες (sc. τῷ τόνῳ) scribendum est, aut δειλήμονες ἢ δειδήμονες. 66. δειλή, ὀψία π^{ε} codex, δείλη ὀψία· ἡ περὶ Mus. 68. δείλη, πρωΐα ἡ cod., em. Mus. 69. Recte habet; vide Meinek. Com. II 1 p. 414. δειλοκαμπτήσας C. 39. 71. ἀναλκῆ Reiskius. 75. Sic teste Schowio scriptum erat in codice, δειμάλετα Musurus, qui glossae exitum delevit. Forte λιμαλέα; infra λιμαλέον· λεπτόν et supra αἰμάλεον· ἀσθενές; deinde conicio κενέβρια. 79. Infra rectius ὁ δειμαλέος. 80. ἀνορθούμενοι — εὐλαβούμενοι C. 171. 82. δειματοῦσθαι Abresch. Anim. Aeschyl. III p. 80 Bast. Gr. Cor. p. 560 Schaefer ibid. p. 176. Tueri videtur Lobeck. rhem. p. 157. 84. φόβητρα λέγει C. 244. 90. δείμωμεν cod., em. Albertus. 91. ἄειν] πνεῖν, δήειν] εὑρίσκειν, δινεῖν] στρέφειν confundi suspicabatur Kusterus; sed δέω· τὸ εὑρίσκω agnoscit EM. 263, 46. 264, 17; nec non torquentur quae vinciuntur, e. g. χεῖρας εἰς τοὐπίσω δεῖν i. q. στρέφειν. Pro φέρειν e C. 39 malim συμφέρον = δέον = δεῖν; pro δέησιν possis δεῆσαν, nisi δεῖνον· δίνησιν in mente habuit. 92. Cf. Koen. Greg. Cor. p. 140 et Hesych. s. vv. δεῖν φήθην et τὸ δεῖν.

[δεῖναι· αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί
95. δείναις· συστροφαῖς
δείνας· κινήσεις. τὰ κοιλώματα τῶν ὑδάτων
δεινεύει· κυκλεύει
δεινεύειν· βουλεύεσθαι κακά
δείνη· συστροφή]
500. δεινὰ δέ· φοβερὰ δέ
δεινήεντα· περιστρεφόμενα. [φοβερά.] δινωτόν, περιστρεφόμενον
δείνησιν· κίνησιν. συστροφήν
Δεινιάδες· ὑποδημάτων εἶδος ἀνδρείων
δεινοί· σπουδαῖοι περὶ τὸ πρᾶγμα
5. δείνοις· κινήσεσι
δεινοπαθεῖ· δεινῶς ἔχει. χαλεπῶς ἔχει, ἢ καὶ πάσχει χαλεπῶς
δεῖνος· δ[ε]ίνησις. εἶδος δέους. φοβερά. καὶ εἶδος ἐκπόματος. καὶ ὄρχησις. ἢ δέους ἄξιος
δεινός· κακός. φοβερός. ἐστραμμένος. δυνατός. πανοῦργος. ἱκανός. ἀκολάκευτος
δεινότατος· πάνυ φρόνιμος
10. δεινοῖσι· φοβεροῖς
δεινὼ δέ οἱ· δεινῶς δὲ αὐτῷ
δεῖν ᾠήθην· ἀναγκαῖον ἐλογισάμην, δέον εἶναι ὑπέλαβον
δεινωποί· δειματώδεις. φοβεροί
δεινῶς· πάνυ. [σκότωσις. δεινότης]
15. δείνωσιν· δύναμιν. δεινότητα. συστροφήν
δεινωτήν· πεποικιλμένην ἐν κύκλῳ, ἢ τετορνευμένην, ἢ τὴν ἱμᾶσι διειλημμένην. χρῆται γὰρ Ὅμηρος ἐπὶ τῆς κοίτης τῇ λέξει
δεινωτοῖς· κυκλοτερέσι. [πεποικιλμένην]
δεῖξαι· δηλῶσαι, φανερῶσαι
δειομένη· δεισομένη
20. Δειπάτυρος· θεὸς παρὰ [Σ]Τυμφαίοις
δειπνήεντα· δειπνοφόρα. οὐ δυνάμενα φέρειν ἡμᾶς
δειπνηστύν· τὴν τοῦ δείπνου ὥραν
δειπνολογία· οἱ περὶ δείπνου λόγοι
δεῖπνον· τὸ καθ' ἡμᾶς ἄριστον. ἢ τροφὴν ἑσπερινήν

SCR. 94. Eurip. Alcest. 244. 95. c. g. Aesch. Prom. 1052. 96. Φ 354 Eur. Or. 1310. 500. Electr. 905. 1. 2. ς 89. 7. Dionysius fr. 1, III p. 554 et Strattis II p. 776 Archedicus IV p. 435 et Apollophanes II p. 879. 8. Γ 172 teste Apoll. lex. 57, 22. Ad ἱκανός pertinet Eurip. Hec. 967. 10. Κ 254. 11. Λ 200. 13. Hesiod. Scut. 250. 16. τ 15 Ν 407. 17. Γ 391. 18. Γ 452.

ADNOT. 98. δηνεύειν Kusterus; quidni δινεύειν κακά ut κακὰ βυσσοδομεύειν? 501. δεῖνως· τὸ cod. δεῖνος· τὸ Musurus eraso ος. Scripsi δινωτόν· περιστρεφόμενον et separata copulavi. 3. Δεινηαδές cod. Δεινηάδες Mus., em. Heinsius e Poll. VII 89 Athen. XI p. 471 B. 7. εἶδος δέος aut male repetita sunt e sequentibus aut voc. δεῖμος explicant. φοβερός male Kusterus, immemor loci Homerici Ο 626 δεινὸς ἀήτη (al. ἀήτης) quo de cf. schol. Victor. — De poculo dino cf. Panofka *recherches sur les noms des vases Grecs* p. 10 Letronne *iournal des Sçavans* 1833 p. 305. 613 Krausii angeiologiam. (Ath. XI p. 467 D. EM. 261, 22.). — De saltatione Athen. l. c. et Erotianum. 9. φρονιμώτατος πάνυ C. 171. 244. 10. δεινοῦσι· φοβεροῦσι cod., em. Kusterus. 11. δεινώδεοι cod., em. Mus.; δεινῶς cod., δεινοί Mus. 12. 13. C. 244. 14. Inclusa hamulis ad δῖνος, δείνωσις pertinent. 15. καὶ ποικιλίαν addit C. 171. 16. δεινοτὴν — τῆλε cod., δεινωτὴν — Τηλεμάχου Mus., em. Schow. 17. πεποικιλμένοις Mus. Cf. Apoll. lex. 59, 5. 19. διομένη Lobeck. rhem. p. 17. Infra δευομένη· δεομένη. 20. I. q. *Diespiter* videtur GCurtio et LPrellero. παρὰ Τυμφαίοις Salmasius. Coni. δεῖος· πάτρως, θεῖος. 21. εὐ (sic Kuster) — φέρβειν?

δεῖπνον ἕλοντο· ἐδείπνησαν
δειπνοφόροι· παρὰ Ἀθηναίοις καθίστανται ἐν τῇ τῶν Ὀσχοφορίων ἑορτῇ αἱ δειπνοφόροι
δείρα· δείμοιρα. τράχηλος. διαίρεσις
δειράδας· ἐξοχάς, κορυφάς. ἢ τὰς νάπας. ἢ τὰς φάραγγας
* δειράζειν· κλέπτειν
δειράδες· αὐχένες καὶ τραχηλοειδεῖς τῶν ὀρῶν. καὶ ἐξέχοντα μέρη
δειράρ· κορυφή
* δείραντες· ἐκδείραντες
δείρειν· ἐκδείρειν
δειρή· τράχηλος, αὐχήν
δειρήν· αὐχένα, τράχηλον
δειριᾶν· λοιδορεῖσθαι. Λάκωνες
δειρεῖοι· λοίδοροι. οἱ αὐτοί
δειρός· λόφος. καὶ ἀνάντης τόπος
δειροτομῆσαι· διατεμεῖν, διατμῆσαι
δεῖσαι· εὐλαβηθῆναι, φοβηθῆναι. δέος γὰρ ὁ φόβος
* δεισιλός· δειλός
δεισιάδα· τὴν μοῖραν. οἱ δὲ διμοιρίαν
δεισιδαίμων· ὁ τὰ εἴδωλα σέβων, εἰδωλολάτρης. ὁ εὐσεβὴς καὶ δειλὸς περὶ θεούς
δεισιδαιμονία· φοβοθεΐα
δεῖται· δέεται, χρῄζει
δειφήσαντες· ψηλαφήσαντες
δειφόμενος· ψηλαφήσας
δειφῶν· ζητῶν [δίκην τοῦ προσήκοντος
* δεκάδα· τάξιν τινά
δεκάβοιον· ἀριθμὸς ποσός. καὶ σταθμὸς ποσός, ἐφ' ᾧ τετύπωτο βοῦς. ἔνιοι δὲ Δηλίων τὸν βοῦν νόμισμα εἶναί φασι
δεκαδάρχαι· οἱ τῶν δεκάδων ἡγεμόνες. οὓς καὶ δωδεκάρχους ἔλεγον. ἦσαν γὰρ σὺν τοῖν δεκάρχοιν δώδεκα

SCR. 25. *Β* 399. 28. Soph. Antig. 832. 32. Act. Apost. V 40. 35. *Δ* 26. *Μ* 204. 39. *Ψ* 174. *χ* 349. 45. Aeschyl. Suppl. 358. 47. Arist. Pac. 290. 48. *Π* 747. 51. Xenoph. *KΠ* VIII 1, 14.

ADNOT. 26. ὠσχοφορίων cod., em. Mus. *οἱ* cod., *αἱ* Valesius. 27. δείρα. δείμοιρα. τράχημος cod., δείρα· δίμοιρα, τράχηλος Musurus; διμοιρία coll. δεισιάδα HSt. editores. Forte δειραία vel δειραδία μοίρασις· τραχήλιος διαίρεσις. 28. ἢ — φάραγγας in codice post μέρη demum comparent. Retraxi huc auctore C. 171 qui τὰ σχίσματα (τὰ σήματα C. 244, τὰ σιμὰ C. 39) τῶν ὀρῶν addit. 29. πειράζειν· κλέπτειν? 30. καὶ post αὐχένες om. Mus. Cf. gl. 28. 31. Lacones pro δειράν. 36. Vide δηρίαι. δειράζειν· λοιδορεῖν C. 39. 37. δειρεῖοι cod., δείμοι ordine requirente Vossius. 38. τὸ δεῖρος Guyetus. Cf. Meinek. Euphor. fr. XXXIV p. 68. 41. Lobeck. Proll. 114; δείσιλος LDindorf. Thes. c. 965 A. Possis δειελός· δειλινόν merenda. 42. Intellego δεισιάδα χρεῶν sacerdoti pro sacrificio faciendo tribuendam (ἱερεώσυνον) notam ex Halicarnassensium decreto, quo de cf. Boeckh. Ind. lect. Berol. 1835/36 p. 6. Ibid. p. 4 § 3. 4 vide num pro δεισίας scribendum sit δεισιάς. Adde h. v. Thes. 45. Cf. Lob. Phrynich. p. 220. — προσδεομένεται ἢ παρακαλεῖ addit C. 244. 46. L. δεφήσαντες. 47. Apoll. lex. 59, 14 Lobeck. rhem. p. 39. L. δεφόμενος cum C. 39. 48. In προσήκοντος latet vitium. Δείφων C. 39, δεφῶν — προσήκοντος C. 171. 50. δειλιόντων βοῦν cod., em. Salmasius. Cf. Poll. IX 61. 51. τῷ δεκάρχῳ cod., emendavi. Emendatione indigent etiam Bekk. Anecd. 235, 16 δεκαδάρχαι· οἱ περὶ δεκαδύο ἡγεμόνες. οὓς καὶ δωδεκαδάρχους ἔλεγον. ἦσαν γὰρ σὺν τῷ δωδεκάρχῳ δώδεκα (l. δέκα δύο — δωδεκάρχους — σὺν τοῖν δωδεκάρχοιν.) Decem militibus praefecti erant duo decuriones, quos πεμπαδάρχας etiam dictos esse docet Hesychius, s. v. δωδεκάδαρχοι.

δεκάδαρχος· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ δεκαδαρχεῖν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ δεκάζειν, ὅπερ ἐστὶ τοὺς δικαστὰς πείθειν δώροις. ἦν δὲ καὶ ὄνομα. καὶ ὁ τελώνης

δεκάδες· οἱ ἐκ τῆς τάξεως τῶν δέκα στρατιωτῶν συνεστῶτες

δεκάδρομοι· οἱ δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐσχηκότες, ὑπὸ Κρητῶν

55. δεκάζειν· διαφθείρειν, χρήματα ἢ δῶρα.....

δεκάζεσθαι· δωροδοκεῖσθαι

δεκάζων· ὁ εἰς δέκατον ἀριθμὸν ἥκων. ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὸ κατὰ δέκα διαφθείρειν τὸν δικαστήν, ἢ τοὺς κριτάς· καὶ ἁπλῶς τὸ διαφθείρειν δικαστήν

δεκανᾶται· ἀσπάζεται

δεκάπουν στοιχεῖον· οἱ ἐπὶ δεῖπνον κληθέντες τὰς ὥρας οὕτως ἐξελάμβανον, πρὸς τὴν σκιὰν ἀναμετροῦντες

60. δεκασθείς· δωροδοκηθείς. [ἐπιτιμηθείς. ἐντραπείς]

δεκάτα· τάξις. ἄθροισμα. καὶ ἡ τῶν κ' ἁρμάτων τάξις

δεκατεύειν· τελωνεῖν, δεκάτην εἰσπράττεσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν δεκατεύειν, ἐπεὶ ἔπρασσον αὐτὸ αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὖσαι

δεκατευταί· τελῶναι, οἱ τὴν δεκάδα ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες. ὡς τὸ δεκατεύειν δεκάζειν

δεκάτη· τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας

65. δεκατηλόγοι· τελῶναι

δεκάτην θύομεν· τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐτίθεσαν. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τῇ ἑβδόμῃ φησί

δεκάτη προτέρα· ἡ πρὸ εἰκάδος· ὡς ὑστέρα· ἡ μετ' εἰκάδα

δέκα τοῦ βολοῦ·...... οὐδενὸς ἄξιον. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεσθαι αὐτό

* δεκαδώρῳ ἁμάξῃ· ἧς ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν δέκα δώρων. Δῶρον δέ, ὡς μέν τινες, ἡ παλαιστή, ὡς δὲ ἕτεροι, ὅταν τοὺς τέσσαρας δακτύλους συστρέψας ἐγείρῃς τὸν ἀντίχειρα, ὡς Πλούταρχος

70. δεκάφυια· δεκαπλάσια, δίφυια δὲ διπλάσια

δεκάχειλε· πρὸς ἀποδοχὴν ἐπιτήδειον

δεκάχειλοι· δεκακισχίλιοι

SCR. 59. Arist. Eccl. 652. 62. Arist. Polyid. IV p. 1135. 65. Demosth. 679, 26. 66. Arist. Avv. 922 Eubul. III p. 203. 68. Meinek. Com. V p. 77. 69. Hesiod. opp. 424. 70. Callimach. fr. CLXII. 72. Aristarch. Ε 860 et Ξ 148.

ADNOT. 52. δεκάδος ἄρχειν malim. ‚Postrema si ad δεκάδαρχος referuntur, apertum est confundi δεκάτην cum δεκάδι' Thes. c. 974 D. 53. ‚Sc. λόχοι' Kusterus. 54. ‚Gymnasia δρόμους a Cretensibus appellata fuisse testatur Suidas I p. 625. Magistratus hisce δρόμοις praefectos significare videtur loco corrupto Hes. κτλ.' Nauck. Ar. Byz. p. 95. Petersen *das Gymnasium* p. 51. Hermann *griech. Monatskunde* p. 56. οἱ δέκα δρόμων ἐν τοῖς ἀνδράσι μετεσχηκότες Kusterus, οἱ δέκα ἔτη — ἠσκηκότες Valck. Ammon. I c. 13 p. 54. Cf. ἀπόδρομοι. Coni. δέκα deleto legendum esse οἱ (ἤδη) ἐν τοῖς ἀνδράσι καθεστηκότες; nisi mavis forte δέκ' ἄδρομοι· οἱ δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι καθεστηκότες. 55. χρήμασιν ἢ δώροις EM. C. 171. 244. 57. ὁ εἰς δεκατισμὸν ἥκων, *decimam exigens?* 58. Forma haec si fuit in usu non favet sententiae Buttmanni Gr. Gr. II p. 102. 59. δεκαπουνστοιχιονοί cod., em. Mus. postquam δεκάπουν σκιὰν (Poll. I 72) scripserat. 60. Cf. δεκασθείς et δικασθείς. 61. κ' cod. ὀκτώ Mus. κερμάτων? 63. ὡς τὸ δεκάζειν δεκατεύειν cod., em. Schaefer. 65. Lobeck. Parerg. p. 638. 66. δεκάτη, θύομεν cod., δεκάτῃ θύομεν Mus., em. Kusterus. 67. Vide ἀμφεικάς et ἀμφικάς. 68. Scripsi; δεκάτου· βόλου cod., δεκάτου βόλου Mus., δέκα τοῦ ὀβολοῦ· ἐπὶ κτλ. Pantinus ex Apostol. VI 89 p. 306 Append. I 93; τοὐβολοῦ· ἐπὶ Meineke. Cf. βολοί· ὀβολοί et ἡμιβόλιον. 69. τροχῶν δεκαδώρων cod. δεκάδωρος Mus. 70. δεκαφυΐα· δεκαπλασία. διφυΐα δὲ διπλασία cod., Mus., δεκαφυΐα Lobeck. Parerg. p. 494, em. Bentleius. 71. Sic cod., δεκάχειλον coni. Mus. 72. δεκακισχίλιοι cod., em. Mus.

δεκάχοια· δεκαπλαῖ
δεκέτες· δεκαετές
δεκέτης· δεκαετής
δεκτή· χλαῖνα, χλανίς
δεκτῆρες· ὑποδοχεῖς
δέκτης· πτωχός, ἐπαίτης. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι
δεκτόν· εὐπρόσδεκτον
δεκτός· ἀρεστός
δέκων· ὁ δεκαζόμενος
δελεάζει· ἐξαπατᾷ
δελεαζόμενος· παγιδευόμενος
δέλεαρ· ἀπάτη, δόλος
δελεασθείς· ἀπατηθείς
* δ' ἐλεδώνη· ὀσμύλος ἰχθύς
δελέ(α)στρα[ι]· παγίδες
δέλετρον· φανός, ὃν οἱ νυκτερεύοντες φαίνουσι
Δελέφατ· ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστήρ, ὑπὸ Χαλδαίων
δέλητι· δελέατι
δελήτιον· (ὡς) λεβήτιον, (τὸ δέλεαρ)
δελία· δάφνη
δέλιχρα· τὰ ἡμίχοιρα
Δέλλει· καλεῖ
δέλλιθες· σφῆκες. ἢ ζῷον ὅμοιον μελίσσῃ
δελλίθια· ἀνθρήνια. οἱ δὲ κηρία
Δέλκος· λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν Θρᾴκην

SCR. 78. δ 248. 79. Luc. IV 19. 80. Luc. IV 24. 83. Iacob. I 14. 87. Vid. ADN. 89. δελέατι Numenius Ath. VII p. 305 A. 90. Sophron. fr. 20 ed. Ahrens [Soph. fr. 1016 p. 284 Nck.]. 93. 96. Callias ap. Macrob. V 19.

ADNOT. 73. δεκάχοια (δεκάχοα Kusterus)· δεκαπλάσια Suid. Zon. Agnoscit Lobeck. Parerg. p. 495. 74. 75. Lobeck. Phryn. p. 407. 76. 80. Infra λεκτοί· ἀρεστεῖς et λακτή· χλαῖνα. 77. ἀποδοχεῖς cod., em. C. 39. Suid. Zonar. c. 474. 78. δέκτῃ· ἐπαίτῃ παρὰ τὸ Apoll. lex. 57, 16. 76. εὐαπόδεκτον addit C. 244 εὐπρόσιτον C. 39. 81. δεκών cod., em. Vossius HSt. 85. μεσιτευθείς, δῶρα λαβών C. 244, nostrum exprimit C. 171. 86. δελεδώνη· ὁ μυλαῖος cod., em. Bentleius epist. ad Mill. p. 35 Lobeck. Pathol. El. p. 97. Malim ὀσμύλος ὁ ἰχθύς. 87. δέλιστραι· βατίδες codex, δελέαστρα· παγίδες e C. 39 Suid. Zon. 482 Kusterus, δελεάστραι· παγίδες, coll. Cratino et Nicophonte (fr. IV, II p. 849) apud Polluc. X 156, Iunius. 88. Cf. Timachid. Athen. XV p. 699 E Eustath. 1571, 7. φέρουσι coni. Schweighaeuser, νίοι ἔχουσι porrigit Eustath. l. c. 89. Cf. Βελέβατος. Ahrens Dial. II 193. 90. δελήτιον· βελήτιον codex. Per se haud displicet δελήτιον· βλήτιον coll. βλῆρ, quod coniecit Pergerus; sed exhibui Vossii coniecturam verissimam. Cf. Eustath. 1721, 1 cuius haec sunt verba: καὶ ὡς τὸ λεβήτιον οὕτω καὶ δελήτιον. Δελήτιον· τὸ δέλεαρ C. 39 EM. 254, 53 Suidas. Forma similis est φρητία (a φρήρ, φρέαρ). 91. Δηλία Salmasius. Cf. Δναρεία. 92. Varron. R. R. II 4 16 conferri iubet Thes. II c. 980 B ab Io. Th. Schneideri auctoritate pendens. Coni. Μελίχρωτα· ἡ μελίχροια, vel δ' ἑλιχρύσῳ· τῷ ἡλιοχρύσῳ. 93. ἀείλει· αἰκάλλει Ruhnken. Epist. crit. II p. 136. Θέλγει· κηλεῖ Guyeti coniectura adiutus coni. Lobeck. Aiac. p. 400, qui in rhem. p. 42 δέλλει prorsus inauditum dicit. Alius coniciat δέλλει· βάλλει (pro ζέλλει, unde κάζελε· κατέβαλε) coll. δέρεθρον et δεύσασθαι (pro ζέρεθρον et ζεύσασθαι). Sed comparantibus nobis glossam 596 Δέλκος· λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν Θρᾴκην, qua in explicanda Casaubonum Athenaeo IV p. 118 B non tam usum quam abusum esse video, apertum erit verba sensu cassa Δέλλει καλεῖ δέλκος λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν Θρᾴκην admota lenissima emendatione redintegrari posse hac arte: ΔΕΛΛΟΙ: Καλλίας (cf. Macrob. V, 19) δεκάτῳ. λίμνη ἡ θειοφόρος (vel ἰχθυοφθόρος) περὶ τὴν Ἐρύκην. De re cf. Preller Polem. p. 126 — 131 Schneidewin. Mus. Rhen. 1845 p. 90 sq. Otto Iahn Philol. I p. 648 Leutsch. Philol. X p. 213. Sub voc. ΔΕΛΚΟϹ vide num ΠΑΛΙΚΟϹ lateat; *Palicus lacus* (*Paliscus lacus* cod.) audit ap. Firmic. astron. I praef. 94. δέλλες· τὸ μικρὸν σφηκίδιον Arcad. 30, 13. 95. δενθρίνια cod., em. Scaliger. 96. Vide 93.

δελφάκιον· χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον

δελφακοῦσθαι· τελειοῦσθαι τὰς ὗς

* δελφίνιος· εἶδος βοτάνης

600. * Δελφικὸν τρίποδα· τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς

Δελφικὴ μάχαιρα· ἀπὸ κατασκευῆς, λαμβάνουσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν, ὡς Ἀριστοτέλης

δελφῖνες· πολεμιστήριον μηχάνημα ἐν ναυμαχίαις. καὶ ἡ ἔχουσα αὐτὸ δελφινοφόρος ναῦς· οἱ δὲ διὰ τὰ κρεμαννύμενα βάρη, δελφίνων σχῆμα ἔχοντα, ἃ ταῖς λῃστρικαῖς ναυσὶν ἐμβάλλεται

Δελφύς· μήτρα. καὶ ὁ ἐν Δελφοῖς δράκων

δελφύων· γαστέρων

5. * δέλτος· πινακίδιον. ἢ πλάκες

δέμα[ς]· σχοινίον

δέμας· σῶμα. μορφή. ἰδέα. τρόπος. [στρῶμα]

δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· τρόπον πυρὸς καιομένου

δέμει· οἰκοδομεῖ

10. δέμει· ὁδός

* δεμβλεῖς· βδέλλαι

δέμνια· στρώματα. κοῖται

δεμνίοις· κοίταις. στρωμναῖς

δεμνιοτήρην· ἔγκοιτον. τὰ δέμνια τηροῦντα

15. δεμνιοτήρη πόνον· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν, ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι· πόνον δὲ τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν

δεμών· χρόνος

(*) δεννάζων· λοιδορῶν

* δενδρέῳ· τῷ δένδρῳ

δενδαλίδας· οἱ μὲν ἄνθος τι, ἄλλοι τὰς λευκὰς κάχρυς, οἱ δὲ τὰς ἐπτισμένας κριθὰς πρὸ τοῦ φρυγῆναι, οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας γενομένας

20. δενδίλλει· σκαρδαμύττει. διανεύει. σημαίνει. ἀτιμάζει. σκώπτει

δενδίλλων· τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύων

* δενέμωρ· γῆ τις πετρώδης, εὔθρυπτος, παρὰ Λάκωσιν

SCR. 97. Arist. Lysistr. 1061 Thesm. 237. 98. Arist. Ach. 786. 601. Aristot. Polit. I 2. 2. Aristoph. l. l. Thucyd. VII 41. 8. Λ 595 N 673. 13. Sophocl. Trach. 915. 14. Aeschyl. Ag. 1449. 15. Agam. 52. 17. Soph. Ai. 242. 18. Γ 152. 19. Nicochares fr. II vol. II 2 p. 852. 21. I 180.

ADNOT. 97. 98. EM. 255, 8 Ranke Hes. p. 39. 99. L. δελφινιάς vel δελφίνιον Geopon. XX 2, 2 Dioscor. Noth. p. 456. III 81. 601. Vide Append. prov. I 94 p. 393 ed. Gotting., Göttling Ind. lectt. Ienens. 1856 p. 4, Osann in *ZfAW*. 1855 p. 318. Conicio μὴ λαμβάνουσα ἓν πρὸς ἓν μέρος. 2. Schol. Arist. Eqq. 772 Pausan. Eustath. 1221, 26. 3. Schol. Apoll. Rhod. II 706. 4. δελφυῶν a δελφύη? 6. Vide δαῖμα et Lobeck Parerg. 765. 8. Apoll. lex. 57, 26. 9. δεμεῖ cod., em. Lobeck. Parerg. 588. 10. Quominus δεμεῖ (δέμει)· οἰκοδομεῖ ὁδοὺς vel δέμει· ὁδοποιεῖ coniciam coll. Herod. II 124, obstant glossae s. v. δεγμόν congestae. 11. De voc. βλεῖν disputat Lobeck. rhem. p. 14. 89. — Cf. etiam δερμύλλει et δερχύλλει, unde possis δερμύλλεις· βδάλλεις. 12. Apoll. lex. 57, 28. 14. Accusativus aeolicus. 15. πέτασθαι δυνάμενα cod., em. Mus. 16. L. δεμάν; nam monuit me A. Hilgenfeld et hanc glossam et alteram δεγμών e confusione literarum ו et ר sibi natas videri; זְמָן enim sonare *tempus* apud Danielem. 17. δενάζειν Phavor. 466, 35. Cf. ἐδέννασεν ἐλένναζεν νεννάζει δενναστόν δεννόν. 18. δενδιέω· τὰ δένδρα cod., em. Musurus. Vide SCR. Δένδρεα· τὰ δένδρα mavult Meinekius Philol. XII, 4 p. 612. 19. κάχρυσοι δὲ — ἐπισταμένας cod., † Mus., em. Scaliger. 21. Apoll. lex. 57, 15. Cf. ἐνδενδίλλειν et δανδαίνειν. 22. Sic cod., δενέμορ Mus. δενέρμυορ Phavor. 467, 19. Non dubito, quin legendum sit δενέρμωρ· κροκόδειλος et δενδρῖτις· γῆ τις πετρώδης εὔθρυπτος. Cf. κέμμωρ, σίμωρ, πέλωρ.

* δενναστόν· καταγέλαστον. λοιδορούμενον μετὰ καταγέλωτος
δενδρίτης· κροκόδειλος (cf. 622)
25. δενδρυάζειν· ταπεινῶς ὑπὸ τὰς δρῦς παραφεύγειν. προστρέχειν σκέπῃ
Δένθις· οἶνος. Λάκωνες
δεννόν· κακολόγον
δεντή· δέλεαρ
δεξαμεναί· ὑδάτων δοχεῖα. καὶ ἐν τῷ σώματι φλέβες. Δημοκρίτου. καὶ ἐπισκίαι
30. δέξασθαι· λαβεῖν. παρὰ τῷ ποιητῇ
Δεξιάδην· οἱ μὲν ὄνομα κύριον· οἱ δὲ Δεξιοῦ παῖδα. οἱ δὲ ἐπιῤῥηματικῶς ἐκ δεξιῶν, δεξιῶς. [ἐπεὶ ἐκδεξιῶν θεῶν βροτοὶ ἐπὶ δεξιμήλου]
* δεξιάς· συνθήκας
δεξιαί· αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαφαὶ τῶν δεξιῶν χειρῶν, εἰς σύμβολον τοῦ βέβαια ἔσεσθαι, καὶ ἣν μετὰ τὰ συντιθέμενα
δεξιμήλοις· ἐπηκόοις καὶ ἱλαροῖς θεοῖς· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα· καὶ δεξίμηλοι ἐσχάραι
35. δεξιός· συνετός. ἀγαθός, καλός. ἐπιδέξιος. εὔθετος
* δεξιοῦται· προσάγεται
δεξιόστοιχοι· ἐρέται οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χορευτῶν
[δεξιότερον· δεξιόν]
δεξίς· τῶν ἐν τῷ ἥπατι μερῶν παρὰ τοῖς θύταις καλουμένη δοχή
40. δεξιώσασθαι· ἐγγίσασθαι γυναικί
* δεξιόν· εἶδος μέρους
Δεξώ· ὁ Κρατῖνος ὠνοματοποίησεν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα
* δεξιωσάμενος· δεξάμενος
δέοιμι· δεσμεύοιμι
45. δέομαι· δοκῶ
δεόμενοι· χρῄζοντες. δεσμοῦντες
[δεόμενος· καιόμενος]
δεομένων· χρῃζόντων
δεόμενος· νόμος. δεσμός

SCR. 26. Alcman. fr. 115. 29. Mullach Democrit. p. 421. 30. *Α* 112. 31. *Π* 15. 33. *Β* 341. 34. Eurip. Androm. 1138 et Phoen. 635. 38. *Ε* 393. 42. Cratin. l. l. 44. *θ* 352.

ADNOT. 25. δενδριάζειν cod., em. EM. 256, 4 C. 39 Aelius Dionysius ap. Eustath. 369, 27. 1726, 19. ὑποδενδρυάζειν Hesychius. 26. Δενθείς, em. Mus. Cf. Athen. I p. 31 D. 27. Forte δέννων· κακολογιῶν. 28. A δέλω, ficticio verbi δελεάζω semine (EM. 254, 6) voces δελτή δεντή derivanti Guyeto accedit Lob. rhem. p. 110, coll. γέντο. 31. δεξιὸν ὄντα ἢ Δ. ῦ. Apoll. lex. 57, 29; hinc pro ὄνομα κύριον conicias ὄντα δεξιόν. Vid. 34. 32. Thesauro adde δεξιά· τὴν ἑνάδα καὶ τὴν μονάδα σημαίνει ἤγουν ἕνωσιν καὶ μόνωσιν e C. 244. 33. ἣν μετὰ ✝ Musurus, οὐ μάταια Schowius, alii ἔμπεδα, ἔμμονα. 34. δεξιμήλους — θεοῖς, ἐπὶ cod., em. Mus. — Huc retrahenda sunt verba ἢ ἐπεὶ ἐκ δεξιῶν θεῶν βρέτη ἐστὶ δεξιμήλων (sic enim lego), ad Eurip. Phoen. 635 θεῶν τε δεξίμηλ' ἀγάλματα. Similiter C. 39. δεξιμήλων θεῶν· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. 36. δ. π. ξενοδοχεῖ φιλοφρονεῖται C. 39. 171. 244. 37. Antiatt. Bekk. 91, 2 Pollux II, 161. 38. L. δεξιτερόν. 39. L. ἡ καλουμένη. Cf. δοχεῖον. 40. 41. ✝ Musurus. Glossae copulandae videntur; vitium latet s. v. εἶδος, in reliquis ἐκ δεξιοῦ .... μέρους. Cf. ἐπιδεξιοπολίης. 42. ‚Accipitra' vertit Meinekius Com. Gr. II 1 p. 58. Bergk. Com. Att. p. 255. 44. Apoll. lex. 57, 30. 45. Cf. δέαμαι δέαται ἐδεάμην δείασθεν δοάσσατο. 47. δαιόμενος Mus. 49. Vide δέημος· νόμος ἢ δεσμός. ‚Vocabuli corrupti δέομος emendatio est voc. δεσμός et ipsum medicina indigens. Coni. θεσμός· νόμος; de confusis δεσμός et θεσμός cf. Lennep. Phalar. p. 369.

δέον· ἐς δέον ἢ εἰς δέον. οὕτω Περικλέα φασὶ λογιζόμενον εἰς τὸ δέον προσγράφειν, ὃ σημαίνει εἰς προδοσίαν δεδομένον χρῆμα. πρέπον, ἀναγκαῖον
δέοντα· χρῄζοντα. λείποντα. πρέποντα
δέοντο· ἐδεσμεύοντο
δεόντων· δεσμευέτωσαν
δεόντως· προσηκόντως
δέος· φόβος. ἢ θεός
δέουσι· δεσμεύουσιν. ἀπέχουσι
δέπας· ποτήριον. παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα
δεπάεσσι· ποτηρίοις
δέρα· ὑπερβολὴ ὄρους. οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὀρῶν
Δέραι· αἱ συνάγκειαι. Λάκωνες
δέραια· περιτραχήλια. παίγνια. τὸ αὐτὸ καὶ δεραιοί
δέρας· δέρμα προβάτον
δέρ(γ)μα· ὀφθαλμός. ὅρασις
δέργματα· ὄμματα
δεργμάτων· ὄψεων, ὀμμάτων. καὶ δεργμῶν
δέρεθρον· λίμνη ἀποχώρησιν ἔχουσα
δέρη· τράχηλος. αὐχήν
* δέρις· τράχηλος
δερίαι· λοιδορίαι
δερίπιον· φλοιόν
δέρκειν· βλέπειν, ὁρᾶν
δέρκεσθαι· ὁρᾶσθαι
δερκομένου· ὁρῶντος
δερκομένῳ· ὁρῶντι, βλέποντι
δερκύλλειν· αἱμοποιεῖν. ἄλλοι δερμύλλειν διὰ τοῦ μ
δέρκων· βλέπων, ὁρῶν
δέρμα· πήρα. [καὶ δέσμη
δέρμα· δορά
* δέρμη· ὁδός
δέρμα Λιβυκόν· ὡς κάλλιστον
δέρμητες· οἱ ἐξ ἐφ' ἡμῶν περισσοί
δερμιστής· ὁ σκώληξ, ἢ ὁ σὴς ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων. Ἀρίσταρχος ὄφιν

SCR. 50. Ar. Nubb. 857. 51. Σ 553. 52. μ 66. 55. Epist. ad Hebr. teste C. 63. 244. 58. Δ 471. 61. Eurip. Ion. 1431. 63. Aeschyl. Pers. 82. 64. Eurip. Hec. 1243. 65. Eurip. Phoen. 661. 72. Ρ 675. 73. Ξ 141. 74. Ψ 815. 75. 85. Comici. 80. Meinek. Com. Gr. V p. 33. 82. Sophocl. Niob. fr. 408 p. 182.

ADNOT. 50. Correxi. δέοντες δέησις δέον cod. δέοντς κτλ. Mus., δέον· ἐς δέον [δέησις] Schowius. De re copiose egerunt Leutsch ad Zenob. III p. 91 p. 80, Sintenis ad Plutarch. Pericl. c. XXIII p. 169. 51. Ulpian. Demosth. Olynth. I p. 13. 52. Cf. ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο. 55. Cf. δέα et Boisson. ad Greg. Cor. p. 614. 57. Apollon. lex. 57, 4. 58. δεπάσεσι cod., em. Mus. 59. δειράς Kusterus, non opus. 60. συνάσκιαι cod. σωμασκίαι Pergerus. Scripsi συνάγκειαι coll. Pausan. IV 15, 4, unde etiam Δέραι pro Δεραί. 61. δεραιοί mihi suspectum; scripserim Δεραῖοι et ad 60 retulerim. 66. Idemne quod ζέρεθρον an quod λείβηθρον? 63. Em. Mus. 67. Hinc corrige ῥεδείη· τράχηλος ἢ ῥεδέρη. Cf. etiam δηρή. 68. Proscribit Meinek. Alciphr. p. 173; δέρης· τραχήλου C. 171. Voss. 69. δειριᾶν et δείριοι. 70. Conicio λεπύριον. Infra φλοιόν· τὸ λέπος. 71. Sic C. 244. 73. δερκομένοιο· ὁρῶντος ἀτενίζοντος Apoll. lex. 57, 5. 76. δερκέω· ὁρῶ C. 244 δερκόντων· βλεπόντων idem. 77. 79. δέσμη cum dicit videri possit Eleorum dialectum in mente habuisse. Cf. θέρμα, δικαρτάρ, κορμῆται, ῥίγα, κούρταχος, παρτάδες, γανύρματα, Fράττειν. Sed cum infra legatur δεσμή· ὁδός verba futilia δέρμη· ὁδός καὶ δεσμή (cf. 347) e margine esse apertum est. Forte Ἑρμῆς ὅδιος. 81. ἐξ ἐφ' ἡμῶν codex, ✝ Musurus, ἐξ ἡμῶν Phavor. p. 470 ut ἐξήβων invenisse videatur, ἐξ ἐφήβων Scaliger. 82. δοκὺς codex, ✝ Musurus, em. Palmerius. Cf. Didym. fragm. p. 20.

δέρξιος· ὄψεως

δέρος· δέρμα

85. *δερμύλλει*· αἱμοποτεῖ. οἱ δὲ ἐκπαίει

δέρρεις· τὸ παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς παραπέτασμα ἐχρῶντο. ἴσως δὲ καὶ δερματίνοις ἐχρήσαντο [Περὶ τῶν δήλων]

δερριδόγομφοι πύλαι· δέρρεις ἔχουσαι παραπετάσματα

δέρρις· δέρμα. βύρσα

δερ[ρ]ιστήρ· περιδέραιον ἵππου

90. *δερ[ρ]ιστής*· κυνάγχης περιαυχένιος

* *δέρριον*· τρίχινον σακίον

δέρτρα· τύμπανα

δέρτρον· δέρμα. ὑμήν. λαπάρα. ἦτρον. ὑπογάστριον. Ἄμεινον δὲ τὸ περιτόναιον ἀκούειν. ἢ ὑμένα, ἐπίπλουν

δεσαύχενες· ἀσκοί, διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι

95. *δ' ἐς βρωτὺν*· δεῖπνον

δεσμά· πέδαι[ς]

δέσματα· ἐπιδέσμια

δεσμεῖν ἀμάλας· δεσμεῖν τὰς δεσμὰς τῶν σταχύων

δεσμή· ὁδός

700. *δεσμοί*· ἧλοι

δεσμοὶ Τυρρηνικοί· οἷς ἐχρήσαντο Ἀθηναῖοι

δεσμίης· μάστιγας ἄξιός ἐστι δεσμῶν

δεσμόν· οὐδετέρως Ἀττικοί. καὶ σημεῖον παρὰ τοῖς θύταις

δεσμός· σῶμα. μορφή. ἧλος. εἶλος

5. *δεσποίνας*· γυναῖκας. Θεσσαλοί

δεσπότην κεχαρμένοι· ἔνιοι μὲν ἵππου κουρᾶς εἶδος εἶναί φασιν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς αὐχένας, ἐπειδὰν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον δὲ δεσπότην πενθοῦντες· ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν

* *δετρός*· μάγειρος

* *δέτις*· παλάνθη

δεταί· λαμπάδες. καὶ αἱ πέδαι. καὶ τὰ δράγματα, παρὰ τὸ συνδεῖν

10. *δέτρον*· δέρμα τοῦ ἥπατος [ἢ διάπυρον. διαφανές]

SCR. 86. [LXX]. 87. ADN. 93. λ 578. 94. Aristoph. fr. inc. CCXIII. 95. *Ε* 205. 97. Homerus passim. 709. *Λ* 553.

ADNOT. 83. Zonar. c. 483. 85. Cf. *δερκύλλει* et *δεμβλεῖς*. ἢ ἐκδείρειν C. 39 Suidas. 86. *δέρραις — αὐλῶν* cod., *δέρρις* Mus., em. *δέρρεις* C. 171. — *ἀντὶ τῶν αὐλαιῶν* Kusterus cui favet C. 63 *καταπέτασμα· ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐλείαις βαλλόμενον; περιπετάσμασι* HSt. editores. Emendavi ope Glossarii Vossiani 63. 87. Ad Myrtili Titanopanes spectare coni. Meinekius Com. Gr. II 1 p. 418. 89. *ρρ* bis cod. Mus. 90. *δερριστής* cod. Mus., *δερριστήρ· συνάγχη* C. 244, *δεριστήρ* C. 63 (Zon. c. 476 C. 39). 91. *σακκίον* Mus. 92. Recte habet, sed cf. *τέρετρον· τρύπανον* et Philem. p. 162 *τέρετρον· τὸ τρύπανον, ὃ δέλετρον καὶ τέλετρον Ἀσιανή τις γλῶσσά φησι παραφθείρουσα.* 93. *τὸ πὲ τὸ νέον* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 57, 13. 94. *δυσαύχενες* EM., cf. *βυσαύχην* et *μεσαύχενες*. 95. *δεβρωτὺν* cod. Mus. *δεσβρωτὴν* C. 244, *δεσπρωτὺν* C. 212, em. Albertus. 96. *πέδαις* codex, *πέδαι* Mus. 98. Copulata emendavi, *δέσμειν· ἀμάλας δεσμεῖν· τὰς* cod., *δέσμην· ἀμάλλην κτλ.* Mus. 99. Vide *δεγμόν*. 700. Apoll. lex. 57, 31. 1. OMueller Etrusc. p. 84. Append. prov. I 96 p. 393 ibique intpp. Steph. Byz. 391, 9. Cf. *Τυρρηνοὶ δεσμοί*. 2. Lege *δεσμίης· μάστιγος ἄξιος* et *δεσμοὶ Τυρρηνικοί· ἐπὶ δεσμῶν οἷς ἐχρήσαντο Ἀθηναῖοι* (?). 4. Cf. Lob. Parall. p. 116. *εἶδος* codex; infra *εἶλεα· δεσμοί*. 5. 6. Disiunxit Scaliger. 5. *δεσπίνας* cod., em. Musurus. Vide *τροφίμη* et *τόρμις*. 6. *κρεμμένοι — βελήντιον* codex, ✝ Musurus, em. Scaliger. 7. Corrigunt *δαιτρός* cum Guyeto vel *ἐλεατρός*. 8. *παλάνθη* cod., *παλάθη* Iunius. Forte *δευτήρ· πλαθάνη*. 9. Supra corrupte *δαιτή*. *δράμματα* cod., em. Mus. 10. Agnoscit pro *δέρτρον* Et. Gud. 389, 27. Reliqua ad *διερόν* (cf. *δίαιτρον δίαιθρον δίαυρον δίτυρον*) pertinent.

Δευάδαι· οἱ Σάιοι, ὑπ' Ἰλλυρίων
Δεύας· τοὺς ἀκάκους θεούς, Μάγοι
δευάσθαι· γεύσασθαι
δεύειν· μ[αλ]άττειν. τύπτειν
** δεύει· μίσγει. βρέχει. φύρει. ἐνδεῖ*
δεύεσθαι· βρέχεσθαι. ἐπιδεῖσθαι
δεύεται· βρέχεται
δευθέντα· βραχέντα
Δευκαλίδαι· οἱ Σάτυροι
δεύκει· φροντίζει
δευκές· λαμπρόν. ὅμοιον
δευλόν· πονηρόν. ἀχρεῖον
δευοίατο· ἐπιδέο(ι)ντο
δευοία[ν]το· ἐπιδεεῖς γένοιντο
δευόμενα· δεόμενα
δευομένα· δεομένη
δευόμενος· δεόμενος. βρεχόμενος. χρῄζων
δεύοντο· ἐδέοντο. ἔχρῃζον. ἐβρέχοντο
δεῦρο· ἐνθάδε ἐλθέ, εἰς τοῦτον τὸν τόπον. ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἢ νῦν. ἢ παρακελευστικῶς·
δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθα
δεύρω· δεῦρο
Δεύς· Ζεύς
δεῦσαι· βρέξαι. βάψαι. μ[αλ]άξαι
δευσ(ο)ποιόν· τὸ ἔμμονον, καὶ μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα. οἱ δὲ τὸ γνησίως βεβαμμένον, ἤτοι πορφύρα, ἢ ἄλλο τι
δεύσω· βρέξω
** δευσοποιός· βαφεύς*
δεῦτ' ἄγετε· δεῦτε φέρετε
δεύτατος· ὕστατος, ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ἕτερος
δεύτερα ἄλφιτα· τὰ δευτερεῖα καὶ εὐτελῆ
δευτεραγωνιστής· δεύτερος ἀγωνιζόμενος
δευτέρα φθίνοντος· ἀπὸ τῆς τριακάδος
δευτερίας· Κάλλιπ(π)ος. οἶνος εὐτελής
δευτερίναρ· ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεθῆναι εἰς τὰ στέμφυλα οἶνος

SCR. 14. *δεύω μάττω* verba sunt Aristoph. ap. Poll. VII 24. 15. *B* 471. 16. *N* 310 teste Apoll. lex. 58, 2. 23. 24. *B* 128 *E* 202. 26. Eurip. Tro. 275. 27. *X* 492. 29. *Ψ* 485, ubi *περιδώμεθον* editur. 30. *Γ* 240. 31. Arist. Ach. 911. 32. Eur. Phoen. 224 — Xenoph. Oec. 10, 11. 33. Plat. Civit. IV p. 429. 36. *Π* 350. 37. *T* 51. *α* 286. 41. Vide ADN.

ADNOT. 11. Scripsi. *Σαιοί*, *ἐ*π cod., *σάτυροι παρὰ Ἰλλυρίοις* Mus., quocum interpp. conferri iubent *δευκαλίδαι σανάδαι σαῦδοι*. 12. *ἀνακούς* vel *ἄνακας* Relandus, *κακούς* Boetticher Aric. p. 15. Cf. *ΔΕΝΑΣ* ap. Dionys. Hal. AR. I 68. 13. *δεύαται* cod., corr. Mus., vide *ζεύσασθαι*. 14. Scripsi, cf. 732. 15. *δεύει· ἐνδεῖ* adde Thes. 1038 C. 19. Valcken. Theocr. p. 412 sqq. 20. Lobeck. rhem. p. 59 Hainebach redupl. p. 11; accedit C. 244. 21. Vide *δεικές* et *ἐνδευκές*. 22. Supra *δειλόν*; *δεινόν* C. 39. Creticum est, ut *Ἐλεύθυα* pro *Εἰλείθυια*. 23. 24. Em. Mus. 26. Scripsi, *δευομένη* codex. 27. *βραχόμενος* cod., em. Mus. 29. Apoll. lex. 57, 33. — *περιδώμεθα; νυνί* codex. 30. Herodian. π. μ. λ. 26, 33 Bekk. 943, 3. 1361. Schaefer app. Demosth. I p. 866. 31. Ahrens Dial. I p. 175. 32. Scripsi; cf. 714. 33. Literam crasit Musurus. 36. Apoll. lex. 57, 32. 40. *α' πρὸ τῆς* coni. THemsterhuisius. 41. *δευτερεῖα* cod., em. Lindanus. — *Κάλλιτος* cod., em. Meinek. hist. crit. p. 490 et tom. IV p. 561. 42. *ἐπιχεθῆναι* codex, qua de forma consulas Lobeck. Parerg. 731; *ἐπιχυθῆναι* Scaligeri coniectura vulgabatur. Ny insertum est, ut in *ποινά· ποιά Λάκωνες*, qua de glossa quid statueret haesit Ahrens II p. 87, *φλοινός = φλοιός*, *οἴνη* unio = *οἴη*.

* δευρόλας· ὁ ἐξ ἐφήβων Ἀθηναίων

δευτερόποτμος· ὁ ὑπό τινων ὑστερόποτμος. οὕτω δὲ ἔλεγον, ὁπόταν τινὶ ὡς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγένετο, καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. ὁ δὲ Πολέμων καὶ ἀπειρῆσθαι τοῖς τοιούτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Σεμνῶν φησι Θεῶν. ἢ ὁ φημισθεὶς ἐπὶ ξένης τετελευτηκώς, ἔπειτα ἐπανελθών. ἢ ὁ δεύτερον διὰ γυναικείου κόλπου διαδύς· ὡς ἔθος ἦν παρὰ Ἀθηναίοις ἐκ δευτέρου γεννᾶσθαι

45. δευτέρων ἀμεινόνων· παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καλὰ ὀφθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσι λέγοντες ‚δευτέρων ἀμεινόνων.‘ Μνημονεύει Πλάτων

δέχεσθαι· λαμβάνειν. ἀσπάζεσθαι

* δέγμα· νόμιμον

δέχθαι· λαβεῖν

δέχμενος· προσ[δια]δεχόμενος

50. δέχομαι· ὁμολογῶ

δεψήσας· μαλάξας

δή· οὖν. σύνδεσμος

δῆ· γῆ. καὶ σιωπᾷ

δηατάχα· καὶ φθορὰ δένδρων

55. δὴ βυδοί· κιθαρῳδοί

δὴ γάρ· ἤδη γάρ

δηγῆρες· στρουθοί

δηγοῖ· πληροῖ

δῆγμα· [παράδειγμα. καὶ] σπάραγμα ὀδόντων

60. * δήετε· εὑρήσετε

δήειν· πολεμεῖν. φονεύειν

δήεις· εὑρήσεις. ὄψει. μαθήσῃ

δηθά· πολὺν χρόνον. συνεχῶς

δηθαγόρον· ἐπιπολὺ λέγουσαν

65. δηθαίωνας· μακραίωνας. μακροβίους

δηθάκι· πυκνῶς, πολλάκις

δηθὰ ματεύσωμεν· ἐπιπολὺ ζητήσωμεν

SCR. 45. Plat. Legg. IV p. 723 D. 48. Λ 23. 49. Ι 191 cum schol. Θ 296. 51. μ 48. 56. ξ 282. 59. e. g. Soph. fr. 753. 60. Ι 418. 62. e. g. Λ 115. 66. Nicand. Alex. 215.

ADNOT. 43. Sic codex et Bruno, δευτερόλαος Mus. Phavor. 472, 25. Conferunt δέρμηγες. Ego quod conferam aptius non habeo, quam ἐνόρχην λαόν· τὸν ἐπὶ ἥβης. Auctor videtur Aristophanes Byzantius ἐν ἡλικιῶν ὀνομασίαις. 44. οἱ δὲ πολέμοις — φασί cod., em. Meurs. Attic. Lectt. V 32 p. 309 Preller Polem. fr. L p. 93. — Wesseling. Diod. I p. 284. 45. Cf. interpp. Zenob. III 15, ubi μὴ κανθῇ legitur. 47. θέσμια· νόμιμον? an δόγμα· νόμον? 48. Est ab aor. ἐδέγμην. Fallitur Greg. Cor. p. 676. 49. Em. Biel. coll. δέγμενος. 51. Apoll. lex. 58, 3. 53. δηῶ (sic) ἡ γῆ C. 39. σιωπᾷ codex, σιῶπα Albertus; Ioh. Alex. τον. παρ. 31, 13 conferri iubet LDindorfius. Quidni * λήγῃ· κατασιωπᾷ? Mira narrat Phavorinus δηγῆ· ἤγουν σιωπᾷ. Ceterum si cui placuerit δῆ· σιῶπα comparare poterit ἢ ἤ σιῶπα Aristophaneum et βῦ βῦ· ἐπὶ σιωπῆς ap. Gramm. Mus. Cantab. 1832. IV p. 115. 54. Vide gl. α 1296 et 892 unde corrigas ΔΗ[Ν]ΔΙΑ: ΤΑ καὶ ἄφορα, ἐπὶ δένδρων. δύη· τύχη coni. Kusterus. 55. Scripsi; δηβοιλοί codex, sed vide gl. β 137. 608. 1300. Possis etiam δ' οἱ βυδοί. 56. δειρῆτες· στρουθοί. Ἠλεῖοι Nicander Athen. IX 392 A. fr. 123 p. 204 PSchn. Infra δίγηρες, δρῆες et quod illuc proxime accedit διρῆγες. Δήγηρες Suidas C. 39. 244 EtGud. 141, 17 Zonar. 492, ubi alii δηγυρες. In Athenaei libris peioribus denique est δειρίτας. Cf. Lobeck. Aglaoph. p. 848. 58. δηοῖ· πηροῖ coni. LDindorf Thes. II 461 B. Conicio τηνεῖ· πληροῖ. 59. A Cyrillis 171. 39 absunt quae ad δεῖγμα pertinent. 60. δήεται· εὑρήσεται cod. C. 39, em. Albertus probante LDindorfio. 61. δηεῖν cod. δηίειν C. 244 et Lob. rhem. p. 161, em. LDindorfius. 62. Sic Apoll. lex. 58, 4 C. 39; cf. ἔδηεν· εὗρεν. 64. Lobeck. Parerg. 702. 65. δηθαιῶνας cod. C. 39. 171 Suid. Zon. c. 492, em. C. 212. 244.

δηθά τε καὶ δόλιχον· ἐπιπολύ, καὶ μακρὸν χρόνον
δῆθεν· ὡς δή. ἤ φησίν. ἢ ἐντεῦθεν
70. δῆθεν· ὡς μάλιστα. ὡς δή. ἐξεπίτηδες
δηθύνειν· ἐγχρονίζειν
δηθύνοντα· χρονίζοντα, βραδύνοντα
[δηθυρεῖν· σχολάζειν, διατρίβειν]
δηιάλωτοι· αἰχμάλωτοι
75. δήϊοι· πολέμιοι
δηΐοιο· καυστικοῦ. πολεμικοῦ. φθαρτικοῦ
δηιοτής· πολεμικὴ διάθεσις. μάχη. παρὰ τὸ δήϊον
δηιοτῆτας· μάχας
* δηίοισι· τοῖς πολεμίοις
80. δηίουν· ἐμάχοντο. ἐπορθοῦντο
δηιοῦσι· πολεμοῦσιν
* δ[η]ίεσθαι· διώξασθαι
δηιωθέντων· αἰκισθέντων
δήιων· διακόπτων
85. δηιώσας· κατακόψας
δηλαδή· φανερόν ἐστιν. ἢ δηλονότι
δηλαίνουσι· παίζουσι
δηλαι[ν]ομένη· βλαπτομένη
[δηλαΐστή· ἐλεεινή]
90. [δηλάτωρ· κατήγορος]
δηλαυγῶς· ἄγαν φανερῶς
δήλεσθαι· θέλειν, βούλεσθαι
δήλη· βούλη
[δηληγατιῶν· ἀφορίζων]
95. δηληθήσονται· θεωρηθήσονται
δηλήματα· βλαπτικά
δηλήμονας· βλαπτικούς. κλέπτας. κακούργους. λυμεῶνας
δηλήμων· κακοῦργος. λυμαντήρ, λυμεών. [κακῶς διαπραττόμενος]
[δηλήσας· καμών. διαπραξάμενος]
800. δηλήσασθαι· βλάψαι. διακόψαι. φθεῖραι
δηλήσατο· ἔβλαψεν. ἐφθείρετο. ἐκακοποίησε
δηλήσεις· στάσεις
δηλήσηται· βλάψῃ. φθείρῃ
δήλησις· ὀργή. λώβησις. κακουργία. φθορά

SCR. 68. *Π* 52. 71. *P* 278. 72. *Λ* 27. 74. Cf. Aeschyl. Sept. 72. Eur. Androm. 105. 75. Σ 208. 76. *B* 415. 77. Homerus passim. 79. *Z* 82. *Ω* 684. 80. *M* 425. 83. *Δ* 417. 84. *P* 65. 85. Herod. VI 135. 89. Ezech. V 15. 91. Cf. δηλαυγέσι τεκμηρίοισι Democrit. Fabr. Bibl. Gr. IV p. 333. 96. μ 286. Soph. OT 1495. 97. 98. Homerus. 800. *Δ* 67. 72. 1. χ 278. 3. θ 444. *Γ* 107.

ADNOT. 69. φησί[ν] *nempe*. 70. Pro δή δῆλον codex, em. LDindorfius ope EM. 264, 56. 73. δηθύνειν Guyetus. 74. δηιάλωτον? Vide SCR. 75. 77. Apoll. lex. 58, 5. 6. 80. διέκοπτον C. 244. 82. δίεσθαι Arnaldus LGr. p. 39. 83. ἀναιρεθέντων C. 171. 84. δηίων cod. C. 39, δῄων vel δηῶν Ernesti et Lob. rhem. p. 161. 87. Forte σιλλαίνουσι· διαπαίζουσι. 88. δηλαιομένη] L. δηλεομένη e scriptore Ionico. 89. Sic etiam C. 39. 244. 90. ‚*Delator*‘ Glossa nomica. 91. Cf. ἐμφανῶν. 92. Schol. Theocr. V 27 Valcken. Adon. p. 258 C. Lobeck. rhem. p. 145 Ahrens Dialect. II p. 151. 93. δηλή· βουλή cod. Lobeck. rhem. 255, em. Ahrens l. c. Nam βουλαί sunt δῆνη, δήλη vero idem quod λύμη. 94. ‚*Delegans*‘ Gloss. nom. 95. Haec non magis expedio, quam gl. δημοθεές et δημοθέσεση. 98. 99. Recte habet καμών; glossam corruptam esse ex ἀηδήσας vidit Ruhnkenius. Cf. ἀηδῆσαι· καμεῖν. ληδήσας· κεκμηκώς (em. Salmasius) et δμηκῶτες (l. ἀδηκότες). 801. Cf. ἐδηλήσατο.

δηλήσονται· ψεύσονται. βλάψουσι
δηλητήριον· φάρμακον. βοτάνη θανάσιμος
Δηλιασταί· οἱ εἰς Δῆλον πεμπόμενοι θεωροί
[δήλιοι· οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες]
Δῆλον· φανερόν, ὁρατόν. καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν
δηλονότι· φανερὸν ὅτι
δήλονται· θέλουσι
[δήλων· ὁράσεων. ἐνυπνίων]
δήλως· ἀπερικαλύπτως
δηλῶσαι· φράσαι. δεῖξαι. σημᾶναι
* Δηλιακὸς βωμός· τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν καὶ τύπτειν· ἤρξατο τούτου Θησεύς, χάριτι τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου φυγῆς
δημαγωγεῖ· στρατηγεῖ
δημαγωγίας· ὀχλοποιήσεις
δημαγωγός· ἄρχων, ἐκ τοῦ τὸν δῆμον ἄγειν καὶ διοικεῖν. δημόσιος
δημαγωγοῦνται· στρατηγοῦνται
Δημαρέτιον· νόμισμα ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Γέλωνος κοπέν, ἐπιδούσης αὐτῷ Δημαρέτης τῆς γυναικὸς εἰς αὐτὸ τὸν κόσμον
δημαρχία· ὅτε δῆμος ἄρχει
δήμαρχοι· οἱ πρότερον καλούμενοι ναύκραροι· ἄρχοντες δὲ ἦσαν καὶ ἠνεχύραζον οὗτοι τοὺς ὀφείλοντας
δήμαρχον· τὸν ἐνεχυραστήν
δηματρεύεσθαι· ἐπιπολὺ ὑπερτίθεσθαι
δημεῖαι· αἱ τῶν δήμων συστάσεις
δημελέητος· ἐλεεινός
δημεύειν· τὸ οὐσίαν τινὸς δημοσιῶσαι. καὶ τὸ ἐνδημεῖν. ἔνιοι τὸ [ἐν]δημαγωγεῖν λέγουσι
δημεύσεις· ἁρπαγάς
δημεύσας· δημοσιεύσας
δημεχθηλός· μισούμενος ὑπὸ τοῦ δήμου
δημηγορῆσαι· ἐν δήμῳ λαλῆσαι
δημηγορῶν· εἰς τὸν δῆμον λέγων
δήμητρα· τὸν σῖτον
δημητριάς· κριθὴ ἑξάστιχος

SCR. 7. Lycurgus orator teste Harp. 12. Sirac. XXXIII 3. 28. Plat. Prot. p. 325 C. 32. Arist. Eqq. 956—Proverb. XXX 31.

ADNOT. 5. δηλήσασθαι ὅρκια· ψεῦσαι Phavor. δηλήσασθαι· βλάψαι, ψεύσασθαι C. 244. 7. θεώριον cod., θεωροί Mus. ex Harp. p. 48. De re cf. Th. Bergk. Com. Att. rel. p. 40. 8. αἴελλοι Nauck. Arist. Byz. 137 recte. 11. Lobeck. rhem. p. 74. 111. 116 Ahrens dial. II p. 151. 12. Cf. δέῤῥεις. 15. Δηλκακός, βωμός — τῶν — βωμῶν — τύπτεσθαι — χαριστητὴς ἀπάτης λαβύρινθος cod., Δήλου κακὸς βωμός· — τὸν — βωμὸν — εὐχαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου Musurus. Δηλιακὸς βωμός· — χαριστήρια Schowius quod haud displicet, χάριτι τῆς HSt. editores. τύπτειν] Sic schol. Callim. Del. 321 cuius haec sunt verba: ἐν Δήλῳ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἔθος ἦν τρέχειν καὶ τύπτειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος μάστιγι καὶ ἀποδάκνειν ἐξηγκωνισμένους ἐκ τῆς ἐλαίας. 16. 19. Cf. Aristot. Polit. V 5. 20. αὐτόν cod., em. Mus. Bentl. Phalar. p. 458, Wesseling Diod. I p. 424 Boeckh. Staatsh. I p. 38. Metrol. p. 305. 23. ἐνεχυριαστήν C. 171. 212. 244. 24. δηθὰ στρεύγεσθαι ex Il. O 512 reponendum esse conicientem Heringam Obss. p. 212 nollem laudassent Thes. edd. c. 1068 C. Nam δημαστρεύεσθαι· ἐπὶ πολὺ ὑπερτίθεσθαι Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις C. 244. Sed θαστρεύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι natum est e δη]θὰ στρεύγεσθαι. 25. δήμιαι συστάσεις? 26. Sic etiam Cyrilli, praeter 244 qui δημαλεεινός exhibet. 27. ἐνδημαγωγεῖν cod., δημαγωγεῖν EM. Bekk. 234, 20. 28. Scripsi ἁρπαγάς ope C. 171. 39, qui δήμευσις· ἡ ἁρπαγή porrigunt. Adde C. 244 Zon. 499. — ἁρπάσεις codex. 33. σῖτον γλαῦκον codex. Cf. gl. 835. 34. Vide ξέστριξ.

Δημήτριος˙...... τραγῳδ(ι)ῶν ὑποκριτής. καὶ ἴσως ὑπεκρίθη τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, πελέκει κατὰ πολλοὺς γενόμενον. Γλαῦκος

δήμια˙ δημόσια. καὶ δημ(ι)όπρατα

Δημίαισι πύλαις˙ κοιναῖς, ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι. ὁ δὲ Ἀντίπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς Κεραμεικὰς πύλας˙ πρὸς γὰρ αὐτάς φασιν ἑστάναι τὰς πόρνας. μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ *Διομῆσι πύλαις* Δημίαισιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων

* *δήμιον*˙ κοινόν. δημόσιον. πολιτικόν

δημίην˙ πόρνην. Κύπριοι

δημιόπρατα˙ τὰ δημευθέντα κτήματα, καὶ ὑπὸ δήμου πιπρασκόμενα

δήμιος˙ ὁ τοὺς καταγνωσθέντας ἀναιρῶν, ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων

δημιουργεῖ˙ τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ

δημιουργεῖον˙ χαλκεῖον. ἐργαστήριον

δημιουργός˙ χειροτέχνης. κατασκευαστής

δημιουργός˙ ὁ ἥλιος˙ ὅτι πάντα πέσσει καὶ τελεῖ

δημιουργός˙ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔθνος ἐκλήθη, ὅτι χειροτέχναι ἦσαν καὶ βάναυσοι˙ καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν οἱ ἄρχοντες, τὰ δημόσια πράττοντες, ὥσπερ Ἀθήνησιν οἱ *δήμαρχοι*. Λέγονται καὶ οἱ τεχνῖται καταχρηστικώτερον. λέγεται δὲ καὶ γυνὴ *δημιουργός*, ἢ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει

δημιῶν˙ τὸν δῆμον διοικῶν

[*δημοαλῆ*˙ περιβόητον]

δημοβόρος˙ ὁ τὰ κοινὰ τοῦ δήμου κατεσθίων, ἢ ὁ τὰ δημόσια

δημογέροντες˙ οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι

δημοειδέος˙ δημώδους, ὀχλικῆς

* *Δημήτερος ἀκτή*˙ τὸ ἀκρότατον καὶ ἐξοχώτατον τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, τῶν πυρῶν. [μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν ἐξεχόντων τόπων τῶν παραθαλασσίων˙ ἢ ἄλευρον]

δημοθέσσῃ˙ ἐθεώρει

δημοθεές˙ θεωρόν

δημοθοινία˙ ἡ τοῦ δήμου εὐωχία. ἡ τοῦ δήμου θυσία

SCR. 37. Comicus. 39. Arist. Eqq. 103 Vespp. 659. 40. Aeschines p. 44 HSt. 41. Plat. Sophist. 219 C. 43. Soph. Ai. 1035. 45. Menandr. fr. I vol. IV p. 222 Antiphanes III p. 132. 48. *Λ* 231. 49. *Γ* 149. 50. Hippocr. 837 F. 51. *Ν* 322.

ADNOT. 35. *τραγῳδῶν* codex, em. Heinsius, qui *πέλεκυς* supplet. *πελέκῃ γενόμενος* cod., em. Salmasius. *Γλαῦκος* (*γλαῦκον* cod., vide 833) huc retraxi. Intellegit Glaucum sive Glauconem Rheginum *ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων*. 36. Em. HSt. De forma *δημόπρατα* valde suspecta adi. THemsterh. Polluc. IX 10; exstat ea ap. schol. Arist. Eqq. 103 C. 39. 37. *δημίεσι* cod. *δημίαισι* Musurus qui postea hoc delevit et *δημιάσι* scripsit. — *Διομῆσι πύλαις Δημιάσιν* codex; emendavi coll. Alciphr. III 3. 51. Praeterea malim: *ὅτι τὸ γυναικεῖον μόριον ὡς δημόσιον* (*ὄν*) *ἔφη* vel *ὁ δὲ Ἀντίπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον ἔφη*. 38. *διμήνη*˙ *πόρνη* C. 171. Infra *Κύπρις*˙ *πόρνη* (cf. Athen. XIII p. 572 EF Preller Myth. I p. 232 Gerhard I p. 400) nec credibile est Cyprios, quos *ἀγάνα* pro *σαγήνη*, *θᾶτας* pro *θῆτας* dixisse novimus, Ionica forma *δημίην* usos esse. Coni. *δημίην Κύπριν*˙ *πόρνην*. 42. EM. 265, 42. 44. *ἱερεῖ* cod., *θέρει* Hemsterhuisius, *τελεῖ* scripsi. 45. Boeckh. C. I. I p. 11 Thes. c. 1075 D 1076 A. — Pollux III 41 Athen. IV p. 172 A Eustath. 1858, 51. 47. *δημολάλητον* ipso nostro et EM. 265, 19 adiutus Salmasius; *δημοχλῆ* Meinekius. 48. Apoll. lex. 58, 11. 49. *δηλογέροντες* cod., em. Musurus. *ἐντιμότεροι* cod., em. Aristot. Ethic. 2. 51. *ἀπὸ* Mus. Marginalia induxit Schowius. 52. 53. Cf. *δηληθήσονται*. Latent vocabula a *Θήλεια* et *θεάομαι* vel *θέω* (h. e. *ἐπιστρέφομαι*) germinantia. 54. *εὐωχία. δημόθυσα*˙ *ἡ* cod., em. C. 39 EM. 265, 36. *δημόθοινα* καὶ *δημοθοινία* Suidas.

55. δημοκαλλί[κ]ας· τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας
δημόκοινον· δημόσιον
δημόκοινος· δημόσιος βασανιστής. πόρνος. καὶ δήμιος
δημοκό[μ]πος· δημηγόρος. δήμῳ ἐπαιρόμενος
* ΔΗΜΟΝ· λῖπος. ἢ ὄχλον
60. δημοκώκυτος· ἀθρήνητος. ἀνελεήμων
[δημονέστερον· ἀσχημονέστερον, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον]
δημός· ὁ ἐπίπλους τοῦ ἱερείου, ἀπὸ τοῦ εὐκέατος εἶναι, δαϊμός τις (ὤν), ὠνομασμένος. καὶ τὸ λῖπος, ὀξυτόνως· προπερισπωμένως δέ τι πολιτικὸν σύστημα
δῆμον ἐόντα· δημότην, καὶ ἕνα τῶν πολλῶν
δῆμον Ἐρεχθεῖος· τὰς Ἀθήνας, περιφραστικῶς
65. (*) Δημοκλεῖδαι· οἱ ξένοι καὶ μοιχοί, ἀπὸ Δημοκλείδου τοιούτου ὄντος, καθάπερ καὶ τοὺς ἠταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς Εὐρυβάτους, Κιλλικῶν(τ)ας δὲ τοὺς προδότας
Δημον[ν]ήσιος χαλκός· δύο εἰσὶ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ νῆσοι, κοινῇ μὲν Δημόν[ν]ησοι λεγόμεναι ἰδίᾳ δὲ διαλλάττουσαι· ἡ μὲν γὰρ Χαλκῖτις, ἡ δὲ Πιτυοῦσα
δημόσσους· τὸν δῆμον σώζων. ἢ ὁ δημοδίωκτος
δημοσιεύειν· τὸ δημοσίᾳ ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ
δημοποίητον· ὁ κατὰ ψήφισμα δήμου γεγονὼς πολίτης, ξένος ὢν φύσει
70. δημόσιον· δεσμωτήριον
δημοστροφεῖν· ἐν δήμῳ ἀναστρέφειν
Δῆμος καλός· Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος Δῆμος ὄνομα καὶ τὴν ὥραν κάλλιστος· ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα
* δημολάλητος· δημοβόητος
δημοτελῆ ἱερά· καὶ δημοτελῆ μέν, εἰς ἃ θύματα δίδωσιν ἡ πόλις· δημοτικὰ δέ, εἰς ἃ οἱ δῆμοι
75. δημοτεύεσθαι· τὸ μετέχειν δήμου καὶ πολιτείας κατὰ νόμον
δημότης· ὁ ἐκ τοῦ δήμου. δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην
δημοτικά· τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα
δήμου ἄνδρα· δημότην ἄνδρα

SCR. 55. 65. Com. Graec. fr. CXIV. V vol. IV p. 633 et Philolog. vol. XII fasc, 4 p. 750. 57. Sophocl. fr. 707. EM. 265, 23. 63. *M* 213. 64. *B* 547. 70. Thuc. V 18. 72. Arist. Vespp. 97 Eupolis *Πόλεσιν* fr. XVII p. 515. 74. Demosth. 1374, 1. 78. 81. *B* 198.

ADNOT. 55. *δημοκαλλίκας* codex, *δημοκόλακας* Is. Vossius. Imo *δημοκαλλίας* = *δημοπιθήκους* quo de conf. Arist. Ran. 1085 et Phryn. app. soph. 34, 18. 58. *δημοκόμπος* codex. Priorem interpretationem ad *δημοκόπος* posteriorem ad *δημόκομπος* referendam esse docuerunt interpretes. *στωμύλος* explicat C. 39. 59. *λειπὸς* cod. *λεῖπος* Aldus, em. Mus. 60. *δημοκώτυτος* codex. 61. *δημωδέστερον* recte EM. Suid. Zon. c. 495. 500. CBremens., *δημωδέστερος* et *δημόστερος* C. 39 *πάντων γίγνεσθαι περὶ τὸν δῆμον* C. 244 *παντὸς τοῦ δήμου* C. 171. 62. *εὔκρατος — δαημόστις ὠνομασμένος* codex, *εὔπρηστος* conieceram; em. Meinekius, qui *ὀξυτόνως* etiam huc retraxit. Cf. Apoll. lex. 58, 8. 63. *δῆμον ἐόντα ὀξυτόνως* cod., em. Meinekius. Cf. Apoll. lex. 58, 9. 64. *Ἐρεχθεῖον* cod., *Ἐρεχθεῖος* Mus. *Ἐρεχθῆος* Schrewelius. 65. *Δημοκλέους* Suidas. — *ἠτερ.κότας* cod., *ἠτερηκότας* Mus., em. Sopingus. De re cf. Bergk. Com. Att. p. 184. Meinek. IV p. 599 fr. I. — *Κιλλίκωνας* cod. Suid., em. AM. 66. *Δημοννήσιος — νήσω — Δημόννησοι* cod., *Δ.* — *νῆσοι Δ.* Musurus, em. Salmasius. *Πιτυώδης* Steph. Byz. 685, 10. Aeris Demonesii meminerunt Aristot. mirab. ausc. c. LIX Pollux V 39. In sequentibus quae e marginibus accesserint diiudicatu difficile est. 67. *δημόσσοος* Salmasius. 68. *δημοκοπεύειν* cod., em. EM. qui τὸ *τὰ δημόσια* scriptum habet. 69. Steph. Byz. 228, 15. 72. *οὗτος. Δῆμος· ὄνομα καὶ* (*κύριον* coni. Musurus) *τὴν ὥραν κάλλιστον* (*ος* Mus.) codex, copulavit Hemsterhuisius, qui pro *παίδων* posuit *παιδικῶν*. De re ipsa cf. O. Iahn *Verhandl. der Sächs. Gesellsch. der Wiss.* 1857 II p. 193. 73. Cf. 847. 74. *δημόται* Bekk. 240, 28 pro *δῆμοι*. *δίδω* cod., *δίδωσιν* Mus.

δημοῦσθαι· εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι δημοσίᾳ, παίζειν
δημοῦται· παίζει. θωπεύει
δήμου τ' ἄνδρα· δημότην ἄνθρωπον
* δήμου· πόλεως
* δήμου ἀρίστω· δημότας ἀρίστους. δυϊκῶς
[δημοφάλιον· ἑτεροῖον, ἀλλοῖον]
δημόφαντον· δημόσιον
δημώδης· παιδιώδης
[δήμω·] δημοσία
δημώματα· παίγνια
δημωφελῶν· δῆμον ὠφελῶν
δήν· ἐπὶ πολὺν χρόνον
δηναιόν· πολυχρόνιον, ἀρχαῖον
δηναιά· ἀχρεῖα καὶ ἄφορα δένδρα
δηνάριον· τὸ νόμισμα, ἢ εἶδος ἀργυρίου
[δηνάσας· διεξελθών. διεξῆλθες]
δὴν δ' ἄνεω· ἐπὶ πολὺ ἀχανής, ἥσυχος, ἄφωνος
δήνεα· βουλεύματα
δῆνος· βούλευμα
δὴν ἧστο· ἐπὶ πολὺ ἐκαθέζετο
δήξεται· δάκνει
δήξομαι· λυπήσομαι, ἀνιάσομαι
δῆος· βωβύς. Κρῆτες
δῃουμένη· ἀπολλυμένη. ἠρημωμένη. καταστρεφομένη. πορθουμένη
δῃουμένων· ἀναιρουμένων
δῃοῦν· πορθεῖν
δὴ οὖν· χρὴ δή, ἢ χρὴ οὖν
δῃοῦντες· διακόπτοντες. καίοντες. ἐλαττοῦντες. πολεμοῦντες
δῃούντων· ἀνελόντων
δήποθεν· λέξις συναπτική, ὡς καὶ τὸ δήπου
δήπουθεν· δηλονότι
[δηπορτάτος· ἐξορισιμαῖος]
δή ῥα· ἄρα δή. ἤδη
δηράδες· βουνοί
δή ῥα δή· ὡς δή
δ' ἠριγένεια· ἡμέρα
[δήρη· μάχη]

SCR. 79. Plat. Theaet. p. 161 E teste Zonara c. 503. 83. *Λ* 328. 84. Aeschyl. Prom. 555. 86. 87. ADN. 88. Arist. Pac. 798. 90. *Ζ* 130. 94. Cf. *ρ* 517. 95. *Ι* 30. 96. Homerus. 98. *Λ* 512. 99. Eurip. Med. 1370. 900. Bacch. 351. 2. Thucyd. II 54. 4. Thucyd. *I* 81. 6. Thucyd. II 11.

ADNOT. 79. Moeris p. 129 ed. Piers. 83. δήμω cod., corr. Kusterus. 84. διαμφάδιον vel διαμφίδιον corr. Kusterus. Cf. et διαφράγιον. 86. 87. Forte παιδιώδης, δημοσία, coll. Plat. Phaed. 61 A., omisso δήμω. δήμῳ· δημοσίᾳ coni. Albertus Δημώ· δημοσία *scortum* Scaliger, alii. De δημώ abunde disputavit Tzschirner de nom. in ῶ exeunt. p. 46. 89. δημωφελής· ὁ τ. δ. ὠ. C. 244 recte. 92. ἀρχαῖα Guyetus. Vide quae sub voce δηατάχα· καὶ φθορὰ δένδρων diximus. 94. δ' ἤνυσας Pearso. διανύσας et διήνυσας confundi vidit Kusterus. Cf. διήνυσαν. 95. ἀχανεῖς ἥσυχοι ἄφωνοι Musurus. 96. Apoll. lex. 58, 12. 98. δήναστο cod., em. Mus. 901. LDindorfius Thes. c. 464 B confert δηοῖ (cod. δηγοῖ· πληροῖ) πηροῖ. Latet aliud quid. Cf. Θητόν· βωμόν. 2. δησυμένη cod., em. Mus. 5. δεῖ Albertus. Imo δή· οὖν et δῆ· χρῇ δέῃ ex Arist. Ran. 265. 10. ἐξωρισμένος Albertus. 12. ‚Δηράς (Boeckh. C. I. 2551, 134. 169) Cretice pro δειράς esse videtur, cum Lesbiace δέῤῥα sit pro δειρή' Ahrens Dial. II p. 159. 14. δηριγένια cod., em. C. 171. δ' ἠριγένεια· (ἡ δὲ) Mus. 15. Sic Cyrillus Pearsonis, δῆρις Meibomius. Possis etiam δηΐη coll. Soph. Aiac. 365.

δηρή· τράχηλος
δηρίσασθαι· μαχήσασθαι
δηρίττειν· ἐρίζειν. [δηρότης]
δηρόν· ἐπὶ πολὺν καιρόν
δηρότη· κακουργία
δῆσαι· ῥῖψαι
δῆσαι πρὸς σανίδι, Ἀττικῶς· βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
δησάν(των)· δησάτωσαν
δήσαντι· ὁμοίως
δῆτα· οὕτως. ἢ τοίνυν
δητός· ὕστερος
δητταί· αἱ ἐπτισμέναι κριθαί
δὴ τότε· καὶ τότε. τότε δή
[δηφένσωρ· ἔκδικος]
Δηώ· Δημήτηρ
δηωθέντων· ἀναιρεθέντων. καυθέντων
δῄωσαν· κατέκοψαν. ἔπρησαν. ἠφάνισαν
δῃώσαντες· πραιδεύσαντες. πορθήσαντες. καταπολεμήσαντες
δῄωσε· κατέκοψεν. ἐφόνευσε
δῃώσωσι· κατακόψωσι. φονεύσωσι. καταπολεμήσωσιν
ΔΙΑ· τὸν Δία. [ἢ εὐγενής.] καὶ πρόθεσις. ἐνδοξοτάτη, καὶ ἀγαθή
διάβαθρα· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου
διαβάλλει· καταγινώσκει. ὑβρίζει. ἐξαπατᾷ. παραλογίζεται
διάβασις· πορεία. γέφυρα. πέραμα
διαβάτης· ὄργανόν τι τεκτονικόν. διαβατικός
διαβάτειν·.....
* διαβαίνει· διαπερᾷ
διαβεβαιοῦται οὐδέν· ἀντὶ τοῦ ἀσύμφωνον
διαβήματα· πορείας. περιπατήματα
διὰ βίου· διὰ παντός, ἀεί
διαβιῶσαι· ζῆσαι
διαβόητος· ἐπὶ καλῷ φήμην ἔχων, ἢ κακῷ
διαβολή· λοιδορία. ἢ διαβολὴ ὑπόπτευσις. ἢ ὑπόληψις
διαβολίαν· διαβολήν
[διάβουλοι· διπλοῖ. δίβουλοι]

SCR. 17. Γ 734. 21. Aeschyl. Prom. 15. 22. Arist. Thesm. 940. Cf. Herod. VII 33. 23. μ 50. 28. Δ 476. 31. Δ 417. 32. Π 158. 35. Δ 416. 37. Alexis III p. 423. 38. Euripid. fr. 438. 39. In Xenoph. ΚΑ II 3, 10 vulgatum induxit LDindorfius praef. p. XIII ed. Teub. 40. Aristoph. fr. CLV. 44. Psalm. LXXXIV 14. 46. Exod. XXI 21. 49. διαβολιᾶν pro διαβολῶν habet Pind. Pyth. II 140.

ADNOT. 16. Vide 912; δήρη codex. 17. δηρήσασθαι cod., em. Salmasius. δηριᾶσθαι· μάχεσθαι C. 171. 18. Lobeck. rh. p. 243 Ahrens I p. 176. δηρότης correctio est sequentis δηρότη q. v. Sic δῆριν· μάχην. δηρότητα· ὁμοίως C. 171. 20. L. δηιοτής. 21. ῥίψαι codex. 22. προσάνοδον cod., πρὸς ἄνοδον Mus. Emendationem meam exhibui. 23. δήσαν cod., em. Apoll. lex. 58, 13. (Mus.) 26. Coniciunt δεύτατος. Cf. νητός. νήιτος. 27. δηαὶ προσαγορεύονται ὑπὸ Κρητῶν αἱ κριθαί EM. 264. 12 LDindorf. Thes. 1050 D. Itaque non ausim διηπτισμέναι conicere. 31. 32. καυθέντων, ἔπρησαν ad δηῶσαι πυρί refero. 35. 36. Disiunxit Musurus et pro διὰ τὸν δῖα scripsit quod edidi. 36. Confundit Δία διὰ δῖα. Cum εὐγενής cf. διαγενής (sic). 37. Pollux VII 90 Athen. XIII 568 B Eustath. 1522, 9. 38. π(ε)πετᾷ π(ε)λογίζεται cod. παραπετᾷ παραλογίζεται Mus., em. Suidas. 40. EM. 267, 54; διαβήτης Meibomius. 40. 41. Scripsi cum Pearsone; τεκτονικόν. Διαβατικός· διαβάτειν (διαβάτην· διαβατικόν coni. G.Dindorf. coll. EM. 192, 10 Poll. 2, 200) Διαβαίνει· διαπερᾷ codex. 42. C. 39. 43. διαβεβᾶται cod., em. Mus. 46. διαζῆσαι Cyrilli. 50. δίβουλοι (l. δίβολοι) correctio est corrupti διάβουλοι· διπλοῖ (l. διπλαῖ). Voluit igitur δίβολοι· διπλαῖ.

* ΔΙΑΒΟΥΛΙΑ· ἀμφιβολία. ἐνθυμήματα, διαλογισμοί
διαβουλευείρ· ὁ ἐν τοῖς ἱστοῖς πρόβολος. Λάκωνες
διαβουνίν· τὸ ἐν τοῖς πότοις τράγημα μεταξὺ ἐσθιόμεν(ον)
διαβρίθει· βαρύνει
55. διαβριθοῦς· ἰσχυρᾶς
διαβρόχους· βεβρεγμένους
διαβύσ[σ]ει· διακαμύσ[σ]ει
διαγέγραπται· διακέκοπται
διάγειν· παρέλκειν. ἐξαπατᾶν
* διαγγέλλει· ἀπαγγέλλει. διαδραμεῖ
* διαγγέλλω· ἀπαγγέλλω, διέξειμι τῷ λόγῳ
60. * διάγει· διατρίβει
[διαγενής· εὐγενής]
διάγγαρον· δικέφαλον
διαγλαίνειν· διαλυμαίνεσθαι
διαγλάψασ'· διαγλύψασ(α). διασκαλεύσασ(α)
65. διάγματα· διασκευάσματα
διαγνούς· διακρίνας. δίκαιον αἰσθόμενος. ἐπιγνούς, συνιείς, νοήσας
διαγνῶναι· ἐπιγνῶναι
διάγνωθι· νόησον
διάγνωσις·......
70. Διαγόρας· Διόδωρος ὁ Ταρσεὺς ἀναγινώσκει περισπῶν δι' ἀγορᾶς, διὰ τὸ τοὺς μύστας βακχάζειν, τουτέστιν ᾄδειν τὸν Ἴακχον δι' ἀγορῶν βαδίζοντας
διαγορεύει· θεσπίζει. διαγγέλλει
διάγραμμα· διάταγμα. ψήφισμα
διαγραμμισμός· παιδιά τις ἐξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελαινῶν ἐν χώραις ἑλκομένων. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γραμμὰς ἐκάλει
διάγραπτος δίκη· ἥτις καὶ ἐξεσμένη ἐλέγετο
75. διαγραφαί· αἱ συνθῆκαι
διαγράφειν· διαξύειν. ἀπαλείφειν. ἀχυροῦν
διαγραφή· ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος εἴρηται
[διαγραφάριος· ὁ ἀπαιτῶν δημόσια]
διαγράφω· ἀποδοκιμάζω

SCR. 51. Hos. IV 9. 56. Arist. Nubb. 774. 58. Rom. IX 17. 64. δ 438. 67. Η 324. 70. Arist. Ran. 329. 73. Philem. fr. CXV p. 64. 79. Arist. Lys. 676.

ADNOT. 51. Confundit διαβουλία· ἀμφιβολία et διαβούλια· ἐνθυμήματα διαλογισμοί. Cf. τὰ διαβούλια. 52. διαβουλεὶρ (διαβουλὴρ = διαβουλεύς?) Phavorinus. Lacedaemonii quomodo probulos dixerint non satis scio, sed hoc video legendum esse ὁ ἐν τοῖς ι', τοῖς προβούλοις. Vide G. Wattenbach de CCCC Athenis factione 1842. p. 13 sqq. 53. ἐσθίομεν codex, em. Salmasius. ‚διαβούνιον a rapo dicto βούνιον unde βουνίτης οἶνος Dioscoridi [V 56, Plin. h. n. XIV 16] οἶνος διὰ βουνίου' Is. Vossius. — Possis διὰ βρουῦν coll. gl. β 1219. 54. διαβριθῆ· βαρέα C. 171. 57. Cf. βύει· καμμύει. Vid. Lob. rhem. 100 n. 58. EM. 267, 12. 59 a. b. διαγγελεῖ· διαδραμῆ διακηρυχθεῖ C. 39. Itaque non διαδραμεῖ (Lob. Phryn. p. 591) legendum sed διαγγελῆ· ἀπαγγελῆ διαδραμῆ. 61. Cf. ΔΙΑ et διογενής. 62. Imo δι' ἄγχαρον· δι' ἐγκέφαλον (διάγχαρον Pearso) Dorice pro δι' ἔγχαρον. — Cf. Lycophr. 1104 Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 8 et Hesych. s. v. ἴγχρος. 63. Lobeck. rhem. p. 124. Cf. gl. γ 241 et καταγληνῆσαι. 64. Scripsi: διαγλάψας | ας | ας cod., διαγνάψας· διακοιλάνας Apoll. lex. 58, 15. 65. Dorice pro διάσματα Valcken. Theocr. Adon. p. 206; διατάγματα Albertus. 68. C. 39. 71. C. 39. 73. λαβὼν — ἐγχώραις cod., em. Eustath. p. 633 et Mus. Idem ἐκάλουν; γραμμισμὸς ἐκαλεῖτο GDindorf c. 1128 D. coll. Poll. IX 99 ubi nunc e cod. διαγραμμισμός restitutum est. 76. Ruhnken. ad Tim. p. 81—83.

80. διαγωγάν· διαίρεσιν. διανομήν. διέλευσιν
διαγωγή· ἀναστροφή
δι' ἃ δή· δι' ἅπερ
διαδέχεται·........
διάδηλοι· φανεροί
85. διάδημα· στέμμα βασιλέως, κεφαλῶν κόσμος· ἤγουν στέφανος ἢ βασιλέως σύμβολον
διαδιδράσκει· διαφεύγει
διαδιδράσκεται·......
διαδικαιοῦν· φανερῶς ἀποφαίνεσθαι
διαδικασία· ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. ἢ ἀμφισβήτησις. κρίσις
90. διάδικος· τὸ εἰς δίκην καλεῖν. Ἀττικοί
διαδοιδυκίζειν· ὀρχεῖσθαι ἀσχημόνως. [διάδοχος]
διαδοκίς· οἱ μὲν [ὑπόθεμα τῶν δοκῶν, πλάγιον ὑπόθεμα,] ἡ τὰς ἄλλας δοκοὺς ἀναδεχομένη· οἱ δὲ δοκῶν πλάγιον ὑπόθεμα
* διαδέλλειν· διασπᾶν
διάδρα· διάφυγε
95. * διαδοῦναι δίκας· τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποδοθῆναι τὸ δίκαιον ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων
* διὰ δουρός· διὰ τοῦ ξύλου, καὶ δόρατος
* διαδράκοι· θεάσοιτο
διαδρᾶναι· διαφυγεῖν
* διὰ δρυμά· δι' ὕλην
1000. διαδύει· διαφθείρεται
διαδύνειν· διαφυγεῖν
* διὰ δώματα· διὰ τὰ οἰκήματα
* διαείσεται· διαγνώσεται
* διαειπέμεν· διαλεχθῆναι
5. διάζευξις· διαχώρισις
(διάη)· διαπνεῖ
διαήσει· (διαπέμψει)
* διαείδεται· φαίνεται
* διέζετο· διεσχίζετο
10. διαθέει· διαφεύγει. διατρέχει
διαθέντε· διαθέμενοι. δυϊκῶς
* διάθεσις· σχῆμα. ἀγάπη. ἀπόδοσις. προαίρεσις
διαθέσει[ν]· διακοσμήσει

SCR. 82. Plato passim. 84. Thucyd. IV 68. 85. Maccab. I 13, 32. 89. ‚Plat. Legg. XI p. 937 C' Abresch. Miscell. Obss. V 3 p. 87. 96. Γ 61. 97. Ξ 344. 99. Λ 118. 1002. Λ 600 δ 21. 3. Θ 535. 4. δ 215. 6. ε 478. Hesiod. Oper. 512 teste Suida. 8. Ν 277. 12. Isocr. 11, 14. 13. Phrynich. fr. VIII vol. II p. 601.

ADNOT. 82. 83. Disiunxit Pearso. 86. 87. Disiunxi ope C. 39. 88. ἀποφέρεσθαι cod., em. GDindorfius. 89. Meier de bonis damnat. p. 370. — EM. 267, 10 Ranke p. 39. 90. διαδικεῖν vel ὁ εἰς δίκην καλῶν Kusterus. 91. διεδοικακίζειν cod., διεδοιδικίζειν Mus., em. Salmasius. Cf. διεδοι(δύ)κισε. 92. ἀποδεχομένη] sc. δοκὸς quod ad praec. gl. aberravit. Müller Dor. I p. 408. 93. ‚Prorsus inauditum' Lobeck. rhem. p. 112 Coni. διαδηλεῖν coll. Odyss. XIV 37. — Cf. δαμάλλοντες. 94. διέδρα· διέφυγε Mus. Codicis lectionem Pearso Vossiusque divinabant. 96. δόρατος paraphrasis Iliad. p. 667 Bekk., δέρματος codex. 97. Male διεωράκει· ἐθεάσατο C. 171. 99. διὰ δρυμά· διὰ δρυμῶν C. 171. 1000. Cave διαῤῥυῇ· διαφθαρῇ scribas. Cf. Thes. c. 1382 B. 5. (δια)χωρισμός Cyr. 39. 244. 6. 7. διαήσει· διαπνεῖ cod., em. ope C. 39, nec tamen διάησι· διαπνεῖ displicet. Lob. rhem. p. 144. 8. ῥαίνεται cod., em. C. 39. 9. διάζετο HSt. Supra vero δαΐζει· — σχίζει. 12. προαίρεσις etiam C. 212 πρᾶσις Eudemus. 13. EM. 267, 51.

* δῖα Θεάων· ἀντὶ τοῦ διοτάτη

* διαθλέοιμεν· διαγωνιζοίμεθα, κάμοιμεν, ἐργαζοίμεθα· ἆθλος δὲ τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον

διαθήκη· συνωμοσία· ἑνικῶς, οὐ πληθυντικῶς τὰς διαθήκας ἔλεγον· δηλοῖ δὲ καὶ διάστασιν, διαίρεσιν, διάκρισιν, διάθεσιν

διαθήσεις· νοήσεις

διαθήσει· τιμωρήσεται, κολάσεται. π(ε)ράσει(ς)

διαθήσομαι· συντελέσω

διάθονται·.....

διαθρήσαντα· διϊδόντα

διαθρυλλῶ· διαομιλῶ. διαψιθυρίζω

διαθρύψεις· συγκόψεις

διαίνεται· βρέχεται. δακρύει

διαίνεσθαι

διαιολᾶν· ἐξαπατᾶν. ποικίλλειν

διαιρεῖν· διακρίνειν. ἐξακριβοῦν. διαμερίζειν

διαιρῶσα· διαιροῦσα

* διαίρεσις· τομή, μερισμός

δίαιτα· θεσμός. διαγωγὴ τροφῆς, ἡ καθημερινὴ τροφή

δίαιτα τοῦ οὐρανοῦ· τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν

διαιτηταί· Ἀθήνησιν ἱεροί τινες τῶν δικαστῶν, οἷς ἐπέτρεπον οἱ ἀμφισβητοῦντες τὰ ἐγκλήματα, καὶ αὐτοὶ διῄτων·........ εἰ δὲ μή, ἀνέπεμπον ἐπὶ τοὺς δικαστάς. οἱ δὲ περὶ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότες διῄτων

διαιτεῖν·....... [διατρέχειν. διανύειν]

διαιτητής· κριτής. βασανιστής

διαιτητός· ὁ μὴ κατὰ κλῆρον δικαστής

διαιτωμένη· τρεφομένη

* διαιτός· κριτής

* δίαιθρον· διαφανές. καθαρόν. δίυγρον

* δίαιτρον· δίοπτρον διαφανές

* διαίνεται· βρέχεται, ὑγραίνεται. διαχεῖται, ὑπὸ ὄμβρου βρέχεται

SCR. 19. Demosthenes et Hyperides teste Harpocr. 57, 20. 23. Levit. II 6. 25. Aeschyl. Pers. 258. 31. Vid. ADN. 27. Eurip. fr. 103. 38. 39. Hippocrates.

ADNOT. 15. *διαθέλοιμεν* cod., *διαθλέοιμεν* pro *διαθλοῖμεν* HSt. — *ἐπαθλεῖν* cod., em. Voss. 16. *συμωσία* cod., *συνομωσία* Mus., em. Albertus. 17. *μαθήσεις* Ruhnken. 18. Scripsi *περάσεις = πωλήσεις*; *πράσει* cod. *κολάσει πράξει* C. 171. Alius *διαθέσει· — πράσει* (a *πρᾶσις*) coniciat. 19. *συνθήσομαι* suadent Harpocr. Suid. 20. 21. Separavit Kusterus. *Διαθόντα· διαθρήσαντα διϊδόντα* Mus. *διαθάοντα· δ. δ.* Koenius et Bastius ad Greg. Cor. p. 223. Sed vide Ahrens II 342. 20. *διάθωνται*·........? 25. *διαίνεσθε* coni. Heinsius. 28. 29. Separavit editio Hagen. 28. Severioris Doridis est ut *τρύχωσα*; *διαιρῶὰ* Lacones. 31. Verba *τοῦ οὐρανοῦ* in C. 171 et glossis mss. in lobum non leguntur; *τοῦ ἀνθρώπου* coni. Heinsius, *τοῦ Σαρδαναπάλλου* Meinekius in Philol. XII 4 p. 607, locutionem *τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν* Alexidis esse Com. Gr. III p. 518 monens. Forte *τοὐρθάνου* pro *τοῦ Ὀρθάνου*. 32. *ϛ ἔτη* cod., em. Mus. 33. *διαιτεῖν* codex. Accedit EM. 267, 3 *διαιτηταί· κριταὶ καὶ διαιτεῖν* (l. *ᾶν*) *διακρίνειν*. Itaque lacunam indicavi. *Διατρέχειν* cum dicit confundit *διάττειν*; infra *διάττουσι· διατρέχουσι*. 35. *διαιτητικός*? 36. *διαιτομένη* cod., em. Mus. 37. Forte *διαιτῶν*, ut *διαιτᾶν· δικάζων* C. 244. 38. Imo *διαιρόν* h. e. *διερόν· δίυγρον*. Cf. *δίερον*, *δίεδρος* et Galen. lex. Hipp. p. 456 *δίεδρος· διαφανής, ἐν τῷ β´ περὶ νούσων τῷ μείζονι* (ubi *δίανδρος* MS Dorv. Ald. *διάναρος* Mosq.) et *δίϊδρος· νοτηρὰ διϊδροῦσα*, ubi *δίερδρος* MS Dorv. 39. Vide etiam *δίτυρον· ὕαλον*. Locum antiquitus luxatum esse patet e C. 171: *διαιτητής· διαφανὴς διάπυρος*. 40. *ὑγραίνεται. Διαχεῖται· ὑπὸ* cod., distinctionis notam sustulit Kusterus.

διακαλαμάσαρκες· παρὰ Ῥοδίοις ἔριφοι οὕτως εἴρηνται ἔν νόμῳ τινί, οἱ τὴν καλάμην τῶν σπερμάτων ἐπιβεβοσκημένοι

* διάκινον· δυσκίνητον. Κρῆτες

διακαυ[κα]νιάσαι· διακληρώσασθαι· καυνὸς γὰρ ὁ κλῆρος

* διὰ κενῆς· ματαίως

45. * διακένῳ· κούφῳ

διακεισομένων

46b. διακειμένων

διακεκριμέναι· διακεχωρισμέναι

διακεκρίσθω· ἀφοριζέσθω

διακέρσαι· διακόψαι. παραβῆναι

50. διακεχειρεῖσθαι· πορθεῖσθαι

διακεχλοιδώς· διαρ(ρ)έων ὑπὸ τρυφῆς

διακίγκλισον· διάσεισον. Κίγκλος δὲ ὄρνεον ἡ σεισοπυγίς

διακλιμακίσας· διαπαλαίσας. Κλίμακες γὰρ καὶ κλιμακισμοὶ παλαίσματος εἶδος

* διακλῶν· θρύπτων

55. διακλονῶν· διασείων. δονῶν

διακναιόμενον· διαπονούμενον. φθειρόμενον

διακναισθέν· διαφθαρέν

* διακοιρανέοντα· βασιλικῶς ἐπερχόμενον, ἢ ὡς κοίρανον διαπορευόμενον, διέποντα

* διακοσμιθείς· διελθών. βασταχθείς

60. * διακοσμηθεῖμεν·.......

61. διακόνιν· δυσκίνητον. Κρῆτες

66. διακονουμένων· ὑπηρετούντων. ἢ ἀποκρίσεις τινὰς ἐκπληρούντων

διακοπή· διαίρεσις. διαχωρισμός

διακορεῖς· κεκορεσμένοι

διακορεύει· τὴν κόρην διαφθείρει

70. διακόρισται· διαπαρθενεύεται

62. [διακοινώνησον· διασείσθητον ἐν τῇ πορείᾳ. ἔνιοι πόνησον]

SCR. 43. Arist. Pac. 1081. 44. Psalm. XXIV 3. 45. Num. XXI 5. 47. ι 220. Bacchylid. fr. 44 [60] p. 976: ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι. 49. Θ 8. 52. Aristoph. fr. VIII II 2 p. 955. 53. Plato com. II p. 656 fr. II. 54. ‚Thren. IV 4' Abresch. Misc. Obss. V 3 p. 88. 56. διακναιομένων est ap. Eurip. Alc. 108. 57. Hippocrates 643, 50. 58. Δ 230. 59. Plat. Legg. X p. 905 B. 60. Β 126. 67. Passim LXX et Hippocrates. 68. Plat. Legg. VIII 810 E. 62. Vespp. 1169, unde coni. διασαλακώνισον] διασείσθητι ἐν τῇ πορείᾳ· ἔνιοι (δα)πάνησον.

ADNOT. 41. νόμῳ cod., νομῷ Phavorinus. Est i. q. διακαλαμήσαρκες. 42. Mox διακόνιν· δ. Κρ. habebimus. 43. διακαυκανιάσαι cod., em. EM. 267, 21 C. 39, qui διακληρῶσαι. 44. Iacobi Com. lect. ind. V p. 306. 46. διατεθησομένων C. 171. 49. Apoll. lex. 58, 16 C. 171. 50. διακεχειρεῖσθαι cod., διακεχηρῶσθαι Hemsterhuisius. 51. Emendavi; cf. Lob. rhem. p. 72. διακεχλοιδῶς· διαρέων codex, διακεχληδώς· διαρρέων Mus. διακεχλιδώς Salmasius. 52. σεισοπύλης cod., em. Mus. Cf. κιγκλίζειν κίγκλος κίλλουρος Lob. rhem. p. 117. ἢ cod. ἡ Meibomius. 53. C. 39. EM. 267, 17. καίμακες cod., em. Mus. 54. διαθρύπτων C. 39. 57. διακνᾶσθαι· διαφθαρεῖν cod., em. Erotian. p. 128, nisi mavis διακναισθῇ· διαφθαρῇ. Similiter GDindorf 1179 D. 58. κοίραγγον (sic) cod., κοίραγγον Musurus. 59. διακοσμιθείς codicis lectionem ordini repugnantem restitui, διακοσμηθεὶς Mus., διακομισθεὶς C. 39. 171. 60. διακομισθείημεν cod., em. Pearso. 61. Supra διάκινον habuimus loco non suo. Videtur autem cum δυσκίνητον interpretatur hebetem sive obtusum intellegere, unde mox διακονίς, inquit, ἄνθρωπος ὁ μὴ πυκνός. 68. C. 171. Ruhnk. Tim. p. 83. 70. Sic cod. et Vossius. διακεκόρισται Mus. L. διακορίζεται. 62. Vide διασακώνισον. — διακόνησον, quo pacto διασείσθητι corrigendum, coni. Sopingus. „Forsan male pro διακίνησον, διάσεισον. Sequens autem πόνησον videtur referendum ad διακόνησον." Kusterus. Uterque falsus.

διακ[ο]νῆσαι· κατεργάσασθαι. ἀπολέσαι. βλάψαι
διακόνιον· μᾶζα ἢ ζωμός, καὶ ἡ κρηπὶς τοῦ πλακοῦντος· οἱ δὲ πέμματα ἐξαπτόμενα τῆς (εἰ)ρεσιώνης
65. διακονίς· ἐπὶ ὑφῆς ἱματίου ἀνομάλου, ὅ φαμεν κονίζειν. καὶ ἄνθρωπος ὁ μὴ πυκνὸς διακονίς
71. διακόσμησις·.....
διακοσμησαμένω· διακοσμησάμενοι. δυϊκῶς
διακορίζεσθαι· βλέπειν, ἀτενίσαι
(*) διακεχλιδέναι· θρύπτεσθαι
75. διακωχή· ὁ μεταξὺ χρόνος, καὶ διάστημα χρόνου
διακραδαίνοιντο· κινοῖντο. Κραδαίνειν γὰρ τὸ κινεῖν
Διακρ(ι)εῖς· (οὐ) μόνον Εὐ(βο)έων τινές, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναί(ων)· καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς καὶ ἡ χώρα Διακρία, ἡ ἀπὸ Πάρνηθος ἕως Βραυρῶνος
δι' ἄκριας· κατὰ τὰς ἀκρωρ(ε)ίας
διακριβοῦν· ἀκριβῶς σαφηνίζειν
80. διακριδόν· ἐν διακρίσει ἄριστον
διακριδὸν διαστάντος. χωρὶς ὄντος
διακριθέντες· χωρισθέντες
διακρινθεῖτε· διακριθείητε, διαλυθείητε
διακρινθήμεναι· διακριθῆναι, χωρισθῆναι
85. * διακρῖναι· διαχωρίσαι
διακρινομένω· διακρινόμενοι. δυϊκῶς
διακρινομένων· μαχομένων
διακρίνουσιν· διαχωρίζουσιν. μεσιτεύουσι

SCR. 64. Pherecrates Ath. XIV 644 F: διακόνιον ἐπῆσθεν (ἐπῇσθι') ἀμφιφῶντ' ἔχων (ἔχον?) Com. Gr. II 1 p. 312 fr. VI. 74. διακεχλιδὼς est ap. Archipp. Com. Gr. II 2 p. 728. 75. Thuc. III 87. 78. ι 400 κ 291 ξ 2. 79. II Maccab. II, 28. 80. Μ 103 Ο 108. 82. ADN. 83. Γ 102 ω 531. 84. Γ 98. 85. Psalm. L 4.

ADNOT. 63. διακνῆσαι coni. Albertus, quod verum puto. Fuerunt qui διακονέω ad κονή· φόνος referrent, quo de vocabulo disputantes Lobeckius rhem. p. 121 160 Cobet Lect. Var. p. 322 h. l. et gl. ἐπικεκόνημαι immemores fuerunt; sed Hesychius s. v. κέκοκεν· ἔγνωκεν ὅτι κεκακούργηκεν ἢ πεφόνευκεν (κεκόηκεν· ἔγνωκεν· κέκονεν· κεκακούργηκεν κτλ. Cobet) vide ne κέκονεν cum κεκόνηκεν confuderit. Nec voc. διακονᾶν = κατακονᾶν (Valcken. Eur. Hippol. p. 252 B) Graecos pro διαφθείρειν usos esse constat. 64. (ει) Musurus, qui duas literas erasit. Διακόνιον· οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπῖδα. Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ γλωσσοκόμῳ ταῦτα εἴρηκε περὶ αὐτοῦ· Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὅταν ποιῶσι πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἄττα κυκλοτερῆ πέμματα ταῦτα καλοῦσι διακόνιον. λέγεται δ' ἐπί τινος ἐγκρατοῦς (l. ἀκρατοῦς)... ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμερίας κτλ. τινὲς δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιόν, τινὲς δὲ μάζαν. Suidas Eustath. 1114, 1. Sed cf. Hesych. κονία· μαζονόμον (unde διακόνιον· μαζονόμον malim) et διάνιον· κονία (l. διακόνιον· κονία). 65. Pro ἀνομάλου lego ἀνακώλου, h. e. ἐπιγονατίδος. Sub κονίζειν latet vestimenti appellatio graecobarbara (βολίτζινον?). διακίνως· ἐπὶ κτλ. coll. Ioseph. A. I. III 7, 2 Toupius Emend. IV p. 253 conieceral. 65. 71. Disiunxi. Excidit voc. διάθεσις. 73. διακουράζεσθαι, quod ordine requiritur, habent Suidas EM. 267, 25. διακορίζεσθαι — ἀγεννῶς Zonar. c. 538. 74. διακεχληδέναι male Musurus. 75. διακόχλω cod., διοχλή· ἀνακωχὴ χρόνου C. 244, em. C. 171. 63. 77. Διακρεῖς μόνον εὐλέων (in quo prima scriptura sub emendatione suprascripta evanuit) — Ἀθῆναι — εἰς βαλυλῶνος codex, Δ. οὐ μόνον Εὐβοέων — βαλυλῶνα Mus., βαβυλῶνα Aldus. Διακριεῖς EM. 268, 2 Steph. Byz. 229, 15, ubi διακρ R διακρεῖς ΑΠV, em. X; Ἀθηναίων scripsi, Ἀθηναῖοι Palmerius; τόπος] φυλή? εἰς Βραυρῶνα post Palmerium nuperrime Schoemann de comit. Athen. p. 343. Emendavi coll. Διολκός. 78. δι' ἀκρίας — ἀκρωρίας cod. δι' ἄκριαν — ἀκρωρείας Mus., em. Apoll. lex. 58, 25. 80. ἐξ ἐπικρίσεως, διακεκριμένον Apoll. lex. 58, 24. διακεκριμένον ἐπίλεκτον, ἔ. δ. ἄ C. 171. 81. Emendavi, χωρίσαντος codex. 82. ,διακρινθέντας est ap. Hom. Il. Υ 141' Albertus. 83. διακρίθηται. διακριθείηται διαλυθείηται cod., em. Musurus. 88. μεσητεύουσι male Mus.

διάκρισις· διαίρεσις. φθορά. διάλυσις
90. διακρότως· σκληρῶς. ἀποκρότως
διακρούεσθαι· ἐξωθεῖν. ἢ ὑπερτίθεσθαι, καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι
διακρουόμενοι· διαφεύγοντες
διακρούσασθαι· ἀποῤῥῖψαι
διὰ κτῆσιν δαΐεοντο· τὴν οὐσίαν διεμέριζον
95. διάκτορος· ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰς ἀγγελίας· ἢ οἷον δια[κ]τόρως καὶ σαφῶς διαλεγόμενος. [ἄγγελος γὰρ ὁ θεὸς
διάκτορος· εἰρηνικός]
διάκτορσι· ἡγεμόσι. βασιλεῦσιν
διάκτωρ· διάκονος, ἢ ἄγγελος ἀπαγγέλλων
διακυδόμεναι· διαχεόμεναι
1100. διακυκῶσι· διαταράττουσιν
διακυνοφθαλμίζεται· διυποβλέπεται. διανεύει. ἢ ἀναιδῶς ἀνθίσταται
διακυρ(ί)ττεσθαι· ἀντιμάχεσθαι· κυρίως δὲ κριῶν
διακωδωνίσαι· δοκιμάσαι
διακωδωνισθέντες· διαφημισθέντες. ὡς ἐπιτοπλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων καὶ χλευαζομένων λαμβάνεται
5. διακωμῳδῶ· διατραγῳδῶ
διακωνῆσαι· διακλ[α]ύσαι· ἀπὸ τοῦ κωνῆσαι, ὅπερ ἐστὶν πίσσῃ χρῖσαι
διάλ· τὴν ἔλαφον, Χαλδαῖοι
διαλαβεῖν· παλαιστρικόν τι (σχῆμα)
διαλαβών· διαγινώσκων, [διαλλαγή· φιλία] διαχειρίσας, δεξάμενος [ἀγαθός, ἔνδοξος] [διαλλακτής· φιλιώτης, μεσίτης] διελών
10. διαλάμπει· ὡραΐζεται
δι' ἅλα· διὰ τῆς θαλάσσης
δι' ἅλα πορφυροειδῆ· διὰ τῆς μελα(ί)νης θαλάσσης
διάλας· τὰς δήλας καὶ φανεράς

SCR. 91. Saepius *prorogandi* vim habet ap. Demosthenem (351, 15). 94. *B* 158. 1101. Com. Gr. IV p. 633 fr. CXVI. 4. Lysias ap. EM. l. c. 7. Cf. Arist. Eqq. 262. 12. Eurip. Tro. 124.

ADNOT. 89. Infra διάλυσις· διακρίσις φθορά. Itaque nolui διύλισις reponere, licet in Suida sit διακριθέν· διυλισθέν. 95. Apoll. lex. 58, 17. ὁ θεὸς γράφεται cod. γὰρ ὁ θεός scripsi. Sed praestiterit forsan: ἄγγελος. Διάκτορος· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός, ut est in Schol. *B* 103. 96. διακτόρως· εἰρηνικῶς cod., διακτόρῳ· εἰρηνικῷ probante GDindorf. 1201 D THemsterh. Lucian. Cont. p. 489; em. C. 63. 171. Ceterum haec potius ad Ἀργειφόντης spectant. 97. Sic et C. 63; διατάκτορσι unice probatur GDindorfio HSt. p. 1201 D. 1338 D. 98. Formam a grammaticis fictam repudiat GDindorf. 1200 B. 99. διαχυδόμεναι Is. Vossius, qui διαχυνόμεναι voluisse videtur. ,διακυδόμεναι producto ῡ pronunciari ex adiectivo ὑποκυδής colligi potest, quod grammatici per δίυγρος explicant allato Euphorionis fr. CI. GDindorf c. 1202 B post Ruhnkenium in Auct. Emendd. 1101. Infra κυνοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Vide Ael. Dionys. ap. Eustath. 757, 60 p. 9 Meier. 2. Sic Musurus qui literam erasit. Scriptum erat sine dubio διακυρήττεσθαι. 4. διαπεζομένων cod. C. 39., em. Mus. Vid. Schol. cod. Vatic. Strab. II p. 99. τέτακται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαπειραθέντες· οὕτω Λυσίας, addit EM. 267, 30. 6. διακωνίσαι διακλαῦσαι — κωνῆσαι cod., διακονίσαι δ—κονῆσαι Mus., em. Salmasius. Cf. κεκώνηται· πεπίσσωται κέκλυσται et Meinek. Theocr. p. 176. Διακλύσαι] male διακαῦσαι Thes. II 1204 B; supplendum enim est: κώνῳ ut Theocr. I 27 κισσύβιον καρῷ κεκλυσμένον. 7. δίαιαλ vel διαίαλα· τοῦ ἐλάφου Heinsius, αἰάλ ab Hebr. איל Sopingus. 8. ὄνομά τι addi iussit Meibomius, σχῆμα Meinekius Philol. XII p. 607. 9. διαχειρήσας· δεξάμενος, ἀγ. ἔνδ. cod., δ. δ. δῖος· ἀγ. ἔνδ. Mus. διελθών codex, emendavi; spuria induxit etiam Pergerus. διαλαβών· διαδεξάμενος C. 39. 10. ὁραΐζεται cod. Ald., em. Mus. Salmasius. 12. Em. Mus. 13. Lobeck. Proll. p. 105 agnoscit; sed lege διαδήλας ut supra διάδηλοι· φανεροί.

διάλαυρος· οἰκία μεγάλη πανταχόθεν λαύραις διειλημμένη, ἡ λεγομένη περιάμφοδος
διαλεγδόν· διαφερόντως
διαλέγειν· ἀνακαθαίρειν. οἱ δέον ἀπιέναι, ἢ ἐκπλεῖν· ἀπὸ δὲ τῶν πεσσῶν ἡ διαφορά
διαλέγεσθαι· ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν
διαληκ[μ]ᾶσθαι· διασύρειν. διαμωκᾶσθαι
[διαλεκτικός· πολύλαλος
διάλεκτος· ὁμιλία. λαλιά
* διαλαχόντα· κληρωσάμενα
* διάλλασσε· διάλυε.
διαλελημμένων· διαδεδεμένων. ἢ διακρατουμένων ἑκατέρωθεν
διαλελοίπασιν· ἐπαύσαντο
* διάληψιν· ἐνθύμησιν. ἢ γνῶσιν.......
* διάλειμμα· διάστημα
* διαλείμματος· τοῦ διαχωρισμοῦ]
(*) διαληλιμμένη· ἠλ(ε)ιμμένη, κεχρισμένη
διαλέξαι· διορύξαι
διαλήξεις· διαιρέσεις κλήρου
διάλεξις· ὁμιλία
διαλλαγαί· μεταβολαὶ καὶ διαλλάξεις Λάκωνες ἐπὶ τῆς ἔχθρας
διαλλαγῶ· διαχωρισθῶ
δι' ἀλλήλων
διαλλύος· ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν
διαλογισμοί· ἀδολεσχίαι
διάλογος· λόγος. ποίημα
δίαλον· φανερόν
διαλουφῶν· διατίλλων, ὀλούφων. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ τίλλειν. οἱ δὲ τὸ ἐκλέγειν τῶν σπορίμων τὴν πόαν
διαλύγισμα· διαπλοκή
* διάλυσις· διάκρισις. φθορά. διαχωρισμός
διαλυγίσαντες· κάμψαντες. περικλάσαντες

SCR. 17. Aristoph. fr. XXIV vol. II 2 p. 1087. 23. Arist. Eccl. 1090. 29. Vide ADN. 30. Antipho ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου. 32. Menand. fr. CCIII, IV p. 279. 36. Rom. I 21.

ADNOT. 14. Aliter interpretatur Eustath. p. 921, 57. Cf. διελθυρίς· διάμφοδος quod διάλαυρος· περιάμφοδος fuerit. 16. πεσῶν cod., πεσσῶν Mus.; μεταφορά recte Kusterus. ἀνακαθαίρειν τὰ ὁδαῖα Faehsius; rationes purgare ἀνακαθαίρειν, ὅτε (ei Toup.) δέον κτλ. Hemsterhuisius. F. ὁτὲ δέ. 17. Cf. gl. 1129 et Pierson. ad Moer. p. 131. 18. διαληκᾶσθαι παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ — ἀντὶ τοῦ διαμωκᾶσθαι καὶ διαπαίζειν εἴρηται. Eustath. 1208, 42 p. 9 ed. Meier, διαλεκμᾶσθαι male Musurus. 25. φρόνησιν διαγόρευσιν addit C. 171. 26. 27. διάλημμα et διαλήμματος cod., et C. 171, διλήμματος C. 244. 28. ἠλιμμένη codex. 29. διαλέγουσαν· διορύττουσαν κακέμφατον schol. Arist. Lys. 721 διαλέγου· διορύττου. Θουκυδίδης (leg. διαλέγουσαν· διορύττουσαν [Θουκυδίδης]) Suidas. Egregie GDindorf Thes. 1209 D apud Aristoph. Vesp. 350 ubi nunc legitur οἷός τ' εἴης διορύξαι scribendum esse monet διαλέξαι. Glossae διαληλιμμένη appingendae caussa fuit 1123. 30. διαλέξεις, διαλέξεις. διαιρέσεις κλήρου cod. διαλέξεις· διαλήξεις κτλ. Mus. Alterum διαλέξεις in Aldina omittitur. ‚Aut Musuri correctio vera est, aut etiam alterutra vocum scripta nempe διαλήξεις correctio marginalis fuit.‘ Schow. Cf. Harp. 57, 21. 32. καὶ διαλέξεις codex, em. GDindorf. 34. 35. Dispescuit Mus. 35. Sic cod., διάλλυος Musurus. Infra διάμοιος cum eadem interpretatione. Lego δαμόλος· — Λάκωνες. 38. Agnoscit Lobeck. Proll. p. 105. Lego διάδηλον. 39. Sic codex, unde manifestum est ὀλούφων emendationem esse corrupti voc. διαλουφῶν et scribendum esse διολούφων· διατίλλων. οἱ γὰρ κτλ. Ὀλούφειν γὰρ οἱ Ἀ. Musurus. 41. Cf. διάκρισις. 42. διαλυτίσαντες ordo, em. Sopingus.

δ' Ἱμαλίδα· οἱ μὲν ἐπιμύλ[ιδ]ιον δαίμονα· ἄλλοι δὲ παιδιᾶς εἶδος, ἐν ᾗ [δι]αλέ[γ]ουσι τὰς ψήφους. βούλεται δὲ λέγειν ὁ Κρατῖνος τὸν ἔσχατον τῶν πόρνων

διαμαρτάνει· ἀποτυγχάνει

45. διαμαρτυρία· δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ· ταύτῃ δὲ ἐναντία ἡ εὐθυδικία..

διαμαρτών· ἀποτυχών, ἢ διασφαλείς

[διάμαστος θεός· καὶ διάματος]

διαμάττειν· διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας

διαμάχη· μάχη

50. διαμαψαμένη· διασμηξαμένη. διαψησαμένη

διαμελεοί· οἰκέται.....

διαμέλλει· ἀναβολῇ χρῆται

διαμεμετρημένην ἡμέραν· ἐπὶ τῶν μεγάλων δικῶν τὴν ἡμέραν ἐμέριζον εἰς διαστήματα

διάμεσοι· οὕτως ἐλέγοντο παρὰ Ἀθηναίοις οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων

55. διαμέσταν· ἀλαζόνα. ἐξαλλάκτην

διάμετρος· ὄργανον γεωμετρικόν. καὶ τὸ διδόμενον εἰς ἀπουσίας λόγον τοῖς τοὺς σιτικοὺς καρποὺς μετροῦσιν......

* διαμετρητῷ· διαμεμετρημένῳ

διαμεύστας· ἀλαζόνας

* διαμῆσαι· διαθερίσαι. διακόψαι, διατεμεῖν

60. * διάμησε· διέκοψε, διέτεμε. διεθέρισε

διαμεύτης· ψεύστης, ἀπατεών

διαμηρίσαι· τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀῤῥένων καὶ θηλείων ἔλεγον

διάμοιος· ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν

διαμοιρᾶσαι· διαμερίσαι

65. διαμοιρωμένα· διαιροῦσα, καὶ διαμερίζουσα......

SCR. 43. Cratin. fr. LVII p. 196 M. 46. Com. Graec. III p. 517. 48. Arist. Av. 463. 53. Aeschin. 45, 2. 56. Dinarch. l. c. 57. Γ 344. 60. Γ 359. 62. Ter Aristoph. Avv. 670. 707. 1254. 64. ‚Eurip. Hec. 1077 Hippol. 1376' Abresch. Misc. Γ 3 p. 88.

ADNOT. 43. διαλαός cod. Διάλυτος T. Hemsterhuisius; vocem omnino non mutandam esse censet ThBergkius Com. Att. p. 260 quippe quae eiusdem sit originis atque λαί, λαίγυος, λαισπός, aliae. Fallitur uterque. Μυλαντείων enim θεῶν sive Deorum Dearumque in pistrinis positorum nomina innotuerunt Κέρων Νόστος Εὔνοστος Ἱμαλίς Ἱμαλία. Hinc ἐπιμύλιος ᾠδὴ ἱμαῖος καὶ ἱμαλίς, ὁ δὲ ᾄδων ἱμαιοδός teste Polluce δ 53 p. 155 atque mensis apud Cretenses nomen Ἱμάλιος. Cf. Ilgen Scolior. poes. praef. p. XIX Nauck. Arist. Byz. fr. XXVII p. 184 Velsen Tryph. fr. 113 p. 78 Hermann *Griech. Monatsk.* p. 64. Gerhard Myth. I p. 165 § 197, 6. Quod vero Horatius Serm. I 2, 35 dicit *alienas permolere uxores*, hoc Graeci sensu obsceno μύλλειν dicere consueverunt. Hesych. μύλλει· πλησιάζει. Theocr. IV 59 Ebert dissert. Sic. p. 33 Lobeck. rhem. p. 114 Heindorf. Horat. l. c. Commode igitur Cratinus voce Ἱμαλίς vel Ἱμαλός uti poterat ad significandum moechum. Ceterum Ἱμαλίδα scripsi, cum appareret agi de lectionis discrepantia ἱμαλίδα et ἱμαλίνδα. παιδείας cod., em. Mus. de lud. Gr. p. 11. 45. Meier et Schoemann *Attisch. Proc.* p. 460. 47. L. δι' Ἅρματος θεός. Cf. Liban. II p. 391, 17 R. An θαυμαστὸν ὅσον? 49. Plat. legg. I p. 633 D. 50. διαμαξαμένη recte sed ordine invito Heinsius. 51. διμέλαι· οἰκέται λεπροί C. 171. 244, διμελαί· αἰκέται λεπροί C. 39. δια]μέλεοι· οἰκτροὶ λυπροί? 53. *Attischer Proc.* p. 714. 55. διαμέστας cod., em. Mus. Vid. Lob. rhem. p. 34, 2 et Hesych. s. v. κλωτοπεύτης et διαπεύστας. 56. Hoc est quod Suidas dicit: Δείναρχος δὲ διάμετρον λέγει τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος. Sub finem exciderunt διάμετρον λέγεται. 61. Scripsi, διαμέττης codex. 62. διαμηρῆσαι cod., em. Mus. θηλυιῶν cod., em. Pearso. 63. Supra διαλλύος habuimus. 64. διαμετρῆσαι C. 171, διαμερίσαι μεληδόν schol. Eurip. l. c. Valcken. Hippol. p. 313 D. 65. ἡ τὰς μοίρας μεμφομένη addit Suidas.

διαμπάξ· διόλου, καθόλου. διηνεκῶς. ἐξεναντίας
διαμπείρας· διακεντήσας
διαμπερές· διόλου. παραγύρως. σαφῶς. τελείως. διαμπάξ
διαμπερέως· σαφῶς. τελείως
70. διαμύθησις· παραλογισμός
διαμυλλαίνειν· χλευάζειν. ἐπὶ τοῦ τὰ χείλη διαστρέφειν. διαμωκᾶσθαι
* δια[μ]πε[τ]ρονήσει· διατρήσει. δια[τ]μήσει. διακόψει. διακεντήσει. προσηλώσει
* δια[μ]πραθέειν· διαπορθῆσαι
[διαμφάδιον· ἀλλοῖον]
75. διαμφίδιον μέλος· ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γὰρ χωρίς. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ
διαμώμενοι· διϊστάντες
διαμῶσαι· [ζητοῦσαι]
Δῖαν· μεγάλην ἢ ἔνδοξον· τὸν οὐρανὸν Πέρσαι· καὶ τὴν νῦν καλουμένην Νάξον
διᾶναι· σμῆξαι. πλῦναι
80. [διανκυν]
διανάπαυσις· οἷον ὁ μεταξὺ χρόνος
* διάνδιχα· διαφερόντως. χωρίς. ἢ διχῶς
διαναῦσαι· διαπλεῦσαι
διανδής· πολυχρόνιος. Κρῆτες
85. διανεῖμαι· διαδοῦναι
διανεκές· διαπαντός
διανέμεται· μερίζεται
διανεμηθῇ· διαδοθῇ
διανεύει· (σ)τρέφει. κυκλεῖ
90. * διανείμαντε· διανείμαντες. δυϊκῶς
διανηξάμενοι· διακολυμβήσαντες. διαπεράσαντες
διανίζει· κρουνίζει. διακλύζει. πλύνει

SCR. 69. Philyll. com. fr. III vol. II 2 p. 863. 73. Π 32. 75. Aeschyl. Prom. 557. 76. Thucyd. IV 26. 77. Eurip. Bacch. 699. 78. ADN. λ 324. 82. Λ 189. 88. Act. App. IV 17. 92. Exempla dabit Iacobi Com. lect. ind. p. 308.

ADNOT. 67. Incertum utrum ex διαναπείρας contractum sit, an ex διαπείρας corruptum. Vide διαπεπαρμένον. 68. διατόρως pro παραγύρως coni. Kusterus; Ἀναγύρῳ? 71. Phrynich. app. soph. 36, 9 EM. 268, 5 Poll. II 90 Suidas. Infra διεμύλλαινε ex Arist. Vespp. 1355. 72. διαμπετρονήσει cod., διαπερονήσει Salmasius, διεμπερονήσει Kusterus. διακόψαι || διακεντήσει· προσηλώσει cod., coniunxit Salmasius. 73. Infra διαπραθέειν. 74. Hinc corruptae sunt gl. δημοφάλιον et διαφράγιον. 75. δεσπότῃ cod., em. Mus. — Post κεχωρισμένον schol. Prometh. 557 addit ἐναντίον τοῖς νῦν. 76. διαμώμενοι· διασχάπτοντες ζητοῦντες Suidas, διαμώμενοι· διασκώπτοντες (διαμωκώμενοι?) C. 171. 77. ‚Peccatum grammatici ἀμάω et μάω confundentis' GDindorf. 78. ‚Herodotus auctor est L. I c. 131 Persas totum coeli ambitum appellasse Δία. Non dubito quin ad hunc locum Herodoti, quem etiam Relandus in Diss. VIII de vet. ling. Pers. p. 175 observavit, Hesychius respexerit. Vide etiam Origen. c. Cels. L. V p. 259 Spenc.' Kusterus. 79. σμῖξαι cod., em. Mus. 80. 81. Sic cod., in quo fini glossae 80 compendium annexum est cuius significationem nec Musurus novit, nec cognovit Schowius. Quod in Aldina legitur διανκύνων typothetae tribuendum est. Suspicor librarium cum ad διακυνοφθαλμίζεται 1101 aberrasset, errore animadverso, vocabulum truncatum reliquisse. 82. Hinc supra ἀάναιμα· πολλαχῆ χάρις (l. ἀάνδιχα· διχῶς, χωρίς) ex Hesiod. opp. 3. 83. διανεῦσαι Vossius, probante Thes. HSt. c. 1247 A. Coni. διαναυστολῆσαι. 84. αἰανής coni. Lobeck. Parall. p. 162, 14. Alludunt αἰδανής· διατρίβων, Ταραντῖνοι, δαναιός et δοάν.δήν, ἐπὶ πολὺν χρόνον. 86. Moeris Attic. p. 129 Boeckh. C. I. I p. 725 Ranke p. 35. 89. Sc. ὀφθαλμούς Fritzsche Ar. Thesm. p. 37, διεύει HSt. 90. διανεύματε cod., em. Mus.

διανίζεται· νίπτεται. καθαίρεται
διάνιον· κονία
95. * διανοητικόν·......
διανοηθείς· μεταμεληθείς. ἐνθυμηθείς
διανοοῦμαι· λογίζομαι
[διαντεθῆναι· τελειωθῆναι]
διανυκτερεύοντες· ἀγρυπνοῦντες πᾶσαν τὴν νύκτα
1200. διανυσθῆναι· τελειωθῆναι
διαξιφίσασθαι· ξίφεσι διαγωνίσασθαι...... καὶ.. μαχέσασθαι
διὰ πάντων κριτής· Βοηθός φησι ἐν τοῖς περὶ Πλάτωνος, ὅτι ὁ νομοθέτης ἐκέλευσε τοῖς κρίνουσιν γράφειν τὰ κεφάλαια ἕκαστον
διαπαρθενεύει· φθείρει κόρας
διαπαρατριβαί· ἐνδελεχισμοί, ἐνδελέχειαι
5. διαπατταλευθήσει· τρόπῳ βύρσης διαταθήσῃ παττάλοις
διαπεπαρμένον· τοῖς ἥλοις πεπηγμένον
διαπείραντες· διακεντήσαντες
διαπέπλιχε· διαβέβηκε· πλίγματα γὰρ βήματα
διαπεπλιχώς· διεστώς. κεχηνώς
10. διαπερᾶναι· τελειῶσαι
διὰ περιόδων· διὰ κύκλων
διαπεττεύων· μεταφέρων· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πεττῶν
διαπεττεύεσθαι· πεττοῖς ἀποπαῖξαι. ἤδη δὲ καὶ τὸ συντελέσαι
* διαπερδικίσαι· διαλινῆσαι. καὶ διαφυγεῖν
15. * διαπεπλίχθαι· διηλλάχθαι τὰ σκέλη, καὶ ἀντιβαίνειν
διαπ[ν]εύστας· παραλογιστικός
διαπέφλοιδεν· διακέχυται
διαπεφρούρηται βίος· Αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ συντετέλεσται· ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος
διαπέφρυδεν· χαίρει. διακέχυται
20. διαπεφ[ρ]υκέναι· διεσκέφθαι. καὶ καθεωρακέναι

SCR. 96. ‚Genes. VIII 21' Biel et Ernesti p. 71. 1201. Arist. Eqq. 781 διεξιφίσω habet. 2. Plat. Civit. l. c. 4. I Timoth. VI 5. 5. Arist. Eqq. 370 c. schol. 9. κεχηνώς ad Hippocr. p. 662, 7 στόμα διαπ. spectat. Ac fortasse διαπεπλιχός· δ. κεχηνός scribendum est. 10. Plat. Legg. I p. 625 B. 14. Fragm. com. anon. CXVII. 18. fr. 258 p. 60 Nck.

ADNOT. 93. Cf. λανίζει. 94. Leg. δια(κό)νιον, q. v. 94. 95. 96. κονία. Διανοητικόν· διανοηθείς cod., κονία. διανοητικόν. Διανοηθείς· κτλ. Mus. 98. διανΥCθῆναι recte Hemsterhuisius, διαντληθῆναι GDindorf 1258 C. 1201. διαξιφήσασθαι cod., em. Mus. EM. 269, 21 lacunam his verbis explet: κυρίως. ἤδη δὲ — τό. 1. 2. Separavit Mus. 2. διὰ σάντων κριτής male Orelli epist. crit. ad calc. Memnon. p. 334. Egregio hunc locum illustrant Boeckh. C. I. I p. 769 Schneider Plat. Civ. IX 580 A vol. III p. 143 et praef. III p. CXV. — ἕκαστα Pearso. 4. διαπεριτριβαί cod., em. C. 39. 63 Bremens. Suid. Mus. ἐνδελεχησμοί cod., em. Mus. 5. διαπατταλευθείσῃ — διατεθείσῃ cod., em. EM. 269, 23. 10. διαπεράνας· τελειώσας C. 39. 171. 12. ἐπὶ cod., em. Mus. 13. συντελέσαι de ludo exacto. 14. διαπερδικῆσαι cod., em. Mus. Forte διεκπερδικίσαι. διαλαλῆσαι cod. EM. 269, 37; διολισθῆσαι ex ipso Hesychio s. v. ἐκπερδικίσαι restituere voluit Gesner de avib. III p. 649; διαλινῆσαι *callide per laqueos effugere* Meinek. Com. Gr. IV p. 634. Cf. Didym. p. 20, et δ 1412. 15. Eustath. 1564, 53. 16. διαπνεύστας.
ε
πλογιστικῶς cod. περιλογιστικός Mus. διαπεύστας· παραλογιστικός *interrogator acutus* Hemsterhuisius. Quidni cum Alberto διαμεύστας· παραλογιστικούς? 17. Recte habet, sive pro διακέχλοιδεν sit e dialecto, ut τύχος — τύφος, χαλικρός — φαλικρός, χλιαρός — φλιαρός al. Lob. rhem. p. 31, sive derivandum a διαφλύζω, unde Hippocratea etiam vocabula descendunt a Galeno lex. p. 456 servata διαφλυχθεῖσα, διαφλυχθέν, διαφλύοντα. 18. φθορά cod., em. Scaliger. 19. ἐγείρει cod., χαίρει scripsi. L. διαπέφλοιδεν. 20. διαπεφρυκέναι cod., em. Toupius probantibus HSt. edd. 1393 B.

διαπηνικίσαι· διακεφαλαιῶσαι. Πηνίκη γὰρ γένος περικεφαλαίας. οἱ δὲ τὸ ἀπατῆσαι, ἀπὸ τῆς πηνίκης
* διαπεφωνήκαμεν· ἀπωλόμεθα
διαπιδύει· διαπηδᾷ
διαπίνειν. προπίνειν. Ἐπιγένης
διαπληκτίζονται· διαμάχονται, φιλονεικοῦσι
διαπλήσσειν· διέλκειν. [διαπλέκειν]
διαπλήσσοντες· διασχίζοντες
διαποδίζων· βασανίζων, ἐπιμελῶς ἐξετάζων
[δι[α]ποδισμός· εἶδος ὀρχήσεως, ἢ ἁλμοῦ
διαπονδαρίζει· διαναβάλλεται, διαναῤῥίπτεται]
διαπονηθείς· λυπηθείς
διαπόρησις· ἀμφιβολία, ἀπορία
διαπορθμεῦσαι· [πραιδεῦσαι]. διαπερᾶσαι
διαπορθμεύων· διακομίζων
* διαπρήσσειν· κατεναντίον διελθεῖν. καὶ τάσσειν. ἢ σπεύδειν
διαπορπακίσ[σ]αι· διὰ τοῦ πόρπακος [τῆς λαβῆς τὸ] διενεῖραι τὴν χεῖρα
διαπραθέειν· ἐκπορθεῖν
* διαπορ[ρ]ήσεων· [δι'] ἀμφιβολιῶν
διαπρέπειν· διαφέρειν. προκόπτειν
διαπρεπής· ἔκδηλος, ἐπίσημος
διαπρέψας· λαμπρὸς φανείς
διαπρήσ(σ)ουσα· διατέμνουσα, διασχίζουσα
* διαπρίζει· διαπερᾷ
διαπρίεται· διαγοράζει. μαίνεται
* διαπρήσσει· τάσσει. ἀπατᾷ, ψεύδεται. διαπερᾷ
* διαπρήσσοντες· διατέμνοντες. καὶ διαπερῶντες
διὰ πρό· δι' ὅλου, διαμπάξ, διηνεκῶς
διὰ πρό· διαμπάξ. δι' ἐναντίας
διὰ πρὸ δέ· διαμπάξ, δι' ὅλου

SCR. 21. Cratinus fr. XXIV Com. Gr. II 1 p. 184. 22. Ezech. XXXVII, 11. 24. Vid. ADN. 27. Ψ 120 ubi διαῤῥήσσοντες Eustath. 1291, 52, διαπλίσσοντες nonnulli ap. Apoll. lex. 58, 18 διαπρήσσοντες scholl. MS. Barnesii. 30. Com. Gr. IV p. 634 fr. CXVIII. 31. Act. Apost. XVI 18. 37. Π 32. 41. Esth. XIII 3. 42. Δ 483. 46. Ψ 120.

ADNOT. 21. διαπηνηκίσαι—πηνήκης cod. διαπηνικίζω· ἀπατῶ. Κρατῖνος· ,τοῦτον μὲν (οὖν) καλῶς διεπηνίκισας λόγον.' εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης ἥ ἐστι περιθετὴ κόμη EM. 269, 31. Eustath. 1442, 2 διακεφαλαιοῦν καὶ ἀπατᾶν explicat. 22. ἀπολλώμεθα cod., em. Mus. 23. διαπηδύει cod., em. Vossius ex ordine. 24. Περιγένης cod., em. Ruhnkenius et Meineck. Com. V p. 93 coll. Lobeck. Aglaoph. p. 341 et schol. Apoll. Rhod. Γ 1378. 25. Eustath. 1248, 58. 26. Cf. διαπλήσσειν et διαπλίσσειν. Ceterum malim διαπλεῖν (sc. τὸν βίον) διέλκειν διαπλέκειν vel [διαπλήσσειν] διαπλίκειν· διέλκειν (τὸν βίον.) 27. οὕτως διαπλήσσοντες διὰ τοῦ η αἱ Ἀριστάρχου ἀντὶ τοῦ διακόπτοντες. ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ι. Sic Schol. Venet. A. l. c. 28. EM. 269, 23. Cf. ἀναποδίζειν. 29. L. διποδισμός et διποδιασμός; cf. διποδία ποδίκρα Hesy. Poll. IV 101 OMüller Dor. II p. 340 sq. Leutsch *Grundr. der Metrik* p. 376. 30. διαπονδαρίζει cod., διαπυδαρίζει Mus. probante Meinekio l. c. et Thes. 1292 C. L. διποδιάζει. 31. διαπονθείς Aldus. 33. Confusa sunt διαπορθῆσαι et διαπορθμεῦσαι. Inclusa om. C. 171. 34. διάγειν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων addit C. 171. 35. Vide mox 45. 36. τὸ διενείρηται χεῖρα cod. τὸ διενεῖραι τὴν χεῖρα Mus. 38. Scripsi; δι' ἀποῤῥήσεων· δι' cod., διὰ προῤῥησίων C. 171. 42. διαπρήσουσα cod., διαπρήσσουσα Mus. διαπρίουσαν C. 171. 43. διαπρήσσει Pearso. Ut noster C. 63. 171. 44. διαπρίαται et διαπρίεται confundi arbitratur Pearso; rectius διαπρίεται· διατρίζει *dentibus frendet* coni. Kusterus coll. διεπρίοντο Actt. Apost. VII 54 (Gataker adv. misc. posth. 47 p. 914), διαπρίεται· ἀγριάζει Heinsius. F. διοργίζεται. 45. διανύει, τελειοῖ interpretatur Suidas. τάσσει (πλάσσει?) ἀπατᾷ ψεύδεται ad διαρτᾷ pertinent. 46. διαπερόντες cod., em. Mus. 47. διαπρούλου cod., em. Mus. 48. διαπροδάμναξ cod., em. Mus. 49. διαπροδὲ—διόλου cod., em. Mus.

50. διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς· διῆλθε δὲ καὶ δι' αὐτῆς
διαπρ[ο]ύσιον· διαπορεύσιμον. μακρόν. διὰ πάντων δ(ι)εξιόν. ἐξάκουστον. μέγα[ν]. διάτονον
* διαπτάντος· πετασθέντος
διαπταῖσαι· σφαλῆναι
[διαπτεῖν· ὁρμᾶν]
55. [διαπτύσαι]
55b. διαπτερῶσαι· ἀνευρῦναι. διαστῆσαι
διάπτυε· ......
διαπτύει· ......
58a. διὰ πυλᾶν· ......
58b. διαπύλιον· τέλος τι παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο
διαπυνθάνεται· ἐρωτᾷ
60. διαπυρισθέντα· διοργισθέντα
διαπύρσιος· μέγας. διαβόητος
διάπυρος· θερμός
διαρθροῦν· ὁμολογεῖν
διαρθρούμενον· ἀκριβούμενον
65. διαρθροῦν· διαδηλοῦν
διαριθμουμένην· διαλογιζομένην
διαρικνοῦσθαι· ἐπὶ σχήματος ὀρχηστικοῦ τίθεται. ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ συνεστράφθαι
διάρινον· τὸ σίναπυ
διαριπίζεσθαι· διακοντίζεσθαι
70. διαρκεῖς· ἀρκέσαι [μὴ] δυνάμενοι
διαρκέσαι· βοηθῆσαι [διαρκές]
διαρκῆ· ὠφελοῦσαν. ἢ ἐξαρκοῦσαν
διαρκέστατοι· πλήρεις. ἀνενδεεῖς
διαρκῶς· ἀσφαλῶς. δι' ὅλου. ἀρκούντως. δαψιλῶς. ἱκανῶς
75. δίαρμα· κούφισμα
Δι' Ἅρματος· τόπος ἐν Πάρνηθι τῆς Ἀττικῆς
διάρογχας· τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιδέσεων διαστήματα

SCR. 50. Δ 138. 51. P 247. 52. Sapient. V 11. 55. Hippocr. p. 393, 48. 58. ADN. 61. ADN. 67. Cratinus Trophonio II p. 142. 77. Hippocr. de artic. II t. 29 p. 481, 48 [802, 5].

ADNOT. 50. διαπροδείσατο, καὶ τῆς cod., em. Mus. 51. Apoll. lex. 58, 22; διάτορον Suidas. 52. C. 39, διαπετασθέντος C. 171. 53. διασπάσαι cod. διαπτῆσαι C. 171 em. Hemsterhuisius. 54. διάπτειν recte Hemsterhuisius. 55. διαπτερῶσαι· ἀνευρῦναι, διαστῆσαι EM. 269, 26. Vocabulum διαπτύσαι cum 55b in codice male coaluit. 56. 57. Disiunxi. 58 a.b. διαπυλῶν· τέλος codex. Disiunxi. Coaluerunt enim ni fallor διαπύλιον et διὰ πυλᾶν (Aesch. Ag. 407). De portorio Aristot. Oecon. II 14 p. 385 B ed. Cas. et ‚διαπύλιον· portorium' Gloss. Cf. Boeckh. *Staatsh.* I p. 500. 59. διερωτᾷ C. 39. 171. 61. Pro διαπρύσιος esse volunt coll. Soph. OC. 1474, sed διαπύρσιος· μέγας, διαβόητος, et διαπύρσιον· μέγα διαπορεύσιμον ἐξάκουστον μέγιστον μεγαλόφωνον ὑψηλὸν διὰ πάντων διεξιὸν ὀξύτερον suo loco etiam C. 171. 63. 65. διαρθροῦν· διαδηλοῦν ὁμολογεῖν C. 171. 67. ὅταν cod., em. Mus. Vide lex. rhet. EM. 270, 3 Hesych. s. v. διερικνοῦντο et ῥικνοῦσθαι. 68. σύναπυ cod., σίνηπι Mus. Emendavi, sed malim νᾶπυ, ut est ap. Psell. Gramm. v. 366 ἄρινον (lege διάρινον, quod fugit Lob. Proll. p. 213) τὸ νᾶπυ. διάρριvον Heringa coll. ἀνάρρινον nasturtium. 70. δυνάμενον cod. δυνάμενοι Mus. Legendum videtur διαρκές (vid. 71)· ἀρκέσαι δυνάμενον. 71. διαρκῆσαι cod., em. GDindorf et Petersen Philol. IV p. 260. διαρκές correctio videtur marginalis voc. διαρκεῖς (gl. 70). 75. C. 39. 171. 76. Vide α 7894. 7900. 7903 et διάρματος. Διάρματος—παρνῆθη cod., em. Mus. Cf. Unger Parad. Theb. p. 433. 77. διαρογχάς· τὰς τῶν ἐπιδέσεων διαπνοὰς καὶ τὰ μεταξὺ τούτων διαστήματα. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ῥίχην (ῥέγχην MS St. et Chart. ῥείχην Dorv. ῥέχιν vulg. ῥέγχιν Vindob.) ἥτις ἐστὶν εἶδος ἀναπνοῆς. Erotian. lex. Hippocr. p. 124. Infra διαρωχμίας· διαστάσεις.

διαροθεῦντα· διασοβοῦντα
διαῤῥαίσει· διαφθερεῖ
80. διαῤῥαισθέντος· διαφθαρέντος
* διαῤῥαῖσαι· διαφθεῖραι
[διαῤῥαῖσθαι· διεφθάρθαι
διαῤῥέειν· διαπορθεῖν]
διαῤῥεῖν· διαχεῖσθαι
85. διαῤῥέοντες· χ[ν]αῦνοι, καὶ διαλελυμένοι
διαῤῥέουσα· τρυφηλή
[διαῤῥέουσαι· διαφθείρουσαι]
διαῤῥήδην· φανερῶς. σαφῶς
διαῤῥῆκτας· ἐπιβούλους
90. διαῤῥήξας· συντρίψας. σχίσας
διαῤῥήξωμεν· ἀποῤῥίψωμεν
διαῤῥυῆναι· διαφθαρῆναι
διαρ[ρ]ύτους· διηντλημένους
διαρτᾶν· διασείειν. καὶ ἀπα[ρ]τᾶν
95. διαρτᾷ· κρεμνᾷ. διαιρεῖ
διαρταμῆσαι· διελεῖν, κατακόψαι
διάρτασον· διάστειλον
διαρτίζων· ἀρτία καὶ συνετὰ φθεγγόμενος
διαρτίσαι· ἀναπλάσαι
1300. διαρτωμένων· καταρτιζομένων
διαρύ[π]τειν· ἀν[α]τλεῖν
δίαρχοι· οἱ Ἑλληνοδίκαι
διὰ ῥωπήϊα πυκνά· διὰ χωρίων, ἐν οἷς ῥῶπες φύονται πολλοί. οἱ δὲ ῥῶπες εἶδος φυτοῦ ἱμαντῶδες διὰ τῶν συμφύτων τόπων
διαρωχμίας· διαστάσεις
5. διασα(ι)κώνισον· ἀντὶ τοῦ διασαλακώνευσον, οἷον τρυφερῶς βάδισον· τοὺς γὰρ θρυπτομένους σαλάκωνας ἔλεγον, ἴσως ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι, ὅπερ ἐστὶν θρύπτεσθαι· σαλάκωνα δέ φασι τὸν οὗ μὴ δεῖ δαπανῶντα
διασάτηρ· διαπαίζειν. Λάκωνες

SCR. 79. *I* 78. *β* 49. 81. *B* 473. 90. Marc. XIV 63. 91. Psalm. II 29. 92. II Maccab. X 20. 94. Sensu *decipiendi* h. v. usus est Menander CCCLVI, IV p. 309. 96. Cf. Aesch. Prom. 1022. 97. Aesch. fr. 311. 99. Cf. Iob XXXIII 6. 1303. Ψ 122. 4. Fortasse varia lectio ap. Hippocr. de artic. II. Vid. *διαρόγχας*. 5. Ar. Vessp. 1169 (cf. Phot. 496, 7 Bachm. anecd. I 362, 31).

ADNOT. 82. *διεῤῥαῖσθαι.* 83. *διαῤῥαίειν* HSt. 84. *διασχίσθαι* cod., *διεχίσθαι* Mus., em. C. 39. 63. 171. 85. Em. Mus. 87. *διαῤῥαίουσαι* HSt. 89. *φίβλας?* 94. Confundit διαττᾶν· *διασήθειν* et διαρτᾶν· *ἀπατᾶν* (sic Voss.) Vid. Bekk. 241, 13; Sturz dial. Maced. p. 161. 95. *κρεμάζει* C. 39, malim *κρημνᾷ*. *διαργεῖ* cod., pro diversa lectione voc. *διαρτᾷ* habet Kusterus, *διαιρεῖ* Vossius coll. Suida. 1300. Eadem Suidas, ubi *διαρτιζομένων* correxit Kusterus. διαρτωμένων· *καταρτιζομένων κρεμαμένων* C. 244. Confunduntur *διαρτυομένων* et *διαρτωμένων*. 1. *διαρυπτεῖν* cod., em. Koen. Greg. Cor. p. 70 ex EM. 270, 2. 2. *Ἑλληνοδίκαι* cod., *Ἑλλανοδίκαι* Mus. 5. *διασακώνισον* cod., em. GDindorf. Vid. schol. Ar. Vespp. 1169 Hes. infra s. v. *σαικωνίσαι* et *σαλακωνίσαι*. Post *δαπανῶντα* perge *ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι τὸν Σαλάκωνα* et de Salacone cf. Phot. 497, 18 Σαλάκων· *προσποιούμενος πλούσιος εἶναι πένης ὤν*. Hinc corruptam Hes. glossam *διακοινώνησον* hunc in modum redintegrari posse censuimus διασαικώνισον· *διασείσθητι ἐν τῇ πορείᾳ. ἔνιοι δαπάνησον.* 6. διασάτειν· *διαπαίζειν* (*διαπέζειν* cod., em. Mus.) Phavor. 492, 22; *διασατυρίδδην* parum probabiliter DHeinsius. Neque huc pertinere putarim διασύαι *ταράσσει· διαπαίζειν* (sic) C. 39 διασείει *κτλ.* C. 244. Latet aut ludi nescio cuius Laconici appellatio — *δα παίζειν· Λάκωνες*, aut διασαίρην· *διαπαίζειν*.

διασαλακώνισον· διάνυσον. ἀπὸ τοῦ ἐγκ[εκλ]εῖσθαι τὸν σαλάκωνα
διασαρκώνισμα· ἀσελγές τι σχῆμα
διασαρωνίσαι· τὸ προσποιητῶς γελάσαι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ σαρ[κ]ωνίσαι
διασαυλούμενον· διακινούμενον, καὶ ἐναβρυνόμενον, ἢ διασειόμενον
διασαφεῖ· διασαφηνίζει. ἀγγέλλει
διάσημος· λαμπρότατος
Διάσια· ἑορτὴ Ἀθήνησι. καὶ σκυθρωποὺς ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ἣν ἐπετέλουν μετά τινος στυγνότητος θύοντες
διασιλλοῦν· διασύρειν
διασιλλοῦσι· διαμωκῶνται
διὰ σκαιῶν· διὰ τῶν ἀριστερῶν, ἢ τῶν πυλῶν τῶν οὕτω καλουμένων
διασκανδικίσῃς· διευριπιδίσῃς· ἡ γὰρ τοῦ Εὐριπίδου μήτηρ σκάνδικας ἐπίπρασκε· σκάνδικες δέ εἰσιν εἶδος ἀγρίου λαχάνου
διασκαριφῆσαι· ἐπὶ ὀρνέων τῶν τοῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν κυρίως λέγεται
διασκεδάσει· διασκορπίσει
[διασκελίδα· σπυρίδα, ἣν ἔνιοι διασκάλων]
διασκέπτεται· διαλογίζεται
διασκευάζει· κατασκευάζει
διάσκεψις· λογισμός
διασκηνίψαι· διαφορῆσαι. διασπεῖραι· διεσκηνίφθη δὲ διεσωματίσθη
διασκίδναται· διασκορπίζεται
διασπαθᾶν· ἀσελγῶς ἀναλίσκειν
* διασμιλ(εύ)ων· διαξέων
διασπαράττει· διασπᾷ. διαιρεῖ, διαμερίζει
διασπάσαι· [διαιρεῖν.] διασπαράξαι. διασχίσαι
διασπᾶσθαι· ὁμοίως
διασπιδέος πεδίοιο· ἤτοι τοῦ μεγάλου πεδίου· ἢ τοῦ περιφεροῦς παραπλησίως ἀσπίδι· ἢ ἐν ᾧ πολλαὶ μαχομένων ἀσπίδες κατέπεσον. λέγει γάρ·
‚κτείνοντες....διά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες.‘

SCR. 10. Aristoph. fr. inc. LXVII. vol. II p. 1192. 13. Thucyd. I 126. 16. Γ 263. 17. Arist. Eqq. 19. Teleclid. VII vol. II p. 374. 19. Iesai. XLIV 25. 28. Cf. Eurip. fr. 387. 29. Xen. Cyrop. VI 1, 23. 31. Λ 753.

ADNOT. 7. Vid. 1062. 1305. διασαλακώνισον· διάθρυψαι διαγαυρίασον EM. 270, 39 Suid. Hinc pro διάνυσον possis διαγαυρίασον vel διακίνησον; sed latere potius opiner loci Aristophanei sive in archetypo appositi sive in margine additi initium ἄνυσον ποθ' ὑποδυσάμενος — διασαλακώνισον. ἐγκεῖσθαι Kuster. 8. διασαλακώνισμα male Albertus. Vide Σάρων et σάραβος. 9. Sic cod., διασαρκωνίσαι Mus., διασαρδωνίσαι Salmasius. Verum esse διασαρωνίσαι patet ex Hesych. gl. διεσαρώνισε· διεσύρε κατεγέλασεν, οἱ δὲ διέχανε, nam σαρωνίδες etiam sunt αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρύες; διεσαρδάνωσε· διεγέλασε minus recte EM. 273, 45. 10. Lobeck. Proll. 392, 21. 11. Lob. rhem. p. 152. 12. διάσημος· περίσημος C. 171 διάσημος· ὁ λαμπρὸς καὶ διασημότατος Suidas. 13. Διασία cod. EM. 270, 14, em. Mus. εἶναι cod., ἣν Pearso. Fortasse comicus dixerat βλέποντας Διάσια. De forma v. Lobeck. Proll. 426, 16. 15. διασιμοῦσι· διακωμωδῶνται cod., διασιλλοῦσι· διαμωκῶνται Salmasius; ac διαμωκῶνται necessarium videtur. Utrumque coniungit Dio Cass. LIX 25. 17. διασκανδίκησις· διευριπίδησις cod., em. Suidas EM. 270, 50. 18. Coray Isocr. Areop. 140, 10. 20. διασκελίδα· — δίασκελλαν, coll. δίσκελλα· σπυρίς et fiscella: σπυρίς Gloss. Kusterus. Malim δίσκελλαν — δισκάριον coll. κανοῦν. 24. OSchneider ad Nic. Ther. 193 p. 230. 27. διασμύχων· διαζαίων (έων Mus.) cod. C. 244, διασμήχων· διαξέων C. 171 Bachm. 196, 10. Scr. διασμιλεύων· διαξέων ope C. 244 qui διασμηχευμένος (leg. διεσμιλευμένος) διεξεσμένος. 31. διασπιδέος cod. δι' ἀσπιδέος Mus. — λέγειν — διατενῆντε ἄκαλα cod Mus., em. Sopingus ope EM. 271, 16. λέγει γὰρ Heinsius.

διασταδόν· κεχωρισμένον
διασταθμῆσαι· διελεῖν
διασταλήσονται· ἀφορισθήσονται
35. *διαστάντες·*.....
* *διέστησαν·* ἐχωρίσθησαν
διαστέλλεται· διαμερίζεται. ἀφορίζεται. [διαστελλόμενον]
διαστελλόμενον·.....
διαστέλλουσα· ὁμοίως
40. *διάστημα·* πόῤῥω, μακράν
διαστῆσαι· δίχα καὶ χωρὶς στῆσαι. καὶ χωρίσαι
διαστησαμένω· διαχωρίσαντες. δυϊκῶς
διαστήτην· διέστησαν. δυϊκῶς
διαστίχειν· διαπορεύεσθαι, διελθεῖν
45. *διαστίχονται·* διαπορεύονται
* *διασ[τή]χόντι·* διαστήσαντι
* *διαστιχῶν·* διαπορευόμενος
διαστιχοῦσα· διαπορευομένη, διερχομένη
διαστιχοῦσι· διαπορεύονται
50. *διαστοιχισάμενος·* διαταξάμενος. ἀκολούθως διαθέμενος
διαστολή· διάκρισις, διαίρεσις
διὰ στρεπτοῖο· ἀλυσιδέτου. ἐκ συνεστραμμένων τινῶν γεγονότος ὑφαντοῦ
διαστρεφομένη· διαπορευομένη
διαστύρακοι· οἱ τὴν μὲν κόρην καὶ τὴν ἅλω μέλαιναν ἔχοντες, τὴν δὲ ἶριν ἔνωχρον
55. *διασυκάξαι·* διασκεδάσαι. Ταραντῖνοι
διασύρει· διαπαίζει, χλευάζει
διασύροντες· χλευάζοντες, παίζοντες
διασφάγες· αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὀρῶν
[*διασφόρον·* στραβόν]
60. *διασφυδῶσαι·* αὐξῆσαι, [ἀπὸ τοῦ σφύζειν
(*διασφύξιες*)· ..... παρὰ Ἱπποκράτει
διὰ σφῶν· δι' ἑαυτοῦ
διάσχεσις· οὕτω λέγεταί τις ἐν μουσικῇ....., ὡς τὸ *διάστημα·* Σέλευκος δὲ κροῦσμα μουσικόν
διασχῶ·.....
65. *διασχών·* διαστήσας

SCR. 34. Genes. XXV 23. 35. *M* 86. 43. *A* 6. 47. Eurip. Androm. 1092. 51. ‚Rom. III 22.' Glossae. 52. *E* 113. 58. Herodotus passim. 61. 62. ADN. 63. Phrynich. EM. 340, 6.

ADNOT. 32. Sic codex, *κεχωρισμένως πόῤῥω μακράν* Mus. Leg. *διαστατόν* ex C. 171. 35. 36. Disiunxit Albertus. 37. [*διαστελλόμεν*] — *μακράν* om. Musurus. 38. *διαχωριζόμενον* C. 171. 41. *καὶ* om. Mus. *χωρισθῆσαι* cod., em. Kuster. 44. *διαστείχειν διαστείχονται (διαστήκοντι) διαστείχων διαστείχουσα διαστείχουσι* Mus. recte sed invito ordine. 46. *διασχόντι* recte C. 171. 52. *διαστρεπτοῖο — ἀλυσιδότου* cod., *διὰ στρεπτοῖο — ἀλυσιδωτοῦ* Mus. 54. *ἅλωσιν — ἔνοχρον* cod., em. Mus. 55. *διασυκάξαι* cod., *διασυκάσαι* Mus., sed archetypus *διασυκάξαι* habuisse videtur, ut ferri nequeat *διασυκάσαι· διασκευάσαι* Koenii Greg. Cor. p. 338. Accedit quod Doriensibus proprium erat *διασκευῶσαι* pro *διασκευάσαι* Ahrens II 285; ut Aeolibus *διασκεάσαι*. Forte *διασυκάξαι· διασκελίσαι*, (*σῦκον pudendum muliebre.*) 58. Sic gloss. Herodot. p. 606 Frz. Bast Greg. Cor. p. 538. 59. *διάστροφον* Pearso coll. Poll. I c. 4. § 6. ‚Eur. Herc. fur. 868 *διάστροφοι κόραι*' apposuit Kusterus. 60. Lobeck. rhem. 52, 3. Verba *ἀπὸ τοῦ σφύζειν* ad seq. gl. pertinent. 61. 62. *διασαφῶν· δι' ἑαυτοῦ παρὰ Ἱπποκράτει* cod. Mus., em. Meinekius Com. Gr. IV p. 719 coll. Hippocr. de alim. p. 111, 44. Huc retrahe *ἀπὸ τοῦ σφύζειν.* — *δι' ἑαυτῶν* Albertus. 63. *τόνος* supplet Alb.

διαταξαμένω· διαθέμενοι. δυϊκῶς
διατάξεων· διοικήσεων
διατάττει· διακοσμεῖ. καθηγεῖται
διὰ τάχους· συντόμως
διατέθεικεν· εἰς συνήθειαν ἤγαγε
διατεθώκηται· διακεχώρισται
διατείνειν· διαῤῥήδην λέγειν, (ἀπο)λογεῖσθαι
διατείνεσθαι· διαβεβαιοῦσθαι. φιλονεικεῖσθαι
διατείνεται· ἀπολογεῖται. ὁμοίως
διατείνομαι· ὁμοίως
διατεκμαίρει· διαστοχάζει. [σημειοῦται]
διατεκμαίρονται· σημειοῦνται
διατεκμαίρομαι· στοχάζομαι
διὰ τέλους· διαπαντός
διατέμνεται· διασπᾶται. διακόπτεται
διατερσαίνοντες· διαξηραίνοντες
δ[ι]ατεύονται· μερίζονται
δ[ι]ατεύοντο· ἐμερίζοντο
διατινθάλεος· διάπυρος
[διὰ τί· (ἵνα τί)
δόκησις· ὑπόνοια
διατιμᾶται· ......
διατειχίζεται· ......
διατείχισμα· .....
διατειχίζειν· ὅταν πολέμου ὄντος συγκλεισθῶσι, τὰς ῥύμας διατειχίζουσιν, ἵνα μὴ εὐκατάληπτοι ὦσιν]
διατλάς· ὑπομείνας. καρτερήσας. κακοπαθήσας
διατμήξας· λεπτύνας. ἀφανίσας. διελών. διασπάσας. διακόψας
[διατινθάλεος· διάπυρος]
διάτοιχοι· οἱ ἀπὸ τοίχου ἐπὶ τοῖχον
διατόνι(α)· κρίκ[ρ]ους
διάτονον· [ἐξάκουστον]
διατόρον· ὀξύτονον...... καὶ στύραξ
διάτραμις· διεῤῥωγὼς τὴν τράμιν, τὸν ἀπὸ ὀσχέου ἐπὶ τὰ ἰσχία τόπον· τράμις γὰρ τὰ ἰσχία· καὶ φωνὴ δέ τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν φωνα(σ)κῶν
διατρανοῦν· σαφηνίζειν

SCR. 69. Psalm. VI 10. 84. Cf. Arist. Vespp. 329. 92. Φ 3. 95. Exod. XXXV 11. 98. Strattis Com. Gr. II 791. Cf. Poll. II 184.

ADNOT. 69. διατάχως cod., em. EM. 271, 1 Schneidew. Soph. Ai. 685. 71. τεθρόνισται addit Suidas. 72. λογίζεσθαι Mus. 73. 74. Copulavit Mus., inepte. 76. Sic cod., διαστοχάζεται Mus. Sed est 2 pers. indic. διατεκμαίρεται· διαστοχάζεται GDindorf. 1343 D. Deinde scripserim.......· σημειοῦται. 78. διατέκμηρμαι cod., em. C. 171 Mus. 83. Musuri correctionem typotheta praetermisit. δατέονται et δατέοντο Bentleius ad Mill. p. 35. Forte δατεῦντο e Ψ 121. 84. δ. διὰ πυρὸς cod., διὰ τινθάλεος Mus., em. Sopingus et Schrewelius. Vide 91. 85—90. spuria sunt. διατιδόκησις· ὑπόνοια cod., διά τι δ. ὑ. Musurus. Emendavi. 86. διατιμάζεται Suidas et Osann Auct. p. 49. 88. 89. Disiunxit Kusterus. 93. Om. Mus. 94. οἱ] Sc. τοῖχοι. Cf. Lobeck. Phryn. 191. 95. διατόνι, κρίκρους cod., τοὺς κρικέλλους CBremens., em. Mus. 96. 97. Sic cod., διάτονον· ὀξύτονον διάτορον· ἐξάκουστον Mus. διατόρον· ἐξάκουστον recte Suidas. 97. διάτορον· ὀξύτονον — λέγεται καὶ ὁ στύραξ EM. 269, 29. 98. διατράμις· — φωνακῶν cod., διατράμις — φωνάσκων Mus. 99. Sequitur ap. C. 171 διατραφεύειν· διασκάπτειν.

1400. διατρίβει· διάγει, παρέλκει ἐπὶ πολὺν χρόνον
* διατ[η]ρήσεις·......
διατριβῆναι· ἀπολέσθαι
διατρίβοιτε· παίζοιτε. παρ' Ὁμήρῳ δὲ διατρίβειν· ἐμποδίζειν. παρέλκειν. παραχρούεσθαι
διατροφάς· βρώματα
5. διατροχάδες· εἶδος ποιήματος, ὡς ἱστορεῖ Πραξιφάνης [ὄνομα κύριον]
διατρύγιος· τρυγήσιμος, ἔγκαρπος, διὰ τὸ τὴν τρύγην ἔχειν. τινὲς δὲ ὁ διὰ μέσων ἀμπέλων κατεσπαρμένος τόπος. οἱ δὲ τόπον ἀγροῦ ἤδη πεπείρων σταφυλῶν· οἱ δὲ ἀνθοῦντα
διατρυφέν· κλασθέν, ἀν(α)τριφθέν
διαττᾶν· διασήθειν
διάττειν· ὁρμᾶν
10. διάττειν σθένος· ὁρμᾶν διὰ δυνάμεως
διατελείαν· τὸ ἄπρακτον, παρὰ Σώφρονι· τινὲς δὲ γράφουσι διαγγελίαν
[διαττερίσαι· διαδρᾶναι]
δίαττος· ἡ ἀλευρότησις. τὸ κόσκινον
[διαττοίειν· βαδίζειν]
15. [διαττοῖαν· τρίβον]
διάττουσιν· διατρέχουσι
[διαττοιᾶν τρίβον· ὁρμήσουσιν ὁδόν]
διατυποῦται· διατίθεται. διαπλάττεται
[διατύψαι· διασθενοῦ διελθεῖν]
20. διαυγάσαι. φωτίσαι
διαυγεῖσθαι· διορᾶσθαι
διαυγές· λαμπρόν, φωτεινόν
διαυλία· ὅταν δύο ᾄδωσι [γράφεται αἴδωσι]
διαύλιον· ὁπόταν ἐν τοῖς μέλ[σ]εσι μεταξὺ παραβάλλῃ μέλος τι ὁ ποιητὴς παρασιωπήσαντος τοῦ χοροῦ· παρὰ δὲ τοῖς μουσικοῖς τὰ τοιαῦτα μεσαύλια
25. δίαυλος· μέτρον πηχῶν (σ')
διαύλους· στενοὺς τόπους. ὁδούς
[δίαυρος] δαλὸς διάπυρος·.......

SCR. 1401. Hippocr. p. 412, 31. 2. Herodot. VII 120 Thuc. VIII 78. 3. Δ 42. 4. 1 Timoth. VI 8. 6. ω 341. 8. Plat. Soph. p. 226 B. 9. Com. anon. CCXXXVII, IV p. 661. 24. Arist. Ran. 1282 schol. 26. Cf. Eur. Tro. 435.

ADNOT. 1400. 1. χρόνον διατηρήσεις cod., separavit et emendavit Kuster. 3. διατρίβειν· παρασύρειν παρέλκειν (ἐφέλκειν C. 171). ἀναβάλλεσθαι ἐμποδίζειν κωλύειν EM. 271, 39. 5. ὄνομα κύριον induxit Mus. Forte Ὀνομακρίτῳ h. e. in eo libri de poetis compositi capite, quo de Onomacrito egit. 6. δι' αὐτοῦ — ἔχων cod., em. Apoll. lex. 58, 21. Cf. EM. 271, 27 Eustath. 1964, 24. 7. (α) Mus. 8. διασίθειν cod., em. EM. 271, 36 Eustath. 749, 13 Mus. 10. σθένει? 11. Non expedio. 12. διαττερίσαι· διατρᾶναι Lobeck. Parerg. p. 725, sed idem Proll. p. 147, 19 διατρῆσαι· ἀποδρᾶναι coll. ἐκτρυπῆσαι· ἐξελθεῖν λεληθότως. Alius malit διατρέσαι· διαδρᾶναι; verum videtur διαΠερ[δικ]ίσαι· διαδρᾶναι vel διαπηρικίσαι a Cretico πῆριξ = πέρδιξ. Vide ἐκπερδικίσαι· διαδρᾶναι et δ 1214. 13. Ruhnk. Tim. p. 80. 14. 17. διάττοιεν· βαδίζοιεν ,διάττοιεν τρίβον' ὁρμήσουσιν ὁδόν coni. Kusterus. 19. διὰ στενοῦ Mus. Non expedio; forte διακύψαι· διὰ στενοῦ διαβλέψαι coll. Diphilo Com. Gr. IV p. 415, quod GDindorfio etiam placuit. 23. EM. 269, 30. Om. Mus. 24. [σ] Musurus. De re cf. Leutsch *Grundriss der Metrik* p. 359. 25. σ' in codice omissum habent Suidas C. 39. 63. 171. 27. δαυρός pro δαυλός = δαλός Kusterus. Conicio, δίαυρος δαλός ex διάπυρος δαλός, quae verba sunt Euripidis in Cycl. 627, corrupta esse atque additum διάπυρος verissimam esse librarii emendationem.

διαύχην· εὐεξίαν
διαφαίνει· διαδείκνυσι
30. διαφανής· ἐπιφανής. ἐπίσημος
διαφανές· λαμπρόν. διάπυρον
* διαφαίκωσι· διαφαίνειν
διαφάσσειν· διασιλλαίνειν
διαφέρει· ἀνήκει. προὔχει, ὑπερέχει, βέλτιόν ἐστι
35. διαφέρονται· μάχονται
διαφέρεσθαι· βαστάζειν. ἀμφιβάλλειν
διαφερόντως· ἐξαιρέτως
* διαφθέρσει· διαφθερεῖ
* διαφορᾶς· ἔχθρας. βδελυρίας
40. διάφλοισβοι· τεταραγμένοι
* διαφόρημα· παίγνιον
* διάφορον· ἀμφίλεκτον. καὶ ἀνάλωμα διάφορον
[διαφοιγοιμόρ· ὑπὸ Λακώνων, ἐπὶ πάσῃ ἡμέρᾳ τῆς τῶν φιδιτίων σιτήσεως]
* διαφορώτερον· κρεῖττον. ὑψηλότερον
45. * διαφοροῦντές σε· παίζοντές σε
[διαφράγιον· ἀλλοῖον, καὶ διάφορον]
* διάψαλμα· μουσικοῦ μέλους ἢ ῥυθμοῦ τροπῆς γινομένης, ἢ διανοίας καὶ δυνάμεως λόγου ἐναλλαγῆς
* διαφορέων· διανοούμενος. καὶ ὁ ἐν διαφορᾷ τινι γεγονώς
διαφλύξιες· ὑπερφλοισμοὶ ὑγροί
50. διαφ(ο)υλλαί· διακοπαί. διαλογαί
διάφρυκτος· κλῆρος. κύαμος· ὁ γὰρ κύαμος παρὰ Ἀθηναίοις φρυκτός· ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δικάζοντες τοῦτον ἀντὶ ψήφου
διαφυγετεῖν· παρ' ἐλπίδα σωθῆναι
διάφυσον· φασκίς
διαφύσαι· διελεῖν
55. διαφύσσειν· διαντλεῖν. καὶ χωρίζειν
διαφωνεῖν· μὴ συμφωνεῖν
διαχαράττω· ξέω
διαχέαι· διαμελίσαι
διαχεθῇ· διαχυθῇ

SCR. 37. Thuc. I 38. Antiphanes Com. Gr. III p. 117. 38. N 625. 41. Ierem. XXX 16 (XXXVII 16). 42. ADN. 44. Hebr. I 4 test. gl. mss. 63. 45. Ieremias l. c. [46. Aeschyl. Prom.] 47. LXX. 49. Hippocrates, apud quem tamen hodie non exstat.

ADNOT. 28. Non expedio. 32. Possis διαφαυσκούσῃ· .... (Herod. III 86); διαφαικῶσι· διαφαίνωσι Albertus, διαφώσκειν vel διαφαύσκειν· διαφαίνειν coll. φώσκειν· διαφαίνειν alii. Nihil nos iuvat Lob. rh. p. 58. 33. διασημαίνειν? Sed nil muto. 38—50. In Diogeniano non exstabant nisi haec: διάφλοισβοι. διαφοιγοιμόρ (quod quomodo persanem non habeo). διαφλύξιες. διαφουλλαί. διάφρυκτος. 42. Verba καὶ ἀνάλωμα διάφορον e Suidae fontibus accesserunt qui haec exhibent διάφορα· ἀναλώματα. Θουκυδίδης. 43. Cf. Mueller Dor. II p. 276, 1. Coni. λαφουγμόρ, a λαφύσσειν h. e. ἀφειδῶς θοινᾶσθαι, iocose dictum, et ἀφειδίτων. 46. Supra διαμφίδιον et διαμφάδιον legi monet Ruhnkenius. 47. Sic cod. ἐναλλαγῇ Mus. et Cyrilli. 48. Scripsi; cod. διαφρονέων. καὶ — γεγονώς recte huc retulit Pergerus. 49. διαφρυξίαι codex, διαφλύξιες· ὑπερβλύσεις emendate Galen. p. 456. ὑγροί· καὶ — γεγονώς codex, em. Pergerus. 50. Leg. διαφουλλαί· διακοπαί, διατομαί (?) Mox διέφυλλε· διέτιλλε, διέτεμεν; φουλλόμενοι· τιλλόμενοι. Δωριεῖς Lob. rhem. p. 113 a; διαλογαί possis ad φυλλεῖν· ἀδολεσχεῖν referre. 51. οὐ codex, οἱ Mus. οὗτοι scripsi ac malim praeterea διαφρυκτῶσαι· κληρῶσαι· ὁ γὰρ coll. Suida EM. 271, 50. 53. Non expedio. 54. Cf. διήφυσε. 58. Infra διέχευαν· διεμέρισαν. 59. διαχεθῇ· διαχεσθῇ cod., διασχεθῇ· διασχισθῇ coni. Kusterus; scripsi διαχεθῇ· διαχυθῇ, vid. Lob. Parerg. p. 731 sq.

60. *διαχειρίζει·* διοικεῖ
διαχέομαι· ἥδομαι. χαίρω
διὰ χειρὸς ἔχειν· τὸ φυλάττειν
διαχειροτονία· ἡ τῆς χειροτονίας διάκρισις ἐν πλήθει γινομένης
διαχεῖται· διαχέεται. χαίρει
65. *διαχειρίζεται·* φονεύει
διαχεῦαι· διακόψαι
διαχοῦ· διαχώννυε
διαχρόν· χλιαρόν
διὰ χρόνου· διὰ παντός
70. *διαχρῆσθαι·* καταχρῆσθαι
διαχρώμενοι· ἀναιροῦντες
διαχύσει· ἁπλώσει
διάχυσις· ἔκστασις ὕδατος. χαρά. σύγχυσις
διαχύτλαζε· διακίνει. πλάτυνε. ἢ διάχει. ἢ διακάθαιρε. ἢ διάκρινε. οἱ δὲ πολλοὶ διύγραινε
75. *διαχωρήσαντε·* διαχωρήσαντες. δυϊκῶς
διαψαθάλλειν· διαστέλλεσθαι πρὸς ἔρευναν
διαψαίρειν· διακαθαίρειν
διαψαίρουσι· διαπνέουσι. καὶ *ψαίρειν* λέγομεν *τὸ ἱστίον*, ὅταν ἐλαφρῶς διαπνέηται
διαψα[λ]λάττεσθαι· τὸ εἰς ἔρευναν διαστέλλεσθαι
80. *διαψηφίζεσθαι·* τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις
διαψήφισις· ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτῶν ἡ κατὰ δήμους γινομένη
διαψοφεῖν· τὸ παραψοφεῖν
δι[α]βάλανα· κάρυ[ν]α Ποντικά
δι[ά]βαλον· μέλι καὶ μελίκρατον
85. *δίβαν·* ὄφιν. Κρῆτες
δίβολον· φᾶρος διπλοῦν
διβόλους χλαίνας· οἱ μὲν διμίτους, οἱ δὲ διπλᾶς
δίγαμμα· στοιχεῖόν τι
δίγηρες· στρουθοί
90. *δίγλωσσον·* διχόθυμον
δίγονος· περιστερά
δίγονος μάσθλης· ὁ διπλοῦς. ἢ δυσὶ χρώμασι κεχριμένος

SCR. **63.** Demosth. c. Timocr. § 25 c. Androt. § 9 teste Harpocr. 58, 4. **69.** Arist. Pac. 709. **77.** Eur. fr. 919. **78.** Arist. Avv. 1714 c. schol. **80.** Demosth. 1301. **89.** Nicand. fr. 123 p. 204 OS. **90.** Siracid. XXVIII 14. **92.** Soph. Androm. fr. 125 p. 125.

ADNOT. **64.** *διαδέχεται* cod., em. Suid. Vossius. **67.** Scripsi cum GDindorfio, *διαχώνευε* codex. **68.** *λιαρόν* Kusterus, *δ' ἰαχρόν* recte ni fallor Ruhnkenius. Cf. *βαγαρόν λιαρόν φλιαρόν χιαρόν ἰαχρόν χλιερόν.* **73.** *σύγχησις* cod., em. Mus. **74.** *διαχύτλαξε* cod., em. Mus. **76.** Mox *διαψαλάττεσθαι* habebimus cum eadem explicatione. Cf. *διεψάθαλλε ψαθάλλειν* et *ἐψαθήλατο;* Ael. Dionys. ap. Eustath. 1914, 28. *προσερεύνα* cod., em. Mus. **77.** EM. 272, 1 Valcken. Euripid. Phoeniss. p. 400 A. **78.** *διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι* EM. 271, 54 Suidas. Hinc *ψαλίς· τὸ ἄρμενον.* **79.** *τὸ γὰρ ἀψάλακτον ἄθικτον οὕτω Κρατῖνος* addit Suidas. Cf. Hes. *ψαλάσσει.* [λ] Salmasius. **81.** *διαψήφωσις* cod., em. Mus. **83.** Imo *Διὸς βάλανοι* vel *δῖαι βάλανοι. κάρυνα* cod., em. Mus. **84.** ,דבש *mel* confert Kusterus, vereor ut recte. Pro *μέλικαί* forte *μελίκακι* legendum. **85.** Ad חון *(Hiwan)* serpens Chald. adludere monuit Kusterus. Intellegit *ἀμφίσβαιναν*, sed quod infra *δίφατον· ὄφιν Κρῆτες* legitur, pro *διφάδα* esse videtur (a nominativo *δίψ· διφός*) *δίφα· τὸν ὄφιν.* **86. 87.** Vide 950. **87.** *διμήτους* cod., *διμίτους* Musurus. **89.** *δρίξ· στρουθός* C. 39. Vide 757. **91.** Cf. Thes. L. Gr. s. v. *διτοκεῖν.* **92.** Scripsi. *κεχρημένος* cod., *κεχρωμένος* Mus. et EM. 272, 6, ubi post *διπλοῦς* apparet *ἱμάς* et pro *δυσί· δύο.* Cf. *μάσθλης.*

δίδραχμον· τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας
διδασκαλία· παραίνεσις, νουθεσία
95. διδάσκαλος· πᾶς ὁ ἐνεργῶν τι περὶ τὴν δραματοποιὸν καὶ τῶν κυκλίων χορῶν παρασκευήν
διδασκέτωσαν· διδαξάτωσαν
διδασκῆσαι· διδάξαι
διδέ[ι]ασιν· δεσμεύουσι
δίδει· δεσμεύει
1500. [διδεῖε· ἔδεισαν]
δίδημι· δεσμεύω
* διδεῖναι· δῆσαι
[διδίσκετο· ἠσπάζετο
διδόντων· δεσμευόντων
5. διδίσσεται· φοβεῖ
διδήμονες· δειλοί. ἄθλιοι]
διδυμάονε[ς]· οἱ δίδυμοι. Ἀδελφοὶ δὲ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν ἐν μιᾷ γαστρὶ γεγενημένοι· οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι λέγονται
[διδάσκων· φεύγων]
διδυμίου ῥίζα· βοτάνης εἶδος. καὶ ὁ ὄρχις δὲ οὕτως λέγεται
10. δίδυμοι· παρὰ τῷ ποιητῇ διδύμους ἀκούουσι τοὺς διφυεῖς, διδυμάονας δὲ οὓς ἡμεῖς διδύμους. δηλοῖ δὲ καὶ δύο
δίδυξ· τὸ τριβήδιν τοῦ ὀλβίου
δίε· ἐφοβεῖτο. ἐδεδοίκει
διεβάλλοντο· ἐξηπάτησαν
διέβη· παρῆλθεν. ἐπέρασε
15. διεβλήθη· ἐξηπατήθη
[διέβην· διὰ τέλους. δι' ἑαυτοῦ]
διεβοήθη· ἐνεφανίσθη
διεγείρω· ἐξυπνίζω
διεγγύησις· ἡ γινομένη ἐγγύησις τῶν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγομένων
20. διέγνωκα· κέκρικα
διέγνων· ....
[διεγκρινισάμενοι· διακρίνοντες]

SCR. 97. Hesiod. op. 64. 98. Xen. Anab. V 8, 25. 99. Imperfectum δίδη exstat apud Hom. Λ 105. 1503. σ 120. 4. μ 54. 5. 6. Homerus. 7. Ε 548. 10. Ψ 641. 12. Ε 569. Ι 433. 17. Genes. XLV 16. 19. Oratores, Demosth. 724, 6.

ADNOT. 94. δίδραγμον cod. C. 171, em. Mus. 95. δραματοποιΐαν corr. Pearso et sic Bekk. anecd. 96. διδασκησάτωσαν! 98. διδείασιν cod., em. Porso. Cf. Schaefer Greg. Cor. p. 619 sq. Lobeck. Phryn. p. 244. 99. διδεῖ cod., δίδει scripsi. 1500. διδεῖε· ἔδεισαν cod., διδεῖεν· ἔδεισαν Mus. qua lectione decepti Kusterus διδεῖεν· ἔδησαν Arnaldus Lectt. Gr. p. 41 διδεῖεν· δήσειαν coniecerunt. L. δίδη [ε]· ἔδησεν ex EM. 273, 4. Δείδιε· ἔδεισεν ordo non admittit. Quod in C. 244 legitur διδῆχ' ἐμός corruptum videtur e δίδη μόσχ[οισι]. 1. C. 171. 2. L. δίδην· δῆσαι Aeolice. 1503. δειδίσκετο Vossius. 4. διδόντων cod., διδέντων recte Mus.; sed etiam schol. Harlei. l. c. δεόντων] Ἀρίσταρχος γρ. διδόντων, ὡς τιθέντων; cf. Porson. ad Odyss. μ 54 Bast Greg. Cor. 175 et Schaefer l. c. 5. δειδίσσεται Kusterus. φοβῆ codex, em. Mus. 6. δειδήμονες Kusterus. δημοί cod., em. Mus. 7. Apoll. lex. 58, 26. 8. διδράσκων Florens Christianus. 9. διδύμου (sic MS D. Mosq.) ῥίζα τῆς βοτάνης ἥτις καὶ ὄρχις ὀνομάζεται (λέγεται cod. Dorv.) Galen. lex. p. 456. δίδυμος· ὁ ὄρχις EM. 272, 35. 10. Diogen. EM. 273, 32. 34. Ranke p. 39. 11. Sic cod., δοίδυξ· τὸ τριβήδιον Mus. τριβίαν C. 244. τὸ τριβείδιον τοῦ ὄλμου (ὀλβίου cod., ὀλμειοῦ?) Salmasius. Glossam graecobarbaram intactam reliqui. 15. Vide Schaefer ad Greg. Cor. p. 535. Phavor. 501, 10 διεβλήθησαν· ἐξηπατήθησαν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει ex Erotiano et Galeno. 16. Confusa sunt διέβην et δι' ἔθεν. 17. ἀνεφανήθη cod., em. C. 171 Mus. (ἐνεφανήσθη Phavor. 501, 4). 20. 21. 22. κέκρικα. Διέγνων. δ. cod. κέκρικα. διέγνων. διεγκ. Mus. 22. Vide διευκρινήσαμεν. — διεγκρινησάμενοι Mus.

διέγραφεν· διέξυε
διέδην· διὰ τέλους
διεδοί(δυ)κισε· διέτριψε, τὴν χεῖρα στρογγύλην......
δέδορκα· πόπανον, παρὰ Συρακουσίοις, τετριμμένον, δι' οὗ ἔστι δι(α)βλέψαι
διέδρα· ἀπέδρα. [καθέδρα]
δίεδρος· διαφανής. ἢ λαμπρὰ καθέδρα
διέζευκται· κεχώρισται
διέθεε· διέτρεχε
διέθηκεν· ἐτιμωρήσατο
διεθρύβη· ἐκλάσθη. διετρίβη
διειδής· λαμπρόν, διαυγές. εὔδηλον
διείεται· διυλίζεται
* διειέντα· διαπέμποντα
* διεκδύσαι· ἀποδράσαι
διεικνείσθω· φθανέτω. καὶ χαλάσθω. ἐγγιζέτω
διεικνούμενος· διερχόμενος. διαδυόμενος
διεῖλεν· ἐμέρισε
διειληφότες· ἀντὶ τοῦ νομίσαντες
δίειμι· διέρχομαι
* διείρεο· ἐρώτα
* διειπειτέος· χειμάῤῥου πληρουμένου διὰ τοῦ Διὸς ὄμβρον
* δίειπε·...... [διέπει.] διεῖπε· [περιέρχεται] περιεῖπε. μετήρχετο
διείραιε· διερωτᾶν
διείργων· κωλύων
διείρεο· ἐρώτα
διείρηται· διήγγελται
διείς· ἀνείς. καὶ διηθήσας. διαπέμψας. ἀφείς. ἁπλώσας
δίεισι· προέρχεται. διέρχεται
* διειλοκομπάσας· σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατήσας
* δίειξις· διάστασις
* διειπεῖν· διηγήσασθαι. διαλεχθῆναι
* διειρύσαι· διαστῆσαι. διελκύσαι

SCR. 25. Com. Graec. fr. CXIX IV p. 634. 32. Habac. III 6. 34. Empedocl. p. 52 ed. Peyr. 36. διεκδῦναι Hippocr. p. 305, 52. 39. Genes. XXXII 7. 42. *Α* 550. 43. *Ρ* 263. 44. *Β*. 207 *Κ* 425. 45. ω 478. 47. *Α* 550. 48. Plat. Legg. VII 809 E Epinom. p. 991 B. 49. διηθήσας] Sotades Ath. VII p. 293 D et Hippocrates passim. ἁπλώσας] Deuteron. XXXII 11. 51. Hermipp. fr. inc. X p. 414 vol. II 1. 54. Herod. VII 24.

ADNOT. 24. 25. Seiunxit Mus. 25. διεδοίκισε. διέστρεψε cod. Mus., em. Kuster ope lexici rhetor. ap. EM. 273. 45 Suidae. Supple ποιήσας. Cf. διαδοιδυκίζειν. 26. Poetae comici esse videntur verba δέδορκα πόπανον ◡◡◡– τετρημένον. — δεδόρκα Mus. διέδορκα Salmasius, τετρημένον Bruno.— διαβλέψαι Mus. 28. Δίαιθρος· δ. λ. [καθέδρα] GDindorf. Cf. 1038. 39 et mox διερός. De altera significatione Pausan. Eustath. 882, 12 Ath. V 197 B EM. 274, 31. 34. διίεται Vossius. Lobeck. rhem. p. 94. 35. Sic cod., διιέντα Mus. C. 171. 36. Mox rectius διέκδυσιν· ἀπόδρασιν 1559. Hippocratis locus laudatus si respicitur scribendum est διεκδῦναι· ἀποδρᾶναι. 37. Sic et φθανάτω cod., διϊκνείσθω· φθανέτω Mus. κεχαλάσθω C. 171. 38. διϊκνούμενος Mus. Infra διηκνούμενος et διϊκνούμενος. 42 = 47. 43. διειπετέος Mus. πληροῦντος cod., em. schol. l. c. 44. Δίειπε (sic)· διέπει. Διεῖπε· κτλ. cod. διεῖπε bis Musurus. Διέπει· περιέρχεται e margine sunt, reliqua emendatius scripta leguntur C. 171 δίειπε· διέξελθε, εἰπὲ ἄχρι τέλους. διεῖπε· περιεῖπε μετήρχετο. 45. Sic cod., διείρεαι· διερωτᾷς Mus. recte, sed invito ordine; διεῖρε· διερῶτα C. 171. 49. Cf. Lob. Phrynich. p. 27. 51. σκιᾶ — ἐξαπατήσας cod., σκιᾷ Mus. Verbis σκιᾷ καὶ κόμπῳ, quae spuria videntur, eiectis lege δειλοκοπήσας· ἐξαπατήσας. 52. διένεξις? 53. Cf. διαειπέμεν· διαλεχθῆναι. Dubito num glossa ad Soph. OT 394 spectet. 54. διειρῦσαι codex.

δίλογχον· τὴν Βενδῖν οὕτω Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο, οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν (λόγχας γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους) ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει, κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει, τὸ ἴδιον καὶ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην Βενδῖν καὶ Ἄρτεμιν νομίζουσιν

διμάχαι· οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵτινες ὁτὲ μὲν πεζῇ, ὁτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται

* δίνη· συστροφὴ ὑδάτων

διμέδιμνον· μέτρον χωροῦν δύο μοδίους

60. διμοιρί[σ]της· διμοιραῖος

[δίνεον· ἔστρεφον. ἀνεστρέφοντο

δινεύοιτο· ἀναστρέφοιτο

δινῆεν[τὸς]· τὸ συστροφὰς τῶν ῥευμάτων ἔχον

δινωτήν· στρογγύλην, καὶ περιφερῆ

65. * δινήσας· στρέψας. κινήσας

δινωτοῖσι λέχεσ(σ)ι· στρογγύλοις. ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας]

Δινδυμήν(η)· μήτηρ θεῶν. ἀπὸ Δινδύμων ὀρῶν τῆς Φρυγίας

διξός· δισσός

διό· διὰ τοῦτο

70. διογενές· εὐγενέστατε

διογενής· ἀγαθός. εὐγενέστατος

Διογενίδαι· γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν

διόδευσον· πέρασον

δι' οἶκτον· δι' ἔλεον. οἰκτιρμόν

75. * δυοῖν θάτερον· ἓν ἐκ τῶν δύο

διοιγνύντες· ἀνοίγοντες

διοίκησις· ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων

διοίξας· ἀνοίξας

διοίσει· παραλλάξει. ἢ κάλλιον ἔσται, ἢ συμφέρον. ἢ διαφέρει

80. διοίσεται· διακριθήσεται. ἢ διάξει, καὶ βιώσεται. ἢ διαλελέξεται

διοίσουσι· διαφέρουσι

διοκωχή· διάστασις χρόνου τινός

δι' ὀλίγου· ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον

Δίολκος· ὁ ἀπὸ Λεχαίου ἕως Κεγχρεῶν[ος] τόπος

85. διολλύει· ἀφανίζει, φθείρει, διαπολλύει

διολούφειν· διατίλλειν. ἢ διασιλλαίνειν. οἱ δὲ κακοσχόλως

SCR. 56. fr. XII p. 66. 61. ι 384. 63. διvήεντος Β 877. 64. κ 56. 65. Ψ 840. 66. Γ 391. 67. Herod. I 80. 80. Soph. Ai. 511.

ADNOT. 56. βένδην codex, em. Goettling. de accentu p. 275. Θράπταις — λόγχαν — δενολόγχας φέρει γεννηγετική (γυνὴ Γετικὴ?) — βένδιν cod., Θράτταις — λόγχαν — δύο λόγχας φέρει κυνηγετική — Βένδην Mus. λόγχας Kusterus. 57. οἱ μὲν — ὅτε codex, em. Mus. Vide Granium Licin. p. 5 ed. Bonn., Wesseling ad Diod. I p. 357, Vales. Polyb. exc. p. 1558, Mueller Doriens. II p. 242, 3. 58. δινεῖν· συστροφεῖν Apoll. lex. 59, 3. 60. διμυριστής· διμυραῖος cod. διαμοιριστής Poll. IV 176, διμοιριστής· διμοιραῖος Musurus, em. Rutgersius. διμοιρίτης· ἀπὸ τῶν γ' μερῶν β' ἔχων C. 63. 171. L. δ. διμοιρίας ἄρχων. 63. Scripsi, δινηεντὸς τὸ σ. — ἔχον cod. δινήεντος· τοῦ σ. — ἔχοντος Mus. 64. Vide δοτήν ubi δωρτή C. 171. Cf. Apoll. lex. 59, 4. 66. Apoll. lex. 59, 5. 67. Δινδύμη cod. Mus., em. Scaliger. Δινδυμίη malit Toup. Emend. IV p. 319. Sed vide Steph. Byz. 231, 6 et Lobeck. Proll. p. 196. 74. οἰκτιρμῶν cod., em. Salmasius. 79. C. 244. 80. Suid. schol. Soph. Aiac. 511. 82. διακωχή male Mus., codicis lectionem divinavit Vossius. 84. διολκός — κεγχρεῶνος codex; cf. Pompon. Mel. II 3, 7. Strab. VIII p. 146 (335) H. Barth Corinth. commerc. histor. p. 36 n. 2. 85. C. 39. 86. Accentum correxit Bentl. ad Ar. Nubb. 809. Cf. διαλουφῶν et Lob. rhemat. p. 40. — διασυλλαίνειν cod., em. Salmasius. κακοσχόλως] obscoeno sensu.

[*διολύγιον..... διῆκον ἐπὶ πολύ*]

διομανεῖς· ὑπὸ Διὸς μαινόμεναι· ἢ τῷ Διῒ βουλόμεναι μάχεσθαι διὰ μανίαν

Διομεῖς· δῆμος Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Διόμου τοῦ Κολύττου παιδός

90. *Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος μέν φησι, Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ...... φησί, ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι*

διόμνυσθαι· τὸ ἀπόμνυσθαι

ΔΙΟΝ· ἐδιώχθην. μέγα ἢ πολύ. θεῖον ἢ τὸν ἐκ Διὸς γενόμενον, ἀγαθόν

διο[ν]νῦς· ὁ γυναικίας, καὶ παράθηλυς

δίονται· διώκονται

95. *δίοντο· ἀνεπορεύοντο*

Διονύσια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος· τὰ δὲ Λήναια μηνὸς Ληναιῶνος· τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος

Διονυσιάδες· ἐν Σπάρτῃ παρθένοι, αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι

Διονύσου γάμος· τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς καὶ θεοῦ γίνεται γάμος

Διονυσοκ[ο]υροπυρώνων· Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις·

αἰσχρῶν Ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων

Ἔνιοί φασιν, ἐν τῷ αὐτῷ πέντε κωμῳδεῖσθαι, Αἰσχρον, Ἀνδροκλέα, Διονύσιον, Κῦρον, Πυρῶν, ἁμαρτάνοντες· οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται Κῦρος. Δεῖ οὖν γράφειν Διονυσοκουροπυρώνων· τὸν γὰρ Διόνυσον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖ[ν]· κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς

1900. *Διονυσοφόροι· ἀρχή τις ἐν Συρακούσαις*

δι' ὀξείας· παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς λέγεται. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν συστημάτων

διόπαι· εἶδος ἐνωτίων· τινὲς δὲ ὑποδημάτων

διοπετές· ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενον

SCR. **90.** Arist. Eccles. 1029. Plat Rep. VI p. 493 D. **92.** *X* 251. **93.** *Ἔστι δὲ καὶ τὸ Διονῦς παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τοῦ ἐκλύτου τασσόμενον* Herodian. *π. μ. λ.* 31, 9. **94.** Ψ 475? **99.** Cratin. II 1 p. 134. **1901.** Arist. Thesm. fr. VI p. 1079. **3.** Eur. I. T. 799.

ADNOT. **87.** *διωλύγιον ἐξηχοῦν* cod., *διωλύγιον κτλ.* Mus. *θρηνητικῶς ἠχοῦν ἐπὶ πολύ* C. 171, em. Suidas et Zenob. III 34 p. 66 Gott. **88.** *διομανές — μενίαν* cod., em. Mus. **89.** Male *Διομειεῖς* a quibusdam corrigi monent GDindorfius Thes. II c. 1519 C. Lobeck. Parall. p. 26. **90.** *ἠλιάδα* cod., em. Mus. *συνθείς* supplet Toup. IV p. 278. — Vide Eustath. p. 822, 17 et editores Zenob. III 8 nec non OJahn ‚*der Raub des Palladiums*‘ in Philol. I p. 58 sq. **92.** *διὸν* cod., *δῖον* Mus. Confundit *δίον· ἐδιώχθην* Apoll. lex. 59, 7 et *δῖον.* — *τῶν — γενόμενον ἀγαθῶν* cod., *τῶν — γενομένων ἀγαθῶν* Mus. Emendavi. **93.** *Διονῦς· ὁ γυναικίας καὶ πάνθηλυς* EM. 277, 3 *ὅθεν καὶ διονύς· ἡ γυναικαία καὶ θῆλυς ἐσθής* Eustath. 629, 42 Arcad. 92, 14 schol. Dionys. Thr. 857, 7 Choerob. III p. 1195. Cf. Lob. Phrynich. p. 436 Meinek. Com. Gr. II 1 p. 585. **96.** Sic codex, nisi quod *λήνδια* et *ἐλαφιβωλίωνος* exhibet. Inepte Musurus *ἢ Διονύσῳ — κλαῖα*, recte *ἐλαφηβολιῶνος*. **97.** Meinek. Theocr. p. 323 illustrat coll. Pausan. III 13, 7. Cf. δ 2407. **97. 98.** Seiunxit Musurus. **99.** Correxi tantum leviora vitia: *ἐπεὶ οἷ* (Mus. *εἰσὶν οἷ*) — *πεντεκομῳδεῖσθαι* (em. Mus.) — *αἰσχρὸν — Κύρον — κωμῳδεῖν* (em. Toup. Emend. III p. 344) — *πάππον* (em. Mus.) et reliqua intacta reliqui. *Διονυσοκουροπυρώνην Κ. ε. Σ. Αἰσχρὸν Ἀνδροκλέα Διονυσοκουροπυρώνην — Πυρώνην ἁμαρτάνοντες — Διονυσοκουροπυρώνην* Musurus, *Διονυσοκουροπορώνων* vel *Διονυσιοκουρεοπόρνην* GDindorfius, *Διονυσιοκυρτομυρώνων* vel *Διονυσιοκουρομυρώνων*, quamquam hoc *Διονυσιοκουρεομυρώνων* scribendum fuerit, Meinek. Com. Gr. II 1 p. 131. **1900.** *Διονυσίφοροι* cod., em. Is. Vossius. **1.** *διοξείας* cod. **2.** Boeckh. C. I p. 237 Pollux VII 95. **3.** *ἐρχόμενος* cod.. em. C. 39 Mus.

διεξιών· λέγων, διηγούμενος
διεξόδοις· ὅθεν ἐκπορεύονται
διεξοδικῶς· πλατέως
διέπ(α)λυνεν· διη..χασε. διερ(ρ)απίσθη
20. διεπαχήσατο· διεπράξατο
διέπε· διεῖπε. διέτασσε. διεξῆλθεν. εἰπέ
διέπει· διοικεῖ. ἐπιστατεῖ, διατάσσει
διεπέμφρακτο· διέφθαρτο
* διέπερ[α]σας· ἐπόρθησας
25. διεπεραίνετο· ἠνύετο
διέπεσεν· ἀπέθανε
διεπέφραδεν· ἐνετείλατο. διεσήμηνε
διεπληκτίζετο· διεμάχετο, ἐφιλον(ε)ίκει
διέποντα· πληροῖ
30. διεπόρθμευε· διὰ σκαφιδίου ἔπλεε
διέπουσιν· ἐνεργοῦσι. κατορθοῦσι. διαπονοῦσι
[διέπρησ(σ)ον· διεπορεύοντο. διήνυον. διεπέρων
διεπράθομεν· ἐπορθήσαμεν
διεπρίοντο· ἐθυμοῦντο. ἔτριζον τοὺς ὀδόντας]
35. διέπρησ(σ)ε· διεπέρασε
διερά· ὑγρά. ἢ σεσηπότα
διέργασαι· φόνευσον
διεργάθοι· διαλύσειεν
διερείξας· διασχίσας
40. διερέσσοντας· διασείοντας. [διασχίζοντας]. διαπερῶντας
διερέττοντα· διαπαντὸς κωπηλατοῦντα
* διερειδομένα· στηριζομένη [τοὺς ὀδόντας]
διερικνοῦντο· ἐκάμπτοντο· ἡ γὰρ ῥικνότης καμπυλότης ἐστίν, διὸ καὶ τὸ γῆρας ῥικνὸν λέγεται. οἱ δὲ· ἐκίνουν τὰς ὀσφῦς ἀσχημόνως ὀρχούμενοι
διερίπισε· διεσκέδασεν· ὡς ἐκ τῆς ῥιπῆς, ἥτις τὸν ἄνεμον δηλοῖ
45. * διέρχεο· ὅρα
διερμηνεύων· σαφηνίζων

SCR. 17. Psalm. I 3. 19. Eurip. Phoen. 1159. 21. *Β* 207 — *Κ* 425., 26. Deuter. II 14. 27. ζ 47 Σ 9. 32. *Β* 785. 33. *Δ* 367. 34. Act. Apost. VII 54. 36. Arist. Av. 212. 37. Eurip. Hecub. 367 (Hippol. 613.) 40. Troad. 1241. 42. Tro. 151. Hecub. 66. 43. Voc. διεῤῥικνοῦ usus est Cratinus fr. IV vol. II 1 p. 142.

ADNOT. 19. διέπλυνεν, διη..χασε, διεραπίσθη cod. διέπλυνεν· διησύγχασε + διεῤῥαπίσθη Musurus, qui in secunda voce duas aut tres literas erasit. In schol. Eur. Phoen. 1159 p. 124 Valck. cum haec legantur: διεπάλυνεν· εἰς λεπτὰ διέχευε, εἰς λεπτὰ κατέθραυσε gloss. interl., P. Wesselingius in Probab. p. 40 admissa Sopingii coniectura διεσύγχευσε διεῤῥάπισε (διεῤῥάντισε?) glossam ita correxit: διεπάλυνε· διεσύγχευσε διεῤῥάπισε, nec improbavit Valcken. p. 368. Contra διέπλυνεν· διεχλεύασε, διεῤῥάπισεν Meinek. Phil. XII 4 p. 607. 18. πλατυτέρως C. 171. 20. διεπαλαμήσατο Kusterus, διεπαλήσατο Vossius; deinde possis διετριάξατο. 21. εἶπε cod., em. Kusterus. 23. διεπέπρακτο Vossius, διεπέφρακτο sc. τὰ ὦτα (Herod. I 38) malit alius. At vero, si vera sunt quae tradit EM. 273, 24 διέφρασαι παρὰ Ἰβύκῳ ἐστὶν ἔφθαρσαι, latuerit forsan διέφρατο· διέφθαρτο. 24. Em. C. 63. 171. 27. ἐνελήλατο cod., em. Apoll. lex. 58, 34. 28. διεπλεκτίζετο cod., em. Mus. 29. Om. Mus. 31. Apoll. lex. 58, 28. 32. (σ) Mus. 35. (σ) Mus. 37. διεργάσει cod., διέργασαι Mus. Coaluerunt fortasse duae glossae Euripideae διέργασαι· φόνευσον et διεργάσει·..... 39. διερείσας cod., em. Kusterus. 40. διασχίζοντας Kustero ad διερείκοντας pertinere visum ad διαῤῥήσσοντας refero. 42. διερειδόμενα· στηριζόμενα cod. C. 39, em. Kusterus. τοὺς ὀδόντας e gl. 34 repetita induxit Albertus. Cf. schol. Kampmanni ad Eur. Tro. 151 p. 11. 43. διεκαμπυλοῦντο Suidas. ὀφρῦς cod., em. Salmasius. 44. διεῤῥίπισε cod., ut videtur. 45. διέρχεο cod., δέρχεο Mus. δέρκεο Aldus.

* διερευνᾷ· ἀναζητεῖ
διερόν· ὑγρόν. χλωρόν. ζωόν. ἔναιμον· ὑγρὸς γὰρ ὁ ζῶν, ὁ δὲ νεκρὸς ἀλίβας
διερός· λαμπρός. ζῶν. περιφανής
διεροὺς· διύγρους
διέρπει· διέρχεται
[διέρχεσθον· διέρχεσθε. δυϊκῶς
διέρχεται· ἀναγινώσκει
διερχόμενος· περιερχόμενος, περιάγων
διεῤῥωγότα· διεσχισμένα
διερῷ ποδί· ὑγρῷ ἔτι ἀπὸ τῆς βάσεως ποδί. οἱ δὲ ζώντως, ἐνεργῶς]
[διερυμβονήσατε· διεφορήσατε]
διεσαρώνισε· διέσυρε. κατεγέλασεν. οἱ δὲ διέχανε
διεσάφησας· ἑρμήνευσας
διέσεισε· διήγειρε. διεσάλευσε
διέσθαι· διώκειν. τρέχειν, [πορεύεσθαι. τρέπεσθαι. [ζητεῖν, ἐρευνᾶν]
διεσίλληνε· διεχλεύασε
διέσινος· διαχωρισμός
δίεσις· παρὰ τοῖς μουσικοῖς καλεῖται μέρος τι τόνου
διεσκεδάν(ν)υ· διεσκόρπιζε
διεσκέδασαν· ἀπέῤῥιψαν
[διεσκεδασμένως· διατετυπωμένως]
διεσκευασμένοι· ἔνοπλοι. ξιφήρεις εἰς πόλεμον ἡτοιμασμένοι
διεσκευασμένον· διατετυπωμένον
διεσμιλευμένων· λεπτολογηθέντων
διεσμιλευμένως· ἠκριβωμένως ....
διεσοῦτο· διήρχετο
διεσπάρησαν· διεσκορπίσθησαν
διεσπάσθησαν· διεσχίσθησαν
* διεσσεύετο· διήρχετο
διε(σ)πλεκω(με)νη· διεφθαρμένη
διε(σ)ποδημένη· διακεκρου(σ)μένη
διεσπο[ν]δήσατο· διέσεισε, διετ[ε]ίναξε
διεσταλμένα· κατεσκευασμένα
διεστείλατο· διεσαφήσατο
διέστη· διεχωρίσθη
διεστήκασιν· διεχωρίσθησαν. ἐμάκρυναν πύῤῥω

SCR. 48. Aeschyl. Eum. 258. 49. ς 201. 50. Ar. Nubb. 336. 53. Γ 198. 54. Z 392. 55. I Samuel. IV 12. 56. ι 43. 59. Matth. XVIII 31. 60. Iob. IV 14. 61. M 304. 66. Psalm. CXVIII 126. 68. Ios. IV 12. 73. LXX passim. 74. Ierem. IV 20. 76. Arist. Plut. 1082. 79. Ierem. XXII 14. 81. Exod. XV 8.

ADNOT. 48. Lehrs Aristarch. p. 57. 49. Vide δίεδρος. 56. διεῤῥώποδι cod., em. Mus. 57. *Prodigi estis.* 58. διεσαρώνησε cod. διεσαρδώνησε· διεγέλασε EM. 273, 45, διεσαρδάνισε Suidas, em. Salmasius. Vide 1309. 59. διεσάφησαν· ἑρμήνευσαν recte ni fallor Phavorinus. διεσάφησας· ἑρμήνευσαν ἔλεξαν (sic) C. 39. 61. Confusa sunt δίεσθαι διίεσθαι et δίζεσθαι. 62. διεσήμηνε cod., em. Salmasius nisi διασημαίνειν *digito aliquem designare* ridicule interpretandum est. 63. δίεσιν· διαχωρισμόν Suidas C. 171. 64. Schaefer Dionys. C. V p. 130. 65. (ν) Mus. 67. διεσκευασμένως recte Kusterus. 68. Expressi C. 171, διεσκευασμένοι· ἡτοιμασμένοι — πόλεμον cod., ἔνοπλοι ξιφήρεις Gl. MSS. Octat. 70. ἐξεσμένως. περιкεκαθαρμένως C. 39. 171. Cf. EM. 273, 53. 72. A σόω = σεύω Lob. rhem. p. 21. (Thes. L. Gr. II c. 1332 B). 76. διεπλεκώνη cod., διεσπεκλωμένη Mus., emendavi. Vide Lobeck. rh. p. 161. 77. Em. Mus. et Kusterus. 78. Em. Mus. — διεσποδήσατε· διεσείσατε διετινάξατε EM. 273, 56. 80. διεσαφηνίσατο C. 171.

διέστηκε· διακεχώρισται

διεστήσατο· διεχώρισεν

85. * διέσσυτο· διεπορεύετο

* διεστῶτα· κεχωρισμένα, πόῤῥω ὄντα

διεστοιχίζετο· διετίθετο ἐν στοίχῳ καὶ τάξει [διῄρει]. ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς σηκοὺς εἰσαγόντων τὰ ποίμνια, καὶ διακρινόντων ἐκ τῆς νομῆς ἑκάστῳ τὰ ἴδια

διεστομαλίζετο· ἐλοιδόρησε, κακῶς εἶπεν

διεσφηκωμένον· διαδεδεμένον τῷ κέντρῳ, ἀπὸ τοῦ σφηκώματος, ἢ κατὰ τὸ μέσον ὄντα σφῆκα. τὸ γὰρ κέντρον ἐκεῖ ἔχουσι

90. διέσχε· διῆλθε

διέσχε· [διέσχισε.] διέλειπε. διεξῆλθε

διεσχοινισμένοι· διεσκορπισμένοι

* δίεται· διώκει

διετά(θ)η· διέτριβε, διῆγεν

95. διε(τα)ξάσθην· διετάξαντο. δυϊκῶς

διεταρίστριαι· γυναῖκες αἱ τετραμμέναι πρὸς τὰς ἑταίρας ἐπὶ συνουσίᾳ, ὡς οἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες

διετεινάτην. διέτειναν. δυϊκῶς

διετελέσω· διέμεινας

διετεκτήνατο· ἐμηχανήσατο

1700. διετεμόμην· διέκοψα. διεῖλον

* διέτμαγεν· ἐχωρίσθησαν. δυϊκῶς. καὶ τὸ διέτμαγον

διέτης· δι' ὅλου τοῦ ἔτους

διέτρεσαν· διέφυγον. ηὐλαβήθησαν

διέτριψεν· κατέσχεν

5. διευθύνεται· κυβερνᾶται εὐθέως, καλῶς

διευκρινεῖ· σαφηνίζει. [λευκότερον ἢ τρανώτερον διετράνωσεν

διευκρινησάμενοι· διακρίναν(τες).....

διευκρινήσας· σαφηνίσας

διευλαβοῦντο· ἐφοβοῦντο

10. δι' εὐφρόνης· διὰ τῆς νυκτός

διέφερε· διῆγεν

διεφέροντο· διεμάχοντο

διέφθειρε· διῆγεν. Εὐριπίδης Αὔγῃ

SCR. 84. II Macc. VIII 10. 85. *B* 450. 47. Aeschyl. Prom. 230. 89. Vespp. 1067. (Phrynich. app. soph. 36, 12). 90. *E* 100. 91. ι 71. 93. Homerus. 96. Plato Sympos. p. 191 E. 1701. *Π* 302. 2. Arist. fr. inc. CLVII (Pollux I 57, Phrynich. p. 35, 30) Thucyd. II 33. 3. *Λ* 481. 486. 7. διευκρινησάμενον Plato Parmen. p. 135 B. 9. Iob VI 16. 13. fr. 282 p. 349 Nck.

ADNOT. 87. καὶ ποιμνία cod., τὰ π. Mus. 88. Infra στοβάζειν· κακολογεῖν et στορβάζειν κακολογεῖν (Lob. rh. p. 47, 28) στοβός· λοιδορία στοβασμάτων et στομωμάτων· λοιδοριῶν, στεμβάζειν· λοιδορεῖν (Lob. rh. p. 33). Lege διεστοβάζετο. 89. διαδεδεμένον. κρεῖττον δὲ μέσον σφήκωμα φαινόμενον. ἔχουσι γὰρ κεντρίδας. Schol. Arist. Vespp. 1120 (1067). 91. διέσχισε est glossa Homerica (ι 71) explicatione carens. 92. διεσχηνισμένοι cod., διεσχοινισμένοι Mus. Forte διεσκηνημένοι vel διεσκηνιμμένοι. 93. Apoll. lex. 58, 35. 94. διετάη cod., διετάκη male Mus., διέτλη Meinekius. Infra ἐτάθη· διέτριβε. 96. αἱ ἑταιρίστριαι Ruhnkenius, coll. ἑταιρίστριαι· τριβάδες. ὄναρες cod., ἄνδρες Mus. 98. διετέλεις GDindorf. Forte διετάλασας· ὑπέμεινας. 1702. L. διετήσιος; δι' ἔτους Bernardus suaserat. Vide SCR. 5. κυβερνεῖται cod., em. Mus. 6. Deest caput articuli; διευκρινηθείη· εὐδιακρινηθείη καὶ σαφῶς διατρανωθείη C. 171. Nisi fuit διετράνωσε· λ. ἢ τρ. ἐσαφήνισε. 7. διάκριναν cod., em. CBremens. 39. 63. 244 qui addit καλῶς. 10. C. 171. 244. 12 C. 39. 13. αὔγει cod., em. Mus. ,Διέφθειρε· διῆγεν cod. L. διέφερε· διῆγεν. Saprius (1711) est emendatio posterioris (1713) ex margine ut videtur in textum recepta.' Kusterus. Imo διέφρησε· διήγαγε coll. εἰσέφρησεν· εἰσήγαγεν.

διέφθορε· διέφθαρκεν
διεφορῆ(θη)σαν· διεσκορπίσθησαν
διεφύγγανον· διέφυγον
διεφύλαξας· διετήρησας. ἐσκέπασας
διέφυλλε· διέτιλλε. διέτεμεν
διέχειν· διεστάναι. διεληλυθέναι
διέχευαν· διέκοψαν. διεῖλον, διεμέρισαν
διεχεῖτο· διεχέετο
διέχει· παραγίνει. διέλκει
διεχής· διμερής
διεχώλευον· διώδευον
διεψάθαλλε· διέφθειρε
διεψεύσθη· διεφθάρη. διεσφάλη
διεψήσατο· διεκάθαρε. [διεψώμισε
δίζα· αἴξ. Λάκωνες
δίζειν· φροντίζειν. ἐρευνᾶν, ζητεῖν
δίζετο· ἐπεζήτει
διζημένη· ζητοῦσα
διζησόμεθα· ζητήσομεν
διηγανές· λαμπρόν
διήγημα· ἱστορία
διηγκυλίσθαι· τὸ ἐνεῖραι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἕτοιμον εἶναι
διηγορευμένοις· παραγγελθεῖσι
διῆθει· διύλιζεν
διηθεῖτο· διυλίζετο
διηθήσεως· [σειρώσεως. ἐκτήξεως]
διηθῶ· ἐκθλίβω
διήκει· διέρχεται
διήκειν· φθάνειν
[διηκνεῖται· διήκει χωρεῖ διὰ πάντων διὰ καθαρότητος
διηκνούμενος· διαδυόμενος. εἰσερχόμενος]
διῆκον· διῆλθον
διήκουσα· διερχομένη, διελθοῦσα
διήλασεν· διῆλθε, διεπέρασεν

SCR. 14. Aristoph. Tagen. fr. III p. 1149. 16. Aeschines p. 55, 13. Thucyd. VII 44. 20. *Π* 316. 21. LXX. 30. Herod. I 214 ἐδίζετο (alii ἐδίζητο), in *Π* 713 δίζε. 31. *Δ* 88. 32. *π* 239. 34. Ezech. XVII 2. 36. Esdr. III 5, 49. 41. Tragici passim. 43. ‚πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία, διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα' sic Lib. sapient. VII 24. 44. Hebr. IV 12 teste C. 63. 46. Aristot. de mundo c. 5. 47. *K* 564.

ADNOT. 14. Piers. Moer. p. 127 sq. 15. Scripsi; διεφόρησαν· δ. cod., διεφόρησαν διεσκόρπισαν Mus. Mecum facit Meinek. Philol. XII 4 p. 607. 18. Cf. διαφυλλαί et φουλλόμενοι nec non Lob. rhem. p. 113 n. 20. Apoll. lex. 58, 30. 21. διέχαιρεν addunt C. 39. 171. 244. 22. L. παρατείνει; παρακλίνει Mus. 24. διεχώρεον Vossius, quo non opus. 26. διεψεύσθη· διεσφάλη ἀπέτυχεν Cyrilli rectius; διέψευσται codex. 27. διεκάθαιρε Albertus male, vide Lob. Phryn. p. 25. — διεψώρησε cod., em. Mus. Ceterum confunduntur διεψήσατο et διεψίσατο s. διεψιήσατο. 28. ‚דיצא in Paraphrasi Ieros. Provv. V 19 i. e. *caprea*' Reinesius ap. Ernest. gloss. Hes. p. 78. Similiter Heinsius. Sed cf. ἴξαλος, unde ἰξαλῆ, ἰασελῆ, ἰσθλῆ, ἰτθελᾶ, ἰσχλῆ, et σίττα. 33. Vid. ἠγανές et διητανές. Lobeck. Proll. 185. 35. διηγκυλίσται cod., διηγκυλίσθαι Mus., forte διηγκυλῆσθαι. 39. διηθήσεως· διυλίσεως, mox διητήσεως· ἐκτήξεως C. 171. Forte διαττήσεως· σήσεως vel σείσεως. Sed etiam C. 244 διυλισθέν· — σηρωθέν explicat. 43. 44. διϊκνεῖται. διϊκνούμενος Mus. Vide SCR.

διηλάσω· διηγήσω. διῆλθες
διηλασίην· δίοδον
50. δι-η.λίσθη· διεφθάρη
* διῆλθε· διέβη, διεπέρασε
διηλίτης· κακοῦργος. ἀπατεών
διηλκύσασθον· διετρίψασθε. δυϊκῶς
διήλυσις· δίοδος. χωρισμός. ἐκδρομή
55. διημερεύοντες· πᾶσαν ποιοῦντες τὴν ἡμέραν
διήνεγκας· διήνυσας. διέστρεψας
διηνεκές· δι' ὅλου. [σκληρόν
διηνεκέσ[ε]ιν· ἐκτεταμένοις. μεγάλοις
διηνεκῶς· ἀεί, διαπαντός, πάντοτε. διόλου. διὰ βίου
60. διηνέχθη· ἐμαχήσατο
διήντετο· διάζετο ἱστόν
διήνυσαν· διῆλθον
διῆρες· ὑπερῷον. ἢ κλῖμαξ
διήρεσαν· διενήξαντο
65. * διήρεσα χερσί· ταῖς χερσὶν ὡς κώπαις ἐχρησάμην. διενηξάμην
διήρη· διπλᾶ τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν, οἷον τὰ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα, ἀναλόγως τῷ ποδήρει
διήρης ναῦς· ἣν καὶ δίκροτον καλοῦσιν
διηρθρωμένον· ἀνατεταγμένον
διήρικον· διηροῦντο. ἐρήγνυντο
70. διήρκεσε· ἀντέσχεν
διήρτησαι· δέδεσαι
διηρχθην· ἐκωλύθην
διῆσαν· διέρεισαν
δίηται· διώξῃ. [ἢ πορεύεται]
75. διητανές· λ[ε]ιτόν. διατεταμένον
[διητία· ἡμιμέδιμνον]
διηυλίσθη· διεφθάρη
διηύληται· ἠχρείωται· λέγεται δὲ καὶ ἐξηύληται, ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς

SCR. 48. Unicum formae mediae exemplum. 51. Ψ 876. 55. Xen. Cyr. VII 5, 26. 58. μ 297. 60. II Macc. III 4. 62. II Macc. XII 17. 63. Eurip. Phoen. 90. Plat. Com. Gr. II 2 p. 655. 65. μ 444. 68. Aristot. gen. anim. I 17. 71. Male referunt ad Iob XXXIII 6. 73. Locos Hippocrateos vide ap. Lobeck. l. l. 74. Η 197.

ADNOT. 49. Infra ἠλυσίη· ὁδός et ἐπηλυσία. 50. 51. Disiunxit Kusterus. Sed forlasse non opus erat. Nam διεφθάρη pervadendi potestatem habet. 50. Lege ut infra διηυλίσθη· διεφθάρη. Διηλίφη ordo non admittit. 52. Vide δειελίτην, διλίτης et διαλείτης ap. schol. Ven. Τ 90, ubi v. l. διηλίτης et διαλίτης. Ac διηλίτης unice probare iure videtur Dindorfius. 54. δίοχος cod., em. Mus. 57. ἀπηνές = σκληρόν. 58. διηνεκέσειν cod., em. Mus. 60. οὐ συνεφώνησεν addit C. 171. 61. διήττετο Kusterus et Dindorf. Thes. II p. 446 D. Cf. gl. α 5329 et Poll. VII c. 10. 63. Pierso Moer. p. 131 Lobeck. Proll. p. 268 Valcken. Eur. Phoen. 90. 65. ὡς κ' ἐπεχρησάμην cod., em. Mus. 66. Lob. Proll. p. 268. 68. ἀντεταγμένον cod. ἀνατεταγμένον Mus., δεδηλωμένον C. 171 Suidas. Legendum igitur ἀναπεπταμένον. 69. διήρειχον Arnaldus Lectt. Gr. p. 41. 70. διήρκησε cod., em. Mus. 71. διήρησαι· δέδεσαι Suidas, male. Qui suspenditur alligatus esse potest. 73. Sic cod., διήρησαν Mus. Διῆσαι· διασεῖσαι (ἢ διασῆσαι coni. Foesius) ἐν β' γυναικείων δηλοῖ καὶ τὸ διηθῆσαι καὶ τὸ διελεῖν (διοθεῖν cod. Dorv. διελθεῖν Mosq.) Galen. p. 456; ἦσας· διηθήσας Idem. Lob. rhem. p. 90. Lego διῆσαν vel potius δι(έσ)ησαν· διέρασαν a διεράω, percolare. 74. Confundit δίηται. πορεύηται Mus. 75. Lob. Proll. p. 185. Forte διητενές ut εἰλιτενές ἀλιτενές, vide ἀπηγενεές. 76. Infra δίπτυον· — ἡμιμέδιμνον. 77. Ordo poscit διηυλήθη; codex διηυλίσθη quod est a διαυλίζομαι pervadere, quam potestatem saepius habet διαφθείρω et διαφθείρομαι. Vide gl. 1750.

διήφυσεν· ἐξήντλησε
80. διηχήτας· ἄρτου εἶδος
διθυμία· διχοστασία
διθύροις· διπτύχοις
δίθυρον· γραμματίδιον δίπτυχον
διΐεται· διέρχεται
85. * διΐεις· διέπεμψας
* διϊέντα· διαπέμποντα
διϊθυνόμενοι· διοικούμενοι, κυβερνώμενοι
διϊθυντής· διοικητής. ἰθυντής
διϊκαδία· ἐπὶ ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων ἐτίθετο τοῦτο
90. διϊκνούμενος· διερχόμενος
διϊπετέος· ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου
διϊπετέος· ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένων, χειμάῤῥων· ἐπὶ δὲ τοῦ Νείλου, διαυγοῦς, διαφανοῦς, ἢ διαπεπετασμένου
Διϊπόλεια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Πολιεῖ Διῒ θύειν Ἀθηναίους, εἰς μνήμην τοῦ πελάνου καὶ τοῦ βοός
διΐστανται· διαχωρίζονται
95. διϊστάς· χωρίζων
διΐσταται· διαχωρίζεται
Διῒ Συκασίῳ· παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν
Διῒ φίλε· προσφιλέστατε
δικαζέμεν· δικαιοῦν. δικάζειν
1800. δίκαια· ἔννομα
δικαιαρχία· ἀρχὴ δικαία
δίκαιον· εὔλογον. ἴσον, ὅμοιον, παρὰ Ἱπποκράτει
δικαιοπραγεῖν· δίκαια πράττειν
* δικαιότατος Κενταύρων· ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς Κενταύροις δίκαιος
5. * δικαιωτήριον· κριτήριον
* δικασπόλος· δικαστής. βασιλεύς
* δικαιοῦν· μαστιγοῦν. νουθετεῖν. [δικαύζειν] δικάζειν

SCR. 79. τ 450.1 90. Hebr. IV 12. 91. 92. *P* 263 — δ 477. 93. Aristoph. Pac. 420. Antipho *ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ* Harpocr. l. l. 97. Meinek. Com. Gr. fr. CXX, vol. IV p. 631. 98. *Λ* 74. 99. *Α* 542. 1802. Hippocr. de artic. I t. 34 p. 475, 22. t. 20 p. 474, 5. 4. *Λ* 831. 6. *Α* 238.

ADNOT. 79. Apoll. lex. 59, 1. 80. Valde corruptum est. Panis enim species in ιτας exeunt ut *λεκιθίτας*. 85. Leg. *διεἱς· διαπέμψας*. 89. Latere videtur proverbium. Contra GDindorfius 1466 A: ‚*Mirum vocabulum*, inquit, *quod ab εἰκάζω vel διεικάζω ductum esse ostendit interpretatio. Fortasse igitur adverbium fuit διεικάδεια.*' 91. Sic EM. 275, 13. *ἀπὸ Διός* Apoll. lex. 58, 33. 92. *διΐπετος* cod., em. Mus. 93. *διιπο-λίεια* (ει suprascr.) cod., h. e. *διϊπόλια, διπολιεῖα* Bekk. 91, 6 *διιπόλεια* codd. BCEIN Harpocr. 61, 22 Suidas. Cf. Bekk. 238, 21 EM. 275, 1. *πολύειδι ἰθύνειν* cod., em. Mus. De re Welcker *der Felsaltar des höchsten Zeus* in Abh. d. Berl. Acad. 1852 p. 7 EGerhard Myth. I p. 158 sqq. 97. *διϊσκασίῳ* cod., em. Mus. Valesii correctionem *παραπέπαικται* non admodum necessariam esse censeo. Aliter nomen interpretatur Gerhard Myth. I p. 169, 9. 172, 10 coll. Eustath. ad Odyss. η' 116. 1801. *ἡ δικαίως ἄρχουσα* Suidas. 2. *δίκαιον· ἐνθάδε μὲν εὔλογον. ἐν δὲ τῷ περὶ ἄρθρων τὸ ὅμοιον ὅταν φῇ κτλ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἴσου καὶ τοῦ συμφέροντος ὅταν λέγῃ κτέ.* Erotian. p. 122 sq. 4. *ἐκταύρων* cod., em. Mus. 6. *δικάσπολος* cod., em. C. 171 et Mus. 7. Coniunxi et correxi. *δικαόζειν· δικάζειν* Ahrens Dial. I p. 284 dubitanter admisit; e comico aliquo depromptum esse censet GDindorfius Thes. LGr. II c. 1471 B.

* δικαιούμενον· κολαζόμενον

δικαιοσύνη· ἡ χοῖνιξ. μυστικῶς

δικαιότητα· δικαιοσύνην

δικαιῶσαι· κολάσαι

δικαιωτήρια· κολαστήρια

δίκανα· ποικίλα ἱμάτια

δικανούς· τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας

[δικανόωνται· ἐνδείκνυνται, λέγουσιν]

* δικασπόλους· δικαστάς, ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένους

δικάσ[ε]ιμοι μῆνες οὕτως ἐλέγοντο, ἐν οἷς ἐδίκαζον

δικ(ασι)άρ· τοὺς κριτάς. Ἠλεῖοι

(*) δικαμπίας· οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας

δικαστήρια· Ἀθήνησιν Ἄρειος πάγος κρίνει τὰ φονικά, εἶτα ἡ βουλὴ τῶν φ'· ἐπὶ Παλλαδίῳ β' δὲ τῶν ἀκουσίων ἐδικάζοντο, εἶθ' ἐπὶ Δελφινίῳ ἐδικάζετο τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνῃρηκέναι μέν, λέγουσι δὲ ἐννόμως· καὶ τῷ ἐν Πρυτανείῳ........

δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι· οὐ μέντοι ἑστήκει, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο

[δικάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων]

δικεῖν· βα[λ]λεῖν. ῥῖψαι. ὅθεν καὶ δίκον καὶ δίσκον

δίκελλον· δικράδεστος. ξένος δύο κλάδους ἔχων

δικέντρων· βόλος τις ἀστραγάλων οὕτως ἐκαλεῖτο

δίκη· ὁ τρόπος μνηστήρων

* δικαίως· ἡ πρόνοια

δίκηλον· ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα, εἴδωλον. ἀνδριάς. ζῴδιον. παρὰ Λάκωσιν

δίκηλον· φάσμα. ὄψις. εἴδωλον. μίμημα. ὅθεν καὶ ὁ μιμολόγος παρὰ Λάκωσι δικη[ν]λίκτας

SCR. 8. Plat. Legg. XI p. 934 B. 12. ,Plat. Phaedr. p. 345' = p. 249 A. Abresch. Misc. V 3 p. 91. 15. *O* 86. 17. Philetaer. Com. Gr. III p. 297 (Plat. Legg. XII p. 958 B). 21. fr. X p. 1174. Adde Aristot. Polit. VI 5. 26. σ 274.

ADNOT. 8. Pollux VIII 25 Timaeus p. 85. 9. *σχοῖνιξ* cod., em. Mus. 10. *δικαιοτάτην δικαιοσύνη* cod., δ. *δικαιοσύνην* Mus., em. Albertus. 11. Cf. Harpocr. 62, 6 Ruhnken. ad Tim. p. 85. 12. Pollux VIII 25. 13. *ἰκάτια* cod., em. Mus. Ex EM. 260, 43 legendum *δείκανα*. 14. Lobeck. Proll. p. 181. — *δικανικοὺς* HSt. 15. *δεικανόωνται* Mus. 16. *δίκας σπένδοντας* EM. 275, 32. 17. [ε] Mus. 18. *δίκαρ* codex, quod Lobeck. Parall. p. 134 a nominativo *δίκης* descendere arbitratur; cf. Boeckh. C. I. I p. 876 Ahrens Dial. I p. 227. Eleos dixisse *δικαρτάρ· τοὺς κριτάς* persuasissimum habeo, ut *κορμῆται* iisdem i. q. *κοσμῆται*; quod cum ordo non admitteret scripsi saltem *δικαστάρ*. 19. Cf. *τροπίας* et *ἐντροπίας*. 20. Sic locum spurium e glossis *Ἄρειος πάγος, ἐπὶ Δελφινίῳ, ἐπὶ Παλλαδίῳ, πρυτανεῖον* conflatum, exhibet codex. *Πεντακοσίων* [β] — *εἶτ' ἐπὶ Δ.* — *τὸ* Musurus. 21. Cf. schol. Aristoph. Plut. 329 Vespp. 299 *Attischer Process* p. 137. *ἐδίδετο* cod., em. Mus. 22. Om. Musurus, habent C. 241. 171. Vide *δικτάτωρ*. 23. Scripsi, quamquam vitiosus accentus Hesychio fortasse relinquendus erat. *Δίκειν· βάλλειν, ῥίψειν* cod.; vide *ἄνδικε, πόδικε* et Lobeck. rhem. p. 58. *δίκον*] *δίκτυον* coni. Kusterus. Quidni *δικών* coll. Euripid. Orest. 991? Possit etiam *δίκον* = *ἔδικον* esse. 23. 24. *δίσκον. Δίκελλον· δικράδεστος ξένος* codex, *δίσκον. καὶ δίκελλον. Δικράδεστος ξένος· δ. κλ. ἔχων* Mus. probantibus HSt. editoribus. 24. *δίκελλον* quod, modo sanum sit, quominus singularem glossam constituat, ordo non obstat, agnoscunt Lobeck. Proll. p. 106 et GDindorfius Thes. II c. 1485 D. coll. Hesych. s. v. *σμινύη*. Reliquam glossae partem obscuriorem sagaciter emendavit Meinekius Com. Gr. IV p. 641 * *δικραδὴς ἐρινάς· δύο κλάδους ἔχων*. (*δικραδὲς ἔρνος — ἔχον?*) Fuit tamen cum conicerem *δείκελον δικραδές· ξόανον δύο κλάδους ἔχον*. 27. *δίκη· τιμωρία ἡ πρόνοια* C. 39 *δίκῃ· δικαίως* schol. ad Ψ 542. Videtur igitur Albertus bene *δίκῃ· δικαίως ἡ προνοίᾳ* correxisse. 29. *δίκην λίκτας* codex, *δικηλίτας* Musurus, em. Scaliger et Valcken. epist. Roev. p. LXVI. Cf. Mueller Doriens. II p. 343.

30. δίκην· καθάπερ, ὥσπερ, ὁμοίως
δίκην τροχοῦ........
* δικολόγον·........
* ....· ἄγαλμα, ἀνδριάντος (εἰκών)
δίκη πρόδικος· ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη
δικοτροπεῖ· φυγαδεύει
35. * δίκης· τρόπου. ὁμοίωσις. ἢ κρίσις
δικλίδες· αἱ θύραι
δικλίδος· διθύρου
δίκορσος· δικέφαλος
δικράνους· τὰς τριόδους· δεῖ δὲ νοεῖν δικράνους τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐπὶ δύο ἐκνευούσας, οἷον δύο τέλη ἐχούσας
40. δίκρα ὀσφῦς· ἡ διπλῆ. Αἰσχύλος Τροφοῖς
δίκρατον νόμισμα [ἢ δίκρανον]
δικρόα ξύλα· ὁμοίως [δισχιδῆ]
Δικταίῃσι· Κρητικαῖς
δικταμνοειδές· γλήχων τινές. οὐκ (εὐ). ἔστι γὰρ βοτάνη δίκταμ[ε]νος
45. [δικτάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων]
δίκτυον· τοῦ κοσκίνου τὸ μέσον, ἐν ᾧ τὰ λεπτὰ τρήματα. καὶ τὸ ἁλιευτικὸν λίνον, ἢ σαγήνη
* δικτυωτή· καγκελλωτή
δίκτυς· ὁ ἰκτῖνος, ὑπὸ Λακώνων
* δικτυωτὸν ὑπερῷον· τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον
50. δικών· βαλ[λ]ών
δίλαξ· ἡ ἀρία, τὸ φυτόν. Λάκωνες
[δίλην ὀψείαν· ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι δύσεως
διλητήριον· βλαβερόν
διλίτης· κακοῦργος. ἀπατεών. δόλιος
55. διλιχοδείρων· μακροτραχήλων]

SCR. 36. ρ 268. 37. Theocr. XIV 42. 40. fr. 51 Nck. 47. Iudic. V 28. 49. IV Regg. I 2. 50. Eur. Or. 991. 55. Β 460.

ADNOT. 30. δίκη cod., em. Mus. C. 171. 31. Suidas δίκην· τρόπον. Sed τροχοῦ δίκην non temptandum. 32. δικήλογον· ἄγαλμα ἀνδριάντος cod., δίκηλον· ἄ. ἀ. Mus. Videntur in margine adscripta fuisse haec: δίκηλον· ἄγαλμα, ἀνδριάντος εἰκών (sic C. 63) δικηλόγον vel δικολόγον· ῥήτορα (sic C. 244). 34. δικητροπεῖ Suidas. 35. L. δίκην· τρόπον. ὁμοίως ἢ κρίσιν. Sic C. 171: δίκην· δικαίως ἢ ἡ κρίσις. 36. δικλεῖδες· δίθυροι Apoll. lex. 59, 2. 37. δίκλιδος· δίθυρος cod., em. Toup. Emend. III p. 349 coll. Theocr. XIV 42; δίκλειδας· διθύρους C. 171 ex Iliad. Μ 455. 38. δίκουρος cod. δίκορσον· δικόρυφον C. Bremens. 63. 39. 244. 171 Eudemus, in quibus sequitur gl. δικραές· δικέφαλον (Eustath. 947, 28). Coaluisse igitur videntur δίκορσος· δικόρυφος et δίκρανος· δικέφαλος. 39. σκέλη? 40. ὄψις ἡ codex, emendavi. Intellegit *spinam duplicem*. Vide Lobeck. Phrynich. p. 233. Ordinis literarum ratione habita nulla Toupius Emend. IV p. 165 coll. Ptolem. Heph. p. 324 Gal. δικόρα, Nauckius δίκρανος coniecerant. 41. Cum δίκρατον νόμισμα comparari potest ἀκήρατον νόμισμα et χαλκόκρας quo de Lobeck. Parall. p. 223 disputare memini. Verba ἢ δίκρανον et δισχιδῆ explicationes videntur glossae elapsae δίκραιον vel δικροῦν. Certe tale quid scriptum fuerit oportet: δίκρατον νόμισμα· .... δικροῦν γλώσσης· δισχιδὲς ἢ δίκρανον. δικρόα ξύλα ὁμοίως. Cf. Galen. lex. Hippocr. p. 458: δικροῦν· τὸ οἷον δίκρανον καὶ δισχιδές (Hippocr. Coac. Progn. p 156 A) EM. 276, 21 δίκρον καὶ δίκροον τὸ δίκρανον ξύλον. 42. Cf. not. praec. 44. εὐ debetur Alberto. δικτάμενος cod. δίκταμος Mus. Cf. γληχωνοειδές· δίκταμον. 48. ‚Apud. Herod. IV 192 δίκτυες sunt ferae quaedam Libycae.' Cf. Lob. Proll. p. 212. Infra ἰκτός· (ἰκτίς coni. Guyetus) ἰκτῖνος. Περγαῖοι qua de glossa cf. Lobeck. Parall. p. 171. 49. δικτυοτόν cod., em. Musurus et Cyrilli. 50. Scripsi; δίκων· βάλλων codex. Vide supra 1823 δικεῖν. 51. Lobeck. Path. El. p. 99. 52. Sic codex, δείλην ὀψίαν recte Mus. 53. δηλητήριον Mus. recte; codicis scripturam Vossius restituerat. 54. Sic codex et similiter διλήτης C. 171. 244, δειελίτης coni. Mus. Vide διελίτην et δηλίτην. 55. Sic cod., δολιχοδείρων Mus. L. δουλιχοδείρων.

δίλογχον· τὴν Βενδῖν οὕτω Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο, οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν (λόγχας γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους) ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει, κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει, τὸ ἴδιον καὶ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην Βενδῖν καὶ Ἄρτεμιν νομίζουσιν

διμάχαι· οἱ λεγόμενοι ἅμιπποι, οἵτινες ὁτὲ μὲν πεζῇ, ὁτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται

* δίνη· συστροφὴ ὑδάτων

διμέδιμνον· μέτρον χωροῦν δύο μοδίους

60. διμοιρί[σ]της· διμοιραῖος

[δίνεον· ἔστρεφον. ἀνεστρέφοντο

δινεύοιτο· ἀναστρέφοιτο

δινῆεν[τὸσ]· τὸ συστροφὰς τῶν ῥευμάτων ἔχον

δινωτήν· στρογγύλην, καὶ περιφερῆ

65. * δινήσας· στρέψας. κινήσας

δινωτοῖσι λέχεσ(σ)ι· στρογγύλοις. ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας]

Δινδυμήν(η)· μήτηρ θεῶν. ἀπὸ Δινδύμων ὀρῶν τῆς Φρυγίας

διξός· δισσός

διό· διὰ τοῦτο

70. διογενές· εὐγενέστατε

διογενής· ἀγαθός. εὐγενέστατος

Διογενίδαι· γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν

διόδευσον· πέρασον

δι' οἶκτον· δι' ἔλεον. οἰκτιρμόν

75. * δυοῖν θάτερον· ἓν ἐκ τῶν δύο

διοιγνύντες· ἀνοίγοντες

διοίκησις· ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων

διοίξας· ἀνοίξας

διοίσει· παραλλάξει. ἢ κάλλιον ἔσται, ἢ συμφέρον. ἢ διαφέρει

80. διοίσεται· διακριθήσεται. ἢ διάξει, καὶ βιώσεται. ἢ διαλελέξεται

διοίσουσι· διαφέρουσι

διοκωχή· διάστασις χρόνου τινός

δι' ὀλίγου· ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον

Δίολκος· ὁ ἀπὸ Λεχαίου ἕως Κεγχρεῶν[ος] τόπος

85. διολλύει· ἀφανίζει, φθείρει, διαπολλύει

διολούφειν· διατίλλειν. ἢ διασιλλαίνειν. οἱ δὲ κακοσχόλως

SCR. 56. fr. XII p. 66. 61. ι 384. 63. δινήεντος Β 877. 64. τ 56. 65. Ψ 840. 66. Γ 391. 67. Herod. I 80. 80. Soph. Ai. 511.

ADNOT. 56. *βένδην* codex, em. Goettling. de accentu p. 275. *Θράπταις — λόγχαν — δινολόγχας φέρει γυνηγετική (γυνὴ Γετική?)* — *βένδιν* cod., *Θράτταις — λόγχαν — δύο λόγχας φέρει κυνηγετική* — *Βένδην* Mus. *λόγχας* Kusterus. 57. *οἱ μὲν — ὅτε* codex, em. Mus. Vide Granium Licin. p. 5 ed. Bonn., Wesseling ad Diod. I p. 357, Vales. Polyb. exc. p. 1558, Mueller Doriens. II p. 242, 3. 58. *δινεῖν· συστροφεῖν* Apoll. lex. 59, 3. 60. *διμυριστής· διμυραῖος* cod. *διαμοιριστής* Poll. IV 176, *διμοιριστής· διμοιραῖος* Musurus, em. Rutgersius. *διμοιρίτης· ἀπὸ τῶν γ' μερῶν β' ἔχων* C. 63. 171. L. δ. *διμοιρίας ἄρχων*. 63. Scripsi, *δινηεντὸς τὸ σ. — ἔχον* cod. *δινήεντος· τοῦ σ. — ἔχοντος* Mus. 64. Vide *δωτήν* ubi *δωρτή* C. 171. Cf. Apoll. lex. 59, 4. 66. Apoll. lex. 59, 5. 67. *Δινδύμη* cod. Mus., em. Scaliger. *Δινδυμίη* malit Toup. Emend. IV p. 319. Sed vide Steph. Byz. 231, 6 et Lobeck. Proll. p. 196. 74. *οἰκτιρμῶν* cod., em. Salmasius. 79. C. 244. 80. Suid. schol. Soph. Aiac. 511. 82. *διακωχή* male Mus., codicis lectionem divinavit Vossius. 84. *διολῆὀς — κεγχρεῶνος* codex; cf. Pompon. Mel. II 3, 7. Strab. VIII p. 146 (335) H. Barth Corinth. commerc. histor. p. 36 n. 2. 85. C. 39. 86. Accentum correxit Bentl. ad Ar. Nubb. 809. Cf. *διαλουφῶν* et Lob. rhemat. p. 10. — *διασιλλαίνειν* cod., em. Salmasius. *κακοσχόλως*] *obscoeno sensu*.

[διολύγιον..... διῆκον ἐπὶ πολύ]

διομανεῖς· ὑπὸ Διὸς μαινόμεναι· ἢ τῷ Διῒ βουλόμεναι μάχεσθαι διὰ μανίαν

Διομεῖς· δῆμος Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ Διόμου τοῦ Κολύττου παιδός

90. Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος μέν φησι, Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ...... φησί, ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι

διόμνυσθαι· τὸ ἀπόμνυσθαι

ΔΙΟΝ· ἐδιώχθην. μέγα ἢ πολύ. θεῖον ἢ τὸν ἐκ Διὸς γενόμενον, ἀγαθόν

διο[ν]νῦς· ὁ γυναικίας, καὶ παράθηλυς

δίονται· διώκονται

95. δίοντο· ἀνεπορεύοντο

Διονύσια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος· τὰ δὲ Λήναια μηνὸς Ληναιῶνος· τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος

Διονυσιάδες· ἐν Σπάρτῃ παρθένοι, αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι

Διονύσου γάμος· τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς καὶ θεοῦ γίνεται γάμος

Διονυσοκ[ρ]ουροπυρώνων· Κρατῖνος ἐν Σεριφίοις·

αἰσχρῶν Ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων

Ἔνιοί φασιν, ἐν τῷ αὐτῷ πέντε κωμῳδεῖσθαι, Αἴσχρον, Ἀνδροκλέα, Διονύσιον, Κῦρον, Πυρῶν, ἁμαρτάνοντες· οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων ἀναγράφεται Κῦρος. Δεῖ οὖν γράφειν Διονυσοκουροπυρώνων· τὸν γὰρ Διόνυσον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖ[ν]· κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθείς

1900. Διονυσοφόροι· ἀρχή τις ἐν Συρακούσαις

δι' ὀξείας· παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς λέγεται. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν συστημάτων

διόπαι· εἶδος ἐνωτίων· τινὲς δὲ ὑποδημάτων

διοπετές· ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενον

SCR. 90. Arist. Eccles. 1029. Plat Rep. VI p. 493 D. · 92. X 251. 93. Ἔστι δὲ καὶ τὸ Διονῦς παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τοῦ ἐκλύτου τασσόμενον Herodian. π. μ. λ. 31, 9. 94. Ψ 475? 99. Cratin. II 1 p. 134. 1901. Arist. Thesm. fr. VI p. 1079. 3. Eur. I. T. 799.

ADNOT. 87. διολύγιον ἐξηχοῦν cod., διωλύγιον κτλ. Mus. θρηνητικῶς ἠχοῦν ἐπὶ πολύ C. 171, em. Suidas et Zenob. III 34 p. 66 Gott. 88. διομανὲς — μενίαν cod., em. Mus. 89. Male Διομειεῖς a quibusdam corrigi monent GDindorfius Thes. II c. 1519 C. Lobeck. Parall. p. 26. 90. ἠλιάδα cod., em. Mus. συνθείς supplet Toup. IV p. 278. — Vide Eustath. p. 822, 17 et editores Zenob. III 8 nec non OIahn ‚der Raub des Palladiums' in Philol. I p. 58 sq. 92. διὸν cod., δῖον Mus. Confundit δίον· ἐδιώχθην Apoll. lex. 59, 7 et δῖον. — τῶν — γενόμενον ἀγαθῶν cod., τῶν — γενομένων ἀγαθῶν Mus. Emendavi. 93. Διονῦς· ὁ γυναικίας καὶ πάνθηλυς EM. 277, 3 ὅθεν καὶ διοννύς· ἡ γυναικαία καὶ θῆλυς ἐσθής Eustath. 629, 42 Arcad. 92, 14 schol. Dionys. Thr. 857, 7 Choerob. III p. 1195. Cf. Lob. Phrynich. p. 436 Meinek. Com. Gr. II 1 p. 585. 96. Sic codex, nisi quod λήνδια et ἐλαφιβωλίωνος exhibet. Inepte Musurus ἢ Διονύσῳ — κλαῖα, recte ἐλαφηβολιῶνος. 97. Meinek. Theocr. p. 323 illustrat coll. Pausan. III 13, 7. Cf. δ 2407. 97. 98. Seiunxit Musurus. 99. Correxi tantum leviora vitia: ἐπεὶ οἵ (Mus. εἰσὶν οἵ) — πεντεκωμῳδεῖσθαι (em. Mus.) — αἰσχρὸν — Κύρον — κωμῳδεῖν (em. Toup. Emend. III p. 344) — πάππον (em. Mus.) et reliqua intacta reliqui. Διονυσοκουροπυρώνην Κ. ε. Σ. Αἴσχρὸν Ἀνδροκλέα Διονυσοκουροπυρώνην — Πυρώνην ἁμαρτάνοντες — Διονυσοκουροπυρώνην Musurus, Διονυσοκουροπορώνων vel Διονυσιοκουρεοπόρνην GDindorfius, Διονυσιοχυτρομυρώνων vel Διονυσιοκουρομυρώνων, quamquam hoc Διονυσιοκουρεομυρώνων scribendum fuerit, Meinek. Com. Gr. II 1 p. 134. 1900. Διονυσίφοροι cod., em. Is. Vossius. 1. διοξείας cod. 2. Boeckh. C. I p. 237 Pollux VII 95. 3. ἐρχόμενος cod., em. C. 39 Mus.

διοπετής· ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρούμενος
διοπεύειν· ἐπιμελεῖσθαι νεώς
διοπλῆκτα(ν)· ἰσχυροπλήκτην
δίοποι· ἐπιμεληταί
δίοπος· ἐπίσκοπος. ἄρχων. ναύαρχος. ἐπιστάτης. διόπτης
διοπομπεῖσθαι· καθαίρειν. ἰδίως δὲ τὸ καθαίροντας τὸν προστρόπαιον Δία
διοπτεύειν· κατασκοπεῖν
διοπτεύ(σ)ων· κατασκεψόμενος
διοπτῆρα· κατάσκοπον
διόπτης· ὁ κατόπτης τὸ μηχανικὸν ὄργανον
διόπτρα· γεωμετρικὸν ὄργανον. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ
διοργανώσεως· κατασκευῆς
διορίσαι, ὃ καὶ ἐξορίσαι λέγουσι· τὸ φυγαδεῦσαι
* διορίαν· προθεσμίαν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ (ω) μεγάλου, καιρὸν σημαίνει
διορίζει· διακρίνει
διορίζετο· διεβεβαιοῦτο, διισχυρίζετο
διορισμόν· χωρισμόν. μερισμόν
διοριστέον· διαχωριστέον
δίορον· διαστάτην
[διόροφα· δίστεγα]
διορύττει· σκάπτει
δῖος· ὡς ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἕλκων·
,δῖος Ἀχιλλεύς'
καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἀγαθός
* Διὸς ἀμφί(ς)· ἑκατέρωθεν τοῦ Διός
(Διοσαμία)· Διὸς σημεῖον. τεράστιον σημεῖον
Διὸς ἄνθος· τοῦτο οὐ λάχανον, ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδές φασιν εἶναι οἱ περὶ Θεόφραστον
* Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν· ἄγγελοι, ὧν τὸ γένος καὶ (Διὶ) ἴδιον καὶ ἀνδράσι
Διὸς αὐγάς· τῆς ἡμέρας τὸ φῶς. τὸν αἰθέρα
Διὸς βάλανοι· Ἕρμιππος Φορμο(φό)ροις·
,τὰς ᴗ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα'
τὰ καστάνια· τινὲς δὲ Ποντικὰ λέγουσιν, (ἢ) Ἡρακλεωτικά
Διὸς βοῦς· ὁ τῷ Διὶ ἄνετος βοῦς, ὁ ἱερός. ἔστιν δὲ ἑορτὴ Μιλησίων

SCR. 5. Demosth. 929, 20 teste Harpocr. 6. Vid. Aesch. Ag. 367 et πλαγάν. 7. Pers. 44. 10. Cf. Soph. Ai. 307. 11. *K* 451 Errant Marklandus et Valckenaer ad Eurip. Suppl. 417 referentes, ubi διορθεύων legitur. 12 *K* 562. 19. Demosth. 263, 25. 21. Plat. Legg. IX p. 874 D. 24. Genes. VI 16. 25. *A* 7. 26. *Θ* 444. 28. Hist. Plant. VI 6 p. 667 Bod. 29. *Λ* 334. 30. *N* 837. 31. fr. 1 p. 409 Meinek.

ADNOT. 6. διοπλήητα cod., em. Schrewelius. 7. Aelius Dionys. Eustath. 203, 14 Aristoph. Byz. p. 186 Nck. 9. Phrynich. app. soph. 7, 15. 10. διοπεύειν EM. 278, 5. 11. διοπτεύων· κατασκεψάμενος codex, διοπτεύσων· διοψόμενος κατασκοπήσων C. 171 Suid., em. Albertus. 12. διοπτήρ· οἰκόνομος C. 39. 171. Sed idem alio loco cum nostro consentit. 13. Cf. Bito de machinis p. 109 et Suidas s. vv. διοπτήρ, διόπτρα. 16. διορῆσαι — ἐξορῆσαι cod., em. Mus. 17. Phrynich. p. 26 Thom. Mag. p. 740 C. 39. 244. 19. διωρίζετο Mus. Vossius codicis scripturam restituit. 21. C. 39. 22. Pollux IX 119. 23. L. διώροφα; ut noster C. 39 Lobeck. Parerg. 709. 25. Apoll. lex. 59, 8. 27. Διοσημεῖον codex, Διὸς σημεῖον GDindorfius II c. 1540 C quod amplector, modo interpretationis vice fungatur. Lego enim: Διοσαμία· Διὸς σημεῖον τ. σ. coll. ἐχεσαμία et EM. 277, 4. 28. ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδες e Suida Musurus; ἀλλὰ Διὸς ἄνθος codex. 29. οἱ δὲ καὶ codex, em. Mus. Διὶ addidit Albertus. 30. τὰς ἡμέρας, τὸ EM. 277, 3. 31. φορμόροις cod. Mus., em. Scaliger. ἢ Salmasius Exx. Plin. p. 601 (= p. 424).

διοσδότους· ὑπὸ Διὸς δεδομένους

Διὸς θᾶκοι καὶ πεσ(σ)οί· τινὲς γράφουσι ψῆφοι. Φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων διαψηφίσει, ὅτε ἠμφισβήτει Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Ἀθηνᾶν Διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν καὶ ὑποσχέσθαι ἀντὶ τούτου τὸ τοῦ Πολιέως ἱερεῖον πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ

διοσκεῖν· διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ τὸ διαπολέσαι, καὶ τὸ διαφθεῖραι

Διὸς ἐγκέφαλος· παροιμία, ἣν Κλέαρχος φησὶν εἰρῆσθαι, οἷον ἐπὶ τῶν ἄγαν θείων

Διὸς Κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων, ὡς ὁ Πίνδαρος φησίν

* . . . .

Ἀλήτην γάρ φησι φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς Κόρινθον καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτεῖν τροφήν· τὸν δὲ εἰπεῖν, τροφὴν μὲν οὐκ ἔχειν, ἄραντα δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ εἰπεῖν ‚δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης'

Διόσκουροι· οἱ Ἑλένης ἀδελφοί. (καὶ) Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, Λευκόπωλοι καλούμενοι. καὶ ἀστέρες, οἱ τοῖς ναυτιλ(λ)ομένοις φαινόμενοι. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ

Διὸς κῴδιον· οὕτως ἔλεγον, οὗ τὸ ἱερεῖον Διῒ τέθυται, ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἑστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ τὸ μέγα καὶ τέλειον. ὁ δὲ Πολέμων τὸ ἐκ τοῦ Διῒ τεθυμένου ἱερείου

Διὸς μάστιγι· τῷ κεραυνῷ

[διοτήρ· κατάσκοπος]

διοτρεφεῖς· οἱ ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένοι

διοτρεφέων· ἐκ τοῦ Διὸς ἑλκόντων τὸ γένος

διοχλεῖ· ἐκταράττει

διοχλίζει· ἀνακινεῖ

δίοψ· οἰκονόμος

δίοψιν· κατασκοπήν. ἢ δι' ὅλου ὄψιν γινομένην, καὶ διαύγειαν

διπάνας· τοὺς διδύμους γεγεννημένους

δίπλακα· διπλῆν, μεγάλην διπλοΐδα, ὥστε διπλῇ χρῆσθαι

SCR. 34. Cratin. Archil. fr. IV vol. II 1 p. 18. 19. 35. Anacreo fr. 3 ap. Herod. π. σχημ. p. 57. 36. Archestratus. 37. Pindar. Nem. VII 155. 41. *M* 37 *N* 812. 44. *Δ* 176. 50. *Γ* 126.

ADNOT. 33. *διοσδότοις — δεδομένοις?* cf. Aesch. Eum. 626. 34. *πεσοί* cod., em. Mus. „*Ψῆφοι ambiguum utrum pro θᾶκοι an pro πεσσοί intulerint*" Meinekius. *διαψήφισιν* cod. Mus., em. Phavor. *ἱερόν* cod., *ἱερεῖον* Kusterus. „*De Iovis calculo unus tradit Hesychius*" AM. 35. *διόσκειν* cod., *διόσσειν* Kusterus; em. GDindorf Thes. II c. 1541 A Lobeck. rhem. p. 100. 106 n. Reliquas interpretationes duas ad *δοιάσαι* et *δηῶσαι* referunt interpretes et lexicographi. 36. Zenob. III 41 p. 67 ed. Gott. 37. 38. Separavit DHeinsius. 37. Zenob. III 21 p. 63. 38. Lemma excidisse apparet e Zenob. III 22 p. 63, ubi *φασί* scriptum est. 39. *Ἕλληνες — ναυτιλομένοις* cod., em. Mus. *καί* ex EM. 277, 7 addidit Salmasius. Cf. Io. Malel. 231, 19. Alii *Ζῆθος καὶ Ἀμφίων* e margine esse volunt. *λευκόπωλοι* utrique audiunt, Tyndaridae ap. Pind. Pyth. I 127, Iovis ex Antiopa filii ap. Eur. Herc. f. 29. 30 ut opportune monebat L. Bosius Animadv. p. 125. 40. *Διοσκώλιον — τῷ — ἱερείῳ* cod. *τὸ — ἱερεῖον* Mus., *τὸ ἱερείου* Valesius probante LPrellero Polem. p. 140. Idem *οὗ τὸ ἱερεῖον Διῒ τέθυται* pro *αὐτοὶ ἱερεῖον ἐτίθετο* cum Valesio reponit e Suida et Mich. Apost. VII 10. Cf. Lobeck. Aglaoph. p. 183 sq. 42. *διοπτήρ* recte Musurus. 46. *ὀχλίζειν· κινεῖν μοχλεύειν* infra. 47. ‚*Error est grammatici genetivo διόπων decepti*' GDindorf. 48. *διοψεῖν· κατασκοπεῖν ἢ δι' ὅλην — διαυγίαν* codex, *δίοψιν· κατασκοπὴν ἢ διόλου — διαύγειαν* Mus. 49. *γεγεννημένους* Mus. Glossa obscurissima.

δίπλακα δημόν· διπλοῦν λ[ε]ῖπος
διπλά[πα]σαι· διπλᾶ ποιῆσαι
διπλασιασμός· ἡ ἐν τακτικοῖς οὕτως ἐνόπλιος κίνησις
διπλασμός· ἡ διπλῆ εἰς πόνον
(*) διπλῆν· διπλασίονα. καὶ μεγάλην
* διπλοΐδα· διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι
* διπλοΐζειν· διπλασιάζειν
διπλῆ· ὀρχήσεως εἶδος, ἢ κρούματος
διπλοῦς ἄνδρας· τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. οἱ δὲ παλιμβόλους
διπλοΐδα· διπλοΐδα
δίπνοια τρώματα· εἰς κενὰ τραύματα
διποδία· ὀρχήσεως εἶδος. οἱ δὲ διποδισμός
Διπόλια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν. [οἱ δὲ Διιπόλ(ε)ια, ὡς προδεδήλωται. καὶ εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως]
δίπολοι· Αἰσχύλος διπλαῖ. προπομποῖς
δίπτυον· Κύπριοι μέτρον. οἱ δὲ τὸ ἡμιμέδιμνον
διπτύχιξον· δίπλωσον
(*) δίπτυχα· δύο ἐπιβολὰς ἔχοντα, [ἢ διπλοῦν] ὥστε τὸ μὲν ὑπεστρῶσθαι [τὸν ἐπίπλουν], τὸ δὲ ἐπιβεβλῆσθαι
δίπυλον· ὑπερῷον
δίπυροι ἄρτοι· οἱ ἐκ δευτέρου ὀπτώμενοι
[δειράδαι· αἱ τῶν ὀρέων ἐξοχαί]
δίρηγες· στρουθοί
Δίρκης· πηγῆς

SCR. 51. Ψ 253. 52. Alexis in Com. Gr. III p. 436. 55. Κ 134. (57. Cf. Aeschyl. Ag. 835 Eum. 1013). 58. Thesmoph. 982. 61. Hippocrates. 62. Cratin. fr. V vol II 1 p. 109. 63. Aristoph. Pac. 420. 64. fr. 205 p. 54 Nck. 65. Forte Alcaeus fr. 142 dixerat δίπτυον κύπρον. 67. Λ 461. 68. Soph. Philoct. 952. 69. Com. lect. index p. 318. Hippocr. p. 546, 13. 72. Aeschyl. Sept. 273.

ADNOT. 51. λῖπος Mus., ut solent grammatici pro λίπος. 52. διπλᾶ πᾶσαι cod., διπλασιάσαι Salmasius. διπλᾶ παῖσαι· διπλᾶς ποιῆσαι (sc. πληγάς) Pergerus et Abreschius; διπλάσαι· διπλασίασαι Ἄλεξις Κύπριδι Bekk. p. 89, 6 quod exhibui. Aliud suadet sane C. 171: δίπτυχα· διπλᾶ (ποιῆσαι). 53. Suidas et Aelian. Tact. c. XXVIII sq. 54. Obscuriora sunt, quam quae intellegam. διπλασμός nisi ap. Eustath. 1396, 53 non legitur, ubi idem est quod φωνῶν δίπλωσις. 55. διπλασίωνα codex. Cf. Apoll. lex. 59, 11. 57. διπλοΐζειν codex. Cf. Pierso Moer. p. 275 Lobeck. Parerg. p. 616. 58. διπλεῖ cod. διπλῆ Mus. Poll. IV 105 p. 167 Bekk. Ceterum διπλεῖ legitur in tab. Heracl. I 61 cf. Ahrens Dial. II p. 191. 59. πάλιν βόλα cod., παλιμβόλα Mus., παλιμβόλους recte ut videtur Valesius. — ἀνδρῶν in ἀνδραπόδων mutatum volebat Schottus ad Zenob. III 23 p. 64 „*recte an secus non dixerim*“ GDindorfius. Veteratores sane esse solent servi. De dissyllabis in comoedia et aula Lysimachi cf. Athen. XIV p. 614 EF. 60. διπλοΐδα· δ. Pierso ad Moer. p. 276; διπλωΐδα· διπλοΐδα GDindorfius Thes. II c. 1552 A. Possit aeolica accentus ratio notari videri. 61. τρώματα bis codex, bis Musurus τραύματα exhibent; τρήματα Galenus lex. p. 458: δίπνοον τρημάτιον· (sic Dorv., vulgo δίπνοος τρήματα; lego διπνόων τρημάτων) τῶν εἰς τὰ κενὰ συντετρημένων καὶ οἷον κατὰ δύο στόματα ἀναπνεόντων. καινὰ cod., Phavorinus. 62. Vide διαποδισμός et Poll. IV 101 schol. Arist. Lys. 1245. 64. αἰσχύλος διπλαὶ πρόπόμποις (sic) codex, διπλαῖ. αἰσχύλος προπομποῖς Musurus. Aeschylum δίπολοι γύαι vel ἄρουραι dixisse scite coni. GHermannus; nisi δίπτολοι προπομποί dixerat, ut Soph. OC. 1055. 65. Vide διητία. Forte κύπρον legendum pro κύπριοι, coll. Poll. X 113. 66. Formam Doricam, de qua Valcken. epist. ad Roev. p. LXVII disputabat, restituit Is. Vossius; διπτυδίξον codex. 67. περιβολὰς Apoll. lex. 59, 12 περιβόλαια Suidas, quod verum videtur, ut τὸ μὲν — τὸ δὲ habeant, quo referantur; τῷ μὲν — τῷ δὲ male Musurus. τὸν ἐπίπλουν] Scr. ἐπιβεβλῆσθαι. νῦν δὲ τὸν ἐπίπλουν. 69. ὀπτόμενοι cod., em. Mus. Cf. Athen. III 110 A. 70. δειράδες recte Musurus. 71. Vide δίγηρες et δρίξ· στρουθός ap. C. 39. 72. Διρκῆς cod., em. C. 39. Cf. Unger Parad. Theb. p. 97. Forte Δίρκης πηγαῖς scribendum; vide SCR.

δίσαλα· ἀκαθαρσία
δισαλέος· ῥυπαρός
75. δίσδημαι· ζητῶ
δ(ε)ισίθεος· δ(ε)ισιδαίμων
δισκάζεται· διαφέρεται
δίσκελλα· σπυρίς
δισκεύει· δισκοβολεῖ
80. δισκεῦσαι· δίσκον ῥῖψαι. ἤτοι λιθάσαι
δίσκην· δίκειν. ὑπερβάλλειν
δίσκοισι· τοῖς δίσκοις, λίθοις στρογγύλοις
δίσκουρα· ὅσον ἂν (...) βάλοι δίσκῳ
δισκούρια· ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων
85. δισσά· διττά
δισσός· δύο τρόπους ἔχων, διπλοῦς
διστάζει· διχονοεῖ, ἀπορεῖ, ἀμφιβάλλει
διστάσιον· τὸ πρὸς διπλῆν ἱσταμένον τὴν τιμὴν χρυσίου ἢ ἀργυρίου, ὡς ἰσοστάσιον τὸ πρὸς τὴν ἴσην
δὶς τόσῃ· τῇ ἡλικίᾳ. Ἀρχίλοχος
90. δίστομος· οὕτως ἡ Ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ ἀμφιστόμῳ λιμένι ἐκέχρητο. (ἡ) συγγραφή
διττάμενον· ἀρνούμενον. Κρῆτες
διτταχῶς· διχῶς
(*) δίτοιχος· ἀναίσθητος
διυλίζοντες· διηθμεύοντες, διηθοῦντες
95. διφᾶιν· ζητεῖν. ψηλαφᾶν. ἐρευνᾶν
δίφαχος· εἶδος βοτάνης
δίφατον· ὄφιν. Κρῆτες
διφασία· διλογία. ἐκ τοῦ μὴ συμφωνεῖν τὰ λεγόμενα
δίφατον· διφάσιον, δισσῶς λεγόμενον
2000. [διφαδεύει· ἐξελεῖται
διφένσωρ· βασανιστής. κριτής]
διφθέρα· δέρμα, βύρσα. δέλτος, γραμμάτιον
διφθεράλοιφος· γραμματοδιδάσκαλος παρὰ Κυπρίοις
δίφορος· Ἔφορος Κυμαῖος, ὅτι δὶς ἐτέλεσε τῷ διδασκάλῳ Ἰσοκράτει τοὺς τῆς παιδεύσεως μισθούς
5. διφοῦρα· γέφυρα. Λάκωνες

SCR. 75. Theocr. XVI 68. 82. *B* 774. 85. Cratin. fr. II p. 102. 88. Plat. Hipparch. p. 231 D. 89. fr. 162 p. 671. 94. Matth. XXIII 24. 95. *Π* 747.

ADNOT. 73. L. δῖσα vel δισαλία pro δεῖσα — δεισαλία. Cf. Boeckh Ind. lect. Berol. 18 35/36 p. 6. 74. Infra male δυσταλίος. 76. δισίθεος· δισιδαίμων cod. δεισίθεος· δεισιδαίμων Pollux I 21 Mus. 77. δικάζεται Pearso. 78. Cf. διασκελίδα. 81. δίσκην· δίκην cod., δίσκειν· δίκειν Phavor., δισκεῖν· δικεῖν Salmasius. Formam infinitivi Lesbiacam sollicitare nolui. 83. λάβοι codex. 84. δίσκου ὅρια — δίσκον Apollon. lex. 59, 13. Atque hoc repone, glossis 83. 84 copulatis, aut rescribe δίσκου οὖρα· ὅσον — δισκεύων. 85. διπλά pro διττά C. 39, δισσά· διττὰ διπλά C. 171. 86. δισσῶς — |ῶς cod., em. Meinekius Philol. XII 3 p. 607. 87. ἀπιστεῖ C. 39. 171. 244 margo. 88. διστάδιον — ἱστάμενον cod., em. Mus. et Schrewel. 89. διστόσῃ codex; exhibui Elmsleii coniecturam. Latet tamen, ni fallor, aliud quid. 90. δίστημος cod., em. Mus. ἀμφιστόμοις λιμέσιν — (ἡ om.) codex, em. AMeinekius Phil. XII p. 611. 612. 93. διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων Diogen. IV 31 p. 237. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπραττομένων Suidas. —δι τοῖχος Meinekius Philol. XII 607 coll. Alexid. Com. Gr. III p. 477. 95. Apoll. lex. 59, 14. 96. Ad ἐλε]λίσφακος adludit. 97. Vide δίβαν. „Δίφαν· τὸν Salmasius Meursius Cretic. IV p. 258 c. 15. Δίφας memoratur Artemidoro I p. 164, 5 Reiff: σὴψ δὲ καὶ διψὰς καὶ δίψας.' Thes. 98. C. 171. 2003. Cf. ἀλειπτήριον. 4. Plutarch. vit. Isocr. p. 49, 19 ed. AWesterm. 5. Ahrens Dial. II 81. 122. 124. Malim δίφουρα.

διφράγες· τινῶν στρατιωτῶν, τῶν παρὰ Πάρθοις, ταγαί
δίφραξ· κλιντήρ. θρόνος γυναικεῖος
διφρεῦσαι· διακαθίσαι
διφρίας· ἁρματηλασίας
δίφρις· ὁ ἑδραῖος, καὶ καθήμενος ἀεί, οἷον ἀργός
δίφρον· ἅρμα. καθιστήριον. κράββατον. ὄχημα
διφροφόροι· αἳ ταῖς κανηφόροις εἵποντο, δίφρους ἐπιφερόμεναι
διφροφορουμένους· τοὺς φορείοις φερομένους
διφυᾶ· διφυῆ, δύο φύσεις ἔχοντα
δίφυιον νυκτός· τὰ δύο μέρη, τὸ δίμοιρον
διφώνους· διγλώσσους
διφῶσα· ζητοῦσα. ψηλαφῶσα
δίχα· χωρίς, ἐκτός, ἄνευ
δίχα λαλῆσαι· ἀκατάλληλα λαλῆσαι
δίχαλον ζυγόν· τὸν ἑκατέρωθεν κεκοιλασμένον. Χηλαὶ γὰρ καὶ τὰ κοι(λώ)ματα. ἔνθεν καὶ ..... ἡ κιβωτὸς παρὰ τῷ ποιητῇ
δίχανον· κεχωρισμένον
'δίχα νυκτός· τὸ μεσονύκτιον
διχῇ· διχῶς, δισσῶς
διχηλοῦν· δύο ὁπλὰς ἔχον
διχθαδίας· δισσάς, διπλᾶς
διχόθεν· ἐκ δύο μερῶν
διχόθυμος· διάβολος
δίχολοι· διάφοροι. Ἀχαιός. καταπεῖραι.
δίχολοι γνῶμαι· παρὰ τὸ δίχα· ἢ δίτροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ καὶ (ὀργὴ ὁ) τρόπος. Βακχυλίδης·
ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμ(μ)έναι μυρίαι
διχομηνία· τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς .... τῆς σελήνης, ὅτε πληροσέληνός ἐστι. διχομηνίαια, ὅτε πεντεκαιδεκαταία

SCR. 2007. Theocr. XIV 41. 9. Xen. *Κ. Π.* VI 1, 16. 11. Homerus. 12. Stratt. Com. fr. IV vol. II p. 766 alibi. 13. Herod. III 146. 14. Soph. Trach. 1097 *διφυῆ*. 16. Philist. ap. Polluc. II 111. 17. Hesiod. opp. 374. 20. *φ* 51. 24. Levitic. XI 3. 25. *I* 411. 26. Aeschyl. Pers. 46. 28. Achaei fr. 37 p. 686 Bacchyl. fr. 44 p. 976 Bgk.

ADNOT. 7. Lobeck. Proll. p. 449. 8. *διφρεύσας· ἐποχθείς* (sic) *ἐπιβάς* C. 171. 9. *ἁρματιλασίας* codex; cf. Lobeck. Parerg. p. 704; em. C. 171 Mus. Ceterum malim *διφρ(ε)ίαν· ἁρματηλασίαν* e Xenoph. l. c. 10. *διφρίς* cod., malim *διφρίας*. Interim accentum correxi praceunte GDindorfio. 11. Apoll. lex. 59, 15. 12. Aelian. VH. IV 22 Schol. Ar. Avv. 1550 EM. 279, 39 Suid. 13. *διφροφορουμένους — φορίοις* cod., em. EM. 279, 40 Mus. 14. *φύσας* cod. *φύσεις* C. 39 Mus. 15. Lobeck. Phryn. p. 494. 16. C. 39. 18. Apoll. lex. 59, 17 Phrynich. app. soph. 36, 23. 20. *δίκαλον* cod., em. Mus. *κύματα* cod., em. Salmasius. *καὶ ..... ἡ* scripsi, *καὶ ἡ* cod., excidisse *χηλὸς* vidit Sopingus. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 639. 21. *δίχαλον* GDindorfius Thes. II c. 1579 B. Forte *διαχανόν* a *διαχαίνω*. 22. *δίχα* aut apotroctum est pro *διχάδα* aut in *διχάς* mutandum. 24. Sic C. 171, *διχηλοῦντα· τὰ — ἔχοντα* C. 39. 27. *Ἀχαιὸς Πειρίθῳ* coni. Pergerus, *Αἰσχύλος Καβείροις* ANauckius. *δίχολοι· διάφοροι. Ἀχαιός ,δίχολοι γνῶμαι κατὰ πεῖραν'* coni. AMeinekius Philol. XII p. 607. 27. 28. Separavi in codice coniuncta. 28. *διχολογνῶναι — Βακχύλιδος* cod. *δίχολοι γνῶμαι — Βακχυλίδης* Mus. *δίχολοι γνῶμαι* Zenob. III 25 p. 64, ubi interpp. apponunt Lobeck. ad Soph. Aiac. 127, Diogenian. IV 32 Apostol. VII 18 Arsen. 183 schol. Hippocr. ap. Foes. Oecon. s. v. *ὀργᾶν*. — Deinde *καὶ τρόπος* codex, *καὶ ὀργὴ ὁ τρόπος* recte Kusterus ope Zenobii l. c., qui *διχῇ ἰδιότροποι κ. μ. χ. γ. ἡ δ. ὀργὴ δὲ τρόπος*. — *διακεκριμέναι* Zenobius, *βεβριμέναι* schol. Hippocr. ubi versus minus recte Alcmani tribuitur. 30. *πληροσέληνος* codex. *Διχομηνία· πληροσέληνον* (hucusque Gl. MS. in Siracid. XXXIX 15) *ἤτοι τάς τε τῆς σελήνης ἢ τοῦ μηνός* C. 171; *διχομηνία· τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς ἤτοι τῆς σελήνης, ὅτε πληροσέληνόν ἐστι. διχόμηνον· πληροσέληνον, τε τῆς σελήνης ἢ μηνός* C. 63. *ἢ* supplet C. 39. — *διχομηνίεια* codex, em. HSt. sc. *ἡμέρα*; *δὲ* pro *ὅτε* Kusterus.

διχόνδις· ἀπύγων
διχόν(ο)ια· ἑτερογνωμοσύνη, διχοστασία
διχονοεῖν· διστάζειν
διχοριάζειν· ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν
35. *διχοστατεῖ*· μάχεται, πολεμεῖ
διχοτομία· ἀναίρεσις
* *διχοτομήματα*· τμήματα
διψακερόν· ταλαίπωρον
δῖψαι· βλάψαι
40. *διψάρα*· δέλτος. οἱ δὲ διφθέρα
διψάς· ἔχις. ὕδρα. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ ἐπὶ τοῦ ἥπατος
διψία κόνις· ξηρά
δίψιον· βλαπτικόν
.... *δίψιον Ἄργος*· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον (*διψᾶν* γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν) ἢ ὑπὸ Διὸς βεβλα(μ)μένον· *ἶψαι* γὰρ τὸ βλάψαι
45. *διψῆν*· διψᾶν
διψυχία· ἀπορία
δίῳ· τῷ ἐντίμῳ. τῷ ἀγαθῷ. τῷ εὐγενεστάτῳ
δίωγμα· θυσία τις Ἀθήνησιν ἐν ἀποῤῥήτῳ τελουμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορ(ί)οις. τὸ αὐτὸ καὶ *ἀποδίωγμα* ὕστερον ἐκλήθη
διῴδει· ἐφλέγμαινε
50. *διωθεῖται*· ἀνατρέπεται. ἀνατρέπει
διωθεῖτο· ἀπεκρούετο. ἀπερ(ρ)ίπτετο. ἀπέρ(ρ)ιπτε
διωκαθεῖν· διώκειν
δίωκε· ζήλου. ἐπιτήδευε
διώκειν· καταλαμβάνειν φεύγοντα. ἢ κατατρέχειν ἐν κλίμακι. καὶ φεύγειν μεθ' ὁρμῆς
55. *διωκέτον*· ἐδίωκον. δυϊκῶς. ἢ διώκουσι
διῳκισμένοι· κεχωρισμένοι
διωκόμενον· κατηγορούμενον
διωλισθηκόσι· πεσοῦσι

SCR. 35. Euripidis? 37. Exod. XXIX 17 Ezech. XXIV 4. 39. Poetarum Alexandrinorum fictio. 42. Aeschyl. Ag. 495 Soph. Ant. 245. 439. 43. Soph. fr. 274 p. 154. 44. *Δ* 171. Hesiodi versus intellegitur Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναοὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον. 45. Ar. Nubb. 441 Plat. Gorg. 496 D. 47. *B* 57. 52. Eur. fr. 364, 25 Nck. 53. I Timoth. VI 11. 55. *K* 364.

ADNOT. 31. *λόνδις*· βωμολόχος εἴρων *κοκκιλύνδις*· παιδὸς ἀφόδευμα (Lob. Proll. p. 161) *χόδανον*· τὴν ἕδραν Hesych., quae attulerunt interpp. incerti haerentes, utrum ἄπυγος an ἀπύγων scribendum sit. Non expedio. 32. Sic C. 39, em. C. 63 alii. 38. EM. 801, 48. Lob. Proll. p. 345. 39. Lobeck. rhem. p. 42, 18. 43 et Pathol. El. p. 97 sq., ubi δίψαι defendere studet a correctione Pearsonis δ' ἶψαι. Vide γῖαι et δίψιον. 40. Glossam Siculorum tradi docet literarum φθ in ψ mutatio. Lob. rhem. p. 89. 41. εὐθυτικῇ cod., em. Mus. ὕπατος cod., em. Phavor. 43. Vide 39. *δίψιον*· βλαβερόν Apoll. lex. 59, 18; παρὰ τὸ ἶψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι *διψιόν* φησι τὸ βεβλαμμένον schol. Apoll. Rhod. IV 14. 44. (μ) Mus. Repetuntur haec s. v. πολυδίψιον. 45. *δίψην*· δίψαν codex et C. 39. 171. 63 in quibus ἀττικῶς additum est. *διψῆν*· διψᾶν Koen. Greg. Cor. p. 228 Lob. Phrynich. p. 61. Sed potest et illud verum esse; vide Thes. LGr. II, c. 1586 B. 48. θεσμοφόροις codex et Suidas s. v. χαλκιδικὸν δίωγμα p. 1116 Bekker, qui conferri iubet Plut. Q. Gr. 31; em. Valesius. Lobeck. Aglaoph. I p. 680. 49. *διωδεῖ*· ἐφλέγμενεν cod., em. C. 39 Mus. 50. *διωθούμενα*· ἀνατρεπόμενα C. 171. 51. (ρ) bis Mus. C. 39. 171. 52. διωκανθεῖν cod., διωκάθειν Mus. Vide schol. Plat. Euthyphr. p. 39, 3 ed. ster. Moer. p. 118 Tim. p. 87. Accentum, etiam ap. Arcad. p. 155, 24 vitiosum, corr. Elmsleius ad Eur. Med. p. 113. Cf. nos in Mus. Rhen. 1856 p. 310. 53. ἐπιτήλευε cod., em. Mus. C. 39. 171. 55. διωκέτην cod., em. EM. C. 63. 56. *διωκισμένων*· κεχωρισμένων C. 171, διωκισμένος | ος C. 39 Suidas. 58. C. 171.

διωλύγιον· .... ἠχοῦν ἐπὶ πολύ. μέγα, καὶ σφοδρόν, διατεταμένον
60. [διώμνυτα(ι)· ὀμνύει]
διωμοσία· ἡ ἀντωμοσία. ἑκάτεροι γὰρ ὤμνυον· ὁ μὲν ἐγκαλεῖν δικαίως· ὁ δὲ ἐγκαλεῖσθαι ἀδίκως
δίωνται· διώξουσι
διώνυμος· περιβόητος, ὀνομαστός
διωρεῖ· νεῖκος πολέμου
65. διωρίσαμεν· διεζεύξαμεν, διεστήσαμεν
διωρίαν· διαζυγίαν, διαχωρισμόν
δίωρον· ἀσύμφωνον. οἱ δὲ ἀνόμοιον διάφωνον
διώρυξ· τάφρος
διῶσε· κατέβαλε
70. διωσάμενοι· ἀπωθησάμενοι, ἐκβαλόντες
διωστῆρσιν· ἀναφορεῦσι
διώττας· ἐργοδιώκτας
διωφέλλειν· διορύσσειν
διωχή· δίφρος ὅ[ν] δυνάμενος δύο χωρεῖν
75. δματέα· δαμαστέα
δμηθέντι· δαμασθέντι
[δμηκῶτες· πεπληρωμένοι ἢ δεινῶς διακείμενοι]
δμῆσις· δάμασις
Δμήτειρα· δαμαστική. γῆ γεννήτρια. Δημήτηρ. δαμάστρια
80. δμηθῆναι· κρατηθῆναι. διαπολέσθαι. ὑποταγῆναι
δμῆσαι· δαμάσαι. κρατῆσαι
δμητόν· [βοητόν]. ἀναγκαστόν. οἰκοδομητόν
Δμῖα· Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Δήμητρος
δμῶες· δοῦλοι
85. δμωῆισι· δούλαις
δμωΐς· θεράπαινα, δούλη· ἀπὸ τοῦ δεδμῆσθαι

SCR. 59. Vox Platonica. 62. *P* 110. 65. Eur. Hec. 817. 69. *Φ* 244. 70. Herod. IX 102. 71. Exod. XXXVIII 11 et LXX passim. 74. Pherecrat. fr. IV vol. II 1 p. 254. 76. *Δ* 99. 78. *P* 476. 79. *Ξ* 259 ubi alii *μήτειρα* quod repudiat Nauck. Ar. Byz. p. 33. 84. Homerus. 85. e. g. *O* 93. 86. Aeschyl. Suppl. 334.

ADNOT. 59. Vide *διολύγιον* et EM. 280, 65 Tim. p. 88. *θρηνητικῶς* addit C. 39. 171. — Nunc demum video *ΓΥΙΙΟΝ: μακρόν* mutandum esse in *Ω]ΛΥΓΙΟΝ: μακρόν*. 60. (ι) Mus. *διώμνυται* et alio loco *δυώμνυτο· ὤμνυε* C. 171. Recte *διόμνυται* Suidas. 61. Meier et Schoem. *Att. Proc.* p. 624. 62. *διῶνται· διώξουσι* cod., *δίωνται· διώξωσι* Mus. *διῶνται* etiam EM. 280, 40. 63. *περίφημον* addit C. 171. 64. *διωριεῖ· νῖκος* cod. *διωριεῖ· νεῖκος* Mus. *διώρη· (διωρὶς* cf. *συναρίς!) νῖκος πολέμων* C. 171, *διώρη· οἶκος πολέμου* C. 39, *διωρία· νεῖκος, πόλεμον* Salmasius. Verba *νεῖκος πολέμου* si casu quodam a gl. 66 avulsa sunt, *διωρεῖ* forlasse e *διορμεῖς* (Plat. Legg. IX p. 860 E) natum est. 70. C. 171; *ἀποῤῥίψαντες* addit C. 39. 71. *ἀναφόροις* cod., em. C. 39. 171 Suidas addens *βαστάζουσιν* (Mus.). 72. Glossam creticam esse dixi in Philol. XII, 3 coll. *ἐττῶν, ὑφεττόν λάττα*. Male alii *διώστας* alii *διώκτας* corrigunt Hoeschelium et Pearsonem secuti. 73. [*διω*]*φέλλιον διορύσσειν*? 74. *διωχῶς — οὐ* codex, *δίωχος — [οὐ* om.] Mus., correxi. Vide EM. 280, 52 Poll. VII 116 X 47 Pausan. Eustath. 882, 13 Lobeck. Parerg. p. 708. 76. C. 171 |α |α C. 39. 63. Vide SCR. 77. Omisit Musurus. Lego *ἀδδηκότες*. Similis corruptela obtinet C. 39 *δμηκότες· δαμάσαντες*, in quo praeterea leguntur glossae Homericae (*Δ* 99 *I* 158) hae: *δμηθέντα· δαμασθέντα. δμηθήτω· πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω.*

η

78. *δμῆαις· ἡ δάμασις* C. 39. *Δάμάσις* cod., *δάμασις* Mus. Possis et *δμήσῃς· δαμάσῃς*, ut Schow. 79. Seiuncta copulavi et correxi. *Δμήτειρα· δαμάστρια ἡ Δημήτηρ* EM. 281, 9. *Δμήτρα· δαμά.στρα* codex, *δμήτρα· δαμάστρα* Mus., qui literam (*α*) delevit. 82. *βιαστόν* Kusterus probantibus Thes. Edd. Imo *λαλητόν· βοητόν*. 83. *Δμεῖα* Mus. Cf. Lobeck. Aglaoph. I p. 154. Mihi *Ἀλία· Ὠκεανοῦ θυγάτηρ* et *Ἀμαία· Δημήτηρ* confundi videntur. 84. Apoll. lex. 59, 19. 85. *δμωχίσι* cod. h. e. *δμωῆισι*; *δμωῖσι* Musurus.

δμῶες ἀναγκαῖοι· οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες, καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν
δμών· γυνὴ μεγάλη
δμώς· δοῦλος, θεράπων
90. δνοπάλιζεν· διὰ τῶν χειρῶν ἐδόνει καὶ ἐκίνει ἀναιρῶν. Δὶς κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής
δνοπαλίξεις· οἷον δονήσεις ταῖς χερσὶ, καὶ ἐκτινάξεις. οἱ γὰρ πτωχοὶ ἐπικρύπτουσι τὰ ῥάκ[κ]η. ἢ διὰ χειρῶν ἕξεις
δνόσ, κακοπλασσῶν
[δνόσουσι· διακόψουσι. κακοπαθήσουσι]
δνοφέη· σκοτεινῇ
95. δνοφερόν· σκοτεινόν. μέλαν, ἀπὸ τοῦ δνόφου· λέγεται γὰρ τοῖς Αἰολεῦσι δνόφος ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι τὰ νέφη
δνόψ· χιτῶνος εἶδος. βάθος
......· δοξάζει. ἀμφιδοξεῖ. διστάζει. δικάζει
δοάσσατο· διενοήθη. ἐβουλεύσατο. ἔδοξε
δοάσσεται· δοξάζει. ἀρέσκει. συμφέρον καταφαίνει
2100. δοάσσετο· ἔδοξεν
δοιά· δύο
δοιαί· δύο, δισσαί
δοιαὶ δίκαι· βουλαὶ δύο
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων· τὴν ἔκβασιν τῶν ὀνείρων Ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν
5. * δόγματα· ζητήματα. προστάγματα
* δοειδές· διαφανές
* δοῖεν· παράσχοιεν
δοιάσαι· διστάσαι. βουλεύσασθαι
[δοῖδος· σπάδων]
10. [δοιοιδυσσεῖν·.....]
δοίδυξ· ἀλετρίβανος
δ' οἱ δέατο· ἐβουλεύσατο
δοίημεν· δώημεν
δοίης· δώσεις
15. δοίμασιν· ἀποφάσεσι, γνώμαις

SCR. 87. ω 209. 89. ω 256. 90. 91. Δ 471. ξ 501. 95. Ι 15. 98. Ν 485. 99. Ψ 339. 2101. β 86 Μ 464. 2. Δ 7. 4 τ 562. 5. Gl. sacra teste C. 39. 7. α 18. 11. Arist. Eq. 987 teste Suida. 14. δ 600.

ADNOT. 88. δμώη· γυνὴ μεγάλη C. 171, δμωή· γ. μ. C. 63, δμωῇ· γυναικὶ δούλῃ CBremensis. Forte σμώνη· ῥύμη μεγάλη. 90. 91. Apoll. lex. 59, 21 EM. 281, 18 C. 39. Sub ἐπικρύπτουσι latet vitium. Vide Lob. Proll. p. 92. 92. δνόσ, κακοπλασσῶν cod., δνόσσων· κακοπαθῶν Musurus. Conicio 91. 92. ἕξεις δονῶν καὶ τινάσσων vel ἕξεις [δνόσ, κακὸ]πλάσσων. 93. „Hesychiano δν. quid faciendum sit, non reperio." Lob. rhem. p. 100; δηώσωσι scite Kusterus. Forte κακῶς διαθήσουσι vel πορθήσουσι. 94. Vide γνόφεον et ζόφεον. Δνοφερῇ coni. Pearso coll. Hom. ν 269. 95. Apoll. lex. 59, 20. C. 39. 171. Imo Doricum est iudice Ahrente Dial. I p. 73. II 80. 109. schol. Aeschyl. Prom. 570. 96. Cf. Lobeck. Parall. p. 115. Βάθος non sollicitaverim, sed colorem atrum intellego. Faehsius ῥάκος suasit. 97. Excidit δοάζει. Et sic δοάζει· διστάζει C. 39. 98. δοάσατο· τὸ μιᾷ γνώμῃ μὴ ἑστάναι C. 39. 2103. δοιαί· δύο ἢ δίκαι ἢ βουλαί C. 39. Vide δωαί. 4. ἀμείνων cod., em. Mus. ut Apoll. lex. 59, 24 qui explicat ἔξοδοι ἐκ μεταφορᾶς. 6. Sic cod., διαειδές Mus. Imo ὑα]λοειδές vel tale quid. 9. δοιδός corr. Bruno. Vide gl. α 5662. 10. Sic codex; δοιοῖς· δυσίν (Ψ 194) Mus. Latet vel δοιδύσσειν sive δαδύσσειν, unde fuerunt qui voc. δοίδυξ derivarent, vel δοιδυκιεῖν quo ducit ordo et C. 39. 11. ἀλατρίβανος cod., em. Mus. ἀλοτρίβανος C. 171; κοχλάριον ἢ ἰγδύν C. 39. 12. Scripsi; δοιδέατο cod. δοιάσατο Mus. 13. δῶμεν C. 39. παράσχοιμεν Suidas. 14. δοίοις cod., em. Mus. δοίης· παράσχῃς C. 63. δοίη· παράσχῃ C. 39. 15. δοιήμασιν Mus. Coni. δόγμασιν, vel λήμασιν; δοκήμασι Kusterus.

* δοιάς· δύο
δοῖτρον· πύελον. σκάφην
δοκάζει· μένει. ἐπιτηρεῖ. δοκεῖ. προσδοκᾷ
δοκάλια· καλά, ἄριστα, ἀγαθά
δόκαι· ἐνέδραι, παρατηρήσεις
δοκάν· θήκην. δοκεῖν. ἐοικέναι
δοκάναι· αἱ στάλικες, αἷς ἵσταται τὰ λίνα [ἢ κάλαμοι]
δοκεῖ· οἴεται, νομίζει ......
δοκεύειν· τηρεῖν, φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν, προσδοκᾶν
δοκεύων· ἐκδεχόμενος
δοκήσει· ὑπονοήσει. νομίσει. προσδοκήσει. δοκιμάσει. στοχάσεται
ΔΟΚΗΝ· δόκησιν. δοχήν
δόκησις· τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον, οἷον φαντασία
δοκησίσοφος· ὁ[ι] οἰηματίας ἐπὶ σοφίᾳ
δόκησις· σκοπή. ἀπάντησις. ὑπόληψις
δοκίδες· οἱ ἰσάκις ἴσοι ἀριθμοὶ πλεονάκις
δοκίδων· δοκῶν ὑπολαμβάνων
δοκικῶ· ἀντὶ τοῦ δοκῶ. ἔπαιξε δὲ Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισι
δοκιμαίνονται· δοκιμάζουσι
δοκιμάσας· κρίνας, ἐξετάσας
δοκιμασία· ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων
δόκιμον· χρήσιμον. τέλειον
δοκιμοῦν· δοκιμάζειν
δοκίμωμ[α]ι· δοκῶ καὶ οἴομαι
δόκον· τὴν ἀγχονήν
ΔΟΚΟΣ· σκοπή. προσδοκία. καὶ τὸ ἐν οἰκοδομῇ ξύλον

SCR. 24. Passim Homerus. 29. Arist. Pac. 44. 30. Vide Eurip. fr. 130. 279. 167 Nck. 33. fr. IV vol. II 1 p. 381. 36. Plat. Legg. VI p. 753 E. 39. Sappho. 41. Eur. fr. 475 Nck.

ADNOT. 17. Vide δραιόν et δροίτη. 18. Cf. ἐδόκαζεν· ἀπεδέχετο. 19. δόκιμα Ruhnken. 20. ἐν δόκῃ· ἐν ἐπιβουλῇ Hesych. 21. δοκᾶν cod. δοκάνην Mus. 21. 21ª. Coniunxi. Doriensibus δοκασεῖς futurum est a δοκέω. 22. σταλικαὶ — δεινὰ cod., em. Mus. ἢ κάλαμοι ad δόνακας spectant, ut vidit Schneiderus. Cf. Apoll. lex. 59, 29. 23. ὑπολαμβάνει addit C. 39. 171. 24. δοκάειν cod., em. Arcerius Apoll. lex. 60, 14. Cf. ἀκεύει. 26. δοκιμάσῃ Mus. 27. δόκην cod., Cf. Arcad. 106, 21 Lob. Proll. 12, 12 Koen. Greg. Cor. p. 51. 28. ὀμαζόμενον cod. em. Mus. Suidas. Malim νομιζόμενον δέ. 29. Poll. IV 9. ἤτοι ὁ κενόδοξος addit C. 39. Lexicis e Cyrillo adde δοκησίφρων· μωρόσοφος. 31. ἴσα καὶ ἴσοι cod., em. Scaliger. Infra πλινθίδες· δοκίδες. ‚οἱ δὲ τὰς δύο μὲν [πλευρὰς] ἴσας τὴν δὲ τρίτην δυεῖν μείζονα ἰσάκις ἴσοι μειζονάκις δοκίδες καλοῦνται.' Theo Smyrn. Math. c. 29 p. 66. Vide Nicomach. II p. 57 (Ast Theolog. Arithm. p. 278). 32. Sic codex; δοκίδων· δοκῶν. δοκῶν· ὑπολαμβάνων Mus. δοκίδων· δοκῶν. δ'οἴεται· ὑπολαμβάνει C. 244. Neque crediderim δοκίδων· δοκῶν et δοκίων (Boeotice pro δοκέων) confundi.— Vid. Poll. X 157. 33. δοκηκῶ cod. Ald. Flor. Mus., δοκικῶ editiones rec. poscente literarum ordine. Ἀρτοπώλησι cod., em. Musurus. Ad ipsum illud δοκηκῶ quod attinet, unice probanda est Lobeckio in Proll. p. 148 probata sententia: *binae interdum insinuatae sunt literae aut significationis distinguendae caussa aut vi synecdromae aut lapsu quodam populari, ut δοκικῶ pro δοκῶ quo Hermippus utitur barbarum ludens.*' Neque aliter statuit Meinek. hist. crit. p. 94. 189 II 1 p. 384 abusum hac voce Bergkium esse monens. Hic enim in Act. Soc. Gr. I p. 134 Comoed. Att. reliq. p. 313 Δοκικῶ· ἀντὶ τοῦ Δοκῶ coniecerat, quod fugit Tzschirnerum p. 50. Cf. δαπακάζομαι Ἀττικωνικῶς δαμαρούσιος. 38. ‚Vocem Ionicam esse TH colligebat ex loco epistulae Pherecydis ap. Diog. La. I 122, ubi libri aliquot δοκιμάσῃς et δοκιμάσητε pro δοκιμώσῃς et δοκιμώσητε' Thes. LGr. II c. 1613 D. 39. δοκιμῶμαι cod. παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν εὑρίσκονται ὑπερβαίνοντα τὰς τρεῖς συλλαβὰς οἷον δοκιμῶμι ἐλευθερῶμι Ald. Hort. Adonid. p. 207 a. Hinc nostrum em. GDindorfius Thes. II c. 1613 D et Ahrens Dial. I p. 136. 40. Separavit Mus. Nauck. Ar. Byz. p. 206. 40. δοκὸν τὴν ἀγχόνην cod. ἀγχόνην Mus. ἀγχονήν GDindorf II c. 1617 A. Accentum correxi ope Cram. A. Oxx. I p. 223, 19 δόκος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκός ὀξυτόνου τοῦ σημαίνοντος τὴν δόκησιν καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ταγηνισταῖς σημαίνει τὴν ἀγχονήν. Cf. Lob. Proll. p. 16.

δοκουμένοις· δοκιμαζομένοις
δοκοῦντες· οἱ ἔνδοξοι
δοκοί· εἶδος ἀστέρων ἐπισημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι
45. δοκῶμεν· νομιζοίμεθα
δόκωσις· στέγη
δο[λ]άν· ἀντὶ τοῦ δήν
δολάνα· μαστροπός
δολερῶς· ὑπούλως, δολίως
50. δολέων· ὁ δοθιήν
δολίχαυλος· μακρὸν τὸν αὐλὸν ἔχων· αὐλὸς δὲ λέγεται τοῦ σιδηρίου τὸ κοῖλον, ... ὃ ἐμβαίνει τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος
* δόλιος· πανοῦργος
* δολιομῆτα· δολιόγνωμε
δόλιχοι· ὀσπρίου εἶδος
55. * δολιχά· μακρά
* δολιχήν· μακράν
* δολιχεύωσι· περιοδεύωσι
δολιχήρετμοι· μακρόκωποι. δηλοῖ δὲ τοὺς ναυτικούς
δολιχόν· μακρόν
60. * δολιχοδείρων κύκνων· μακροτραχήλων
δολιχός· μακρός. ἢ μέτρον γῆς
δολιχόσκιον· μακρὰν ἔχον σκιάν, μακρόσκιον, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται· ἢ μακρὰν ἰέναι δυνάμενον
* δόλοι· οἱ παραλογισμοί. καὶ στρατηγήματα
* δολοῖ· φθείρει. κακουργεῖ
65. δολιχόφρονα· πολύφρονα
δολιχωπά· μακρά
* δολίσκος· δόλων. παραξιφίς
δολίφονον· πέπαικται δὲ τοῦ δολοφονίου
δολομάν· μαστροπόν. Λάκωνες

SCR. 43. Galat. II 6 cf. Eur. Hec. 298. 45. Ar. Pac. 1051. 46. Eccles. X 18. 47. Alcman. 51. ι 156. 52. Psalm. V 6. 53. Α 540. 54. Anaxandr. fr. I 43 vol. III p. 184. Theophr. HPl. VIII 32 XI CPl. II 18, 3. 55. Δ 533 Π 255. 56. δ 393. 57. Gl. sacra? 58. ϑ 191. 59. Ν 162. 60. Β 460. 62. Γ 346. 64. V. l. I Cor. V 6. 65. Sic Empedocles ap. Plut. Mor. p. 1113 C οὐ δολιχόφρονες μέριμναι dixit. 68. Com. Gr. IV p. 634 fr. CXXI.

ADNOT. 43. ἠρέσκοντες (sic) C. 39. 44. Plin. HN. II 26. 46. Infra ἡ δόκωσις· ἡ στέγη. Et sic h. l. C. 171. 244. 47. Correxi δοάν· ἀντὶ τοῦ δήν coll. Ahrent. Dial. II p. 51. Cod. δόλαν· — δήλου. Ineptit Aufrecht in *Zfvgl. Sprachw.* VII 4 p. 304. 48. Vide δολομάν δόλοπα δόλοι et δόλοψ ap. C. 39. 171. 49. Poll. III 132. IV 51. C. 39. 50. ὀδοθίην cod. ὀδοθιήν Mus. Δοθιών· ὁ δοθιήν coll. Suida Kusterus. 51. δολίκαυλος cod., em. Mus. Apoll. lex. 59, 33 δολιχαύλους — ἐχούσας. 53. δολιομήτα cod., δολομῆτα Mus.. δολομῆτις· δολιογνώμων C. 244 171. Δολιομήτιδες marg. Ask. in Aesch. Suppl. 750. 54. δολιχοί cod. Poll. I 247, δόλιχοι Arcad. 85, 6 Choerob. An. Oxx. II 294, 5 Eustath. p. 254, 34 Suidas et qui λούβιον φασοῦλιν exponit C. 39. 57. Suidas C. 39. 58. μακροήποι cod., em. Apoll. lex. 59, 32 Mus. 59. Cf. Apoll. lex. 60, 3. δολιχόν· κύκλον μακρόν codex, similiter C. 39 δολιχόσκιον· μακρὸν ἢ μέγα κύκλον C. 171 δολιχόν· κύκλον μακρὸν ἢ πολύ. Patet errorem inveteratum pervulgari. Vide 60. 60. δολιχοδείρων κύκνων scripsi, δολιχοδείρων· μακροτραχήλων codex. Cf. 59. 62. Apoll. 60, 3. 65. δολιχόφρων· ἀπολύφρων cod. δολιόφρων· ἀπατεόφρων Mus. Emendaverat ἀπαλόφρων quod postea delevit. Conieci δολιχόφρονα· πολύφρονα. 66. δολιχοπά cod., em. Salmasius. 67. δολίσκος aliunde irrepsisse videtur. Recte habebit δόλων· παραξιφίς, ut Musurus scripsit pro δόλω παρεξιφίς. 68. πέπαικται παρὰ τοῦ Mus. Cf. δορυφόνον. Videtur comicus poeta Agamemnonis Aeschyleae versum 1129 δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω in re coquinaria adhibuisse. 69. Vide δολάνα δόλοπα δόλοι δόλοψ. Koen. Gr. Cor. p. 282, Ahrens Dial. II p. 85.

70. *δολομῆτα· δολιόβουλε, κακότεχνε· μῆτις γὰρ ἡ βουλή*
Δόλοπες· ἔθνος. οἱ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Θεσσαλίας οἰκοῦντες
δόλοπα· κατάσκοπον. μαστροπόν
δολομήτεω· δόλια βουλευομένου
δολοπεύει· ἐπιβουλεύει, ἐνεδρεύει
75. *δόλος· πύσσαλος*
δόλου τράπεζα· ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον ἐν θυτικῇ
* *δολοπλοκίας· τὰς τῶν λόγων πλοκάς*
* *δόλοι· κατάσκοποι*
* *δόλαντρον· κέρας γλοιὸν ἔχον, ᾧ ἁμαξεῖς χρῶνται εἰς τὸν ἄξονα*
80. * *Δολόπεσσιν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους Θεσσαλίας*
δολοφρονέουσα· δόλια φρονοῦσα, ἀπατῶσα
* *δολβαί· θύματα. οἱ δὲ μικτὰ πλακούντια*
δόλπαι· πλακούντια μικρά. Κῷοι
δολφός· ἡ μήτρα
85. *δόλωνες· οἱ μικροὶ ἱστοὶ ἐν τοῖς πλοίοις. ἢ ξιφίδια ἐν ξύλοις ἀποκεκρυ(μ)μένα*
δολώσει· ἀπατήσει
δόμα· τειχίον
* *δόμεναι· δοῦναι, παρασχεῖν*
* *δομέοντι· οἰκοδομοῦντι*
90. * *δόμοισιν· οἴκοις*
δομαίους· οἰκόπεδα. θεμελίους
δομή· τεῖχος. εἶδος, μορφή, πρόσοψις. σῶμα. οἰκοδομή. τροπων κατασκευή
δόμορτις· γυνή
δόμος· οἰκία. ἀπὸ τοῦ δεδομῆσθαι
95. *δόμος ἡμιτελής· ὁ ἀτελὴς οἶκος. Ἡμιτελής· ἡμίγαμος. Τέλος γάρ ἐστι ὁ γάμος, καὶ Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος, ὅτι γαμήλιοί εἰσιν*
δ' ὁμώροφον· ὑπὸ τῷ (αὐτῷ) δόμῳ ἱδρυνθέντα

SCR. 70. *Λ* 540. 71. *Ι* 484. 80. *Ι* 480. 81 *Γ* 405. 86. Ar. Eqq. 1067. 88. *Λ* 16. 90 *Ξ* 202. 95. *Β*. 701.

ADNOT. 72. Cf. Ahrens II 85. 73. *βουλευομένω* cod., em. Mus. 74. Vide *λωπεύειν* et *κλωτοπεύειν*. Fortasse hinc corrigi poterit gl. α 3240 *ἀλοπεύει· ἀνιχνεύει*. 75. Lego *κύν]δαλος*. An *στόλος*? cf. *δρυοπαγῆ στόλον*. 77. *δολοπληκυΐας* cod., em. Mus.— *δόλων* coni. Kusterus ac *δολοπλοκέων· μετὰ συμπλοκῆς δόλων* C. 171. 78. Coni. *δίοποι*, nisi *δόλος* dictum sit de homine vafro ut *ἄλημα παιπάλημα κρότημα*. *δόλοψ· κατάσκοπος* C. 39. 63. 171. 244 ubi etiam *ἐπιβουλευτής* additur. 79. Infra *δύραντον*. 80. *δολοπέσσουσιν* cod., em. Mus. 81. *ἀπατοῦσα* cod., em. C. 63. 171. 82. *μικρὰ* coni. Heinsius. *δ' ὄλπαι* coni. Toup. Emend. IV p. 356 coll. *ὄλπα· ἔδεσμά τι*. „*Si suo loco positum esset, hanc doricam esse dicerem vel aeolicam appellationem nominis sacrificalis οὐλαί, unde ὀλβάχνιον* EM. 257, 53, *quod alibi ὀλβάχιον* [*et ὀλβακήϊον scribitur h. e. οὐλοχοεῖον*“ Lobeck. Path. El. p. 99. Vide potius *ὄμπαι· θύματα* et lege *δ' ὄμπαι*. 84. H. e. *δελφύς*, *vulva* Lob. rhem. 287. 85. Pollux I 91; contra *τὰ μεγάλα ἄρμενα* C. 39. *ἀποκεκρυμένα* cod., em. Mus. Vide *δολίσκος*. 86. *δολώσῃ· ἀπατήσῃ*. Cf. SCR. 87. ‚Hieronym. epist. ad Suniam et Fret. [p. 654 F. II ed. Mart.]‘ Heinsius. 89. Lob. Parerg. p. 587. 91. *δομέους* cod., em. Salmasius coll. Apoll. Rhod. Arg. *Α* 737. 92. *τρόπος, κατασκευή* Kusterus, qui minus probabiliter *τεῖχος οἰκοδομή κατασκευή* ad *δομή* reliquas interp. ad *δέμας* refert. *δομήν*] *σώματος σύστασιν* schol. Apoll. Rhod. *Γ* 1394. 93. *δόμορ* Suidas. Vide Lob. Parall. p. 207 Ahrens Dial. I p. 77. Nisi *δόμορτις* a *δαμαρτή* declinatur, ut *ἔροτις* ab *ἑορτή*, legendum est *δόμορ τις· γυνή τις*. 95. *ἡμιγάνος* cod., em. Mus. 96. *δ' ὁμώροφον· ὑπὸ τῷ αὐτῷ δ. κτλ.* scripsi; *δανώροφον· ὑπὸ τῷ δ.* codex.

δόνακα· κάλαμον. Κρῆτες, παρὰ τὸ δονεῖσθαι. καὶ *ῥαδαλὸν δονακῆα*· τὸν διάσειστον καλαμῶνα
δόνακα ὑπολύριον· πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο
δόνακες· κάλαμοι [ἐλώδεσιν. ἢ πτελέαις]
2200. *δονακήματα*· ἀναλήμματα. καὶ ἄνμματα
Δονάκταν· τὸν Ἀπόλλωνα. Θεόπομπος
δονάκων· καλάμων. ἢ αὐλῶν
δόναξ· κάλαμος ὁ ἁλιευτικός
δονεῖ· κινεῖ, ταράσσει, σαλεύει
5. *δονεῖται*· ....
δονοῦντι· .....
δονούμενοι· ὁμοίως
δόξα· φήμη. τιμή
δόξαν λαβεῖν· δόξαν ἑλεῖν
10. *δοξαρίοις*· εὐτελέσι δόγμασιν, ὑπονοίαις, ὑποκοριστικῶς
δόξας· δοκήσεις
δοξασταί· δικασταί
δόξει(ε)· ὑπολάβοι
δόξη· φανῇ. ἢ δοκήσει
15. *δόξης*· δοκήσεως
δοξοῦσθαι· κατοπτρίζεσθαι. φαντάζεσθαι
δορά· δέρμα.........
* *δόρατα*· λόγχαι......
δοράζει· λογχάζει
20. *δορατιζόμενοι*· δόρασι μαχόμενοι
δόραντον· κέρας, ἐν ᾧ τὸν γλοιὸν φέρουσιν οἱ ζευγηλάται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ
[*δορυάληπτον*· δορύληπτον]

SCR. 97. Σ 576 (Κ 467). 98. Arist. Ran. 233. 99. *πτελέαις* (l. *πτελέαι*) ad gl. 2206 et Theocr. VII 135 refero. 2202. Pind. Pyth. XII 44. 4. Mnesimach. v. 60. vol. III p. 570 Arist. Eccl. 954. 6. Vid. 2199. 9. Eur. Hel. 847. 12. Antipho p. 140, 38. 15. Κ 324. 22. Soph. Ai. 894.

ADNOT. 97. Post v. *ῥάδαλον* (l. *ῥαδαλόν*) cum Pearsone retraxi verba *δονακῆα*· *τὸν διάσειστον καλαμῶνα*, quae in codice post gl. 2199 male singularem glossam constituunt. Indicatur Zenodotea lectio in Il. Σ 576 p. 513 Bekk. Cf. Düntzer Zenod. stud. p. 139. WRibbeck in Philol. VIII p. 675 — 77 Nauck. Ar. Byz. p. 40. In v. *Κρῆτες* non offendes, modo concesseris praeoptandam esse lectionem C. 171 *δόνακα*· *καλαμῶνα* [*δονάκνα* (l. *δονακῆα*)· *καλαμώδη*]. 98. Poll. IV 62, EM. 283, 8 Ael. Dionys. Eustath. 1165, 26 Ar. Ran. 233 c. schol. 99. Cf. Apoll. lex. 59, 29. *κάλαμοι* ☐ *ἐλώδεσι* Mus. Cyrillus 171 proscripta non habet. Vide SCR. 2200. Lego: — *δονακήματα*. *ἀναλήμματα καὶ ἰάματα*. *Ἄνμματα* cod., *ἀνάμματα* Mus. 1. *Δοναστάν* cod., em. Salmasius. Est a Dorico *δονάω* = *δονέω* (*δονάζω*) unde *δοναθεῖσα* ap. Pind. Pyth. VI 36. 2. Fistulam arundineam intellegat an piscem *aulum* nescio. Vide Plin. H. N. XXXII s. f. Ath. III p. 90 D Xenocrat. 106. Illud malo coll. schol. Pind. Pyth. XII 44 *διαπορευόμενον τὸ μέλος ὁμοῦ διά τε χαλκοῦ καὶ καλάμου ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν αὐλῶν*. 3. EM. 283, 7 Suid. C. 39. 171. *κτυπεῖ σείει* insuper C. 244. *δονέοιεν*· *ταράσσοιεν* C. 244. 5. 6. 7. Om. Mus. 8. *βεβαίωσις ἔπαινος καὶ στέφανος* addit C. 171. 244. 9. *δόξαν ἐλεῖν*· δ. λ. cod. C. 171. *δόξαν θέλειν*· δ. λ. C. 244. Emendavi. Cf. SCR. 10. C. 39. 63. 244. *ὑπ' ἐνίων* cod., em. C. 171. 11. 14. 15. Vide schol. Soph. Antig. 324. Sed *δόξας*· *δοκήσας* C. 63. 171. 12. Bekk. 242, 19. Cf. *δοξάζει*. 13. 14. Seiunxit Mus., em. Kusterus. 14. *δοξηφανῇ* cod., *δόξη*· *φανῇ* Mus., em. Hemsterhuisius. 15. Apoll. lex. 60, 15. 16. *δοξούμενοι*· *δοξάζοντες* C. 39. 171. Vide *ἐδοξώθη*. 17. *Κρῆτες δὲ καὶ τὴν δοκὸν* addit EM. 284, 13. Cf. tamen *δόρυ*. 18. *κοντάρια* addit C. 39. 19. EM. 284, 15 explicat *κολάζει*. 20. Sic EM. 284, 15. 21. Vide 2179. *δόρατον* Vossius ex ordine. 22. Vitiose pro *δορύληπτον* ex Soph. Ai. 894.

δοριάλωτος· αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς
* δόρη καὶ δορῶν· ἀντὶ τοῦ δόρατα καὶ δοράτων
δορίδες· μάχαιραι μαγειρικαί, εἰς τὸ ἐκδεῖραι τὰ θύματα ἐπιτήδειοι
δορίκτητος· αἰχμάλωτος, πολέμῳ κτηθείς
δορίληπτον· κατηγορούμενον
δορίς· σκεῦος μαγειρικόν
* δῶρ' ἄδωρα· .....
δορκάζων· περιβλέπων
δύρκαι· κόνιδες
δύρκανα· ἀκριβῶς. Κρῆτες
δοροί· θύλακες δερμάτινοι, κώρυκοι, δέρματα
δόρπα· δεῖπνα
δορπῆσαι· δειπνῆσαι
δορπία· ἡ τῶν ἀπατουρίων πρώτη ἡμέρα οὕτω καλεῖται
δορπιάζειν· δειπνεῖν
δόρπιστος· ὥρα τοῦ δείπνου
δόρπον· δεῖπνον
δόρπον ἑλόμε(σ)θα· ἐδειπνοποιούμεθα
δόρπος· βορά. δεῖπνος
δόρποισι· δόρποισ[ι]. δείπνοις
δόρυ· ὅπλον. λόγχη. ἀκόντιον. καὶ πᾶν ξύλον. ἢ δοκόν
δορύαλλος· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δορύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις
δορύκαι· δουροδύκαι

SCR. 23. Eur. Tro. 518. 24. Eur. Rhes. 274 Theopomp. fr. II vol. II 2 p. 802. 25. Anaxipp. fr. I vol IV p. 465. 26. Eurip. Androm. 155. 29. Soph. Ai. 653. 33. β 354. 35. η 215. 36. Philyll. fr. II vol. II 2 p. 859. 38. Arist. Vespp. 103. 40. Λ 729, lectio Aristarchea. 44. Aristoph. fr. II 2 p. 1001.

ADNOT. 23. δορυάλωτος cod. C. 39, em. Kusterus. De forma vide Wesseling Diod. Sic. XVI 20 Lob. Soph. Ai. p. 160 GDindorf Thes. 1636 D. 24. Vide δορῶν (cod. δόρων). 25. Sic EM. 284, 13 nisi quod ἐπιτήδειαι exhibet. Δορίδες κατὰ Αἴλιον Διονύσιον μαγειρικαὶ τράπεζαι Eustath. 243, 6 (p. 9 ed. Meier). 26. δορικτήτους· πολέμῳ κτηθείσας C. 171. Idem δορίκτητον ὄλβον· τὸν ἐκ πολέμου κεκτημένον πλοῦτον. 27. κατηγορούμενον male forsan pro κατηναρισμένον. 29. De proverbio ἄδωρα δῶρα cf. Zenob. IV 4 Diogen. IV 82. Codex δώροα δῶρα. 30. Vide δροκτάζεις· περιβλέπεις, δρωτάζειν· ἐμβλέπειν quorum alterum in δρωκτάζεις mutatum Koenius in Greg. Cor. p. 338 Macedonibus tribuit, alterum Bastius l. c. δρωπάζειν scriptum malit. Vide etiam δρώπτειν δρώψ (Lob. Parall. p. 118) et δρῶντες· δρῶντες βλέποντες C. 171. 31. Παυσανίας ἐν τῷ κατ' αὐτὸν λεξικῷ εἰπών· δίρχοι· οἱ φθεῖρες Eustath. 368, 10. Ac δίρκαι· φθεῖρες etiam C. 39. 171 uterque suo loco, δίκροι· φθεῖρες C. 244 margo. Sed cum Cyprii ῠ et ῐ in ŏ soleant mutari, lectionem codicis nostri non sollicitaverim. Cf. θρόδαξ = θρίδαξ. Ceterum ,lendes' intellego. 33. δορούς· κωρύκους, δέρματα EM. 284, 16; δοροῖσι· θυλάκοις Apoll. lex. 59, 31; ἄδοροι· ἀσκοὶ κώρυκοι θύλακοι Hesych. 34. Schol. Vespp. 103. 36. δορπία cod. δόρπεια male Albertus. Δορπία· ἡ πρώτη τῶν ἀπατουρίων recte etiam Poll. VI 102 Bekk. p. 252 Suidas. 38. δορπηστός Poll. l. c. ,ἢ ὡς Ξενοφῶν δορπηστόν.' δορπηστός· δείπνου ὥρα καὶ δόρπιστος habet Zonaras c. 559 Suid. schol. Arist. l. c. 40. ἑλόμεθα codex. 41. δεῖπνον Kusterus. δεῖπνος tuetur Albertus coll. lex. reg. MS. ubi δορπωρὴ — καὶ ὁ δεῖπνος. 43. Vide δορά et Apoll. lex. 60, 9. 44. Δορυαλλός — ἐφ' — Δοξύλλου — λιμνίαις cod., ἢ ἐφ' — Δοξύλλου — Λημνίαις Mus. Δορύαλος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον — παρὰ τὸ δέρειν EtGud. p. 59. Δορίαλος· τὸ γ. αἰ. ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ κτλ. Schol. Ar. Ran. 519. Δόριλλος· τ. γ. αἰ. ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιοῦ Δορίλλου Suidas. Δορίαλλος λέγεται καὶ δόριλλος Ἀριστοφάνης ,αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται' ἔστι δὲ τὸ γ. αἰ. ἐφ' ὕ. τ. τρ. Δ. ἢ παρὰ τὸ δέρειν τὸ τυπτόμενον ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον EM. 283, 45. Tractarunt haec Bergk Com. Gr. II 2 p. 1001 sq. Lobeck. Proll. p. 118. 119. 45. δουροδόκαι Vossium secutus Albertus. Debebat certe δοροδόκαι· δουροδόκαι. Vide ἀρδικός· φάρετρα.

δόρυ καὶ κηρύκιον· παροιμία, ἣν ἔνιοι *πειθανάγκην* λέγουσιν· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων, ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκιον

δορύκνιον· εἶδος βοτάνης

δορυμήστορας· τοὺς ἐμπείρους τῶν πολεμ(ικ)ῶν

δορυμόλπης· ἡ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ Διί

50. * *δορυξε(ί)ον·* ὅπου τὰ δόρατα ξύεται

δορυξένους· οὓς ἐμπεδοῦντας τὰς ὁμολογίας φίλους ἐποιοῦντο καὶ προσηγόρευον δορυξένους, διὰ τὴν οἰκειότητα τῆς γενομένης πράξεως. Δηλοῖ καὶ τὸν ἀγνίζοντα φόνον, καὶ πρόξενον

Δόρυσσα· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Σάμος

δορυσσόον· ἀνδρεῖον [δόρυ ὁρμᾶν] ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοβοῦντα

[*δορυφία·* καρποφορία ἀγαθή]

55. *δορυφόνον·* [*τὸν δολοφονοῦντα*]· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ὅτι δὲ Φιλοκλῆς τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα

δορυφόρος· ὁπλοφόρος. ὑπασπιστής. ἢ φύλαξ τῶν τυράννων. καὶ πρόσωπον .....

δορυφοροῦντες· προβαδίζοντες ἔνοπλοι

δορυφόρους· ἄνω βαστάζοντας τὰ ὅπλα

* *δορῶν·* τῶν δοράτων

60. *δορχελοί·* ἀστράγαλοι

δόσαν· παρέσχον, ἔδοσαν

Δο[ρ]σάνης· ὁ Ἡρακλῆς, παρ' Ἰνδοῖς

[*δοσείειν·* δοτικῶς ἔχειν]

δόσις· ἡ δωρεά

65. *δόσκον·* ἐδίδουν

δοτῆρα· δότην

δοτήρ· ὁ διδούς

δούλιον ἦμαρ· τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν

Δουλίχιον· πόλις Κεφαλληνίας

SCR. 47. Nic. Alex. 376. 48. Euripidis? 53. Aesch. Suppl. 182. 55. Aristoph. fr. XII p. 1019 Teleclid. fr. VI p. 369. 61. *Λ* 162. 65. *I* 331. 66. Aesch. Prom. 612. 68. *Z* 463. Eur. Hecub. 56. 69. *B* 629.

ADNOT. 46. *παροιμίαν — πιθαναγῆ — ἐπὶ τοῦ* cod., em. Mus. e Zenobio III 26 p. 64. Cf. Pausan. ap. Eustath. 408, 4 (p. 24 ed. Meier) Suid. I c. 1424 Apostol. VII 34. 47. *δορύμνιον* cod., em. Salmasius. Vide schol. Nicand. Alex. 376 p. 98 OS. Plin. H. N. XXI 31 Dioscor. VI 6 EM. 283, 27 Schulze Toxicol. Vett. p. XX sq. 48. *δορυμίστορας* cod. C. 39, em. Mus. — *πολέμων* cod. C. 244 *πολεμιστῶν* CBremens. *πολεμικῶν* C. 39. 63. 171. Vide *χαλκεομήστορος· ἰσχυρόφρονος* ap. Schow. p. 780, ut em. Kirchhoff. Eurip. I p. 538. 49. *δορυμόλπης, ἡ* cod. *ης, ὁ* Mus., *ἦν*? 50. *δορυξόος — καὶ κατὰ συγκοπὴν δορυξός. ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα* EM. 283, 34. 51. *ἐμπεδοῦν* cod., *ἐμπεδοῦντες* Mus. Correxi. Vide Valcken. Ammon. p. 199 Nauck. Ar. Byz. p. 193 OMüller Doriens. Vol. I p. 90. 52. Infra *Δρύουσα· ἡ Σάμος τὸ παλαιόν.* Adde Steph. Byz. 553, 15. 53. *ἀνδρεῖον ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοοῦντα καὶ ὁρμῶντα* EM. 284, 19. — *δόρυ ὁρμᾶν* cod. *δορυόρμαν* Mus., forte *δόρατι ὁρμῶντα.* 54. *δωροφορία* C. 171. 55. *δεδάλῳ* cod., em. Mus. — *Φιλόκτητος — Πρυτανεῦσι* codex, *Φιλόξενος* Hemsterhuisius, em. Pearso probante AMeinekio in hist. crit. p. 89 et Com. Gr. II 1 p. 369 haec addens: ‚*δορυφόνος quo pacto τὸν δολοφονοῦντα significare possit non intellego*'. Cf. nos ad gl. 2168. 56. Duas significationes posteriores habet EM. 284, 21, ubi *κωφὸν πρόσωπον* legitur, priores C. 63. 244. 59. *δόρων* cod., em. Albertus. Cf. *δόρη.* 60. Idem quod *δορκαλίδες*, Cretice opinor. 62. Cf. Ed. Gerhard. Myth. § 915, 2. 63. *δωσείειν* Pierso. 67. *χορηγός, πάροχος* interpretantur C. 63. 39. 171. 244. 68. *δούλειον ἦμαρ* C. 171, quod praefero cum haud paucae in Hesychio insint glossae ex Hecuba Euripidea depromptae. Ad Troad. 1332 vero respicit C. 39; cf. 70.

70. *δοῦλος· ἡ οἰκία, ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν*
72. * *δουλωσάμενοι· ὑποτάξαντες*
Δούλων πόλις· Εὔπολις Μαρικᾷ. κώμην γὰρ λέγει Δούλων πόλιν. ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ καὶ Λιβύῃ
[*δοὺξ· ἡγεμών, ἄρχων*]
75. *δουπῆσαι· ψοφῆσαι. ἐν παρατάξει ἀποθανεῖν*
71. *Δούλωνα· τὸν μουσικὸν Φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος*
δούπησεν· ἐψόφησεν
δοῦπον ἀκόντων· τὴν μάχην
δοῦπον· ψόφον. θάνατον. φόβον
δοῦρα· δόρα(τα). κώπας. καὶ ξύλα
80. *δουράτεον· ξύλινον*
δουρηνεκές· ὅσον δόρυ ἐκτείνεται, ἢ ἐφ' ὅσον ἂν ἐνεχθείη βληθέν, διηνεκῶς
[*δοῦρε· δόρατα*
δουρεμηκές· δόρατος μῆκος]
δουρί· δόρατι
85. *δουριαλής· αἰχμάλωτος*
δουρικλυτός· ὁ κατὰ μάχην ἔνδοξος. ἀπὸ μέρους [*τοῦ δόρατος*]
[*δουρικτῆτον*] *δουρίκτητον· αἰχμάλωτον*
* *δουροδόκη· δόρατος θήκη*
δούριος ἵππος· Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστιν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δ'
90. *δουρὸς ἐρωή· ὅσον δόρατος ὁρμή*
δούς· παρασχών

SCR. 70. Ad Hipponact. fr. 74 p. 605 Bgk. referunt Ahrens, B. ten Brink, AHecker. 73. Eupol. fr. XIX vol. II 1 p. 506 (cf. Cratin. II p. 133 et Anaxandrid. III p. 162). 75. *N* 426. 71. Com. Gr. CXXII p. 631 sq. 76. *Δ* 405. 77. *Λ* 364. 80. *θ* 493. 512. 81. *K* 357. 82. *Γ* 18. 84. *Λ* 303. 86. *B* 645. 88. *a* 128. 89. Eurip. Tro. 14. Plato Com. fr. XXIV vol. II 2 p. 688. 90. *O* 358.

ADNOT. 70. De *lupanari* interpretatur Ahrens. ‚*Sed huius glossae perquam dubia est vel interpretatio vel scriptio*' Meinek. Choliamb. p. 103. Suspicor *δοῦλος· ἡ οἰκία familia* et *δούλιον ἦμαρ·* τ. τ. *al. ἡ. ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ* (sc. *δουλείαν*) *συνέλευσιν τῶν γυναικῶν*. Nisi malis *δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης* e Menandr. monost. 168. 72. *ὑποταξάμενοι* C. 39. 73. *εὔπομα μαρικαίου κώμην γὰρ λέγει — Λίβυς* codex, *Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ κώμην εἶναι λέγει — Λιβύῃ* Mus. 75. *ψ. ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀποθανεῖν* Apoll. lex. 60, 11. 71. De nominibus quale est *δούλων* cf. Lobeck. Soph. Ai. p. 167, de re ipsa Meinek. Com. Gr. IV p. 635 Berglein de Philoxeno p. 7 MSchmidt Diatrib. in Dithyr. p. 6 n. 76. *ἀπέθανεν* C. 171. 77. *δοῦπος· ψόφος ἦχος κτύπος* C. 39. 63. 244. 171. 79. *δῶρα* cod., *δόρατα* CBremensis schol. Hom. *B* 135 EM. — *κο* (πτ,) cod., *κώπας* Mus. *κόπτε δὲ δοῦρα*? — *δοῦρα· ξύλα τὰ κατὰ πύργον βαλλόμενα* et *πλοῖα καὶ ξύλα τὰ εἰς τὸν πύργον* C. 171 et C. 39. 81. *δουρενεκές* cod., em. Iunius. — *διατείναι* Apollon. lex. 59, 34 in quo C *δουρινεκές*. *Δουρηνεκές· ὅσον δόρατος βολὴ ἢ μέτρον* C. 39. 83. Sic codex, *δουριμηκές* Mus. Pertinent ad 81. *Δόρατος βολὴν — δόρατος μῆκος* schol. *K* 357. 85. *δουριάλης* codex. 86. *ἀπὸ μέρους, κατὰ τὰς μάχας κλυτός* Apoll. lex. 60, 1. 87. *δουρικτῆτον*, *δουρίκτητον* cod. *δουρίκτητον· δορίκτητον* Mus. Deest Apoll. lex. 59, 30. 89. 90. *ἐκκύπτουσι δ' δοῦρος, βροήν, ἡ σὺν δόρατος* codex; separavit Musurus et *ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρὸς ἐρωή· ἡ σὺν δόρατι* scripsit. (Deest Apoll. lex. 60, 8 cum quo facit C. 39). Legerim: *ἐκκύπτουσι τέσσαρες*. Videsis Pausan. I 23. 29, Anthol. II 23, schol. Eurip. l. c. p. 8 ed. Kampm., Hecub. 923, schol. Arist. Avv. 1128, Hesych. s. vv. *βῦριν Ἀχαιΐδα, κοῖλον λόχον, Γλαῦξ ἐν πόλει, Κριὸς ἀσελγόκερως, βοῦς ἐν πόλει*, quorum partem congessit Meinek. Com. Gr. V p. 50 Exx. critt. in Athen. spec. I p. 29. 90. Correctionem meam certissimam exhibui.

Δουσάρην· τὸν Διόνυσον. Ναβαταῖοι. ὥς φησιν Ἰσίδωρος
* *δούς· δεσμευθείς*
δοῦσι· δεσμεύουσι
95. *δοχέων·*
δοχή· σημεῖον ἐν θυτικῇ
δοχήν· ἄριστον
[*δοχμαλόν· χαμαίζηλον. ταπεινόν*]
δοχμή· σπιθαμή. παλαιστή
2300. *δοχμῇσι· τὸ ἐπικάρσιον. τὸ δόχμιον. τὸ πρόσαντες*
δόχμια· πλάγια, λοξά, κεκαμμένα
(*) *δοχμόν· πλάγιον πεδίον*
δοχμόκορσοι· οἱ πλαγιοχαῖται
δοχμόλοφοι· οἱ ἐκ πλαγίου τοὺς λόφους ἔχοντες
5. *δοχούς· δοχεῖα. λουτῆρας*
δράγμα· ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων
δραγμᾶναι· αἱ ἐν ταῖς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότησι ......
δράγματα· δέσμαι. καὶ ὅπερ ἡ χεὶρ δράξηται
* *δραγκάζειν· κρύπτειν*
10. * *δραγκαλακτᾶν· βριμοῦσθαι*
δραγματολόγος· ὁ τὰ δράγματα συνάγων
δραίνει· ποιεῖ. δύναται, ἰσχύει. ἐνεργεῖ. κινεῖ. γυμνάζει
δραίνεις· δραστικῶς ἔχεις
δραιώμη· ὠφέλεια
15. [*δραιόν· μακρόν. πυλεόν*]
(*) *δράκα(.)λος· διὰ τὸ συναυλίζεσθαι. Λάκωνες*
* *δραθεῖν· κοιμηθῆναι*
δράκαιναν· τὴν μάστιγα, τὴν ὑστριχίδα ὁ Ἀριστοφάνης
[*δρακέν· ἐνεργεῖ, πράσσει*]
20. *Δρακάνιον· ὄρος Ἰκαρίας*

SCR. 97. Ev. Luc. V 29. XIV 3. 99. Cratin. fr. LXXXVII vol. II 1 p. 206. 2301. Ψ 116. 4. Aeschyl. Suppl. 115. 8. *Λ* 69. 13. *Κ* 96. 18. fr. CLVIII p. 1209.

ADNOT. 92. *Μαβαταῖοι* cod. Mus., em. Franciscus Iunius ad Tertull. Apol. c. XXIV. Huc pertinet Steph. Byz. 237, 24 M: *Δουσαρή· σκόπελος καὶ κορυφὴ ὑψηλοτάτη Ἀραβίας. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Δουσάρου. θεὸς δὲ οὗτος παρὰ Ἄραψιν καὶ Δαραχηνοῖς τιμώμενος.* Cf. Ed. Gerhard Myth. § 348, 9 b I p. 370. De Isidoro cf. GIVoss. Hist. Gr. p. 107. 108 ed. Westerm. 93. Possis *δλούς*; alius malit *δοῦσαν· δεσμεύουσαν* coll. Polluc. η 72 p. 338 Bekk.: ‚*Δείναρχος δὲ καὶ δοῦσαν τὴν δεσμεύουσαν*'. 94. Cf. *δέουσι*. 95. 96. Separavi. 95. *δοχέων* cod., *δοχεῶν* Mus. Phavor. Correctio incerta est; potest enim genetivus a *δοχεύς* esse vel *δ' ὀχέων* vel *δοχαίων* vel denique *δοχείων*. Nec displicet *δοχή· δοχεῖον καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ*. 96. *σημαίνει* cod., em. Phavorinus. 97. *δοχή· τὸ ἄριστον* C. 39. 244 et duo Pearsonis Mss. 98. *χθαμαλόν· χ. τ.* probabiliter Pearso. 99. De accentu cf. Lobeck Parall. p. 395 et A. de-Velsen Tryphon. fr. 12 p. 20. 2300. *δοχμῇσι· σπιθαμαῖς † δόχμιον· ἐπικάρσιον, πρόσαντες* Kusterus. 1. *κεκαμμένα* cod., em. Vossius. — Vide Apoll. lex. 60, 4; *πλαγίως* C. 244. 3. *δοχμοκόρσοι· οἱ πλαγιόχεται* cod., *δ. οἱ πλαγιοχαῖται* Musurus. 4. *δοχμολόφοι* cod., quod utrum *δοχμόλοφοι* sit, an *δοχμολόφαι* haud facile diiudices. Cf. GDindorf. Aeschyl. ed. 3 praef. p. XXI. 6. *παραλαμβάνει* cod., em. C. 39 EM. 285, 51 Mus. 7. Sic codex, *δραγμάναις· ταῖς ἐντὸς τοῦ* coni. Musurus. 9. Infra *δρασκάζειν* et supra corrupte *δασκάζει*. *Δρακάζεις· κρύπτεις* C. 39. 10. Vide *βραχμάζουσαι* et *βράχαλον*. Fortasse de sono intellegendum ab equo coitum appetente edito. 13. C. 171; aliter Apoll. lex. 60, 17. 14. *δραιωλή* ut *τερπωλή*? *χραίσμη* GD. 15. Verba foede corrupta sic scripserim: *δροῖτον* (sic etiam Salmasius)· *μάκτρα πύελον. Δαρόν· μακρόν παλαιόν* coni. Albertus et Hemsterhuisius. 16. Om. Mus. qui *ἰδία* correxerat et cum hac correctione supplementum infra inserueral; *διὰ* Salmasius restituit. *Λάκωνες* ad aliquam vicinarum glossarum referendum est, aut in *δράκοντι* mutandum. 18. L. *δρᾷ* vel *δέδρακεν*. 20. *δροσκάριος* cod., *ὄρος Καρίας* Mus., *Ἰκαρίας* Heinsius. Vide hymn. Bacch. 265 Strab. XIV p. 639 Theocrit. XXVI 33 Euphorion. epigr. I p. 162 Meinek. Steph. Byz. 238, 8 Hemsterh. ad Lucian. p. 228. Coni. *Δρακώνιον (αἶπος)* ut in Steph. Byz. habet R; vulgo *Δράκανον* s. *Δράκονον*.

Δράκαυλος· ....
ἐπειδὴ δοκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ παρ' αὐτοῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἢ ὅτι συνέστη Κέκροπι. [ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη]

Δρακοντίδης· τὸν Κέκροπα Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν

δρακεῖν· ἰδεῖν, βλέψαι

δρακός· τῆς παλάμης, τῆς χειρός

δράλαινα· λαμυρά. Κῷοι

δρᾶμα[τα]· ποίημα[τα]. πρᾶξις. ἢ λόγος περιέχων ὑπόθεσίν τινα

δραματουργεῖν· πανουργεῖν. συντιθέναι. πράττειν

δραματουργηθέντων· πραχθέντων

δραματούργημα· σύνθημα ....

δρᾶν· πράσσειν. θύειν

δρᾶναι· [ποιῆσαι. ἢ]φυγεῖν

δρανεῖς· δραστικοί. ὅθεν καὶ ἀδρανεῖς

δρᾶνος· ἔργον. πρᾶξις. ὄργανον. ἄγαλμα. κατασκεύασμα. δύναμις

(*) δράκοντα· τὸ κηρύκιον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ

δράξ· δράκα. καὶ ξέστου τὸ τέταρτον

δράξαι· κρατῆσαι

δράξασθε παιδείας· ἐπιλάβεσθε παιδείας, καὶ ἐπιστήμης

δράξων· ἐν Σικελίᾳ ἱερόν, εἰς ὃ οἱ γεωργοὶ εὐχὰς ἔπεμπον· ὅθεν καὶ δράσοντες ἐκλήθησαν ....

[δραπενίδες· εἶδος ὀρνέου]

δραπέτης· φυγάς

δραπετίνδα· δραπετικῶς

δράσας· ποιήσας. κρατήσας. πράξας

SCR. 21. fr. 580 p. 216 Nck. 22. Plat. com. fr. XII vol. II p. 663. Arist. Vespp. 436. 23. Aesch. Eum. 35. 24. LXX. 34. fr. 633 p. 226 Nck. 37. Psalm. II 12.

καυ ο

ADNOT. 21. δραύκαλος (δραυκαλ. Dorv.) Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ἢ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἰκὸς Κέκροπι ὄντι διφυεῖ ἢ ὅτι συναυλίζεται μία τῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι προσημερεύουσα τῇ θεῷ. EM. 287, 14. Suidas. Itaque sagaciter Musurus explevit lacunam verbis supra seriem confundentibus διὰ τὸ συναυλίζεσθαι [Λάκωνες]. Deinde συνέστηκε σκόρπιος cod., συνέστη Κέκροπι scripsi. Reliqua ad gl. 2322 retraxit Valesius. Cf. Gerhard Myth. § 249, 6. 24. τοῦ κρατοῦντος addunt gl. Mss. Octat. δράκος· παλαμή. χειρὸς τὸ κρατούμενον. δράξ· παλαμὴ χειρὸς ἢ κράτησις (sic) C. 244. 25. λάμυρα cod., λάμυα Mus. λάμυα Aldus; ἡ λαμυρά Lobeck Proll. p. 36. Fortasse δράκαινα· λάμβα vel λάμια. 26. δράματα ποιήματα cod., em. C. 171. 27. συντιθεῖν cod., em. Alb. 29. προσωποποιία addit C. 171. 31. δρᾶσαι cod., em. C. 244. Confunduntur δρᾶναι· φυγεῖν. δρᾶσαι· ποιῆσαι. 32. δραστικόν cod., δραστικοί Mus. Possis etiam δρανές· δραστικόν. Lobeck Parall. p. 162. 33. δρανός cod. δρᾶνος Lob. rhem. p. 307. Vide δάνος. 34. Preller Philol. I p. 521. 35. 36. δράξ δράκα. δράξαι· κρατῆσαι καὶ ξ. τ. τ. codex, em. Cod. Coisl. CXCV gloss. NF. Lobeck Parall. p. 95. 37. C. 244, Gl. MSS. in Psalm. in cod. Taurin. p. 295 ed. Ernesti, gl. MSS. cod. Mosq. D. 39. 38. δράσοντες cod., δράξοντες Mus. Imo δραξόνες coll. Arcad. 14, 17 et Πρηξών· πρηξόνος κτλ. Σικελοί ap. Theogn. vol. II p. 38, 20. Δράξων. ἡ (coni. δράξ· ὠνή) λεγομένη Σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ' ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων ἢ τοὺς τῶν ἄλλων τινῶν δραττομένους καὶ ἀρπάζοντας, οὕτως (leg. οὓς) Ἐρατοσθένης καπηδάλους (l. ἐγκαψικιδάλους) καλεῖ. παρὰ οὖν τὸ δράττεσθαι(.....). Εἰς τὸ Διογένους (l. Διογενιανοῦ) εὗρον ἐγὼ δράξων (δράξονα?) σημαίνειν πορνοβοσκόν EM. 286, 33 in quibus verba σημαίνει δὲ — καλεῖ post πορνοβοσκόν retrahenda videntur. De loco perquam obscuro VVDD coniecturas congessi in Didym. p. 57—59. 39. ‚Falcidea' Salmasius. Imo riparia. Δρεπανίδες coll. Gesner Hist. anim. vol. VIII p. 511 Pearso. Cf. gl. 2374 et Simplic. ad Aristot. Phys. p. 1086. 40. Sic C. 39. EM. 286, 42. Adde δράπων· δραπέτης, ὑποκοριστικῶς C. 171. 41. δραπετίνδα· ὄνομα παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς μυΐνδα καλουμένης τρόπος EM. 284, 49.

δράσειν· θύειν. καὶ θυσίαν. Αἰολεῖς
δρασ(ε)ίον(τ)ες· ἐνεργητικῶς ἔχοντες
δρασκάζειν· κρύπτεσθαι. ἀποδιδράσκειν
[δράσκας· δρασμός]
* δρασείων· δραστικῶς ἔχων
δράσκασις· ἡ διάδρασις. ἡ δραπέτεια
* δράσται· δραπέται
δρασμάτων· πανουργημάτων
δρασμὸς φυγεῖν· δραπετεύειν, δρασμῷ φυγεῖν
δρασσόμενοι· κρατοῦντες
δραστεί(ρ)ας· τὰς θεραπαίνας, καὶ διακόνους
δράστην· κόφινον
δραστηρά· δραστικά
δραστῆρας· τοὺς ὀψοποιούς, μαγείρους
δραστήριον· πρακτικήν
δράστης· πράττειν δυνάμενος. ἢ νοηματικὸς κατ' ἐπιβουλήν
* δράστις· ἡ βύσσος· καὶ οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὴν δραστιουργοί
δραστικός· κραταιός, ἰσχυρός, δυνατός
[δρακιά· φύλλα. Σικελοί]
δραστιουργοί· οἱ ἐργαζόμενοι τὴν βύσσον
δρατά· δαρτά, ἐκδεδαρμένα θύματα
* δράγμα· τὸν τῆς σταφυλῆς βότρυν. καὶ τὰς φοινικίνας βαλάνους
* δράγματα· συνθήματα
δραχμή· εἶδος μέτρου, κεράτια ιη'
δραχμὴ χαλαζῶσα· ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρ[ητ]ικὸν ἐγένετο δραχμή
. . . .
δραχμή· τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας
δραχμὴ χρυσίου· ὁλκὴ νομίσματος, εἰς ἀργυρίου λόγον διδράχμων ε'
δρέχμονες· οἱ νεφροί
δρέμμα· κλέμμα. οἱ δὲ κλίσμα
δρεπανηφόρα ἅρματα· τοὺς Μακεδόνας φασὶ πρώτους χρήσασθαι
δρεπανηφόρους· ξιφηφόρους
δρεπανίς· κεγχρίς

SCR. 45. ‚Lysias Or. IX p. 129 contra Theomnest.' Albertus [p. 117, 35]. 57. Aesch. Sept. 1011! 63. Ψ 169. 72. II Maccab. XIII 2.

ADNOT. 43. Lob. rhem. p. 263 ‚ut δρᾶν, inquit, dicitur pro θύειν sic δρᾶσις pro θυσία'. Confunduntur δράσειν et δρᾶσιν· θυσίαν (codex θυσίας) vel δράσεις· θυσίας. 44. Em. Musurus. 45. Vide δασκάζει. δρασκάζειν est in prov. ap. Zenob. III 74. Lobeck rhem. p. 5. 46. δράσκασις HSt. 49. Cf. δρῆσται· δραπέται ἢ δυνατοί (δραπέται· δυνατοί EM. 286, 55). 50. δραμάτων? 51. φυγεῖν cod., φυγὴ Mus. et C. 39. 244. Glossa erat δρασμῷ φυγεῖν· δραπετεύειν, pro qua corrupte scriptum erat δρασμὸς φυγεῖν. 53. δραστείας cod., δράστιρες· θεράποντες διάκονοι δοῦλοι C. 39; δράστειραι· διάκονοι θεράπαιναι EM. 286, 55. Hinc corrupta sunt δρηστῆραι ἀριστῆραι κραστῆραι. 54. δάρπη· — κόφινος supra. Forte κόροιφον; cf. Archiloch. fr. 74 p. 552. 56. δραστίνωρ· μάγειρος. ὀψοποιός C. 39; δραστῆρας· μαγείρους διακόνους EM. 286, 56. 57. νοητικὸς κατ' ἐπιβολὴν EM. 286, 55, illud rectius. 61. Latetne poculi generis appellatio? tum pro φύλλα leg. φιάλα(ς). Supra ΔΡΑΚΠ, infra ἐξ ἀρκιάων· ἐκ φιαλῶν legitur. Sed cf. ῥακίδες· ὀρόδαμνοι, κλάδοι. 63. EM. 287, 9. 64. δράχμα Mus. ῥᾶγα? 65. δράχματα Mus. Cf. δραματουργήματα. An δράσματα· συνθήματα? 66. Boeckh Disquis. metrol. p. 157—161. Κέρατα cod., em. Salmasius. 67. Zenob. III 27 p. 65 Gott. addit ἐπεὶ δ' ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον. Vide Boeckh Oec. I p. 239. 68. δραγμὴ cod., em. Mus. Boeckh Disq. metrol. p. 24. 69. δραγμὴ — διδράγμων ι' cod., δραχμὴ — διδράχμων ι' Mus. δραχμῶν ι' C. 39 Suid. Gronov. Boeckh disq. metrol. p. 130 Oecon. Ath. I p. 42. Atque hoc aut διδράχμων ε' reponendum est. 70. Sic codex, δρέγμονες Mus. 73. C. 171. 74. κέγχρος cod., em. Albertus. Vide supra 2339.

75. δρέπειν· τρυγᾶν....
δρέπεται· τρυγᾷ........
δρεπόμενοι· λαμβάνοντες. ἀπολαύοντες. τρυγῶντες
δρεπτεῖς· τρυγηταί
δρεπτόν· εἶδος φιλήματος. ὡς Τηλεκλείδης
80. δρεφθῆναι· τρυγηθῆναι.....
δρέψαι· ἀφελεῖν. τρυγῆσαι. ἀποκόψαι· ὅθεν καὶ δρέπανον
δρέψας· ἀναλώσας. τρυγήσας. θερίσας
δρέψασθαι· τρυγήσασθαι. ἀφελεῖν τῇ χειρί, ἢ λαβεῖν
δρῆ(γ)ες· στρουθοί. Μακεδόνες
85. δρηλοῖ· φοβεῖται
δρησμοσύνη· θεραπεία......
δρῆσται· δραπέται. ἢ δυνατοί
δρηστῆρας· πράκτορας. θεράποντας
δρηστῆρες· ὑπηρέται, λειτουργοί, διάκονοι, θεράποντες
90. * δρήστειραι· διάκονοι, θεράπαιναι
δρία· τόποι σύνδενδροι [τόποι] καὶ χλοώδεις
[δριαλεῖν· ποιεῖν]
δριάεντα· χλωρά
δριάουσαν· θάλλουσαν
95. δριχηαί· ὄρνεα ποιά
δρίλακες· βδέλλαι. Ἠλεῖοι
δρίμαι· ψύχος
δριμεῖα μάχη· ἔνθερμος, καὶ ἐνεργός
δριμύ· ὀξύ. σφοδρόν. θερμόν. ταχύ
2400. δριμύς· ὀξύς. στυπτικός
* δρίος ὕλης· ὄρος. χόρτος. δρυμός
* δραχμή· τὸ ὄγδοόν ἐστιν τῆς οὐγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδοηκοστόν ἐστιν οὐγγίας· οὕτω γὰρ εὑρίσκονται οἱ εἴκοσι ὀβολοὶ δίδραχμον ἐν τῷ Λευιτικῷ
δρίος· σύμφυτος τόπος καὶ σύνδε(ν)δρος καὶ χλοώδης. ἢ ὄρος. ἢ χόρτος. ἢ δρυμός, ὕλη
δρίς· δύναμις
5. δρίφακτος· κρύββατος

SCB. 79. Fr. III vol. III p. 366. 86. (ο 320) hymn. in Cer. ap. Pausan. II 14. 89. π 248. 90. κ 349. τ 345. 91. δρία βησσήεντα (Hesiod. Opp. 528)· ὄρη σύνδενδρα C. 39. 98. Ο 696. 2401. ξ 353. 2. Levit. XXVII 25. 3. = 1.

ADNOT. 75. τέμνειν addit EM. 287, 30. 76. θερίζει ἀπανθίζεται addit C. 171. 77. τρυγοῦντες cod., em. C. 29. 78. δρεπεῖς· οἱ τρυγηταί EM. 287, 30 δροπεῖς· τρυγηταί C. 39. Exspectes δρέπται· τρυγηταί ut δύπτης δάπτης, al. 79. Vide EM. 287, 29 Phot. 245, 22. 80. 83. C. 171, ἀποδρεπανισθῆναι addit C. 39. 84. Scripsi. Cf. 757. 2395 et de δρήξ s. δρίξ, quod Cyrilli exemplaria fere omnia porrigunt, Lobeck. Parall. p. 102. 85. δειλοῖ· (φοβεῖ) coni. Kusterus. An ῥιγηλοί· φοβεροί? 86. δρηστοσύνην· διακονίαν Apoll. lex. 60, 22 C. 39; δρησμοσύνην· θεραπείαν, ὑπηρεσίαν EM. 287, 1 Lobeck. Proll. p. 236. 87. EM. 286, 55; δρῆσται· οἱ οἰκέται C. 39. Cf. gl. 2349. 88. δρηστῆρα· ὑπηρέτην C. 171. 89. EM. 286, 56. Apoll. lex. 60, 20. 90. Vide gl. 2353. Δρηστῆναι cod., em. CBremensis et Bentleius epist. ad Mill. p. 37. 92. δριάεν· ποιῆεν coni. Vossius. L. δραίνειν. 93. δριόεντα vel δριώοντα corrigendum esse monet Martinus. 94. Lobeck. rhem. p. 153. 95. δρίκκαι coll. τρίκκος· ὀρνιθάριον Pergerus. 96. Lobeck. Proll. 447, 20. 97. δρίμα· ψύχος παγετός (πάγος 171) C. 171. 63. 244. Vide et δάπεδον. Alludit ad κρυμός, nisi fuerit δριμὺ ψῦχος· παγετός. Sic GD. 2401. δριός· ὕλη cod., δρίον Mus. Emendavi. Vide Lobeck. rhem. p. 298. 2. δίδραγμον — Λεβητικῷ codex, δίδραχμον — λευιτικοῖ Mus. 3. δριός — σύνδεδρος cod., em. Mus. 4. Lob. Parall. p. 83, rhemat. p. 153. 302. 5. Nihil mutandum censebat Koen. Greg. Cor. p. 337. δρίφακος· κραββάτου coni. Albertus.

δρίφον· τὸν δίφρον. Δωριεῖς, καὶ Εὐστόχιος

Δριωδόνες· θεοὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις τιμώμενοι

Δρόγγιλον· χωρίον Θρᾴκιον

δροιόν· καλόν. Κρῆτες

δροίτη· πύελος. σκάφη. καὶ εἶδος ὀρχήσεως

δρομάδην· μετὰ δρόμου

δρομαῖος λαγωός· ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος· εὐναῖος δὲ ὁ ἐν κοίτῃ

δρομάς· ἡ ἑταίρα

δρομάσσειν· τρέχειν

(δρομίας καὶ) δρόμων· ὁ μικρὸς καρκίνος

δρομιάφιον ἦμαρ· ἀμφιδρόμια. ἔστι δὲ ἡμερῶν ἑπτὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, ἐν ᾗ τὸ βρέφος βαστάζοντες περὶ τὴν ἑστίαν γυμνοὶ τρέχουσι

δρομοκῆρυξ· ὁ ἐπὶ σπουδῆς πεμπόμενος τὰς ἐπικηρυκίας ποιήσασθαι, ἡμεροδρόμος

δρόμος· ἡ ὀρχήστρα τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, παρὰ Ταραντίνοις

δροόν· ἰσχυρόν. Ἀργεῖοι

δροπά· δρεπτά. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ

δρόπις· τρυγητός

δροπίσκος· κάλαθος

Δροσερά· δροσιζόμενα. καὶ ὄνομα πηγῆς

δρόσοι· ψεκάδες

δρόσους· ἀχρείους. Κύπριοι

δροῦνα· ἡ ἀρχή, ὑπὸ Τυῤῥηνῶν

δρυάζειν· φλυαρεῖν

δρύακες· τῶν ξύλων τῶν βασταζόντων τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου

SCR. 6. Sophron. fr. 38. 82. 8. Theopomp. Philipp. IX. Demosth. de Cherson. 44. 10. Aesch. Eum. 633. 11. *E* 80. 12. Fortasse e Sophoclis Dolopibus fr. 177 p. 135. Cf. Hes. *εὐναῖος λαγώς* Phot. 36, 12 EM. 393, 44. 13. Phrynich. II 2 p. 593. 17. Aeschines π. παραπρ. 130. 20. fr. 437 p. 188. 23. Phrynich. trag. fr. 10 p. 560 Eur. Hel. 1351? 25. Aeschyl. Ag. 145.

ADNOT. 6. *δίφρον· δίφρον* codex, em. Salmasius. Vide Ahrent. Dial. II p. 113. 559. *Δρίφος· Συρακούσιοι· φέρ' ὦ τὸν δρίφον* EM. 287, 50. Pro *καὶ Εὐστόχιος* coni. *κατὰ στοιχείων (μετάθεσιν)*. 7. Infra habebimus *ἐν δριῶνας* (h. e. *εἰς δενδρῶνας*, quamquam *ἐν* pro *εἰς* Laconibus dictum esse negat Ahrens)· *δρόμος παρθένων ἐν Λακεδαίμονι* et *τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου* (Lob. Proll. p. 260.) Corrupta sunt, sed illustrat Meinekius ad Theocrit. p. 326, qui de Dioscuris in dromo cultis intellegit. Aliter Lobeck. Aglaoph. II p. 1234. Cum Alcidis componit Gerhard I p. 124 § 161, 3. 8. *Δρογγίλος* cod., em. Harpocr. 63, 16 Steph. Byz. 239, 10. De accentu cf. Lobeck. Proll. p. 116. 9. Lobeck. rhem. p. 302. 10. *δριτή* cod., et supra *δραιόν*, em. Sopingus. 12. *δρομαλος* cod., em. GDindorfius. — *εὐνεὸς* cod., em. Mus. 13. „Glossae ‚*δρόμαξ*: currax‘ Theognis v. 581 *ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον*. Cf. Proverb. VII 11“ ALB. 14. Lob. rhem. p. 240. Infra *δρυμάσσειν·* — *τρέχειν*. *δρωμίασουσα· τρέχουσα*. 15. Scripsi. Plin. HN. XXXII 11. 16. *ἡμέρα ἑβδόμη* Kusterus. *δρομιάμφιον* Salmasius. 17. Bekk. 239, 17. Harpocr. 63, 17. 18. Strabo p. 805 C. 19. Lobeck. rhem. p. 302. 20. *Παλαμήδι* cod., em. Mus. — *δρωπακίζω·* — *δρωπτὰ γὰρ τὰ δρεπτά* Suidas, ubi nonnulli libri cum Zonara c. 572 *δρωπά*. Imo ...' *δροπα*, ut *ὠμόδροπα*. 21. *δροπεῖς· τρυγηταί* C. 39. Cf. 2378. 23. *δροσερὰ (Ἄραδος)* · — *ἐπωνύμιον πηγῆς* (cod. *πηνῆς* em. Sopingus), an *Δροσερά· ὄνομα πηγῆς* voluerit noster ambigit AMeinek. Philol. XII p. 607. 24. C. 171. 25. Coni. *ἀγρίους* [*Κύπριοι*]. 27. Sic C. 39 extra ordinem inter *δρύω* et *δρώπαξ*. Mox habebimus *δυάζει· φλυαρεῖ* (sic et C. 39) *δυαεῖ· φλυαρεῖ λυάζει* (Lobeck. Path. p. 136)· *φλυαρεῖ*. Corruptum putant e *φλυάζει*. Cf. *φλουάζει* (Ahrens II p. 124) *φλυαρεῖ, ληρεῖ*. Vide num *δρυάζειν* sit i. q. *ἀπὸ δρυὸς ὀαρίζειν* coll. schol. *X* 127; cf. et *τρώζειν* et *σωάδδει*. 28. *δρύακες — τρόπην* cod., *δρύακες — τρόπιν* Mus. — *ἄμεινον δὲ ἀκούειν δρυόχους ξύλα ὀρθά, ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται τῆς πηγνυμένης νεώς, ἤγουν στηρίγματα. καλοῦνται δὲ αὗται καὶ ἐπηγκενίδες* EM. 288, 44. Hinc *δρυόχων* coni. M. Meibomius; cf. Plat. Tim. p. 81 B *οἷον ἐκ δρυόχων*. Sed *δρύακες* agnoscit Lobeck. Proll. p. 449.

δρυάσαι· κατακολυμβῆσαι

δρυαταί· ἄδιψοι. ψεῦσται

δρυαχαρνεῦ· [ὦ] δρύϊνε Ἀχαρνεῦ καὶ ἀναίσθητε. δοκοῦσι γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς σκληροὶ τὴν γνώμην εἶναι καὶ ἄτεγκτοι

δρύες οἰνοχίτωνες· αἱ ἄμπελοι, διὰ τὸ τὸν οἶνον ἔχειν. καὶ ὁ χιτὼν δὲ παρὰ τὸ κεχύσθαι ὠνόμασται

δρύεται· κρύπτεται

δρύϊνος· ξύλινος

δρυΐτης· βοτάνη

δρυμά· δρυμώδεις καὶ σύνδε(ν)δροι τόποι καὶ εὔξυλοι

δρυμάξεις· κυρίως μὲν σπαράξεις· χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνέσει, καὶ προσομιλήσει(ς)

δρυμάσσει καὶ *δρυμάξαι* τὸ τύπτειν ξύλοις [καὶ τὸ τρέχειν]

δρυμίους· τοὺς κατὰ τὴν χώραν κακοποιοῦντας

* *δρυφάξαι*· δακεῖν

Δρυμός· δάσος. σύμφυτος τόπος, αὐτοφυὴς καὶ σύνδενδρος. καὶ χωρίον τῆς Ἀττικῆς. καὶ φρούριον

δρυόεντα· δρυώδη

δρυοβαφῆ ἱμάτια· τὰ ὑπὸ τοῦ κελύφους τοῦ δρυὸς βεβαμμένα

δρυοπαγῆ στόλον· τὸν πάσσαλον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ

δρυὸς ὑψικόμοιο· τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον

δρυοτόμος· ὑλοτόμος. δενδροτόμος

Δρυοῦσ(σ)α· ἡ Σάμος τὸ παλαιόν

δρύοχοι· τῶν σιδηρῶν πελεκύων αἱ ὀπαί, εἰς ἃς τὸ στελεὸν ἐνείρεται

δρύοψ· ὄρνεόν τι διαφέρον τοῦ δρυοκολάπτου

* *δρύπτεσθαι*· καταξύεσθαι

δρυπετεῖς· ἀπὸ δένδρου πεπτωκυίας ὡ(ρί)μας

δρύπτεται· ξέεται· ὅτε τις ἑαυτὸν κατατίλλει ἐπὶ θρήνου

SCR. 34. φ 43. 36. Λ 118. 37. Com. Gr. fr. inc. CCCXCVII. vol. IV p. 123. 41. Vid. ADN. 44. fr. 631 p. 226. 45. μ 357. 47. Macandrius Milesius in C. I. n. 2905. 48. τ 574. 49. Arist. Avv. 304. 51. Vide Iacobi com. dict. ind. I p. 323. 52. Eur. Hecub. 655.

ADNOT. 29. 30. Non intellego. Sub illo δύσασθαι vel ἀρνεῦσαι latere possit. 31. δριαχάρνευ — ἄστεκτοι cod., *Δρυαχαρνεῦ*· — ἄτεγκτοι Mus. ἄγριοι pro ἄστεκτοι EM. 288, 17. Malim στιπτοί. 32. Infra οἰνοχίτωνας ἐλάτας. — ονομάσθαι cod., em. Phavor. 33. Infra *δύεται*· δύνει, κρύπτεται. Cf. α 8142. 34. C. 39. 35. Imo *δρυΐτης*· λίθος; sed *δρυπίς* quod h. l. reponendum e Theophr. HPl. I 16 planta sentosa. 36. δρυμώδης — σύνδεδροι cod., em. Mus. Apoll. lex. 60, 19. 37. συνέσει καὶ προσομιλήσει cod., συνέσῃ καὶ προσομιλήσεις Mus. χρῶνται] sc. Comici teste Polluce V 93 ‚ἃ δὴ παίζουσιν οἱ κωμικοὶ ληκεῖν *δρυμάττειν* φλᾶν κτλ.' unde supra habuimus *ἀδρύμακτον*· καθαρόν. Vide Lobeck. rhem. p. 40. 38. Lobeck. rhem. p. 240. Confundit δρυμάσσειν et δρομάσσειν. 39. τοὺς τὴν κάτω χώραν? 40. δρυμάξαι coni. Vossius; deinde haud scio an ληκεῖν scriptum reliquerit noster. Sed potest et illud verum esse. 41. *Δρυμός*· (Δρύμος Arcad. 60, 1) πόλις μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (§ 326). Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς δικαιώμασί φησιν οὕτως· ‚ἔπειτα Δρυμὸν ἓν Ἀττικόν, καὶ ἕτερον Βοιώτιον.' Harp. 63, 17. Lobeck. Proll. p. 65. 43. ἐπὶ cod., ὑπὸ Mus. Conferunt Polluc. Z 56 p. 287 ‚τὸ δὲ *ὑδροβαφὲς* εἴη ἂν ὃ νῦν ψυχροβαφὲς καλοῦσιν.' 44. δρυοπαγήστολον cod., em. Mus. καὶ *δρυοπαγὴς στόλος*· ὁ δρύϊνος πάσσαλος· *στόλους* γάρ φασιν ἔλεγον τὰ ἀπεξυσμένα διὰ τὸ συνεστάλθαι Eustath. 1726, 15 (= 491, 12). Supra *δόλος*· πάσσαλος habuimus haud scio utrum e κύν]δαλος an e στόλος natum. 46. C. 39. 47. Cf. Δόρυσσα. 48. δρυοχοὶ — πελεκύων — ἐνείρηται cod. δρυόχοι — πελέκεων — ἐνείρεται Mus. δρυόχους — πελέκεων — εἰς ἃς τὰ ξύλα ἐνιᾶσι Apoll. lex. 60, 28. — De genetivo πελεκύων vid. Lobeck. Phrynich. p. 246: ‚πελέκεως non opus erat Hesychio affingi pro πελέκυος s. v. στειλέη'. 49. *δρύψ*· ὄρνεον C. 39 minus recte. Lobeck. Proll. p. 24 n. 10. 51. ἐπὶ cod., em. Mus. ὤμας cod., em. GD. 52. ὅτι — κατατίλλει cod., ὅταν — κατατίλλῃ Mus. ὅταν τις ἑαυτὸν ἐπὶ θρήνοις κατατίλλει C. 171. ὅταν τ. ἑ. κατατίλλῃ ἤτοι καταχύσῃ ἐπὶ θρήνοις C. 39.

δρύπτουσα· σπαράττουσα
δρῦς· πᾶν ξύλον καὶ δένδρον
* δρύπτην· ἀλήτην
δρυτόμος· ὑλοτόμος
δρυπολεῖ· ταλαιπωρεῖ. ὀρειβατεῖ, πυρὶ πολιορκεῖ
δρυπτερίς· βοτάνη τις, ἐμφερὴς πτέρει
δρυφάδες· ὄνυχες. καταξύσματα
δρυφάδες· λῦπαι, ὀδύναι. ἢ τὰ ἀπὸ πληγῶν πελ[ε]ιώματα
δρύφακτοι· αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι. ἢ κάγκελοι. ἢ τὰ διαφράγματα. ἢ τὰ περιτειχίσματα
δρυφαίνηκα· τὸν οὐ μέγαν. Ἠλεῖοι
δρύφειν· περαίνειν
δρυφή· ἀμυχή, καταξυσμή
δρυφοί· ξέσματα
δρυφόμενοι· φθειρόμενοι
* δρύψ' ἀπὸ μυώνων· ἀφεῖλεν, ἀπέξεσεν ἀπὸ τῶν μυῶν τῶν ἐν τῷ σώματι, ἤτοι βραχιόνων, ἢ γαστροκνημίων
δρύψαι· ἀφελεῖν, καταξῦσαι
δρύψαλα· πέταλα δρυώδη
[δρύψ, ἀπὸ μυψώνων, δρύψιεν, ἐπιζητῶν]
δρυψόπαιδα· τὴν λαμύραν. οἱ δὲ ἁπαλόπαιδα. ἢ ἐλεεινόν
δρυψογέροντας· τοὺς ἀτόπους πρεσβύτας, καὶ οἱονεὶ ἀτίμους
δροκτάζεις· περιβλέπεις
δρωμᾷ· τρέχει
δρωμένων· πραττομένων
δρώμενα· πραττόμενα πανούργως
δρωμίσσουσα· τρέχουσα

SCR. 56. *Λ* 86. 67. *Π* 324. 69. Parthenius fr. XXIV p. 283 ed. Meinek.

ADNOT. 45. Verba sunt Didymi. Cf. Didym. fr. p. 86. 55. Infra δρώπτης· πλανήτης πτωχός quae totidem verbis leguntur ap. C. 171, 39. δράπτης πλανήτης πτωχός Cyr. Pearsonis. 57. πυρπολεῖ ὀρκεῖ codex, περιπολεῖ ὄρη Mus. quem bene correxisse cum dicit fallitur Schowius p. 231. Legendum enim πυρὶ πολιορκεῖ ut patet conferentibus nobis C. 39 δρυπολὴν· τὸ ξύλοις πολοιόρκεῖν (sic), quae emendate scripta exhibet Suidas. 58. Dioscur. IV 189 Plin. HN. XXVII 9. Cf. IGSchneider Lex. Gr. I p. 335. Lob. Proll. p. 460. 59. Lobeck. Proll. p. 440. ὄνυχος Kusterus. 61. Pierso Moer. p. 127. EM. 288, 46. 289, 3 C. 171. 39. 63. Lobeck. rhem. p. 40, qui Dindorfii emendationem δέφειν iure sprevisse videtur. 65. Male δρῦφυ· δέσματα C. 39, δρύφη recte pro δρυφοί ni fallor Suidas. Infra πύρνα· δρύφη κλάσματα. 66. δεφόμενοι GDindorfius, quo cur non opus sit docet Lobeck. rhem. p. 40. 67. δρύψ — ἢ ἀγαστροκνημίων cod. γαστροκνημίων Mus. 68. ἀποξέσαι C. 39. 69. μέταλα cod. μέταλλα Mus., em. ope EM. p. 289, 2 Salmasius. Cf. Lobeck. Proll. p. 106. 70. Musurus vocabulis tribus prioribus omissis δρύψειεν· ἐπιζητοῖ scripsit. Conicio: [δρύψ' ἀπὸ μυώνων] δρύψη· λεπίζη τῶν (δρυῶν τὸν φλοιόν) vel tale quid. 71. λαμύραν cod. Phavor. editiones omnes, λαμυράν Albertus; non opus. Deinde ἐλεγείνοντα conicio, h. e. protervum. Σεσημείωται τὸ δρυψόπαις μὴ παραληγόμενον τῷ ῑ καὶ διὰ τοῦ ō γιγνόμενον. σημαίνει δὲ τὸν κατεσπαραγμένον παῖδα Orus EM. 669, 1. 73. δρωκτάζεις corr. Salmasius, quod amplexus Koen. Greg. Cor. p. 338 Macedonibus vindicat, in comparationem vocatis ἀβροῦτες Ἀρόντισιν (adde γοῖτα quo de quae nuperrime Legerlotzius in *Ztsch. f. vgl. Spr.* 1857. VII 4 p. 319 hariolatus est satis sunt insiceta). Supra habuimus δορκάζων· περιβλέπων, mox δρωντάζειν· ἐμβλέπειν habebimus. Mihi et δορκάζειν et δρωκτάζειν Siculis non minus tribuendum videtur, quam quod ex Epicharmo sublegisse videtur Hesychius ἀκοράζεσθαι· ἀκροᾶσθαι, ubi ab omni emendatione abstinendum est. Cf. Ahrens Dial. Dor. p. 285. 74. Verbum δρωμάω, quo Lob. Parerg. p. 583. 91 ipse usus erat ad firmandam formam δρώμασκε Hesiodo pro δρομάασκε redditam, in rhem. p. 243 non satis stabilitam censet. Sed quod supra legitur δρομάσσειν· τρέχειν analogiae legibus parere demonstravit rhem. p. 240. 77. δρομίσσω Theognost. II 143, 16. Dubitat Lob. rhem. p. 243. Conicias δρομάσσω.

δρῶντες· ποιοῦντες, ἐργαζόμενοι
δρωπάζειν· ἐμβλέπειν
80. * δρώοιμι· ὑπηρετοίην
δρώπτειν· διακόπτειν. ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς
δρώπτης· πλανήτης. πτωχός
δρῶσι· πράττουσιν
δρώψ· ἄνθρωπος
85. δρώωσι· διακονοῦσιν, ὑπηρετοῦσι
δῦ· ἔδυ, εἰσέδυ
δυάζει· [φλυαρεῖ
δυαεῖ·] φλυαρεῖ. ἀλογεῖ
Δύαλος· ὁ Διόνυσος, παρὰ Παίωσιν
90. δύαν· κρήνην
Δυαρεία· ἡ ἐν τοῖς Τέμπεσι δάφνη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Δηλ[ε]ία
δῦ δέ μιν Ἄρης· ἐπιθυμία αὐτὸν εἰσέδυ τοῦ πολεμεῖν
δυερός· ἐπίπονος. τολμηρός
δύεται· δύνει. κρύπτεται
95. δύη· δυστυχία. ἢ ἔνδεια. πόνος. ταλαιπωρία. καὶ ἡ δυηπαθία·........
δῦθι· ἔνδυσαι
δυθμαί· θαλάμαι. καταδύσεις
δυθμῆσι· δύσεσι. καταστροφαῖς
δύμεναι· δῦναι. ὑπεισελθεῖν
2500. Δύμη· ἐν Σπάρτῃ φυλή, καὶ τόπος

SCR. 78. Sapient. XV 6. 80. ο 317. 81. fr. 272 p. 69 Nck. 83. Henioch. Com. Gr. III p. 563 v. 9. 84. Thespis fr. 4 p. 648 Nck. 86. Θ 85. 90. Vide ADN. 92. P 210. 93. In ξ 201 Callistrati lectio. 95. ξ 215. 96. Π 64. 98? Aeschyl. Heliad. fr. 67 p. 18. 99. Ζ 185.

ADNOT. 78. Gl. mss. Sapient. XV 6. 79. δρωντάζειν cod., em. Apoll. Dysc. de adv. 549, 23 quem primus attulit Bast ad Greg. Cor. p. 338 n. 81. Obscuritate obvolutis accenset Lobeck. rhem. p. 43, sed idem in adn. 19 hoc ad δρᾶν (Paralipp. p. 118) hoc ad δρέπω refert. Similiter iudicaverat IGSchneider in lex. Gr. I p. 336 et Kusterus δρύπτειν· διακόπτειν coniciens. Potest tamen et ἢ indicium esse διττογραφίας; nec prorsus fatua Pergeri opinio est διασκώπτειν esse legendum; cf. ἠρώπτειν et χρώπτειν. — An διακύπτειν? 82. δράω δραπέτης δρώπτης componit Lobeck. Parall. p. 112. δρώπτης Suidas δρύπτην· ἀλήτην supra loco non suo Hes., δράπτης cum iisdem explicationibus Cyr. Pearsonis, plane ut noster C. 39. 171. Vide Schneider. Saxon. lex. Gr. I p. 336. Ad intellectum quod attinet a δέκτης τρώκτης δράξων (δρεπτεῖς δροπεῖς) non admodum diversum videtur. 84. Ἐπέφαλλεν δὲ ὥς εἰπεῖν ὁ λαός· Βέδυ ζάψ χθὼν πλῆκτρον σφίγξ κναξζβί χθύπτης φλεγμός δρώψ (δρῶψ Gramm. Meerm. p. 662) Clemens Alex. Strom. V p. 674 Pott. ‚Ἄνθρωπος igitur ab ἄνω δρώπτω ‚a verbo δρώπτειν δρωπάζειν Apoll. de adv. 549, 23 ut opinor, quia facies homini tantum. Plin. XI 37.' Lob. Parall. p. 118. Simile voc. est δράψ ap. Gramm. Herm. p. 436 et Cram. anecd. Oxx. III 286, 15 Aristoph. fr. CLX p. 1209; δρόψ — δρῶπες γὰρ οἱ ἄνθρωποι λέγονται, Porphyr. ap. Bentl. ep. ad Mill. p. 493. — Ceterum δρώψ = ἄνθρωπος Macedonicum videri possit, ut δώραξ Δάρρων (quocum cf. Ἄλκων) alia. 87. Sic et C. 39. 171. Vide δρυάζει. 88. Reieci spuria. Nam δυάζει· φλυαρεῖ ἀλογεῖ Cyrilli. Verba susurrandi et confabulandi cum saepiusnumero potestatem coeundi habeant (ut δαρίζειν ψιθυρίζειν διαλέγεσθαι ὁμιλεῖν alia) vide num δυάζεται ferri possit. 89. Vide Δύαλός. Δασύλλιος C. 39. Cf. et ὑαλικός et ὑαλκάδαι. 90. Cum δύουσαν componit Lob. rhem. p. 29. Aeschyli Eumenid. 56, ubi δία meliores βίαν deteriores libri exhibent, λίβα Burgessius coniecerat, sed στάζουσιν αἷμα δυσφιλές rescribendum videtur, obtrudere voluerant critici. Adludit ad πιδύειν unde πίδαν (πιδύαν)· τὸ ἀναβάλλον ὑγρόν Hesych. 91. Vide Δελία. 93. Cf. Didym. p. 196. 94. Vide δρύεται. κάτεισι addit C. 244. 95. ἡ om. Mus. Ceterum δυηπάθεια·..... malim. — δύη· λοιμὸς βλάβη C. 39. Cf. Apoll. lex. 60, 32. 96. δυθεῖ cod., em. C. 171 (δύθη 39) Mus. 97. δυθίλαι cod., δυθμαί Valck. 98. δυθμέσι cod., δυθμῆσι scripsi (Bergk. praef. Soph. p. V. VI) sed potest etiam δυθμαῖσι verum esse. 2500. Imo Δύμαινα vel Δυμανίς, Δύμη enim sive Δῦμαι locus Achaiae. Sed vide OMueller Dor. II p. 76, 5 et Boeckh. CI. I p. 579. 629.

δῦναι· κατελθεῖν
δύναμιν ἀρίστω· τὴν δύναμιν ἄριστοι. δυΐκῶς
δύνασθαι· θέλειν
δύναμις· ἰσχύς
5. δύνασις· δύναμις
δυναστεία· δύναμις
δύνασαι σιωπᾶν· πρῶτον φασὶ Φοινικίδην Μεγαρέα κωμικὸν ποιητὴν ἐν ἄστει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι τὴν σιωπωμένην ὁμολογίαν περὶ τῶν διαλύσεων Ἀντιγόνου καὶ Πύῤῥου βουλόμενον, εἰπεῖν (ἐν) ταῖς Αὐλητρίσιν οὕτως·

‚δύνασαι σιωπᾶν; || Ὥστε (τοὺς) τὰς διαλύσεις
συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν....‘

ἄλλοι δέ φασι παροιμιωδῶς εἰρῆσθαι ἐπὶ Ἀντιγόνου καὶ Πύῤῥου τῶν βασιλέων, τῶν τὰς ὁμολογίας ἀποῤῥήτως ποιησαμένων οὕτως, ὥστε μηδὲ τοῖς γραμματεῦσι πιστεῦσαι
δυνατῶς· ἰσχυρῶς. γενναίως. ἀσφαλῶς
δυνδεκάτη· ἡμέρᾳ δωδεκάτῃ
10. δῦνε· ἐνεδύσατο
δύο· οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο
δυοῖν· τῶν δύο. τοῖς δυσί
δυοῖν θάτερον· ἓν ἐκ τῶν δύο
δυοῖς· τοῖς δύο
15. δυοχοῖ· πωματίζει παρὰ Δημοκρίτῳ· ἤγουν πωμάζει, σκεπάζει
δυοχῶσαι· πωμάσαι
* δύουσιν· ἀποῤῥέουσιν
δύπτης· κολυμβητής. δύτης
δύπτοντες· κολυμβῶντες
20. * δέρεσθαι· τύπτεσθαι
δύρεσθαι· ὀδύρεσθαι. κλαίειν, θρηνεῖν
δύς· κακῶς. ἐπίῤῥημα
δυσάγωγοι· δυσκόλως φερόμενοι
δυσάγωγος· δυσχερής
25. δυσαέος· χαλεπῶς πνέοντος
δυσαίατο· παραγένοιντο, εἰσίοιεν
[δυσάιαντο· δυσπρόσιτον]

SCR. 2501. Γ 322. 5. ‚Eurip. Ion. 1012 Herc. fur. 776 IA. 1090 Soph. Ant. 1068‘ apponunt Pearso Abresch. Misc. obs. V 3 p. 98 Arnaldus Lectt. Gr. p. 43. 7. Com. Gr. vol. IV p. 509. 10. Ο 219. 14. Vid. ADN. 17. υ 195. 19. ‚Apoll. Rhod. 1008‘ Rutgers. Var. Lectt. II 20 p. 191; sed Hesychii glossae Apollonium nusquam respiciunt. 25. Ε 865. 26. Σ 376.

ADNOT. 3. 4. Separavit Albertus. 4. καὶ ὁ στρατός addit C. 39 nisi haec ita sunt intellegenda: Δύμη· — καὶ ἡ Στράτος coll. Strab. VIII p. 387. OMueller Dor. II p. 541. 6. C. 39. 7. ἐν — τούς addidit Meinek. histor. crit. p. 482. Alterum versum συντιθεμένους τούτους κεκραγέναι δοκεῖν scribit CGCobet in Mnemos. 1855 IV 4 p. 322, συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖ μέγα Meinckius l. c. 8. C. 39. 9. δυοδεκάτῃ Vossius. Sed fortasse ignotae est dialecti. 13. τῶν δύο ἕτερον ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο C. 171. 244. Vide supra ante διοιγνῦντες. 14. De δυοῖσι Ionico vocabulo Wesseling. Herod. VII 106 I 32. Cave δοιοῖς corrigas. 15. Lobeck. Parerg. 671 rhem. p. 53; Mullach Democrit. p. 421. 17. Lobeck. rhem. p. 22. Latet ni fallor δυόωσιν· ἀποῤῥαίουσιν. 18. δύπτε· βάπτιζε C. 39, idem δύπτοντες· κολυμβοῦντες (sic.) Cf. EM. 291, 22. Iacobs Anth. Pal. p. 514. 21. EM. 291, 24. Cf. Porson Eur. Hec. 734 Herm. Soph. OT 1218. 22. C. 244. 23. δυσαγωγοί· δυσμεταχείριστοι δυσαναγωγός· ἀπειθὴς δυσχερής C. 39. 25. δυσπνόου Apoll. lex. 60, 30. 26. δυσάιαντο cod. δυσάντη Mus. Voluit δυσαΠάντητον.

δυσαῆ· δύσπνουν. χειμέριον. νοσώδη. οἱ δὲ ἄνεμον δύσαντα ἐκ νεφῶν. ἄλλοι ψυχρόν, ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα· ἐπὶ τοῦ ζεφύρου
* δυσάης· [δυστήνου.] δύσπνου
30. δυσαλγής· δυσίατος. ἀσυμπαθής
[δυσα[λ]έος· δυσπνεύστου]
δυσαλθέ[τ]α· ἀθεράπευτα
δυσάλυκτον· μὴ ἔκφευκτον
δυσάλωτον· δυσχερῶς κρατούμενον
35. δυσάμμορος· κακόμοιρος. δύστηνος. δυστυχής
δυσάνιον· τὸ δυσχερείᾳ χρώμενον. δυσάρεστον. τὸ δὲ ἐναντίον ἀνήνιον λέγουσιν. ἔγκειται δὲ ἡ ἀνία τῇ λέξει
δυσανασχετεῖ· παραιτεῖται. βαρέως φέρει. δυσκόλως ἔχει. δυσπετεῖ
δυσαναφορικός· δυσκόλως ἀναφερόμενος
δύσαντα· κατελθόντα
40. δυσάντεα· φοβερά
δυσάντης· τραχεῖα. χαλεπή. δυσαπάντητος
δυσάντητον· δυσχερὲς ἀπαντᾶν
δυσαρεσκόμενοι· μὴ ἀρέσκοντες
δυσαρεσκομένην· ἀπαρεσκομένην
45. * δυσαρεεῖ· δυσφροντίστῳ
δυσάρεστος· δυσχερής
δυσαριστοτόκεια· ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα. ἢ τὸν δι' ἀριστείαν δύστηνον
δυσαύλητος· δυσεγκλήμων
δύσαυλος· δυσαύλιστος. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ
50. δυσαχθές· βαρύ
δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος
δύσβατον· δυσχερές. ἄβατον. δύσπορον. χαλεπόν
* δυσβάστακτον· βαρύ. [δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος]. [δύσπορον· χαλεπόν]. δυσφερές, δύσοιστον, ἀφόρητον

SCR. 30. Soph. O. T. 12. 33. Sapient. XVII 17. 34. Soph. O. C. 1723. 35. X 428. 36. Menand. fr. CCLIXa vol. IV p. 290. 47. Σ 54. 49. fr. 93 p. 119. 50. Aesch. Eum. 148. 53. Prov. XXVII 3.

ADNOT. 28. ἐπὶ cod., ἀπὸ em. Mus. Deinde ἐπίθετον ζεφύρου EM. 29. δυσαίος Mus. δυσάητον· τὸ δύσπνευστον C. 39. 30. Lege praeeuntibus Cyrillis δυσάλγητος· ἀσυμπαθής. δυσαλθής· δυσίατος. 31. [λ] Sopingus, neque ego crediderim δισαλέου = δεισαλέου legendum esse. 32. δυσάλθετα cod., δυσάλθητα ex HSt. Schrewelius, em. C. 171. 33. δυσάλωτον· μὴ ἐκ φεῦγον cod., em. Vossius probante Valckenaerio in Gl. s. ex Hesych. p. 12 et μὴ ἐκφευγόμενον vel ἔκφευκτον corrigente. 34. ὁ δυσκράτητος C. 39 — ἢ ἀνίκητον C. 171. 244. 35. Coniunxit Vossius. δυσάμοιρος cod., em. Salmasius ex EM. 291, 35. 36. δυσχέρειαν cod., em. Salmasius. — ἀνήνιον cod., em. Thes. c. 1725. Fuit etiam cum conicerem τὸν δὲ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενον λέγουσιν coll. Harpocr. 64, 1. C. 39. — ἀνὰ cod, em. Heinsius. — De voc. ἐγκεῖσθαι cf. διασαλακώνισον. 37. οὐ πείθεται pro δυσπετεῖ C. 171; om. 39. 244. 38. δυσανάφοροι· βαρεῖς. (καταχθονίζοντες addit C. 244) δυσκόλως ἀναφερόμενοι C. 39. δυσαναφορικῶς cod. |κός HSt. 41. In C. 39 ipsa glossa excidit. 42. ἐναντίον pro ἀπαντᾶν C. 39. 171. 244. 43. 44. Recte δυσαρεστούμενος· ἀπαρεσκόμενος C. 171. 244. 45. δυσωρεῖ· δυσφροντιστεῖ corr. Lob. Parerg. p. 621. 46. δυσχερής· δυσάρεστος cod., em. Abresch. 47. δυσαριστοτοκία — ἀριστίαν cod., em. Mus. τεκοῦσα. οἱ δὲ μεταφράζουσι δύστηνος ἄριστον τεκοῦσα Apoll. lex. 60, 27. Cf. EM. 291, 40. 48. δυσάλγητος (δ suprascr.)· ἀνελεήμων? 49. ἀλεξαν cod., |δρῳ Mus. 50. πάνυ addit C. 171. 52. δυσανάβατον pro ἀνάβατον C. 171. Infra δύσπορον· δύσβατον, χαλεπόν. 53. δυσαχθής· πάνυ ἀηδιζόμενος om. Mus.; δύσπορον· χαλεπόν e gl. 2552 repetitum induxi. δυσφερές· δ. ἀφ. codex, coniunxit Vossius. Δυσβάστακτον· δυσφόρητον C. 171; infra δυσφόρητον· δυσβάστακτον. — δύσακτον cod., δύσοιστον e C. 244 restitui. δυσάνεκτον GDindorf.

δυσβηρές· δύσβατον. δυσχερές
55. δυσβουλία· κακοβουλία. ἀφροσύνη
δυσβράκανον· δυσχερές· βράκανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα· ἔστι δὲ δύσληπτα. Λέγει οὖν ὁ Κρατῖνος δυσκατανόητον, οἱονεὶ δύσληπτον
δυσγάργαλις· δυσπράυντος. οὐχ ὑποτασσόμενος. δυσπρόσιτος. ὁτὲ δὲ δυσγαργάλιστος
δυσγένειαν· ἀγένειαν
δυσγενής· ἐχθρός
60. δύσγω· ἀποδύω
δυσδήλιδες· κακοῦντες· δηλήσασθαι γὰρ τὸ κακῶσαι
δυσδηνίας· δύσνους, κακὰ βουλευομένους
δυσδιακόμιστον· δυσβάστακτον
[δυσδιάκτου· δυσθρηνήτου]
65. δυσδιάφυκτον· δυσχερῶς λανθάνον
δυσδιήλυτα· δυσδιόδευτα
δυσδιόρθωτος· δυσχερῶς διορθούμενος, μὴ διορθούμενος
δύσεα· τοῦ τοίχου τὰ πέριξ. Κύπριοι.
δύσεαι· ἀναλάβοις
70. δυσειδής· κακὸν εἶδος ἔχων
δυσείμων· ἀκτήμων
δυσέκλυτα· δυσχερῶς λυόμενα
δυσέκλυτος· δυσεύρετος
δυσέμβατος· ἀτριβής, ἀπάτητος. τραχύς
75. δυσέμβολος· δυσεπιχείρητος
δυσεξάλυκτα· δυσέκφευκτα
δυσεξίτητα· δυσκόλως ἐξοδευόμενα. [ἢ δυσθεράπευτα]
δυσέξοιστον· δυσερμήνευτον. ἢ δυσεκκόμιστον

SCR. 55. Soph. Antig. 95. 56. fr. LVIII. 57. Aristoph. II 2 p. 961. 58. Soph. OT. 1079. δυσγενείᾳ Menand. V vol. IV p. 214. 64. III Maccab. VI 31. 69. *Ι* 231.

ADNOT. 54. δυσβήρης (δυσβηρής Zonar. c. 574)· ὁ δύσβατος, παρὰ τὸ δύσβατος δυσβατήρης καὶ ἐν συγκοπῇ EM. 291, 43. Rectius ni fallor C. 39 suo loco δυσῆρες· τὸ δυσχερές, ut Suidas. Habet tamen Suidas etiam δυσβῆρες· οἱ δύσβατοι τόποι. 56. δυσβάρχανος Psellus; δυσκάρβανον coni. Bergk. Comoed. Attic. p. 259. Sed cf. Lobeck. rhem. p. 49 Proll. p. 181. Deinde δύσπλητα codex, δύσπλυτα Mus. cum EM. 291, 56 ‚δυσβάρνακος· δυσκατανόητος· βάρνακα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα'; δύσληπτα Meinekius Com. Gr. II 1 p. 197 cum Psello. Denique δυσνόητον cod., δύσληπτον Meinekius. Supra δύσληπτα· ἀκατανόητα et βραχεῖν· συνιέναι βραχείς· συνείς. 57. Sic cod. Mus., δυσγάργαλος Aldus. Cum codice faciunt Suidas et EM. 291, 57, qui δυσυπότακτος explicat; contra δυσγάργαλος ἵππος· ἐπὶ τῶν ψήχεσθαι δυσανασχετούντων τίθεται Phrynich. app. soph. p. 37, 1. — οἱ δὲ? — δυσγαργάλιστος Pollux I 197 et margo Xenoph. eq. p. 937 B; δυσγαγγάλιστος ἵππος Geopon. XVI 2 vol. II p. 1110 (Lob. Phrynich. p. 97). 59. δυσμενής Fungerus. C. 39. 60. Lobeck. rhem. p. 53 Philol. X p. 579, ubi Mauricius Crainius confert Πελασγοὶ Ἄβασγοι μίσγω φάσγανον ὕσγη ὕσγινον. 61. δυσδηλίδες malit Lobeck. Proll. p. 463. 62. δυσδηνέας coni. Valcken. Gl. sacr. ex Hes. p. 19. δύσθημος· κακόβουλος C. 39. 64. δυσδιάκτου cod., δυσαιάκτου Sopingus. Gravius etiam peccatum est in C. 171 haec porrigente: δύσελκτον· δυσθρήνητον. δυσεάκτου· δυσφορήτου δυσκινήτου. δυσοίκτου· δυσθρηνήτου Suidas. Cf. gl. 2640. 65. δυσδιαφύλακτον· δυσευχέρως cod. δυσδιάφυκτον· δυσχερῶς διαφεῦγον. δυσδιάφευκτον· δυσχερῶς λανθάνον C. 171. Similiter Suidas C. 39 Brem. 244 Bielii; (......) δυσχερῶς· λανθάνων C. 63. De forma duplici vide Lob. Parerg. 727. 66. δυσδυήλυτα cod., em. Phavor. 67. ἢ παντελῶς ἀδιόρθωτος addit C. 171. 244 (C. 39). 69. ἀναλάβῃς? 70. C. 244. 72. C. 171. 74. ἀκριβής cod., em. Mus. 75. Sic C. 39. δυσεπιχειρής C. 171. 76. δυσεξάλακτα cod. δυσεξάλλακτα Mus. δυσεξάλυκτα HSt. δυσάλυκτον· δύσφευκτον Glossae meae Mss. in Παραρετ. 77. δυσεξήτητα codex. δυσέξιτος· τόπος ἀδιόδευτος C. 39. δυσεξήτιον· δυσερμήνευτον C. 171. — Alteram explicationem ad δυσεξίητα pertinere vidit Kusterus. 78. δυσερμήνευτον praeter C. 171 modo laudatum omittunt C. 39. 244 CPearsonis Suidas. Recte tamen habere et illud evicit Suicerus.

δύσεο δ' ἀλκήν· δῦθι, ἀνάλαβε τὴν ἀλκήν, τουτέστιν τὴν δύναμιν· οἷον ἰσχυροποίησον σαυτόν.
80. δύσεριν· φιλόνεικον. παρὰ τὸ δύς καὶ τὴν ἔριν
δυσερμία· κακὴ συντυχία
δύσετο· κατῆλθε
δυσέφικτον· δυσκατάληπτον
* δυσηλεγέος· ...... δυσάντης, χαλεπός. ἢ δυσλεχέος, ἤγουν κακοκοιμήτου
85. * δυσηλεγές· κακόπαθον. χαλεπόν
* δυσηκῆ· δυσακῆ, δυσίατον
δυσηβόλον· δυσάν(τ)ητον
δυσήνεμον· δυστάραχον. τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον
δυσήνιοι· ἀπειθεῖς, δυσάγωγοι. [ἐπὶ πολὺ σκυθρωποί. ἐπὶ μικροῖς μεγάλα ὀργιζόμενοι.] ἀνυπότακτοι
90. δυσήνυτος· δυσκατόρθωτος. καὶ δυσήνυκτον
δυσήριστοι· δυσέριστοι, φιλόνεικοι. ἢ ἀμφίβολοι
δυσήτορος· δυσθύμου
δυσηχέες· κακοὺς ἤχους ἔχοντες
δυσηχέος· κακοφώνου. κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος, διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς καὶ θρήνους
95. δυσθαλής· δυσαυξής. Κρατῖνος
δυσθαλπέος· κακοθαλποῦς, κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν. ψυχροῦ
δυσθερέας· δυσαλθήτους
δυσθήρατος· δυσεύρετος
δυσθυμεῖ· ἀθυμεῖ
2600. δυσκάθεκτοι· δυσκράτητοι, δυσκόλως ἐπεχόμενοι
δύσκαπνος· ὁ φοῖνιξ. ὑπὸ Θεοφράστου
δυσκάτοπτος· δυσθεώρητος
δυσκέλαδος· δύσφωνος, κακὸν ἦχον ἀποτελῶν
δυσκηδέα· δυσφύλακτον. χαλεπόν
5. δύσκημον· ἄφρανα. δυσοιώνιστον
δύσκεν· ἔδυνεν, ὑπεισήρχετο
δυσκλέα· ἄδοξα. κακόδοξα
δυσκ(λ)εές· ἄδοξον, τὸ μὴ ἔχον κλέος
δύσκλειαν· κακοδοξίαν
10. δύσκλυτος· ἄδοξος, ἄτιμος

SCR. 79. *T* 36. 82. *T* 368. 84. *Y* 154. 88. Vid. ADN. 94. *B* 686. 95. fr. inc. LIX vol II 1 p. 197. 96. *P* 519. 99. Hippocr. de nat. mul. 578, 43. 2601. Theophr. HPl. V 9, 5. 3. *Π* 357 Hesiod. opp. 196. 4. ε 466. 5. Vide ADN. 6. *Θ* 271. 7. *B* 115. 8. Eur. Helen. 66. 9. Eur. Med. 218.

ADNOT. 79. δύσεο δαλῆνον, δῦθει — ἀλῆον cod., em. Mus. 80. μάχιμος addit C. 39. — δὺς μόριον EM. 291, 52. — δυσφιλόνεικον C. 244. 81. Pro εὐτυχία ἐπιτυχία ex EM. 291, 49 vel ἀποτυχία e C. 39 scribi posset nisi palmam ferret συντυχία Salmasii. 83. Sic C. 39. 244. 84. EM. 291, 55 Apoll. lex. 61, 1 Lobeck. Parerg. p. 699. 85. δυσηλεχές cod., em. Is. Vossius. 86. δυσηκεῖ· δυσακεῖ cod. δυσηκῆ· δυσακῆ Mus. I. q. δυσήκεστον. 87. δυσάνητον cod. δυσάνιτον Mus. δυσάντητον Hemsterh. 88. Sic C. 171. 244. ἔχον δυσταράχους C. 39. ‚Cf. schol. Soph. Ant. 598' Abresch Misc. Obs. V 3 p. 98. Lob. Parerg. p. 710. 89. δυσμεταχείριστοι addit C. 171. ἀκρατεῖς C. 39. Cf. et EM. 292, 2 Erotian. 116 Galen. p. 458. 90. δυσήνιτος cod. δυσήνητος C. 39, em. C. 171. Mus. 91. Lob. Parerga p. 707. Cf. ἀνήριστος. 94. Apoll. lex. 61, 6. 96. Idem 61, 9. 97. δυσθάλπτους coni. Hemsterhuisius nusquam lectum. Cf. Lobeck. rhem. p. 138, 43. 98. δυσέρευτος cod., δυσερεύνητος male Musurus, em. C. 39. 171 fol. 109 Suidas Zon. Meinek. ZfAW. 1849 n. 52 p. 415. 2600. δυσκατάσχετον δυσνόητον ἢ ἀκατάληπτον addit C. 171. δυσχερής C. 39. 3. δυσκέλαδον· κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντα C. 171. — χαλεπὴν HSt. 5. δύσκημον, ἄφρανα cod., δύσκημον· ἄφρονα Mus. Forte δύσκηλον φρένα ex Aesch. Eum. 825 Df., ubi nunc δύσκηλον χθόνα editur et δύσοιστον. Idem sensisse videtur Pearso I p. 237, 15. δύσφημον Kusterus. 8. δυσκεὶς — τέλος cod., em. Mus. et Phavor. δυσκαλεές C. 39. 9. δύσκλεια (sic)· ἡ ἀδοξία — ἢ ψόγος C. 39.

δυσκολαίνει· δυσφορεῖ
δύσκολος· ἄγριος, δυσχερής
[*δυσκρανές· αὐχμηρόν*]
δύσληπτα· ἀκατανόητα
δύσλοφον· δύσκολον, οὐχ ἁρμόζον τῷ λόφῳ· οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φερόμενον, ἀπὸ τῶν λόφων, οἵ εἰσι τράχηλοι
[*δυσλάσων· δυσχερῶν*]
Δύσμαιναι· αἱ ἐν σπάρταις χωρίτιδες Βάκχαι
* *δυσμενεῖ· πολεμίῳ, ἐχθρῷ*
* *δυσμενεῖς· ἐχθροί, πολέμιοι*
* *δυσμένεια· ἔχθρα, μῖσος*
* *δυσμεναίνει· διεχθρεύει, πολεμεῖ*
δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζωῆς
δυσμεναίνων· ἐχθρεύων
24a. *δυσμενής· ἐχθρός, πολέμιος, ἀντίπαλος*
b. *δυσμεναίνων· πολέμων. ἐχθρῶν, ἀντιπάλων*
δυσμένην· ἐχθρόν
δύσμηνις· βαρύθυμος, ὀργίλος, ἐχθρός
δυσμήτης· κακότεχνος
δύσμορος· κακοθάνατος, ἄθλιος. δυστυχής
δύσμορφος· ἄμορφος, ἄσχημος. ἢ κακόμορφος
δυσνοίας· κακοβουλίας
δύσνους· ἐχθρός
δυσξύμβολος· δυσεπίγνωστος
δυσξύνετος· ἀσύνετος
δύσοδον· φαυλὴν ὁδόν, κακήν
δυσοίζει· δυσχερ(αίν)ει, ὑπονοεῖ. Λάκωνες
δυσοίζειν· φοβεῖσθαι. ὑποπτεύειν
δυσοίζοντος· οἰωνιζομένου. καὶ ἄγαν ὑποπτευοντος
* *δύσοιζε· φοβοῦ*

SCR. 11. Demosth. 970, 27. ‚Aristot. Top. VIII 3‘ Suid. 22. Vocabulo Empedoclem, Hyperidem Platonem usos esse constat. 23. Demosth. 300, 25 (Eur. Med. 873). 24. β 72. 25. Poeta Lesbiacus. 28. X 481. 29. Menand. mon. 117. 35—38. Vid. ADN.

ADNOT. 13. *δυσχρανής* Kusterus coll. Hes. *δυσχρανής· αὐχμηρός.* 14. *δύσμαρ(π)τον· δύσληπτον* C. 171. 16. *δυσλόφων* Mus. *δυσλόφως· ἰῶς?* 17. Sic codex, nisi quod *Κάκχαι* exhibet, *σπάρτῃ χωρίτιδες βάκχαι* Mus. *Bacchi enim orgia in montibus celebrari solebant a furiosis Bacchis quae a Spartanis quorum mons erat Taygeta δύσμαιναι appellabantur.*‘ Philargyrius ad Virgil. Georg. II 487. Cf. Unger Parad. Theb. I p. 469 et Meinek. Epimetr. VI ad p. 76 Anall. Alexx. p. 360, quorum alter *χορίτιδες* alter *χοροίτιδες* scripsit. Possis et *Καρυάτιδες ἢ Βάκχαι.* 21. Cf. Schaef. app. Demosth. II p. 297. 22. ‚Empedocles ap. Aristot. Poet. c. XXI‘ Arnald. Lectt. Gr. p. 43. Iungerm. ad Polluc. II p. 15. Sext. Emp. adv. Math. IX 90. 23. Vide 2621. 24. Malo *δυσμενέων· ἐχθρός, πολέμιος, ἀντίπαλος, δυσμεναίνων· πολεμίων, ἐχθρῶν, ἀντιπάλων.* Atque *δυσμενέων· τῶν ἐχθρῶν* Apoll. lex. 61, 5. 25. Scripsi *δυσμένην· ἐχθρόν.* Cf. Choerob. III p. 1233. Ahrens I p. 15. 113; *δυσμήν· ἐχθρός* codex. 26. *μνησίκακος* pro *ἐχθρός* C. 244. 171. Suid.; cf. Poll. I. 28. 29. *ἄθλιος ἢ κακόμορφος* (*κακόμορος* Salmas.) et *ἄσχημος δυστυχής* codex, em. Albertus. 35. *δυσοῖεν* cod. *δυσοίζει* Mus.; *δυσχερεῖ* cod., em. Albertus ope schol. ad Aeschyl. Ag. 1287. Cf. Blomfield glossar. p. 249 [291]. ‚*δυσοίζω ne significationem quidem lamentandi habet, sed potius mala ominandi κάκ' ὄσσεσθαι, quare magis consentaneum videtur ad οἴομαι opinor recurrere; sin proprie τὸ δυσφορεῖν, ut aliqui tradunt, significavit, ad οἴω (οἴσω) referendum est, quamvis diverse declinatum ἐδύσοιξα (Hesych.)*‘ Lobeck. rhem. p. 83. 37. *δυσοίζου* cod., *δυσοίστου* coni. Valcken. Diatr. p. 108 C. ‚quod falsum esse vel ordo clamat. Scripsi *δυσοίζοντος* (h. e. *δυσοίζον.*) 38. *δύσοιο* cod., accentus documento est *δύσοιζε* legendum esse, ut in Eur. Rhes. 805 recte nunc editum est pro *δυσοίζου*, quod vide num h. l. e lectionis discrepantia a lexicographo adscriptum hunc fere in modum *δύσοιζε· φοβοῦ ἢ δυσοίζου*, postea pro genetivo acceptum genuinam glossam *δυσοίζοντος* expulerit. — Ordo *δυσοίζω· φοβοῦμαι* poscit, vel *δύσοιζ' ου· φοβοῦ.*

δύσοιμος· ἐπὶ κακῷ ἤκουσα. ἢ δύσοδος
* δύσοικτος· δυσθρήνητος
δύσοιστος· δυσυπομόνητος
δυσόμοιοι· ἀνόμοιοι
δύσονται ἀγῶνα· εἰσελεύσονται εἰς ἱερὸν τόπον
δύσοπ.ον· δύσφωνον. δυσόρατον
δυσόργητον· ἀσεβῆ. ἀπηνῆ
* δυσοπαίοντα· δυστυχοῦντα, κακῶς ἔχοντα
δύσοργος· [κακοεργός
δυσόρφναια· μέλανα. ἀφανῆ
δύσοσμον· δυσῶδες
δύσουρον· δυσφύλακτον
* δυσπαθία· κακοπαθία
δυσπαθεῖ· κακοπαθεῖ. δυσιάτως ἔχει
δυσπαθῶν· πάσχων κακῶς
δυσπαίπαλον· δύσβατον. σκολιόν. δυσανάβατον
δυσπάλαιστος· ἀκαταγώνιστος
δυσπάλαμον· δυσχερές. κακότεχνον
δυσπαλές· δυσχερές. δυστυχές. σκληρόν. δύσαντες
δυσπάμφαλος· δυστάραχος, δυσκίνητος
Δύσπαρις· ἐπὶ κακῷ Πάρις κληθείς
Δύσπαρι· δυσώνυμε δύστηνε Πάρι, ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε· τινὲς δὲ τὸν Πάριν εἶπον ὠνομάσθαι ἐπὶ τοῦ ἐν πήρᾳ ἐκτεθῆναι, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ πηροῦν τῷ κάλλει τοὺς ὁρῶντας αὐτόν
δυσπέμφελος· ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης ἡ δυσχείμερος καὶ τραχεῖα καὶ ταραχώδης· ἐπὶ δὲ τοῦ κολυμβητοῦ δυσάρεστος
[δυσ.πεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι. φοβεῖσθαι
δυσπέμφελον· δυστάραχον
δυσπετεῖ· δυσανασχετεῖ. παραιτεῖται
δυσπετέμτων· ἀποτημάτων]
δυσπετές· δυσχερές
δυσπετέστερος. δυσκολώτερος. δυσεπιτευκτότερος

SCR. 39. Aesch. Cho. 945. 40. Gl. sacr. 41. Cf. Sophocl. l. l. 42. Stratt. fr. XIII vol. II p. 791. 43. *Η* 298. 47. Soph. Ai. 1017 teste Suida. 48. Eurip. Phoen. 326. 55. Eurip. Alcest. 909. 56. Aesch. Eum. 849. 57. Pind. Pyth. IV 486 Ol. VIII 33. 59. 60. *Γ* 39. 61. *Π* 748. 65. II Maccab. V 20.

ADNOT. 39. ἄγουσα Suidas. Nostrum praefero, infra κακόβας· ἐπὶ κακῷ ἥκων (ἠβῶν cod.) 40. δυσοίκτου· δυσθρηνήτου Suidas rectius. Videtur enim respici III Macc. VI 31, unde supra habuimus δυσαιάκτου (δυσθιάκτου cod. δυσεάκτου C. 171)· δυσθρηνήτου. 41. δύσοιστον· τὸ δυσφόρητον, τὸ δυσυπομόνητον C. 39. δυσοίστων· ἀφορήτων δυσυπομονήτων schol. Soph. Philoct. 512. 42. δυσόμοια· ἀνόμοια. Στράττις Suidas. 44. Confundit δύσοπον· δύσφωνον (scripsi; codex δύσφημον) et δύσοπτον· δυσόρατον (scripsi; δυσόργητον codex). Supra ἄοπος· ἄφωνος ἀόρατος. 45. δυσόρατον codex, correxi (θ). 46. δυσπαθέοντα vel δυσπετέοντα Kusterus. Possis etiam δυσταίνοντα (δυσθαιν̈όντ̈α C. 39) = ἀσταίνοντα. Sed cum δυσπετοῦντες· κακῶς ἔχοντες sit in Cyrillo, Kustero assurgere malim. 48. δυσόρφνεα codex δυσορφέα· δυσειδῆ, μελανά (sic) C. 171, δυσόρφναιον C. 39, em. Suidas Kusterus. 51. ‚L. δυσπάθεια· κακοπάθεια et cf. ἀλυσπαθείῃ.' ALB. 54. δυσπαίπαλος· τραχεῖα Suidas. 58. δυσπέμφελος correxerat Mus. Sed vid. Lobeck. Proll. p. 105. 59. δυσπαρεὶς — παρακληθεὶς cod., δύσπαρις Mus. Πάρις κληθεὶς Heinsius. 60. Apoll. lex. 60, 31. — ἐμπήρα — ἐπὶ codex, em. Mus. 61. δυσχείμαρρος cod., em. Heinsius e schol. Hom. *Π* 748. In brevius contraxit Apollon. lex. 60, 25. 62—65. Spuria sunt, partim aliunde male repetita, partim e LXX deprompta. 62. δυσωπεῖσθαι recte Salmasius. 63. C. 171. 64. Cf. δυσανασχετεῖ et ἀποδυσπετεῖ. 65. Repraesentavi codicis lectionem vitiosam. Fuit δυσπετευμάτων (pro δυσπετημάτων)· πημάτων vel ἀποτευγμάτων. δυσπετευμάτων· ἀποτυχημάτων coni. Mus. 66. Petersen in Philol. IV p. 264.

δύσπιστος· δεισιδαίμων. δυσ(σ)εβής. ὁ δυσκόλως πιστεύων, καὶ ἀβέβαιος καὶ ἄπιστος μένων
δυσπόριστον· δυσεύρετον
70. δύσπορον· δύσβατον. χαλεπόν
δύσποτμος· δυσθάνατος. δυστυχής
δυσπραγία· ὅτε κακῶς ἐξάγῃ τις τὸν ἑαυτοῦ βίον
δυσπρεπεῖ· ἀπρεπεῖ. δυσμόρφῳ
δυσπρόσιτον· ᾧ δυσκόλως τις προσέρχεται
75. δυσ(σ)εβής· ἀσεβής......
δύσσειστον· δυσχερῶς σειόμενον
δύ(σ)στακτον· κακοδάκρυτον
δύστακτον· κακότακτον
[δυσταλέος· ῥυπαρός]
80. δυστεκμαρτότερον· δυσκαταληπτότερον
80a. δυστέκμαρτον.....
δυστέρματον· δυσχερὲς τέλος ἔχον, ἢ μὴ ἔχον τέλος
δυστηνία· μοχθηρία
[δύστερον· δυσξήθαθον]
δύστηνον· μοχθηρόν. ταλαίπωρον
85. δυστήνων· ὁμοίως. καὶ ἀθλίων δυστυχῶν κακοδαιμόνων
δυστοκ(ε)ια· ἐπὶ κακῷ τὸν καθαρὸν τετοκυῖα
δυστοπάζοντες· δυσχερῶς ὑπονοήσαντες
δυστόπαστος· δυσκατάληπτος, δυσυπονόητος, δυσείκ(ασ)τος
δυστραπελία· κακοτροπία, κακοήθεια
90. δυστράπελος· δυσμετάθετος
δύστρος· ὑπὸ Μακεδόνων μήν
δύ.σφαλτον· δύσμαχον
δυσφημίας· κακοφημίας
δυσφορεῖν· βαρύνεσθαι. στένεσθαι
95. δυσφόρητον· δυσβάστακτον
δύσφορον· χαλεπόν
δύσφυσιν· κακὴν φύσιν
δυσ.αλέα· ἄκρατον. κακὸν λίαν
δυσχαλέες· βλάσφημοι. χαλεποί
2700. δυσχάριστος· ἀχάριστος

SCR. 71. Aesch. Prom. 119. 72. Antipho 120, 12. 74. II Maccab. XII 21. 75. II Maccab. III 11. 78. Plat. Legg. VI p. 781 A. 80a. Soph. OT. 108. 84. Χ 59. 85. Ζ 127. 86. Gl. sacra. 88. Eur. Troad. 878 (885) 90. Soph. Ai. 913. 93. II Corinth. VI 8. Soph. fr. 180. 95. Eur. Cycl. 344. 2700. Aeschyl. fr. 131 p. 32.

ADNOT. 68. *δύσπηστος· δυσιδαίμων δυσεβής* codex, em. Mus. 70. Cf. 2552. 2553. 75. (*σ*) Mus. *ἀσεβὴς ἄπιστος κακῶν θεούς* C. 39. 77. *δύστακτον* codex. 79. Conferunt *μολυχνόν δυσταλέον*. *Δυσταλέος* vel *δεισαλέος* opportune suasit Kusterus. 80. *δυστέκμαρτος· δύςληπτος στενόχωρος* C. 171 *δυστέκμαρτον· δυσεύρετον δυσζήτητον δύσληπτον*. 80a. 81. Disiunxi et indicata lacuna addidi glossam elapsam *δυστέρματον*. *Δυστέρματον· δυσχερές. τέλος μὴ ἔχον* C. 171. 83. Sic codex, + Mus. *δυσεύρετον δυσζήτητον* corrigunt et ad 80a retrahunt interpretes; forte: *δυσερώτων· δυσεράστων*. 85. Lobeck. Proll. p. 192. 86. *δυστοκία — τῶν καθαρῶν* codex, em. C. 171, nisi quod in v. *δυστοκία* et ipse peccat. Idem mox *δυστοκνῖα· ἐπὶ κακῷ τετοκυῖα*. 87. Lob. Parerg. p. 568. 88. *δύσεικτος* cod., em. Mus. 92. l. q. *δύσσφαλτον*. 94. *σιαίνεσθαι* cod., *πικραίνεσθαι* Mus., emendavi. *ἀδημονεῖν* pro *στένεσθαι* C. 39. *δυσφόρεον· ἐλυποῦντο* C. 171. 97. Ut *εὔπραξις* ap. Aeschyl. Ag. 240, (ubi cf. Schneidewin p. 37). Lobeckio ad Phryn. p. 501 tutum non videtur; non ausim tamen aut *δυσφυίαν* aut *δυσφυέσιν — φύσιν ἔχουσιν* reponere. 98. 99. *δυσ. αλέα* cod., *δυσχαλέα* Musurus, qui literam delevit. Conicerem *δυσαλέα· ἀκράτητον* nisi sequeretur *δυσχαλέες* et *ἐγχαλές· οἶνον ἄκρατον* (*ἐγχαδές· νέον* cod.) quod conferri iubet Schneiderus Saxo Lex. Gr. II p. 632.

δυσχεραίνει· μισεῖ. ἀπειθεῖ. ὑπερηφανεῖ. καὶ δυσάρεστός ἐστι
δυσχερῶν· μισητῶν. λυπηρῶν. ἀπειθῶν
δυσχιδώτερον· κακοτροπώτερον. Ταραντῖνοι
δυσχραής· δυσχερής
5. δυσχρανής· αὐχμηρός
δύσχρηστος· κακός, εἰς οὐδὲν χρήσιμος
δυσχωρία· στενοχωρία
δυσχῶται· δυσχωρῇ. διακωλύεται
δυσώδης· κάκ[ό]οσμος. ἀκάθαρτος
10. δυσώνυμος· κακώνυμος. χαλεπός
δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι. φοβεῖσθαι
δυσωρήσονται· δυσφυλακτήσωσι, κακὴν νύκτα διαγάγωσι φυλάσσοντες· ὥρος γὰρ ἡ φυλακή
δυσωχεῖν· δυσχεραίνειν
δύω· δύο
15. δυῶν· δύο. Δωριεῖς
(*) δυωδεκάβοιον· δώδεκα βοῶν ἄξιον
δῶ· δῶμα, οἴκημα, σπήλαιον
δωαί· δικαίως, ὁσίως
δωδεκάδαρχοι καὶ δεκά(δα)ρχοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τῶν δωδεκάδων καὶ δεκάδων ἡγεμόνες δύο πεμπαδάρχαι
20. δωδεκάδες· θυσίαι ἐκ δώδεκα ζώων, ὡς τριττύαι ἐκ τριῶν
Δωδεκάκρουνος· Ἀθήνησι κρήνη, ἣν ἔνιοι Ἐννεάκρουνόν φασιν, ἄλλοι δὲ Καλλιρόην καλοῦσιν
δωδεκαμήχανος· πόρνη τις ἐλέγετο, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ποιεῖν συνουσίας
δωδεκάποδος· οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς, στοιχείου, ἢ σκιᾶς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἥξειν τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος, ὡς νῦν πρὸς ὥρας φασί
Δωδεκάτη· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἣν χόας ἔλεγον
25. δωδεκεύς· χοεύς
δωδεκηῗδα· θυσίαν τὴν ἐκ δώδεκα ἱερείων. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν δώδεκα μ[η]νῶν
δωδεκηῒς· τέλειος θυσία, ὁμοίως

SCR. 2706. Iesai. III 9. 9. Diphil. Com. Gr. IV p. 406. 10. Soph. Ai. 914. 12. *K* 183. 14. *Δ* 16. 16. *Ψ* 703. 17. *Π* 363 et Hermipp. fr. II 9 II p. 410. 18. Herod. VI 42. 21. Cratin. fr. VII 2 Vol. II 1 p. 119. 22. Arist. Ran. 1328 (Plat. Com. Gr. fr. I vol. II 2 p. 661.) 23. Menand. fr. II vol. IV p. 179.

ADNOT. 2703. Coni. *δυσχιλότερον· κακοτροφώτερον*. An *δυσχιμώτερον· κακοτροπώτερον*? 4. 5. Seiunxit Kusterus. 5. Cf. *ἀχρανές δυσκρανές*. 6. *κάκιστος εἰς οὐδὲν ἀγαθὸν χρήσιμος* (*ἀχρήσιμος* C. 171) 39. 7. *δυσχωρίας· βραχείας* (*τραχείας* C. 171) *ἀνοδίας κακοχωρίας* (*στενοχωρίαν* C. 171) 39. 8. *δυσχωρῆται· διακωλύηται* (Mus.) GDindorf. 9. Em. Salmasius. 10. Sic C. 39. *χαλεποὶ ἀθρήνητοι* C. 171. 11. Cf. 2663. Piers. Moer. p. 125 [=92] Lob. Phryn. p. 190. 12. *δυσωρήσωσι* Apoll. lex. 60, 26. *δυσφυλακτήσουσι* EM. 292, 50 Suidas schol. l. c., *διάξουσι* EM. l. c. 15. *δύων* cod., em. Ahrens II p. 278. 16. *δυωδεκαβοίων* cod., em. Kusterus, et C. 39 Apoll. lex. 60, 29. 17. Apoll. lex. 61, 14: 18. Forte *δωσίδικοι· ὅσιοι* ex Herod. VI 42, quo de cf. Lobeck Parerg. p. 770. Cf. 2103. 19. *δέκαρχοι* cod., em. Kusterus. *δυοπεμπαδάρχαι* codex, *δύο* recte, sed *πενταδάρχαι* citra necessitatem Mus. 20. *ἐκ γῆς* codex, em. Musurus. 21. *κρίνην* cod., em. Mus. Cf. Herod. VI 256 Thuc. II 15 Plato Axioch. init. C. 39. 22. Cf. *Κυρήνη*. 23. Cf. *δεκάπουν στοιχεῖον, ἑπτάπους σκία*, Salmas. ad Solin. p. 446. 456 Casaub. Ath. VI 10 p. 426. 24. Schol. Ar. Ach. 960. 1075. 25. Boeckh. disquis. metrol. p. 200 sq. 26. Cf. 2720. *Ἰστέον δὲ ὡς οὐ μόνον ἑκατόμβαι, ἀλλὰ καὶ τριττύες ἦσαν ὅ ἐστι τριῶν ζώων θυσίαι. κατὰ δὲ Παυσανίαν καὶ δωδεκίδες θυσίαι δώδεκα ἱερείων περὶ οὐ εὑρήσεται ἀλλαχοῦ ὅτι δωδεκῇδες σὺν τῷ ῑ γραπτέον* Eustath. 1387, 49 p. 24 Meier. 1676. 10. *μηνῶν* cod., em. Hemsterhuisius.

Δωδωναῖε· ἐπίθετον Διός, ἀπὸ Δωδώνης, διὰ τὸ ἐκεῖ τιμᾶσθαι τὸν θεόν
Δωδωνεύς· Ζεύς. ὁ αὐτὸς καὶ Δῖος
30. *δωῖα*· ὁμοία
δῶλα· ὦτα. Κρῆτες
δωλέν[ν]ετος· ὑ(πό)βλητος
δωλοδομεῖς· οἰκογενεῖς
δώματα· οἶκος. οἰκήματα. ταμι(εῖ)α. οἰκοδομήματα. [κέλλια]
35. *δωμάτια*· τὰ αὐτά, ὑποκοριστικῶς
δώμησις· οἰκοδομή
δωμήσουσιν· οἰκοδομήσουσι
δωμητύς· κατασκευή
δῶν· δεσμεύων
40. *δώομεν*· ἀποδῶμεν
41. *δῶρα*· ξένια
44. *δωρεάς*· χάριτας
45. *δωρητοί*· δώροις πειθόμενοι
47. *δωριάς*· δωρεάς
δωρίζει· ὡς οἱ Δωριεῖς ᾄδει
Δωρική· ὅπλισίς τις οὕτως ἐκαλεῖτο, καὶ κατασκευή. καὶ Δώριος.....
50. *Δώριον*· πόλις τῆς Πύλου
42. *δῶρα*· τὰ δωρούμενα. καὶ ἐπὶ μέτρου παλαιστή
43. *δώραξ*· σπλήν, ὑπὸ Μακεδόνων
46. *δωριάζειν*· γυμνοῦσθαι. ἀπὸ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παρθένων, αἵτινες χορεύουσαι ἱματίδιον ἐπεπόρπηντο παραφαίνουσαι τὸ πολὺ τοῦ σώματος
δωροδοκεῖ· δίδωσι δῶρα
δωροδοκεῖν· δῶρα λαμβάνειν
δωροδοκία· τὸ λαβεῖν ἢ δοῦναι δῶρα
δῶρον· παλα(ι)στή, ἔνιοι τετραδάκτυλον. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. (*Ἐκκαιδεκάδωρα* δὲ) ἑκκαίδεκα παλαιστῶν

SCR. 28. *Π* 233. 40. *Η* 299. 351. 45. *Ι* 522. 50. *Β* 594. 46. Anacreo fr. 60 p. 788 Bergk. 54. *Δ* 109.

ADNOT. 28. Apoll. lex. 61, 12. *ἐπὶ* cod., em. Mus. 29. *ὡς Αὐτοκλείδης*? 30. Referrem haec ad *ἰδωνόν*· *ὅμοιον*, quod propter terminationem asciticiam laudat Lobeck. Proll. p. 230, nisi hoc corruptum videretur ex *ἰδών*· *ὁμοίως* (h. e. *θεασάμενος*). Malim igitur *ὀ]λωῖα ὀλοή*, vel *ὁ]μωῖα*· *ὁμοία*. 31. Suspectum. 32. *ὑπόβλητος* Salmasius. — *δωλογέννητος* coni. Toupius Emend. IV p. 249 *δῶλος*· *ἐνετός ὑπόβλητος* corr. Ahrens II 163. 33. *δῶλοι*· *δμῶες οἰκογενεῖς* Ahrens l. c. nam *δῶλος* Dorice i. q. *δοῦλος*. Comparari potest *μεσοδόμα*· *γυνή. Λάκωνες*. 34. Apoll. lex. 61, 16. *ταμία* cod., em. Mus. qui *κέλλια* delevit. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 252. 35. *ὑποκοριστικά* cod., em. Mus. 37. Hermann. Orph. p. 821 Lobeck. Parerg. p. 589. Interp. Greg. Cor. 272. 38. *δωμητής* (sic)· *τὸ κτίσμα* C. 39. 40. *δώομεν*· *δώσομεν* C. 39. 45. *δωρητός*· *ὁ δῶρα λαμβάνων* C. 39, idem *δωρητόν*· *τὸ ὡς δῶρον διδόμενον*. 47. Iniuria forma Boeotica HSt. suspecta erat. 48. Lobeck. Proll. p. 482. 42. *δώρατα* cod., em. Salmasius. 43. Recte habet, mutataque significatione formam v. *θώραξ* servavit. *δῶος*· *σπλήν* C. 171. 46. *πεπόρπητον πφαίνουσαι* cod., *περιπόρπητον ἀμφιέννυνται παραφαίνουσαι* Mus. *περιπορπῶνται παραφαίνουσαι* Schowius p. 233, 8. *Αἴλιος γοῦν Διονύσιος δωριάζειν φησὶ τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον, φησίν, κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θατέρᾳ ἐπιπεπορπημέναι. Παυσανίας δὲ κτλ.* Eustath. p. 975, 40 (Meier p. 9. 24) Pausaniam descripsit Suidas. Cf. schol. Eurip. Hec. 933 quo usus etiam est Orus EM. 293, 40. Salmas. in Tertull. de Pall. p. 59. Lobeck. Proll. p. 482. Hinc *ἐπεπόρπηντο* Meinekius. 51. C. 244. 54. Apoll. lex. 61, 10. *παλαστή — ἡμῖν. ἑκκαίδεκα παλαιστῶν* cod., *παλαιστή — ἡμῖν. ἐκκαιδεκάδωρα δὲ ἑκκαίδεκα π.* Mus. qui lacunam ms. explevit. Praeterea malim *παλαιστής* ex Apoll. l. c. Cf. et *ὀρθόδωρον*.

(*) δωρεῖται· χαρίζεται
* δωροδόκος· δεχόμενος δῶρα
δῶρον· παλαιστής, μέτρον
δωροξενία· τὸ ἐπὶ ξενίαν καλούμενον ἀποφυγεῖν δῶρα δόντα
δωροφορεῖ· δῶρα προσφέρει
δωροφορικὴ ἐσθής· οὕτω λέγεται, ἣν βασιλεὺς Περσῶν δωρεῖται
δωροφόρους· τοὺς οἰκέτας. Μαριανδυνοί
* δώρων γραφαί ......
Δωροῖ συκοπέδιλε· παρῳδεῖται τοῦτο ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων
[δωρυφορεῖται· βαστάζεται]
δώς· δόσις
[δ(..)ωτή· τορνευτή]
* δώσει καὶ δώει· περιποιήσει, ἢ παρέχει
δῶσι· ὅταν μὲν ἑνικῶς ᾖ [δώῃ δὲ,] σὺν τῷ ἰῶτα· ὅταν δὲ πληθυντικῶς ἄνευ τοῦ ῑ
δωσιάραις· κακὰ διδούσαις
[δοτέρες· δοτῆρες, δόται
δότην· παρεκτικόν]
δώτειραν· παρεκτικήν
δωτῆρας· δότας
* δωτίν[ν]ησι· δωρεαῖς
* δῶ[τ]τις· δώς. φέρνη
* δωτίνην· δωρεάν, δόσιν
δωτῖναι· αἱ δωρεαί
δωτινάζων· δῶρα προσδεχόμενος
[Δωτάδης· Δώτου υἱός, ὁ Λυκάμβας
δωχεῖον· χωρίον δεκτικόν]
δωῶ· δώσω

SCR. 55. Antiphan. fr. I vol. III p. 3. 58. Lysias et Hyperides ap. Harp. 64, 12. 61. Euphorio fragm. LXXIII. 63. Arist. Eqq. 527 Com. Gr. II 1 p. 59. 65. Hesiod. Opp. 354. 66. Homerus. 67. (*Α* 96) Psalm. I 3. 68. *Α* 129. [70. *θ* 325]. 74. *Ι* 155. 76. *ι* 268. 79. Archiloch. fr. 92 p. 558.

ADNOT. 56. *δωροδόχος* cod., em. EM. 293, 33 Bekk. 242, 33. 234, 22. 58. *καλουμένον* h. e. in ius vocatum a thesmothetis. Vid. Meier et Schoemann p. 64. 60. Aelian VH I 22. 61. Mueller Doriens. II 63 Meinek. Anal. Alex. p. 110 sq. — *Μαριανδηνοί* codex, em. Albertus. 62. *δωρεαί* cod., em. Kusterus. Cf. *Att. Proc.* p. 66. 193. 222. 351. 63. *Δωροῖ* DHeinsius, *δῶροι* codex. Ceterum lexicographus antistoechiae h. l. studiosus ordinem non visus sibi est confudisse. 64. *δορυφορεῖται* HSt., sc. ἄνω βαστάζεται τὰ ὅπλα. 65. δώς· *δόσις δωρεά* ,*δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα*' Suidas EM. 293, 48. 66. δωρτή· *τορνευτή* C. 63. 171, *δινωτή* recte Vossius. 67. *δώῃ — παρέχοι* coni. Kusterus. Cf. 2781. 68. *ὅταν ἐν κοινῇ* (l. *ἑνικῶς ᾖ*) *ἀντὶ τοῦ δῷ. αἴ κε πόθι Ζεὺς δῷσι* Apoll. lex. 61, 15. *σὺν τῷ δέκα* codex, em. Mus. 69. Lobeck. Proll. 270. *κακοδιδούσαις* cod. *κακὰ διδούσαις* Mus.; forte *κακῶ*. 70. Aut posterius *δοτῆρες* est correctio τοῦ *δοτέρες*, aut δωτῆρες· *δοτῆρες δόται* legendum cum schol. l. l. et Salmasio. *δοταί* cod., em. Albertus. 71. *δότην* cod., *δώτην* Vossius, cui favere videtur δώτη· *μεταδοτικῇ εὐσεβῇ* (l. *τῷ εὐσεβεῖ*) C. 39 coll. Hesiod. opp. 354. Sed δοτῆρα· *παρεκτικόν* C. 171, quod h. l. etiam noster voluerit. 74. Em. Musurus, cuius correctionem Aldus neglexit. 75. δῶττις, *δωσφέρνη* codex, em. Schrewel et Scaliger. Cf. Boeckh. C. I. I p. 810. Ahrens II p. 63. Nisi δώς· *φέρνη* ad gl. 2765 retrahenda sunt, et sub *δῶττις* latet proverbii *δῶρον δ' ὅ, τι δῷ τις ἐπαίνει* (Zenob. III 42) frustulum. Ordo sane virorum doctorum commentis non favet. 79. *Δοτάδης* EM. 210, 3; cf. Lobeck. Parall. p. 6. 80. *δοχεῖον* Albertus. 81. *δωῶ* cod., *δώω* HSt. et Kusterus coll. *δώωσι*. Quidni Laconice *δωῶ* et supra *δωεῖ — παρέξει*; cf. *βωῶμεν*!

ADDENDA.

Πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον
φεύγῃ τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

Philemo.

ADDENDA.

De specimine anno MDCCCLVI edito iudicium fecerunt Iulius Caesar in *ZfAW.* 1856 XIV 39 p. 312 GLinkerus in *ZföG.* 1856 p. 841—844 Augustus Nauckius in *ZfGW.* X 12 p. 921—927; de editione ipsa anonymus in Zarnkii *Liter. Centralbl.* 1857 nr. 34 p. 539 Carolus Darembergius in *Revue de l' institution publique* 1858 (29 Avril) p. 67 sqq. et in *bulletin international* 1858 nr. 26 p. 130 sq. Cf. etiam *Mus. Rhen.* NF. XI p. 620—625 et de praefatione sive epistula ad Eulogium FThWelckerum in *Kleine Schriften* II p. 545. 46. 48. Emendationum Hesychianarum centurias tres nuperrime edidit Meinekius in *Philol.* XII 4 p. 601 sqq., cuius epistolis officiosissimis etiam ineditas antehac debeo emendationes pulcherrimas.

Α.

5. Sero animadverti sub *ἀαδένη* latere Aristoph. Nubb. 1197 *ΑΛΛΕΝΗΙι: ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ.*

18. L. *ἀάνδιχα* [*ἀλλαχοῦ*]· *χωρίς* e C. 39. De *ἀλλαχοῦ* cf. *ἀρήϊος*. Voluit *Διάνδιχα.*

43. *ἄβαγνα* etiam Cyrillus ap. Cram. AP. IV 178, 21 *ἄβανα* cod. Paris. 2669.

45. *ἀβάθων* Cram. AP. IV 178, 23 *ἀββά· ὁ διδάσκαλος* suaserat Gesenius Monum. p. 384. [10. *ἄαδαν*, 11. *ἀαθής*, 15. *ἄτεκτον*, 17. *ἀαμής*, 32. *ἀάκετον· ἀκατάκετον* codex teste Bekkero. 31. *ἀνεύφραντον* codex. 41. *ἀβακήμων*, 47. *κολοσσοί*, 61. *ἄβαλις*, 48. *Ἀβαί* idem.]

102. Recte habet *ἠλιακόν* modo suppleas *ἄνεμον*. *ἄβελος· ἥλιος ἀβέλιος· ἠλιακός* CMosq.

109. *ἀβέσσει· πεθυμᾷ ἀνακατώννει ἐπιθυμεῖ* Ducang. c. 68 *ἀβῶ· ἐπινοῶ ἀβήσω· ἐπινοήσω ἀβέσω· ὀρέγω ἐπιθυμῶ* CMosq.

127. *ἀβίυκτον* Is. Vossius Meinekius l. c. p. 605.

139. Lob. Proll. 264 n.

143. *ἀβλήτηρες*, 147. *ἀπαλ*, 151. *ἀβλόη* et *Μακεδ*, 157. *συνετήσειν*, 163. *Ταραντίνοις* codex teste Bekkero.

164. *ἀμετ]άβολον* coni. Meinekius l. c. p. 604. Imo *ἄβολον* est *ὄνομα (βόλου κυβευτικοῦ) τοῦ Χίου.*

165. *ἄβοσκοι· οἱ ἀσίτητοι* vel *οἱ σίτησιν (οὐκ ἔχοντες)* Meinekius ibidem.

183. L. *Ἀβρωνίδαι* coll. *Τρουφωίδαι* et *Βρυθακίδαι.*

196. *ἀβραμία· γιτία* C. Dr. h. e. *ἀβρομία· ἀσιτία.*

227. *ἄβυθον* Nauckius.

259. GHermann. opusc. VII p. 375.

260. 62. 63. *ἀγάκλειτοι, ἀγάκλυτα, ἀγάκλειος* codex.

264. *ἀγαλάκτην· ὀνοματους εὐγενοῦς* C. 39. h. e. *τοῦ συγγενοῦς.*

281. 283. *ἀγαλμαῖος· αἱματίτης λίθος* CDr.

308. *ἄγαννα* codex, *ἀγάννα* vel *ἀπάννα* Meinekius.

325. *ἀπτερέως· — ταχέως* EM. 183, 24.

336. L. *ἴγα·* [*θος*] *σιώπα.*

340. *ἀγασόπερπαι* cod.

360. *ἀγάτομαι* codex.

388. *Ἀγγελῆς* (sic) m. pr. cod.

389. *Ἀργείων* Aldus.

397. *ἄγγουραν· ῥογὴν σταφυλῆς* (sic) Athanasius Cram. AP. IV 203, 20. *Aggor* vinum etiam apud hodiernos Lusitaniae incolas.

403. De Aggdisti M. Dunker I p. 245. 247—249.

436. *ἀγέλης* an *ἀγέλως* in codice sit dubium.

455. *ἀγέροπτος· — ὑπερήφανος* ad *ἀπεῤῥωπός* spectat quod similiter explicat schol. Aeschyl. Cho. 598. De accentu cf. Phrynich. app. soph. p. 88. Sub *σπάνιον* fortasse latet *ἀπάνον* h. e. *ἀπάνθρωπον*. Respicit Anacr. fr. LXXVII Bgk.

475. *ἀγέτρια* codex.

478. *ἀγή* cod.

480. *ἀγηλαί* codex.

485. *ἈΒΗΝΑ* Ducang. Addend. c. 4.

489. V. Meineck. l. c. p. 604. *αἵρεσις* supplet E de Leutsch. Philol. XII 4 p. 657, recte.

509. De voc. *καθάρευσις* cf. Lobeck Parerg. 763.

514. Siebelis Pausan. vol. II p. 3.

550. Boeckh. *Urkunden* p. 152.

577. 78. 80. *ἀγκύρα, ἀγκῦραι, ἀγκύρις* cod.

600. Pro *καὶ Κύπριοι* lege *καλά· Κύπριοι* coll. Bekk. Anecd. III p. 1096 et EM. *αἶλα* (l. *ἀγλαά*) *ἀντὶ τοῦ καλά Κύπριοι.* Fallitur Gesenius Mon. p. 385.

616. SCR. adde Epicharm. fr. 168.
627. Lobeck Proll. p. 218.
693. L. ἅ τ' ἀνύμοχθος; nam ἀγανύμοχθος C. Dr., ut noster Ducang.
698. ἀγόρ ἀετός ἀτόρ Ducang. c. 150.
738. L. θρύμμα; nam Θραῦμα codex.
769. Gerhard. Gr. Myth. I p. 251 § 260, 4.
790. L. ἀγριανταῖον ἀκόντιον· ....
886. Sic codex teste Bekkero.
899. Ahrens II 90.
908. αὐτὴν cod. |οἷς Aldus.
914. Μυσίας codex.
929. Ahrens II p. 357.
937. Meinek. Com. Gr. V p. 93.
944. ἀπάγων codex.
970. L. ἀδράγυνος coll. ἀδρί· ἀνδρί.
1022. ἄδδαν pro σάδδαν ψάδδαν ferri posse dixi in Philol. XII p. 589. — ἀδδάντην cod.
1035. Cf. ἐριφιήματα.
1068. Infra redit loco non suo post ἀρδείας.
1105. Lobeck Aglaoph. 817.
1118. δαΐαν ὁδόν Arist. Ran. 925 Zon. 467.
1130. Cf. ζειγάρη.
1131. L. ἀδεῖ· ἀκολουθεῖ, ἀηδεῖ.
1132. Forte α]ἀεικέλιον· ἀπρεπές.

Ä

1170. ἄ om. codex; ἀκρισ cod.
1187. ἀραιάκις coni. Meinekius p. 604.
1188. L. ἄδρακον (= ἀνέδρακον) quod C. Mosq. interpretatur ἀνέβλεψαν, accuratius quam noster ἴδον (εἶδον).
1225. Ἀδῶνα Pherecrates dixerat. Cf. Meineke Anth. Gr. delect. p. 95. 160, Cobet Mnemos. V p. 202 HIacobi in com. dict. ind. V p. CIX. XCVI.
1226. Th. Bergk. Gr. Monatsk. p. 63.
1237. L. ἀλόγιστος κριτής. Respicit Menandr. fr. IV p. 92 ἀλόγιστός ἐστι τῆς ἀληθείας κριτής.
1276. ἀκούεις ad ἀίεις pertinere docet C. 39 ἀεκίϊες· ἀκούεις.
1286. ἀελλαπεδία codex.
1296. L. λέγεται ἄφορον.
1324. 1325. Cum Porsone facit Meinekius l. c. p. 617.
1306. L. ἀνείροις· ἀναπείροις.
1363. τοξῖ cod.
1398. ἀεροδεστέρα· ἀφανεστέρα codex.
1428. διαφανέων? Sed ἀέ potest e dialecto esse pro ἀεί.
1443. ἄζα· εὐρώς Meinekius p. 604.
1446. Cf. ἀσβηροί.
1451. Lobeck Parall. p. 196.
1453. L. ἄθετον· ἄπιστον [Σικελοί] e CDresd.
1464. L. ἀγαῖα· φθονερά e CDr.
1467. Ἱπποθεῶτιδέ codex et mox ἀζήσια.
1498. ἀήδολα codex.
1505. ἀήκτον codex teste Bekkero; ἀήμητον CDr. legendum igitur ἄκμητον.
1547. Lobeck Proll. p. 169.
1550. Forte Doricum est (Ahrens II 163) ἀθέμηλον.
1570. Meineck. Com. Gr. III p. 8 n.
1574. 6. Μεγακλείδι codex teste Bekkero.
1603. Vide ἀολεῖ.

1658. Recte Αἰακεῖον codex teste Bekkero. Sic enim Herodianum accinisse docet Lobeck Phryn. p. 370.
1659. ὕβριν codex. Idem supra 1638. 43. 44 ἀθυρεῖ ἀθυρόντας ἀθυρῶν et 1641. βλάσφημος ἀφθυρόστομος.
1675. Lobeck Proll. 136, 1.
1676. αἴμετος codex.
1717. Vide ἀργίπους et ἄρξιφος.
1745. αἰγυπτιασμένη κατὰ στάσις· ὑπὸ Ἰ. Meinekius l. c. p. 605.
1777. αἰσχυντρός codex teste Bekkero.
1824. G. Hermann. opusc. IV 245.
1829. Lobeck Proll. p. 170.
1840. Lob. Proll. p. 131 cf. αἶθαι et αἴθη.
1858. αἴθη h. e. ἔθη· νόμοι καὶ ἐθισμοί corr. Meinekius p. 603.
1844. Rubigo Meinekius p. 633.
1860. ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους suasit Th. Bergk. PLG. p. 41.
1870. αἴθυμα· τὸ δέλος Theognostus.
1901. L. αἴθωνας· λαμπρούς (ξανθοὺς πυρώδεις addit Athanasius) ,αἴθωνες μεγάλοι' (σ 372) αἴθ' ὥς· εἴθ' οὕτως.
1904. L. λάκαζε καὶ κάλει Aesch. Suppl. 873.
1936. γηραλέον?
1923. 24. 1935. 1961. 62. Cf. Theognost. 6, 10—6, 2.
1955. αἰτιν' αἱ codex teste Bekkero.
2016. Αἰολάδαι GHermann Opp. VII p. 303.
2021. Κιλίκων s. Κιλικίων ferri posse censet Meinekius, ceterum de Κιλλικῶν cogitari posse monens p. 611.
2031. αἰολίχον θᾶμα Ahrens Theocr. I 56.
2043. αἰουλος Athanasius Cram. AP. IV 211, 33; αἰόλος?
2060. Schol. Nic. Ther. 526 p. 41 HK.
2074. ἑταιρίς Meinekius p. 611.
2155. αἰσχυντάδην vel αἰσχυντήδην idem. p. 633.
2171. Αἴτνη cum Is. Vossio Meinekius.
2182. Αἰτωλίων et λέγει pro δὲ Meinekius p. 617.
2234. αἴτιος Meinekius.
2279. Cf. Meinek. Com. Gr. V p. 89.
2317. ἀκέλεμνον?
2318. ἄ κεν Hom. Od. ε 166.
2329. ἀκταία? quod est Persarum vestimentum.
2419. L. ἄκκαθεν· ἄνωθεν coll. 4349.
2456. Açman coelum in lingua Zendica. Cf. Welcker Gr. Götterl. I.
2489. Ahrens Dor. p. 285.
2553. Cf. Arist. Thesm. 239.
2665. Cf. κακοκτερής.
2733. πάντα φανερὰ suasit Th. Bergk. ad Pind. fr. 7 p. 230.
2869. Lob. Parall. p. 212.
2888. L. Ross. *Inselreisen* II p. 122 sqq.
2902. Forte ἄλευσον Κύπρις ex Aeschyl. Suppl. 124.
3086. ἀλικά· ἀλυκά?
3187. Lob. Parall. p. 164.
3194. Ad Eurip. Ion. 618 refert Toup. Em. III p. 322.

3217. Eupol. fr. XXIV p. 537.
3240. δολοπεύει?
3298. Lego θ]αλύνει.
3330. L. δ' ἀχηρής
3337. (Αἰσχύλος) Περραιβίσι?
3363. Forma similis θρύπταχον.
3392. ἀρμὰν σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ EM. 145, 43.
3409. Eur. Hec. 928: ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν, ubi VL fuerit ἅμα δέ. Haec igitur sedes glossae quae tamdiu torsit interpretes.
3538. Ross *Inselreisen* III p. 103.
3655. Lego μυΐα· φύκια.
3656. Epicharm. fr. 30, ubi κάμεῖται cod., κάμία Ahrens.
3770. ἀμπαλίνωρον] cf. Meineck. Com. Gr. III p. 296.
3864. Forte Γάνυξ· ἄνθρωπος ἀνόσιος vel Ἄμυκος· ἄνθρωπος ἀνόσιος.
3928. ἀμφερείξεται Meinekius.
3933. ἄμφηκες λέγεται idem.
3931. ἀμφιθεωρία vel ἀμφωρία· π. ὥρα idem.
3988. ἀμφιδέτιοι Mullach Democr. p. 420.
4054. ἀμφὶ ναστά?
4055. 72. Dindorf. Aeschyl. ed. 3 praef. p. XVII, 1.
4093. ἀμφιριφές Meinekius.
4107. χωρὶς ὄντες idem.
4388. Antimach. fr. LXXXVIII p. 94 Stoll. teste Suida s. v. ἀνατυπῶσαι ubi κ corrigit Bernardus et Lob. techn. p. 354, addenda ad p. 162, 3.
4389. L. ἀνακυρβιάσαι; conf. ad ἀπεχοιρίασεν.
4401. ἀνηλακάτοιο — ἐργαζομένης suasit A Meinekius coll. Matrone ap. Ath. IV p. 183 A.
4539. ἀρβήλοι(ς) — (ξέουσιν)?
4627. ἀνασφαδάξαι· — ἐξάλλεσθαι Toup. Em. III p. 212.
4900. Volui Valcken. Eur. Phoen. 550.
4943. ἂν ἔρεξα· — ἔρεξ' ἂν Meinekius.
4945. ἀνερεπτομένη· χορταζομένη idem.
4956. Cf. tamen ἐπαναρύεται.
5081. Vide Bergk ad Soph. Trach. 460.
5114. M. Pinder *de adamante* p. 86.
5232. Cf. τρυφώματα.
5284. Tuentur Toup. Em. III p. 249 et Meinekius, coll. πευθήν ἀλακατήν.
5294. Volui ἀνοψ[οφ]ίην.
5296. Lege —αυς αὐόν· ἔναψον.
5531. L. ἀντομαί σε· παρακαλῶ σε. Εὐριπίδης (Med. 709.) Dele 5533.
5559. Εὔκλος coni. Meinekius
5650. SCR. Imo h. in Del. 249 ubi ἀοιδοί vulgo, ἄοζοι Meineck. *ZfAW* 1845 p. 1068.
5728. στεροῦντας vel ὑ]στεροῦντας idem.
5943. ἀσπλήκησεν h. e. ἀπελήκησεν Bekk. 453, 19.
5951. Praestat ἀπηλοίησεν cf. ἄχρις ἀπελύησαν.
5993. ἀπεμυσάξατο Meinekius.
6140. ἀπεδέσθη· (ἀπεβρώθη. ἀπειδέχθετο·) ἄμορφος ἐγένετο idem p. 620.
6146. ἀπηλλάξει Cobet Mnemos. V p. 396.
6382. ἀποκινεῖν (?) Meinekius.
6394. κατὰ idem.
6424. ἀπολελαϊσμένον idem.
6439. ἀπολέψομεν· ἀποδεροῦμεν idem.
6514. ἀποινῆσαι Meinekius.
6616. ἀποσίζειν ‚sibilando abigere' idem.
6889. Cf. Ἴξινα· νεῦρα
6964. δρένι hinc remansit in lingua Albanica.

σ

6982. L. ἐρετμῶσαι· (κώπαις) δῆσαι
7374. Cf. κοπάδες.
7472. L. ἐν]δρομίδες.
7570. 73. H. e. ערבה et confusis כ et ב: ערכה
7585. Cf. ἐσσήν ap. EM. 383, 30.
7694. Non temptandum. Cf. σκαληρόν.
7620. ἀσαλεῖν· ἀφροντιστῆσαι Meinekius p. 604.
8142. Adde δρύεται = δύεται.
8276. Hippocrates in Mochlico vol. III. p. 274 Kühn.
8522. L. ἀχμηνός· ἄσιτος pro ἄχμητος Cretice.
8575. Cf. φαγύλοι.
8714. Hermann opusc. V p. 25 dubitat an error sit in nomine fabulae coll. schol. Eum. 237.
8769. L. ἄφυκτον· — ἀνεξάλυκτον.
8862. Hinc Α]Χειρογονία (?) ἡ Περσεφόνη.
8886. L. α χλοιδιᾶν. Cf. διακεχλοιδέναι.
8909. L. ἰ)άχουσα Φ 340.
8911. Cf. et χαμαδύται.
8955. Cf. Bergk. praef. Sophocl. ad Electr. 497.
8986. ὀδύνη enim habuit digamma, ut e Sanscr. vedana patet. Hinc quoque ἐμώδυνος.

B.

5. Adde βῶξ = βόαξ· ὁ βάτραχος Lex. MS.
22. [μέγας πολύς ταχύς] ad βουγάϊος pertinent, idemque voc. mox 25 restituo pro βάγιον.
200. μωρός refer ad ἔμβαρος.
207. κάρ coni. Meinekius p. 606. Sed idem nunc mecum facit.
229. In Suida corrige βάρδις· λάγνος.
234. Forte βᾶριν κέλητα.
348. Legitur tamen βάτθρα (sic) omnibus testibus consentientibus in Inscr. Ther. ap. Ross. I p. 61.
382. πλήσας (?) Meinekius.
391. βάχος? Sic etiamnunc Cyprii pro βάθος teste Rossio Inselr. IV p. 210.
481. Κυκρίων βέκος Hipponax.
536. Adde σέργοι· ἔλαφοι.
539. Forte μεριώμεθα· κληρωσώμεθα Λάκωνες.
543. L. μέρρεαι.

650. διαβιῶναι Cyrilli.
715. Vide Σίβληθρα.
849. βοσκεών GDindorf in Addend. ad Thes. II.
876. Sic et Lobeck. Soph. Ai. p. 110.
978. Cf. πολυβούτης.
1300. Hinc emenda glossam δηβοιλοί· κιθαρῳδοί leg. δὴ βυδοί.
1388. Cf. ὀμῆ· — ὀμνίεις.
1419. Cf. δαΐεις δαΐω λάσμεν.

Γ.

35. Forte Ἰαζήρ· ἰσχύς Hebraice.
41. Male γαῖα κόνις· ἡ γῆ coni. Hermann ad Aeschyl. Suppl. 717.

135. Nolim temptari. Est e dialecto idem quod χάα· ὑδρία κάλπη C. Vindob. 32.
179. Cf. Μασίμανας.
636. Cum γλί comparari potest λί pro λίαν quod Epicharmum usurpasse Strabo testatur VIII p. 560 Ahrens II p. 191.
781. Fallitur Bergk ad Electr. 363.
787. Ineptit Legerlotz in Z. f. vgl. Sprachw. VII 4 p. 319.
821. Γνοφίας ventus ap. Io. Laur. Lyd. de mensibus p. 280 ed. Roeth.
1016. L. ά]λύγιον· μακρόν.

Δ.

150. καδεμόνα· κηδεμόνα?
253. Forte δ' ἱφδρας.